
BIBLIOTECA · DEL · DUQUE · DE · OSUNA

BULLARIUM ROMANUM

SEU

NOVISSIMA ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex authographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliisque Sedis Apostolicæ Scriniis asservantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS OCTAVUS

Complectens Constitutiones ab INNOCENTIO XI. editas.

ROMÆ MDCCXXXIV.

Typis, & Expensis Hieronymi Mainardi in Platea Montis Citatorii.

SUPERIORUM FACULTATE,

CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

Eminentissimo, ac Reverendissimo Principi

ANNIBALI
CARDINALI ALBANO
Sabinorum Episcopo, & S. R. E. Camerario.

HIERONYMUS MAINARDI

FELICITATEM.

UM primum Continuationis MAGNI BULLARII ROMANI a me susceptæ Tomum Sanctissimo Pontifici CLEMENTI XII. feliciter regnanti dedicassem, qui propter singularem in retinenda, ac tuenda Ecclesiastica Disciplina zelum, & propter Apostolicam in custodiendis Prædecessorum suorum, & Sacrorum Canonum Sanctio-

tionibus ſolicitudinem nulli Romanorum Pontificum cedit; quique, ut laudatiſsimæ eorumdem Conſtitutiones omni cura, integritate ac fide imprimerentur, e ſecretioribus hujus Almæ Urbis Tabulariis exſcribendi copiam benigne fecit: Nihil mihi fuit potius, EMINENTISSIME PRINCEPS, quam ut alterum mature abſolutum tuo inclyto nomini nuncuparem. Ut hoc autem præſtarem, moverunt in primis præclaræ animi dotes, atque illuſtrium virtutum tuarum ſplendor, qui nec obſcurus unquam fuit, & in dies ſingulos, auctis in Chriſtianam Rempublicam, & Apoſtolicam Sedem meritis, omnium magis magiſque perſtringit oculos. Vehementiſſimos vero addidere ſtimulos præcipua ac magna, quibus me cumulaſti beneficiis, quæ huic ipſi evulgando operi, cum minime defuerint, adeo me Tibi obſtrinxere, ut illorum recordatio nunquam ex animo poſſit excidere. Ipſe enim auctor mihi fuiſti, ut cum Continuatione integrum BULLARIUM ROMANUM, dignitate certe ſua commendatiſſimum typis meis committerem, nihil laborioſi operis formidans molem, nec magna diſpendia. Omnia enim, ut obvia mihi eſſent atque facilia auctoritate, ope, ac patrocinio tuo curaſti. Ipſe quoque ſingulari cura & vigilantia, qua tantæ maturandæ editioni præes, effeciſti, ut cuncta ſuo quæque ordine diſpoſita, integra, emendata, opportuniſque illuſtrata notulis in publicam lucem prodirent. Hinc liquido conſtat, majorem, atque præcipuam hac in re

par-

partem Tibi merito esse referendam acceptam: mihi autem eam tantum, quæ puro putoque Typographo concedi solet, relinquendam. Quamquam & hanc Tibi beneficentiæ caussa jure optimo possis adscribere. Enimvero cum sæpenumero præclarissimæ Familiæ Tuæ patrocinium præsentissimum mihi meisque expertus fuerim; Tu tamen, CARDINALIS AMPLISSIME, ea præ ceteris in me contulisti, quæ cum ad meas res omnes, tum maxime ad Typographiam feliciter promovendam non parum conducerent. Ex quo satis intellexi, Te a natura ita esse comparatum, ut quos noveris quoquo pacto addictos literis, in eos eximiam liberalitatem tuam potissimum commendes. Quod luculentis exemplis præstitisti, nec præstare desinis. Propterea bonarum artium studiosi, ut gratum erga Te, tuumque in literas amorem, & præsidium exhibeant, omni monimentorum genere memoriam Tui æternitati mandare student. Nec sane alio consilio hoc Opus tuo nomine insignitum in manus hominum emittere aggredior. Accipe igitur, PRINCEPS EMINENTISSIME, qua soles humanitate munus, tuis quidem meritis longe impar, grati tamen animi, & meæ erga Te perpetuæ observantiæ testem futurum locupletissimum. Vale.

IMPRIMATUR.

Si videbitur Reverendissimo Patri Sac. Palatii Apostolici Magistro.

N. Baccarius Episcopus Bojan. Vicesg.

IMPRIMATUR.

Fr. Joannes Benedictus Zuannelli Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Mag.

I N D E X

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

INNOCENTII XI.

Quæ in hoc Tomo continentur.

te

ANNO QUARTO.

ANNO QUINTO.

ANNO SEXTO.

ANNO SEPTIMO.

CXXI.

De-

INDEX

INDEX

VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

Quæ in hoc Tomo continentur.

Exponi

Index Vocabulorum Initialium omnium Conſtitut.

INNO-

INNOCENTIUS XI.
PONTIFEX CCXLIV.
ANNO CHRISTI MDCLXXVI.

INNOCENTIUS UNDECIMUS, Benedictus antea vocatus, Filius Livii Odescalchi Novocomensis S. R. E. Diaconus Cardinalis Tit. SS. Cosmæ, & Damiani, & postea Presbyter Tit. S. Honuphrii: Pontifex electus Die 21. Sept. 1676. Coronatus die 4. Octobris ejusdem Anni: Creavit Cardinales 43. Vixit An. 78. in Pontificatu An. 12. Mens. 10. Dies 22. Obiit die 12. Augusti 1689. Sepultus est in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes Menses duos.

I.

Regulæ Cancellariæ, quas de more initio sui Pontificatus Innocentius XI. promulgavit, quia aliis in superiori Tomo contentis similes sunt, brevitatis studio omittuntur.

Committitur Majoricensi Episcopo, ut Majoricæ, supplicante Civitate, & omnibus Religiosis Mendicantibus consentientibus, Cœnobium Fratrum Cappuccinorum Apostolica auctoritate constituat.

Vid. Constit. 113. *Clem. X., quæ inc.* Alias fel. rec.

Dat. 9. Nov. 1676. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apost. Benedictionem.

Species facti.

EXPONI Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Aragoniæ Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum ipsi alias videlicet die 5. Sept. 1671. Indultum fundandi in Regno Majoricæ Conventum eorum Ordinis, servata tamen Constitutionum Apostolicarum dispositione, sibi a fel. recor. Clemente PP. X. prædecessore nostro, per quasdam suas in simili forma Brevis literas tibi, seu tunc existenti Episcopo Majoricen. directas concedi obtinuissent, teque, seu dicto Episcopo permittente, ad actualem unius Conventus cum Ecclesia in Civitate Majoricen. erectionem devenissent. Dilecti etiam filii Fratres Minores Ordinis ejusdem S. Francisci Strictioris Observantiæ nuncupati, qui in prædicto Regno a pluribus ab hinc annis duos insignes Conventus possident, prætendentes se gravatos, & asserentes præfatas literas Apostolicas obreptionis, & subreptionis vitio laborare, ex quo in illis recensitum, & expressum non fuerat, quod dudum, nempe anno 1649. instantibus iisdem Fratribus Capuccinis pro obtinendo hujusmodi fundationis indulto, & contradicentibus ipsismet Fratribus Strictioris Observantiæ Congregatio tunc existentium S.R.E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, die 28. Jan. 1650. & respective diversis aliis temporibus nempe die

Decreta Cōgregationis Episcop., & Regul.

 deci-

decima quinta Junii 1650. vigesima quinta Aprilis 1653., & septima Decembris 1657. uniformibus decretis etiam per literas Apostolicas confirmatis mandaverat pro tempore existenti Episcopo Majoricen. ne permitteret Fratribus Capuccinis Conventum, aut Domum quamcumque in prædicta Civitate erigere, ipsisque præciperet, ut a præfata Insula discederent. Et insuper asserentes, quod in primodictis literis derogatum non fuerat literis recor. mem. Alexandri Papæ VII., etiam prædecessoris nostri pariter in forma Brevis expeditis, quibus specialiter prohibetur in Regno Majoricæ aliquem Conventum fundari, nisi servata quinque leucarum distantia ab aliis Conventibus, jam erectis, institerunt acriter pro declaratione hujusmodi subreptionis, & Apostolici Indulti revocatione. Quare proposito, & mature discusso dubio, eadem Congregatio die vigesima septima Januarii 1673. decrevit literas primodictas tanquam subreptitias non esse exequendas, & quicquid vigore illarum erat gestum, tanquam attentatum esse revocandum, ac servandas esse ordinationes, & decreta alias facta; Iterumque proposito dubio die vigesima septima Aprilis ejusdem anni perstitit *in decisis*, & perpetuum imposuit silentium, mandavitque tibi, seu tunc existenti Episcopo Majoricen., ut omnia gesta in executionem primodictarum literarum Apostolicarum, utpote attentata revocari faceres, seu faceret. Quæ quidem ejusdem Congregationis decreta per alias dicti Clementis prædecessoris literas similiter in forma Brevis expeditas approbata, & confirmata fuerunt, & pro prædictorum omnium executione Monitorium a dilecto filio causarum Curiæ Cam. Apost. generali Auditore relaxatum, & ipsis Fratribus Capuccinis intimatum fuit. Verum stantibus præmissis, cum dd. Fratres Capuccini ea qua par est obedientia Apostolicis mandatis obtemperantes, & a prædicta Insula in Hispaniam transfretantes, Conventum, quem, ut supra dictum est, erexerant, vacuum dimisissent, Civitas Majoricen. videns se tam piis Religiosis orbatam, tota in amaritudinem conversa est, & ad memoratum Clementem prædecessorem recursum habuit, humiliter supplicando, ut attento consensu cæterorum omnium Religiosorum Mendicantium supremæ suæ pietatis dona impertiri dignaretur, & iisdem Fratribus Capuccinis specialem gratiam & favorem facere retinendi, seu de novo fundandi ibidem Conventum in quo duodecim Religiosi permanere possent. Ipse vero Clemens prædec. devotis prædictæ Civitatis, & Regni precibus, quantum æquitati consentaneum foret annuere cupiens, prævia oris aperitione, specialem Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum ejusdem S. R. E. Cardinalium benigne deputavit, in qua dum utriusque partis rationum momenta discutiebantur, benedicente Domino, res in pace compositæ sunt, & præfati Fratres Minores Strictioris Observantiæ discretiori consilio Fraternam charitatem exercentes suum præstiterunt consensum. Quare dicti exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Aliud decretum.

Fratres Capuccini Mandatis Apostolicis parent.

Preces Civitatis.

Nonnullorũ Cardinalium Congregationi causa cognoscenda remittitur.

Partes concordant.

§.1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratæ specialis Congregationis Cardinalium consilio, attentis supra expressis, ac noviter deductis Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut postquam tibi constiterit Fabricam novi Conventus hujusmodi cum Ecclesia, Choro, Sacristia, Dormitorio, Refectorio, aliisque Officinis, hortis, & spatiis esse numeris omnibus absolutam, & supellectilibus tum sacris, tum profanis sufficienter instructam, quodque ex piorum Benefactorum eleemosynis duodecim Religiosi sustentari commode possint, ad prædictam erectionem, & fundationem auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio procedas.

Delegatio fundationis cœnobii.

§.2. Non obstantibus supradictis Decretis, & Apostolicis in forma Brevis literis, & præsertim dicti Alexandri prædecessoris, aliisque ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die nona Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

II.

Confirmatur decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo statuitur, Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Provinciæ Portugalliæ gradum supernumerarii Magistri Apostolicis literis concessum assequi non posse, nisi in examine idonei comprobentur.

Fratres Redemptionis Captivorum Provinciæ Portugalliæ frui debere omnibus Privilegiis concessis a Sede Apostolica aliis fratribus ejusdem Ordinis Provinciarum Castellæ Legionis ac Bethicæ statuit Paulus III. Constitutione quæ incipit Inter Curas *Bull. Rom. Tom.* 1. *Const.* 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 10. Nov. 1676. An. I.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii moderni Ministri Provincialis Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod cum nonnulli Fratres dictæ

Summa precum.

dictæ Provinciæ gradum Magistrorum supranumerariorum ipsius Provinciæ sibi ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint per quasdam literas Apostolicas in simili forma Brevis desuper expeditas, in quibus apposita fuit clausula: *Dummodo prævio rigoroso examine ad id idonei reperirentur*, dictique Fratres per injuriam Ministri Provincialis, qui eandem Provinciam elapso triennio gubernavit, in possessionem dicti gradus intrusi sint, tametsi juxta præscriptum dictarum literarum rigorosum examen non subiverint secundum Constitutiones Ordinis prædicti a recolendæ me: Alexandro PP. VII. prædecessore pariter nostro in forma specifica confirmatas, id vero in magnum Provinciæ præfatæ præjudicium, & dedecus, & (quod deterius est) in aliquem contemptum, & illusionem præfatarum literarum Apostolicarum cedat, cum id, quod tam juste, & rationabiliter per easdem literas præcipitur, non sit impletum. Idem modernus Minister Provincialis plurimum cupiebat Apostolica auctoritate præcipi, ut dicti Fratres indebite in gradum prædictum hactenus intrusi impleant conditionem in supradictis literis Apostolicis appositam de rigoroso examine, illudque intra mensem, vel alium terminum dictæ Congregationi Cardinalium benevisum subeant in forma præscripta a dictis Constitutionibus, alias omnino a prædicto gradu Magistrorum tanquam indebite possesso exturbentur. Emanavit ad supplicationem dicti moderni Ministri Provincialis ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet. *Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito P. Procuratore Generali Provinciæ Lusitaniæ, & attenta remissione libelli per SS. D. Nostrum facta, censuit suprascriptam conditionem de rigoroso examine appositam in præfato Brevi Apostolico esse omnino, & rigorose ad præscriptum Constitutionis Ordinis observandam, prout præsentis Decreti tenore stricte observari mandat, & præcipit eadem Sacra Congregatio. Romæ 9. Octobris 1676. Cardinalis Gaspar Carpineus. I.D. Archiepiscopus Januen.*

Causa Decreti ejusque cōfirmationis.

Preces Ministri Provincialis.

Decretum S. Congregationis Episc., & Regul.

§.1. Cum autem sicut modernus minister Provincialis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi moderno Ministro Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio Apostolica ejusd. Decreti.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

III.

Ecclesia Cathedralis S. Salvatoris Brasilien. supplicante Petro Principe, & Gubernatore Portugalliæ & Algarbiorum, & consentiente Archiepiscopo Ulyssiponensi, salvo jurepatronatus Regio in Metropolitanam erigitur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 16. Nov. 1676. An. I.

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter Pastoralis Officii curas, quo per ineffabilem divinæ Majestatis providentiam universalis Ecclesiæ regimini præpositi sumus, illam peculiari affectu, & solicitudine libenter amplectimur, qua fides Orthodoxa in animis hominum, vel gignitur, vel jam genita nutritur, defenditur, & roboratur, ac Christi Oves, & Dominicus Grex, quem Cœlestis Pater, suo sanguine redemit, & in unius Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ unitatem adunavit ab incursibus debacchantium Adversariorum immunes redduntur, quorum, quo major est a capite distantia, eo vigilantior debet esse super eos nostra Apostolica solicitudo, propterea eorum Civitates, & loca, quæ post longas ignorantiæ tenebras Spiritus Sancti cooperante gratia, verum Christi lumen, & cognitionem receperunt, specialibus prærogativis, gratiis, & favoribus prosequi, eorumque Ecclesias jam fundatas dignoribus titulis exornare decrevimus, maxime id sublimium Principum exposcentibus votis, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Exordium.

§.1. Sane Ecclesia S. Salvatoris Brasilien., quæ de Jure patronatus pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum Illustrium ex privilegio Apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, esse dignoscitur, & cui bo. me. Stephanus Episcopus Brasilien. dum viveret, præsidebat, per obitum dicti Stephani Episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, Pastoris solatio destituta: Nos vacatione hujusmodi fide dignis relationibus intellecta, providi, vigilisque Pastoris more considerantes, quod ex omnibus Regionis Brasiliæ locis, quæ Portugalliæ, & Algarbiorum Reges a Barbaris, & Gentilibus, aliisque feris nationibus habitatæ post varios sudores, & impensas propterea factas ditioni subegerunt, Civitas Sancti Salvatoris in Bahia omnium Sanctorum, ob illius amplitudinē, cultiores civium mores, agri fertilitatem, aeris benignitatem, ac Populi frequentiam, & commercium prima erat, & postquam Reges ipsi va-

Iuspatronatus Regium Ecclesiæ S. Salvatoris Brasilien., ejusque Vacatio.

Causæ erigēdi d. Ecclesiā in Metropolim.

vastissimas Provincias, & Oppida, Portus, & loca in illis partibus suis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Ministeria variorum Religiosorum, aliorumque vitæ probatæ virorum, abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæresumque erroribus ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverant dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Dioecesim sumptuosis Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, prædictorum Regum vestigia, & exempla secutus, ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios, doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam solicitudine, & industria assidue laborantes notabili impensa sæpius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis conversos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis, sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & in doctrina indigentes, erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit, reducendos, majoraque Ecclesiastica Seminaria plantanda, novorum Præsulum institutio omnino expediens videatur. Quodque in illis partibus, quantumvis longissime, & latissime protenderentur, nulla Metropolitana Ecclesia existit, ad quam illarum Incolæ super eorum querelis, & appellationibus, Justitiæ complementum obtenturi, recurrere possint, sed illi ad Venerabilem Fratrem nostrum Archiepiscopum, Ulyssiponen. in Regno Portugalliæ existentem Metropolitanum inde remotissimum confugere, vel Jura sua indefensa coguntur relinquere, quo fit, ut sæpe numero quam plurimi ad illicita procliviores sint, excessusque, & crimina impunita remaneant.

§. 2. Attendentes igitur, quod tam difficile sit per tam latam, tamque diffusam Dioecesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere, matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Portugalliæ, ac Algarbiorum,

præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Gubernatore supplicante, ac Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Ulyssiponen, adhoc expresso accedente consensu, dictam Civitatem Sancti Salvatoris, Archiepiscopali, & Metropolitana prælatione, & titulo, dignam judicantes, de consilio, & assensu, & potestate similibus, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, & Orthodoxæ fidei exaltationem, necnon totius militantis Ecclesiæ gloriam, Ecclesiam

Erectio Ecclesiæ S. Salvatoris in Metropolitanam

Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen. Civitatem, & Dioec. &c. prædictas, & dilectos filios eorum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui etiam Metropolitico Jure subesse dignoscuntur, Apostolica auctoritate perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia, & pro tempore existen. Archiepiscopi, & dilectorum etiam filiorum Capituli, & prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. superioritate, Jurisdictione, potestate subjectione, visitatione, & correctione penitus eximimus, & liberamus, necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ, ut præfertur, vacantem in Metropolitanam, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ nuncupando cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, Juribus, Privilegiis, & prærogativis Ecclesiæ, & Sedis Metropolitanæ, ac Archiepiscopalis de jure patronatus dicto Petro Principi, & successoribus suis Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus, qui illud deinceps in perpetuum ad eandem Ecclesiam Metropolitanam, ut prius ad olim Cathedralem S. Salvatoris Brasilien. habere debeant, salvo, & illæso remanente, de simili consilio, dicta auctoritate erigimus, & instituimus, ac Archiepiscopalis, Metropolitanæ nomine, titulo, & honore decoramus.

Novæ Metropoli Ecclesiæ suffraganeæ assignantur.

§. 3. Necnon prædictis Ecclesiæ, & Civitati Sancti Salvatoris de Bahia Sancti Sebastiani, & de Olinda nuper Oppida, & per Nos etiam hodie in Civitates, illorumque Ecclesias in Cathedrales erecta, pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Sancti Salvatoris de Bahia suffraganeis, qui tanquam membra capiti, eidem Archiepiscopo jure Metropolitico subsint, & Provinciæ Sancti Salvatoris de Bahia Clerum, & Populum universum pro earundem Ecclesiarum S. Salvatoris de Bahia Provincialibus, quorum singulorum causæ ad dictum Archiepiscopum Sancti Salvatoris de Bahia juxta Sacrorum Canonum statuta referuntur, de simili consilio, etiam perpetuo concedimus, & assignamus, & quoad Archiepiscopalia Metropolitica Jura subjicimus.

§. 4. Decernentes ex tunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, subjectionis, & Decreti infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto. Sexto Kalendas Decembris Pontificatus nostri Anno Primo.

IV.

Oppidum de Olinda a Dioecesi Urbis S. Salvatoris de Bahia dismembratur, & suis præscriptis limitibus Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia Salvatori dicata Cathedralis constituitur.

Dat.22.Nov. 1676.An.I.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

AD Sacram Beati Petri Sedem in plenitudine potestatis meritis licet imparibus assumpti mentis nostræ aciem ad ea potissimum dirigimus, per quæ grata, & accepta sinceræ fidei, & prosperæ devotionis obsequia Christo Domino Regi, & Redemptori Nostro exhibita promoventur, & præcipue cum ab iis, qui valde dissitas ab hac Alma Urbe Regiones incolunt, impenduntur, quorum pietatem in dies magis, ac magis augeri in Domino lætamur, eorumque augmenta Apostolica benignitate, & vigilantia juvare summopere optamus; quapropter cum ad hoc maxime conducat, ut Christifidelium greges aptis Pastorum Ministeriis regantur, ut quo magis eorum numerus crescit, horum etiam cura multiplicetur:

Conditio Oppidi de Olinda exponitur.

§.1. Sane cum in Regno Brasiliæ in Provincia Pernambuci, ultra alia notabilia Loca unum Oppidum Civitas nuncupatum de Olinda Brasilien. Diœcesis a sex millibus Hispanorum inhabitatum Regum Portugalliæ dominio subjectum, & in eo una major Ecclesia Sancti Salvatoris invocatione, in qua Missæ, & alia divina Officia celebrantur, & Ecclesiastica Sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarum, & armorum gradibus decoratis insigne reperiatur, quod a Civitate Sancti Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, & Christianorum multitudo, divino operante Spiritu Sancto, ita coaluerat, ut Episcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac alios singulorum vultus, ut Episcopum decet, inspicere, aliasque partes boni Pastoris in universum gregem Dominicum curæ suæ commissum exercere nequeat; & postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & Loca in illis partibus summis viribus, & diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique juris eatenus expertes opera, & ministerio variorum Religiosorum, aliorumque vitæ probatæ virorum, abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæresumque erroribus, ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri luminis qui est Christus, & Sanctum Baptismi lavacrum, sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverunt, dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Diœcesim sumptuosis Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverunt, & ornaverunt; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator prædictorum Regum vestigia, & exempla sequutus ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam solicitudine, & industria assidue laborantes notabili impensa sæpius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis conversos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediens redderetur.

Causæ dismembrationis.

§.2. Præterea quod tam difficile sit per tam latam, tamque diffusam Diœcesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & sæcularibus recursum habere; Nos qui hodie ex certis tunc expressis caussis, matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Gubernatore per ejus literas Nobis ad hoc humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiæ Ulyssiponen., dictas Civitatem, & Diœcesim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui tunc Metropolitico Jure suberant, ac Oppidum Sancti Sebastiani cum certis terminis specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diœcesi Sancti Salvatoris Bahiæ ita quod posthac inibi tres Diœceses essent perpetuo segregavimus, divisimus, & separavimus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quoad legem diœcesanam Oppidum prædictum Sancti Sebastiani cum sua Diœcesi, ac Clero, & Populo ab Archiepiscopi, etiam pro tempore existentis, ac Capituli, & præfatæ Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris nostri Archiepiscopi Ulyssiponen. adhoc accedente consensu prorsus eximimus, & liberavimus; necnon Ecclesiam S. Salvatoris Bahiæ certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam in Metropolitanam, ac Sedem Episcopalem, in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo S. Salvatoris Bahiæ nuncupando; necnon Oppidum S. Sebastiani præfatum, in Civitatem, ac Parochialem Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani præfati Oppidi ejusdem Sancti Sebastiani in Cathedralem pro uno Episcopo Sancti Sebastiani nuncupando, qui Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existenti Metropolitico Jure subessent ereximus, & instituimus; necnon Sancti Sebastiani sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesiæ sic in Cathedralem Ecclesiam erectæ Oppidum Sancti Sebastiani præfatum sic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dictæ Provinciæ Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti inclusive usque ad flumen de Plata per oram maritimam, & Terram intus pro sua Diœcesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concessimus, & assignavimus, prout in diversis etiam confectis literis plenius continetur.

§.3. Dictum Oppidum de Olinda Episcopali & Civitatis denominatione, & titulo dignum judi-

dicantes, de eorumdem Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac præfato Petro Principe, & Gubernatore humiliter supplicante Oppidum de Olinda præfatum cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diœcesi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod posthac tres inibi Diœceses existant, auctoritate Apostolica perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac præfatæ Ecclesiæ Ulyxiponen., necnon quoad legem Diœcesanam de Olinda Oppidum præfatum cum infrascripta sua Diœcesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi etiam pro tempore existentis, & Capituli ac prædictæ Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione attento consensu dicti moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. prorsus eximimus, & liberamus.

Preces Pontifici oblatæ.

Oppidum de Olinda Diœcesi S. Salvatoris dismembratur.

Eximitur a Jurisdictione Archiepiscopi

§.4. Necnon Oppidum præfatum de Olinda in Civitatem, & dictam Ecclesiam sub invocatione Sancti Salvatoris prædicti Oppidi in Cathedralem pro uno Episcopo de Olinda nuncupando, qui illi præsideat, & illius structuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi faciat, & dictis Ecclesiis Sancti Salvatoris, & Civitati de Olinda, ejusque Diœcesi tot dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura quot in eis pro Divino cultu, & dictæ Ecclesiæ de Olinda servitio, & Ecclesiastici Cleri donec ipsi Episcopo de Olinda videbuntur convenire de præfati Petri Principis, & pro tempore existentium Regum præfatorum consilio, & assensu, prævia cujuslibet congrua dotatione, ab ipso Petro Principe, & Regibus Portugalliæ facienda quamprimum fieri poterit erigat, & instituat; necnon Episcopalem Jurisdictionem, & potestatem exercere, omniaque, & singula, quæ ordinis, quæque Jurisdictionis, aut cujuslibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ alii in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diœcesibus facere possunt, & debent, facere libere, & licite possit, & debeat, ac in eadem de Olinda sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum sede, præeminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ hujusmodi de jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem & gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ gloriam, ac fidei Catholicæ exaltationem, consilio, & auctoritate similibus, perpetuo erigimus, & instituimus, & Sancti Salvatoris de Olinda Ecclesiam Cathedralis, & de Olinda Oppidum hujusmodi Civitatis illiusque incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus.

Constituitur Civitas ejusque Ecclesia fit Cathedralis.

§.5. Necnon eidem Ecclesiæ S. Salvatoris de Olinda Oppidum de Olinda præfatum sic in Civitatem de Olinda erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dictæ Provinciæ de Pernambuco ab Arce Seara inclusive per oram maritimam, & Terram intus usque ad flumen Sancti Francisci, quod inserviet pro termino inter Diœcesim de Olinda, & Diœcesim S. Salvatoris de Bahia pro sua Diœcesi, & illius Clerum, Incolas, & habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concedimus, & assignamus, non obstante alia separatione, seu dismembratione ejusdem Provinciæ de Pernambuco olim facta cum erecta fuerit in Administrationem spiritualem a san. mem. Paulo V. prædecessore nostro per literas datas 5. Julii millesimo sexcentesimo quartodecimo.

Dœcesis termini designantur.

§.6. Necnon Ecclesiæ præfatæ S. Salvatoris de Olinda ejusque Mensæ Episcopali præfatæ pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignatos, quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugalliæ redditibus, & specialiter de illis, qui ex ipsa Regione Brasilien. percipiuntur gratiose, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & solvere quotannis promisit, seu promittit similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Redditus seu dos Episcopatus.

§.7. Et insuper Petro Principi, & Gubernatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis Juspatronatus, & præsentandi personas idoneas infra annum ad dict. Ecclesiam de Olinda videlicet nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiamsi apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi in ejusdem de Olinda Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum. Ad majorem vero post Pontificalem, & principales, & alias dignitates, Canonicatus, & præbendas, necnon Beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda tam ab eorum primæva erectione, post quam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quarumcumque personis, etiam apud Sedem eamdem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo de Olinda præfato similiter per eum ad præsentationem præfati Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ac Beneficiis instituendis eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus, ac concedimus.

Juspatron., & præsentandi intra annum ad Episcopatum Regibus Portugalliæ conceditur.

Etiamsi vacet apud S. Sedé.

Item ad alias Dignitates, & beneficia.

Etiamsi vacet apud S. Sedé.

§.8. Decernentes Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi præfato Petro Principi, & Gubernatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censeri, nisi ipsius Petri Principis & Gubernatoris, & pro tempore existentium Regum præfatorum ad id expressus accedat assensus, & si quovis modo derogetur derogationes hujusmodi cum inde sequutis nullius roboris, efficaciæ, vel momenti fore.

Declaratur Juspatr. competere ex dotatione, & fundatione, nec ei esse derogandum.

§.9. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque præfatæ Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata

Clausulæ.

ta

ta eis; & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obstantibus præmissis, præsertim, quod Ecclesia Sancti Salvatoris Brasilien. præfata vacet, & Pastore suo destituta reperiatur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, & Nostra, ac Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & Sancti Salvatoris de Bahia Ecclesiarum præfatarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, reservationis, concessionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto decimo Kalendas Decembris Pontificatus nostri Anno Primo.

V.

Erigitur Oppidum S. Sebastiani in Regno Brasiliæ in Civitatem ejusque Ecclesia Parochialis in Cathedralem.

Dat.22.Nov. 1676.An.I.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis Pastoralis solicitudo in supremo Apostolicæ potestatis solio ex Omnipotentis Dei providentia constituta ad ea potissimum dirigitur, per quæ Salvatoris nostri Jesu Christi æternitatis Unigeniti fides, & gloria in dies magis augetur, & multiplicatur, qui ubi messem multam esse conspexit, operariorum penuriam attendens, Ministrorum suorum curas, variis in diei horis ad opera mittere non destitit, cum & ipse, ut homines salutaris vitæ, cœlestis patriæ cultores efficeret, de summis Cœlorum ad hujus Mundi infima, & in Sacrosanctæ Crucis Ara pro nostra salute in pretium immolari dignatus sit, cujus cum licet vices geramus in Terris inter multiplices curas, quæ ex Apostolico munere nobis incumbere dignoscimus, illa præsertim cordi nostro est ut multiplicata messe agri, & dominici cultores multiplicentur, quorum assiduis operibus, & fructuosis Ministeriis fructus spiritualis ad Centesimum usque augeatur, & Populus Christianus eisdem Rectoribus gubernetur, quos Pastor æternus sui operis Vicarios esse disposuit, propterea piissimi Patris familias partes favorabiliter implere exoptamus.

§.1. Sane cum in Regno Brasiliæ, in ea parte, quæ Rivus Januarii appellatur, inter cætera unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Sebastiani Brasilien. Diœcesis quater mille circiter focularibus constans Regum Portugalliæ Dominio subjectum, & in eo una Parochialis Ecclesia sub ejusdem Sancti Sebastiani invocatione, in qua Missa, & alia divina Officia, & Ecclesiastica sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio pluribus virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decoratis insigne reperiatur, quod a Civitate S. Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, ut Christianorum multitudo, divino cooperante Spiritu Sancto, ita coaluerit, ut Episcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac aliorum singulorum vultus, ut Episcopum decet inspicere, aliasque partes boni Pastoris in Universum gregem Dominicum curæ suæ commissum exercere nequeat, postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & loca in illis partibus summis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos Divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Ministerio variorum Religiosorum, & aliorum vitæ probatæ virorum, & abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & gentilitatis, hæresumque erroribus ad fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitio veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverant, dictam Civitatem tanquam Regiam suam Proregum suorum Sedem illiusque Diœces. sumptuosis Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiæ locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, prædictorum Regum vestigia, & exempla sequutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam solicitudine, & industria assidue laborantes, notabili impensa sæpius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis, conversos in eadem fide instrui, & confirmari studuerat, & a fide abhorrentes dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente clementia, eis in locis sic longe, lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica Seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediat. — Causæ hujus erectionis.

§.2. Præterea difficile redderetur per tam latam, tamque diffusam Diœcesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a Personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere: Nos qui hodie ex certis tunc expressis causis matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Principe, & Gubernatore per ejus literas nobis ad hoc humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiæ Ulyssiponen., & dictas Civitatem, & Diœcesim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Po- — Narratur Ecclesiam S. Salvatoris de Bahia erectam fuisse in Metropolitanam.

Populum a Provincia Ulyssiponen., cui tunc Metropolitico Jure suberant, ac Oppidum de Olinda, cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diœcesi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod posthac inibi tres Diœceses essent, perpetuo segregavimus, divisimus, & separavimus, illaque omnia, & pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quo ad legem Diœcesanam Oppidum prædictum de Olinda cum sua Diœcesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi, etiam pro tempore existentis, Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris nostri Archiepiscopi Ulyssiponen. adhoc accedente consensu, prorsus eximimus, & liberavimus; necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ, certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam, in Metropolitanam, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ nuncupando; necnon Oppidum de Olinda prædictum in Civitatem, & Ecclesiam sub invocatione Sancti Salvatoris ejusdem Oppidi de Olinda in Cathedralem pro uno Episcopo de Olinda nuncupando, qui Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existenti Metropolitico Jure subsit, ereximus, & instituimus, necnon Sancti Salvatoris de Olinda Ecclesia sic in Cathedralem Ecclesiam erecta, Oppidum de Olinda prædictum sic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & districtus dictæ Provinciæ de Pernambuco ab Arce Seara inclusive per oram maritimam, & terram intus usque ad Flumen Sancti Francisci, quod inserviet pro termino inter Diœcesim de Olinda, & Diœcesim Sancti Salvatoris de Bahia pro sua Diœcesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concessimus, & assignavimus, prout etiam in diversis, etiam confectis literis plenius continetur.

Ecclesiam Oppidi de Olinda in Cathedralem. *Diœcesis termini præscribuntur.*

§.3. Dictum Oppidum Sancti Sebastiani Episcopali, & Civitatis donatione, & titulo dignum judicantes de eorumdem fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Consilio, & assensu similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac prædicto Petro Principe, & Gubernatore humiliter supplicante, Oppidum Sancti Sebastiani prædictum cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diœcesi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod posthac tres inibi Diœceses existant, auctoritate Apostolica perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quo ad legem Diœcesanam Sancti Sebastiani Oppidum prædictum cum infrascripta sua Diœcesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi, & pro tempore existentis, ac Capituli, ac pariter Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, & correctione, attento consensu dicti moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. prorsus eximimus, & liberamus; necnon Oppidum prædictum Sancti Sebastiani in Civitatem, & Parochialem Ecclesiam Sancti Salvatoris ejusdem Sancti Sebastiani prædicti Oppidi in Cathedralem pro uno Episcopo Sancti Sebastiani nuncupando, qui illi præsideat, & illius structuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi faciat, & in dicta Ecclesia Sancti Sebastiani, & Civitate, ejusque Diœcesi tot dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura quot in eis pro divino cultu, & dictæ Ecclesiæ Sancti Sebastiani servitio, & Ecclesiastici Cleri decore, ipsi Episcopo Sancti Sebastiani videbuntur convenire de prædicti Petri Principis, & pro tempore existen. Regum prædictorum consilio, & assensu, & prævia cujuslibet congrua dotatione ab ipsis Petro Principe, & Regibus Portugalliæ facienda quam primum fieri poterit erigat, & instituat; necnon Episcopalem Jurisdictionem, & potestatem exercere omnia, & singula, quæ ordinis quæque Jurisdictionis, aut cujuslibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ aliis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis Civitas, & Diœcesis facere possunt, & debent, facere libere, & licite possit, & debeat, ac in eadem S. Sebastiani sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum Sede, præeminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ hujusmodi de Jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque Triumphantis Ecclesiæ gloriam, & Fidei Catholicæ exaltationem consilio, & auctoritate similibus perpetuo erigimus, & instituimus, & Sancti Sebastiani Ecclesiæ Cathedralis, & Sancti Sebastiani Oppidum hujusmodi Civitatis, illiusque Incolas Civium nomine Titulo, & honore decoramus.

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Regnorū Portugalliæ, & Algarbiorum. *Erectio d. Oppidi in Civitatem, ejusq; Ecclesiæ Parochialis in Cathedralem.*

§.4. Necnon eidem Sancti Sebastiani Ecclesiæ Oppidum Sancti Sebastiani prædictum, sic in Civitatem Sancti Sebastiani erectum pro Civitate, aliaque Oppida, Castra, Villas, Territoria, ac districtus dictæ Provinciæ Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti inclusive, usque ad Flumen de Plata per oram maritimam, & Terram intus pro sua Diœcesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, Populum pro suis Clero, & Populo concedimus, & assignamus. Non obstante alia separatione, seu dismembratione ejusdem Provinciæ Divi Januarii, olim facta, cum erecta fuerit in administrationem spiritualem a fa. me. Gregorio XIII. prædecessore nostro per literas datas 19. Julii 1576., necnon Ecclesiæ prædicti Sancti Sebastiani, ejusque mensæ Episcopali prædictæ pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignatos, quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugalliæ redditibus, & specialiter de illis, qui ex ipsa Regione Brasiliæ percipiuntur, gratiose, & irrevocabiliter ad hunc effectum donavit, & obtulit, ac solvere quot annis promisit, seu promittit, similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Diœcesis termini assignantur. *Dos mensæ Episcopalis.*

§.5. Et insuper Petro Principi, & Gubernatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis Juspatronatus, & præsendandi infra annum personas idoneas ad di-

Juspatron., & præsentandi ad d. Ecclesiã Regibus Portugalliæ conceditur.

dictam Ecclesiam Sancti Sebastiani videlicet Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi, in ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum: Ad majorem vero post Pontificalem, & principales, aliasque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon Beneficia erigenda etiam per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi, ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda, tam ab eorum primæva erectione postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quorumcumque personis, etiam apud Sedem eamdem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo Sancti Sebastiani prædicto, similiter per eum ad præsentationem prædicti Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a Jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & præbendis, ac Beneficiis instituendis, eadem auctoritate perpetuo reservamus, & concedimus.

Declaratur Juspatr. competere ex Dotatione, & fūdatione, nec ei derogandū.

§.6. Decernentes Jus Patronatus, & præsentandi hujusmodi Petro Principi, & Gubernatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem, etiam Consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censeri, nisi ipsius Petri Principis, & Gubernatoris, & pro tempore existentium Regum prædictorum ad id expressus accedat assensus, & si aliter quovis modo derogetur, derogationes hujusmodi cum inde sequutis, nullius roboris, vel momenti fore: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Sanctæ R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos sedisque prædictæ Nuncios, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, præsertim quod Ecclesia Sancti Salvatoris Brasilien. prædicta vacaret, & Pastore suo destituta reperiretur, Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & S. Salvatoris de Bahia Ecclesiarum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, assignationis, applicationis, approbationis, reservationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto. Decimo Kal. Decembris Pontificatus nostri Anno Primo.

VI.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii, quo decernitur ad Abbatem Commendatarium pertinere approbare Monachos pro audiendis confessionibus sæcularium in Ecclesiis Monasteriorum S. Scholasticæ, & S. Specus Sublacen. Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ.

INNOCENTIUS PAPA XI. Dat. 27. Nov. 1676. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

EManavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum ad favorem dilecti filii nostri Caroli Barberini ejusdem S. R. E. Diaconi Cardinalis Caroli nuncupati, perpetui Commendatarii Monasteriorum S. Scholasticæ, & sacri Specus Sublacen. insimul perpetuo unitorū Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: *Sublacen. Jurisdictionis.*

Exemplum supplicis libelli Eminentissimi Commendatarii.

§.1. Eminentissimus D. Cardinalis Carolus Barberinus modernus Abbas Commendatarius Sublacen. exponit, qualiter Monachi Ordinis Cassinensis degentes in SS. Monasteriis S. Scholasticæ, & S. Specus insimul unitis Abbatiæ Sublacen. pro audiendis Confessionibus sæcularium in Ecclesiis dictorum Monasteriorum consueverunt hucusque approbationem oretenus recipere a Vicario Generali Abbatis Commendatarii pro tempore existentis; quoties enim novus superior Claustralis regimini eorumdem Monachorum præficiebatur, cum primum ipsum Vicarium Generalem inviseret, consuevit semper quosdam ex Monachis, quos ad id munus magis idoneos judicaret, eidem proponere, ut necessariam approbationem pro excipiendis sæcularium Confessionibus, si ita ei videbatur, ab ipso reciperent, prout de facto oretenus, ipsius Vicarii arbitrio recipiebant, duraturam nimirum pro toto tempore regiminis illius superioris, qui illam postulaverat, unde novus superior, novam subinde approbationem pro confessariis petebat.

§.2. Morem hunc approbandi oretenus Confessarios Eminentissimus Cardinalis Carolus modernus Commendatarius haud satis probavit; ideoque cum illum servari invenisset per ipsius Vicarium, cum cæteris, etiam fere omnibus Confessariis, sive sæcularibus, sive Regularibus suæ Abbatiæ, cupiens pro sua pietate, ac zelo præsertim post editas Constitutiones Synodales consultius procedere, Vicario injunxit, ut in posterum ad earumdem Constitutionum præscriptum, omnibus Confessariis, sive Sæcularibus, sive Regularibus facultatem audiendi Confessiones, non alias quam in scriptis concederet singulis semestribus renovandam. Decretum hoc Eminentiæ suæ paulo post, ut par erat ad praxim deductum fuit ab ejus Vicario respectu Confessariorum Sæcularium, & etiam aliorum Regularium.

§.3. Verum cum illud quoque quoad Monachos exequi contenderet occasione novæ approbationis, quæ illis juxta prænarratum morem pro excipiendis Sæcularium Confessionibus concedenda erat in mutatione Superioris Claustralis, qui nuper illorum regimini præfectus fuit, iste promptum se quidem exhibuit ad recipiendam approbationem oretenus, sed recusavit illam recipere in scriptis. At cum vidisset eam oretenus nequaquam posse obtinere, cœpit ulterius asserere Monachos Sublacen. nullatenus teneri ad dictam approbationem, sive in scriptis, sive etiam oretenus recipiendam, tam ratione cujusdam antiqui Privilegii Martini V. eisdem Monachis concessi pro audiendis quorumcumque Fidelium Confessionibus, quam ratione reliquorum Privilegiorum, & exemptionum, imo etiam prætensi eorum Territorii separati per quod non modo credunt se immunes omnino a Jurisdictione Abbatis Commendatarii, verum etiam opinantur se posse cum Bonis mensæ Conventualis constituere propriam quamdam Diœcesim ab illa ejusdem Abbatis penitus divisam. Perstitit idem novus Superior Claustralis pro quadam urbanitate erga Eminentissimum Abbatem his non obstantibus se recepturum pro Monachis oretenus licentiam audiendi Confessiones, prout reliqui ejus Antecessores consueverant.

§.4. Verum idem Eminentissimus Abbas nolens ullam Jurisdictionem sibi attribui ex urbanitate Monachorum, sed illam dumtaxat, quæ sibi de Jure competit, cupiens modis consultioribus exercere, monita parte Monachorum ad informandum, petiit per Sac. Congregationem declarari: Primo an Monachi SS. Monasteriorum S. Scholasticæ, & S. Specus Abbatiæ Sublacen. teneantur recipere approbationem pro audiendis Sæcularium Confessionibus in Ecclesiis dd. Monasteriorum ab Eminentissimo Abbate Commendatario, non modo oretenus, prout hucusque consueverunt, verum etiam in scriptis. Præterea cum iidem Monachi consueverint de præterito in propriis sedibus Confessionalibus retinere publice affixas notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbati, ac modo illas non amplius retineant, quatenus ad primum Dubium affirmative respondeatur, consecutive declarari postulat: Secundo, an iidem Monachi teneantur in propriis sedibus Confessionalibus publice affixas retinere notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbati, & quatenus teneantur quibus remediis ad id compelli possint. *(Dubia in d. S. Congregatione proposita.)*

Die 10. Octobris 1676. Sac. &c. ad utrumque Dubium respondit affirmative, & ab Eminentissimo Commendatario procedendum esse Juris remediis contra inobedientes. *(Decretum S. Congregationis.)*

In quorum &c. Dat. Romæ hac die 5. Novembris 1676.

S. Archiepiscopus Brancaccius Episcopus Viterbien. S.C.C. Sec.

§.5. Cum autem sicut d. Carolus Cardinalis, & Commendatarius Nobis subinde exposuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Carolum Cardinalem, & Commendatarium specialis gratiæ favore prosequi volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. *(Confirmatio Apost. præd. Decreti.)*

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Monasteriorum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

VII.

Confirmatio quorumdam Statutorum pro Ordine S. Pauli Primi Eremitæ in Regno Portugalliæ &c.

De hoc Ordine mentionem faciunt Paul. Morig. de histor. Religion. cap.49., & Sylvest. Marul. in Ocean. Religion. ejusque Privilegia habes in Constit. In supremo *Alex. VII., quoad Monasteria pro studiis Generalibus, & gradibus constit.* Ex injuncto nobis 60. *Clem. X.*

INNOCENTIUS PAPA XI. *(Dat. 27. Nov. 1676. An. 1.)*

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Fratres Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ in Regno Portugalliæ, quod vigore facultatis, quam Constitutiones dicti Ordinis Diffinitorio in Capitulo Generali ipsius Ordinis congregato tribuunt, adjungendi ad Constitutiones hujusmodi ea, quæ pro bono ejusdem Ordinis regimine magis expedire videbuntur, Diffinitorium in Capitulo Generali dicti Ordinis proxime præterito congregatum, statuit, seu decrevit: *(Preces Pontifici oblatæ.)*

§.1. Primo, ut is Frater, qui per triennium Visitatoris officio functus fuerit, triennio subsequenti in Visitatorem eligi nequeat. Secundo ut *(Statuta, seu Decreta Diffinitorii dicti Ord. in Capitulo Generali)*

ut Prior, sive Superior Generalis primo anno sui triennii visitet super Processu Visitatoris, qui antecedenti triennio officium suum absolverit, idque faciat per actus separatos, quos deferat ad primam mensam definitionis, ad hoc, ut ibidem judicentur. Tertio, ut in futurum Vicarii Domus Regularis de Valdinfante nuncupatæ in omnibus Capitulis Generalibus Ordinis prædicti vocem habeant, & in omnibus Conventibus, in quibus reperientur, sedere debeant in Refectorio ad mensam, quæ Transversa vocatur.

§.2. Cum autem sicut eadem Expositio subjungebat, Statuta, seu Decreta hujusmodi bono dicti Ordinis regimini conducibilia sint, & propterea dicti Exponentes illa, quo in futurum tanquam Constitutiones ejusdem Ordinis inviolabiliter observentur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent:

§.3. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad præmissorum effectum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis expositis, Statuta, seu Decreta supra expressa a Diffinitorio, facta, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Pontifex confirmat dd. Statuta, & Decreta.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno primo.

VIII.

Committitur Nuncio Portugalliæ moderatio inhibitionis factæ Inquisitoribus dicti Regni Portugalliæ in Causa Recursus novorum Christianorum.

Hanc inhibitionem habes supra inter Constit. Clementis X. incipien. Cum dilecti nobis.

Ven. Fratri Marcello Archiepiscopo Chalcedonen. in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 28. Nov. 1676. An. 1.

Ven. Frater salutem, & Apost. Benedictionem.

Alias cum dilecti filii Christiani novi nuncupati, sive ab Hebræis descendentes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus hæreticam, & apostaticam a Fide catholica, & Religione Christiana pravitatem in Ulysiponen., Eboren., & Conimbricen. Civitatibus auctoritate Apostolica institutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, seu inquisiti respective existebant, detinebantur, ad fel. rec. Clementem PP. X. Prædecessorem nostrum, & hanc Sanctam Sedem recurrissent, conquerentes, bo. me. Petrum Archiepiscopum Siden., qui tunc adhuc in humanis esse credebatur, Generalem, & reliquos Inquisitores adversus hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate præfata deputatos, seu eorum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ Justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle, non sine Justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum Nationis ruina, & destructione:

Causa concessionis prædictæ Inhibitionis.

§.1. Idem Clemens prædecessor qui in supremo Justitiæ throno a Domino constitutus, Justitiam omnibus æqua lance administrare tenebatur, eorumdem Christianorum recursum hujusmodi admittens, ac causam, & causas quascumque contra eos, & eorum quemlibet super criminibus, & delictis ad officium inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisve Tribunalibus quibuscumque adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem prædictam in supradictis Regnis dicta auctoritate institutis, seu eorum aliquo eatenus quovis modo motas, & pendentes, in statu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se, & ad Sedem præfatam avocans, ipsasque causas cum omnibus, & singulis illarum accidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Ven. Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem hujusmodi a Sede præfata deputatorum, cui easdem causas commiserat, & demandaverat, audiri, cognosci, decidi, fineque debito, prout Juris foret, terminari

Inhibitio facta a Clemente X.

de-

debere omnino volens, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione ſuis, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine memorato Petro Archiepiſcopo Inquiſitori Generali, ac reliquis Inquiſitoribus præfatis diſtricte inhibuit, ne cauſa, & cauſis hujuſmodi in præfata Cardinalium Congregatione pendentibus, aut alias quomodolibet donec, & quouſque ſpecialis expreſſa deſuper ab ipſo Clemente prædeceſſore, & eadem Sede licentia eis conceſſa fuiſſet, ad ullum ſimilem actum (ut vocant) Fidei, ullamve publicationem, promulgationem, aut executionem novarum ſententiarum quarumcumque contra præfatos Chriſtianos novos, ut præfertur inquiſitos, ſeu accuſatos, vel denunciatos, & in Carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo auderent, neque ipſi, aut eorum aliquis, ſeu ipſorum, & cujuslibet eorum reſpective Conſiliarii, Commiſſarii, Procuratores Fiſcales, Aſſeſſores, Notarii, Actuarii cæterique Officiales, & Miniſtri contra ipſos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuſlibet eorum reſpective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, ſeu negotiorum Geſtores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præſumerent.

Contenta in eadem Inhibitione.

§.2. Ipſe enim Clemens prædeceſſor eiſdem Generali, & reliquis Inquiſitoribus, eorumque, & cujuſlibet eorum reſpective Conſiliariis, Commiſſariis, Procuratoribus Fiſcalibus, Aſſeſſoribus Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris prædictis in virtute Sanctæ obedientiæ diſtricte præcepit, & mandavit, ut quibuſcumque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in Cauſa, ſeu Cauſis hujuſmodi eatenus forſan emanatis, & inpoſterum uſque ad finem, & terminum earumdem Cauſarum quomodolibet emanaturis, omni mora, dilatione, tergiverſatione, oppoſitione, & contradictione poſtpoſitis, & remotis, prompte, ſicut devotos dictæ Sedis filios decet, parerent, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in Judicio, vel extra illud ſe opponere, aut contradicere ullo modo auderent, ſeu præſumerent; Alioquin dictus Petrus Archiepiſcopus Inquiſitor Generalis ſuſpenſionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ, & privationis muneris Inquiſitoris Generalis, reliqui vero Inquiſitores præfati, eorumque reſpective Conſiliarii, Procuratores Fiſcales, Commiſſarii, Aſſeſſores, Notarii, cæterique Officiales, & Miniſtri excommunicationis latæ ſententiæ, ac privationis officiorum quomodocumque ad Tribunal Sancti Officii ſpectantium pœnas ipſo facto, & abſque ulla declaratione ſe reſpective noviſſent incurſuros, a quibus abſolutionem idem Clemens prædeceſſor ſibi, & dictæ Sedi Apoſtolicæ ſpecialiter reſervavit, & alias prout in ipſius Clementis prædeceſſoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 3. Octobris 1674. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Archiepiſcopus Bracharen. Generalis Inquiſitor a Pontifice conſtituitur.

§.3. Cum autem Nos hodie, ſeu nuper Ven. Fratrem Veriſſimum Archiepiſcopum Bracharen. hæreticæ, & apoſtaticæ pravitatis hujuſmodi Inquiſitorem Generalem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ſupradictis cum ſolitis facultatibus in locum præfati Petri Archiepiſcopi defuncti per alias noſtras in ſimili forma Brevis literas, quarum tenorem præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſo, & inſerto haberi volumus, dicta auctoritate conſtituerimus, & deputaverimus; Cauſa vero, ſeu Cauſæ præfatæ in ſupradicta Cardinalium Congregatione adhuc pendeant: Hinc eſt, quod Nos Decretis quibuſdam proviſionalibus ab eadem Cardinalium Congregatione in Cauſa Recurſus hujuſmodi antehac emanatis, & a præfato Clemente prædeceſſore approbatis, a quibus recedere nullo modo intendimus, inhærentes, ipſaque Decreta renovantes, & donec ea, quæ ſuper dubiis propoſitis decernenda nobis viſa fuerint, ſtatuimus, omnino obſervari præcipientes:

Pendente d. Recurſu Decreta proviſionalia Congregat. Cardinalium General. Inquiſit. ſervari præcipitur.

§.4. De præfatorum Cardinalium Conſilio, Fraternitati tuæ per præſentes committimus, & mandamus, ut inhibitionem a memorato Clemente prædeceſſore per ſuas literas præfatas ſicut præmittitur factam in omnibus ejus partibus auctoritate noſtra Apoſtolica ita modereris, & reformes, ut Veriſſimo Archiepiſcopo generali a Nobis deputato, & reliquis Inquiſitoribus prædictis contra ſupradictos Chriſtianos novos nuncupatos in dictis Carceribus, ut præfertur detentos, ſervato juris ordine, ac juxta æquitatis, & Juſtitiæ regulas liceat procedere ad pœnas & animadverſiones debitas, præterquam ultimi ſupplicii, triremium perpetuarum, & confiſcationis bonorum, a quibus eos, & eorum quemlibet donec, & quouſque a Nobis, & Sede præfata aliter diſpoſitum fuerit, omnino abſtinere volumus.

Committitur Nuncio moderatio inhibitionis.

§.5. Ac proinde eiſdem Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, & reliquis Inquiſitoribus, illorumque, & cujuſlibet eorum reſpective Commiſſariis, Conſiliariis, Procuratoribus Fiſcalibus, Aſſeſſoribus, Notariis, Actuariis, cæteriſque Officialibus, & Miniſtris dicta auctoritate diſtricte, & ſub pœnis, quæ in præfatis Clementis prædeceſſoris literis expreſſæ ſunt denuo inhibeas, ne contra eoſdem Chriſtianos novos in Carceribus hujuſmodi detentos, aut eorum aliquem interea ad ultimi ſupplicii, vel triremium perpetuarum aut confiſcationis bonorum hujuſmodi pœnas procedere audeant quovis modo, ſeu præſumant.

§.6. Præterea tibi facultatem harum ſerie tribuimus eadem auctoritate permittendi Veriſſimo Archiepiſcopo Generali, reliquiſque Inquiſitoribus prædictis, ut prout Juſtitia exegerit, & ordo popoſcerit rationis procedere poſſint, etiam contra præfatorum Chriſtianorum novorum in dictis Carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, ſeu negotiorum Geſtores, & alias quomodolibet pro eis intervenientes, dummodo tamen non poſſit ſubeſſe ſuſpicio, hoc fieri in odium recurſus ſupradicti ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admiſſi, ad quem effectum dicti Inquiſitores acta talium Proceſſorum tibi ad beneplacitum tuum communicare teneantur.

§.7. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus quomodolibet adverſantur, aut adverſari dici poſſent, præfatis Clementis prædeceſſoris & noſtris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in eiſdem literis conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Derogatio.

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno primo.

IX.

Confirmatio Decreti circa processionalem delationem Cadaverum ad Ecclesias Regularium.

Dat. 2. Dec. 1676. An. I.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Conventus loci de Binasco Papien. Diœcesis Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi alias a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum obtinuerunt Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: *Papien. Funerum.* Regulares Minores strictioris Observantiæ S. Francisci Diœcesis Papien. ad aliqua inconvenientia orta occasione defunctorum, qui ad eorum Ecclesiam deferuntur, ubi habent proprias sepulturas, supplicant declarari:

Primo, An Curatus unius Diœcesis quæcumque sit in transitu Cadaveris, quod processionaliter defertur ad Ecclesiam Regularium ab alia Diœcesi transeundo per propriam Jurisdictionem, & Parochiam, possit aliquam partem petere Ceræ, & pecuniarum ab hæredibus Defuncti prætendere.

Secundo, An proprius Parochus Defuncti transeundo per Parochiam unius Parochi alterius cujuscumque Diœcesis ad effectum deferendi processionaliter Cadaver ad Ecclesiam regularium possit libere, & licite per eamdem cum Stola, & Cruce elevata transire, etiam irrequisito Parocho.

Decretum Congregationis Concilii.

Die 28. Novembris 1671. Sacra &c. Ad Primum respondit negative, ad Secundum affirmative -- In quorum fidem &c. Romæ 14. Novembris 1676.

I. M. Brancaccius Episcopus Viterbien. S.C.C. Secretarius.

Preces.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes, Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio Apostolica d. Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Decembris 1676. Pontificatus nostri Anno primo.

X.

Gratiæ, & Privilegia concessa Conclavistis.

INNOCENTIUS PAPA XI. Dat. 6. Dec 1696. An. I.

MOtu proprio &c. Nos volentes (*omittitur tenor hujus Constitutionis, quia in omnibus convenit cum alia simili Clem. X.*).

F I A T B.

Datum Romæ apud S. Petrum octavo Idus Decembris Anno primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reverendissimus D. Franciscus Maria Phæbeus, Urbevetanus, Archiepiscopus Tarsensis Archiospitalis S. Spiritus Commendatarius, Sacrarum Cæremoniarum Præfectus. Magister Cæremoniarum.

Rm̃us D. Fr. Joseph Eusanius, Aquilanus, Episcopus Porphyriensis, Sacrista. Sacrista.

Carolus Vincentius Carcarasius, Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Presbyter Romanus.

Fulvius Servantius, Presbyter de S. Severino Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ in Via lata de Urbe.

Petrus Paulus Bona, Presbyter Romanus.

Petrus Sanctes de Fantibus, Presbyter Camerinensis.

Gabriel Confidatus Servantius, Clericus Assisiensis, Magistri Cœremoniarum.

Abbas Guido Passioneus, Clericus Forosempronensis, sacri Collegii Secretarius. Secretarius Collegii.

Franciscus Maria de Alice, Presbyter Mediolanensis. Joseph. Sanctes Flamma Laicus Comensis nostri, dum Cardinalatus honore fungebamur. Conclavistæ

Abbas Joannes Baptista de Palagio, Presbyter Romanus, Canonicus Insignis Collegiatæ Ecclesiæ S. Laurentii in Damaso de Urbe. Philippus Baldassarus, Presbyter Romanus, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe. Franciscus Rattus, Clericus Romanus. Francisci Ostien. Barberini.

Abbas Federicus Bonaventura, Clericus Urbinas, Joannes Baptista Sardinius, Presbyter Vulturanen. Diœcesis. Antonius Leonus, Laicus Ariminensis. Uldrici Portuen. Carpinei.

Angelus Maria Cirellus, Clericus Januensis.

An-

Angelus Michael Astancollus, Clericus Tudertinus. Antonius Cæsar Bustolinus, Clericus Romanus. Julii Sabinen. Gabriellis.

Abbas Octavius Pieritius, Presbyter Bononien. Cæsar Sega, Clericus Bononien. Constantius Accursius, Presbyter Mutinensis. Cæsaris Prænestini Facchinetti.

Bernardinus Rischius, Presbyter Prænestinus, Prior S. Michaelis de Mirabello Dioecesis Aquen., Nicolaus Lusse, Laicus Parisiensis. Hieronymi Albanen. Grimaldi. Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Angelus Maria Bocconius, Presbyter Regien. Antonius Manfrenatus, Laicus Ferrarien. Caroli S. Laurentii in Lucina Rossetti.

Nicolaus Augustinus, Laicus Foroliviensis. Joannes Baptista Carpanus, Presbyter Vercellen. Dioecesis, Prior S. Bartholomæi de Cherio. Carolus Donatus de Veteribus, Clericus conjugatus Mediolanen. Nicolai S. Mariæ Transtyberim Ludovisii.

Marchio Claudius Pallavicinus, Archidiaconus Parmensis. Joannes de Niserz, Laicus Burburensis, Dioec. Leodien. Joseph de Archangelis, Laicus Æsinus. Alderani S. Praxedis Cybo.

Thomas Piscius, Presbyter e S. Justo Firmanæ Dioec. Aloysius Sigaldus, Laicus Januen. Laurentii SS. Quirici, & Julittæ Raggii.

Dominicus de Malclere a Sommervillers, Clericus Tullen. Carolus Fromentin. Laicus Dioecesf. Suessionensis. Joannes Gobin. Laicus Nanneten. Joannis Francisci Pauli S. Mariæ super Minervam de Retz.

Joannes Baptista Vannius, Clericus Camerinensis. Antonius Piersantes, Clericus de Mathelica Camerinen. Dioecesf. Aloysii S. Alexii Homedei.

Abbas Petrus Bartholus, Presbyter Venetus. Petrus Paulus Pontinus, Clericus conjugatus de Setia Terracinen. Dioec. Dominicus Tagliaferrus, Clericus conjugatus Alatrinus. Petri Sancti Marci Otthoboni.

Carolus de Marchis, Presbyter Asculanæ Dioecesf. Joseph Sfasciamontius, Clericus Montis Alti. Franciscus Venantius, Laicus Sabinen. Francisci SS. Quatuor Coronatorum Albicii.

Jacobus Sorbolongus, Laicus Forosempronienſis. Thomas Emmanuel de Zarate, Clericus Calaguritanæ Dioecesf. Hieronymus Bernius, Presbyter Ferrarien. Caroli S. Chrysogoni Pii.

Abbas Benedictus de Rubeis, Presbyter Firmanæ Dioec. Franciscus Squarcius, Laicus Senensis. Augustinus Lottus, Laicus Romanus. Flavii S. Mariæ de Populo Chisii.

Andreas Mansius Lucensis, Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Lucensis. Lelius Cerchius, Clericus conjugatus Lucen. Paulus de Augustinis, Laicus Fanen. Hieronymi S. Hieronymi Illiricorum Bonvisii.

Abbas Raphael Mazzeus, Clericus Florentinus. Bartholomæus Julietus, Laicus Anconitanus. Antonii S. Mariæ Angelorum Bichii.

Abbas Sperellus Sperellus, Presbyter Assisien. Joannes Vincentius Sfortia Laicus de Monte Franco Spoletanæ Dioecesis. Jacobi S. Mariæ in Aracæli Fransoni.

Abbas Carolus Felix Matta, Presbyter Cremonen. Julius Burantus, Laicus Callicen. Petri S. Pancratii Vidoni.

Abbas Marcus Antonius Zollius, Presbyter Bergomensis. Henricus Ial, Laicus Bavarus Rosenhemensis Dioec. Frisingen. Gregorii S. Thomæ in Parione Barbadici.

Joannes Vincentius de Cæsaris Clericus Romanus. Joannes Claudius Laicus Tullen. Hieronymi SS. Marcellini, & Petri Boncompagni.

Carolus Antonius Airoldus, Presbyter Mediolanen. Canonicus Ordinarius Metropolitanæ Ecclesiæ Mediolanen. Federicus Pusterla, Presbyter Mediolanen. Joannes Franciscus Agliaudus, Clericus Taurinen. Dioec. Alphonsi S. Crucis in Hierusalem Littæ.

Abbas Franciscus Milonus, Presbyter de Sorpello Vintimillien. Dioecesis. Joseph Bonellus, Clericus Camerinen. Dioecesis. Nerei SS. Nerei, & Achillei Corsini.

Innocentius Torellus, Presbyter Senensis. Petrus Sodus, Clericus Pientinus. Polidorus de Amicis, Laicus Urbinaten. Cælii S. Petri in Monte Aureo Piccolominei.

Fr. Antonius de Ildaris, Eques Hierosolymitanus Bituntinus. Bernardinus Portus, Presbyter Bononien. Joseph de Antoninis, Laicus Alanensis. Caroli S. Mariæ in Via Carafæ.

Fr. Fortunatus de Vecchis, Ordinis Hierosolymitani Prior Senensis. Fr. Ugo Ferrettus, Eques Hierosolymitanus. Sallustius Musiottus, Laicus Asculanus. Palutii SS. Duodecim Apostolorum de Alteriis.

Abbas Joseph de Annibaldensis a Molasia, Clericus Romanus. Flaminius Peregrinus, Laicus de Polo Tiburtinæ Dioecesis. Joannis Nicolai S. Mariæ Transpontinæ de Comitibus.

Comes Antonius de Polcenico, Clericus Concordiensis. Petrus Pontinus, Clericus Romanus. Jacobi S. Mariæ de Pace Ninii.

Abbas Joseph Zaffontius, Presbyter Senensis. Centurio Durantus, Clericus e Castro S. Eliæ Nepesinæ Dioecesis. Valentinus Lancia, Clericus Amerinus. Innici S. Clementis Caraccioli.

Joseph Muzzenius, Presbyter Utinensis, Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Aquilejensis. Marcus Antonius Guizzardus, Clericus Patavinus. Joannis SS. Viti, & Modesti Delphini.

Abbas Alexander Capponus, Clericus Florentinus. Joannes Theodorus Jacquet, Presbyter Rupefortensis Leodien. Dioec. Canonicus Metropolitanæ Ecclesiæ Cameracen. Amadeus Capitanei, Laicus Vercellen. Dioecesis. Jacobi SS. Joannis, & Pauli Rospigliosii.

Philippus de Borau de Castellis, Laicus Dioecesf. Dajocensis. Franciscus Timolion de Choisii, Abbas S. Sequani Lingonensis Dioec. Parisien. Leonardus Lomestrul, Laicus Dioec. Lemovicensis. Emmanuelis Theodori S. Laurentii in pane, & perna Bullionii.

Joannes Romani a Fonte, Presbyter Oscanus Toletanæ Dioecesis. Petrus a Sagasta, & Zavala, Presbyter Oppidi de Durango Calaguritanæ Dioecesis. Ludovici S. Sabinæ de Porto Carrero.

Marcus Antonius Perfettus, Laicus Sarzanensis. Ægidius Sallecher, Laicus de Seittenstetten. Passavien. Dioec. Caroli S. Hadriani Cerri.

Horatius Cardona, Laicus Camerinensis. Antonius Franciscus Mainardus, Laicus Anconitanus. Franciscus Ferrarius, Presbyter Placentinus, Canonicus Insignis Collegiatæ S. Antonii ejusdem Civitatis Placentiæ. Dominicus Fortes, Laicus

Laicus Asculanus. Lazari S. Mariæ in Aqu iro Pallavicini.

Julius Cæsar Grimaldus de Bastia, Clericus Diœc. Marianen. Joannes Antonius Barbatus, Presbyter e Rocca Sicca Terracinen. Camilli S. Eusebii Maximi.

Petrus Franciscus Giampè de Fabriano Camerinen. Diœc. Franciscus Maria de Laurentiis, Presbyter de Serra S. Quirici Camerinen. Diœcesis. Gasparis S. Silvestri in Capite de Carpineo.

Abbas Claudius de Caignon, Presbyter Parisiensis. Joannes de la Chaise, Laicus Parisien. Bernardus Sensè, Clericus Burdigalensis. Cæsaris Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Destroei.

Joannes Vernerus Baro de Plitter Storff, Clericus conjugatus Passavien. Diœcesf. Petrus Aloysius de Ruyte, Clericus conjugatus Leodien. Theodorus Holter, Clericus Novesiensis. Gerardus Josephus Hieble, Presbyter Coloniensis. Bernardi Gustavi de Baden.

Bonaventura de la Font, Subdiaconus Tolosanus, Prior Commendatarius S. Leontii ejusdem Civitatis Tolosanæ. Ludovicus Manden. Laicus Clemontensis. Petri Bonsii.

Christophorus Melgarexo, Laicus Civitatis Mursiæ Carthaginen. Diœc. Paulus de Villanova, Clericus Oxomen. Diœcesis. Joannes Angelus Desiderius Malebrius, Laicus Papien. Joannis Everardi S. Bartholomæi in Insula Nidardi.

Franciscus Antonius Puntius, Presbyter Neapolitanus Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Gravinen. Abbas Paulus Ferella, Presbyter Muranus, Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Garganicæ. Fr. Vincentii Mariæ S.Sixti Ursini.

Petrus Dominicus Mennitus, Prior S.Juvenalis Civitatis Urbevetanæ, Presbyter Squillacensis. Franciscus Carpinus, Laicus Firmanæ Diœcesf. Jacobus Blattman, Laicus Constantiensis. Federici S. Marcelli Columnæ.

Petrus Paulus Bernasconus, Clericus Beneficiatus Basilicæ Vaticanæ Romanus. Petrus Ferrarius, Laicus Parmensis. Bartholomæus Bellomini, Laicus Montis Ilcinei. Francisci S. Matthæi in Merulana Nerlii.

Joseph Bonjoannes, Presbyter Diœc. Montis Regalis. Guerrinus Bonettus, Laicus Mantuanus. Hieronymi S.Pudentianæ Gastaldi.

Joannes Piolus, Presbyter Romanus. Hieronymus Debbia, Clericus conjugatus de Castellarano Rhigien. Diœc. Alexandri S. Priscæ Crescentii.

Philippus de Castro, Presbyter Roman. Clericus Beneficiatus Basilicæ Vaticanæ. Antonius Duteus, Laicus Faventinus. Galeatii S. Bernardi Marescotti.

Antonius Dentius, Clericus Foroliviensis. Franciscus Bertotius, Clericus Diœc. Januensis. Bernardini S.Stephani in Monte Cœlio Rocci.

Joseph Casavecchia, Presbyter Fulginatensis. Marcus Antonius Albericus de Orciano Fanen. Diœc. Marii S. Joannis ante Portam Latinam Albericii.

Joseph Danesius, Presbyter Januen. Octavius Valletta, Laicus Taurinen. Fabritii S.Calixti Spadæ.

Joannes Lerbone, Presbyter Cicestrensis Diœc. Jacobus Philippus de Annibalis, Laicus a Monte Castro Tudertinæ Diœc. Petrus Smit, Laicus Candaven. Diœc. Fr. Philippi Thomæ Havard S. Cæciliæ de Nortfolck. Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Philibertus de Foucher, Eques SS.Mauritii, & Lazari Lemovicen. Diœc. Thadæus Amonius, Presbyter e Castro Bononien. Imolen. Diœc. Joseph Capicius, Laicus Romanus. Francisci S.Mariæ in Via lata Maidalchini.

Carolus Albanus Urbinas. Joannes Cecius, Clericus Abbatiæ Sublacen. nullius Diœc. Dionysius Blasius, Laicus de Stimiliano Sabinen. Diœcesis. Caroli S. Mariæ in Cosmedin. Barberini.

Stephanus Ricciardus, Canonicus S.Adriani Presbyter Firmanus. Matthæus Passanus, Laicus Tiburtinus. Decii S.Eustachii Azzolini.

Michael Angelus Peregrinus, Clericus Romanus. Joseph Sorace, Clericus S. Christinæ Oppiden. Diœc. Pauli S. Nicolai in Carcere Tulliano Sabelli.

Abbas Franciscus Ridolfi, Presbyter Florentinus. Bernardinus Guerrinus, Laicus Perusinus. Sigismundi S. Georgii ad Velum aureum Chisii.

Thomas Marchionnius, Presbyter Florentinus. Petrus Ven-Steembeck Bruxellensis Diœcesis Mechlinien. Nicolai SS. Cosmæ, & Damiani Acciajoli.

Fr. Tigrinus Trigrinius, Eques Hierosolymitanus Lucensis. Christophorus Alexandrinus, Laicus Viterbien. Bonaccursii S. Mariæ de Scala Bonaccursii.

Fr. Thomas Bertotius, Eques Hierosolymitanus Fanen. Antonius Ansovinus, Laicus e Nursia Spoletanæ Diœcesis. Felicis S. Angeli in Foro Piscium Rospigliosii.

Dominicus de Benedictis, Clericus de Trebia Spoletanæ Diœcesis. Jacobus Famianus de Caprarola Hortanæ Diœcesis. Hieronymi S.Cæsarei Casanate.

Abbas Petrus Palutius, Presbyter Brixiensis. Dominicus Quartarolus, Laicus Venetus. Petri S. Mariæ in Domnica Basadonna.

Diaconorum S. R. E. Cardinalium nuncupatorum.

Fr. Bonaventura de Recineto, Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum, Confessarius. Confessarius.

Abbas Dominicus Cappellus de Accumulo, Presbyter Asculanus, Canonicus sæcularis Collegiatæ Ecclesiæ S. Anastasiæ de Urbe, cum prædicto Reverendissimo D. Phæbeo Archiepiscopo Tarsensi. Adjutores.

Fr. Magister Carolus Bonettus Ordinis Eremitarum S. Augustini, Subsacrista.

Canonicus Joannes Catharinus Constantius, Clericus Aquilanus, cum dicto Rmo D. Episcopo Prorphyriensi Sacrista.

Abbas Vincentius Checchius, Presbyter Ripanus, cum dicto Secretario Sacri Collegii.

Abbas Ludovicus Piccinus, Clericus Æsinus, Custos Fontis, & Aquarum Conclavis. Custos Fontis

Joannes Baptista Ferrarius, Laicus Diœcesis Montis Alti. Hieronymus Brasaulus, Laicus Ferrarien. Physici. Medici.

Joannes Baptista Pierius e Scofranio Pientinæ Diœcesis, Chirurgus. Chirurgi.

Jo: Petrus Paulutius Pisauren. Aromatarius. Petrus Corsus de Spetia Sarzanen. Diœcesis. Ludovicus Stamigna de Hispello Spoletanæ Diœcesis, ejus Auxiliatores. Aromatarii.

Pe-

Barbitonsores. Petrus Branca Squillacensis. Antonius Rosellus Firmanus, Barbitonsores. Franciscus Campus Pisauren. Matthæus Zannolius Faventinus, eorum Auxiliatores.

Fabri. Stephanus Baldus Faber Lignarius. Antonius Rinaldus Faber Cœmentarius.

Dominicus Totius Ariminen., famulus Magistri Cæremoniarum.

Scopatores. Joseph Coletta, Paschalis Honorantes, Joseph Trovarellus, Didacus Santillus, Antonius Crovellonus, Antonius Comus, Joannes Franciscus Zonus, Michael Angelus Zonus, Joannes Maria Rè, Joseph Morandus, Bartholomæus Onginus, Franciscus Coppa, Dominicus Gionsius. Carolus Antonius Guinettus, Ambrosius Rosatus, Paulus Antonius Brunus, Antonius Piscius, Antonius Paulettus, Gaspar Baldus, Felix Caroli, Petrus Statius, Joannes Baptista Christophorus, Franciscus Catenaccius, Joannes Antonius Catenaccius, Antonius Felicettus, Joannes Nott. Scopatores Conclavis.

XI.

Approbantur Instituta, Constitutiones, & Monasteria Monialium sub denominatione Adorationis perpetuæ Sanctissimi Sacramenti, quæ jam in Regnis Galliæ sunt erecta, & in posterum erigentur, eademque subjiciuntur immediatæ Sanctæ Sedis Apostolicæ Protectioni.

Consimile Institutum Clericorum Regularium Minorum anno 1588. *approbavit Sixtus V. in ejus Const.*81. Sacræ Religionis.

Dat. 10. Dec. 1676. An. I.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium. MIlitantis Ecclesiæ Regimini meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque Clementiæ abundantiam præpositi, illique pro Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quod Dominus noster Jesus Christus in ultima Cœna quando Pascha cum Discipulis celebrato transiturus erat de hoc mundo ad Patrem tanquam passionis suæ memoriale perenne, ut inde arctius charitatis suæ immensitas fidelium cordibus infigeretur, instituit, jugi adoratione in aliqualem blasphemiarum, aut aliarum impietatum, quas nefarii homines contra idem Sacramentum committere non expavescunt, reparationem piæ ejusdem Sanctissimi Sacramenti amantium Animarum adinventione instituta dicuntur, non possumus, præsertim cum pia Catholicarum Reginarum vota exposcunt, favorem benevolum non impertiri, eaque, ut firma semper, & illibata perseverent, & quoad fieri poterit majora in dies suscipiant incrementa, Apostolici muniminis præsidio non constabilire, ac Monasteria, in quibus Moniales perpetuæ Sanctissimi Sacramenti adorationi hujusmodi voto speciali se addicunt, jam erecta, atque deinceps Benedicente Domino erigentur, eorumque superiores, & personas quascumque opportunis favoribus, & gratiis non prosequi, prout ad Altissimi laudem & gloriam, & Animarum salutem, ac specialem multorum Christifidelium consolationem, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariæ Teresiæ Franciæ Reginæ Christianissimæ petitio continebat, quod alias claræ memoriæ Anna Austriaca Charissimi similiter in Christo filii nostri Ludovici XIV. Francorum, & Navarræ Regis Christianissimi mater in animo afflicto, & contrito revolvens tempora Bellorum quæ per tot annos Regnum Galliæ, & alias vicinas Christianorum Principum Regiones infestarant, innumera sacrilegia, impietates, prophanationes, & blasphemias ab effrænata militum licentia, & ab impiis hominibus, sceleratisque hæreticis erga Sanctissimum, & Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum commissa, & perpetrata fuisse, & ex perverso jam facto habitu, etiam in dies perpetrari. — Petitio Mariæ Teresiæ Reginæ Christianissimæ.

§.2. Et considerans, quod Galliæ Populi peculiari semper affectu, & devotione illud Sacramentum venerati fuerant, adeoque aliis Catholicis Nationibus exemplo perviverant, illud in processionibus publicis Populi Catholici adorationi offerendi, & exhibendi voto speciali se adeo adstrinxit aliqualem tot malorum, & impietatum reparationem quantum ipsa Deo auxiliante posset procurando, unde assumptis secum in consilium, & operam nonnullis nobilibus matronis simili devotione erga tantum Sacramentum accensis unum perpetuæ adorationis Sanctissimi Sacramenti nuncupandum Monasterium Sanctimonialium Reformatum Ordinis Sancti Benedicti sub illius primitiva regula de stricta observantia in suburbiis S. Germani a Pratis nuncupati prope Parisios fundavit. — Peculiaris devotio Galliæ erga SS. Eucharistiæ Sacramentum. — Origo Monasterii Adorationis perpetuæ SS. Sacramenti.

§.3. Quæ quidem Moniales preter tria substantialia Religionis vota aliud quartum votum coram Sanctissimo Sacramento diu noctuque alternis tamen vicibus persistendi, & orandi emittent eo animo, ut continuis hujusmodi orationibus sese tamquam victimas in expiationem Deo offerentes, sacrilegia, impietates, & alia peccata, quæ ab impiis, & hæreticis patrantur zelanter reparent, & insuper qualibet Feria Quinta non impedita Officium divinum ejusdem Sanctissimi Sacramenti, illud super Altari venerationi fidelium exponendo, decantent. — Institutū hujus Monasterii refertur.

§.4. Hanc autem fundationem, piumque hujusmodi Institutum præfatus Ludovicus Rex suis patentibus literis laudavit, & commendavit, ac similis memoriæ Margarita Alotharingia Ducissa Donataria Aurilianen. singulari studio ac eximiæ suæ pietatis exemplo promovit, subindeque dilectus filius noster Flavius Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Chisius nuncupatus, necnon bon. mem. Ludovicus Tituli Beatæ Mariæ in Porticu de Vandosme, etiam nuncupatus S. R. E. Cardinales tunc apud dictum Ludovicum Regem, & universum illius Regnum Sedis Apostolicæ De Latere Legatis, eorum Brevibus, seu patentibus literis confirmarunt, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecerunt supplendo omnes, tam juris, quam facti defectus. — Hoc Institutū laudatur. — A Legatis de Latere Sedis Apost. confirmatur.

§.5. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, a tempore fundationis hujusmodi dicta devotio Benedicente Domino ita creverit in animis fidelium, ut etiam multi de erigendis similis instituti Monasteriis cogitaverint, numerusque Monialium primo dicti Monasterii, quod in loco salubri & amœno extructum, & multa ædi- — Causæ approbationis, & Confirmationis hujus Instituti.

ædificiorum copia, & venustate perfectum reperitur; adeo evectus fuerit, ut ex illis permultæ ad alias fundationes, quæ in dies offeruntur faciendas habiles, & capaces extrahi, & transmitti possint: & si hoc Sanctum Institutum pro illius firmiori subsistentia, etiam per nos approbaretur, & confirmaretur, aliaque infrascripta concederentur, & approbarentur; ex hoc profecto non solum Divini Cultus incremento, sed etiam ipsius Ordinis S. Benedicti reintegrationi, & propagationi, ac spirituali multorum Christifidelium consolationi peropportune consuleretur, & illud eadem Maria Teresia Regina zeli, & pietatis aliarumque virtutum defunctæ Reginæ ejusdem Ludovici Regis matris emulatrix totis animi viribus exposcat.

Proces d. Reginæ necnon Priorissæ, & Monialium d. Monasterii.

§.6. Nobis, propterea pro parte dictæ Mariæ Teresiæ Reginæ, ac dilectarum etiam in Christo filiarum Priorissæ, & omnium Monialium dicti Monasterii fuit supplicatum, quatenus eis in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.7. Nos quibus nihil magis curæ est, quam ut hoc Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum perpetuo adoretur, & qua par est veneratione jugiter colatur Mariæ Teresiæ Reginæ, ac Priorissæ, & Monialium præfatarum piis votis, hac in parte favorabiliter annuentes, eandem Mariam Teresiam, ac Priorissam, & Moniales præfatas, & illarum singulares personas a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati:

Dictum Institutum auctoritate Apostolica confirmatur.

§.8. Ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Institutum præfatum sub denominatione adorationis perpetuæ Sanctiss. Sacramenti Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus; necnon primodictum, & alia tria unum videlicet in Civitate Tulen., & aliud in Oppido de Ramteruillen. Tulen. Diœcesis, necnon reliquum in Oppido Naucei dictæ Tulen. seu nullius Diœcesis jam erecta, & quæcumque alia, quæ in posterum Benedicente Domino forsan erigentur Monasteria, illorumque pro tempore existentes Priorissas, & cujusvis nominis Superiorissas Moniales Conventus Superiores, Visitatores, Officiales, Ministros, Servientes, & alias personas quascumque, necnon proprietates, & bona universa mobilia, & immobilia præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, generis, speciei, ac naturæ existentia, & ubicumque consistentia, & alia quæcumque ad illa quomodolibet spectantia, seu ab illis quomodocumque, & qualitercumque dependentia ab omni, & quacumque Primatum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumvis Ordinariorum, seu eorum cujuslibet Officialium & Vicariorum, in spiritualibus Generalium, necnon Rectorum, & Generalium quorumvis Ordinum, jurisdictione, visitatione, correctione, reformatione, subjectione, obedientia, superioritate, & auctoritate, salva tamen semper eorum Ordinariorum jurisdictione in casibus, in quibus juxta Concilii Tridentini Decreta illam in Monasteria quantumvis exempta, & præsertim circa clausuram Regularem exercere possunt, in spiritualibus, & temporalibus penitus, & omnino etiam perpetuo eximimus, & liberamus, & sub Beati Petri, & Sanctæ Sedis Apostolicæ, ac nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis protectione, & inviolabili conservatione suscipimus.

Monasteria jam erecta & erigenda, eorumque personæ & bona eximuntur ab Ordinariorũ Jurisdictione.

Excipiuntur casus expressi in Conc. Tridentino.

Eadem Monasteria recipiũtur sub Protectione S. Sedis

§.9. Ac correctioni, & obedientiæ, superioritati, & omnimodæ jurisdictioni in eisdem spiritualibus, curæque, & gubernio, regimini, & administrationi in temporalibus trium personarum in dignitate Ecclesiastica constitutarum, quæ quidem conjunctim, vel saltem duæ illarum illa Monasteria gubernare, regere, & administrare possint, & debeant submittimus, & subjicimus, cum hoc, quod personæ illæ ad nominationem dictarum Monialium a congregatione pro tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium hujusmodi præpositorum eligi, & deputari debebunt.

In spiritualibus, & temporalibus subjiciũtur Jurisdictioni trium in Dignitate Ecclesiastica cõstitutorum.

Qui ad nominationem Monialiũ debent deputari a Congregatione Episc. & Regul.

§.10. Præterea eisdem Deputatis, ut supra tum eligendis, & stabiliendis, ut ipsi conjunctim si commode fieri poterit, vel saltem duo eorum unum Presbyterum sæcularem, vel regularem doctrina, vitæque, ac morum probitate præstantem in Monasteriorum hujusmodi Visitatorem generalem, & pro hac vice dilectum filium Henricum de Hanezon. Abbatem regularem Monasterii S. Michaelis de Sancto Michaele ejusdem Ordinis Virdunen. Diœcesis, modo velit, & possit in Officio visitationis cum omnibus facultatibus solitis, & simili Officio annexis, & de jure competentibus ad triennium dumtaxat; ita tamen ut per se ipsum, & non per alium singula Monasteria saltem semel in triennio visitare, necnon in fine triennii suæ visitationis rationem dictis Superioribus reddere debeat; necnon toties quoties expediens videbitur peracto triennio ad aliud triennium posset reeligi, & instituere valeat, seu valeant.

Eisque tribuitur facultas eligendi Visitatorem.

§.11. Insuper ut iidem deputati omnes, & singulas Constitutiones, & statuta, & præsertim illa quæ a dilecta simili in Christo filia Mechtilda a Sanctissimo Sacramento Moniali primodicti Monasteri super observantia tam primitivæ regulæ S. Benedicti, quam instituti adorationis perpetuæ Sanctissimi Sacramenti condita fuerunt, dummodo illa Sacris Canonibus non sint contraria approbandi, similiter non contraria condendi, seu antiqua quoties expediens videbitur immutandi, corrigendi, moderandi, & in meliora reformandi, necnon quoscumque actus & contractus licitos tamen, & honestos hactenus per Moniales Monasteriorum hujusmodi quomodolibet initos, ac quoscumque habitus dicti Ordinis quibusvis Monialibus, concessiones, & professiones inde legitime secutas approbandi, & confirmandi.

Approbandi Statuta hujus Instituti.

Actus, & cõtractus.

§.12. Præterea tam quod Superiorissa, seu Priorissa primi Monasterii præfati, quam omnium aliorum Monasteriorum jam erectorum, & in futurum forsan erigendorum Priorissa triennalis eligi debeant, quæ tamen ad alia triennia successive toties reeligi poterunt, quoties pro bono Monasteriorum gubernio ita expedire, & necessarium esse videbitur, denuo omnibus, & singulis eorumdem Monasteriorum Priorissis, seu Superiorissis, & Monialibus nunc, & pro tempore

Monasterii Superiorissa, seu Priorissa eligenda ad triennium.

Conceduntur omnia Privilegia gratiæ, & Indulgētiæ Congregationis Casinen.

pore existentibus, ut omnibus, & singulis immunitatibus, privilegiis, libertatibus, gratiis, Indultis, Indulgentiis, & favoribus spiritualibus, & temporalibus S. Benedicti primitivi Ordinis, & Congregationis Montis Cassinen. Monachis, & Monialibus, & præsertim Congregationi Monialium Reformatarum ejusdem Ordinis S. Benedicti Montis Calvariæ nuncupatarum, principaliter, & particulariter, vel generaliter, aut accessorie, vel per viam concessionis, & extensionis, aut alias quomodolibet concessis, in iis tamen, quæ hujus institutis, statutis, & consuetudinibus non adversantur, & dummodo illa sint in usu, & non sint revocata, aut sub ulla revocatione comprehensa, nec Sacris Canonibus, & Conciliis contraria sint, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant pariter, ac pariformiter, perinde, ac si illa Monialibus hujus Instituti, ac illius Conventibus, personis, & bonis particulariter, specifice, & expresse, ac nominatim concessa fuissent concedimus, & indulgemus.

Indulgentia plenaria omnibus Visitantibus certis diebus Ecclesias dd. Monasteriorum.

§.13. Necnon omnibus, & singulis Monialibus præfatis, ac quibusvis aliis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quaslibet Monasteriorum erectorum Ecclesias diebus festis solemnitatis Corporis Christi, necnon Patroni cujuslibet Ecclesiæ devote visitaverint, ibique pro Romani Pontificis salute, fidei Catholicæ propagatione, & Principum Christianorum concordia, necnon hæresum extirpatione pias ad Deum preces effuderint; ac cujuslibet ex iisdem Monialibus die qua ipsa habitum illius Ordinis suscipiet, & professionem solemnem emittet si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum illa die sumpserit, & ut supra oraverit, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem elargimur.

Item Indulgentia Monialibus die qua habitum suscipient, & professionem emittent.

§.14. Iis vero Christifidelibus, qui in die octava solemnitatis ejusdem Corporis Christi, & Dominica infra illius octavam, necnon Feria Quinta cujuslibet hebdomadæ adorationi Sanctissimi Sacramenti in dictis Ecclesiis interfuerint centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta misericorditer in Domino relaxamus.

Conceditur facultas Visitatori pro tēpore ut Moniales absolvere possit a quibusvis casibus etiam S. Sedi reservatis.

§.15. Et demum earumdem Monialium saluti paterne consulere volentes, illarum visitatori pro tempore existenti, ut easdem a quibusvis casibus etiam Sedi Apostolicæ præfatæ reservatis absolvere libere, & licite possit, & valeat licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate præfata similiter concedimus, & impertimur, dummodo præfata Monasteria erecta, & in posterum forsan erigenda in Congregationem nunquam aggregentur, aut uniantur, nec alterum alteri subjiciatur, & de Monasteriis, in quæ Moniales præfatas introduci contigerit per Sedem præfatam Apostolicam disponi non consueverit, & pro earum Abbatissæ electione aliqua confirmatio Apostolica non requiratur.

Conditiones servandæ ad effectum gaudendi hujusmodi gratiis.

Clausulæ.

§.16. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, aliove quolibet etiam formali, ac substantiali, & inexcogitato individuamque expressionem requirente, & undecumque resultante defectu notari, impugnari, limitari, infringi, modificari, retractari, ad viam seu terminos juris reduci, in controversiam vocari, aliudve quodlibet juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, seu intentari, vel impetrato quempiam in judicio, vel extra uti, seu se juvare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium dispositionum, ordinationum, & gratiarum revocationibus, limitationibus, aliisve contrariis dispositionibus factis, & pro tempore faciendis, unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt in pristinum, & validissimum statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, censeri, firmasque, validas, & efficaces existere & fore, & ab illis ad quos spectat, & quandocunque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum quoque decernimus, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, exemptionis, liberationis, indulti, elargitionis, relaxationis, concessionis, & facultatis impertitionis infringere, vel ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apost. ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, quarto idus Decembris, Pontificatus nostri Anno primo.

XII.

Conceduntur Privilegia, Exemptiones, & Indulta ab Innocentio XI. Dapiferis, qui in Conclavi suæ Assumptionis S. R. Ecclesiæ Cardinalibus inservierunt.

Dat. 4. Ian. 1677. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Exordium.

Motu proprio &c. Nos volentes (*Omittitur tenor, quia habetur in alia simili Clem. X.* Motu proprio &c.).

FIAT B.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum pridie Non. Januarii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum DD. Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

Benedictus Odescalcus nunc Innocentius XI. Comensis.

Petrus Joannes Bernardus de S. Paulo Vencien. Diœc. Noster, dum Cardinalatus honore fungebamur.

EPI-

EPISCOPI V.	
Franciſcus Epiſcopus Oſtien. S. Collegii Decanus Card. Barberinus S. R. E. Vicecancellarius & Summiſta, Florentinus.	*Abbas Carolus Francionus J. V. D. Neapolitanus, atque Romanus.*
Uldericus Epiſcopus Portuenſis S.R.E. Cardinal. Carpineus, Urbinas.	*Aldericus Pazzaglia, Romanus.*
Julius Epiſcopus Sabinenſis S. R. E. Card. Gabriellius, Romanus.	*Thomas Antaldus, Vrbinaten.*
Cæſar Epiſcopus Præneſtinus S. E. R. Card. Fachenettus, Epiſcopus Spoletanus, Bononienſis.	*Petrus Franciſcus Gianinus, Presbyter, ac Prior S. Bernardi, Forolivienſis.*
Hieronymus Ep. Albanen. S.R. E. Card. Grimaldus, Archiepiſcopus Aquenſis, Genuenſis.	*Carolus Riſchius, Præneſtinus.*
PRESBYTERI L.	
Carolus Tituli S. Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum S. R. E. Card. Roſettus, Epiſcopus Faventinus, Ferrarienſis.	*Michael Borduſſius, Mutinenſis.*
Nicolaus Tituli S. Mariæ Tranſtyberim S. R. E. Presbyter Card. Ludoviſius Major Pœnitentiarius, Bononienſis.	*Joannes Baptiſta Giauna, Presbyter, ac Prior Sancti Petri Vintimilien.*
Alderanus Tit. S. Praxedis S. R. E. Presbyter Card. Cybo, Januenſis.	*Stephanus Ceccoperius de Maſſa Lunen. Sarzanen. Diœceſis.*
Laurentius Tit. SS. Quirici, & Julitæ Sanctæ S. R. E. Presbyter Card. Raggius Genuenſis.	*Julius Clemens Matthæjus Romanus.*
Joannes Franciſcus Paulus Gondus Tituli S. Mariæ ſuper Minervam S. R. E. Presbyter Card. de Retz nuncupatus, Gallus.	*Abbas Cæſar Nicolaus Marſilius Romanus.*
Aloyſius Tit. S. Alexii S. R. E. Presbyter Card. Homodeus, Mediolanen.	*Canonicus Stephanus Torrettus de Calderola Camerinen. Diœc., atque Romanus.*
Petrus Tituli S. Marci S. R. E. Presbyter Card. Othobonus, Venetus.	*Joannes Franciſcus Mazzinus, Clericus Romanus.*
Franciſcus Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyter Card. Albitius, Cæſenaten.	*Marcellus Scarlattus Romanus.*
Carolus Tit. S. Chryſogoni S. R. E. Presbyter Card. Pius, Ferrarien.	*Abbas Euander de Advocatis, Nobilis Tiburtinus.*
Flavius Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyter Card. Chiſius, Archipresbyter Baſilicæ Lateranen. S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ Juſtitiæ Præfectus, Senenſis.	*Philippus Raſponus, Ferrarienſis.*
Hieronymus Tit. S. Hieronymi Illiricorum S. R. E. Presbyter Card. Bonviſius, Epiſcopus Lucæ, Lucenſis.	*Joannes Maſſerottus, Lucenſis.*
Antonius Tit. S. Mariæ Angelorum S.R.E. Presbyter Card. Bichius, Epiſcopus Auximanus, Senenſis.	*Fr. Paulus de Paſſioneis, Eques Hieroſolymitanus, Foroſempronienſis.*
Jacobus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter Card. Franſonus, Epiſcopus Camerinenſis, Genuenſis.	*Comes Raymundus Ranuccius de Marſciano, Vrbevetanus.*
Petrus Tit. S. Calliſti S. R. E. Presbyter Cardinal. Vidonus, Cremonenſis.	*Carolus Agapetus Appollonius J. V. D. Clericus Præneſtinus.*
Gregorius Tit. S. Thomæ in Parione S.R.E. Presbyter Card. Barbadicus, Epiſcopus Patavinus, Venetus.	*Joannes Carolus Laſſius J. V. D. Fulginaten.*
Paſchalis Tit. S. Balbinæ S. R. E. Presbyter Card. de Aragonia, Archiepiſcopus Toletanus, Hiſpanus.	*Flaminius Marionus, Clericus Bononien.*
Hieronymus Tit. SS. Marcellini, & Petri S. R. E. Presbyter Card. Boncompagnus, Archiepiſcopus Bononiæ, Bononienſis.	*Abbas Laurentius Dominichellus e Foſſis Papirianis Sarzanen. Diœc.*
Alphonſus Tit. S. Crucis in Hieruſalem Presbyter Card. Litta, Archiepiſcopus Mediolani, Mediolanenſis.	*Thomas Burali, Eques S. Stephani, Aretinus.*
Nerius Tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E. Card. Corſinus, Epiſcopus Aretinus, Florentinus.	*Theodorus Franciſchinus, Clericus Senogallienſis.*
Cœlius Tit. S. Petri in Monte Aureo S.R.E. Presbyter Card. Piccolomineus, Archiepiſcopus Senarum, Senenſis.	*Simeon Morettinus, Neapolitanus.*

Carolus Tit. S. Suſannæ S. R. E. Presbyter Card. Caraffa, Neapolitanus.	*Joannes Benedictus de Paſſioneis, Nobilis Foroſempronien.*
Palutius Alterius Tit. SS. Duodecim Apoſtolorum S. R. E. Presbyter Card. Alterius, ejuſdem S. R. E. Camerarius, Romanus.	*Paulus Bertouns, Presbyter de Polo Tiburtinæ Diœceſ.*
Joannes Nicolaus Tit. S. Mariæ Transpontinæ S. R. E. Presbyter Card. de Comitibus, Epiſcopus Anconitanus, Romanus.	*Alexander Ninius, Senenſis.*
Jacobus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbyter Card. Ninius, Senenſis.	*Dionyſius Brutus, Juſtinopolitanus.*
Julius Tit. S. Martini in Montibus S. R. E. Presbyter Card. Spinula, Epiſcopus Sutrinus, Januenſis.	*Silvius Vincenti, Senenſis.*
Innicus Tit. S. Clementis S. R. E. Presbyter Card. Caracciolus, Archiepiſcopus Neapolis, Neapolitanus.	*Abbas Joſeph Patritius Guarinus, Privernas Terracinen. Diœc.*
Joannes Tit. SS. Viti, & Modeſti S. R. E. Presbyter Card. Delphinus, Patriarcha Aquilejenſis, Venetus.	*Abbas Curtius Trenta Lucenſis.*
Jacobus Tit. SS. Joannis, & Pauli S. R. E. Presbyter Card. Roſpiglioſius, Archipresbyter Baſilicæ S. Mariæ Majoris, Signaturæ Sanctiſſimi, ſive Gratiæ Præfectus, Piſtorien.	*Fr. Chriſtophorus Vertona, Eques Hieroſolymitanus, Bergomenſis.*
Emmanuel Theodoſius Tit. S. Laurentii in Pane, & Perna S. R. E. Presbyter Card. Bullionius, Gallus.	*Joannes Antonius de Vrreax, Hiſpalenſis.*
Ludovicus Tit. S. Sabinæ S. R. E. Presbyter Card. de Portocarrero Hiſpanus.	*Michael Marcheſius, Clericus Forolivien.*
Carolus Tit. S. Adriani S. R. E. Presbyter Card. Cerrus Epiſcopus Ferrarien., Romanus.	*Joſeph Maria Martellus, Prior Peruſinus.*
Laurentius Tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Presbyter Card. Pallavicinus, Genuenſis.	*Abbas Cæſar Mazzamius Bononien.*
Camillus Tit. S. Anaſtaſiæ S. R. E. Presbyter Card. Maximus, Romanus.	*Fabius Veneruccius, Vrbinaten.*
Gaſpar de Carpineo Tit. S. Silveſtri in Capite S. R. E. Presbyter Card. Gaſpar nuncupatus, SSmi D. N. Vicarius Generalis, Romanus.	*Gilbertus Chavellieres, Gallus Francopolis Bellicenſis.*
Cæſar Tit. Sanctiſſimæ Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Presbyter Card. Deſtreus, Epiſcopus Laudunenſis Gallus.	*Joannes Baptiſta Novellius, Romanus.*
B. Bernardus Guſtavus Ordinis S. Benedicti Tit. S. Suſannæ S. R. E. Presbyter Card. de Baden., Germanus.	*Petrus Caignart S. Quirini in Viromandio Diœc.*
Petrus Tit. S. Honuphrii S. R. E. Presbyter Card. Bonſius, Archiepiſcopus Narbonenſis, Florentinus.	*Ludovicus Hotriz de Leon., Presbyter Hiſpalen., Conſultor S. Officii, Cantor, & Canonicus Cathedralis Pacen.*
Joannes Everardus Tit. Sancti Bartholomæi in Inſula Presbyter Card. Nidardus, Hiſpanus.	*Abbas Antonius Sanctarellus, de Saxo Ferrato.*
Fr. Vincentius Maria Urſinus Ordinis Sancti Dominici Tit. S. Sixti S. R. E. Presbyter Cardinal. S. Sixti nuncupatus, Archiepiſcopus Sipontinus, Neapolitanus.	*Antonius Leporus Sacerdos de Gorinia Diœceſ. Aquilejæ.*
Franciſcus Tit. S. Matthæi in Merula Sanctæ R. E. Presbyter Card. Nerlius Archiepiſcopus Florentiæ, Florentinus.	*Brunus Anibaldenſis de Molaria, Eques S. Stephani, Romanus.*
Hieronymus Tituli S. Pudentianæ S. R. E. Presbyter Card. Gaſtaldus, Januenſis.	*Fr. Marcus Antonius Galleonus Eques Hieroſolymitan. Nicienſis.*
Alexander Tit. S. Priſcæ S. R. E. Presbyter Card. Creſcentius, Epiſcopus Recineti, & Laureti, Romanus.	*Carolus Andreas Sinibaldus, Eques S. Jacobi de Spatha, Faventinus.*
Galeatius Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Card. Mareſcottus, Romanus.	*Abbas Julius Pegna, Romanus.*
Bernardinus Tituli S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Card. Roccius Epiſcopus Urbevetanus, Romanus.	*Joannes Baptiſta de la Porta Lucenſis.*
Marius Tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Presbyter Card. Albericius, Epiſcopus Tiburtinus, Neapolitanus.	*Joſeph Puteobonellus, Clericus Romanus.*
Fabritius Tit. S. Calixti S. R. E. Presbyter Card. Spada, Romanus.	*Abbas Paulus Æmilius Mondelli J. V. D. Tranenſis.*

Fr. Phi-

Fr. Philippus Thomas Huvard de Nortfolck Ordinis Prædicatorum Tit. Sanctæ Cæciliæ S.R.E. Presbyter Card. Huvardus, Anglus.

Robertus Harpur Clericus Anglus Leodien.

DIACONI XI.

Franciscus Sanctæ Mariæ in Via lata Primus Diaconus S. R. E. Card. Maidalchinus Viterbien.

Paulus Maffeus, Clericus Volterranus, Eques Sancti Stephani.

Federicus S. Agathæ S. R. E. Diaconus Card. de Hassia, Episcopus Uladislajen. Germanus.

Robertus Andertonus Anglicanus Loncastren. Diœc.

Carolus Barberinus S. R.E. Diaconus Card. Carolus nuncupatus, Archipresbyter Basilicæ S.Petri, Romanus.

Archangelus Spagna, Presbyter Viterbien. atque Romanus.

Decius S. Eustachii S. R. E. Diaconus Cardinal. Azzolinus, Firmanus.

Canonicus Joannes Antonius de Philippis Veliternen., atque Romanus.

Paulus S. Nicolai in Carcere Tulliano Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardin. Sabellus Perettus, Romanus.

Fr. Philippus Altovitus, Eques Hierosolymitanus, Florentinus.

Sigismundus Chisius S. Georgii S.R.E. Diac. Card. Sigismundus nuncupatus, Senensis.

Sperandeus Riccionus de Podio . . . . . Clericus Sabinen.

Nicolaus Sanctorum Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Card. Accajolus, Florentinus.

Abbas Aloysius Bonaccursius, Maceraten.

Bonaccursius Sanctæ Mariæ de Scala S.R.E. Diaconus Card. Bonaccursius, Maceraten.

Felix Alfarolus, Pistorien.

Felix Rospigliosius S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Diaconus Card. Felix nuncupatus, Pistorien.

Julianus Borgnia, Clericus Civitatis Castellanæ.

Hieronymus S. Mariæ in Porticu S. R. E. Diaconus Card. Casanate, Neapolitanus.

Bernardinus Galantus Clericus conjungatus Toletanus.

Petrus S. Mariæ in Domnica S. R. E. Card. Basadona, Venetus.

XIII.

Confirmatur Breve Gregorii XV. jam ab Urbano VIII., Clemente IX., & X. confirmatum, quo concessa fuerunt Hospitali B. Mariæ Theutonicorum privilegia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Dat. 8. Jan. 1677. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio præsidentes, privilegia, gratias, & Indulta Militiis, & Hospitalibus quibuscumque ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Republicæ decus, & præsidium, fideique Catholicæ defensionem pio salubrique consilio erectis, & institutis, ac personis in eis Christo militantibus, & famulantibus per Romanos Pontifices prædecessores Nostros, & Sedem Apostolicam prudenti liberalitate concessa, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici roboris præsidio, cum id à Nobis petitur, libenter communimus.

Summa Brevis Gregorii XV. Ordini Theutonicorum dati.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Gregorius XV. prædecessor noster omnia, & singula privilegia, Indulta, facultates, & gratias tam per se, sedemque Apostolicam, quam per rec. me. Leonem X., Clemen. VII., Paulum III., Pium IV. Pium V., Gregorium XIII., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros dilectis filiis magno Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, illiusque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vasallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus concessa, & respective confirmata, Hospitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejusque Magistro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vasallis, Colonis, ac Presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens Hospitale B. Mariæ Theutonicorum, illiusque Magistrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vasallos, Colonos, ac Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenus in hujusmodi concessione non comprehenderentur quovis prætextu, & ex quacumque causa uti, frui, & gaudere posse, nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita, & nulla, nulliusque roboris, & momenti esse & fore, prout in dictis Gregorii prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur, Et subinde piæ mem. Urbanus VIII., Clemen. IX., & Clemens X. Romani Potifices etiam prædecessores nostri per suas pariter in forma Brevis die 19. Januarii 1624., & die 9. Junii 1668., ac die 30. Augusti 1670. respective expeditas literas, quarum tenores præsentibus itidem haberi volumus pro expressis, jam dictas Gregorii prædecessoris literas sub certis modo, & forma tunc expressis confirmarunt, & approbarunt.

Illud confirmatur Brevibus Urbani VIII., Clementis IX., & X.

§.2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Magni Magistri, & Fratrum Militum dicti Hospitalis B. Mariæ Theutonicorum, Nobis nuper expositum fuit prædictæ quidem Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX., & Clementis X. prædecessorum literæ in viridi sint ob-

Preces M. Magistri, & Fratrum d. Ordinis.

observantia; quia tamen firmiora sunt ea, quæ frequentiori Sedis Apostolicæ præsidio roborantur, iidem Magnus Magister, & Fratres Milites literas hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsorum Magni Magistri, & Fratrum Militum votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine porrectis inclinati, præfatas Gregorii XV., ac Urb. VIII., Clementis IX., & Clementis X. prædecessorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illasque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus.

Prædictorum Pontificũ Brevia confirmãtur.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse: Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari, ac definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Moguntin., & Pragen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magistri, & Militum ac fratrum dicti Hospitalis B. Mariæ Theutonicorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per Ordinarios prædictos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis,

§.5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Gregorius, ac Urbanus, Clemens IX., ac Clemens X. prædecessores in suis literis prædictis respective voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Eorumdem autem prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris anno Sexto, ac Gregorii XIII. sub Annulo Piscatoris 25. Novembris anno Nono, necnon Gregorii XV. prædecessorum prædictorum sub Datum Nonis Februarii anno Secundo Pontificatuum suorum expeditis literis in suo robore, & efficacia permanentibus, præsentes literæ non comprehendant, neque Ecclesias, neque personas, in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædicta Gregorii XV. Constitutione contenta omnino servari debeant. Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in judicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Excipiuntur literæ S. Pii V. Gregor. XIII. & XV.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris VIII. Januarii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

XIV.

Declaratur ad Fratres Minores Reformatos non pertinere legatum Arelatense Fratribus Minoribus de Observantia adscriptum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 22. Febr. 1677. An. I.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Gaspardus de Varadier de S. Andiel Archidiaconus Ecclesiæ Metropolitanæ Arelaten., quod alias nempe anno 1587. tunc in humanis agens Franciscus de Veradier ejusdem Ecclesiæ Archidiaconus, cujus dictus Gaspardus (ut asserit) hæres existit, in suo Testamento, seu alias ultima voluntate quamdam pecuniæ summam Hospitali Arelatensi legavit cum onere præstandi quotannis sexaginta libras monetæ Galliarum Religiosis ex infrascriptis Ordinibus de triennio in triennium ordine successivo ad Sacræ Theologiæ studia mittendis, nempe primo loco uni ex Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, deinde Ordinis Minorum, ejusdem Sancti Francisci Conventualium respective nuncupatorum, post vero Ordinum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, & Eremitarum Sancti Augustini, ac tandem Prædicatorum, ad hoc ut ejusmodi pauperes Religiosi necessaria pro victu haberent, & inde facilius in studiis hujusmodi proficere possent: quæ quidem omnia Religiose semper observata fuerunt usque ad annum 1605. Quo anno Fratres Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Recollectorum nuncupa-

patorum; expulsis e Civitate Arelaten. Fratribus Minoribus de Observantia, renunciaverunt inter manus Capituli, & Canonicorum, seu aliarum personarum sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupat. dictæ Civitatis Arelaten. omnia Capitalia, redditus annuos, ac fundationes debit. dictis Fratribus de Observantia, cum onere satisfaciendi omnibus obligationibus, quibus satisfacere tenebantur ipsi Fratres Minores de Observantia, nec interea ullus dictorum Fratrum Recollectorum ad dicta studia cum eleemosyna sexaginta librarum hujusmodi mitti petiit, nisi ab aliquot annis. Unde cum a pluribus dubitaretur, an ipsi Fratres Recollecti, seu reformati possent habere aliquod Jus ad dictam eleemosynam, seu redditum annuum, & licite studere extra sua professoria in quibus nihil datur ab ipsis fratribus; dictus Gaspardus, ad quem (ut pariter asserit) jus nominandi singulis trienniis aliquem capacem, qui dicta eleemosyna seu redditu annuo utatur, spectat, ea omnia quæ a dicto Testatore ordinata sunt, observare desiderans, recursum habuit ad Ministrum Generalem dicti Ordinis fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, qui die 29. Augusti 1675. respondit attenta voluntate testatoris expresse legantis pro Religioso Arelatensi, & Fratribus Minoribus de Observantia cum solutione stipendii per modum eleemosynæ, ad studium mittendo, se censere & actionem, vel solutionem talis legati non competere Recollectis (quamvis alias possent licito modo esse capaces legatorum) sed competere Fratribus de Observantia Provinciæ Arelaten., & maxime quando inter ipsos reperiri potest Religiosus naturalis dictæ Civitatis Arelaten cum requisitis conditionibus sufficientis observantiæ, & approbationis. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, nulli amplius sint in d. Civitate Arelaten. Fratres Minores ordinis S. Francisci de Observantia nuncupati, dictusque Gaspardus propterea plurimum cupiat declarari an possit licite denegare Fratribus Recollectis præfatam annuam elemosynam sexaginta librarum, dando illam aliis Regularibus, quibus illius præstatio de jure competit, saltem per triennium intra spatium quindecim annorum:

Ex judicio Ministri Generalis Fr. Minorū de Observantia legatū debetur duntaxat Fratribus suis Arelatensis Provinciæ.

Preces Gaspardi de Veradier Hæredis.

§.1. Nos ipsum Gaspardum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, supradictos Recollectos non esse comprehensos in legato præmisso auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Declaratur a Pontif. Fratres Reformatos in legato non cōprehendi.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXII. Februarii MDCLXXVII. Pontificatus nostri anno primo.

XV.

Justis pœnis subjiciuntur utcunque surripientes, apud se retinentes, & alio transferentes Hostiam, vel particulam consecratam.

Hanc Constitutionem confirmavit Alexand. VIII. die 23. Decembris 1689.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 29. Mar. 1677. An. I.

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

AD Nostri Apostolatus auditum detestanda quorumdam iniquitatis filiorum pervenit audacia, qui omnis impietatis terminos supergressi, manus sacrilegas ne a quidem Sancto Sanctorum, augustissimo scilicet Eucharistiæ Sacramento, quod transiturus de hoc mundo ad Patrem Salvator, & Dominus noster Jesus Christus in memoriam cruenti illius Sacrificii, quo se ipsum pro generis humani redemptione in Ara Crucis Deo Patri immolavit, ineffabili Divini amoris sui largitate corpus suum in cibum, & Sanguinem in potum Nobis tribuendo, instituit, continere tanti, tamque tremendi formidine Mysterii compelluntur.

Exordium.

§.1. Quocirca ad reprimendam ejusmodi impietatem, quæ animum Nostrum ipsa sui immanitate confundit in nomine ejusdem Domini Nostri Jesu Christi exurgentes motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, & deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, a Sancta Sede Apostolica generaliter deputatorum consilio, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, auctoritate Apostolica statuimus, & decernimus, ut deinceps omnes, & singuli utriusque sexus, qui de furto Hostiæ consecratæ, sive unius, vel plurium particularum consecratarum cum Sacra Pyxide, vel sine illa per legitima judicia judicialiter juxta S. Officii Inquisitionis contra hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica instituti regulas, & praxim confessi, aut convicti fuerint, quive propria malitia, vel de alterius ordine, seu mandato hostiam, sive unam vel plures particulas consecratas prædictas apud se retinuerint, vel alio transferre, seu asportare præsumpserint condignis pœnis, & animadversionibus pro facinoris atrocitate puniantur, & nisi constiterit non fuisse ad malum finem, etiam pro prima vice Curiæ Sæculari tradantur, non obstante minori ætate, dummodo vigesimum attingant

Surripientes, retinentes, & asportantes hostiam, vel particulam consecratam debita pœna mulctentur.

Item Curiæ sæculari tradantur, nec a pœna minor ætas quemquam eximat.

gant annum, quibus poenis etiam mandantes subjaceant.

Horum Causæ ad S. Inquisitionis Officium privative spectant.

§.2. Porro omnimodam cognitionem Causarũ furti Hostiæ consecratæ, sive unius, vel plurium particularum consecratarum hujusmodi, cum Pyxide, vel sine illa, tamquam delicti hæresim, vel vehementem hæresis suspicionem continentis ad judices Ecclesiasticos, & ad Sanctæ Inquisitionis Officium prædictum privative spectare, eadem auctoritate harum serie, & motu simili declaramus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes præsentes Nostras literas, & in eis contenta quæcumque etiam, ex eo, quod quilibet in premissis, seu eorum aliquo, jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, praeminentiæ, vel dignitatis existant, sive alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel sufficienter, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut Interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve, quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apostolicæ potestatis plenitudine simili concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, ac potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis, Collegiis, & locis, etiam specifica, & individua mentione dignis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam clausulis, & Decretis, etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua mentio, seu quævis alia expressio ad id servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exactissime servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad præmissorum effectum plenissime, & amplissime motu pari derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus insuper, & eadem auctoritate prædicta mandamus, ut eædem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam facilius deducantur, nec quisquam de eis ignorantiam prætendere valeat, ipsas præsentes, seu earum transumpta ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus Nostris, ut moris est publicari, & affigi: Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum perinde afficere, & arctare, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

§.8. Utque earumdem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostri Statuti, Decreti, declarationis, derogationis, voluntatis, ac mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo septuagesimo septimo 4. Idus Mart. Pontificatus Nostri anno primo.

XVI.

Committitur Episcopo Alexandrino Causa inter Principem Messerani Sedis Apostolicæ Feudatarium, & Communitates d. Loci Messerani, Crevacore &c.

Ven. Fratr. Episcopo Alexandrin. Provinciæ Mediolanen.

INNOCENTIUS PAPA. XI. Dat. 12. Apr. 1677. An. I.

Ven. Frater Salutem, & Apost. Benedictionem.

CUM sicut accepimus inter dilectum filium nobilem virum Franciscum Ludovicum Ferrerium Fliscum Principem Messerani nuncupatum, & Sedis Apostolicæ Feudatarium ex una, nec-

Controversiæ ortæ sunt inter d. Principem, & suos Subditos.

necnon dilectos Filios ejusdem Francisci Ludovici Subditos, seu Vasallos præsertim Terrarum Messerani, & Crevacore Incolas ex altera partibus nonnullæ controversiæ, seu quæstiones sint exortæ.

Mandatur Episcopo Alexandrino, ut in Causa procedat usq; ad sententiã exclusive.

§.1. Nos diligentem illis Informationem capi, processumque desuper confici volentes; Fraternitati tuæ, de cujus prudentia, fide, integritate, rerum agendarum peritia, & dexteritate plurimum in Domino confidimus per præsentes committimus, & mandamus, ut de, & super controversiis, seu quæstionibus hujusmodi diligentem cognitionem capias, ac Processum, seu Processus fabrices, & conficias, exactamque Facti instructionem, & informationem sumas, aliaque desuper necessaria, & quomodolibet opportuna facias, geras, mandes, & exequaris usque ad Sententiam exclusive, dantes tibi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem substituendi vice tua ad præmissa peragenda aliquam Personam idoneam Ecclesiasticam, vel Sæcularem, attento quod, (ut pariter accepimus) eædem controversiæ, seu quæstiones super negocio vere temporali, & profano vertuntur.

Item, ut acta in authentica forma transmittat.

§.2. Cæterum volumus, ut Informationes, & Processus, quas, & quos vigore præsentium ceperis, & confeceris, seu Persona a te substituenda ceperit, & confecerit, in forma authentica sub tuo sigillo clausas, & clausos ad Nos tuto transmittas, ut quod in præmissis statuendum fuerit, matura deliberatione adhibita decernamus.

§.3. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit supradictarum Terrarum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Aprilis MDCLXXVII. Pontificatus Nostri anno Primo.

Prætermittitur Bulla in Cœna Domini, quam Pontifex die 15. Aprilis hoc anno publicavit cum eam pluries repetitam habeas in præcedentibus Tomis hujus Bullarii, & quoad materias in ea contentas satis est videre Scholia ad Constitut.63. Pauli V. tom.3., & Constit.16. Alexand.VII. tom.6.

XVII.

Confirmatur Decretum Ministri Generalis, & Commissarii Indiarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Compromissariorum, quo stabilita fuit alternativa Electionum in Provinciis Indiarum Occidentaliũ.

*Similem alternativam inter Fratres Indos, & Fratres Hispanos, in Indiis tamen ad habitum admissos, Ordinis Eremitarum S. Augustini executioni mandari jussit Urbanus VIII. Constit.*90. Alias a fel. record., & 91. Alias fel. record. *Bullar. Roman. tom.*5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 26. Junii 1677. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Illius qui charitas est, & Deus pacis, vices licet immeriti, gerentes in terris, illa quę pro stabilienda inter Religiosos viros Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ regula mancipatos animarum concordia, felicique eorum gubernio provide constituta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur libenter corroboramus.

Species facti breviter hic descripti, sed fusius in sequenti Decreto.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciarum in Indiis Occidentalibus consistentium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod alias postquam in Capitulo Generali dicti Ordinis anno 1664. celebrato, auditis partibus contendentibus, declarata fuerat certa alternativa in electione Ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum in dictis Provinciis in posterum observanda, partes recursum habuerunt, una ad fel.rec. Alexandrum PP. VII. Prædecessorem nostrum pro confirmatione dictæ alternativæ, altera vero hanc impugnando ad Congregationem S.R.E. Cardinalium tunc existentium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, unde una eademque die 20. Junii dicti anni emanarunt a dicto quidem Alexandro Prædecessore literæ in simili forma Brevis pro dicta Alternativa, a præfata vero Cardinalium Congregatione, Decretum de nihil super ea innovando.

Cumque in Capitulo, etiam Generali ejusdem Ordinis anno 1670. auditis similiter partibus, iterum statutum fuisset Alternativam hujusmodi debere observari, nec tamen observatum, altera ex partibus obedire renuente; novissime in proxime præterito Capitulo Generali Ordinis hujusmodi causa iterum proposita, ejus resolutio a Generali Diffinitorio compromittente dilectis filiis Ministro Generali dicti Ordinis, & Commissario Indiarum in Curia Madritensi residenti ejusdem Ordinis fuit commissa, & præfata Cardinalium Congregatio die 12. Junii 1676. commisit eisdem, ut etiam auctoritate ipsius Congregationis, litibus finem imponerent, & prout secundum Deum judicavissent expedire providerent.

Decretum Compromissariorum.

§.2. Unde ipse Minister Generalis, & Commissarius Indiarum vigore compromissi, & auctoritate Congregationis hujusmodi die 26. Aprilis proxime præteriti Decretum tulerunt, cujus de Hispanico idiomate in latinum versi tenor est qui sequitur videlicet: Nos Fr. Joseph Ximenes Samaniego totius Ordinis S.P.N. Francisci Minister Generalis, & Fr. Joannes Luengo Indiarum Commissarius Generalis Compromissarii Capituli Generalis Romæ celebrati sub festo Pentecostes anni præteriti 1676. vigore Decreti sequentis: Pro Causis Provincias Indiarum Occidentalium concernentibus, quæ in hoc

Capitulo fuerunt propositæ Diffinitorium Generale compromittit in Rmum P. Nostrum Ministrum Generalem, & Rmum Patrem Commissarium Generalem Indiarum in Curia Regis Catholici consistentem, ut habitis earum notitiis, quæ in Capitulo desiderabantur, provideant & disponant, prout in Domino magis expedire judicaverint. Pro cujus Compromissi adimplemento in hoc Conventu S. Francisci Madriti convenimus, ad decidendum, & determinandum dictas Causas, & id decernendum quod Religionis bono magis expedire judicaremus. Cumque Causarum in dicto Capitulo Generali propositarum una sit stabiliendi, vel revocandi alternativam officiorum in Provinciis duodecim Apostolorum Liman., & S. Antonii delas Charcas, inter Religiosos ex Hispania oriundos, & Indiarum nativos; comperimus in forma sequenti processum fuisse.

Compromissum præcipue spectabat causam firmandi, vel revocandi alternativam in Provinciis Indiarũ Occidentalium.

§.3. Quod in Capitulo Generali Romæ de anno 1664. ad instantiam, & exhibitionem Patrum Custodis Limani, Custodis delas Charcas, Prominiftri, & Custodis de Quito, Prominiftri, & Custodis Sanctæ Fidei, & Prominiftri de Chile Provinciarum Peruan. die 5. Junii in Diffinitorio Generali emanavit Decretum sequens -- Supposita Provinciarum petitione, conceditur alternativa, sicut in nova Hispania uti solet, & quod pro parte Patris Prominiftri Limani habitus fuit recursus ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, ut dicti Decreti executio impediretur, & citatis partem facientibus supradictis die 29. Junii ejusdem anni, & die 20. immediate sequenti hujusmodi recursus in dicta Congregatione admissus fuit, mandatumque -- Supersederi in executione præfati Decreti omnino -- quodque sub eadem data 20. Junii ad instantiam dictorum Prominiftrorum, & Custodum obtentum fuit Breve ab Alexandro Papa VII., quo dictum Alternativæ Decretum confirmari, & executioni demandari injunxit. Et quod Rmus Pater Frater Andreas Guadalupe Commissarius Generalis Indiarum visis dictis Brevi, & Decreto per suas patentes jussit executioni quoque demandari, authenticatoque toto negotio per Regium Indiarum Consilium actum fuit desuper in Diffinitorio Provinciæ Limanæ prædictæ 30. Septembris 1666., & majori votorum suffragio resolutum fuit, quod desuper fieret supplicatio, præfixo ad id per Commissarium Generalem Provinciæ biennii termino, ut exhiberentur inconvenientia allegata; subindeque in Capitulo generali Vallisoletano anno 1670., iterum stabilita fuit dicta Alternativa generaliter pro Provinciis Indiarum Occidentalium Reverendissimo Indiarum Commissario Generali dato in mandatis, ut illam ad executionem deduci procuraret in illis Provinciis, quibus effectum sortita non fuerat.

Quid in hac Causa hinc inde antea gestum fuerit.

Quid decretum fuerit in Congr. Episc. & Regul.

Quid in Brevi Alex. VII.

Quid in Definitorio Provinciæ Limanæ.

Quid in Capitulo Generali Vallisoletano

Cumque in dictis Provinciis Limana, & de Charcas sequuta non fuisset executio pro eo, quod allegabant non adfuisse proponendorum supplicationis, & motivorum opportunitatem in Congregatione generali Toletana anni 1673. jussum fuit Diffinitoria dictarum Provinciarum suas proximo Capitulo Generali informationes exhibere, suspensa interim dictorum Statutorum executione, ad cujus jussionis normam in proximo Capitulo Generali Romano 1676. exhibitæ fuerunt informationes dictorum Diffinitoriorum ex una, & altera partibus cum Instrumentis facultativis Religiosorum in Hispania progenitorum, aliæ itidem allegationes, & Informationes, & quia opus erat quibusdam notitiis hac in Curia procurandis Diffinitorium generale fecit in nos Compromissum, prout in supra scripto Decreto. Tandemque, ne resolutioni obstaret Sacræ Congregationis Regularium inhibitio anno 1664. ad eamdem recursum fuit facta relatione Commissionis nobis super hac Causa a Capitulo generali proximo Delegatæ, institumque fuit revocari dictum inhibitivum Decretum, nobisque committi Causam. Unde ab eadem Congregatione emanavit sequens Decretum -- Sacra Congregatio Emorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, veris existentibus narratis, & prævia suprascripti Decreti ab ipsa Sac. Congregatione de anno 1664. emanati revocatione, censuit committendum, prout præsentis Decreti tenore committit Patri Ministro Generali Ordinis, & Patri Commissario Generali Indiarum, ut conjunctim procedentes ad præscriptum Decreti Capituli Generalis circa Jus prædictæ alternativæ id statuant, atque decernant, quod pro eorum arbitrio, & prudentia, quieti, & beneficio præfatæ Provinciæ Limanæ in D. magis expedire censebunt. Non obstantibus quibuscumque Romæ 12. Junii 1676.

Quid in Congregat. Generali Toletana.

Tandé in altero Capitulo Generali Romano constituti fuerunt Compromissarii Magister Generalis, & Commissarius Indiarum.

Eisdem a Cogr. Episc., & Reg. commissum fuit, ut causa finiretur.

§.4. Quibus omnibus per nos inspectis ex Instrumentis authenticis nobis exhibitis, visisque partium hinc inde informantibus, ponderatisque utrinque allegatis, aliisque omnibus pro firmiori resolutione considerandis auctoritate nobis concessa non solum ex compromisso prædicto Diffinitorii Capituli Generalis, verum etiam ex relato Sacræ Congregationis Regularium Decreto ordinamus, & mandamus stabiliri, & observari in dicta Provincia duodecim Apostolorum Limana Alternativam officiorum inter illius Religiosos in Indiis procreatos, & in Hispaniis progenitos, & de facto illam stabilimus forma sequenti.

A Compromissariis firmata est alternativa in Provincia Limana.

§.5. Quod Provincialis uno triennio eligatur, & sit ex una parte, adeout si obierit, aut alia de causa durante triennio vacaverit Minister Provincialis, Vicarius usque ad celebrationem Capituli sit, & eligatur ex eadem parte, alioque triennio eligatur, & sit ex alia, servata eadem forma. Custos vero si adfuerit eligatur, & sit ex illa parte, ex qua non est Provincialis in dicta forma, & ex quatuor Diffinitoribus duo semper ex una, & duo reliqui ex altera partibus sint, & eligantur. Quo vero ad Guardianos, & alia officia de voto, eligantur indifferenter ex utraque parte secundum qualitatem, merita, & idoneitatem personarum, itaut Guardianus Domus Principalis semper alternetur ex utraque parte de Triennio in Triennium, & omni tempore (præter Provincialem, aut Custodem, & duos Diffinitores) eligantur, & adsint ex minori parte saltem decem cum Guardianatibus, & Officiis de voto ad hoc ut ex illis majori libertate possint eligi duo Diffinitores. Quo ad lecturas autem, & alia officia tam honoris, quam oneris eligantur indifferenter servata justitia distributiva, & habito respectu majorum meritorum, & majoris idoneitatis juxta Constitutiones generales Ordinis, super quo conscientias Electorum oneramus.

Modus servádus in d. Alternativa Officiorum.

§.6. Quoad Provinciam Sancti Antonii delas Charcas vigore ejusdem compromissi ordinamus sta-

Eadem alternativa statuta est in Provincia S. Antonii delas Charcas

statuimus, & mandamus observari eamdem Alternativam inter Religiosos natos in Indiis, & natos in Hispaniis eadem forma, qua statuimus, & ordinavimus pro d. Limana Provincia, præterquam quod attento pauciori numero Officiorum de voto ordinamus, quod decem Officia de voto, quæ pro Provincia Limana mandavimus eligi saltem ex parte minori in Provincia delas Charcas sint sex ad hoc, ut cum libertate eligantur duo Diffinitores ex gremio Capituli, & observetur quantum fas erit justitia distributiva.

In Provincia S. Josephi de Tuetan stabilita est alternativa inter Filios Provinciæ, ac Cachupines ex una parte, & Criollos ex altera.

§.7. Insuper cum altera ex Causis in dicto Capitulo Generali Romano proximo propositis, & pro qua Diffinitorium generale compromissum fuit in nos, fuerit, quod cum in Provincia Sancti Josephi de Tuetan tria Religiosorum genera reperiantur, quorum alii, qui post susceptum in Hispania habitum emissarii Cachupines, alii, qui in Hispania progeniti in ipsa Provincia Indiarum habitum susceperunt Provinciæ filii; alii, qui in Indiis ex Parentibus, seu Descendentibus progeniti Criollos nuncupantur. Cumque in dicta Provincia adsit alternativa stabilita, & executioni demandata, unam illius partem constituunt nuncupati Criollos, & filii Provinciæ, quamvis soli Criollos filiis Provinciæ, & Cachupines vocatis simul junctis numero majores existant. Unde cum ista dispositio sit minus conformis justitiæ distributivæ, institum fuit pro parte Provinciæ, ut filii Provinciæ aggregarentur illis Cachupines vocatis adhoc, ut taliter distribuerentur Officia Provinciæ in partes æquales, aut quasi æquales, quo per nos inspecto, captisque convenientibus Informationibus vigore dicti Compromissi, ordinamus, statuimus, & mandamus, quatenus dicti filii Provinciæ se aggregent Cachupinis, & ex hujusmodi aggregatione una pars constituatur, solis Criollis alteram facientibus, inter quas observetur alternativa modo quo in dicta Provincia stabilita est, juxta Constitutiones generales Ordinis pro Indiis Occidentalibus.

§.8. Quas resolutiones, & Decreta per nos statuta, & ordinata mandamus in virtute S. Obedientiæ ab eis, ad quos pertinet executioni respective demandari in dictis Provinciis sub pœna nullitatis contrafaciendorum, revocantes ad hunc effectum præcise quamcumque aliam Ordinis Constitutionem, quatenus opus sit, ac mandantes, quod principium detur dictæ Alternativæ in dictis Provinciis de Lima, & Charcas eligendo Provincialem illius partis, ex qua actualiter (quando præsentes intimabuntur) non fuerit Provincialis actualis, qui pro tempore rexerit. Ita decernimus, ordinamus, statuimus, & mandamus in supradicto Conventu Sancti Francisci Madriti 26. Mensis Aprilis 1677.

Joseph Ximenes Samaniego Minister Generalis.

Fr. Joannes Luengo Commissarius Generalis Indiarum.

Preces fratrũ in Provinciis Occidentalib.

§.9. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat omnia in decreto hujusmodi contenta sint justa, & rationi consentanea, nec aliter melius, quam per eorum observantiam paci, ac quieti dictarum Provinciarum consuli posse credatur: nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.10. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione dilecti filii Prioris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus facta, præinsertum Decretum a dictis Ministro Generali, & Commissario Indiarum Compromissariis, auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium factum, illiusque tenorem, & dispositionem circa electionum Alternativam auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac Apostolicæ auctoritatis præsidio munimus, itaut in omnibus plenarium sortiatur effectum, & aliis, ad quos spectat, inviolabiliter observetur.

Confirmatur a Pontifice Decretum de alternativa.

Clausulæ.

§.11. Irritum enim, & inane, quidquid secus attentatum fuerit, declaramus, & eos, qui Decreti firmitatem, sub quovis prætextu infringere præsumpserint, pœnis privationis vocis activæ, & passivæ, privationis officiorum, aliisque arbitrio nostro imponendis subjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§.12. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis præfatarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Junii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

XIX.

Permittitur Prioribus Localibus Congreg. Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, ut consentiente Eremi Capitulo per se valeant sibi subditis Eremitis dare licentiam pernoctandi extra Eremos intra spatium quinquaginta milliarium.

Vide Constit. 31. *Clem. X., quæ incip.* Ut in Congregatione. *Tom.* 7. *Bull.*

Dat. 15. Julii 1677. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria a Neapoli Major Congregationis Eremitarum Camaldulen. Montis Coronæ quod cum fel. record. Clemens Papa X. prædecessor noster per quasdam suas, in simili forma Brevis literas, inter alia præceperit, & mandaverit, ut postquam a Capitulo generali, vel Majore, & Visitatoribus dictæ Congregationis familiarum, in singulis Eremis ipsius Congregationis assignatio facta, & illi qui toto anni decursu, cum debitis Priorum localium licentiis, propter urgentem aliquam necessitatem, Eremis per quinquaginta milliarium spatium, Juxta præscriptum Constitutionum ejusdem Congregationis, a rec. me. Clemente Papa Nono prædecessore pariter nostro specifice confirmatum egredi possunt, deputati fuissent, nec ullis Prioribus localibus, nec ullis Deputatis ad negotia sine licentia Majoris, & Visitatorum prædictorum, semel in anno obtinenda intra spatium quinquaginta milliarium hujusmodi, neque ullis dictorum Priorum subditis, sine speciali eorumdem Majoris, & Visitatorum licentia, toties quoties impetranda, Eremis egredi, ac extra illos pernoctare, de cætero ullo modo liceret, Prioribus autem localibus, ex aliqua urgenti necessitate extra Eremos existentibus eorum Vicarii, sive Superiores in Eremis remanentes nullam haberent facultatem concedendi aliis, quam Oblatis non professis licentiam egrediendi, & pernoctandi extra Eremos, & alias prout in dictis literis plenius continetur; enatum est dubium, an penes Priores locales dum præsentes sunt remanserit facultas intra minus spatium, quam quinquaginta milliarium hujusmodi concedendi Eremitis sibi subditis licentiam pernoctandi extra Eremos prout ejusmodi facultas eis per Constitutiones prædictas concessa reperitur. Quia vero dd. Priores locales quoad hanc partem in prædictis literis nominati non sunt, nec facultas prædicta eis quoad minus spatium, quam quinquaginta milliarium expresse sublata est, videntur ipsi Priores remanere cum jure eis per dictas Constitutiones concesso dandi eorum subditis professis licentiam pernoctandi extra Eremos intra minus spatium, quam quinquaginta milliarium hujusmodi, occurrentibus multis negotiis, quæ Oblatis committi nequeunt, nec dilationem patiuntur cum exquiri, & expectari non possit licentia Majoris, & Visitatorum, prædictorum tum propter longinquam eorum in Eremo Montis Coronæ residentiam, tum etiam quia majore anni parte per longinquas Provincias etiam extra Italiam Eremos dictæ Congregationis visitandi gratia iter agunt. Quare prædictus Josephus Maria Major nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Quæritur, an Prioribus Localibus d. Cõgr. etiamnum competat facultas sibi a Constitutionibus concessa.

Videtur competere ob nõnullas rationes.

Preces Majoris ejusdem Congregationis.

§. 1. Nos igitur ipsius Josephi Mariæ Majoris votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolven., & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, ut Priores locales prædicti cum consensu tamen Capituli, suarum respective Eremorum; Eremitis Professis sibi subditis, propter occurren. necessitates licentiam pernoctandi extra easdem Eremos, intra quinquaginta milliaria in eorum Hospitiis, & locis per Constitutiones prædictas præscriptas, absque alio consensu Majoris & Visitatorum prædictorum concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceditur dicta facultas dummodo adsit consensus Capituli Eremi.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Julii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

XX.

Erigitur Confraternitas Almæ Domus Lauretanæ nationis Picenorum de Urbe in Archiconfraternitatem, eique conceditur facultas ad se aggregandi alias ejusdem Instituti Confraternitates, nec non his impartiendi suas Indulgentias.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 16. Julii 1677. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Confraternitatis Chri-

Christifidelium Nationis Picenorum in Alma Urbe nostra commorantium sub denominatione Almæ Domus Lauretanæ canonice erectæ, quod dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Aprilis 1633. expeditas literas eandem Confraternitatem sub denominatione præfata auctoritate Apostolica perpetuo erexit, & instituit, ac illi sic erectæ, ejusque Confratribus, & Consororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes sub certis modo, & forma tunc expressis itidem perpetuo concessit, & alias prout in eisdem literis uberius continetur.

Preces Confraternitatis.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes Confraternitatem hujusmodi Archiconfraternitatis titulo decorari plurimum desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes. Hujusmodi supplicationibus inclinati, Confraternitatem prædictam in Archiconfraternitatem cum omnibus, & singulis prærogativis juribus, honoribus, & præeminentiis solitis, & consuetis auctoritate præfata tenore præsentium, sine cujusquam præjudicio perpetuo pariter erigimus, & instituimus; Ac ipsius Archiconfraternitatis sic erectæ Officialibus, & Confratribus præsentibus, & futuris, ut ipsi alias quascumque Confraternitates ejusdem Instituti extra Urbem prædictam ubicumq; locorum existentes eidem Archiconfraternitati, servata tamen forma Constitutionis rec. me. Clementis PP. VIII. prædecessoris pariter nostri desuper editæ aggregare, illisque omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes ipsi Confraternitati sic in Archiconfraternitatem a nobis erectæ a memorato Urbano prædecessore concessas communicare libere, & licite possint, & valeant auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erigitur Cōfraternitas Picenorum in Archiconfraternitatem.

Ei permittitur, ut valeat alias ejusdem Instituti Cōfraternitates aggregare, cūque illis suas Indulgentias communicare

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumqne Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, supradictæ Confraternitatis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI.Julii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI.

Reducuntur ad antiquam formam Immunitates, seu Franchitiæ Gabellarum in Dohana Urbis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 14. Aug. 1677. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex omnium Christifidelium Pater, & Pastor a Domino constitutus, sicuti Pastoralem vigilantiam, spiritualiumque providentiam Catholicæ Ecclesiæ quantum divina bonitas largitur, assidue repræsentare studet, ita & temporalium circumspectione suorum, & Apostolicæ Sedis, etiam quoad temporalia Subditorum indemnitati consulere, eaque de causa abusus in grave Cameræ Apostolicæ, publicæque utilitatis detrimentum introductos resecare satagit, prout æquitatis, & justitiæ ratio suadet, reique publicæ salus exposcere comperitur.

Causa Constitutionis.

§.1. Ad nostram siquidem notitiam pervenit, quod Gabellæ, & Dohanæ Almæ Urbis nostræ, & membrorum illis annexorum, propter excessivas immunitates, seu franchitias Ministrorum Cameralium, & aliorum exemptorum, in maxima perturbatione versantur. Et quia, nisi ejusmodi incommodis occurratur, inde grave, atque irreparabile damnum, non solum d. Cameræ, sed etiam toti Urbi prædictæ; ac temporali S.R.E. ditioni, quinimo, & exteris Montistis, & aliis Creditoribus, quibus redditus Dohanarum, & Gabellarum hujusmodi obligati sunt, nasceretur. Ideo nos antiquos Gabellarum hujusmodi appaltus, & quomodo tunc temporis immunitates, seu franchitiæ prædictæ procederent, diligenter exquiri mandavimus: repertum autem fuit sæculo proxime præterito, & præsertim in appaltibus, qui sub fel. rec. Paulo III. anno 1535., Paulo IV. anno 1555., & Pio IV. anno 1564., Gregorio XIII. annis 1577., & 1583., Sixto V. anno 1585., & Clemente VIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, anno 1593. respective facti fuerunt, nulla in antecessum superstite in contrarium memoria, ac etiam per quædam capitula super reformatione Dohanarum hujusmodi edita, & per recol. me. Julium PP. III. prædecessorem pariter nostrum Motu proprio confirmata, dispositum fuisse, ut ejusdem S.R.E. Cardinales, ac Thesaurarius generalis, Clerici Præsidentes, & Ministri Cameræ prædictæ, omnesque alii exempti ratione mercium, & rerum quæ pro eorum proprio usu advenirent, & non aliter a Dohanis, & Gabellis hujusmodi exempti esse deberent, ejusmodi autem res cum eorum mandatis, propria eorum manu subscriptis, relaxarentur,

Mos antiquus utendi Franchitiis Gabellarum in Dohana Urbis.

tur, prout solitum esse ibi narratur, utque eædem res sic absque solutione Gabellarum relaxatæ, vendi nequirent, nisi facta ejusmodi venditionis notificatione Dohaneriis, sive Dohanarum redemptoribus, ut illis Dohana refunderetur, alioquin fraus commissa censeretur. Verum ab aliquo citeriori tempore, nempe circa finem Pontificatus Clementis prædecessoris prædicti, sive per incuriam, sive per inconsultam facilitatem illorum Ministrorum Cameralium, quibus ex officii debito capitula appaltus formare, ac indemnitati Cameræ prædictæ consulere incumbebat, ampliari cœptas fuisse immunitates, seu franchitias ad res, quas dicti exempti in tabernis mercatoriis, apothecis, & repositoriis, sive ut vulgariter dicitur -- *Nelli Fondachi*, *Botteghe*, & *Magazzeni* -- emerent.

Abusus postea introductus.

§.2. Cum autem experientia compertum sit, detrimenta, quæ per excessivas immunitates, seu franchitias hujusmodi Cameræ prædictæ inferuntur, ex inconsulta, nec ullo titulo suffulta ampliatione hujusmodi, quæ etiam Legum, & Constitutionum Apostolicarum dispositioni adversatur, oriri; hinc est, quod nos incommodis prædictis occurrere, ac dictæ Cameræ, & privatorum interesse habentium, prout summa justitiæ, æquitatisque ratio postulat, indemnitati providere cupientes, ac omnium, & singulorum appaltuum, Dohanarum, & Gabellarum hujusmodi hactenus factorum, etiam auctoritate Apostolica confirmatorum, instrumentorumque publicorum desuper celebratorum, necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum a dictis Dohanis, & Gabellis S.R.E. Cardinalibus, ac Thesaurario Generali, Clericis præsidentibus, aliisque Ministris Cameralibus prædictis, ac aliis exemptis quandocumque, & quomodocumque factarum, Literarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, Cedularum Motus proprii, & Chirographorum cujusvis Romani Pontificis prædecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum Literarum, & scripturarum tam publicarum, quam privatarum desuper quomodolibet emanatarum, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatarum, & innovatarum tenores, etiam veriores, & datas, causas, & occasiones, aliaque omnia, & singula, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissime, & accuratissime specificatis habentes; Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus firmius, & validius facere possumus, usum illum antiquiorem, qui circa immunitates, seu franchitias prædictorum Cardinalium, & Thesaurarii generalis, Clericorum præsidentium, aliorumque Ministrorum Cameralium, ac aliorum exemptorum sub Pontificatibus memoratorum, Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII. prædecessorum, ut præfertur, servabatur, tenore præsentium innovamus, & reducimus, ac perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere statuimus, decernimus, & ordinamus. Inconsultam verò, nec ullo titulo suffultam ampliationem, & innovationem prædictam, quam quidem sub Constitutionibus exemptionum, & franchitiarum revocatoriis similis memoriæ Pauli V., Urbani VIII., Innocentii X., Alexandri VIII., Clementis IX., & Clementis X. Romanorum Pontificum prædecessorum pariter nostrorum, ac etiam nostra compræhensam esse prætendi posset, itidem perpetuo cassamus, irritamus, tollimus, perimimus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus. Adeout inposterum omnes præfati, & quicumque alii immunes, & exempti, etiam quavis nota speciali digni sint, ac esse debeant immunes, & exempti pro illis tantum mercibus, bonis, & rebus, quæ ab extra pro solo eorum usu, ut supra, & infra, per eos introducentur.

Firmatur mos antiquus Fráchitiarum.

Revocantur omnes immunitates, quoad abusum recéter introductum.

§.3. Ac propterea dilectis filiis modernis, & quandocumque futuris nostro, & S.R.E. prædictæ Camerario, Vicecamerario, Thesaurario Generali, Præsidentibus Clericis, Commissario Generali, cæterisque dictæ Cameræ Officialibus, & Ministris, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit, harum serie in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendis pœnis districte præcipimus, injungimus, & mandamus, ut deinceps tam in primo, quam successive quandocumque faciendis appaltibus Dohanarum, & Gabellarum Urbis prædictæ, illisque annexorum circa immunitates, exemptiones, & franchitias ejusdem S.R.E. Cardinalium, tam Cameralium, sive eorum, qui in Camera prædicta sederunt, seu pro tempore sederint, quam non Cameralium, ac Vicecamerarii, Thesaurarii Generalis, Clericorum Præsidentium, Commissarii Generalis, cæterorumque Officialium, & Ministrorum dictæ Cameræ, & aliorum quorumvis exemptorum, immunium, & privilegiatorum, etiam specifica, & individua mentione dignorum, ac etiam Personæ nostræ, & Romani Pontificis pro tempore existentis, necnon Palatii Apostolici, pacta, seu capitula eo modo forment, & formari curent, quo antiquitus, ut præfertur, formabantur: ita scilicet, ut prædictis exemptis, & immunibus illæ dumtaxat merces, & res, in quibus immunitates frui consueverunt, sine Gabellarum, & Dohanarum hujusmodi solutione, quas proprii usus gratia, & non aliter advehi curaverint. Ac etiam hæc cum mandatis per ipsos principales, non autem per eorum ministros subscriptis, & eorum sigillo munitis relaxari, nec hujusmodi mandata aliter subscribi, seu aliter expedita admitti debeant: quinimo etiamsi mandata ipsa sub hac forma expedita fuerint, admittantur tamen solummodo pro illis mercibus, & rebus, quæ in ea sint quantitate, ut verisimile sit eas usui proprio mandantis exempti, non autem ejus consanguineorum, vel affinium, aut aliorum, etiam in ejus domo habitantium, servituras esse. Res autem sic introductæ, & sine Gabellarum solutione admissæ nequeant vendi, aut donari, vel alio quocumque modo concedi, etiam consanguineis, vel affinibus, licet exempto, seu privilegiato in ejus domo cohabitantibus, multoque minus mercatoribus, tabernariis, sive apothecariis, cauponibus, stabulariis, scrutariis, propolis, aliisve quibuslibet personis, præterquam propriis famulis veris, & actualibus, vel consanguineis, aut affinibus, qui ex obligatione

Injungitur Ministris Cameralibus, ut antiquam formam servent in Capitulis Dohanarum.

Præscribitur modus observandus in mandatis ab Exemptis faciēdis pro usu proprio tantum.

Prohibetur exemptis véditio, & donatio rerum introductarū.

tione ipsorum exemptorum, seu privilegiatorum impensis sustententur, itaut si quocumque modo distrahantur, & de eo sufficienter constiterit juxta alia mandata, quæ hodie dilecto filio Magistro Joanni Ginetto Cameræ prædictæ Thesaurario Generali dedimus, eo ipso fraus commissa censeatur, & res ipsæ in commissum cadant. Porro formam circa mandatorum hujusmodi subscriptionem, illorumque admissionem per præsentes præscriptam ex nunc perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & adamussim servari, nec mandata ipsa aliter admitti volumus: quod si mandata quidem ipsa secundum formam prædictam concepta fuerint; incidere vero possit dubium, utrum sint excessiva, & inverisimilia, ejus rei cognitio, & decisio non ad Thesaurarium, vel Commissarium Generales prædictos, aut Dohanerios, seu Dohanarum, & Gabellarum hujusmodi Conductores spectet, sed illius declaratio, & determinatio privative ad quoscumque alios ad Congregationem Cameralem a nobis erectam, & deputatam tantisper pertinere debet, donec, & quousque taxa immunitatum, sive franchitiarum hujusmodi pro unoquoque exempto, sive immuni nostro, seu Romanorum Pontificum Successorum nostrorum jussu facta fuerit, quam subinde perpetuo servari volumus. Ut autem ab eadem Congregatione cognosci, & judicari possit, an res, quæ introducentur sint proportionatæ proprio usui introducentis, vel excessivæ, aut in fraudem introductæ, mandamus, & decernimus, ut Dohanerii, eorumque Ministri revidere possint, imo debeant, vidulos, involucra, capsas, & arculas, aliaque, quibus res hujusmodi inclusæ fuerint, eodem modo, quo fieri solet circa res illorum, qui nullo immunitatis, vel exemptionis privilegio suffulti sunt: si vero res fuerint ejusmodi qualitatis, ut id sine detrimento, vel incommodo fieri nequeat, eo casu immunes, seu exempti bona fide quantitatem, & qualitatem rerum in capsis, & aliis prædictis contentarum declarare, & specificare debeant.

Cognitio, an merces excedāt usū exemptorum, committitur Cōgr. Camerali.

Cōceditur Dohaneriis facultas recognoscendi involucra, capsas &c.

Si vero ex recognitione merces patiantur detrimentum, stādum fidei exemptorum.

Clausulæ.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod Camerarius, aliique Cardinales, Vicecamerarius, Thesaurarius Generalis, Præsidentes Clerici, Commissarius Generalis, cæterique dictæ Cameræ Officiales, & Ministri, aliive quicumque exempti, & privilegiati, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, specificatæ, vel ullatenus justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in jus, vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; neque ipsas præsentes Literas sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, & Ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisve contrariis dispositionibus quandocumque, & quomodocumque, etiam per viam legis, & Constitutionis generalis, seu Statuti perpetui faciendis, unquam comprætensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub data posteriore concessas intelligi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri.

§.5. Atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, ipsorumque Cardinalium Collegium, ac Vicecamerarium, Thesaurarium, Præsidentes Clericos, Commissarium, cæterosque dictæ Cameræ Officiales, & Ministros, & quoscumque, quavis potestate, præeminentia, & auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, & prædicti Pii IV. prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ prædictæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stylis, & usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, Chirographis, Cedulis motuum propriorum, instrumentis Appaltuum, aliisque scripturis, & literis Apostolicis prædictis, & aliis quibusvis, etiam quantumcumque qualificatis, & speciali mentione dignis personis, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac mentis attestativis, restitutoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam contractus jurati cum dicta Camera initi, & Camerali obligatione vallati vim habentibus, aliove quovis robore, & cautela munitis, ac alias de necessitate exprimendis, seu alias quovis modo, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter in

in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones, ac causas præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso expressis, & insertis, ac servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus pariter illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§. 8. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Aug. MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXII.

Dismembratur Oppidum S. Ludovici de Maragnano a Diœcesi Brasiliensi, & Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia D. Victoriæ dicata Cathedralis constituitur.

Dat. 29. Sept. 1677. An. I.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

SUper universas Orbis Ecclesias, Deo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, quamquam sine meritis constituti, levamus in circuitu agri Dominici oculos nostræ Mentis more pervigilis Pastoris inspecturi quid Provinciarum, & locorum quorumlibet statui, & decori, quidve incolarum animarum saluti congruat, disponi debeat, divinoque fulti præsidio dignum quin potius debitum arbitramur in irriguo militantis Ecclesiæ agro novas Episcopales Sedes plantare, ut per hujusmodi novas plantationes Popularis augeatur devotio, divinus floreat cultus, Ecclesiastica administrentur Sacramenta, ac animarum ipsarum salus subsequatur, Locaque ipsa dignioribus titulis illustrentur, & Populi eorum Præsulum assistentia, regimine, & doctrina suffulti, cum Apostolicæ auctoritatis amplitudine, & Orthodoxæ fidei augmento proficiant semper in Domino, & quod in temporalibus sunt adepti, non careant in spiritualibus, præsertim cum id piorum, ac nobilium Principum devotio exposcit.

§.1. Cum itaque dilectus filius nobilis vir Petrus Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, pio præponderans affectu, quod Populi illius partis Brasiliæ, quæ nuncupatur Provincia de Maragnano, attenta longissima distantia a Civitate Bahiæ omnium Sanctorum residentia Episcopi Brasilien., cujus est Diœcesis, & ad illam difficillimo accessu multa incommoda præcipue circa confectionem Olei Sancti, administrationem Sacramenti Confirmationis, & exercitium officii Pastoralis passi jam sunt, & in dies patiuntur, & opera, ac ministerio variorum Religiosorum, & aliorum doctrina insignium, & vitæ approbatorum virorum, quos idem Petrus Princeps Progenitorum suorum vestigia secutus nullis parcens laboribus, & expensis ad verbum Dei inibi, illarumque partium Incolas, & habitatores ad fidem Catholicam, extra quam nulla est salus perducendos studiosissime transmitti curaverit, Divina cooperante gratia infinitæ propemodum gentes Divini, humanique Juris eatenus expertes, discussis inde Sathanæ tenebris ad agnitionem veri luminis, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium accesserunt, & in dies magis accedunt, eisque rationibus Religio Christiana in illis partibus sic longe, lateque propagata sit, ut Episcopus Brasilien. pro tempore existens ad illam, ejusque fines citra grave periculum transmeare, ac singulorum vultus, ut Episcopum decet, inspicere, aliasque partes boni Pastoris in Universum exercere nequeat: — Causa hujus Dismembrationis.

§.2. Attendens quod in dicta Provincia Maragnani ultra alia notabilia loca, reperiatur unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Ludovici a bis mille Christifidelibus inhabitatum, & Regum Portugalliæ dominio subjectum, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis insigne, cujus Incolæ generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decorantur, & in dicti Oppidi Sancti Ludovici una Ecclesia Matrix, & principalis alteris inibi existentibus major, sub invocatione Nostræ Dominæ Victoriæ, in qua per Vicarium, & nonnullos Presbyteros propriis redditibus ex ærario Regio viventes, Missa, & alia Divina Officia celebrantur, & Ecclesiastica Sacramenta administrantur jampridem erecta, & fundata existit; propterea que dictum Oppidum Sancti Ludovici a Diœcesi Brasilien. dismembrati, & in Civitatem, dictaque Ecclesia in Cathedralem erigi, & in ea Catholicum Antistitem, & Pastorem proprium institui, qui illos, adhuc debiles in ipsa fide, confirmare, & majora Ecclesiastica Seminaria plantare, Dominicisque ovibus septa ædificare, cæteraque Pontificalia omnia in illis partibus exercere possit, & debeat omnino expediret, cum præsertim in compluribus Oppidis, & locis ejusdem Provinciæ de Maragnano multæ, & diversæ Ecclesiæ, ac Virorum Monasteria, aliaque Sacra loca fundata, & erecta reperiantur, devotionis suæ zelo ductus, Populisque in illis partibus degentibus consulere plurimum exoptasset: — Oppidum S. Ludovici describitur.

§.3. Nos

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Regnor. Portugalliæ, & Algarbior.

§.3. Nos matura super his cum Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus habita deliberatione, dicto Petro Principe, & Gubernatore per ejus literas Nobis ad hoc humiliter supplicante, Oppidum prædictum Sancti Ludovici Episcopali, & Civili titulo dignum judicantes, piisque dicti Petri Principis votis libenter annuentes, de eorumdem fratrum nostrorum consilio, & assensu, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Oppidum Sancti Ludovici prædictum cum dicta Provincia Maragnani, ac omnibus suis Castris, Oppidis, Villis, Territoriis, & Districtibus Ecclesiasticis, & personis tam Sæcularibus, quam Ecclesiasticis ab ordinaria Jurisdictione Episcopi Brasilien. perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia quo ad legem Diœcesanam ab Episcopi Brasilien. superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione prorsus eximimus, & liberamus; ac Oppidum Sancti Ludovici prædictum Civitatis, illiusque Incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus, illudque in Civitatem, quæ Sancti Ludovici denominetur, & in eo dictam Ecclesiam Nostræ Dominæ Victoriæ dicatam in Cathedralem Ecclesiam, sub invocatione ejusdem nostræ Dominæ Victoriæ pro uno Episcopo Sancti Ludovici nuncupando, qui illi præsit, ac Ecclesiam ipsam, seu illius structuras perficiat, & ad formam Cathedralis Ecclesiæ redigi faciat, nec non in ea, & dicta Civitate, ac ejusdem Ecclesiæ Diœcesi tot Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, quot inibi Divino cultui, & dictæ Ecclesiæ servitio, ac Ecclesiastici cleri decori sibi videbuntur convenire, de prædicti Petri Principis, & pro tempore existentis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis consilio, & assensu, & prævia eorum congrua dotatione ab ipsis Petro Principe, & Regibus Portugalliæ pro tempore existentibus facienda, quam primum fieri poterit, erigat, & instituat.

Oppidū S. Ludovici cum Provincia Maragnani a Diœcesi Brasiliensi dismembratur, & ab illius Episcopi jurisdictione eximitur.

Oppidum in Civitatē, ejusque Ecclesia in Cathedralē eriguntur.

Instituitur Episcopatus cum omnibus juribus, & privilegiis aliorū Episcoporum.

§.4. Necnon Episcopalem Jurisdictionem, auctoritatem, & potestatem exercere, omniaque, & singula, quæ ordinis, quæque Jurisdictionis, & cujuslibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ alii in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diœcesibus facere possunt, & debent, facere libere, & licitè possint, & debeant, ac in eadem sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum Sede, præeminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ hujusmodi de Jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ Gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem de similibus consilio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Diœcesis termini describuntur.

§.5. Ac eidem sic erectæ Ecclesiæ, Oppidum S. Ludovici prædictum in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & districtus dictæ Provinciæ de Maragnano a capite Horte per oram Maritimam, & Terram intus usque ad arcem de Scata exclusive pro Diœces., necnon Ecclesias prædicto pro Clero, & Sæculares personas in Civitate, & Diœcesi hujusmodi pro tempore degentes pro Populo de consilio, potestate, & auctoritate similibus etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

Subjicitur Metropolitanæ jurisdictioni Archiepiscopi Ulyssiponen.

§.6. Civitatemque, Diœcesim, Clerum, & Populum Episcopo Sancti Ludovici quoad Episcopalem ordinariam, quovero ad Metropolitanam Jurisdictionem, & Superioritatem eo quod a præscripta Ecclesia Sancti Ludovici longe facilius atque expeditius iter sit Ulyssiponem, quam Bahiam omnium Sanctorum habita ratione præcipue commodioris commercii, unde sequitur major opportunitas regimini Animarum Archiepiscopo Ulyssiponen. de dictorum fratrum Consilio, & potestatis plenitudine paribus etiam perpetuo subjicimus, necnon Mensæ Episcopali Sancti Ludovici hujusmodi pro ejus Dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignandorum, quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum redditibus, & specialiter de iis, quæ ex ipsa Regione Brasilien. percipiuntur, gratiose, & irrevocabiliter donavit, & obtulit, ac solvere quotannis promisit, seu promittit similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Redditus seu Dos Episcopatus.

Juspatronatus & præsentandi intra annū ad Episcopatū Regibus Portugalliæ conceditur.

§.7. Et insuper Petro Principi, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regi prædictis, Juspatronatus, & præsentandi infra annum personam idoneam ad dictam Ecclesiam Sancti Ludovici videlicet Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici hujusmodi in ejusdem Ecclesiæ Sancti Ludovici Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum; ad majorem vero post Pontificalem, & principales, & alias dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi congrue dotanda, tam ab eorum primæva erectione postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis, & quorumcumque Personis, etiam apud Sedem eamdem vacare contigerit, Episcopo Sancti Ludovici pro tempore existenti præscripto simili per eum ad præsentationem prædicti Principis Petri, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum factam intra terminum a Jure præfixum in ipsis Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ex Beneficiis instituendis, eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus, & concedimus, ac Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi Petro Principi, & pro tempore existenti Regi prædicto, ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eamdem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, nec derogatum censeri, nisi ipsius Petri Principis, & pro tempore existentis Regis prædicti ad id expressus accedat assensus, & si aliter quovis modo derogetur, derogationes hujusmodi cum inde secutis nullius roboris efficaciæ, & momenti fore.

Item ad alias dignitates, & beneficia.

Etiamsi vacet apud S. Sedem

Declaratur juspatr. competere ex dotatione, & fūdatione, nec ei esse derogandum.

Clausulæ.

§.8. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque prædictæ Nuncios, etiam causarum

rum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, applicationis, approbationis, reservationis, concessionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo, Tertio Kal. Septembris Pontificatus nostri Anno Primo.

XXII.

Permittitur Cardinali Protectori, & Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum potestas dividendi binas Bononiæ, & Marchiæ Provincias in quatuor; ab eisque segregandi nonnulla, vel ad eas aggregandi quædam contiguarum Provinciarum Coenobia.

Eamdem potestatem fecit Clemens X. Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum in Lusitania. Constit. Pastoralis Officii quo *Tom.7. Bull. Rom.*

Dat. 17. Nov. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Religiosorum virorum suave Christi Jugum sub arctioris vitæ instituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici prosperoque illorum regimini, & gubernio quantum nobis ex alto conceditur providere jugiter studeamus.

§.1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus filius noster Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardinalis Acciajolus nuncupatus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod cum Provinciæ Bononien., & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriusque illarum, aliasque difficultates, quæ in dies insurgunt, vix possint a suis respective Ministris Provincialibus bis quotannis totæ, sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religiosorum utilitas exigeret, visitari; ipse Nicolaus

Causa divisionis.

Cardinalis Protector de statu Provinciarum hujusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earumdem Provinciarum Gubernio, regularisque observantiæ in eis conservationi plurimum conducibile fore existimat, si utraque illarum in duas dividatur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ejusmodi Provinciarum divisiones absque speciali nostro, & hujus Sanctæ Sedis Indulto fieri nequeant. Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Divisio Provinciarũ fieri nequit absque speciali Indulto S. Sedis.

Preces Card. Protectoris.

§.2. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac dilecto filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos fratres expresse professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononien., & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quoscumque fratres cujuslibet ex Provinciis hujusmodi respective ad concursum passivum ad Diffinitoratum in Capitulo dicti Ordinis proxime celebrando, prout secundum Deum expedire eis videbitur pro hac vice tantum habilitare, necnon sive in actu divisionis hujusmodi, sive postea secundum temporis exigentiam, auctoritate nostra Apostolica segregare ab eisdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam segregare a Provinciis contiguis Ordinis hujusmodi, & aggregare illis Provinciis, quæ per divisionem hujusmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita respective segregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem, circa divisionem, formationem, & gubernium earumdem Provinciarum, quam quælibet emergens causa requirere posset, secundum datam sibi a Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere libere, licite, & valide possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate Apostolica præfata tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Permittitur Card. Protectori, & Ministro Generali Capuccinorũ, ut utramque Provinciam Bononiæ, & Marchiæ in duas partiri valeant.

Item impertiri vocem passivam quibuslibet Fratribus dictarum Provinciarum

Necnon ab illis Provinciis segregare, vel ad eas aggregare Cœnobia.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro

pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXIV.

Reducuntur Magistri, aliive Graduati Ordinis Prædicatorum ad numerum in suis Capitulis Generalibus definitum, & Magistris Generalibus interdicitur, ne in posterum supernumerarios eligant, ab eisque speciales Gratiæ contra Constitutionum, & Capitulorum generalium dispositiones concessæ revocantur.

Dat. 20. Nov. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prordium.

IN supremo militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, meritis licet imparibus collocati, muneris nostri partes esse intelligimus, ut ea, quæ Religiosorum virorum ordinibus in Ecclesia Dei pie, sancteque institutis detrimentum adferre, regularemque in eis disciplinam perturbare noscuntur, ad æquitatis, & Justitiæ terminos reducere satagamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & religionis felicem progressum, ac incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causa Reductionis.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) Magistri, aliique Graduati Ordinis Fratrum Prædicatorum, propter assiduum Ministerium, quod eis exhibetur, necnon expensas, quas Communitatibus occasione Capitulorum Provincialium afferunt, ac exemptionem a Choro, aliasque prærogativas, quibus fruuntur, Provinciis ipsius Ordinis valde onerosi existant, & licet certus ejusmodi Magistrorum & Graduatorum pro unaquaque Provincia numerus per Capitula generalia dicti Ordinis, ad petitionem ipsarum Provinciarum, quæ propriarum virium consciæ ita ordinari desideraverant, stabilitus reperiatur, cum expressa prohibitione, ne eædem Provinciæ alios petere valeant, neve hujusmodi numerus unquam excedatur, nisi in casu quo Magister Generalis Ordinis prædicti pro tempore existens ex aliqua urgente causa aliter disponeret: nihilominus Magistrorum, aliorumque Graduatorum hujusmodi multitudo in dicto Ordine absque ulla urgenti causa per nimiam præteritorum Magistrorum Generalium ipsius Ordinis facilitatem, atque indulgentiam adeo excreverit, ut Provinciis prædictis intolerabilis existat, & quod pejus est, inter eos nonnulli reperiantur ad magisterium, aliosque gradus promoti, qui officia per Constitutiones Ordinis præfati ad id præscripta non exercuerunt, sed cum quibus perinde ac si officia hujusmodi exercuissent dispensatum fuit.

Numerus Magistrorum, aliorumq; Graduatorũ fuit in Capitulis Generalibus unicuiq; Provinciæ præscriptus.

Magistro Generali facta fuit potestas eligendi supra numerarios.

Hinc nimium auctus Graduatorum numerus.

§.2. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis, illiusque Provinciarum levamento, & commodis, prosperoque, & felici regimini, & gubernio quantum Nobis ex alto conceditur providere, regularisque disciplinæ vigorem tueri, & sicubi collapsus sit, restituere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Magistros, aliosque Graduatos dicti Ordinis ad numerum per Capitula generalia pro unaquaque Provincia respective stabilitum, ut præfertur itaut in eo numero in singulis Provinciis hujusmodi respective connumerati remaneant; antiquiores tamen, qui functiones, & munera per Constitutiones, & Capitula generalia hujusmodi præscripta realiter, & cum effectu exercuisse reperiuntur, sine ullo tamen præjudicio illorum, qui a Sede Apostolica immediate promoti sunt, quos suis prærogativis supra numerum hujusmodi gaudere volumus, tenore præsentium reducimus.

Reducuntur Magistri, aliique Graduati ad numerum in unaquaque Provincia a Capitulis Generalibus stabilitum.

Excipiuntur supernumerarii a S. Sede promoti.

§.3. Porro circa supranumerarios a præfatis Magistris Generalibus promotos, harum serie mandamus dilecto filio moderno Magistro Generali dicti Ordinis, ut adhibito maturo Religiosorum gravium consilio, illorum qualitates, & sufficientiam examinet, & quatenus eos habiles, ac omnia officia per dictas Constitutiones præscripta exercuisse repererit, illos titulo tantum gaudere faciat, quousque secuta vacatione juxta ordinem antiquitatis gradus suscepti ad fruitionem integrarum prærogativarum subintrent: Si vero eos inhabiles, aut munera, seu officia a memoratis Constitutionibus requisita non exercuisse compererit, illos Magisterio, aliove gradu quem obtinent omnino privatos declaret, donec, & quousque studiosis laboribus meritum hujusmodi gradum respective sibi comparasse reperiantur.

Alii vero examini subjiciẽdi, & merentes reperti statim titulo, ac postea data occasione etiã prærogativis Graduatorum fruantur.

§.4. Præterea ad evitandum in futurum Provinciarum, & Communitatum hujusmodi gravamen, præfato moderno, & futuris dicti Ordinis Magistris Generalibus in virtute sanctæ Obedientiæ prohibemus, & interdicimus, ne de cætero Magisterii, aliosve gradus supra numerum sicut præmittitur præscriptum conferre, nec ullam cujusvis generis exemptionem concedere audeant quovis modo, seu præsumant illis Fratribus, qui realiter, & cum effectu laudabiliter non exercuerint illa officia, & non supportaverint illa onera, quæ juxta Constitutionis Ordinis præfati ad obtinendos gradus, & exemptiones hujusmodi respective necessario præcedere debent.

Prohibetur, ne Magistri Generales in posterum supernumerarios instituat, nec exẽptionem eis cõcedant, quibus Constit. Ord. non suffragantur.

§.5. Cæterum quia (sicut pariter accepimus) plurimi in Ordine prædicto reperiuntur Fratres, qui vigore gratiarum specialium a Magistris Generalibus supradictis concessarum, exemptionibus a choro, ac prærogativis loci Baccalaureorum, & vocis in Capitulis Provincialibus contra formam Constitutionum, & Capitulorum Generalium præfatorum fruuntur, in gravissimum dictarum Communitatum, nonnullorumque Fratrum privatorum præjudicium:

Quampluribus tribuũtur speciales gratiæ à Magistris General. contra Capitula Generalia, & Constit. Ordinis.

§.6. Nos opportunum his quoque abusibus remedium adhibere, & ne in futurum suboriantur, providere volentes, omnes, & singulas gratias speciales hujusmodi motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium revocamus, cassamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac in futurum dispositiones Constitutionum, & Capitulorum generalium hujusmodi inviolabiliter observari præcipimus.

Revocantur hujusmodi speciales Gratiæ, & omnino stãdum decernitur dispositionibus Constit. & Capitulorũ Generalium.

E 2 §.7. De-

Clausulæ. §.7. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, aliive quilibet in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, nec causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia quacumque, etiam quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari.

§.8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xx. Novembris MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXV.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visitantibus aliquam ex Ecclesiis tam erectis, quam erigendis Congregationis Clericorum Regularium Barnabitarum in Festis conversionis, & Commemorationis S. Pauli Apostoli.

INNOCENTIUS PAPA XI. Dat. 2. Dec. 1677. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apost. Benedictionem.

Exordium. CŒlestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati nostræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fovendam, incitandamque Fidelium erga Sanctos in Cœlis cum Christo regnantes devotionem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

Preces Procuratoris Gen. §.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Pauli Antonii Sandriani Procuratoris Generalis Congregationis Clericorum Regularium S.Pauli Decollati Barnabitarum nuncupatorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis prædictæ hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus in Conversionis, & Commemorationis ejusdem S.Pauli Apostoli festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. (Concessio Indulgentiæ Plenariæ perpetuæ.)

§.2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Decembris MDCLXXVII.

MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXVI.

Confirmatur Statutum Hominum Artis exonerantium ligna ad Ripam parvam Tyberis, quo adsignatur Hospitali S. Rocchi unus julius pro unaquaque Navi lignis onerata.

Dat. 4. Dec. 1677. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Statuti Hominū Artis exonerantium ligna.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Universitas, & Homines Artis eorum, qui ligna exonerant ad Ripettam de Urbe, quod singuli Homines d. Artis juxta Statuta Universitatis prædictæ auctoritate Apostolica confirmata, quatuor Julios monetæ Hospitali S. Rocchi de eadem Urbe quotannis solvant adhoc ut dum morbo laborant in d. Hospitale curationis causa recipiantur; dictum vero Hospitale, propter multitudinem ægrotorum, quos in dies recipit, gravia subeat dispendia, quæ vix potest supportare: Ipsi exponentes num. 40., & amplius, insimul congregati præmissis consideratis, unanimi consensu statuerunt, ut præter, & ultra quatuor Julios monetæ hujusmodi, quos annuatim pro eorum quolibet, ut præfertur solvunt, moderni, & pro tempore existentes Homines Universitatis prædictæ unum alium Julium ejusdem monetæ, pro qualibet Navi lignis onerata, quam ad Ripam Tyberis exonerabunt, Hospitali prædicto solvere teneantur, ad hoc, ut exinde necessitati ejusdem Hospitalis peramplius provideatur.

Statutum, quo tenentur exonerantes Naves lignorum solvere Hospitali S. Rocchi pro earū unaquaque juliū unum ultra alios quatuor annuos.

Preces Hominum Artis d. pro Statuti confirmatione.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Statutum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc oblatis inclinati, Statutum præfatum, quod Homines d. Universitatis deinceps unum Julium pro qualibet Navi lignis onerata, quam ad Ripam prædictam exonerabunt, memorato Hospitali solvere teneantur, a præfatis Exponentibus factum, ut præfertur, dummodo tamen novum onus hujusmodi in damnum eorumdem Hominum dumtaxat cedat, dictusque Julius ex sola eorum mercede desumatur, quæ proinde nullo modo alterari possit, nec id in damnum, seu præjudicium DD. Navium, vel lignorum hujusmodi, aliorum quorumlibet ullatenus redundet, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur prædictū Statutum.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, vel ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Universitatis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Decembris MDCLXXVII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVII.

Conceduntur Religiosis Insularum Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini, qui in Romana, vel Hispaniæ Curia Procuratoris Officio per triennium functi sunt, omnia suorum Exprovincialium privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 17. Dec. 1677. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Insularum Philippinarum nuncupatarum in Mari Oceano Ordinis Eremitarum Sancti Augustini nobis expositum fuit, quod cum ipsi ad procuranda in Romana, & Regia Hispaniæ Curiis urgentia dictæ Provinciæ negotia aliquem Religiosum mittere debeant, nec reperiatur ullus Religiosus, qui id oneris in se suscipere velit, tum propter adeo longum, ærumnosumque iter, quod sine gravibus incommodis, vitæque periculo peragi nequit, tum etiam quia ejusmodi Procuratores postquam triennio, & amplius in suo munere exercendo laboraverunt nulla prærogativa fruuntur, iidem exponentes plurimum cupiunt a nobis indulgeri, ut illi qui per triennium continuum Procuratoris hujusmodi munus in dictis Curiis exercuerint, privilegiis Exprovincialium fruantur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, non solum tota Provincia prædicta, sed etiam nuperus Prior Generalis dicti Ordinis Indulti hujusmodi concessioni consensum præstiterint: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causa Concessionis.

Consensus Prioris Generalis, & totius Provinciæ, Religiosorumq; preces.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum sin-

singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attento consensu memorati Prioris Generalis, ut in posterum illi Religiosi dictæ Provinciæ, qui Procuratoris ipsius Provinciæ munus in Curiis supradictis saltem per triennium exercuerint, omnibus privilegiis, prærogativis, & exemptionibus, quibus illi, qui Prioris Provincialis ejusdem Provinciæ munere functi sunt, potiuntur, & gaudent, pari modo potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio privilegiorũ Exprovincialium facta d. Religiosis, qui Procuratoris munus per triennium obierũt in Curia Romana vel Hispanica.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Dec. MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcopor., & Regul., quo permissum fuit, ut Superiores Ordinis Prædicatorum Portugalliæ Provinciæ possent removere ex Conventibus Religiosos Conventualitatum Indultis munitos.

Dat. 5. Januar. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Decreti.

Alias pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, ac Diffinitoris, & Electoris Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Prædicatorum tunc in Romana Curia præsentium Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ quod cum pro bona directione dictæ Provinciæ oporteret ut unusquisque Conventus eum haberet numerum Religiosorum, qui in illo sustentari possunt, ipsique Religiosi essent magis opportuni pro necessitate Religionis in qua dicti Conventus consistunt, ad hoc ut illas possent adimplere obligationes, quibus operam dare debent, ita ut Civitates, aliaque loca præcipua Concionatoribus, & Confessariis doctis, & exemplaribus pro eorum necessitate instructa essent, ne defectu Religiosi Ministerii laborarent, neve suboriretur scandalum, quod facile nascitur inter fideles dum vident Religiosos majoris sufficientiæ, virtutis, & doctrinæ residere in Regionibus, ubi eorum opera non est necessaria, & e converso alios iis occupationibus adhibitos, quibus non merentur adhiberi, tum propter modicam eorum ætatem, atque capacitatem; tum quia malo exemplo fuerunt in locis eorum residentiæ; & proinde necesse esset, ut Prælati quibus regimen incumbit, multis incommodis remedium adhiberent, providendi unicuique Conventui de his Religiosis, quibus unamquamque Civitatem, & locum indigere cognoverint, ac tollendo scandala, quæ aliqui Religiosi præbere possunt, illis ab uno ad alium Conventum translatis: nihilominus Prælati præfati non poterant executioni mandare eorum bona, & pia desideria, tametsi id omnino necessarium esse pro directione, & profectu spirituali dictorum Religiosorum, & non sine gavi querimonia, atque dolore videbant sibi non licere conventibus, & locis de Religiosis opportunis providere, scandalisque ansam præcidere, cum ipsis res in Ordinem reducere, & unumquemque suo loco constituere satagentibus, multi ex dictis Religiosis præsentarent ipsis Prælatis assignationes Conventualitatum perpetuarum, quarum aliquæ a Sede Apostolica concessæ, aliæ a Magistro Generali dicti Ordinis, secuta ejusdem Sedis confirmatione, & aliæ ab antecessore Priore Provinciali Provinciæ præfatæ concessæ, ac a dicta Sede, illiusque Nuntio in Regno Portugalliæ residente confirmatæ reperiantur. Et licet intentio concedentium assignationes hujusmodi admodum sancta, & recta fuisset, propter Causas allegatas, hæ tamen ut plurimum fictitiæ, ac coloratæ, & valde leves erant; quia vero ante concessionem hujusmodi assignationum non fuerat requisita informatio Prælati actualis, qui merita, & demerita suorum Subditorum melius novit, & a cujus obedientia Subditi ipsi hac ratione se subtrahere student, inde consequebatur, ut non posset Prælatus etiamsi id vellet Provinciam suam perfecte gubernare.

In assignatione Religiosorum d. Provinciæ habenda erat ratio redditũ cujusque convẽtus, & conditionis locorũ.

Id servare non licebat Prælatis propter Conventualitates perpetuas.

§.1. Et in eadem expositione subjuncto, quod tunc temporis in Conventu S. Dominici Civitatis Ulyssiponen., quæ est primaria dicti Regni, in qua proinde degere debent meliores Concionatores, & Confessarii ad hoc ut Apostolico zelo divinæ majestatis offensas, quæ in Curiis, & populis numerosis, qualis est populus Ulyssiponen. committi solent, impedire satagant, & unde amoveri debent aliqui Religiosi, qui opportuniorem in magnis Civitatibus occasionem arripiunt, & licentiosius vivunt, commorabantur Religiosi usque ad numerum vigintiquinque cum assignationibus Conventualitatum perpe-

Prædicta œconomia maxime servanda erat in Civitate Ulyssiponensi.

pe-

petuarum hujusmodi, earumq; clypeo abutebantur ad vivendi licentiam, qui si eas non haberent, timore mutationis tanquam fræno ab inordinatis eorum moribus coercerentur, & licet aliqui eorum scandalose non viverent, ita tamen levis, & modicæ considerationis fuerat Causa per eos pro obtinendis dictis assignationibus allegata, ut iniquum videretur, privatam commoditatem, a qua boni verique Religiosi segregati esse debent, præferri, ac præjudicare bono communi Religionis, & aliorum fidelium, quorum saluti incumbere deberent: quia vero ejusmodi assignationes ordinarias solebant obtinere pro dicta Civitate Ulysiponen., id dicto Conventui intolerabile gravamen, ultra dicta inconvenientia, adferebat, cum cæteroqui idem Conventus non esset instructus Religiosis sibi necessariis, & præfatus numerus viginti quinque constaret fere ex omnibus Religiosis inutilibus ipsi Conventui, ac parum idoneis ad procurandam in ampla illa Civitate salutem animarum. Quinimo reperiebantur in eadem Provincia alii Religiosi, qui eodem modo officia perpetua obtinuerant, ex eaque perpetuitate eadem inconvenientia sequebantur.

Obstabāt prædictæ Convētualitates perpetuæ.

Preces Superiorum, totiusque Provinciæ Cong. Episc. & Reg. oblatæ.

§.2. Ideoque pro parte dictorum exponentium memoratæ Cardinalium Congregationi, etiam nomine Provinciæ prædictæ supplicato, ut ejusmodi Conventualitatibus, & officiis perpetuis tam in dicto Conventu S. Dominici Ulysiponen., quam in reliqua Provincia hujusmodi eatenus concessis derogaret, vel ordinaret, ut Procurator Provincialis cum consilio gravissimorum Fratrum posset mutare Religiosos Conventualitatibus, & officiis perpetuis hujusmodi suffultos, si eos scandalum præbere, aut illos in d. Ulyssiponen., aliove quolibet Provinciæ præfatæ Conventu perpetuo non degere, Dei servitio, & bono Religionis convenire reperiisset. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam SSmus D. N. supplicem hunc libellum benigne remisit attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, censuit, facultatem concedi posse, prout præsentis Decreti tenore concedit Superioribus prædictæ Provinciæ, ut habita æquitatis ratione casibus præsertim necessitatis prædictos Religiosos ab uno ad alterum Conventum, prout magis eis expedire videbitur transferre, & mutare possint, non obstantibus prænarratis Conventualitatum Indultis, illis expresse derogando. Romæ 1. Octobris 1677. Cardinalis Carpineus.

Decretū Congr., quo concessa fuit Superiorib. Provinciæ facultas removendi ex Convētibus Religiosos etiā Conventualitatibus munitos.

Preces Superiorum Provinciæ Pontifici oblatæ.

§.3. Cum autem sicut exponentes præfati, & præsertim dictus Prior Provincialis nomine Provinciæ hujusmodi nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur d. Decretum Congr. Episc. & Reg.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, ejusque Conventuum, & Ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Januarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXIII.

Declaratur, in Brevi, quo electus fuit Prior Provincialis Ord. Carmelitarum in Sicilia sub nomine Patrum Provinciæ, aliorumq; de ejus gremio, venire dumtaxat Patres Diffinitorii.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 7. Januar. 1678. An. 2.

Ad futur. rei memor.

Summa Brevis.

Cum nos nuper supplicationibus dilecti filii Vicarii Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, dilectum etiam filium Clementem Impellizzeri Fratrem expresse professum dicti Ordinis in Sacra Theologia Magistrum, in Priorem Provincialem Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia ejusdem Ordinis ad tempus, quo ejusmodi Provincialatus officium juxta regularia Ordinis præfati Instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consuevit, statim atque dilectus filius Modernus Prior Provincialis Provinciæ hujusmodi tempus suum absolverit, inchoandum auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis constituerimus, & deputaverimus; Ac Diffinitorio actuali ejusdem Provinciæ se una cum majori parte Patrum Provinciæ, & aliorum de gremio Provinciæ hujusmodi existentium Domi-

Pater Magister Impellizzeri constitutus fuit Prior Provincialis Siciliæ.

Eidem conceditur facultas congregandi se cum Patribus Provinciæ aliisque de ejus gremio.

minica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ proxime venturum congregandi, ac duos Socios Prioris Provincialis, qui ad proximum futurum Capitulum generale Ordinis præfati venire debebunt, necnon novos Diffinitores pro gubernio ejusdem Provinciæ, servatis, alias servandis, eligendi facultatem impertiti fuerimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 19. Novembris proxime præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Quæritur, an dd. Patrù nomine veniant Fratres omnes integri Capituli Provincialis.

§.1. Et sicut pro parte memorati Vicarii Generalis nobis subinde expositum fuit, ipse Vicarius Generalis vereatur, ne ex eo quod per literas prædictas Diffinitorio actuali dictæ Provinciæ se una cum majori parte Patrum Provinciæ, & aliorum de gremio Provinciæ hujusmodi existentium, sicut præmittitur congregandi facultas tribuitur, prætendi forsan possit, quod id de omnibus Fratribus dictæ Provinciæ, qui integro Capitulo Provinciali interesse consueverunt intelligendum sit, quo casu difficultates congregandi Capitulum Provinciale hujusmodi, propter quas eædem literæ concessæ fuerunt, non evitarentur. Nobis propterea idem Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut ad tollendas litium, quæ super hoc oriri possent, occasiones, opportune in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Vicarii Generalis dicti Ordinis.

§.2. Nos igitur ipsum Vicarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, verba illa supradictarum nostrarum literarum, quibusdam Diffinitorio actuali se una cum majori parte Patrum Provinciæ, & aliorum de gremio Provinciæ hujusmodi existentium congregandi, aliaque supra expressa faciendi facultas tribuitur de illis dumtaxat Patribus Provinciæ, & aliis qui, de solo gremio Diffinitorii ipsius Provinciæ existunt, non autem de toto corpore Capituli ejusdem Provinciæ intelligi debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Respondetur, iis verbis designari duntaxat Diffinitorii Patres.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmisis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præfatis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Jan. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXIX.

Indicitur Capitularibus S. Joannis in Laterano de Urbe sub pœna excommunicationis latæ sententiæ Pontifici reservatæ silentium eorum, quæ suis Capitulis aguntur.

Plura de iis, quæ agenda sunt, & tractanda in Capitulis pro recta administratione bonorum ad Basilicas, & Collegiatas Ecclesias Sæculares Urbis pertinentium statuit Alexand. VIII. constit. 34. quæ incip. Pro commissa *Tom. VI. Bull.*

INNOCENTIUS PAPA XI. Dat. 7. Januar. 1678. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa Constitutionis.

CUM sicut accepimus sæpius contigerit quod per dilectos filios Archipresbyterum, seu ejus Vicarium, & Canonicos Ecclesiæ S. Joannis in Laterano de Urbe capitulariter, ut moris est, congregatos capitularia tractata, gesta, statuta, & ordinata per nonnullos ex ibidem interessentibus publicata, & relevata fuerint, ac publicentur, & revelentur in dies, & ex publicatione, & revelatione hujusmodi non modicum dictæ Ecclesiæ, & Capitularibus præfatis illatum sit præjudicium, & afferatur.

§.1. Nos in præmissis opportune providere volentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Archipresbytero, seu ejus Vicario, & Canonicis Ecclesiæ hujusmodi, aliisque quibuscumque Personis Ecclesiasticis, & Sæcularibus, & si Pontificali, vel alia quavis præfulgeant dignitate, qui Capitulo ipsius Ecclesiæ interfuerint, ne de cætero perpetuis futuris temporibus in ipso Capitulo pro tempore tractata, gesta, statuta, & ordinata quibusvis personis tacite, vel expresse per se, vel per alium, seu alios absque ipsius Capituli licentia publicare, vel revelare audeant, vel præsumant sub excommunicationis latæ Sententiæ a qua nisi per nos, vel Successores nostros præterquam in mortis articulo constituti absolvi non possint ipso facto incurrenda pœna districtius inhibemus, ac præcipimus, & mandamus.

Præcipitur sub excommunicatione latæ sententiæ S. Sedi reservatæ, ne Capitulares peracta in Capitulis revelent.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & d. Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Januarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXX.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, quo ipse moderatus fuit alternativam inter Fratres in Hispania natos, & alios Criollos dictos Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus.

De

De hac Alternativa Officiorum vide quæ notavimus in hujus Pontificis const. 17. quæ incip. Illius qui.

Dat. 26. Jan. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Series facti paucis hic expositi, sed pluribus in sequenti Decreto.

PRO parte Chariſſimi in Chriſto filii Noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Nobilis vir Gaſpar de Haro, & Guzman Marchio de Carpio ejuſdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator, quod cum alias venerabilis Frater Nicolaus Oliva Epiſcopus Cortonen. qui tunc temporis Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini munere fungebatur, Alternativam, & æqualitatem quoad Provincialatus, cæteraque omnia Officia Provinciæ Quitenſis in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis inter ejuſdem Provinciæ Fratres in Hiſpania natos, & illarum partium indigenas, quos Criollos vulgariter vocant, ſervari debere ſtatuiſſet, idque etiam a fel. rec. Clemente PP. X. prædeceſſore Noſtro confirmatum fuiſſet: verum propter Fratrum Hiſpanorum in dicta Provincia paucitatem ejuſmodi alternativa, & æqualitas quoad omnia Provinciæ præfatæ officia ſine gravibus incommodis ſervari nequiret; idem Nicolaus Epiſcopus ſubinde tunc adhuc Prior Generalis Ordinis præfati, vigore facultatis ſibi ſuper hoc a Nobis conceſſæ, eandem Alternativam, & æqualitatem, ita moderatus eſt, ut illa ad Provincialatus, ac Diffinitorum, & Viſitatorum Provinciæ Quitenſis prædictæ officia dumtaxat reſtricta, & coarctata exiſtat, cum diverſis declarationibus, & ordinationibus, prout plenius continetur in illius Literis patentibus deſuper emanatis, tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretũ Prioris Generalis pro moderatione alternativæ.

§.1. Magiſter Frater Nicolaus Oliva Senenſis totius Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Prior Generalis Provinciæ noſtræ Quitenſis, quam in viſceribus gerimus charitatis, religioſæ quieti, ac tranquilliti conſulere volentes, alias ſub die 19. Junii 1675. Decretum condidimus, quo aliud Reverendiſſimi Prioris Magiſtri Hieronymi de Ghettis prædeceſſoris noſtri Decretum die 9. Julii 1625. emanatum, eo quod, aut nunquam in præfata Provincia receptum, aut temporis decurſu violatum, oblivionique datum intelleximus, noſtra auctoritate confirmavimus, & approbavimus, & innovavimus, iterumque decrevimus, ut non obſtante quolibet abuſu, aut præfati Decreti inobſervantia in futuris inpoſterum Capitularibus electionibus in eadem Provincia Quitenſi ſervaretur Alternativa, & viciſſitudo, itaut in uno quadriennio eligeretur in Provincialem Pater aliquis Hiſpanus, in altero vero quadriennio eligeretur Pater alterius familiæ, quam Criollorum vulgo vocant; Ac inſuper cæteris quoque Officiis, ſcilicet Diffinitorum, Viſitatorum, Prioratuum &c. æqualitas ſervaretur inter ipſas duas familias, idque ſub eiſdem Cenſuris pœnis, & Actorum nullitate in prædicto Reverendiſſimi de Ghettis Decreto taxatis præcipimus. Ut vero recenſitum hoc noſtrum Decretum firmius conſiſteret, ejuſque obſervantia veluti ad eradicanda omnia in Provincia Quitenſi diſcordiarum germina per neceſſaria perpetuis futuris temporibus inviolata remaneret, petente Eminentiſſimo, ac Reverendiſſimo S. R. E. Cardinali Nidhardo Catholici Hiſpaniarum Regis apud Sanctam Sedem Oratore, fel. rec. Clemens Papa X. auctoritate Apoſtolica benigne illud cum omnibus, & ſingulis in eo contentis approbavit, & confirmavit, ac deſuper literas in forma Brevis ſub die 7. Auguſti 1675. expediri mandavit. Verum cum Carolus II. Hiſpaniarum Rex Catholicus per regias ſuas literas nobis ſignificare dignatus fuerit, ut præfatæ Alternativæ moderationem ſtabiliremus eam ad Officia Provincialatus, Diffinitorum, & Viſitatorum reſtringendo; Nos itaque regiis nutibus ut par eſt obtemperare cupientes opportunam ad dictam moderationem, & reſtrictionem facultatem a Sanctiſſimo D. N. Innocentio Papa XI. feliciter regnante humiliter poſtulavimus, quam Nobis concedere dignata eſt Sanctitas ſua per literas in forma Brevis tenoris ſequentis, videlicet a tergo.

Prímum alternativa inſtituta fuerat a Priore Generali de Ghettis.

Dein confirmata & innovata fuit a Priore Generali Oliva.

Item ejus innovatio confirmata a Clemente X.

A Carolo II. propoſita fuit alternativæ moderatio.

Neceſſaria facultas petita fuit ab Innoc. XI.

Breve pro hac facultate.

§.2. Dilecto filio Nicolao Olivæ Priori Generali Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini. Intus vero Innocentius Papa XI. Dilecte fili Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Expoſui Nobis nuper feciſti, quod Tu alias, videlicet ante biennium, vel circiter ad inſtantiam Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici ſtatuiſti, ut in Provincia Quitenſi tui Ordinis Fratrum Eremitatum S. Auguſtini in Indiis Occidentalibus obſervaretur Alternativa inter Fratres in Hiſpania natos, & illarum partium indigenas, quos *Criollos* vulgariter vocant, tam quoad Provincialatum, quam quoad æqualitatem in omnibus generaliter aliis Officiis Gubernii dictæ Provinciæ, hæcque omnia a fel. record. Clemente Papa X. prædeceſſore noſtro per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die 7. Auguſti 1675. expeditas literas approbata, & confirmata fuerunt. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædictus Carolus Rex ex Informationibus, quæ ad ipſum ex partibus prædictis ſubinde pervenerunt, cognoverit, propter modicum numerum Fratrum Hiſpanorum, qui in Indiis reperiuntur, vix poſſe Alternativam, & æqualitatem in omnibus Officiis hujuſmodi, quæ ad omnia exercenda Fratres idonei illic non adſint, obſervari, eaque de cauſa Tibi nuper ſignificaverit, ut ejuſdem Alternativæ moderationem, illiuſque ad officia Provincialatus, & Diffinitorum reſtrictionem ab hac Sancta Sede concedi procurares, itaut de cætero ad Priorum & reliqua officia non extenderetur: Nobis propterea humiliter ſupplicari feciſti, ut Tibi de opportuna in præmiſſis facultate, per quam Religioſis memorati Caroli Regis votis ad conſervandam in illis remotis partibus religioſam Diſciplinam, atque obſervantiam laudabiliter tendentibus obſecundare valeas, providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Te ſpeciali favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtis, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de voto Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitis, qui dile-

Cauſa moderationis.

dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio; Tibi Alternativam a Te statutam ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica moderandi, & restringendi itaut deinceps Provincialatus, & Definitorum Provinciæ prædictæ Officia dumtaxat comprehendat quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium; non obstantibus prædictis Clementis prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem Clementis prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1677. Pontificatus nostri Anno Primo -- I. G. Slusius.

Concessa fuit facultas restringendi alternativam ad solos Provinciales, & Definitores.

§.3. Hac igitur Apostolica auctoritate muniti, ea qua par est in Catholici Regis literas reverentia, partibus insuper videlicet R. P. M. Fr. Francisco Montano Provinciæ Quitensis Procuratore, & R. P. M. Augustino Montesdoca ejusdem Provinciæ Alumno semel, atque iterum auditis, quinimo eorumdem petitionibus Nobis factis in supplici libello propria eorum syngrapha subscripto inclinati, prædictum nostrum Decretum de Alternativa tenore præsentium, & auctoritate, ut supra, necnon de consilio RR. Adm. PP., qui nobis assistunt, moderamur, & restringimus, itaut cæteris ejusdem Clausulis, quæ ad Priorum, & cætera Officia præfatum Decretum extendunt revocatis, & annullatis, easque revocatas, & annullatas esse censentes Alternativam, & æqualitates ad Provincialis, Definitorum, & Visitatorum Officia dumtaxat restringimus, & coarctamus, prout restrictum, & coarctatum esse volumus, & declaramus, non obstantibus quibuscumque.

Juxta quam facultatē Prior Generalis moderatus est illam.

§.4. Ut autem dissentiones, & lites circa prædicti Decreti observantiam, intelligentiam, & exequutionem imposterum penitus tollantur; per has nostras Decretales literas, & de consilio eorumdem RR. Adm. PP., qui Nobis assistunt, declaramus primo, quod Provincialis in immediate futuro Capitulo Provinciali eligatur ex alia partialitate, ac sit Provincialis electus pro currenti quadriennio; Itaut si hic sit Hispanus in Capitulo futuro eligatur Criollus, & e contra si modernus sit Criollus eligatur Hispanus in sequenti Capitulo. Secundo quod si contingat P. Provincialem nondum sui Gubernii tempore expleto ex hac vita decedere, aut aliquo quocumque impedimento ita detineri, ut Provincialatus Officium nequeat personaliter exercere, tunc Provinciæ Rector, qui ad præscriptum Reveredissimi Valvasorii prædecessoris nostri usque ad celebrationem Capituli Provincialis proxime futuri eligi debet, ex eadem eligatur partialitate, ex qua erat Provincialis defunctus, irritam, ac nullam nunc pro tunc declarantes electionem, quæ fieri secus contigerit. Tertio declaramus quod a prædicta Alternativa pro parte eorum, qui in Hispania nati sunt, exclusi intelligantur omnes, & singuli nati in Insulis Canariensibus, necnon omnes, & singuli Lusitani alterius dominii a Rege Catholico; qui Canarienses, ac Lusitani, si in Provincia Quitensi Professionem emiserint, vel legitime profiliati fuerint, seu in futurum profiliari contigerit, potiantur, & gaudeant voce passiva, cæterisque Privilegiis, & prærogativis eodem modo, & sine ulla prorsus differentia, quo ejusdem Provinciæ filii ex natis in Indiis vulgo Criolli potiuntur, & gaudent.

Modus servādus in hac nova alternativa.

§.5. Ut vero cuncta in integrum exequutioni mandentur R. P. Provinciali Provinciæ Quitensis pro eo tempore existenti quo præsentes nostræ literæ eo pervenerint, committimus, & stricte præcipimus in meritum salutaris obedientiæ sub rebellionis nostræ, & privationis vocis activæ, & passivæ per decennium, ac in subsidium sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hac una pro trina canonica monitione præmissa in his scriptis licet inviti ferimus, aliisque nostro, & successorum nostrorum arbitrio ipso facto incurrendis poenis, quatenus nulla obstante, neque admissa supplicatione, appellatione, protestatione, seu reclamatione statim, ac literæ ad manus suas pervenerint, nisi forte antecedenter ad earum exhibitionem prædicta Alternativa recepta, & admissa fuerit, ipsemet quantum ad se attinet eamdem recipiat, & admittat, compellatque Diffinitorium etiam privatum ad eam recipiendam, & admittendam, & cum effectu faciat, ut immediate futuro Capitulo Provinciali omnino, & in integrum exequutioni mandetur. Quod si id præstare neglexerit, seu renuerit, vel legitime impeditus nequiverit, in ejus locum Ven. PP. Præsentatos, Fr. Ferdinandum Colorado, & Hyacinthum Moretto ejusdem Provinciæ subrogamus, quibus respective, & insolidum tum in spiritualibus, tum in temporalibus auctoritatem, & Jurisdictionem opportunam, & necessariam ad prædictum effectum tenore præsentium concedimus, & impartimur. Præcipimus autem omnibus, & singulis Diffinitoribus, Visitatoribus, cunctisque ejusdem Provinciæ Patribus, ac Fratribus, & sub poenis P. Provinciali ut supra in casu renitentiæ, & negligentiæ taxatis, ut præsentibus nostris literis omnino obediant, & nec per se, nec per alios directe, vel indirecte impedimento esse audeant, quominus in omnibus, & per omnia suum sortiantur effectum. Datum Romæ in Conventu nostro S. Augustini die 18. Octobris 1677. -- Fr. Nicolaus Oliva Prior Generalis Indiarum -- Nostri muneris affixo sigillo -- Mag. F. Camillus Cavalius Thinensis Secretarius Ordinis -- Registrat lib. V.

Commissa fuit executio, & observantia hujus decreti Provinciali Quitensi sub certis poenis.

Ei renuenti vel impedito alii subrogati fuere.

Præceptū fuit fratribus omnibus Provinciæ, ut decreto parerent.

§.6. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quo firmiora sint, & serventur exactius illa, quæ Apostolici muniminis præsidio roborantur. Nobis propterea memorati Caroli Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Caroli II. Regis Hispaniarum Pōtifici oblatæ.

§.7. Nos igitur piis ejusdem Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, moderationem Alternativæ, & æqualitatis hujusmodi a præfato Nicolao Episcopo tunc Priore Generali factam, ut præfertur, expeditasque desuper illius patentes literas præinsertas, cum omnibus, & singulis in in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur decretū Prioris Generalis de moderatione alternativæ.

§.8. De-

Clausulæ. §.8. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Pisc. die XXVI. Jan. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXI.

Conceduntur Indulgentiæ singulis utriusque sexus tam Ordinis, quam Confraternitatis Habitus Servorum Beatæ Mariæ Virginis orationi mentali vacantibus.

Dat. 30. Jan. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. AD ea per quæ animarum Christi fidelium salus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Christi fidelium devotionem, ut in spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœlestium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ac Tertiariis Ordinis Servorum B. Mariæ Virginis, necnon aliis utriusque sexus Christi fidelibus Confratribus, & Consororibus Confraternitatis habitus Sororum ejusdem B. Mariæ Virginis dolorosæ Dei Matris nuncupat. tam hactenus in Ecclesiis ejusdem Ordinis, seu alibi canonice institutæ, quam in posterum ubilibet instituendæ, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

(Conceditur vacantibus Orationi mentali per quadrantem horæ pro qualibet vice Indulgentia cētum dierum.)

(Per dimidium horæ Indulgentia septem annorum.)

§.2. Iis vero, qui devotionis hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confessi SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii animabus Christi fidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverunt applicare possint.

(Singulis diebus continuis per dimidiū, vel quadrantem horæ Indulgentia Plenaria semel in Mense, etiam per modum suffragii.)

§.3. Insuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis indulgemus, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

(Hæ omnes Indulgentiæ extenduntur ad Fratres, & Moniales Ordinis, qui ex Regula, & Constitut. tenentur ad d. Orationem mentalem.)

§.4. Volumus autem, quod si pro impetratione &c. nullæ sint. Quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica &c. ostensæ.

(Conceduntur ad septenniū.)

Datum Romæ apud Sanctum Petrum die XXX. Januarii MDCLXXVIII. Anno Secundo.

XXXII.

Confirmatur, & moderatur Constitutio Urbani VIII. circa translationem Pensionum.

Dat. 7. Febr. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium. CIrcumspecta Sedis Apostolicæ prudentia Christi fidelium commodis jugiter invigilans, ea, quæ alias pro Ecclesiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum exoneratione optimo quidem constituta fuere consilio, si optatus inde effectus minime proveniat, sed gravia potius exoriantur incommoda, in melius commutare, atque reformare, studet, sicuti magistra rerum experientia faciendum suadet, ac æqui bonique ratio, necnon Ecclesiarum, & Beneficiorum ipsorum utilitas, & Chistifidelium pax, & tranquillitas noscuntur postulare.

§.1. Cum itaque dudum fel. record. Urbanus Papa VIII. prædecessor noster omnes, & singulas facultates, indulta, & privilegia transferendi quascumque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum tam sæcularium, quam regularium Beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus, tam certis, quam incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quæ tamen per extractionem integrarum pensionum hujusmodi ab ipsis translatariis factam, realem, & actualem effectum sortita non esset, pro summa, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ, seu Beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata reservata reperietur, excederet, quibusvis personis, etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum piorum, & collegiorum, quovis intuitu, & consideratione, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, tam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos, quam ipsum Urbanum prædecessorem concessa,

(Summā Constitutionis Urbani VIII.)

(Revocatæ fuerunt omnes facultates transferendi pensiones, ultra earū medietatem.)

cessa eat enus revocaverit, cassaverit, & annullaverit, ac viribus, & effectu evacuaverit, ita tamen, ut facultates transferendi pensiones hujusmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum etiam incertorum, vel distributionum, quatenus super illis essent impositæ, non excederet, firmæ, & illæsæ remanerent, & insuper voluerit, & ordinaverit, eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum, seu distributionum hujusmodi partem pensionum translatarum solvere recusarent ad excessum ipsum probandum teneri, nec interim istius dispositionis prætextu processum executivum, aut solutionem integræ pensionis, quatenus alias illis locus esset, impediri, aut retardari debere, & alias, prout in ejusdem Urbani prædecessoris Constitutione desuper edita, & in Cancellaria Apostolica anno Incarnationis Dominicæ 1624. die 24. Januarii publicata, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Translationes vero jam peractæ, ut irritæ censerentur, ostendendum erat, medietatem excessisse.

Causa Constitutionis.

§.2. Verum cum quotidiano experimento compertum sit, prænarratam Constitutionis hujusmodi dispositionem Ecclesiis, & Beneficiis pensionum hujusmodi onere gravatis, illasque obtinentibus, qui excessum medietatis fructuum iisdem pensionibus gravatorum probare, & interea donec rei judicatæ desuper obtinuerint, pensiones ipsas solvere tenentur, parum esse proficuam, & e converso tam transferentibus, quam translatariis pensionum hujusmodi non modicum afferre incommodum, illis quidem quod propter ignorantiam tum veri valoris annui fructuum, & distributionum, tum quantitatis aliarum pensionum, desuper reservatarum, frequentissime, ac fere semper dubii sint, & incerti, quas pensiones transferre possint; his vero quod lites super pensionibus in eos translatis, quas Ecclesiarum, & Beneficiorum hujusmodi possessores, sub prætextu excessus prædicti impugnant, sustinere, & prosequi cogantur, itaut ejusmodi litibus discutiendis, & decidendis Tribunalia assidue fatigentur; partes vero ærumnosis dispendiis prægraventur:

§.3. Hinc est, quod Nos litibus, & dispendiis hujusmodi ansam præcidere, ac tam Ecclesiarum, & Beneficiorum prædictorum exonerationi, quam illius, & illa obtinentium, necnon eorum, quibus ejusmodi facultates transferendi pensiones ab hac Sancta Sede concessæ sunt, & in posterum concedentur, ac illorum in quos pensiones ipsæ transferentur, commoditati, securitati, & indemnitati quantum Nobis ex alto conceditur providere cupientes, ac quorumcumque privilegiorum, indultorum, & facultatum transferendi pensiones hujusmodi, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos reservatos, & reservandos quibusvis personis cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existentibus, etiam Cardinalatus honore fulgentibus seu alias specifica, & individua mentione, & expressione dignis, etiam motu proprio, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis clausulis, derogationibus, & Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam per Nos, & Sedem prædictam hactenus quomodolibet concessorum, literarumque Apostolicarum tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, Cedularum motus proprii desuper expeditarum, & Chirographorum cujusvis Romani Pontificis manu subscriptorum tenores, etiam veriores, & datas, aliaque omnia, & singula, etiam specialem, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pariter pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, ac exactissime, & accuratissime specificatis habentes, motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero omnes & singuli, etiam S. R. E. Cardinales, seu quavis alia præeminentia, & dignitate prædit, & alias quomodolibet qualificati, seu specificam, & individuam mentionem requirentes, quibus ejusmodi Indulta, privilegia, & facultates transferendi pensiones annuas super fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis undecumque provenientibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, ac distributionibus, etiam quotidianis, & manualibus Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Abbatialium, aliarumque mensarum, ac Dignitatum, etiam majorum, & principalium, personatuum, officiorum, præpositurarum, præpositatuum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumve quorumlibet cum cura, & sine cura sæcularium, & cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti regularium Beneficiorum reservatas, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus hujusmodi reservatos, sive per viam cassationis, & novæ reservationis, sive simplicis translationis, seu alia quomodolibet hactenus a Sede Apost. concessa sunt, & in futurum tam per Nos, quam per Romanos Pontifices successores nostros, & Sedem prædictam concedentur, eorumdem privilegiorum, Indultorum, & facultatum vigore dimidiam dumtaxat, seu dimidia minorem partes ipsarum pensionum, seu fructuum, redditum, & proventuum illarum loco reservatorum hujusmodi, quas, & quos vigore primæ reservationis, seu in eos factæ translationis de præsenti percipiunt, & pro tempore percipient, seu legitime percipere possunt, & poterunt respective, transferre valeant; ita tamen, ut ejusmodi translationes, si servata ceteroqui dictorum privilegiorum, Indultorum, & facultatum, ac præsertim quoad quantitatem pensionum, fructuum transferendorum in eis expressam forma, & dispositione factæ fuerint, tametsi fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, & distributiones, etiam quotidianæ, & manuales mensarum, aliorumque Beneficiorum hujusmodi pensionum, & fructuum reservatorum oneribus ultra eorum medietatem adhuc gravata remanerent, nihilominus firmæ, validæ, & efficaces existant, nec ex capite excessus medietatis fructuum, aliorumque prædictorum in vim prædictæ Constitutionis Urbani prædecessoris, quam in hac parte quoad futuras translationes nullius roboris, & momenti fore decernimus, ullo modo impugnari possint, tenore præsentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

Dimidia seu minor pars pensionis transferendæ intelligenda est respectu quantitatis, quam pensionarii percipiunt.

Translationes vero jam peractæ, etiam ultra d. medietatem, dummodo factæ fuerint juxta formã facultatum, validæ declarantur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet, etiam specifica, & individua mentione digni, ac Cardinalatus honore fulgentes, in præmissis interesse habentes seu habere quomodolibet prætendentes illis non con-

consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint adductæ, specificatæ, & justificatæ non fuerint, aux ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvari ullo modo posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari.

§.5. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quolibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus facultatibus, privilegiis, Indultis, aliisque præmissis, ac de Jure quæsito non tollendo, & quod Cardinales prædicti sub Regulis, & Constitutionibus faciendis non comprehendantur, cæterisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon prædicti Urbani prædecessoris, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve personis, & collegiis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Ut autem præsentes literæ omnibus facilius innotescant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari, & affigi, sicque publicatas omnes, & singulos quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ fuissent.

§.8. Ipsarum vero præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXIII.

Confirmatur Decretum Capituli S. Petri de Urbe, quo adscripta fuere beneficia Abbatiæ S. Rufilli Foropompilien. Clericis idoneis ipsius Diœcesis.

Pius IV. anno 1564. 12. Kalend. Julii univit mensæ Capitulari d. Basilicæ Vaticanæ eandem Abbatiam cum exemptione a solutione quindennii.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 25. Febr. 1678. An. 2.

Ad perp. rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, quod cum quorumdam perpetuorum cum cura, & sine cura Beneficiorum Ecclesiasticorum intra limites Jurisdictionis Monasterii Abbatiæ nuncupati S. Rufilli Terræ Foripompilii nullius Diœcesis Provinciæ Ravennaten. eidem Basilicæ Apostolica auctoritate perpetuo, ut asseritur, uniti consistentium, dum pro tempore vacant, collatio, cessantibus tamen reservationibus, & affectionibus Apostolicis, canonice spectet ad Capitulum, & Canonicos ipsius Basilicæ pro tempore existentes, qui illa turnatim per hebdomadas conferre consueverunt: ipsi Exponentes die 22. Novembris proxime præteriti Capitulariter Congregati, ut subditorum dicti Monasterii commodis consulerent, eosque ad clericalium virtutum, atque ministeriorum studia propositis præmiis incitarent, decreverunt, ut Beneficia hujusmodi imposterum per hebdomadarios Clericis Monasterio prædicto, sive illius Jurisdictioni subditis quando reperirentur idonei, exclusis exteris, conferrentur, & alias protu-

Collatio beneficiorũ Abbatiæ S. Rufilli spectat ad Capitulum S. Petri de Urbe

Causa Decreti Capitularis

prout plenius continetur in eorum Decreto Capitulari desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet. Fidem facio per præsentes Ego Notarius publicus, & ad curam Archivii Sacrosanctæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe deputatus infrascriptus qualiter in libro Decretorum Capitularium ejusdem sacrosanctæ Basilicæ fol.90 inter cætera legitur, ut infra videlicet - Die 22. Novembris 1677. fuit Capitulum, & interfuerunt RR. DD. Josephus Maria Suaresius Episcopus olim Vasionen. Vicarius, Nestor Rita Archiepiscopus Sebasten., Franciscus Maria Scottus, Thomas Vanninus, Joannes Vincentius Arata, Alexander Casalius, Ludovicus Lensius, Bonamens de Augustinis, Marius Columna, Michael Angelus Zacharia, Leonardus Marsilius, Julius Riccius, & Marcus Antonius Mariscottus omnes Canonici supradictæ Sacrosanctæ Basilicæ capitulariter congregati decreverunt, quod quæcumque beneficia curata,& non curata vacantia in Abbatia S.Rufilli Foro Pompilien. conferantur imposterum per DD. Hebdomadarios illis de eadem Diœcesi, quando reperiantur idonei, exclusis exteris, unde iidem de Diœcesi gaudeant in Clericatu profecisse, & inde servitium Ecclesiæ, & decus Abbatiæ augeantur. In quorum &c. Dat.hac die 13. Januar.1678. Ita est Josephus Balduinus Presb. Rom. pub. Apostolica auctoritate Notarius, & ad curam Archivii Secretariæ Basilicæ S. Petri deputatus.

Decretũ, quo statutum fuit, ut beneficia d.abbatiæ cõferrentur per Hebdomadarios Clericis ejus Subditis, si essent idonei.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dilectus filius noster Carolus Barberinus S.R.E. Cardinalis Carolus nuncupatus dictæ Basilicæ Archipresbyter non solum Decreto hujusmodi consenserit, sed etiam dictis Exponentibus significaverit gratum sibi fore si etiam ipsius nomine confirmatio ejusdem Decreti a Nobis, & hac Sancta Sede obtineretur: Nobis propterea ipsi Exponentes etiam ejusdem Caroli Cardinalis, & Archipresbyteri nomine, humiliter supplicari fecerunt, ut pro Decreti hujusmodi in Divini Servitii incrementum vergentis perpetua firmitate, & ne unquam ab ullis Capitularium tam præsentium, quam futurorum illius observantia, sub prætextu quod illi non ligentur, seu quod illi non consenserint, aut ex alio quocumque titulo, & capite, etiam validitatem, & justitiam ipsius Decreti concernente, in controversiam vocari possit, opportune sibi in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Archipresbyteri, & Capituli.

§.2. Nos igitur Carolum Cardinalem, & Archipresbyterum, ac Exponentes præfatos specialis favore gratiæ prosequi volentes, ipsorumque exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum Capitulare præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, etiam substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, supplemus, ipsumque Decretum a præfatis modernis, & pro tempore existentibus Archipresbytero, ac Capitulo, & Canonicis Basilicæ prædictæ, eorumque singulis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari debere.

Confirmatur prædictũ decretum.

§.3. Præsentes vero literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Basilicæ, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXIV.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visitantibus aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis S. Antonii Viennen. in festis SS. Antonii Abbatis, S. Augustini, & S. Monicæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 25. Febr. 1678. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Cœlestium munerum Thesauros, quorum Dispensatores Nos esse voluit Altissimus, cum ad Christianæ pietatis iucrementum, & animarum Christi fidelium salutem profuturos speramus, libenter elargimur.

Exordium.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Abbatis Generalis Canonicorum Regularium Ordin.S. Antonii de S.Antonio Viennen. sub regula S. Augustini nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monialium Ordinis hujusmodi hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus in Sancti Antonii Abbatis, ac S. Augustini, & S. Monicæ festis diebus a primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis Annis devote visitaverint, & ibi pro Principum Christianorum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad De-

Preces Abbatis Generalis.

Concessio d. Indulgentiæ Plenariæ perpetuæ.

Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.2. Volumus autem, ut præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Februarii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXV.

Dat. 4. Martii 1678. An. 2.

Transfertur Indulgentia Plenaria Perpetua in alium diem pro Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Etruria.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Species facti.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvasorius Vicarius Generalis totius Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod alias fel. rec. Clemens Papa Decimus prædecessor noster, supplicationibus Venerabilis Fratris Josephi Eusanii Episcopi Porphyriensis Sacrarii Nostri Apostolici, tunc sui Præfecti, nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus; Omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui missæ solemni in quacumque Ecclesia, tam Fratrum, quam Monialium Ordinis prędicti quotannis die vigesima Octobris, qua officium de Nomine Beatæ Mariæ Virginis, cum lectionibus, & officio in Toletana Diœcesi die decimaseptima Septembris recitari solitis ab omnibus tam Fratribus, quam Monialibus ejusdem Ordinis in universo Orbe existentibus recitari consuevit, celebrandæ interfuissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent; plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem sub certis modo, & forma tunc expressis, in perpetuum concessit, & alias, prout ipsius Clementis prædecessoris literis in simili forma Brevis die sexta Augusti 1672. desuper expeditis, quorum tenorem præsentibus pro sufficienter expresso haberi volumus uberius continetur.

Concessa fuit a Clemen. X. Indulgentia plenaria omnibus adstantibus Missæ solemni in Ecclesiis tam fratrum, quam Monialiũ Ordinis Eremit. S. Augustini die 20. Oct.

Causa translationis.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, in omnibus Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium, ac etiam sæcularium Clericorum in tota Etruria existentibus, Officium prædictum de Nomine Beatæ Mariæ Virginis, Dominica prima post Octavam Festivitatis Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, ex concessione, seu Indulto Apostolico, recitari soleat, ac propterea dictus Dominicus Vicarius Generalis indulgentiam prædictam, quoad Ecclesias Fratrum, & Monialium Ordinis prædicti in Etruria consistentes, ad dictam Dominicam transferri plurimum desideret:

Preces Vicarii Generalis.

§.2. Nos supplicationibus ejusdem Dominici Vicarii Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Indulgentiam plenariam prædictam, a die 20. Octobris, ad primam Dominicam post octavam festivitatis Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, itaut Christi fideles, qui vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, dictæ Missæ solemni Dominica prædicta, in quacumque Ecclesia tam Fratrum, quam Monialium Ordinis prædicti in Etruria existen. celebrandæ, interfuerint, & ut supra oraverint, eamdem indulgentiam consequantur quam consequerentur, si Missæ hujusmodi dicta die 20. Octobris interessent, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, servata tamen in reliquis prædictarum Clementis prædecessoris literarum forma, & dispositione, perpetuo transferimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transfertur Indulgentia ad primã Dominicam post octavam Nativitatis B. M. V. in Ecclesiis d. Ordinis in Etruria.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Martii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXVI.

Dat. 25. Mar. 1678. An. 2.

Habentur ratæ, & firmæ electiones omnes, etiam dubiæ, quæ a Fratribus Eremitis Sancti Augustini in Capitulis Provincialibus Indiarum fiunt, donec illuc pervenerit Prioris, vel Vicarii Generalis de iis contraria definitio.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvasorius Mediolanen. Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod in Provinciis Indiarum, & præsertim Quitensi dicti Ordinis non raro evenit, ut post solemnem celebrationem Capitulorum Provincialium habitam in loco ad id specialiter designato, post legitimam electionem Prioris Provincialis per scrutinium factam a majori parte Electorum unanimi consensu in unum intendentium, post electi Prioris Provincialis confirmationem, a Præsidente Capituli publice promulgatam, & post cæteras electiones tum Definitorum, & Visitatorum, tum Priorum localium, ac Doctrinariorum rite similiter expeditas, vix hujusmodi electionibus factis, aut imminente ejusdem Capituli dissolutione, vel immediate post absolutionem, ac etiam post aliquot menses, imo, & annos, quibus tam Prior Provincialis, quam cæteri Superiores legitime, ut præfertur electi respective munere suo specifice functi fuerint, nihilominus nonnulli malo spiritu adducti, eo quod fortassis in præfatis Capitulis non obtinuerint ea, quæ sibi antea consequenda proposuerant, & alia cordi habebant obtinenda, contra jam electum, cofirmatum, & actualiter exercentem officium Provincialatus potissimè insurgant, ac etiam contra Definitores, Visitatores, reliquosque Priores locales, & Doctrinarios eisdem debitam denegantes obedientiam, honorem, & prælationem, vanasque causas tantæ contumaciæ adducentes. Quinimo ad aliam electionem potissime Prioris Provincialis tumultuose, & clandestine irrumpunt, & ad sæcu-

sæcularia causam sæpe per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contendentes super validitate, aut nullitate electionis præfati Prioris Provincialis, cæterarumque electionum, unde

Mala inde exorta.

Provincia illa miserrime turbatur. Tunc enim in dubium vocantur receptiones Novitiorum ad regularem habitum, solemnes eorundem professiones, facultates ad excipiendas confessiones, institutiones Doctrinariorum, seu Parochorum pro administratione Sacramentorum, sententiæ translatæ in auctoritatem rei judicatæ, tum absolutorie, tum condemnatorie a præfato Priore Provinciali, vel Diffinitorio, aut a Prioribus localibus prolatæ, cæterique actus judiciales, & extrajudiciales utilitatem publicam, vel privatam respicientes, pro nullis, & invalidis habentur; utque pertinacius in sua persistant obstinatione, non obtenta a Superioribus facultate veniendi Romam, longa suscipiunt itinera & ad longum tempus contra præscriptum Constitutionum Ordinis prædicti, ac Decretorum hujus Sanctæ Sedis vagantur.

Causa Constitutionis.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat ob immanem Terræ, Marisque ab hac alma Urbe Indiarum distantiam, non facile succrescentibus hujusmodi malis opportune possit a

Preces Vicarii Generalis.

Superiore generali dicti Ordinis aptari medela: Nobis propterea dictus Dominicus Vicarius generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur effrænem illam licentiam insurgendi contra Superiores, eisque debitam obedientiam denegandi compescere, ac Provinciarum prædictarum quieti quantum nobis ex alto conceditur consulere cupientes, dictumque Dominicum Vicarium Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, auctoritate

Præcipitur Religiosis omnibus Indiarum sub certis pœnis, ut Officialibus in Capitulis Provincialibus electis, & a Præsidente Capituli confirmatis pareant.

Apostolica tenore præsentium perpetuo statuimus, & ordinamus, ut si in Quitensi, vel aliis Indiarum Provinciis prædictis electio Prioris Provincialis facta fuit per suffragium secretum a majori parte Electorum, eoque a Præsidente Capituli successive confirmata, omnes, & singuli Provinciarum hujusmodi respective Religiosi, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & dignitatum, seu officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac etiam majoris excommunicationis pœnis ipso facto incurrendis, teneantur non solum ab alia electione Prioris Provincialis abstinere, sed etiam ipsi Priori Provinciali, seu Rectori Provinciali, aliisque ut supra respective electis, & institutis, secuta confirmatione præfata a Præsidente facta debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non obstante quacumque protestatione, aut appellatione, etiam post confirmationem hujusmodi facta, vel interposita de jure; Nos enim

Et ideo electionem cont... defectus, si qui sint, supplentur.

ad hunc effectum ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine suppletos intelligi, ac pro suppletis haberi volumus omnes, & singulos alios defectus, etiam substantiales, Juris, & facti, si forte intervenerint in supradictis electionibus, & confirmationibus, illasque per quoscumque Judices, etiam Palatii Apostolici Auditores, quoad omnes, & singulos juris effectus haberi, & judicari tanquam legitime, & Canonice factas, interim, & quousque ad Quitensem, seu alias Indiarum Provincias prædictas respective Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis ejusdem Ordinis determinatio pervenerit, legitimeque de ea constiterit, & intimata fuerit quibus de jure constare, & intimari debet.

Quinimo, si lis sub judice sit, adhuc interesse quisque novo Capitulo Provinciali.

§.3. Quod si lite pendente super validitate, seu nullitate Capituli Provincialis, vel cujuscumque electionis instet dies præfixus celebrationi novi Capituli Provincialis, possint nihilominus, & teneantur omnes Electores ad locum destinatum convenire, & juxta Sacros Canones, Concilii Tridentini Decreta, ac Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones novum Capitulum Provinciale hujusmodi celebrare, nec ratione talis litis pendentiæ, seu nullitatis prætensæ quisquam contra ipsius Capituli validitatem coram quocumque Tribunali ullo modo quidquam opponere possit. Idemque sit, & intelligatur,

Nec illud irritum censeri debet per subsequentē Prioris, vel Vicarii generalis de aliqua electione, contrariā sententiam.

etiamsi post dictum Capitulum Provinciale congregatum, seu jam peractum supervenerit ad Provinciam, vel ei intimetur sententia annullatoria Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis, aut nova electio Prioris Provincialis, seu Rectoris Provincialis, aliorumque Officialium; quæ omnia ad effectum annullandi Capitulum provinciale congregatum, & seu jam peractum, prout supradictum est, tanquam inutilia, ac si nullatenus emanassent, omnino habeantur, & judicentur; proindeque præfatum Capitulum Provinciale ita, & prout supra celebratum ab eodem Priore, seu Vicario Generali confirmari debeat, dummodo alias canonice, & legitime celebratum sit. Nec tamen ex hoc aliquis ul-

Quam publicare tenentur sub certis pœnis ii ad quos spectat.

lo modo occasionem sumere possit malitiose occultandi, alterandi, seu differendi exhibitionem & publicationem quarumcumque literarum, in quibus contineatur annullatio, vel nova creatio Electorum tum in capite, tum in membris, si forsan a Priore, vel Vicario Generali ita provisum sit, teneatur sub eisdem pœnis, & censuris ille (etiamsi sit Prior Provincialis actualis) ad cujus manus literas hujusmodi pervenire contigerit, ipsas manifestare, vel intimare illi, vel illis, quibus de Jure manifestari, seu intimari debent.

Clausulæ.

§.4. Cæterum, ut nemo præsentium literarum ignorantiam prætendere possit, volumus, ut illæ statim atque ad Quitensem, aliasve Indiarum Provincias præfatas respective pervenerint, publicentur, perpetuisque futuris temporibus in singulis earumdem Provinciarum Capitulis Provincialibus post recognitionem Præsidentis, ipse, antequam ad aliquam electionem deveniatur, teneatur mandare, ut omnibus capitulariter congregatis ipsæ præsentes literæ una cum reliquis Constitutionibus de more legendis legantur; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§.5. De-

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXVII.

Dat. 1. Aprilis 1678. An. 2.

Supprimitur Collegium Secretariorum Apostolicorum a Callixto III. aliisque Romanis Pontificibus institutum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Proœmium.

Romanus Pontifex ex debito Pastoralis officii illi divinitus injuncti, non solum ad ea, quæ Universi Christiani Gregis animarum salutem respiciunt; verum etiam, quæ ad Sedis, & Cameræ Apostolicæ, cui diversa onera incumbunt necessitatibus jugiter imminentibus, indemnitatem pariter, & sublevamen pertinere noscuntur, vigilantiæ suæ aciem dirigens, ea, quæ certis suadentibus causis per suos prædecessores in erectione officiorum Romanæ Curiæ fuerunt ordinata, & instituta, interdum ex aliis non minus rationabilibus causis immutare, & quandoque ad pristinum statum reducere, aut etiam in totum supprimere consuevit, prout rebus diligenter, & mature discussis, & examinatis, ac rerum necessitas, & temporum vicissitudo requirunt, sicque conspicit in Domino salubriter expedire.

Ortus & progressus Collegii.

§.1. Dudum siquidem consueverant ab antiquo tempore Romani Pontifices prædecessores nostri, ut promptos haberent viros industriosos quarum opera in magnis, & arduis Apostolicæ Sedis negotiis uti possent, ac etiam pro celeriori eorumdem negotiorum expeditione quamplures eligere, ac deputare Secretarios, quos fel. rec. Calixtus III., & Pius II. prædecessores nostri ex certis causis ad numerum sex reduxerunt; postmodum fel. rec. Innocentius VIII. similiter prædecessor noster, ut decori, & universitati ejusdem Sedis, & Curiæ, ac faciliori, celeriori, diligentiori, & magis accuratæ expeditioni Brevium, aliarumque literarum Apostolicarum opportune consuleretur, ac etiam ut aliquibus tunc nimium urgentibus Cameræ Apostolicæ indigentiis occurreretur, decem, & octo alios elegit, seu assumpsit, ac deputavit, adeout insimul cum præfatis sex jam extantibus Collegium viginti quatuor Secretariorum constituerent, eidem Collegio, & Secretariis diversos annuos redditus, & emolumenta inter singulos Secretarios pro tempore existentes æquis portionibus dividenda, & distribuenda, assignando, & applicando, eosque etiam creando veros Palatii Apostolici Prælatos, ac familiares, & continuos Commensales, aliasque plures eis concedendo prærogativas, & præeminentias latius contentas in ejus Constitutione sub datum Romæ apud S. Petrum anno Dominicæ Incarnationis 1487. pridie Kal. Januarii Pontificatus Anno Quarto.

§.2. Et quoniam intuitu dictorum emolumentorum eidem Collegio applicatorum ab illo pro subventione dictarum urgentium necessitatum Cameræ, & Sedis Apostolicæ, fuerat persoluta summa sexaginta duorum millium, & quatuor centum florenorum, seu ducatorum auri de Camera, idcirco idem Innocentius prædecessor statuit, & decrevit, quod in eventum, in quem præfati Officii revocatio, aut alteratio sequeretur, restitui deberet integra dicta summa sexaginta duorum millium, & quatuor centum ducatorum de Camera, in quibus nullo modo imputari possent emolumenta interim percepta sibi reservata facultate alium deputandi in Secretarium domesticum, ut pariter latius in eadem Constitutione continetur; quia vero nonnulli cupiebant variis modis ad antecedens Officium Secretariatus ascendere, præter ejusdem Pontificis desiderium, ac voluntatem, quæ fuit, ut ad illud non admitterentur, nisi personæ qualificatæ tam ætate, quam doctrina, quemadmodum ipsum Officium requirit; idcirco idem Innocentius per alias ejus literas in forma Brevis sub datum Romæ apud S. Petrum prima Februarii 1488. anno pariter 4. statuit, quod nullus ad idem Officium assumatur, nisi prius ab eodem Collegio, prævio examine approbatus, & acceptatus fuerit, cui quidem Collegio alii Romani Pontifices successores, & similiter prædecessores nostri præfata privilegia, & prærogativas confirmarunt. Exortisque deinde aliquibus controversiis pro illarum compositione, & terminatione fel. rec. Pius V. itidem noster prædecessor per ejus motum proprium sub datum Romæ apud Sanctum Petrum pridie nonas Maii anno sexto quamplura ejusdem Collegii favore statuit, & decrevit præsertim, ut hæc Officia nullo unquam tempore per Romanos Pontifices pro tempore existentes revocari, reduci, alterari, aut moderari, seu Collegium ipsum supprimi, vel extingui possent, nisi restitutis prius realiter, & cum effectu singulis Secretariis tunc viventibus integre, & absque ulla diminutione pecuniis, pro quibus eos officia emisse, aut habuisse constite-

Ejus privilegia.

stiterit. Demum vero aliis exortis controversiis inter idem Collegium, & præfatum Secretarium domesticum fel. rec. Sixtus V. prævia narrativa quod in dicto Collegio virtutibus, experientia, ac usu rerum, & negotiorum ad Romanam Curiam confluentium, ad dictum Officium pertinentium insignes viri connumerabantur, præfatum Secretarii domestici Officium suppressit, & extinxit, illudque Collegio univit, & incorporavit cum ejus emolumentis, quorum intuitu ab eodem Collegio soluta fuerunt nostræ Cameræ Apostolicæ scut. viginti quinque mille auri in auro, plura desuper statuendo, atque plures etiam prærogativas hujusmodi Secretariis concedendo, & præsertim, quod essent Prælati utriusque Signaturæ Referendarii, atque locum in Pontificia Cappella haberent, ut latius continetur in ejusdem Sixti literis in forma Brevis sub Datum Romæ apud S. Petrum 1. Aprilis 1586. ejus Pontificatus anno Primo.

Item onera.

§.3. Collegium vero præfatum pro congerendo summam scut. viginti quinque millium auri, seu illius valorem ad effectum illam solvendi Cameræ prædictæ ex causa d. applicationis, & assignationis emolumentorum dicti Secretarii domestici, vigore licentiæ, & facultatis per eumdem Sixtum concessæ, & de qua in ipsius literis in forma Brevis expeditis sub die 17. Februarii dicti anni 1586., erexit unum montem super proprietate, & grossa, seu massa ejusdem Collegii cum obligatione, ac promissione illum infra sexennium extinguendi; & amplius cum idem Collegium ab eodem Sixto etiam obtinuerit similem suppressionem alterius Secretarii domestici Brevium, quæ Principibus scribuntur, & concessionem, ac assignationem illius emolumentorum ad ejusdem Collegii favorem, & commodum, persolutis Cameræ nostræ scutis duodecim millibus auri de licentia, & facultate ejusdem Sixti erexit, seu auxit montem in summa dictorum scutorum duodecim millium auri, sexennio prædicto, ut infra quod dictus Pontifex primum montem extingui voluerat, ad aliud sexennium prorogato, itaut mons primo erectus, & respective auctus fuerit in ducentis septuaginta octo locis, ad rationem scutorum centum monetæ pro quolibet loco, & in aliis centum viginti locis ad rationem scutorum centum auri in auro pro quolibet locorum; ac postmodum vigore alterius facultatis, & licentiæ concessæ per fel. rec. Clementem IX. pariter nostrum prædecess., ad effectum extinguendi præfatum montem, erexit, ac constituit alterum novum montem locorum quadringentorum quinquaginta octo ad rationem pretii centum, & fructus annui scutorum quatuor monetæ Romanæ pro quolibet loco, adjecta tamen simili lege, præfatum novum montem infra duodecim annos, ab illius erectione computandos, extinguendi, prout latius in literis in forma Brevis dicti Clementis prædecessoris sub datum Romæ die 4. Januarii 1669., & respective Instrumento d. erectionis die 16. Maii dicti anni per Petrum Gentilem Catalanum, tunc dictæ nostræ Cameræ Notarium rogato, continetur.

Causæ ejus extinctionis.

§.4. Cum autem inter quamplura ad utrumque spirituale, ac temporale regimen pertinentia, quorum notitiam, exactamque informationem initio nostri Pontificatus, ut par erat, habere curavimus, illa per Nos fuerit habita super hujusmodi Collegio Secretariorum, atque desuper deputata Congregatione particulari nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, cum interventu Ven. Fratris nostri Alderani S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati ab eadem Nobis relatum fuerit per Collegium præfatum nullatenus adimpleri eos fines, & effectus, pro quibus, ut præmissum est, erectum, & institutum, ac confirmatum fuit, dum negotiorum ei, ut supra demandatorum administratio, cura, & expeditio incumbunt, & respective exercentur, ac adimplentur per duos ejusdem Romanæ Curiæ Prælatos extra dictum Collegium per Romanum Pontificem pro tempore existentem deputari solitos, quorum unus *Secretarius Brevium*, alter *Secretarius Brevium ad Principes* nuncupat. adeout præfatum Collegium prorsus inutile, & superfluum evaserit, ac remaneat; e converso autem inter illud, ejusque Secretarios ex una ac dictam Cameram ex altera partibus, plures tam antiquo, quam moderno tempore controversiæ fuerint exortæ, itidemque hujusmodi Officia valde notabile eidem Cameræ præjudicium, & detrimentum afferre, & causare dignoscantur, proindeque omnino expediens, & opportunum sit, dictum Collegium, ejusque Officia supprimere, & extinguere, restituto possessoribus eorumdem Officiorum illo pretio, quod restituendum esse justitiæ ratio exigit, atque requirit; propterea que eidem Congregationi, aliisque Prælatis per Nos additis, ac deputatis injunximus, ac demandavimus, ut discutere, & examinare, Nobisque postmodum referre deberent quidnam juxta prædictæ justitiæ limites, & rationem, ut unicuique quod suum est, & debetur, tribuatur, restituendum sit; cumque insimul cum dicto Venerabili Fratre nostro Alderano, pluries congregati partibus interesse habentibus etiam auditis, non fuerint unanimes, & concordes in eorum suffragiis, & votis, itaut totalis conclusio, & resolutio valde differri possit in magnum, ac evidens præjudicium, ac detrimentum dictæ nostræ Cameræ, ac jam cessantibus rationibus, & causis, ut supra existentiæ, & perseverantiæ ejusdem Collegii, sicque nullo modo justum, & rationabile sit, ut incerti, ac illiquidi pretii restitutio ipsius jam conclusæ, & determinatæ suppressionis, & extinctionis substantiam, ac effectum impediat, decrevimus exinde ad easdem suppressionem, & extinctionem devenire, demandata pro nunc restitutione prompte, ac statim facienda illarum pecuniarum, quas constiterit Nostræ Cameræ præfatæ, ex causa singulorum Officiorum hujusmodi persolutas vere, & realiter fuisse, ad ejusque manus, sive ejus officialium pervenisse; cognitionem vero, ac terminationem, an, & quid etiam ultra prædictas pecunias legitime, & ad ejusdem justitiæ limites, & rationem restituendum, seu persolvendum sit nostro Thesaurario Generali de voto nostræ Rotæ, ut ita ob peculiarem hujusmodi Tribunalis stylum, & onus edendi, & promulgandi Decisiones omnibus causæ, ac rationes justitiæ, & resolutionum pateant, omni appellatione remota, & alias prout infra committere, & mandare &c.

§.5. Nos igitur præmissa attendentes ex causis prædictis, & aliis animum nostrum moventibus cum opportuno remedio, ut supra, providere volentes, ac literas Apostolicas erectio-

nis

nis Collegii Secretariorum hujusmodi, aliarumque quarumvis concessionum, gratiarum, & praerogativarū illis a praedictis, & quibusvis aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris desuper quomodolibet emanatarum, etiamsi specialem, & individuam mentionem requirerent totos, & integros tenores praesentibus pro expressis, & insertis haben. Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine Collegium praefatum, ac omnia, & singula dilectorum filiorum Secretariorum hujusmodi Officia per quoilibet quantumvis expressa, & speciali nota dignos possessa, etiam illa tria, quae in perpetuum concessa, atque assignata fuerunt; unum videlicet per Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, & aliud per S. Spiritus in Saxia Hospitalia, sive illorum pro tempore existentes Officiales, & Administratores, atque reliquum Officia hujusmodi per Capitulum, & Canonicos saecularis, & Collegiatae Ecclesiae S. Eustachii de Urbe dilectos filios respective possessa, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo supprimimus, extinguimus, & abolemus, una cum illorum Collegii Juribus, praerogativis, & privilegiis, adeout simile Collegium Secretariorum hujusmodi omnino cesset, & amplius in rerum natura non existat. Omnia vero eorumdem Officiorum Secretariorum, & Collegii hujusmodi per praesentes suppressorum emolumenta, jura, obventiones, & alios quoscumque proventus, quae, & quos volumus, & intendimus semper salva, & illaesa, & salvos, & illaesos remanere ad commodum Sedis Apostolicae, adeout ab iis, qui hactenus illa, & illos solverunt, adhuc debeantur, & solvantur, nihilque penitus censeatur ac sit quoad illa, & illos innovatum perinde, ac si praesens motus proprius minime emanasset, & non alias &c. ab hodie pleno jure nil penitus excepto Camerae nostrae praedictae appropriamus, applicamus, & incorporamus, ac pro appropriatis, applicatis, & incorporatis haberi volumus.

Collegium supprimitur, & penitus extinguitur.

Omnia illius emolumenta adscribuntur Rev. Camerae Apost.

§.6. Et insuper per praesentes statuimus, & mandamus omnes illas pecunias prompte, ac statim restitui, seu persolvi per dictam nostram Cameram, quas dicto Thesaurario nostro legitime constiterit vere, & realiter, & cum effectu per ipsorum Officiorum nunc suppressorum titulares, seu possessores, sive eorum auctores, aut illos, quibus facultas disponendi de praedictis Officiis, seu eorum aliquo in toto vel parte Apostolica auctoritate praedicta concessa fuerit, eidem Camerae, sive Datariae Apostolicae, illarumque Ministris, & Officialibus tam in causam, & sub nomine pretii, quam pro expeditione fuisse solutas, adeout ne quidem in nihilo respectu earundem pecuniarum Camerae, seu Datariae hujusmodi solutarum de proprio damnificati remaneant, & donec receperint, ad eorum creditum, & liberam dispositionem penes Nostrum Montem Pietatis de Urbe describi debere decernimus. Volumus quoque, & mandamus, ut dictus modernus noster, & pro tempore existens, Thesaurarius Generalis de voto nostrae Rotae ut supra, omnibus illius Auditoribus suffragium praestantibus, ac ferentibus super praefatis articulis, scilicet, an, & quid etiam ultra dictas pecunias respectu omnium possessorum eorumdem Officiorum, & interesse habentium restituendum, & persolvendum sit, aliisque incidentibus, emergentibus, annexis, connexis, & dependentibus, totoque negotio, citato, & audito dictae nostrae Camerae Commissario Generali audiat, cognoscat, & justitiam faciat, & administret, omni appellatione, restitutione in integrum, recursu, & reclamatione penitus remotis, atque sublatis. Et quia etiam dubitari contingет, an per hujusmodi suppressionem, ac abolitionem Collegii praefati onus praedictae extinctionis dicti novi Montis per idem Collegium ut supra, ultimo loco erecti, & solutionis illius fructuum usque ad actualem, & effectivam ejusdem Montis extinctionem remaneat & sit penes ipsos Secretarios ejusdem Collegii; ideo pro potiori cautelā tam dictae nostrae Camerae, quam ipsius Collegii, ejusque Secretariorum per praesentes suppressorum declaramus, & decernimus, per suppressionem, & abolitionem hujusmodi neutri partium, nostraeque Camerae ullum praejudicium, neque minimum inferri, nec illatum fore, juraque utriusque, etiam quoad repetitionem soluti integra, & in totum reservata esse, prout reservamus, illaque experiri posse, ac dicto Thesaurario nostro Generali, qui etiam in hujusmodi articulo de voto dictae nostrae Rotae procedat, audiat, & cognoscat, ac justitiam faciat, appellatione remota, & in omnibus, & per omnia, ut supra, quoad alios articulos decrevimus, & mandavimus. Interim vero, ne Montistae dicti Montis solutione, & consecutione debita fructuum locorum Montium ad singulos spectan., & pertinen., suis loco, & tempore privati remaneant, volumus, & decernimus pro nunc, & per modum provisionis, & sine praejudicio jurium ut supra, per dictum nostrum Thesaurarium illos persolvi fieri de emolumentis, & proventibus ejusdem Collegii dictae nostrae Camerae, ut supra, applicatis, & appropriatis. Caeterum, quia, ut praemisimus, inter possessores dictorum Officiorum adsunt praefata loca pia, nempe Capitulum Ecclesiae Sancti Eustachii, & Hospitale S. Spiritus in Saxia, quae eadem Officia in perpetuum ex causa onerosa, & correspectiva Apostolica auctoritate obtinent, ideo praecipimus, & mandamus eidem nostro Thesaurario, quod praefato Sancti Eustachii Capitulo, ejusque Canonicis persolvi faciat ad effectum reinvestiendi illud pretium, quod in casum suppressionis, vel extinctionis conventum fuit restitui, & persolvi debere, idemque pretium, & in eadem summa persolvi pariter, ac restitui dicto Hospitali S. Spiritus, salvis utriusque juribus coram eodem nostro Thesaurario de eodem voto Rotae cognoscendis, & decidendis, quoad illud plus, seu aliam majorem summam, quod, seu quam persolvi, & restitui debere pro eorum parte praetendatur. Quo vero ad praedictum aliud Hospitale S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, quod ex gratia Sedis Apostolicae aliud simile Officium, ut supra obtinet, per modum provisionis, & donec per eumdem Thesaurarium de eodem voto, ut supra, decidatur, & terminetur an, & quod restituendum, seu persolvendum sit, & nostra liberalitate, & munificentia, ac pauperum infirmorum subventione, ex eadem massa, seu grossa dictorum emolumentorum, & proventuum singulis mensibus summam per Nos in speciali ordine, & mandato declarandam praestari, ac persolvi jubemus, & volumus.

Praecipitur, ut reddatur Officialibus pecunia Rever. Cam., vel Datariae soluta, & si quid aliud eis, vel aliis debeatur.

Clauſulæ. §.7. Præſentes quoque etiam ex eo, quod ſinguli nominati prædicti præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & ſubſtantiali defectu, etiam ex quo ſuper præmiſſis ſolemnitates, & alia quævis ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta minime fuerint, aut ex alio quolibet capite a jure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauſo, ſeu occaſione, vel cauſa quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum, ſpecialiter, ac individue exprimenda foret, aut, quod de voluntate noſtra hujuſmodi, vel aliis ſuperius expreſſis, ſeu illatis nihil ullibi apparente, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, Gratiæ, ſeu Juſtitiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, aut ſic impetrato, aut conceſſo quempiam uti, ſeu ſe juvari in judicio, & extra poſſe; neque præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non alias in præmiſſis per quoſcumque Judices, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacunque præeminentia, & poteſtate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apoſtolica auctoritate earundem tenore præſentium decernimus, & declaramus.

§.8. Non obſtantibus præfatorum fel. record. Callixti III., Pii II., Innoc. VIII., Pii V., Sixti itidem V., Gregorii XV., ac Clementis IX., & aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & Indultis, privilegiis ſupradicto Collegio, illiuſque ſingularibus perſonis quomodolibet conceſſis, necnon piæ mem. Pii Papæ IV., etiam prædeceſſoris noſtri gratias, Cameram prædictam concernentes in eadem Camera omnino regiſtrari debere diſponen., ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conſiſtorialibus deſuper in genere, vel in ſpecie editis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & quibuſcumque, etiam quantumvis efficaciſſimis clauſulis, & Decretis, etiam irritantibus roboratis, ac alias in contrarium prædictorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, ac ſuperius innovatis. Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata inſerti forent, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & decernimus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.9. Et quod ſingulorum officiorum prædictorum conceſſionum, & titulorum tenores, etiam veriores, ac earum dat. habeantur pro expreſſis, ſeu in toto, vel parte exprimi poſſint in literis, & de perpetuis, ſuppreſſione, abolitione, extinctione, reſtitutione, applicatione, incorporatione, conceſſione, voluntate, & ſingulis Decretis, derogatione, aliiſque præmiſſis, quæ hic pro ſufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut ſupra in literis, & cum clauſula ad perpetuam rei memoriam latiſſime extenden., & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum etiam denominat., qualitat., nuncupat., innovat., aliorumque neceſſariorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in literis. Volumus autem, quod ſola Motus proprii noſtri hujuſmodi Signatura ſufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra illud quacumque clauſula contraria, & cæteris quibuſcumque, ut ſupra non obſtantibus, ſeu ſi videbitur per Breve noſtrum, ſeu Officium de Curia expediri poſſint.

§.10. Per præſentes vero non intendimus ſub præmiſſa pretii reſtitutione Officiorum hujuſmodi, poſſeſſoribus libere facienda, comprehendi illum, ſeu illos, qui ratione gravis ætatis juxta noſtræ Datariæ ſtylum, & obſervantiam ad Officii reſignationem admittendi minime eſſent, cui, vel quibus remaneant ſalva eorum jura, pariter a præfato Theſaurario de voto Rotæ examinanda, & decidenda. Reſtitutio ſoluti pretii in nullis facienda non eſt...

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Kal. Aprilis 1678. Anno Secundo.

XXXVIII.

Confirmantur Confraternitates omnes ſub titulo Nominis Dei in Eccleſiis Fratrum Ordinis Prædicatorum duntaxat exiſtentes, etſi de earum Canonica erectione non conſtet. Dat. 1. Apr. 1678. Anno...

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Pius Papa IV. Prædeceſſor noſter Confraternitati ſub vocabulo Nominis Jeſu inſtitutæ, & ubivis terrarum, & locorum, tunc & pro tempore diffuſæ utriuſque ſexus Confratribus in illa, tunc, & pro tempore deſcriptis ubilibet conſtitutis, ſive ſub ejuſdem Confraternitatis regula prius edita, ſive ſub alia Huic Confraternitati conceſſæ fuerunt nonnullæ Indulgentiæ a Pio IV.

alia ſimili comprehenderentur, certa tunc expreſſa pietatis opera peragentibus nonnullas indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes, nec non alias gratias, facultates, & privilegia conceſſerit: Et ſubinde accepto per rec. mem. Pium Papam Quintum Prædeceſſorem noſtrum, quod licet Societas Nominis Dei, ſive juramentorum, originem, & Ortum habuiſſet ab Ordine Fratrum Prædicatorum, & quod ab ejusdem Ordinis profeſſoribus fuiſſet inſtituta, & aucta, necnon interventu Fratrum dicti Ordinis, multæ Indulgentiæ, aliaque privilegia, & favores dictæ Societati ab Apoſtolica Sede fuiſſent conceſſa; tamen multi Clerici, & Parochi in ſuis Eccleſiis dictam Societatem erigere ſtudebant, itaut aliquando eſſent plures in eadem Civitate Societates, ſeu Confraternitates dictæ invocationis Nominis Dei, & juramentorum, in diminutionem obſervantiæ, & devotionis, quæ ex frequentia convenientium oriri ſolebat, & non ſine aliqua confuſione, quæ ob prædictam cauſam in die Circumciſionis Domini, quando feſtum prædictæ Societatis, ſeu Confraternitatis celebrari debebat, accidere conſueverat; Idem Pius Quintus prædeceſſor noſter motu proprio non ad alicujus ſibi ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera deliberatione, & certa ſcientia ſua, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod in Civitate, Oppidis, & Locis totius orbis Chriſtiani, in quibus eſſent Eccleſiæ Ordinis Prædicatorum, ibi tantum, vel hujuſmodi Civitatibus, Oppidis, & Locis, & in dictis Eccleſiis Ordinis Prædicatorum dumtaxat dicta Societas, ſeu Confraternitas erigi poſſet, nec deinceps nova Societas, ſeu Confraternitas hujuſmodi inſtitueretur in Civitatibus, Oppidis, aut Locis, in quibus non eſſet dicti Ordinis domus, aut in finitimis Eccleſiis, abſque licentia Prioris Provincialis, ſeu Conventualis dicti Ordinis, in cujus diſtrictu ſita eſſet Eccleſia, in qua dicta Confraternitas, ſeu Societas erat, vel foret erigenda; quod ſi ſecus factum fuiſſet Confratres taliter admiſſi dictæ Confraternitatis, ſeu Societatis Indulgentias non conſequerentur, nec favoribus, aut privilegiis gauderent, quæ Confratribus legitime ſcriptis per Sedem prædictam concedebantur perpetuo ſtatuerit, & ordinaverit, ac etiam diſtrictius inhibuerit, ſicque voluerit, & præceperit, & alias prout in eorundem Pii Quarti, & Pii V. Prædeceſſorum literis deſuper expeditis uberius dicitur contineri. Ac poſtmodum piæ mem. Gregorius Papa Decimus tertius prædeceſſor pariter noſter prædictas Pii Quarti, & Pii Quinti prædeceſſorum literas confirmaverit, & approbaverit, aliaſque indulgentias Confratribus dictæ Confraternitatis elargitus fuerit, prout in diverſis ipſius Gregorii prædeceſſoris literis deſuper emanatis etiam dicitur plenius contineri: Sed ſucceſſive ſimilis rec. Paulus Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter, qui certas unicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias ſpirituales, quibus de cetero frueretur duxerat præſcribendas, revocatis, & annullatis, ac nullius roboris & momenti in poſterum fore declaratis omnibus, & ſingulis indulgentiis, & peccatorum remiſſionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus Confraternitati Sanctiſſimi Nominis Dei, in Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuper Minervam de Urbe dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum canonice inſtitutæ, & illius Confratribus, & Consororibus eatenus per quoſcumque Romanos Pontifices ejus prædeceſſores conceſſit, omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus hanc Confraternitatem de cetero ingreſſuris, ac tam ipſis de tempore deſcribendis, quam jam deſcriptis in dicta Confraternitate Confratribus, & Consororibus, qui certa tunc præſcripta pietatis opera peragerent, certas indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiarum relaxationes in perpetuum conceſſerit. Nec non Magiſtro Generali dicti Ordinis Prædicatorum, & illo abſente ejus Vicario in Urbe commoranti, ut Confraternitates extra Urbem prædictam ubique locorum erigere, & inſtituere, illiſque omnes Indulgentias, & gratias ſpirituales, in ipſius Pauli prædeceſſoris literis deſuper emanatis expreſſas ſervata forma tradita in Conſtitutione ſimilis mem. Clementis Papæ Octavi prædeceſſoris pariter noſtri ſuper Confraternitatum aggregationibus, & inſtitutionibus edita communicare libere, & licite valeret, auctoritate Apoſtolica facultatem conceſſerit, & impertitus fuerit; ac inſuper ipſe Paulus prædeceſſor, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in aliqua ex Confraternitatibus in Eccleſiis Fratrum dicti Ordinis Prædicatorum canonice inſtitutis dumtaxat tunc deſcriptis, & pro tempore deſcribendis vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui proceſſioni ſecunda Dominica cujuslibet menſis per dictas Confraternitates celebrari ſolitæ devote interfuiſſent, & pro Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, hæreſum extirpatione, ac Chriſtianorum Principum concordia, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino elargitus fuerit; & ſubinde illis non ſolum in ſecunda hujuſmodi, ſed in una ex aliis menſis Dominica, juxta locorum conſuetudinem proceſſionem prædictam celebrantibus, illiſque intereſſentibus, plenariam indulgentiam, & remiſſionem hujuſmodi, ut præfertur, in ſecunda Dominica conceſſam ſuffragari voluerit, ipſiſque denuo, quatenus opus eſſet miſericorditer in Domino, ſervata in reliquis prioris conceſſionis forma conceſſerit, & alias prout in terminis ipſius Pauli prædeceſſoris literis die trigeſima prima Octobris 1606. ac die vigeſima octava Septembris 1612., & die prima Aprilis 1613. reſpective in ſimili forma Brevis deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, uberius continetur.

Statutum fuit à Pio V. ut in ſolis Eccleſiis Fratrum Prędicatorum, in aliis vero cum eorum permiſſione dicta Confraternitas erigi poſſet.

Literæ Pii IV & V. confirmatæ fuerunt à Greg. XIII. & indulgentiæ auctæ.

Quibus omnibus revocatis a Paulo V. aliaq; ab eodem conceſſæ fuerunt.

§. 1. Verum ſicut pro parte dilecti filii Magiſtri Generalis dicti Ordinis nobis nuper expoſitum fuit, multæ in Eccleſiis ejuſdem Ordinis Confraternitates ſub titulo, ſeu invocatione Nominis Dei, ſive ante, ſive per emanatam prædictam Clementis prædeceſſoris Conſtitutionem inſtitutæ, ſeu introductæ reperiantur, quarum quidem Confratres, & Consorores ſolitas ejuſmodi Confraternitatum functiones, multaque pietatis, & Chriſtianæ charitatis opera exercere conſueverunt, ſed de illarum canonica ab initio erectione, & inſtitutione non conſtat, & licet in Capitulo Generali Ordinis prædicti, quod anno 1600. Neapoli celebratum fuit, declaratum fuerit, quod in omnibus Eccleſiis ejuſdem Ordinis, in quibus Fratres ipſius Ordinis officia, vel

De canonica ab initio erectione nonnullarum Confraternitatum ſub invocatione Nominis Dei non conſtat.

vel missas ordinarie celebrabant, erectæ intelligerentur, & institutæ Societates Sanctissimi Nominis Dei, non tamen appareat tunc temporis eidem Capitulo, vel antea Superioribus, vel Fratribus dicti Ordinis ejusmodi Confraternitates erigendi facultatem a Sede Apostolica concessam fuisse: nec dictæ Confraternitates antè editam Clementis prædecessoris Constitutionem prædictam institutæ, seu introductæ novas erectiones, & institutiones intra tempus ab eadem Constitutione præscriptum, & juxta illius formam obtinuerint; Quinimmo ut in illis quidem, quæ post emanatam Constitutionem hujusmodi erectæ, & institutæ forsan fuerunt, ejusdem Constitutionis formam in earum erectionibus, & institutionibus, prout memoratus Paulus prædecessor ordinaverat, servatam fuisse appareat: Nobis propterea dictus Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Magistri Generalis.

§.2. Nos igitur ipsum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; omnes, & singulas Confraternitates sub titulo, seu invocatione Nominis Dei in Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis dumtaxat ubicumque locorum de præsenti existentes, tametsi de earum canonica ab initio erectione, & institutione minime appareat, nec ipsæ Confraternitates novas erectiones, & institutiones juxta formam supradictæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse reperiantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & validamus, easque in statu valido esse, & fore decernimus, & declamus, in omnibus, & per omnia, perinde ac si illas omnes, & singulas ab ipso initio canonice erectas & institutas fuisse, novasque erectiones, & institutiones suo tempore, juxta formam memoratæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse constaret, & quatenus opus sit, illas omnes, & singulas, servata tamen ceteroqui prædictarum Pauli prædecessoris literarum, ac constitutionum, seu decretorum hujus Sanctæ Sedis præsertim circa distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum forma, & dispositione, de novo erigimus, & instituimus. Ac ipsarum Confraternitatum sic a nobis confirmatarum, & validatarum, & de novo respective erectarum Confratribus, & Consororibus, ut omnibus, & singulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus a prædicto Paulo prædecessore per ternas suas literas supradictas concessis, non autem ullis aliis, servata tamen pariter earundem Pauli prædecessoris literarum forma, & dispositione, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus. Porro eidem Magistro Generali harum serie injungimus, ut tam præsentium, quam ternarum Pauli prædecessoris literarum prædictarum transumpta, seu exempla authentica ad singulas domos regulares dicti Ordinis in quarum Ecclesiis Confraternitates hujusmodi existunt, quantocitius fieri poterit transmitti illaque Confratribus, & Consororibus ipsarum Confraternitatum notificari curet, ad hoc ut unusquisque illorum sciat, quibus indulgentiis, & gratiis spiritualibus ex hujus Sanctæ Sedis benignitate frui de cetero valeat. Ceterum in erectione, & institutione similium Confraternitatum, nec non indulgentiarum, & gratiarum communicatione illis per Magistrum Generalem Ordinis prædicti, & illo absente per ejus Vicarium in Urbe prædicta commorantem de cetero, juxta facultatem a prædicto Paulo prædecessore, sicut præmittitur concessam faciendis, formam in supradictam Clementis prædecessoris Constitutione præscriptam adamussim servari volumus, alioquin erectiones, & institutiones, ac indulgentiarum, & gratiarum spiritualium communicationes hujusmodi nullius omnino sint roboris, & momenti.

Prædictæ omnes Confraternitates in Ecclesiis Prædicat. erectæ confirmatur; dũmodo servatæ fuerint literæ Pauli V. & decreta S. Sedis.

Mandatur, ut in novis erectionibus.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis indulgentiis ad instar, nec non prædicta Clementis prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XVIII. April. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXIX.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo statutum fuit, ut Commissarius Terræ Sanctæ Ord. Minorum S. Francisci Neapoli degens, si fuerit de Observantia in Conventu S. Ma-

Dat. 25. Maii 1678. An. 2.

S. Mariæ Novæ; minime vero, in altero SS. Trinitatis Reformatorum commoretur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. NUper pro parte dilecti filii Ministri Provincialis Provinciæ Terræ Laboris fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Nobis exposito, quod cum dilectus etiam filius modernus Commissarius Terræ Sanctæ, qui est frater de Observantia dicti Ordinis in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Civitatis Neapolitan. fratrum de Observantia dicti Ordinis, habitaret, ejusmodi autem fratrum de Observantia commoratio in Conventibus Fratrum Reformatorum maximis incommodis causam præberet, cum gravissimo regularis disciplinæ, ac instituti reformationis detrimento; ipse Minister Provincialis plurimum cupiebat a Nobis ordinari, ut præfatus Commissarius, una cum omnibus aliis Fratribus de Observantia, quos tanquam socios suos secum in supradicto Conventu Fratrum Reformatorum habet, inde migraret ad aliquem ex tribus Conventibus Fratrum de Observantia dictæ Civitatis Neapolitan., in quo futuri Commissarii, si essent Fratres de Observantia pariter habitare deberent, quando vero essent ex Fratribus Reformatis, vel Discalceatis Provinciæ S. Petri de Alcantara, in supradicto Conventu Fratrum Reformatorum commorarentur. Nos instantiam Nobis a dicto Ministro Provinciali super præmissis factam remisimus ad venerabilem fratrem nostrum Franciscum Episcopum Ostien. S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem, qui desuper opportune provideret; unde idem Franciscus Episcopus Cardinalis, & Protector Decretum edidit, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Attentis expositis, auctoritate Nobis a SSmo D. N. attributa, illique inhærendo &c. Commissarium Terræ Sanctæ in Civitate Neapolis degentem, si fuerit de Observantia, assignamus de familia in Conventu S. Mariæ Novæ Fratrum similiter de Observantia; si autem fuerit ex Reformatione, vel ex Fratribus Discalceatis Hispaniæ, in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Reformatorum ejusdem Civitatis Neapolis Provinciæ Terræ Laboris; præcipientes per Sacram Obedientiam, & sub privatione actuum legitimorum, nec non sub aliis pœnis Nobis arbitrariis F. Joanni Andreæ de Lacumarvino ad præsens Commissario Terræ Sanctæ in Regno Neapolitano, quatenus una cum suis Sociis, aliisque Fratribus Ordinis de Observantia in prædicto Conventu Sanctissimæ Trinitatis Ordinis Reformatorum degen., ut continuo de eodem Conventu discedant, & ad supradictum Conventum Sanctæ Mariæ Novæ Ordinis Minorum Observantiæ ejusdem Civitatis se transferant, ibique in posterum commorentur. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 10. Maji 1678.* -- F. Cardinalis Barberinus Protector. -- *I. B. Archiepiscopus Januen. Secretarius.*

Decretum Card. Protectoris auctoritate SSmo recept editū.

Preces Ministri Provincialis Ordinis S. Francisci Reformat.

§. 1. Cum autem sicut Minister Provincialis prædictus Nobis subinde denuo exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, omniaque, & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur prædictū Decretum.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXV. Maji MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XL.

Committitur Episcopo Malacinano erectio Cœnobii Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum in Civitate Malacæ secundum Constitutiones Apostolicas facienda.

Dat. 3. Sept. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apost. Benedictionem.

Causæ erigendi nova Cœnobia.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ferdinandus de Villadiego, & Peralta Frater expresse professus, & in Romana Curia Procurator Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Hispania Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci strictioris observantiæ sive Discalceatorum nuncupatorum, quod cum Fratres dictæ Provinciæ Deo in spiritu Euangelico servire, Regulam dicti Ordinis accurate servare, populos bono exemplo ædificare, omnemque operam pro spirituali Christi fidelium consolatione, atque utili-

utilitate impendere assidue satagant, ideo multi ex dictis populis novos Conventus Instituti dictorum Fratrum Discalceatorum erigere cupiunt, dictaque Provincia ejusmodi Conventibus magnopere indiget, quippe quæ licet per tria Regna, Granatense scilicet, Murciæ, & Giennense dilatata sit, tredecim tamen dumtaxat Conventus habet, quorum aliqui cum ab aliis Conventibus longe distent, incommoda redditur Ministro Provinciali illorum visitatio, & Fratribus dum ab uno ad alium Conventum transferentur, non minus incommodum est tantum itineris pedibus juxta eorum Institutum peragere, quinimo nonnunquam extra proprios Conventus pernoctare coguntur, paremque incommoditatem sustinent illi Fratres, qui ad aliquas Terras distantes ab illis, ubi eorum Conventus positi sunt. Quibus omnibus incommodis remedium adhiberetur, si Provincia prædicta plures haberet Conventus; Verum licet magna sit illorum indigentia, & quorumdam populorum pietas novos Conventus hujusmodi dictæ Provinciæ offerat, ipsa tamen Provincia illos fundare nequit propter quasdam fel. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri literas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. ad instātiam Fratrum Minorum Provinciæ Carthaginen. Ordinis ejusdem Sancti Francisci de observantia nuncupatorum expeditas, quibus cavetur, ut Fratres Minores Discalceati Conventus eorum instituti inter spatium quatuor leucarum a Conventibus ipsius Provinciæ Carthaginen. fundare nequeant; quæ literæ a rec. mem. Alexandro Papa VII. prædecessore pariter nostro per suas pariter in forma Brevis die vigesima Octobris 1661. seu alio veriori tempore emanatas literas confirmatæ, & ad Provinciam Granaten. Fratrum Minorum itidem de Oservantia dicti Ordinis contra Provincias Fratrum Discalceatorum ampliatæ fuerunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, literæ præfatæ ad instantiam dictorum Fratrum de Observantia, non auditis Fratribus Discalceatis, emanaverint, idque facile factu fuerit, quia Procurator Generalis dicti Ordinis, qui in Romana Curia residet, semper est ex Fratribus de Observantia; nulla vero adsit ratio solido nixa fundamento, propter quam in magna Regnorum supradictorum parte impediri debeat propagatio Instituti dictorum Fratrum Discalceatorum, qui Regulam prædictam stricte servantes Dei gloriam, & Religionis decorem promovere semper studuerunt, populorumque ædificationi operam dederunt, & proinde dictus Ferdinandus Procurator plurimum cupiat præfatæ Provinciæ Sancti Petri de Alcantara indulgeri, ut non obstantibus literis supradictis, tres novos Conventus, unum scilicet in ista Civitate Malacitan. Regni Granaten., alterum in Oppido Civitate nuncupato de Baeza Regni Giennensis, & reliquum in Villa de Auxad ejusdem Regni Granaten. ad Montes Alpuxarras nuncupati, servatis tamen de jure servandis quoad reliqua, & accedente consensu illorum, quorum consensus accedere debet, erigere valeat; attento quod nullum exinde injustum præjudicium aliis Regularibus proventurum est, cum supradictæ duæ Civitates sint populo frequentissimæ, ac amplæ, & opulentæ, dictaque Villa paris sit conditionis, locorum vero Ordinarii, & alii, quorum consensus ad novorum hujusmodi conventum erectionem requiri solet, non sint permissuri, ut illi erigantur, nisi prius bene examinata illorum necessitate, atque utilitate, cognoverint, illos nec regularibus præjudicium, nec populis gravamen afferre posse. Nobis præterea prædictus Ferdinandus Procurator humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Ferdinandum Procuratorem spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu interesse habentium, petitam Conventus erectionem in Civitate Malacitana tantum auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia concedas. Ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Constitutiones Apostolicas circa hujusmodi novorum Conventuum erectiones præscripta sunt, religiose serventur; ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Obstant nonnullæ Pontificum literæ.

Cur eæ non sint attendendæ.

Preces Procuratoris Provinciæ.

Committitur Episcopo Malacitano, ut veris expositis, & servatis Constitutionibus Apostolicis, Malacæ tantum Cœnobium constituat.

§. 1. Non obstantibus literis prædictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XLI.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua bis in anno, ac septem annorum, & totidem quadragenarum in reliquis mensibus, etiam per modum suffragii applicanda, iis qui interfuerint orationi semel in mense pro moribundis in Ecclesiis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis fieri solitæ.

Dat. 27. Sept. 1678. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Cœlestium munerum thesauros, quorum dispensatores esse nos voluit Altissimus, cum ad Catholicæ Religionis, & Christianæ pietatis

incrementum, & animarum salutem profecturos speramus, libenter elargimur.

Preces Præpositi Generalis.

§.1. Itaq; supplicationibus dilecti filii Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœniten. & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui orationi semel in mense pro decedentibus, in qualibet Ecclesia Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, fieri solitæ devote interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, necnon felici Agonizantium transitu, pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christi fidelem lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus. In cæteris vero anni mensibus ejusdem Christifidelibus præmissa peragentibus septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce magraverint, applicari posse indulgemus.

Prædictæ Indulgentiæ côceduntur.

Clausulæ.

§.2. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notapublici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo

---

XLII.

Dat. 1. Oct. 1678. An. 2.

Confirmatur decretum Congregationis Indulgentiarum, quo Confraternitates SS. Sacramenti fiunt participes Indulgentiarum Archiconfraternitatis ejusdem nominis in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe institutæ, & alia insuper Indulgentia conceditur comitantibus idem Sacramentum ad Infirmos pro Viatico delatum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti nobis coelitus pastoralis Officii debitum exigit, ut ad augendam fidelium religionem, promovendamque animarum salutem pia charitate jugiter intenti, ea, quæ ab hac Sancta Sede ad incitandam, fovendamque eorumdem fidelium erga SSmum, Augustissimumque Corporis, & Saguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum pietatem, atque devotionem salubriter emanasse noscuntur, Apostolici munimininis nostri patrocinio roboremus, ejusdemque SSmi Sacramenti cultum, & venerationem prudenti cælestium munerum dispensatione, quantum nobis ex alto conceditur, ampliare studeamus.

§.1. Dudum siquidem de mandato fel. rec. Clementis Papæ X. prædecessoris nostri emanavit e Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis Præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Licet sa. mem. Paulus Papa III. per binas suas Constitutiones concesserit, ut Sanctissimi Corporis Christi Confraternitates omnes, & singulæ, ubivis locorum institutæ, ac instituendæ, iisdem Privilegiis, concessionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis, quæ Confraternitati Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe erectæ largitus fuerat, ac in posterum largiretur, uti, potiri, & gaudere possent, ac deberent; quia tamen per nonnullas Apostolicas Constitutiones, & Ordinationes, quæ deinceps emanarunt; præsertim vero per similis memoriæ Clementis VIII. Constitutionem de Aggregationibus editam, facultates, & Indulgentiæ, tam supradictæ Sanctæ Mariæ de Minerva, quam cæteris omnibus Confraternitatibus antea concessæ, aut abrogatæ, aut saltem moderatæ comperiuntur, aliaque hoc de genere decreta sunt, ex quibus in dubium revocari posse videatur, an hujusmodi Pauli III. concessiones pristinum suum robur adhuc retineant; Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, sacrisque Reliquiis Præfectorum optans summopere Sacratiss. Sacramenti venerationem, & cultum in dies magis augeri, & ob eam causam hujusmodi Societatem in omnibus Ecclesiis Parochialibus erigi, atque ad id Christifideles præcipuis gratiis excitari, speciali ordine habito vivæ vocis oraculo a Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa X., fel. recordationis Pauli V. vestigiis inhærente, decrevit, ac declarat, juxta easdem Pauli III. Constitutiones, Confraternitates, & singula Sanctissimi Corporis Christi, ubique terrarum hactenus Apostolica, vel Ordinaria auctoritate erectas aut post hac erigendas, absque nova, aut peculiari alia concessione, communicatione, vel aggregatione fore, & esse debere participes quorumcumque privilegiorum, concessionum, Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & Indultorum ab eodem Paulo V. Archiconfraternitati Sanctissimi Sacramenti de Minerva per Breve Datum Romæ apud S. Petrum die 3. Novembris 1606. nominatim, & expresse concessorum, ac in posterum, a Sede Apostolica concedendorum, illisque omnibus, & singulis uti, potiri, gaudere posse, ac debere statim atque Confraternitatum earumdem erectio Apostolica, vel Ordinaria auctoritate facta fuerit, servata tamen in reliquis omnibus prædicta Clementis VIII. Constitutione. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis de Indulgentiis adinstar non concedendis, nec aliis contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Aprilis 1676. -- C. Cardinalis Maximus -- Loco ✠ Sigilli -- Michael Angelus Riccius Secret.

Decretum Congregationis, in quo etiã referuntur aliquæ mutationes harum Indulgentiarũ

§.2. Quare nos perpetuæ ejusdem Decreti firmitati consulere cupientes, Decretum ipsum præinsertum, cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illique

Confirmatur relatum decretum.

illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Insuper conceditur Indulgentia comitantibus SS. Sacramentum ad Infirmos delatum.

§.3. Præterea omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam in alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum degentibus, qui præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, cum ad Infirmos pro Viatico defertur, devote comitati fuerint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quacumque vice id egerint, si cum lumine, septem annos, & totidem quadragenas; si vero sine lumine illud, ut præfertur, comitati fuerint, quinque annos, & quinque quadragenas respective de injunctis eis, aut alias quomodolibet per eos debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta misericorditer in Domino relaxamus. Præsentem autem Indulgentiarum concessionem, seu poenitentiarum relaxationem non cumulative cum aliis similibus, quæ præmissa peragentibus ante hac; & præsertim a recol. mem. Clemente PP. VIII. prædecessore pariter nostro concessæ reperiantur, sed privative ad illas unicuique fidelium præfatorum suffragari posse, & debere declaramus.

Et eâ privative unicuique suffragatur.

Clausulæ.

§.4. Decernentes has præsentes literas semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis, adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis non obstantibus.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 10. Octob. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XLIII.

Dat. 1. Oct. 1678. An. 2.

Tassa Innocenziana per il Foro Ecclesiastico, ovvero Dichiarazioni per li emolumenti, che trarre si possono dalle cause, e materie Ecclesiastiche, o spirituali.

Nell' Italia fu di nuovo comandata l'osservanza di questa Tassa da Benedetto XIII. nel Concilio Romano al tit. de For. compet. cap. unico.

Cagioni di questa Tassa, o dichiarazioni.

Essendosi avuto ricorso alla Santità di Nostro Signore Innocenzo XI. per molti Vescovi, Arcivescovi, e Prelati zelanti, acciò per sicurezza della loro coscienza, e per togliere ogni occasione di dubbio, che potesse nascere dalle diverse Consuetudini delle Diocesi, ed anche acciò non siano ingannati da' loro Vicarii, Cancellieri, ed altri Ministri, e famigliari si stabilisca una Tassa generale, ed uniforme per il Foro Episcopale, ovvero Ecclesiastico, nè mancando i ricorsi de' Cleri, e de' Popoli, ha perciò la Santità Sua deputata una Congregazione particolare di due Signori Cardinali Prefetti delle Congregazioni del Concilio, e de' Vescovi, e di quattro altri Signori Cardinali delle medesime Congregazioni, e di due Monsignori loro Secretarii, e delli Monsignori Datario, e Auditore della Santità sua, e da questa si è risoluto, non potersi nelle cause contenziose civili, criminali, e miste venire alla sudetta Tassa generale, senza la precedente notizia delle Tasse particolari di ciascheduna Diocesi, o Provincia, potendo giuridicamente quella esser varia secondo la diversa consuetudine regolata dalla diversità de' Paesi, e de' luoghi. Bensì doversi con qualche maggior chiarezza per togliere tutti i dubbii, e gli equivoci, dar fuori le dichiarazioni, che in più tempi, e diverse occasioni si son fatte dalle Sacre Congregazioni del Concilio, e de' Vescovi nelle materie Ecclesiastiche, ovvero meramente spirituali, acciò in tal modo sappia ciascuno quel che sia illecito, e si tolga ogni scusa, o pretesto d'ignoranza, o di consuetudine, dovendo in sì fatte materie l'osservanza essere da per tutto uniforme per la generalità de' Canoni, e Concilj, e particolarmente del Tridentino, in modo che deve dirsi reproba, e illecita ogni contraria consuetudine, ò Tassa diversa in qualunque modo per l' addietro fatta o conforme dalla medesima Congregazione si è stabilito; in modo che le seguenti dichiarazioni debbono osservarsi da per tutto senza eccettuazione alcuna, sotto le pene contenute ne' Sacri Canoni, e Concilj e d' altre ad arbitrio del Sommo Pontefice che sarà pro tempore, e nascendo qualche dubbio in contrario, se ne debba consultare la sudetta Sacra Congregazione del Concilio, e non altrimente.

Si comanda la di loro generale osservanza sotto molte pene.

Dichiarazioni per gli Ordini.

§.1. Nella materia degli Ordini Sagri, e Minori, e prima Tonsura, così per la collazione, come per la facoltà, che ad altro si dia di conferirli, ed anche per il loro esercizio, e per la facoltà di esercitarli in qualunque luogo, e qualunque tempo, si stabilisce la regola generale da non ricevere altra eccettuazione, che quella si dirà di sotto, e che nè il Vescovo, o altro Prelato, nè il suo Vicario generale, o Foraneo, Cancelliero, ed altr'Officiale qualsivoglia, nè Parenti, e Familiari, o servitori possano esiggere, e ricevere emolumento, e cosa alcuna sotto qualsivoglia colore, o pretesto di atti per la giustificazione de' requisiti, ovvero di tovaglia, forbici, pettine, ed altro, nè sotto titolo di regalo, o di mancie, anche se spontaneamente si offerisse, e desse, eccetto che l'Ordinante possa ricevere l'oblazione della candela, secondo dispone il Pontificale, a libero arbitrio dell' Ordinato circa la qualità, e peso; ed il Cancelliero, secondo la disposizione del Sacro Concilio di Trento per le lettere testimoniali della collazione dell'Ordine già dato, ovvero per le lettere dimissoriali per

per la collazione da farsi per un altro Vescovo, possa ricevere solamente la decima parte d'uno scudo di moneta Romana, cioè un giulio, ovvero l'equivalente nella moneta del Paese, e non piu, da persone, le quali abbino l'uso del denaro, non già da quei Religiosi, i quali non ne hanno l'uso, come sono i Cappuccini, e i Minori Osservanti, eccetto che nella Collazione del Subdiaconato per gli atti, che si debbono fare per la giustificazione della verità, e sufficienza del Patrimonio, ovvero del Beneficio, a titolo del quale si deve promovere, possa esigere quell'emolumento che sia proporzionato alla mera fatiga personale per la scrittura, e carta, senzache il Vescovo, o Vicario, o altr'Officiale nè direttamente, nè indirettamente ne possa participare in modo alcuno, purchè detto emolumento, non possa, nè debba eccedere un scudo d'oro, ma se la fatiga richiede minor mercede, si debba esiggere solamente quel meno. Ma rispetto agli altri Ordini, e alla prima Tonsura, non possa esiggere cosa alcuna, sotto pretesto di registratura de Brevi, e Dispense, e di altre Scritture, o di presentata, e di qualunque altra giustificazione, e solennità, o remozione d'impedimento.

Con dichiarazione, che se le sudette lettere testimoniali, ovvero dimissoriali contengono piu ordini, tuttavia non si possa esigere altra mercede, che la sudetta di un giulio, sicchè non si possa multiplicare a ragione di ciascun'ordine. Non sia però tenuto il Cancelliero a far una sola scrittura per piu ordini, quando questi siano stati conferiti in diversi tempi, e diverse ordinazioni, ma volendo possa farle separate, non già rispetto a quegli ordini, che si conferiscono in un'istesso giorno, come segue ne' Minori, ne'quali dovrà farsi una sola scrittura, e nelle lettere dimissoriali, che si diano per l'ordinazione da farsi per un altro Vescovo a piu ordini, parimente non si possano moltiplicare scritture, nè possa esigere cosa alcuna per il rogito della Collazione degli ordini, ovvero al luogo dell'ordinazione; con altro pretesto anche di mancia, e di regalo.

Per li Benefizj, che si conferiscono da' Vescovi, o altri inferiori Collettori.

§. 2. Nella materia de Benefizj Ecclesiastici, quando si tratta di quelli, come di libera collazione, ovvero come devoluti si conferiscono dal Vescovo, o altro ordinario Collatore, parimente si stabilisce la regola generale, che nè il Vescovo, o altro Collatore, nè il suo Vicario, o altro qualsivoglia Officiale, nè il Cancelliero, o Parenti, Familiari, Servitori possano esiggere, e ricevere emolumento alcuno, ed altra cosa sotto qualsivoglia colore, e pretesto anche di mancia, o regalo, e volontario donativo; così se siano Curati, o residenziali, come semplici, o non residenziali, ed anche se siano Cappellanie manuali, ma solamente il Cancelliero per le lettere della Collazione, compresa carta, sigillo, corde, ed ogn'altra cosa, possa esiggere la mercede proporzionata alla scrittura, e materia, purchè non ecceda la somma di giulj dieci di moneta Romana, ovvero l'equivalente nella moneta del Paese, senza che si possa pretendere altra mercede, sotto qualsivoglia pretesto, e particolarmente per l' approvazione, per elezione nel concorso alle Chiese Parochiali. E per il possesso il Vescovo, o Vicario, o altr'Officiale non possa esigere cosa alcuna, e il Cancelliero, se sarà dentro la Città, possa per il rogito, ed ogn'altro atto esigere giulj tre, se ne'Borghi, ovvero Suburbj giulj quattro, e se in altro luogo, i medesimi giulj quattro il giorno, e le spese di vitto, e viatico; Bensì, che se nel luogo del Benefizio vi sarà il Cancelliero del Vicario foraneo, o altro Notaro, si dovrà il possesso commettere al Vicario foraneo, e suo Cancelliero, senza la necessità del viaggio del Cancelliero Episcopale.

Per li Benefizi di provvisione Apost.

Quanto a'Benefizj di provvisione Apostolica, perchè siano riservati, ovvero affetti avanti la loro provisione così ne' benefizj Curati, ne' quali per l'ordinario si danno le lettere testimoniali alla Dataria dell'approvazione, e della prelezzione nel concorso, secondo la forma del Concilio di Trento, come anche negli altri benefizj non curati, e particolarmente ne'residenziali, per i quali si sogliono dare le attestazioni alla Dataria sopra la vita, costumi, e idoneità de'concorrenti per le dette lettere, non si possa esigere, o ricevere mercede, ed emolumento alcuno in denaro, o in altre cose sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo, ma si devono dare affatto *gratis*.

Per l'esecuzione delle lettere Apost.

E doppo la provvisione per l'esecuzione delle lettere Apostoliche quando siano nella forma graziosa, non possano il Vescovo, o altro Prelato ordinario del luogo, o suo Vicario, e Cancelliero, ed altr'Officiale pretendere di doverne essere per necessità Esecutori, ma sia in arbitrio de'Provvisti l'elegersi l'Esecutore, ed il Notaro per il possesso, ma se il Provvisto elegesse l'ordinario Officiale, e il suo Cancelliero, o veramente se le lettere fossero nella forma, che si dice *dignum*, indrizzate all'Ordinario, ovvero al suo Vicario, il quale perciò ne fusse necessariamente l'Esecutore, così nell' uno, come nell'altro caso, non essendovi altro contradittore, in modo che l'Esecutore sia mero, parimente il Vescovo, o altro Prelato, e il suo Vicario, o altr'Officiale, e suoi famigliari, e servitori, e attinenti non possano, ne debbano esigere, e ricevere emolumento alcuno, in quell'istesso modo, che di sopra si è detto ne' Beneficj d' ordinaria collazione; ma il Cancelliero possa per la copia, o registro delle lettere Apostoliche, ed altri atti, ricevere la mercede proporzionata alla fatica per la scrittura, purchè non ecceda in tutto uno scudo d'oro; Et essendovi contradittore, sicche convenga di far processo giudiziale, la mercede del Cancelliero per la sua fatiga si possa stendere a due scudi d'oro, e non più, senza che il Vescovo, o altro Officiale possa esigere, e ricevere emolumento alcuno, mentre nelle cause Ecclesiastiche, e spirituali, ordinano i Sagri Canoni, che non ostante qualsivoglia consuetudine, il giudizio si debba interporre *gratis*. E per il possesso si osservi quell' istesso, che si è detto di sopra, ne' Benefizj conferiti dall'ordinario collatore.

Per li Benefizj di Patronato.

Nelli Benefizj di Patronato nascendo dubbio sopra l'esistenza del Padronato, con il Procuratore Fiscale, ovvero col provvisto, che ne pretenda la libertà, si debba in tutto, e per tutto osservare quell'istesso, che di sopra si è detto ne' benefizj di libera collazione col contradittore; ma se non controvertendosi l'esistenza, sia la controversia tra' Compatroni, ovvero presentati da essi sopra la pertinenza, in tal caso si reputi come causa civile profana, e per consequenza si osservi la solita Tassa di ciascuna Curia, fino a tanto che si faccia l'altra Tassa delle cause profane, Civili, Criminali, e Miste.

Per le Cappellanie Manuali, e fundazioni de' Benefizj, e Confraternità.

§.3. Generalmente così nelle Cappellanie manuali, come nelle nuove fondazioni, ed erezioni de Benefizj, Cappellanie, Confraternità, Congregazioni, ovvero fondazioni, benedizioni, e Consegrazioni, e respettivamente visite, ed approvazioni di Chiese, e di Oratorii, così con l'autorità Apostolica, come con l'ordinaria, il Vescovo, o altro Prelato, e suo Vicario, e qualunque Officiale, non possa esigere, e ricevere emolumento alcuno, ma solamente il Cancelliero possa esigere quella mercede che sia proporzionata alla sua fatiga per la scrittura, purchè non possa eccedere in tutto uno scudo d'oro, ma sia meno, se minore sarà la fatiga.

Per le Cause Matrimoniali, e secuzioni di Dispense, e Licenze.

§.4. Nelle Cause, e materia, che riguardano il matrimonio, e gli sponsali, così per l'esecuzione delle Dispense Apostoliche matrimoniali, come per la giustificazione dello stato libero, o che non vi sia canonico impedimento, ed anche per la Dispenza alle publicazioni, o per la licenza di potersi contrarre in Casa, o in altro luogo, o tempo insolito, e proibito, o che si possa contrarre in presenza d'altri che del Paroco, ed ogni altro atto che occorresse fare, il Vescovo, ed il suo Vicario, ed ogni altro Officiale, o Ministro, o Familiare non possa sotto qualsivoglia pretesto, o colore, anche di mancia, e di volontario donativo, esigere, e ricevere emolumento alcuno, nè in denaro, nè in altre cose, ma solamente il Cancelliere possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, cioè nell'esecuzione delle dispense giulj tre, e per i testimonj sopra lo stato libero, o che non vi sia impedimento, un giulio per testimonio, purche in tutto non si ecceda un scudo di moneta Romana, cioè diece giulj, o vero il loro equivalente nella moneta del Paese: Non comprendendosi le cause contenziose, tra i conjugi sopra la validità del matrimonio, o vero sopra la separazione del Toro, stimandosi questa causa giudiziale profana, nella quale si osservarà la Tassa di ciascun Tribunale finchè si provveda.

Per li Monasterj di Monache, e Conservatorj.

§.5. Generalmente in tutto quello che riguarda i Monasterj delle Monache, ed i conservatorj di quelle Donne, le quali a guisa di Monasterj, e Monache respettivamente vivono ritirate, il Vescovo, o altro Prelato, il Vicario così Generale, come particolare, e qualunque altro Officiale, o Deputato, ed il Cancelliero, & anche i parenti, ed i familiari del Vescovo, o Prelato, e de'suoi Officiali, non possano essigere, e ricevere emolumento alcuno in denaro, & in altre cose, eccetto che quelli comestibili, che siano proporzionati all'uso, e consumo proprio dentro tre giorni, anche con titolo di donativo, per l'ammissione all'abito Monastico, per l'approvazione del deposito della dote, per la Professione, per l'ammissione dell'Educande, ed altre Donne Secolari, per le renunzie, che si fanno dalle Novizie, per l'elezione dell'Abadessa, o altra Superiora, per le licenze de' Medici, Chirurghi, e Operarj, per le licenze di parlare alle Monache, ed altre che sono nel Monastero, per la deputazione de' Confessori, Cappellani, Procuratori, Esattori, ed altri Ministri, e generalmente per ogn'altro atto, che riguarda al governo, ma solamente il Cancelliere per il rogito delle renunzie, e per gli atti che convenga fare sopra la giustificazione del deposito della dote, possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, purchè non ecceda in tutto giulj cinque moneta Romana, o vero l'equivalente nella moneta del Paese.

Per l'Amministrazione de' Sagramenti.

§.6. Parimente per una regola generale da non soggiacere à limitazione alcuna, il Vescovo, o altro Prelato, suo Vicario generale, o particolare, Cancelliero, e qualunque altro Officiale, Ministro, e familiare, anche sotto nome di mancia, o volontario donativo, non potrà esigere, e ricevere emolumento alcuno, così in denaro, come in qualunque altra cosa in tutto quello, che riguarda l'amministrazione de' Sacramenti, del Battesimo, della Cresima, della Penitenza, dell'Eucharistia, e dell'Estrema Unzione, anche per l'esame, ed approvazione, o licenza d'amministrarli: Anzi s'incarica à Vescovi, e Prelati, e loro Vicarj, & Officiali, che non lo permettano a' Curati, ed a' Confessori, ed altri Ministri, e particolarmente nel prendere il piatto, o altro Vase, nel quale sia riposto il Vase dell'Oglio Santo per l'Estrema Unzione, o del Crisma nel Battesimo, o vero tovaglie, fazzolletti, ed altre cose, dichiarandosi tutto cio illecito. Come anche a non chiedere, nè esigere cosa alcuna per la benedizione delle Donne infantate, quando doppo il parto secondo il Rito Ecclesiastico per la prima volta che entrano in Chiesa.

Per li Testamenti di quelli, che muojono ab intestato.

§.7. In quelle Diocesi, nelle quali regna l'antica consuetudine, che il Vescovo, o altro Prelato, ed Officiale faccia il Testamento per l'Anima di quelli, i quali muojono ab intestato di quella somma moderata, nella quale secondo i Decreti della Sagra Congregazione, può esercitare tal facoltà, non possano esso, e suoi Officiali, Ministri, Parenti, e familiari participare in modo alcuno, sotto qualsivoglia colore, o pretesto, anche di povertà, ma in tutto si debba effettivamente applicare ad usi, ed opere pie, nè per l'adempimento di tal disposizione si possano in modo alcuno impedire, e ritardare la Sepoltura, e l'Esequie, o funerale al defonto, dovendosi esercitare giuridicamente l'azioni sopra i beni ereditarj, e si debba osservare la lettera Circolare della Sacra Congregazione de' Vescovi sotto li 19. Agosto 1678.

Per la Sepolture, Esequie, Funerali, e trasportazione de' Cadaveri.

Come anche in modo alcuno si possono impedire, o ritardare la Sepoltura, e l'Esequie, o funerali a' Defonti così Cittadini, come forastieri per il pagamento di quegli emolumenti, che dal Vescovo, o dal Capitolo, o dal Curato, e qualunque altro per la consuetudine del Paese si pretendano, ma parimente rimangano illese le azioni giuridiche ne' beni, sopra i quali si dovranno esercitare, senza che in modo alcuno si faccia represaglia al cadavere, o vero che si diano molestie personali a' figli, moglie, e parenti; Ed ancora non si possa esigere cosa alcuper la licenza di trasportare i Cadaveri, o vero di sepellirli più in un luogo, che nell'altro.

§.8. Si dichiara ancora illecito ogni emolumento diretto, e indiretto, e per consequenza se ne prohibisce al Vescovo, o Prelato, suo Vicario, e Concelliero, ed ogni altro Ministro, e familiare, ogni esazione sotto qualsivoglia pretesto, anche di mancia, o donativo nell'infrascritte cose, cioè.

Per varie licenze, ed attestazioni.

Per la licenza, o patente di predicare, così nella Quadragesima, nell' Avvento, come in tutti

tutti gli altri tempi, e in qualsivoglia luogo.

Per la licenza di lavorare nelle Feste, anche per applicarsi ad usi pii, sichè si dia onninamente gratis, e quanto alle controvenzioni d'aver lavorato, le pene tutte si applichino effettivamente ad opere, ò luoghi pii senza participazione alcuna benchè minima, eccetto che all' Esecutori, e Ministri inferiori, volgarmente *Sbirri*, per la cattura si dia la mercede proporzionata alla diligenza e fatiga, purchè non ecceda tre giulj in tutto.

Per la revisione de' conti de'luoghi pii.

Per la recognizione, ed approvazione, e pubblicazione delle Reliquie, dell'Indulgenze, e Altari Privilegiati.

Per la licenza di questuare.

Per l'attestazione della povertà, o altro requisito, eccetto che il Cancelliero possa esigere in tutto, e pertutto un giulio di monera Romana, o l'equivalente.

Per la licenza d'esser assente dalla residenza, generalmente per le dimissorie, che si sogliono concedere a quelli, li quali partono di Casa per per andar in altro Paese.

Per li monitoriali, per le rivelazioni di scomuniche, così quando si diano da essa Curia, ed Ordinario, come quando si pubblicano le lettere Apostoliche, eccetto che il Cancelliero possa per la mercede della Scrittura esigere un giulio solamente.

Per la dichiarazione dell'incorso nelle censure, per la percussione de'Cherici, ed altre somiglianti cause, e per la loro assoluzione, eccetto che il Cancelliero per la fatiga della scrittura possa esigere giuli due, eccetto che nell' esecuzione de'Brevi della Penitenziaria, nel qual caso per quel che appartiene all'assoluzione ne anche il Cancelliero possa esigere cosa alcuna.

Per la facoltà d'esercitar i Pontificali.

Per l'esecuzione de'Brevi Apostolici, o vero licenza della Sacra Congregazione nell' alienazione de'beni di Chiesa, luoghi Pii, o vero imposizione de' censi, solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, purchè non ecceda in tutto giulj diece di moneta Romana, o suo equivalente, come anche per tutto quello che appartiene alla difesa dell'Immunità Ecclesiastica, così personale, come reale, e locale, e particolarmente di quest'ultima non si possa in modo alcuno sotto qualsivoglia pretesto ricevere, ed esigere mercede, o vero emolumento, ma il tutto si debba fare gratis.

Per le Pene, e Composizioni

§.9. Le pene, le multe, e le composizioni si applichino per intiero ad uso de luoghi Pii, senza che il Vescovo, o Vicario, e suoi Officiali direttamente, nè indirettamente, ne abbiano participazione alcuna.

Per il sussidio Caritativo.

§.10. Il sussidio Caritativo in quelle Diocesi nelle quali sia solito esigersi, e non altrimente si esigga solamente per una volta nel primo ingresso del Vescovo secondo la Tassa solita antica d'anni quaranta indietro, si che non s'attenda il solito più moderno da detto tempo in giù, ne si possa più esigere sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo.

Per la Visita della Diocesi, e Chiese.

§.11. Quanto alla visita, si osservino inviolabilmente il Decreto del Sac. Concilio di Trento, e le dichiarazioni della Sagra Congregazione; e particolarmente da quelli, i quali concorrono alle spese de' Cibarj, nè mediatamente, nè immediatamente si possino ricevere regali, e donativi, anche di cose comestibili; Ed ancora non si possa esigere emolumeno alcuno per gli atti della visita, decreti, e presentate di scritture, ovvero per la revisione de'Decreti delle Visite antecedenti, e della loro osservanza, mentre da quelli i quali sono visitati si ricevono le spese del vitto.

Die prima Octobris 1678. facta per me infrascriptum istarum resolutionum, seu declarationum relatione Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XI. mediante illarum lectura de verbo ad verbum, Sanctitas sua laudavit, approbavit, ac servari mandavit, earumque observantiam, & publicationem injunxit Sacræ Congregationi Concilii. — Approbantur a Pontifice præd. Declarationes, & mandatur, ut eæ publicentur.

Jo. Baptista de Luca præfati Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. Auditor, & Secretarius Memorialium.

Die 8. Octobris 1678. Sacra Congregatio Eminentissimorū Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhærendo mandatis Sanctitatis Suæ censuit præmissam taxam, seu declarationes Typis dandas esse, & per literas Circulares ad quoscumque locorum Ordinarios transmittendas; ut eas in Cancellaria in loco omnibus patente retineri faciant, easdemque adamussim observent, & faciant observari. — Decretum S.Cong.Concilii.

F. Card. Columna Præf.

Loco ✱ Sigilli.

S. Archiep. Brancacius Episc. Viterbien. Secret.

XLIV.

Dismembrantur ex Archiepiscopatu Bituricensi sex Ecclesiæ, ex quibus novus constituitur Archiepiscopatus Albiensis. — Dat.3.Octob. 1678. An.2.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Triumphans Pastor æternus, gloriosa dictante sanctorum directione Patrum, ut suum salvaret populum, decretis in monte colloquiis, n eruditione Sanctuarii, inter alia ministeria permisit, quod ignis in Altare Sacerdotis conforeretur, & ut sine intermissione combureretur, ligna eis subjicere, ut illius non cessaret ministerium studiosum. Altare quippe Dei, cor fidelis habetur cujuslibet, in quo ipsius ignis ardor indesinenter expetitur, quo velut flamma ardentis charitatis incendatur. Sancta vero, & immaculata, quam pastor ipse, adveniente temporis plenitudine, ejus Unigeniti gloriosissimi aspersione sanguinis fundari, consecrari, & æternaliter stabilire censuit, Ecclesia, ignis seu sacri flaminis splendore induta, quos regeneravit in Christo, ipsius charitatis nexu, & compage fideles stringit universos, & Ecclesias suas alias tanquam adolescentulas, ignis ejusdem confovet ardoribus, & fibris exornat charitatis.

Nos

Nos itaque illius summi directione Pastoris, qui Ecclesiarum, & fidelium omnium nostræ commisit insufficientiæ curam, Nosque licet immeritos, in ipsius montis vertice ad summum Sacerdotii pontificium conscendere voluit, hujusmodi instructi documentis, easdem Ecclesias, earumque Pastores in partem solicitudinis consilii cœlestis dispositione vocatos, in charitatis visceribus ardentius complectentes, nostros continuo revolvimus cogitatus, ut ea in operam nostri ministerii dona congeramus, per quæ ad Ecclesiarum, & illis præsidentium Prælatorum dispendiis, & necessitatibus occurratur, ac litium anfractibus, innumeris incommodis, aliisque infortuniis provideatur accommode, ipsæque Ecclesiæ invicem charitatis nexu conjunctæ votivæ prosperitatis incrementa suscipiant.

Causæ dismembrationis

§.1. Sane providi vigilisque Pastoris more, considerantes Ecclesiam Bituricensem Archiepiscopo de præsenti viduatam, quæ una ex antiquissimis Regni Franciæ Metropolitanis Ecclesiis existit, undecim Sedes complecti Episcopales, sibi suffraganeas, easque maxime insignes; nimirum Claramontensem, Sancti Flori, Mimatensem, Aniciensem, Ruthenensem, Vabtensem, Caturcensem, Albiensem, Ruthenensem, Castrensem, Caturcensem, Vabrensem, & Mimatensem, seu earum plerasque ab ipsa Bituricensi sua Metropolitana distare plus centum leucis, earumque partem multo majorem sitam esse in locis montanis, & propemodum, hiberno saltem tempore, inaccessibilibus, tantamque distantiam, & itinerum difficultatem multis incommodis locum præbere, ac communicationem membrorum in capite impedire, nec posse easdem Ecclesias suffraganeas, illarumque diœcesanos, quandocumque opus est, sui Metropolitani Bituricensis opem implorare, & consequi, & hinc multos Beneficiatos, & Ecclesiasticos arripere occasionem vagandi, suas Ecclesias deserendi, & ab eis diu emanendi. Præterea, tametsi Jurisdictio Ecclesiastica cum civili nunquam sit confundenda, distantiam tamen dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Bituricensis a suis suffraganeis, jurisdictionum, & subordinationum seriem, atque ordinem ab Ecclesia universali præscriptum intervertere, cum nimiæ hujusmodi distantiæ difficilisque ad Metropolitanarum recursus obtentu, multa inordinate fiant, & casibus, in quibus solus Metropolitanus adeundus esset, Ordinarii viciniores falcem in messem alienam immittendo, providere, Beneficia conferre, Sacramenta administrare, Ecclesias curandas committere, censuras relaxare, seu iis innodatos absolvere, aliosque ejuscemodi actus jurisdictionis, in alienos subditos contra sacrorum Canonum dispositionem exercere præsumant; inde autem lites enasci immortales, multa animarum pericula suboriri, rerum sacrarum profanationes, offensiones, & deplorandas morum corruptiones provenire, Ecclesiasticam disciplinam multipliciter perverti, ac perturbari: quinimo Archiepiscopis Bituricensibus suos suffraganeos ad Concilia provincialia vocantibus illos non comparere, nec interesse, nimiam scilicet, & dispendiosam causantes locorum distantiam, & itinerum asperitatem, ac pericula, sed mittere procuratores, qui quantumvis scientia, & pietate, & probitate egregii, non eum tamen afferunt Ecclesiis fructum, quem a suorum Episcoporum præsentia merito sperare possent.

Preces Regis Christianissimi.

§.2. De his vero similibusque edoctum charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum, & Navarræ Regem christianissimum, pro eximia sua in Deum pietate, ac in res Ecclesiasticas studio, remedium tot detrimentis, & offensionibus in dies succescrescentibus a Sede Apostolica enixis precibus flagitavisse, & flagitare, nec aliud remedium præsentius, meliusque videri, quam si tam late patens Provincia Ecclesiæ Bituricensis divideretur, separatis, seu dismembratis ab ea ex supradictis suffraganeis Ecclesiis, & ex illis una, videlicet Albiensis, in Metropolitanam cui reliquæ, nempe Mimatensis, Ruthensis, Castrensis, Caturcensis & Vabrensis in suffraganeas assignarentur, erecta, cum præsertim Ecclesia ipsa Albiensis sita sit in Civitate, quæ est caput Provinciæ Albiensium, & juxta eorumdem Sacrorum Canonum præscriptum, Sedes Archiepiscopales in Civitatibus præcipuis sint collocandæ, ipsaque Ecclesia Albiensis aditu sit percommoda, quippe in meditullio ceterarum jam dictarum Ecclesiarum constituta, accessu admodum optimo instructa, & proinde Ecclesia Bituricensis detrimentum, quod ex distractione, seu dismembratione sex Ecclesiarum suffraganearum hujusmodi acciperet, facilius reparare valeat.

Modus dividendi Provinciam Bituricensem.

§.3. Nos itaque ad Ecclesias prædictas, illarumque Præsules, & universos Cleros, & Populos earumdem, quos non immerito affectu prosequimur in visceribus charitatis, paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac sperantes, quod qui bonorum largitor est omnium, & prout vult sua dispensat bona gratiarum, dirigente Domino, erectio hujusmodi in prædicta Provincia ad Ecclesiarum prædictarum, illarumque Præsulum, & incolarum universorum in d. Provincia consistentium, ædificationem de virtute in virtutem, tranquillumque, & prosperum sub timore Domini confovendum statum, mutua charitatis vicissitudine fructus dietim afferet ampliores, ipsique Præsules, & incolæ tanto Apostolicam Sedem, in qua cœlestis Clavigeri Apostolorum Principis successores existimus, puris jugiter corde, & animo venerari, & pro illius votivis successoribus opem, & operam accuratioribus studiis impendere debeant efficaces, quanto Sedem ipsam de eorum statu prospero, & tranquillo solertius cogitare cognoverunt; Matura super his cum Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus deliberatione præhabita ad enixas ejusdem Ludovici Regis preces, de eorum fratrum consilio, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas sex Ecclesias, earumque Civitates, ac Diœceses, videlicet Albiensem, Castrensem, Mimatensem, Ruthenensem, Caturcensem, & Vabrensem, illarumque Cleros, & Populos a Provincia Bituricensi, ac superioritate, & potestate pro tempore existentis Archiepiscopi Bituricensis, cui Metropolitico Jure subsunt, perpetuo segregamus, dividimus, separamus, & dismembramus, illasque omnes, & singulas pro tempore existentes Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Bituricensis superioritate, jurisdictione, potestate, visitatione, & correctione, ac jure Metropolitico hujusmodi prorsus eximimus, & liberamus; necnon dictam Ecclesiam Albiensem

Separantur sex Ecclesiæ a Provincia Bituricensi, & ab hujus Archiepiscopi jurisdictione eximuntur.

Ex iis Ecclesia Albiensis in Metropolitanam erigitur.

sem tunc per obitum bon. mem. Gasparis olim Episcopi Albiensis, extra Romanam Curiam defuncti, pastoris solatio destitutam, Metropolitanam, & Sedem Episcopalem Albiensem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Provinciæ Sedem pro uno Archiepiscopo Albiensi nuncupando, cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, privilegiis, & prærogativis Ecclesiæ, & Sedis Metropolitanæ, & Archiepiscopalis, (jure nominandi Personam idoneam ad ipsam Ecclesiam Albiensem, sic in Metropolitanam erigendam, vigore Concordatorum Galliæ dicto Ludovico Regi, ejusque successoribus Francorum Regibus pro tempore existentibus salvo, & illæso remanente) ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriosissimæ ejus Genitricis Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem, de consilio, & potestatis plenitudine similibus perpetuo erigimus, & instituimus, ac Ecclesias Castrensem, Mimatensem, Ruthenensem, Caturcensem, & Vabrensem prædictas illarumque Civitates, & Diœceses, cum omnibus, & singulis illarum terminis, Territoriis, Castris, Villis, & Locis, necnon Clero, Populo, & personis, ac Ecclesiis, Monasteriis, & locis Piis, ac Beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, sæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, in eisdem Civitatibus, & Diœcesibus consistentibus Archiepiscopo Albiensi, & earum Metropolitano itidem perpetuo subjicimus, & supponimus, ac subjacere volumus.

Servatur Regi, ejusq; successoribus jus nominãdi Archiepiscopum

Ecclesiæ suffraganeæ designantur.

§.4. Et attento, quod fructus mensæ Archiepiscopalis Albiensis, multo pinguiores sunt fructibus Ecclesiæ Bituricensis, ut Archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti, cujus mensa Archiepiscopalis, sicut accepimus, redditibus ad sustinendam Archiepiscopi Dignitatem satis instructa non est, detrimentum, quod ex dismembratione sex suffraganearum Ecclesiarum hujusmodi passurus est, congruenti, quantum fieri potest, ratione reparetur, supplicationibus prædicti Ludovici Regis nobis super hoc porrectis inclinati, ac de expresso Venerabilis Fratris nostri Hyacinthi nuper Episcopi Mimatensis, ad dictam Ecclesiam Albiensem ab eodem Ludovico Rege nominati consensu, annuam summam quindecim millium librarum Turonensium ex Decimis ad Mensam olim Episcopalem nunc Archiepiscopalem ejusdem Ecclesiæ Albiensis legitime spectantibus, & per Commissarium, seu Commissarios a nobis ad id deputandum, seu deputandos assignandis, juxta existimationem Peritorum ab eodem Commissario, seu Commissariis eligendorum percipiendum, ab eadem Mensa Archiepiscopali Bituricensi, Apostolica auctoritate itidem perpetuo separamus, & dismembramus; illamque sic separatam, & dismembratam, & nunc prout ex tunc, postquam assignatio hujusmodi per Commissarium, seu Commissarios prædictos juxta mandatum Apostolicum facta fuerit, Mensæ Archiepiscopali Bituricensi, & Archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti ad tuendum Archiepiscopalis Dignitatis decus, & alios omni meliori modo, & forma, perpetuo dicta auctoritate, unimus, annectimus, & incorporamus, ac concedimus, & assignamus, volentes, & pari auctoritate decernentes, ut Capitulum Ecclesiæ Albiensis in Archiepiscopalem, ut præfertur, erectæ, adveniente quomodolibet, & quandocumque Sedis Archiepiscopalis Albiensis vacatione primo anno cujuscumque vacationis hujusmodi sive per obitum, sive alias, omnibus, & singulis superioritatis, jurisdictionis, & sigilli, ac reddituum utilium, juribus, quæ ratione Dignitatis Archiepiscopalis recens acquirentur dicto Archiepiscopo Albiensi, fruatur, & gaudeat in futurum, quemadmodum etiam in pari casu vacationis Sedis Archiepiscopalis Bituricensis, Capitulum Ecclesiæ Bituricensis pendente primo anno cujuscumque vacationis per obitum, vel alias etiamsi ipsa Sedes intra ipsum annum repleatur, dictis annuis quindecim millibus librarum Mensæ Archiepiscopalis Bituricensis, ut præfertur, unitis fruatur, & gaudeat cum eorum oneribus, eodem prorsus modo, quo ipse Archiepiscopus Bituricensis illis gavisus fuerit, itaut ipsi Capitulo Bituricensi damnum ex separatione, & dismembratione supradictarum sex Ecclesiarum acceptum resarciatur.

Consulitur damno illato Mensæ Archiepiscopali Bituricensi sũma librarum quindecim milliũ ex decimis Mensæ Ecclesiæ Albiensis.

Primo anno cujuslibet vacationis Sedis Albiensis omnia jura, & redditus Archiepiscopi Capitulo conceduntur.

Item pendente primo anno vacationis Sedis Bituricensis adscribitur Capitulo præ dicta summa quindecim millium librarum.

Clausulæ.

§.5. Decernentes quoque præsentes, ac præmissa omnia, & singula, cum omnibus, & singulis inde cæteroqui legitime secutis, tametsi supradictæ Ecclesiæ Bituricensis, & Albiensis suis Pastoribus respective viduatæ sint, & defensionibus careant, nec desuper quorumcumque interesse habentium, seu habere prætendentium consensus accesserit, nihilominus semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illos, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

§.6. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac de jure quæsito non tollendo, ac de unionibus, & dismembrationibus perpetuis committendis ad partes vocatis, quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuæ, nisi in casibus a Jure permissis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Præsulibus, superioribus, & Capitulis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem illiusque Legatos etiam motu. scientia, & plenitudine similibus etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, & iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione

alias,

alias, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

§.8. Præterea etiam volumus, quod taxa fructuum, reddituum, & proventuum Mensæ olim Episcopalis nunc Archiepiscopalis Albiensis, in Libris Cameræ descripta, propter separationem, & dismembrationem annuarum quindecim millium librarum hujusmodi, diminui, seu alterari nullo modo possit, sed in ea quantitate in qua hactenus fuit perpetuo remanere debeat, & e contra Ecclesiæ Bituricensis taxa propter novum hoc reddituum augmentum amplianda non sit; cum antea inopiæ Mensæ Archiepiscopalis congrueret.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis institutionis, subjectionis, suppositionis, unionis annexionis, incorporationis, concessionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum se noverit incursurum,

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo octavo quinto nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

XLV.

Dat. 10. Oct. 1678. An. 3.

Præcipitur septem Presbyteris Societatis Jesu Missionariis apud Sinas, ut accedant ad Urbem, & Missionariis omnibus formula quædam juramenti, quod præstare debeant, præscribitur.

De his Missionariis vide Constit. Decret. Romanum 145., Illius qui 146. *Injuncti nobis* 147., Quoniam ea 155., & Christianæ Religionis 158. *Clem. X. Tom.* 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constitutionis.

CUM hæc Sancta Sedes Apostolica paucis ab hinc annis ad Synas, Tunchinum, & Cochinchinam, Cambojam, Sianum, aliaque vicina Regna, & Provincias Indiarum nonnullos miserit Episcopos Vicarios Apostolicos, ut fides Catholica ibidem benedicente Domino propagaretur, & ex Christianis indigenis, seu Incolis illarum partium instituerentur Clerici, & Sacerdotes, atque ita crescente fidelium numero disciplinæ Ecclesiæ usus, & veritas introduceretur, ipsi vero Episcopi Vicarii Apostolici omnibus operariis, qui illic in vinea Domini laborarent præessent. Verum istorum Operariorum aliqui proprii officii immemores, se dictis Vicariis Apostolicis, eorumque Provicariis, & Ministris, ac illorum auctoritati acerrime opponendo dissensiones, rixas, divisiones, & fere nova Schismata suscitaverint in magnum Christianæ Religionis detrimentum, atque perniciem, nec pluribus Constitutionibus Apostolicis, & Decretis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum ad occurrendum hujusmodi malis opportune promanatis debitam obedientiam præstare voluerint.

§.1. Hinc est, quod nos ex commissi nobis cœlitus Pastoralis officii debito efficaciora tanto malo remedia adhibere volentes, de nonnullorum ex memoratis Cardinalibus super hoc negotio a nobis specialiter deputatorum, qui dilectos filios Presbyteros Regulares Societatis Jesu, & præcipue Præpositum Generalem, & Secretarium ejusdem Societatis, tam viva voce, quam in scriptis super præmissis informantes pluries audierunt, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut illico ad hanc Almam Urbem nostram accedant dilecti etiam filii Josephus Tessavier, Emmanuel Ferrere, Dominicus Fucitus, Philippus Marinus Thomas Valgarveira, Josephus Candonus, & Bartholomæus a Costa Presbyteri Regulares dictæ Societatis Jesu, nec a die intimationis præsentis Mandati ipsi, eorumque ullus audeat ullo modo exercere quodcumque Munus Missionarii sive ex facultatibus dictæ Sedis Apostolicæ, sive ex privilegiis prædictæ Societatis Jesu, sive ex facultatibus ab alio quocumque, aut omnibus, aut singulis ipsorum quovis titulo concessis, nec Confessiones audire, concionari, aut quæcumque Sacramenta quomodolibet administrare, etiam tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis Indiarum, neque tanquam simplices dictæ Societatis Jesu Sacerdotes, & Religiosi, nec alio quocumque titulo, causa, seu facultate, de quibus expressa specialis, & specialissima esset facienda mentio, sub pœnis infra exprimendis.

Mandatur, ut septem Presbyteri Societatis Jesu ad Urbem accedant, nec interim munus aliquod exerceant sub certis pœnis.

§.2. Hoc autem præceptum, & Mandatum nostrum prædicto Præposito Generali Societatis Jesu quantocitius per dilectum filium Magistrum Urbanum Cerrum in utraque Signatura nostra Referendarium, ac prædictæ Congregationis Cardinalium Secretarium intimari volumus, ac eidem Præposito Generali harum serie injungimus ut scribet supradictis Josepho, Emmanueli, Dominico, Philippo, Thomæ, alteri Josepho, & Bartholomæo, ac Superioribus dictæ Societatis in illis partibus degentibus ad hoc ut præceptum, & Mandatum nostrum hujusmodi omni postposita mora, & cum debita obedientia exequantur, cum declaratione, quod unica intimatio præcepti præscripti, etiam rejecta, & quovis prætextu, aut colore non acceptata, sive etiam sub quavis conditione, modificatione, vel formalitate acceptata obliget absolute, & in totum omnes ad parendum, & ad incursum pœnarum; Nos enim præceptum hujusmodi haberi volumus pro legitime intimato omnibus Presbyteris Regularibus supranominatis, & unicuique eorum eo ipso quod Præposito Provinciali, aut alteri ejus vicesgerenti, sive Rectoribus Collegiorum, aut Superioribus quocumque nomine appel-

Intimetur mandatum, & unica intimatio utcumque facta sufficiat.

pellentur, intimatum fuerit. Et quatenus intimationem hujusmodi modo præscripto personaliter fieri commode non posse dicti Vicarii Apostolici, aut eorum Provicarii, vel Ministri, ut supra deputati arbitrentur, fiat illa per affixionem ad valvas Ecclesiarum, seu Domorum Clericorum, seu Presbyterorum Regularium dictæ Societatis Jesu. Si autem juramenta per quoscumque Missionarios tam Sæculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam dictæ Societatis Jesu Regulares in manibus memoratorum Vicariorum Apostolicorum, seu eorum Provicariorum, vel aliorum ab eis respective deputandorum sicut præmittitur præstanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem Vicarios Apostolicos ad prædictam Congregationem Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositam transmittantur, si autem & in hoc sit aliqua difficultas, fiat affixio ad Valvas Ecclesiarum, seu Domorum prædictorum Vicariorum Apostolicorum, seu eorum Provicariorum, & semper unica intimatio ejusdem præcepti quocumque modo facta, sive per præfatum Præpositum Generalem, sive per Vicarios Apostolicos, sive per eorum deputatos sufficiat, & obliget omnes ad observantiam ipsius præcepti, & ad pœnas infrascriptas irremissibiliter incurrendas.

Juramenta trãsmittantur ad Congr. de Propaganda Fide etiam a Superioribus Regularibus, qui debent a suis subditis ea exigere, & ipsi itidem facere.

§.3. Ac ut ejusmodi dissentionibus, dissidiis, & scissuris ansa in futurum precidatur, eadem auctoritate harum serie perpetuo statuimus, & ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici, tam Sæculares, quam cujuslibet Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam prædictæ Societatis Jesu Regulares in prædicta Regna, & Provincias ab eorum Superioribus missi, & mittendi, sive à prædicta Congregatione Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, vel ipsamet Sede Apostolica deputati, & deputandi, sive etiam cujusvis tituli magis privilegiati, ac speciali, & specialissima mentione digni, aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint sub infrascriptis penis Juramentum juxta formulam in calce præsentium literarum annotandam in manibus Superiorum suæ Religionis, & iterum in manibus Vicarii Apostolici, in cujus jurisdictione quocumque titulo commorabuntur, sive ejus Provicarii, aut alterius ab eo deputati præstare omnino debeant, & teneantur; Itaut ante præstationem juramenti hujusmodi, & subscriptionem sub eadem formula ab unoquoque, qui juramentum ipsum præstiterit propria manu faciendam nullis omnino facultatibus uti valeant, sed quo ad eos præter, & ultra pœnas prædictas, omnes, & singulæ facultates hujusmodi, sive a Sancta Sede Apostolica, sive ex privilegiis dictæ Societatis Jesu, sive alio quocumque titulo, ut supra etiam particulari nomine concessæ, cessent omnino, ac nullius roboris, atque abolitæ sint, & esse censeantur, etiamsi per Apostolicas in simili forma Brevis literas concessæ fuerint, nisi in eis præsenti Constitutioni in specie, & nominatim derogatum reperiatur. Hujus autem Juramenti præstationis, & subscriptionis executionem quoad Clericos, sive Presbyteros Regulares dictæ Societatis specialiter committimus, & demandamus dilectis pariter filiis Visitatori, & Præpositis Provincialibus Provinciarum Japoniæ, & Sinarum ejusdem Societatis nunc, & pro tempore existentibus, qui primo Juramentum hujusmodi præstare, & illius formulæ subscribere tenebuntur sub eisdem penis, quas incurrent tam dicti Visitator, & Præpositi Provinciales si negligent obedire, & formulam prædictam inferioribus intimare, eorumque Juramentum, & subscriptionem exigere, & cum effectu habere, quam Religiosi quicumque ut supra, qui jurare, & formulæ prædictæ subscribere detrectabunt.

Omnes Missionarii tenẽtur præstare juramentum in manibus suorum superiorum, & Vicariorũ Apostolicorũ sub certis pœnis.

§.4. Omnia vero Juramenta hujusmodi per quoscumque ut supra quantocitius fieri poterit transmittantur. Quinimo Superiores quoque Regulares nempe Visitatores, & Provinciales Japoniæ, & Sinarum tam dictæ Societatis Jesu, quam aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutorum pro tempore existentes sub eisdem pœnis teneantur non solum Juramentum prædictum præstare in manibus pariter Vicariorum Apostolicorum, vel Provicariorum, illiusque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem, & subscriptionem a suis respective Subditis exigere, ac authentica ea super re confecta documenta quamprimum transmittere ad suos respective Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium statim tradere debebunt.

§.5. Præterea mandamus supradicto Præposito Generali Societatis Jesu, ut loco Missionariorum, qui ad Urbem, ut præfertur, vocantur alios deputet, & coram dilecto Filio nostro ejusdem S.R.E. Cardinale prædictæ Congregationis Cardinalium Præfecto præsentari faciat, in cujus manibus cum assistentia Venerabilis Fratris Francisci Episcopi Heliopolitani unius ex prædictis Vicariis Apostolicis, ac memorati Secretarii ejusdem Congregationis Cardinalium tam ipsi sic deputandi, quam alii Missionarii dictæ Societatis posthac ad illas partes destinandi pariter cum assistentia ejusdem Francisci Episcopi, si tunc temporis adhuc in hac Alma Urbe fuerit, præstare, & subscribere tenebuntur Juramentum prædictum, ac etiam jurare obedientiam, & subordinationem eidem Francisco Episcopo, aliisque Vicariis Apostolicis, in quorum Jurisdictione, respective morabuntur, quoad omnia negotia, & directionem Missionum: Et fiat postea in calce de omnibus narratio, & attestatio subscripta ab eodem Cardinale Præfecto, cui subscribant etiam dicti Franciscus Episcopus tanquam præsens, & Præpositus Generalis tanquam particeps, testando sibi omnia prædicta constare, suisque paritionem injungendo, atque hujusmodi Juramenta ita subscripta consignentur eidem Francisco Episcopo postquam tamen in actis dictæ Congregationis Cardinalium registrata fuerint. Porro iisdem Missionariis mittendis præcipimus pariter, & mandamus, ut cum Indias attigerint præscriptos sibi Ordines præsentemque Constitutionem omnibus suæ Societatis Religiosis patefaciant, & per plures vias si fieri possit iter ad Indias arripiant, quorum duo dictum Franciscum Episcopum usque ad Indias sub ejus obedientia comitentur, ubi de ipsius Francisci Episcopi licentia ad loca sibi præscripta proficiscantur.

Præcipitur Superiori Generali Societatis Jesu, ut alios deputet Missionarios, qui admittẽdi erunt secũdum præscripta, & mittẽdi cum nonnullis ordinationibus sub pœna excommunicationis majoris.

§.6. Contrafacientes autem præsenti Constitutioni in toto, vel in parte, aut aliter quomodocumque illi non obedientes, incurrant in omnibus casibus in ea expressis, eorumve quolibet,

libet, in pœnam excommunicationis majoris ipso facto absque ulla etiam declaratoria Sententia Sedi Apostolicæ reservatæ, itaut nemo ab illa absolvere possit nisi in mortis articulo constitutos, & in generali concessione facultas ab illa absolvendi concessa non intelligatur, etiam vigore literarum concessionis Jubilæi Universalis, & insuper incurrant in alias quoque pœnas, etiam corporales, & afflictivas arbitrio prædictæ Congregationis Cardinalium imponendas.

Injungitur superioribus omnibus Generalibus pro tempore existentibus, ut præsenti Constitutioni executioni mandari curent, ne incurrant indignationem Apost., aliasque pœnas.

§.5. Demum tam supradicto Præposito Generali Societatis Jesu, quam aliorum quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Superioribus Generalibus nunc, & pro tempore existentibus præcipimus similiter, & mandamus, ut omnia in præsenti Constitutione contenta executioni omnino demandari faciant, jubeantque ad se transmitti Juramenta præstita, & subscripta, prout in formula infra annotata, atque dictæ Congregationi Cardinalium consignent, ac omnium executionem, & implementum injungant, etiam omnibus Missionariis Societatis, ac Ordinum, Congregationum, & Institutorum suorum respective in futurum ad Indias mittendis, & ab iisdem Juramentum observantiæ, præfatæque formulæ subscriptionem exigant. Si autem ipsi præmissa exequi omiserint, ac de executione quotiescumque occasio se obtulerit mutationis Missionariorum, qui transmittentur, ac notificationis, & Juramenti prædicti publica documenta non tradiderint, indignationis nostræ, aliasque pœnas nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendas se noverint incursuros. Hoc autem præceptum nostrum, etiam absque ulla annotatione in solitis libris, & actis Societatis, aliorumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi respective omnes, & singulos in Generalatibus Successores perinde afficere volumus, ac si illorum unicuique personaliter intimatum fuisset, ipsosque Præpositos, & Superiores Generales Successores si præsenti Constitutioni contravenerint eisdem pœnis subjacere.

Clausulæ.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod prædicti, & alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis justa, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis ac in Universalibus, Provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon cujusvis ordinis, Congregationis, & Instituti etiam Societatis Jesu, ac quarumvis Ecclesiarum, & aliis quibuslibet, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis præfatis, aliisque quibusvis personis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, Societatibus, etiam Jesu, ac Ecclesiis, & locis quibuslibet, etiam specifica, & individua mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Formula autem Juramenti sicut præmittitur præstandi est, quæ sequitur videlicet: Cum Summus Pontifex supremam, & independentem pro spirituali animarum regimine in universo Terrarum Orbe habeat auctoritatem, nec ad mittendos operarios, qui Religionem Christianam Fidemque Catholicam apud Infideles, & nominatim in Sinarum Tunchini, Cochinchinæ, Camboiæ, Siami, aliisque vicinis Regnis, & provinciis prædicent, annuncient, roborent, & promoveant, illius fidelis, vel infidelis, cujusvis status gradus, conditionis, ac dignitatis, etiam Regiæ existat, licentia, vel consensu indigeat, Ego N. fideliter incumbam officio meo in missione juxta Sanctæ Sedis Apostolicæ mandata, & facul-

facultatem ab ea præscriptam. Quod si Ordinarii Indiarum, vel Principes, aut Reges Catholici, vel alii de administratione missionum in illis partibus, suaque jura, & privilegia violari conquesti fuerint, meumque consilium, & auxilium desuper requisiverint, ei rei me nullo modo ingeram, sed muneri mihi incumbenti tantum operam dabo. Prædicationem verbi Dei, Sacramentorum administrationem, aliudve Ecclesiasticum munus quodcumque in locis Vicariorum Apostolicorum curæ commissis nunquam exercebo, quibuscumque privilegiis propriis, vel meæ Religionis, vel aliis quibusvis munitus existam, nisi prius ab ipsis Vicariis Apostolicis fuerim approbatus, & ab iisdem licentiam in scriptis acceperim. In examine Bullarum, Constitutionum, seu aliarum quarumcumque Literarum Apostolicarum, vel Sacræ Congregationis de Propaganda fide, aut quorumcumque Decretorum ejusdem Sacræ Congregationis nunquam me intromittam, vel impediam, sub quovis prætextu, aut etiam legitima subreptionis, vel obreptionis causa, vel alia quacumque, sed easdem literas, & Decreta quæcumque semper cum debita reverentia recipiam, iisque ut par est obediendo Sanctæ Sedi Apostolicæ postmodum exponam si quæ contra earumdem literarum, vel decretorum usum opportuna videbuntur, nunquam tamen retardata executione. Ordinationes dictæ Sedis, & signanter Constitutiones Summorum Pontificum Alexandri VII. Clementis IX., & Clementis X. omni qua decet reverentia recipio, & amplector, ac nominatim Literas Apostolicas in forma Brevis expeditas quarum initium: *Decet Romanum Pontificem &c.* Dat. die 23. Decembris 1673., quibus confirmantur Brevia, & Constitutiones, ac etiam Decreta S. Congregationis de Propaganda Fide ad favorem Vicariorum Apostolicorum apud Sinas deputatorum emanata alias incipientes *Illius qui charitas est &c.* expeditas eadem die 23. Decembris 1673. quibus declaratur Ordinarios Indiarum non posse exercere actus Jurisdictionales in dictos Vicarios Apostolicos, eorumque Provicarios, & operarios in Provinciis sibi assignatis, sed eisdem Vicariis in dictis Provinciis jurisdictionem privative quoad omnes competere, ac alias quarum initium: *Christianæ Religionis, & Catholicæ fidei &c.* emanatas die 8. Junii 1674. quibus etiam severe prohibetur omnibus Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus ne quisquam emendicet, procuret, vel acceptet ab Ordinariis Indiarum literas quascumque pro exercenda Jurisdictione in locis iisdem Vicariis commissis. Et demum non solum præfatis omnibus Constitutionibus, & in eis contentis Decretis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, sed etiam aliis quibuscumque, quæ in futurum ad favorem, etiam Vicariorum Apostolicorum emanabunt Constitutionibus, & Decretis fideliter, & integre parebo. Præmissa omnia, & singula inviolabiliter observabo, & absque ulla tergiversatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim me toties quoties devenerit pœnis tam per prædictas Constitutiones, quam per novissimam SSmi D. Nostri Innocentii divina providentia Papa XI. Constitutionem qua præsentis juramenti formula præscripta est respective impositis sponte, & libere subjicio, ita tactis Sacrosanctis Euangeliis promitto, voveo, & juro, sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia. Locus subscriptionis. Ego N. Manu propria.

§.10. Cæterum volumus, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octob. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLVI.

Decreta S. Rituum Congregationis de iis, quæ in causis Beatificationum, & Canonizationum Sanctorum servanda sunt, approbantur.

Dat. 15. Oct. 1678. An. 3.

Causæ horum Decretorum.

Sanctissimus D. N. Innocentius XI. provide considerans, quod in tota Ecclesiæ gubernatione nihil majus, aut gravius sit, quam homines declarari pro Sanctis, eosque uti tales colendos, & venerandos decernere, & perpendens, quod licet fel. rec. Urbanus VIII. de consilio Congregationis Sanctissimæ Inquisitionis nonnulla super hoc ediderit Decreta, subindeque Sacra Rituum Congregatio alias Ordinationes fecerit secundum casuum contingentias a Summis Pontificibus approbatas; nihilominus experientia docuit, quod adhuc nonnulla desiderantur pro meliori Causarum hujusmodi directione; idcirco jussit materiam diligenter discuti, primum in Congregationibus particularibus, deinde vero in generalibus, prout factum fuit, & sub diebus 9. Julii, & 6. Augusti 1678. emanarunt Resolutiones sequentes, si eidem Sanctissimo placuerit publicandæ.

Decreta Cōgreg. Rituum.

§.1.

De actis auctoritate ordinaria faciēdis.

Primo. Animadvertens eadem Sac. Congregatio, quod necessarium sit, ut Processus auctoritate Ordinaria fabricandi conficiantur cum maxima diligentia, censuit mandari Ordinariis Locorum, ut ultra Testes inductos a Postulatoribus, teneantur ipsi quoque inquirere, ac examinare alios Testes bene instructos super vita, & moribus Servi Dei, etsi aliquid repererint in contrarium, quod ipsis videatur relevans supersedeant in ulteriori inquisitione, donec Sac. Congregatio ab eis certiorata per Literas, mandet quid agendum sit.

Item de aliis auctoritate Apostolica.

Secundo. Hujusmodi diligentias servari vult etiam in Processibus auctoritate Apostolica faciendis a Judicibus Delegatis, quibus per Literas particulares Sacræ Congregationis enixe commendari debeat: & idem faciat Promotor Fidei in Literis scribendis Subpromotoribus.

De Actorum custodia, & secreto servando sub excommunicationis pœna.

Tertio. Et pro majori cautela præscribi debeat in Literis remissorialibus, quod non solum Interrogatoria retineantur semper clausa, & sigillata cum sigillis eorumdem Judicum, non aperienda, nisi in actu examinis, & claudenda in fine, sed ulterius depositiones ipsæ, antequam Processus sit absolutus, in fine cujuslibet sessionis claudi, & signari debeant cum sigillis Judicum, nec possint aperiri, nisi in præsentia ipso-

rum in principio cujuslibet examinis, & sessionis, ac hujusmodi diligentiæ fieri debeant etiam in Processibus fabricandis in Curia. Iidemque Judices, prout etiam Subpromotores, & Notarii, tam in partibus, quam in Curia, ac Testes, & in Curia etiam Protonotarius, debeant ante inchoationem Processuum præstare Juramentum de servando servatum religiose sub pœna excommunicationis ipso facto in casum contraventionis incurrendæ iuxta formulam ejusdem Juramenti imprimendam in fine Decretorum, & pro omnimoda observantia transmittendam Judicibus Delegatis in ipsis Literis remissorialibus, & Subpromotoribus in Literis Promotoris.

De Interprete actorũ extero sermone descriptorum, horumq; versionum Examinatore.

Quarto. Considerans quoque Sacra Congregatio, quod principale fundamentum in Causis Beatificationum, & Canonizationum constitui debent in fideli interpretatione Processuum extero idiomate confectorum, & quod licet ex laudabili observantia interpres semper fuerit electus ab Eminentissimo Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore; nihilominus super hoc Decreta generalia nihil disponunt. Idcirco decrevit, quod in posterum in qualibet causa Interpres eligatur ab Eminentiss. Cardinali Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore, & pro majori cautela, postquam interpretatio fuerit facta, revideatur ab aliquo Viro probo, & perito, qui secrete ad hoc Officium assumatur ab eodem Eminentissimo Ponente, & si reperiatur aliquis error substantialis, Interpres severe puniatur arbitrio Sacræ Congregationis, per quem Eminentissimum deferri debeat tam Interpreti, quam Revisori juramentum de fideliter sibi munus commissum adimplendo, quibus etiam eadem Sacra Congregatio assignavit mercedem pro suis laboribus, nempe carolenum unum pro quolibet folio reducto, itaut facies sit linearum 24., & linea syllabarum 26.

De hisce omnibus diligenter servandis in Archivo S. Congregationis.

Quinto. Advertens etiam quam necessaria sit diligens custodia Processuum originalium, decrevit, quod ii, sicuti etiam interpretationes originales illorum, qui sunt extero idiomate confecti, retineri debeant in Archivio Sacræ Congregationis in Vaticano in loco clauso, & separato ab aliis scripturis, nec possint amoveri, nisi de ordine Eminentissimi Cardinalis Ponentis vel ad instantiam R. P. Promotoris, ad effectum videndi, quatenus opus sit, & deinde reportandi, cujus Archivii duæ sint claves, una penes Protonotarium Apostolicum, qui pro tempore intervenerit Sacræ Congregationi, & altera penes Secretarium, & clavis loci, in quo custodiuntur dicti Processus, stet penes eundem Protonotarium; alterius vero, in quo retinentur aliæ scripturæ Sacræ Congregationis penes Secretarium.

De quatuor inventariis actorum omnium faciendis.

Sexto. Idemque Protonotarius etiam habeat facultatem revidendi Inventarium dd. Processuum, & quatenus non adesset, illud diligenter fieri mandet cum quatuor copiis, quarum una stet penes eundem Protonotarium, altera penes Promotorem, altera penes Secretarium, & quarta in eodem Archivo, & in fine anni iidem Protonotarius, Promotor, & Secretarius revidere debeant dictum Inventarium, & conferre cum Processibus, ad effectum recognoscendi, an aliquid deficiat, & curandi, ut reportentur, & Secretarius referat in prima sequenti Congregatione.

De tempore quo committenda sit causa S. Congregationi.

Septimo. Cum pluries dubitatum fuerit circa intelligentiam Decretorum pagina 28., quod non prius Sedes Apostolica moveri soleat, quam Reges, Principes, & aliæ Personæ authenticæ, & honestæ instanter supplicaverint Summo Pontifici, & tunc etiam non statim, sed expectare, quod diu pulsetur, nam si perdurabunt miracula, & supplicantium instantiæ, tum Summus Pontifex, si ei videbitur, committit Causam Sacræ Congregationi: Ideo si ista Sanctissimo visum fuerit, censuit eadem Sacra Congregatio Commissionem non esse signandam, nisi post elapsum tempus decem annorum a die præsentationis Processus, auctoritate Ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigorosa discussione ejusdem Processus cum Scriptura, & Summario, & insuper habitis post decennium a die fabricationis illius novis literis Episcoporum circa percrebescentiam famæ sanctitatis, & miraculorum ac devotionis Populi enixe pro Beatificatione, & Canonizatione instantis. Nisi tamen in aliqua causa ex peculiaribus circumstantiis Sacra Congregatio existimaverit anticipari posse tempus in discussione Processuum, auctoritate ordinaria confectorum, & Sanctissimus hoc approbaverit.

De Causis ante Decreta Urbani VIII introductis.

Octavo. In causis Servorum Dei ante Decreta fel. record. Urbani VIII. introductis, non signentur Commissiones reassumptionis, nisi prius per Sacram Congregationem examinatis Processibus, tam auctoritate ordinaria confectis, quam auctoritate Apostolica, quatenus adsint.

De extrajudicialibus testificationibus nemine exquirendis.

Nono. Cum in Decreto approbato a fel. record. Urbano VIII. die 12. Martii 1631. impresso in libello pagina 57. Sacra Congregatio cognoscens, quod in hac re, utpote gravissima, rite, sancteque procedendum est, prohibuerit omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam regularibus quantumvis speciali nota dignis, ne audeant per se, vel per alios capere informationes super sanctitate, aut miraculis alicujus, nec ullo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extrajudiciales testificationes, aut subscriptiones, sub pœnis arbitrio ipsius Sacræ Congregationis infligendis, illud confirmando jussit, quod hujusmodi extrajudiciales attestationes non solum exquiri, aut obtineri non valeant, sed rursus quod hactenus obtentæ, sive in futurum obtinendæ, non faciant aliquem gradum probationis, nec inseri possint in Processibus, tam Ordinaria, quam Apostolica auctoritate fabricandis.

De oneribus, & stipendio Subpromotoris fidei.

Decimo. Subpromotor Fidei a Reverendo Patre Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco spoliandi, & examinandi Processus (ex quibus pendet Beatificationum, & Canonizationum substantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debeat hujusmodi munus diligentissime, ac cum omni rigore adimplere, ac Summaria, quæ solent a Procuratoribus fieri antequam Typis mandentur, conferat cum Processibus, subsecuta attestatione, quod fuerint per ipsum revisa, & in quolibet folio se subscribat, eamdemque diligentiam conferendi cum exemplari manuscripto iterum faciat postquam fuerint impressa cum iterata subscriptione in fine, quam subsequatur subscriptio, & Sigillum Secretarii, nec ante prædictas subscriptiones possint tam Summaria, quam Informationes publicari

sub

sub gravissimis poenis, tam quoad Postulatores, quam etiam quoad Impressorem, arbitrio Sacræ Congregationis, seu Eminentissimi Cardinalis Præfecti infligendis. Idemque Subpromotor (quatenus ipse D. Promotor ex diligenti, & accurata revisione Processuum, quam facere solet, necessarium, vel opportunum duxerit) teneatur aliud Summarium objectionale ad comprobationem oppositionum conficere, quod Sacra Congregatio plurimum expedire cognoscit, ad hoc, ut veritas magis elucescat. Et pro quolibet Processu ab eodem Subpromotore examinando in quolibet Dubio, persolvatur ei stipendium decem ducatorum auri præscriptum in Decretis generalibus pag.62., cum declaratione tamen quod respectu Processuum auctoritate Apostolica in specie, qui pluries ad diversum effectum examinari debent, dictum stipendium debeatur pro tribus dubiis tantum, nempe prima vice quando disputatur validitas, secunda vice quando disputatur de virtutibus, seu de Martyrio, & causa Martyrii, & tertia vice quando disputatur de Miraculis, quamvis disputationes alicujus ex dictis dubiis pluries reiterari contingat, seu eadem dubia in diversas inspectiones pro faciliori resolutione dividantur.

De Procuratoribus dumtaxat eligendis ex Collegio S.Pal.Ap.

Undecimo. Et quia materiæ gravitas, & Dignitas exposcit, ut pertractetur, & dirigatur a Viris notæ probitatis, experientiæ, & peritiæ, censuit Sacra Congregatio, quod ad conficiendum tam Informationes in facto, quam Summaria, in quibus potissime consistit causarum pondus, assumantur solum Procuratores Collegii Sacri Palatii Apostolici, tribuendo Postulatoribus libertatem eligendi ex dicto cœtu quem voluerint, dummodo quilibet ex eis non possit eodem tempore patrocinari plures causas, quam quatuor, adhoc, ut eis facilius operam dare possint, sub poena inhabilitatis amplius scribendi in casum controventionis, & liceat Partibus in quocumque statu causæ, rationabiliter tamen, & prævia licentia Eminentissimi Ponentis mutare Procuratorem dummodo alias in ejus locum subrogandus sit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures causas, quam quatuor.

De Advocatis seligendis ex iis Collegii Consistorialis Aulæ, vel ex duodecim approbatis a S. Congreg.

Duodecimo. Advocati vero ad scribendum in Jure assumi debeant ad libitum Postulatorum, dummodo sint ex Collegiis Sacræ Consistorialis Aulæ, vel ex duodecim aliis approbatis a Sacra Congregatione, ita tamen, ut quilibet eorum sex tantum causas patrocinari possit.

De mercede Procuratorũ, Advocatorũ, & Notarii.

Decimo tertio. Pro Mercede autem prædictorum, ac etiam Notarii, Sacra Congregatio jussit servari Taxas ab ea diligenter revisas, quæ, ut omnibus innotescant Typis mandari debeant, & in fine Decretorum inseri.

De scripturis, Medicorum, vel Chirurgorum.

Decimo quarto. Cum etiam observatum fuerit sæpe Postulatores dare Scripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione miraculorum, & ex alia parte non fuerit solitum responderi per Peritos ejusdem professionis. Ideo videtur necessarium, ad hoc, ut respondeatur secundum Artem, quod Eminentissimus Ponens deputet ex Officio, secreto, & prævio juramento alium Medicum, vel Chirurgum celebriorem, qui respondeat pro veritate, ad effectum videndi, an asserta miracula excedant vires naturæ.

§.2.

Prædicta Decreta confirmantur a Pōtifice.

Die 15. Octobris 1678. facta per me infrascriptum relatione Sanctissimo præfatorum Decretorum cum eorum integra lectura, Sanctitas Sua laudavit, & approbavit, atque servari mandavit, & publicari.

Joannes Baptista de Luca Auditor, & Secretarius Memorialium.

Loco ✻ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sacr. Rit, Congregationis Secretarius.

§.3.

Formula Juramenti Judicum ante inchoationem Processuum.

Ego infrascriptus tactis Sacrosanctis Euangeliis coram me positis juro, & promitto fideliter adimplere munus mihi commissum circa fabricationem Processus in Causa Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei N. juxta formam Decretorum Sacræ Congregationis Rituum, & præcipue novissimorum, quæ confirmata fuerunt à Sanctissimo D. N. Innocentio XI. Necnon juro, & promitto religiose servare secretum, tam de contentis in Interrogatoriis, quam de Testium depositionibus super iisdem, & super Articulis, nec de iis loqui cum aliqua persona, exceptis aliis Judicibus, & Subpromotore, ac Notario pro eodem Processu deputatis, & in Curia excepto etiam Protonotario, sub pœna perjurii, & excommunicationis latæ Sententiæ, a qua nonnisi a Summo Pontifice (excluso etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo absolvi possim: Et ita promitto, & juro: sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Idem Juramentum præstabitur a Subpromotore, & Notario, & in Curia etiam a Protonotario, mutatis mutandis.

§.4.

Formula Juramenti Testium.

Ego infrascriptus tactis Sacrosanctis Euangeliis coram me positis, juro dicere veritatem, tam super interrogatoriis, quam super articulis, super quibus examinabor, necnon servare secretum, nec alicui penitus revelare, tam contenta in iisdem Interrogatoriis, quam responsiones, & depositiones à me factas, sub pœna perjurii, & excommunicationis latæ Sententiæ, a qua nonnisi a Summo Pontifice (excluso etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo absolvi possim: Et ita promitto, & juro; sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

§.5.

Tassa per gli Avvocati, e Procuratori, che patrocinano le Cause di Beatificazione, e Canonizzazione nella Sac. Congregazione de' Riti, rinovata, e stabilita dalla medesima Sac. Congregazione.

Mercede per lo spoglio di Processo.

Primo. Per lo Spoglio universale, che si fa *pro una vice tantum* si osservi la Tassa del 1658. al §.3.

al §.3., ove si dice, che non si possi dare più di sc.4. per ogni centinaro di fogli di esso Processo ridotto, cioè, che il foglio sia due facciate, e ciascheduna facciata sia di linee 24., e la linea di sillabe 16.

Per le Scritture ne' dubbj principali.

Secondo. Per le Scritture ne i due soliti dubbj principali, cioè *super virtutibus*, *& miraculis*, si possino dare scudi venti per ciascheduna, e non più.

Per le Risposte, ed altre Scritture.

Terzo. Per le Risposte ne i medesimi dubbj si possono dare sc.10., e per tutte l'altre scritture, che risguardano fatica considerabile in tutti gl'altri dubbj, si possono dare sc.15. per ciascheduna Scrittura, e non più.

Per le Scritture d'introduzione, e reassunzione di Cause.

Quarto. Per le Scritture d'Introduzione delle Cause nuove, e di reassunzione di quelle introdotte avanti li Decreti del 1642., ad effetto di segnarsi nell'une, e nell'altre la Commissione, si possino dare sc.15., e non più.

Per le Copie originali.

Quinto. Per le Copie originali di tutte le Scritture, si paghino bajocchi 15. il foglio ridotti come sopra.

Per il Sommario.

Sesto. Per il Sommario, che si farà sopra ciascun dubbio, si diano cinque bajocchi per carta dell'istesso Sommario, che sarà fatto, ridotte le carte, come sopra.

Per li Memoriali.

Settimo. Per li memoriali di qualsivoglia sorte, o grandi, o piccoli, che sieno non si diano più di giulj 12. per ciascheduno, eccettuate le scritture di reassunzione, o introduzione delle Cause, quali sogliono andare sotto nome di Memoriali per li quali si osservi ciò, che s'è disposto di sopra al num.4.

Per la Copia originale de' Sommarj, e Memoriali.

Ottavo. Per la prima copia originale, tanto delli sopraddetti Sommarii, quanto de i Memoriali, si dia solo bajocchi sei la carta, ridotta, come sopra.

Per l' Informazione a voce.

Nono. Per l'Informazione in voce, quando s'informa tutta la Congregazione con l'intervento de'Consultori, non si diano più di sc.30. tra il Procuratore, e gl'Avvocati, quando s'informa la sola Congregazione òrdinaria, si dia la metà.

Per l' Avvocato.

Decimo. L' Emolumento degli Avvocati sia di sc.10. per la Scrittura, e per l'Informazione in voce sia il medesimo, che si dà a'Procuratori.

Per la Minuta di qualsivoglia Commissione.

Undecimo. Per la minuta di qualsivoglia Commissione, non si paghi più di giulj 15., e per le due copie da darsi al Sig. Cardinal Ponente, al Segretario, si paghi a ragione di bajocchi sei il foglio ridotto, come sopra.

Per il Procuratore.

Duodecimo. Per l'accesso del Procuratore al Sign. Cardinal Ponente, ed al Promotore, e per la minuta, o copia originale del fatto concordato, non si paghi più di giulj 12.

Per l' Informazione a voce a N. S., e suo Uditore.

Decimo terzo. Per l'Informazione in voce di Nostro Signore, e dell'Auditore di Sua Santità, si diano al Procuratore scudi tre moneta, ed altrettanti all' Avvocato, se informerà anch' esso.

Per le Citazioni, ed Intimazioni.

Decimoquarto. Per le Citazioni, e Intimazioni non si paghi cos'alcuna, e per l'esecuzione di esse, si paghi a ragione della Tassa de' Cursori.

Per le Copie dell' Opposizioni del Promotore.

Decimoquinto. Le copie dell'Opposizioni del Promotore, eccetto la prima originale, si faccino fare dalle Parti, le quali fatte, che saranno, dovranno portarle al Promotore, che sigillate le darà alle medesime Parti per distribuirle alli Signori Cardinali, Protonotario, e Segretario, e Consultori.

Per la fatica, o Scrittura non espressa.

Decimosesto. Per qualsivoglia fatica, o Scrittura non espresse di sopra s'intenda l'arbitrio de'Sig. Cardinali Prefetto della Sagra Congregazione, e Ponente della Causa, nè possino i Curiali arbitrare da se medesimi.

Si ordina il Registro, e pubblicazione di questa Tassa.

Decimosettimo. E li sudetti Ordini, si debbano registrare ne' Registri della Sacra Congregazione, e si debbano fare stampare, e pubblicare, e puntualmente osservare sotto pena di perpetua privazione del patrocinio, e sollecitazione delle cause vertenti nella detta Congregazione, e sotto altre pene ad arbitrio della medesima Sagra Congregazione.

§.6.

Si conferma la riferita Tassa dal Sommo Pontefice.

A dì 15. Ottobre 1678. Avendo Io infrascritto fatto relazione della presente Tassa a Nostro Signore Innocenzo XI. la Santità Sua l' ha lodata, ed approvata, ed ha commandato, che si osservi, e si pubblichi.

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Luogo ✻ del Sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sagra Congregazione de' Riti.

§.7.

Ordini, e Tassa da osservarsi dal Notaro della Sagra Congregazione de' Riti, rinuovati, e stabiliti dalla medesima Sagra Congregazione.

Di che debbiano farsi li Registri.

Primo. S'ordina, che il Notaro non faccia Registri, se non degl'atti giudiziarj, e non dell' Esame de'Testimonj, o altro, e quelli siano senza estenzione di termini, o repetizioni de'titoli eccetto che nel primo atto, quali Registri debbano onninamente farsi in tutte le Cause.

Mercede per li Registri.

Secondo. Che per ogni centinajo de' fogli di Registro ben fatto, e secondo la Riforma della felic. mem. di Paolo V. sotto il titolo de'Registri, non pigli più di quattro Scudi, nè per la Collazionatura, ne per rubricatura, ne per qualsivoglia altro pretesto.

L'Istanze de' Prencipi, ed altri come debbano registrarsi.

Terzo. L'istanze de Prencipi, Religioni, Università, ed altri nelle Cause di Beatificazioni, o Canonizzazioni, dal Segretario si consegnino al Notaro, il quale le registri negl'atti, non altrimente per extensum, ma indicando solamente il nome del Prencipe, o altri, che fa l'istanza, e la Data della lettera, cioè -- *pro introductione causæ instant Talis Rex suis Literis datis die tali &c.*, *& talis Rex &c.*, e in altra separata, o susseguente carta doppo gl'atti fatti per l'introduzzione della Causa scriva --*Pro Causæ prosequutione ad effectum obtinendi Literas remissoriales in genere instant N. Rex &c.*, e gl'originali si conservino nell' Archivio, nè si dia l'estratto *de verbo ad verbum*, ma ogni volta, che sarà richiesto il Notaro ne dovrà dare un Ristretto da cavarsi dal detto Registro, o Manuale, come sopra, e per esser copie, si paghi a ragione di copia, come si dirà al seguente numero 4. E per la fede di esse si diano due giulj per ciascuna copia, delle quali una si darà all'Eminen-

Per le Copie e Fedi delle d. Istanze.

tissi-

tissimo Signor Cardinal Ponente, e l'altra a Monsignor Segretario, e l'altra a Monsig. Promotore della Fede.

Per la Copia degl' atti fatti in Curia, e fuori di essa.

Quarto. Per la Copia degl'atti fatti in Curia, o fuori di essa in forma di buon originale, non si paghi più di bajocchi sette, e mezzo per foglio da tutte due le bande, e la facciata sia di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici, ed essendo scritta in forma di Registro, si paghi a ragione di Registro, come sopra.

Per la Copia pubblica di qualsivoglia processo.

Quinto. Per la copia pubblica di qualsivoglia Processo, tanto fatto *auctoritate ordinaria* quanto *Apostolica*, si paghino al Notaro bajocchi sette, e mezzo per foglio solamente, senza alcun altro emolumento, o mercede per detta copia, o Scrittura, ed il foglio sia di facciate, linee, e sillabe, come al detto num.4.

Come debbono essere li Registri, Copie, e Scritture.

Sesto. Tutti li Registri, Copie, e Scritture, si debbano fare in carta buona, e lettera intelligibile, e secondo la Riforma, ed Ordini sopradetti, altrimente il Notaro sia tenuto farle copiare di nuovo senz'altra spesa.

Li processi in partibus non si registrino, e quando debbiano rubricarsi.

Settimo. Che li Processi, che vengono *de Partibus*, tanto fatti *auctoritate Ordinaria*, quanto *auctoritate Apostolica*, non si registrino per conto alcuno, secondo la detta Riforma, ancorchè non passassero 20. fogli, ma solo si possano rubricare, se non saranno rubricati, e non intieramente, nel qual caso, si possa solo rubricare quella, che manca, e non altro.

Per la rubricazione di qualsivoglia cosa.

Ottavo. Per la rubricazione di qualsivoglia cosa, che n'abbia bisogno ridotto il Processo a carte buone, conforme alla detta Riforma, oltre detti bajocchi sette, e mezzo per foglio per la Scrittura, si paghino giulj dieci per cento, e tale rubricazione debba in sostanza contenere tutto quello, che contiene il corpo della Scrittura, e venendo Processo, o altra Scrittura rubricata *de partibus*, non essendo intieramente rubricata, si paghi solamente quello, che manca, come si è detto.

Per l'ascoltazione, e collazione de' processi, e loro fedi.

Nono. Per l'ascoltazione, e collazione de Processi ogni volta, che sia continuata a ragione di sei hore il giorno, non si paghi al Notaro più di uno scudo il giorno, oltre gl'emolumenti sudetti, e gl' Ajutanti sieno deputati dalle Parti, dalle quali, se gli paghi quel tanto, che sarà convenuto, e per la fede dell'ascoltazione di tutto il Processo, si paghino giulj cinque per la prima copia solamente, e quando le Parti volessero altre copie autentiche di detti Processi, oltre la prima, non possa il Notaro pretendere più di bajocchi cinque per foglio ridotto, come sopra, compresovi la rubricatura; ma oltre detti bajocchi cinque per foglio se gli debba la mercede della collazionatura, e ascoltatura, come sopra, e per la fede di detta ascoltazione bajocchi venticinque per ciascuna di dette copie duplicate.

Per le Compulsorie.

Decimo. Per le Compulsorie, si paghino giulj 12., conforme prescrive la Riforma sudetta di Paolo V. al Tribunale dell'A.C.

Per le Remissorie.

Undecimo. Per le Remissorie in genere, anche *super non cultu*, *super casu excepto*, o altre in osservanza, ed esecuzione de Decreti della Santissima Inquisizione non si paghi piu di sc.6., per quelle in specie, di sc.10. in tutto compresavi la Scrittura, e ogn'altra cosa spettante alle medesime spedizioni. Ne per la Scrittura dell'Interrogatorii, che si mandano chiusi, prenda il Notaro mercede alcuna; ma per gl'articoli l'eccessività della Scrittura sopra a quindici fogli, se gli paghi a ragione di bajocchi sette, e mezzo il foglio, come al num.5., ed occorrendo di dette Lettere darne duplicati, non debba il Notaro per essi esigere, che la metà della mercede stabilita per la prima spedizione, ed essendovi eccessività di Scrittura dell'Articoli, come sopra, debba la detta eccessività pagarsi a ragione di bajocchi 5, il foglio.

Per l'Interrogatorj. — Per l'Articoli — Per li Duplicati di lettere Compulsorie, e Remissorie.

Per la Compulsa di qualsivoglia Scrittura, e fede di essa.

Duodecimo. Per compulsa di qualsivoglia Scrittura fuori di Offizio, per l'accesso, e sessione di tre ore, non possa pigliar piu di otto giulii; per la fede in fine del Processo compulsato cinque giulii, e per la Scrittura a ragione di bajocchi sette, e mezzo per foglio, come al numero 4. dentro l'Offizio per ciascuna sessione di tre ore giulii cinque per la fede, e Scrittura, come sopra.

Per la Compulsa de' libri stampati.

Decimoterzo. Dovendosi compulsare Libri stampati, dandosi dalle Parti un sunto, sia tenuto il Notaro inserirlo in fine del Processo, senza farne copia o registro di sorte veruna.

Per l' Esame de' Testimonj.

Decimoquarto. Per ogni esame nell'Offizio, se finisce in una sessione, si paghino giulii tre; se ci vogliono piu sessioni, finche si finisce l'esame di detto Testimonio, non possa il Notaro pretendere piu di giulii due per sessione, e fuori dell'Offizio il doppio.

Per le Surrogazioni de' Giudici, o nuovi termini.

Decimoquinto. Per le surrogazioni de' Giudici, o nuovi termini nelle Cause de Beatificazioni, e Canonizzazioni, non se li paghi piu di quindici giulj in tutto, per ciascuna spedizione di Lettere remissoriali, e compulsoriali, proroghe di termini, e surrogazione di Giudice da farsi solamente per comandamento dell'Eminentissimi Signori Cardinali Prefetto della Sagra Congregazione, o Ponente nelle Cause controverse, non si paghi piu di quello, che prescrive la Riforma sudetta al Tribunale dell'A.C.

Per le Citazioni.

Decimosesto. Per qualsivoglia citazione semplice da spedirsi solamente, come sopra, e da eseguirsi fuori di Roma, non si paghi piu di giulj tre; e per quelle, che si spediscono con l'Inibizioni in virtù delle Commissioni, giulj dieci.

Per il Duplicato di Scritture.

Decimosettimo. Per duplicato di qualsivoglia Srittura pubblica, o privata con sottoscrizione, sigillo &c. o senza non si debba pagar piu di cinque bajocchi per foglio.

Per le altre fatiche, e scritture quì non espresse.

Decimottavo. Occorrendo dar altra Scrittura, o far altre fatiche non espresse nella presente Tassa, l'emolumento si stabilisca dall'Eminentissimo Signor Cardinal Prefetto, nè possa il Notaro prendere alcun altro emolumento, ancorchè concorra la medesima, o maggior ragione delle mercedi espresse.

Qual sia la forma de' processi.

Decimonono. Che nelli Processi delle Beatificazioni, e Canonizzazioni s'osservi puntualmente per le Commissioni, Remissorie, Compulsorie, Articoli, Interrogatorii, e altro la forma prescritta nelli Decreti, e norma di fare detti Processi pubblicati d'ordine della san.mem. d'Urbano VIII. l'anno 1642., ed ora confermati da Nostro Signore coll'aggiunte, che si sono fatte.

Che si faccia il Libro receptorum.

Vigesimo. Che il Notaro debba ritenere il Libro *Receptorum*, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano de' suoi emolumenti, sotto pena della privazione dell' Offizio.

Com' anche due Manuali.

Vigesimoprimo. Che si faccino due manuali, cioe uno degli atti delle Cause di Beatificazioni,

zioni, e Canonizzazioni, e l'altro degl'atti delle cause controverse, nelli quali, si registrino tutte le comparse, proteste, citazioni, e intimazioni con le sue Intitolazioni, quali restino sempre nell' Offizio, nè per questi si paghi cosa alcuna, e possano sempre da tutti gl'interessati esser veduti, e letti *gratis*, e il Notaro sia sempre obbligato mostrarli.

Li Processi originali, e Scritture prodotte non si possono estrar re.

Vigesimosecondo. Non possa il Notaro estrarre fuori d'Offizio gli Processi originali, o qualsivoglia altra Scrittura prodotta, ma debba darne copia pubblica, o semplice secondo che le parti chiederanno.

Per la restituzione di scritture prodotte dimissa Copia.

Vigesimoterzo. Per la restituzione di qualsivoglia Scrittura prodotta, *dimissa copia*, si diano tre giulj, e debba il Notaro far buoni due fogli, e dalli due in sù se li paghi a ragione di sette bajocchi, e mezzo, come sopra al num.4., ma se si restituiscono in una volta piu scritture prodotte in un sol'atto, si debbano solamente tre giulj, e di piu l'eccessività della copia, come sopra.

Si mostrino gratis li Processi, e Scritture.

Vigesimoquarto. Che volendo le Parti veder Processi, o qualsivoglia altra Scrittura originale dentro l'Offizio sia il Notaro tenuto lasciarli vedere senza mercede alcuna.

La Segretaria della S. Congreg. nulla fa pagare.

Vigesimoquinto. Sappino le Parti, che nella Segretaria della Sagra Congregazione tutto si spedisce gratis, nè perciò debbano al Notaro per sigillo, Scrittura, sottoscrizione, o qualunque altra cosa, che si faccia in Segretaria emolumento, o mercede alcuna.

Il Viatico per leggere le Citazioni non si paga.

Vigesimosesto. Che non possa pretendere il Notaro per il Viatico cosa alcuna nell' andare a leggere citazioni.

Che il Notaro debba giurare l' osservanza di detta Tassa.

Vigesimosettimo. Che il Notaro debba dare il giuramento in S. Congregazione d'osservare la presente Tassa, ed Ordini nella forma seguente,

Formola di d. Giuramento.

Ego N. Notarius a S. Congregatione specialiter deputatus in Causis ejusdem S. Congregationis tactis Sacrosanctis Dei Evangeliis juro, & promitto fideliter exercere Officium mihi concessum, & ad unguem observare supradictam taxam sub pœna perjurii, privationis Officii ipso facto incurren., & restitutionis contra, & ultra dictam Taxam habitorum, & acceptorum, aliisque pœnis arbitrio ipsius Sac. Congregationis.

Si ordina la pubblicazione e l'osservanza di questa Tassa.

Vigesimottavo. Che si faccino stampare li presenti Ordini, e Tassa, e il Notaro debba tenerli publicamente affissi nel Officio; affinchè a ciascuno possano apparire, e il tutto sia obbligato ad osservare tanto nelle Cause di Beatificazioni, e Canonizzazioni, quanto respettivamente in quelle de' Sagri Riti, sotto le pene contenute nel detto giuramento, dandosi facoltà di ricorrere ad ognuno, che si sentisse gravato, e vedesse non osservarsi quanto è espresso di sopra, perchè vi si prenderà la debita provvisione. Dato in Roma li 6. Agosto 1678.

§.8.

Si conferma dal Pontefice la presente Tassa.

A 15. Ottobre 1678. avendo Io infrascritto fatto relazione della suddetta Tassa a Nostro Signore Innocenzio XI. con la sua intiera lettura, la Santità Sua l' ha lodata, e approvata, ed ha comandato, che si osservi, e si pubblichi.

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Loco ✱ del Sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sagra Congregazione de Riti.

XLVII.

Declarantur irrita, & nulla acta omnia Consilii Regii Castellæ contra Nuncium Apostolicum Hispaniarum, qui præfuerat Capitulo Provinciali Clericorum Regularium Minorum. Dat. 28. Nov. 1678. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

CUM (sicut non sine gravi animi nostri dolore accepimus) nuper videlicet Mense Septembris proxime præterito occasione celebrationis Capituli Provincialis Provinciæ Castellæ Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod in Oppido Matriti Toletan. Diœcesis celebrabatur, & cui Venerabilis Frater Savus Archiepiscopus Cœsarien. apud charissimum in Christo filium nostrum Carolum Hispaniarum Regem Catholicum noster, & Apostolicæ Sedis Nuncius a nonnullis vocalibus ipsius Capituli Provincialis enixe rogatus, præsidere cœperat, pro parte Præpositi Provincialis, & aliorum vocalium ejusdem Capituli Provincialis, qui eidem Savo Archiepiscopo, & Nuncio controversiam super præsidentia Capituli hujusmodi movebant, eique hac in re diversimode reluctabantur, & varias protestationes, ac etiam ad Nos, & hanc Sanctam Sedem appellationes desuper interposuerant, recursus ad Concilium Regium Castellæ, seu alia Tribunalia, vel Judices laicos habiti fuerint, & (quod pejus est) ab eodem Consilio regio Castellæ, seu aliis Tribunalibus, vel Judicibus laicis hujusmodi super dictis recursibus, seu illorum occasione diversa præcepta, ordinationes, Decreta, & mandata, etiam pœnalia, seu alii actus, etiam contra ipsam personam præfati Savi Archiepiscopi, & Nuncii, sub prætextu assertæ violentiæ, detestabili, & hactenus inaudito ausu emanaverint, in gravissimum libertatis, & immunitatis Ecclesiasticæ, ac Jurisdictionis Apostolicæ, qua dictus Savus Archiepiscopus, & Nuncius nostræ, & Apostolicæ Sedis nomine in illis partibus fungitur, præjudicium, & detrimentum, & alias prout in scripturis desuper confectis, quas non approbandi, sed penitus, & omnino reprobandi animo, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Plurimi Vocales litem moverunt de præfectura Nuncii, & confugerunt ad Tribunal Sæculare, a quo plura præcepta sunt.

§.1. Hinc est, quod Nos ex debito pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, commisit Divina dignatio, libertatem, & Immunitatem Ecclesiasticam, ac Jurisdictionem Apostolicam prædictas a temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus illæsas, sartasque, & tectas tueri, & conservare cupientes, ac omnium, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta sunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, necnon consilii, seu aliorum Tribunalium, & Judicum laicorum præfatorum qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, alia-

aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula præcepta, ordinationes, Decreta, & Mandata tam pœnalia, quam non pœnalia, aliosque actus quoslibet a Consilio Regio Castellæ, seu aliis Tribunalibus, & Judicibus laicis quibusvis in præmissis, seu eorum occasione præsertim contra personam memorati Savi Archiepiscopi, & Nuncii, seu ejus Ministros, & Tribunal, & alias in præjudicium libertatis, & Immunitatis Ecclesiasticæ, ac Jurisdictionis Apostolicæ quovis modo emanata, relaxata, acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerarie attentata, & de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus: & nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula quatenus de facto processerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi debere decernimus, & perpetuo declaramus.

Ea omnia nulla, & irrita declarantur.

Etiamsi fuerint executioni mandata.

Clausulæ.

§.2. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficenter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari.

§.3. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, stylis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet Judicibus, Consiliis, Tribunalibus, & personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam imperiali, regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie, etiam consistorialiter concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Novem. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLVIII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatibus in Ecclesiis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum sub eodem titulo erectis concessarum, jam ante a S. Congregatione recognitum, & approbatum.

Dat. 23. Dec. 1678. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Linas Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatę Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod alias Summarium Indulgentiarum Confraternitatibus sub titulo ejusdem Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Ecclesiis dicti Ordinis canonice erectis & eri-

& erigendis a Sede Apostolica concessarum confectum, ac a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui sequitur videlicet.

§. I. Indulgentiæ concessæ Confraternitatibus Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Ecclesiis Ordinis ejusdem B. Mariæ erectis, & erigendis.

CAPUT I.

Conceditur Indulgentia plenaria die Ingressus ad Confraternitatem.

Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœniten., & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Confraternitatibus dicti Ordinis ingredientur, die primo eorum ingressus Indulgentiam Plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

II.

Item in articulo mortis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo si vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti quatenus id commode facere potuerint, vel saltem contriti nomen Jesus ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

III.

Item Dominica proximiori Kalen. Augusti.

Eisdem Confratribus, & Consororibus vere pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis, vel Oratorium earumdem Confraternitatum Dominica proximiori Kalendis Augusti a primis Vesperis, usque ad occasum solis Dominicæ hujusmodi singulis annis devote visitaverint plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

IV.

Item die Processionis Scapularii.

Eisdem Confratribus, & Consororibus similiter vere pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui processioni Scapularii semel quolibet mense facien. devote interfuerint, & pro S. Matris Ecclesiæ exaltatione, Principum Christianorum unione, concordia, & pace, hæresum extirpatione, infidelium conversione, ac Romani Pontificis salute pias ad Deum preces fuderint, plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

V.

Item in prima Processione Missionis ineundæ.

Eisdem Confratribus, & Consororibus vere pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui primæ Processioni tempore publicationis Missionis Religiosorum dicti Ordinis ad Redemptionem Captivorum fieri solitæ devote interfuerint, & ut supra, oraverint, plenariam omnium peccatorum remissionem.

VI.

Item in secunda Processione completæ Missionis.

Confratribus, & Consororibus supradictis vere pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui secundæ Processioni in gratiarum actionem post Captivorum Redemptionem fieri solitæ devote interfuerint, & ut supra oraverint, plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

VII.

Item proficiscentibus ad Redemptioné Captivorum.

Confratribus, & Consororibus supradictis vere pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui ad partes infidelium Captivos redimendi gratia se transtulerint, atque, ut supra, oraverint, plenariam, & omnium peccatorum remiss.

VIII.

Item redeuntibus e Redemptione.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui de dictis partibus Infidelium post Captivorum Redemptionem reversi fuerint vere pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, ut supra, oraverint plenariam omnium peccatorum remissionem.

IX.

Item Captivis Redéptis.

Ipsismet Captivis redemptis, qui intra mensem a die eorum Redemptionis inchoan. vere pœniten, & confessi, ac Sacra Communione refecti, ut supra, oraverint plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

X.

Indulgentia 7. annorum, & totid. Quadragenarũ semel in mense SS. Eucharistiam sumentibus.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui vere pœniten., & confessi semel in quolibet mense SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac habitum dictæ Confraternitatis detulerint septem annos, & totidem quadragenas.

XI.

Item in Festis D.N.J.C.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui vere pœniten., & confessi in Domini Nostri Jesu Christi Festis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac habitum d. Confraternitatis detulerint septem annos, & totidem quadragenas.

XII.

Item in Festis B.M. Virginis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui vere pœniten., & confessi in Beatæ Mariæ Virginis Festivitatibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac habitum supradictum detulerint septem annos, & totidem quadragenas.

XIII.

Item in Festis SS. Ordinis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui vere pœniten., & confessi in Sanctorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Festis diebus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac supradictum habitum detulerint, septem annos & totidem quadragenas.

XIV.

Item orantibus per annum pro Captivis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui singulis diebus per integrum annum ter orationem Dominicam, ac toties salutationem Angelicam, vel Symbolum Apostolorum ad Captivis Christianis patientiam, & fortitudinem impetrandam, ne nomen Domini Nostri Jesu Christi negent, sed constantes in fide persistant, & & quanto citius liberentur, recitaverint, septem annos, & totidem quadragenas,

XV.

Item orantibus ad gloriam & honorem B.M. Virginis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui confessi, vel saltem firmum propositum confitendi habuerint, ac habitum supradictum detulerint, ac singulis diebus septies orationem Dominscam, et toties Salutationem Angelicam ad gloriam, & honorem Beatæ Mariæ Virginis Dei Matris recitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

XVI.

Item Comitantibus Sacramentũ ad Infirmos.

Eisdem Confratribus, & Consororibns vere pœniten., & confessis, vel firmum propositum confitendi habentibus, qui supradictum habitum detulerint, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum cum ad Infirmos defertur, comitati fuerint, aut si impediti comitare non potuerint, Campanæ ad id signo dato, flexis genuis septies orationem Dominicam, & toties salu-

salutationem Angelicam pro dicto Infirmo recitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

XVII.

Item recipiẽtibus hospitio pauperes Captivos Redẽptos.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui confessi vel saltem firmum propositum confitendi habentes supradictum habitum detulerint, & pauperes Captivos Redemptos hospitio susceperint, septem annos, & totidem quadragenas.

XVIII.

Item Comitãtibus Captivos Redemptos.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui confessi, vel firmum propositum confitendi habentes similiter supradictum habitum deferentes supradictos Captivos Redemptos ad Ecclesias d. Ordinis, vel ad Oratoria Confraternitatum locorum habitationis dictorum Captivorum, comitati fuerint, septem annos, & totidem quadragenas.

XIX.

Indulgentia 3 annorum, & totidem Quadragenarum jejunantibus in Vigiliis B. M.V.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui in Vigiliis Festivitatum B.M.Virginis Dei Matris jejunaverint, tres annos, & tres quadragenas.

XX.

Item D. N.J. Christi.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui in Vigiliis Festorum Domini Nostri Jesu Christi jejunaverint, tres annos, & tres quadragenas.

XXI.

Item Sanctorum Ordinis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui in Vigiliis Sanctorum Ordinis B. M. de Mercede jejunaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXII.

Item sextis feriis, & Sabbatis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui singulis sextis feriis, Sabbatis cujuslibet hebdomadæ ad gloriam, & honorem Dei, ac B. Mariæ Virginis jejunaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXIII.

Item iis, qui sepeliendis mortuis intersunt.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui sepeliendis mortuis officiose interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXIV.

Item adstantibus Missis, & Divinis Officiis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui Missis, & aliis divinis Officiis in Ecclesiis, seu Cappellis d. Ordinis, vel ejusdem Confraternitatis more Confratrum celebran. devote interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXV.

Nec non Cõgregationibus

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui Congregationibus publicis, vel privatis, pro quocumque opere pio faciendo devote interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVI.

Item recipiẽtibus Peregrinos, vel Fratres.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui pauperes Peregrinos, vel Fratres dicti Ordinis hospitio susceperint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVII.

Item pacificatoribus.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui pacem inter inimicos proprios, vel alienos composuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVIII.

Item hortantibus.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui devium aliquem ad viam salutis reduxerint tres annos, & totidem quadragenas.

XXIX.

Item erudientibus.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad salutem sunt docuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXX.

Item orantibus pro Defunctis.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui quinquies Orationem Dominicam, ac toties salutationem Angelicam pro animabus Confratrum Defunctorum recitaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXXI.

Item ferentibus opẽ Virginibus.

Eisdem Confratribus, & Consororibus, qui pauperes Virgines de proprio in matrimonio collocaverint, & non de aliquo legato pio ad id relicto, vel relinquendo, tres annos, & totidem quadragenas.

XXXII.

Prædictę omnes Indulgentiæ applicari possunt per modum suffragii seqq. diebus.

Eisdem Confratribus, & Consororibus Sanctitas Sua supradictas Indulgentias, & peccatorum remissiones, per modum suffragii pro animabus Defunctorum applicare posse indulsit

Die Festo S. Antonii Abbatis 17. Januarii, quo die a Sancta Sede fuit facta confirmatio dicti Ordinis.

Prima die Quadragesimæ, idest feria quarta Cinerum.

Die Festo S. Petri Nolasco Fundatoris dicti Ordinis.

Die Festo S. Laurentii Martyris 10. Augusti, quo fundatus fuit dictus Ordo ex revelatione B.M. Virginis anno 1218.

Die Festo S. Catharinæ Virginis, & Martyris 25. Novembris.

Qui intersunt Benedictioni participes fiũt bonorum omnium Ordinis

Orationum, jejuniorum, Missarum, aliorumque bonorum operum, quæ in d. Ordine fiunt communicatione participes erunt soli Confratres, & Consorores dictæ Confraternitatis, qui vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti genuflexi, functioni, quam vocant — *Benedictionem, & generalem Absolutionem* (licet a culpa non fiat propria absolutio, ut Clemens VIII. declaravit) in Ecclesiis d. Ordinis faciendæ, non in aliis, præsentes reperiantur; & quia dictus Ordo Populum cum scripturis manuscriptis, vel impressis invitare non solet Confratres, & Consorores, eo debito tempore conveniant cum debita præparatione, ut tanti boni participes fiant Clemens VIII. Constit. 79., & 85.

Eorum privilegium confirmatũ fuit.

Quæ concessio confirmata fuit a san. mem. Clemen. X., prout constat per Breve sub Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 27. Maji MDCLXXIII. Pontificatus ejusdem Anno quarto, quod incipit -- Ex injuncta Nobis &c. tom. 7.

Indulgentiæ concessæ a S Sm̃o D. N. Clemente PP. X. omnibus Christifidelibus.

Indulgentia plenaria visitantibus unã ex Ecclesiis Ordinis in sequentibus festis.

Clemens Papa X. omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitent., & confessis, ac Sacra Communione refectis; qui aliquam ex Ecclesiis supradicti Ordinis a primis Vesperis usque ad occasum solis infrascriptorum Festorum devote visitaverint, & ibi pro S. Fidei Catholicæ exaltatione, hæresum extirpatione, ac inter Principes Christianos concordia, pias ad Deum preces effuderint Indulgentiam plenariam perpetuam in diebus Festis sequentibus concessit, scilicet:

Die Festo S. Petri Nolasco d. Ordinis fundatoris die 31. Januarii Indulgentiam Plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

Die Festo S. Josephi B. M. Virginis Sponsi 19. Martii Plenariam &c.

Die Festo Apparitionis S. Michaelis Archangeli

geli 8. Maji, quo die reformatus fuit dictus Ordo anno 1603. Plenariam &c.

Die Festo B. M. de Mercede Dominica proximiori Kalendis Octobris celebrari solitæ in memoriam apparitionis B. M. Virginis SS. Petro Nolasco, & Raymundo de Pegnafort, & Regi Aragoniæ Jacobo primo istius nominis, eis insinuando fundationem d. Ordinis sub sua invocatione ad Redemptionem Captivorum Christianorum. Plenariam &c.

Die Festo S. Raymundi Nonnati d. Ordinis professoris, & S.R.E. Cardinalis Diaconi 31. Augusti: Plenariam &c. prout latius ex Brevi sub Datum Romæ die 20. Decembris anno quarto.

Approbatio Sac. Congregrelati Summarii.

Hoc Summarium Indulgentiarum, Procuratore Ordinis instante, fuit a S. Congregatione recognitum, & approbatum Romæ die 22. Novembris 1678.

A. Cardinalis Homodeus.

Locus ✠ Sigilli.

Michael Angelus Riccius Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Josephus Procurator Generalis Summarium hujusmodi, pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Josephi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, præinsertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur idem Sūmarium.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem prædictas Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitute munitis, eadem prorsus fidem tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus Literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decemb. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLIX.

Erigitur precibus Regis Hispaniarum, Custodia Navarræ, & Cantabriæ Ordinis Fratrum Capuccinorum in novam Provinciam. Dat. 10. Jan. 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, commissum salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, religiosorum nostrorum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante Divini favoris auxilio proferre assidue studentium statui, & felici directioni consulere peculiari solicitudine studemus, sicut pia orthodoxorum Regum multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium vota postulant, & Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causæ hujus erectionis.

§.1. Cum itaque sicut nomine Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici nobis nuper exponi fecit dilectus filius nobilis vir Gaspar de Haro, & Guzman Marchio de Carpio ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, Custodia Navarræ, & Cantabriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum octo Conventibus, ex quibus duo literarum Studiis, & unus Novitiatui respective destinati sunt, ac ducentis, & viginti duobus, vel circiter Fratribus constet: dictus vero Carolus Rex eamdem Custodiam in novam dicti Ordinis Provinciam ad instar aliarum ipsius Ordinis Provinciarum in Hispaniarum Regnis consistentium, quæ cum pari, vel minori Conventuum numero antehac erectæ fuerunt, a Nobis erigi plurimum desideret: Ad hanc autem erectionem non solum Capituli generalis dicti Ordinis novissime celebrati approbatio, sed etiam dilectorum filiorum modernorum Superiorum ejusdem Ordinis consensus concurrant: Nobis propterea dictus Gaspar Marchio ejusdem Caroli Regis nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Regis Hispaniarum.

Concessio erectionis dictæ novæ Provinciæ.

§.2. Nos igitur piis ipsius Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati memoratam Custodiam Navarræ, & Cantabriæ in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Ministro Provinciali, ac Diffinitoribus, aliisque Officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas eligendis, & assumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia, illiusque Minister Provincialis, Diffinitores, cæterique Officiales, & Fratres pro tempore existentes omnibus, & singulis Privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ in Hispaniarum Regnis prædictis consistentes tam de Jure, usu, & consuetudine, quam

alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Custodiæ, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

L.

Dat. 10. Jan. 1679. An. 3.

Conceduntur octo Provinciis Germaniæ Ordinis Capuccinorum vota omnia in Capitulis Generalibus, necnon facultas erigendi nova Cœnobia sine prævia S.Sedis licentia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD Pastorale fastigium, meritis licet imparibus Divina dispositione evecti, Religiosorum Virorum vota sua Deo sub laudabili austerioris vitæ disciplina cum Populi Christiani ædificatione reddere jugiter satagentium statui, decori, & commodis libenter providemus, ac in id ipsum tendentes sublimium Principum preces propensa paternæ charitatis benignitate exaudimus, favoribusque, & gratiis prosequimur opportunis.

Species facti. §.1. Nuper siquidem pro parte Charissimi in Christo filii nostri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Nobis expositum fuit, quod alias in vim quarumdam fel. re. Clementis IX., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum in simili forma Brevis literarum quatuor Provinciæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, unaquæque scilicet illarum in duas divisæ, atque ita ex illis octo Provinciæ, quæ Helvetiæ, Austriæ anterioris, Coloniensis, Rhenana, Tirolensis, Bavariæ, Bohemiæ, & Austriæ respective nuncupantur, constitutæ fuerant; ea tamen lege, ut per ejusmodi divisionem suffragia in Capitulis generalibus Ordinis præfati augeri non possent, sed cujusque Provinciæ sic divisæ Ministri Provinciales una cum Custode alternatim eligendo in dicto Capitulo intervenire deberent, itaut tria tantum vota, nempe duorum Ministrorum Provincialium, & unius Custodis pro singulis Provinciis ex una in duas divisis hujusmodi constituerent; utque in præfatis Provinciis divisis novi Conventus erigi in posterum nullatenus possent sine expressa Sedis Apostolicæ licentia per literas in forma Brevis expediendas, quæ huic prohibitioni derogaret. Et subinde dictus Clemens X. Prædecessor per quasdam suas pariter in forma Brevis die 15. Novembris 1675. expeditas literas benigne indulsit, ut pro Capitulo Generali dicti Ordinis tunc proxime celebrando tantum in singulis præfatis Germaniæ Provinciis eligi possent duo Custodes, qui votum haberent in eodem Capitulo Generali, quid vero in futurum servandum esset, mandavit, ut in eodem Capitulo Generali tunc proxime celebrando hujusmodi negotium examinaretur, & alias prout in præfatis eorumdem Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Leopoldi Regis Romanorum. §.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ut Provinciarum prædictarum incremento, ac religiosæ quieti, & honorificentiæ peramplius consulatur, dictus Leopoldus Rex duas conditiones supradictas in divisionibus hujusmodi appositas tolli, & abrogari plurimum desideret: Nobis propterea ejusdem Leopoldi Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Dictis Provinciis conceditur jus suffragiorum in Capitulis Generalibus, & facultas erigendi nova Cœnobia ex solo consensu Ordinariorum. §.3. Nos igitur piis ipsius Leopoldi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictis Provinciis Helvetiæ, & Austriæ anterioris, Coloniensi, & Rhenanæ, Tirolensi, & Bavariæ, ac Bohemiæ, & Austriæ, & illarum singulis, ut omnia vota, sive suffragia, quæ aliis Ordinis præfati Provinciis competunt in Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis de cætero celebrandis pariformiter habeant, & novos Conventus, sublata prohibitione prædicta, absque alia hujus Sanctæ Sedis licentia de ordinariorum locorum consensu, servatisque alias servandis erigere, aliisque omnibus, & singulis Juribus, privilegiis, prærogativis, præeminentiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteræ Ordinis hujusmodi Provinciæ tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, potiri, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate

Apostolica tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus literis supradictis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium transsumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscator. die X. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LI.

Dat. 16. Jan. 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum, cujus vigore in Oppido de Nului Ampurien. Diœcesis Fratres Minores Observantes præcedebant in Processionibus Capuccinos.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis SS. Rituũ.

NUper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum emanavit Decretum tenoris qui sequitur videlicet. Facta relatione per Eminentissimum D. Cardinalem Sabellum Ponentem Causæ Ampurien. præcedentiæ in Sacra Rituum Congregatione de controversia super præcedentia in processionibus verten. inter Fratres Minores Observantes, ex una, & Capuccinos parte ex altera habentes ambos Conventum in Oppido de Nului in Sardinia Ampurien. Diœcesis, & eadem Sacra Congregatio auditis hinc inde partibus in voce, & in scriptis pluries informantibus, & præcipue pro parte Minorum Observantium declaravit, præcedentiam deberi Fratribus Minoribus Observantibus, ex quo Observantes sunt priores in ordine qualitatis, & approbationis Apostolicæ, & Capuccini licet priores in fundatione per quatuor annos in eodem loco, sunt tamen filiales ex eadem Religione Observantium, & longe posteriores in approbatione Apostolica, quo casu non intrat Bulla Gregoriana de Anterioritate Conventus in eodem loco. Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 26. Novembris 1678. -- V. Cardinalis Carpineus -- Loco ✻ Sigilli. -- Bernardinus Casalius S. Rit. Congregationis Secret.

Preces Procuratoris Generalis Fr. Min. Observan.

§.1. Cum autem sicut dilectus Filius Josephus de Copons, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsum Josephum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur prædictũ Decretum.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LII.

Dat. 10. Febr. 1679. An. 3.

Conceditur Fratribus Capuccinis, ut Provinciam Comitatus Burgundiæ unire queant Lugdunensi, & hujus nonnulla Cœnobia Custodiæ Campaniæ, hancque in novam Provinciam erigere.

Dilectis Filiis Ministro Generali, & Ludovico de Jully Diffinitori Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum.

IN-

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili Salutem, & Apost. Benedictionem.

Preces Regis Christianissimi.

CUM sicut pro parte Charissimi in Christo Filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, ipse Ludovicus Rex Provinciam Comitatus Burgundiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum Provinciæ Lugdunensi ejusdem Ordinis uniri, & quia hæc Provincia per unionem hujusmodi adeo ampla evaderet, ut difficile foret eam ab uno Ministro Provinciali visitari, aliquos Conventus ab illa dismembrari, eosque cum Custodia Campaniæ dicti Ordinis conjungi, ac novam exinde ejusdem Ordinis Provinciam formari plurimum desideret.

Permittitur Ministro, & Diffinitori Generali potestas conjungendi Provincias prædictas duas, & constituendi novam aliam Căpaniæ quorundam Cœnobiorum additione.

§.1. Nos piis ipsius Ludovici Regis votis in præmissis quantum cum D. possumus favorabiliter annuere, ac felici prosperoque dictarum Provinciarum, & Custodiæ statui, regimini, & gubernio optime consultum esse cupientes, supplicationibus ejusdem Ludovici Regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de vera fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis Zelo plurimum habentes in D. fiduciam vobis tam conjunctim, quam unicuique vestrum separatim, & in solidum supradictam Comitatus Burgundiæ Provinciam memoratæ Provinciæ Lugdunensi auctoritate nostra Apostolica perpetuo uniendi, annectendi & incorporandi, ab ipsa autem Provincia Lugdunensi, ne propter ejus amplitudinem nimis difficilis reddatur uni tantum Ministro Provinciali illius Visitatio, eos Conventus quos secundum datam vobis a D. prudentiam separandos esse judicaveritis, seu alter vestrum judicaverit dicta auctoritate itidem perpetuo separandi, & dismembrandi, ipsosque Conventus, sic separatos, & dismembratos cum præfata Custodia Campaniæ conjungendi, ac novam exinde dicti Ordinis Provinciam formandi, ac cum omnibus, & singulis juribus, prærogativis, præeminentiis, facultatibus, privilegiis, gratiis, & Indultis solitis, & consuetis auctoritate præfata etiam perpetuo erigendi, & instituendi, aliaque omnia, & singula, quæ circa dispositionem Provinciarum hujusmodi necessaria, & opportuna fore censueritis, seu alter vestrum censuerit faciendi, mandandi, decernendi, & exequendi, ac executioni mandari curandi plenam, & amplam, ac quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinis, & Provinciarum; ac Custodiæ, & Conventuum præfatorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Februarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LIII.

Permittitur, ut in posterum nullus Canonicus Regularis Congregationis S. Joannis Euangelistæ in Regno Portugalliæ votum habeat in Capitulis Generalibus ante expletum decennium ab emissa Professione. *Dat. 1. Martii 1679. An. 3.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Alexander ab Ascensione Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Joannis Euangelistæ in Regno Portugalliæ, quod cum in dicta Congregatione vigore antiqui usus, aut peculiaris Decreti Capituli generalis, non autem vigore Constitutionum Apostolicarum, aut Constitutionum ipsius Congregationis, votum in generalibus Capitulis haberet quicumque Sacerdos habitum gestavisset per sex annos; id vero cederet in damnum Congregationis, dum isti inexperti, & sæpe passionibus ducti non respiciebant ad bonum Congregationis: Capitulum generale ejusdem Congregationis anno 1677. celebratum decrevit, quod ingressuri in posterum d. Congregationem non haberent votum nisi postquam in ipsa Congregatione permansissent per annos vigintiquinque.

Preces Procuratoris Generalis pro cõfirmatione Decreti Capituli Generalis de voto non concedẽdo iis qui nõ permansissent in Congreg. 25. annos.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Alexander Procurator Generalis, ut Decretum hujusmodi inviolabiliter servetur, licet in tribus Capitulis generalibus confirmatum non fuerit, plurimum cupiat illud Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri: Nos ipsius Alexandri Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum D. possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attenta relatione Venerabilis Fratris Marcelli Archiepiscopi Chalcedonen. in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis nostri, & Apostolicæ Sedis Nuntii eisdem Cardinalibus super præmissis facta, ut in posterum ad d. Congregationem admittendi votum non habeant nisi expleto decennio post emissam Professionem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Denegatur votum dumtaxat ante expletum decenniũ ab emissa Professione.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro

pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis S. Joannis Euangelistæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die I. Martii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LIV.

Dat. 4. Mar. 1679. An. 3.

Declarantur scandalosæ, & in praxi perniciosæ plurimæ propositiones in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Vaticano coram Sanctissimo Domino Nostro D. Innocentio Divina Providentia Papa XI., ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Post Alexandrum VII. quamplures aliæ propositiones examini subjectæ sunt.

Sanctissimus Dominus Noster Innocentius PP. XI. prædictus, ovium sibi a Deo creditarum saluti sedulò incumbens, & salubre opus in segregandis noxiis doctrinarum pascuis ab innoxiis a felic. record. Alexandro VII. Prædecessore suo inchoatum prosequi volens, plurimas propositiones partim ex diversis, vel Libris, vel thesibus, seu scriptis excerptas, & partim noviter adinventas, Theologorum plurium examini, & deinde EE. & RR. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus subjecit. Quibus propositionibus sedulo, & accurate sæpius discussis eorumdem EE. Cardinalium, & Theologorum votis per Sanctitatem Suam auditis, idem SS. D. N. re postea mature considerata, statuit, & declaravit pro nunc *sequentes propositiones, & unamquamque ipsarum, sicut jacent, ut minimum tamquam scandalosas, & in praxi perniciosas, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, & prohibet*. Non intendens tamen Sanctitas Sua per hoc Decretum alias propositiones in ipso non expressas, & Sanctitati Suæ quomodolibet, & ex quacumque parte exhibitas, vel exhibendas ullatenus approbare.

Damnatæ vero insequentes.

Circa probabilitatem.

Primo. Non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, nisi id vetet lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc sententia probabili tantum utendum non est in collatione Baptismi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis.

Secundo. Probabiliter existimo, Judicem posse judicare juxta opinionē etiam minus probabilem.

Tertio. Generatim dum probabilitate, sive intrinseca, sive extrinseca quantumvis tenui, modo a probabilitatis finibus non exeatur, confisi aliquid agimus, semper prudenter agimus.

Quarto. Ab infidelitate excusabitur Infidelis non credens ductus opinione minus probabili.

Dilectionis Dei.

Quinto. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum in vita eliceret, condemnare non audemus.

Sexto. Probabile est, ne singulis quidem rigorose quinquenniis per se obligare præceptum charitatis erga Deum.

Septimo. Tunc solum obligat, quando tenemur justificari, & non habemus aliam viam, qua justificari possumus.

Finem agēd.

Octavo. Comedere, & bibere usque ad satietatem ob solam voluptatem, non est peccatum, modo non obsit valetudini, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui.

Nono. Opus Conjugii ob solam voluptatem exercitum omni penitus caret culpa ac defectu veniali.

Charitatem proximi.

Decimo. Non tenemur proximum diligere actu interno formali.

Undecimo. Præcepto proximum diligendi satisfacere possumus per solos actus externos.

Duodecimo. Vix in Sæcularibus invenies etiam in Regibus superfluum statui. Et ita vix aliquis tenetur ad eleemosynam, quando tenetur tantùm ex superfluo statui.

Decimo tertio. Si cum debita moderatione facias, potes absque peccato mortali de vita alicujus tristari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere, & desiderare; non quidem ex displicentia personæ, sed ob aliquod temporale emolumentum.

Decimo quarto. Licitum est absoluto desiderio cupere mortem Patris, non quidem, ut malum Patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obventura est pinguis hæreditas.

Decimo quinto. Licitum est filio gaudere de parricidio Parentis a se in ebrietate perpatrato propter ingentes divitias inde ex hæreditate consecutas.

Fidem.

Decimo sexto. Fides non censetur cadere sub præceptum speciale, & secundum se.

Decimo septimo. Satis est actum fidei semel in vita elicere.

Decimo octavo. Si a potestate publica quis interrogetur fidem ingenue confiteri ut Deo, & fidei gloriosum consulo, tacere, ut peccaminosum per se non damno.

Decimo nono. Voluntas non potest efficere, ut assensus fidei in se ipso sit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium.

Vigesimo. Hinc potest quis prudenter repudiare assensum, quem habebat supernaturalē.

Vigesimo primo. Assensus fidei supernaturalis, & utilis ad salutem stat cum notitia solum probabili revelationis; immo cum formidine, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus.

Vigesimo secundo. Nonnisi fides unius Dei necessaria videtur necessitate medii non autem explicita Remuneratoris.

Vigesimo tertio. Fides late dicta ex testimo-

monio Creaturarum, similive motivo ad justificationem sufficit.

Juramentum, & mendaciũ. Vigesimo quarto. Vocare Deum in Testem mendacii levis non est tanta irreverentia, propter quam velit, aut possit damnare hominem.

Vigesimo quinto. Cum causa licitum est jurare sive animo jurandi, sive res sit levis, sive gravis.

Vigesimo sexto. Si quis vel solus, vel coram aliis, sive interrogatus, sive propria sponte, sive recreationis causa, sive quocumque alio fine juret, se non fecisse aliquid, quod revera fecit, intelligendo intra re aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quodvis additum verum, revera non mentitur, nec est perjurus.

Vigesimo septimo. Causa justa utendi his amphibologiis est, quoties id necessarium, aut utile est ad salutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, itaut veritatis occultatio censeatur tunc expediens, & studiosa.

Vigesimo octavo. Qui mediante commendatione, vel munere ad Magistratum, vel Officium publicum promotus est, poterit cum restrictione mentali præstare juramentum, quod de mandato Regis a similibus solet exigi, non habito respectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

Vigesimo nono. Urgens metus gravis est causa justa Sacramentorum administrationem simulandi.

Homicidium. Trigesimo. Fas est viro honorato occidere invasorem, qui nititur calumniam inferre, si aliter hæc ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fuste percutiat, & post impactam alapam, vel ictum fustis fugiat.

Trigesimo primo. Regulariter occidere possum furem pro conservatione unius aurei.

Trigesimo secundo. Non solum licitum est defendere defensione occisiva, quæ actu possidemus, sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus.

Trigesimo tertio. Licitum est tam hæredi, quam Legatario contra injuste impedientem, ne vel hæreditas adeatur, vel legata solvantur, se taliter defendere, sicut, & jus habenti in Cathedram, vel Præbendam contra eorum possessionem injuste impedientem.

Trigesimo quarto. Licet procurare abortum ante animationem foetus, ne Puella deprehensa gravida occidatur, aut infametur.

Trigesimo quinto. Videtur probabile omnem foetum, quandiu in utero est, carere anima rationali, & tunc primum incipere eamdem habere, cum paritur, ac consequenter dicendum erit in nullo abortu homicidium committi.

Furtum. Trigesimo sexto. Permissum est furari, non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi.

Trigesimo septimo. Famuli, & Famulæ domesticæ possunt occulte heris suis surripere ad compensandam operam suam, quam majorem judicant salario, quod recipiunt.

Trigesimo octavo. Non tenetur quis sub poena peccati mortalis restituere, quod ablatum est per pauca furta, quantumcumque sit magna summa totalis.

Trigesimo nono. Qui alium movet, aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati.

Quadragesimo. Contractus Mohatra licitus est, etiam respectu ejusdem Personæ, & cum contractu retrovenditionis præviæ inito, cum intentione lucri. Contractum.

Quadragesimo primo. Cum numerata pecunia pretiosior sit numeranda, & nullus sit, qui non majoris faciat pecuniam præsentem, quam futuram, potest Creditor aliquid ultra sortem a Mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari.

Quadragesimo secundo. Usura non est dum ultra sortem aliquid exigitur tamquam ex benevolentia, & gratitudine debitum, sed solum, si exigatur tamquam ex justitia debitum.

Quadragesimo tertio. Quid ni nonnisi veniale sit detrahentis auctoritatem magnam sibi noxiam falso crimine elidere? Detractionem

Quadragesimo quarto. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam justitiam, & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in Theologia.

Quadragesimo quinto. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tamquam pretium, sed dumtaxat tamquam motivum conferendi, vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit solum gratuita compensatio pro spirituali, aut è contra. Simoniam.

Quadragesimo sexto. Et id quoque locum habet, etiamsi temporale sit principale motivum dandi spirituale immo etiamsi sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud pluris æstimetur, quam res spiritualis.

Quadragesimo septimo. Cum dixit Concilium Tridentinum eos alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, qui nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles, ipsi judicaverint ad Ecclesias promovent, Concilium, vel primo videtur per hos digniores non aliud significare velle, nisi dignitatem eligendorum sumpto comparativo pro positivo, vel secundo locutione minus propria ponit digniores, ut excludat indignos, non vero dignos, vel tandem loquitur tertio quando fit concursus. Electionem.

Quadragesimo octavo. Tam clarum videtur, fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solum esse malam, quia interdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur. Appetitus.

Quadragesimo nono. Mollities jure naturę prohibita non est; Unde si Deus eam non interdixisset sæpe esset bona, & aliquando obligatoria sub mortali.

Quinquagesimo. Copula cum conjugata, consentiente Marito, non est adulterium; adeoq; sufficit in confessione dicere, se esse fornicatum.

Quinquagesimo primo. Famulus, qui submissis humeris scienter adjuvat herum suum ascendere per fenestras ad stuprandam Virginem & multoties eidem subservit deferendo scalam, aperiendo januam, aut quid simile cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu notabilis detrimenti, puta ne a Domino male tractetur, ne torvis oculis aspiciatur, ne Domo expellatur.

Quædam præcepta.

Quinquagesimo secundo. Præceptum servandi festa non obligat sub mortali, seposito scandalo, si absit contemptus.

Quinquagesimo tertio. Satisfacit præcepto Ecclesiæ de audiendo Sacro, qui duas ejus partes, immo quatuor simul a diversis Celebrantibus audit.

Quinquagesimo quarto. Qui non potest recitare Matutinum, & Laudes, potest autem reliquas Horas, ad nihil tenetur, quia major pars trahit ad se minorem.

Quinquagesimo quinto. Præcepto Communionis annuæ satisfit per sacrilegam Domini manducationem.

Sacramentum Pœnitentiæ.

Quinquagesimo sexto. Frequens confessio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter vivunt, est nota prædestinationis.

Quinquagesimo septimo. Probabile est, sufficere attritionem naturalem, modo honestam.

Quinquagesimo octavo. Non tenemur Confessario interroganti fateri peccati alicujus consuetudinem.

Quinquagesimo nono. Licet sacramentaliter absolvere dimidiate tantum confessos ratione magni concursus Pœnitentium, qualis v.g. potest contingere in die magnæ alicujus festivitatis, aut Indulgentiæ.

Sexagesimo. Pœnitenti habenti consuetudinem peccandi contra legem Dei, Naturæ, aut Ecclesiæ, etsi emendationis spes nulla appareat, nec est neganda, nec differenda absolutio: dummodo ore proferat, se dolere, & proponere emendationem.

Sexagesimo primo. Potest aliquando absolvi, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quinimmo directe, & ex proposito quærit, aut ei se ingerit.

Sexagesimo secundo. Proxima occasio peccandi non est fugienda, quando causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrit.

Sexagesimo tertio. Licitum est quærere directe occasionem proximam peccandi pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi.

Sexagesimo quarto. Absolutionis capax est homo quantumvis laboret ignorantia mysteriorum Fidei, & etiamsi per negligentiam, etiam culpabilem nesciat Mysterium Sanctissimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini Nostri Jesu Christi.

Sexagesimo quinto. Sufficit illa mysteria semel credidisse.

Prohibetur, ne quis relatas propositiones utcunque defendat.

Quicumque autem cujusvis conditionis, status, & dignitatis illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim defenderit, vel ediderit, vel de eis disputative, publice, aut privatim tractaverit, vel prædicaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem latæ sententiæ, a qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi pro tempore existente Romano Pontifice absolvi. Insuper districte in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christifidelibus cujuscumque conditionis, Dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant. Tandem ut ab injuriosis contentionibus Doctores, seu Scholastici, aut alii quicumque in posterum se abstineant, & ut paci, & charitati consulatur; idem Sanctissimus in virtute Sanctæ Obedientiæ eis præcipit, ut tam in libris imprimendis, ac manuscriptis, quam in Thesibus, Disputationibus, ac Prædicationibus caveant ab omni censura, & nota, necnon a quibuscumque conviciis contra eas propositiones, quæ adhuc inter Catholicos hinc inde controvertuntur, donec a S.Sede recognita super iisdem propositionibus judicium proferatur.

Item ne iis in praxi utatur.

In alias vero propositiones adhuc a S.Sede non proscriptas, ab omni convicio & censura abstineat.

Franciscus Riccardus S. R., & Universalis Inquisitionis Not.

Loco ✻ Sigilli.

Fides publicationis.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo nono, Indictione secunda; die vero 4. Mensis Martii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Innocentii, Divina Providentia Papæ XI. anno Tertio supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Basilicę Principis Apostolorum, Cancellarię Apostolicę, & in acie Campi Florę, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papę, & Sanctissimę Inquisitionis Cursorem.

L V.

Confirmantur Decreta omnia a Magistro, & Vicario Generali Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini pro pace servanda in Provincia Quitensi edita.

Dat. 17. Maii 1679. Ann. 3.

De alternativa Officiorum in hac Provincia, vide hujus Pontificis Constit. 25., quæ incipit: Pro parte charissimi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licet meritorum Nostrorum suffragio constituti, ea, quæ a Religiosorum Ordinum Superioribus pro salubri eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sunt directione, ac felici gubernio, paceque religiosa, ac fraterna animorum concordia inter eos stabilienda, & solidanda provide prudenterque constituta sunt, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici Nostri muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus.

Causæ Decretorum.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Montavo Frater expresse professus, ac Procurator Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini in Sacra Theologia Magister, quod cum Ven. Frater Nicolaus Oliva Episcopus Cortonen. alias dum in minoribus constitutus, Generalatus dicti Ordinis munere fungebatur, litibus, & dissidiis, quibus Provincia prædicta vexabatur, finem imponere, illisque ansam in futurum præcidere cupiens, causis, & instrumentis, quæ eadem Provincia ad ipsum remiserat, sedulo examinatis, necnon d. Francisco Provinciæ Procuratore, ac dilectis pariter filiis

filiis Augustino de Montes Doca, & Jesepho de la Concha ejusdem Ordinis Professoribus in Sacra Theologia etiam Magistris in judicium contradictorium non semel vocatis, sæpiusque etiam privatim auditis, de prudenti consilio Assistentium Ordinis prædicti pro antedictæ Provinciæ Quitensis reformatione, & bono regimine nonnulla Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes die 20. Octobris 1677. condidisset, illaque sub interminatione Divini Judicii, & sub quibusdam pœnis per transgressores incurrendis inviolabiliter observari præcepisset: dilectus etiam filius Dominicus Valvasorius Vicarius Generalis dicti Ordinis, ut lites, & contentiones, quæ non infrequenter, tum in celebratione Capitulorum Provincialium, tum aliis in occasionibus Religiosorum dictæ Provinciæ pacem turbare poterant, longius eliminarentur, die 30. Julii 1678. de consilio suæ Congregationis alias nonnullas super præmissis Provisiones fecit; ac Decreta, Statuta, Ordinationes, Declarationes, & provisiones hujusmodi in unum corpus redigi, & in Capitula seu articulos distingui mandavit tenoris, qui sequitur videlicet.

Decretá in unum corpus redacta.

Et primo cum experientia didicerimus, ex Capitulorum Provincialium celebratione, lites, ac discordias præcipue oriri: Volumus, quod Pater Præsidens Capituli Provincialis, durante Officio sibi commisso, Apostolicas, & Religionis Constitutiones, tum in spiritualibus, tum in temporalibus diligenter ab omnibus, & singulis observari faciat: Omnia Conventicula, & præsertim de nocte tempore silentii) penitus removeat: transgredientes, inobedientes juxta earumdem Constitutionum præscriptum corrigendo, & ad obedientiam cogendo; non tamen possit aliquem ex Electoribus per modum carceris, vel custodiæ in cellis claudere, nisi facto prius processu ob formalem inobedientiam, vel alium gravem excessum, qui similem pœnam mereatur, salva tamen semper Electorum libertate, etiam circa tractatus licitos de electione facienda, necnon de meritis eligendorum.

De Præsidente Capituli Provincialis.

Secundo. Decernimus, quod Pater Præsidens antequam Judices Causarum eligantur, neque per se solus, neque cum aliis sub quibuslibet motivo, vel prætextu, etiam qualificandi, aut legitimandi Patres qui in imminenti Judicum Causarum electione activam, vel passivam vocem habere debent, ex iis aliquem una, vel altera voce privare, vel a prædicta electione excludere, aut privatum, vel exclusum declarare possit: Inhærentesque præterea Constitutioni Apostolicæ Pauli V. de die 14. Julii 1614. incipien. *Nuper a Nobis*, & Decreto Sacræ Visitationis Apostolicæ de die 1. Aprilis 1601. sub Clemente VIII., etiam decernimus, & mandamus, ut prædictorum Judicum Causarum electio canonice, ac per schedulas secretas, nullaque facta per P. Præsidentem propositione inposterum fiat; & quod in hujusmodi electione Pater Provincialis, seu Rector Provinciæ, primus, & secundus Diffinitorum, interventu Patris Præsidentis Capituli, munere scrutatorum fungantur. Item quod prædicti Judices Causarum de cætero nullo modo eligantur, nisi ex iis Patribus, qui sunt de corpore Capituli, quos omnes, & singulos habiles, & idoneos ad ejusmodi officium indifferenter haberi volumus, & declaramus: in eorum vero electione suffragium ferant omnes, & singuli, qui vigore Constitutionum, Statutorum, Declarationum, vel Privilegii, seu alias vocem activam ad Provincialis electionem proxime futuram pro illo tum habuerint, seu in qua possessione eligendi fuerint: irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Electione Judicũ Causarum.

Tertio. Statuimus præterea, ac juxta prædicta Decreta Pauli V., & Sacræ Visitationis Apostolicæ volumus, & ordinamus, ut electio quatuor Definitorum actualium, non solum per schedulas secretas, sed etiam canonice in posterum fiat, ac insuper ut tres Definitores additi seu in supplementum ab omnibus Electoribus, eadem unica suffragatione, ac eisdemmet schedulis secretis, quibus prædicti quatuor Definitores actuales eliguntur, de cætero eligantur. Si autem evenerit, quod tam prædicta electio quatuor Definitorum Actualium, quam Judicum Causarum, Patris Provincialis, Visitatorum Provinciæ, vel aliorum quorumcumque Officialium, qui canonice, ac per schedulas secretas sunt eligendi, prima vice non deprehendatur legitime facta, & subsequuta, tum declaramus, & præcipimus, ut inviolabiliter observetur prædicta Constitutio Pauli V. *Nuper a Nobis*. Itaut solum per scrutinium secretum schedularum, toties iterandum intra tempus concessum Electoribus ad eligendum, quoties opus fuerit, hujusmodi electio, vel electiones de cætero fiant: irritum, ac inane ipso facto & absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De Electione Diffinitorum.

Quarto. Ut lites, & discordiæ, quæ circa auctoritatem, & Jurisdictionem Patris Præsidentis & Judicum Causarum frequenter oriri solent, penitus removeantur: Declaramus prædictos Patres nullam habere auctoritatem, seu jurisdictionem voce activa, vel passiva aliquem privandi, aut ab electione excludendi, neque novos Processus ad hos effectus, vel ad aliquem eorum conficiendum, nisi solum propter casus notorios, intra duos menses ante electionem Patris Provincialis emergentes, & quatenus Reo nulla defensio etiam probabilis de jure competat, ac hujusmodi pœna, vel pœnæ ipso facto incurrantur, vel incursæ fuerint. Priores autem suspensos, & alios quoscumque Reos, qui a Patre Provinciali, & Diffinitoribus ante prædictos duos menses judicari, definitive non potuerunt, servatis servandis privare poterunt, dummodo tamen casus privationis sint in Constitutionibus expressi, & causa, vel causæ contra eos judicialiter, & legitime ad præscriptum Decreti sub numero 24. infrapositi per Patrem Provincialem, vel per aliam legitimam auctoritatem habentem actitatæ, & conclusæ ad sententiam sint: alias si adversus aliquem ex Patribus vocem activam, vel passivam habentibus, quæcumque aliæ causæ, informationes, denunciationes, accusationes, vel protestationes deduci contigerit, cum tempore electionis dolosæ, ac malitiosæ præsumantur, & infra brevissimum horarum terminum novi Processus prout de Jure, & præcipue circa hujusmodi causas, utpote altiorem requirentes indaginem, judicialiter substantiari, assertique Rei sine eorum, ac etiam electionis præjudicio privari, vel ab electione

De auctoritate Præsidentis & Judicum Causarum.

excludi, aut privati, vel exclusi declarari non possint, eas omnes, & singulas ad præscriptum nostrarum Constitutionum 3. part. Cap. 7. nu.2. §.2. *Definitorio* scilicet noviter eligendo *referant*. Et nihilominus ad electionem, & electiones sub protestatione admittatur: irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes quidquid secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit; unde verba illa prædictarum Constitutionum ibidem, *Ac de habentibus vocem tam activam, quam passivam omnem controversiam dirimant*: Et illa §.4. ejusdem capitis: *Si quis noverit causam, propter quam vocem quis activam, vel passivam habere non debeat in præsenti Capitulo, eam referat Judicibus Causarum*; conformiter ad hanc declarationem intelligenda esse declaramus, consequenterque omnes, & singulas electiones, quæ sub hujusmodi declaratione, ac ordinatione, in posterum celebratæ fuerint, juxta verba ejusdem textus sine vitio, & nullitate quoad hanc partem pertransire, etiam declaramus.

De Actis Electionis Provincialis.

Quinto. Ne Canonica Patris Provincialis electio ob incertitudinem facti possit aliquando in dubium revocari: Volumus, & præcipimus Patribus Definitorii, ut numerum Vocalium, qui ad electionem active concurrerunt, & quot favorabilia suffragia quisque passive ad eam concurrens pro se habuerit, clare, & fideliter exprimant in actis Capituli, quæ ad nos, & successores nostros pro confirmatione obtinenda mittuntur, in quibus etiam diligenter, & expresse adnotari mandamus, causas, & motiva reelectionum Priorum, si aliquando eorum aliquem in casibus per Constitutiones permissis 3. p. cap.2. §. 9. in Priorem ejusdem Conventus reeligi contigerit, secus reelectionem ex nunc prout ex tunc irritamus, & annullamus, irritatamque, & annullatam esse volumus, & declaramus.

De tempore definiēdi causas, in Diffinitorio Capituli Provincialis.

Sexto. Ut communia, & particularia Provinciæ Causæ, & negotia, matura qua par est expediantur consideratione, & Definitorii Patres ad præscriptum nostrarum Constitutionum 3.par. cap.7. n.15. §.3. *Nihil indefinitum relinquant omnibus rite ordinatis Provincia tota usque ad sequens Capitulum Provinciale quiescere valeat in sancta pace*, quindecim eisdem dies pro termino præfixo assignamus, quibus causæ, & negotia ad eos delata examinare, determinare, & expedire possint, & debeant, non tamen ultra prædictos quindecim dies Definitorium Capituli Provincialis extendi volumus, non obstante quocunque Decreto, vel consuetudine in contrarium, sed eo elapso tempore idem conclusum, & absolutum, ac Patris Præsidentis jurisdictionem ipso facto extinctam esse decernimus, & declaramus. Quod si Pater Præsidens ultra præfinitum quindecim dierum terminum Definitorium protrahere præsumpserit, pœnam privationis utriusque vocis per decennium ipso facto incurrat: nullumque, ac irritum sit quidquid gestum, vel attentatum fuerit. Porro si aliqua causa sese offerat, quæ ob gravia motiva tam cito nequeat expediri, Definitorio privato deferatur, cui Definitorio præsentium Statutorum, atque Declarationum vigore omnis facultas desuper necessaria, & opportuna perpetuo datur, & data declaratur, quatenus eam prout de Jure examinet, & determinet, examinareque, & determinare teneatur.

Septimo. Statuimus item, ac decernimus, quod Pater Provincialis causas graves, vel gravia negotia communia, vel particularia, quæ extra tempus Capituli, vel Congregationis Provincialis fuerint determinanda, vel expedienda, nisi cum quatuor Definitoribus actualibus dumtaxat, ac sub forma Capituli privati, vel Congregationis Provincialis fuerint determinanda, vel expedienda, nullatenus determinare, vel expedire possit; nec aliquo, vel aliquibus ex prædictis quatuor Definitoribus actualibus exclusis, vel non admissis Capitulum privatum per se, vel per alium celebrare valeat, sed ad illius celebrationem omnes, & singulos prædictos quatuor Definitores sub pœna nullitatis agendorum ipso facto, & absque alia declaratione convocare, & admittere teneatur, quod ut facilius exequi possit, non obstante supplicatione per Provinciam nobis exhibita, confirmamus, & innovamus, ac omnino observari jubemus Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris nostri Decretum, quo statuitur, ut in Conventu Quitensi omnes Definitores de familia degant, quo prædicto Conventu decernimus, ut nullum ex prædictis quatuor Definitoribus Pater Provincialis, etiam ad breve tempus, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrenda, ullo modo removere, vel exiliare possit: si tamen quis eorum convalescentiæ, aut honestæ recreationis causa ad aliquem viciniorem locum ire postulaverit, eidem ad necessarium, vel ad breve tempus respective hujusmodi licentiam concedere poterit: & ut prædicti Patres Definitores suam auctoritatem, & potestatem etiam in Judicando liberius exercere possint, & valeant; prohibemus P. Præsidenti Capituli, Patri Provinciali, & aliis Patribus cujuscumque Definitorii etiam Capituli Provincialis, necnon quibuscunque aliis Superioribus etiam localibus sub prædicta pœna privationis vocis activæ, & passivæ, ne ad aliquod Officium, vel Ministerium etiam non electivum tum cum Cura Animarum etiam Indorum, tum sine illa, tum cum Jurisdictione etiam delegata, tum sine illa, etiam sub titulo Vicarii, Visitatoris, vel administratoris, vel sub alio quocunque titulo, vel nomine aliquem, vel aliquos ex prædictis quatuor Definitoribus respective promoveant, vel provideant, nec ipsi Definitores, vel aliquis eorum sub eadem pœna privationis, promotionem, vel provisionem aliquam ullo modo acceptent, vel exerceant: Irritum insuper, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes quicquid in contrarium quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De forma [...] pediendi [...] gotia, vel C[...] sas per P. Pr[...] vincialem.

Octavo. Provincialem processari, officio privari, aut ab eodem suspendi, vel alia puniri pœna, etiam per sententiam declaratoriam non posse declaramus, nisi in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ; De iis enim dumtaxat, non vero de Definitorio Capituli privati intelligendum esse declaramus Definitorium Provinciæ, a quo nostræ Sac. Constitutiones 3. par. cap.11. §.9. Provincialem puniendum decernunt; hinc revocandum censemus, prout cum effectu revocamus Decretum Reverendissimi Valvasorii prædecessoris nostri, quo pro punitione P. Provincialis Definitorium Capituli privati octo Patrum stabilivit: Insuper privationis, suspensionis, vel aliam respective pœnam, ut supra Provincialis non subeat, nisi juris

De modo ferendæ sententiæ de Provinciali, Diffinitoribus, Visitatoribus a[...] que nonnulli[...]

juris ordine servato ob excessus, vel casus pro ipsius privatione, vel suspensione in Constitutionibus expressos: propter quosmetipsos dumtaxat excessus, vel casus respective, ac in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ tantum (ut de Patre Provinciali dictum est) Patres Definitores, Exprovincialem immediatum, Expræsidentem immediatum, & Visitatores Provinciæ processari, voceque, officiis, aut gradibus, juris tamen ordine servato suspendi, vel privari, aut suspensos, vel privatos declarari posse, etiam declaramus: irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione, decernentes quidquid propter alios excessus, vel casus, aut alio tempore, seu juris ordine non servato contra Patrem Provincialem, cæterosque, & singulos nominatos Patres fieri, vel attentari contigerit; verba namq; Constitutionum 3. par. cap.12. §.20. ibi -- *Prior Provincialis poterit eos* (scilicet Visitatores) *corrigere, & punire*: De correctione, & punitione Regulari ad pœnitentiam, extrajudicialiterque imponendis, & non aliter, neque alio modo intelligenda esse declaramus. Verum cum prædictis Patribus in Definitorio novi ac immediati Capituli Provincialis, utpote suorum officiorum tempore jam completo, prædictæ pœnæ privationis, suspensionis, vel depositionis ab Officiis nullatenus imponi possint, prædictum Definitorium Capituli Provincialis recensitas pœnas, juxta excessus tamen qualitatem commutare debebit in privationem Privilegiorum, vocis, vel in alias respective pœnas indispensabiliter subeundas.

De casu quo deficiat aliquis Diffinitorum.

Nono. Si quis Definitorum ex hac vita migraverit, vel inevitabili aliquo præpeditus impedimento munus suum exercere non potuerit, aut illi justis ex causis renunciaverit: tunc sine mora primus Definitor ex tribus additis, ille scilicet, qui cæteris plura suffragia in eorum electione habuit, etiamsi omnes tres majorem partem omnium suffragiorum habuerint, & in parte, seu æqualitate suffragiorum antiquior gradu, & si graduati non fuerint, Professione antiquior; conformiter ad nostras Sacras Constitutiones 3. par. cap.7. n.5. §.1., & eadem 3. par. cap.8. §.3. ejus loco subrogetur, illoque deficiente, secundus, & postea tertius eodem ordine servato, quod etiam in similibus, & in aliis quibuscumque casibus subrogandi, seu supplendi emergentibus omnino observetur, ac fiat: quod si nullus eorum inveniatur, recursus habeatur ad antiquiorem ex quatuor Definitoribus Quadriennii immediati præteriti, illoque deficiente, ad illi immediatum &c. & omnibus prædictis quatuor deficientibus, ad unum ex Definitoribus additis ejusdem Quadriennii, supradicto ordine omnino servato, sicque retrocedatur ad alia Capitula præterita, donec integretur numerus quatuor Definitorum non obstante supplicatione Provinciæ in contrarium nobis facta, qui vero non ad causam, vel causas particulares, ut in casu discordiæ, vel recusationis contingere potest, sed ad universitatem causarum pro hujusmodi subrogatione Definitorium ingreditur, numerumque quatuor Definitorum actu exercentium constituit, confirmantes, & quatenus opus sit, innovantes Declarationes Reverendissimorum Patrum voce, loco, cæterisque, subrogatione durante, gaudeat exemptionibus, & privilegiis, absque ulla prorsus differentia, quibus Definitores actuales in Capitulo Provinciali electi gaudent, & si omnibus istis antiquior sit, & usus emerserit, quod nullus in Præsidentem Capituli Provincialis per Literas Patris Generalis deputetur, ipse tanquam primus Definitor (licet subrogatus) Præsidentia potiri debebit conformiter ad nostras Sac. Constitutiones 3. par. cap.7. n.1. §.4., & si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione.

De libera suffragatione Diffinitorum.

Decimo. Omnes, & singulos Patres Definitorii in omnibus, & singulis causis, vel negotiis in Definitorio etiam privato sententiandis, seu quomodocumque pertractandis, vel determinandis semper habere vota decisiva declarantes, decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secreta instantiam fecerit, per ballotulas secretas omnino fiat sub pœna nullitatis agendorum ipso facto, & absque alia declaratione: inhibentes præterea Patribus Præsidenti Capituli Provincialis, & alteri cuicumque sub pœna privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrenda, ne in Definitoriis etiam privatis, quorum præsidentia ad eos respective pertineat per se, vel per alium liberam, & independentem Patrum Definitorii suffragationem publicam, vel secretam quovis modo impediant, neque ad suum sensum eorumdem vota extorquere attentent; & si in puncto juris prædicti Patres, vel aliquis eorum difficultatem aliquam habuerint, consultum cum Advocatis, seu jurisperitis etiam sæcularibus habere possint, & valeant.

De suffragiis in causis definiendis.

Undecimo. Ut quodcumque Definitorium, vel Tribunal etiam Capituli Provincialis, vel privati in suis Judiciis, vel Congressibus sententiam, vel determinationem faciat, facereque intelligatur, majorem partem omnium votorum respective consentire, & concurrere debere, necnon prædictæ majori parti minorem cedere, ac sententiæ, vel determinationi factæ subscribere teneri, etiamsi Præsidens Capituli, vel Pater Provincialis pro dicta minori parte steterit, volumus, decernimus, & declaramus; in casu vero discordiæ, ut vocant, si in quocunque Definitorio oriri contigerit, pro ea tollenda vocetur, & admittatur ille Definitor additus, qui in casu supplementi pro integrando Definitorio primo vocari, & admitti deberet: & si hujusmodi vocatio quacunque ex causa effectum non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur ad alium, & alium Definitorem additum &c. conformiter ad Decretum sub numero 9. suprapositum, donec prædicta discordia cesset, sententiaque, vel determinatio a majori parte fiat; si autem in Tribunali Præsidentis Capituli, & Judicum Causarum prædicta discordia oriatur, pro ea tollenda vocetur, & admittatur Pater Provincialis, seu Rector Provinciæ, & si hujusmodi vocatio quacunque ex causa effectum similiter non sortiatur, vel discordia adhuc ablata non fuerit, recursus tunc habeatur, primo ad Definitores actuales suo ordine, postea ad additos donec prædicta discordia cesset, sententiaque, vel determinatio a majori parte, ut supra fiat, & si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione.

Duodecimo. Cum per nostras Sacras Constitutiones 3. par. cap.10. §.3. cautum sit, ne Capitulum privatum Priorem aliquem intra duos menses

De tempore quo quis privari nequit officio, vel voce activa, aut passiva.

menses ante Capitulum Provinciale, & intra duos alios ante Congregationem intermediam Prioratus Officio privare possit; prohibitionem hujusmodi, etiam respectu omnium, & singulorum Patrum vocem activam, vel passivam habentium, & non solum per sententiam condemnatoriam, sed etiam declaratoriam intelligendam esse declaramus; itaut prædictum Definitorium privatum nullum Patrem, cui ratione gradus, officii, vel alias vox activa, vel passiva competat, prædicta voce activa, vel passiva, gradu, vel officio intra duos menses ante Capitulum Provinciale, & intra duos alios ante Congregationem intermediam privare, nec privatum declarare ullo modo possit: neque cum aliquis semel electus, & confirmatus a Patribus cujuscumque Definitorii respective fuerit, electionem confirmatam tanquam nullam declarare intra prædictos duos menses valeat: & si secus super his fieri, vel attentari contigerit totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione; & tam Pater Provincialis, quam Definitores pœnam privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrant.

De iis quibus Provincialis se ingerere nequit.

Decimotertio. Volumus insuper, & decernimus, quod Pater Provincialis in attinentibus ad primam instantiam, & gubernium immediatum, & ordinarium Superiorum Localium nullo modo se intromittere possit, præter quam in casibus a jure permissis, cui insuper præcipimus sub poena privationis vocis activæ, & passivæ per quinquennium ipso facto incurrenda, ne administrationem Prædiorum, fructuum, & reddituum Conventuum undequaque provenientium per se, vel per alios, directe, vel indirecte, sub nullo prætextu, motivo, vel titulo sibi arrogare, seu adjudicare audeat: quod si inter visitandum, Regularem, vel Sæcularem Administratorem Prædii, vel Prædiorum removendum justis ex causis invenerit, & cum effectu removeat, tunc sub eadem poena privationis vocis eidem Patri Provinciali inhibemus, ne in provisione novi Administratoris ullo modo se ingerat, sed certiorem faciat Superiorem localem Conventus, ad quem tale Prædium, seu Prædia spectant, ut ipse Superior localis de consensu Patrum consilii de alio, seu aliis Auministratoribus provideat: in casu præterea quo a gravamine Prioris localis ad Patrem Provincialem appellatio interponatur, volumus, & declaramus hujusmodi causam a Patre Provinciali, & Definitoribus saltem in Capitulo privato etiam intra bimestre, non tamen post recognitionem P. Præsidentis, prout de jure cognoscendam, & determinandam esse: & si secus super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione.

De Visitatione Provinciæ a Provinciali facienda.

Decimoquarto. Generalem aliquam, vel particularem Visitationem P. Provincialis sub quovis prætextu, vel motivo facere non possit præter duas Visitationes generales totius Provinciæ, quas intra quadriennium unam scilicet singulo biennio sui Provincialatus facere debet: Istas vero in Conventu Quitensi intra quindecim dierum, & singulis aliis Conventibus, Doctrinis, ac Prædiis intra decem dierum terminum concludere omnino teneatur, intra quem terminum, si aliquem Superiorem localem propter casus in Constitutionibus expressos dignum suspensione invenerit, eundem etiam extrajudicialiter procedens, & ad præscriptum prædictarum Constitutionum 3. *part. cap.* 12. §. 15. & *cap.* 13. §. 17. ab officio suspendere poterit: quod si in prædictis Visitationibus summarie, vel alias inveniat aliquem Superiorem, vel inferiorem in quacumque causa civili, vel criminali judicialiter, & compilato processu audiendum esse; Tunc tanquam Judex, & extra formalitatem Visitationis causam, vel causas, tum intra, tum extra prædictum terminum Visitationis prout de jure cognoscat ad præscriptum Decreti sub num. 24. infrapositi: De causis vero, judiciis, vel negotiis tum civilibus, tum criminalibus alias judicatis, conclusis, vel determinatis, necnon de quibuscumque sententiis in judicatum transactis præcipue absolutoriis inquirere, eave movere, suscitare, vel recognoscere, etiam ad instantiam partis nullatenus possit. Item per se solus tam intra, quam extra terminum prædictæ Visitationis Patrem aliquem, cui ex gradu, vel officio, seu alias vox activa in Capitulis Provincialibus, seu in aliis quibuscumque electionibus competat, prædicta voce, gradu, vel officio etiam per sententiam declaratoriam privare aut titulo suspensionis, vel sub quocumque motivo, vel prætextu, etiam quod Reus, vel processatus existat, ab eadem voce, gradu, officio, vel electione, directe, vel indirecte, mediate, vel immediate excludere nullo modo possit: sed si prædicta voce, gradu, vel officio propter quodcumque motivum, vel causam carere debeat; tunc servatis servandis per sententiam condemnatoriam, vel declaratoriam a Definitorio saltem Capituli prout de jure ferendam, respective privetur, vel privatus declaretur, aut ab electione excludatur, & non aliter, neque alio modo: quod si Pater Provincialis contrarium super his quovis modo facere, vel attentare præsumpserit, totum sit irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione, privationemque utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrat.

De remotione Religiosorum a Cœnobiis.

Decimoquinto. Provincialis, vel quicumque alius Superior sententialiter, vel provisionaliter Religiosum aliquem a Conventu, Curatu Indorum, vel Prædio removerit, vel in exilium miserit, teneatur sub pœna privationis utriusque vocis per quinquennium eumdem Religiosum de ejus discessu per tres dies ad minus ante remotionis, vel exilii exequutionem præmonere, ut ad Conventum, seu locum sibi destinatum possit honeste accedere: volumus præterea, ac decernimus, quod si aliquis, vel aliqui ex Patribus Vocalibus, vel Definitorii a Conventu in quo Capitulum Provinciale, Congregatio intermedia, vel aliud quodcumque Definitorium fuerint celebranda, etiam per sententiam declaratoriam in exilium mittatur, vel missus fuerit, non obstantibus prædicto exilio, & quibuscumque aliis ad eumdem Conventum tempore celebrationis Capituli Provincialis, Congregationis intermediæ, vel Definitorii pro suffragio ferendo, vel in Definitorio Jurisdictionem exercendo libere, & licite accedere possit, & valeat, nec Pater Provincialis, aut quicunque alius eundem in tali accessu, ullo modo impedire possit sub poena privationis utriusque vocis per quinquennium ipso facto incurrenda: Capitulo autem Provinciali, vel Congregatione intermedia, vel Definitorio, seu Definitoriis, finito,

to, & finitis statim recedat, & exilium servet.

De convocatione Vocalium.

Decimosexto. Per Convocatoriam, quæ a P. Provinciali, vel a quolibet alio Superiori in Capitulo Provinciali, Congregatione intermedia, vel alia quacumque electione fieri solet, convocatos intelligi volumus, & declaramus omnes, & singulos, in habitu, vel actu vigore Constitutionum, vel privilegii, aut quasi possessionis ad præscriptum Decreti sub num.2. supra positi in iisdem Jus eligendi habentes, respectu quorum nulla fieri possit prohibitio, quæ si fiat pro nulla habeatur, eaque non obstante, ad electionem, vel Definitorium accedere possint, & debeant: Congregationem insuper intermediam Pater Provincialis, aut Rector Provinciæ nullo motivo, vel prætextu prorogare valeat, sed statuto tempore in medio quadriennii die scilicet 24. Mensis Julii, prædictæ Congregationis primam sessionem per se, vel per alium celebrare teneatur sub pœnis privationis utriusque vocis per quinquennium, nullitatisque agendorum ipso facto incurrendis.

De Syndicatu Provincialis.

Decimoseptimo. Provincialis, seu Rector Provinciæ, elapso sui Officii tempore, coram Definitorio Capituli Provincialis stare teneatur judicio Syndicatus, seu (ut vocant) Residentiæ: prædictum autem Definitorium privative quoad aliam quamcumque auctoritatem, vel jurisdictionem, etiam Patris Provincialis, & Congregationis intermediæ, tum ad instantiam partium, tum ex Officio, de excessibus administrationis Officii, necnon personalibus durante Officio commissis, prout de jure inquirere, judicare, & determinare teneatur. Verum si aliqua, vel aliquæ contra Patrem Exprovincialem, aut Rectorem Provinciæ deferantur causæ, quæ a Definitorio Capituli Provincialis intra quindecim dies suæ durationis definiri nequeant; Definitorio Capituli privati, cui præsentium Statutorum, atque delarationum vigore omnis facultas desuper necessaria, & opportuna perpetuo conceditur, & concessa declaratur, deferantur; quatenus intra terminum præcisum duorum mensium causam, vel causas sibi delatas, prout juris fuerit, finiat, & determinet, finireque, & determinare omnino teneatur: Exprovincialis autem, vel Rector Provinciæ quousque judicium Syndicatus sententialiter absolutum non fuerit, ad quæcumque officia, etiam minima inhabilis omnino remaneat.

De adscriptione Religiosorum aliarum Provinciarũ huic Quitensi

Decimooctavo. Quandocumque contigerit Religiosos alterius Provinciæ Alumnos huic Provinciæ Quitensi affiliari; tum confirmantes & partim moderantes Decreta Reverendissimorum Patrum in prædicta Provincia admissa, necnon juxta Decreta Capituli Generalis celebrati anno 1661. tam licentiam a P. Reverendissimo Generale in scriptis habendam, quam consensum authenticum utriusque Definitorii saltem privati unius, & alterius Provinciæ, *a qua* scilicet, & *ad quam* pro validitate affiliationis omnino interveniri debere decernimus, & declaramus, secus affiliatio irrita, & nulla sit ipso facto, & absque alia declaratione: Nullus item alterius Provinciæ nisi prius eidem legitime affiliatus sit, neque aliquis ex non iterum affiliatis, vel in posterum affiliandis, nisi triennio transacto a die legitimæ affiliationis in Definitorem, vel Visitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarum Priorem, seu Vicarium cujuscumque Conventus, vel Domus, etiam Indorum, vel Prædii eligi, aut deputari possit; secus electio, vel deputatio irrita, & nulla sit ipso facto, & absque alia declaratione.

De renunciationibus.

Decimonono. Si Pastor Provincialis, aut quilibet alius ex novem Definitorii Patribus, legitima ex causa, officio suo semel acceptato renunciare voluerit, coram Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ id facere licite possit, & valeat; prædictum autem Definitorium causa renunciationis approbata, renunciationeque acceptata, ut defectus renunciantis suppleatur, prout de jure omnino procedere teneatur. Patres item Priores, Vicarii Priores, Studiorum Regentes, Provinciæque Secretarius, si causam legitimam renunciandi suis officiis semel acceptatis similiter habuerint, & eisdem renunciare licite possint, & valeant, non tamen per sex menses ante tempus Capituli Provincialis, neque per duos alios ante tempus Congregationis intermediæ; Quocirca Textum nostrarum Constitutionum 2.*par. cap.*7. *n.*17. §.3. ibi -- *Si vero Prioratus Officium acceptare renuerit sine causa prædicta, quam judicare tenentur Pater Provincialis, & Definitores &c.* intelligendum esse declarantes etiam respectu eorum, qui prædictis Officiis semel acceptatis renunciare voluerint. Decernimus, & declaramus hujusmodi Patres suas renunciationes coram Patre Provinciali, & Definitoribus actualibus in Definitorio saltem Capituli privati congregatis facere teneri; ad quod Definitorium causæ, vel causarum renunciationis approbationem, prædictæque renunciationis acceptationem, necnon si post Congregationem intermediam renunciatio acceptari contigerit, Electionem, seu provisionem alterius Officialis in locum renunciantis sufficiendi ad præscriptum earumdem Constitutionum 3.*par. cap.*9. duraturam pleno jure pertinere similiter declaramus: & si secus super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione: Verba autem Constitutionum 3.*part. cap.*2. §.5. ibi -- *Nullus item possit voci suæ renunciare sub pœna privationis vocis activæ per biennium*: de renunciatione solius vocis, ut prædicta verba sonant, non autem de renunciatione Officiorum intelligenda esse declaramus, & non aliter, neque alio modo.

De appellationibus.

Vigesimo. Si quis autem in quibuscumque causis civilibus, vel Criminalibus a Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ nulliter, aut cum injustitia notoria judicatus, vel spoliatus fuerit, ad remediaque Juris (absolutis prædictis Definitoriis) recurrere voluerit, tunc per se, vel per ejus Procuratorem, etiamsi absens fuerit, coram Definitorio Capituli privati, de prædicta nullitate, vel injustitia notoria processus, vel sententiæ, necnon restitutionem in integrum dicere, conqueri, & postulare legitime possit, & valeat: verba namque nostrarum Constitutionum 3. *part. cap.*10. §.3. ibi -- *Non tamen poterunt Sententias, vel determinationes Capituli, vel Congregationis Provincialis mutare, vel alterare*: In casibus Spolii, vel nullitatis, aut injustitiæ notoriæ locum non habent, neque eos comprehendunt, & ita intelligendum esse declaramus; Capitulum vero privatum, etiam cum facultate desuper necessaria, & opportuna, quæ vigore præsentium Sta-

Statutorum, atquæ declarationum ei perpetuo conceditur, & concessa declaratur quoad prædictam nullitatem, vel injustitiam notoriam, ac etiam quoad spoliati restitutionem usque ad sententiam definitivam, prout juris fuerit procedere omnino teneatur, quod etiam in simili eventu per P. Præsidentem, & Judices causarum facere posse declaramus. Magistri præterea, & præsentati semel a Provincia acceptati, gradibus Magisterii, vel Præsentaturæ, seu aliquo ex eorum privilegiis nullo modo possint suspendi, vel privari, aut suspensi, vel privati declarari, nisi propter casus dumtaxat pro eorum privatione, vel suspensione in Constitutionibus expressos, & per sententiam a Definitorio Capituli saltem privati, juris ordine servato proferendum: Et si contrarium super his fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione: Præfati insuper Magistri a Provincia acceptati, quoad habilitatem ad Officium Provincialatus, absque eo quod Conventuum Priores aliquando extiterint, confirmantes, & innovantes declarationes Reverendissimi Valvasorii Prædecessoris nostri, eo quod omnes actu legerint, & docuerint, privilegio Regentium gaudeant, & potiantur.

De amotione, & residentia Vicariorũ Priorum.

Vigesimoprimo. Vicarii Priores, qui loco Priorum, vel Vicariorum titularium cum voto, vel ante, vel post Congregationem intermediam quomodolibet eliguntur, vel providentur nullo modo ad libitum removeri possint, sed si motiva adsint privationis, vel declarationis privationis, contra eos procedendum esse declaramus eodem modo, & forma præscriptis in Constitutionibus 3. *part.* *cap.* 13. §. 17., & in Decreto sub *num.* 24. infraposito; irritum, ac inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, quidquid secus fieri, vel attentari contigerit. Innovantes propterea, & ampliantes Decretum Rm̃i Lanfranconii pro eadem Provincia Quitensi emanatum; præcipimus omnibus, & singulis Prioribus, & Vicariis Prioribus in Capitulo Provinciali, seu alias aleatis, vel provisis sub pœnis privationis prædictorum Officiorum ac inhabilitatis ad illa, & alia inposterum per quinquennium obtinenda, ut in Conventibus, Doctrinis, vel Prædiis pro quibus sunt electi, vel provisi, ad præscriptum Constitutionum 3. *part.* *Cap.* 13. §. 9. omnino residere teneantur, Paterque Provincialis, seu Rector Provinciæ, vel alias quicunque Superior sub pœna privationis utriusque vocis per quiquennium ipso facto incurrenda eisdem, vel alicui eorum nullo modo residentiam impediant, sed eos ad ita residendum cum effectu respective compellant, & cum Priores, seu Vicarii Priores ad Capitulum Provinciale ire debent, prædictus Provincialis, seu Rector Provinciæ sub eadem pœna privationis de Vicariis, qui Conventibus interim præsint, excepto unico casu in Constitutionibus expresso 3. *part.* *Cap.* 20. §. 1. nullo modo provideant, sed conformiter ad dispositionem ejusdem *Cap.* 20. si prædicti Conventus Superiorem non habuerint, Vicarii eligantur; nec sub eadem pœna privationis, auctoritatem, & gubernium interinarium Superioris, vel in ejus deficientia prædictas electiones valeant impedire, vel secus super his quovis modo audeant attentare.

De Patrib. convocandis ad negotia Cœnobii pertractanda.

Vigesimosecundo. Quotiescumque juxta præscriptum nostrarum Constitutionum Superior Localis ad aliquam causam, vel negotium pertractandum Patribus consilii uti debet (inter quos semper connumerari debere declaramus, & præcipimus Studiorum Regentes, & Lectores Sacræ Theologiæ, & Artium, tam actuales, quam Jubilatos) tunc omnes, & singulos Patres consiliarios vota decisiva habere declarantes; Decernimus, quod si aliquis eorum pro suffragatione secreta instantiam fecerit, per ballotulas secretas omnino fiat, & in omni eventu, nisi eorum major pars concurrat, & consentiat, sententia, vel resolutio nullo modo sit, neque intelligatur facta: Superior vero sub pœnis privationis utriusque vocis per quinquennium, & nullitatis agendorum ipso facto incurrendis, neque liberam Patrum suffragationem publicam, vel secretam valeat quovis modo impedire, neque eorumdem vota ad ejus sensum extorquere.

De reclamantibus contra professionem.

Vigesimo tertio. Si quis in posterum contra suam professionem judicialiter reclamaverit, vel de ejus nullitate dixerit, a quocumque Officio, quod pro tunc habuerit ipso facto sit absolutus, & privatus, liteque, seu reclamatione durante, nec vocem activam, nec passivam ullo modo habeat: & si in quocumque statu causæ, vel post sententiam definitivam, etiam in judicatum translatam ad Matrem suam Religionem redire velit, charitative quidem recipiatur; ita tamen, ut si facto Processu ad præscriptum Decreti sub *num.* 24. infra positi, legitimè constiterit, indebite, ac malitiose, & præsertim ad se subtrahendum a correctione Superioris contra professionem reclamasse, vel de ejus nullitate dixisse; si Graduatus, vel Sacerdos tantum fuerit, locum novissimum inter Graduatos, vel Sacerdotes per annum respective habeat, & utraque voce careat per biennium. Si vero non Sacerdos, sive Chorista, ut vocant fuerit, pœnam gravioris culpæ per unum mensem sustineat, & ad Sacros Ordines, etiamsi in eis initiatus fuerit, per triennium nullo modo promoveatur: & si tandem Laicus fuerit, eamdem pœnam gravioris culpæ per unum mensem subeat, & locum novissimum teneat per biennium.

De forma quam Provincialis servare debet in causis gravioribus.

Vigesimoquarto. Cum Pater Provincialis, etiam tempore Visitationis, in quibuscumque causis civilibus, vel criminalibus procedit, seu procedere intendit ad imponendum, etiam per Sententiam declaratoriam pœnam, vel pœnas graviores ordinarias, scilicet privationis vocis activæ, vel passivæ, Dignitatis, Prioratus, Magisterii, Præsentaturæ officii vocem activam, vel curam Animarum habentis, gravissimæ culpę, triremium, exilii a Provincia, torturæ, infamiæ, Apostasiæ, Conspirantis, Capitis factionum, incorrigibilitatis, & aliarum similium, vel formidabiliorum, aut infamiam Personæ, Conventus, Provinciæ, vel Religionis inducentium, insuper in illis causis, in quibus tractatur de exclusione, vel admissione, validitate, vel invaliditate alicujus Magisterii, vel præsentaturæ, in aliis similibus, vel gravioribus: tunc prædictus P. Provincialis non tamquam visitator, nec sub ratione & formalitate Visitationis (etsi ea in actu fuerit) sed tamquam Judex (præsuppositis tamen de Jure præsupponendis) judicialiter, & compilato Processu, servatisque omnibus, & singulis substantialibus judiciis ordinariis, in earum substantiatione, cognitione, & determinatione omnino

no procedere teneatur; itaut Reum, seu Reos, prout de jure etiam ad sententiam citet; eos in omnibus, & singulis suis legitimis Defensionibus, excusationibus, & exceptionibus, etiam contra judicem, vel judices, testem, vel testes, prout de jure audiat: Eis integram copiam Processus, nomina testium, & consultum habere cum Advocatis, seu juris Peritis, etiam sæcularibus, si petierint, terminosque sufficientes pro suis defensionibus concedat: Conjudices verbo, vel scripto informare nullatenus impediat; Cæteraque hujusmodi, etiam circa habilitatem, juramentum, examen, & repetitionem testium pro integritate Judicii, & legitima efformatione probationum de jure necessaria (quæ probationes, ut ad pœnam, vel pœnas præcipue ordinarias Reus condemnari, vel in eas, aut in aliquam earum incursus declarari possit, plenę, clarę, & concludentes debent esse) omnino observet, & ad sententiam sine plena cognitione causæ (prout ex parte sua fuerit) nullo modo procedat, neque procedere possit: Appellationes insuper legitimas, etiam ex causa probabili debito tempore interpositas (exceptis tamen quibusdam casibus particularibus de jure, & prout de jure excipiendis) quoad utrumque effectum, scilicet suspensivum, & devolutivum in quantum ad se attinet, admittat, easque sic admittere teneatur: quam formam, modum, & ordinem judicialiter procedendi, & judicandi, etiam circa appellationis admissionem, alium quemcumque Superiorem ordinarium, vel delegatum, necnon quodcumque Tribunal, vel Definitorium etiam Capituli Provincialis respective observare teneri decernimus, & declaramus; Unde verba nostrarum Constitutionum 3. part. Cap. 12. §.22. ibi. *Appellationes a correctione Regulari, vel a præcepto sui Superioris penitus inhibemus, & a nostro Ordine relegamus &c.*, & illa 6.part.Cap. 23. §.2. ibi -- *Impositæ tamen pœnę quocumque modo imponantur, a Subditis humiliter acceptentur, postposita omni appellatione; nam a correctionibus non licet Fratribus nostris appellare*. De correctionibus, vel præceptis extrajudicialiter, & ad pœnitentiam impositis, modumque legitime corrigendi, & præcipiendi non excedentibus intelligenda esse declaramus, & non aliter neque alio modo: & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit, totum sit irritum, & inane, nulliusque roboris, & momenti ipso facto, & absque alia declaratione.

De Judicibus recusantibus.

Vigesimoquinto. Recusationes malitiosæ, calumniosæ, frivolæ, frustratoriæ nullo modo admittantur, sed potius ita recusantes graviter, & prout de jure respective corrigantur, & puniantur; si tamen quicumque superior tam intra, quam extra terminum visitationis judicialiter procedens, seu procedere intendens, legitime recusari, etiam ex causa probabili contingat, tunc hujusmodi recusatione admissa, circa probationem causæ, vel causarum prædictæ recusationis, necnon circa alia ad ipsam recusationem, ejusque judicium concernentia, vel attinentia, ac insuper in omnibus, & singulis illis casibus in nostris Sacris Constitutionibus omissis, & in casibus dubiis pro eorum doctrinali intelligentia, seu interpretatione, in eo interim quod Reverendissimi Patris responsum legitime habeatur; prout de Jure communi Canonico procedi, & ad illud respective recurri debere, volumus, & declaramus. Verum si Pater Præsidens intra Definitorium Capituli Provincialis, vel P. Provincialis intra definitoria Congregationis intermediæ, vel Capituli privati, legitime coram eisdem Definitoriis recusari contigerit, Vicarios loco eorum nominare, vel substituere etiam sub motivo præsidendi minime possint, sed in tali casu præsidentia Definitorii, quodcumque sit, Patri ex reliquis in ordine sedendi antiquiori pertineat, & tam in istis, quam in casu recusationis aliorum Conjudicum, dummodo tamen major pars Definitorii libera, & expedita maneat, nullus alius ad Definitorium loco recusati, vel recusantis vocetur, vel admittatur, sed plena jurisdictio, etiam quoad causam principalem in majori parte Conjudicum remanentium sit, & permaneat, prout ita esse, & permanere volumus, & declaramus: quod si major pars Definitorii, ut supra non manserit, itaut in Definitorio Capituli Provincialis, vel Congregationis intermediæ quinque, & in Definitorio Capituli privati tres ad minus Patres liberi, & expediti existant; tunc pro dicta majori parte integranda, ad præscriptum Decreti sub num.9. suprapositi inviolabiliter procedatur.

De promovẽdis ad gradus, vel ordines, nec non de Apostatis.

Vigesimosexto. Nullus Religiosorum, qui a decem annis professionem in eadem Quiti Provincia emiserit, vel emittet in posterum, in Definitorem, Visitatorem, Regentem, Secretarium, Doctrinarium, Concionatorem, Priorem etiam Indorum, vel Prædii eligi possit, nisi per biennium integrum Artium, & per Triennium Sacræ Theologiæ cursus compleverit. In Confessores vero eligi poterunt dummodo in casibus conscientiæ sint sufficienter instructi: ii autem, qui ex aliis Provinciis a decem annis Quitensi Provinciæ sunt filiati, vel affiliabuntur in posterum, Definitorio per instrumenta authentica constare faciant, qualiter prædictos Artium, & Sacræ Ttheologiæ cursus in Provinciis a quibus sunt exfiliati perfecerint, alias sub pœna inhabilitatis ad recensita officia prædictos cursus in Provincia Quiti complere teneantur; & ad vitandam omnem irregularitatis suspicionem in Sacris Ordinibus suscipiendis, præcipimus, & mandamus R.P. Provinciali, seu Rectori Provinciali, necnon cuicumque Definitorio, etiam Capituli Provincialis ejusdem Provinciæ Quitensis nunc, & pro tempore existentibus, sub pœnis privationis utriusque vocis per decennium, ut ad Canones Sacrosancti Concilii Tridentini, Religiosis alterius Provinciæ, etiam cum licentia suorum Provincialium ad istam Quitensem divertentibus nullo modo Dimissorias ad Ordines sacros suscipiendos, etiamsi in eis initiati fuerint, de cætero concedant, cum hujusmodi Dimissoriæ a propriis, & non ab alienis Provincialibus concedendæ sunt: Animarumque præterea saluti consulentes ob immanem terræ, marisque distantiam ab hac Romana Curia, benigne concedimus Patri Provinciali, seu Rectori Provinciali, & Definitoribus etiam Capituli privati prædictæ Provinciæ Quitensis, nunc, & pro tempore existentibus, ut Religiosos suos Apostatas, etiamsi a multo tempore, & ultra annum a Conventu, vel etiam a Provincia, immo, & a Religione non tamen a fide apostataverint, recipere possint, servatis tamen quoad cætera dispositionibus nostrarum Constitutionum sexta parte Capite

pite decimoquarto de Apostatis recipiendis.

De Lectoribus. Vigesimo septimo. Ut debitum studiorum præmium benemeritis retribuatur, præcipimus, quod in Lectorem Artium nullus de cætero assumatur, nisi prius per integrum biennium Artium ad minus, & per quadriennium Theologiæ Scholasticæ cursibus peractis, prævium rigorosum examen per oppositionem lectionis 24. horarum coram Patre Provinciali, Superiori ordinario Conventus, Magistris a Provincia acceptatis, studiorum Regente, Lectoribus tam actualibus, quam Jubilatis, & studiorum Magistro, subeat, ac argumentis satisfactis, a majori parte prædictorum Patrum per suffragia secreta approbatus fuerit: Inter approbatos vere cæteris præstantior, pro primo Artium cursu legendo deputetur: quod si æquales in doctrina censeantur, antiquior in studiis Scholasticis, & data in iis æqualitate, antiquior in professione aliis præferatur: ad Lectoratus itidem Theologicos inter Artium Lectores, ille primo assumatur, qui antiquior est in lectione Scholastica, in qua si pares sint, qui prius Lector fuerit institutus, & si æquales in institutione inveniantur, ordo servetur professionis, ei vero, qui inverso ordine a Nobis præscripto ad Lectoris munus assumptus fuerit, annus, vel anni, quibus Artes, vel Theologiam, aut utramque facultatem legerit, seu docuerit, nullo modo computentur, neque computari possint pro Magisterio obtinendo.

De Magistris, & Præsentatis. Vigesimooctavo. Patres Definitorii, etiam Capituli Provincialis sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ, per quinquennium ipso facto incurrenda, nullo modo ad Magisterium etiam pro primo loco vacaturo postulent, vel exponant eum, qui per octo Annos Artium, & Theologiæ cursus docendo, & legendo prius non compleverit; neque eumdem, vel alium quemcumque pro Magistro etiam primum locum vacaturum acceptent, seu recipiant, nisi prædicto tempore Lectoriæ completo, literas originales Magisterii coram Definitorio exhibuerit. Ad Præsentaturæ vero gradum sub eadem pœna privationis neminem postulent, aut pro præsentato acceptent, seu recipiant, nisi cursibus Philosophicis, & Theologicis ut supra, in Decreto sub num.26. expletis, sex ferias Quadragesimales, ut vocant, & alios particulares sermones prædicaverit, literasque Præsentaturæ ante acceptationem, seu receptionem coram Definitorio exhibuerit originales, irritum, & inane ipso facto & absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit,

De Præcedentiis. Vigesimonono. Ad extirpanda radicitus litium germina, quæ circa præcedentias oriri solent: Declaramus, quod Exprovincialis, & Expræsidens toto illo quadriennio, quo immediate absoluti sunt suis ab Officiis respective, cum adhuc de corpore Definitorii sint, eumdem locum ubique, & præcedentiam habeant, quam habent intra Definitorium Congregationis intermediæ, ex declaratione Reverendissimi Lanfranconii pro eadem Provincia emanata in eaque usu recepta, declarantes tamen, quod transacto quadriennio, in quo sunt immediate absoluti, ad præcedentiam, & locum ex Constitut. 3. parte Cap.21. eisdem alias debitum, reduci teneantur, prout sub pœnis privationis vocis, & loci per quinquennium ipso facto incurrendis præcipimus omnibus, & singulis hujusmodi Patribus, etiam eis, qui ante hujus Decreti emanationem ita absoluti extiterunt, ut cum effectu reducantur, non obstantibus quibuscumque in contrarium, cum juxta Constitutionem Urbani VIII. de die 15. Januarii 1630. incipien. *In Sede Principis Apostolorum* prædictum Capitulum 21. 3. parte earumdem Constitutionum de ordine præcedentiarum inviolabiliter observari debeat: quoad Magistros insuper a Provincia acceptatos, in Choro, Refectorio, Capitulo, Processionibus &c. Ille, qui per tres menses ad minus prius graduatus fuerit, insigniaque Magistralia susceperit ad præscriptum prædictarum Constitutionum prædicta 3. parte Cap.21., & 5. parte Cap. 6. cæteros etiamsi Exprovinciales sint, præcedat, præcedereque debeat, nullo habito respectu ad qualitatem Exprovincialatus, utpote ex prædicto Cap. 21. 3. parte Constitutionum Magisterio inferiorem. Inter Præsentatos autem ille alios in eisdem locis præcedat, præcedereque debeat, qui per duos Menses ad minus gradu Præsentaturæ, etiam ante hujusmodi Decreti emanationem prius graduatus fuerit, sive sint cum voto, sive non sint, cum juxta prædictas Constitutiones eadem 3. parte, eodemque Cap.21. prædicti Præsentati, & Superior Conventus vota non habentes ante Socium Patris Provincialis, qui habet votum, locum & præcedentiam teneant; qui vero ab aliis Provinciis exfiliati, Provinciæ Quitensi affilliantur, eumdem in hac locum, & præcedentiam retineant, quem in Provincia, a qua exfiliantur habebant, itaut Magister inter Magistros, Præsentatusque inter Præsentatos &c. præcedentiam retineant sibi debitam, dummodo tamen de sua legitima promotione ad gradum Magisterii, vel Præsentaturæ, sive de antiquitate suæ Professionis, si graduati non fuerint, Definitorio saltem privato Provinciæ Quitensis, cui affiliantur, legitime constare faciant. Ut hæc, quæ circa præcedentiam decreta sunt, exactius in ista Provincia serventur: Declaramus, quod Patres Provinciales actuales, seu Rectores Provinciales, sive per se ipsos, sive una cum Definitorio, etiam Capituli Provincialis nullo modo possunt, neque poterunt alicui Religioso concedere præcedentiam, sicut nec etiam privilegia personalia, quibus vel a Choro, vel a mensa Communi, vel a communibus observantiis eximantur; sed observandam esse omnino Constitutionem Apostolicam Urbani VIII. die 30. Julii 1626. incipien. *Pastoralis*, qua hujusmodi Privilegia, & exemptiones prohibita, & interdicta sunt, de cæteroque absque licentia Sedis Apostolicæ concedi non possunt, irritum insuper, & inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, & declarantes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

De exequutione Decretorum quorum de electione Provincialis declaratur. Trigesimo. Volumus, & declaramus a Reverendissimorum Patrum Decretis, Statutis, Ordinationibus, & Declarationibus semel ab ista nostra Quitensi Provincia receptis, necnon ad ejus postulationem provisis, seu pro ipsius reformatione, & bono Regimine cum cognitione causæ emanatis supplicationem, vel appellationem ex legitima causa interpositam, eorum exequutionem nullo modo retardare, vel impedire

dire posse; sed in eo interim, quod responsum, vel determinatio Superioris legitime habeatur, omnia, & singula inviolabiliter observari, ac omnino exequi debere: irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

§.1. Experientia insuper edocti, quod multa irrepserint dubia, & lites ex Decretis Reverendissimorum Vicecomitis, & Lanfranconii Prædecessorum nostrorum, quibus præcipitur, ut electio Patris Provincialis sub pœna nullitatis celebretur juxta Constitutiones; quodque, qui semel electus fuerit in Provincialem, altera vice eligi non posset sub pœna ejusdem nullitatis; ideo prædicta duo Decreta moderanda, & ad terminos nostrarum Constitutionum reducenda statuimus, prout tenore præsentium ea moderamur, & reducimus: Declarantes, quod qui conformiter ad Sacros Canones, & nostras Constitutiones habilis, & idoneus ad Provincialatum repertus fuerit, valide, & legitime eligi possit; electioque, quæ juxta prædictos Sacros Canones, & Constitutiones Religionis valida, & legitima fuerit, pro valida, & legitima habeatur, eodem prorsus modo, ac si prædicta duo Decreta emanata non fuissent.

De Rectore Provinciali, qui per aliquod tẽpus gubernaverit; & de electione Vicariorum, Priorum, aliorũq; similium.

Trigesimo primo. Confirmantes, & quatenus opus sit innovantes Declarationes Reverendissimorum PP. etiam pro eadem nostra Provincia Quitensi emanatas, declaramus Rectorem Provincialem legitime electum, seu institutum, qui cum effectu Provinciam per aliquod tempus gubernaverit, & locum, & vocem activam, & alia quæcumque Jura, prærogativas, & privilegia Provincialis absoluti, tum intra, tum extra Definitorium deinceps semper habere; & tandem cum nostræ Constitutiones 3. part. Cap.9. disponant, ut in casu, quo Definitorium privatum post Congregationem intermediam Priores officio privet, nova electio, vel provisio Vicarii Prioris, quæ tunc fieri debet, ad prædictum Definitorium privatum pertineat. Hujusmodi dispositionem, etiam de declaratione privationis, necnon in casu, quo alius quicumque Officialis vocem activam habens, officio privetur, vel privatus declaretur, intelligendam esse declaramus: irritum, ac inane ipso facto, & absque alia delaratione decernentes, si secus super his quovis modo fieri, vel attentari contigerit.

Sanctio.

Trigesimo secundo. Ut autem præsentia hæc nostra Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, quæ cum plena cognitione causæ pro reformatione, & bono regimine istius nostræ Provinciæ Quitensis a Nobis matura consideratione edita fuere, firmius consistant, stricte præcipimus R. P. Provinciali, seu Rectori Provinciæ, omnibusque, & singulis RR. PP. Definitorii prædictæ Provinciæ nunc, & pro tempore existentibus in meritum salutaris obedientiæ, sub rebellionis nostræ, privationis vocis activæ, & passivæ per decennium, graduum, officiorum necnon Excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hac una pro trina canonica monitione præmissa in his scriptis, licet inviti, ferimus, ipso facto incurrendis pœnis, quatenus omni, & quacumque supplicatione, & appellatione remota, omnia, & singula Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes in his literis contenta in Capitulo etiam privato integre recipiant, ad literam inviolabiliter observent, ab omnibus, & singulis respective, sic observari faciant, & ulla sine mora exequutioni mandent, non obstantibus quibuscumque Provinciæ definitionibus, actis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon nostris, vel Prædecessorum nostrorum Decretis, Statutis, Ordinationibus, & Declarationibus in contrarium præmissorum quomodolibet approbatis, confirmatis, innovatis, concessis, & emanatis, quæ omnia, & singula in quantum præsentibus adversantur, revocamus, & annullamus, & revocata, & annullata esse volumus, & declaramus, sicuti etiam alia a nobis Decreta die 20. Mensis Novembris 1675. pro ista Provincia Quitensi edita, tenore præsentium revocamus, & annullamus, revocataque, & annullata esse volumus, & declaramus, mandantes, ut ad nos cum effectu transmittantur. Præcipimus insuper eidem Patri Provinciali, seu Rectori Provinciæ, nunc, & pro tempore existenti sub eisdem pœnis, ut perpetuis futuris temporibus ante recognitionem P. Præsidentis in Capitulis Provincialibus, & in Congregationibus intermediis respective, coram omnibus Patribus, ac Fratribus hora, quæ opportuna ei videatur, hæc nostra Decreta, Ordinationes, Statuta, & Declarationes perlegi faciat, ac in libro Provinciæ transcribi, & eorum authenticam copiam ad omnes Conventus dictæ Provinciæ transmitti curet, quorum Prioribus, seu Superioribus localibus nunc, & pro tempore existentibus etiam præcipimus sub pœna suspensionis ab officio per sex menses ipso facto incurrenda, ut eadem singulis annis, infra Quadragesimale tempus publice coram omnibus legi faciat. Hæc autem nostra Decreta, Ordinationes, Statuta, & Declarationes, quæ semper firma, valida, & efficacia esse decernimus, & declaramus, de subreptionis, vel obreptionis, vel alio quovis defectu, etiam intentionis nostræ, nemo Nobis inferior sub iisdem pœnis, & excommunicatione notare audeat: Sicque in præmissis per quoscumque prædictæ Provinciæ, & Ordinis nostri Judices, & Superiores Ordinarios, & Delegatos judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione decernentes, & declarantes, si secus super his a quoquam nobis inferiori, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, aliaque præmissa bono regimini, ac reformationi, & tranquillitati prædictæ Provinciæ valde utilia sint; firmiora verò existant ea, quibus Apostolicæ Sedis accedit auctoritas, Nobis propterea dictus Franciscus Procurator, etiam nomine dictæ Provinciæ humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsum Franciscum Procuratorem specialis favore gratiæ prosequi volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum

ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, omnia, & ſingula Decreta, Statuta, Ordinationes, & Declarationes, ac articulos, & capitula præinſerta, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, etiam ſubſtantiales, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Omnia relata Decreta confirmantur.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliis in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Mart. MDCLXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

LVI.

Dat. 24. Mar. 1679. An. 3.

Permittitur, ut Feſtum B.M.V. de Monte Carmelo cum Officio, & Miſſa propria Fratrum Carmelitarum celebretur ab omnibus in Regnis, & Dominiis Coronæ Portugalliæ ſubjectis.

Die 24. Septembris 1726. Benedictus XIII. hoc Feſtum cum Officio ab ipſo approbato extendit ad Urbem, & Orbem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memor.

Exordium.

Apoſtolatus officium, quod inſcrutabilis Divinæ bonitatis altitudo humilitati noſtræ, meritis licet, & viribus longe impari committere dignata eſt, ſalubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter ſatagentes piis Chriſtifidelium, & præſertim perſonarum in ſublimitate poſitarum, magnoque virtutum fulgore conſpicuarum votis ad augendam in Terris auguſtiſſimæ, Sanctiſſimæque Deiparæ Virginis Mariæ cultum, & venerationem laudabili ſtudio tendentibus favorabilem aſſenſum paterna benignitate libenter præbemus, ſicut ad augendam Chriſtiani Populi devotionem conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Preces Reginæ Portugalliæ.

§.1. Cum itaque ſicut nomine Chariſſimæ in Chriſto Filiæ noſtræ Mariæ Franciſcæ Eliſabethæ Portugalliæ, & Algarbiorum Reginæ illuſtris Nobis per Venerabilem Fratrem Ludovicum Archiepiſcopum Bracharen. dilectiſſimi in Chriſto Filii noſtri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratorem nuper expoſitum fuit, ipſa Maria Franciſca Eliſabetha Regina pro peculiari ſua erga Beatiſſimam Virginem præfatam devotione feſtum ejuſdem Sanctiſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo quotannis die 16. Julii, ſeu alia die intra illius octavam cum eodem officio ac Miſſa propria, quibus Fratres Ordinis ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex Indulto Sedis Apoſtolicæ prædictæ utuntur, in Regnis, & Dominiis Coronæ Portugalliæ ſubjectis celebrari poſſe ſummopere deſideret: Nos ipſius Mariæ Franciſcæ Eliſabethæ Reginæ votis hac in re quantum cum Domino poſſumus paternæ charitatis ſtudio annuere cupientes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ut feſtum glorioſiſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo ab omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur in omnibus Eccleſiis præfatorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, ac Provinciarum, & Ditionum quarumcumque Coronæ Portugalliæ ſubjectorum annis ſingulis die 16. Julii, ſeu alia die intra illius octavam cum officio, & Miſſa propria, quibus Fratres prædicti ſicut præmittitur, utuntur, celebrari libere, & licite poſſit, & valeat, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Prædictum Feſtum cum Officio, & Miſſa propria die 16. Julii vel alia intra octavam celebrandum extenditur ad omnes Eccleſias in locis Coronæ Portugalliæ ſubjectis.

Clauſulæ.

§.2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Or-

Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Martii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LVII.

Dat. 14. Apr. 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum, quo specialis Congregatio segregavit quatuor Cœnobia a Provincia Bavariæ Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Decreti.

Nuper ad tollendas in posterum occasiones discordiarum, & scandalorum, quæ a plerisque annis in Provinciam Bavariæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini irrepserant, Congregatio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus super negotiis dictæ Provinciæ a Nobis specialiter deputata, in vim facultatis sibi a Nobis attributæ, Conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Ratembergensem, & de Schefel ab eadem Provincia Bavariæ segregavit, & dismembravit, eosque segregatos, & dismembratos esse voluit, & declaravit, uni, vel pluribus dicti Ordinis Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis per eamdem Congregationem opportuno tempore aggregandos, & incorporandos, relictis ipsi Provinciæ Bavariæ omnibus Conventibus, quæ in Bavaria existunt, quive in ea erigentur, ac insuper Conventu Ratisbonen. dicti Ordinis, ut Provinciam Bavaricam in posterum constituerent, ac integrarent, & alias prout uberius continetur in literis dilecti filii Nostri Palutii ejusdem S.R.Eccl. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris deputati emanatis, tenoris, qui sequitur, videlicet --

Literæ Emi Protectoris, in quibus refertur Congregationis Decretum.

§.1. Palutius Tit. Sanctorum XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis de Alteriis S.R. Eccl. Camerarius, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini apud Sanctam Sedem Protector. Cum in Sacra Congregatione deputata per Sanctissimum D.N. Innocentium XI. feliciter regnantem pro negotiis Provinciæ Bavariæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini sub die 17. Martii 1679. in Domo Emi Domini Vidoni cum interventu EE. DD. Fachenetti, Franzoni, Carafæ, nostri de Alteriis, Columnæ, & ejusdem Vidoni, ad tollendas in posterum occasiones discordiarum, & scandalorum, quæ a plerisque annis irrepserunt, resolutum fuerit consulendum esse Sanctissimum, ut ex nimium justis, & rationabilibus motivis, & causis in eadem Congregatione mature perpensis, & examinatis dignaretur dismembrare a dicta Provincia Conventus Civitatis Salisburgensis, loci Dissembergh ejusdem Diœcesis Salisburgen., ac etiam Conventus de Rattembergh, & de Schefel in Tyrolensi Ditione, eosque aggregare uni, vel pluribus Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis; itaut ipsa Bavarica Provincia constituatur in posterum ex solis Conventibus in ipsa Bavaria existentibus, aliisque in ea, ut speratur erigendis, necnon ex Conventu Ratisbonensi, qui in ea remaneat. Cumque relatione sibi facta, Sanctitas Sua hanc Congregationis resolutionem laudaverit, & approbaverit, eique opportunam ad id facultatem benigne fuerit elargita: Propterea eadem Sacra Congregatio, Pontificia auctoritate, præfatos Conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Rattembergensem, & de Schefel a præfata Provincia Bavariæ segregat, & dismembrat, eosque segregatos, ac dismembratos esse vult, & declarat uni, vel pluribus Provinciis, ut supra opportuno tempore per eamdem Sacram Congregationem aggregandos, & incorporandos, relictis omnibus Conventibus, qui in Bavaria extant, quique in ea erigentur, ac insuper Conventu Rattisbonensi, ut Provinciam Bavaricam in posterum constituant, ac integrent: Ita tamen, ut Religiosi omnes prædictorum Conventuum Salisburgensis, Dissembergensis, & Rattembergensis, & de Schefel quamvis ratione originis Bavari sint, in eodem statu, & respective gradibus, in quibus reperiuntur, gaudeant omnibus prærogativis in Provincia, aut Provinciis, cui, vel quibus aggregabuntur, proinde ac si ab initio in iis professionem emisissent, absque ulla prorsus differentia. Eadem vero Sacra Congregatio nobis tamquam præfati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectori benigne commisit, ut hanc dismembrationem, ac segregationem Conventuum a se factam notificaremus, prout per præsentes notificamus, simulque vigore facultatis a Sanctissimo D.N. super hoc negotio specialiter Nobis factæ, præcipimus omnibus, & singulis PP., ac FF. præfatæ Provinciæ Bavariæ cujuscumque status, gradus, & conditionis existentibus in meritum salutaris obedientiæ, sub privationis utriusque vocis, graduum, & Officiorum, & in subsidium sub excommunicationis latæ sententiæ, quam hac una pro trina canonica monitione præmissa in his scriptis, licet inviti, ferimus, aliisque nobis reservatis, & ipso facto incurrendis pœnis, ne sub quovis prætextu, aut quæsito colore, per se, vel per alios, directe, vel indirecte impedimento sint, quo minus præfata Conventuum dismembratio, ac segregatio executioni mandetur. Datum Romæ ex Ædibus nostris hac die 25. Martii 1679. I. Cardinalis de Alteriis Protector.

Sejuncta fuerunt a Provincia Bavariæ quatuor cœnobia postea a Congregatione adjūgēda aliis Provinciis, in quibus Fratres Bavarici servare poterant suos gradus, & prærogativas.

Præcepta fuit d. segregationis executio sub certis pœnis.

Præces Superiorum, & fratrum d. Provinciæ Bavaricæ.

§.2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum dictæ Provinciæ Bavariæ nobis subinde expositum fuit, ipsi præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat conse-

quen-

Congregationis Decretum, & Protectoris literæ confirmantur.

quendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ſegregationem, & diſmembrationem ſupradictorum quatuor Conventuum a præfata Provincia Bavariæ, aliaque præmiſſa, tam a memorata Cardinalium Congregatione, quam a præfato Palutio Cardinale, & Protectore reſpective facta, & ordinata, ut præfertur, expeditaſque deſuper ejuſdem Palutii Cardinalis, & Protectoris Literas præinſertas, cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri,& obtinere,ac illis ad quos ſpectat,& pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios,& delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum præfatorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, ſeu quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene,& ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter,& expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Aprilis MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

LVIII.

Dat. 19. Apr. 1679. An. 3.

Confirmatur regia electio S. Joſephi in Patronum, & Protectorem omnium Regnorum ac Dominiorum Regis Catholici, & in ejus Feſto Indulgentia plenaria conceditur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Eximia pietas in Deum, ac erga Beatos Coeli incolas cum Chriſto regnantes, devotionis, aliarumque regiarum virtutum decora, cum præclaris in Eccleſiam Dei meritis, ſingularique in Nos, & Apoſtolicam Sedem fide conjuncta, quibus Chariſſimum in Chriſto filium noſtrum Carolum Hiſpaniarum Regem Catholicum multipliciter inſignivit Altiſſimus, paternam noſtram in eum charitatem adducunt, ut pia illius vota ad augendam in terris Sanctorum venerationem laudabiliter tendentia libentiſſime exaudiamus, cœleſtiumque gratiarum diſpenſationi noſtræ divinitus creditarum muneribus decoremus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Sanctorum honorem, Chriſtianique populi præſidium, atque ædificationem ſalubriter in Domino expedire arbitramur.

Preces Regis Hiſpaniarum pro confirmatione factæ ab ipſo electionis S. Joſephi in Patronum, & Protectorem ſuorum Regnorum.

§.1. Cum itaque ſicut dilectus filius nobilis Vir Gaſpar de Haro y Guſman, Marchio de Carpio pro dicto Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Orator Nobis nuper exponi fecit, idem Carolus Rex pro peculiari ſua erga glorioſum Patriarcham Sanctum Joſephum, Beatiſſimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ Sponſum devotione, univerſa Regna, & Dominia ſua illius patrocinio, atque protectioni commiſerit, ipſumque Sanctum Joſephum in Patronum, & Protectorem eorundem Regnorum, & Dominiorum elegerit, cupiatque propterea opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri.

Confirmatur prædicta electio, & Sancto conceduntur prærogativæ omnes Patroni, & Protectores.

§.2. Nos pium, & religioſum dicti Caroli Regis animum plurimum in Domino commendantes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis per præfatum Gaſparem Marchionem ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio, electionem memorati Sancti Joſephi in Patronum, & Protectorem Regnorum, & Dominiorum præfatorum factam, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſuplemus; & de prædicto Sancto Joſepho in Patronum, & Protectorem ſic electo prærogativas omnes ejuſmodi Patronis, & Protectoribus Regnorum, & Dominiorum competentes decernimus, juxta tamen Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani, & ad formam Conſtitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri ſuper obſervatione Feſtorum die decima tertia Septembris 1642. emanata.

Item viſitantibus Eccleſiæ d. Patroni in ejus feſto conceditur Indulgentia Plenaria.

§.3. Præterea ad augendam fidelium Religionem, & animarum ſalutem cœleſtibus Eccleſiæ theſauris pia charitate intenti. Omnibus utriuſque ſexus Chriſtifidelibus, vere pœnitentibus, & Confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui die Feſto Sancti Joſephi prædicti a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi quaſcumque Eccleſias in Regnis, & Dominiis dicti Regis, Deo in honorem ejuſdem S. Joſephi hactenus dedicatas, & in futurum quandocumque dedicandas, earumque quamlibet quotannis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus.

Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus quibuſcumque Decretis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus generalibus, vel ſpecialibus, necnon quatenus opus ſit quibuſvis etiam Juramento confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes illis alias in

ſuo

suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. April. MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LIX.

Dat. 22. Apr. 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum Definitorum Congregationis Camaldulensium de alternativa quatuor præcipuorum Officiorum in quatuor eorum Provinciis servanda.

Similis alternativa in Provincia Quitensi Eremitarum S. Augustini confirmata fuit ab eodem Pontifice in Constit. 25. *quæ incip.* Pro parte charissimi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) in Dieta Congregationis Monachorum Camaldulensium Ordinis S. Benedicti die 23. Aprilis 1676. factum fuit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Ut servetur æquitas, & Justitia distributiva in electione Generalis, Procuratoris generalis, & Visitatorum unanimi consensu, & per vota secreta statuerunt, & decreverunt RR. PP. Definitores, ut in posterum in futuris Capitulis generalibus supradicta quatuor Officia alternatim distribuantur per quatuor Provincias Romandiolæ, Venetæ, Etruriæ, & Marchiæ, adeo quod unicuique Provinciæ unum ex prædictis quatuor Officiis conferatur tali ordine, & dispositione, ut postquam una ex prædictis Provinciis Generalatum obtinuerit, non possit iterum obtinere, nisi postquam per alias tres Provincias Generalatus fuerit distributus, & sic dispositum intelligatur de aliis tribus officiis. Nos Decretum hujusmodi rationi consentaneum, illiusque observantiam multum utilitatis dictæ Congregationi allaturam esse reputantes, de Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super hoc negocio specialiter deputatorum consilio, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum Dietæ de alternativa electionum Generalis, Procuratoris Generalis, Visitatorum, & Definitorii in Provinciis Romandiolæ, Venetiæ, Etruriæ, & Marchiæ.

Confirmatur relatum Decretum.

§.1. Præterea considerantes, quod Provinciæ Etruriæ, & Marchiæ dictæ Congregationis Camaldulen. jam a multis annis Generalatu ejusdem Congregationis honoratæ non fuerunt, in proxime futuro ipsius Congregationis Capitulo generali unum Monachum expresse professum Provinciæ Etruriæ, vel Marchiæ hujusmodi qualitatibus ad id per Constitutiones dictæ Congregationis requisitis prædictum in Abbatem Generalem ejusdem Congregationis, servatis alias servandis, eligi, quoad reliqua vero tria Procuratoris, scilicet Generalis, & duorum Visitatorum Congregationis præfatæ munera dispositionem Decreti præinserti observari debere, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Cui additur, ut alternativa Generalatus incipiat a Provincia Etruriæ, & Marchiæ.

§.2. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis Camaldulen., ejusque Provinciarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbus insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Aprilis MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LX.

Extenditur Festum Patrocinii B. M. Virginis ab Alexandro VII. institutum in Regnis Hispaniarum ad omnia Dominia Regis Catholici.

Dat. 26. Maii 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXimia, & Orthodoxæ fidei cultore, & assertore Rege digna Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici erga Augustissimam, atque Gloriosissimam Virginem Dei Genitricem Mariam devotio promeretur, ut piis illius votis ad augendam, & propagandam in Terris Coeli Reginæ super Choros Angelorum exaltatæ venerationem laudabili studio tendentibus favorabilem assensum paterna benignitate libentissime præbeamus.

Exordium.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Alexandro Papa Septimo pro parte claræ memor. Philippi Quarti dum vixit earundem Hispaniarum Regis Catholici exposito, quod ipse Philippus Rex ad augendas Batissimæ Virginis Mariæ præfatæ gratias pro plurimis beneficiis, quæ ab illa accepisse pro affectu profitebatur, unum festum particulare patrocinii Beatissimæ Mariæ Virginis nuncupandum in omnibus Hispaniarum Regnis aliqua die Dominica Mensis Novembris annis singulis celebrari summopere desiderabat; Idem Ale-

Precibus Philippi IV. festi Patrocinii cũ determinato Officio, & Missa cœptum fuit celebrari etiam a Regularibus in omnibus Hispaniarum Regnis.

Alexander prædecessor, supplicationibus præfati Philippi Regis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Clero, etiam Regulari præfatorum Regnorum Hispaniæ, ut aliqua die Dominica Mensis Novembris per Ordinarium loci designanda annis singulis festum Patrocinii ejusdem Beatæ Mariæ Virginis cum Officio duplici, quod recitatur die quinta Augusti in festo Dedicationis Sanctæ Mariæ de Nives, exceptis lectionibus secundi Nocturni, quæ sumerentur ex sermone Sancti Joannis Chrysostomi, *Dei filius &c.* quæ habetur die duodecima Septembris, quinta infra Octavam Nativitatis ipsius Beatæ Mariæ Virginis, necnon cum Missa, quæ celebratur dicta die cum Gloria, & Credo, celebrare libere, & licite possent, & valerent, auctoritate Apostolica concessit, & indulsit: Præterea omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Missæ Solemni in die prædicta interfuissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die vigesima octava Julii 1657. expeditis quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur.

Item concessa Indulgentia Plenaria adstantibus solemni Missæ Festi in aliqua Dominica Novembris celebrandi.

§.2. Cum autem sicut pro parte præfati Caroli Regis Nobis per dilectum filium Nobilem virum Gasparem de Haro y Gusman, Marchionem de Carpio ipsius Caroli Regis apud Nos & Sedem Apostolicam Oratorem nuper expositum fuit, idem Carolus Rex paternæ pietatis exemplo, enixe cupiat concessam a memorato Alexandro prædecessore gratiam ad omnia, & singula ejus Dominia extendi, & ampliari: Nos pium ejus desiderium hac in re plurimum in Domino commendantes, illique quantum Nobis ex alto conceditur paterno affectu obsecundare cupientes, supplicationibus ejus nomine Nobis per præfatum Gasparem Marchionem super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, ut Patrocinii Beatissimæ Virginis Mariæ festum hujusmodi cum Officio, & Missa, juxta formam, & tenorem præfatarum Alexandri prædecessoris literarum in posterum annis singulis aliis Dominiis eidem Carolo Regi subjectis celebrari libere pariter, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus. Ac etiam plenariam indulgentiam ab eodem Alexandro prædecessore concessam, ut præfertur, ad omnia, & singula alia Dominia prædicta, servata tamen in reliquis supradictarum Alexandri prædecessoris literarum forma, & dispositione, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Preces Caroli II. Regis Hispaniarum.

Extenditur festum prædictũ una cum Indulgentia ad omnia dominia eidẽ Regi subjecta.

§.3. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem Alexandri prædecessoris literis concessa sunt, non obstantibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Maji MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXI.

Declaratur, Inquisitores Portugalliæ incurrisse in suspensionem Officiorum ob denegatam obedientiam præcepto Pontificis.

Dat. 27. Ma[...] 1679. An[...]

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cum nos per nostras in simili forma Brevis die 24. Decembris proxime præteriti expeditas literas Venerabili Fratri Verissimo Archiepiscopo olim Bracharen tunc temporis munere Inquisitoris Generalis adversus hæreticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ex concessione, seu delegatione Apostolica fungenti in virtute Sanctæ obedientiæ districte præceperimus, & mandaverimus, ut intra terminum decem dierum, a die quo eædem literæ ei per Venerabilem Fratrem Marcellum Archiepiscopum Chalcedonen. nostrum, & Apostolicæ Sedis in Regnis præfatis Nuncium præsentatæ fuissent, computandum quatuor, vel quinque Processus Originales in Tribunali Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem hujusmodi in eisdem Regnis auctoritate Apostolica instituto contra Reos de Judaismo inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, qui etiam tanquam negativi in pœnam ordinariam condemnati fuerant, jam finitos, & terminatos in manibus ejusdem Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii realiter, & cum effectu consignasse, & tradidisse omnino deberet, alioquin elapso dicto termino, nec sequuta effectiva consignatione Processuum hujusmodi, eo ipso tam ipsum Verissimum Archiepiscopum ab Officio Generalis Inquisitoris hujusmodi sibi a nobis per alias nostras pariter in forma Brevis emanatas literas demandato, omnique, & quacumque auctoritate sibi per easdem literas quomodolibet attributa, quam omnes, & singulos alios Inquisitores in eisdem Regnis a dicto Verissimo Archiepiscopo ejusque prædecessoribus Inquisitoribus generalibus respective electos, seu deputatos, vel confirmatos a suis pariter muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in præfatis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis quovis modo spectantibus, donec, & quousque aliter a nobis, & Sede Apostolica præfata dispositum, vel ordinatum fuisset penitus, omnino suspenderimus, ac ipso facto suspensos fore, irritumque, & inane, si quid subinde desuper tam a præfato Verissimo Archiepiscopo, quam ab aliis Inquisitoribus prædictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigisset, & tam ipsum Verissimum Archiepiscopum, quam cæteros omnes, & singulos Inquisitores præfatos, si præceptum nostrum hujusmodi transgredi, aut alias quomodolibet primo-dictis

Species fa[...]

Mandatũ fa[...] Inquisitori G[...]nerali, ut a[...] quædam tr[...]deret Nunc[...] Apostolico.

Sub pœna su[...]pensionis officiorum, quam tam ipsi, quam alii Inquisitores statim i[...]currissent.

Item sub pœ[...]nis Canonic[...] S. Sedi rese[...]vatis.

dictis literis contravenire ausi fuissent, ipso facto in poenas canonicas, ipsum quidem Verissimum Archiepiscopum tunc Inquisitorem Generalem in poenam interdicti ab ingressu Ecclesiæ, cæteros vero Inquisitores prædictos in excommunicationem majorem respective absque alia declaratione incursuros esse decreverimus, & declaraverimus; Absolutionem autem ab iisdem poenis Nobis, & huic Sanctæ Sedi specialiter reservaverimus, & alias prout in primodictis literis nostris, quorum tenorem, præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Verum (sicut accepimus) idem Verissimus Archiepiscopus olim Inquisitor Generalis mandato, & præcepto nostris sibi per easdem literas minime paruerit, & proinde tam ipse, quam cæteri olim Inquisitores prædicti suspensionem a suis respective muneribus præfatis, omnique potestate, & auctoritate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium quovis modo spectantibus incurrisse reperiantur: Hinc est, quod Nos præmissa ad omnium, quorum interest, & in futurum interesit, notitiam, nequis illorum ignorantia forsan decipiatur, deduci volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque præfatos ob non præstitam mandato, & præcepto nostris hujusmodi circa consignationem Processuum supradictorum in manibus prædicti Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii, ut præfertur, faciendam, in termino supra expresso debitam paritionem, eo ipso suspensionem prædictam incurrisse; ac proinde statim elapso termino hujusmodi eos omnes, & singulos nullam omnino in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium quomodolibet pertinentibus jurisdictionem habuisse, nec de præsenti habere: & propterea omnia, & singula per eosdem gesta post incursum dictæ suspensionis, & si quæ forsan per eos inposterum agentur in Materiis Sancti Officii hujusmodi ob defectum Jurisdictionis penitus, & omnino nulla, & invalida fuisse, & esse, ac fore tenore præsentium declaramus.

Ob inobediẽtiam Inquisitores omnes declarantur suspẽsi ab Officio; & eorũ acta nulla.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, aliive quilibet cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, moderari, limitari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in literis supradictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus literis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Maji MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXII.

Permittitur Superiori Generali Presbyterorum Missionis facultas condonandi ex Assistentium consensu novæ probationis tempus, reddendique jus electionum, & prærogativas redeuntibus ad Congregationem.

Dat. 5. Junii 1679. An. 3.

Constitutiones hujus Congregationis confirmatæ fuerunt a Clem. X. Const. 5., quæ inc. Ex injuncto nobis *tom. 7. Const. 13. quæ inc.* Alias fel. rec. *qua statutum fuit, a Summo Pontifice, & Superiore Generali duntaxat commutari, aut dissolvi posse vota in eadem Congregatione emissa.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Presbyteri Congregationis Missionis, quod, cum alias, videlicet die 18. Januarii 1673. in Conventu Generali dictæ Congregationis, qui tunc habebatur, propositum fuisset dubium: An eos, qui post emissa vota egressi ex eadem Congregatione, cum dispensatione postea regrediuntur, oporteat denuo biennium in Seminario, antequam ad vota admitterentur, nullo excepto, exigere. Præterea: Utrum anni ad deputationes, atque electiones requisiti a votis posterioribus tantum in fine biennii post regressum emissis computandi essent, nulla habita ratione prioris temporis in Congregatione ante egressum transacti: remissa fuit ad diem

sequen-

sequentem dubiorum hujusmodi resolutio, eoque die repetita desuper tractatione placuit Conventui, ut ad tollendam omnem dubietatem a Sede Apostolica pro Superiore Generali dictæ Congregationis peteretur facultas, primo dispensandi ex toto, vel ex parte in præfato biennio cum illis, ad quorum probationem hoc tempus necessarium non esse judicaret; deinde restituendi omnino, vel partim in jus deputationum, atque electionum, tam activarum, quam passivarum, aliasque prærogativas, illos, qui per antiquorum votorum dissolutionem eo exciderant; ita tamen ut Superior Generalis neque dispensaret, neque restitueret, nisi de consensu suorum Assistentium ad plura medietate suffragia cum sua ipsius prærogativa. Quare exponentes prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superioris Generalis, & Presbyterorum.

§.1. Nos igitur specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfato moderno,& pro tempore existenti Superiori Generali dictæ Congregationis, ut de consensu suorum Assistentium ad plura medietate suffragia cum sua ipsius prærogativa illis, qui post emissa vota prædicta ex eadem Congregatione egressi fuerint, ut præfertur, & subinde ad illam redierint, biennium Seminarii, sive novæ probationis hujusmodi in totum, vel pro parte, prout secundum datam sibi a Domino prudentiam expedire judicaverit, auctoritate nostra Apostolica remittere, seu desuper cum illis opportune dispensare, ac etiam illos ad jus deputationum, atque electionum tam activarum, quam passivarum, aliasque prærogativas, quibus ante eorum egressum fruebantur, omnino, vel partim dicta auctoritate restituere, & reintegrare libere, licite, & valide possit, & valeat, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Conceditur d. Superiori, ut queat remittere partem, vel totum Seminarii biennium, sicut & jura, & privilegia restituere Presbyteris revertentibus.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios,& integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus,& per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum,& inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXIII.

Confirmatur Decretum Cardinalis Protectoris, quo vetatur sub Excommunicationis pœna, ne Fratres laici Tertii Ordinis S. Francisci in Provincia Siciliæ præcedant Clericos etiam professione posteriores.

Dat. 9. Ju. 1679. Ann.

De præcedentia inter Fratres Laicos professos, & Clericos Novitios Capuccinorum, vide quid statutum fuit ab Urb. VIII. Constitut. quæ inc. Nuper pro parte.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Bonaventuræ Rossi Procuratoris, & Commissarii Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium nogotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod cum in Provincia Siciliæ dicti Ordinis inoleverit abusus antiquus, ut Fratres Laici quo ad præcedentiam cum Fratribus Clericis etiam Diaconis juxta antiquitatem professionis concurrerent, non sine manifesta indecentia, & depressione conditionis Ecclesiasticæ, & Sacrorum Ordinum, ipse Bonaventura plurimum cupiebat ordinari, ut Fratres laici dictæ Provinciæ in posterum professuri locum Clericis, etiam posterioribus, cedere deberent, alioquin ad professionem non admitterentur, quemadmodum apud Fratres Minores Capuccinos nuncupatos, aliorumque Ordinum Religiosos, ac etiam in aliis Provinciis Tertii Ordinis prædicti observare dicebatur, eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die 23. Martii proxime præteriti emanatum, attenta relatione venerabilis fratris nostri Francisci Episcopi Ostien. ejusdem S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati, præfati Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, supplicem Libellum super præmissis porrectum remisit eidem Francisco Episcopo Cardinali, & Protectori, ut præfatum abusum in prædicta Provincia etiam sub pœnis ipsi benevisis omnino tollerent, Ipse vero Episcopus, & Cardinalis Protector auctoritate sibi per præfatam Congregationem attributa, Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet. Attentis expositis, auctoritate Nobis a Sacra Congregatione attributa, illique inhærendo &c. de cætero Fratres Laici, seu Conversi, qui in poste-

Species facti.

Decretũ Protectores auctoritate Congregationis editum, ne posterii Conversi ob quolibet causam & quocumque in loco Clericos præcedere audeant.

posterum ad habitum, seu Professionem in prænarrata Provincia Siciliæ Tertii Ordinis S. Francisci admittendi erunt quovis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cujusvis consuetudinis, Fratres Clericos ejusdem Ordinis in quibusvis functionibus tam publicis, quam privatis, necnon in locis, & actibus quibuscumque præcedere, & ne quicumque Superiores ejusdem Ordinis id deinceps quoquo modo permittere audeant, vel præsumant sub excommunicationis pœna ipso facto pro contrafacientibus incurrenda, tenore præsentium statuimus, ordinamus, & prohibemus, in contrarium prænotata consuetudine, & aliis quibuscumque non obstan. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 19. Aprilis 1679. A. Cardinalis Barberinus Protector -- Loco Sigilli.

Preces Procuratoris, & Cōmissarii Generalis.

§.1. Cum autem sicut præfatus Bonaventura Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicę confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsum Bonavēturam Procuratorem, & Commissarium generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur relatum Decretum.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatæ Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXIV.

Coufirmantur Confraternitates omnes sub titulo SS. Rosarii, tametsi de canonica aliquarum institutione non constet, nec eæ unquam innovatæ juxta Constitutionem Clementis VIII. vel contra formam in ea præscriptam erectæ fuerint.

Dat. 15. Junii 1679. An. 3.

Similem Confirmationem Confraternitatum S. Scapularis in Ecclesiis Carmelitarum existentium habemus in 161. *Clem. X. Const. quæ incip.* Exponi Nobis *tom.* 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoii Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet multæ in dicti Ordinis, aliisque Ecclesiis, seu Oratoriis existant Confraternitates utriusque sexus Christifidelium sub titulo Sanctissimi Rosarii, quæ suas functiones adinstar similium Confraternitatum obtinent, multaque pietatis, & Christianæ charitatis opera exercent, de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio institutione forsan non constat, & in aliarum erectionibus, & institutionibus præscripta per Constitutionem fel. rec. Clementis PP. VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit. *Quæcumque a Sede Apostolica &c.* die 7. Decembris 1604. editam forsan servata non fuerunt, & aliæ ante emanatam Constitutionem hujusmodi erectæ, & institutæ, novas erectionum, & institutionum hujusmodi, ac communicationis Indulgentiarum, facultatum, & privilegiorum literas intra tempus ab eadem Constitutione præfixum, seu etiam postea, impetrasse minime reperiuntur. Nobis propterea dictus Antonius Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Species facti.

Preces Magistri Generalis Ord. Prædicatorum.

§.1. Nos igitur ipsum Antonium Magistrum Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Confraternitates prædictas sub titulo Sanctissimi Rosarii in quibusvis tam dicti Ordinis quam aliis Ecclesiis, seu Oratoriis ubicumque locorum de præsenti existentes, tametsi de eorum canonica ab initio erectione, & institutione non appareat, nec ipsæ Confraternitates novas erectionum, & institutionum, seu communicationis Indulgentiarum facultatum, & privilegiorum hujusmodi literas intra tempus a præfata Clementis prædecessoris Constitutione præfixum obtinuisse reperiantur, nec in earum erectionibus, & institutionibus præscripta per easdem Constitutiones servata fuerint, auctoritate Apo-

Firmantur a Pontifice prędictæ Confraternitates nūc existentes, dūmodo serventur S. Sedis Decreta.

Apostolica tenore præsentium confirmamus, & validamus, easque in statu valido esse, & fore decernimus, declaramus in omnibus, & per omnia, perinde, ac si illas omnes, & singulas ab ipso initio canonice erectas, & institutas fuisse, novasque erectiones, & institutiones suo tempore juxta formam memoratæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse constaret, & in reliquis ejusdem Constitutionis forma in illarum erectionibus, & institutionibus respective servata fuisset, omnesque, & singulos Juris, & facti defectus, qui propter præmissa desuper quomodolibet intervenerunt, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, supplemus, & sanamus; & quatenus opus sit ipsas Confraternitates omnes, & singulas servata tamen cæteroqui Constitutionum, & Decretorum hujus Sanctæ Sedis præsertim circa distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum, forma, & dispositione, de novo erigimus, & instituimus. Cæterum in erectione, & institutione similium Confraternitatum de cætero faciendis, formam in supradicta Clementis prædecessoris Constitutione præscriptam adamussim servari volumus, alioquin erectiones, & institutiones hujusmodi nullius omnino sint roboris, & momenti.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac præfata Clementis prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXV.

Permittitur, ut quædam Indulgentiæ a tribus Pontificibus, & duobus Legatis S. Sedis Confraternitatibus SS. Rosarii concessæ describi possint in Summario Indulgentiarum dictarum Confraternitatum, tametsi earum originales literæ non reperiantur. Dat. 16. Ju[nii] 1679. An. [3.]

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoy Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet dudum bon. mem. Alexander dum vixit, Episcopus Forolivien. tunc Apostolicæ Sedis cum potestate Legati de Latere per totam Germaniam Nuncius omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Confraternitatis SSmi Rosarii Confratribus, & Consororibus in singulis quinque Bmæ Mariæ Virginis præcipuis Festivitatibus, scilicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis centum, & quoties per se, vel per alios Rosarium Virginis, quod quinquagies salutationem Angelicam, & quinquies orationem Dominicam complectitur, legissent, vel legi fecissent, aut in die Sabbati feriali, vel festivo, quando *Salve Regina* caneretur post completorium apud Fratres Ordinis Prædicatorum coram Altari Clementissimæ Virginis, ubi præfata Confraternitas instituta erat, præsentes adstitissent, quadraginta dies de Indulgentia singulis vicibus, quibus id fecissent, pro injunctis sibi pœnitentiis misericorditer in Dño relaxaverit, ac postmodum, accepto per fel. rec. Six. PP. IV. prædecessorem nostrum, quod in Ecclesia Domus Ordinis Prædicatorum Civitatis Colonien. erat quædam Confraternitas utriusque sexus fidelium *de Rosario B. Virginis* nuncupata ad honorem Angelicæ salutationis instituta, cujus Confratres, & Consorores intra spatium trium dierum cujuslibet hebdomadæ Orationem Dominicam quindecim, & Angelicam satutationem centum quinquaginta vicibus ad honorem ejusdem B. Virginis Mariæ juxta ipsius Confraternitatis instituta dicere consueverant, quas quidem Orationes, & salutationes *Rosarium* appellabant, & extra d. Civitatem Colonien. in aliis Civitatibus, & locis erant quamplures utriusque sexus ejusdem Confraternitatis Confratres, & Consorores: idem Sixtus prædecessor voluerit, & ordinaverit, quod omnes, & singuli Confratres, & Consorores Confraternitatem prædictam servantes, tam in dicta Civitate Colonien., quam & alibi ubicumque locorum tunc, & pro tempore existentes vere pœnitentes, & confessi, qui Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam prædictas modo præmisso dicerent, in singulis Nativitatis, Annunciationis, & Assumptionis B. M. Virginis Festivitatibus Indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum consequerentur: & insuper bo: mem: Raymundus tit. S. Mariæ Novæ Presbyter Cardinalis tunc per Germaniam dictæ Sedis Legatus eisdem Confratribus, & Consororibus pro quolibet Rosario centum dies Indulgentiarum perpetuo concesserit, originales tamen Literæ super concessionibus Indulgentiarum hujusmodi emanatæ de præsenti non reperiuntur, quamvis de ipsis concessionibus,

Indulgent. concessæ a Alexan. Nuncio in Germania.

A Sixto IV.

A Raymundo Legato Germaniæ.

bus, & Literis rec: mem. Leonis PP. X. prædecessoris pariter nostri, quæ incipiunt, *Pastoris æterni &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1520. pridie nonas Octobris sub plumbo expeditis, per quas Indulgentiæ præfatæ ab eodem Leone prædecessore approbatæ, confirmatæ, & innovatæ, ac de novo perpetuo concessæ fuerunt.

A Clem. VII. §.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, subinde piæ mem. Clemens PP. VII., etiam prædecessor noster quasdam Literas, per quas similis rec. Adrianus PP.VI. pariter prædecessor noster Confratribus, & Consororibus Confraternitatis ad Altare in Cappella *de Rosario* nuncupata B. M. Virginis situm in Ecclesia Domus S. Dominici Oppidi de Victoria d. Ordinis Calaguritan. Diœcesis institutæ, qui in eadem Cappella, seu Ecclesia hujusmodi unam quinquagenam *Rosarium, seu Psalterium* nuncupatam recitassent, pro qualibet die, qua id fecissent, quinquaginta annos de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Dño relaxaverat, auctoritate Apostolica extenderet, & ampliaret, ad hoc ut prædicti Confratres dictæ Confraternitatis tunc, & pro tempore existentes, qui d. Psalterium in aliqua Ecclesia, seu Oratorio cujusvis loci, in quo eos pro tempore residere contingeret, devote recitassent, quoties id fecissent, Indulgentias præfatas consequerentur, quas consequturi fuissent, si in d. Ecclesia S. Dominici juxta tenorem concessionis d. Adriani prædecessoris id recitassent, prout uberius contineri dicitur in Literis ipsius Clementis prædecessoris sub Plumbo desuper anno Incarnationis Dominicæ 1525. pridie nonas Aprilis emanatis, quæ quidem originales non inveniuntur, sed in quodam Libro in Hispania dudum cum approbatione tunc existentis Nuncii Apostolici in Regnis Hispaniarum residentis impresso leguntur. Cumque pariter non reperiantur originales Literæ similis mem. Gregorii PP. XIII. etiam prædecessoris nostri die 24. Octobris 1577. (ut ex illarum exemplis Bononiæ impressis apparet) expeditæ, per quas idem Gregorius prædecessor universis, & singulis utriusque sexus Confratribus tunc pro tempore existentibus Confraternitatis Rosarii Gloriosissimæ Virginis Mariæ in Cappella familiæ de Guidottis sita in Ecclesia Domus S.Dominici Ordinis Prædicatorum Bononiæ canonice institutæ pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui singulis annis solemni Processioni prima Dominica cujuslibet mensis in dicta Ecclesia celebrandæ interfuissent, & d. Cappellam devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, & unione, ac hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, necnon in singulis Festivitatibus ejusdem B.M. Virginis eamdem Cappellam pariter visitassent, & ut præfertur oravissent, quo die prædictorum id fecissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit.

A Gregorio XIII.

Preces Magistri Generalis Ord. Prædicatorum. §.2. Quia vero de præsenti conficitur summarium Indulgentiarum Confratribus, & Consororibus Confraternitatum SSmi Rosarii concessarum, & respective auctoritate Apostolica extensarum, & ampliatarum, prævia Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum approbatione ad communem utilitatem publicandum, ne de supra expressis Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus dubitari contingat, præfatus Antonius Magister Generalis opportune in præmissis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: Nos piis ipsius Antonii Magistri Generalis votis hac in re quantum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ, ac peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes supra narratæ in summario prædicto apponi, & exprimi possint, ac Confraternitatum hujusmodi, & Confratribus, & Consororibus suffragentur, & suffragari debeant in omnibus, & per omnia proinde ac si originales Literæ præfatorum Sixti IV., Clemen. VII., & Gregorii XIII. prædecessorum nostrorum, ac Alexandri Episcopi Nuncii, & Raymundi Cardinalis Legati super earum concessionibus emanatæ apparerent, & exhiberentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Ac ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, easdem Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes modo, & forma supra expressis harum serie de novo in perpetuum concedimus.

Permittitur, ut in Summarium inseri possint prædictæ Indulgentiæ, quæ etiam denuo conceduntur.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXVI.

Confirmantur, & innovantur duo Brevia Urbani VIII. pro Provincia S. Josephi Ordinis Minorum Discalceatorum adversus Fratres aliarum Provinciarum ad Curiam Madriti accedentes.

Dat. 17. Junii 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster motu suo proprio, ac ex certa scientia omnibus, & singulis cujusvis Provinciæ Hispaniarum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Fratribus Discalceatis, qui de suorum Superiorum licentia ad Aulam Regiam Madriti pro rebus, & negotiis ibidem gerendis pro tempore se conferrent, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indi-

In primo Brevi, statutum fuit, ne fratres Discalceati ad Aulam Regiã Madriti accedentes in alia, quam in una ex eorũ duabus domibus morarentur, nec eleemosynam peterent sub certis pœnis.

indignationis suæ, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac excommunicationis latæ sententiæ pœnis præcepit, mandavit, ne in alia, quam in una ex duabus Domibus Regularibus Sancti Ægidii, & S. Bernardini dicti Ordinis in Oppido Matriti hujusmodi existentibus, arbitrio tamen Ministri Provincialis Provinciæ S. Josephi eorumdem Fratrum diversarentur, neve cujusvis generis eleemosynam in præfata Aula sub quovis prætextu, aut quæsito colore petere auderent, seu præsumerent, dummodo in eisdem Domibus Regularibus omnia necessaria ipsis Fratribus juxta regularis observantiæ normam subministrarentur, & alias prout plenius continetur in ipsius Urbani prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet: Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut accepimus, licet ex omnibus Provinciis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum in Regnis Hispaniarum existentibus, Fratres ad S. Ægidii, & S. Bernardini Domos Regulares ejusdem Ordinis Oppidi Matriti Toletanæ Diœcesis, pro negotiis, aliisque eorum rebus gerendis se recipere soleant, & illis quo tempore in eisdem Domibus regularibus commorintur, de omnibus rebus ad eorum sustentationem necessariis provideatur, interdum tamen in Domibus Regularibus Fratrum dicti Ordinis non Discalceatorum diversantur, eleemosynisque Benefactorum prædictarum duarum Domuum regularium utuntur, exindeque Benefactores ipsi plus æquo gravantur, nulla habita per eosdem Fratres eleemosynarum ratione, quas a prædictis Benefactoribus primo dictæ duæ domus regulares dietim recipiunt, quo fit, ut non leve felici prædictarum duarum Domorum regularium gubernio præjudicium inferatur, quæ nullam aliam eleemosynæ assignationem habent, præter eam, quam in dies quærunt, & quæ illis datur, quandoquidem pia Missarum celebratione nullius generis eleemosynam accipiant, sed illæ pro Benefactoribus celebrantur. Quare nos præmissis quantum cum Domino possumus obviare, ac primodictarum duarum Domorum regularium indemnitati consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra omnibus, & singulis cujusvis Provinciæ Hispaniarum Ordinis prædicti Fratribus Discalceatis hujusmodi, qui de Superiorum suorum licentia ad Aulam Regiam Matriti pro rebus, & negotiis hujusmodi pro tempore se conferent in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac excommunicationis latæ sententiæ pœnis per præsentes præcipimus, & mandamus, ne in alia, quam in una ex primodictis duabus Domibus regularibus arbitrio tamen dilecti filii Ministri Provincialis Provinciæ S. Josephi eorumdem Fratrum diversentur, neve cujusvis generis eleemosynam in prædicta Aula sub quovis prætextu, aut quæsito colore petere audeant, seu præsumant, dummodo in primo dictis duabus Domibus regularibus omnia necessaria Fratribus prædictis juxta regularis observantiæ normam subministrentur; in eventu vero, in quem iidem Fratres aliqua re indiguerint, ad Guardianum alterius ex primodictis duabus Domibus regularibus, in qua diversabuntur, non autem ad alios Superiores, seu dicto Guardiano inferiores recursum habeant. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis, quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Primum Breve Urb. VIII.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Julii MDCXXXVI. Pontific. nostri Anno Decimotertio M. A. Maraldus. Loco ✱ Sigilli.

In secundo Brevi confirmatum fuit Decretū Ministri Generalis Ordinis, quo inter alia injungebatur Guardiano ne permitteret, prædictos fratres morari Madriti ultra 20. dies.

§.1. Et subinde pro parte tunc existentium Fratrum dictæ Provinciæ S. Josephi d. Urbano Prædecessori exposito, quod pro felici præfatarum Domorum Regularium, seu Conventuum S. Ægidii, & S. Bernardini regimine, & gubernio, tunc existens Minister Generalis dicti Ordinis inter alia statuerat, & ordinaverat, ut exteris Fratribus ad Conventus hujusmodi pro tempore venientibus, tempus viginti dierum pro terminandis, expediendisque eorum negotiis assignaretur, & quatenus intra dictos viginti dies negotia hujusmodi non expedirentur; iidem Fratres exteri è dicta Curia migrare, & ad suas Provincias regredi deberent, relicta penes Procuratorem Conventus negotiorum hujusmodi expediendorum, & exacte solicitandorum cura: Præfatus Urbanus prædecessor Statuta, & Ordinationes hac super re ab eodem Ministro Generali facta auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit; & propterea omnibus, & singulis Ordinis, & Conventuum hujusmodi Superioribus quocumque nomine nuncupatis tunc, & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, vocisque activæ, & passivæ, ac suorum officiorum privationis, aliisque arbitrio suo pœnis, eo ipso absque alia declaratione incurrendis mandavit, ut præfata Statuta, & Ordinationes exacte, & accurate observarent, ac ab aliis observari curarent, & facerent, & alias prout uberius, etiam continetur in aliis ejusdem Urbani Prædecessoris literis pariter in forma brevis emanatis, tenoris qui sequitur videlicet. Urbanus PP. VIII. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ S. Josephi, quod pro felici, prosperoque Conventuum S. Ægidii, & S. Bernardini dicti Ordinis Oppidi Matriti Toletanæ Diœcesis regimine, & gubernio dilectus Filius Joannes Merinero Ordinis hujusmodi Minister Generalis, sub die 10. Januarii præsentis anni 1642. statuit, & ordinavit, ut ab exteris dicti Ordi-

Alterum Breve Urb. VIII.

Ordinis, aliarum Provinciarum Religiosis Discalceatis hujusmodi, qui in dies pro suis, aut suorum Parentum, seu consanguineorum negotiis ad Curiam Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici se conferunt, ne Conventus præfatos in aliquo gravent, neve disciplinam Regularem inturbent in ipso eorum adventu Guardianus primodicti Conventus S.Ægidii pro tempore existens, obedientiales literas, quas deferunt petere, & quænam venerint negotia tractaturi, sciscitari, & quærere teneatur; Si vero compererit negocia hujusmodi non multum urgere Fratres Discalceatos exteros hujusmodi ad dictam Curiam sic accedentes non ultra biduum inibi consistere, & detineri curet; Si tamen negocia hujusmodi seria, & urgentia fuerint eisdem Fratribus Discalceatis exteris tempus viginti dierum pro terminandis, expediendisque eorum negociis assignet, illosque è Conventu in quo degunt egredi, non cum sociis, quos secum duxerint, sed cum Procuratore Conventus, aut cum socio dicti Procuratoris, jam ad id a Provincia designari faciat: si vero contingat intra dd. viginti dies negocia hujusmodi nullatenus expediri, eosdem exteros Fratres Discalceatos hujusmodi e dicta Curia migrare, & ad suas Provincias regredi curet, firma remanente penes eumdem Priorem negociorum hujusmodi expediendorum, & exacte solicitandorum cura, ad quem effectum idem Joannes Minister Generalis in virtute S.Obedientiæ, & Spiritus Sancti injunxit eidem Guardiano ut præmissas ordinationes, & mandata irremissibiliter exequatur, exteris autem Fratribus Discalceatis hujusmodi, ut Guardiano ejusdem Conventus S.Ægidii nunc, & pro tempore existenti uti eorum Prælato, & Commissario in omnibus, & singulis dictam dispositionem concernentibus pareant, & obediant, ac insuper obedientiam, necnon mandata a dilecto Filio Ministro Provinciali ejusdem Provinciæ pro illius bono regimine emanata, quæ illis ubi primum ad Conventum pervenerint, notificari debeant, observent; voluitque idem Minister Generalis, ut Fratres Discalceati exteri dicti Ordinis, qui ad eamdem Curiam accedunt, nec ad Conventum S.Francisci dicti Oppidi Ordinis hujusmodi nec ad personarum Sæcularium Domos divertere, nec ibi pernoctare ullatenus possint, sed in eisdem SS. Ægidii, & Bernardini Conventibus commorari teneantur, quodque, nec per se, nec per interpositam personam cujusvis generis eleemosynas quoquo modo quærere audeant, nisi re prius eidem Guardiano Conventus Sancti Ægidii hujusmodi communicata, & obtenta desuper ab eodem licentia. Ne vero præfatæ ordinationes, & Statuta a quoquam d. Ordinis Superiore alterari possint; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut illa confirmationis nostræ patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Statuta, & Ordinationes d. Joannis Ministri Generalis præfata Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris, quam facti quantumvis substantiales, & formales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Mandantes propterea omnibus, & singulis dicti Ordinis, & Conventuum hujusmodi Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, nunc, & pro tempore existentibus in virtute S.Obedientiæ, ac sub excommunicationis, vocisque activæ, & passivæ, ac suorum officiorum privationis, aliisque arbitrii nostri pœnis eo ipso absque alia declaratione incurrendis, ut præfatæ ordinationes, & Statuta exacte, & accurate observent, & ab aliis observari curent, & faciant, ac decernentes præsentes Literas validas semper, & perpetuo firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis quos illæ concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari debere; irritumque, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Ordinis, Provinciæ, & Conventuum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, aut de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Dec. 1642. Pontificatus nostri Anno vigesimo -- M. A. Maraldus loco ✱ Annuli Piscatoris.

§.2. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum dictæ Provinciæ S.Josephi Nobis nuper expositum fuit, literæ præinsertæ temporis progressu in desuetudinem abierint, nec accurate observatæ fuerint, propter recursus, quos Fratres illas eludendi gratia ad personas primarias habuerunt, mediaque efficacissima, quæ adhibuerunt, unde magnum eidem Provinciæ enatum est detrimentum: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgerè de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ confirmandi, & innovandi relata Brevia.

Preces Superiorum, & fratrum Provinciæ S.Josephi.

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singula-

gulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes:

§. 4. Hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas binas Urbani Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in futurum quandocumque spectabit, exacte, & accurate observari præcipimus, & mandamus, necnon omnes, & singulos tam Fratres, quam Superiores, qui literis præinsertis, etiam una vice, contravenerint, eo ipso excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & offi iorum per eos obtentorum pœnas, & præsertim Superiores qui Fratres prædictos in duobus Conventibus supradictis, vel eorum altero contra dispositionem literarum præinsertarum ultra viginti dies retinuerint, seu morari permiserint, absque alia declaratione incursuros esse declaramus.

Confirmantur, & innovantur Brevia, eorúque executio omnibus præcipitur sub certis pœnis.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXVII.

Dat. 22. Junii 1679. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regular., quo declaratum fuit, Fratres Discalceatos Ordinis S. Augustini non habere jus aggregandi ad Confraternitatem Cinturatorum, posse tamen eos Confraternitates Corrigiatorum erigere.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- *In Causa Augustinianorum verten. inter Patrem Generalem totius Ordinis Sancti Augustini ex una, & Patres Vicarios Generales Discalceatorum Congregationum Italiæ, Galliarum, Hispaniarum, & Lusitaniæ altera ex partibus &c. -- Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus auditis referente Eminentissimo Crescentio, censuit non licere Discalceatis Jus aggregandi ad Confraternitatem Cinturatorum Sanctæ Mariæ de Consolatione positam in Ecclesia Sancti Jacobi Bononiæ. Posse tamen erigere Confraternitates Corrigiatorum in propriis eorum Ecclesiis tantum, servata tamen forma Constitutionis san. mem. Clementis VIII. incipien.* Quæcumque &c. *sub die 7. Decembris 1604., & Decretorum ejusdem Sacræ Congregationis; Ideoque erectionem factam in Ecclesia Discalceatorum in Civitate Ulyssiponæ esse nullam. Romæ 30. Septemb. 1678. -- Card. Gaspar Carpineus.*

Decretum Congregationis Episcop. & Regul.

§.1. Cum autem, sicut Dilectus filius Dominicus Valvasorius Procurator Generalis Fratrum Eremitarum S. Augustini Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Dominicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Eremit. S. Augustini.

Confirmatur relatum Decretum.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari: & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Jun. MDCLXXIX. Pontificatus Nostri anno Tertio.

LXVIII.

Dat. 28. Junii 1679. An. 3.

Adscribitur in albo Sanctorum Servus Dei Thuribius Archiepiscopus Limanus.

Hic Beatus Sanctorum albo adscriptus fuit a Benedicto XIII. 4. Idus Dec. 1726. in Const. quæ incipit: Quoniam Spiritus.

INNO-

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

Exordium. LAudemus Viros gloriosos, qui magni virtute, adepti sunt gloriam in conversatione Gentis, & commissas sibi oves verbo, & exemplo fideliter pascere, Deique Domum ædificare, atque corroborare studuerunt; qui quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis, Ecclesiam universam nominis sui celebritate, & spiritualium aromatum odore impleverunt, ac demum feliciter decurso mortalis ævi studio, immarcescibilem justitiæ coronam in æterna Cœlestis Hierusalem stabilitate accipere meruerunt. Quos inter cum Dei Servus Thurribius, olim Archiepiscopus Limanus, charismata meliora æmulatus, ac Theologicarum, Moraliumque virtutum omnium fulgore conspicuus, longe lateque splenduerit; Apostolici muneris, quod viribus licet, & meritis impares, divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut illius cultui, & venerationi in terris, ad Dei laudem, ad Ecclesiæ decus, & præsidium, ad Christiani populi spiritualem ædificationem, atque consolationem, potestate nobis a Domino tradita, consulamus.

Declaratum fuit a S. Congr. Rituum, dictum Dei servum donari posse nomine Beati.

§.1. Cum itaque confectis dudum ex hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia processibus de vitæ sanctitate, heroicisque virtutibus, quibus idem Servus Dei Thurribius multipliciter fulsisse, piisque studiis, quibus Catholicam fidem, Ecclesiasticamque disciplinam per Sanctæ Synodi Tridentinæ Decreta sancitam in nova illa Christianitate stabilivisse, ac miraculis quæ ad manifestandam hominibus ejus sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, post maturam diligentemque illorum discussionem coram Nobis constituta, auditis eorum Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse quandocumque Nobis placeret, ad solemnem ipsius Servi Dei Thurribii canonizationem juxta ejusdem S.R.E. Congreg. Rituum tuto deveniri, ac interim indulgeri, ut nuncupetur Beatus, & de eo tamquam Confessore Pontifice Officium recitetur, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebretur.

Preces Caroli Regis Catholici, & aliorum.

§.2. Hinc est, quod piis, enixisque precibus charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariannæ Reginæ Viduæ ejus Genitricis, ac Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, Cleri, Universitatum, Collegiorum, & Populorum tam Hispaniarum, quam Regni Peruani Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium unanimi consilio pariter, & assensu, & auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei Thurribius olim Archiepiscopus Limanus in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ Venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo sub ritu semiduplici in omnibus Ecclesiis tam Sæcularium, quam Regularium utriusque sexus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore Pontifice singulis annis, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 27. Aprilis, qua ipsius Servi Dei Corpus translatum, & in Metropolitana Ecclesia Limana repositum fuit, cum spiritum Creatori reddiderit die 23. Martii, quæ feriis Quadragesimæ, vel Festis Pascalibus impedita esse solet. Hæc autem, videlicet recitationem Officii, & Missæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, nempe in Civitate, & Diœcesi Limana, ubi obiit, in Civitate Majoricæ, in qua natus est, & in Collegio Ovetensi nuncupato, Universitatis Studii Generalis Salmanticen., in quo humanis, divinisque Literis imbutus fuit, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Propterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias die quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Civitatum, & Diœcesis, ac Collegii præfatorum respective solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis locorum respective constituta, & intra sex Menses promulganda, postquam tamen eadem solemnia in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint, pariter celebrandi facimus potestatem.

Insignitur Servus Dei Torribius Beati nomine, ejusque festum cū Officio, & Missa die 27. Apr. in quibusdam locis celebrari permittitur

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Jun. MDCLXXIX. Pontificatus Nostri anno Tertio.

LXIX.

Declaratur, Provinciam S.Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fr. Minorum Discalceatorum frui debere omnibus juribus, & Privilegiis aliarum ejusdem Ordinis Provinciarum. Dat. 10. Julii 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpet. rei memor.

ALias fe. re. Clemens PP. X. prædecessor noster motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Custodiam Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, quæ in executionem quarumdam ipsius Clementis prædecessoris in simili forma Brevis literarum auctoritate Apostolica erecta, & instituta, variisque gratiis, & ordinationibus pro felici illius gubernio emanatis per alias ternas ejusdem Clementis prædecessoris pariter in forma Brevis literas decorata, atque stabilita fuerat, in novam Provinciam Fratrum Discalceatorum Hispaniæ dicti Ordinis, quæ Provincia S. Petri de Alcantara Regni Nea-

Huic Provinciæ a Clem. X erectæ ab eodem concessa fuerunt jura, & privilegia omnia aliarū Provinciarū præsertim Hispanicarū.

Neapolis nuncupari deberet, ac Capitula Provincialia pro Ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, nec non Congregationes, aliosque congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, omnibusque, & singulis prærogativis, præeminentiis, juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utebantur, fruebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poterant, & possent in futurum pari formiter, & absque ulla prorsus differentia, ut signanter illis, quæ Provinciis Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis prædicti a quibusvis Romanis Pontificibus ejus prædecessoribus, ac præsertim a recolendæ memoriæ Urbani PP. VIII. per quasdam suas in forma Brevis literas, quarum initium, *Cum ea &c.* die 25. Junii 1639. expeditas concessa sunt, nec non omnibus, & singulis indultis, privilegiis, & gratiis custodiæ præfatæ ab ipso Clemente prædecessore per quinas suas literas quomodolibet concessis, & quibus Custodia ipsa eatenus gavisa erat, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite posset, & valeret; ita tamen ut nova Provincia hujusmodi facultate fundandi, & erigendi novos Conventus de sola Ordinariorum licentia, quæ dictæ Custodiæ auctoritate Apostolica concessa reperiebatur, non nisi in locis, in quibus Fratres de Observantia, vel Reformati nuncupati Ordinis prædicti non essent, uti valeret, sine cujusquam præjudicio in perpetuum erexit, & instituit, & alias prout in ejusdem Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 7. Februarii 1675. expeditis, quarum, & aliarum literarum præfatarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Referuntur Pontifices, a quibus concessa fuerunt prædicta jura, & privilegia.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Sancta Maria Custos, & nuper primus Minister Provincialis dictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis Nobis exponi fecit præcipua privilegia, gratias, & indulta dictis Provinciis Hispaniæ concessa a rec. mem. Gregorio XIII. per suas, quarum initium, *Adhuc Nos Dominus &c.* die 12. Novembris 1677. ad favorem Provinciæ S. Josephi, & Clemente VIII. per suas proxime dictarum confirmatorias, quarum initium *Dudum &c.* die 25. Martii 1592. ad favorem ejusdem Provinciæ S. Josephi, & a dicto Urbano VIII. tam per supradictas ad favorem Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ, quam alias suas, quarum initium, *Alias fel. rec. Gregorius PP. XIII. &c.* ad favorem omnium Provinciarum Discalceatorum die 8. Aprilis 1642., ac alias, quarum initium, *Alias postquam per re. me.* die 30. Julii 1642. ad favorem earumdem Provinciarum, & alias incipientes; *Alias pro felici, prosperoque regimine &c.* confirmatorias præcedentium die 22. Decembris ejusdem anni 1642. ad favorem Provinciarum hujusmodi, & alias quarum initium, *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Gundisalvus &c.* die 7. Februarii 1643. ad favorem Provinciæ S. Gabrielis, ac alias incipientes, *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Paulus &c.* confirmatorias præcedentium die 4. Martii ejusdem anni 1643. ad favorem omnium Provinciarum Discalceatorum, & reliquas suas, quarum initium, *Religiosorum &c.* die .... Februarii 1642. ad favorem Provinciæ S. Didaci, nec non Alexandro VII. Romanis Pontificibus etiam prædecessoribus nostris per suas, quarum initium, *Cum sicut dilecti filii &c.* die 18. Martii 1649. ad favorem dictarum Provinciarum S. Josephi, & S. Joannis Baptistæ, & alias incipientes, *Exponi nobis nuper fecerunt &c.* per quas privilegia per præfatos Gregorium XIII. Clementem VIII., & Urbanum VIII. prædecessores eisdem duabus Provinciis S. Josephi, & Sancti Joannis Baptistæ concessa ad omnes alias Provincias Discalceatorum extendit, die 5. Novembris 1665. respective expeditas in simili forma Brevis literas emanaverint:

Causa hujus Declarationis.

§.2. Et licet dubitari non possit, quin privilegia, gratiæ, & indulta hujusmodi a memorato Clemente X. prædecessore præfatæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, cui ad servandam cum aliis Provinciis uniformitatem, tuendamque in ea Regularis disciplinæ, quæ in ea benedicente Domino viget, observantiam, atque Religiosam tranquillitatem omnino necessaria sunt, satis superque communicata fuerint, & proinde Provincia ipsa illis frui, & gaudere possit; quia tamen in præfatis Clementis X. prædecessoris literis super erectione Provinciæ hujusmodi emanatis de præfatis prædecessoribus nostris, eorumque literis super enunciatis specifica mentio facta non fuisset, fieri possit, ut humani generis hoste superseminante zizania eidem Provinciæ semper usu, & fruitione privilegiorum, gratiarum, & indultorum hujusmodi controversia moveatur, aut impedimentum aliquod præstetur, tametsi eadem privilegia, gratiæ, & indulta nec in toto, nec in parte hactenus revocata reperiantur, sed plenam roboris obtinent firmitatem. Nobis propterea dictus Joannes Custos, & Exprovincialis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Custodis, & Exprovincialis.

§.3. Nos igitur eamdem Provinciam in pacis amœnitate, regularisque observantiæ vigore conservare, ac præfati Joannis votis favorabiliter annuere volentes, eumque, & omnium, & singulorum Superiorum, & Fratrum Provinciæ singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, nec non literarum præfatarum tenores, & datas etiam veriores, præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratam Provinciam S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, omnesque, & singulos ejus Conventus, ac Superiores, & fratres præsentes, & futuros omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, favoribus, gratiis, & indultis, quæ dictis Provinciis Hispaniæ, seu earum alicui, illarumque respective Superioribus, & Fratribus quibuscumque a præfatis Gregorio XIII. Clemente VIII. Urbano VIII., & Alexandro VII. prædecessoribus per eorum literas supra enunciatis respective quomodolibet concessa, & attributa, seu confirmata, & concessa fuerunt, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti,

Extenduntur jura, & privilegia omnium aliarum Provinciarum Provinciæ Neapolitanæ, cui etiam, si opus est, denuo conceduntur.

uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite posse, & debere in omnibus, & per omnia, perinde ac si illa omnia, & singula ipsi Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, illiusque Conventibus, ac Superioribus, & Fratribus prædictis nominatim, & in individuo per memoratum Clementem prædecessorem in suis literis super erectione Provinciæ hujusmodi emanatis concessa reperiantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, atque decernimus. Et quatenus opus sit ipsi Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, ejusque Superioribus, & Fratribus præfatis, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, juribus, honoribus, gratiis, & indultis hujusmodi, nec non illis, quæ eis a præfato Clemente X. prædecessore, sicut præmittitur, concessa fuerunt, uti, potiri, & gaudere libere, pariter, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis de novo concedimus, & indulgemus.

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præfatorum prædecessorum nostrorum literis supradictis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die X. Julii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXX.

Dat. 31. Julii 1679. An. 3. Confirmatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatum Sanctissimi Rosarii, quod prius a S. Congregatione recognitum, & approbatum fuerat.

Nonnullæ ex his Indulgentiis extensæ fuerunt etiam ad alios extra Confraternitates a Clemente X. Const. 53. quæ inc. Cœlestium munerum *tom. 7. Omnes vero postea confirmatæ, & aliæ concessæ sunt a Benedicto XIII. Constitut. quæ inc.* Pretiosus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Antonii de Montoii Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, Nobis expositum fuit, quod de hujus S. Sedis mandato confectum, & a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præposita revisum, & approbatum fuit Summarium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium Confraternitatibus sub titulo Sanctissimi Rosarii erectis, & Institutis, auctoritate Apostolica concessarum tenoris qui sequitur, videlicet: Insequens Summarium recognitum, & approbatū fuit a S. Congr.

§.1. *Summarium Indulgentiarum, & gratiarum Confratribus, & Sororibus Sanctissimi Rosarii, tam in vita, quam in morte concessarum.*

CAPUT I.

De Confirmatione, & extensione Indulgentiarum Sanctissimi Rosarii.

Primo. Sciendum a multis Summis Pontificibus respective fuisse confirmatas Indulgentias, & gratias, ab eorum Antecessoribus benigne elargitas, Confratribus, & Consororibus, Sanctissimi Rosarii, nimirum a Leone X. in Bulla quæ incip. *Pastoris æterni* die 6. Octobris 1520. a Clemente VII. in Brevi, *Etsi temporalium* die 8. Maji 1534., a Julio III. in Brevi *Sinceræ devotionis* 24. Augusti 1551., a Pio V. in Brevi, *Inter desiderabilia* die 28. Junii 1569., ac in Brevi, *Consueverunt*, die 17. Septembris 1569. Deinde cum omni amplitudine confirmatas, & innovatas a Sixto V. in Brevi quod incipit. *Dum ineffabilia* 30. Januarii 1586. Denique etiam Paulus V. in Brevi *Cum olim*, die 20. Septembris 1608. revocato Brevi suo revocatorio Indulgentiarum antiquarum Sanctissimi Rosarii in executionem Constitutionis Clementis VIII. incipientis. *Quæcumque*, & illud ad terminos juris reduxit, & pristino statui restituit easdem Indulgentias a Summis Pontificibus suis prædecessoribus concessas Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii canonice institutis, ubique locorum existentibus.

Secundo. Omnes Indulgentias specialiter, vel generaliter, aut quocumque modo uni, vel pluribus Confraternitatibus SSmi Rosarii, vel etiā Confratribus, & Consororibus alicujus Confraternitatis in aliqua particulari Ecclesia erectæ impertitas, communes esse omnibus Confraternitatibus Sanctissimi Rosarii, Confratribusque, & Consororibus omnium dictarum Confraternitatum universi Orbis. Hoc indulsit Gregorius XIII in Brevi incipiente, *Pastoris æterni*, 5. Maji 1581. pro Confraternitatibus canonice erectis. Et Sixtus V. in præfato Brevi *Dum ineffabilia*, omnia privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias a Summis Pontificibus concessa, & concessas Confraternitatibus, aut Confratribus Sanctissimi Rosarii extendit, & ampliat in perpetuum ad Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Consorores pro tempore existentes.

Tertio. Denique quascumque Indulgentias in hoc Summario contentas, quæ concessæ sunt alicui particulari Confraternitati Sanctissimi Rosarii vigore præfatarum literarum Apostolicarum communes esse cuilibet Confraternitati, & cuili-

cuilibet respective Confratri, aut Consorori, in aliqua Confraternitate descriptis.

CAPUT II.

Indulgentiæ pro iis qui ad Confraternitatem Sanctissimi Rosarii recipiuntur.

Primo. Pius Quintus in præfato Brevi *Consueverunt*, concedit plenariam Indulgentiam omnibus, & singulis Christifidelibus per deputatos a Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descriptis, vere pœnitentibus, & confessis qui prima vice descripti fuerint, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in aliqua Ecclesia, seu Cappella dictæ Confraternitatis perceperint, & unam saltem quinquagenam Rosarii recitaverint, & pro tranquillitate Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint, eandem elargitur illis, qui in mortis articulo constituti salutaris pœnitentiæ, & Viatici Sacramentis fuerint muniti.

Secundo. Clemens Octavus in Brevi, *Salvatoris*, die 13. Januarii 1592. Omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, atque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis, qui Rosarii Confraternitatem ingredientur erectam in Ecclesia Prædicatorum Oppidi Divionensis, die primo eorum ingressus, plenariam Indulgentiam elargitur.

Tertio. Eandem pariter Indulgentiam concedit idem Pontifex in Bulla quæ incipit, *De salute gregis*, die 18. Januarii 1592. pro descriptis in Confraternitate erecta in Ecclesia Prædicatorum Utini.

CAPUT III.

Indulgentiæ pro recitantibus Rosarium diebus ordinariis.

Primo. Confratres lucrantur quadraginta dies Indulgentiarum quoties recitaverint, aut recitari fecerint tertiam partem Rosarii, uti concessit Alexander Episcopus Foroliviensis per Universam Germaniam Legatus a Latere Confratribus Confraternitatis institutæ in Ecclesia Prædicatorum Coloniæ, ut apparet in literis incipientibus, *Et si gloriosos*, die 10. Martii 1476. quam concessionem confirmavit Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni*.

Secundo. Cuicunque fideli tertiam partem Rosarii recitanti elargitur Sixtus IV. in Bulla incipiente, *Ea quæ ex fidelium*, 12. Martii 1476. quinque annos, & quinque quadragenas: Eandem etiam confirmat Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni*.

Tertio. Ex concessione Innocentii VIII. in Bulla quæ incipit, *Splendor paternæ gloriæ*, Romæ 27. Februarii 1483. Confratribus, & Consororibus in aliqua Confraternitate in Ordine Prædicatorum erecta conscriptis, vere pœnitentibus, & confessis, qui tertiam Rosarii partem recitaverint, toties, quoties id egerint, sexaginta millia annorum, & totidem quadragenæ Indulgentiarum de injunctis sibi pœnitentiis relaxantur: In eadem Bulla iisdem Confratribus, & Consororibus nunc, & pro tempore existentibus vere pœnitentibus, ac ob Beatissimæ Virginis Mariæ reverentiam Rosarium deferentibus præfatus Innocentius centum annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum de injunctis sibi pœnitentiis, misericorditer indulget. Insuper iisdem Confratribus, si nomen Jesu in fine cujuslibet Angelicæ Salutationis nominaverint, quinque annos, & toditem quadragenas similiter concedit.

Ferentibus Rosarium Indulgentia 100. annor. & totidē Quadrag.

Proferentibus nomen Jesu in fine cujuslibet salutationis Angelicæ quinque an. & totidē quadragenas.

Quarto. Franciscus de Claromonte tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Rosarii Societatem in Biterrensi Civitate institutam auctoritate Apostolica sibi concessa approbavit, confirmavit, & ratificavit, ejusque Confratribus, & Consororibus quotiescumque per se, vel per alium Beatæ Mariæ Virginis Rosarium, quod 50. Ave Maria continet, & quinque Pater Noster, continue legerint, vel legi fecerint, centum dies Indulgentiarum largitus est, & Fratre Antonio Curone in S. Theologia Præsentato Rosarium idem prædicante omnibus Christifidelibus sermonem ejus audientibus, centum dies pro qualibet vice de injunctis pœnitentiis relaxavit.

Quinto. Raymundus titul. Sanctæ Mariæ Novæ Cardinalis per Germaniam Sanctæ Sedis Legatus, concedit Confratribus, & Consororibus Rosarii Confraternitatis Coloniensis quoties Rosarium recitaverint, centum dies Indulgentiarum, quod confirmavit Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni*.

Sexto. Confratribus, & Consororibus dictæ Confraternitatis Coloniæ institutæ vere pœnitentibus, & confessis, seu confitendi propositum habentibus, qui ter in hebdomada Rosarium devote recitaverint, pro qualibet vice decem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat Leo X. in præfata Bulla *Pastoris æterni*.

Septimo. Adrianus VI. in Bulla quæ incipit, *Illius qui Dominicum gregem*, die prima Aprilis anni 1523. Omnibus Confratribus Oppidi de Victoria Diœcesis Calaguritanæ, qui in Capella Sanctissimi Rosarii, aut in quacumque parte ipsius Ecclesiæ, ex qua Altare dictæ Cappellæ conspici possit recitaverint, singulis diebus tertiam partem Rosarii pro qualibet die, qua id fecerint, ut præfertur, quinquaginta annos de injunctis pœnitentiis pariter relaxat. Clemens autem septimus in Bulla incipiente, *Considerantes*, die 6. Aprilis 1524., in alia quæ incipit, *ineffabilia*, die 23. Martii 1529. concedit eandem Indulgentiam Confratribus dictæ Confraternitatis, qui extra Civitatem prædictam existentes in aliqua Ecclesia, seu Oratorio cujusvis loci, tertiam Rosarii partem devote recitaverint.

Octavo. Clemens Septimus in Brevi, *Et si temporalium* 8. Maji 1534. addidit duos annos Indulgentiæ Confratribus institutarum Confraternitatum pro quolibet ex tribus diebus hebdomadæ, in quo tertiam partem Rosarii recitabunt, dummodo in septima integrum Rosarium recitent. Cum enim ad lucrandum Indulgentiam a Sixto IV. concessam, necessarium esset uno die totum Rosarium recitare, voluit Clemens præfatus sufficere ad prædictum effectum recitare integrum Rosarium in una septimana, assignans pro diebus diem, & pro pluribus vicibus unam vicem. Et cum prædicta Bulla publicata non fuerit vivente Clemente, publicata fuit per Paulum Tertium in Brevi, quod incipit, *Ratio-*

Rationi congruit; 3. Novembris 1534.

Nono. Pius Quintus Confratribus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii erectarum per Fratrem Ambrosium Salvio de Balneolo Ordinis Prædicatorum quoties devote recitaverint Rosarium reliquis anni diebus (exceptis diebus Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, in quibus major acquiritur Indulgentia) concessit quadraginta dies Indulgentiarum, prout constat ex Brevi, quod incipit, *Injunctum Nobis*, die 14. Junii 1566.

Decimo. Ex ejusdem Pontificis concessione in Brevi *Consueverunt*, 17. Septembris 1569. Confratres Confraternitatum erectarum, & per deputatos a Magistro Generali, vel Vicario Generali pro tempore descripti, si devote recitaverint Rosarium integrum qualibet Septimana lucrantur Indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum de pœnitentiis injunctis.

Undecimo. Clemens IX. denique in Brevi *Exponi nobis*, die 22. Februarii 1668. elargitur Confratribus Confraternitatum erectarum, & erigendarum in futurum in Indiis Regis Hispaniarum subjectis integrum Rosarium recitantibus omnes, & singulas Indulgentias, quibus ex Apostolica concessione fruuntur omnes Christifideles in Regnis Hispaniæ recitantes Coronam Beatissimæ Virginis.

CAPUT IV.

Indulgentiæ, quas Confratres in particularibus anni diebus recitantes Rosarium lucrantur.

Primo. Alexander Episcopus Foroliviensis in Germania Legatus centum dies Indulgentiæ, concedit omnibus, & singulis Confratribus Confraternitatis Coloniensis dicentibus tertiam Rosarii partem in quinque Festivitatibus Beatissimæ Virginis, videlicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis, uti constat ex præfata Bulla Leonis X. *Pastoris æterni*.

Secundo Innocentius VIII. anno 1484. 15. Octobris vivæ vocis oraculo concessit omnibus Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii recitantibus Rosarium per hebdomadam Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum remissionem, applicandam a Confessario secundum eorum arbitrium eligendo semel in vita, & semel in mortis articulo, quam Indulgentiam Leo X. in præfata Bulla, *Pastoris æterni*, confirmat.

Tertio. Sixtus IV. in Bulla incipiente, *Pastoris æterni*, die 29. Maji 1478. elargitur septem annos, & totidem quadragenas Confratribus Confraternitatis Coloniensis, vere pœnitentibus, & confessis, dictam Confraternitatem servantibus, qui integrum Rosarium recitaverint, in diebus Festis Nativitatis, Annunciationis, & Assumptionis Beatissimæ Virginis, sicut refert, & confirmat Leo X. in præfata Bulla, *Pastoris æterni*.

Quarto. Pius V. in præfato Brevi *Injunctum Nobis*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum Rosarii institutarum, & instituendarum a Fratre Ambrosio Salvio de Balneolo, qui corde contriti, confessi, devoteque communicati in die, & Festivitate Annunciationis devote Rosarium recitaverint Indulgentiam plenariam. Diebus vero Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis decem annos, & totidem quadragenas.

Quinto. Idem Pontifex in dicto Brevi præfatis Confratribus, quoties nomen Domini Jesu Christi, & ejusdem Beatissimæ Virginis Mariæ Matris suæ, tam intus, quam extra dictum Rosarium pie, & devote nominaverint, seu invocaverint, septem dies de injunctis pœnitentiis relaxat.

Invocantibus nomen Jesu, vel Matris ejus Indulgētia septē dierum.

Sexto. Præterea Pius V. in Brevi quod incipit *Consueverunt*, concedit omnibus Confratribus Confraternitatum erectarum a deputatis per Magistrum Generalem, vel Vicarium Generalem pro tempore descriptis, qui in diebus Resurrectionis Domini, Annunciationis, & Assumptionis Beatissimæ Virginis communicati, ut supra *Cap.2. n.2.* dictum est, tertiam partem Rosarii recitaverint, decem annos, & totidem quadragenas.

Septimo. Præterea iisdem Confratribus tertiam partem Rosarii ad minus recitantibus in reliquis diebus Festis Domini Nostri Jesu Christi, & Beatæ Mariæ Virginis, in quibus Sacra Rosarii mysteria recensentur, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

CAPUT V.

Indulgentiæ, quas lucrantur Confratres Sanctissimi Rosarii processionem associantes, fieri solitam prima Dominica cujuslibet mensis, & diebus Festis Beatissimæ Virginis.

Primo. Pius V., in præfato Brevi *Consueverunt*, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus etiam non Confratribus, qui processioni Sanctissimi Rosarii, quæ qualibet prima Dominica mensis fieri consuevit, devote interfuerint, septem annos, & septem quadragenas de injunctis pœnitentiis relaxat.

Secundo. Confratres processionem debitis diebus faciendam associantes, centum dies Indulgentiæ consequuntur ex concessione Gregorii XIII. Confratribus Rosarii Civitatis Papien. facta in Brevi, quod incipit, *Cum sicut*, die 3. Januarii 1579. præterea idem Gregorius in Brevi *Pastoris æterni* die 5. Maji 1581. concessit Indulgentiam plenariam omnibus Confratribus vere pœnitentibus, & confessis, ac communicatis, qui processioni prima Dominica cujuslibet mensis interfuerint. Insuper Confratres, qui propter infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum processionibus prædictis adesse nequiverint, si confessi, & Sanctissima Communione refecti, Rosarium devote recitaverint, aliasque preces pro S. Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, ac pace inter Principes Christianos concilianda, & conservanda fuderint, easdem Indulgentias consequuntur, quas consequerentur, si ipsis processionibus personaliter interessent, ex concessione ejusdem Greg. in Brevi, *Cupientes* die 24 Decemb. 1583.

Eadem Indulgentia conceditur, legitime impeditis, si Rosarium recitaverint.

Tertio. Eandem plenariam Indulgentiam assequuntur Confratres, & Consorores Confraternitatum Rosarii vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, qui processioni prima Dominica mensis peragendæ interfuerint, & pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & S. Matris Ecclesiæ exaltatio-

tatione pias ad Deum preces effundunt, ex concessione Pauli V. in Brevi quod incipit, *Piorum Hominum* die 15. Aprilis 1608.

Quarto. Pius IV. eandem etiam Indulgentiam plenariam concessit Confraternitati Sanctissimi Rosarii institutæ in Ecclesia S. Mariæ super Minervam in Urbe, in Bulla incipiente, *Dum præclara* die 28. Februarii 1561. omnibus Confratribus, & Consororibus Sanctissimi Rosarii vere pœnitentibus, & Confessis, vel firmum propositum temporibus statutis confitendi habentibus, qui processionem associaverint in dicta Ecclesia fieri solitam in Festivitatibus, & solemnitatibus Gloriosæ Virginis Mariæ, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Præsentationis, & Conceptionis.

Quinto. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam* 24. Octobris 1577. elargitur Indulgentiam plenariam Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesia Sancti Dominici Bononiæ, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui singulis annis solemni Processioni prima Dominica cujuslibet mensis in dicta Ecclesia celebrandæ interfuerint, & Cappellam Sanctissimi Rosarii devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, & unione, ac hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint.

CAPUT VI.

Indulgentiæ pro Confratribus visitantibus Cappellam Sanctissimi Rosarii.

Primo. Pius IV. in præfata Bulla *Dum præclara* concedit Indulgentiam plenariam iis, qui vere pœnitentes, & confessi, vel firmum propositum confitendi habentes, statutis ab Ecclesia temporibus, devote visitaverint Cappellam Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe in Festis Beatissimæ Virginis, videlicet Purificationis, Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Conceptionis, & Præsentationis a primis Vesperis usque ad occasum solis dictarum festivitatum.

Secundo. Gregorius XIII. in Brevi *Ad augendam* 12. Martii 1577. concessit plenariam Indulgentiam Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Prædicatorum Cremonæ, qui vere pœnitentes, & Confessi, necnon Sacra Communione refecti, devote visitaverint Cappellam Rosarii prima Dominica cujuslibet mensis, & omnibus Festis Beatissimæ, & Gloriosissimæ Virginis, ibique pias ad Deum preces effuderint pro Christianorum Principum concordia, extirpatione hæresum, & S. Matris Ecclesiæ exaltatione.

Tertio. Idem Pontifex in Brevi *Ad augendam* die 24. Octobris 1577. Indulgentiam plenariam concessit cuilibet Confratri Confraternitatis Rosarii in Ecclesia S. Dominici Bononiæ, qui pœnitens, & confessus, ac Sacra Communione refectus Cappellam Rosarii S. Dominici de Bononia in singulis Festivitatibus Beatissimæ Virginis devote visitaverit, atque ut supra oraverit.

Quarto. In alio Brevi incipiente, *Cum sicut* 3. Januarii 1579. Idem Gregorius elargitur Confratribus Confraternitatis erectæ in Ecclesia Prædicatorum Civitatis Papien. pro qualibet die, qua visitaverint Cappellam, seu Altare Sanctissimi Rosarii in præfata Ecclesia centum dies Indulgentiæ orando Deum, ut supra. Insuper concedit Indulgentiam Plenariam Confratribus ejusdem Confraternitatis Papiensis, qui devote visitaverint dictum Altare, seu Cappellam in præfata Ecclesia tertia Dominica Aprilis, & prima Octobris, a primis Vesperis, usque ad occasum solis, dummodo vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, ut præfertur, oraverint.

Quinto. Idem Gregorius in Brevi: *Exponi nobis* prima Octobris 1577. concedit Indulgentiam plenariam omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, & Confessi prima Dominica Mensis Octobris devote visitaverint a primis Vesperis usque ad occasum solis ejusdem Dominicæ Ecclesiam S. Mariæ super Minervam de Urbe, & ibi pro Principum concordia &c. pias ad Deum preces effuderint.

Sexto. Præterea idem Pontifex in Brevi: *Pastoris æterni*: die 5. Maji 1581. Indulgentiam plenariam concedit omnibus Confratribus erectarum Confraternitatum Rosarii, qui vere pœnitentes, & confessi, ac Sacratissima communione refecti devote visitaverint Cappellam Sanctissimi Rosarii illis diebus, quibus aliqua Mysteria Rosarii celebrantur, & processioni primæ Dominicæ cujuslibet mensis interfuerint.

Septimo. Clemens VIII. in Brevi: *Salvatoris, & Domini Nostri*, 13. Januarii 1592. elargitur plenariam Indulgentiam ConfratribusConfraternitatis Rosarii erectæ in Ecclesia Prædicatorum Divioni, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui devote visitaverint Cappellam, seu Altare Rosarii dictæ Ecclesiæ in qualibet prima Dominica mensis Octobris a primis Vesperis usque ad occasum solis, ac inibi pias ad Deum preces effuderint pro Sedis Apostolicæ, & Fidei Catholicæ exaltatione, & hæresum extirpatione, necnon pacis inter Principes Christianos conservatione, aut alias, prout unicuique suggeret devotio.

Octavo. Insuper in eodem Brevi concedit eisdem Confratribus septem annos, & totidem quadragenas Indulgentiæ, qui vere pœnitentes, confessi,& devote communicati ultra Festum Paschatis Resurrectionis, in diebus Festis Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, necnon omnium Sanctorum, & Nativitatis D. N. Jesu Christi Cappellam, Altare Sanctissimi Rosarii visitaverint, & Deum, ut præfertur, oraverint.

Nono. Idemmet Clemens VIII. in Bulla incipiente: *De salute Gregis* die 28. Januarii 1592. Confratribus, & Consororibus Sanctissimi Rosarii Confraternitatis erectæ in Civitate Utinensi, vere pœnitentibus, & Confessis, & Communione Sacra refectis, qui in Festivitate Assumptionis Beatissimæ Virginis singulis annis devote visitaverint Ecclesiam dictæ Confraternitatis a primis Vesperis usque ad occasum solis, ibique aliquas preces effuderint pro exaltatione S. Matris Ecclesiæ, extirpatione hæresum, reductione hæreticorum, & Conversione Infidelium, & pro conservatione Pacis, concordiæ, & unionis inter Principes Christianos, quoties id egerint, Indulgentiam plenariam concedit. Præterea in eadem Bulla iisdem Confratribus, qui vere pœniten-

nitentes, confessi, & communicati devote visitaverint prædictam Ecclesiam in Solemnitatibus Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis, & Visitationis Gloriosæ Virginis Mariæ, & oraverint ut supra, septem annos, & septem quadragenas Indulgentiæ elargitur.

CAPUT VII.

Indulgentiæ, quas Confratres, & Consorores Sanctissimi Rosarii lucrantur pia opera exercentes.

Primo. Alexander Episcopus Foroliviensis Legatus Apostolicus per Germaniam concessit quadraginta dies Indulgentiæ de injunctis sibi pœnitentiis omnibus Confratribus Confraternitatis Rosarii erectæ Coloniæ, qui Sabbatis, & Festivis diebus interfuerint, dum cantatur *Salve Regina* post Completorium coram Altari Beatissimæ Virginis, ubi prædicta Confraternitas instituta est, quam concessionem confirmavit Leo X. in præfata Bulla Pastoris æterni.

Secundo, Gregorius XIII. in præfato Brevi, *Cum sicut accepimus* 3. Januarii 1579. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Papiæ relaxat centum dies de injunctis eis, seu quomodolibet debitis pœnitentiis, qui Vexillum Sanctissimi Rosarii associaverint, quando corpora mortuorum Confratrum deferuntur ad Sepulturam, & interfuerint Anniversariis pro Animabus Defunctorum Confratrum celebrandis, & ibi pro Christianorum Principum concordia &c. vel alias oraverint, vel Infirmos Confratres ad ad Eucharistica Sacramenta sumenda hortati fuerint, & visitaverint.

Tertio. Clemens VIII. in Brevi, *Salvatoris* die 13. Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesia Prædicatorum oppidi Divionensi, qui Divinis Officiis per illos Confratres, seu ex eorum Instituto in dicta Cappella decantandis, ac Congregationibus publicis, vel secretis pro felici directione dictæ Confraternitatis habendis interfuerint, atque associaverint Sanctissimum Sacramentum dum ad aliquem infirmum deferri contigerit, ac qui legitime impediti hoc facere nequiverint, Campanæ ad id signo dato, genuflexi si potuerint Orationem Dominicam pro eodem Infirmo recitaverint, necnon cujuscumque Confratris Cadaver ad Sepulturam Ecclesiasticam associaverint, vel eos in eorum Infirmitatibus visitaverint, & consolati fuerint, ac Orationem Dominicam quinquies, & toties Angelicam Salutationem coram Imagine Sanctissimi Crucifixi in honorem quinque plagarum D.N. Jesu-Christi pro Animabus eorundem Confratrum in Christi charitate Defunctorum recitaverint, quoties aliquod præmissorum fecerint, sexaginta dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Quarto. Idem in Brevi; *Ineffabilia Dei Genitricis* die 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesia S. Pauli Vallisolen. Ordinis Prædicatorum centum dies quoties vere pœnitentes, & Confessi, seu a Jure Statutis temporibus firmum confitendi propositum habentes Antiphonæ *Salve Regina* in præfata Ecclesia post Completorium decantari solitæ interfuerint: in Festivitatibus autem Beatissimæ Virginis, necnon Sanctorum Apostolorum, & Sanctorum dicti Ordinis, & quando ipsi Confratres juxta Statuta dictæ Confraternitatis, cum cereis accensis adesse tenentur, eisdem Confratribus, ut præfertur interessentibus tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat. Illis autem Confratribus, qui pro solemnitate a dicta Confraternitate celebrari solita Dominica infra Octavam Nativitatis Beatissimæ Virginis, ordinandis Altaribus, vel Ecclesiæ præparandæ vacaverint, aut ornamenta ad Divinum cultum spectantia miserint, centum dies Indulgentiæ concedit, extendens supradictas Indulgentias ad Infirmos, Mulieres gravidas, & legitime impeditos, qui flexis genibus prædictam Antiphonam *Salve Regina* coram Altari, vel Imagine Beatæ Virginis devote recitaverint; qui autem Confratrem Infirmum visitaverint, aut Corpus Defuncti Confratris ad dictam Ecclesiam associaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis.

Quinto idem Pontifex in Bulla *De salute Gregis*, die 15. Februarii anno 1592. Confratribus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii erectæ in Ecclesia Prædicatorum Utini quoties interfuerint Divinis Officiis, aut Missis, quæ celebrantur in dicta Ecclesia, vel intuitu, vel ex Instituto, aut consuetudine dictæ Confraternitatis, aut Hospitio Pauperes peregrinos exceperint, aut eleemosynis, vel officiis adjuverint, aut pacem cum Inimicis composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, ac etiam corpora Defunctorum tam Confratrum, quam aliorum ad Sepulturam associaverint, aut Infirmos consolati fuerint, aut Processiones ordinarias, tam Confraternitatis, quam alias quascumque, de licentia Ordinarii celebrandas Sanctissimum Sacramentum tam in processionibus, quam ad Infirmos, vel quovis modo delatum comitati fuerint, seu impediti per alium, vel alios associari fecerint, vel Campanæ ad id signo dato genuflexi, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro Animabus Confratrum Defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, aut ignorantes præcepta Dei, & alia ad salutem necessaria docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, quoties præmissa, vel quid præmissorum egerint, sexaginta dies de injunctis eis, aut quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

Sexto. Rursus Gregorius XIII. in Brevi *Desiderantes* 12. Martii 1680. Confratribus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii institutarum in Ecclesiis Fratrum Prædicatorum Provinciæ S. Jacobi novæ Hispaniæ in Indiis, & omnibus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, confessi, ac Sacra Communione refecti, devote visitaverint dictas Ecclesias diebus Festis Patroni earundem respective, & in Solemnitate Corporis Christi, Indulgentiam plenariam concedit. Insuper omnibus, qui Sabbatis in quadragesima assistent Missæ, & Concioni Beatissimæ Virginis, ac dum cantatur Antiph. *Salve Regina*, concedit unius anni Indulgentiam. Præterea quando ex eleemosynis Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Virgines Matrimonio junguntur, tam ipsis, quam ipsarum Maritis, & Confratribus Sanctissimi Rosarii Processioni interessentibus, quinque

que annos Indulgentiæ elargitur, Denique Confratribus, & Consororibus associantibus Processionem, quæ fit singulis Sabbatis, aut semel in mense per Ecclesiam, vel Claustrum dictarum Domorum, in suffragium mortuorum, octo annos Indulgentiæ de injunctis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis relaxat.

CAPUT VIII.

Indulgentiæ, quas consequuntur Confratres, & Consorores Sanctissimi Rosarii visitantes quinque Altaria.

Leo X. instituit, & concessit, ut quilibet Confrater Confraternitatis SSmi Rosarii canonice in quacumque Ecclesia Ordinis Prædicatorum erectæ quinque Altaria visitando cujuscumque Ecclesiæ, aut unum, vel duo quinquies, si quinque defuerint easdem Indulgentias integraliter consequatur, ac si omnes Almæ Urbis Stationes peregrinando circumiret, quam concessionem confirmat, & approbat Clemens VII. in Brevi: *Et si temporalium*, quod Paulus III. in Brevi *Rationi congruit* 3. Novembris 1534. publicavit.

CAPUT IX.

Indulgentiæ, quas lucrantur Confratres, & Consorores peccata sua confitendo, & communicando aliquibus diebus Dominicis Anni.

Primo. Gregorius XIII. in Brevi quod incipit *Ad augendam* pro Confraternitatibus institutis in Ecclesiis Prædicatorum Provinciæ, utriusque Lombardiæ die 8. Novembris 1578., & in alio simili pro Provincia Romana an. 1579. die 29. Augusti concedit plenariam Indulgentiam omnibus Confratribus, & Consororibus SSmi Rosarii, qui vere pœnitentes, & confessi, ac devote in dictis Ecclesiis primis Dominicis diebus cujuslibet Mensis Sacram Communionem sumpserint, ibique pro extirpatione hæresum, pro pace inter Principes Christianos, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quam Indulgentiam extendit ad Confratres infirmos, qui ad easdem Ecclesias, seu quamlibet earum accedere non valentes, prævia Confessione, & Communione domi suæ ante devotam Imaginem devote Rosarium, seu Coronam, aut septem Psalmos, qui legere sciunt recitaverint.

Consulitur Infirmis Ecclesiam adire non valentibus.

Secundo. Clemens VIII. in Brevi *Ineffabilia Gloriosæ Virginis*, 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis SSmi Rosarii erectæ in Ecclesia S. Pauli Vallisoleti Ordinis Prædicatorum, qui Dominica infra octavam Nativitatis Beatissimæ Virginis solemniter hujusmodi Festivitatem celebrare volunt, si vere pœnitentes, & confessi eadem die annis singulis Sanctissimum Eucharistię Sacramentum perceperint, & Altissimo Preces pro universalis Ecclesiæ, & Romani Pontificis statu fuderint, plenariam suorum peccatorum Indulgentiam concedit.

Tertio. Gregorius XIII. in Brevi, quod incipit, *Desiderantes*, 22. Martii 1580. Confratribus, & Consororibus Confraternitatum jam erectarum in Ecclesiis Prædicatorum Provinciæ, Sancti Jacobi novæ Hispaniæ, in Indiis, qui prima Dominica Octobris vere pœnitentes, & confessi alicui confessario dicti Ordinis, Sac. Communionem sumpserint in præfatis Ecclesiis, in quibus instituta est Confraternitas SSmi Rosarii, plenariam Indulgentiam elargitur.

CAPUT X.

Indulgentiæ, quibus fruuntur Confratres, & Consorores Sanctiss. Rosarii in mortis articulo.

Primo. Supradiximus, quod Confratres, & Consorores SSmi Rosarii respective, ex concessione Innocentii VIII., & Leonis X. qui per septimanam Rosarium recitaverint, consequantur semel in vita, & semel in morte Indulgentiam plenariam, & Pius V. in Brevi *Consueverunt*, Indulgentiam plenariam concedit Confratribus Confraternitatum erectarum in articulo mortis constitutis, confessis, & per modum Viatici Sacra Communione refectis.

Secundo. Adrianus VI. in Bulla *Illius, qui Dominicum gregem* die prima Aprilis anno 1523. plenariam Indulgentiam concedit Confratribus Confraternitatis SSmi Rosarii erectæ in Ecclesia Prædicatorum Victoriæ (vere pœnitentibus, & confessis, vel firmum propositum confitendi habentibus) qui in mortis articulo in manibus tenentes cereum benedictum Confraternitatis, in honorem Virginis Mariæ ex hac luce migraverint, si ante eorum obitum Rosarium semel dumtaxat recitaverint. Quam Indulgentiam confirmavit Clemens VIII. in præfata Bulla *Ineffabilia &c.*

Tertio. Clemens VIII. in Brevi *Salvatoris* 13. Januarii 1592. Confratribus Confraternitatis SSmi Rosarii institutæ Divioni, qui vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, pium nomen Jesu corde, si ore nequiverint, in mortis articulo invocaverint, plenariam Indulgentiam elargitur.

Quarto. Et in Brevi, *Ineffabilia gloriosæ* 12. Februarii 1598. Confratribus Confraternitatis Sanctiss. Rosarii erectæ in Ecclesia S. Pauli Vallisoleti, si in articulo mortis recipiendo Sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, & Ecclesiæ Romanæ fidem profitendo, Antiphonam *Salve Regina* dixerint, & Beatæ Virgini se commendaverint Indulgentiam plenariam concedit.

Quinto. Idem in Bulla, quæ incipit, *De salute gregis* 18. Januarii 1592. Confratribus, & Consororibus Confraternitatis Sanctissimi Rosarii Utini erectæ, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui in articulo mortis Sanctissimum nomen Jesu corde, si ore nequiverint, invocaverint, vel aliquod contritionis signum dederint, Indulgentiam plenariam concedit.

Sexto. Clemens X. in Brevi, *Cœlestium munerum* 16. Februarii anni 1671. Sacerdotibus Sæcularibus, aut Regularibus, quibus licitum fuerit juxta Constitutiones, & Decreta Sedis Apostolicæ celebrare Missam Sanctissimi Rosarii, eamdem celebrando, sicut & omnibus Religiosis, & sanctimonialibus, etiam Tertii Ordinis Prædicatorum, & omnibus Confratribus, & Consororibus cujuscumq; Confraternitatis Sanctissimi Rosarii jam erectæ, aut erigendæ in futurum in quocumque loco, qui vere pœnitentes, & confessi, vel firmum confitendi habentes proposi-

Celebrantibus Missam Rosarii, et adstantibus Indulgentia plenaria.

positum prædictæ Missæ devote interfuerint, ibique pro pace inter Principes Christianos, hæresum extirpatione, & exaltatione Sanctæ Matris Ecclesiæ oraverint, quoties id egerint impertitur omnes Indulgentias, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas Confratres, & Consorores dictæ Confraternitatis integrum Rosarium recitando ex Sedis Apostolicæ concessione assequuntur.

Eisdem alia semel in mense.

Septimo. Idem Pontifex in eodem Brevi omnibus, & singulis prædictis, qui soliti fuerint dictam Sanctissimi Rosarii Missam celebrare, uti dictum est, aut eidem assistere, si vere pœnitentes, confessi, & communicati oraverint, sicut dictum est, concedit ut omni mense easdem similiter consequantur Indulgentias, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, quas consequerentur Confratres, & Consorores dictarum Confraternitatum, assistendo processioni Sanctiss. Rosarii qualibet prima Dominica mensis.

Prædictæ Indulgentiæ applicari possunt animabus Defunctorum.

Octavo. Præterea idem Summus Pontifex in eodem Brevi concedit, ut omnes hæ Indulgentiæ, peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, possint per modum suffragii animabus Defunctorum applicari.

CAPUT XI.

Quomodo omnes prædictæ Indulgentiæ ad Infirmos, ac legitime impeditos extendantur.

Præter ea quæ, Capite V., & IX. diximus: sciendum, Sixtum V. in præfato Brevi, *Dum ineffabilia*, Confratribus Confraternitatum tam hactenus erectarum, quam in posterum erigendarum itinerantibus, navigantibus, & servientibus, totum Rosarium, Infirmis vero, aut alias legitime impeditis tertiam ejus partem devote recitantibus, necnon temporibus debitis, & ab Ecclesia statutis confitendi, & communicandi firmum propositum habentibus, qui Cappellam Rosarii in Ecclesia S. Mariæ super Minervam Ordinis Prædicatorum Romæ, aut alias Ecclesias, vel Cappellas ubicumque dicta Confraternitas canonice erecta fuerit, iis diebus, quibus festa Mysteriorum Rosarii celebrantur visitare, & processioni, quæ prima Dominica cujuslibet mensis fieri solet interesse non poterint, plenariam Indulgentiam concedere, & elargiri, illisque communicare omnes, & singulas Indulgentias, peccatorumque remissiones, etiam plenarias, concessas, & concedendas in futurum omnibus Confratribus, & Consororibus in præfatis diebus Cappellas, seu Ecclesias Rosarii visitantibus, ac dictæ Processioni interessentibus, perinde ac si iisdem diebus dictas Cappellas, seu Ecclesias personaliter visitarent, & processionibus hujusmodi interessent, advertant nihilominus Confratres, ut debita contritione muniantur.

CAPUT XII.

Indulgentiæ pro Defunctis.

Primo. Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Omnium saluti*, 30. Octobris 1582. concedit Ecclesiæ Prædictorum loci Racconisii ubi est Altare SSmi Rosarii, quod non est Altare majus, indultum Altaris privilegiati, quoties ab aliquo dictæ Domus Sacerdote dumtaxat Missa Defunctorum celebrabitur pro Anima cujuscumque fidelis Defuncti Confratris Sanctissimi Rosarii.

Secundo. Clemens Decimus concedit omnes Indulgentias Capitulo decimo, numero sexto, recensitas, posse applicari per modum suffragii Animabus Defunctorum.

Tertio. Præterea Innocentius XI. concessit, & indulsit in perpetuum, ut omnes, & singulæ Indulgentiæ Confratribus, & Consororibus Rosarii concessæ possint ab iisdem per modum suffragii applicari Animabus fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint.

Forma, ut vocant Absolutionis, seu modus impertiendæ Indulgentiæ Confratribus Rosarii in Articulo Mortis.

Confiteor. *Pater Spiritualis*. Misereatur &c. Indulgentiam &c. Dominus Noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi, atque solvendi, per suam piissimam misericordiam recipiat confessionem tuam, & remittat tibi omnia peccata, quæcumque, & quomodocumque in toto vitæ decursu commisisti, de quibus corde contritus, & ore confessus es, restituens tibi Stolam primam, quam in Baptismate recepisti, & per Indulgentiam plenariam a Summo Pontifice Innocentio VIII. Confratribus Sanctissimi Rosarii in articulo mortis constitutis concessam liberet te a præsentis, ac futuræ vitæ pœnis, dignetur Purgatorii cruciatus remittere, portas Inferni claudere, Paradisi januam aperire, teque ad gaudia sempiterna perducere per Sacratissima suæ vitæ, passionis, & glorificationis Mysteria SSmo Rosario comprehensa. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto Deus unus, vivit, & regnat in Sæcula Sæculorum. Amen.

§.2. *Die 11. Julii 1679. Sacra Congregatio Summarium hoc Indulgentiarum a se recognitum approbavit* -- A. Cardinalis Homodeus -- Loco ✠ Sigilli -- Michael Angelus Riccius Sacræ Congregationis Indulgentiarum, Sacrarumque Reliquiarum Secret. Approbatio Sacræ Congregationis.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Antonius Magister Generalis Summarium hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ Patrocinio communiri, & alias opportune in præmissis a nobis provideri, ac ut infra indulgeri plurimum desideret; Nos ipsius Antonii Magistri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Summarium Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium, omniaque, & singula in eo contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defe-

Preces Magistri Generalis dicti Ordinis

Confirmatur relatum Summarium.

defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Conceditur Magistro Generali existenti, eoque absente Vicario Generali facultas ubique erigédi dictas Confraternitates.

§.4. Præterea præfato Antonio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, eoque a Romana Curia absente, Vicario Generali ejusdem Ordinis itidem pro tempore existenti, Confraternitates sub titulo SSmi Rosarii hujusmodi in quibusvis Mundi partibus, servata tamen Constitutione fe. rec. Clementis VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apostolica &c.* 7. Decembris 1604. editæ, ac Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præsertim circa distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum forma, & dispositione, erigendi, & instituendi, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, auctoritate, & tenore præfatis tribuimus, & impartimur.

Quæ participes erunt omnium Indulgentiarũ absque ulla Cõmunicatione, vel Aggregatione.

§.5. Ac omnibus, & singulis Confraternitatibus utriusque sexus Christifidelium, sub eodem titulo Sanctiss. Rosarii, ubicumque locorum hactenus erectis, & in futurum tam in præfati Ordinis, quam in aliis quibuslibet Ecclesiis, vel Oratoriis per memoratum Magistrum Generalem, seu Vicarium Generalem, sicut præmittitur, quandocumque erigendis, illarumque Confratribus, & Consororibus, ut statim, atque canonica ipsarum Confraternitatum erectio facta fuerit, etiam absque ulla Indulgentiarum, & gratiarum spiritualium communicatione, vel aggregatione omnium, & singularum Indulgentiarum, etiam plenariarum, & aliarum gratiarum spiritualium præfatarum participes sint, dictique Confratres, & Consorores omnes, & singulas etiam plenarias Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes, cæterasque gratias spirituales in Summario præinserto contentas, & expressas, servatis tamen & adimpletis omnibus illis, quæ pro illarum consecutione respective præscripta sunt, consequi, illisque uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac præfata Clementis prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXXI. Jul. MDCLXXIX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LXXI.

Conceditur Privilegium præscriptionis centenariæ Canonicis Regularibus S.Joan:Euangelistæ in Lusitania. Dat. 2. Sep. 1679. Ann.

De horum Congregatione vide Constit. ..... quæ incipit: Exponi nobis, *ad vero facti intelligentiam vid. Pauli III. Constit. quæ incipit:* Benignitas.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species fa.

PRO parte dilectorum filior. Canonicorum Regularium Congregationis S. Joan. Euangelistæ in Lusitania Nobis nuper expositum fuit, quod dudum eo tempore, quo Congregatio Cassinen. Monachorum Ordinis Sancti Benedicti fruebatur Indulto Apostolico, ut contra ipsam non curreret præscriptio, nisi post lapsum sexaginta annorum, fel. rec. Paulus Papa III. Prædecessor Noster, communicando dictæ Congregationi S.Joannis Euangelistæ in Lusitania Privilegia præfatæ Congregationis Cassinen., communicavit expresse inter cætera Privilegium præfatum. Et quia prædictus Paulus Prædecessor communicavit non solum Privilegia usque tunc concessa, verum etiam in posterum concedenda dictæ Congregationi Cassinen., etiam per modum extensionis; Cassinensi autem Congregationi idem Paulus Prædecessor concessit Indultum centenariæ, seu præscriptionem sexaginta annorum extendit ad centum, iidem Exponentes plurimum cupiant a Nobis declarari, competere etiam ipsorum Congregationi privilegium centenariæ, vel quatenus opus sit de novo concedi, ut ita in posterum occupantium iniquitati obvietur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces dictorum Canonicorum.

§.1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardin. Concilii Tridentini Interpretum, qui primodictam Congregationem stantibus præmissis, dicto privilegio-

gio non indigere censuerunt, consilio, eidem Congregationi Canonicorum Regularium Sancti Joannis Euangelistæ in Lusitania Privilegium centenariæ præscriptionis hujusmodi iisdem omnino modo, & forma, quibus supradictæ Congregationi Cassinen. a memorato Paulo Prædecessore concessum fuit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceditur eis prædictum privilegium ad instar illius Monachorum Cassinensium.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfatus Paulus Prædecessor in suis Literis super præmissis respective emanatis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die II. Septemb. MDCLXXIX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LXXII.

Dat. 20. Sept. 1679. An. 3.

Extenduntur Indultum de Altari Privilegiato, & Indulgentia Plenaria ad decennium concessa in die Commemorationis Defunctorum pro Regnis Hispaniarum, ad alia Regna, & Dominia Regis Catholici in perpetuum.

INNOCENTIUS PAPA XI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, cui spiritualium gratiarum dispensationem commisit Altissimus, Christifidelium devotionem ad Christianæ pietatis, atque charitatis opera uberiori in dies cœlestium thesaurorum elargitione libenter incitat, ac confovet, sicut pia Catholicorum Regum Orthodoxæ fidei tuendæ, & propagandæ zelo, aliisque præclaris virtutum decoribus ac in Ecclesiam Dei meritis fulgentium vota flagitant, & ipse personarum, rerum, temporum, & locorum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ac Animarum salutem, piorumque, & religiosorum operum incrementum, ac spiritualem Christiani Populi consolationem, atque ædificationem cognoscit in Domino salubriter expedire.

§.1. Alias siquidem supplicationibus Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici nomine Nobis per dilectum filium nobilem virum Gasparem de Gusman Haro Marchionem de Carpio, pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Regnis Hispaniarum degentibus, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui Parochialem suam respective Ecclesiam die Commemorationis defunctorum a primis vesperis usque ad occasum solis ejusdem diei inclusive annis singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, quam animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate, conjunctæ ab hac luce migravissent, per modum suffragii applicare possent, misericorditer in Domino concessimus. Præterea, ut omnes, & singulæ Missæ, quæ eodem die Commemorationis defunctorum per quoscumque Sacerdotes, tam sæculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regulares, in prædictis Hispaniarum Regnis ad quæcumque Altaria celebrarentur, animabus fidelium defunctorum, pro quibus celebratæ fuissent, perinde suffragarentur, ac si ad Altaria Privilegio Apostolico pro animabus defunctorum decorata celebratæ fuissent, auctoritate Apostolica indulsimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die decimaquinta Martii proxime præteriti expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluimus, & quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Precibus Caroli Regis cõcessa fuit prædicta Indulgẽtia visitantibus Parochialem Ecclesiã.

Item Indultũ, quo Missæ omnes censerẽtur dicto die veluti celebratæ in altari privilegiato.

§.2. Cum autem, sicut pro parte memorati Caroli Regis Nobis per prædictum Gasparem Marchionem ejus Oratorem nuper expositum fuit, idem Carolus pro eximia sua pietate literas nostras prædictas ad reliqua omnia sua Regna, status, ditiones, & dominia ampliari, ac in perpetuum extendi plurimum desideret: Nos religiosum ejusdem Caroli Regis desiderium hujusmodi luculentiori, atque largiori paternæ nostræ Charitatis benignitate quantum Nobis ex alto conceditur, prosequi, enixisque illius precibus Nobis super hoc per eundem Gasparem Marchionem devota humilitate porrectis favorabiliter annuere cupientes, Indulgentiam plenariam, & indultum, aliasque gratias a Nobis per literas nostras prædictas pro Regnis Hispaniarum ad decennium tantum concessa, ut præfertur, ipsasque literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, ad reliqua omnia, & singula Regna, status, ditiones, & dominia dicti Caroli Regis, servata tamen in reliquis earundem literarum forma, & dispositione, auctoritate prædicta tenore præsentium extendimus, & ampliamus; ipsasque literas sic extensas, & ampliatas perpetuis futuris temporibus valere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia suffragari debere decernimus, & declaramus.

Aliæ preces Caroli Regis.

Extenduntur Indulgẽtia, & Indultum ad alia regna, & dominia in perpetuum.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæteris-

terisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX.Septembris MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXIII.

Permittitur, ut translato Festo S. Benedicti, transferatur etiam Indulgentia Plenaria eo die concessa visitantibus aliquam sui Ordinis Ecclesiam.

Eam Indulgentiam concessit Clemens X.Constit. quæ incip. Commissæ Nobis *tom.7.*

Dat. 26. Sept. 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Clemens Papa X. prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium eatenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die festo ejusdem Sancti Benedicti a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitavissent, & ibi pro christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserit, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die decima nona Decembris 1671. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Et sicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Generalium Cassinensis, & Hispaniæ Congregationum Ordinis Sancti Benedicti, Nobis nuper expositum fuit, mobilitatem festivitatis Paschatis Resurrectionis Dominicæ festum ejusdem Sancti Benedicti interdum in hebdomadam majorem incidat, eaque de causa in alium diem transferatur, ac propterea dicti Procuratores Generales opportune super hoc a Nobis, provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent: Nos eorumdem Procuratorum generalium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut quandocumque memoratum festum Sancti Benedicti ex causa prænarrata ad alium diem transferatur, Christifideles prædicti qui aliquam ex Ecclesiis supradictis eo die, ad quem translatio hujusmodi facta fuerit, devote pariter visitaverint, cæteraque omnia in literis præfatis præscripta adimpleverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem a præfato Clemente prædecessore, sicut præmittitur, concessam consequantur in omnibus & per omnia, perinde ac si præmissa omnia in ipso festo non translato adimplevissent, auctoritate Apostolica tenore præsentium in perpetuum concedimus, & indulgemus.

A Clemen. X. concessa fuit illa Indulgentia plenaria in festo S. Benedicti.

Causa translationis prædictæ Indulgentiæ.

Preces Procuratorum Generalium.

Translatio Indulgentiæ ad quem que diem celebratur festum S. Benedicti.

§.1. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Sept. MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXXIV.

Confirmantur, & innovantur quædam ordinationes pro Fratribus Prædicatoribus.

Dat. 6. Oct. 1679. A.

Aliæ ordinationes confirmantur in Const.23. quæ incip. In supremo.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM nos alias de iis, quæ Ordini Fratrum Prædicatorum necessaria, atque utilia erant satis edocti, quasdam Ordinationes ad dilectum filium nostrum Palutium S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Alteriis nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem transmitti mandassemus, quæ a Capitulo generali ejusdem Ordinis novissime celebrato fieri deberent, ipsæque Ordinationes die præcedenti electionem novi Magistri Generalis Ordinis præfati coram omnibus Definitoribus, de mandato, & in præsentia dicti Palutii, & Protectoris nomine, & jussu Nostro in publico Definitorio lectæ, ibique ab omnibus ejusdem Capituli generalis vocalibus cum humili illarum observantiæ professione acceptatæ, & statutæ fuissent; & postridie statim facta electione dilecti filii moderni Magistri Generalis dicti Ordinis, idem novus Magister Generalis, antequam in Ecclesiam ad recipiendum a Fratribus obedientiam descenderet, juxta easdem ordinationes illarum observantiam coram toto Capitulo promisisset, ac promissionem hujusmodi publico juramento in manibus præfati Palutii Cardinalis Protectoris, & Capituli Præsidentis præstito confirmasset, recursum habuerunt ad Nos quatuor Deputati a Capitulo Generali prædicto, Nobis humiliter supplicantes, ut præjudicia, quæ toti Ordini prædicto ex observantia aliquarum ex dictis Ordinationibus nascitura supponebant, per-

Quædam Pontificis Ordinationes ratæ fuere a Card. Protectore infra.

perpendere, ac desuper opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos vero ejus rei cognitionem demandavimus memorato Palutio Cardinali, & Protectori, qui auditis, & mature discussis rationibus per eosdem Deputatos tam viva voce, quam scripto deductis, easdem Ordinationes jussu nostro moderatus est, & redegit in formam tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.1. *Ordinationes, & statuta facienda in Capitulo generali Ordinis Prædicatorum, antequam deveniatur ad electionem Magistri Generalis a Magistro noviter electo juramento promittenda coram Capitulo Electorum, statim post electionem, antequam in Ecclesiam ad recipiendam obedientiam descendat, idemque a successoribus in futuris electionibus præstandum.*

I.

Statuendum est, quod observentur Constitutiones Apostolicæ, ac illæ Religionis super celebratione Capituli generalis quolibet triennio, non autem ultra, absque licentia Summi Pontificis; quodque in fine cujuslibet Capituli generalis statuatur tempus, & locus futuri Capituli.

II.

Et statuendum, quod Generalis teneatur personaliter, & per seipsum peragrare universam Europam, ac visitare Religionem, ejusque Conventus, itaut id sequatur de omnibus Conventibus, vel eorum majore parte non autem de magis conspicuis tantum, vel in locis transitus. Quodque id agat cum majori modestia, & parsimonia, quam religiosa humilitas exigit, tam circa numerum Sociorum, aliorumque Comitum, & Familiarium, ut non excedatur numerus sex, vel octo, quam circa victum, aliasque expensas, ne Conventus nimium graventur; ideoque omnes expensæ non possint excedere scuta quatuor quolibet die, quodque mora sit omnino brevis, nisi ex aliqua justa causa, quæ concernat visitationem,& correctionem ejusdem Conventus, & non alias,& ei videatur necessaria talis mora, super quæ ejus conscientia graviter onerata sit. Neque super hac obligatione visitandi Capitulum generale dispensare valeat, absque Apostolica auctoritate.

III.

Quod circa gradus Magisterii debeat omnino servare Constitutionem Bonifacii IX., quæ incipit: *Dilectos filios*, sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto Kalendas Maji, Pontificatus anno decimo tertio, neque illi derogare valeat, &

IV.

Quod non possit alterare præsentia statuta, vel alias Constitutiones, vel Acta, & Decreta Capitularia, quodque Acta, & Decreta Capitularia debeant subscribi ab Eminentissimo Protectore, & a tribus qualificatis Religiosis a Capitulo Generali deputandis, atque alias non possint imprimi, vel publicari, nullamque faciant fidem, vel robur habeant,

Ordinationes, & statuta facienda in Capitulo generali Ordinis Prædicatorum, post sequutam electionem Generalis.

Eligantur quatuor, vel sex Religiosi ex doctioribus, & provectioribus, magisque informatis, quibus committatur cura revidendi Constitutiones, earumque Glossas, & Ordinationes, ac referendi Capitulo generali, quænam exigant correctionem, vel emendationem, sive declarationem, & aliam provisionem in omnibus his, quæ concernunt statum, & commodum Religionis, ac observantiam, & disciplinam Regularem. Atque desuper a Capitulo statuatur (ad formam Constitutionum tamen) ut in posterum omnes tollantur occasiones quæstionum, & dubitationum, & præsertim circa institutionem, & remotionem Superiorum, & similium. Et ubicumque in Glossis Constitutionum citantur literæ Pontificiæ, aut Decreta Congregationum, vel alia similis auctoritas, ad authenticos Codices, & posteriores derogationes, si quæ sint, recurratur, & cum his corrigantur, & ad literam recitentur, & hæc omnia fiant a prædictis Religiosis Eminentissimo Protectore consulto approbante. Et suprascripta omnia serventur in posterum semper, ac Constitutiones imprimendæ sint cum aliqua mutatione, sive in istis, sive in Glossis.

§.2. Quare Nos perpetuæ, atque inviolabili prædictarum Ordinationum, quæ toto Ordini supradicto perutiles, atque conducibiles esse dignoscuntur, firmitati, robori, & efficaciæ ac observationi, ex commissi Nobis cœlitus pastoralis officii debito consulere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes, & Statuta præinserta, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac etiam innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum quarumvis tam ex Juris communis, & Apostolicarum, ac dicti Ordinis Constitutionum, & Privilegiorum præscripto, quam de stylo, usu, & consuetudine etiam immemorabili ejusdem Ordinis, & alias quomodolibet in similibus, etiam de necessitate observandum; & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & substantiales, ac incogitatos, & incogitabiles, specificaque, & individua mentione, & expressione dignos defectus, si qui in eis, vel eorum aliqua principaliter, vel accessorie, antecedenter, vel subsequenter, aut concomitanter, seu alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi quovis modo possent, plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus; ipsasque Ordinationes, & Statuta præinserta a die prima illarum, & illorum publicationis, & acceptationis stricte, & rigorose observari præcipimus.

Relatæ Ordinationes confirmantur, & innovantur a Pontifice.

Clausulæ.

§.3. Ac proinde si quid subinde tam a præfato Capitulo generali in suis actis Capitularibus, quam a dicto Magistro Generali, aliove quocumque actum, gestum, decretum, vel ordinatum fuit, aut in futurum quandocumque a Capitulis generalibus, vel Magistris Generalibus dicti Ordinis pro tempore existentibus, aliisve quibuslibet agi, geri, decerni, vel ordinari contigerit, quod præinsertis Ordinationibus, & statutis directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet adversetur, aut illorum effectum quovis modo impedire, vel avertere valeat, id in ea

parte

parte nullum, cassum, & irritum, nulliusque roboris, & momenti, ac viribus, & effectu penitus, & omnino vacuum esse, & fore, etiam ex nunc prout ex tunc, & e contra decernimus, & declaramus.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Magister Generalis, cæterique superiores, & Fratres Ordinis prædicti, & alii quilibet etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint adductæ, specificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quamtumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in Corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali ac incogitato, & inexcogitabili individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, rescindi, modificari, limitari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas, ac Ordinationes, & Statuta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam eidem Ordini, ejusque Magistro Generali, cæterisque Superioribus Fratribus, & personis quibuslibet, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alias expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, specificatis, & servatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Octob. MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXV.

Confirmatur Protestatio Fratrum Minorum de Observantia circa Regulæ executionem, & nonnullæ declarationes, ac Ordinationes motu proprio adduntur. Dat. 20. Nov. 1679. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memor.

Solicitudo pastoralis officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, nos urget, atque impellit, ut Religiosorum Virorum Ordines ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Animarum salutem sapienti pietate ab hac S. Sede institutos, magnisque in Ecclesiam Dei meritis fulgentes, in sanctis, ac primævis eorum Institutis confovere, & conservare, ac a noxiis, quæ primigeniæ religiositatis Spiritum, atque rigorem extinguere, & relaxare possent, tueri, & præmunire, felicibusque illorum in via Mandatorum Dñi progressibus consulere, quantum nobis ex alto conceditur, studeamus. Exordium.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) in pluribus Capitulis generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & novissime in Vallisoletano, quod anno 1670. celebratum fuit, unanimi omnium Fratrum vocalium consensu declaratum, & protestatum fuerit, in nullo Regulæ eorumdem Fratrum Minorum præcepto eatenus cum Fratribus Minoribus de corpore observantiæ, sive Observantes, sive Reformati, sive Discalceati, sive Recollecti dicantur, dispensatum fuisse, nec ipsum observantiæ corpus ullam unquam admisisse, vel ad- Dicta protestatio pluries emissa est in Capitulis General., & ultimo in Vallisoletano.

admittere dispensationem in Regula, sed potius velle pro viribus, Domini favente auxilio, illam pure observare juxta Summorum Pontificum declarationes a Fratribus Observantibus, seu de Observantia in suis statutis generalibus, recapitulatis pro Cismontanis anno 1663., & pro ultramontanis anno 1621. ac a Reformatis, Discalceatis, & Recollectis in suis particularibus Constitutionibus respective admissas, & receptas.

Confirmatio hujus Protestationis.

§.2. Nos pro majori hujus protestationis firmitate, & ut in Ordine præfato status, & Regula Fratrum Minorum pure observetur, singulisque Fratribus prætextus eam transgrediendi præcludatur, eamdem protestationem, & declarationem supra expressam harum serie auctoritate Apostolica approbantes, & confirmantes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium declaramus, omnes, & singulos Fratres de Corpore Observantiæ dicti Ordinis teneri in conscientia observare Regulam Fratrum Minorum S. Francisci, & præcepta a fel. rec. Nicolao III., & Clemente V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris exposita, & numerata, ad normam Constitutionum prædictarum respective, & signanter præter præcepta, quæ non ita frequenter occurrunt, & recitationem Divini Officii, teneri ad jejunia præcepta in Regula, nisi excuset necessitas; ad incedendum sine Calceamentis, hoc est absque aliquo, quod pedem cooperiat, cujuscumque illud materiæ sit, nisi adsit vera necessitas à Prælato approbanda; ad non equitandum, nisi infirmitas, vel necessitas judicio Superiorum probata excuset; ad vilitatem vestium juxta prædictas Constitutiones respective; ad non utendum pluribus vestimentis, quam illis, quæ Regula præscribit, nempe una Tunica cum caputio, & alia sine caputio, chorda, & fœmoralibus: nam aliud quodvis vestimenti genus ultra prædicta (excepto Mantello ab initio Religionis licito) ut indusia, seu camisiæ, sudariola, tunicellæ, & similia sunt contra Regulam, nisi adsit vera necessitas excusans a præcepto per Prælatum approbata; ac demum teneri ad capitale præceptum Religionis Fratrum Minorum de non recipiendis denariis per se, vel per interpositam Personam. Aliarum enim rerum necessariarum possunt Fratres Minores de corpore observantiæ hujusmodi habere usum, licet non dominium, denariorum autem nec dominium, nec usum: & proinde quævis contractatio pecuniæ, seu denariorum, quæ non sit pure naturalis, seu quæ sit quovis modo politica, cujuscumque Domini sint denarii, seu pecunia, Fratribus Minoribus Observantibus, seu de Observantia est omnino prohibita. Ac propterea omnes, & singulas dispensationes, concessiones, & consuetudines, si quæ contra præmissa in corpore observantiæ Ordinis prædicti reperiantur, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & anullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino revocamus, ac revocatas, cassatas, irritas, & nullas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & perpetuo fore decernimus, & declaramus. Declarantes tamen pariter, quod per præmissa non prohibentur in dicto Ordine Syndici Apostolici, cum eorum usus non sit dispensatio in Regula, sed modus a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provisus pro puriori illius observatione, sive ejusmodi Syndici assumantur ad præscriptum Constitutionum Nicolai III., & Clementis V. Prædecessorum præfatorum, sive secundum dispositionem Constitutionum rec. me. Martini IV. & Martini V., ac Pauli IV. prædecessorum pariter nostrorum, prout illorum usus in singulis Familiis, Congregationibus, Reformationibus, aut Provinciis Ordinis prædicti respective fuerit receptus.

Declaratur, singulos teneri in conscientia ad observantiam Regulæ, & præceptorũ quorum nonnulla hic referuntur

Dispensationes, & consuetudines in cõtrarium tolluntur.

Usus tamen Syndici Apostolici nõ censetur Regulæ contrarius.

Observanda in receptione ad habitum, & professionem.

§.3. Ut autem in ingressu Religionis unusquisque de obligationibus, quas assumere vult, plene informetur, statuimus, ut nullus recipiatur ad habitum regularem in eodem ordine, nisi prius plene informatus sit de prædictis præceptis Regulæ obligantibus in conscientia, & prævia hac notitia, velit probationem subire, nec quisquam admittatur ad professionem regularem, nisi prius examinatus sit de intellectu Regulæ, & præceptorum ejus juxta prædicta, & deinde immediate ante illam coram tota Communitate fiat ei protestatio, quod ad observantiam Regulæ cum omnibus ejus præceptis, tunc enumerandis, & exprimendis, obligetur in professione, eamque protestationem admittat, & sub ea professionem faciat.

Qui eligi nequeant in Superiores.

§.4. Quia vero efficacius prædicta observandi medium est exemplum Prælatorum, sive Superiorum, ideo statuimus pariter, neminem eligi posse in Prælatum, sive Superiorem in ordine prædicto, qui vitam Communem observantiæ non sequatur, hoc est, qui frequenter equitet, seu infirmitatem, qua ab obligatione pedibus incedendi excusetur, habeat, qui Indusiis, seu Camisiis, aut lineis utatur apud se, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui Jejunia Ecclesiæ, & Regulæ non observet, qui aliquando visus sit contrectare pecunias, nisi jam per triennium saltem emendatus sit, qui notabiliter defectuosus sit in assistendo Communitati Chori, Refectorii, & aliis, prout sibi in Constitutionibus præscribitur. Porro electio illius, qui in omnibus præmissis vitam communem non sequatur, irritanda sit a Prælato, sive Superiore Generali, capta Informatione extrajudiciali pro sua conscientia sine strepitu Judicii, cum Consilio tamen, & assensu trium Fratrum, qui Ministri Provinciales, vel saltem Definitores Provinciæ sint, vel fuerint; ipsorum autem conscientias, ne aut ille expellatur, qui vitam communem sequatur, aut ille confirmetur, qui eam non observet, oneramus.

Electio aliter facta quomodo reprobanda.

Prohibetur administratio bonorum, & redditaum cujuscunque sub certis pœnis.

§.5. Demum, ut omnis occasio transgrediendi præceptum de non contrectandis denariis, seu pecuniis auferatur, omnibus, & singulis dicti Ordinis Prælatis, sive Superioribus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis suorum officiorum injungimus, ut nullo Religioso ejusdem Ordinis permittant administrationem Fundorum, redditaum, aut quarumcumque aliarum rerum, & Bonorum Mobilium, vel immobilium cujuscumque Domini illa sint, & signanter ut nulli Religiosorum Ordinis hujusmodi permittatur administratio bonorum temporalium alicujus Monasterii Monialium sub quovis prætextu, aut nomine, nempe Administratoris, Syndici, Factoris, Coloni, Superintendentis, Villici, aut alio quovis imaginabili.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam eo, quod Supe-

Superiores, & Fratres Ordinis prædicti, aliique quilibet cujuscumque status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis veridica, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, & incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controversiam vocari, aut ad terminos juris, seu statutorum, & Constitutionum dicti Ordinis reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, Facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri.

§.7. Sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, ejusque Congregationum, Reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, aliisve quibuslibet etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, ejusque Superioribus, Fratribus, & Personis quibusvis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, aliisque Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, hujusmodi formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, exactissime servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisq; contrariis quibuscumque.

§.9. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Novem. MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXVI.

Confirmantur quædam Statuta Fratrum Minorum de Observantia a S.Sede prius ad examen revocata. Dat. 21.N. 1679. An. 4

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini per abundantiam Divinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, illa, quæ pro felici prosperoque Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei pie sancteque institutorum, ac uberes bonorum operum fructus, adspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagentium gubernio, & progressu provide sapienterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis præsidio libenter constabilimus. Exordium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Ximenes de Samaniego Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci de Observantia nuncupatorum, quod pro felici dicti Ordinis, ejusque Fratrum regimine, & directione nonnulla statuta in Capitulo Generali ipsius Ordinis, quod novissime videlicet anno 1676. in hac Alma Urbe celebratum est, edita fuerunt, quæ cum Nobis pro parte ipsius Josephi Ministri Generalis exhibita fuissent, nos illa Ven. Fratri nostro Alderano Episcopo Prænestin. S.R.E. Carolo Cybo nuncupato, Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, ac nonnullis Romanæ Curiæ Prælatis revidenda, & ubi opus foret corrigenda, & supplenda Commisimus, Illi vero mandatis nostris parentes, eadem Statuta mature, ac diligenter discusserunt, multisque correctis, emendatis, aptatis, suppletis, & additis ac nonnullis omissis illa redigerunt in formam tenoris, qui sequitur vide-

Hujusmo[di] Statuta ema[narunt] a Ca[pitulo] Gene[rali], & a Car[din.] Protect[o]re, aliisque a[d] meliorem fo[r]mam redac[ta] fuere, ut infra

videlicet *Statuta pro utraque Familia*.

De Congregationibus Intermediis.

§.2. Ad evitandas graves, & inutiles expensas, aliaque incommoda, quæ ex celebratione Congregationum Generalium intermediarum omnium vocalium unius Familiæ sequuntur, decernitur præfatas Congregationes Generales ulterius celebrandas non esse. Cum autem juxta Bullam Leonis X., quæ dicitur *unionis*, officium Commissarii Generalis Familiæ, de qua Minister Generalis assumptus non est per triennium tantum durare debeat, statuitur, quod in fine triennii convocatis per Ministrum, aut Vicarium Generalem totius Ordinis, Patribus Diffinitorii Generalis illius Familiæ, ex qua Commissarius Generalis eligendus est per ipsum Ministrum, seu Vicarium, aut ipso legitime impedito, per suum Commissarium ad hoc specialiter delegatum, & per Patres, qui sunt de corpore Diffinitorii Generalis prædictæ Familiæ in Vigilia Pentecostes, per Schedulas secretas, nullo proponente, fiat electio novi Commissarii Generalis, usque ad Capitulum Generale duraturi; Diffinitores vero Capituli præteriti præfatæ Familiæ per sexennium usque ad Capitulum Generale immediate sequens durabunt: sicut Diffinitores Generales Familiæ, ex qua assumptus est Minister Generalis durant. In Congregatione autem præfato modo celebranda, lites per sententias dirimi, declarationes dubiarum Constitutionum fieri, & decreta per triennium subsequens duratura edi valeant; leges autem, seu Statuta, aut Constitutiones in perpetuum duraturæ condi non poterunt, nec antiquæ abrogari.

De Suffragiis.

Et ut etiam in Capitulis Generalibus, inutiles expensæ, & alia incommoda, quæ ex nimia Fratrum accedentium multitudine oriri solent quantum fieri potest, vitentur, omnino prohibetur sub nullitatis pœna, vota, seu suffragia Provinciarum Titularium, quæ actu non subsistunt suppleri, aut substitui per Ministrum, aut Vicarium Generalem Ordinis, revocata quacumque consuetudine in contrarium, statuitur, duos Secretarios Generales Ordinis, qui Ministro, aut Vicario Generali pro una, & altera Familia assistere debent, ex vi officii habere inposterum suffragium in Capitulo Generali tantum, sublato omnino tertio Secretario linguarum.

De Sociis.

Item præcipitur sub pœna privationis suffragii, quod Minister, seu Prominister, & Custos uniuscujusque Provinciæ simul ad Capitulum Generale iter faciant cum unico tantum Socio Religioso pro utroque, & si expensæ aliquæ in itinere ex necessitate faciendæ sint, *adducant* secum Tertiarium, qui Syndici Apostolici substitutus sit, & ipsius nomine expensas prædictas inevitabiles faciat.

De Thesibus, & Concionibus.

Insuper serio Prælato Generali commendatur, ut Præsidentiam Thesium, & Conciones, quæ in Capitulis Generalibus habendæ sunt, vocalibus quantum cum honore Religionis stare possit, distribuant.

De promotione ad dignitates Ecclesiasticas.

Ut maxima incommoda, & turbationes Religionis, quæ ex promotione Ministrorum Generalium ad dignitates Ecclesiasticas extra Ordinem lamentabili experimento comprobata sunt, omnino evitentur, decernitur, ut statim, ac Minister Generalis electus sit, & antequam suum officium ullo modo exerceat, teneatur emittere in manibus Præsidis coram toto Capitulo Generali votum de non ambienda, procuranda, nec acceptanda dignitate Episcopali, Archiepiscopali, vel Patriarchali toto tempore sui Ministeriatus, nec ante emissum prædictum votum, censeatur in officio confirmatus. Quod si aliquando contingat in prædicto voto dispensari, vel aliter quomodolibet fieri, statuitur illum Ministrum Generalem acceptantem aliquam ex prædictis dignitatibus, vel præsentationem, seu nominationem ad illam, statim ac eam acceptasse constiterit, non esse amplius pro Religionis Prælato agnoscendum: Religiososque Ordinis ab illius obedientia exemptos esse, nec posse ulterius ipsi sub pœna excommunicationis obedire. Porro in illo casu Pater ille qui servata Statutorum serie, & Familiarum concordato dignior respective reperietur, Generali illo excluso, convocabit, juxta præscriptum in Constitutionibus, Electores pro nova Vicarii Generalis electione, in qua idem Minister Generalis, nec votum habere poterit, nec ullam aliam actionem, revocata quacumque Constitutione Ordinis in contrarium, & sublata omnino Electoribus facultate aliter operandi, aut permittendi sub pœna nullitatis facti: Idemque Statutum de Vicario Generali totius Ordinis factum intelligatur.

De titulo Reverendissimi.

Nemini deinceps Vicariorum, aut Commissariorum delegatorum a Rmo Ministro Generali ad regendam Familiam, vel Nationem, liceat sub pœna privationis suæ delegationis, sibi usurpare, vel acceptare titulum *Reverendissimi*: Quod Statutum sub eadem respective pœna extenditur ad Commissarios Generales in Partibus Indiarum Occidentis, & Orientis, ac ad Guardianum Hierosolymitanum, seu Custodem Terræ Sanctæ, revocata, quoad hunc Constitutione in proximo Capitulo Generali Vallisoletano edita.

De Instantiis in causis Servorum Dei.

Declaratur ad Procuratorem Generalem Ordinis spectare instantias, quæ fieri solent in Cappella Suæ Sanctitatis pro actu Beatificationis, vel Canonizationis Servorum Dei ex nostra Religione cujuscumque ipsi Servi Dei Familiæ extiterint. Deinde præcipitur omnibus Procuratoribus particularibus Causarum Beatificationis, vel Canonizationis, ut nihil in ipsis agere præsumant, inconsulto Procuratore, vel Commissario Curiæ respective, quod intelligendum est etiam de Reformatis quoad suum Procuratorem Generalem.

De Lectoribus.

In Studiis Generalibus Cismontanæ Familiæ, & in gravioribus Ultramontanæ habentibus tres Theologiæ Lectores, semper sit unus Lector, qui Sacram Theologiam dogmaticam legat, ille scilicet, qui antiquior est in lectura, gaudeatque omnibus Privilegiis in ordine ad jubilationem, si constiterit eum prædictam facultatem dogmaticam continuo legisse, sicut alii speculativam, alias nullo Privilegio gaudeat, quod etiam apud Reformatos observandum est.

Pro Familia Ultramontana.

De Votis, seu Suffragiis.

Ut in Conventibus ex introductione, vel concessione suffragiorum pro Capitulis Provincialibus præter antiqua Ordinis Statuta emergentibus occurratur; Auctoritate Apostolica abrogantur Vota, seu suffragia pro Capitulis Provincialibus respective Agentium Ministri Generalis, Commissariorum Curiarum particularium, Commissariorum Terræ Sanctæ, Visitatorum Tertii Ordinis Sæcularium, Magistrorum Novitiorum, & Confessariorum, seu Vicariorum

Monialium; ne illa in suis respective Provinciis in posterum ferre possint, exceptis solum Confessariis Monialium, qui sex adminus Fratres sub se habeat, quibus ut Superiores præsint, & Commissarii Curiarum, ubi Reges, vel Principes absoluti Aulam suam tenent; In quarum singulis unus tantum Commissarius cum suffragio esse possit, a Superiore Generali ex Provincia illius Dominii, quam maluerit, eligendus. Nec in posterum Provinciæ possint suffragia pro suis Capitulis concedere,

De Processionibus.

Statuitur, quod in quacumque Civitate, vel Oppido Hispaniæ consistant Conventus Observantium, & Discalceatorum, quorum Communitates Processionibus generalibus interesse contingat, ambæ Communitates sub una, eademque Cruce intermixtæ incedant; itaut semper Observantium Guardianus, sive Præses, primum, seu digniorem locum teneat, & immediate Guardianus, seu Præses Discalceatorum subsequatur; alii vero Fratres juxta antiquitatem habitus, vel gradum qualitatis, permixtim incedant, præcedente semper in eodem gradu Observante: atque ita ab omnibus, ad quos spectat observari præcipitur juxta antiquam, & laudabilem Ordinis Nostri consuetudinem: sub pœna privationis Officiorum Guardianis, aut Superioribus prædictam dispositionem innovare, vel alterare præsumentibus.

De ascriptionibus.

Ad evitanda gravia præjudicia, & detrimenta, quæ Provinciis Indiarum, earumque Religiosis ex incorporationibus a Commissariis illarum partium pro libito factis, provenire solent; statuitur, ne in posterum Commissarii Generales prædicti Indiarum Occidentalium possint sub quovis prætextu, suos Secretarios, Socios, aut alios Religiosos, quos in suo Comitatu assumpserint, incorporare in aliqua Provincia suæ Commissionis: irritum declarando, si quid in contrarium attentetur, aut fiat.

De Monialibus.

Omnino interdicitur Ministris Provincialibus se ingerere in imminuendis Monialium Dotibus, aut alimentis Sæcularium educationis Causa, vel alia, in Monasteriis commorantium. Hinc Provincialibus ipsis sub pœna suspensionis sui officii per semestre, Abbatissis vero, & Discretis Monasterii sub privationis suorum Officiorum pœna præcipitur, ne prædictas Dotes, aut alimenta taxata minuant, aut minui permittant. Eisdemque tum Provincialibus, tum Monialibus sub eadem pœna præcipitur, ne ullam pro Moniali indotatam recipiant sub quovis prætextu aut titulo, nisi Causa in Sacra Congregatione deducta, ab eaque licentia obtenta.

Pro Familia Cismontana.

De Cœnobiis Recollectionis

Pro meliori Novitiorum, & recenter professorum educatione, & ut Fratres illi, qui majori Spiritus quieti, & strictiori Regulæ nostræ observantiæ incumbere desiderant id præstare possint in propriis Provinciis, absque eo, quod hujus studii prætextu, aut ad alias transire, aut novas reformationes, & scissuras in ordinem invehere moliantur, statuitur, quod in singulis hujus Familiæ Provinciis de Observantia instituantur tres aut quatuor Conventus Recollectionis, qui sint primi, & secundi Novitiatus, ut simul, & loca spiritualis quietis, & perfectionis Seminaria pro tota Provincia esse valeant.

De eorũ erectione.

Ad hunc finem eligi, & deputari debent Coventus commodiores pro Regulæ observantia, & Novitiorum educatione, quorum consignatio committitur Commissario Generali Familiæ cum consilio Diffinitorii cujuscumque Provinciæ respective. Cui Generali Commissario etiam committitur prima Guardianorum, & Magistrorum Novitiorum eorumdem Conventuum institutio, cum facultate, ut si in Provincia aliqua non fuerint Religiosi pro his Officiis in nova recollectionis erectione idonei, ex aliis Provinciis, vel Observantibus, vel Reformatis, immo, & ex alia Familia possint eos adducere. Et insuper eidem committitur prima in eisdem Conventibus eorum Fratrum collocatio, qui ad formationem prædictæ Recollectionis fuerint necessarii.

De eorum numero.

Et ut incommoda ex multiplicatione horum Conventuum alias experta evitentur, omnino interdicitur, ne in qualibet Provincia plures quam quatuor, paucioresve, quam tres Recollectionis Conventus esse possint, sublata facultate cuilibet Superiori Ordinis super hoc statuto dispensandi; & ut nunquam separari a Provincia possint, decernitur, ut in nullo Conventu Provinciæ, qui hujusmodi recollectionis non fuerit, possint induci Novitii, nec probationis annum agere. Atque ita Provinciæ inseparabiliter sint incorporati, ut sine ipsis, utpote Domus receptionis, Provincia ipsa subsistere non possit.

De eorum conditione.

Conventus autem prædicti distribuentur sic, ut in Provinciis magnis, duo illorum sint primi Novitiatus; duo vero Professorii, seu Novitiatus secundi; in minoribus autem aut unus erit primi Novitiatus, & duo secundi, aut e converso pro commoditate Conventuum, aut Provinciæ. Et quia in nullo prædictorum Conventuum studium facultatis literariæ collocandum est, aut permittendum, statuitur, quod Professi antequam ad professoria, in quibus sunt artium literalium studia transmittantur; in Conventu Recollectionis secundi Novitiatus ad minus per annum integrum collocentur, ut in spiritu in Novitiatu concepto, antequam ad studia transeant confirmentur, & roborentur.

Forma autem vivendi in prædictis Recollectionis Conventibus, sequens erit.

De Oratione.

Primo. Officium Divinum statutis indispensabiliter horis, graviter, & devote persolvatur, & Orationi Mentali duabus horis cum dimidia omnino vacetur, itaut post Matutinum (quod indispensabiliter media nocte persolvendum est) una hora post primam dimidia, post Completorium hora altera in Oratione mentali persistant. Sed a Resurrectione, usque ad Exaltationem Sanctæ Crucis propter noctium brevitatem, hora post Matutinum Orationis, in horam ejusdem post sextam, & ante prandium habendam commutetur.

De Silentio.

Secundo. Silentium, ac lectio spiritualis in Refectorio nulla Causa dispensetur; in Dormitoriis autem, claustris, & Sacristia ita silentium observetur, ut tantum omnino necessaria, & submissa voce Fratres loquantur.

De Sæcularibus.

Tertio. Sæculares, nisi Officiales Conventus sint, ad interiora Conventus non admittantur, sed pro rebus necessariis cum ipsis tractandis in Claustro inferiori, Camera aliqua, honeste disponatur, in qua prædicta præstari possint.

De Congregationibus.

Quarto Communitates Chori, & Refectorii omnes Fratres sequantur, nec ullus ab aliqua, sine expressa Guardiani licentia excusetur.

Ad prædicationes.

Qninto. Tribus diebus in hebdomada, nempe feria secunda, quarta, & Sabbato post Vesperas

tas immediate assistentibus Prælato, & omnibus Fratribus, lectio expositionis Regulæ, aut Theologiæ Mysticæ habeatur, itaut duobus ex prædictis diebus exponatur Regula, altero vero de Theologia Mystica, seu de vita spirituali tractetur: ad hoc instituatur unus Lector, qui sit in Theologia morali, & Mystica versatus; cui ut tempus pro lectionibus conficiendis habeat, conceditur, ut a prima, & oratione post ipsam excusetur. Qui post expletam expositionem Regulæ poterit Decalogum clare, & breviter pro instructione Juvenum explicare.

De Capitulo culparum.

Sexto. Guardianus ad minus semel in Mense feria sexta post Completorium celebrabit Capitulum culparum, eo modo, quo in Constitutionibus generalibus præscribitur, habita ad Fratres spirituali collatione, in qua ad perfectionem, & spiritualem profectum excitentur, & animentur.

De paupertate.

Septimo. Paupertas nostri status quantum fieri potest stricte in communi observetur. Et ut ita etiam fiat in particulari, Guardiani de omnibus necessariis ad usum strictum Seraphicæ paupertati congruum, Fratribus provideant; itaut recursus particularium ad Benefactores, aut amicos spirituales via omnino præcludatur. Nullusque quidquam ad usum suum habeat sine expressa licentia Guardiani, qui usum rei, & supellectilis non necessariæ, nulli concedat, aut permittat, quod ut exactius observetur, nullus quidquam ad proprium usum clausum habeat, & ad cujuscumque Cellam semper aditus Superiori pateat, & tam Novitiis, quam cæteris Religiosis usus duarum Tunicarum Talarium, quarum una erit cum Capuccio, & alia sine Capuccio, juxta Regulæ præscriptum concedat., nec cuiquam permittatur, ut Sudaria, Sachetos, aut alia quævis non concessa in Regula sub prætextu portationis solius habitus deferat.

De Guardianis.

Octavo. Postquam prædicta Recollectio per triennium firmata fuerit, nullus possit institui Guardianus in prædictis Conventibus, qui in aliquo illorum per biennium immediate, vitam communem recollectionis sequens, commoratus non fuit.

De Religiosis

Nono. Nullus Religiosus cujuscumque qualitatis sit in Conventu Recollectionis de Familia collocari possit, aut in eo commorari, qui Regulæ præcepta observare non possit: nempe jejunia, excalceationem, duarum tantum tunicarum usum, Prædicationem Chori die noctuque, cæterarumque communitatum sequelam. Cum pro non valentibus adeo stricte vivere, cæteri Provinciæ Conventus expediti maneant, & tam Guardianus ipse, quam cæteri omnes Fratres hebdomadam sine exceptione suo ordine faciant.

De criminosis

Decimo. In præfatis Conventibus, nullus Frater criminosus, aut pro luenda pœna collocari possit, nec quisquam a quocumque Prælato missus recipi debeat, nisi de consensu Guardiani, & majoris partis Discretorum Conventus admittendus judicetur.

De admittendis.

Undecimo. Nullus Religiosus cujuscumque qualitatis sit possit recreationis, aut alterius cujusque negotii causa ad prædictos Conventus divertere; nisi quis ad exercitia spiritualia per aliquos dies facienda cum sequela omnium communitatum, & rigoris vitæ recollectæ admitti valuerit; nec Minister Provincialis, quando ad prædictos Conventus causa visitationis, vel alia accesserit, possit sub pœna suspensionis sui Officii per bimestre Sæculares, aut alios Fratres secumferre præter suum Secretarium, & Socium, cui Provinciali plurimum in Dno commendatur, ut in Conventibus Recollectionum in omnibus se ipsum præbeat exemplum bonorum operum, & regularis disciplinæ.

De licentia egrediendi.

Duodecimo. Discursus Fratrum extra Conventum quantum fieri possit evitentur: & ut Fratres addicti Choro extra Conventum non vagentur, statuitur, ut in quolibet prædictorum Conventuum, præter Officiales pro interiori gubernio necessarios, collocentur Fratres Laici spirituales, & devoti, qui continuo extra Conventum eleemosynas pro necessitatibus Fratrum temporibus opportunis petant, & in hoc Deo inserviant, dum alii divinis laudibus, orationi, & Spiritualis vitæ quieti incumbunt. Fratribus autem Choro addictis raro exeundi extra Conventum licentia concedatur, nec unquam nisi duo extra ipsum esse possint. Novitiis autem, & Clericis in nullo casu, nisi in Communitate exeundi è Claustro licentia concedi possit, sub pœna privationis Officii eam concedenti.

De observantia Constitutionum.

Ultimo. In prædictis Conventibus, quoad reliqua ad vitam Monasticam spectantia Constitutiones generales exacte ab omnibus observentur, ut cæteris exemplo, & ædificationi in pura observantia sint.

Item prædictorum statutorum.

Curent itaque Commissarius Generalis, & Provinciarum Diffinitoria, ut prædicti Recollectionis Conventus in prædicta vivendi forma erigantur, & componantur. Dum enim per attestationem prædicti Commissarii Generalis, & Diffinitorii Provinciæ, & Discretorum illorum Conventuum juramento firmatam, de tali erectione, & compositione constiterit, SSmus D. Noster pro sua benignitate licentiam inducendi Novitios in illis Conventibus sic efformatis, concedat. Quod si post primam concessionem prædicta vivendi forma in ipsis Recollectionis Conventibus exacte, & rigorose non observetur, licentia ulterius induendi in illa Provincia non concedetur. Unde Provinciæ ipsæ sibi consulant, nam si medio adeo ad bonum, & stabilitatem Religionis conducente non utatur, omnino successu temporis extinguentur.

De Reformatis.

Quantum ad Provincias Reformatas, cum forma vivendi, & Regulam, ac disciplinam regularem observandi in statutis pro ipsis Reformatis de anno 1642. contenta satis stricta sit, solummodo præcipitur, ut in Conventibus Novitiatus, & Professorii (præter institutiones san. mem. Clementis VIII. pro omnibus Regularibus in Decretis incip. *Cum ad Regularem* editis die 19. Martii anni 1603., & contenta in Decretis san. mem. Innocentii X. pro Minoribus Observantibus, & Reformatis incipien. *Ad propagandam* edit. 15. Octobris anni 1654., & ordinata in Brevi san. mem. Urbani VIII. pro Reformatis incipien. *Militantis Ecclesiæ* sub dat. die 1. Octobris anni 1641., quæ omnia omnino observanda sunt sub pœnis in eisdem literis Apostolicis conten.) prædicta statuta quantum ad omnia ad strictiorem Regulæ observantiam, regularem disciplinam, frequentiam Chori, & Mentalis Orationis assistentiam, omnium Communitatum die, noctuque omnino, & indispensabiliter ab omnibus in prædictis Conventibus commorantibus observentur, ita ut in illis nullus non valens propter infirmitatem communem illam vitam

ſequi poſſit collocari, & qui in prædictorum obſervatione defectuoſus fuerit, ab ipſis expellatur. Monentur autem Provinciales, quod dum non conſtiterit indubitatis teſtimoniis in prædictis Conventibus reformationem eſſe in priſtinum ſtatum reſtitutam, & in eis prædicta omnia adamuſſim obſervari, licentiam Novitios induendi non obtinebunt.

De electione Prælatorum.

Quia ex bona Prælatorum electione præcipue pendet Religionis Reformatio, diſtricte præcipitur, ut Guardianatus, cæteraque regiminis officia omnino diſtribuantur prout ratio meritorum (ſuppoſita corporis valetudine) cujuſcumque promovendi, & Bonum Provinciæ exegerit, nullo habito reſpectu ad Patres quoſcumque, qui officio functi ſunt, vel funguntur, ſub pœna Provinciali aliter proponenti ſuſpenſionis ab officio per ſemeſtre, Patribus autem ſive de corpore Diffinitorii, ſive extra illud exigentibus Guardianatum, aut aliud Officium ſuæ ſatisfactionis, ſub pœna proprietariis præſcripta. Quod ut exactius obſervetur, & contrariæ relaxationi remedium apponatur, de novo admittitur, & intimatur Conſtitutio ſan. mem. Urbani VIII., quæ incipit *Militantis Eccleſiæ* ſub data die 1. Junii anni 1640. pro reſtituendo candore, communiter appellata cum omnibus facultatibus tum Eminentiſſimo Cardinali Protectori, tum Miniſtro, & Commiſſario Generalibus, in ea pro prædicto remedio efficaciter apponendo conceſſis.

De Cellis.

Item præcipitur omnibus, & quibuſcumque Patribus, & Fratribus, cujuſcumque ſint conditionis, & qualitatis ſub pœna privationis actuum legitimorum per ſexennium, ut nullus eorum poſſit habere ad ſuum uſum niſi unicam Cellam, nempe illius Conventus, in quo moratur de Familia, ſive Subditus, ſive Prælatus. Guardiani autem ſub pœna privationis Officii Cellam cujuſcumque Patrum in Conventu ſuo de Familia non commorantium alteri Religioſo ſibi ſubdito concedant, quæ omnia Miniſter Provincialis in ſuis viſitationibus omnino obſervari faciat ſub pœna ſuſpenſionis officii per ſex menſes.

De Prælatorum qualitatibus.

Item ſtatuitur, quod nullus eligi poſſit in Prælatum, qui vitam communem non ſequatur, hoc eſt, qui frequenter equitet, ſeu infirmitatem, qua ab obligatione peditandi excuſetur, habeat, qui camiſiis, aut lineis utatur, vel apud ſe, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui jejunia Eccleſiæ, & Regulæ non obſervet, qui aliquando viſus ſit contrectare pecunias, niſi jam per triennium ſaltem emendatus ſit, qui notabiliter ſit defectuoſus in aſſiſtendo Communitatibus Chori, & Refectorii, ac aliis, prout ſibi in Conſtitutionibus præſcribitur. Electio autem illius, qui in omnibus præmiſſis vitam communem non ſequatur irritanda ſit a Prælato Generali, capta informatione extrajudiciali pro ſua conſcientia, ſine ſtrepitu Judicii, cum conſilio tantum, & aſſenſu trium Patrum, qui Provinciales, vel ad minus Diffinitores Provinciæ ſint, vel fuerint, ſuper quo eorum conſcientias oneramus, ne aut ille expellatur, qui vitam communem ſequitur, aut ille confirmetur, qui illam non obſervat.

De Electoribus.

Item, ut majori circumſpectione electiones Prælatorum fiant, præcipitur Electoribus, ſub pœna non ſuffragandi, ut antequam ad electionem Miniſtri, Cuſtodis, Diffinitorum, & Guardianorum procedant, ſingillatim juramentum præſtent coram Ven. Crucifixi Imagine, præſente Præſide ſe eum electuros in quolibet prædictorum Officiorum reſpective, quem in conſcientia, & omnibus æqua lance libratis digniorem judicabunt.

De Prælatorum cura circa neceſſaria.

Item præcipitur omnibus Prælatis localibus, ut ſingulis ſuis ſubditis provideant de omnibus neceſſariis tam in victu, & veſtitu, quam in quolibet alio juxta noſtrum ſtatum in propria ſpecie, ſub pœna privationis Guardianis negligentibus. Et de hoc puncto teneantur Provinciales, & Viſitatores in ſuis viſitationibus ſpecialiter inquirere, & ad Diffinitorium proximum in Congregatione, aut Capitulo referre, in quo conſtante Guardiani negligentia, in Officio continuare non poſſit. Et ut frivolæ Guardianorum excuſationes præcludantur, præcipitur Provincialibus Miniſtris, ut quam primum hæc ſtatuta publicata fuerint, congregent Diffinitorium, & cum eo juxta S. C. Trid., & Apoſtolicas Conſtitutiones, taxent numerum Fratrum, qui per conſuetas eleemoſynas, proviſis omnibus neceſſariis juxta noſtrum ſtatum ſuſtentari poſſint, & in libro Provinciæ prædictam taxam ſcribant, & in nullo Conventu plures Religioſos collocare poſſint, quam taxa præſcripſerit, nec poſſit petere licentiam induendi, nec jam obtenta uti, niſi ſimul traſmittant teſtimonium Juramento firmatum, quod Provincia non habeat plnres Fratres ſupra numerum in prædicta taxatione præfixum. Poſt quod ſtatutum adimpletum nulla excuſatio Guardianorum non providentium Subditis de neceſſariis admittatur, ſed abſolute in prædictis Congregationibus priventur.

Preces Noſtri Generalis.

§.3. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Joſephus Miniſter Generalis ſtatuta hujuſmodi quippe ad conſervandum, & ſolidandum in ordine prædicto Regularis Obſervantiæ rigorem eximie conducibilia, pro firmiori illorum ſubſiſtentia, exactiorique obſervatione Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Joſephi Miniſtri Generalis votis hac in re quantum cum Dño poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolidet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & ſingula ſtatuta præinſerta, in eiſque contenta quæcumque auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & Facti defectus ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, ſupplemus, & ſanamus.

Omnia, & ſingula relata Statuta confirmantur.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Statuta præinſerta ſemper, & perpetuo firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſsime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque, & non aliter in præmiſsis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici

lici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque preeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmisis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Novembris MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXVII.

Dat. 27. Nov. 1679. An. 4.

Conceduntur Lectoribus jubilatis Fratrum Minorum de Observantia privilegia omnia Doctorum artium, & Magistrorum in Theologia.

De his vide Const. præcedentem, de Fratrum vero Minorum Observantium a Conventualibus separatione, cujus mentio fit in præsenti Brevi, vide Leonis X. Constitut. editam an. 5., die 29. Maji 1517.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nonnulli contendebãt dicti Ordinis Lectoribus, utpote nomine Doctoris, aut Magistri non donatis, neque horum prærogativas competere.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Celsus Maria Billò Commissarius Generalis curiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod dudum statim atque dictus Ordo ab Ordine Fratrum Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium nuncupatorum auctoritate Apostolica separatus fuit, Fratres Minores de Observantia hujusmodi, ut quid quid mundani fastus, atque ambitionis incentivum inducere posset, a se procul amoverent, ad gradus Doctoratus Artium, & Magisterii in Sacra Theologia promoveri, ac Doctores, & Magistri vocari desierunt, nihil tamen minus ejusmodi scientiarum studiis operam dederunt, sed qui in illis tantum progressi erant, ut alios docere possent, solo contenti fuerunt, & adhuc sunt nomine, & titulo Lectorum actualium, & habitualium, qui etiam post peractam juxta Apostolicas, & Ordinis sui Constitutiones saltem triennio Philosophiæ, & decennio Sacræ Theologiæ lecturam, Lectores jubilati vocati fuerunt, & vocantur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, licet ejusmodi Lectores jubilati quoad rem ipsam, nempe literarum scientiam, a Magistris in Sacra Theologia, & Doctoribus Artium differre non videantur, quia tamen inter eos est nominum, titulorumque diversitas, nonnulli prætendant, ac etiam per sententias judicialiter definiant, illos Doctoribus, & Magistris hujusmodi in ordine ad aperiendas, & executioni mandandas literas per officium Pœnitentiariæ Apostolicæ expeditas, quæ ejusmodi Doctoribus, seu Magistris super absolutione, dispensatione, votorumque, seu aliarum obligationum commutatione dirigi solent, ac quoad alias prærogativas, pares non esse. Nobis propterea dictus Celsus Maria humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Preces Commissarii Generalis Curiæ.

§.1. Nos igitur Ordinis prædicti decori, & honorificentiæ quantum cum Domino possumus, benigne consulere, ipsumque Celsum Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis memorati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Lectoribus jubilatis præsentibus, & futuris, ut quascumque literas per officium Pœnitentiariæ Apostolicæ hujusmodi pro tempore expeditas, quæ Doctoribus Artium, seu Magistris in Sacra Theologia directæ fuerint, recipere, aperire, ac juxta illarum formam, & tenorem executioni mandare; nec non quoad alias functiones Ecclesiasticas, & literarias quaslibet, omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Fratres expresse professi aliorum Ordinum Doctores Artium, & in Sacra Theologia Magistri, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterint in futurum, pari modo uti, frui, & gaudere libere, licite, & valide possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Cæterum non intendimus per præsentes literas privilegia, exemptiones, prærogativas, gratias, & Indulta, quæ præfatis Lectoribus jubilatis per Apostolicas, & Ordinis primodicti Constitutiones concessa sunt, ullo modo augere, vel minuere, sed illa in statu, & terminis in quibus de præsenti reperiuntur, remanere volumus. Permittitur, prædictis Lectoribus, ut executioni mãdent literas S. Pœnitentiariæ, necnon gaudeant privilegiis aliis Doctorũ, & Magistrorum, nõ immutatis propriis.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Audi- Clausulæ.

Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ Apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Novembris MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXVIII.

Dat.29.Nov. 1679.An.4.

Permittitur, ut in Provincia S.Petri de Alcantara Discalceatorum in Regno Neapolitano locum habere possint Fratres ejusdem Ordinis Provinciarum Hispaniæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ortus, & progressus hujus Provinciæ cũ suis statutis.

Alias fel. record. Clementi PP. X. prædecessori nostro pro parte dilecti filii nobilis viri Petri de Aragonia Ducis Segobricæ, & Cardonæ tunc Regni Neapolis Proregis, exposito, quod cum Custodia S. Petri de Alcantara in dicto Regno Neapolis Fratrum minorum Ordinis Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum in executionem quarumdam ipsius Clementis prædecessoris in simili forma Brevis literarum die 30. Septembris 1670. expeditarum perpetuo erecta, & instituta fuisset, eo præcipue fine, ut illius Fratres instructioni, aliisque spiritualibus necessitatibus militum Hispanorum in eodem Regno pro tempore degentium operam darent, idem Petrus Dux, & Prorex nonnulla sine quibus finis hujusmodi obtineri nequibat, nec custodia ipsa in sui Instituti rigore & puritate conservari potuisset, statui, & indulgeri plurimum desiderabat; Idem Clemens prædecessor supplicationibus ipsius Petri Ducis, & Proregis, nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, quod ejusdem Custodiæ Custos, & Conventus S. Luciæ de Monte nuncupat. Civitatis Neapolitan. ad ipsam Custodiam spectantis Guardiani natione Hispani semper esse deberent; Ex quatuor vero Definitoribus ipsius Custodiæ saltem duo semper essent Hispani, etiam in casum subrogationis, & Superiores ejusdem Custodiæ, præter, & ultra præfatos Hispanos in dicto Conventu Sanctæ Luciæ saltem Concionatores, & duos Confessarios pariter Hispanos pro Concionibus ad præfatos milites Hispanos habendis, eorumque Confessoribus audiendis habere semper tenerentur, ne unquam in futurum in Custodiam præfatam recipi posset ullus Frater in alia Provincia, vel Custodia professus, sed quando aliquem admitti expediens, vel necesse fuisset, is immediate a sæculo ad habitum recipi, & in dicta Custodia, ejusque Domo Novitiatus educari deberet, auctoritate Apostolica inter alia statuit, & ordinavit, & alias prout in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 28. Augusti 1673. emanatis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem sicut pro parte Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici per dilectum filium nobilem virum Gasparem de Haro y Gusman pro eodem Carolo Rege apud nos, & Sedem Apostolicam Oratorem Nobis nuper expositum fuit, Custodia præfata subinde in Provinciam auctoritate Apostolica erecta fuerit, & Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita declaraverit Ministrum Provincialem novæ Provinciæ hujusmodi natione Hispanum esse debere, quemadmodum de Custode in ultimo dictis Clementis prædecessoris literis statutum reperiebatur, verum si prohibitio recipiendi in dictam Custodiam nunc Provinciam Fratres in alia Provincia, vel Custodia professos, generaliter etiam quo ad fratres Discalceatos Provinciarum Hispaniæ dicti Ordinis observaretur, nec dicta nova Provincia diu conservari, ne finis propter quem prima Custodiæ prædictæ erectio facta est, obtineri, neque supra expressę ordinationis Clementis prædecessoris executioni mandari valerent, & cum sperari non possit tot a sæculo in eamdem novã Provinciam receptum iri in Fratres Hispanos, quot pro adimplendis statutis, & ordinationibus hujusmodi sufficiant. Nobis propterea ejusdem Caroli Regis nomine per præfatum Gasparem Marchionem humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Preces Caroli Regis Catholici.

§.1. Nos igitur ipsius Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ut Fratres Discalceati expresse professi Provinciarum Hispaniæ Ordinis prædicti, cum debitis suorum Superiorum licentiis in præfatam Provinciam S.Petri de Alcantara in Regno Neapolis, servatis servandis recipi, & admitti, illique incorporari libere, licite, & valide possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præterea, ut Minister Provincialis, ac duo saltem Definitores, & Guardianus dicti Conventus Sanctæ Luciæ ejusdem Provinciæ pro tempore existentes natione Hispani, nempe ex utroque Parente Hispano nati semper esse, cæteraque omnia, & singula in ultimodictis Clementis prædecessoris literis disposita, in Provincia hujusmodi semper observari debeant, auctoritate, & tenore præfatis statuimus pariter, & ordinamus. Permissio prædicta, & statutum servandi in reliquis Clem.X. literas pro dicta Provincia editas.

§.2. De-

Clausulæ. §.1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, ac pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus quo ad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur præfatis Clementis prædecessoris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, & exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra ullud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Novembris MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXIX.

Dat. 14. Dec. 1679. An. 4. Revocatur concessio facta Vicecancellario quamplurium Officiorum vacabilium, quæ denuo Cameræ Apostolicæ restituuntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Exordium. MOtu proprio &c., Divina disponente clementia ad summi Apostolatus apicem meritis licet imparibus assumpti, inter cætera cordis Nostri desiderabilia illud intensis exoptamus affectibus, ut ea, quæ Sedis, & Cameræ Apostolicæ, cujus affectus, redditus, & proventus a nonnullis Romanis Pontificibus temporum, & rerum qualitatibus id tunc permittentibus concessi, atque assignati fuerunt, commodum, & utilitatem respiciunt, Nos urgentibus causis novis restituamus, & ad statum primævum reducamus, sive de novo applicemus, & attribuamus, aliaque desuper opportune disponamus, & ordinemus, prout majori ejusdem Sedis, & Cameræ sublevamini conspicimus expedire.

A quibus facta ejusmodi concessio. §.1. Cum itaque rec. memor. Prædecessores nostri Sixtus PP. IV., Leo Papa X., Paulus Papa III., & forsan alii infrascripta officia vacabilia ad Sedem, & Cameram Apostolicam pertinentia, ex certis expressis causis, & præsertim ob aliquam Cancellariæ emolumentorum diminutionem resultantem ab aliquibus Privilegiis, quæ Officialibus de novo erectis concessa fuerunt, S.R.E. Vice-Cancellario tunc, & pro tempore existenti, ejusque Vice-Cancellariatus Officio in perpetuum concesserint, assignaverint, forteque donaverint, & elargiti fuerint, atque pariter rec. mem. Sixtus PP. V. similiter Predecessor noster concessiones, & assignationes hujusmodi confirmando, & approbando, aliorumque Officiorum concessionem de novo faciendo tunc, & pro tempore existenti Vice Cancellario amplam dederit facultatem, & potestatem de eis quandocumque, & quomodocumque casus eorum vacationis evenerit libere disponendi, ac personis sibi bene visis ad vitam, etiam per viam venditionis, & recepto pretio concedendi, & conferendi simili modo, quo Romanus Pontifex de aliis Romanæ Curiæ Officiis vacabilibus disponere solebat, & solet, ut ex præfatorum, aliorumque Romanorum Pontificum Motibus propriis, seu Literis, & Provisionibus, quorum tenores ex certa scientia pro expressis, atque in præsenti Motu proprio pro insertis haberi volumus, ipsaque Officia sunt, nempe unum Regentis ejusdem Cancellariæ, sex majoris, & quindecim minoris Præsidentiæ Abbreviatorum, viginti quinque Solicitatorum Literarum Apostolicarum, duodecim Notariorum Causarum Palatii Apostolici, ad unum dumtaxat per rec. mem. Clementem PP. X. etiam Prædecessorem nostrum reducta, tria Cubiculariorum, septem Scutiferorum de numero Participantium, viginti sex S. Petri, tresdecim S. Pauli, duo de Lilio, & viginti Piorum Militum, necnon Custodis, Notariatusque, & Ostiarii ejusdem Cancellariæ, unum Notariatum Contradictarum, & aliud *De consuetis* nuncupatum, nonnullaque forsan alia Officia hujusmodi vacabilia, quæ pariter in præsenti Motu proprio pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus. Concessa Officia recensentur.

Causæ revocationis. §.2. Nos occasione vacationis præfati Officii Vice-Cancellariatus per obitum bo. me. Francisci, dum viveret S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati, Sacri Collegii Decani, ac Ostien., & Veliternen. Episcopi ejus possessoris nuper sequutæ, considerantes præfatum Vice-Cancellariatus Officium cum aliis emolumentis, quibus ejus Possessor potiri solet, juxta modum in ejus collatione, & provisione a Nobis decernendum, congruam, sufficientemque provisionem habere, omnemque justitiæ, æquitatis, & congruentiæ rationem exigere, ut præfata officia, & alia, si quæ sint similia incremento, & sublevamini cedant prædictarum Sedis, & Cameræ Apostolicæ, quæ de præsenti magis gravibus, & urgentibus necessitatibus premuntur, atque eis quod jam suum erat, restituere. Hinc rebus mature, & diligenter examinatis, ex præmissa, aliisque rationabilibus causis, animum nostrum moventibus Motu simili, & ex certa scientia, maturaque animi Nostri deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula præfata, & quævis alia cujusvis generis, & qualitatis, ac quomodolibet nuncupata Officia vacabilia, & vendi solita, si quæ fint, alias superius non expressa, eidem S.R.E. Vice-Cancellario concessa, assignata, applicata, & appropiata, aut etiam donata, ut præmittitur, ab eodem Vice-Cancellariatus Officio Apostolica auctoritate dismembramus, & separamus, illorumque omnium, & singulorum sic dismembratorum, & separatorum Officiorum concessionem, & assignationem, omnimodamque illorum dispositionem cum primum, ac deinceps semper, & quotiescumque illa per cessum, vel decessum, aut promotionem, privationem, seu quamvis aliam dimissionem, illa pro tempore qua- Fit revocatio, & una simul Cameræ Apostolicæ restitutio prædictorũ officiorum, ubi primo vacaverint.

quarumvis personarum, etiam speciali nota dignarum obtinentium, vacare contigerit, ex tunc plene, & perfecte Sedi præfatæ, nobisque, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, restituimus, & quatenus opus sit concedimus, assignamus, & incorporamus, atque ad easdem Sedem, & Cameram pleno jure spectare, & pertinere, perpetuis futuris temporibus, ad instar aliorum Officiorum vacabilium Romanæ Curiæ in omnibus, & per omnia eadem auctoritate volumus, statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes eumdem S.R.E. Vice-Cancellarium pro tempore existentem super eorumdem Officiorum dispositione nullo modo se immiscere posse. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritumque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus de jure quæsito non tollendo, aliisque Cancellariæ Apostolicæ Regulis editis, & edendis, necnon Callisti III., Sixti IV., Leonis X., Pauli III., Sixti V., ac Gregorii XIII., & Urbani VIII., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, necnon Pii IV., etiam Prædecessoris nostri gratias præfatam Cameram concernentes, in eadem Camera omnino registrari debere, disponentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus desuper quomodolibet in genere, vel in specie editis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac quibuscumque, etiam quantumvis efficacissimis clausulis, & Decretis etiam irritantibus roboratis, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, & quavis concessione hujusmodi, ex causa refectionis damnorum, vel alia quavis, etiam onerosa, & correspectiva factæ sint, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad id observanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, motu, & potestatis plenitudine præfatis derogamus, & derogatum esse volumus, & decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio B.

Motus proprius.

§.5. Et quod singulorum Officiorum prædictorum, concessionum, assignationum, & donationum tenores, etiam veriores, ac earum datæ habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, Et de perpetuis dismembratione, separatione, voluntate, statuto, ordinatione, singulorum Decretorum derogatione, aliisque præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut supra, in literis, & cum clausula ad perpetuam rei memoriam latissime extendendis. Volumus autem, quod sola præsentis Nostri Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra, etiam regula contraria, & cæteris quibuscumque, ut supra, non obstantibus, seu si videbitur literæ Apostolicæ desuper cum præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, qualitatum, nuncupationum, aliorumque necessariorum, majori, & veriori expressione per Breve Nostrum, seu Officium de Curia expediri possint, ejusdemque Motus proprii, seu Literarum desuper conficien. exemplis etiam impresis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, seu munitis, eadem prorsus fides in judicio, vel extra ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur eidem Cedulæ, seu Literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum XIX. Kal. Januarii Anno Quarto.

LXXX.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, jam ante a S. Congregatione recognitum, & approbatum.

Dat. 10. Fe[b.] 1680. An[n.]

Quoad has Confraternitates omnibus Indulgentiis generaliter revocatis illas confirmavit Paulus V., & alias de novo concessit Clemens X. Constit: Alias Nos 132.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joseph Monier Procurator Generalis Ordinis Fratrum SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod cum nonnullæ Indulgentiæ, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Confratribus utriusque sexus Christifidelium sub titulo, seu invocatione ejusdem Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum a Superioribus dicti Ordinis, ex Indulto Sedis Apostolicæ erectis, & erigendis Apostolica auctoritate concessæ reperirentur, illarum Summarium confectum, ut a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum recognitum, & approbatum fuit, tenoris qui sequitur videlicet --

Nonnullæ Indulgentiæ concessæ fuerunt dictis Confraternitatibus, & in Summariis redactæ, ut infra.

§. 1. *Summarium Indulgentiarum a Summis Pontificibus Confraternitatibus ab Ordine SSmæ Trinitatis Redemptionis Fidelium Captivorum erectis, & institutis concessarum.*

Ordo hujusmodi laudibus ornatus.

Qui Ordo non sine Divina revelatione a Gloriosis Sanctis Joanne de Matha, & Felice de Valois fundatus fuit, easdemque Confraternitates, quamplurimi Reges Principes, Nobiles, & innumeri utriusque sexus Christifideles ingressi sunt, qui ad tam frequentes, & numerosas redemptiones a dicto Ordine ab initio illius fundationis

tionis usque ad præsens factas liberalibus elemosynis cooperati sunt. Indulgentiæ vero sunt infrascripta, omissis revocatis a B. Pio V., quæ manus adjutrices requirebant, postea a Paulo V., qui revocatis antiquis novas concessit, & postremo a Clemente X., qui omnes generaliter exceptis in hoc præsenti folio contentis, nonnullis confirmatis, & aliis prout in Brevi sub Datum 3. Junii 1673. de novo concessis revocavit.

Indulgentiæ a Paulo V. *dictis Confratribus, & Consororibus concessæ.*

I.

Indulgentia plenaria in die ingressus.

Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poeniten., & confessis ac Sacra Communione refectis prima die, qua in dicta Confraternitate adscribentur, ac habitum, seu Scapularium manu ejusdem Superioris dicti Ordinis benedictum susceperint, absque voti emissione, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessit.

II.

Invocantibus nomen Jesu.

Eisdem Confratribus, & Sororibus nunc, & pro tempore existentibus Scapularium supradictum deferentibus, si vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti Sanctissimum Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus, corde in cujuslibet eorum mortis articulo devote invocaverint.

III.

In festo SS. Trinitatis.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti Ecclesiam, aut Cappellam, vel Oratorium Ordinis, aut Confraternitatis die festo Sanctissimæ Trinitatis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces fuderint, plenariam.

IV.

Iter facientibus Redemptionis gratia.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui ad partes Infidelium Captivos redimendi gratia se transtulerint, ac prius vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

V.

Captivis redemptis.

Ipsismet Captivis redemptis, qui infra mensem a die eorum reductionis computan. vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit.

VI.

Septem anni, & totidē quadragenæ recitantibus sexies in die Pater, & Ave, cum Gloria.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui supradictum habitum, sive Scapularium benedictum Redemptionis signo munitum pro cordis affectu detulerint, ac semel in die sexies Orationem Dominicam, cum versiculo *Gloria Patri*, ac etiam sexies Salutationem Angelicam cum eodem versiculo *Gloria Patri*, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione recitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

VII.

In nonnullis festis.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui supradictas Ecclesias, vel Cappellas, aut Oratoria Ordinis, vel Confraternitatis hujusmodi in Nativitatis, & Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, in Assumptionis Beatæ Virginis Immaculatæ Festis diebus, ac Sanctæ Agnetis secundo (quo die revelatione Divina prædictus Ordo Redemptionis Captivorum fuit institutus) visitaverint, ac prædictas Orationes pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione recitaverint septem annos, & totidem quadragenas.

VIII.

In die Processionis Scapularii.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui vere poenitentes, & confessi processioni *Scapularii* nuncupatæ de licentia Ordinarii in una Dominica cujuslibet mensis a Superioribus dicti Ordinis designanda interfuerint, septem annos, & totidem quadragenas.

IX.

Exercentibus se in piis operibus.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui opera pia tam spiritualia, quam temporalia in remissionem peccatorum suorum, ac pro redemptione Captivorum a servitute Turcarum, & aliorum Infidelium exercuerint, septem annos, & totidem quadragenas.

X.

Recitantibus quotidie per annū ter *Pater &c.* septē anni.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti quotidie per annum ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam, & in fine semel versiculum *Gloria Patri*, cum versiculis, & Responsoriis, & Orationibus a prædictis Superioribus assignatis recitaverint, & pro Captivis apud Turcas retentis, ne nomen Domini Nostri Jesu Christi abnegent, sed constantes in fide persistant, & quantocius liberentur, oraverint, semel quot annis, & quo anni die maluerint, septem annos.

XI.

Comitantibus redemptos.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui confessi, vel saltem firmum propositum confitendi habentes Captivos redemptos, processionaliter receperint, & ad Ecclesiam, Cappellam, vel Oratorium d. Ordinis, vel Confraternitatis comitati fuerint, septem annos, & totidem quadragenas.

XII.

Item Sacramentum Eucharistiæ, quinque anni, & totidem quadragenæ.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui cum lumine, si potuerint, vel absque lumine Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum cum ad Infirmos defertur, comitati fuerint, & pro his oraverint, quinque annos, & totidem quadragenas.

XIII.

Rursus Defunctos centum dies.

Eisdem Confratribus, & Sororibus quoties defunctorum corpora tam Confratrum, & Sororum, quam aliorum, dum ad Sepulturam deferuntur, comitati fuerint, & pro his oraverint, centum dies.

XIV.

Adstantibus Missis, vel Officiis &c.

Eisdem Confratribus, & Sororibus, qui Missis, & aliis Divinis Officiis in Ecclesiis, vel Cappellis, aut Oratoriis prædictæ Confraternitatis celebrari solitis, vel Congregationibus publicis, aut privatis ejusdem interfuerint, vel pauperes hospitio susceperint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum centum dies.

XV.

Supradictæ Indulgentiæ concessæ fuerunt a fel. rec. Paulo V. anno 1608. die 6. Augusti per Breve, quod incipit *Cælestes Ecclesiæ thesauros.* Idem Pontifex anno 1620. die 6. Novembris per Breve, quod incipit — *Pias Christifidelium Confraternitates*, sequentem Indulgentiam plenariam concessit.

XVI.

In Dominica Processionis Indulgentia plenaria.

Confratribus, & Sororibus Confraternitatis SSmæ Trinitatis, & Sanctæ Mariæ de Remedio in Ecclesiis dicti Ordinis, qui vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti processioni in una Dominica cujuslibet mensis in dictis Ecclesiis Ordinis fieri solitæ interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem.

XVII.

Recitantibus quotidie per annum *Salve Regina* septé anni.

Et quia ad consequendas Indulgentias, de quibus numero x. ordinat Summus Pontifex, ut post tres Orationes Dominicas, & tot Salutationes Angelicas, cum versiculo *Gloria Patri*, etiam versiculi,& nonnulla responsoria dicantur a Superioribus prædicti Ordinis assignata, poterit dici una Salve Regina.

Indulgentiæ a fel. rec. Clem. PP. X. concessæ.

In quibusdam festis Indulgentia plenar.

Clemens PP. X. Confratribus, & Sororibus vere pœniten., & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis, aut Confraternitates, vel Oratorium ejusdem in quibuslibet infrascriptis diebus devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pro Captivorum libertate, & eorum in fide perseverantia pias ad Deum preces effuderint, scilicet in Nativitatis, & Purificationis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, in Sanctorum Michaelis Archangeli, Clementis Papæ & Martyris, Inventionis Sanctæ Crucis, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ Festis diebus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem. Similiter in Sanctorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois Patrum nostrorum diebus Festis Ecclesias Ordinis visitantibus Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

Visitantibus Ecclesias Ordinis, &c. Indulgentia Stationum.

Idem Clemens PP. X. Confratribus, & Sororibus Ecclesias Ordinis, aut Confraternitatis, vel Cappellas, aut Oratoria ejusdem visitantibus, Indulgentias Stationum Urbis in Missali Romano expressarum, in diebus earumdem Stationum concessit.

Translatio Indulgentiarum ad alios dies.

Denique Indulgentiæ plenariæ in S. Michaelis Archangeli, S. Clementis PP. & Martyris, Inventionis S. Crucis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistæ Festis diebus pridem concessæ modo ad alios quatuor, videlicet, diem Cinerum, secundam Dominicam Octobris, Sanctæ Catharinæ Virginis & Martyris, & S. Agnetis secundo dies translatæ fuerunt, prout ex Brevi SSmi Domini Nostri Innocentii PP. XI. sub die 14. Decembris 1678. expedito constat.

Confratrum, & Sororum Obligationes.

Gestare debent Scapularium.

Confratres, & Sorores nostri habitum, seu Scapularium parvulum ex lana alba, Cruce rubra, & cerulea munitum ab aliquo ejusdem Ordinis Superiore benedictum sumere, & super se gestare debent,quando vero Scapularium scissum erit, ejusque amissa forma, renovatur, eique nova Crux apponitur, & de novo benedicitur, prout quando novum sumitur.

Tenentur servare tantum mandata Ecclesiæ.

Ad prædictas Indulgentias consequendas, non tenentur Confratres, & Sorores prædicti ad emissionem voti, carnis abstinentiam, & jejuniorum observantiam ultra ea, quæ ab Ecclesia mandantur.

Ut præ... Indulgen... consequi... præstare debent a Pontificibus præscripta.

Ut eædem Indulgentiæ lucrifiant, orationes recitare, & opera a Pontificibus præscripta exercere necesse est, diversæ Indulgentiæ pro diversis Orationibus, & operibus conceduntur. Itaque Confratres, & Sorores quotidie quasdam Indulgentias lucrari facile poterunt, si tamen preces recitare, vel opera prædicta exercere omiserint, non peccabunt.

Curent ... esse Benedictioni, & absolutioni generali.

Quinque dies benedictionis, & absolutionis generalis (licet a culpa proprie non absolvatur, juxta declarationem fel. rec. Clementis VIII.) sunt feria quarta Cinerum, feria quinta majoris hebdomadæ, S. Catharinæ Virginis & Martyris, SSmæ Trinitatis, & S. Agnetis secundo dies Festi, in quibus bona, & suffragia Religionis communicantur solis Confratribus, & Sororibus Confraternitatis, qui vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti genuflexi hujusmodi functioni in Ecclesiis Ordinis peragendæ interfuerint. Quia vero Confratres, & Sorores Schedulis impressis, vel manuscriptis invitari non solent suo tempore, & debita præparatione convenire procurent, ut tot bonorum participes fiant, Clemens VIII. Const. 85., formam vero benedictionis generalis præscripsit Clemens PP. X., prout in Brevi XI. Febr. 1773.

Approb. Sacræ Congregationis.

§. 2. Die 28. Novembris 1679. Sacra Congregatio Summarium hoc a se recognitum approbavit.

A Card. Homodeus Loco ✱ Sigilli
Michael Angelus Riccius Congregationis Secretarius.

Preces ... stri, & Procuratoris Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint, & serventur exactius illa, quæ Apostolicæ Sedis præfatæ munimine corroborantur; nobis propterea dictus Josephus Procurator Generalis, dilecti etiam filii moderni Ministri Generalis Ordinis præfati nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsos Ministrum Generalem, & Josephum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Summarium Indulgentiarum a memorata Cardinalium Congregatione recognitum, & approbatum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus pariter, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio Pontificia Summarii.

§. 5. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctori-

Clausulæ.

ctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Febr. MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXI.

Dat. 15. Febr. 1680. An. 4.

Extenditur Festum B. Mariæ de Mercede cum Officio, & Missa Religiosorum ejusdem Ordinis ad universum Clerum Regnorum Hispaniarum, & Provinciarum Regis Catholici.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ORthodoxorum Regum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritorum studia ad promovendam in suis Regnis, & Ditionibus pietatem laudabiliter tendentia paterna charitate libenter exaudimus, ac favoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Preces Caroli Regis Catholici.

§.1. Cum itaque sicut pro parte charissimi in Christo filii Caroli Hispaniarum Regis Catholici nobis per dilectum filium nobilem Virum Gasparem de Haro, y Guzman Marchionem de Carpio pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem nuper expositum fuit ipse Carolus Rex pro summo pietatis studio, quo Sanctissimam Virginem Dei Genitricem Mariam prosequitur, festum ejusdem Beatissimæ Virginis Mariæ de Mercede, cum Missa, & Officio proprio sub ritu duplici, quibus Religiosi Ordinis de Mercede Redemptionis Captivorum ex indulto Sedis Apostolicæ, & juxta approbationem Officii hujusmodi noviter a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum die decima octava Martii proxime præteriti emanati utuntur, in omnibus Hispaniarum Regnis, Ditionibus, Dominiis, & Provinciis sibi subjectis quotannis celebrare posse plurimum desideret. Nos piis ejusdem Caroli Regis votis, & supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis, quibus etiam accesserunt preces dilecti filii Josephi Linas in Sacra Theologia Magistri, dicti Ordinis Procuratoris Generalis, quas ejusdem Ordinis super ea re quoque nobis humiliter porrexit favorabiliter quantum cum Domino possumus annuere cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, ut Missa, & Officium hujusmodi sub ritu duplici singulis annis Dominica proximiori Calendis Augusti ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus, tam sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur in omnibus Hispaniarum Regnis, Ditionibus, Dominiis, & Provinciis prædicto Carolo Regi subjectis celebrari, & recitari respective libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Item Procuratoris Generalis Ordinis. Extensio prædicti festi Dominica proximiori Kalendis Augusti ab omnibus celebrandi.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Februarii MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXII.

Dat. 11. Mart. 1680. An. 4.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de Cadaveribus eorum, qui sibi sepulturam elegerunt in Ecclesiis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Precibus Procuratoris Generalis emanavit.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, ad supplicationem dilecti filii Caroli Felicis a Sancta Teresia Procuratoris Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, Decretum tenoris qui sequitur, videlicet. Sacra Rituum Congregatio ad preces Patr. Fr. Caroli Felicis a Sancta Teresia Procuratoris Generalis Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiæ, porrectas per Eminentissimum & Reverendissimum D. Cardinalem Alterium, inhærendo Brevi fel. rec. Urbani Octavi sub dat. die 24. Julii 1641., & Decreto ejusdem Sacræ Congregationis emanato die quarta Martii 1673. ad favorem Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gratiam benigne extendendo concessit, ut in posterum Corpora Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiæ Sepulturam sibi elegerunt, non esse prius ad Ecclesiam Parochialem deferenda, sed Parochos teneri Cadavera suorum Parochianorum levare e loco ubi asservantur, & associare usque ad portam Ecclesiæ præfatorum Regularium, etiam ipsis Regularibus non associantibus, nec Parochos se ingerere posse in faciendo super iisdem Cadaveribus officium, in Ecclesiis præfatorum Regularium, sed ad ipsos Regulares in propria Ecclesia spectare, & pertinere. Et ita in omnibus, & singulis Conventibus præfatorum Regu-

Decretum Congregationis, quo statutum fuit, prædictorum cadavera deferenda esse a Parochis ad Ecclesiis Religiosorum, ad quos dumtaxat spectat reliqua peragere.

Regularium Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiæ ubique existentibus servari mandavit, quibuscumque decretis ejusdem Sacræ Congregationis, & aliis in similibus editis in contrarium non obstantibus. Hac die vigesima septima Januarii 1680. Cœsar Cardinalis Fachenettus. Loco ✱ Sigilli. Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis.

§.1. Cum autem sicut dictus Carolus Felix Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Carolum Felicem Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubicumque locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Martii MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXIII.

Dat. 11. Mar. 1680. An. 4.

Conceduntur privilegia Cappellanis communibus Sanctitatis suæ.

Huic similes sunt Constitutiones Clem. X. die 6. Octobris anno 1670. P.1., & Alexandri VIII. die 2. Augusti anni 1690., P.1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nomina Cappellanorum.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Joachinus Tenacciolus Presbyter Civitatis Castelli, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Urbe, ac Carolus Emidius Ridolphus Asculanus, Joannes Pasqua Anagninus, Hieronymus Ferrarius, & Hercules Torniellus Novarien. respective Civitatum, vel Diœcesum, ac Joannes Dominicus Cozzardus Romanus, Presbyteri moderni Cappellæ nostræ Pontificiæ Cappellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas, tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Hinc est, *quæ sequuntur vide in laudatis Constitutionibus.*

Datum Romæ apud S. Petr. sub Annulo Piscatoris die XIII. Martii MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXIV.

Dat. 13. Mar. 1680. An. 4.

Confirmantur Statuta Congregationis Gallicanæ Canonicorum Regularium Sancti Augustini de acceptione Beneficiorum in titulum, & ab iisdem amotione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

PAstoralis Officii, quod auctore Deo gerimus, cura animum nostrum solicitat, ut conservandæ, atque solidandæ inter veros Religiosos vota sua Altissimo in sanctitate, & Justitia reddere satagentes, regulari disciplinæ peculiari studio incumbamus, ac proinde ea, quæ ab illorum Superioribus consimili statuta esse dicuntur consilio, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio libenter corroboramus.

Causa Statutorum.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Gauhior Procurator Generalis Congregationis Gallicanæ Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini, quod cum Parochiales Ecclesiæ, aliaque beneficia Regularia Ordinis, & Congregationis hujusmodi magno numero in Gallia reperiantur, quæ per Canonicos Regulares ipsius Congregationis in titulum obtineri solent, quia tamen ad tuendam regularem observantiam, promovendamque Christifidelium spiritualem utilitatem, atque ædificationem magnopere expedit ejusmodi beneficiis per personas idoneas, ac doctrina, & vitæ, morumque probitate conspicuas deserviri, nec ullam aliquibus dictæ Congregationis Canonicis Regularibus, qui disciplinæ regularis, debitæque erga suos Superiores observantiæ forsan pertæsi sint, relinqui occasionem per favores, aliasque vias minus canonicas procurandi, ut ad dicta beneficia promoveantur, illaque retineant, tametsi qualitatibus ad id requisitis prædicti non sint, eisque eorumdem Superiorum voluntas hac in re adversetur. Ideo per Constitutiones Congregationis prædictæ, ac pluries per Decreta Capitulorum generalium ipsius Congregationis communi consensu statutum fuit, ut nullus Canonicus Regularis ejusdem Congregationis debeat, nec possit

Statutum, ne quis beneficia acceptet sine licentia Superioris Generalis, neque huic ab amovendo [illegible] luctetur.

possit obtinere, nec acceptare quodcumque Beneficium absque licentia, & obedientia sui Superioris Generalis, utque quilibet Canonici regulares Beneficiati, qui ab eodem Superiore Generali, etiam non dictis causis, revocati fuerint, obedire, & reverti debeant.

Congruentia sunt Constitutionibus Apostolicis, & Cōcilio Trident.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, statuta hujusmodi Constitutionibus fel. rec. Clementis III., Cœlestini III., & Benedicti XII. Sixti IV. Julii II., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ad favorem Congregationis, & Ordinis præfatorum respective emanatis, aliisque literis Apostolicis pro Ordine Præmonstraten. editis, necnon Concilii Tridentini Decretis conformia, ac ad conservandum in præfata Congregatione Gallicana regularis disciplinæ vigorem perutilia, immo necessaria existant: Nobis propterea præfatus Joannes Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.3. Nos igitur ipsius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio statuta præfata, utpote rationabilia, atque ad restaurandam, retinendamve Regularem disciplinam opportuna auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus: Illorum autem Canonicorum Regularium dictæ Congregationis Gallicanæ, qui statuta huiusmodi transgredi præsumpserint, beneficia ipso facto vacare, ac de illis per Sedem Apostolicam, vel alios, ad quos id de jure spectet, libere disponi & providere posse, debere, & auctoritate, & tenore prædictis, decernimus, & declaramus

Confirmatio prædictorum Statutorum sub pœna privationis Beneficiorum.

Clausulæ.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dictæ Congregationis Gallicanæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Maii MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXV.

Approbantur Institutum, & Constitutiones Clericorum Sæcularium in communi viventium sub immediata Ordinariorum jurisdictione.

Dat. 7. Junii 1680. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Creditæ nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut salubria Christifidelium in sortem Domini vocatorum Instituta, ex quibus uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus assidue provenire noscuntur, ac Constitutiones pro felici, prosperoque illorum regimine, & progressu, pie, prudenterque factas Apostolici muniminis præsidio roboremus, piaque illorum studia favoribus, & gratiis decoremus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem in Domino arbitramur.

Ortus, & progressus dicti Instituti.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Clerici Sæculares in communi viventes, quod anno 1640. opera tunc in humanis agentis Bartholomæi Holtzhauzer Vicarii tunc existentis Episcopi Chiemensis in Bavaria, ac ad Sanctum Joannem in Leoggental Decani inchoatum fuit eorum Institutum, quod Deo opitulante in aliis Diœcesibus, & Provinciis in dies usque in præsens adeo excrevit, ut non tantum a bon. mem. Joanne Philippo dum vixit Archiepiscopo Moguntino, Sacri Romani Imperii Principe Electore, sed etiam ab aliis pluribus Archiepiscopis & Episcopis fuerit in eorum Diœceses receptum, & expresse approbatum, ac ab iisdem per proprias Literas, prout etiam a Charissimo in Christo Filio Nostro Leopoldo Romanorum Rege in Imperatorem electo, & a bon. pariter me. Maximiliano I., & Ferdinando Maria dum vixerunt utriusque Bavariæ Ducibus ejusdem Sacri Romani Imperii Principibus Electoribus, huic S. Sedi Apostolicæ instantissime commendatum extiterit. Cum autem sicut eadem Expositio subjungebat, Institutum prædictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, ac directione unius Supremi Præsidis, prout modo dicti Exponentes eisdem subsunt, omni prorsus exemptione seclusa, salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum Exponentium, & Instituti hujusmodi directione, rectaque juventutis institutione nonnullæ Constitutiones factæ fuerint, quæ per Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus S. R. E. Cardinalibus super hoc negotio a nobis specialiter deputatam, revisæ, & in nonnullis correctæ fuerunt, ac in

Subjectū fuit Ordinariorū jurisdictioni, ac uniPræsid., nec non quibusda n Constitutionibus a Congregatione Cardinalium correctis, ut infra.

ac in unum volumen redactæ tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium.

PROŒMIUM.

Hoc Institutũ servat Apostolicam vivẽdi formam.

Finis hujus vitæ Clericalis non est novum Institutum, aut Religionem introducere; sed ipsummet statum Clericalem, & Ecclesiasticum a Christo fundatum, & ab Apostolis observatum sub immediata RR. Ordinariorum potestate, omni prorsus exemptione seclusa, vere amplecti. Ut vero primæva, ac genuina prædicti status honestas tutius, & sanctius conservetur, Sacerdotes hujus vitæ juxta antiquos Ecclesiæ Canones, secluso fœminarum consortio, bini, terni, vel vel etiam plures, simul sub privata, & œconomica quadam unius Superioris directione, ac inspectione vivent, & bona sua Ecclesiastica in communes pios usus conferent: atque sic, & privatam suam, & animarum sibi commissarum æternam salutem graviter promovere studebunt, prout sequentes Constitutiones in certa capita digestæ, uberius explicant. Illud porro sibi persuadeant, se Jurisdictioni Ordinariorum, in quorum Dioecesibus pro tempore beneficia, vel domicilia obtinuerunt (seclusa omni exemptione) semper manere subjectos: quorum proinde, uti & præcipue ipsius S. Romanæ Catholicæ Ecclesiæ Matris nostræ Dogmata, Jura, Decreta, & consuetudines, pro viribus observabunt, atque defendent, quemadmodum a Clericis ea observari, & defendi par est. Cæterum Constitutiones hujus vitæ Clericalis in sex partes præcipue dividuntur. Prima est: De cura propriæ salutis, & profectus in spiritu. Secunda: De communitate bonorum. Tertia: De fraterna cohabitatione. Quarta: De separatione Mulierum. Quinta: De Obedientia. Sexta: denique De cura Animarum.

De cura propriæ salutis, & profectus in spiritu.

I.

Fides sit cæca, & prompta.

Cum fides sit fundamentum, & initium salutis æternæ sublato omni proprio judicio, captivantes intellectum suum in obsequium fidei Jesu Christi, teneant promptam, ac paratam voluntatem omnibus iis fidem, & obedientiam præstandi, quæ vera Christi Sponsa, ac S. Mater nostra Romana Orthodoxa, Catholica Ecclesia, credenda, aut facienda declaravit, vel in posterum declarabit.

II.

Finis actionũ Deus.

Per rectam intentionem in omnibus suis actionibus sincere gloriam Creatoris sui spectent, curentque, quantum in se erit non solum se ipsos, verum etiam omnes alios, ad serviendum divinæ Majestati excitare propter ipsam, & propter nimiam charitatem, qua prior dilexit nos, neque in ulla re se ipsos quærant, sed in omnibus creaturis, quemadmodum & in semetipso Creatorem suum, & omnes in illo diligant.

III.

Quomodo passionibus occurrendũ.

Unusquisque perspectas habeat animi sui propensiones, & antevertere noverit tentationes, opponendo ipsis remedia, quæ quivis sibi cum divina gratia comparare, & in promptu habere laborabit, inflectendo se ad ea, quæ sunt contraria peccatis, & profectui Spiritus conducunt, ut si quis animadverterit, se ad superbiam, aut iram, aliamve passionem esse propensum, is exerceat se in rebus abjectioribus, quærat ea, quibus patientiam exercere, aut alii vitiosæ propensioni resistere possit.

IV.

Iter ad solidas virtutes.

Ad virtutes solidas hominis sui interioris pro viribus enitantur; præcipue vero studeant in sui ipsius cognitione, veraque abnegatione, & Christiana simplicitate, in humilitate, patientia, & charitate, timore Dei, cum prudentia, & discretione plurimum excellere.

V.

Exercenda Patientia.

Propter amorem Christi Salvatoris sui libenter debent ferre injurias, persecutiones, contumelias, & quævis opprobria, imo ex animo gaudere, si gratis odio habuerit eos Mundus, & contempserit: quæ omnia eo ardentius complectentur, quod sciant iisdem insignibus Dominum, & Magistrum suum fuisse spectabilem.

VI.

Consideranda agendum.

Cum ex sola voluntatis affectione (quantumvis etiam spirituali) vel subita boni, ac sive apprehensione ad agendum, vel omittendum præcipitanter, &, qua data porta, ruere maxime semper sit periculosum, ideo affectus suos, etiam spirituales, ita refrænent, ut neque in agendo, neque in loquendo sint inconsiderati, aut præcipites, sed re prius in oculis Dei discussa, pensent, quæ honestas, utilitas, necessitas, & veritas rebus agendis, vel omittendis subsit, quæve commoda, aut incommoda ex iis sint nascitura.

VII.

Sit cordi temperantia.

Temperantiam in cibo, & potu ad majus Dei obsequium, & perfectiorem carnis subjugationem, unice cordi habeant, & sancte semper conentur observare. Hinc convivia, quantum fieri potest, domi, forisque evitent; si vero humanitas, vel Christiana Charitas subinde aliud prudenter suaserit, ex Superioris arbitrio stabit, quid hac in re cum ædificatione permittendum sit: nemo proinde hisce citra jussionem se ingerat, aut proprio motu ad aliquod convivium accedere præsumat.

VIII.

Apud quos divertendum in itinere.

Quando itinerantur, apud hujus vitæ Sacerdotes divertant, quod si in eorum defectu diversorium aliud eos capere necesse fuerit, memores sobrietatis, & frugalitatis, diligenter caveant, ne cibi, & potus abusu, animæ puritati, & proximorum ædificationi aliquid officiant.

IX.

Vitandum otium.

Quia otium pulvinar Diaboli, & vitiorum carnis, aliorumque plurimorum malorum mater esse noscitur; omni modo sibi prospiciant, ut semper, etiam extra statutas exercitationes ordinarias, honesta aliqua actione sint occupati, quem singuli pro capacitate sui ingenii, & Superiorum directione suscipiant.

X.

Exercitiis instanter condendum tempus.

Statutis exercitiis diligenter suum tempus tribuant, uniformitatem omnes servent, & semetipsos utiliter de die in diem in sincerum servitium divinæ Majestatis impendant: hinc quantumvis aridi sint, & desolati fortiter nihilominus iisdem insistant, scientes, etiam absque stipendio cœlestium consolationum, voluntati divinæ obsequium rationabile præstare, ejusque providentiæ, & nutui, perfecta quadam voluntatis suæ

ſuæ cum divina confirmatione, in omnibus ſeſe ſubjicere; quare conſtanter pergant, & ad devotionem in quibusvis difficultatibus ſe jugiter excitent.

X I.

Regulæ vitæ ſpiritualis.

In ſuis ſpiritualibus exercitationibus viæ ordinariæ, ſecundum communes prudentiæ, & diſcretionis regulas, inſiſtant omnes, & ut ſe contra Dæmonis illuſiones tueantur, Superiorum, & Confeſſariorum ductum ſequantur; norintque modos, tentationes, & inſidias maligni Spiritus vitandi, & ſuperandi.

X I I.

Quid in eo quis proficere queat.

Ad majorem in ſpiritu profectum, aut ſaltem ad neceſſariam illius conſervationem, omnes quotidie in meditationem ſecundum exercitium trium Animæ potentiarum, vel aſceticam lectionem ad minimum per mediam horam poſt Matutinas preces incumbant, ad quam ſe pridie Veſperi per horæ quadrantem præparaverint, eam potiſſimum ex vita Chriſti, & Sanctorum materiam ſeligentes, quam ſibi ſingulis magis profuturam exiſtimabunt.

X I I I.

Quotidie digne celebrandum.

Debeant omnes quotidie celebrare, & ita vivere, ut digne celebrare poſſint; idcirco ſummo ſtudio conentur conſcientiam ſuam ab omni, etiam minima labecula mundam ſervare; mortalem culpam pluſquam faciem colubri formidantes. In hunc finem ad minimum ſemel in Septimana ſua peccata integre confitebuntur, idque alias toties facient, quoties neceſſe fuerit, & quotidiana tantorum Myſteriorum tractatio requiſiverit.

X I V.

Ubi preces ſolvendæ.

Ubi non eſt Chorus, Breviarium Romanum, aliaſque preces conſuetas, unacum conſcientiæ examinibus, ſimul eodem loco, & tempore cum debita attentione, & devotione, in Creatoris ſui laudem perſolvere adlaborent.

X V.

Sæpe legendæ Sac. Scripturæ, & Interpretes.

Lectioni, ſtudio, ac meditationi Sacrarum Scripturarum ea ſedulitate, ac frequentia invigilabunt, ut huic tam ſancto exercitio, ultra tempus Matutinæ meditationis, vel lectionis ſupra nominatum, ſaltem unam adhuc horam quotidie impendant; & ad majorem fructum inde percipiendum Sanctorum Patrum, probatorumque intepretum explanationem deſuper adhibeant.

X V I.

Quotānis exercitia fiant.

Præter ſtatuta exercitia quotidiana, omnes, & ſinguli cujuſcumque Diſtrictus Sacerdotes, in loco a Superioribus aſſignando, quotannis recollectioni ſpiritus ſui per certos dies vacabunt: ad quam etiam extra hoc præſcriptum parati eſſe debent, quando eam Superiores illis, aut utilem, aut neceſſariam eſſe judicaverint.

X V I I.

Admonitiones excipiendæ, & promovendæ.

Non ſolum æquo animo accipiant, ſi ad majorem in virtutibus progreſſum, proprii defectus ipſis a Superioribus fuerint intimati; verum etiam ad aliorum correctionem viam ſternant: quare ſi quis grave delictum, & tentationem, vel ejus periculum in altero notaverit, de hoc Superiorem, vel fideliter moneat, vel ſaltem deſuper interrogatus veritatem aperiat, ut ipſe pro paterna in ſuos cura periclitantibus convenienti remedio poſſit ſuccurrere.

X V I I I.

Modus in negotiis ſecularibus ſervandus.

Caveant Sacerdotes ſeſe negotiis Sæcularibus, aliiſque rebus ad ſe non pertinentibus immiſcere, & ſi quam cauſam civilem habuerint, ſublimioris ſtatus ſui intuitu in Judicio perſonaliter non compareant, ſed utantur Procuratore, quod ſi vero urgente neceſſitate, cauſam Viduarum, pupillorum, aliarumque miſerabilium perſonarum ſuſcipere charitas ſuaſerit, non faciant id abſque licentia Superiorum, in iis autem ſuo dumtaxat conſilio adjuvandis, memores ſint modeſtiæ, & erga partes litigantes reconciliandæ charitatis.

De Communitate Bonorum.

X I X.

Redditus Eccleſiaſtici in cōmunes pios uſus conferatur.

Communitas bonorum hujus vitæ Clericos, & Sacerdotes obligat, ut redditus ſuos Eccleſiaſticos, quocumque titulo obvenientes, quorum tamen libera diſpoſitio de jure ad eos pertinet, in communes pios uſus conferant, collatione ſtabiliter in vita, & poſt mortem duratura (ſalvis juribus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & RR. DD. Ordinariorum) quam eo ipſo facere cenſentur, dum vitæ huic communi ſe aggregant. Hanc porro communitatem bonorum eo ardentius coli decet, quod Chriſtus Dominus cum Apoſtolis ſuis eam tenuerit, in Eccleſia Dei diu viguerit, & Sacri Canones tam ſancte ad eam hortentur. Igitur in Authorem Vitæ Jeſum Chriſtum jugiter reſpiciant, & memores ſe ad vendicandam veram libertatem filiorum Dei, & adipiſcendas divitias gloriæ ejus totum theſaurum ſuum in Cruce Domini ſuſpendiſſe, laborent omnem affectum, & inordinatam animi ſolicitudinem erga res temporales ſic extirpare, ut ſolus Chriſtus Crucifixus, velut ſummum bonum, uniuſcujuſque præcordia abundanter impleat.

X X.

Horum Adminiſter unus eligatur.

Quapropter ut in majori parte domeſtica, & quiete animi, Deo ſibi proximo vacare poſſint; ubi plures ſimul habitant, unus eligatur, qui Beneficiorum, & functionum Eccleſiaſticarum redditus e manibus Sacerdotum ſibi cohabitantium recipiat, & ſingulorum neceſſitatibus ex æquo proſpiciat, atque de receptis, & expenſis ſuo tempore ſuperiori ordinatam rationem reddat.

X X I.

Quomodo ſubminiſtranda neceſſaria.

Habitatio, victus, veſtitus, lecti, pro diverſitate locorum uniformiter ſic accommodentur, quemadmodum ſervos, & Miniſtros Dei, & Eccleſiæ decet: infirmorum tamen ſemper habita ratione ſine expreſſo conſenſu ſuperioris nihil denuo in aliud domicilium transferatur: hinc caveant Hoſpites, itinerantes, aut qui alio commigrant ne quid, ſive ex Bibliotheca libros, ſive ex Domo alias quaſcumque res, clanculum, & pro libito ſuo, ſecum accipiant, ob confuſiones, & incommoda, quæ ex oppoſito conſequuntur.

X X I I.

Adjuvari poſſunt conſanguinei bonis communibus.

Qui Parentes, Fratres, & Sorores in neceſſitate conſtitutos habent, œconomiam ſuam ita inſtituant, & vivant, ut eos charitative juvare poſſint; ubi vero beneficiorum tenuitas id non patitur, ex diſpoſitione Superioris, defectus aliunde ſupplebitur. Illi autem, qui ab ejuſmodi onere juvandorum parentum, fratrum, ſororum liberi ſunt, ne arbitrentur rapinam id, quod ad obſequium pietatis, & neceſſitatis in ſuorum confratrum parentes, fratres, & ſorores,

rores, ab eodem Superiore commendatos expendirur; verum sibi persuadeant (cum charitati fraternæ omnia sint communia) in suos impendi, unde qui non habent parentes, fratres vel sorores in necessitate constitutos, sint tanquam habentes, gratiasque Deo agant, quod hac libertate eos donarit.

XXIII.

Communia non censentur bona patrimonialia.

Cæterum communitas bonorum hujus vitæ clericalis, prout supra insinuatum procedit solummodo de bonis intuitu munium, functionum, ac redditum Ecclesiasticorum quomodolibet quæsitis, bona autem patrimonialia sub libera cujusque dispositione relinquuntur, cum hoc tamen moderamine, ut in iis dispensandis prima, ac potissima pauperum consanguineorum ratio habeatur, bono nihilominus communitatis nostræ clericalis non prætcrito. Ad evitandam vero omnem in hac disciplina Clericali, & pace domestica confusionem, & alia incommoda, hujusmodi dispositiones patrimonialium diligenter consignentur, & superiori quoties ipsi videbitur, desuper ratio reddatur; lites vero, si quæ super dictis bonis patrimonialibus movebuntur, non a Sacerdotibus in persona, multo minus nomine Communitatis, sed per Procuratores coram Tribunalibus agitentur.

De Fraterna cohabitatione.

XXIV.

Quo in casu quis solus habitare possit.

Duo, tres, vel etiam plures Clerici, pro locorum qualitate (conformiter antiquis Ecclesiæ Canonibus) eadem in domo, ac mensa pie, sobrie, caste, & fraterne cohabitent, nec facile aliquis solus exponatur, nisi locorum distantia postulet, eaque sit Parochialium proventuum tenuitas, ut duo cohabitare non possint: tales vero soli exponantur, qui eam vitæ morumque constantiam probarunt, ut solitudo nihil periculi secum trahere merito credatur.

XXV.

Erudiantur Adolescentes.

Ut autem hujus vitæ socialis disciplina, vitato otio, sanctius continuetur, & simul major proximo utilitas accrescat, teneros Adolescentes in bonis moribus, & literis, eo usque informabunt, prout singulorum capacitas, opportunitasque locorum permiserit.

XXVI.

Alii se exerceant in acquisitis Disciplinis.

Ne tamen ipsi Clerici notitiam studiorum Theologicorum, & controversisticorum in scholis acquisitam deperdant, se se, etiam postquam ad Animarum curam, aliasque functiones Clericales applicati fuerint, in prædictorum studiorum exercitio diligenter occupabunt, & subinde in loco deputando, per repetitiones, & conferentias desuper instituendas, aliquod suæ industriæ, ac profectus specimem exhibebunt.

XXVII.

Mutuam charitatem servent.

Fraternam charitatem, & unionem sedulo observare nitantur, supportantes se mutuo in charitativa patientia, & infirmitatis propriæ recordatione, quemadmodum Nos, & totum mundum in peccatis innumeris divina bonitas benignissime sustinet.

XXVIII.

Pro quibus Missas celebrare debeant.

Quilibet Sacerdotum, quavis hebdomada pro summo Romano Pontifice, & occurrentibus S. Ecclesiæ necessitatibus, necnon pro incremento hujus vitæ Clericalis, & singularibus ejus Benefactoribus unam Missam faciat. Menstrua vero sacra duo (unum quovis in loco pro ejusdem Ordinario, alterum pro Defunctis Confratribus, & Benefactoribus) a singulis celebrentur. Quotiescumque etiam continget aliquem ex dictis Confratribus a vita decedere, præter consuetas exequias, quæ in sepulturæ loco peragentur quivis Sacerdos hujus vitæ pro salute animæ ejusdem, tria sacra legat, preces, & alia pietatis opera cujuscumque libertati relinquuntur.

De separatione Mulierum.

XXIX.

Vetantur privata cum Mulieribus commercia.

Cum Sacerdotes quotidianum Christi Domini receptaculum sint, arctissimam castitatis custodiam omnes habeant, enitendo Angelicam puritatem imitari, ad quam obtinendam portas sensuum occludere, omnesque occasiones, & privata cum Mulieribus commercia diligentissime fugere studeant.

XXX.

Item cohabitatio, nisi sit necessaria.

Quare nullæ Mulieres cum hisce Sacerdotibus in eadem Domo habitent, sed quantum fieri potest, in administratione Domus, & culinæ, opera virorum utantur; si tamen familiæ rusticæ, vel alia inevitabilis necessitas, mulierum famulitium requirat, matres, vel sorores si haberi possint, vel saltem tales excipiantur, quas vitæ, morumque honestas commendat, ea nihilominus separatione facta, quæ Superioribus videbitur fore sufficiens, & necessaria.

De Obedientia.

XXXI.

Pareant locorum Ordinariis, Superioribus, & Constitutionibus.

Viam regiam Sanctæ illius obedientiæ omnes teneant, quam locorum Ordinariis exhibere Clerici Sæculares communiter tenentur: quemadmodum hæc vita Clericalis ab origine sui, sine exemptione, illorum Jurisdictioni se subjiciens sancte servavit, observare deinceps perpetuo debebit. Præterea omnibus, & singulis dictæ vitæ constitutionibus, ac omnibus illis, quæ eorum superiores rationabiliter in Domino mandaverint circa actiones, & functiones suas privatas, & œconomicas, perfectam obedientiam, non solum opere, verum etiam voluntate, & intellectu, præstare pro viribus enitantur, salva semper in omnibus Ordinariorum authoritate, & Jurisdictione.

XXXII.

Prompti sint ad dimittenda beneficia.

In obtinendis, vel retinendis beneficiis non proprium suum arbitrium, vel commodum spectantes, promptum semper, & paratum animum habeant, vel manendi, vel alio eundi; sic tamen, ut in acceptatione ac dimissione, seu renunciatione ejusmodi beneficiorum, ordo debitus, uniuscujusque Diœcesis consuetudo semper observetur.

XXXIII.

Gravati ad Superiores confugiant.

Secundum subordinationem superioritatis, & inferioritatis unusquisque conversatione sua, vel officio, ab alio dirigi patiatur: si quis tamen forte irrationabili, & indiscreto imperio gravetur, ad superiorem recurrat, qui pro sua discretione in Domino remedium afferet.

XXXIV.

De Superioribus bene sentiant, nec contra eos quicquam moliantur.

Superioribus suas necessitates candide aperiant, & amotis suspicionibus, eorum dicta & fa-

& facta, ita accipiant, ut semper in meliorem partem interpretentur, etsi propriæ voluntati & Judicio contraria esse videantur; maxime vero caveant murmura, & factiones contra superiorum dispositiones excitare, hæc enim mutuam charitatem scindunt, bonum regimen disturbant, & instar pestis corpus viresque Communitatis inficiunt, ac divino spiritui adversantur.

De cura Animarum.

XXXV.

Invigilent animarũ Curę.

Cum pro nostræ vocationis scopo habeamus, juxta normam SS. Canonum (quo ad ejus fieri poterit) & vitæ Ecclesiasticæ honestatem, puritatemque vivere, & simul per functiones Parochiales Dei honorem, & salutem animarum, sincere atque vigilanter, cum propriæ perfectionis studio, per Dei gratiam promovere; idcirco Sacerdotes hujus vitæ singulari industria dictam animarum curam exercebunt, & quidem ea ferventi charitate, ac solicitudine, ut neque in verbo, neque in opere, aut exemplo bono aliquid desideretur, quod ad oviculas sibi concreditas, etiam cum extremo vitæ periculo, rite pascendas conducere possit.

XXXVI.

Hinc graviter, & rite exerceant functiones Ecclesiasticas.

Sacramentorum itaque administrationem, sacrarumque cæremoniarum functiones, cum decenti gravitate, & veneratione peragant. Ritus etiam ubique illos observent, quos Romana Ecclesia, & locorum Ordinarii præscripserint.

XXXVII.

Sacramenta sæpe administrare curent.

Ad frequentem usum Sacramentorum pœnitentiæ, & Eucharistiæ populum fervide adhortentur, necessitatem, vim, & effectus eorum explicando, maxime vero invigilent, ut ægroti Sacro Viatico, & extrema unctione mature provisi, ex hac vita decedant.

XXXVIII.

Accommodatione Euangelium exponant.

In prædicando Euangelio Christi, solius Dei gloriam, & animarum salutem spectantes, ab omni invectivarum genere, & acrimonia verborum in particulares personas abstineant, neque hominibus, sed Deo placere studeant; unde & ostentationem, & auditorum captui minus accommodatos conceptus fugiant; ea semper in medium proferentes, quæ pro diversitate auditorii sui populum in veritate Christiana erudire, aut in moribus corrigere, vel in charitate, aliarumque virtutum studio magis accendere apta sint, de quibus plura infra.

XXXIX.

Scripturis prę cipue utãtur, quas interpretabuntur ex mente Ecclesiæ Patrum, & Theologorũ.

In sensu simplicitatis, & veritatis Christianæ abundantes, Ecclesiæ traditiones, & sanctorum Patrum doctrinas, præcipue vero Sanctæ scripturæ libros summe æstiment, venerentur, & sibi familiares reddant, quos non ex propria sapientia interpretando, ad subtiles conceptus trahere, sed simpliciter ita proponere studeant, prout est utile ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, & ad erudiendum in justitia, & prout Sancta Ecclesia, Sancti Patres, & Theologorum orthodoxorum consensus, sancte hactenus intellexit, & etiam num intelligit.

XL.

Singulis Dominicis Catechismum faciant.

Doctrina Catechetica ad rudiores, & parvulos in articulis fidei orthodoxæ, & moribus Christiano homine dignis rite instituendos, singulis Dominicis in Ecclesiis Parochialibus uniformiter ex præscripto instituatur, ut sic ex naturalibus ignorantiæ tenebris ad lumen veritatis fidei, & in viam sanctæ conversationis traducantur.

XLI.

Instituãt ubique scholas Vernaculas.

Ad hoc plurimum juvabit, si scholas vernaculas (quæ magnum, præter alia commoda non pauca, doctrinæ Catecheticæ cum fructu prosequendæ præsidium conferunt) ruri non minus, quam in Civitatibus omni studio, & solicitudine instituendas curent, frequentius visitent, & ea quæ in catechesi dicta, vel dicenda sunt, ludimagistrum parvulos suos docere jubeant.

XLII.

Ex quibus sibi assumant parvulos ad vitã Clericalẽ informandos.

Ex vernaculis hisce scholis aliqui bonæ indolis parvuli ad ædes parochiales assumantur; qui Sacerdotibus ad Altare inserviant, mensæ ministrent, ad eamque scripturam sacram legant, canere, & latine loqui paulatim addiscant, in misteriis quoque Christianæ Fidei, timore Domini, ingenuis moribus, bonis literis, & aliis hujus vitæ Clericalis principiis instruantur, sicque ad omnem pietatem, & morum honestatem ab ineunte ætate solicite educentur.

XLIII.

Parochianos sincera charitate prosequantur.

Animarum fructum plurimum promoveri sciant, si parochiani sincera charitate foveantur, hinc ægrotos frequentius invisant, eisque cum opus erit, ad ultimam luctam ex debito salutaribus monitis assistant, & confortent, pauperum vero pupillorum, viduarum, aliarumque miserabilium, & afflictarum personarum singularem quandam curam habeant, earumdem necessitates, & miserias, quantum fieri poterit consilio, opera, solatio sublevando.

XLIV.

Nihil innovent, & controversias declinent.

In Parochiis suis nihil novi incipiant, nihil mutent; verum consuetudinibus laudabiliter hactenus observatis insistant: maxime vero caveant, ne in ullam controversiam, præsertim cum Magistratibus se intromittant, nisi requisito prius Superiorum consilio, & impetrato consensu.

XLV.

Hoc Institutũ propagent, & quibusdã mediis custodiãt relatas Constitutiones.

Hanc Clericorum sæcularium vitam diligant, defendant, propagent, & in vocatione sua, tanquam generosi milites in statione, quibuscumque adversis non obstantibus, constanter perseverent, ac pro firmiore harum Constitutionum observatione, & custodia, quandoque colloquia instituant, quibus id efficiant, ne res suæ, sive spirituales, sive temporales aliquid capiant detrimenti, & casu quo disciplinam dissolvi, vel œconomiam periclitari deprehenderint, provido, maturoque consilio occurrant, quod ipsum assequentur facilius, si quivis in examine privato, juxta statum, & conditionem suam super his Constitutionibus, cum proposito emendationis, diligenter se examinaverit.

XLVI.

Quæ tamen non obligant sub peccato.

Denique hæ Constitutiones sub peccato, per se loquendo, non obligant, etsi quis ad hanc vitam clericalem servandam per juramentum se adstringat; solus autem ille perjurus censebitur, qui proprio motu se ab hujus Clericalis vitæ, & disciplinæ statu separaverit.

Constitutiones Juventutis ad vitam Sacerdotalem Clericorum sæcularium in commune viventium educandæ.

PROŒMIUM.

Scopus hujus Instituti Clericalis.

Finis hujus vitæ Clericalis est, & Clericos sæcu-

sæculares in commune viventes in honestate, & disciplina Clericali conservare, & ingenuos adolescentes ad eandem educare; unde qui hic aluntur firmiter sibi proponere debent, quod Sacerdotes facti, sub disciplina hujus vitæ ad incrementum Ecclesiæ Catholicæ militare, & juxta propriam etiam aliorum salutem ex professo procurare velint. Quare, qui ad hujus disciplinæ institutionem accedunt, sibi persuadeant, se vere in filios, & in membra hujus corporis suscipi: igitur seposito erga Domum paternam, & consanguineos inordinato affectu, eo magis Deum Creatorem suum, & spirituales suos parentes diligere debent, quo majora beneficia, & pretiosiorem vitam omnino gratis ab ipsis accipiunt. Proinde hanc Clericorum sæcularium vitam, ut veram, ut charissimam matrem habeant, illius disciplinæ ex animo se submittant, tradendo personas suas instituendas, & erudiendas secundum voluntatem suorum Superiorum, maxime vero ad perfectionem debitam, & gradum quendam excellentem communitatis bonorum, dilectionis fraternæ, castitatis, & obedientiæ ab adolescentia conentur, in quibus, veluti columnis tota structura hujus vitæ Clericalis subsistit. Porro Constitutiones hujus juventutis ad vitam Clericorum sæcularium rite educandæ in tria potissimum puncta dividere visum est. Primum erit de pietate Christiana, alterum de morum honestate, tertium de studiis literarum.

Generaliores obligationes Adolescētum educandorum

De pietate Christiana.

I.

Addiscere debent Fidei articulos, Sacramentorū virtutem, & Cæremoniarum significationē.

Articulos Fidei Catholicæ, eorumque fundamenta animis suis firmiter imprimere; item tam Sacramentorum virtutes, quam etiam significationes sacrarum Cæremoniarum, earumque congruitates probe addiscere studeant, ex quorum deinde scientia intelligant solam Ecclesiam Catholicam cælestis sapientiæ, & divinæ veritatis, insuper & morum laudatissimorum in terris Magistram existere, extra quam salvari impossibile sit.

II.

Ut vincere possint tentationes vacare debent lectioni piorūm auctorum.

Nosse propterea debent mundum, carnem, & diabolum esse tres animæ nostræ capitales hostes, qui viam ad Cælum tanquam latrunculi obsidentes, suis hostilitatibus efficiunt, ut tota vita hominis sit militia super terram, ad quam viriliter oportet accingi. In hunc finem sibi omnis generis practica principia, ac media faciliora ex lectione, & meditatione sacra comparabunt, quibus concupiscentiæ motus, aliæque tentationes eludi, & muscarum instar possint ac debeant repelli: huic rei maxime deserviens libri piorum Auctorum, quos pater spiritualis singulorum captui, atque profectui idoneos judicaverint.

III.

Cō[illegible]arent sibi [illegible]agnitionē sui ipsius, amorē, & timorem Dei.

Frequenter sibimet ipsi inculcent humani generis vilitatem, vanitatem, fragilitatem, & nihilum, ut hujuscemodi cognitione, & quotidiana experientia agnitionem sui ipsius paulatim consequantur. Item tam beneficia Creationis, Redemptionis, & Sanctificationis, quam pœnas eorum, qui iisdem abutuntur, sicut quatuor hominis novissima perpetuo ob oculos ponant, ut sic vel ad amorem Dei, gratique animi affectum, vel ad justum timorem Domini serio impellantur, super quæ, tanquam firma Christianæ vitæ fundamenta, omnium solidarum virtutum ædificium extruere oportet.

IV.

Se exerceant in Theologicis, Cardinalibus, aliis virtutibus.

Virtutum Theologicarum, Fidei, Spei, Charitatis, & Cardinalium Prudentiæ, Temperantiæ, Fortitudinis, & Justitiæ genuinam naturam practice addiscant. Ad hæc in vera humilitate, patientia, abnegatione sui ipsius jugiter se exerceant, omnesque suas actiones in vera discretione instituere serio conentur, maxime vero quodnam in quavis virtute medium, & quænam vitiosa extrema sint, sedulo indagent; alias enim juvenilis impetus, ob suam immoderatam vehementiam, experientia teste, facile, & plerumque ad extrema deflectit. Hic multum proderit, si quilibet aliquid temporis certo cuidam vitio, vel particulari defectui extirpando, & virtuti oppositæ exercendæ, juxta majorem suam indigentiam, & utilitatem, de consilio Patris Spiritualis, vel quoties sibi alias visum fuerit, impendat.

V.

Quod [illegible] permissum tantū [illegible]

Veram indifferentiam erga omnes res hujus mundi habeant, solum illud optimum existimantes, quod a Dei, & Superiorum voluntate dimanat: proinde promptam obediendi voluntatem, quæ omnibus hanc vitam sectantibus maxime necessaria est, a juventute sibi comparabunt.

VI.

Custodiant integritatem [mentis], & corporis.

Tam primam innocentiam, quam castitatem mentis, & corporis, ut pupillam oculi illibatam conservare satagant, proinde principiis obstent, & omnes malas suggestiones sine cunctatione ex animo ejiciant.

VII.

Refrenent sensus.

Ad sensuum suorum tam internorum, quam externorum custodiam pro viribus attendant, maxime vero ab auditione rerum turpium, tanquam a facie colubri, fugiant, & si fugere non possint, reprehendant, vel saltem serio apud se detestentur.

VIII.

Oculos [a] [il]lexis avertant.

Oculos suos ab omni curioso intuitu sexus fœminei, aliarumque vanitatum, quæ hominem fascinando inquinare, vel distrahere solent, solicite avertant. Hinc frænum timoris Domini sibi injicientes foris, & in templo oculos ab omni inordinata evagatione pro viribus cohibere nitantur, quod facilius consequentur, si præsentiam Dei, & futurorum bonorum stabilitatem, respectu quorum hæc caduca vilescunt, animo jugiter revolvant.

IX.

Ori modum imponant.

Turpiloquia, sicut & blasphemiæ, procul arceantur, & si quis in his deprehensus, tertiaque vice correptus emendationem effective non demonstraverit, tanquam pestis e consortio innocentum ejiciatur,

X.

Detestentur avaritiam.

Ne rerum singularium usu ad avaritiæ sordes inclinentur, nemini licet pecunias proprias, aut res alias, clandestine possidere, & si quis a parentibus, consanguineis, tutoribus, & quibuscumque aliis simile quid acceperit, non sibi seorsim reservet, sed in communi custodia Superiori asservandum tradat. Hinc, etsi plutei ad asservationem quarundam recularum studiosæ juventuti necessariarum, singulis permittantur,

Supe-

Superior tamen ad eos clavem magistram habebit.

XI.

Spirituali lectioni, vel meditationi vacent.

Singulis diebus statim post preces matutinas, mediam horam lectioni spirituali, vel meditationi diligenter impendant; & quæ ex attenta lectione, vel meditatione notatu digna deprehenderint, cum brevi reflexione, primo memoriæ bene mandent, tum etiam in libro suo spirituali ad hoc deputato clare, & breviter notent, ne thesauro spiritualis scientiæ defraudentur.

XII.

Missæ sacrificio intersint, & interim nõnulla præstēt.

Quotidie tempore, & loco sibi assignato, tremendo Missæ Sacrificio devote intersint, & sub eodem non solum corpus, & animam, verum etiam omnes cogitationes, verba, & opera sua Patri cælesti per Jesum Christum in servitium offerant; & qui Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis Mariæ nec dum orant, Officium immaculatæ Conceptionis, a Sancta Sede Apostolica approbatum, una cum Hymno S. Casimiri, pariter approbato, vel approbando, præcipue pro conservanda castitate persolvant; cum vero celebrans ad Communionem pervenerit, suam quoque spiritualem Communionem (prout dicerunt) instituant.

XIII.

Majores recitent Officium B.M.V.

Qui vero in majoribus Classibus existunt, Officium parvum Beatæ Mariæ Virginis pro incremento gratiæ vocationis Clericalis, singulis diebus recitent, sic quidem, ut Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam sub Missæ Sacrificio; Vesperas vero, & Completorium, cum Matutino, & Laudibus pro die sequenti, tempore pomeridiano paulo ante cœnam in honorem Genitricis Dei Reginæ, & Patronæ singularis hujus vitæ Clericalis, pro temporum diversitate, alternis vocibus recitando persolvant.

XIV.

Functionibus Ecclesiasticis modeste, & attente intersint.

In Templo sub Missæ sacrificio, aut Vesperis vera pietate, & modestia prælucentes ab omni garrulitate, & strepitu, oculorum curiositate, & inordinata mentis, omniumque aliarum facultatum effusione se custodiant, sub auditione verbi Dei januam alienis cogitationibus præcludendo, intellectum, memoriam, & voluntatem ad percipiendum debitum fructum, Concionatoris sermoni ex animo accommodent.

XV.

Sæpe confiteantur, & Eucharistiam sumant.

Philosophiæ, ac Theologiæ studiosi singulis septimanis, & majorum totius anni festivitatum diebus conscientiam suam sacramentali Confessione expiare, & ad Sacram Communionem accedere assuescant; qui vero in humanioribus scholis existunt, saltem singulis quatuordecim diebus id observabunt. Confessariis autem confiteantur omnes, quos Superiores, vel hujus vitæ Clericalis Sacerdotibus, vel aliunde determinaverint.

XVI.

Post quam gratias agant, & orent.

Post Communionem aliquantum temporis in gratiarum actionem pro tanto beneficio, aliquam affectuosam orationem, vel ore, vel mente recitando impendant, in qua omnia viscera sua cum omnium necessitatum suarum, tam privatarum, quam publicarum, Ecclesiæ explicatione, coram oculis divinę Majestatis effundent & in vulnera Christi hospitis amabilissimi abscondendo commendabunt.

XVII.

Non raro cõsulant Superiores, Patrem spiritualem, & Confessarium.

Ut ab occultis Satanæ, & naturæ vitiatæ insidiis facilius præserventur, ab adolescentia assuescant, non raro cum Superioribus, Patre spirituali, & Confessario super statu hominis sui interioris conferre, & iisdem graviores, præsertim extraordinarios animi sui motus, & impulsus candide aperire, id quod ad cognitionem, & discretionem spirituum, an ex Deo sunt, nec ne plurimum prodesse dignoscitur.

XVIII.

Aliquãdo exercitiis vacēt.

Singulis annis recollectioni spirituali, qui ejusdem capaces sunt, per aliquos dies vacabunt. Idem observetur in eorumdem susceptione ad hanc vitam, antequam juramentum præstent, adjungant etiam confessionem generalem totius vitæ, nisi ante eam fecerint.

XIX.

Majores junioribus exẽplo sint.

Majores junioribus, in observatione Constitutionum, tanquam speculum veræ integritatis, pro viribus præluceant, & cogitent, se a pueritiæ indulgentia ablactatos, jam ad veras, & solidas virtutes evocari: proinde spirituali fulgore, studiosis nempe virtutum, & exercitiorum hactenus præscriptorum actibus, in vera discretione ubique prælucere conentur.

De morum honestate.

XX.

In moribus proficiant, & si deliquerint pœnitentiam agant.

Ad eam integritatem morum, omnes, & singuli pro viribus attendant, ut castigationibus non indigeant, & si deliquerint, cito contriti, & humiliati, fateantur suam culpam, atque cum proposito seriæ emendationis, se Superioris arbitrio submittant, sustinentes libenter pœnitentias, quæ pro qualitate delicti fuerint injunctæ, idque sine resistentia, aut murmuratione, vel frivola excusatione.

XXI.

Omnibus suũ honorem deferant.

Senectutem venerentur, & tam Domi Superiores, quam foris Sacerdotes, ac personas Ecclesiasticas quascumque, maxime vero prædecessores suos, & omnes homines secundum cujusque status, Dignitatem ex animo venerentur, ac debitum honoris titulum impendant.

XXII.

Utantur ceremoniis gravibus, & modestis.

In externis cæremoniis, quæ in modo dictæ reverentiæ signum solent adhiberi, hypocriticam pseudopoliticorum simulationem, & ineptam gesticulationem, ut pestem fugiant, e contra cum debita gravitate, modestia, & decore, ut recta prudensque dictabit ratio, venerationem paucis ostendant.

XXIII.

Inferiores honore superiores præveniant.

Quoties Domi, vel foris, sibi invicem obviabunt, semper ii, qui sunt in inferiori Classe adolescentes altiorum Classium, omnes vero, & singuli suos Superiores, aliosque Sacerdotes honore debito præveniant, majores quoque detecto capite, Superiores vero, & Sacerdotes, etiam cum inclinatione corporis salutantes.

XXIV.

Cum superioribus raro, & modeste, cum æqualibus honeste loquantur.

Coram Superioribus, & Majoribus se ultro non facile ad loquendum ingerant, ad interrogata vero paucis modeste, & graviter respondeant. Cum æqualibus ea agere, & loqui expedit, quæ vel honestas, vel utilitas, vel necessitas commendat.

XXV.

XXV.

Scandala Superioribus prudenter detegant.

Quando advertent, ex domesticis aliquem deliquisse, aut ad delictum periculose inclinari, vel si aliud quodcumque scandalum patiantur, ad Superiorem debita cum modestia, loco, & tempore congruo, fraternæ correctionis curam deferre teneantur, ut mature malo occurri possit.

XXVI.

Superiorum correctionem in bonam partem accipiant.

Contra correctionem Superiorum non murmurent, & si quid injuste sibi pati videantur, patienti taciturnitate prudenter sufferant, & in meliorem partem accipiendo cogitent, se de præsenti non intelligere correctionis mensuram. Inprimis autem caveant, ne de suis Superioribus male loquantur, vel illos judicent, irrideant, aut illorum dicta, facta, correptiones, dispositiones &c. sinistre interpretentur, multo minus talia suis sociis, aut (quod pejus foret) extraneis evulgent.

XXVII.

De dispensatione necessariorum non conquerantur.

Contra dispensationem necessariorum, nullas factiones, & murmura excitent, sed si quem defectum horum quomodolibet in veritate notaverint, competenti Superiori seorsim indicabunt, ut suo tempore, eo modo sciat remedium adhibere.

XXVIII.

Mendacium detestentur.

Ab omni specie mendacii abstinere, veritatem vero, quæ inter præcipua bene moratæ juventutis ornamenta merito numeratur, tanquam pupillam oculi in omnibus verbis, & actionibus suis custodire studeant.

XXIX.

Item adulationem, & simulatam pietatem.

Non adulentur, non pietatem fingant, neminem decipiendo verbis circumveniant, & in narratione rerum auditarum ab omni falsa amplificatione abstineant, ut sicut os loquitur, ita in veritate sentiat cor.

XXX.

Nemo alterũ offendat.

Nemo alterum mendacii inciviliter arguat, nec in passione iræ erga se invicem effervescant, aut vindictam sumere quocumque modo attentent, ad competentem vero Superiorem, si rei gravitas postulaverit rationabiliter, & sine cupiditate vindictæ deferre nemo prohibetur qui noverit optime in Domino providere.

XXXI.

In omnibus simplicitatẽ, & sinceritatẽ servent.

Sermone utantur modesto, non sapientiæ sublimitatem affectent, non falsæ humilitatis abjectionem, sed in omnibus curent simplicitatem, sinceritatemque Christianam servare, quibus ædificetur proximus, non offendatur.

XXXII.

In sermone ambages vitent, & Laconici sint.

In iis, qui narrant ambages, & superfluos verborum ambitus, sicut, & circumstantias ad rem non pertinentes, abscindant, & modo recto, ac plano ad scopum sui discursus festinent, aliis etiam discurrendi locum cessuri.

XXXIII.

Item jactantiam fugiant.

Se ipsos præ aliis non extollant, neque interius in suis rebus sibi vane complaceant, multo minus seipsos, aut sua laudare, & per jactantiam magni facere præsumant, cogitare enim debent omne bonum esse desuper a patre luminum.

XXXIV.

Sint affabiles, & verecundi.

Non sint morosi, erga omnes autem affabiles, mane, & vesperi salutem invicem impertiantur; minores in alloquio a Majoribus, & Superioribus affatum expectent, quod debitæ submissionis, & verecundiæ signum fuerit.

XXXV.

Componant vultus.

Tam vultus tristitiam, & oculorum austeritatem, quam levitatem in seipsis omnes sic corrigant, ut suavitas cum gravitate, modestia vero cum magnanimitate in cujusvis vultu certare videatur, in hoc ipso tamen omnem simulationem, & hyprocrisin excludentes.

XXXVI.

Ac corpus totum.

Exclusa omni levitate, in incessu gravitatem cum modestia conjungant, semper incedendo non currant, in vestibus munditiem ament, sordes oderint, & in omnibus verbis, actionibusque suis gestus membrorum, ac totius corporis compositionem talem exhibeant, quæ omnem hominem ædificare possit, ac debeat.

XXXVII.

Quædam servare debent in Triclinio.

Erga cibos in mensa appositos ipsius appetitus sensualitatem sibi prædominari sic non sinant, ut gula rectę rationis usum præveniat, quantum autem ad moderatam corporis refectionem necessarium fuerit, comedant, in singulorum ciborum contrectatione debitam modestiam, ac decorem in aliorum ædificationem observent: silentium quoque in triclinio sancte servetur, extra mensam porro ordinarie sive Domi, sive foris, abstineant, neque sine licentia Superiorum alibi comedant, aut bibant.

XXXVIII.

Item aliqua extra illud.

Post mensam aliquantum temporis honestæ recreationi indulgebunt, sic tamen, ut ab indecora corporis agitatione abstineant, & cum ea circumspectione, ac modestia lætitiam attemperent, ut nemo prudens offendi queat.

XXXIX.

Statutis temporibus omnes simul commorentur.

Nemo autem, sive Domi, sive foris, recreationi se subducere, vel ad alia loca occasiones, aut consortia declinare, vel eo tempore, præpostero ordine, literis operam dare, vel in loco solitario se tristitiæ, aut melancholiæ dedere permittatur, est enim tempus studendi, & tempus ridendi: omnia tempus habent.

XL.

Moderate jocentur, & immoderatos jocos patiantur.

Quamvis humanum sit, intra limites virtutis Eutrapeliæ, jocari, & jocos, aut sales ab aliis accipere, ac tolerare posse; nihilominus tamen stultiloquia, scurrilitates, & alia, quæ honestatis terminos, mediumque discretionis excedunt in nulla occasione tolerentur. Cum vero ex humana imperfectione, tam Domi, quam foris, contra dictas Eutrapeliæ, & discretionis leges non raro peccari soleat, a teneris assuescant, ne ita delicati efficiantur, ut nihil pati velint aut possint, existimantes omnia sibi ex voto accidere debere.

XLI.

Nec reprimant nec nimios dant risus.

Cum valde indecens sit, proprium sermonem suis interpolare cachinnis, ideo in narrandis, vel audiendis leporibus, ac facetiis, nolint aliis in ridendo palmam præripere, sed appetitum suum inhibentes, cum moderata suavitate oris sua loquantur, vel alios auscultent, aliis in risum solutis, & ipsi subrideant, prout virtus Eutrapeliæ suaserit, vitando duo extrema, nimiam quidem austeritatem ex una, nimiam vero levitatem ex altera parte.

XLII.

Molesti non sint.

In recreationibus invicem verbis, vel actionibus irritare, aut insulsorum morum ineptiis mole-

molesti esse nolint, quibus alii ad tristitiam, nauseam, iracundiam, vel antipathiam provocentur.

XLIII.

Ex aliorum sermone fructum capiant.

In auscultando alterius discursu, secluso omni contemptu, sagaciter observent, quid is pulchrum, quid indecus effundat, indeque sibi documenta tacite efforment, quomodo se in simili occasione gerere velint, quæ cavere, quæ observare: loquentem autem proximum importune ne interrumpant, sed patienter audiant; indecens enim est audiri velle, audire vero nonnisi impatienter.

XLIV.

De omnibus bene sentiant.

Nemini detrahant, aliorum dicta, & facta in melius interpretentur. Sinistre vero alios judicare, & amaris verbis præstringere, oderint cane pejus, & angue.

XLV.

Nemine carpant.

Ubi duo, tres, vel plures fuerint simul, caveant, ne defectus tertii (quisquis ille fuerit, domesticus, vel extraneus, Superior, vel æqualis) imprudenti ore sugillent: quod enim sibi quis fieri non vult, æquum est, ne faciat alteri.

XLVI.

Aliorum peccata Superiori tantum revelent.

Alterius dicta, vel facta, seu graviora, seu leviora videantur, tertio non revelent, sed ad Superiorem, si correctione indiguerint, cum debita modestia, & commiserationis affectu deferant.

XLVII.

Ab aliis audita ne propalent.

Ab aliis audita in se sinant emori, quæ cum debita utilitate, necessitate, aut honestate non propalari possint, quod fiet si Superiores abolendæ garrulitati, adolescentes vero servando silentio dederint operam.

XLVIII.

Præsertim obtrectationes.

Si quis proximum, vel fratrem suum, de tertio male loqui audierit, hoc tertio non manifestabit, multo minus, quæ tertius ille de eodem proximo dixerit, velut susurro, effutiet; hæc enim quia discordiam seminant, etiam in rebus levibus, adolescentes odio capitali prosequi meminerint.

XLIX.

Contentiones non ament.

Unus alterum vexando, irritando, vel defectus exprobando ad iram non provocet, multo minus discordiam inter fratres seminare, aut cum altero verbis, pugnisque contendere attentet, quæ omnia, sicut e diametro bonis moribus repugnant, ita in Domo juventutis nequaquam tolerabuntur.

L.

Contendentes in gratiam redeant.

Quod si unus alterum læserit, cito in gratiam redeant, & qui illatæ injuriæ reus fuerit, injuncta pœnitentia, læsæ parti humiliter deprecando satisfaciat.

LI.

Læsi vindictã non petant.

Injurias tamen ab aliis sibi illatas nullo modo vindicare velint, scientes in patientia possidere animas suas, maxime si tantum in propriam personam sine alio nocumento redundare videantur.

LII.

Furentes ferant, & postea corripiant.

Si quando proximus in flagranti passione effervescit, qui sibi præsentes sunt, cedant, illius iræ dando locum, ne similiter accendantur. Hinc neque corripiant quemquam in fervore animi constitutum, sed tempus congruum expectent, donec ardor sedetur, & sedata passione correctionis sit capax.

LIII.

Non furentur.

Nemo alteri quicquam furetur, aut ex petulantia abscondat; proinde serio sit omnibus interdictum aliorum musæa pervagari, aut pluteos lustrare.

LIV.

Munditiem colant.

Omnium rerum munditiam diligentes, non tantum in musæo libros, chartas, aliaque studiosis necessaria, post singulos usus in ordinem componant; verum etiam in cubiculo vestimenta, quæcumque inter sordes perire, & aliis nauseam creare non sinent.

LV.

Comam non nutriant.

Longiores crines, aut comam non nutriant; sed proscripta indecora capillorum longitudine; modestam mediocritatem ex præscripto uniformiter omnes servent, ut caput honeste tegatur, non obruatur.

LVI.

Seorsim, & composite dormiant.

Seorsim dormiant omnes, totum corpus cum omnibus membris ad debitam honestatem componere, sicque compositum in obsequio servare assuescant.

De studiis Literarum.

LVII.

Cum virtutibus scientias conjungant.

Gratiæ Dei, & naturæ talentis viriliter cooperentur, virtutumque studio illum scientiarum profectum conjungant, qui virtutibus adminiculetur.

LVIII.

Attente aures præbeant.

Tam in Scholis, quam Domi, eliminata omni petulantia, explicationibus, aliisque Scholasticis exercitationibus, sedula attentione aures præbeant.

LIX.

Neminem a studio deturbent.

Tempore studiorum nemo strepitum, aut pulveres excitet, multo minus extra proprium musæum in Domo vagetur, aut quocumque modo alios inquietare, & a studiis impedire ausit.

LX.

In concertationibus unice veritatem quærant.

Concertationes Scholasticæ absque clamore nimio, qui veritatem dubii solummodo confundit, sic instituantur, ut argumentans tarde, & ordinate sua proponat; defendens vero patienter argumentum audiens ad formam respondeat. In se invicem non invehantur, neque fervore nimio, vel ira excandescant: multo minus unus alterum confundere, sed rei propositæ veritatem emere conentur, & ubi illius evidentia, vel probabilitas constiterit non violenter argumentum ex stimulo superbiæ intellectualis torquere præsumant, sed veritati, vel probabilitati prudenter acquiescant.

LXI.

Mediam horam tribuant Cantui.

A prandio ante initium studiorum mediam saltem horam cantui chorali addiscendo impendent omnes, a quo nemo eximi poterit. Hunc semel edocti, vel ad cantus figuralis, vel musicæ instrumentalis varia exercitia pro cujusque capacitate applicabuntur.

LXII.

Pro delicti ratione privatim, vel publice castigentur.

In quibus quilibet privatim deliquit, etiam privatim castigetur; publica vero delicta publica pœnitentia intra Domesticos parietes mulctentur, ut sic scandalum tollatur, & alii a similibus absterreantur.

§. 3. No-

Preces d. Clericorum, & Electoris, ac Administratoris Bavariæ.

§.3. Nobis propterea præfati Exponentes, ac ac etiam dilectus filius Abbas Pompejus de Scarlatis dilecti filii Nobilis Juvenis Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris in Romana Curia Administer, tam ipsius Principis Electoris, quam dilecti quoque filii Nobilis viri Ducis Maximiliani Philippi ejus Patrui, & Electoratus Administratoris nomine humiliter supplicari fecerunt, ut Institutum, & Constitutiones hujusmodi pro majori Religionis Catholicæ bono, ipsiusque Instituti decore, & augmento, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communire, & alias opportune in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur piis eorumdem Maximiliani Emmanuelis, & Maximiliani Philippi Ducis votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, dictosque Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existent, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, Institutum prædictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Præsidis, necnon Constitutiones præinsertas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea eisdem Exponentibus alias Constitutiones præinsertis non contrarias pro spirituali, temporalique dicti Instituti directione ab hac Sancta Sede postmodum approbandas condendi facultatem impertimur. Ac ad tollendam omnem ambiguitatem, cum dicti Exponentes sint Clerici mere sæculares, omnibusque sæcularis Cleri oneribus obnoxii, eosdem Exponentes quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum sæcularium capaces esse, ac proinde Canonicatus, & Præbendas, Personatus, dignitates, etiam post Pontificalem majores in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & principales in Collegiatis Ecclesiis, necnon Parochiales Ecclesias, earumque perpetuas Vicarias, & alia quæcumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica sæcularia quomodolibet qualificata, quæ per Clericos sæculares obtineri consueverunt, possidere, ac consequi, & obtinere posse auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

Confirmantur d. Institutum, & relatæ Cōstitiones.

Item cōceditur facultas condendi alias Constitutiones, & obtinendi quæcunque Beneficia sæcularia

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumvis Ecclesiarum, aliisve quibuslibet, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Junii MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXVI.

Dat. 11. Junii 1680. An. 4.

Confirmatur iterum, & extenditur Card. Protectoris Decretum de nihil agendo coutra statuta a Sede Apostolica pro Provincia Neapolitana S. Petri de Alcantara Discalceatorum, ipsa prius non audita, tum etiam adversus Decreta a dictæ Sedis Tribunalibus, & Ministris emanata.

De erectione hujus Provinciæ, & aliis ad eam spectantibus vide adnotata in Constit. 173. *Clem. X., quæ incip.* Sacrosancti Apostolatus. *Prædicti vero Decreti confirmationem reperies in Constit.* 104. *quæ incip.* Exponi nobis. *Tandem statuta ab Innoc XI. habes in ejus Const.* Alias fel. rec.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Prædicti Decretum primo confirmatum fuit a Clem. X., ut infra

Dudum fel. rec. Clemens PP. X. prædecessor noster quoddam Decretum a bon. mem. Francisco dum vixit Episcopo Ostien., & Veliterno S.R.E. Cardinale Barberino nuncupato, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, nuncupatorum apud Sedem Apostolicam Protectore ad favorem Custodiæ S. Petri de Alcantara Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis in Regno Neapolitano auctoritate Apostolica institutæ, quæ postmodum in Provinciam pari auctoritate erecta fuit, emanatum specifice confirmavit, & approbavit per quasdam suas in simili forma Brevis die 8. Julii 1672. desuper expeditas literas tenore qui sequitur, videlicet: Clemens Papa X. Ad futuram rei memoriam. Exponi nobis nuper fecerunt &c.

Confirmatio Clem. X.

Preces Custodis & Exprovincialis dictæ Provinciæ.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Sancta Maria modernus Custos, & Exprovincialis dictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Nobis nuper exponi fecit, multa alia subinde ab hac Sancta Sede per literas pariter in simili forma Brevis emanatas ejusque Tri-

Tribunalibus, & ministris per decreta, aliasque Scripturas ad favorem ejusdem Provinciæ pro recto illius gubernio, ac quiete, ac perfecta regularis disciplinæ observantia in ea stabiliendis, & conservandis constituta, & ordinata fuerint, quæ per importunas quorumdam religiosæ tranquillitati dictæ Provinciæ, insidiantium suggestiones convelli, aut perturbari possent, in maximum ejusdem Provinciæ, ac Regularis observantiæ, quæ in ea Domino Benedicente, viget, præjudicium, & detrimentum. Nobis propterea Joannes præfatus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius Joannis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac præinsertas Clementis prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis harum serie confirmantes, & approbantes, omnibus, & singulis modernis, & pro tempore existentibus tam majoribus, quam minoribus Superioribus, & Fratribus dicti Ordinis quocumque nomine nuncupatis, sub pœnis supra expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium districte præcipimus, & mandamus, ne adversus prædictam Provinciam, aut in præjudicium, seu contra tenorem literarum Apostolicarum, ac ordinationum, & decretorum quorumcumque ad illius favorem ab eadem Sede, ejusque Tribunalibus, & Ministris hactenus quomodolibet emanatorum quicquam, etiam minimum, sive in Romana Curia, sive extra eam, directe, vel indirecte per se ipsos, vel alios tam judicialiter, quam extrajudicialiter petere, attentare, vel facere audeant quovis modo, vel præsumant, nisi prius de omnibus, & singulis diligenter informato Venerabili Fratre nostro Alderano Episcopo Tusculano ejusdem S.R.E. Cardinale Cybo nuncupato moderno, & pro tempore existente Ordinis supradicti apud Nos, & Sedem præfatam Protectore, qui de illis certiorem reddere debebit Ministrum Provincialem ejusdem Provinciæ pro tempore existentem, ad hoc ut defensioni ipsius Provinciæ consulere valeat: quod si quicquam secus agi, vel attentari, aut etiam obtineri contigerit, id totum nullum, & subreptitium, nulliusque roboris, & momenti existat, nec cuiquam suffragetur.

Altera confirmatio, & extensio præfati Decreti.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces pariter existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac Provinciæ præfatæ, ejusque Superioribus, & Fratribus quibuslibet in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in Literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XII. Junii MDCLXXX. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

LXXXVII.

Confirmatur Decretum Congregationis, quo definitum fuit, solum Priorem Generalem Eremitarum S. Augustini habere jus aggregandi ad Archiconfraternitatem Cincturatorum; Vicarios vero Generales Discalceatos erigere posse Confraternitates Corrigiatorum.

Dat. 5. Julii 1680. An. 4.

Aliud consimile Decretum d. Congreg. Episcop., & Regular. confirmatum fuit Constit. Alias emanavit.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valvasorius Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod licet dudum fel. rec. Gregorius PP. XIII. prædecessor noster literas patentes unionum, & aggregationum Confraternitatum, seu Societatum Cincturatorum, quæ de cætero fierent Confraternitati S. Jacobi Civitatis nostræ, tunc suæ Bononien., sub nomine Prioris Generalis dicti Ordinis tantum expediri mandaverit: nihilominus nonnullis ab hinc annis Vicarii Generales Congregationum Italiæ, Galliarum, Hispaniarum, & Lusitaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis prædicti jus aggregandi hujusmodi Confraternitates ad Archiconfraternitatem Cincturatorum in Ecclesia ejusdem S. Jacobi Bononien. institutam, non obtenta super hoc a Priore Generali ejusdem Ordinis facultate, sibi competere prætenderunt: Ortaque, & diu ventilata super præmissis lite, Congregatio Ven. Fratrum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum desuper edidit tenoris, qui sequitur, videlicet = In Causa Augustinianorum verten. inter Patrem Generalem totius Ordinis S. Augustini ex una, & Patres Vicarios Generales Discalceatorum Congregationum Italiæ, Galliarum, Hispaniarum, & Lusitaniæ altera ex partibus = Sacra Congregatio Eminentiss. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Partibus auditis, referente Emo Crescentio, censuit non licere Discalceatis Jus aggregandi ad Confraternitatem Cincturatorum Sanctæ Mariæ de Consolatione positam in Ecclesia S. Jacobi Bononiæ; posse tamen erigere Confraternitates Corrigiatorum in propriis eorum Ecclesiis tantum, servata tamen forma Constitutionis fa. me. Clem. VIII., incipien.

Facultatem a Gregor. XIII. priori Generali concessam sibi vindicarunt Vicarii Generales.

Decretum S. Congregationis, ex quo sequebatur, nullam ei erectionem Ulyssipone factam

pien. *Quaecumque &c.* emanat. sub die 7. Decembris 1604., & Decretum ejusdem Sacræ Congregationis, ideoque erectionem factam in Ecclesia Discalceatorum in Civitate Ulyssiponis esse nullam. Romæ 30. Septembris 1678. G. Cardinalis Carpineus.

Preces d. Prioris Generalis.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Dominicus Prior Generalis Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri, ac alias opportune in præmissis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret; Nos ipsius Dominici Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis, & Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium. Præterea ne pia Christifidelium devotio in acquisitione Indulgentiarum decipiatur, memoratis Vicariis Generalibus harum serie injungimus, ut Confraternitatum Cincturatorum hujusmodi jam erectarum, & per eos, seu eorum Antecessores supradictæ Archiconfraternitati sine sufficienti facultate aggregatarum aggregationem a præfato Dominico, seu pro tempore existente Priore Generali Ordinis prædicti quantocitius fieri poterit, petant, ac tam præfatas Gregorii prædecessoris literas, quam præinsertum dictæ Congregationis Decretum perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observent, sub pœnis nostro, seu pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis.

Confirmatio dicti Decreti.

Vicarii Generales petant a Priore Generali aggregationem Confraternitatum jam erectarũ, & erigendarũ sub arbitrariis pœnis.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisq; contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Julii MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

LXXXVIII.

Confirmantur quædam Ordinationes Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini circa Electiones Superiorum, & Officialium in Quitensi, aliisque Indiarum Provinciis.

Dat. 8. Ju 1680. Ann.

Hac de re vide Constit. Exponi Nobis, *& Constit.* In supremo Militantis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod ad tollendas omnes controversias, quæ in Quitensi, aliisque Indiarum Provinciis dicti Ordinis circa electionum confirmationes a Præsidentibus, seu Confirmatoribus faciendas oriri possent, dilectus etiam filius Dominicus Valvasorius Prior Generalis d. Ordinis nonnullas ordinationes fecit, per quasdam suas patentes Literas, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Causa sequentium ordinationum.

§.1. Magister Frater Dominicus Valvasorius Mediolanensis totius Ordinis Eremitarum Sancti P. N. Augustini Prior Generalis -- Et si ad tollendam a Subditis occasionem insurgendi contra Patrem Provincialem, seu Rectorem Provinciæ, & alios Superiores in Capitulis Provincialibus, vel alias in Quitensi, & aliis Indiarum Provinciis respective electos, & confirmatos, eisque debitam obedientiam sub motivo nullitatis electionis denegandi per Constitutionem SS.mi D. N. D. Innocentii Papæ XI. feliciter regnantis sub die 24. Mensis Martii 1678. incipien. *Exponi Nobis &c.* ad nostram Instantiam emanatam satis opportune inter alia perpetuo statutum sit, quod si in prædictis Quitensi, & aliis Indiarum Provinciis Electiones P. Provincialis, & aliorum per scrutinium secretum a majori parte Electorum factæ, & a P. Præsidente confirmatæ fuerint, omnes, & singuli alii defectus, etiam substantiales Juris, & facti, si forte in prædictis Electionibus, & confirmationibus intervenerint suppleri intelligantur, & pro suppletis habeantur, interim & quousque super prædictarum Electionum validitate, vel nullitate ad prædictas Quitensem, seu alias Indiarum Provincias respective nostra, vel successorum nostrorum determinatio perveniat, prout in prædicta Constitutione Innocentiana latius continetur, ad quam &c. Quia tamen Patribus Præsidentibus, seu Confirmatoribus post prælaudatæ Constitutionis emanationem, nondum præscriptum est, quomodo, & qualiter auctoritatem confirmandi Electiones exercere debeant, ex quo in Partibus tam remotis faciliter contingi

Statutum fuerat a Pontifice, ut validæ censerentur electiones omnes confirmatæ a Præsidentibus donec innotesceret definitio Prioris Generalis.

At Præsidentibus præscriptus non fuerat modus confirmandi electiones.

potest

potest, ut prædicti Præsidentes, seu Confirmatores, sive ex officio, sive ad Instantiam Partis vel Partium, sub variis motivis, causis, vel prætextibus in gravissimum tranquillitatis, & pacis, immo & observantiæ Regularis, necnon tam Eligentium, & Electorum earumdem Provinciarum, quam nostræ auctoritatis præjudicium, confirmationem, vel confirmationes Electo, vel Electis denegare, vel retardare, & consequenter salubrem effectum, & efficaciam antedictæ Constitutionis frustrare, vel impedire possint.

§.2. Nos propterea eidem Constitutioni Innocentianæ inhærentes, atque in hac parte hujusmodi Provinciarum Religiosæ tranquillitati, & paci consulere, ac tot malis imminentibus de remedio opportuno providere volentes, tenore præsentium, nostrique muneris auctoritate, necnon de consilio Ad. RR. PP., qui Nobis assistunt, perpetuo declaramus, statuimus, & ordinamus, quod si in prædictis Quitensi, & aliis Indiarum Provinciis in personam, vel personas, quæ tempore electionis, seu Electionum in quasi possessione saltem probabili vocis passivæ respective, sive Electio, vel Electiones Patris Provincialis, seu Rectoris Provinciæ, Diffinitorum etiam additorum Visitatorum, Priorum localium, Vicariorum, Priorum, Judicum Causarum, & Scrutatorum Diffinitorii, item ac Discreti Capituli Generalis, necnon aliorum quorumcumque Officialium quocumque nomine nuncupatorum vocem activam in Capitulis Provincialibus habentium per scrutinium secretum, prout de jure faciendum a majori parte omnium Electorum in Capitulo Provinciali, aut in quocumque Diffinitorio, vel alias quomodolibet respective factæ fuerint, Patres Præsidentes Capituli, PP. Provinciales, & alii quicumque Superiores, in quibus auctoritas ordinaria, vel delegata confirmandi pro tempore quomodocumque resideat, prædictos omnes, & singulos Electos ut supra, eorumque singulares Electiones sine retardatione confirmare omnino teneantur, non obstante quocumque defectu, etiam substantiali, vel quacumque protestatione, vel appellatione, sive ante, sive post hujusmodi Electionem, vel Electiones facta, vel interposita, etiam de Jure. Quod si nihilominus hujusmodi confirmationem denegaverint, vel aliquo modo retardaverint, tunc hujusmodi Electus, vel Electi, eorumque singulares Electiones præsentium vigore toties quoties perpetuis futuris temporibus opus fuerit, confirmati respective sint, ac pro confirmatis habeantur, eodem prorsus modo, ac si a prædictis Patribus auctoritatem confirmandi habentibus, confirmati fuissent, quatenus sine obice suam respective auctoritatem, Officia, & dignitates libere, & licite exercere possint, & valeant in eo interim quod ad præscriptum prælaudatæ Constitutionis Innocentianæ super prædictarum Electionum validitate, vel nullitate ad prædictas Quitensem, & alias Indiarum Provincias nostra, vel successorum nostrorum determinatio respective perveniat, legitimeque intimata fuerit. Declarantes præterea, prout tenore præsentium declaramus privative quoad aliam quamcumque auctoritatem, seu Jurisdictionem prædictarum respective Provinciarum, etiam P. Præsidentis, & Judicum Causarum, atque cujuscumque Diffinitoris, etiam Capituli Provincialis, ad nos, & successores nostros pro tempore existentes tam Congregationem, quam determinationem super nullitate cujuscumque Electionis, ut supra factæ, etiam ipso Jure contra tam ante, quam post confirmationem deducta, vel quomodocumque cognita dumtaxat pertinere.

Ideo declaratur, debere Præsidentes immediate confirmare electiones, semel ac factæ fuerint a majori parte Electorum.

Alias earum literarum vigore eæ tanquam confirmatæ censeantur.

Quarum cognitio seu determinatio privative ad Priorem Generalem pertineat.

§.3. Præcipimus omnibus, & singulis RR. PP., ac Venerabilibus Fratribus cujuscumque qualitatis, conditionis, & dignitatis, etiam Provincialatus, & Præsidentis Capituli in prædictis Quitensi, & aliis Indiarum Provinciis nunc, & pro tempore existentibus in meritum salutaris obedientiæ sub privationis vocis activæ, & passivæ per decennium, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam hac una pro trina Canonica monitione præmissa in his scriptis, licet inviti ferimus, ipso facto incurrendis pœnis, ne sub quovis motivo, causa, vel prætextu impedimento sint, quominus præsentes literæ, quas semper firmas, validas, & efficaces existere, & perpetuo fore decernimus, & declaramus suum integrum, ac plenarium in omnibus, & per omnia sortiantur effectum, nec eas de obreptionis, vel subreptionis vitio, aut de alio quocumque defectu, etiam auctoritatis, vel intentionis nostræ notare, seu impugnare audeant, vel attentent; sed potius statim ac hujusmodi literæ ad prædictas Quitensem, & alias Indiarum Provincias respective pervenerint, sub ejusdem privationis, & excommunicationis pœnis omni, & quacumque appellatione, & supplicatione remota, eas in quocumque Diffinitorio, etiam privato integre respective recipiant, in omnibus, & singulis casibus emergentibus ad literam observent, ac exequutioni mandent: Sicque in præmissis per quoscumque prædictarum Provinciarum, & Ordinis nostri Judices, & Superiores ordinarios, & delegatos, necnon per quæcumque Tribunalia, & Definitoria judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ipso facto, & absque alia declaratione, decernentes, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter fieri, vel attentari contigerit.

Clausulæ.

Præcipitur præsentium observantia sub certis pœnis.

§.4. Non obstantibus quibuscumque prædictarum Provinciarum Definitionibus, Actis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon nostris, vel prædecessorum nostrorum Declarationibus, Statutis, Decretis, & Ordinationibus in contrarium præmissorum quomodolibet approbatis, confirmatis, concessis, innovatis, & emanatis. Quæ omnia, & singula inquantum præsentibus literis adversantur, seu contrariantur expresse revocamus, derogamus, & annullamus; ac revocata, annullata, derogata, & nulla, nulliusque roboris, & momenti esse volumus, & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque &c. Datum Romæ in Conventu nostri Sancti Patris Augustini die ultima Mensis Junii 1680. -- F. Dominicus Valvasorius Mediolanensis Generalis licet indignus Ordinis Eremitarum S. P. Augustini -- Magister F. Carolus Maria Perusia Mediolanensis Secretarius Ordinis -- Loco ✻ Sigilli -- Registrat. lib. 2.

Dat. 30. Junii 1680.

§.5. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ut literæ præinsertæ firmius subsistant, & in Partibus adeo remotis executioni mandentur, ac serventur exactius, præfatus Procurator Generalis illas Apostolicæ confirmationis nostræ

Preces Procuratoris Generalis.

ſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui memoratum Procuratorem Generalem audiverunt conſilio, & attenta relatione dilecti filii noſtri Palutii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectoris eiſdem Cardinalibus ſuper præmiſſis facta, præinſertas patentes literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis, & expreſſis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & Facti defectus etiam ſubſtantiales, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio præinſertarũ ordinationum.

Clauſulæ.

§.6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſsis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon quatenus opus ſit Ordinis, & Provinciarum hujuſmodi, aliiſque quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſsis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VIII. Auguſti MDCLXXX. Pontificatus noſtri Anno Quarto.

LXXXIX.

Conceditur Indulgentia Plenaria Perpetua ſemel in Menſe Confraternitatibus Cordigerorum in Eccleſiis Conventualium S. Franciſci erectis in die ſolitis Proceſſionibus.

Dat. 26. Augu. 1680. [...]

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Precibus Procurat. Gener. Conventualium conceditur præ dicta Indulgentia Confratribus, & Conſororibus.

AD augendam Fidelium Religionem, & animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac ſupplicationibus dilecti filii Joannis Franchini Mutinen. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum Procuratoris Generalis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum ſub titulo, ſeu denominatione Funiculi ejuſdem S. Franciſci, ſive Cordigerorum in Eccleſiis dicti Ordinis hactenus erectarum, & in futurum erigendarum vere pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui, & quæ Proceſſioni per eaſdem Confraternitates ſemel in Menſe fieri ſolitæ devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice præfatarum id egerint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clauſula.

§.1. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVI. Auguſti MDCLXXX. Pontif. noſtri Anno Quarto.

XC.

Conceditur Indulgentia Plenaria Perpetua viſitantibus aliquam ex Eccleſiis Fratrum, vel Monialium Ordinis S. Franciſci in Feſtivitatibus dicti Sancti, necnon Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Epiſcopi, Bernardini, ac S. Claræ.

Dat. 26. Aug. 1680. An. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes literas inſpecturis, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Cauſa Indulgentiæ.

CUM a primæva Inſtitutione Regulæ Beati Franciſci, tam ob illius, & Sanctorum Antonii de Padua, Ludovici Epiſcopi, & Confeſſoris, Bonaventuræ, & Bernardini, necnon Sanctæ Claræ, aliorumque ejuſdem Ordinis ſequacium ſanctitatem, & miraculorum multitudinem, quam etiam ob multorum ipſius Religionis Summorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum merita, ingens ubique Chriſtifidelium multitudo ſingularem erga quemcumque dictorum Sanctorum gerat devotionis affectum,

Nos,

Nos, ut ipsorum Fidelium devotio hujusmodi non modo conservetur, sed in dies magis augeatur, animarumque saluti uberius consulatur, precibus etiam dilecti filii Joannis Franchini Mutinen. Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Procuratoris Generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, tam omnibus, & singulis dicti Ordinis Minorum Conventualium, Capuccinorum, & de Observantia nuncupatorum Fratribus, & Monialibus, quam cæteris utriusque sexus Christifidelibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti diebus festis Sanctorum Francisci, Antonii de Padua, Bonaventuræ, Ludovici Episcopi, & Confessoris, ac Bernardini prædictorum eorumdem Fratrum Minorum Conventualium, Capuccinorum, & de Observantia, necnon die Festivitatis S. Claræ Monialium dicti Ordinis Monasteriorum ubilibet constitutorum Ecclesias tam erectas, quam erigendas, vel earum aliquam a primis vesperis usque ad occasum solis eorumdem dierum singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Principum Christianorum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris: non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes literæ ad ipsorum Christifidelium notitiam facilius, citiusque perveniant, volumus, quod earum exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Minor. Conventualium.

Concessio Indulgétiæ prædictæ.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Augusti MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

XCI.

Dat. 9. Sept. 1680. An. 4.

Statuitur, ut tam Capitulum Generale, quam Dieta Intermedia Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti ante triennium non celebretur.

Hac de re vide Clem. X. Const. editam anno 1670. die 22. Augusti, Pon. 1. Item Const. Inn. XI. editam anno 1680. die 22. Novembris Pont. 5.; necnon Const. Inn. XII. editam an. 1691. die 28. Julii Pont. 1. in quarum prima celebrari debebat Capitulum post triennium, altera confirmata fuerunt statuta Cassinensium, & postrema immutatum fuit tempus Dietæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Ex Constitutionibus celebrabatur Generale Capitulum singulis annis, sed postea ex Decreto Generalis Capituli a Clem. X. confirmato altero quoque anno.

CUM (sicut accepimus) Dudum felic. rec. Clemens PP. X. prædecessor noster quoddam Decretum a Capitulo Generali Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti Mantuæ in Monasterio ejusdem S. Benedicti celebrato factum, ut ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda Capitulum Generale ipsius Congregationis, quod a Costitutionibus ejusdem Congregationis singulis annis celebrandum mandabatur in posterum altero quoque anno ad mentem rec. me. Alexandri PP. VIII. prædecessoris pariter nostri cogi deberet Apostolica auctoritate inter alia, confirmaverit, & approbaverit, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 22. Augusti 1670. expeditas, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur:

Causa tertii Statuti.

§. 1. Nos considerantes Congregationem prædictam, ejusque Monasteria, & personas, propter nimis frequentes Capitulorum Generalium, & Dietarum intermediarum celebrationes, expensis, & itinerum incommodis adhuc nimium gravari, ac proinde illorum utilitati, & commoditati peramplius, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero tam Capitulum Generale, quam Dieta intermedia præfatæ Congregationis Cassinen. quolibet triennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod Tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ anni proxime venturi 1681. celebrandum est, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrentur: ita scilicet, ut Dieta hujusmodi octodecim Mensibus post celebrationem cujuscumque Capituli Generalis pro rebus, & negotiis, quibus interea consulendum fuerit, ante tamen festum Circumcisionis Domini immediate sequens, & non aliter haberi debeat. Visitatores vero, qui juxta Constitutiones prædictas eidem Dietæ interesse debebunt, in accessu ad ipsam Dietam, & in reditu ab illa visitationes Monasteriorum sibi respective assignatorum terminare, & absolvere teneantur tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statut. prædictum, & præcise definitur tempus Capituli, & Dietæ, cujus occasione visitationes absolvendæ sunt.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effe-

effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos,& Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,necnon dictæ Congregationis, ejusque Monasteriorum, & aliis quibusvis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Decretis, & usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Monasteriis, Superioribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime servatis, insertis, expressis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Septembris MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quarto.

XCII.

Dat.14.Sept. 1680. An.4.

Extenditur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini de consanguineis, & affinibus Religiosis, ad Discalceatos Congregationis Hispaniæ, & Indiarum ejusdem Ordinis.

De hoc Decreto extat duplex confirmatio, una in Const. Clem.VIII. edita , altera vero in Const.Inn.X. ad an. 1647. d.23. Febr. Pont.IV.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretũ hujusmodi primo confirmatum fuit a Clem. VIII. & postea ab Innoc. X., ut infra.

Dudum fel. rec. Innocentius PP. X. prædecessor noster quoddam Decretum a quon. Andrea Fivizano dum vixit Priore generali Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini pro felici ejusdem Ordinis regimine inter alia editum auctoritate Apostolica confirmavit per suas in simili forma Brevis die 23. Februarii 1647. desuper expeditas literas, tenoris, qui sequitur videlicet, Innocentius PP. X. Ad perpetuam rei memoriam. Injuncti Nobis (reliqua legi possunt suo loco.

Preces Vicarii Generalis dd. Fratrum Discalceatorum, & causa extensionis Decreti.

§.1. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes a Præsentatione Vicarius Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, & Indiarum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecit, eadem Congregatio ad observantiam Constitutionum Fratrum Calceatorum Ordinis præfati non teneatur, ac proinde dubitari possit illam nec Decretum prædictum servare teneri. Ipse vero Joannes Vicarius Generalis pro felici,& prospero suæ Congregationis præfatæ regimine, & gubernio Decretum hujusmodi sublato quocumque usu, vel consuetudine, qui, vel quæ in contrarium allegari posset in eadem Congregatione observari plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ejusdem Joannis Vicarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum a memorato Andrea Fivizano Procuratore Generali editum, & a præfato Innocentio prædecessore confirmatum, ut præfertur, in universa Congregatione prædicta Fratrum Discalceatorum Hispaniæ, & Indiarum, ac ab omnibus, & singulis ipsius Congregationis Superioribus, & Fratribus, ad quos spectat, & in futurum quandocumque spectabit, sublato quocumque usu, vel consuetudine, qui, vel quæ in contrarium quovis modo allegari valeret, de cætero inviolabiliter observari debere auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Extensio Decreti ad præfatam Congregationem.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congrega-

gregationis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Septembris MDCLXXX. Pontif. nostri Anno Quarto.

XCIII.

Dat. 30. Sep. 1680. An. 4.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo declaratum fuit, non licere superioribus Ord. B.M. de Mercede delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariorum utriusque sexus; posse tamen eos horum curam probo Religioso committere.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Josephi Linas Fratris expresse professi, & Procuratoris Generalis Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magistri Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod cum in dicto Ordine essent quamplurimi Tertiarii, & Tertiariæ, seu Pizochæ sub Tertiariorum Regula, ex habitu ejusdem Ordinis pie, & laudabiliter viventes, dubitatum aliquando fuerat, an pertineret privative ad Superiores ipsius Ordinis prædictis Tertiariis habitum conferre, an verò possent delegare aliquem virum Religiosum, probatæque virtutis, ut illis habitum hujusmodi conferret, curamque eorum haberet precipue circa Regulæ observantiam; ideoque pro ipsius Josephi parte præfatæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut pro majori securitate dubitationem hujusmodi resolvere dignaretur: eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die 11. Augusti proxime præteriti emanatum supplicem Libellum sibi super præmissis porrectum remisit dilecto filio Nostro ejusdem S.R.E. Presbytero Cardinali Otthobono nuncupato d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, ut veris existentibus narratis circa ejusdem Josephi Procuratoris Generalis preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & conscientia in Domino expedire censuisset. Porro idem Petrus Cardinalis, & Protector in vim facultatis sibi per Decretum hujusmodi attributæ, super præmissis Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Vigore retroscriptæ facultatis Sac. Congregationis S.R.E. Cardinalium Negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, recognito supplici libello a Procuratore Generali exhibito, & re mature considerata declarandum, & statuendum duximus: Non licere superioribus localibus Religionis, delegare auctoritatem conferendi habitum Tetiariorum prædictis utriusque sexus Tertiariis, sed ad illos hoc privative spectare: posse tamen semel indutis in illorum curam circa observantiam Regulæ Virum Religiosum ejusdem Religionis probatæque virtutis destinare, prout præsenti Decreto auctoritate qua supra decernimus, stautimus, & declaramus. Inquorum fidem &c. Datum ex ædibus nostris hac die 14. Septembris 1680. Cardinalis Otthobonus totius Ordinis B. Mariæ de Mercede Protector.

Propositum fuit dubium S. Congregationi Episc. & Reg.

Remissum fuit ad Card. Protectorem.

Ejus Decretum.

§.1. Cum autem, sicut dictus Josephus Prior Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Josephum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum a memorato Petro Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinis prædicti, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis mauu alicujus Notarii publici supscriptis, & Sigillo

Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCLXXX. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

XCIV.

Dat. 25. Oct. 1680. An. 5.

Confirmantur quædam Decreta Capitulorũ Fratrum S. Francisci Strictioris Observantiæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hispania a S. Congregatione approbata, nec non aliud Card. Protectoris pro eorum Decretorum exequutione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Ferdinandi de Villadiego, & Peralta Fratris expresse professi, & in Romana Curia Procuratoris Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hispania Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci strictioris Observantiæ, sive Discalceatorum nuncupatorum nomine dictæ Provinciæ Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in quodam libro Actorum, & Decretorum Capitulorum Provincialium, Congregationum intermediarum, & coadunationum particularium Diffinitorii præfatæ Provinciæ aderat Decretum Capituli Provincialis in Conventu Granaten S. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663. celebrati folio 17. appositum, tenoris, qui sequitur videlicet. Item totum Capitulum Provinciale decrevit, quod rescripta, seu Instrumenta autentica capitulationum, pactorum, seu concordiarum obtenta, vel futura cum Ecclesiasticis, sive cum Sæcularibus, ut robur, consistentiam, & firmitatem habeant totius Diffinitorii auctoritate, & consensu exhibeantur coram Testibus, & sub Tabellionis publici, vel Notarii Apostolici subscriptione; quælibet autem Instrumenta, quæ cum eadem solemnitate, & per solum Ministrum Provincialem fuerint exhibita, etiamsi ipse Minister testetur se ad hoc habuisse consensum unanimem totius Diffinitorii nullius roboris, validitatis, & substantiæ sint = Fr. Gaspar Garcia Minister Provincialis, Fr. Franciscus de Morales Pater, & Diffinitor = Fr. Andreas de Alarcon Custos = Fr. Ildefonsus de Monte Alegre Deffinitor. Fr. Salvator de Robles Diffinitor = Fr. Didacus Peroz Diffinitor. Ac similiter in præfato libro fol. 160. reperiebatur aliud Decretum die 27. Februarii 1680. editum, tenoris sequentis videlicet: in ipsa supra relata die 23. Februarii 1680. suas Diffinitorium conferens Capitulares sessiones, in hac novissima, subsequens Decretum, seu statutum condidit. Cum ex libro Capitulari hujus Provinciæ pag. 17. constet capitulum Provinciale in hoc Granatensi Conventu D. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663., celebratum decrevisset, quod Patentes, & authenticæ literæ Capitulorum, vel concordiarum, sive cum Ecclesiasticis, sive cum Sæcularibus, ut firmitatem, & subsistentiam habeant Diffinitorio pleno, nemine discrepante, & unanimiter consentiente firmentur, & cum solemnitate Juris authentice subscribantur; si autem Instrumenta præfata, quantumvis authentica, solum Ministri Provincialis placito, Juramento, & subscriptione afficiantur, licet ipse testetur totum Diffinitorium erga prædicta, suum consensum præstasse, irrita sint, & invalida, quare Instrumenta hujusmodi, si nunquam quibunt obstare nostræ juri Provinciæ, cujus præsens, & antiqua Sanctio, seu Constitutio recta, idoneaque videatur ad inconvenientia, quæ ex opposito possunt oriri, procul releganda, & ita peroptans Diffinitorium prædictum hanc rectam, idoneamve constitutionem, seu determinationem, omnimoda subsistere firmitate, ne umquam illa pacta Concordiæ, seu Capitulationes præfatæ absque matura, & necessaria deliberatione, consilioque sufficienti solemniter, & authentice fiant, decrevit, quod tam hujus sanctionis, seu determinationis a præsenti Diffinitorio factæ, quam alterius a toto Capitulo Provinciali exhibitæ demandentur exempla, seu integra transumpta, & a Tabellione publico, vel Notario Apostolico subscripta, & ita præsentari coram Sac. Episcoporum, & Regularium Congregatione ipsius Confirmationem efflagitando: qua obtenta, exponatur suppliciter cum præmissis Sanctæ Sedis Apostolicæ ad roborationis effectum obtinendæ, ut omnia præmissa communita patrocinio Apostolicæ Confirmationis, subsistant firmius, & serventur exactius, quo tam hæc ultima sessio, quam hujus reliquæ intermedii Capituli finitæ fuere, ac propriis subscriptæ manibus eodem die, mense, & anno, ut supra -- Fr. Petrus de Cordova Lector Sacræ Theologiæ, Minister Provincialis, Fr. Ildefonsus de Segura Pater, & Diffinitor -- Fr. Salvator Aguary Pater, & Diffinitor -- Fr. Franciscus Lopez Custos, & Sacræ Theologiæ Lector, Fr. Antonius Albertus Diffinitor -- Fr. Antonius Matamoros Diffinitor.

Decretum Capituli Provincialis, de exhibitione Capitulationum, & pactorum, seu concordiarum.

Aliud simile Decretum de confirmatione a Sede Apost. obtinenda.

§. 1. Et proinde pro parte d. Ferdinandi Procuratoris præfatæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut Decreta Provincialia hujusmodi confirmaret: eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die VI. Septembris proxime præteriti emanatum, attenta super præmissis relatione Ven. Fratris nostri Alderani Episcopi Tusculan. ejusdem S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupati Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, petitam confirmationem Provinciæ prædictæ benigne concessit, illiusque executionem, & observantiam arbitrio, & prudentiæ ejusdem Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris remisit; qui subinde auctoritate sibi per prædictam Congregationem Cardinalium attributa, Decretum edidit, tenoris qui sequitur, videlicet: Alderanus Episcopus Tusculanus S.R.E. Cardinalis Cybo, Seraphici Ordinis Sancti Francisci apud Sanctam Sedem Protector. Ex quo Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium placuit retroscripta Decreta Provincialia approbare, & confirmare, eorumque executionem, & observantiam Protectioni nostræ committere, Nos ejusdem S. Congregationis auctoritatem modernis, & pro tempore existentibus superioribus præfatæ Provinciæ districte præcipimus, & mandamus quatenus supradicta Decreta, illorumque tenorem perpetuis futuris tem-

Confirmatio Congregationis, & commissio facta Card. Protectori pro exequutione.

Ejus Decreti sub certis pœnis.

temporibns fideliter observent, & exequantur, ac ab omnibus aliis observari, & exequi faciant, nec illa sub quocumque prætextu infringere, mutare, aut etiam diversimode interpretari Nobis, & pro tempore existente Ordinis Protectore inconsultis audeant, & præsumant, seu ab aliis mutari, infringi, aut diversa interpretatione retorqueri permittant sub pœnis adversus contrafacientes privationis officiorum, vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrio nostro, & pro tempore existentis Protectoris infligendis non obstantibus quibuscumque &c. Romæ die 11. Septembris 1680. -- A Cardinalis Cybo Protector. Jo. Baptista Rusca &c.

Preces Procuratoris Generalis d. Provinciæ. §.2. Cum autem sicut præfatus Ferdinandus Procurator Nobis postmodum exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Ferdinandi Procuratoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinserta duo Decreta Provincialia a memorata Cardinalium Congregatione, ut præfertur confirmata, nec non pro eorum executione, & observantia emanatum a præfato Alderando Episcopo, & Protectore Decretum itidem præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque involabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio præinsertorũ Decretorum.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Octobris MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

XCV.

Mandatur, ut in toto Statu Ecclesiastico serventur statuta successiones ab intestato agnatis masculis deferentia. Dat. 16. Nov. 1680. An. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Pastoralis Officii debitum, quo universis, præsertim vero populis nostræ curæ, & solicitudini, etiam in temporalibus creditis tenemur, exigit, ut ea provideri, statui, ordinari, & declarari debeant, per quæ illorum commodis, utilitati, quieti, & tranquillitati consultum sit, litiumque dispendia, & incommoda, quantum fieri potest, tollantur, & cessent.

Præfata Statuta recensẽtur. §.1. Cum itaque in nostra Urbe, peneque in omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, & locis nostri, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Status, & ditionis temporalis Italiæ ordinata sint, atque vigeant statuta, seu decreta, aliæve leges, & ordinationes, Apostolica expressa, vel tacita, sive a jure præsumpta confirmatione, & approbatione munita, per quæ, ut agnationum, & familiarum nobilitas, & decor, mediantibus bonis, & divitiis conserventur, intestatæ successiones agnatis masculis, exclusis fœminis, aliisque per eas cognatis intra certos respective gradus deferuntur. Compertum vero sit, quod nonnullæ Doctorum, & Tribunalium interpretationes, ac limitationes, vel restrictiones præmissum finem a populis, juxta eorum, ac regionis antiquos, & continuatos mores, impediunt, præfatasque leges, ac provisiones pene inanes reddunt, sive frequentes producunt lites, perturbationes, incommoda, & dispendia, adeout quandoque expediat potius non deferri, nec aperiri successionis beneficium, quod ita in maleficium, propriique assis jacturam convertitur; unde propterea iidem populi præfati nostri Status Ecclesiastici, tam immediati, quam mediati Italiæ apud nos eorum voluntatem, ac desiderium explicantes, preces porrexerunt, ut desuper opportune providere dignaremur, præfatorumque statutorum, ac legum, seu provisionum, generalem, ac indefinitam observantiam, prout jacent, & disponunt, demandaremus, quibuscumque Doctorum, & Tribunalium rejectis interpretationibus, adeout universalis, ac uniformis in quolibet loco sit ordo succedendi ad propriorum respective statutorum, & legum normam, seu præscriptum.

Causa hujus Constitutionis.

Preces populorum Status Ecclesiastici.

§.2. Hinc nos præmissorum populorum, qui Nobis, & Apostolicæ Sedi etiam in temporalibus, tam immediate, quam mediate crediti sunt, commodo, utilitati, quieti, & tranquillitati, quantum fieri potest, consulere cupientes, eorumque votis, & supplicationibus annuere volentes. Motu proprio, ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnium, & singulorum statutorum, decretorum, legum, constitutionum, & provisionum hujusmodi in dicta nostra Urbe, & universo nostro, & Sedis Apostolicæ Statu Ecclesiastico immediato, & mediato existentium tenores pro expressis habentes, perinde ac si de illis expressa, specialis, & individua mentio facta esset, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, mandamus, decernimus, & statuimus, ut in successionibus inposte-

Præceptum servandi ubique, & prout jacent dicta Statuta.

posterum, & post præsentium publicationem aperiendis, & deferendis, illa statuta, decreta, leges, Constitutiones, & ordinationes, quæ in præfatis nostris Urbe, & Statu Ecclesiastico expressam in forma specifica, vel etiam in sola forma communi Apostolicam habeant confirmationem, & approbationem, sive illam habeant tacitam, & præsumptam, quæ ex juris dispositione ob longissimi temporis observantiam inducitur, generaliter, & indefinite, prout jacent, ac disponunt ad favorem masculorum de agnatione, in universo asse attendi, & servari debeant quacumque sublata consideratione, vel differentia bonorum, eorumque situationis, intra, vel extra territorium, ubicumque existant, & sive sint libera, & allodialia, seu feudalia, vel emphyteutica, seu livelloria, etiam de directo dominio Ecclesiarum, Monasteriorum, & piorum locorum, seu personarum Ecclesiasticarum, ubi lex investituræ non obstet, quæ salva remaneat. Sublata quoque omni, & quacumque differentia, vel consideratione subjectionis, & respective exemptionis personarum, tam descendentium, quam succedentium, vel excludentium, & exclusarum cujuscumque sint status, gradus, & conditionis, & quamvis agatur de Clericis, vel Regularibus utriusque sexus, aut de Ecclesiis, & Monasteriis, aliisque personis, & locis Ecclesiasticis, vel alias quomodolibet exemptis, & privilegiatis, quantumvis expressa, & speciali nota dignis.

Nec obstent bonorum differentia, eorúque situs; bene vero lex investituræ, si sit contraria.

Item nec subjectio, & exemptio personarum cujuscúque generis.

§.3. Dum non ex ipsorum statutorum, vel statuentium aliqua jurisdictione, vel potestate, sed ex nostra dumtaxat Apostolica auctoritate hunc succedendi ordinem in dicto nostro statu immediato, & mediato Italiæ, ex justis causis animum nostrum digne moventibus servari volumus, ac statuimus, attenta solum, ac generaliter naturali qualitate agnationis, & sexus pro dicto fine assequendo. Nullaque etiam ratione habita mixturæ personarum non exclusarum in medio existentium, aliave qualitate, ob quam hujusmodi statutorum, & legum cessatio, & reversio ad jus comune prætendi valeat, adeout unicum, uniforme, ac universale sit jus, & ordo successionis ad ipsorum respective statutorum præscriptum, ex præfato agnationis favore. Quodque in quolibet casu dubio, & quomodolibet disputabili favore masculorum de agnatione in exclusionem fœminarum, & cognatorum, tam ascendentium, etiam matris, quam descendentium, & collateralium, hujusmodi legum & statutorum interpretatio facienda sit. Ubi vero contingat non verificari statutorum, personarum, & bonorum unionem, similitudinem, & combinationem, quam attendi, ac servari debere decernimus, vel quod non adsint statuta personarum, sive illa extantia, ob enunciatas Doctorum, & Tribunalium interpretationes, aut alias quomodolibet suum non sortiantur effectum, tunc sublata (, ut præmissum est) omni differentia exemptionis, & subjectionis personarum, & bonorum respective, generaliter, & prout jacent, attendi, ac servari volumus, decernimus, & mandamus statuta locorum, in quibus bona existunt, ac possidentur, sive agatur de bonis stabilibus, sive de mobilibus, censibus, locis montium, officiis vacabilibus, nominibus debitorum, juribus, & actionibus, & aliis, quamvis de illis esse dignoscatur, quæ loco non circumscribuntur, sed personam sequuntur, & quamvis tam decedentes, quam excludentes, & exclusi exteri sint, Nobis, & Sedi Apostolicæ in temporalibus non subditi, dum etiam exteri acquirentes, ac retinentes præfata bona, & juxta in prædictis Urbe, & statu censentur (contraria voluntate expresse non declarata) in animo habuisse hujusmodi bonorum, & jurium successionem regulari debere, juxta leges, & ordinationes locorum, in quibus existunt, ac retinentur, prout hunc animum præsumendum esse decernimus, statuimus, & declaramus. Quæ vero de intestatis successionibus hactenus, ut supra, statuta, & disposita sunt, in testamentariis quoque successionibus attendi, & observari debere volumus, ac statuimus, quacumque pariter bonorum, & personarum differentia, & consideratione, ut supra, sublatis, in iis casibus, in quibus eadem statuta, & leges locales in hac specie testatæ successionis masculorum de agnatione favore disponunt, quoties decedentium contraria expressa voluntas non adversetur.

Nec pariter mixtura in medio existétium personarum non exclusarum.

Quemadmodum nec etiá dubium.

At si desit cóbinatio Statutorum uusq; loci personarum, & bonorum, tunc serventur Statuta locorum, in quibus sunt bona.

Cujuscunque ea sint generis.

Et personæ dummodo ... na habeant ... Statu, nec ... earum co... traria volu... tate constet.

Prædicta omnia custodiantur etiam in testamentariis successionibus si descendentium voluntas expresse contraria nó fuerit.

§.4. Non intendimus autem per præsentem Constitutionem, atque in ea disposita, in aliquo derogare, & præjudicare Constitutionibus Apostolicis rec. mem. nostrorum prædecessorum, Sixti Papæ V., Clementis Papæ VIII., Pauli Papæ V. Urbani Papæ VIII. Innocentii Papæ. X., & Alexandri Papæ VII., & aliorum, si quæ adsunt, super inhabilitatione forensium dicto nostro, & Apostolicæ Sedis dominio in temporalibus non subjectorum, qui statutis temporibus ad habitandum non veniant, & non observent ea, quæ in eisdem Constitutionibus disponuntur, ac demandantur; sed illæ salvæ, integræ, & in suo robore, ac firmitate permaneant.

Eximuntur Constitutiones pro Forensibus.

§.4. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, seu Vicelegatos, aut Cameræ Apostolicæ Præsidentes, & Clericos, & quoscumque alios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique locorum judicari, & definiri, ac sententiari debere; necnon quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Ut autem præsentes ad notitiam omnium deducantur:

Clausulæ.

§.6. Volumus, & eadem auctoritate Apostolica statuimus, & ordinamus, quod illarum transumptis, etiam per impressionem factis manu alicujus Judicis, seu Prælati, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ subscriptis, & sigillo alicujus Notarii publici munitis, quemadmodum adhiberetur originali, si præsentaretur, ubique adhibeatur, tam in judicio, quam extra illud, plena, & indubitata fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoré Anno Incarnationis Dominicæ MDCLXXX. sextodecimo Kal. Decembris Pontificatus nostri Anno Quinto.

Placet Motu proprio B.

XCVI.

Confirmantur tam Declarationes ad Regulam, quam

Dat. ... 1680. ...

quam Constitutiones Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti.

Plura statuta habentur in Clem. X. Const. edita an. 1670. Aug. 22. Pont. I. Const. ed. 1670. Septem. 9. Pont. I. Const. ed. 1675. Apr. 24. Pontif. V. Item Inn. XI. Const. ed. 1676. Nov. 17. Pont. I. Const. ed. 1680. Septem. 9. Pont. IV., Et Const. ed. 1681. Janu. 10. Pont. V.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus officium, quod inscrutabilis divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ meritis licet, & viribus longe impari imponere dignata est, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, Monasticos Ordines in Ecclesia Dei pie, sancteque institutos, ac annosa, celeberrimaque sanctitatis, & religiositatis laude fulgentes in salutari eorum vivendi norma, monasticaque observantia confovere, atque conservare omni studio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque illorum regimine, & gubernio, provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, ut serventur exactius, & perenni stabilitate persistant, Apostolici muniminis patrocinio libenter corroboramus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, & felicem progressum, ac animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Declarationes, & Constitutiones prædictæ ad examen revocatæ emanarunt, ut infra.

§. 1. Cum itaque dudum a Monachis Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti factæ fuerint nonnullæ declarationes ad Regulam ejusdem S. Benedicti, ac Constitutiones pro felici ejusdem Congregationis gubernio, ejusque Monachorum in via mandatorum Domini directione, quæ jussu nostro a quibusdam Viris, pietate, prudentia, rerum usu, & sacrarum literarum scientia eximie præditis diligenter revisæ, & discussæ, ac ubi opus esse visum est, opportune correctæ, & ad præsentem rerum statum aptatæ fuerunt, ac in unum volumen collectæ sunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 2. *In nomine Domini Nostri Jesu Christi, Sancti Monachorum Patris Benedicti in Regulam suam Prologus.*

Ausculta, o fili præcepta Magistri, & inclina aurem cordis tui: & admonitionem pii Patris libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad eum per obedientiæ laborem redeas, quo per inobedientiæ desiderium recesseras. Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quisquis abrenuncians propriis voluntatibus, Domino Christo, vero Regi militaturus, obedientiæ fortissima, atque præclara arma assumis, in primis, ut quidquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici, instantissima oratione deposcas: ut qui nos jam in filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari, ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est: ut non solum iratus Pater, non aliquando filios suos exhæredet; sed nec ut metuendus Dominus, irritatus malis nostris, ut nequissimos servos, perpetuam tradit ad pœnam, qui eum sequi noluerint ad gloriam. Exurgamus ergo tandem aliquando, excitante nos scriptura, ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere; & apertis oculis nostris ad Deificum lumen, attonitis auribus, audiamus, divina quotidie clamans quid nos admoneat vox dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra; & iterum: Qui habet aures audiendi, audiat quid spiritus dicat Ecclesiis. Et quid dicit? Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos; currite, dum lumen vitæ habetis, ne tenebræ mortis vos comprehendant. Et quærens Dominus in multitudine Populi, cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit: Quis est homo, qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod si tu audiens, respondeas, Ego; dicit tibi Deus, si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquantur dolum: diverte a malo, & fac bonum, inquire pacem, & sequere eam. Et cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras. Et antequam me invocetis, dicam: Ecce adsum. Quid dulcius Nobis hac voce Domini, invitantis nos fratres charissimi? Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ. Succinctis ergo fide, vel observantia bonorum actuum, lumbis nostris, per ducatum Euangelii pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in regno suo videre, in cujus regni tabernaculo, si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo minime pervenitur: sed interrogamus cum Propheta Dominum, dicentes ei: Domine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? Post hanc interrogationem, fratres audiamus Dominum respondentem, & ostendentem nobis viam ipsius Tabernaculi, ac dicentem: Qui ingreditur sine macula, & operatur justitiam, qui loquitur veritatem in corde suo: Qui non egit dolum in lingua sua, qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, eum ipsa suasione sua a conspectibus cordis sui respuens, deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allisit ad Christum. Qui timentes Dominum de bona observantia sua non se reddunt elatos: sed ipsa in se bona, non a se posse, sed a Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratia Dei sum, id quod sum; & iterum ipse dicit: Qui gloriatur, in Domino glorietur, unde ei Dominus in Euangelio ait, Qui audit verba mea hæc, & faciet ea, simililabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram: venerunt flumina, flaverunt venti, & impegerunt Domum illam, & non cecidit; fundata enim erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat nos quotidie, his suis sanctis monitis factis nos respondere debere. Ideo nobis propter emendationem malorum hujus dies vitæ ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit: nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat. Cum ergo interrogassemus Dominum, fratres, de habitatore Tabernaculi ejus audivimus habitandi præceptum, sed si compleamus habitatoris officium erimus hæredes Regni Cælorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora nostra sanctæ præceptorum obedien-

Implorandũ Dei auxilium pro profectu in bonis operibus, sine quibus Regnũ Cælorum ingredi nequimus.

tiæ militatura; & quod minus habet in Nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratiæ suæ jubeat nobis adjutorium ministrare; & si fugientes gehennæ pœnas, ad vitam perpetuam volumus pervenire, dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus, & hæc omnia per hanc lucis viam vacat implere currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat.

Hinc opportunum erit, Scholam bonorum operũ instituere, quę tamen dura non præscribat.

(*a*) Constituenda est ergo a nobis Dominici Schola servitii, in qua institutione nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quod paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus, refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu vero conversationis, & fidei, dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine, curritur via mandatorum Dei; ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes in ejus doctrina usque ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut & Regni ejus mereamur esse consortes.

PROLOGUS

Declarationum Patrum Congregationis Cassinensis.

Abbatis jussiones sint moderatæ, cujusmodi erunt sequentes Declarationes.

(*a*) Finis, & perfectio legis charitas; charitas autem benigna est; ideoque discretissimus æque, ac sanctissimus Legislator noster monet, ita ab Abbate disponenda omnia, ac moderanda ut debiles non refugiant, sed alacri obedientia, salutem operentur animarum. Hac nos doctrina instructi, & Apostolica auctoritate muniti, quædam in Regula benignius declarabimus, aliqua modernis Ecclesiæ legibus, & ritibus componemus, cuncta demum sic temperabimus, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Euangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis in unitate spiritus, & in vinculo pacis dilatato corde curramus.

Incipit Regula S. Patris Benedicti

De Generibus Monachorum.

CAPUT I.

Quatuor sunt genera Monachorũ, Cœnobitarũ nẽpe, Anachoretarum, Sarabaitarum, & Gyrovagorũ.

Monachorum quatuor esse genera manifestum est, primum Cœnobitarum, hoc est Monasteriale, militans sub Regula, vel Abbate. Deinde secundum genus est Anachoretarum, id est Eremitarum, horum, qui non conversionis fervore novitio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum multorum solatio jam docti pugnare, & bene instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremi, securi jam sine consolatione alterius sola manu, vel brachio, contra vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, sufficiunt pugnare. Tertium vero Monachorum teterrimum genus est Sarabaitarum, qui nulla Regula approbati, experientia magistra, sicut aurum fornacis, sed in Plumbi natura molliti, adhuc operibus servantes sæculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certe singuli, sine Pastore non Dominicis, sed suis inclusi ovilibus, pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quidquid putaverint, vel elegerint, hoc dicunt sanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum vero genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum cellas hospitantur, semper vagi, & propriis voluptatibus, & regulæ illecebris servientes, & per omnia deteriores Sarabaitis, de quorum omnium miserrima conversatione melius est silere, quam loqui. His ergo omissis ad Cœnobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Domino, veniamus.

Qualis debeat esse Abbas.

CAPUT II.

Abbas præcepta Christi dictum proponat, idq; verbis, & factis.

Abbas, qui præesse dignus est Monasterio, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen majoris factis implere. Christi enim agere vices in Monasterio creditur quando ipsius vocatur prænomine, dicente Apostolo: Accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba Pater: ideoque Abbas nihil extra præceptum Domini (quod absit) debet aut vel constituere, vel jubere; sed jussio ejus, vel doctrina, fermentum divinæ justitiæ in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ, utrarumque rerum in tremendo Judicio Dei facienda erit discussio. (*a*) Sciatque Abbas culpæ Pastoris incumbere, quidquid in ovibus Pater familias utilitatis minus potuerit invenire. Tantum iterum liber erit, si inquieto, vel inobedienti gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus universa fuerit cura exhibita. Pastor earum in judicio Domini absolutus dicat cum Propheta Domino: Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi; ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit eis prævalens ipsa mors. Ergo cum aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, id est omnia bona, & sancta, factis amplius, quam verbis ostendere, ut capacibus Discipulis mandata Domini verbis proponat, duris vero corde, & simplicioribus, factis suis divina præcepta demonstret: (*b*) omnia vero quæ discipulis docuerit esse contraria in suis factis indicet non agenda: ne aliis prædicans, ipse reprobus inveniatur: ne quando illi dicat Deus peccanti: Quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam, & projecti sermones meos post te: Et qui in fratris tui oculo festucam videbas, in tuo proprio trabem non vidisti! non ab eo persona in Monasterio discernatur, non unus plus ametur, quam alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non convertenti ex servitio præponatur ingenuus, nisi alia rationabilis causa existat. Quod si ita justitia dictante, Abbati visum fuerit, & de cujuslibet ordine id faciat, sin alias propria teneant loca: quia sive Servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus: & sub uno Domino æqualem servitutis militiam bajulamus: quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis in operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergo æqualis sit omnibus ab eo charitas: una præbeatur omnibus secundum merita disciplina.

In do-

Arguere, obsecrare, & increpare debet

In doctrina namque sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, in qua dicit: Argue, obsecra, increpa, idest miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta: dirum Magistri, pium Patris ostendat affectum, idest indisciplinatos, & inquietos debet durius arguere: obedientes autem, & mites, & patientes, ut melius proficiant, obsecrare; negligentes autem, & contemnentes ut increpet, & corripiat, admonemus (c) neque dissimulet peccata delinquentium: Sed mox ut cœperint oriri, radicitus ea, ut prævalet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione, verbis corripiat: Improbos autem, & duros, ac superbos, vel inobedientes verberum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterum: Percute filium tuum virga, & liberabis animam ejus a morte:

Meminisse debet semper Abbas, quod est: meminisse quod dicitur, & scire, quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur: sciatq; quam difficilem, & arduam rem suscepit, regere animas, & multorum servire moribus. (d) Et alium quidem blandimentis, alium vero increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, vel intelligentiam, ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiatur; verum etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Ante omnia ne dissimulans, aut parvipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat solicitudinem de rebus transitoriis, & terrenis, atque caducis, sed semper cogitet, quia animas suas suscepit regendas, de quibus, & rationem redditurus est. Et ne causetur forte de minori substantia, meminerit scriptum: Primum quærite Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis: Et iterum: Nihil deest timentibus eum, sciatque quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua Fratrum se habere scierit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Judicii ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sine dubio additam & suæ animæ. Et ita timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis solicitus. Et cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur a vitiis emendatus.

Solicitus magis sit de salute animarũ, quam de rebus terrenis.

DECLARATIO.

Ibi, sciatque Abbas culpa Pastoris.

Curet, ne Fratres spiritualia exercitia negligant.

1. (a) Considerent maxima cum attentione Prælati doctrinam hujus capitis, curentque omni vigilantia, ut Fratres ad regularem observantiam, ad Sacras item lectiones, meditationes, ac orationes sedulo incumbant, SSma Sacramenta, celebrationesque Missarum devote frequentent; ac præsertim invigilent, ne Officiales, tam Monachi, quam Commissi, qui extra Monasteria ob curam rerum temporalium degunt, propter hujusmodi administrationes spiritualia exercitia prætermittant.

Ibi, omnia vero.

Functionibus omnibus intersit.

2. (b) Prælati, ut Subditos reddant in obsequendo promptiores, ipsi forma Gregis fiant, & Duces agendorum. Ergo regularibus observantiis Chori, Refectorii, cæterisque semper intersint. Blandissime quippe jubetur exemplo.

Ibi, neque dissimulet.

Ne Indulgentia foveat peccata sub gravibus pœnis.

3. (c) Zelum disciplinæ exigens Dominus a Prælatis: Noli (inquit) quærere fieri Judex, nisi valeas virtute irrumpere iniquitates, nimirum docens, non levis culpæ reum se constituere, qui cum pro suo munere, sibique tradita potestate peccata compescere, & emendare debeat, dissimulando & connivendo, fovet & auget. Hoc ergo Divinum pariter, & regulare documentum satagant Patres studiosius adimplere; ne propter correctionis omissionem vitia, & peccata succrescant, quinimo contra criminosos procedant, etiam ex officio. Quod si in gravioribus causis neglexerint, severe in ipsos a Diffinitoribus, vel a regimine pro modo culpæ animadvertatur.

Ibi, & alium quidem blandimentis.

Maximã prudentiam adhibeat.

4. (d) Hinc noverint Abbates quanta indigeant prudentia in regendis Subditis, & qua discretione, ac flexibilitate se debeant uniuscujusque naturæ aptare, ut animas lucri faciant. Nullum enim animal lenius, atque morosius tractandum est, quam homo præsertim ingenuus.

De adhibendis ad Consilium Fratribus.

CAP. III.

Abbas in præcipuis agendis audito Fratrũ omnium consilio definiat.

(a) Quoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio (b) convocet (c) Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur. Et audiens consilium Fratrum, tractet apud se, & quod utilius judicaverit, faciet. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus: quia sæpe Juniori Dominus revelet, quod melius est. Sic autem dent Fratres consilium cum omni humilitatis subjectione, ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio: ut quod salubrius esse judicaverit, ei cuncti obediant: Sed sicut Discipulis convenit obedire Magistro, ita, & ipsum provide, & juste condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistram sequantur Regulam: neque ab ea temere declinetur a quoquam. Nullus in Monasterio sequatur cordis proprii voluntatem, neque præsumat quisquam cum Abbate suo proterve intus, aut foris Monasterium contendere, quod si præsumpserit regulari disciplinæ subjaceat, ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regulæ omnia faciet: Sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua vero minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, (d) Seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est: Omnia fac cum consilio, post factum non pœnitebis.

Nec cum eo quisquã contendat sub disciplinæ pœna.

In minoribus vero rebus seniores tantũ convocet.

DECLARATIO

Ibi, aliqua præcipua.

Recensentur res præcipuæ.

1 (a) Inter præcipua, in quibus maximè totius Congregationis, sive Conventus cujuscumque Monasterii consilia, & vota requiri debent, sunt, receptio Novitiorum ad professionem, Collatio Beneficiorum (ubi consuevit Conventus intervenire hujusmodi collationibus) Syndicatus, locationes ad longum tempus, acceptatio Missa-

Missarum perpetuarum, & alia hujusmodi; quælibet etiam alienatio rerum Ecclesiasticarum, immobilium, & pretiosarum mobilium; Hæc enim per Sacros Canones sine facultate Summi Pontificis omnino fieri prohibentur.

De ratione servanda in alienationibus.

2. Porro alienationum negotium, ut mature, riteque peragatur, sic dirigendum ordinamus (præterquam si esset fundus, vel res exigui valoris). Ineatur primo inter Superiores consilium, an alienatio expediat, utilisque futura sit Monasterio; Deinde consentientibus Superioribus res deferatur ad universum Conventum legitime congregatum, a quo publica discussione examinetur.

3. Posthæc secretis cunctorum votis exponatur, & si ex tribus partibus, quibus totus Conventus coalescit, saltem duas consentire urna protulerit, tunc petenda erit licentia a Capitulo Generali ostendendo authentice rem a privato Capitulo Monasterii fuisse diligenter discussam, & utilem judicatam, & Instrumento firmatam; Demum pro facultate Canonica adeunda erit Apostolica Sedes, cujus licentia impetrata, alienatio fiat, vel per viam permutationis, vel ita caute, secureque pecunia inde proveniens applicetur, ut omne Monasterii detrimenti periculum prævaveatur. Sæpe enim accidit Laicorum bona esse hypothecata, aut fideicommisso subjecta, aut aliter obligata.

Item in bonis emphiteuticis

4. Bona emphyteutica, sive feudalia, si quæ defectu descendentium, vel quovis alio titulo ad Monasterium libere devolvi contigerit, in Emphyteusim, vel feudum denuo dari prohibemus, absque licentia Capituli Generalis, vel saltem Præsidis, & unius Visitatoris illius Provinciæ. Solemnitates vero alienationum præscribuntur in Constitutionibus Pauli II., & Urbani VIII.

Ibi, convocet Abbas omnem Congregationem.

Fratres humilitatem, & secretum ament sub certis pœnis.

5. (*b*) Antequam Abbas exponat causam, de qua agendum est, exhortetur Fratres, ut cum humilitate dent consilium, juxta hoc Capitulum.

6. Prohibemus autem ne quis Frater audeat revelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monasteriorum tractata fuerint, quæ a Patribus vetita sint revelari. Quod si quis transgressus fuerit, injungatur ei pro hac gravi inobedientia, ut dicat suam culpam in Capitulo coram omnibus: jejunetque semel pane, & aqua in terra in Refectorio, & privetur per sex menses voce activa, & passiva Capituli.

Ibi, Abbas.

Hoc nomine venit etiam Prior.

7. (*a*) Declaramus per totam Regulam idem intelligendum de Priore, ubi dignitas Monasterii non esset Abbatia, sed Prioratus.

Ibi, Seniorum tantum utatur consilio.

Hoc vero alio Prior Claustralis, & Decani regiminis.

8. (*d*) Declaramus nomine Seniorum intelligendum esse Priorem Claustralem, & Decanos regiminis cum quibus Prælati negotia Monasteriorum, tam in spiritualibus, quam in temporalibus occurrentia, legitime tractare, & expedire possint.

Quæ sint Instrumenta Bonorum operum.

1. Primum Instrumentum in primis Dominum Deum diligere ex toto corde, tota Anima, tota virtute.

2 Deinde proximum tamquam seipsum. Deuter. 6.
3 Deinde non occidere. Luc. 10.
4 Non adulterari. Levit. 19.
5 Non facere furtum. Exod. 20.
6 Non concupiscere. Deuter. 6.
7 Non falsum Testimonium dicere. 1. Petr. 2.
8 Honorare omnes homines. Luc. 9.
9 Et quod sibi quis fieri non vult alii non faciat. Tob. 4.
10 Abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum. Matth. 7.
11 Corpus castigare. 1. Cor. 9.
12 Delicias non amplecti. 2. Petr. 2.
13 Jejunium amare. Dan. 1.
14 Pauperes recreare. Tob. 4.
15 Nudum vestire. Esa. 58.
16 Infirmum visitare. Matth. 25.
17 Mortuum sepelire. Tob. 1., 2.
18 In tribulatione subvenire. Eccli. 6.
19 Dolentem consolari. Eccli. 7.
20 A sæculi actibus se facere alienum. 2. Tim. 2.
21 Nihil amori Christi præponere. Matth. 10.
22 Iram non perficere. Matth. 5.
23 Iracundiæ tempus non reservare. Ephes. 4.
24 Dolum in corde non tenere. Prover. 12.
25 Pacem falsam non dare. Job. 36.
26 Claritatem non derelinquere. Psalm. 27.
27 Non jurare ne forte perjuret. 1. Petr. 4.
28 Veritatem ex corde, & ore proferre. Matth. 5.
29 Malum pro malo non reddere. 1. Psal. 14. 1. Thess. 5.
30 Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre. 1. Cor. 6.
31 Inimicos diligere. Matth. 5.
32 Maledicentes se non remaledicere, sed magis benedicere. Rom. 12. 1. Petr. 3.
33 Persecutiones pro justitia sustinere. Matth. 5.
34 Non esse superbum. Tob. 4.
35 Non vinolentum. 1. Timot. 3.
36 Non multum edacem. Eccli. 31. 37.
37 Non somnolentum. Prover. 20.
38 Non pigrum. Pro. 24. 26.
39 Non murmurosum. Sapien. 1.
40 Non detractorem. Prover. 4.
41 Spem suam Deo committere. Psalm. 36.
42 Bonum aliquod in se cum viderit, Deo applicet, non sibi. Jacob. 1.
43 Malum vero semper a se factum sciat, & sibi reputet. Oseæ 13.
44 Diem Judicii timere. Job. 31.
45 Gehennam expavescere. Luc. 52.
46 Vitam æternam omni concupiscentia spirituali desiderare. Ps. 83. Phil. 1.
47 Mortem quotidie ante oculos suspectam habere. Matth. 24.
48 Actus vitæ suæ omni hora custodire. Deuth. 4.
49 In omni loco Deum se respicere, pro certo scire. Proverb. 5.
50 Cogitationes malas, cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere. Psal. 136.
51 Et seniori spirituali patefacere. Eccli. 8.
52 Os suum a malo, vel pravo eloquio custodire. Psal. 33. 38.
53 Multum loqui non amare. Pr. 10. Matth. 12.

54. Ver-

54 Verba vana, aut risui apta non loqui. 2. Tim. 2.
55 Risum multum, aut excussum non amare.
56 Lectiones Sanctas libenter audire. Luc. 11.
57 Orationi frequenter incumbere. Luc. 18.
58 Mala sua præterita cum lacrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri: & de ipsis malis de cætero emendare. Galat. 5.
59 Desideria carnis non perficere; voluntatem propriam odire. Hebr. 13.
60 Præceptis Abbatis in omnibus obedire, etiamsi ipse aliter (quod absit) agat, memor illius Dominici præcepti: quæ dicunt facite: quæ autem faciunt facere nolite. Matth. 23.
61 Non velle dici sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur. Matth. 6.
62 Præcepta Dei, factis quotidie adimplere. Eccles. 6.
63 Castitatem amare. 1. Tim. 5.
64 Nullum odire. Levit. 19.
65 Zelum, & invidiam non habere. Galat. 5.
66 Contentionem non amare. 2. Tim. 2.
67 Elationem fugere. Psal. 130.
68 Seniores venerari. Levit. 19.
69 Juniores diligere. 1. Tim. 5.
70 In Christi amore pro inimicis orare. Matth. 5.
71 Cum discordantibus ante Solis occasum in pacem redire. Ephes. 4.
72 Et de Dei misericordia nunquam desperare. Ezech. 18.

Ecce, hæc sunt instrumenta artis spiritualis, quæ cum fuerint a nobis die, noctuque incessabiliter adimpleta, & in die Judicii reconsignata, illa merces nobis a Domino recompensabitur, quam ipse promisit, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus his, qui diligunt eum: Officina vero, ubi hæc omnia diligenter operemur, Claustra sunt Monasterii, & stabilitas in Congregatione.

De obedientia Discipulorum.

CAP. V.

Obedientia esse debet sine mora, & cum hilari animo.

Primus humilitatis gradus est obedientia sine mora. Hæc convenit iis, qui nihil sibi Christo charius existimant, propter metum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ: Et mox, ut aliquid imperatum a majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit: Obauditu auris obedivit mihi, & item dicit Doctoribus: Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes; mox exoccupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede jubentis vocem factis sequuntur. Et veluti uno momento prædicta Magistri jussio, & perfecta discipuli opera in velocitate timoris Dei ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideo angustam viam arripiunt. Unde Dominus dicit: Angusta via est, quæ ducit ad vitam: ut non suo arbitrio viventes, vel desideriis suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno Judicio, & imperio, in Cœnobiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderant. Sine dubio hi tales illam Domini sententiam imitantur, qua dicit: Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod jubetur, non trepide, non tarde, non tepide, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur, quia obedientia, quæ majoribus præbetur, Deo exhibetur: ipse enim dixit, Qui vos audit, me audit: Et cum bono animo a Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit Discipulus, & non solum ore, sed etiam corde, si murmuraverit: & si impleat jussionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis, & pro tali facto nullam consequitur gratiam: immo murmurantium pœnam incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

De Taciturnitate.

CAPUT VI.

Discipuli raro loquantur, nūquam vero otiosa, & scurrilia.

Faciamus quod ait Propheta: Dixi custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea: Posui ori meo custodiam: Obmutui, & humiliatus sum, & silui a bonis. Hic ostendit Propheta, si a bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quantomagis a malis verbis propter pœnam peccati, debet cessari? Ergo quamvis de bonis, & sanctis ad ædificationem eloquiis perfectis discipulis propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi concedatur licentia: Quia scriptum est: In multiloquio non effugies peccatum. Et alibi Mors, & vita in manibus linguæ. Nam loqui, & docere Magistrum condecet: tacere, & audire discipulo convenit. Et ideo si qua requirenda sunt a Priore cum omni humilitate, & subjectione reverentiæ requirantur, (a) Scurrilitates vero, vel verba otiosa, & risum moventia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

DECLARATIO.

Ibi, Scurrilitates vero.

Ad has vitandas interdicūtur quædam animalia, omne ludi genus, & similia.

1. (*a*) Ut scurrilitatum, ac levitatum occasiones tollantur, interdicimus in Monasteriis teneri Aves, Catellos, similia, aut alia animalia ad jocum, aut levitatem provocantia.

2. Omne quoque ludi genus, utpote Religiosis minime conveniens tam intus, quam extra Monasteria, vana etiam spectacula, & choreas, omnem habitus transformationem, & ludicra omnia penitus prohibemus.

3. Fratres vero nec in Mari, nec in fluminibus causa lavandi, se spolient.

Semel in hebdomada permittantur solatia, aut recreationes.

4. Ad effugiendam porro disciplinæ regularis relaxationem, Prælati, & alii Superiores non concedant solatia, aut recreationes, nisi semel singulis hebdomadibus, discretioni tamen Prælatorum aliquid raro quidem, & ex rationabili causa, Monachis ulterius indulgendum permittimus, excepta tamen Quadragesima, & Adventu, quibus temporibus nefas est talia cogitare, nedum permittere.

5. Quod

In quibus servetur Religiosa gravitas sub certis pœnis, & Superior a quis interfit.

5. Quod si, vel in Monasterio, vel extra, Fratres quandocumque recreationis gratia convenerint, caveant a dissolutionibus, manuum invicem injectionibus, & hujusmodi jocis honestati Religiosæ minime convenientibus, sintque solatia eorum modesta, & gravitate temperata, quæ juxta dictum S. Bernardi, recreent, non enervent. Qui vero contrafecerit, jejunet semel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio toties quoties. Quæ ut melius observentur, volumus, quod hujusmodi recreationibus intersit Prælatus, vel saltem Prior claustralis, aut unus ex Superioribus Regiminis.

Per Civitates non vagentur, sed extra mœnia, & cũ Superiore.

6. Caveant præterea Superiores ne permittant Monachos vagari per Civitates, sed potius relaxandi animi causa concedant quandoque deambulationes extra mœnia Civitatum, quæ tamen fiant conventualiter, & cum Superiore Regiminis, maxime vero cum Priore claustrali, si id commode fieri poterit.

Nisi urgeat necessitas, & tunc cum socio, & cucullis incedant.

7. Et si compellat necessitas, ut propter urgentia negotia Monachi ad Civitates mittantur, per eas incedant semper sociati, & Cucullis induti, nisi justa de causa Prælati cum eis dispensaverint: Et pileum super caputium, quod caput tegat, deferant.

Nec etiam extra Monasterium pernoctent sine Superiore.

8. Neque audeant Fratres prædicta de causa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas extra Monasterium pernoctare, nisi præsente Prælato, vel uno ex Superioribus; sed ad Monasteria revertantur: exceptis tamen Cellerariis; & aliis Ministris ad talia deputatis.

Possunt tamen in altero morari cum Superioris licentia, sed raro, & definito anni tempore.

9. Licentia vero discedendi a Monasterio infra annum, recreationis, vel etiam devotionis causa, seu alio quovis prætextu, Fratribus nostræ Congregationis a Diffinitoribus, vel Regimine, aut a Prælatis non concedantur, nisi ex rationabili causa, & raro ad evitandas vagationes, & sub hac præsertim limitatione, ut ante Dominicam primam Adventus, & feriam secundam post Quinquagesimam ad Monasteria sibi assignata revertantur. Diebus autem Sanctæ Quadragesimæ, & Adventus, quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac ferventius Orationi, & Sac. Lectioni vacare, nostris iterfacere, & a Monasteriis sibi assignatis abesse, nisi ex urgentissima necessitate a Prælatis approbanda, omnino prohibemus. Cum vero Fratres præviis debitis licentiis ad Civitates, seu Oppida, in quibus sunt Monasteria, ac loca nostræ Congregationis pervenerint, caveant, ne in ædibus Sæcularium audeant pernoctare, sed statim teneantur recto tramite Prælatis, vel in eorum absentia Superioribus Monasteriorum, seu Locorum, se præsentare, & in omnibus dum illic moram traxerint, illis subesse, si aliter fecerint, pro qualitate culpæ puniendi.

Nunquam vero extra Congregationem.

10. Facultatem vero concedendi Monachis, vel Commissis licentiam degendi extra Congregationem, neque Prælati, neque ipsi Diffinitores, vel Regimen habent.

De Humilitate.

CAPUT VII.

Per varios humilitatis gradus ascendimus ad supernam Patriam.

Clamat nobis scriptura divina, Fratres, dicens: Omnis, qui se exaltat, humiliabitur; & qui se humiliat, exaltabitur. Cum hæc ergo dicit, ostendit omnem exaltationem genus esse superbiæ. Quod se cavere Propheta indicat dicens: Domine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me. Sed quid? Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam, sicut ablactatus super matrem suam, ita retributio in anima mea. Unde Fratres si summæ humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam Cælestem ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter pervenire: actibus nostris ascendentibus, scala erigenda est, quæ in somno Jacob apparuit, per quam, & descendentes, & ascendentes Angeli monstrabantur: Non aliud sine dubio descensus ille, & ascensus a Nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere, scala vero ipsa erecta, nostra est vita in sæculo, quæ humiliato corde a Domino erigitur ad Cælum; Latera enim hujus Scalæ dicimus nostrum esse Corpus, & Animam, in quibus lateribus diversos gradus humilitatis, vel disciplinæ vocatio divina ascendendos inseruit.

Gradus Primus.

Est obedientia præcepti Domini.

Primus itaque humilitatis gradus est, si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionẽ omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus, qualiter contemnentes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper revolvat. Et custodiens se omni hora a peccatis, & vitiis, id est cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, & voluntatis propriæ, sed & desideria carnis amputare festinet. Æstimet se homo de Cælis a Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu Divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta. Cum in cogitationibus nostris ita Deum semper præsentem ostendit dicens: Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum. Et item dicit: Intellexisti cogitationes meas de longe. Et, Quia cogitatio hominis confitebitur tibi Nam ut solicitus sit circa cogitationes perversas, dicat semper humilis frater in corde suo: Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea. Voluntatem vero propriam ita facere prohibemur. Cum dicit Nobis scriptura: Et a voluntatibus tuis avertere. Et item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in Nobis.

Docemur ergo, merito nostram non facere voluntatem, cum cavemus illud quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ putantur ab hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum Inferni demergit. Et cum item cavemus illud quod de negligentibus dictum est: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desideriis vero carnis ita Deum nobis credamus esse præsentem semper cum dicit Propheta Domino: Domine ante te est omne desiderium meum. Cavendum est ergo ideo malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est: Unde scriptura præcipit dicens: Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit super filios hominum, ut videat, si est intelligens, aut requirens Deum. Et ab Angelis nobis deputatis quotidie, noctuque Domino Factori nostro, & Creatori

tori omnium Deo opera nostra nunciantur: cavendum est ergo omni hora Fratres sicut in Psalmo dicit Propheta: Ne nos declinantes in malum, & inutiles factos aliqua hora aspicit Deus, & parcendo nobis in hoc tempore (quia pius est, & expectat nos converti in melius) ne dicat nobis in futuro: Hæc fecisti, & tacui.

Gradus Secundus.

Est renunciatio propriæ voluntatis.

Secundus humilitatis gradus, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini factis imitetur, dicentis: Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Gradus Tertius.

Est obedientia Majori exhibita.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat majori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens usque ad mortem.

Gradus Quartus.

Est patientia in duris, & contrariis rebus.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrariis rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis tacita conscientia patientiam amplectatur, & sustinens, non lassescat, vel discedat, dicente scriptura: Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Item, confortetur cor tuum, & sustine Dominum. Et ostendens, fideles pro Domino universa etiam contraria sustinere debere, dicit ex persona sufferentium: Propter te morte afficimur: tota die æstimati sumus oves occisionis. Et securi de spe retributionis Divinæ subsequuntur gaudentes, dicentes: Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Et item alio loco scriptura: Probasti Nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum, induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro, & ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens: Imposuisti homines super capita nostra, sed, & præceptum Domini in adversis, & injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxillam præbent & alteram, auferenti tunicam, dimittunt & pallium angariati milliario, vadunt; & duo, cum Paulo Apostolo, falsos fratres sustinent, & persecutionem, & maledicentes se, benedicunt.

Gradus Quintus.

Est, occulta peccata Superiori manifestare.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala a se absconse commissa per humilem confessionem Abbati non celaverit suo. Hortans nos de hac re scriptura dicens: Revela Domino viam tuam & spera in eo. Et item dicit, Confitemini Domino, quoniam in sæculum misericordia ejus: Et item Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronunciabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Gradus Sextus.

Est, seipsum contemnere.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut operarium malum, & indignum se judicet, dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus sum, & nescivi: ut jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Gradus Septimus.

Est, se aliis minorem æstimare.

Septimus humilitatis gradus est, si omnibus se inferiorem, & viliorem, non solum sua lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta: Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis: Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus: Et item, Bonum mihi quod humiliasti me, ut discam mandata tua.

Gradus Octavus.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii Regula, vel majorum cohortantur exempla.

Est, in agendo servare Regulã, & majorum exempla.

Gradus Nonus.

Nonus humilitatis gradus est si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens usque ad intergogationem non loquatur, monstrante scriptura: Quia in multiloquio non effugietur peccatum: Et quia vir linguosus non dirigetur super terram.

Est, nonnisi interrogatus loqui.

Gradus Decimus.

Decimus humilitatis gradus est, si non sit facilis, ac promptus in risu, quia scriptum est, stultus in risu exaltat vocem suam.

Est, non facile ridere.

Gradus Undecimus.

Undecimus humilitatis gradus est, si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter, & cum gravitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non sit clamosus in voce, sicut scriptum est: Sapiens verbis innotescit paucis.

Est, leniter, graviter, & pauca loqui.

Gradus Duodecimus.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam ipso corpore humilitatem videntibus se semper indicet, id est in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicumque sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, de fixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, jam se tremendo Dei Judicio præsentari existimet, dicens sibi in corde, semper illud, quod Publicanus ille Euangelicus, fixis in terram oculis dixit: Domine non sum dignus ego peccator, levare oculos meos ad Cælum: Et item cum Propheta: Incurvatus sum, & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus mox ad charitatem Dei perveniet illam, quæ perfecta foras mittit timorem, per quam universa, quæ prius non sine formidine observabat abque ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipit custodire, non jam timore gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsa bona, & delectatione virtutum, quod Dominus jam in operario suo mundo a vitiis, & peccatis spiritu Sancto dignabitur demonstrare.

Est, caput inclinatum gerere.

DECLARATIO.

Magistri Novitiorum diligentissime curent, ut totum hoc caput de humilitate, sicut & caput quartum de Instrumentis bonorum operum a suis Novitiis memoriter teneatur, qui quidem Novitii non erunt admittendi ad professionem, nisi eorum profectus in hac schola humilitatis appareat.

Hoc, & quartum caput memoriæ mandent Novitii, nec nisi humiles ad professionem admittantur.

De Divinis Officiis in Noctibus.

CAPUT VIII.

Hiemis tempore, id est a Kalendis Novembris usque ad Pascha juxta considerationem rationis (*a*) octava hora noctis surgendum est, ut modice amplius de media nocte pulsetur, & jam digesti surgant. Quod vero restat post vigilias

Definiuntur horæ Matutinorum, Laudum, & Meditationis.

lias a Fratribus qui Psalterii, vel lectionum aliquid indigent, meditationi inserviatur (*a*) a Pascha autem usque ad supradictas Kalendas Novembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, ut parvissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria naturæ exeant, custodito. Mox Matutini, qui incipiente luce agendi sunt, subsequantur.

DECLARATIO.

Ibi, octava hora surgendum est.

Aliter disponuntur ob varias temporũ, & locorum rationes.

1. (*a*) Quia discretio inter potissimas virtutes maxime commendatur, propterea arbitramur satis provideri variis naturarum complexionibus, si a fine comestionis secundæ mensæ, usque ad horam matutinam octo horæ pro somno concedantur: At quoniam omnes fere Ecclesiæ Monasteriorum nostrorum, & partim quæ in Civitatibus sitæ sunt a fidelibus Populis frequentantur, quibus satisfacere quoquomodo teneremur in divinorum officiorum, & Missarum celebratione, atque ob id sæpe non possit dormitionis signum pulsari hora prima noctis, nec proinde commode surgere Monachi hora octava juxta Regulam valeant, ut minus, quam possumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, ut a fine Mensæ secundæ, sive cœna, sive Refectiuncula sit, adminus prædictarum octo horarum spatium concedatur, usque ad Matutinam synaxim; ita ut cum cœnatur, transacto unius horæ spatio pulsetur pro cubitu, residuumque dictarum horarum spatium sit pro dormitione.

Hieme inter finem Cœnæ, & Matutinum octo sint horæ pro dormitione.

2. Cum vero jejunatur, ut a refectiuncula surgentes habeant itidem prædictarum horarum octo spatium usque ad matutinam synaxim, sive immediate, sive aliquo interposito temporis spatio pro dormitione pulsetur, sic enim docemur octava hora surgere, juxta Regulam.

Reliquas horas ordinent Prælati, qui puniant Fratres dormitionis signo non parentes.

3. Reliquarum vero horarum dispositio in arbitrio Prælatorum sit, habita tamen ratione locorum, personarum, & temporum, sintque soliciti Prælati, Priores, & Decani, ut (dato dormitionis signo) omnes infra dimidiæ horæ spatium ad Cellas se recipiant, ac dormitum eant, alioquin legitimo cessante impedimento semel, & iterum corripiantur, deinde etiam pœna addita, severiori correctioni subdantur, qui contrafecerint.

Ibi, a Pascha autem.

Alio tempore d. octo horæ conflentur ex dormitione nocturna, & diurna; & hæc definito tempore incipienda.

4. (*b*) Præterquam, si prædictus dies festus occurreret mense Aprilis, quo tempore dispensando, declaramus meridianæ tempus dormitionis incipere a die festo S. P. Benedicti, & tunc sic temperetur hora dormitionis in nocte, ut computata diurna octo semper horæ pro somno deputentur.

5. Notandum est tamen, quod a principio Quadragesimæ usque ad Kalendas Novembris pulsandum est pro dormitione media hora noctis (si commode fieri potest) quod discretioni committimus Prælatorum ob varia accidentia, quæ suboriri possunt.

6. In vigilia autem S. Crucis de mense Septembris exclusive cessamus a dormitione meridiana.

Aliquando nõ tenentur omnes recitare Officium B. M. V.

7. Dispensamus præterea, quod a festo Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ usque ad Kalendas Octobris nocturni, & Laudes Beatæ Virginis conventualiter non dicantur in choro, sed a Magistro Novitiorum, & Novitiis, vel ab Hebdomadariis persolvantur in choro.

Quot Psalmi dicendi sunt in Nocturnis horis,

CAPUT IX.

De Matut. hiemis tẽpo re, & quænã ejus partes [...] nendæ, & q[...] do sedend[...]

Hiemis tempore, præmisso in primis versu: *Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina*. In secundo ter dicendum est, *Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam*, cui subjungendus est tertius Psalmus, & *Gloria*, Post hunc, Psalmus 49. cum antiphona, aut certe decantandus. Inde sequatur Ambrosianum. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto versu, benedicat Abbas: Et sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim a Fratribus in Codice, super Analogium tres Lectiones, inter quas tria responsoria canantur. Duo Responsoria sine *Gloria* dicantur. Post tertiam vero Lectionem, qui cantat, dicat *Gloria*; quam dum incipit Cantor dicere, mox omnes de sedibus surgant ob honorem, & reverentiam Sanctissimæ Trinitatis. Codices autem legantur in vigiliis, tam veteris Testamenti, quam novi, Divinæ auctoritatis. Sed & Expositiones earum, quæ a nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisque Patribus factæ sunt: post has vero tres lectiones cum Responsoriis suis sequantur reliqui sex Psalmi cum *Alleluja* cantandi: Post hos Lectio Apostoli sequatur, ex corde recitanda, & versus, & supplicatio Litaniæ; idest *Kyrie eleison*, Et sic finiantur vigiliæ nocturnæ.

Qualiter æstatis tempore agatur nocturna laus.

CAPUT X.

Matutinum æstatis parum differt a præcedenti.

A Pascha autem usque ad Kalendas Novembris omnis (ut supra dictum est) Psalmodiæ quantitas teneatur: excepto quod Lectiones in codice, propter brevitatem noctium minime legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, una de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breve responsorium subsequatur, & reliqua omnia (ut supra dictum est) impleantur, id est ut nunquam minus a duodecim Psalmorum quantitate ad vigilias nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus vigiliæ agantur.

CAPUT XI.

Hoc Matut[...] num longi[...] est, uti ejus C[...] tus.

Dominico die temperius surgatur ad vigilias, in quibus vigiliis teneatur mensura, id est modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & versu, residentibus cunctis disposite, & per ordinem in subselliis, legantur in codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum Responsoriis suis ubi tantum in Responsorio quarto dicatur a cantante *Gloria*, quam dum incipit, mox omnes cum reverentia surgant. Post quas Lectiones sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus. Post quos iterum legantur aliæ quatuor Lectiones cum Responsoriis suis ordine quo supra. Post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas: quæ cantica cum Alleluja psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur aliæ quatuor Lectiones de novo Testamento, ordine, quo supra. Post quartum vero Respon-

Responsorium, incipiat Abbas hymnum: *Te Deum laudamus*. Quo dicto, legat Abbas lectionem de Euangelio, cum honore, & tremore stantibus omnibus. Qua perlecta respondeant omnes, *Amen*. Et subsequatur mox Abbas hymnum, *Te decet laus*. Et data benedictione incipiant Matutinos, qui ordo vigiliarum omni tempore, tam æstatis, quam hiemis æqualiter in die Dominico teneatur, nisi forte (quod absit) tardius surgatur; quia tunc aliquid de Lectionibus breviandum est, aut Responsoriis. Quod tamen omnino caveatur, ne proveniat, quod si contigerit, digne inde satisfaciat Deo in Oratorio per cujus evenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum solemnitas agatur.

CAPUT XII.

De laudibus die Dominico. In Matutinis Dominico die in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum. Post quem dicatur quinquagesimus Psalmus cum *Alleluja*. Post quem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus, deinde benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi una ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & versus, & Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum est.

Privatis diebus, qualiter Matutini agantur.

CAPUT XIII.

Hæ Laudes parum differunt a præcedentibus. Diebus autem privatis Matutinorum solemnitas ita agatur, id est sexagesimus sextus Psalmus dicatur sine antiphona in directum subtrahendo modice sicut in Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alii duo Psalmi dicantur secundum consuetudinem, id est secunda feria quintus, & trigesimus quintus. Tertia feria quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quarta feria sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quinta feria octogesimus septimus, & octogesimus nonus. Sexta feria septuagesimus quintus, & nonagesimus primus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus. Et canticum Deuteronomii, quod dividatur in duas Glorias. Nam cæteris diebus canticum unumquodque die suo ex Prophetis, sicut psallit Ecclesia Romana dicatur. Post hæc sequantur Laudes: deinde Lectio una Apostoli, memoriter recitanda; responsorium Ambrosianum, Versus, Canticum de Euangelio (*a*) Litaniæ, & completum est. Plane agenda matutina, vel vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem oratio Dominica omnibus audientibus dicatur a Priore; propter scandalorum spinas, quæ oriri solent, ut conventi per ipsius orationis sponsionem qua dicunt: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris*, purgent se ab hujusmodi vitio, cæteris vero agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur: *Sed libera nos a malo*.

DECLARATIO.

Quid veniat hoc nomine in Breviario Monastico, quo & Missali pariter Monastico uti tenentur omnes

Ibi, Litaniæ, & completum est.

(*a*) Litanias intelligimus; *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster*; Itaut pronunciato versu: *Et ne nos &c.*, & *Dominus vobiscum* immediate sequatur oratio præterquam ad Primam, & ad Completorium, & excepto triduo ante Pascha, quo tempore recitamus horas canonicas ab Ecclesia Romana præscriptas, prout in Breviario nostro. In reliquis vero inviolate ab omnibus serventur Rubricæ Breviarii, Missalis nostri Monastici, Pauli V. auctoritate recognitorum, tam in recitatione divini officii, quam in celebrationibus Missarum, nihil penitus addendo, vel innovando.

In Natalitiis Sanctorum, qualiter vigiliæ agantur.

CAPUT XIV.

(*a*) In Sanctorum vero festivitatibus, vel omnibus solemnitatibus, sicut diximus Dominico die agendum, ita agatur, excepto quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur. Modus autem supradictus teneatur. — Hoc Matutinum fere nihil discrepat a Dominico.

DECLARATIO.

1. (*a*) Ibi: *In Sanctorum vero festivitatibus*. 1. Servetur Decretum Sac. Congreg. Rituum, editum die 28. Octobris 1628. — In Festivitatibus Sanctorũ serventur Decreta Cõgregationis, & dies S. P. N. Benedicti ab omnibus celebretur.

2. Festus vero dies S. P. N. Benedicti in Monasteriis, & Locis nostris solemnis habeatur, itaut omnes tam Commissi, quam famuli, ac Laborantes, ab operibus penitus se abstineant, perinde ac si ab Ecclesia de præcepto constitutus esset. Officium autem ejusdem S. P. N. Benedicti postremo impressum, & a sacra Rituum Congregatione recognitum recitetur ab omnibus tam in Choro, quam extra, qualibet tertia feria non impedita festo duodecim Lectionum, vigiliis, Quadragesima, Adventu, & nisi occurrat dies votiva in nostro Missali, infra octavam, eodemque die ejus Missa impressa decantetur.

Alleluja quibus temporibus dicatur.

CAPUT XV.

A Sancto Pascha usque ad Pentecosten sine intermissione dicatur *Alleluja* tam in Psalmis, quam in Responsoriis. A Pentecoste (*a*) usque ad caput Quadragesimæ omnibus noctibus cum sex posterioribus Psalmis tantum ad nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra Quadragesimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum *Alleluja* dicantur. Vespera vero cum Antiphonis. Responsoria vero nunquam dicantur cum *Alleluja* nisi a Pascha usque ad Pentecosten. — Quando, & quibus in locis proferri debeat.

DECLARATIO.

Ibi: *Usque ad Caput Quadragesimæ* (*a*) Serventur Rubricæ nostri Breviarii, ut dicitur supra ad caput 13.

Qualiter divina opera per diem agantur.

CAPUT XVI.

Ut ait Propheta, septies in die laudem dixi tibi. Qui septenarius sacratus numerus a Nobis sic implebitur: si Matutini, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriique tempore nostræ servitutis officia persolvamus. Quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi. Ergo his temporibus referamus laudes Creatori nostro super judicia justitiæ suæ, id est — Septem sint Horæ diurnæ, & una nocturna.

Matu-

Matutinis, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completorio, & nocte surgamus ad confitendum ei.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

CAPUT XVII.

Eodem modo componantur quinque Horæ, tribus nempe psalmis, Vesperæ autem quatuor, & pluribus Laudes, ut supra.

Jam de Nocturnis, vel matutinis digessimus ordinem Psalmodiæ, nunc de sequentibus horis videamus (*a*) Prima hora dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una *Gloria*. Hymnus ejusdem horæ post versum, *Deus in adjutorium meum intende*, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem vero trium Psalmorum, recitetur lectio una, versus, & *Kyrie eleison*, & Missæ sint. Tertia vero, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur, oratio, versus, Hymni earundem horarum, terni Psalmi, lectio, & versus *Kyrie eleison*, & Missæ sint. Si major Congregatio fuerit, cum Antiphonis dicantur; si vero minor, in directum psallantur. Vespertina autem synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur. Post quos Psalmos Lectio recitanda est, inde Responsorium Ambrosianum, versus, canticum de Euangelio, Litaniæ, & oratio Dominica, & fiant Missæ: Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanee, & sine Antiphona dicendi sunt. Post quos Hymnus ejusdem horæ, lectio una, versus, & *Kyrie eleison* (*b*), & benedictio, & Missæ fiant.

DECLARATIO.

Post Primam alia quædam dicuntur, & peraguntur.

Ibi: Prima hora dicitur *Kyrie eleison* (*a*) Secundum antiquam nostram consuetudinem, dicta Prima immediate, processionaliter exeuntes de Ecclesia, commemorationem facimus pro Fratribus defunctis, familiaribus, & Benefactoribus nostris, cum Psalmo *De profundis*, & oratione *Deus veniæ largitor*. Et pergimus ad Capitulum, ubi pronunciantur ex Martyrologio festa Sanctorum occurrentia, & dicitur *Pretiosa* more Romanæ Ecclesiæ. Ultimo legitur Capitulum Nonæ, ubi non habetur proprium, & post Lectionem dicti Capituli, diebus ferialibus, & festis trium Lectionum legitur textus Regulæ, & datur Benedictio, & audiuntur culpæ, non autem in Dominicis diebus, vel festis de præcepto Ecclesiæ, aut de consuetudine locorum.

Ibi, & benedictio.

Post Completorium absentes petere possunt Benedictionem a Superiore, & Novitii, ac Professi eam petant a Magistro.

2. (*b*) Ista benedictio datur a superiore, sicut etiam in Completorio, quæ sufficiat pro præsentibus Fratribus, & absentibus, ita ut opus non sit, etiam absentibus pro dormitione aliam benedictionem quærere. Laudamus tamen si Fratres casu superiori obviantes, benedictionem petant, & accipiant.

3. Et Novitii, ac Juniores Professi suos magistros ad eorum Cellas pro ipsa benedictione adeant, antequam cubitum eant, Magistros vero hortamur, ut discipulos, quam citius possunt, dimittant.

Aspergat quoque Superior aquam benedictam.

4. Fit etiam post Completorium a superiore aquæ benedictæ aspersio dicendo: *Asperges me &c.* quo repetito absque alia oratione dicitur Psalmus: *De profundis* cum oratione: *Deus qui inter Apostolicos* pro Papa Eugenio IV., & *Deus veniæ largitor* pro fratribus ac benefactoribus &c.

Quo Ordine ipsi Psalmi dicendi sint.

CAPUT XVIII.

In Prima, Tertia, Sexta, & Nona dicentur psalmi qui numerantur a 1. ad 19. & a 118. ad 127.

In primis semper dicatur versus; *Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina*, & *Gloria*, inde Hymnus unicujusque horæ. Deinde prima hora, Dominica dicenda sunt quatuor Capitula Psalmi centesimi octavi decimi. Reliquis vero horis, idest Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi octavi decimi dicantur. Ad primam autem secundæ feriæ dicuntur tres Psalmi, idest primus, secundus, & sextus, & ita per singulos dies ad primam, usque ad Dominicam dicantur per Ordinem terni Psalmi, usque ad nonumdecimum Psalmum, ita sane, ut nonus Psalmus, & septimus decimus partiatur in binas Glorias; & sic fiat, ut ad vigilias Dominica semper a vigesimo incipiatur. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam secundæ feriæ novem capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octavo Psalmo ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo octavo decimo, duobus diebus id est Dominica, & secunda feria, tertia feria: jam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam psallantur terni Psalmi a centesimo nono decimo usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Quinque psalmi semper usque ad dominicam per easdem horas itidem repetantur: hymnorum nihilominus, Lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus servata, & ita scilicet, ut semper Dominica a centesimo octavo decimo incipiatur.

In Vesperis 109. ad 1[...]

Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui psalmi incipiantur a centesimo nono usque ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis iis, qui in diversis horis ex eis sequestrantur, idest a centesimo decimo septimo, usque ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera dicendi sunt. Et quia minus veniunt tres Psalmi, ideo dividendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inveniuntur, id est centesimus trigesimus octavus, & centesimus quadragesimus tertius, & centesimus quadragesimus quartus. Centesimus vero sextus decimus quia parvus est, cum centesimo quinto decimo conjungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum vespertinorum, reliqua id est Lectiones, Responsoria, Hymni, versus, vel cantica, sicut supra taxavimus, impleantur. Ad completorium vero quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius.

In Completorio psalmi 4. 90., & 13[3]

In Matutinis reliqui psalmi, ita ut unaquaque hebdomada Psalterium absolvatur.

Disposito ordine Psalmodiæ diurnæ reliqui omnes Psalmi, qui supersunt æqualiter dividantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet qui inter eos prolixiores sunt Psalmi, & duodecim per unamquamque constituantur noctem. Hoc præcipue commonentes, ut si cui forte hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordine si melius aliter judicaverit, dum omnimodis id attendatur, ut omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur; Et Dominico die semper a capite repetatur ad vigilias, quia minus in eis devotionis suæ servitii ostendunt monachi, qui minus Psalterio cum canticis consuetudinariis per septimanæ circulum psallunt, cum legamus Sanctos

ctos Patres nostros, uno die hoc strenue implevisse, quod nos tepidi, utinam septimana integra persolvamus.

DECLARATIO

Ibi: quod nos tepidi.

Omnes recitare debent Officium.

(*a*) Pater noster S. Benedictus nullum ex Monachis excipit a divini Officii recitatione, Ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Professus Officium Divinum recitet, & si non sit sacris initiatus secundum antiquissimam consuetudinem nostram.

De Disciplina psallendi.

CAPUT XIX.

Psallendum voce, & corde

(*a*) Ubique credimus Divinam esse præsentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos, & malos: maxime tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Divinum assistimus. Ideo semper memores simus, quod ait Propheta: Servite Domino in timore. Et iterum, Psallite sapienter. Et, In conspectu Angelorum psallam tibi. Ergo consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Divinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad psallendum, ut mens nostra concordet voci nostræ.

DECLARATIO.

Ibi: ubique Divinam credimus esse præsentiam.

Item altisona, & pari voce, cum pausa, & in Choro, si quinque erũt Monachi, qui pariter quotidie celebrent, & Missam saltem diebus festivis cantent.

1. (*a*) Statuimus, quod secundum morem nostræ Congregationis alta, sonora, & pari voce psallatur, verba non protrahantur, pariter inchoetur versus, & interposita competenti pausa pariter terminetur.

2. Volumus etiam, quod officium Beatæ Virginis eadem prorsus cura, qua Divinum persolvitur, recitetur diebus juxta Rubricas Breviarii, præscriptis, & in Monasteriis, in quibus sunt ultra Prælatum, vel superiorem, quatuor Monachi, omnino dicatur Divinum Officium conventualiter in choro, & Missa quotidie celebretur, & saltem diebus festivis, nulla admissa excusatione, decantentur. Quam ordinationẽ ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monasteriorum membris habitant, in quibus præfatus Monachorum numerus reperitur. Cantus autem in quo toni Monastici serventur, ita studiose, ac devote ducatur, ut pia modulatione, tam nostra, quam fidelium adstantium corda excitata, ad cœlestium contemplationem ferri assuescant.

Cantus sit devotus.

Item consuetus in hebdomada S.

3. In Officiis hebdomadæ sanctæ, nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tam in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Passione Domini, quam in aliis omnibus: Sed secundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, ut simplicitas, & uniformitas servetur in omnibus.

Hinc Monasteria libellos hujusmodi habeant.

4. Ad quod facilius, & commodius servandum volumus, ut omnia Monasteria habeant Libellos impressos, qui contineant omnes Cantus hebdomadæ sanctæ, & Laudes, quæ in receptione Novitiorum in Capitulo cantari solent, & alia hujusmodi.

De reverentia Orationis.

CAPUT XX.

Si cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non præsumimus, nisi (*a*) cum humilitate, & reverentia quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est. Et non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri sciamus, & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis divinæ gratiæ protendatur. In Conventu tamen omnino brevietur Oratio, & facto signo a Priore omnes pariter surgant.

Brevis, & pura esse debet oratio.

DECLARATIO.

Ibi: cum humilitate, & reverentia.

1. (*a*) Declaramus modo infrascripto reverentiam debere servari in Divinis Officiis cum Monachi Chorum ingrediuntur, sive inde egrediuntur. In medio ante Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum semper unicum genu usque ad terram flectant, capite nudato, & inclinato, (cum vero Sacramentum publice fuerit expositum, utrumque genu), si autem in Altari Majori Eucharistia non custodiatur, profunde se inclinent ad Crucem, postea venientes ad sedilia sua capite aliquantulum inclinato reverentiam faciant versus sedem Prælati.

De genuflexionibus capitis nudatione, ac inflexione &c.

Ante SS. Sacramentum.

Ante Crucẽ.

2. In cæteris autem locis sufficit mediocris inclinatio, ut cum Refectorium, seu Capitulum, seu alium hujusmodi locum ingrediuntur.

In Refectorio, Capitulo, aut alio loco.

3. Quoad genuflexiones vero, & erectiones in Divinis Officiis, & Missa, serventur omnino Rubricæ Breviarii, & Missalis nostri, ut supra.

In divinis Officiis, & Missa.

4. In principio Officii stantes, profunde, & reverenter inclinent caput, dum dicitur *Pater noster*, quemadmodum etiam, cum intra Officium dicitur *Pater noster*, & quando prima Oratio in qualibet hora, & missa recitatur.

In Choro dũ dicitur Officium, vel cantatur Missa.

5. Cum autem cantatur missa pro defunctis omni tempore ad orationes genuflectant.

6. Quando vero inchoatur Officium usque ad *Gloria Patri*, & quando dicuntur Capitula stent versus Altare, capite nudato. Cum vero dicitur *Gloria Patri*, aut in fine hymnorum, quando fit mentio de Sanctissima Trinitate, unus chorus contra alterum, Caput, & humeros inclinet, qui vero in superiorum sunt subselliis, versus Altare inclinentur.

7. Sacerdos, & Cantores in choro sacris induti, se inclinent versus Altare ad *Gloria Patri*, *Pater noster*, & cætera.

8. Quotiescumque dicitur *Confiteor Deo*, ad Missam videlicet, Primam, & Completorium, sicut & in Oratione, *A cunctis* fiat mentio de Patre nostro Sancto Benedicto.

9. Dum vero cantatur Epistola, vel Prophetia, versus, aut tractus post Epistolam, vel Prophetiam, sedeant Monachi.

10. Ad Euangelium omnes recti versus Altare stent omni tempore aperto Capite.

11. In prædictis tamen præterquam in reverentia, quæ fit ante Altare, & dum canitur, sive dicitur Euangelium, & a Consecratione usque ad communionem dispensamus cum Monachis propter multorum infirmitates quod a Kalendis Octobris usque ad finem Mensis Aprilis stent capite seminudato.

12. In

De gestatione Cuculli.

12. In quolibet Monasterio nostro sit tabula, in qua descriptum sit, quibus horis, & diebus festivis Cucullæ deferri debeant, qui modus ab omnibus inviolabiliter servetur, firma quoad reliquos ritus Ecclesiasticos in omnibus Cæremonialis Romani dispositione semper manente.

De Decanis Monasterii.

CAPUT XXI.

Digniores eligantur, & si forte superbia inflati fuerint deponantur.

Si major fuerit Congregatio eligantur de ipsis Fratres boni testimonii, & sanctæ conversationis, & constituantur Decani, qui (*a*) solicitudinem gerant super decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abbatis sui (*b*). Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis, aliqua forte inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis; correptus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, dejiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus est subrogetur, & de Præposito eadem constituimus.

DECLARATIO.

Ibi; solicitudinem gerant.

Decani, & Prior curent servari Regulam Disciplinam.

1. (*a*) Ad officium Decanorum, & Prioris Claustralis pertinent solicitudinem gerere, ut regularis observantia in Monasterio vigeat, Officinas horis competentibus per vices visitent, Fratrum inobservantias, & excessus corrigant, nisi fuerint ita notabiles, ut ad Prælatum deferri mereantur.

Prior omnium, Decani vero nonnullorum confessiones ex officio excipere queunt.

2. Prior Claustralis omnium confessiones, ex officio audire potest, eosque absolvere, præterquam a reservatis; Decani vero, Sacerdotum quidem Decanorum, & Titularium ex officio. Ad Clericorum, & Commissorum non nisi ex delegatione, & expressa deputatione Prælati, quibus quoque particulares licentias concedent, juxta facultatem sibi a superiore traditam.

Invigilent etiam aliis rebus.

3. Diligentem insuper curam habeant, quod cæremoniæ Congregationis, & ordinata per Capitulum, seu Prælatum observentur: invigilent præcipue, ut Divinum Officium devote dicatur, ac studeant communibus Fratrum exercitiis, & Capitulo culparum interesse.

Ibi: qui Decani tales eligantur.

Qui sint ad Decanatum promovendi.

4. (*b*) Ut autem ad præscriptum Regulæ Decani constituantur, statuimus, neminem posse eligi in Decanum, nisi qui saltem per biennium continuum tempore sui Sacerdotii observantiæ regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, de quibus infra num. 11.) quique sufficienti literatura, ac probis moribus præditus sit, & bonum testimonium habeat a Prælato, in cujus Monasterio saltem per annum integrum, tempore quo ad Decanatum promovendus erit, commoratus fuerit, vel ab iis Prælatis, sub quorum cura eo anno, licet in diversis Monasteriis vixerit, & præsertim de cujus doctrinæ sufficientia, & vitæ merito constet per testimonium a Visitatoribus medio eorum juramento coram Diffinitoribus, & Capitulo Generali ferendum; præviis quoad literarum scientiam in actu visitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem, exacta inquisitione, prout statuitur in literis in forma Brevis Clementis VIII. sub die 6. Martii 1593., & Pauli V. die 21. Martii 1608. Ac prævia etiam attestatione de hujusmodi vitæ integritate, & sufficientia per Prælatum, qui pro tempore præerit Monasterio professionis ejusdem promovendi (cujus nomine ad Decanatum proponi, & promoveri debet) in Diffinitorio cum Juramento facienda. Qui Prælatus si ad Capitulum non accesserit, teneatur prædictam attestationem in scriptis medio suo juramento, subscriptione, & sigillo roboratam, ad Diffinitores transmittere, & in casu mortis a Priore, & senioribus, ipsorum pariter juramento, subscriptionibus, & sigillo Conventus munita, transmittatur, alias hujusmodi electiones, seu promotiones, quæ non servata forma præsentis Constitutionis, fieri contigerit, nullas, & invalidas esse ipso facto decernimus, & declaramus.

De Decanis impotentibus.

Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad suum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus impotentes, seu inhabililes sint, absolvantur a Regimine, & inter Decanos cum Titulo (si in reliquis fuerint emeriti, & bonum testimonium habuerint a Prælatis suis) numerentur: Sin minus a Titulo, & Regimine removeantur, & alii sufficientes in locum illorum substituantur. Qui omnes, ut in studio regularis disciplinæ sint soliciti, ac Fratres ad eam amplectendam (ut ex officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali novæ electionis judicio subjiciantur, & pro singulis a Diffinitoribus suffragia ferantur, ac si nunquam antea fuissent electi ut eo pacto in officio retineantur, prout decernitur in præfato Brevi Clementis VIII.

Decanorum electiones innoventur singulis Capitulis Generalibus.

De electione & qualitate Magistri Noviciorum & Decanorum non multum absimili.

5. Magistri etiam Novitiorum eligantur moribus, & ætate omnino maturi, sufficienti literatura præditi, & apti ad lucrandas animas, instruendosque Discipulos, qui a sæculo convertuntur, in Monastica, & Regulari disciplina. Quæ omnia eo diligentius executioni mandanda sunt, quo cognoscimus in his robur, & fundamentum observantiæ Regularis esse positum.

6. Et quamvis ad Novitios instituendos dicti Magistri præcipue debeant incumbere, culpas tamen & ipsi in capitulo omnium Monachorum audiant, sicut & alii Decani, silentiumque, & alias disciplinæ Regularis observantias servari procurent.

Decani absente Senioribus, ejusmodi officia gerant, mandata caveant.

7. Hospitibus (aliis superioribus absentibus, vel occupatis) Decani occurrant, Regulas, & Constitutiones penes se habeant, ut Fratres instruere possint; In suis vero admonitionibus, & correctionibus caveant, ne sint nimis tepidi, aut austeri, hæc omnia faciant, vel omittant, juxta suorum Prælatorum dispositionem, contra quorum mandata nihil penitus attentent.

Ad Decanatum sexdecim, ad Magistri Noviciorum octodecim requiruntur anni Religionis.

8. Nec præmissis omnibus stantibus ullus Monachorum nostrorum amodo possit ad Decanatū (qui primus superioritatis gradus est) promoveri nisi decimum sextum, nec ad curam Novitiorum, nisi decimum octavum annum in Congregatione compleverit. Quod etiam de iis, qui ad Religionem Sacerdotes venerint, intelligendum est.

In quovis Monasterio ... & in tota Congregatione trecenti dumtaxat Decani eligantur.

9. Ordinamus insuper, quod in unoquoque Monasterio pro quinis quibusque Monachis Professis viventibus, unus tantum Decanus, Computatis Cellerariis, Magistris Novitiorum, & aliis, constituatur, ita tamen, ut ipsi Decani numerum trecentorum in tota Congregatione non excedant, sicuti præscribitur in præfato Brevi Pauli V.

10. Ne

10. Ne autem alicujus Monasterii Professus alterius Monasterii nomine possit in Decanum eligi, neque sub quovis prætextu quisquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam ante præfinitum tempus habilitari, districte omnino prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate præditus annum decimum sextum Religionis compleverit, & Decanatus locus in Monasterio suæ professionis non vacaverit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad Regimen idoneus judicatus fuerit, possit in Capitulo generali a Diffinitoribus, vel in dieta a Præside, & Visitatoribus eligi in Decanum Titularem.

Dignus Decanatu, si non vacat, donari poterit Decani titulo a Capitulo Generali, vel Dieta.

11. Ad animandos vero Monachos ad studium literarum, volumus eos, qui Sacræ Theologiæ cursum honorifice expleverint, & Lectoris munere in Monasteriis pro studio infra designandis, saltem per triennium continuum laudabiliter functi, & per Examinatores a capitulo deputatos admissi, & approbati fuerint (modo probitate morum, & aliis præfatis requisitis præstent) post decimum sextum annum supranumerarios, quando non est locus in Monasterio suæ professionis ad Decanatum promoveri posse. Idem dicimus de Concionatoribus, dummodo cursum Theologiæ serio, & cum profectu percurrerint, & admissi ab Examinatoribus nostræ Congregationis per triennium in præcipuis Urbium Ecclesiis Quadragesimale concionum studium confecerint. Statuentes facultatem creandi, seu eligendi Decanos, quæ antea ad Capitulum Generale unice spectabat, etiam ad Regimen, seu Dietam imposterum pertinere.

Lectores vero qui in quibusdam Monasteriis, & Côcionatores in præcipuis Urbibus munus suum laudabiliter expleverint, supernumerarii declarari poterunt.

12. Decernimus denique, neminem Decanum eligi posse in Priorem Claustralem, nisi, qui simul per biennium observantiæ regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, ut supra statuitur num. 3.) & saltem per quinquennium expletum in Decanatu laudabiliter vixerit. Præponendos tamen omnino censemus eos cæteris omnibus, qui officio Magistri Novitiorum saltem per triennium cum laude functi fuerint, dummodo in Decanatu idem quinquennium compleverint; Priores vero in Abbates eligi non possint, nisi per quinquennium expletum in Prioratu laudabiliter se gesserint, & per biennium permanserint in sua residentia.

Decani post quinquenniû ascêdere possunt ad Prioratum Claustralem, sed inter eas potior sit ratio Decanorum, Magistrorum, Priores vero ad Abbatialê dignitatem, nonnisi post alterum quinquennium.

13. Pro charitate autem, & pace servanda, & ut liberius superiores a Prælatis convocati vota sua exprimere possint; ordinamus, quod si quis eorum revelaverit aliquid ex tractatis inter eos, itaut scandalum oriri possit, ipso facto a cæterorum superiorum consortio in agendis anno integro privatus existat.

Superiores Vocales silentium servent sub certa pœna.

14. Prior autem, & Decani ad aliud Monasterium mutati, postquam sibi de sua mutatione innotuerit, possint audire Confessiones Discipulorum suorum, ac Sacerdotum, ut prius dum illuc moram trahunt, ipsisque Beneficium absolutionis impendere, nisi superior prohibuerit.

Priores, & Decani donec morentur in proprio Monasterio audire possunt Cô fessiones.

Quomodo dormiant Monachi.

CAPUT XXII.

(a) Singuli per singulos lectos dormient, Lectisternia pro modo conversationis secundum dispensationem Abbatis sui singuli accipiant. Si potest fieri, omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non sinit, deni, aut viceni cum Senioribus suis, qui super eos soliciti sint, pausent, (b) Candela jugiter (c) in eadem Cella ardeat usque mane. (d) Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somnium vulnerentur, dormientes: & ut parati sint Monachi semper, & facto signo, absque mora surgentes festinent invicem se prævenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores Fratres juxta se non habeant Lectos, sed permixti cum Senioribus. Surgentes vero ad opus Dei invicem se moderate cohortentur, propter somnolentorum excusationes.

Eodem in loco, singulatim cum senioribus, ardente Candela, & vestiti dormire debeant.

DECLARATIO.

Ibi: singuli per singulos Lectos.

1. (a) Secundum modernum morem, propter honestatem, & ut liberius Fratres in Orationibus, & aliis spiritualibus valeant se exercere, ac ut vitetur curiositas: Dormitorium divisum est in diversas Cellas, & assignamus unicuique Fratrum Cellam unam, sic, ut singuli in singulis dormiant, etiam Novitii.

Assignatur unicuiq; Cella, & curi

2. Quælibet autem Cella Novitiatus habeat in superiori parte Ostii foramen coopertum de foris tabella versatili, quæ faciliter hinc inde dimoveri possit, è quo Frater in Cella existens videri queat a Magistro Novitiorum, an se spiritualiter exerceat, vel aliud agat, quod foramen nullus interius operire præsumat sub pœna infrascripta.

In ostiis Cellarum Novitiatus sit foramen, quod nemo inferior aperiat, sub certa pœna.

3. Nemo Fratris Cellam, etiamsi alterius Monasterii existat ingrediatur, ipso in ea existente, & similiter eo absente sine ejus licentia, aut nisi de licentia Prælati, vel superioris, & quamdiu cum debita licentia simul in Cella sunt, ostium semiapertum teneatur.

Nec quis alterius Cellam ingrediatur si ne licentia, vel in ea cum alio maneat clauso ostio.

4. Nec possit Frater quamcumque Ecclesiasticam personam, vel laicam cujuscumque conditionis existat, in Cellam introducere sine licentia superioris Monasterii.

Vel exterum in propriam admittat.

5. Nec audeat Frater aliquis sine præfata licentia ullo tempore, Cellam claudere, ita quod de foris aperiri non possit Clave communi. Quicumque vero in quolibet supradictorum sex Casuum contrafecerit: iejunet semel pane, & aqua in terra in Refectorio.

Item nô claudat peculiari clave.

6. Frater autem extra Cellam suam existens, licentiam dare valeat alteri Fratri, ut Cellam suam aliqua honesta causa ingrediatur.

Potest tamen fratri dare licentiam ingrediêdi Cellam.

7. Et ne contingat aliquid asportari de Cellis a sæcularibus, qui plerumque curiosi per Monasterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, ut ferreæ seræ, quæ clavibus communibus aperiuntur, ostiis Cellarum apponantur.

Et eam claudere debet Clave communi.

8. Capsas, seu scabella clavibus obserata habere nemini fas sit, præterquam Priori Claustrali, qui intra octo dies ab Officialium publicatione consimilem clavem Abbati tribuere teneatur. Si secus fecerit, totum Psalterium intra octiduum recitet, cæteri vero arbitrio Superioris puniantur.

Nullo verò modo Capsas, nisi sit Prior, qui communi tantum clave utatur, sub certa pœna.

9. Quilibet autem Frater caute teneat lumen in Cella, & extinguat, & nullus candelas applicet Lectisterniis, aut parietibus ligneis propter incendii periculum. Si quis vero contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo, graviter puniendus.

De cura adhibenda circa lumen.

10. Silentium continuum in Dormitorio ab omni-

De silentio in Dormitorio.

omnibus quovis tempore servetur, nisi quis voluerit aliquid breviter, & submissa voce dicere.

De Confessionibus in eo audiendis.

11. Ordinamus propterea, quoad fieri potest, ne confessiones sæcularium in Dormitorio audiantur a quocumque, nisi Abbas jusserit.

12. Prælati vero, & seniores, Fratrum Confessiones ibi audire, eosque submissa voce exhortari possint.

De rumore, vel strepitu.

13. Fratres incedentes per Dormitorium ita quiete, & in cunctis moderate, & sine strepitu ibidem se gerant, ut alios non inquietent.

De ejus munditie.

14. Singulis hebdomadis adminus Dormitorium, & Cellæ propter immunditias a Fratribus scopis mundentur.

Ibi: Candela.

Quando accendenda.

15. (*b*) Sive Lucerna, vel lampas, quæ accenditur a Sacrista hora qua pulsantur signa serotinæ Salutationis Angelicæ, & ardeat tota nocte usque ad diem.

Ibi: in eadem Cella.

16. (*c*) Idest in Dormitorio eodem.

Ibi: vestiti dormiant.

Cum scapulare, & Caputio dormiendum.

17. (*d*) Vestitos dormire Fratres intelligimus, si teneant Scapulare cum Caputio super tunicellam.

De excommunicatione culparum.

CAPUT XXIII.

Prævaricatores post secundam correctionem excommunicentur, & corporali pœna puniantur.

Si quis Frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in alio contrarius existens sanctæ Regulæ, & præceptis seniorum suorum contemptor repertus fuerit, hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundo secrete a senioribus suis; si non emendaverit, objurgetur publice coram omnibus. Si vero neque sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subjaceat, si autem improbus est, vindictæ corporali subdatur.

Qualis debeat esse modus excommunicationis.

CAPUT XXIV.

Excommunicatio culpæ respondeat.

Secundum modum culpæ, excommunicationis, vel disciplinæ debet extendi mensura, qui culparum modus in Abbatis pendeat judicio; si quis tamen Frater in levioribus culpis invenitur, tantum a Mensæ participatione privetur. Privari autem a Mensæ consortio, ista erit ratio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neque lectionem recitet usque ad satisfactionem. Refectionem autem cibi post Fratrum refectionem accipiat, mensura, vel hora, qua præviderit Abbas ei competere; ut si verbi gratia fratres reficiunt sexta hora, ille Frater Nona, si Fratres nona, ille vespertina, usque dum satisfactione congrua veniam consequatur.

De gravioribus culpis.

CAPUT XXV.

Determinatur pœna pro graviori culpa.

(*a*) Is Frater, qui gravioris culpæ noxa tenetur, suspendatur a mensa simul, & ab Oratorio. Nullus ei Fratrum in ullo jungatur consortio, neque in colloquio. Solus sit ad opus sibi injunctũ, persistens in patientiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam dicentis: traditum hujusmodi hominem Satanæ, in interitum carnis, ut spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat mensura, vel hora, qua præviderit ei Abbas competere, nec a quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

DECLARATIO.

Ibi: qui gravioris culpæ noxa tenetur.

1. (*a*) Quia in his declarationibus, & Constitutionibus plerisque in locis, & casibus pro qualitate, & gravitate culparum certæ pœnæ, ac pœnitentiæ taxatæ sunt, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam, ut metus pœnæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor a malo non revocat; Ideo ordinamus Prælatis, & aliis Superioribus, ut eas inviolabiliter faciant a transgressoribus observari.

Curent Superiores, ut prævaricatores impositis pœnis faciant satis.

2. Quare si delictum, aut transgressio hujusmodi secreta fuerit, secreto quoque impositam pœnitentiam facere non postponat delinquens, nec aliter a quoquam etiam a Prælato proprio dispensari valeat, nisi pœnitentia per Ordinationes statuta, esset publice persolvenda, utpote in terra in Refectorio comedere, quo casu in aliam secretam commutari possit. Si vero delictum aut transgressio manifesta fuerit, publice etiam transgressor, secundum Statuta a Constitutionibus, vel a Superiore pœniteat. Quod si ille facere neglexerit, aut recusaverit, a nemine ut supra dispensari valeat, & si intra triduum publice non pœnituerit, pro hujusmodi contemptu bis eandem pœnitentiam facere teneatur: si vero intra aliud sequens triduum pertinaciter distulerit eandem pœnitentiam, etiam tertio cogatur iterare. Demum si aliis adhuc tribus diebus animo (quod Deus avertat) perstiterit contumaci, & indurato, statim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obstinatus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, & Constitutionum Custodiæ (donec resipuerit, & prædictam pœnitentiam toties facere promiserit, quoties ut supra distulerat, vel recusaverat) mancipetur.

Pœnã juxta delicti rationem esse debet publicã, vel secretã.

Si ea refugiatur primo, secundo duplicetur, tertio addatur Custodia.

3. Nec in aliquo præmissorum a Prælato suo, nec ab ullo alio, etiam a Præsidente ipso, nisi forte pro aliqua brevi prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili causa) valeat dispensari, majori quippe vindictæ secundum quod dicit Beatus P. N. Benedictus in Regula subjacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentiæ culpa deliquit.

Nec quisquam ea relaxari poterit.

4. Quod si nec resipuerit, nec ad cor redierit, tunc demum, ut Regula præscribit, austeriori disciplinæ subjaceat.

Imo quando adhibeatur etiam asperior disciplina.

5. Igitur Generale Capitulum, & Congregationis Regimen, Monasteriorumque nostrorum Prælati prædicta omnia servent diligenter & ut dictum est curent ab hujusmodi transgressoribus inviolabiliter adimpleri.

Quæ omnia omnino executioni mandentur.

De iis, qui sine jussione Abbatis junguntur Excommunicatis.

CAPUT XXVI.

Si quis Frater præsumpserit sine jussione Abbatis Fratri excommunicato quolibet modo se jungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicationis vindictam.

Hi subjaceant eidem Excommunicationi.

Qualiter debeat esse solicitus Abbas circa Excommunicatos.

CAPUT XXVII.

Omni solicitudine curam gerat Abbas circa de-

Abbas secreto ad eos mittat consolatores, & suasores.

delinquentes Fratres, quia non est opus sanis medicus, sed male habentibus; & ideo uti debet omni modo, ut sapiens medicus, immittere, quasi occultos consolatores Senipetas, idest Seniores sapientes Fratres, qui quasi secrete consolentur Fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis satisfactionem: & consolentur eum ne abundantiori tristitia absorbeatur, sed sicut ait Apostolus: confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus. Magnopere enim debet solicitudinem gerere Abbas circa delinquentes Fratres, & omni sagacitate, & industria curare, ne aliquam de ovibus sibi creditis perdat. Noverit enim se infirmarum curam suscepisse animarum, non super sanas tyrannidem: & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus: quod crassum videbatis, assumebatis, & quod debile erat, projiciebatis. Et Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in montibus, abiit unam ovem, quæ erraverat, quærere, cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam in sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

De iis, qui sæpius correcti non emendantur.

CAPUT XXVIII.

Hi excommunicentur, postea verberibus cædãtur, deinde adhibeatur pro ipsis oratio, & tandem ejiciantur e Monasterio.

Si quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correctio, id est ut verberum vindicta in eum procedat. Quod si nec ita se correxerit, aut forte (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua; tunc Abbas faciat quod Sapiens Medicus si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina Scripturarum divinarum, si ad ultimum ustionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & jam si uiderit nihil suam prævalere industriam, adhibeat etiam quod majus est suam, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam (*a*) utatur Abbas ferro abscissionis, ut ait Apostolus: auferte malum ex vobis. Et iterum: Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida, omnem gregem contaminet.

DECLARATIO.

Ibi: utatur ferro abscissionis.

Quod ad inemendabiles attinent, serventur Decreta S.Congregationis, fugitivi vero requirãtur, ac detineantur in carcerem, in unoquoq; Monasterio ædificando, usque ad sententiam Capituli Generalis.

1. In adhibendo contra incorrigibiles nostræ Congregationis Monachos hujusmodi extremum expulsionis remedium, serventur Decreta Sacræ Congregationis Concilii S. D. N. Urbani VIII. jussu edita de Regularibus Apostatis, & ejectis. Fugitivi vero cum omni solicitudine requirantur a Monasteriis Professionis eorum, & in carcerem detrudantur pro modo culpæ puniendi. Propterea districte præcipimus omnibus Monasteriorum nostrorum Prælatis, ut in singulis Monasteriis tutos carceres habeant pro hujusmodi fugitivis, & aliis graviter delinquentibus.

2. Et quoniam ubi major subest culpa, & gravius scandalum, ibi solicitior debet esse cura, ideo declarando ordinamus, ut fugitivi, qui præter fugam, aliquid notabile furto abstulerint, aliudve flagitium perpetraverint, sive ante, sive post fugam, aut vitiose vixerint, omnino non negligantur, sed diligentius non parcendo laboribus, & expensis requirantur, etiam (si aliter fieri non potest) auxilio brachii secularis implorato, & ad Monasterium reducantur, in custodiam detrudendi donec per Capitulum Generale, sive Regimen, quid de ipsis agi debeat decernatur.

Licentia trãseundi ad aliã Religionem cõcedatur juxta dicta Cõgr. Decreta.

3. Licentia vero transeundi ad aliam Religionem nemini ex nostræ Congregationis Fratribus concedatur, nisi servata forma prædicti decreti, seu Congregationis Concilii de Regularibus Apostatis, & ejectis &c.

Commissi eodẽ modo ejiciantur, quo recipiuntur.

4. Commissi vero nostri incorrigibiles, & contumaces, eo modo, quo recipiuntur expelli possunt. Et si quis eorum, post promissam stabilitatem, vitiosus, aut scandalosus repertus fuerit, servetur circa eum forma Regulæ secundum meritum, usque ad expulsionem inclusive Ad quam tamen volumus quemquam Prælatorum procedere non posse, nisi servatis, quæ infra in susceptione eorum statuemus, scilicet cum consensu omnium Seniorum, aut duarum ex tribus partibus Conventus. Si Seniores non convenerint, nec amplius possint in aliis Monasteriis nostræ Congregationis recipi, nisi de consensu Prælati, & majoris partis Conventus, a quo recesserint.

Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monasterio.

CAP. XXIX.

Redeuntibus Fratribus etiã tertio aditus pateat.

Frater qui (*a*) proprio vitio egreditur aut projicitur de Monasterio, si reverti voluerit spondeat prius omnem emendationem vitii pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc ejus humilitas comprobetur, quod si denuo exierit, usque tertio recipiatur. Jam vero postea sciat, omnem sibi reservationis aditum denegari.

DECLARATIO.

Ibi: proprio vitio.

1. (*a*) Quia experientia docti, videmus Fratres Nostros a nobis, ut plurimum non recedere, nisi diabolica suggestione seductos; ideo declaramus, eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia transeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes vagantur.

Fugitivi redeuntes recipiantur.

2. Ut autem quæ de his statuta sunt, cuncti sciant, non recedendo a Sacris Canonibus. Primo, si qui fugitivi sponte ad Monasteria redierint, omnes quidem suscipiantur, sed ita, ut quod Dominus jubet, pro mensura peccati sit, & plagarum modus.

Eorũ pœnæ.

3. Quicumque igitur intra dies quinque ad Monasteria fuerint reversi arbitrio Prælatorum puniantur, non vero carcere formali pro sola fuga. Transactis autem quinque diebus, carceri mancipentur. Quod si ultra dies triginta redire distulerint, tunc juxta S. P. N. Benedicti Regulam, in ultimo loco, & in carcere recipiantur.

A quibus liberari possint

4. Horum vero nullus e formali carcere liberari possit, nisi per Diffinitores, aut Regimen, & tunc nonnisi prius desuper legitime formato pro-

processu, & accurate perpenso, qua pœna sint rei plectendi.

Quomodo iterum concedi possit eis locus Professionis.

5. Nec sic liberatis locus professionis restituatur, nisi in Capitulo Generali Diffinitores omnes consenserint, & his referentibus ad universos Congregationis Prælatos duæ eorum ex tribus partibus id approbaverint. In qua reintegratione illud tantummodo temporis spatium eis concedendum esse declaramus, quod ante fugam in Congregatione absolverunt; non vero illud, quod in fuga male prodegerunt. Non enim ferendum est, ut qui exempli gratia, decimo professionis suæ anno Religionem deseruit, & anno vigesimo, id est decimo post fugam receptus fuit, eos præcedat, qui integros quindecim, aut novemdecim annos perseveraverunt sub suavi obedientiæ jugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, si decem anni ante fugam transacti, ipsis post pœnitentiam computentur.

Præter fugã, alia etiã crimina puniantur.

6. Præter hæc si fugitivus habitum dimiserit, ut Apostata juxta Sacros Canones puniatur. Si autem alia quævis præter fugam animadvertenda, tam in Congregatione, quam extra perpetrarit, exactissimam omnium reddat in Judicio rationem, pœnas debitas recepturus pro modo culpæ.

Si resipuerint, ascendere poterunt pedetentim ad pristinos gradus.

7. Quibus omnibus rite peractis, & in acta relatis, si digna deinde pœnitentiæ opera fecerint, laudabiliter in Congregatione vivendo, poterunt (omnibus Diffinitoribus consentientibus) munerum Congregationis, pro subsequentium temporum ratione esse capaces: si trinas Visitatorum approbationes singulis trienniis obtinuerint, ut scilicet post primum reversionis suæ triennium Subdiaconorum gaudeant dignitate, post secundum Diaconorum, post tertium Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quascumque fuerint dignitates per ordinem, judicati idonei, dummodo ad singula triennali censura lex Visitatorum (ut dictum est) & novem Diffinitorum suffragiis fuerint approbati. Idemque dicimus de iis, qui in libro irreligiose viventium, tanquam dyscoli fuerint adnotati.

Idem intelligendum de irreligiose viventibus, & carceribus legitime mancipatis.

8. Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitivis, qui tamen semel custodiæ fuerint legitime mancipati. Pœna enim legitimi carceris, quam consequitur infamia, & inhabilitas assequendi gradum superioritatis, illis tantum inflicta intelligi debet, qui sive propter fugam, sive ob alia facinora legitime sententiati, carceribus condemnati fuerint.

Discedentes a suo Monasterio sine scripta licentia fugitivi censeantur.

9. Ut autem fugitivi, & suspecti a non suspectis, nec fugitivis dignoscantur. Ordinamus quod Fratres cujuscumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de causa a suis Monasteriis ad alia loca pergent, secum deferant literas patentes Superiorum suorum, cum expresso nomine locorum, qua transire debebunt subscriptas, ac sigillo munitas, aliter ubicumque fuerint inventi, tamquam fugitivi custodia mancipentur a quibuscumque Prælatis, aut Superioribus Monasteriorum nostrorum.

Alii Patres certiores fiant de fugitivis, expulsis, & defunctis.

10. Admoneantur etiam Patres Monasteriorum nostrorum de Fratribus fugitivis, expulsis, & licentiatis a Superioribus Monasteriorum, a quibus recedunt (quemadmodum fit de Fratribus Defunctis) ut ab omnibus evitari hi possint, illi requiri.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

CAP. XXX.

Pueri, & adolescentiores jejuniis, & verberibus corripiantur.

(*a*) Omnis ætas, vel intellectus proprias debet habere mensuras, ideoque quoties Pueri, vel Adolescentiores ætate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis; hi tales dum delinquunt, aut jejuniis nimis affligantur, aut acris verberibus coerceantur, & sanentur.

DECLARATIO.

Ibi: omnis ætas, val intellectus.

Nullus admittatur ad probationem ante 15. annum.

1. (*a*) Nullus posthac ad probationem admittendus erit, qui non expleverit decimum quintum annum.

Nec hujusmodi adolescentes severe subjiciantur Regulari disciplinæ.

2. Circa vero Adolescentiores istos, quia experientia didicimus, quosdam ex his incurabiles ægritudines incurrisse ob nimias austeritates; hortamur Prælatos, & Patres Monasteriorum nostræ Congregationis, ut in jejuniis, & vigiliis Regularibus erga hujusmodi adolescentes pium, & discretum habeant intuitum, quatenus in validiori ætate ad Regularis vitæ observantias propensiori animo, & uberiori fructu valeant incumbere.

In Novitiatu quinquennio commorentur, neque ex eo egrediantur ante 19. annum, nisi justa de causa, ut si fuerint inemendabiles, quo tamen casu puniantur.

3. Mandamus item, ut Juniores in Novitiatibus sub cura Magistri Novitiorum per quinquennium ad minus instituendi, relinquantur, nec inde amoveantur nisi aliqua urgente necessitate. Cum vero amoti a Novitiatu fuerint saltem per biennium, Prioris curæ, ac directioni tradantur, ut quoad fieri potest in eadem disciplina permaneant, in qua Novitiatus tempore adoleverunt. Liceat tamen Prælatis, ex aliqua rationabili causa, ipsorum Judicio, & Superiorum Monasterii consilio approbanda provectiores nondum expleto quinquennio, ex Novitiatu extrahere, dummodo ætatis suæ annum saltem decimum nonum excesserint. Si autem contigerit (quod Deus avertat) ut ex alicujus prævaricatione, cæteri scandalum sumant, ne una ovis morbida totum corrumpat ovile: Statuimus, ut si post adhibitas pœnitentias salutares a Prælato, aliisque Superioribus (Magistro Novitiorum deferente) cognitum fuerit de præfati Juvenis incorrigibilitate, ex Novitiatu, nondum elapso quinquennio extrahi possit. Ne vero commodum ex ipsa malitia reportetur, talibus, sic extractum subjicimus, pœnitentiis. Per totum scilicet reliquum quinquennii tempus sit ei Monasterium, ex cujus Novitiatu extrahitur, pro carcere. Silentium observet cum Sæcularibus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, aliisque, quibus Prælatus indulserit) post omnes Professos degradatus maneat: & demum bis in hebdomada in pane, & aqua, cum zona ad collum, comedat in terra in Refectorio.

De Cellerario Monasterii.

CAP. XXXI.

Qualis esse, quid agere, & quomodo se gerere debeat Cellerarius.

Cellerarius Monasterii (*a*) eligatur de Congregatione sapiens, maturus moribus, sobrius, non multum edax, non elatus, non turbolentus, non injuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum, qui omni Congregationi sit, sicut Pater. Curam gerat de omnibus, (*b*) sine jussione Abbatis nihil faciat. Quæ juben-

bentur, custodiat: Fratres non contristet. Si quis autem Frater ab eo forte aliquid irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate male petenti deneget. (*c*) Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti: Quia qui bene ministraverit gradum sibi bonum acquirit. Infirmorum, Infantium, Hospitum, Pauperumque cum omni solicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Judicii rationem redditurus est.

Omnia vasa Monasterii, cunctamque substantiam, ac si Altaris Vasa sacrata conspiciat. (*d*) Nihil ducat negligendum, neque avaritiæ studeat, neque prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterii, sed omnia mensurate faciat, & secundum jussionem Abbatis sui. Humilitatem ante omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est: Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei injunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, a quibus eum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur: memor divini eloquii, quid mereatur qui scandalizaverit unum de pusillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, a quibus adjutus, & ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt: ut nemo perturbetur, neque contristetur in Domo Dei.

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

Proponatur a Prælato, eligatur a Diffinitoribus, & ipse sit Decanus.

1. (*a*) A Prælato scilicet de consilio seniorum Diffinitoribus, vel Regimini proponendus, & ab illis promovendus. Sit autem Decanus omnino moribus gravis, & probatus.

Ibi: Animam suam custodiat.

A quibusdam communibus Ordinarionibus non eximatur.

2. (*b*) Cellerarii non sic se immergant temporalibus, quin vacent spiritualibus, sed sic transeant per bona temporalia, ut non amittant æterna. Et ut facilius spiritualibus exercitiis vacare possint: Volumus omnino, ut in Cella Dormitorii dormiant: negotia tamen Monasterii in Celleraria exerceant, ac saltem singulis diebus festivis Missas celebrent, quoad fieri potest Chorum, & Refectorium frequentent.

Ibi: Sine jussione Abbatis nihil faciat.

Inconsulto Abbate non ædificet, nec disponat de rebus alicujus momenti; sub certis pœnis.

3. (*c*) Et præcipue, ne omnino fabricas construat intus, aut extra Monasterium sine scientia, & voluntate Prælati sui, alias quoque res, quæ fuerint alicujus momenti, puta venditiones frugum, Vini, Olei, & aliarum rerum in quantavis summa, & similium, cum Prælato, vel eo absente cum superiore communicet, nec sine ejus approbatione, & licentia perficiat.

4. Caveat autem omnino a cujusvis arboris incisione in possessionibus Monasterii, itaut ne unam quidem, inscio, & non probante Prælato aut incidat, aut incidi faciat; serioque examinet, ubi agitur de sylvis, vel arboribus non cæduis quid de jure facere possit, ne limites suæ facultatis excedat, pœnasque, ac censuras extravag. Pauli II., & Decreti Sacræ Congregationis de rebus Eccles. non alienan. incurrat, graviter si secus fecerit a Superioribus quoque puniendus, Experientia enim edocti cognoverimus quantum ex arborum incisione Monasteria patiantur detrimentum. Caveat insuper, ne Monasteria debitis aggravet sua incuria, quod si fecerit, deponatur.

Ibi: nihil negligendum ducat.

Singulis mensibus rerum omnium, & in discessu e Monasterio totius administrationis rationem reddet sub certis pœnis.

5. (*d*) Quilibet Cellerarius computa, rationes, debita, credita, expensas quotidianas, & tam nummorum, quam rerum exitus singulo quoque mense ostendat Prælato, & Superioribus, qui omnes illis computis si ea probaverint manu sua subscribant, & mutatus ad aliud Monasterium, priusquam recedat, rationem omnino reddat exercitii sibi commissi, coram Superioribus præfati Monasterii, unde discedit. Quod si non fecerit, jejunet semel in pane, & aqua, ulterius etiam acrius a Visitatoribus puniendus, & corrigendus: Ipsi vero Visitatores, si indulgentiores fuerint a Diffinitorio puniantur.

Nonnisi a Superioribus absolutus, ad Prioratū promoveri poterit.

6. Si autem quavis de causa intra sexennii tempus, vel hujusmodi sexennio completo, ab officio Cellerariæ absolutus fuerit, ad Prioratum tamen (etiamsi habeat alia requisita) promoveri non possit, nisi prius integre, & fideliter coram Prælato, & Superioribus Monasterii, rationem reddiderit suæ administrationis, ac ipsius computa ab eisdem (super quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) approbata, subscripta, & legitime solidata fuerint, attestationemque habeat in scriptis de hujusmodi approbatione, prædictorum subscriptionibus, ac juramento validatam, Diffinitoribus, vel Regimini, ut canonice promoveri possit, præsentandam.

Rerum temporalium administratio Monachis, negotia vero Secularibus, vel Oblatis committantur.

7. In administratione rerum temporalium, ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per se ipsos exerceant, sed per Cellerarios a Diffinitoribus, vel Regimine deputatos, juxta literas in forma Brevis Clementis VIII., & Pauli V.; temporalia vero nogotia Monasteriorum nostrorum per sæculares, aut Commissos potius quam per Monachos tractentur.

Rectoriis præficiantur Monachi ad minus 35. annorum, & Cellerarius solus non incedat.

8. Rectoriis, & membris Monasteriorum nostrorum non deputentur ullo modo Monachi, etiamsi sint Decani, qui non sint provectæ ætatis, adminus annorum 35., & præsertim habiles ad prædicta recte administranda, ac morum honestate conspicui, qui teneantur statutis temporibus Cellerario rationem reddere suarum administrationum, & eidem in his, quæ ad prædictas administrationes pertinent, parere. Quando vero Cellerarius, e Monasterio egreditur, nullo modo solus, sed saltem famulo associatus, incedat.

Eligatur fidelis Depositarius omnium pecuniarum, quas non solvat sine Officialium mandatis, quæque impendantur, in necessariis dumtaxat sūptibus.

9. In singulis autem Monasteriis, Diffinitores, vel Regimen prout statuitur in prædicto Brevi Clementis VIII., deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depositarium, penes quem pecuniæ omnes quacumque ex causa ad Monasterium, tam ex Celleraria, & aliis membris, ac Rectoriis supradictis, vel ex causa cujuscumque canonis, laudemii, census, aut cujuslibet alterius rei, & emolumenti, quam ex Sacristia provenientes, reponantur: cujus Depositarii præcipua cura sit in destinatis rationum Libris fideliter, ac diligenter hujusmodi pecunias describere; earum autem, ne obolum quidem expendat, aut alicui quovis prætextu solvat, nisi cum mandato Cellerarii, aut Vicarii Sacristiæ respective, ipsorum manu, ac Prælati, vel in ejus absentia, Superioris Monasterii subscripto: Hujusmodi autem mandata in præparato codice de-

ce describantur, expressa in iis summa pecuniæ, cui, & qua de causa fuerit persoluta, ut ex eisdem facilius Visitatoribus innotescat, an hujusmodi redditus in solitis, ac necessariis Monasterii sumptibus, vel forsan in aliis inutilibus, ac superfluis (quod omnino vetitum est) impendantur, & si qui sint abusus tam circa hujusmodi inutiles, & superfluas expensas, quam circa præsentis Constitutionis observantiam, præsertim sub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monasteriorum disponere possint, ab iisdem Visitatoribus serio mandetur, ut omnino tollantur, & hujusmodi redditus in necessarios Monasteriorum usus convertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monasterii.

CAPUT XXXII.

Quibus, & qua cautione tradenda cura rerum Monasterii.

(*a*) Substantia Monasterii in Ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus provideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus securus sit, & eis singula, ut utile judicaverit, (*b*) consignet custodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas Breve teneat, ut dum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quod dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit disciplinæ Regulari subjaceat,

DECLARATIO.

Ibi: Substantia Monasterii.

Rerum omnium inventaria fiant.

1. (*a*) Quilibet Officialis intra mensem a die publicationis suæ faciat Inventarium de rebus Monasterii, quæ pertinent ad suum officium; Et Prælatus habeat apud se Inventarium universale omnium rerum tam mobilium, quam immobilium Monasterii omnino Visitatoribus exhibendum.

2. Omnes vero libri Monasteriorum nostrorum, non solum notentur in Inventario communi, sed ulterius scribatur in singulis nomen Congregationis, & Monasterii, cujus sunt, signato eorum numero in ordine cæterorum.

Res Ecclesiæ quo casu Sæcularibus cōmodandæ.

3. Tapetia vero Ecclesiarum, & ornamenta Divino cultui dicata, deinceps sæcularibus non commodentur, nisi forte immineret periculum gravioris scandali, quo casu habita discretione personarum, & temporum, Prælati prudenter providere possint.

Ibi: consignet custodienda.

Curent Prælati, ut Cellerarii exigant, Officiales vero reddāt exactam rerum rationem, aliter utrosque puniant.

4. (*b*) Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum observari, & ut solicite custodiantur, & conserventur omnia bona mobilia, & immobilia Monasteriorum, invigilent Prælati, ut de hujusmodi Bonis ad singula officia spectantibus ab unoquoque Officiali, expleta ejus administratione integra, & exacta reddatur ratio a Cellerario accurate exigenda. Quod si aliquis ex Officialibus in hujusmodi administrationibus, propter suam incuriam, vel malitiam (quod absit) aliquod grave Monasterio detrimentum intulerit, vel non custodiendo bona ab ipso per Inventarium recepta, vel expleto officio illa successori integre, & fideliter non consignando, a Prælato suo pro modo culpæ severe puniatur. Cellerarii vero in exigenda ratione negligentes, pœna eorum culpis consentanea pariter afficiantur, Adhibeatur tamen a Visitatoribus, cum ad Monasteria visitanda pervenerint, omnis diligentia, ut Abbates, & Cellerarii tam in Monasterio, quam in Curtibus, & Granciis superfluas omnes amputent expensas, maxime vero circa equos, famulos, quadrigas, & alia hujusmodi, iis tantum, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adstrictos, decent, contenti. Accurate etiam ipsi Visitatores perpendant, quonam pacto Monasteriorum præfatorum redditus augeri, expensæque minui possint. Pari quoque vigilantia, ac solicitudine inquirant, an Possessiones a Colonis sint diligenter cultæ, arboribusque consitæ, ac etiam Armentis, & cæteris ad culturam necessariis convenienter instructæ; necnon, an ulterioris bonificationis sint capaces, ut Monasteria ære alieno oppressa sublevari queant. Quod si ex avaritia, aut negligentia, damnum aliquod Monasteriis illatum fuisse conspexerint: moneant Abbates, ut contra Cellerarios, & alios Officiales procedant, usque ad Officiorum privationem, & ulterius, si id qualitas delictorum exegerit. In Provincia autem in qua Monasterium aliquod prædictorum officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus avertat) in ruinam vergit, teneantur omnes ejusdem Provinciç Abbates commonefacere præfatos Visitatores, ut valeant ipsi Monasterio jam labenti, de opportuno remedio providere.

Visitat... etiam præ... tim in V... tationibu... sulant ci... nasterior... cessitatib... tum utili...

Privilegi... ma dilige... serventur i... Archivii... tuor Mona... steriorum.

5. Sane cum privilegia ipsa Congregationis multis, magnisque laboribus, ac difficultatibus impetrata sint, summa diligentia, & custodia conservari mandamus, quæ cum etiam quadruplicata sint, quatuor Monasteriis deputamus custodienda, videlicet Monasterio S. Justinæ de Padua, Sancti Spiritus prope Papiam, Sanctæ Mariæ de Florentia, & Sancti Pauli de Urbe. In quibus Monasteriis maxima cura servari volumus in loco tuto ab igne, & humiditate, a furibus, in Archivio duabus clavibus obserato, extrahanturque, aut ter in anno novo ære afflandi, ne situ marcescant, & a tineis corrodantur.

Qua ratione amoveri qu... ant.

6. Districtius autem mandamus, & inhibemus, ne inde amoveantur sine speciali licentia Præsidentis, & duorum Visitatorum. Urgente vero necessitate absque eorum licentia ad alia Monasteria nostra tantum transferri possint.

Nonnisi re... cta in scrip... memoria, ... per spatium unius men... sub certa p... na.

7. Qui ea requisierint, & acceperint, teneantur (relicto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere post eorum usum, intra mensem. Et si is qui acceperit, legitima causa cessante intra mensem remittere distulerit: singulis diebus septem Psalmos pœnitentiales cum litaniis, usquequo remissa fuerint, dicere teneatur. Quælibet vero Monasteria habeant transumpta authentica Privilegiorum saltem usitatorum, quæ accurate custodiantur.

In singul... Monasteri... extant ... authentica... transumpt...

Acta Visi... tionū, & ... scripturæ ... certis Mon... steriis cus... diantur.

8. Ne arcana, quæ fidelitati Visitatorum committuntur ullo unquam tempore patefieri contingat, assignamus Archivia Monasteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur, ubi in Capsa, obserata clave, quæ semper penes Præsidem pro tempore sit, acta Visitatorum præcedentis anni custodienda erunt. Si quæ autem sunt aliæ scripturæ ad Congregationem nostram spectantes, in Monasterio S. Justinæ de Padua serventur.

Sigilla ... diligenter... ventur, ... quis ea ...

9. Sigilla Congregationis, tam magnum, qum parvum cautissime custodiantur, ne aliqua fraus inde suboriatur.

10. Quod

teretur, vel iis abuteretur carceribus mancipetur.

10. Quodlibet autem Monasterium diligenter servet sua Sigilla, sive magnum (quo utuntur cum quid fit nomine Prælati, & Conventus) sive parvum, quo utitur Prælatus in privatis literis. Et nullus alius, nisi de licentia ipsius Prælati, ullo eorum uti possit. Quæ sigilla tam Congregationis, quam Monasteriorum, si quis suadente Diabolo, adulterari, iisque abuti præsumpserit, carceri mancipetur.

Unumquodq; Monasterium jura sua tueatur, & quidem propriis sumtibus.

11. Et quia non sufficit custodire scripturas, & Jura Monasteriorum nisi ab Impugnatoribus tuta serventur; idcirco statuimus, quod si aliquando sæcularis, aut Ecclesiastica persona jura, aut privilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbe molestare tentaverit; siquidem ipsa injuria in detrimentum particularis tantum Monasterii cesserit, Prælatus illius Monasterii, omni quo voluerit justo remedio, causam suam impigre, prudenterque tueatur, nec aliquo modo jura, ac privilegia ipsa violari permittat; ubi vero se causæ tuendæ imparem viderit, Patri Præsidenti, vel Visitatori, & Priori Generali negocium omne insinuare non negligat, quos omnino volumus causam hujusmodi in se suscipere, & sumptibus ipsius Monasterii in Romana Curia, vel alibi, sicut opus fuerit, tueri.

Vel Congregationis, vel plurium Monasteriorum, quibus tamen definito tempore solvi debent.

12. Si vero Pater Præsidens, aut Visitatores ipsum Monasterium judicaverint impotens ad expensas, fiat sumptibus Congregationis, ad quos restituendos ipsum Monasterium teneatur, nisi ei Capitulum Generale jusserit relaxandos.

13. Poterunt tamen P. Præsidens cum uno Visitatore, vel duo simul Visitatores providere, ut unum, aut plura Monasteria subveniant Monasterio impotenti pro jure suo tuendo, si in Congregatione desint pecuniæ: restitutione tamen facienda de pecuniis commodatis, tempore per ipsos constituendo.

14. At si molestia illata in totius Congregationis redundat jacturam, Pater Præsidens, communibus Congregationis sumptibus, illius jura defendenda curabit.

Habeant quoque Monasteria Regestrum Ordinationū cujusque anni

15. In unoquoque Monasterio sit Regestrum in quo, quæ singulis trienniis per Generale ordinantur Capitulum, notentur, videlicet quæ totam respiciunt Congregationem. Et similiter habeatur libellus, in quo notentur ea, quæ specialiter ad illud Monasterium pertinent, prout fuerint per singula trennia per Capitulum Generale, Dietas, & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAPUT XXIII.

Nihil habeāt, quod Abbas non dederit, & omnia sint communia, aliter puniantur.

Præcipue hoc vitium (*a*) radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine jussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque tabulas, neque graphium, sed nihilominino: quippe quibus, nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia vero necessaria a Patre Monasterii sperare, nec quidquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaque omnibus sint communia, ut scriptum est, ne quisquam suum esse aliquid dicat, aut præsumat. Quod si quisquam hoc nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subjaceat.

DECLARATIO.

Ibi : Radicitus.

1. (*a*) Intentio Regulæ est, quod non solum in exterioribus amputanda sit proprietas, sed etiam quando Prælatus perpendit aliquam rem nimio affectu possideri, ita forte, ut Fratrer resisteret, si ab eo auferri contingeret, propterea Patres caveant, ne aliquid concedant alicui ad usum in vita ejus, quia talis concessio est valde proprietati similis, sed concedant ad beneplacitum superioris.

Nihil concedendū in perpetuū usum.

2. Permittimus autem Monachis nostris, ut habeant libros cum licentia suorum Prælatorum & pro usu suo teneant, etiamsi missi fuerint ad alia loca Congregationis nostræ, restituendos nihilominus post eorum decessum, illis Monasteriis, quibus inscripti fuerint.

Possunt tamē Monachi secum ferre libros.

3. Et quoniam cum aliquis ex nostris moritur extra suæ professionis Monasterium oriri solent lites tum super libris, tum super aliis rebus: ad eas præcavendas, ordinamus, quod tam libri non signati, quam alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemvis nostræ Congregationis Prælatum, Monachum, sive Commissum Defunctos, intelligantur esse, & sint ejus Monasterii, in quo talis Defunctus assignatus erat, dummodo illuc pervenerit. Quod intelligendum est de pecuniis, & aliis rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipsos sunt: quæ autem non repeₑriuntur apud ipsos cujuscumque generis sint, sive pecuniæ, sive libri signati, sive alia ejusmodi sint, & esse intelligantur Monasteriorum professionis eorum, nisi forte ipse ante mortem ad levandam conscientiam suam, alicui coram testibus dixisset, hanc vel illam rem esse hujus, vel illius Monasterii.

Res Defunctorum alicui Monasterio adscriptæ, illius sint; quæ nulli adsignatæ sunt, & apud ipsos existentes, cedant eorum Monasterio; aliæ vero, Monasterio Professionis, concedantur.

4. In Breviariis, sicut & in aliis libris scribatur nomen Monasterii, cui acquisita fuerint, & nomen Cassinensis Congregationis, ut supra Cap. 32. Mandantes omnibus nostræ Congregationis Patribus, ut cum finito Capitulo, ad Monasteria sibi assignata applicaverint, in ipsorum ordinatione: ante, vel post Officialium absolutionem, immediate, Breviaria, & libros, & alia quæcumque si habuerint appretiabilia, sibi ab omnibus denunciari mandent. Quæ omnia ipsorum arbitrio, ac beneplacito sunt dispensanda, ut vitium proprietatis amputetur in Monachis.

In libris inscribant nomen Monasterii, quos, uti, & alias eorum res dispenset Abbas.

5. Curent etiam, ut singuli Monachi singulis annis conficiant librorum omnium, quos habent Inventarium, quod propriis Prælatis exhibeant, qui diligentissime considerabunt, an in iis sint libri per indicem prohibiti. Insuper omnium Monachorum Cellas ter saltem in anno visitabunt, inquirentes, an alios habeant libros, præter in Inventario descriptos, quod si quis deprehensus fuerit hujusmodi libros vetitos habere, serventur ea, quæ in Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim ad Officium Sanctæ iquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus statuuntur.

Conficiāt Inventarium librorum etiam prohibitorum sub certis pœnis.

6. Et ne quandoque aliquod scandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus nostris, ne inordinate per se, vel per alios a Consanguineis suis, vel ab aliis extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit pecuniis privetur, & jejunet in terra in pane, & aqua in Refectorio.

A nemine inordinate accipiant pecunias.

7. In-

Nec aliquid emant, aut vendant.

7. Inhibemus etiam, ne quaslibet res invicem emant, aut vendant. Contrafacientes rebus, & pecuniis illico priventur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

Multo minus aliquid emant pro Laicis, aut eorum res asportent.

8. Insuper nemo nostrorum præsumat quidquam emere in quibusvis Civitatibus, aut Locis nomine Laicorum, aut etiam ab eis accipere, ut id asportet absque vectigalium solutione. Quod si quis non observaverit, si fuerit in dignitate constitutus per depositionem puniatur; si vero fuerit simplex Monachus, degradetur, habita consideratione ad gravitatem criminis; Sed si fuerit Commissus, aut expellatur, aut gravissimis pœnis afficiatur.

Cujuscunque generis pecunias Prælato deferant, aliter puniantur ab eodem, vel a Visitatoribus.

9. Præcipimus etiam, quod nullus nostræ Congregationis Professus, Commissus, seu aliter in nostris Monasteriis sub obedientia Patrum constitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias, sine licentia Prælati sui, sed pecuniam omnem ad se pervenientem eidem Prælato deferat Depositario consignandam: quod idem intelligimus observandum esse de pecuniis, quæ penes aliquem ex prædictis Fratribus quavis causa depositatæ fuerint, tam Monasteriorum nostrorum, quam aliarum quarumcumque Personarum, prout supra statutum est in declaratione Cap. 31. num. 10. Quam Constitutionem mandamus omnibus Prælatis, & Patribus nostræ Congregationis, ut realiter, & cum effectu faciant suis Monasteriis observari. Quod si forte quis contra hujus Constitutionis formam pecunias apud se, vel apud alios, vel forsan census, & alia bona quæcumque tam stabilia, quam mobilia quovis titulo acquisita, occulte retinuerit, & intra tempus a Constitutionibus præscriptum, non revelaverit, ac de hujusmodi proprietatis vitio suspectus, & diffamatus a Prælato suo, prævia monitione juxta Sacros Canones punitus non fuerit, ne propter incuriam, & dissimulationem Prælatorum (quod absit) delicta inulta remaneant, districte ordinamus Visitatoribus ut in actu Visitationis in singulis Monasteriis contra hujusmodi proprietatis labe suspectos, & diffamatos, diligentissime procedant. Et si desuper capta diligenti Informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex prædictis culpabilem invenerint, si quem in Congregatione gradum, dignitatem, aut officium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur, simplex vero Monachus, aut Commissus Carceri mancipetur, nonnisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis educendus. Pecunias vero, & quæcumque bona prædicta Monasteriis eorum professionis eo ipso applicata esse decernimus, & declaramus.

Nihil mutuo, aut commodato accipiat sine licentia in scriptis, & sine qua creditores periculo se exponunt.

10. Nullus Fratrum Nostrorum quidquam accipiat mutuo, vel commodato, absque licentia Prælati, & Conventus, in scriptis danda, qua non interveniente sibi consulant Creditores, sciantque nullum solvendi onus Monasteria subire, nisi publica auctoritate æs alienum contractum fuerit, vel nisi legitime constiterit, in Monasterii commodum transiisse, & in hoc sensu concipienda erunt inposterum mandata procurationum Ministri tradenda.

Si omnes debeant æqualiter necessaria accipere.

CAP. XXXIV.

Sicut scriptum est: Dividebatur singulis prout cuique opus erat. Ubi non dicimus, quod personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio. Ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur; Qui vero plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia: Et ita omnia membra erunt in pace. Ante omnia ne murmurationis malum pro qualicumque causa in aliquo qualicumque verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

Attenda[...] májor, & [...]nor Fratru[...] indigétia, [...] aliquis [...] muret sub [...]ta pœna.

De Septimanariis Coquinæ.

CAP. XXXV.

Fratres sic sibi invicem serviant, ut (a) nullus excusetur a Coquinæ Officio, nisi aut ægritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit: quia exinde major merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia, secundum modum Congregationis, aut positionem loci. Si major Congregatio fuerit, Cellerarius excusetur a Coquina, vel si qui (ut diximus) majoribus utilitatibus occupantur. Cæteri vero sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de Septimana Sabbato munditias faciat. Linteamina cum quibus sibi Fratres manus, ac pedes tergunt, lavet; pedes vero, tam ipse, qui egreditur, quam ille, qui intraturus est, omnibus lavent. Vasa Monasterii sui munda, & sana Cellerario reconsignet. Qui Cellerarius item intranti consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit.

Nemo [...] câusa exim[...]tur a Coqu[...]na, & quod[...] sit Coqui [...]ficium, vel i[...]se præstare [...]beat in initi[...] vel fine [...] hebdoma[...].

Septimanarii autem ante unam horam Refectionis accipiant, super statutam annonam, (b) singulos biberes, & panem: ut hora refectionis sine murmuratione, & gravi labore serviant Fratribus suis. In diebus tamen solemnibus usque ad Missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes, Hebdomadarii in Oratorio, mox Matutinis finitis, Dominica omnium genibus provolvantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de Septimana, dicat hunc versum: *Benedictus es D. Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me.* Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat: *Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina*, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: nullus excusetur.

1. (a) Prior Claustralis, maxime cum Prælatus erit in Monasterio, non excusetur a ministerio Coquinæ, sed solus Cellerarius, qui Prior, mensæ quoque, etiam absente Prælato, legere, & inservire debet.

Prior quo[...] Coquú a[...] & Mensæ [...] serviat, leg[...]que.

Ibi: singulos biberes, & panem.

2. (b) Infra de hebdomadario Lectore dicit *mixtum*. Quod intelligimus tantum vini, quantum capere potest unus cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa uncias duas panis.

Coquus acc[...]piat Cyath[...] unum vini, [...] duas unci[...] panis.

3. Quod vero dicitur de hebdomadariis Coquinæ, idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in suis Officiis occupati nequeunt primæ Mensæ interesse.

Idque om[...] bus Offici[...] bus permi[...]tur.

De

De Infirmis Fratribus.

CAP. XXXVI.

Summa sit cura infirmorũ, qui nimis molesti non sint & eos alii patienter sustineant.

Infirmorum cura ante omnia, & super omnia adhibenda est, ut sicut revera Christo, ita eis serviatur; quia ipse dixit: Infirmus fui, & visitastis me. Et quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis; Sed & ipsi Infirmi considerent, in honorem Dei sibi serviri: & non superfluitate sua contristent Fratres suos servientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis (*a*) sit Cella super se deputata, & servitor timens Deum, & diligens, ac solicitus.

Assignentur eis Cella, & famulus.

Item concedantur Balnea, & Carnes.

(*b*) Balneorum usus Infirmis, quoties expedit, offeratur; Sanis autem, & maxime Juvenibus, tardius concedatur. Sed & Carnium usus Infirmis omnino debilibus pro reparatione concedatur. At ubi meliorati fuerint a carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne a Cellerariis, aut Servitoribus (*c*) negligantur Infirmi quia ad ipsum respicit, quidquid a Discipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi: sit Cella super se deputata.

Pro salute animæ, & corporis nulli impensæ, ac labori parcatur

1. (*a*) Quilibet Infirmus habeat, si locus permiserit Cellam separatam cum Camino, nec ulli omnino labori, ullique impensæ parcatur, ut Infirmis necessaria obsequia, immo decentia solatia tum spiritualia, tum corporalia, sedulo impendantur. Quod præsertim attendatur in Monasteriis, quæ sunt extra Civitates, in quibus tam quoad Medicos, quam quoad alia requisita, non ita commode possunt Infirmis necessaria exhiberi. Provideant igitur Prælati talium Monasteriorum, ut Infirmi, sive ipsos in Monasteriis, sive in Civitate curandos duxerint, nulla omnino re indigeant, quæ ad salutem corporis, & animæ non solum necessaria, sed etiam condecens fuerit. Si de negligentia fuerint convicti, severe puniantur a Regimine.

De medicamentis.

2. Ordinamus etiam, quod nullus Fratrum circa Medicinalia loquatur Medico, aut ab eo petat consilium sine licentia Superioris, nec potionem aliquam, vel pilulam, vel similia sine utriusque licentia sumat. Qui contra fecerit, dicat ter Septem Psalmos Pœnitentiales cum Lytanijs.

De mensa.

3. Ad mensam, si plures sunt Ægri, vel Convalescentes cum modestia sedeant, & aliquid ad ædificationem in principio refectionis legatur.

De valetudinariis.

4. Sint Infirmi obedientes Infirmariis suis, & è contra Infirmarii sint discreti, & compatientes Infirmis suis. Qui Infirmarii omnino deputentur Monachi, & si majori indigeant auxilio, addantur etiam Commissi, vel famuli. Et maxima cura invigilent Prælati, ut hoc charitatis officium perfecte adimpleatur.

Ibi: Balneorum usus.

Balnea extra Monasterium non tam facile permittantur.

5. (*b*) Intelligimus de Balneis, quæ sunt in Monasteriis. Ad Balnea vero quæ sunt extra Monasterium propter periculum Animarum, nemo accedere præsumat sine licentia speciali Capituli Generalis, si proxime fieri debeat, & non sit periculum in mora, aliter Præsidentis, aut unius ex Visitatoribus: Quando etiam major instaret necessitas, & diferri non posset sufficiat licentia Prælati sui cum Consilio Seniorum Monasterii; Si igitur pro aliquo Infirmo Fratre petenda sunt Balnea, Prælatus ipse, & non alius ipsam licentiam petat.

Quodnã Monasterium sub jacere debeat infirmorũ expensis.

6. Infirmo Fratri ad Balnea mittenda necessaria omnia suppeditari mandamus a Monasterio suæ professionis, dummodo per biennium minime interruptum in alieno Monasterio non permanserit. Hoc enim casu ab eo Monasterio, quod integro biennio incoluit, necessaria subministranda esse statuimus: Quo vero ad alios Infirmos expensæ fiant ab illo Monasterio, in quo, qui infirmatur est deputatus de familia.

Ibi; non negligantur Infirmi.

Sæpe confiteantur, & Eucharistiam sumant.

7. (*c*) Non solum in temporalibus, sed nec etiam in spiritualibus, ut videlicet admoneantur, ne propter infirmitatem, omittant Confessionem, & Communionem temporibus consuetis, imo hortentur, ut frequentius confiteantur, & Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumant.

De Senibus, vel Infantibus.

CAP. XXXVII.

Licet ipsa natura humana trahatur ad Misericordiam in his ætatibus, (*a*) Senum videlicet, & Infantum tamen, & Regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulæ teneatur in alimentis, sed sit eis pia consideratio, & præveniant horas Canonicas.

Alimenta sumant ante horas canonicas.

DECLARATIO.

Ibi: Senum.

Attendatur non tam eorũ ætas, quam imbecillitas.

1. (*a*) Non tam ætate, quam imbecillitate, juxta Prælati considerationem. Infantes vero non recipimus omnino, sicut supra dictum est de Pueris minoris ætatis.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

Qualis esse, quod præstare, & quibuscum edere debeat: ipso vero legente altum sit silentium.

(*a*) Mensis Fratrum edentium (*b*) Lectio deesse non debet, nec fortuito casu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, (*c*) & Communionem, (*d*) petat ab omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Deus spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus, ipso tamen incipiente: *Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam.* Et sic accepta benedictione (*e*) ingrediatur ad legendum; Summumque fiat silentium ad mensam, ut nullius mussitatio, vel vox, nisi solius Legentis ibi audiatur. Quæ vero necessaria sunt comedentibus, & bibentibus sic sibi (*f*) invicem ministrent Fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscumque signi potius petatur, quam voce. Nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliunde quidquam requirere ne detur occasio: nisi forte Prior voluerit pro ædificatione aliquid breviter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat (*g*) mix-

(g) mixtum priusquam incipiat legere propter Communionem Sanctam, & ne forte grave sit ei jejunium sustinere. Postea autem cum Coquinę Hebdomadariis, & Servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, sed qui ædificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi: Mensis Fratrum.

1. (a) Secundæ etiam Mensæ, ubi major fuerit Congregatio non desit Lectio.

Ibi: Lectio deesse non debet.

Quid legendũ in prima, & secunda mensa, etiam a Superiore.

2. (b) In Lectionibus primæ Mensæ hic Ordo servetur. Si dies illa proprium habuerit Euangelium, ejus Homilia: & deinde Sermones super eo, juxta dispositionem Superioris legantur: postea vitæ Sanctorum, deinde Sac. Scriptura. In fine commestionis aliquid lingua vulgari legatur, ut Fratres Commissi grammaticam ignorantes, unde ædificentur habeant, & spiritualiter pascantur. Et præsertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latine lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra sua declaratione, quæ etiam secundæ Mensæ repetatur. Cum vero contigerit Superiorem in Conventu legere, is, qui immediate sequitur, signa particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

Quolibet Dominico die ab omnibus sumenda Eucharistia.

3. (c) Ex eo quod hic Beatus Pater Benedictus dicit; Post Missas, & Communionem & infra in eodem Capitulo propter Communionem Sanctam ostenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicabant: Ideo mandamus, quod tam Sanctum, & antiquum Religionis Institutum servetur in singulis nostræ Congregationis Monasteriis: nisi forte ob reverentiam alicujus Festi Solemnis differatur, aut præmittatur hujusmodi Communio.

Et a Sacerdotibus cũ Stola.

4. Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Cœnæ, aut ex aliqua causa non celebrant, communicare contigerit, juxta Decretum Sanctorum Patrum, Stolam semper super humeros habeant, sicut quando celebrant.

Dei de per Sacristam reponatur Sacramentum.

5. Fiat tamen dicta Communio statim post Communionem Sacerdotis, & Sacramentum per Sacristam decenter cum Luminaribus, Missa peracta, in locum suum reportetur.

Prælati vero saltem bis in anno Confessarium non determinent.

6. Hortamur autem Prælatos, ut saltem bis in anno Clericis, & Commissis omnibus facultatem concedant, ut cui maxime voluerint ex approbatis ad Confessionem, possint sua peccata confiteri.

Ibi: petat ab omnibus pro se orari.

Deinde Superior dicat Versum, & Orationem.

7. (d) Stet in medio Chori die Dominica post sextam genibus flexis versus Altare, & ter dicto versu, *Domine labia mea aperies &c.* Et a Choro ter repetito, Superior dicat *Salvum fac &c.*, & consuetam Orationem, tenoris videlicet sequentis: *Aufer ab hoc famulo tuo, quæsumus Domine spiritum elationis, & ignorantiæ, ut repletus spiritu humilitatis, & scientiæ, intellectum Sacræ capiat lectionis. Per Christum Dominum nostrum.*

Ibi: Ingrediatur ad legendum.

De principio, & fine lectionis, & mensæ.

8. (e) Post benedictionem Lector non incipiat, nisi Fratres prius sederint ad Mensam. Lecta vero brevi particula Lectionis, Superior faciat signum, post quod Fratres incipiant comedere. Et hoc ut anima, priusquam corpus reficiatur: & in fine Mensæ nemo surgat, nisi prius omnes responderint: *Deo gratias.*

Ibi: vicissim.

9. (f) Hac vicissitudine intelligitur, quod singuli per ordinem a Superiore nominandi per singulas hebdomadas legant. Qui legen[...]

Ibi: mixtum.

10. (g) Servetur quod dictum est de Septimanariis Coquinæ.

De Mensura Ciborum.

CAPUT XXXIX.

Ordinarie [...] nō pteris di[...] conceduntur cocta obso[...] & libra una panis in die, nunquam vero quadrupedum carnes.

(a) Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tam sextæ, quam nonæ omnibus mensibus cocta duo pulmentaria propter diversorum Infirmitates, ut forte qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta Fratribus sufficiant; Et si fuerint inde poma, aut nascentia Leguminum, addatur, & tertium (b) Panis libra una propensa sufficiat in die, sive una sit refectio, sive prandii, & cœnæ. Quod si cœnaturi sunt de eadem libra, tertia pars a Cellerario reservetur, reddenda cœnaturis. Quod si labor forte factus fuerit major, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, si expediat aliquid augere, remota præomnibus crapula, ut numquam surripiat Monachorum indigeries. Quia nihil sic contrarium est omni Christiano, quomodo crapula sicut ait Dominus noster: videte ne graventur corda vestra in crapula, & ebrietate. Pueris vero minori ætate non eadem servetur quantitas, sed minor, quam majoribus servata in omnibus parcitate. Carnium vero (c) quadrupedum ab omnibus abstineatur comestio, præter omnino debiles, & ægrotos.

DECLARATIO.

Ibi: sufficere credimus.

Cibi copiosiores sint diebus jejunii.

1. (a) Quando in Monasterio jejunium servatur, assignetur edentibus in Refectorio, quæ debet esse circa meridiem ciborum quantitas, quæ aliquanto major sit, quam cum non jejunatur. In omnibus servata locorum, & temporum consuetudine, ac Monastica sobrietate.

Ibi: Panis libra una.

Panis quantum sufficit.

2. (b) Volumus consuetudinem nostram servari, ut scilicet apponatur panis quantum cuique opus fuerit.

Ibi: Quadrupedum.

Carnis desi[...] to tempore & loco permittuntur.

3. (c) In Monasteriis nostræ Congregationis, in quibus viget Regularis observantia, & recipiuntur Novitii ad probationem, carnes cujuscumque speciei omnino non comedantur in Refectorio observantiæ; multorum tamen imbecillitati consulere volentes, dispensamus, ut in Refectorio Valetudinarii, Fratribus, qui sunt de Conventu, esus carnium semel in hebdomada concedatur. Ac insuper, ut Prælati cum Hospitibus nostræ Congregationis intra Monasterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatis, aut cum Fratribus, qui sunt in itinere, & extra Monasteria super hujusmodi esu carnium dispensare possint, prout eorum discretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem absque Prælati licentia in Monasterio, vel extra,

car-

carnes comedere ausus fuerit: quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua jejunet.

Semper vero in quibusdam Monasteriis.

4. Dispensamus præterea cum Monasteriis S.Pauli de Urbe, S.Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Littore; & Sancti Bartholomæi de Aste, ob aeris intemperiem, in cæteris vero Monasteriis in quibus, ob paucitatem Monachorum exacta, & rigorosa observantia Regularis vigere nequit, sit in Abbatis arbitrio, & prudentia ut carnium esum ter in hebdomada per totum annum, diebus non interdictis, indulgere Fratribus possit ex rationabili causa.

De Mensura Potus.

CAPUT XL.

Pro ordinario, & quotidiano potu assignatur Emina una vini.

Unusquisque proprium habet donum ex Deo: alius sic, alius vero sic. Et ideo cum aliqua scrupolositate a nobis mensura victus aliorum constituitur; tamen Infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus (*a*) eminam vini per singulos sufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut Loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit: in arbitrio Prioris consistat, considerans in omnibus ne surrepat satietas, aut ebrietas, liceat legamus, vinum omnino Monachorum non esse. Sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem, vel hoc consentimus, ut non usque ad satietatem bibamus, sed parcius: Quia vinum apostatare facit etiam sapientes. Ubi autem loci necessitas exposcit, ut nec supra scripta mensura inveniri possit, sed multo minus, aut ex toto nihil; benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, ut absque murmurationibus sint.

Ibi: Eminam Vini.

Bibant ad sobrietatem, & in poculis fictilibus.

1. (*a*) Vinum apponimus non ad certam mensuram, sed quantum uniuscujusque sobrietati sufficiat, monemus tamen Fratres ne bibant merum, nisi Infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ utraque manu sibi porrigant; Extra Refectorium vero uti liceat vitreis calicibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres.

CAPUT XLI.

Tempus prandii pro diversitate temporis erit Sexta, Nona, & Vespera: Cœnæ vero sera, semper tamen cum luce diei.

A Santo Pascha, usque ad Pentecostem ad sextam reficiant Fratres, & ad seram cœnent (*a*) A Pentecoste autem tota æstate (si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas ætatis non perturbat), quarta, & sexta feria jejunent usque ad nonam, Reliquis vero diebus ad sextam prandeant: Quæ prandii sexta, si opera in agris habuerint, aut æstatis fervor minus fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit providentia. Et sic omnia temperet, atque disponat, qualiter, & animæ salventur, & quod faciunt Fratres absque ulla murmuratione faciant (*b*) Ab Idibus autem Septembris (*c*) usque ad caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres (*d*). In Quadragesima vero usque ad Pascha, ad vesperam reficiant. Ipsa tamen vespera sic agatur, ut lumine lucernæ non indigeant reficientes: Sed luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore sive cœnæ, sive refectionis hora sic temperetur ut (*e*) cum luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi: A Pentecoste autem.

1. (*a*) Quoniam Fratribus nostris multas dispensationes, & Indulgentias circa jejunia Regularia largiti sumus; rationabile idcirco judicamus, ut quod Regulæ jejuniis detractum est, aliis abstinentiis, aliquatenus compensemus.

Loco jejuniorum Regulæ perpetuo jejunent sola feria sexta.

2. Omnibus ergo Congregationis nostræ Monachis, & Commissis injungimus, ut per totum annum jejunent feria sexta in memoriam, & reverentiam Passionis Christi nisi forte eo die festus dies adeo solemnis occurrerit, qui hanc jejunii legem solvere suadeat. Refectiunculæ serotinæ æstivo tempore fructus aliquos addi posse indulgemus.

Ibi: Ab idibus Septembris.

3. (*b*) Intelligitur exclusive, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano, super verbo, usque ad Kalendas Octobris.

Idest, post Idus.

Ibi: usque ad Caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres.

4. (*c*) Dispensamus autem in infrascriptis diebus proper reverentiam solemnitatum. In festo Sancti Matthei Apostoli, Dedicationis S. Michaelis, S. Placidi, Sanctæ Justinæ de Padua, S. Luciæ, SS. Simonis, & Judæ, omnium Sanctorum, Sancti Martini, omnium etiam Sanctorum Monachorum, S. Andreæ (quando celebratur extra Adventum,) Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi cum tribus sequentibus diebus, Circumcisionis ipsius, Epiphaniæ ejus, S. Mauri, S. Antonii Abbatis, Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, S. Scholasticæ, Sancti Mathiæ extra Quadragesimam, & tituli Loci: insuper etiam, ut Fratres nostri ulteriusincumbant his, & aliis Regularibus observantiis, concedimus Prælatis licentiam dispensandi tertia, & quarta feria cujuslibet hebdomadæ. Quibus impeditis, dispensatio cedat in alium diem.

Excipiuntur quamplurimi dies solemnes & feriæ Tertia, & Quinta

5. Et licet experientia docti, quæ rerum magistra est, aperte cognoscamus, quod nimia recreationum relaxatio potius distrahit, & enervat, quam recreet, & proficiendi materiam subministret, tamen infirmitati humanæ consulentes, Prælatos hortamur, ut per aliquot dies ante Adventum, itemque per aliquot plures dies ante Quadragesimam, sint erga Fratres in recreationibus, & in esus carnium dispensatione (quod ipsorum discretioni committimus) aliquanto indulgentiores, vitato excessu, quatenus hujusmodi relaxatione præmissa, alacrius postmodum, atque ferventius debitum suæ servitutis persolvant, & per Monasteria Congregationis uniformitas observetur.

Frequentiores sint recreationes, & esus carnium ante Adventum, & Quadragesimam.

Ibi: In Quadragesima usque ad Pascha ad vesperam semper reficiant.

6. (*d*) Hoc Quadragesimæ tempore, ita disponantur divina officia, ut hora ab Ecclesia præscripta conventus reficiatur.

Servetur hora ab Ecclesia præscripta.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7. (*e*) Quia nostris temporibus Ecclesiasticorum Officiorum solemnitates ita auctæ sunt, ut hiemis tempore cœnari non possit ante solis occasum, absque manifesta valetudinis læsione, & si voluerimus divinorum celebrationem nimis tempestive persolvere, id fieri non poterit absque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis canonicarum horarum, & refectionis congrua dispositio.

Remittitur ad Abbatis arbitrium, & prudentiam.

Ut

Ut post completorium nemo loquatur.

CAPUT XLII.

Post Cœnam habeatur Spiritualis lectio, quæ tempore jejunii præcedat Completorium, quo finito nemo loquatur.

Omnino tempore silentii debent studere Monachi, maxime tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore, sive jejunii, sive prandii, si tempus fuerit prandii (*a*) mox, ut surrexerint a cœna, sedeant omnes in unum, & legat unus Collationes, vel vitas Patrum, aut certe aliquid, quod ædificet audientes: non autem Heptaticum, aut regum, quia Infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: Aliis vero horis, legantur, si autem jejunii dies fuerit, dicta vespera, parvo intervallo, mox accedant ad lectionem, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc moram Lectionis, si quis forte in assignato sibi commisso fuerit occupatus, occurrat; Omnes ergo in unum positi, compleant (*b*), & exeuntes a Completorio, nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam prævaricari hanc taciturnitatis Regulam, graviori vindictæ subjaceat: Excepto si necessitas hospitum supervenerit, aut forte Abbas alicui aliquid jusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissime fiat.

DECLARATIO.

Ibi: mox, ut surrexerint a cœna.

Incipiatur semper præfata lectio ante Completorii lectionem.

1. (*a*) Hisce temporibus completorium dicitur ante cœnam, propterea pulsato primo Completorii signo, Monachi omnes in Capitulum conveniant ad hujusmodi Lectionem, quæ non ultra quartam unius horæ partem protrahatur; Eaque peracta, & dicatur in choro Lectio brevis, quæ est initium Completorii.

Ibi: Et exeuntes a Completorio.

Et silentium post signum dormitionis.

2. (*b*) Silentium, quod hic Regula præcipit post Completorium ordinamus rigorose servandum esse post signum serotinæ dormitionis.

De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tarde occurrunt.

CAPUT XLIII.

Operi Dei nihil præferatur & ingredientes Chorum post primum psalmum, ultimo sedeant, aut seorsum.

(*a*) Ad horam divini Officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus (quælibet fuerit in manibus) summa cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut non scurrilitas inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post *Gloriam* Psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & morose volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in choro, sed ultimus omnium stet, aut in loco, quem talibus negligentibus seorsim constituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus usque dum, completo opere Dei, publica satisfactione pœniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut seorsum judicavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur, nam si foras Oratorium remaneant, erit forte talis, qui se, aut recollocet, & dormiat, aut certe sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno. Sed ingrediatur intra, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & *Gloriam* primi Psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege qua supra diximus, in ultimo stet, nec præsumat sociari choro Psallentium, usque ad satisfactionem nisi forte Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, ut satisfaciat Reus ex hoc.

Item qui non interfuerint primo, vel secundo Versui Mensæ, post secundam correptionem, seorsum cibum sumant absque vini portione, & hora a Priore determinata.

Ad mensam autem, qui ante versum non occurerit (*b*) ut simul omnes dicant versum, & orent, & sub uno simul omnes accedant ad mensam: qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit usque ad secundam vicem (*c*) pro hoc corripiatur. Si denuo non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus a consortio omnium reficiat solus sublata ei portione sua vini usque ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur, nec quidquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere sed etsi, cui offertur aliquid a Priore, & accipere renuerit, hora qua desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omnino non percipiat, usque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Divini Officii.

1. (*a*) Quam solicitos nos esse velit, ad Divina Officia Beatissimus P. N. Benedictus, his verbis ostendit: Ideoque aliquid distinctius, ab ipsa tamen Regula non discedentes, ordinandum duximus.

In Officio B. M. V. post hymnum genuflectant, & dato signo surgant, post psalmum vero etiam se excusent, aliter servetur Regulæ.

Ut videlicet ad nocturnas vigilias servetur ad literam Regula. Sed quando dicitur Officium Beatæ Virginis in primo nocturnalis Officii, qui venerit post hymnum genuflectat, & facto a Superiore signo, vadat ad locum suum. Qui vero post *Gloria* primi Psalmi, genuflectat, & expectato Superioris signo, se excuset vel locum negligentium petat.

3. Ad Divinas vero horas, qui venerit post hymnum, qui præmittitur Psalmis, genuflectat, ut supra, & petat locum suum. Si autem post *Gloria* primi Psalmi etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflecta, factoque a Superiore signo, se excuset, vel ut supra locum pœnitentium petat.

Idem servandum in Completorio post inceptam lectionem, vel post Capitulum Breve.

4. Ad Lectionem vero, quæ dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit postquam Lector (facto signo a Superiore) inceperit legere, genuflectat, ut supra, & tendat ad locum suum. Qui vero non interfuerit lectioni brevi, quæ dicitur in choro, genuflectat, factoque a Superiore signo, se excuset, aut in ultimo stet.

Ibi: Ut simul omnes dicant versum.

Pariter genuflectant post pronunciatum *Benedicite*.

5. (*b*) Declaramus sufficere, quod Fratres sint intra Officium Refectorii, cum Superior incipit versum: *Benedicite*. Quo pronunciato, qui deinde ingredientur, genuflectant, factoque a Superiore signo surgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

Post versum omnes genuflectant, & exceptis illis coquinæ, se quoque excusent.

6. Tam negligentes, quam etiam, qui fuerint justa causa occupati, ut disciplina, & humilitas ostendatur, genuflectant, factoque sibi signo a Superiore surgant, & causam suæ tarditatis ipsi Superiori pandant, submissa voce, ut discernatur negligens a legitime occupato.

7. Inservientes vero Coquinæ licet genuflectant

ctant, non tamen se excusent, quia satis liquet, eos legitime fuisse occupatos.

Legitime occupati causam Superiori manifestent.

8. Si quis autem legitime occupatus, non possit convenire ad Officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel ad alia, propter quæ Conventus congregatur, excusationem suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori causam suæ occupationis.

Item discedentes, vel saltem nutu licentiam petant.

9. Si vero alicui necesse fuerit discedere ab Officio, sive ab exercitio, sive a Conventu quomodocumque congregato per parvum temporis spatium, licentia a Superiore solo nutu petat: Et si statim revertatur, non genuflectat. Cui vero necesse esset discedere animo non redeundi, dicat causam Superiori, & super hoc obtineat licentiam particularem.

Prælati vero non genuflectant, & dumtaxat a Præsidente licentiam petant.

10. Prælati vero transeuntes per alia Monasteria intrantes Chorum, vel Refectorium, si tarde eos contingat accedere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiam petant, si inde abire voluerint, nisi ibi fuerit Pater Præsidens.

De iis, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant.

CAPUT XLIV.

Excommunicati pro graviori culpa prosternant se, primo extra Oratorium, & dein in ipso Oratorio; Excommunicati vero pro levi culpa, id præstant in solo Oratorio.

Qui pro graviori culpa ab Oratorio, & a mensa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, ante fores Oratorii prostratus jaceat, nihil dicens nisi tantum posito in terram capite, & prostratus pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus se projiciat. Et hoc tandiu faciat usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse, qui dum jussus ab Abbate venerit, provolvat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigiis Fratrum, ut oret pro eo, & tunc si jusserit Abbas accipiatur in Choro, vel in Ordine quo Abbas decreverit: ita sane, ut Psalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non præsumat in Oratorio imponere, nisi iterum Abbas jubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat usque dum ei jubeat Abbas ut quiescat ab hac satisfactione. Qui vero pro levibus culpis excommunicatur tantum a mensa, in Oratorio satisfaciat usque ad jussionem Abbatis, & tandem hoc faciat usque dum benedicat, & dicat, sufficit.

De iis, qui falluntur in Oratorio.

CAPUT XLV.

Fratres se humilient, Infantes vero verbertenur

Si quis, dum pronunciat Psalmum, Responsorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: nisi cum satisfactione ibi (a) coram omnibus humiliatus fuerit, majori vindictæ subjaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes vero pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

Pro qualitate errorum, vel manu tangant terram, vel genuflectant ante superiorem,

(a) Quando error est modicus sufficiat tangere terram manu, sed si error fuerit notabilis, ut puta quando excessu alios errare fecerit, aut necesse fuerit emendari legendo, aut cantando, aut magnum strepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (si in his fuerit occupatus) genuflectat ante superiorem donec sibi signum factum fuerit surgendi.

De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquunt.

CAPUT XLVI.

Qui palam deliquerit, publice satisfaciat, qui vero clam, peccatum revelet Abbati, vel senioribus.

Si quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Ministerio, in Pistrino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocunque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit, vel aliud quid excesserit ubi ubi (a), & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipse ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum: dum per alium cognitum fuerit majori subjaceat emendationi. Si animæ vero peccati causa latens fuerit: tantum Abbati, aut spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: & non veniens continuo.

Decani quotidie in Capitulo culpas audiant.

1. (a) Declaramus hoc esse servandum, quando Abbas adesset ibi, aut in loco propinquo, & hoc delinquens scivit, alias in Capitulo suum fateatur errorem, Propterea ordinamus, quod singulis diebus post Primam in Capitulo Decani per vices, culpas audiant.

Delendæ sunt animæ maculæ, & quidem octavo die per Sacramétalem Confessioné sub certis pœnis.

2. Diligenter advertant Religiosi nostri, quanto majori industria incumbere debeant ad abluendas, etsi leviores maculas animæ, quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam lædunt, tam celeriter S. P. N. Benedictus præcipit expianda.

3. Et quia septies in die cadit Justus, ordinamus, quod octavo quoque die juxta antiquam consuetudinem Clerici, & Commissi Sacramentaliter confiteantur; Qui secus fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in Terra in Refectorio.

De significanda hora operis Dei.

CAPUT XLVII.

Id præstat Abbas, aut alteri committat, & in Choro jussu Abbatis omnia fiant.

(a) Nuntianda hora operis Dei, die, noctuque sit cura Abbati, aut ipse nuntiare, aut tali solicito Fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleant: Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus jussum fuerit, imponat (b). Cantare autem, aut legere non præsumat, nisi (c) qui potest ipsum officium implere, ut ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & gravitate, & tremore faciat, & cui jusserit Abbas.

DECLARATIO.

Ibi: Nuncianda hora operis Dei.

1. (a) Imponatur hoc officium Sacristæ.

Ibi: Cantare, aut legere.

Hæc peragantur attente, distincte, & devote, atque cantus monasticus adhibeatur.

2. (b) Idcirco debentes legere, aut cantare prævideant lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & distincta voce, tam in Choro, quam in Refectorio, itaut ab omnibus cum ædificatione, & profectu spirituali percipiantur. Id vero multo magis in missis celebrandis observandum est, ne ob nimiam, & indecoram celeritatem scandalum potius, quam devotionis sensus in proximorum cordibus, Sacerdotes nostri excitent, in quo maxime invigilent Prælati, & contrafacientes severe corripiant. Curent etiam, ut inviolabiliter ob-

ſerventur toni Monaſtici in Euangeliis, in Epiſtolis, & in omnibus aliis Cantibus, ut uniformitas, tam in cantu, quam in cæremoniis exhibeatur ab omnibus; Qui trangreſſus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus gravioribus pœnitentiis ſubjaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui poſſit dictum officium implere.

Idonei erudiantur in literis.

3. (*c*) Ideoque ordinamus, quod Patres Monaſteriorum noſtræ Congregationis, de conſilio ſuorum Seniorum, Fratres quos ad diſcendum idoneos judicaverint, liberalibus diſciplinis, caſibus conſcientiæ, & cantu plano ſolicite inſtrui faciant a doctis Monachis, ſi commode fieri poteſt: ſin autem ab aliis, mercede conductis.

4. Cum vero a Monaſtica diſciplina alienum ſit, inertia, otioque langueſcere, & ab antiquis Patribus noſtris, qui Eccleſiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illuſtrarunt, filios degenerare, ut hujuſmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax diaboli virus) evitemus, Divinarumque ſcripturarum ſpeculationi efficacius intendere poſſimus, & ut coaleſcenti in dies (Auctore Deo) Congregationi noſtræ, hæc etiam inter cætera ſcientiæ gemma non deſit, hac præſenti Conſtitutione decernimus, ut in omnibus Monaſteriis, in quibus ſaltem fuerint duodecim Monachi, ſint lectiones ſaltem Theologiæ moralis, vel ſacræ ſcripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus vero Monaſteriis, & ſtudiis formalibus doceatur Philoſophia, Theologia ſcholaſtica, & poſitiva, & Sacri Canones.

In Monaſteriis duodecim Monachorum nonnullæ, in Formalibus vero quamplures inſtituantur diſciplinæ.

Deſignantur Monaſteria Formalia.

5. Pro ſtudiis formalibus deputamus in Provincia Sicula Monaſteria S. Martini Panormi, S. Placidi Meſſanæ, & S. Nicolai Catanæ. In Provincia Neapolitana, Monaſteria S. Benedicti Montis Caſini, S. Severini Neapolis, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cavæ. In Provincia Romana Monaſteria S. Petri Peruſii, S. Vitalis Ravennæ, S. Proculi Bononiæ. In Provincia Veneta Monaſteria S. Juſtinæ Patavii, S. Georgii Venetiarum. In Provincia Lombarda Monaſteria S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, S. Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuæ. In Provincia Hetruſca, Monaſterium S. Mariæ Florentiæ, cujus quidem Provinciæ, ſicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Provinciarum Prælati poterunt ſuos Alumnos ad quodlibet ex Monaſteriis pro ſtudiis ſupra deſignatis mittere, prout ipſis magis videbitur expedire, alendos, & veſtiendos illorum Monaſteriorum expenſis, quorum ſunt profeſſi. Abbates in prædictis Monaſteriis conſtituant Lectores Monachos eruditos, & eos eligant, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, prævio examine approbati fuerint, iiſque libros, aliaque neceſſaria ſubminiſtrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad lectionum laborem levandum, prudenter conferre cognoſcent: Etiam a communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus feſtis, nec prætermiſſa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari obſervantia) eos ſi opus fuerit, eximendo.

Ad ea mittere poſſunt alumnos ſuos omnes Provinciæ, propriis tamen expenſis.

Quomodo eligendi lectores, & quæ eorum privilegia.

6. Pro Monachorum quoque ſtudio vacantium diligentiori cuſtodia, & ſeveriori diſciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Monaſteriis, qui Scholis præſideat in ordinatione Officialium eligatur, qui cuncta ſecundum Deum, & ſcholarium profectum exequens pro viribus ſemper ſcholis adeſſe procuret.

Eligatur Præſes ſcholarũ.

7. Ne tamen Adoleſcentes a ſtudiis avocentur, nullus Monachorum ad officia œconomica, vel temporalia, etiam domeſtica aſſumi poſſit, niſi completo ſuæ converſionis anno duodecimo.

Adoleſcentes vacent ſolis literis uſque ad 12. annum a Converſione.

De opere manuum quotidiano.

CAPUT XLVIII.

Otioſitas inimica eſt animæ, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in lectione Divina; Ideoque hac diſpoſitione (*a*) credimus utraque tempora ordinari, id eſt, ut a Paſcha (*b*) uſque ad Kalendas Octobris mane exeuntes a Prima uſque ad horam pene quartam laborent, quod neceſſarium fuerit. Ab hora quarta autem, uſque ad horam quaſi Sextam (*c*) Lectioni vacent. Poſt Sextam autem ſurgentes a menſa pauſent in lectis ſuis cum omni ſilentio; aut forte qui voluerit ſibi legere, ſic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporius mediante octava hora, & iterum, quod faciendum eſt, operentur uſque ad veſperam. Si autem neceſſitas loci, aut paupertas exegerit ut ad fruges colligendas per ſe occupentur, non contriſtentur: quia tunc vere monachi ſunt, ſi de labore manuum ſuarum vivunt, ſicut, & Patres noſtri, & Apoſtoli: omnia tamen menſurate fiant propter puſillanimes.

Deſignatur tempus lectionis divinæ, & operis manualis.

(*d*) A Kalendis autem Octobris uſque ad caput Quadrageſimæ uſque ad horam ſecundam plenam, Lectioni vacent. Hora ſecunda agatur Tertia: Et uſque ad Nonam omnes in opus ſuum laborent, quod eis injungitur: facto autem primo ſigno Nonæ horæ disjungant ſe ab opere ſuo ſinguli: Et ſint parati, dum ſecundum ſignum pulſaverit. Poſt refectionem autem vacent lectionibus ſuis, aut Pſalmis (*e*). In Quadrageſimæ vero diebus a mane uſque ad Tertiam plenam, lectioni vacent: Et uſque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadrageſimæ accipiant omnes ſingulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadrageſimæ dandi ſunt. Ante omnia ſane deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumeant Monaſterium horis, quibus vacant Fratres lectioni: Et videant, ne forte inveniatur Frater accidioſus, qui vacet otio, aut fabulis, & non ſit intentus lectioni: Et non ſolum ſibi inutilis ſit, ſed etiam alios extollat. Hic talis ſi, (quod abſit) repertus fuerit, corripiatur ſemel, & ſecundo: Si non emendaverit, correctioni Regulari ſubjaceat, taliter ut cæteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem jungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent: Exceptis iis, qui variis officiis deputati ſunt. Si quis vero ita negligens, & deſidioſus fuerit, ut non velit, aut non poſſit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otioſi ſint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate conſideranda eſt.

Eligatur Præſes lectionis animadvertatur in reos, & conſulatur infirmis.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

Ea remittatur ad ...

1. (*a*) Declaramus horum omnium diſpoſitio

sitionem in arbitrio Abbatis esse reponendam, tam quoad Divina officia, quam quoad lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum, & temporum consideratione disponat, itaut Ecclesiæ, & Populo satisfaciat, atque Monachi, ultra quam par est, minime graventur.

triumphe prudentiam abbatis.

Ibi; usque ad Kalendas Octobris.

2. (*b*) Intellige omnes Kalendas inclusive, sive ex quo incipit Kalendarum computatio post Idus; nempe, ut incipiamus ipso festo die S. Crucis.

Idest post Idus Octobris.

Ibi Lectioni vacent.

3. (*c*) Post refectionem primæ mensæ, liceat Monachis ire per hortum, aut per Monasterium, extra tamen Dormitorium per spatium unius horæ animi levandi causa, ita tamen ut sine Superioris licentia invicem non socientur. Prælati vero Monasteriorum nostrorum sint faciles ad concedendum eis hujusmodi licentiam, præsertim in solemnitatibus duplicibus (exceptis illis, quæ occurrunt in Quadragesima, & Adventu) dummodo lectiones tunc conferant, vel de aliis, quæ ædificationem præstent, colloquantur.

Post primam Mensam concedatur hora una solatii.

4. Elapsa vero una hora post primam mensam pulsetur pro dormitione, incipiendo a Pascha, nisi occurrat mense Aprilis, quo casu præfata dormitio incipiat a festo Sanctissimi P. N. Benedicti, & per unius horæ spatium usque ad medium Aprilis inde usque ad medium Augusti duarum horarum; Et inde usque ad Idus Septembris, per unius horæ ut supra spatium. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, servet silentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monasterium, nec in aliis exercitiis occupetur. Post dormitionem vero pulsetur, & dicatur Nona.

Hinc subsequatur alia, vel etiam duplex hora dormitionis, & postea dicatur Nona.

Ibi: A Kalendis Octobris.

5. (*d*) Intellige inclusive, videlicet omnes Kalendas illius mensis includendo, ut supra §. 2. Advertendum tamen omni tempore anni, quando est jejunium de præcepto Ecclesiæ, quod ita disponantur intervalla temporum, ut Fratres hora Nona, vel circa reficiantur.

Comprehendantur Calendæ, & diebus jejunii hora nona se reficiant.

Ibi: In Quadragesimæ vero diebus.

6. (*e*) Hoc tempore Prima pulsetur circa ortum Solis, qua recitata, immediate dicantur Psalmi Pœnitentiales cum Litaniis, vel Graduales, & Officium Defunctorum, quando fit de feria, juxta dispositionem Rubricæ.

Circa ortum Solis dicatur Prima, & reliqua ferialis diei.

7. Spatia vero aliarum horarum, scilicet Tertiæ, Sextæ, Nonæ, & Vesperarum, Prælati Monasteriorum nostrorum sic moderentur, ut hora comestionis incidat circa meridiem.

Ita disponantur Horæ, ut circa meridiē prandeant.

8. Sed advertendum est, quod quando occurrit festum duodecim Lectionum in Quadragesima, post Tertiam cantari debet Missa de Festo, & post Nonam dicitur Missa de Feria.

Diebus Sanctorum duplex Missa cantetur.

9. Item in prædicta Missa de feria post Agnus Dei pulsetur signum pro Vesperis primum. Et quando Sacerdos dicit orationes in fine Missæ, pulsetur secundum.

Circa finem Missæ pulsantur campanæ pro Vesperis.

10. Si vero sequenti die erit Festum duodecim Lectionum, pro quo tria signa præmittuntur, tunc primum signum pulsetur statim post elevationem Dominici Sanguinis, alia vero duo signa, ut supra.

11. Dictis vesperis Fratres reficiantur. Post primam mensam, transacta hora una, vacent lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum usque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsetur paulo ante horam vigesimam tertiam.

Quid agendum usque ad Completoriū, seu horam 23.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsetur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo, & in Monasteriis majoribus, quinque ictibus pulsetur aliqua ex majoribus campanis Ecclesiæ, & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, ut audiant a Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum; & in principio cujuslibet exercitii, unusquisque genibus flexis, dicat *Ave Maria*, ut devotius opus perficiatur.

De exercitio manuali.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsetur extense per congruum spatium.

De privata Oratione, vel lectione.

14. Item hortamur, quod quando fit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit pro spirituali ædificatione, legatur aliquid.

De lectione tempore exercitii.

De Quadragesimæ observatione.

CAPUT XLIX.

Licet omni tempore vita Monachi Quadragesimæ debeat observationem habere: tamen quia paucorum est ista virtus, ideo suademus (*a*) istis diebus Quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire; omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus; Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis, atque abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ, Orationes peculiares, ciborum, & potus abstinentiam, ut unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat Deo, id est subtrahat corpori suo de Cibo, de potu, de somno, de loquacitate, de scurrilitate, & cum spiritualis desiderii gaudio Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate, quia quod sine permissione Patris spiritualis fit, præsumptioni reputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi: Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Hoc præsertim tempore a vitiis se abstineant, & virtutes sectentur ex abbatis tamen licentia.

DECLARATIO.

Ibi: Istis diebus Quadragesimæ.

1. (*a*) Hanc Quadragesimam declaramus incipere, quoad abstinentiam hujusmodi, secunda feria post Quinquagesimam, itaut feria secunda, & tertia ante Cineres abstinentia a Lacticiniis in omnibus locis ab omnibus Fratribus Monachis, & Prælatis nostris inviolabiliter observetur. Qui contrafecisse fuerint convicti, Prælati integrum Psalterium recitent toties, quoties, cæteri jejunent ter in terra in pane, & aqua tribus diebus sequentibus.

Quadragesima incipiatur a Quinquagesima sub certis pœnis.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ, ultra Psalmos Pœnitentiales, Graduales, & officium Defunctorum, flagellatio, vulgo disciplina, quæ a nostris fit omni tempore feria sexta, fiat tota Quadragesima, Quarta, & Sexta feria: in hebdomada vero Sancta; addatur etiam feria Quinta.

Frequentius se flagellis cædant.

3. Similiter a prima Dominica Adventus inclu-

Adventus omnino celebretur.

clusive incipimus abstinere a Lacticiniis, & secunda feria jejunare usque ad festum Sanctissimæ Nativitatis Domini, Dominicis exceptis, ideo curent Prælati, ut prædicta ab omnibus inviolabiliter observentur, & contra transgressores severissime animadvertant.

De Fratribus, qui longe ab Oratorio laborant, aut in via sunt.

CAPUT L.

Hi Fratres ubique servent horas cōstitutas pro laudibus Divinis.

Fratres qui omnino longe sunt in labore, & non possunt occurrere hora competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur cum tremore Divino (*a*), flectentes genua. Similiter, qui in itinere directi sunt non eos perterreant horæ constitutæ: sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi: flectentes genua.

1. (*a*) Serventur in hoc Rubricæ Breviarii, ut dictum est.

De Fratribus qui non satis longe proficiscuntur.

CAPUT LI.

Hi foris non manducent sine licentia, sub excommunicationis pœna.

Fratres, qui pro quovis responso proficiscuntur, & ea die sperant reverti ad Monasterium, (*a*) non præsumant foris manducare, etiamsi a quovis rogentur nisi forte eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi: Non præsumant foris manducare.

Idem præcipitur sub alia pœna.

1. (*a*) Declarando ordinamus, quod nullus nostræ Congregationis, quantumcumque rogatus audeat manducare, aut pernoctare in Domibus Possessionis vel locis quibuslibet Sæcularium, nec in Civitatibus, aut in locis, in quibus habentur Monasteria, vel loca nostra, etiamsi sit in itinere constitutus, absque licentia Abbatis, seu Superioris: Qui contra fecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monasterii.

CAPUT LII.

Oratorium sit duntaxat domus orationis.

Oratorium hoc sit, quod dicitur: nec ibi quidquam aliud geratur, aut condatur (*a*). Expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo: ut Frater, qui forte sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed si alter vult sibi forte secretius orare, simpliciter intret, & oret, non in clamosa voce, sed in lacrymis, & intentione cordis. Ergo qui simile opus non facit, non permittatur expleto opere Dei remorari in Oratorio, sicut dictum est: ne alius impedimentum patiatur.

DECLARATIO.

Ibi; Expleto opere Dei omnes cum summo silentio exeant.

Fiat brevis mora pro omissis.

Nisi qui remanere voluerint, ut orationi vacent, facimus tamen completo opere Dei, brevem morulam in Choro, ut omnes possint Deo satisfacere, si quid omiserint de Divino Officio.

Item ante primam dimidiam horam Orationis mentalis.

2. Oratio autem mentalis singulis diebus per dimidiæ horæ spatium fiat in Choro immediate ante primam, nimirum congregatis Monachis, & signo dato a Superiore, qua expleta idem Superior faciat signum, & immediate dicatur Prima.

Exponatur etiam SS. Sacramentum in hebdomada S., vel præcedenti.

Et quoniam hisce temporibus laudabilis, ac devotissima inolevit consuetudo orandi per quadraginta horarum spatium ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Altari expositum, eandem nos quoque summa cum devotione pro viribus sequi justum est; Ideo in hebdomada Sancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis judicaverint expedire in Ecclesiis Monasteriorum nostrorum, hanc orationem quadraginta horarum instituant, & exponant, in qua serventur cæremoniæ in Rituali Romano descriptæ.

Ubique servetur silentium.

4. Volumus item quod non solum, expleto opere Dei (ut hic Regula præcipit) sed etiam in Choro, in Sacrario, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de observantia nuncupatur, in cubiculo ignis communis, & in parte Claustri circa Capitulum a Prælato præscribenda, semper servetur silentium, nisi in dictis locis oporteat aliqua breviter loqui, & submissa voce.

De Hospitibus suscipiendis.

CAPUT LIII.

Recipiendi sunt Hospites cum honore, charitate, & humilitate.

Omnes supervenientes hospites, tanquam Christus suscipiantur, quia ipse dicturus est: Hospes fui, & suscepistis me. Et omnibus congruus honor exhibeatur; maxime tamen domesticis fidei, & peregrinis (*b*); Ut ergo nunciatus fuerit hospes, occurratur ei a Priore, vel a Fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace. Quod pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa propter illusiones diabolicas. In ipsa autem Salutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, sive discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore, in terra, (*c*) Christus in eis adoretur, qui & suscipitur.

De ceremonia, & pedum lotione.

Suscepti autem hospites ducantur ad orationem, & postea sedeat cum eis Prior, aut cui jusserit ipse (*d*). Legatur coram hospite lex Divina, ut ædificetur: & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas. Jejunium a Priore frangatur propter hospitem, nisi forte præcipuus sit ille dies jejunii, qui non possit violari. Fratres autem consuetudines Jejuniorum prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det (*d*): pedes hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio lavet; quibus lotis hunc versum dicant: *Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.* Pauperum autem, & Peregrinorum maxime susceptio, omni cura solicite exhibeatur, quia in ipsis magis Christus suscipitur. Nam divitum terror ipse sibi exigit honorem.

Item de Coquina, & Cellario.

Coquina Abbatis, & Hospitum per se sit, ut in certis horis supervenientes hospites, qui nunquam desunt Monasterio, non inquietent Fratres. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipsum officium bene impleant. Quibus ut indigent, solatia administrentur, ut absque murmuratione serviant. Et iterum quando occu-

cupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera; Et non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, solatia accommodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam hospitum habeat assignatam Frater cujus animam timor Dei possideat, ubi sint lecti strati sufficienter, & Domus Dei a Sapientibus sapienter administretur. Hospitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus societur, neque colloquatur: sed si obviaverint, aut viderint, salutatis humiliter, ut dictum est, & petita benedictione pertranseat, dicens sibi, non licere colloqui cum hospite.

Nemo injustus cum Hospitibus colloquatur.

D E C L A R A T I O.

Ibi: supervenientes omnes hospites.

1. *(a)* Et si modernis temporibus frequentia hospitum difficultatem gerat adimplendi omnia, quæ Textus Regulæ præscribit: habita tamen discretione, & temporum, & Personarum consideratione, facile, saltem utiliora implebuntur.

Prædicta omnia nunc adimpleri nequeunt.

Ibi: ubi nunciatus fuerit Hospes.

(b) Ostiarius viso Hospite juxta qualitatem Personæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intra Monasterium recipiat, notumque faciat Superiori, qui habita ratione personæ, vel per se ipsum, vel per unum ex Superioribus, aut Ostiarios, seu curam hospitum habentes, occurrat, eumque ad orationem, & pacis osculum ea submissione, & reverentia, quam dignitati personæ convenire censuerit, recipiat. Quæ omnia, ut valeant commodius fieri, sit Sacellum, quoad fieri potest, juxta portam Monasterii, quoad orationem hujusmodi Hospites introducantur.

Attendatur qualitas personæ, & juxta portam sit sacellum pro oratione.

Ibi: Adoretur Christus.

(c) Mente scilicet orando; Et quia consuetudo omnium pene Religiosorum est, quando occurrunt Hospiti, prius illum recipere in osculo Pacis, postmodum ducere ad orationem; & ideo inhumanum duci posset (præsertim si notus est) in primo occursu non exhibere ei osculum prædictum. Propterea censemus non discedere nos a Regulæ præscripto si in principio osculum obtulerimus; præmissa tamen mente oratione, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad orationes, vel Dei laudem pertineat, & hospitem similia proferre fecerimus: Puta, *Deo gratias*: *Benedictus Deus*, & alia hujusmodi, dummodo postea ad orationem ducatur Hospes.

Prolata aliqua Dei laude suscipiatur Hospes osculo, & adducatur ad sacellum.

4. Osculum dicimus amplexum, quem præsertim Religiosis, & devotis personis exhibemus. Si vero ob multitudinem aliquando ita integre hujusmodi cæremoniæ fieri non poterunt, fiant animo, & mente, aliter servetur Regula.

Quid, & quotuplex osculum.

Ibi: legatur coram hospite Lex Divina.

5. *(d)* Maxime laudamus hoc fieri, si commode possit, & tempus hoc permiserit: ut dum refectio paratur, aliquid Hospiti spirituale dicatur, habito respectu ad personæ qualitatem. At saltem non omittatur; quia ad Mensam Hospiti legatur aliquid juxta conditionem personæ, ut ædificetur.

Si id fieri poterit.

Ibi: Pedes Hospitibus &c.

6. *(e)* Hæc solemnis ablutio pedum præcipue exhibetur iis, qui conversionis desiderio ad nostra Monasteria veniunt. Aliquando iis etiam qui devotionis gratia longo itinere Monasteria nostra visitant, aut honestis causis, sicut Patribus Monasterii, visum fuerit.

Quibus lavandi pedes.

7. Laudamus etiam hanc ablutionem fieri maxime Personis, unde magis ædificatio sequi possit, & augmentum devotionis erga Religionem.

8. Ipsa autem ablutio ita fit. Convenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum sicut decet, Prælatus, & in ejus absentia Prior Claustralis genibus flexis ante Hospitem, pedes ejus lavet, quos dum incipit lavare, mox duo Monachi in medio ejusdem loci, incipiant aliquid cantare, quod devotionem excitet, & dicto primo versu, cæteri divisis choris, genuflexi versus Hospitem, eumdem versum cantando, respondeant, quem etiam post singulos versus, quos illi duo cantando prosequuntur, repetant. Cum vero Superior ambos pedes laverit, tergat primo pedem sinistrum, deinde dexterum, quem tersum cooperiat linteo, excepta suprema parte, quam ipse primo osculetur: Et sic successive Monachi omnes hospiti pedem osculentur, incipiendo a Superiore, & subsequendo per ordinem utriusque chori. Hoc modo dicuntur omnes lavare pedes Hospitis, cum ibi ejus causa assistant.

Quomodo facienda dicta ablutio.

9. Completa deosculatione, calceatisque pedibus Hospitis, Superior statim surgat, & omisso a Monachis cantu incipiat versum: *Suscepimus Deus &c.* Resp. *In medio templi tui. Pater noster*, secreto Vers. *Et ne nos inducas &c.* Resp. *Sed libera nos &c.* Versus: *Salvum fac servum tuum*. Resp. *Deus meus sperantem in te.* Vers. *Mitte ei Domine auxilium de Sancto.* Resp. *Et de Sion tuere eum.* Vers. *Esto ei Domine turris fortitudinis.* Resp. *A facie inimici.* Vers. *Nihil proficiat &c.* Resp. *Et filius &c.* Vers. *Domine non secundum &c.* Resp. *Neque secundum &c. Actiones nostras quæsumus Domine &c.* Oratio *Famulorum tuorum &c.* Oratio *Intercessio nos quæsumus Domine Beati Patris nostri Benedicti &c.*

Itē quod præstandum post eam.

10. Postea mandet fieri brevem orationem pro Hospite, & facto signo, dataque Benedictione, omnes (exceptis habentibus curam Hospitum, si quos retinere voluerit Prælatus pro obsequio Hospitis) pergant cum silentio ad Cellas suas.

11. Cæteris autem Hospitibus, maxime, qui de longe venerint, vel qui alias in Monasterio non fuerint hospitati, ab habentibus hospitum curam, pedes laventur.

Aliquando ea peragatur ab alio, quam ab Abbate.

12. Quod si multitudo non fineret ablutionem fieri, aut alia causa urgentior impediret, faciant, quod possunt, scientes se multum retributionem a Domino recepturos, si juxta Regulam fecerint, & e contrario pœnam si ex negligentia id omiserint.

Imo, & prorsus omittitur.

13. Monachis autem nostris quavis de causa per Monasteria nostra transeuntibus, ut disciplina Regularis quantum fieri potest, ubique servetur, ordinamus, quod post duas in Hospitio refectiones, communem vitam sequi debeant; Divinisque intersint Officiis, & Capitulo culparum, haud secus, ac si ibi Conventuales essent nisi forte sint debiles, & infirmi, aut negotiis occupati, quod Prælatorum discretioni relinquimus.

Quid servandum cum Monachis trāseuntibus.

14. Si qui vero legitimo impedimento detenti in aliquo Monasterio commorabuntur, nec inde ad sua Monasteria se conferre poterint, non possit Monasterium illud aliquid petere pro expensis cibariis; Si autem ob Infirmitatem, ser-

Item cum legitime impeditis.

servetur, quod statutum est in Cap.36. num.7. Si vero ob negotia, quis moram trahere coactus fuerit, Prælati inter se componant in omnibus cum mansuetudine, & discretione, habita ratione personæ, loci, temporis, & negotii.

In mensam ac ten iatur conditio hospitum.

15. In suscipiendis autem hospitibus prohibeant Prælati vanos apparatus, in ornandis scilicet cubiculis, aut mensis, aut hujusmodi maxima cum pretiosi temporis jactura, & forsan nulla cum ædificatione, nisi forte hospitis suscipiendi Dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac Domestici, ducantur majori cum familiaritate ad refectionem ordinariam in Refectorio cum Conventu.

Quod præstare debeant Monachi hospites.

16. Monachi vero nostri hospites in Divinis Officiis poterunt secum illius Monasterii Conventualibus conformare. Qui non mittantur a Prælatis suis ad alia Monasteria juxta Regulam sine literis Commendatitiis, conferantque cum illius Monasterii Superiore negotia, quorum causa illuc advenerint, & sub illius obedientia sint, & correctione.

17. Caveant autem, ne diebus festis negotia pertractent, aut equitent, nisi maxima urgente necessitate. Et modeste (ut decet Religiosos) se habeant in Hospitiis sæcularium, ne ipsis scandalum præbeant. Et contentiones omnino devitent.

Nullus sæcularis longo tẽpore habitet in Monasterio sine licentia Capituli generalis, vel Regiminis.

18. Et ne conversatione sæcularium hominum, pacem, & quietem Fratrum nostrorum perturbari contingat; Statuimus, quod nullus sæcularis (cujuslibet status, aut conditionis existat, etiamsi aliqua cognatione, & affinitate alicui ex nostris Monachis fuerit conjunctus) ad habitandum longo tempore in Monasteriis nostris, ut sæcularis suscipiatur, etiam sub prætextu cujuscumque donationis, Testamenti, Legati, vel alia quavis occasione, commodi temporalis, sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis, quod tamen non intelligimus, de factoribus, Procuratoribus, & aliis famulis Sæcularibus Monasteriorum nostrorum.

Si debet Monachus literas, vel Eulogias suscipere.

CAPUT LIV.

Monachi nihil dent, vel accipiant sine licentia Abbatis sub certa pœna.

Nullatenus licet Monacho, nec a Parentibus suis, nec a quoquam hominum, nec sibi invicem (*b*) literas, aut Eulogias, vel (*a*) quælibet munuscula accipere, aut dare sine præcepto Abbatis sui. Quod si etiam a Parentibus suis ei quidquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si jusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contristetur Frater, cui forte directum fuerat, ut non detur occasio Diabolo. Qui autem aliter præsumpserit, disciplinæ regulari subjaceat.

DECLARATIO.

Ibi: qualibet munuscula.

Confirmatur Regulæ caput.

1. (*a*) Quia ex hujusmodi munerum largitione, & receptione tanquam proprietatis incitamento, sæpe inordinata oritur affectio, & complacentia in Fratribus: Qui cum nihil habere possint, munera tamen accipere, & dare non metuunt. Ideo mandamus nostræ Congregationis Fratribus, quod sibi invicem nullatenus dent munuscula juxta Regulam, nec etiam ab aliis quibuscumque, aut aliqua unde sibi directa accipiant sine Prælati speciali licentia.

Extenditur quodammodo ad Abbates.

2. Sed nec ipsi Abbates Fratribus aliorum Monasteriorum munuscula mittant, nisi forte a Prælatis dictorum Fratrum fuerint requisiti.

Ibi: Literas.

Qua ratione mittere valeant, & accipere literas, etiam Abbates Titulares.

3. Si qua utili, & honesta causa volunt nostri literas scribere, obtenta prius a Superiore licentia, scribant; deinde literas apertas deferant Prælatis, ab ipsis omnino legendas, & subscribendas. Et similiter, qui literas recipiunt, antequam eas legant, teneantur clausas Prælato suo præsentare, quas volumus omnino, & jubemus, ut a Prælato, vel Superiore legantur: Et si eis videbitur, illis quibus directæ sunt, reddant; cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omnino esse subjectos.

Excipiuntur literæ sigillo Congregationis absignatæ, sub certis pœnis.

4. Nisi forte Congregationis Sigillo *Pax* essent signatæ, has enim nec a Prælato, nec a Convisitatore, nec a P. Præsidente, nec a quovis alio aperiri permittimus, nisi ab iis dumtaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate, excepto casu urgentissimæ necessitatis. Qui autem contra fecerit, si fuerit Præsidens, vel Convisitator, aut Prælatus tribus primis feriis sequentibus jejunet in pane, & aqua secreto; si vero aliquis ex Monachis fuerit, jejunet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua in terra in Refectorio. Nec ab aliquo dispensari possit, nisi in causa gravissimæ Infirmitatis.

Item literæ missæ ad superiores majores.

5. Sub eadem quoque pœna districte prohibemus, quod nemo literas P. Præsidenti, Diffinitoribus, aut Visitatori cuilibet, vel Regimini intra annum directas, nisi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præsumat. Quod si quis de hujusmodi culpa convictus fuerit, si quidem literæ fuerint munitæ Sigillo *Pax* ultra prædictam pœnam stet degradatus per mensem. Quod si Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Psalterium, & jejunet ter in pane, & aqua secreto; si autem non fuerint munitæ Sigillo *Pax*, stet degradatus per quindecim dies, & si Prælatus fuerit, dicat Psalmos pœnitentiales, & jejunet, ut supra.

Necnon illa exterarum personarum.

6. Eisdem quoque pœnis Prælatos, & nostros quoscumque, qui literas etiam privatis sigillis munitas, vel cuicumque directas intercipere, seu aperire præsumpserint, subjacere decernimus: Servatis tamen, quæ in præcedenti num.3. statuuntur de literis, quas scribunt, & recipiunt Fratres.

Pœna pro Fratribus [...]

7. Præter casus prædictos, illi qui sine licentia Prælati, seu scripserint, seu literas ad se directas legerint, quoties contravenerint toties jejunent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter dispensari possint.

8. Mandamus autem Visitatoribus, ut hanc ordinationem servent, & Prælati observare faciant.

Prædicta omnia deferantur statim ad Abbatem, sub certis pœnis.

9. Quicumque vero ex nostra Congregatione, etiamsi fuerint ostiarii, vel hospites deferentes literas, vel munuscula, Prælato ea statim præsentent, & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec aliis. Contra facientes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De vestimentis, & calceamentis Fratrum.

CAPUT LV.

Assignantur omnia juxta qualitatẽ loci, & temporis.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, ubi habitant, vel aerum temperiem dentur: quia in frigidis Regionibus amplius indigetur; in calidis vero minus. Hæc ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis sufficere credimus Monachis per singulos cucullam, & tunicam. Cucullam in hieme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapularem propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas. (a) De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia, qua degunt, aut (b) quod vilius comparari potest.

De eorum numero, qualitate, & usu.

Abbas autem (c) de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata. Accipientes nova, vetera semper reddant in præsenti, reponenda in Vestiario propter Pauperes. Sufficit enim Monacho (d) duas tunicas, & duas Cucullas habere propter lavare ipsas res. Jam quod supra fuerit, superfluum est, & amputari debet, & Pedules, & quodcumque est vetustum, reddant, dum accipiunt novum. Femoralia ii, qui diriguntur in via de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant. Et Cucullæ, & Tunicæ sint aliquantò iis, quos habere soliti sunt modice meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de vestiario, & revertentes restituant.

Nihil habeant, quod ab Abbate non acceperint, qui necessaria omnia suppeditare debet.

Stramenta autem lectorum sufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale (e); Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate scrutanda sunt, propter opus peculiare, ne inveniatur. Et si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, gravissimæ disciplinæ subjaceat, Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur dentur ab Abbate omnia, quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, Pedules, Caligæ, Bracile, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabulæ, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum: Quia dabatur singulis, prout cuique opus erat, ita ergo, & Abbas consideret Infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

Exterius utatur colore nigro.

1. (a) Propter hanc causam in statu Monastico varius inolevit mos, & vestium color; Nos autem utimur colore nigro, B.P. Benedictum sectantes, qui nigro usus est colore.

2. Idcirco ordinamus, quod omnes Congregationis nostræ Monachi uniformiter eadem qualitate, nigrorum pannorum, quoad fieri poterit, vestiantur: Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & Manicis, quæ omnino debent esse nigri coloris.

Interius vero nigro, vel albo, ferrugineo, vel subalbo.

3. De aliis vestimentis interioribus statuimus, quod sint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel subalba, nec ullus alio colore utatur omnino in quovis vestium genere etiamsi occultissime deferri possent. Caligas autem, seu Tibialia, & Pedules albi volumus esse coloris. Et in prædictis vestibus servetur eadem penitus æqualis, & uniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caveant insuper omnes a Cingulis sericis, sed omnino utantur Cingulis ex corio confectis.

Caligæ, & pedules sint albæ; & Cinguli ex corio.

De Tonsura, & Barba.

4. Eadem etiam uniformitas servetur in Tonsura; itaut omnes Monachi juxta laudabilem Congregationis nostræ consuetudinem radantur, vel saltem, qui habet aliquam infirmitatem de licentia sui Prælati; ita cutetenus Capillos sibi tondere faciat, ut rasus omnino appareat, studeatque Barbam, & caput æque tonderi, Qui contra fecerit gravibus pœnis afficiatur.

Ibi: Quod vilius comparari potest.

Vetatur pretiositas.

5. (b) Diligenter attendatur hæc particula Regulæ; Nam cum dicit (quod vilius) omnem pretiositatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modo pro vestibus, sed pro omnibus rebus, quibus tum ad necessitatem, tum ad corporis commodum utimur, est accipiendum.

In equis.

6. Ideo tam salubribus Regulæ monitis adhærentes, inviolabiliter statuimus, ut omnes de Congregatione nostra, tam Prælati, quam alii diligenter advertant, quod in pretio, aut usu equorum, scandalo, aut admirationi non sint sæcularibus, aliisque quibuscumque personis.

In vehiculis. In palliis. In pileis.

7. Ephippia etiam, phaleræque eorumdem, juxta Clementinam, *Ne in agro*, non sint, nisi quantum necessitas exposcit, aliquo ornamento munita, In vehiculis quoque vitetur omnino luxus, & superfluitas; Pallia vero sint de rascia, vel de panno secundum consuetudinem Congregationis nostræ, non laicorum more exornata, sed quæ secundum Regulam vilius, & utilius comparari possunt. Pilei quoque sint lanei, & decentis formæ. Qui aliter fecerint priventur illis, & puniantur.

Et ceteris rebus.

8. Vitetur curiositas, & pretiositas in Cultellis, Tabulis, Calcaribus, Ocreis, & omnibus rebus, quibus utimur: Considerato quod Regula Monachum monet, qualibet utilitate, & extremitate esse contentum.

Prælati necessaria ipsa tribuant, non pecunias.

9. Ordinamus autem Prælatis, quatenus visa indigentia cujusque Monachi, vel Commissi, ex Inventario (de quo infra num. 18.) determinent cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ vestimenta singulis danda erunt, eaque in libris vestiarii descripta, curent quam primum dari consuta, & perfecta, non autem pecunias pro ipsis, nisi in aliquo casu necessitatis.

Ibi: De Mensura.

De longitudine, & latitudine.

10. (c) In mensura vestium servetur consuetudo nostra non de parva, sed de notabili differentia curantes.

Cuculli.

11. Itaque Cucullæ sint longæ uno digito a terra, earumque Manicæ longæ ultra manum extensam per dimidium Brachii, largæ vero per tres quartas cum dimidio.

Tunicæ, & Tunicellæ.

12. Tunicæ vero sint tales, & juxta Clementinam circumquaque clausæ: Manicæ Tunicarum, ita largæ, ut possint capere pugillum: Tunicellæ vero laneæ per unam quartam a terra protendantur.

Scapularis.

13. Scapularia Monachorum sint ejusdem longitudinis, ac Tunica, lataque secundum latitudinem rasciæ. Scapularia Novitiorum sint stricta, & brevia, itaut non protendantur ultra genua.

Caputii.

14. De caputiis autem ordinamus, quod in quo-

quolibet Monasterio habeatur forma a Capitulo constituta, quam omnes sequantur.

Tunicæ, & Pallii Commissorum.

15. Tunicæ Commissorum sint aliquantulum super collum pedis: Et similiter Pallia, quæ circumclusa sint a lateribus tantum aperta, ut brachia possint extrahere.

De eorumdem vestium colore.

16. Color Vestium extrinsecarum Commissorum sit berrettinus, seu subniger semper, & uniformis quantum haberi possit. Vestes autem interiores sint albi, vel nigricantis coloris; Pallia quoque ipsorum, & tunicæ sint ad arbitrium Prælati ex panno, aut ex rascia.

Reddentur vetera pro novis acceptis pœnis.

17. Omnes porro accipientes nova intra octo dies, lota, & munda, omnino restituant vetera, secundum Regulam: Contra facientes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant semel in pane, & aqua in Refectorio, atque priventur rebus novis, quousque restituant vetera.

Ibi: duas Tunicas.

Singulis annis Prælatos deferant vestiū Inventarium, eique exponant suam indigentiam.

18. (*d*) Ordinamus, quod singulis annis post regressum Prælati a Capitulo omnes conficiant Inventarium Vestium quarumcumque, quas habent: apposita qualitate, an veteres, vel novæ sint: Ibique subscribant, quibus vestibus indigent; Scriptumque hoc Prælato consignent, qui uniuscujusque indigentia considerata, omnibus rationabiliter provideat: Itaut superflua amputentur, & necessaria aliunde, qua decet charitate subministrentur; Servato in omnibus vestium generibus, tali moderamine, ut neque ob luxum, scandali præbeatur occasio, neque ob sordes, aut nimiam lacerationem, Monastica gravitas in contemptum deveniat.

Ibi: Quæ tamen lecta.

Prælati ter vel quatuor in anno inquirant, an in Cellis sit aliquod ornamētum, vel aliquid necessarium desit.

9. (*e*) Pro observantia hujus Textus Prælati omnino non permittant ornamenta circa lectisternia, & parietes, in Cellis Monachorum, & præsertim picturas profanas, Specula, Scrinia, etiam, & Horologia magni valoris, aliaque hujusmodi superflua, & pretiosa Monasticæ paupertati contraria. Visitent autem prædictas Cellas scrupulose, aut visitari faciant ter, vel quater in anno. Et si quid ibi superfluum, aut Religioso statui non conveniens, vel quod ipsi non concesserint, invenient, auferri omnino faciant, & in Monasterii commodum convertant, ac insuper salutares pœnitentias iis, qui sic deliquerint, imponant. E contra, si quid necessarium ibi deesse repererint, omnino cum omni charitate provideant, & largiantur: Æque enim necessitati subveniendum est, ac superfluitati non indulgendum; ut omnis proprietatis radices, & necessitatis excusationes amputentur.

Interdicuntur Camisiæ linæ, non vero linei panni super lectum, sedilia, tabulas, & scabellum.

20. Et cum Monachis usus lineorum interdicatur, lineis uti camisiis penitus inhibemus, nisi ex legitima causa, Medicorum consilio, & Prælati Judicio probanda oporteat dispensari; super quo ipsorum Prælatorum conscienttiam oneramus. Permittimus tamen super sagum, aut Mattam pannis lineis uti, qui possint removeri, & ablui, propter munditiem.

21. Liceat etiam super sedilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, sive laneum: qui tamen prohibetur circa lectisternia, aut a parietibus pendens.

De Mensa Abbatis.

Quibus cum comedere debeat.

CAPUT LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper (*a*) Quoties tamen minus sunt Hospites, quos vult de Fratribus vocare, in ipsius sit potestate. Seniorum autem unum aut duos semper cum Fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

DECLARATIO.

Ibi: quoties minus sunt Hospites, quos vult.

(*a*) Si eligit in Refectorio cum Fratribus refici, magis laudamus, ut supra ad Cap. 2.

De Artificibus Monasterii.

CAPUT LVII.

Artifices [...] tres non [...] extollant, [...] eorum ope[...] a fide digo[...] & minori pre[...] tio vend[...] tur.

(*a*) Artifices si sunt in Monasterio cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes: si tamen jusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquod conferre Monasterio: hic talis evellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat nisi forte humiliato ei iterum Abbas jubeat. Si quid vero ex operibus Artificum venundandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Ananiæ, & Saphiræ, ne forte mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint, in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non surripiat avaritiæ malum; sed semper aliquantulum vilius detur, quam a Sæcularibus datur: ut in omnibus glorificetur Deus.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices si sunt in Monasterio.

Curent, ut artium exercitio divin[...]

(*a*) Hortamur Prælatos, ne facile eximant suos subditos propter eorum Artes a Divino officio, a communibus exercitiis, & aliorum observantia, nisi animæ, vel corporis saluti, necessarium esse duxerint, vel aliqua intercesserit necessitas, ob quam sic expedire judicaverint. Nihil autem de quavis arte, in Monasterio exercita, vendetur sine Prælati licentia.

Illicitæ negotiationis omnino interdicuntur sub gravissimis pœnis.

1. Illicitæ autem negotiationes utpote magna proprietatis incitamenta, omnino vitentur. Quod si quis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato suo, vel Visitatoribus in actu Visitationis (servatis, quæ supra de Proprietariis Cap. 33. num. 10. statuuntur) convictus fuerit exercere per se, vel per alios, quod absit hujusmodi negotiationes, si fuerit Abbas, in proxima Dieta suspendatur, vel in Capitulo Generali, si excessus id exigat, deponatur: Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, ultra depositionem detrudantur in Carcerem, in quo maxime retinendi sunt Monachi, & Commissi de hujusmodi vitio convicti; non liberandi, nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ vero, & alia quæcumque bona in supradictis negotiationibus acquisita, Monasteriis eorum Professionis eo ipso applicata censeantur.

Nemo audeat, opera nova edere [...] libros [...] ducere sine licētia sub certis pœnis.

2. Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere nova sua opera, vel alterius, nisi prius obtenta licentia a Capitulo Generali, & ab aliis Superioribus ex præscripto Sacri Concilii Tridentini, aliarumque Apostolicarum Constitutionum. Qui contravenerit carceri mancipetur,

tur; ulterius pro delicti qualitate gravius puniendus. Nec audeat quisquam novos libros in Monasterium introducere, nisi de licentia Abbatis, quem volumus, ut omnino hujusmodi libros diligenter inspiciat, & consideret, antequam licentiam concedat. Contrafacientes, graviter puniantur, ipsisque libris priventur.

De Disciplina suscipiendorum Fratrum.

CAPUT LVIII.

Quomodo post aliquot dies admittendi sint ad Novitiatum, & in eo per integrum annum probandi Novitii.

(*a*) Noviter veniens quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus: probate Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus (*b*) post quatuor, aut quinque dies visus fuerit patienter portare, & persistere petitioni suæ; annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus. Postea sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat. Et senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, & qui super eum omnino curiose intendat, & solicitus sit, si vere Deum quærit, & si solicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aspera per quæ itur ad Deum. Et si promisit de stabilitatis suæ perseverantia, post duorum mensium circulum, legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei: Ecce lex sub qua militare vis: Si potes observare, ingredere: Si vero non potes (*c*) liber discede. Si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum relegatur ei Regula, ut sciat ad quod ingrediatur. Et si adhuc stat post quatuor menses, iterum relegatur ei eadem regula. Et si habita secum deliberatione, promiserit se omnia custodire, & cuncta sibi imperata servare, tunc (*d*) suscipiatur in Congregatione. Sciens lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio: Nec collum excutere de subjugo Regulæ, quam sub tam morosa deliberatione licuit ei recusare, aut suscipere.

Item quâ ratione Professionem emittant.

Suscipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus, & si aliquando aliter fecerit, ab eo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua (*e*) faciat petitionem, ad nomen Sanctorum, quorum reliquiæ ibi sunt, & Abbatis præsentis: Quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit literas, alter ab eo rogatus scribat. Et ille Novitius signum faciat, & manu sua eam super Altare ponat. Quam dum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc versum: *Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea*. Quem versum omnis Congregatio tertio respondeat, adjungentes *Gloria Patri &c.* Tunc ipse Frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Antequam rebus omnibus renunicient, & propriis vestibus exuatur, quæ tamen semper servari debent.

Res, si quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut facta solemniter donatione, conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in Oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in Vestiario conservanda, ut si aliquando, suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii, projiciatur. Illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio reservetur.

DECLARATIO.

Ibi: Noviter veniens.

1. (*a*) Ideo ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad ingressum Religionis sine consensu majoris partis Seniorum, computata voce Prælati. His tamen servatis, ut de vita, natalibus, moribus, & literatura, aliisque qualitatibus Novitiorum, antequam suscipiantur, diligenter inquirant Abbates, & Superiores singulorum Monasteriorum, in quibus postulaverint recipi. — Non recipiantur sine consensu Seniorum, & examine qualitatum, sub gravi pœna.

2. Si qui autem Novitii prædictis omnibus non observatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur, & Prælati, qui eos susceperint, graviter arbitrio Regiminis puniantur. — Aliter admissi eijciantur. Præterea advertatur, quod si aliqui mutilati, claudi, strabones, illegitimi, aut aliquo alio corporali defectu vitiati ad probationem suscipi peterent, non prius suscipiantur, quam universo Conventui, & Monachis in Capitulo fuerint propositi, & ab eis acceptati, ne possit postmodum professionis tempore tale ejus vitium objici. — Recipi queunt corpore vitiati. De cætero non vestiantur ullo modo, nisi qui (præter alia requisita in Decretis Clementis VIII.) linguam latinam calleant, sintque idonei ad Studia Superiorum facultatum.

3. Pro Novitiorum vero receptione ad probationem, professionemque emittendam deputamus infrascripta Monasteria, in quibus exacta observantia viget, videlicet. — Assignantur Monasteria pro probatione, & professione Novitiorum. In Provincia Sicula Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanæ, S. Nicolai Catanæ, & S. Mariæ Montis Regalis. In Provincia Neapolitana Monasteria S. Benedicti Montis Casini, Sancti Severini Neapolis, SSmæ Trinitatis Cavæ, S. Angeli de Caveoso, S. Laurentii de Aversa. In Provincia Romana, Monasteria S. Petri Perusii, Sanctæ Scholasticæ Sublaci, S. Vitalis Ravennæ, Sancti Benedicti Ferrariæ, S. Mariæ Cesenæ, S. Proculi Bononiæ. In Provincia Hetrusca Monasteria Sanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Arretii, Sancti Eugenii Senarum. In Provincia Lombarda, Monasteria S. Benedicti de Padolirone, S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, S. Petri in Glassiate, S. Simpliciani Mediolani, S. Salvatoris Papiæ, & S. Petri Mutinæ. In Provincia Veneta, Monasteria S. Georgii Venetiarum, S. Justinæ Patavii, S. Mariæ Prataleæ, & S. Faustini de Brixia. In quibus tantummodo præfatis Monasteriis Novitiatus fieri, & aliorum Monasteriorum nomine Novitios ad probationem, professionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. — Novitiorum autem, aut etiam professorum expensis subjaceant eorum Monasteria. Qui Novitii alendi, ac vestiendi erunt sumptibus, & expensis illorum Monasteriorum quorum nomine professionem emittent. Emissa autem eorum professione conveniant Prælati inter se, vel de Cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Ibi: Post quatuor, aut quinque dies.

4. (*b*) Novitius antequam detur ei habitus

Maneant quatuor, aut quinque dies sine religiosis vestibus.

bitus Novitialis, stet per quindecim dies cum suis vestibus Sæcularibus, ut interim possint ejus mores considerari ab omnibus: quibus diebus stet in Cella sub cura Magistri Novitiorum.

Ibi: Manducet, & dormiat.

De loco mensæ, & Dormitionis.

5. (c) A Regulæ præscripto censemus in hoc nos non recedere, si Novitii juxta hodiernam consuetudinem comedant in Refectorio communi, sed in Mensa distincta a cæteris, ubi commode videri possint, & dormiant in Dormitorio Novitiatus.

Ibi: Liber discede.

De Novitiis egressis, vel ejectis.

6. (d) Qui Novitius, si discesserit, aut fuerit expulsus, ab alio Monasterio non recipiatur absque participatione Prælati, a quo rejectus fuit, necnon Capituli Generalis, sive Regiminis licentia; & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7. Quando Novitius aliquis est rejectus a Conventu, ultra in Monasterio permanere non permittatur.

Quæ peragenda post eorum receptionem.

8. Determinata itaque per Prælatum, & Seniores Novitii receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monasterii, astantibus Monachis, ut dictum est in cap.55. de hospitibus suscipiendis, & induatur vestimentis Regularibus. Sequenti mane ad Missam statim post Communionem Sacerdotis, & Conventus, quando fit communio Generalis, ad Altare majus ab ipso Abbate detur ei habitus Novitialis, palliolum, videlicet, & scapulare breve.

Ibi: sucipiatur in Congregatione.

Item quæ ante eam requirantur.

9. (e) Præviis tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Visitatorum in actu visitationis examine, ac etiam Magistri Novitiorum fideli relatione de profectu, cæterisq; Novitii qualitatibus, ut quantum ipse ad Religionem si aptus conjici possit, necnon prævio (antequam proponatur Conventui, si recipi debeat) majori partis Seniorum consensu, computata voce Prelati. Qui Seniores hoc casu, quatuor adminus vocentur, supplendo ex maturioribus, sive Titularibus, si hujusmodi numerus deesset, nec tamen habita licentia, & consensu præfatis recipiatur, nisi duæ ex tribus partibus Conventus consentiant, secundum privilegia nostra.

Quomodo Capitulum pro Novitiorum receptione institui debeat.

10. Hoc stricte mandantes, ut nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Novitio fuerint (quæ maxime scandalum generare possent) ipsi, aut aliis audeat revelare; si quis vero contra fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & graviter puniatur.

11. Et ut libentius, & cum pacis conservatione omnia procedant, volumus, quod si fuerit in Conventu aliquis dicti Novitii Consanguineus usque ad tertium gradum exclusive, etiamsi ipsius Monasterii Prælatus fuerit, tempore ejusmodi discussionis a Capitulo exeat, ut liberius alii quid de ipso Novitio sentiant, loqui possint. In præstando autem suffragio, sicut & cæteri, Capitulo intersint.

12. Eadem quoque ratione idem de Magistro Novitiorum censemus, ut videlicet exposita relatione Superioribus exeat, sicuti etiam a Capitulo, quando de Novitio tractabitur; reversurus ad vota secreta, ut utrobique suffragium suum ferat.

Per aliquod tempus ante professionem erudiantur in necessariis.

13. Et ut Novitii per solemnem professionem Divino mancipandi obsequio in his, quæ ad suam vocationem pertinent, sedulo instruantur, districte ordinamus, ut durante eorum probationis anno, saltem per sex menses immediate post susceptum habitum, spiritualibus tantum exercitiis, aliisque Regularibus disciplinis, Canticis Monasticis, & Cæremoniis addiscendis, ac etiam vilibus servitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipsorum Magistris assidue exerceantur.

Ibi: faciat petitionem.

Formula Professionis.

14. (f) Forma professionis, seu petitionis erit hæc videlicet: In Nomine Dñi Nostri Jesu Christi Amen. Anno a Nativitate ejusdem 16... die N. Mensis N. Ego D. N. de N. promitto stabilitatem meam, & Conversionem morum meorum, & obedientiam secundum Regulam Sancti Benedicti, coram Deo, & omnibus Sanctis quorum Reliquiæ habentur in hoc Monasterio S.N. de N. in præsentia Rmi P. D. N. a N. ejusdem Monasterii Abbatis (vel Prioris) & Monachorum ejusdem Monasterii sub Congregatione Casinensi, ad cujus rei fidem hanc petitionem manu propria scripsi die, qua supra. Et pro subscriptione Crucem calamo exarat in Cartula petitionis super Altare.

Alia quæ ibi sequuntur.

15. Deinde post orationes, vestium benedictionem, ac susceptionem, Sanctique Spiritus invocationem, & cæteras Regulæ, & Congregationis consuetas solemnitates, recipiatur ab omnibus stantibus ad osculum pacis.

De Commissorum instructione, & privilegiis.

16. Declaramus etiam, & firmiter statuimus Commissos nostros Fratrum nostrorum nomine censeri, & in eodem numero computari, ac durante eorum probationis anno a Magistro Novitiorum, tam circa corporalia obsequia exerceri, & probari, quam de spiritualibus, ac præsertim de modo mentaliter orandi, pro eorum capacitate instrui debere. Qui nostris Privilegiis inscripti, & specialiter nominati, gratiis, indulgentiis, & immunitatibus, sicut cæteri Monachi plenissime gaudent, donec in Congregatione sub obedientia vixerint, prout in Privilegio Eugenii IV.

17. Et ut tranquillioribus animis propositi sui Dño exhibeant famulatum, & activæ vitæ, cui maxime inservire noscuntur, operam ferventius impendant: omnium bonorum, tam spiritualium, quam temporalium, quæ in nostra Congregatione fiunt, & fient in posterum, ipsos Commissos tanquam nostros Fratres comparticipes esse decernimus. Provideatur etiam eorum necessitatibus tam spiritualibus, quam temporalibus omni charitate, & solicitudine, fiantque Orationes, & Sacra post mortem eorum, sicut consuetum est fieri pro Monachis.

De eorum Professione.

18. Qui Commissi post completum annum probationis, & non ante, quando Prælato cum Senioribus suis visum fuerit, ac concordi consensu omnium ipsorum, quos quatuor saltem, ultra votum Prælati esse volumus, aut duarum ex tribus partibus Conventus, si Superiores non convenerint (dummodo ætatis suæ annum vigesimum primum expleverint) prout decernitur in Institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum jussu Clementis VIII. editis, ad stabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo, datoque illis a Prælato Pallio, vulgo Mantello in signum receptionis, ab ipso, & ab omnibus Monachis sedentibus, recipiantur ad osculum Pacis.

19. Radantur eis mentum, & facies usque supra

Item de Capillis, & barba, necnon amotione ex Monasterio.

supra aurium summitates; Caput vero tondatur. Nec ipsis liceat mutationem petere; graviter puniendi, si id præsumpserint, cum recipiantur pro servitiis Monasteriorum; Ideo mutentur tantum ad instantiam Prælatorum: & pro eorundem, aut Monasteriorum necessitate, & commodo.

Emittant vota simplicia, dicant in die quamplurima *Pater*, & *Ave*, atque erudiantur in necessariis.

20. Et donec ipsis nobiscum permanere a Superioribus permittitur, teneantur servare Castitatem, Paupertatem, & Obedientiam per vota simplicia, a qua obligatione eo ipso solvuntur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit. Et quia etiam ipsi aliquod pensum servitutis Deo persolvere debent, dicant in Nocturnis, & Matutinis orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam triginta vicibus, septem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium pro qualibet hora; Ad Vesperas duodecim. Deputetur eis Monachus unus prudens ac maturus, qui eos instruat in via obedientiæ, & humilitatis; doceatque Doctrinam Christianam, Præcepta Euangelica, Regulam, & Constitutiones, ac modum inserviendi Missis, decore, ac gravitate, qua decet.

De eorum loco, necnon exercitio diebus festis.

21. Præterea ultimi secundum suos ordines stent, ubique post Monachos. In Refectorio autem comedant in quadam mensa a Monachis separata. Attendatur etiam ne diebus festis vacent otio, sed a præfato Monacho ipsis deputato, exponatur eis pro ipsorum captu verbum Dei.

Item scientia literarum.

22. Ordinamus etiam, quod de cætero nulli Commissorum nostrorum permittatur literas addiscere, neque in Clericum recipi possint. Qui vero legere sciunt, cum licentia Superiorum suorum, ita legant, ut cæteri non provocentur, & oriatur scandalum.

De Oblatorũ receptione, aliisque rebus.

23. Oblati non recipiantur, nisi ad formam Juris, ut gaudeant nostris privilegiis. Confiteantur, & communicent quolibet Dominico die, prout statuitur supra in Cap.46. num.3. Assignet autem eis Abbas locum secundum personarum conditionem, & prout ejus prudenti arbitrio videbitur.

24. Ipsi vero Oblati si sunt literati dicant Officium de Domina, & Officium Mortuorum, necnon aliquando septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis secundum suam devotionem; sin autem, penso spirituali quotidiano satisfaciant, sicut Commissi, vel saltem quotidie recitent Virgini precariam majorem Coronam.

De famulis Monasterii.

25. Hortamur insuper Prælatos, & Cellerarios, ut cum solicitudine moribus famulorum in Monasteriis degentium intendant, nec vitiis deditos sustineant; curentque, ut saltem ter in anno, computato Paschate ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctissimæ Eucharistiæ accedant. Conversos autem in Congregatione nostra amplius non recipimus.

De filiis Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

CAPUT LIX.

De modo recipiendi pueros, & jurejurando parentum non tribuendi illis bona, sed Monasterio tantum, si velint.

Si quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, (*a*) si ipse puer minori ætate est: Parentes ejus faciant petitionem, quam supra diximus, & cum oblatione, ipsam Petitionem, & manum Pueri involvant in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in præsenti petitione promittant sub Jurejurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi, vel certe si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint, in eleemosynam Monasterio pro mercede sua faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reservato sibi (si ita voluerint) usufructuario. Atque ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) Quod experimento didicimus. Similiter autem, & Pauperiores faciant. Qui vero ex toto nihil habeant, simpliciter petitionem faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram Testibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipse Puer minori ætate est.

Nunc non recipiantur.

1. (*a*) Hujusmodi Pueros minoris ætatis nullatenus in Congregatione recipimus, ut supra in Cap.30., de Pueris minori ætate.

De Sacerdotibus qui voluerint in Monasterio habitare.

CAPUT LX.

De modo recipiendi Sacerdotes, vel Clericos, eorum officiis, ac honore eis deferendo.

(*a*) Si quis de Ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogaverit, non quidem ei citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac petitione, sciat se omnem Regulæ disciplinam servaturum. Nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice, ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut Missam tenere, si tamen jusserit ei Abbas. Sin alias nullatenus aliqua præsumat, sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si forte ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio illum locum attendat, quando ingressus est in Monasterium, non illum qui ei pro reverentia Sacerdotii concessus est. Clericorum autem, si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipse tamen si promittit de observatione Regulæ, vel propria stabilitate.

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de Ordine Sacerdotum.

H. m. Sacerdotes præcedant tantum Novitios: itẽ Clerici, si Abbati videbitur.

1. (*a*) Cum Sacerdotibus, & Clericis Congregationem nostram ingredientibus, observamus ordinem Professionis.

2. Verum Presbyteros propter Sacerdotii reverentiam super alios Novitios collocamus. Idem quoque potest exequi Prælatus de aliis, si sibi videbitur, aliqua rationabili causa; quibus tamen propter hoc non intendimus præjudicare quoad tempus professionis.

Per aliquod tempus Missas non celebrent.

3. Prohibemus etiam præfatis Sacerdotibus celebrationem Missarum per aliquod tempus arbitrio Abbatis, ut ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipsi communicent cum Clericis.

De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

CAPUT LXI.

Malos ejiciant, bonos vero recipiãt, & precentur, cum licentia tamen Abba-

Si quis Monachus peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit, si pro Hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consue-

... tis eorum, si notum fuerit Monasterium.

suetudine loci, quam invenerit, & non forte superfluitate sua perturbat Monasterium, sed simpliciter contentus est, quod invenerit: suscipiatur quanto tempore cupit. Si qua tamen rationabililer, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne forte eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si vero postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hospitalitatis potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii; verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria etiam alii vitientur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici: non solum si petierit, suscipiatur *(a)* Congregationi sociandus; verum etiam suadeatur, ut stet: ut ejus exemplo alii erudiantur, quia in omni loco uni Domino servitur, & uni Regi militatur. Quem etiam si talem esse perspexerit Abbas, liceat eum in superiore aliquantulum constituere loco. Non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum, stabilire potest Abbas in majori quam ingreditur loco, si ejus talem perspexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio Monachum ad habitandum suscipiat, sine consensu Abbatis ejus, aut literis commendatiis, quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Congregationi sociandus.

Nunc cum alia sint tempora.

1. *(a)* Sanctissimus P. N. in Regula videtur concedere Monachos alterius Monasterii suscipi posse, si tamen literas commendatitias habuerint. Verum cum temporibus nostris multæ succreverint Religiones, variique sint earum mores, & ex his plerique levitate potius, quam sanctitatis zelo propria deserentes loca, ad nostraque accedentes, difficillime jam assumptos mores deponere valent, imo in stabilitate sua, vel murmurando, vel detrahendo iis, quæ apud nos vident, sæpissime gregem conturbant, & cum longa experientia didicerimus, raro tales ad profectum de quo sibi blandiuntur pervenisse.

Non recipiantur Fratres mendicantes.

Propterea, ut eorum stabilitati, & nostræ Congregationis paci utiliter consulatur, nullus de ordine Mendicantium suscipi debet in Monachum Congregationis nostræ, quia ex Constitutione Martini PP. V. recipientes, essent ipso facto excommunicati, & ipse receptus cogeretur redire ad suum Ordinem, quorum postremum jubet quoque Pius V.

Professi vero nostri iterum suscipiantur juxta supra statuta.

2. Ordinamus secundo quod Professi in Congregatione nostra, si alibi firmaverint stabilitatem suam, & redire voluerint, recipiantur, sed omnino, observatis quæ in Cap.29. statuta sunt.

Sed alii Religiosi juxta Const. Pii V.

3. In recipiendis aliis Religiosis de Ordinibus non mendicantium, servanda est Constitutio Pii V., & præterea licentia Capituli Generalis præhabeatur, qua non obtenta, neminem admittendum esse dicimus.

De Sacerdotibus Monasterii.

C A P. LXII.

Abbas ... Diaconatum vel Presbyteratum, dignum promoveat, qui tamen non se extollat, aliter puniatur juxta ibi decreta.

Si quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinare petierit de suis *(a)* eligat *(b)* qui dignus sit sacerdotio fungi. Ordinatus autem caveat elationem, aut superbiam, nec quidquam, præsumat, nisi quod ei ab Abbate præcipitur sciens se multo magis disciplinæ Regulari subditum, nec occasione Sacerdotii obliviscatur Regulæ obedientiam, & disciplinam: sed magis, ac magis in Domino proficiat. Locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium præter Officium Altaris; etsi forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vitæ merito eum promovere voluerit. Qui tamen Regulam a Decanis, vel Præpositis constitutam sibi servandam sciat: Quod si aliter præsumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis judicetur. Et sæpe admonitus, si non correxerit etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec sic, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, Si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut subdi, aut obedire Regulæ nolit.

D E C L A R A T I O.

Ibi: Eligat Abbas.

1. *(a)* Cum consilio, & consensu majoris partis Seniorum suorum computato voto Prælati.

Ibi: Qui Dignus est.

In Capitulo seniorum, constituto examine, eligendi sunt; nec promovendi sine licentia Capituli Generalis, & Visitatorum.

2. *(b)* Ideo volumus, quod Patres Monasteriorum una cum Senioribus prius diligenter promovendos ad Sacros Ordines, maxime vero ad Sacerdotium examinent super sufficientia, & literatura, moresque, & vitam attentius considerent. Et si (humana tamen fragilitate inspecta) fuerint judicati ad Officium, ad quod assumuntur, idonei, non prius ordinentur, quam obtenta licentia a Capitulo Generali, ac etiam a Visitatoribus; quam ipsi dare non possint, nisi in actu Visitationis, ut præsentialiter de eorum vita, & moribus, ac literarum sufficientia indagare, & cognoscere possint.

Urgente vero necessitate, sufficit licentia Præsidentis, vel Visitatoris, vel Abbatis, & Seniorum.

3. Casu vero magnæ necessitatis, puta propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, ita quod scandalum esset expectare tempus Capituli, vel visitationis: sufficiat licentia Præsidentis, vel unius Visitatoris, vel (si arctior necessitas urgeret) Prælati, & Seniorum, præmissa, ut diximus, examinatione, & discutione circa Ordinandos.

Sed ab uno ad alium Ordinem biennium fluat; quod imminuere potest Capitulum Generale, vel Regimen.

4. Hoc sane ante omnia attendentes, quod nullus etiam his stantibus necessitatibus, ad aliquem ordinem promoveatur nisi de biennio in biennium a die ingressus Religionis sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis, a quibus justas ob causas omnes prædicti poterunt per annum dispensationem obtinere, servatis tamen Sacri Concilii Tridentini, aliisque Apostolicis Decretis, quoad hujusmodi ordinandos.

Vel etiam Visitatores.

5. Visitatores vero possint ex legitima causa dispensare per duos, aut tres menses tantum cum hujusmodi Ordinandis salvis adamussim Decretis Concilii Tridentini, ut supra.

De rejectis in examine, & non idoneis.

6. Si quis autem a Capitulo proxime præterito, aut a Visitatoribus, aut ab Examinatoribus Episcopalibus ad præfatos Ordines ob insufficientiam, vel aliam causam, non fuerint admissi, non possint amplius per integrum annum præsentari, ut promoveantur. Interim teneant locum post eos, qui jam promoti erunt ad eum Ordinem,

ad quem ipsi minus idonei fuerunt reperti. Quod non solum de rejectis, sed etiam de non propositis, ob insufficientiam intelligi volumus, ut sic saltem rubore confusi magis soliciti reddantur ad necessaria discenda. Qui deinde cum fuerint ordinati restituantur suo loco Professionis.

7. Et si aliquis (prædictis omnibus non observatis, aut non repertus idoneus) fuerit ad aliquem ordinem promotus, non permittatur ei ordinis administratio, donec judicetur idoneus. Et Superior Monasterii, qui voluerit, vel etiam permiserit quempiam promoveri, puniatur judicio Capituli Generalis.

De iis, qui ex uno in aliud Monasterium transeunt.

8. Caveant etiam Patres ne primo anno, quo quis Monachus alicui monasterio deputatur, eum ad Ordines Sacros promoveri faciant, nisi servatis supradictis omnibus, & insuper habito consensu Prælati, & Seniorum Monasterii, in quo prius idem morabatur.

De prima Missa Sacerdotum.

9. Mandantes universis Prælatis nostræ Congregationis quatenus pro missis novis celebrandis, non permittant solemnes invitationes, aut oblationes fieri, sed pure, ac simpliciter, (prout nostræ consuetudinis est) celebrentur, nec Missæ novæ cantentur in alienis quibusvis Ecclesiis, sed tantum in Ecclesia Congregationis.

De non celebrantibus Sacerdotibus.

10. Ordinati Sacerdotes si celebrare noluerint, dicant in choro Antiphonas, sicut Clerici, nisi aliqua legitima de Causa per majoris partis Seniorum judicium approbanda, excusentur.

De Confessoribus publicis, & privatis.

11. Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & solvere in quo auctoritas, & scientia requiritur, injungimus Prælatis, ut ad audiendas Confessiones sæcularium eligant, aut proponant Monachos ad id idoneos, juxta dispositionem Concilii Tridentini, & Constitutiones nostras. Et hoc diligentius attendi volumus, ne (quod absit) in animarum detrimentum, & Religionis confusionem, aliquos ad tantum munus exercendum minus habiles præsentari contingat. Districte prohibentes, ne aliquis ex nostra Congregatione Monachus possit hujusmodi facultatem audiendi Sæcularium Confessiones ab Ordinariis locorum petere, & obtentis licentiis uti absque Abbatis sui licentia. Contra facientes vero graviter puniantur. Deputent insuper in singulis Monasteriis juxta Decretum felicis recordationis Clementis VIII. super casuum reservatione duos, tres, aut plures Confessarios pro subditorum numero majori, vel minori; iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui a non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit.

Reddent se dignos tanto ministerio.

12. Qui ad hoc munus electi studeant diligenter huic tam commendabili officio se aptos reddere, omnemque industriam adhibeant, ut ob Dei honorem, animarumque salutem (qua nihil est Deo acceptius) opus suum utiliter exequantur. Quod ut dignius adimpleatur etiam Visitatores, si opus fuerit, Prælatis hæc omnia exacte servare mandabunt.

Nihil a confitentibus accipiant.

13. Interdicet etiam Prælatus sub gravi pœna, iis, qui ad audiendas Confessiones sunt deputati, ne quavis occasione, seu prætextu pietatis, & eleemosynæ pauperibus faciendæ, neque etiam pro Missis celebrandis aliquam pecuniam petant, aut oblatam a confitentibus accipiant quovis quæsito colore. Quod si quis ex confitentibus pertinacius insisteret aliquid dare, ad Sacristam Monasterii dirigatur.

De visitantibus infirmos.

14. Inhibemus Prælatis præterea, & Monachis nostræ Congregationis occasione visitationis, aut assistentiæ infirmorum extra Monasteria dormire.

De funeribus, & exequiis.

15. Ad funera, & mortuorum exequias nulli omnino accedere liceat.

De fugitivis, & apostatis Sacerdotibus.

16. Denique Monachis nostris fugitivis si qui fuerint, vel qui extra obedientiam nostram ad sacros Ordines promoventur, si redierint, non permittatur in eis ministrare, nisi per Capitulum Generale cum eis dispensetur, & ex novem Diffinitoribus octo consentiant. Si quis autem in Apostasia, quod Deus avertat, Ordines receperit, ab eorum administratione perpetuo arcendus erit.

De Ordine Congregationis.

CAPUT LXIII.

Attendatur tempus conversionis, & meritum personarum.

Ordines suos in Monasterio ita conservent, ut conversionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi libera utens potestate injuste disponat aliquid: sed cogitet semper, quia de omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergo (*a*) secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi Fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in choro standum, & in omnibus omnino locis ætas non discernatur in ordine, nec præjudicet; quia Samuel, & Daniel pueri Presbyteros judicaverunt. Ergo (*b*) exceptis iis, quos (ut diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut verbi gratia, qui secunda diei hora venerit in Monasterio juniorem se noverit esse illo, qui prima hora diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit.

De honore, quem deferent inferiores superioribus, eorumque nominibus.

Pueris vero per omnia ab omnibus disciplina teneatur. Juniores ergo Priores suos honorent; Priores vero Juniores diligant. In ipsa autem appellatione nominum nulli liceat alium puro appellare nomine, sed (*c*) Priores Juniores suos Fratres nominent: Juniores autem Priores suos Nonnos vocent, quod intelligitur paterna reverentia. Abbas autem quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur; non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubicunque autem sibi obviant Fratres, Junior a Priore (*d*) benedictionem petat. Transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi; nec præsumat Junior consedere, nisi ei præcipiat senior suus, ut fiat, quod scriptum est: Honore invicem prævenientes. Pueri parvuli, vel adolescentes in Oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur. Foris autem, vel ubiubi custodiam habeant, & disciplinam, usque dum ad intelligibilem ætatem perveniant.

Adolescentes sint sub disciplina usque ad certum tempus.

DECLARATIO.

Ibi: Secundum Ordines, quos constituerit.

De ordine inter Superiores servando.

1. (*a*) Declaramus secundum morem nostrum antiquum, quod post Abbates Regiminis sint Abbates Titulares, deinde Priores Claustrales; Post prædictos sint Priores Titulares, deinde Magistri Novitiorum, postea Decani; Qui secundum

dum ordinem professionis locum teneant inter se. Post præfatos sequantur cæteri Monachi, secundum ordinem professionis præter eos, qui aliqua de Causa degradati fuerint.

2. Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares: tituli hujusmodi de cætero facile non conferantur, sed iis tantum, qui in illis officiis se laudabiliter gesserint, & propter ætatem, aut valetudinis imbecillitatem, ad illa sustinenda inhabiles sunt effecti. Locus autem Superior, ut ajunt, neque a Capitulo Generali, neque a Regimine alicui concedatur per totam Congregationem, sed aliquem in privato Monasterio aliis præferre in arbitrio sit Abbatis juxta Regulam Cap. 60.

Si aliter Abbati non placuerit.

De non promotis sua culpa ad Ordines.

3. Qui ad Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum expleto secundum Constitutiones nostras tempore non fuerint ordinati quacunque de causa culpabili, teneant locum in præcedenti Capite sibi assignatum, post promotos scilicet ad eum ordinem, ad quem ipsi adhuc promoveri non potuerunt, transacto talis promotionis tempore.

Fit ubique professorum catalogus.

4. Ut autem prædictus ordo melius servari possit, habeatur in singulis Monasteriis Catalogus omnium Monachorum nostræ Congregationis Professorum, in quo singulis annis scribantur, qui professionem emiserunt, apposito die, & anno.

Ibi: Exceptis iis, quos, ut diximus.

De loco Præsidentis.

5. (*b*) Ad omnem ambiguitatem tollendam in nostra Congregatione circa illos, quos altiori consilio duximus præferendos: Ordinamus, quod Pater Præsidens omni tempore primum locum inter Patres Congregationis, & Sedem Abbatis in Choro, si præsens fuerit, teneat in quocumque Monasterio. Quo absente a choro liceat Abbati tenere sedem suam. Benedictionem, & omnia signa, tam particularia, quam generalia faciat, ubique incipiat: *Te Deum laudamus*, cantet Euangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

Visitatorum in actuali visitatione.

6. Id ipsum concedimus Visitatoribus, cum in actu visitationis absente Præsidente, fuerint, sed teneant secundi chori primam sedem. Quo visitationis tempore, (vel si forte Præsidens adsit) in signum Reverentiæ Prælatus Loci, etiamsi esset Visitator teneat secundam sedem primi chori.

Visitatorum non actu visitantium.

7. Quod si Visitatores fuerint in aliquo Monasterio, & non visitationis causa: teneant quidem semper locum super Prælatum, sed signa dumtaxat præeminentiæ faciant principalia sibi invicem deferendo, secundum Ordinem Professionis suæ: nisi forte Prælatus loci esset, & ipse Visitator, quia tunc in Monasterio suo tantum, etiam super antiquiores Visitatores locum tenebit, ratione particularis regiminis, extra tamen publicas functiones, hospitibus loco cedere urbanitatis officium reputamus.

Visitatorum ex non officio.

8. Visitator actu, & non officio, si Prælatus extiterit tempore visitationis tantum præcedat Loci Prælatum, nisi qui visitatur, esset & ipse Visitator officio, quo casu immediate post ipsum, locum teneat, & eo absente, omnia signa faciat, sicut, & ceteri Visitatores.

Visitatorum non Prælatorum.

9. Idem servetur in Visitatore actu, qui non esset Prælatus, ut videlicet omnia signa faciat absente Prælato, sicut cæteri Visitatores Prælati.

Aliorum Prælatorum.

10. Reliqui vero Prælati faciant ubique in absentia Prælati Loci, & Visitatorum signa præeminentiæ: sibi invicem deferendo, secundum Professionis tempus.

Prælatorum Localium, & Titularium, & horum obedientia.

11. Prælatus autem Loci si præsens fuerit, præcedet & antiquiores; Titulares vero immediate post alios Prælatos de Regimine, ita tamen, ut qui fuerunt de Regimine, omni loco, & tempore præcedant eos, qui nunquam fuerunt Abbates de Regimine, servantes respective Professionis suæ tempus, sibi invicem deferendo, & in eorum absentia signa præeminentiæ faciant. Præfatis Abbatibus Titularibus locum assignamus post primam sedem primi chori: Volumusque eos esse subjectos Prælatis, cum quibus degunt per omnia sicuti cæteri Monachi, etiam in scribendis, & recipiendis literis, sicut dictum est Cap. 54. & tenere Loca suæ Professionis, cum in Capitulo generali cæteri Prælati fuerint absoluti. Insuper Abbates Titulares, qui non fuerunt regiminis, genuflectant Abbati Loci de Monasterio exeuntes, & revertentes; necnon cum tarde ad Chorum, & Refectorium venerint. Habeant vestiarium simplex, sicut & cæteri Monachi, & famulus, vel Commissus eis deputetur ex iis, qui in aliis exercitiis Monasterii inserviunt. Omnes autem Titulares, tam qui fuerunt de Regimine, quam qui nunquam fuerunt Regiminis, teneantur revelare pecunias, & res pretiosas, si quas habent, Prælato Monasterii sub pœnis ab eodem Prælato comminatis. Hortamur autem Prælatos, ut erga Abbates Titulares ætate, & merito venerabiles, officiose, & discrete se gerant.

Reliquorum Superiorum, & aliorum Fratrum.

12. Seniores vero sic sibi invicem deferant, ut Priores Claustrales ex suo Monasterio ad aliud euntes, teneant Locum post Priorem Claustralem Monasterii, in quo fuerint. Magistri autem Novitiorum, stent immediate post Priorem Claustralem: præcedendo omnes alios Decanos, & faciendo signa omnia, tam præeminentiæ, quam Jurisdictionis in suo Monasterio. In alio vero Monasterio stet super omnes Decanos, excepto Magistro Novitiorum illius Monasterii, & faciat signa tantum præeminentiæ. Similiter Decani post Decanos secundum professionem sibi invicem deferentes: Et absentibus superioribus Monasterii faciant signa, etiam particularia. Similiter, qui non sunt Superiores absentibus Superioribus suis dignitate, & professione idem faciant.

Recensentur actus præeminentiæ.

13. Ut autem signa, & actus præeminentiæ, & signa particularia, sive Jurisdictionis cunctis perspicua esse possint: Declaramus actus præeminentiæ eos esse, qui solam Personæ dignitatem consequuntur. Hujusmodi censentur benedictiones Lectionum, mensæ, & Completorii: Recitatio orationis Dominicalis in officiis Divinis, præintonationes Cantici *Te Deum laudamus*, & & Antiphonarum post horas Canonicas, Euangelii Lectio ad Matutinum, aqua lustrali Monachos, & Fratres post Completorium, aspergere, & similia. Edere item signa inchoandi officium, Lectiones, orationes, Comestionem: Et officio, ac mensa expletis, signum exurgendi, aut discedendi dare, præeminentiam solam innuunt. At præcipere, quod Lectiones, Capitula, aut Antiphona decantentur; Monachis vero ad chorum, vel ad mensam venientibus eisdem post Lectiones recitatas, aut post alias functiones, genuflexis signum dare, ut surgant, aut errantibus mandare, ut genuflectant, actus sunt, & signa Jurisdictionis. Illa ad Titulares superiores spectant: hæc in Superiores regiminis cadunt. Monacho in Capitulo ante Completorium lecturo, signum Lectio-

Item actus jurisdictionis.

Ad quos spectant.

Lectionis inchoandæ dabit Superior Titularis; Terminandi vero signum Superior Regiminis faciat. Et priusquam Superior Titularis inchoet *Te Deum laudamus*, a Superiore Regiminis sciscitabitur, num cantu, an absque cantu recitandum sit; quod idem intelligimus faciendum diebus, quibus Completorium cantu persolvendum erit, & in aliis similibus casibus.

A suprà statutis de loco, excipiuntur Abbas Montis Casini.

14. Abbatem Casinensem propter dignitatem loci, ac reverentiam merito statuimus, ab hac generalitate excipientes, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos etiam loci, & Visitatores (excepto tamen Visitationis tempore) tam in suo Monasterio, quam in aliis. Extra Regnum Neapolitanum præcedat omnes Prælatos exceptis Visitatoribus, & Prælato Loci.

Item Prior.

15. Prior quoque Casinensis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios Priores Loci. Extra autem teneat locum suæ professionis.

Abbates Sancti Pauli de Urbe, & SS. Trinitatis Cavæ.

16. Abbates vero Sancti Pauli de Urbe, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ propter spiritualem, & temporalem Jurisdictionem, quam in Castris sibi subjectis exercent in Monasterio, & Locis suis tantum super Visitatores, excepto visitationis tempore locum tenere decernimus. Procurator Generalis in Curia Romana semper, & ubique teneat locum super omnes Abbates; exceptis Visitatoribus, Abbatibus Montis Casini, Sanctissimæ Trinitatis Cavæ, & S. Pauli de Urbe, & Abbatibus Loci.

Ac Procurator Generalis in Urbe.

De ordinationibus, & licentiis Visitatorum, Præsidentis, & Prælatorum post completum eorum munus.

17. Ordinata per Visitatores, & Prælatos Monasteriorum in Monasteriis suis, durant post eorum officium, nisi a Successoribus fuerint revocata, nec ea volumus revocari, nisi justis de causis. Et transgressores graviter puniantur.

18. Licentias autem particulares, aut dispensationes, quæ ultra visitationis tempus sunt duraturæ, Præsidens, seu Visitatores nullas concedant, ne forte confusionem potius, quam pacem in Monasteriis relinquant. Sed illas particularibus Prælatis, qui Animarum sibi commissarum clariorem habent notitiam, relinquant: nisi in casibus, quos ad se rationabiliter pertinere patebit.

19. Et tunc in scriptis dent præfatas licentias cum appositione parvi sigilli Congregationis, aliter eis non adhibeatur fides, nec ipsis uti valeant, qui eas receperint.

Ibi: Priores Juniores suos Fratres vocent.

De horum, & aliorum nominibus.

20. (c) Ex nostra antiqua consuetudine ad differentiam Mendicantium, Monachos nostros appellamus Domnos, sed affectu Fratres Juniores, Seniores suos Patres vocant, Abbas vero Dominus, & Abbas appelletur.

Ibi; Benedictionem petat.

21. (d) Hanc benedictionis petitionem intelligimus signo magis, quam verbo, ideo per inclinationem Capitis fiat.

De Ordinando Abbate.

CAPUT LXIV.

Eligantur Abbas consensu totius Congregationis, vel sanioris partis, & aliquando ab Episcopo, vel aliis Abbatibus, vel Christifidelibus vicinis.

(a) In Abbatis ordinatione illa semper consideretur ratio, ut hic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio, secundum timorem Dei, sive etiam pars, quamvis parva Congregationis, saniori consilio, elegerit. Vitæ autem merito, & sapientiæ doctrina eligatur, qui ordinandus est: etiamsi ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus (b) in notitiam Episcopi (ad cujus diœcesim pertinet Locus ipse) vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum prævalere consensum, & Domui Dei dignum constituant dispensatorem: Scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud caste, & zelo Dei faciant, sicut e contrario peccatum, si negligant.

Quibus dotibus prædictus esse debeat.

Ordinatus autem Abbas cogitet semper quale onus susceperit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ; sciatque sibi oportere prodesse magis, quam præesse. Oportet ergo eum esse doctum in lege Divina, ut sciat unde proferat nova, & vetera: castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam judicio, ut idem ipse consequatur. Oderit vitia, diligat Fratres. In ipsa autem correctione prudenter agat, & ne quid nimis: ne dum nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: suamque fragilitatem semper suspectus sit: memineritque, calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia: sed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, sicut jam diximus, & studeat plus amari, quam timeri: non sit turbulentus, & anxius; non sit nimius, & obstinatus; non sit zelotypus, & nimis suspiciosus: quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus: sive secundum Deum; sive secundum sæculum sint: opera quæ injungit discernat, & temperet; cogitans discretionem S. Jacob dicentis: Si greges meos plus inambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo, aliaque testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod, & fortes cupiant, & infirmi non refugiant. Et præcipue, ut præsentem Regulam in omnibus conservet: ut dum bene ministraverit audiat a Domino, quod servus bonus qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo: Amen dico vobis, ait, super omnia bona sua constituet eum.

DECLARATIO

Ibi; in Abbatis ordinatione.

Eligantur Abbates a Capitulo Generali, vel Dieta.

1. (a) Hodie secundum privilegia nostra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas, sesqui anno post Capitulum celebrandas; in quibus interveniant tantummodo Prælati Regimen habentes.

Qui eligi possint, vel debeant in Abbates regiminis, vel tituli: nemini tamen concedatur locus inter Abbates.

2. Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi possit, nisi prius per quinquennium expletum fuerit Prior Claustralis, & in observantia Regulari immediate exercitatus, præter Cancellarium, & Capsarium, dummodo Priores extiterint, & tempus a Constitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi possit in Abbatem cum solo titulo, nisi prius fuerit Abbas cum Regimine, vel saltem Prior Claustralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus regimine se laudabiliter gesserit. Illa siquidem dignitas talibus debetur, tanquam de Congregatione benemeritis. Locus vero inter Abbates, tam de Regimine, quam cum solo titulo, nemini imposterum concedatur. Si quis autem contra præsentis Constitutionis formam, promotus fuerit, eo ipso hujusmodi promotiones nullas, & invalidas declaramus. Prælatorum vero electiones fiant secun-

secundum merita, non ad favorem Principum, juxta formam Brevis Apostolici Gregorii XIII., de quo in prima parte ordinationum, & prævia Visitatorum approbatione. Qui Abbates ex Indulto Sedis Apostolicæ habent omnia privilegia, & insignia, & jurisdictionem, quam Abbates perpetui, & benedicti habere consueverunt. Quod enim nostri nunc, & olim non benedicuntur solemniter, indultum fuit ad favorem Congregationis, non in detrimentum dignitatis, ut ex privilegio Eugenii IV.

Abbatum jura, & privilegia.

3. Membra Monasteriorum suorum, & beneficia sibi subjecta visitare teneantur.

Eorum visitatio.

4. Prohibemus Prælatis ipsis accessum ad Curiam Romanam, nisi de consensu P. Præsidentis, & utriusque Visitatoris suæ Provinciæ, necnon Abbatis S. Pauli, & Procuratoris in Curia.

Nonnulla eis interdicuntur omnino, vel sine licentia.

5. Prohibemus etiam eis executionem ultimarum voluntatum, ut videlicet neque ipsi id exercere, neque Monachos suos ad hujusmodi habilitare valeant, sine licentia Patris Præsidentis, aut Visitatorum, nisi in casu alicujus imminentis necessitatis. Evitent quoque superfluos, & vanos apparatus in cameris, omnemque pretiosam supellectilem statui pauperum minime convenientem. Super quod invigilent PP. Visitatores, & tales excessus (si quos invenerint) referant Regimini, a quo severe erunt puniendi, qui prima vice cum charitate admoniti, non abstinuerint.

6. Damus eis liberam, & ordinariam potestatem regendi, & gubernandi Monasteria per Capitulum Generale, vel Regimen ipsis commissa: Monachosque, ac Commissos, & Novitios, cæterosque ad Monasteria sibi credita spectantes, tam in spiritualibus, quam in temporalibus secundum S. P. N. Benedicti Regulam, & Constitutiones nostras. Ipsi autem cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monasterium mutantur, quamprimum se ab omnibus aliis negotiis expedientes, recto tramite ad sibi assignata Monasteria se conferant. Damus insuper eis potestatem eligendi sibi confessarios, qui eos absolvant, & salutarem eis pœnitentiam injungant, auctoritatem etiam audiendi confessiones omnium Prælatorum, & Fratrum nostræ Congregationis ad eorum Monasteria venientium, vel alicui ex suis Monachis facultatem prædictam committendi.

Conceditur vero multiplex potestas.

7. Præterea eis conferimus potestatem examinandi licentias Fratrum nostrorum, & quos repererint non complesse conditiones suarum licentiarum, vel aliter deprehenderint fugitivos, gyrovagos, vel Apostatas capi faciendi, & in custodia retinendi, impetrato etiam, si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Ibi: Ad notitiam Episcopi.

8. (*b*) Hodie ex Indulto Apostolico tota nostra Congregatio, & singula Monasteria exempta sunt ab Ordinariorum jurisdictione, & immediate Apostolicæ Sedi subjecta. Quibus autem casibus ad Ordinarios recurrendum sit, jura præscribunt.

Monasteria non sunt subjecta Ordinariorum jurisdictioni.

De Præposito Monasterii.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sint aliqui maligno spiritu superbiæ inflati, qui æstimantes se secundos Abbates esse, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissentiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam & Præpositus ordinatur. Quod, quam sit absurdum, facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis, materia ei datur superbiendi dum ei suggeritur a cogitationibus suis exutum eum esse a potestate Abbatis sui, quia ab ipsis est ordinatus, a quibus & Abbas. Hinc suscitantur invidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, dissentiones, exordinationes. Et dum contraria sibi invicem Abbas, Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est sub hac dissentione animas periclitari, & ii, qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem. Cujus periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in ordinatione se fecerunt auctores.

Multa oriuntur mala propter Præpositum, maxime si ab eisdem, ac ab Abbas, ordinatus fuerit.

Ideoque nos prævidemus expedire propter pacis, charitatisque custodiam in Abbatis pendere arbitrio (*a*) ordinationem Monasterii sui. Et si potest fieri per Decanos ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterii, prout Abbas disposuerit, ut dum pluribus committitur, unus non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio petierit rationabiliter cum humilitate, & Abbas judicaverit expedire, quemcunque elegerit Abbas cum consilio Fratrum timentium Deum, ordinet ipse sibi Præpositum. Qui tamen Præpositus illa agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo, ei injuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantum Prælatus est cæteris, tantum eum oportet solicite observare præcepta Regulæ. Qui Præpositus, si repertus fuerit vitiosus, aut elatione deceptus superbiæ, aut contemptor Sanctæ Regulæ fuerit comprobatus, admoneatur verbis usque quater, si non emendaverit, adhibeatur ei correctio disciplinæ Regularis. Quod si neque sic correxerit, tunc dejiciatur de Ordine Præpositturæ, & alius, qui dignus est in loco ejus subrogetur. Quod si, & postea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monasterio expellatur. Cogitet tamen Abbas se de omnibus Judiciis Deo redditurum rationem, ne forte invidiæ, aut zeli flamma urat animam.

Hinc tamen necessitate urgente eligitur Præpositus, quem ordinet Abbas, cui ille obediat, aliis p... niatur.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monasterii sui.

1. (*a*) Sicut nobis est curæ, ne Prælati existant perpetui, sed quolibet Capitulo a sua Prælatione absolvantur, ita diligenter intendimus, ne Præpositus Monasterii, qui secundum morem nostrum Prior Claustralis vocatur; Senioresque, ac cæteri Officiales Monasteriorum perpetui videantur.

Superiores & Officiales omnes singulis Capitulis innoventur.

2. Idcirco statuimus, ut postquam Prælatus ad Monasterium sibi assignatum venerit infra octo dies, si commode fieri poterit, convocatis cunctis Fratribus in Capitulo realiter absolvat omnes habentes aliquod officium, vel administrationem, vel titulum. Ipsique in signum assensus prædictæ absolutionis, inclinato capite reverenter assurgant: accusantesque se de excessibus suis in hujusmodi officiis commissis, veniam prostrati coram omnibus, postulent: clavesque ad ipsa officia

Quomodo Prælatus deponere, & eligere debeat Officiales.

cia pertinentes, si quas habent, Prælato consignent, prætereaque omnia, ut supra in Cap.33. *si debeant Monachi proprium aliquid habere*, ac locum professionis teneant, nec in ipsis officiis ulterius se intromittant, nisi Prælatus aliter dispofuerit, & eorum curam ipsis interim commiserit.

3. Omnes etiam, qui occasione alicujus officii in superiori loco erant constituti per tres saltem dies loca suæ professionis teneant. Prælatus vero, qui ad Capitulum Generale non accesserit, si confirmatus in eodem loco fuerit, id ipsum faciat intra octo dies, postquam de ipsa confirmatione certior factus fuerit.

4. Itaque nutu Prælati juxta tenorem Regulæ Præpositus, cæterique Officiales instituantur, & inde rursus amoveantur cum consilio tamen Seniorum suorum.

Ter in anno legantur Ordinationes Capituli.

5. In nova Officialium, vel depositione, vel publicatione, Prælatus legat in Conventu ordinationes, & admonitiones factas in Capitulo Generali, quæ ter in anno legendæ sunt, ne quis de ignorantia se excuset, cum videlicet Prælatus redierit a Capitulo Generali circa festum omnium Sanctorum, & circa Quadragesimam.

Mortuo Prælato, vel absente, vel Capituli tempore Prior præsit regimini juxta illius ordinationes.

6. Constituimus etiam, ut casu, quo Prælatus moreretur, aut ad Capitulum Generale proficisceretur, omnis ejus in spiritualibus auctoritas remaneat penes Priorem. Quæ auctoritas duret, donec ad Monasterium veniat novus Prælatus, vel pristinus revertatur, etiamsi qui loco Prælati relictus fuit, alteri Monasterio fuisset assignatus.

7. Volumus autem eo tempore id observari, quod Prælatus constituerit antequam moreretur, vel ad Capitulum pergeret. Quod si Prior, vel alius Superior contra fecerit, & scandalum ob id ortum fuerit, deponatur. Si autem res minoris momenti fuerit, stet per mensem in loco suæ Professionis, ut obedientiam, & humilitatem discat.

Item aliquando Prælato præsente.

8. Similiter si contigerit Prælatum ad Capitulum non accessisse, cessante causa manifestæ infirmitatis, aut alia legitima causa judicio P.Præsidentis, aut Visitatorum approbanda, ipso facto, ut cæteri Prælati fuerint in Capitulo absoluti, ipse quoque absolutus intelligatur, & in Priorem Claustralem tunc, & eo casu omnis tam in Spiritualibus, quam in temporalibus, transferatur potestas usque ad novam provisionem Monasterii.

9. Secus autem si cum licentia præfatorum, aut justo infirmitatis impedimento remanserit: tunc enim ei continuatam omnem potestatem usque ad novum Prelatum, vel suam confirmationem, declaramus.

Ei pareant Cellerarii.

10. In supradictis casibus Cellerarii, & alii, qui temporalia curant, interim recurrant ad prædictum loco Prælati constitutum, ipsique pareant, & ejus consilio, & assensu omnia faciant.

11. Sed præter casus prædictos, Prælati declarent (dum eos a Monasterio abesse contigerit) quam auctoritatem relinquant suo in loco remanentibus, tam circa reservatos, quam circa reliqua occurrentia.

Nihil tamen immutet.

12. Caveant interea Priores Claustrales diligenter, ne Prælatis suis absentibus, æstimantes se secundos Abbates, Fratribusque gratificari cupientes novitates facere, & per ordinationum tenorem, seu rationabilem consuetudinem dispensare, vel recreationes concedere ullo pacto de cætero præsumant: si secus fecerint, graviter puniantur.

13. Quapropter ordinamus, ne ille immediate Monasterio, in quo quis Prior fuerit, possit in Prælatum deputari, sed si promovendus fuerit, alii Monasterio promoveatur deputandus. Nec prima vice eligatur Abbas suiMonasterii.

De Ostiario Monasterii.

CAP. LXVI.

De Ostiarii officio, Cella, & solatio.

(*a*) Ad Portam Monasterii ponatur Senex Sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cujus maturitas eum non sinat vagari. Qui Portarius Cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper præsentem inveniant, a quo responsum accipiant. Et mox, ut aliquis pulsaverit, aut Pauper clamaverit; *Deo gratias*, respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei reddat responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius, si indiget solatio, Juniorem Fratrem accipiat. (*b*) Monasterjum autem, si fieri potest, ita debet construi ut omnia necessaria, id est aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diversæ intra Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem Regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis Fratrum de ignorantia se excuset.

In Monasterio sint omnia necessaria.

DECLARATIO.

***Ibi**: Ad Portam Monasterii ponatur Senex.*

1. (*a*) Non tam ætate, quam moribus.

***Ibi**: Monasterium si fieri potest ita debet construi.*

Prælati non facile ædificent.

2. (*b*) Quia sæpe ex multa aviditate ædificandi magnas jacturas Monasteria patiuntur, & plerumque ipsa ædificia, regulariter viventibus, minus congrua construuntur, dum pro libito quisque ædificare satagit; idcirco ordinamus, & constituimus, ut ædificia Monasteriorum non facile, aut præcipiantur per Prælatos nostræ Congregationis, aut construantur, aut destruatur.

Nec sine cōsensu seniorū.

3. In ipsis igitur ædificiis, si res extiterit quinquaginta scutorum, aut minoris sumptus (dummodo Monasterium non sit ære alieno gravatum) & modicæ novitatis, eam a Prælatis fieri permittimus. Si vero paulo majoris sumptus, & novitatis, faciant cum consensu Seniorum suorum votis secretis.

Vel etiā Capituli Generalis, vel Regiminis.

4. Quod si ædificia ipsa grandis sumptus essent, aut notabilis novitatis, non fiant sine consensu prædictorum Prælatorum, & Seniorum, addita etiam licentia, seu consensu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5. Et hæc ipsa notabilitas consideretur secundum conditiones Monasteriorum, habito respectu ad expensas, seu novitates, seu aliam rem nota dignam; quia sepe contingit parvam rem, puta scalam, ostium, & hujusmodi majoris esse novitatis, quam unius, vel plurium Camerarum ædificium.

Idem dicendum de Præsidente, vel Visitatore.

6 Si autem contigerit, Fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monasterio, ubi Prælatus fuerit Præsidens, aut Visitator, advocetur alter Visitator, qui si accedere non possit, advocentur duo Patres viciniores.

7. Cum vero evenerit, Visitatorem discordare a sensu Patris Monasterii, & Deputatorum, aut aliter simul concordare non posse, tunc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen; & audita Sententia Visitatorum, aut alio-

rum

rum Patrum vicinorum, necnon Prælati, & Seniorum, stetur Judicio majoris partis eorum.

De modo ædificandi, & modulis conficiendis.

8. Et prædicta intelligantur non solum de re ædificanda, sed etiam de modo, qualiter scilicet construi debeat.

9. Unde in omnibus Congregationis nostræ Monasteriis, si juxta prædictum ordinem ædificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Præsidentis, & Visitatorum, adjunctis aliis duobus Prælatis.

10. Nullus vero Prælatorum audeat mutare ipsos modulos, aut ædificia per alios incœpta, nisi de Capituli Generalis, vel saltem Visitatorum licentia, addito etiam Peritorum consilio, & si quis voluerit in Monasterio, ubi aliquod hujusmodi incœptum sit, ædificare, teneatur omnino Fabricas cœptas perficere, nec aliunde initium ædificandi sumere possit.

Absque tamē ornamentis.

11. In quibus quidem ædificiis ubique vitentur cujusvis generis ornamenta, & præsertim in Cameris, & hospitiis, præterquam in Ecclesiis, rebusque Ecclesiasticis Divino cultui dicatis.

Nihil agendū de ære alieno sine licentia.

12. Prætera ordinamus, ne quis Congregationis nostræ Prælatus, Rector, aut Cellerarius, propter hujusmodi ædificia construenda, Monasterium ære alieno gravet, nec ultra Monasterii sui possibilitatem, hoc est annuum proventum, pecuniis alienis sine Capituli Generalis, aut duorum Visitatorum ad minus licentia, quæ non est concedenda nisi in casu evidentis necessitatis, vel utilitatis ædificare, vel emere bona immobilia audeant.

Idq; sub gravibus pœnis.

13. Constitutioni huic nostræ si quis contra facere ausus fuerit, pœna privationis dignitatis, Regiminis, & officii in proximo futuro Capitulo subjacebit, districte injungentes Visitatoribus, ut supra hujusmodi contraventionibus, petito prius, & accepto in actu visitationis Juramento inquirant. Et informationem desuper captam Diffinitoribus deferant, a quibus culpabiles erunt puniendi pœnis prædictis.

De Fratribus in via directis.

CAPUT LXVII.

Quid agere debeant in via, & in Monasterio post regressum, nec quicquam referant.

Dirigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis Orationi se commendent, & semper (*a*) ad Orationem ultimam operis, commemoratio omnium absentium fiat. Revertentes autem de via Fratres ipso die, quo redeunt per omnes canonicas horas, dum expletur opus Dei prostrati solo Oratorii ab omnibus petant Orationem propter excessus, ne quid forte subripuerit in via visus, aut auditus malæ rei, aut otiosi sermonis, nec præsumat quisquam aliis (*b*) referre quæcumque foris Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si quis præsumpserit, vindictæ Regulari subiaceat. Similiter, & qui præsumpserit claustra Monasterii egredi, vel quocumque ire, vel quippiam quamvis parvum, (*c*) sine Abbatis jussione facere.

DECLARATIO.

Ibi: ad Orationem ultimam.

Pro absentibus orent omnes.

1. (*a*) Ob hoc in fine Orationis, quam dicimus in Memoriam B. Mariæ Virginis, quæ est ultima Oratio addimus: *Divinum auxilium &c.*

Ibi: Referre.

2. (*b*) Curent omnino Patres, ut hæc Pars, Regulæ observetur, & transgressores graviter puniantur, quia plurima destructio est.

Confirmatur Regulæ pœna, & describitur.

3. Quapropter, si quis in hoc notabiliter excesserit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati toties quoties contravenerit.

Ibi: sine jussione Abbatis.

4. (*c*) Hæc jussio accipitur aliquando pro licentia, ideo inhibemus, ne quis Fratrum nostræ Congregationis sine jussione, vel licentia Abbatis, vel ejus, qui ipso absente, illius gerit vices, extra Monasterium, vel clausuram egredi audeat, graviter si contra fecerit pro qualitate excessus puniendus.

Nemo sine licentia egrediatur ex Monasterio.

5. Habita vero licentia, genibus flexis benedictionem petat, tam discedens, quam revertens: qui contra fecerit graviter puniatur.

Flexis genibus benedictionem petant.

6. Nullus nostrorum possit accedere ad Præsidentem, seu Visitatores existentes in alio Monasterio, nisi habita licentia a Prælato suo, sive ab ipsis Visitatoribus, & Præsidente.

Licentia adeundi Præsidentem, vel Visitatores.

7. Et si quis mutatus habuerit Syndicatum, aut procurationis Mandatum in personam suam a Monasterio a quo recedit, interdicimus, ut penitus non præsumat eo amplius uti, arbitrio Capituli Generalis, vel Regiminis. Si aliter præsumpserit, puniendus. Et ad cautelam volumus omnino, ut in talium mutatione revocentur hujusmodi Syndicatus, & procurationes.

Procurationius Monasterii non valet in altero.

8. Statuimus etiam, quod licentia eundi ad affines, vel consanguineos visitandos, vel ad alia loca recreationis causa, ultra unius diei iter a Monasterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, a nemine possit concedi præterquam a Capitulo Generali. Quod si quis Prælatus voluerit aliquem ex suis Monachis ad aliud quodcumque vicinum Monasterium recreationis, vel negotii privati causa, mittere, non prius id faciat, quam consentiat Prælatus ejus Monasterii, ad quod eum mittere intendit.

Licentia pro itinere unius diei, vel plurium.

9. Si vero intra annum necessitas accideret aliquibus, ultra unius diei iter eundi, tunc Pater Præsidens, vel primus Visitator illius Provinciæ, in qua non fuerit Pater Præsidens, possit prædictam licentiam concedere: hoc tamen addito quod, cum ad beneficium dictorum consanguineorum ire petierint, de cætero ipsorum consanguineorum expensis, & sumptibus vadant, ne Monasteria nostra graventur.

Cujus expensis conficiendum iter.

10. Similiter si Prælatum, vel Monachum prætextu valetudinis, vel negotiorum ad Congregationem non spectantium, apud Consanguineos, vel Amicos diu commorari contigerit, Monasterium nihil illi subministrare teneatur; et si Cellerarius id facere ausus fuerit, Superiores Monasterii ea dispendia, ut illegitima respuant, & Cellerarius severe puniatur.

11. Quod si Prælati mora extra Monasterium tres menses excesserit, Præsidens, & Visitatores illi Monasterio Administratorem deputent.

Post Prælati absentiā trium mensium deputatur Administrator.

12. Prohibemus autem nostris negotia, & lites Consanguineorum, & Affinium, aliorumve sæcularium amplecti, & præsertim ne ad Tribunalia quævis accedant, nisi ex urgentissima extremæ necessitatis causa a Prælato cognoscenda.

Fratres non assumant Sæcularium negotia.

13. Euntes ultra unius diei iter, portent secum literas testimoniales Prælati sui, sine quibus si fu-

Deferant licentias scriptas.

si fuerint inventi, carceri mancipentur. Quas item literas mutati ad alia Monasteria accipiant a Superioribus Monasteriorum, e quibus mutati sunt.

De Monachis amovẽdis, eorum itinere, expensis, rebus deferendis, & delatis.

14. Curantes quoque, juxta Regulam, omne periculum proprietatis evitare, volumus, quod mutati, cum primum ad locum suæ mutationis pervenerint, pecuniam, resque omnes superiori deferant intra triduum, Depositario consignandas, aliter in pane, & aqua jejunent. Quam pœnitentiam toties iterent, quot diebus id facere distulerint.

15. Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriri possunt scandala, caveant omnino Patres quantum fieri potest, a mutationibus eorum, & præsertim Juniorum, & non Sacerdotum, qui nonnisi ex urgentissima necessitate sunt mutandi, & cum hoc acciderit, ad loca viciniora, nec aliter, aliove modo mutentur. Mutati vero recta via proficiscantur nusquam declinantes, & notent per ordinem omnes expensas, quas in itinere fecerint.

16. Quod si mutati pecuniam pro vestibus acceptam præter necessarias itineris expensas, in aliis superfluis sine licentia Prælati sui expenderint, ut in eo, in quo deliquerint, puniantur, non teneatur Prælatus ipsas vestes eis concedere. Et ad evitandas fraudes scriptum habeant a Superiore Monasterii unde recesserint, continens omnia, quæ secum deferunt, tam in pecunia, quam in libris, & vestibus, & cæteris omnibus, reservato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem librorum ferendorum. Qui sufficientiam, professionem, & indigentiam mutati, necnon distantiam loci considerabit, quod ratio dictabit concessurus. Conficiantque aliud scriptum prædicto simile, quod in Monasterio, unde discedunt, relinquant, quod autem secum deferant Prælato Monasterii ad quod accedunt, statim consignent. Qui contrafecerit jejunet in pane, & aqua in terra in Refectorio, & nihilominus supradicta facere teneatur, nec possint Cellerarii, aut alii accipere a Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas describere in libro computorum.

A quibus, & quot pecunias pro itinere sint accepturi.

17. Quo autem ad expensas mutationum, provideatur mutatis a Monasteriis, a quibus recedunt, & servetur modus præscriptus in libello nostro vulgo appellato *la Tariffa*. Ipsi quoque mutati, portent literas Superiorum suorum præscribentes iter, a quo deviare non possint sub pœna carceris. Prælati vero mutati provideantur a Monasteriis, ad quæ tendunt.

Nullus Prælatus eos moretur.

18. Prohibemus insuper ne quovis colore, vel prætextu, Prælati retinere possint Monachos mutatos a quovis Monasterio, quominus ad Monasteria sibi assignata a Capitulo Generali, vel Regimine pergant.

Licentia eundi Venetias.

19. Statuimus etiam, quod si qui Venetias accedere voluerint, necessario ultra licentias Prælatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam P. Præsidis, aut Visitatoris unius suæ Provinciæ.

Si quis a nullo recipietur, detrudatur in carcerem.

20. Si qui vero Monachi ob depravatos eorum mores, a Prælatis omnibus recusentur, in carcerem Monasterii suæ professionis detrudantur, donec resipiscant, & benevolos invenerint receptores, prout statuitur in supradicto Brevi Clementis VIII.

Si Fratri impossibilia jungantur.

CAPUT LXVIII.

Si cui Fratri aliqua forte gravia, aut impossibilia injunguntur, suscipiat quidem jubentis imperium, cum omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensuram viderit pondus excedere impossibilitatis suæ causas ei, qui sibi præest, patienter; & opportune suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam in sua sententia Prioris imperium perduraverit, sciat Junior, ita sibi expedire, & ex charitate, confidens de adjutorio Dei, obediat.

Primo difficultatẽ ostendat; dein obediat.

Ut in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.

CAPUT LXIX.

(*a*) Summopere præcavendum est, ne quavis occasione præsumat alter alterum defendere Monachum in Monasterio, aut quasi tueri: etiamsi qualiter consanguinitatis propinquitate jungantur, nec quolibet modo, id a Monachis præsumatur, quia exinde gravissima occasio scandalorum oriri poterit. Quod si quis hæc transgressus fuerit, acrius coerceatur.

Id vetatur etiam consanguineis propter scandala, sub gravi pœna.

DECLARATIO.

Ibi: alter alterum defendere.

1. (*a*) Caveant summopere Abbates omnes occasiones patrocinandi cuiquam ex nostris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, nisi justis, & urgentissimis de causis: hoc enim est maximum discordiæ, & ruinæ Seminarium in Congregatione; imo etiam, & perniciosissimum inobedientiæ, ac præsumptionis fomentum in Subditis, qui se protectos agnoscentes, audent non audenda, non tentanda tentant. In hoc autem Visitatores maxime invigilent, referantque tales excessus (si quos invenerint) Diffinitoribus, vel Regimini, ut suam auctoritatem pro opportuno remedio interponant.

Extenditur quoq; ad Superiores, si nõ adest justa causa.

Ut non præsumat quisquam aliquem passim cædere aut excommunicare.

CAPUT LXX.

Ut vitetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atque constituimus ut nulli liceat quemquam Fratrum suorum excommunicare, aut (*a*) cædere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, ut cæteri metum habeant: Infantibus vero usque ad quintum decimum annum etatis, disciplinæ diligentia sit, & custodia adhibeatur ab omnibus. Sed, & hoc cum omni mensura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui præsumpserit aliquatenus sine præcepto Abbatis, vel in ipsis Infantibus, sine discretione exarserit, disciplinæ Regulari subjaceat quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alii ne feceris.

Qui, & quomodo çedere, vel excommunicare valeat.

DECLARATIO.

Ibi: cædere.

1. Sed nec etiam increpare tam Professum quam Novitium, seu Commissum, nec alio quam

Extenditur Regula ad alios minores actus.

quam proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & derisorie nominare. Si quis contrafecerit, teneatur dicere suam culpam in Capitulo graviter pro excessus qualitate puniendus.

Relevare tamen possunt peccata Superioribus.

2. Sed si quis aliquid punitione dignum, in aliquo cognoverit, studeat Prælato, aut Senioribus notificare, ad quos hujusmodi correctiones spectare decernimus.

Vel peccatores admonere.

3. Frater autem Fratrem delinquentem charitative humanis verbis, & cum humilitate admoneat.

Pœnæ pro iis, qui verbis alios offendũt.

4. Et ut pax, & charitas inter nos illibata servetur, & cunctis transgrediendi materia præcidatur, ordinamus, quod si quis ex nostris suadente Diabolo, ausus fuerit in aliquem uti verbis comminatoriis, turpibus, aut injuriosis, dicat suam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua in terra in Refectorio cum zona ad collum.

5. Si in personam Superioris deliquerit, ultra dictas pœnas, diebus octo maneat degradatus, si in Prælatum, per mensem.

6. Si quis vero Superiorum infra Prælatum modo quo supra in inferiorem deliquerit, jejunet semel in pane, & aqua in Refectorio comedens in terra cum zona ad collum.

Aliæ pro percutientibus.

7. Et si quis alium suadente Diabolo, percusserit, præterquam quod est ipso jure excommunicatus, illico etiam carceri mancipetur, arbitrio Prælati, & Visitatorum, etiam extra Visitationis tempus pro circumstantiis, qualitate casus extrahendus.

§ Post contentionem recõciliantur, aliter puniantur.

8. Quoties autem aliqua orta fuerit inter nostros, sive Superiores, aut Prælatos contentio adhibeatur respective per Prælatos, aut Præsidem, vel Visitatores, aut Regimen omnis opera, ut statim reconcilientur; aliter si recusaverint, & admoniti, obstinati perstiterint: si Superiores fuerint omni præterea gradu priventur; si inferiores, carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod si post reconciliationem compertum fuerit, simultates inter se gerere: si privati fuerint de loco suæ professionis post omnes dejiciantur; si Superiores etiam Prælati a gradu, & administratione suspendantur, donec constet vere reconciliatos esse, & officia charitatis sibi invicem exhibere.

Ut obedientes sint sibi invicem Fratres.

CAPUT LXXI.

Ordine servato inferiores Superioribus obediãt, iisque iratis se humilient.

Obedientiæ bonum non solum Abbati exhibendum est ab omnibus, sed etiam sibi invicem, ita obediant Fratres, scientes se per hanc obedientiæ viam, ituros ad Deum. Præmisso ergo Abbatis, aut Præpositorum qui ab eo constituuntur imperio (cui non permittimus privata imperia præponi) de cætero omnes Juniores Prioribus suis omni charitate, & solicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quavis minima causa ab Abbate, vel a quocumque Priore suo corripiatur, quolibet modo, vel (*a*) si leviter senserit animum Prioris cujuscumque contra se iratum, vel commotum, quamvis modice, mox sine mora tamdiu prostratus in terra ante pedes ejus jaceat, satisfaciens, usque dum benedictione sanetur illa commotio. Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindictæ subjaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: si leviter senserit animum Prioris iratum, vel commotum.

1. (*a*) Hanc iram, vel commotionem, maxime ex injusta causa, quantum fieri potest, Superiores evitent. Qui tamen si commovebuntur, eorum inferioribus genuflexis, satisfacientibus benignissime ignoscant, ac eis benedicant, sicut Regula dicit. Nec utantur superioritate, & auctoritate sua ad vindictam, præsertim dicendo verba contumeliosa, & provocantia sub pœna suspensionis a Decanatu per mensem, & amplius secundum qualitatem excessus; Sed omni charitate, & mansuetudine utantur in reprehensionibus, & correctionibus.

Confirmat- & illust- regula.

2. Si tamen eorum excessus pœnitentiam merebitur, nullus eam, nisi Prælatus, aut aliquis ex Superioribus ad quos spectat, eam delinquentibus imponat.

De zelo, quem debent habere Monachi.

CAPUT LXXII.

Zelus duplex bonus, & malus, & pri- mus, quẽ [...] qui debemus, explicatur.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat a Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat a vitiis, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam. Hunc ergo zelum, ferventissimo amore exerceant Monachi, idest ut honore se invicem præveniant. Infirmitates suas, sive corporum, sive morum patientissime tolerent. Obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicet, sequatur, sed quod magis alii. Charitatem fraternitatis casto impendant amore. Deum timeant: Abbatem suum sincere, & humili charitate diligant. Christo omnino nihil præponant, qui nos pariter ad vitam æternam perducat. Amen.

De eo, quod non omnis observatio Justitiæ in hac sit Regula constituta.

CAPUT LXXIII.

Ut perveniamus ad culmen perfectionis; huic Regulæ adjungenda erunt S. Scriptura, Patrum doctrinæ, aliorumq; scripta.

Regulam autem hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis, aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis nos demonstremus habere. Cæterum ad perfectionem conversationis, qui festinant, sunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim paginæ, aut quis sermo Divinæ auctoritatis, veteris, ac novi Testamenti non est rectissima norma vitæ humanæ? Aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum, hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? necnon, & Collationes Patrum, & Instituta, & vita eorum, sed & Regula Sancti P. N. Basilii quid aliud sunt, nisi bene viventium, & obedientium Monachorum exempla, & Instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & male viventibus, atque negligentibus, robur confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Cælestem festinas hanc minimam inchoationis Regulam descriptam, adjuvante Christo perfice, & tunc demum ad majora, quæ supra commemoravimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo protegente, pervenies.

DECLARATIO.

Hisce declarationibus cósultum est vivis Monachis, nunc consulendum quoque defunctis.

1. Quia tam S.P.N. Benedictus, hanc Regulam scribendo, quam etiam nos, locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religiosæ vitæ sanctimoniam, atque eam animæ puritatem, & innocentiam Monachis, dum in hac peregrinatione versantur persuadere intendimus, qua postquam ab hujus exilii ærumnis absoluti fuerint, mox sine Purgatorii pœnis, quantum possibile est ad Auctorem suum læti revertantur: quia tamen humana fragilitate obstante, non semper assequimur, quod intendimus; sed in multis offendimus omnes, & septies in die cadit justus; æquum, & pium est, ut curam, & sedulitatem, quam viventibus ad profectum exhibuimus, ita quoque functis serio ad levamen impendamus, ut si quas a prædicti B. Patris, & nostris monitis deviantes, maculas contraxerunt, hujusmodi piis, ac fraternis suffragiis adjuti ad felicem illam requiem, & auctoris sui beatissimam visionem ocius transferantur.

Quæ persolvenda defuncto Fratri in Monasterio suæ mortis, vel sepulturæ.

2. Ideo cum aliquis Monachus, Novitius, vel Commissus, peracto cursu hujus labilis, & ærumnosæ vitæ, Spiritum Domino Creatori suo reddiderit, ut charitas viventi exhibita, etiam defuncto servetur, volumus, ut in loco, ubi Frater in Domino requievit, vel Sepulturæ traditus fuerit, officium totum persolvatur, secundum Rubricam Romanæ Ecclesiæ in die funeris; celebretur etiam solemniter Missa, si fieri potest, & tempus permiserit, alias sequenti die non impedito. Die quoque tertio, septimo, trigesimo, & Anniversario depositionis semel tantum Missa Conventualiter cantetur cum Responsorio: *Libera me Domine*, cum versibus suis, & oratione sicut moris est, dicanturque triginta Missæ in Monasterio, in quo requievit pro Animæ ejus remedio, quarum distribuendarum cura fit Sacristæ ejusdem Monasterii. Pater vero Monasterii ipsius in quo defunctus est Frater, scribat omnino cæteris Prælatis Congregationis notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti, nec omittatur ex negligentia in detrimentum Animæ suæ, & Proximi defuncti.

Item quid in reliquis Monasteriis.

3. Præterea statim ac innotuerit obitus cujuspiam nostræ Congregationis, nisi aliud obstiterit (præterquam quod in omnibus Monasteriis celebranda erit Missa Conventualis pro Anima ejus Defuncti observata illius conditione) suffragia particularia offerenda erunt hoc ordine, videlicet. Pro Abbate Regiminis decem Missæ ab unoquoque Abbate Regiminis, totidemque pro Abbate Titulari, a singulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Claustrali, sive Titulari, a Prioribus respective Claustralibus, vel Titularibus decem. Tres vero a singulis Decanis pro Decano, & una a singulis Sacerdotibus pro Sacerdote. Pro Clerico autem semel persolvendum officium Defunctorum, duplex a quovis Clerico. Pro Commissis a Commissis coronam majorem de Domina, alias Rosarium dictam, cum *Requiem æternam &c.* in fine cujusvis decadis esse recitandum statuimus. Intendentes etiam, quod singuli Sacerdotes nostri, sive in dignitate, aut gradu constituti, sive non, teneantur admittere ad participationem in triginta Missis quoscumque nostræ Congregationis Defunctos de illis faciendo memoriam expresse, vel secreto. Quod idem injungimus cæteris Monachis in Officiis mortuorum, & Commissis in consueta suarum orationum recitatione per 30. dies.

In Monasterio demortui fiat etiam eleemosyna pro Fratre.

4. Et quia post precum emissiones ad levandos Purgatorii cruciatus, multum confert eleemosyna, ordinamus, quod in Monasterio, in quo Frater decessit e vita, ponantur quotidie in loco ubi sedere solitus erat ad mensam in Refectorio omnes Cibi, & Vinum sicut singulis datur, acsi viveret. Quæ postmodum dentur pro eleemosyna alicui pauperi, vel pluribus pro Anima ipsius Defuncti, aut tantundem, sicut Superior ordinaverit, usque ad 30. dies; nullusque sedeat in loco illo, sed vacuo remanente, apponatur Crux parva lignea super mensam juxta locum vacuum in memoriam Defuncti, ut cæteri memoria Mortis compuncti, & pro ipso ferventius orent, & ad perfectius vivendum excitentur.

Celebrentur singulis annis Missæ nonnullæ pro Monachis Congregationis, aliisque.

5. Ordinamus insuper, quod singulis annis imponantur triginta Missæ cuilibet Monasteriorum in absolutione Capituli Generalis pro habentibus literas gratiosas (quæ imposterum moderate concedantur) qui forte illo anno decesserint, necnon triginta aliæ pro nostris Religiosis Defunctis.

6. Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis nostræ exercere volentes, universos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commissorum nostrorum præsentium, & futurorum ad participationem omnium bonorum, quæ in nostra fiunt, & fient Congregatione (sicut fit cum illis, quibus literæ gratiosæ conceduntur) admittimus; prohibentes, nequis de cetero pro prædictis literas gratiosas requirat.

SANCTUS GREGORIUS ROMANUS PAPA

Hujus nominis Primus.

De approbatione Regulæ S.P. Benedicti, ex privilegio Monasterio Sublacensi concesso.

EGO Gregorius S.R.E. Præsul, scripsi Vitam Beati Benedicti, & legi Regulam quam ipse Sanctus manu propria scripsit. Laudavi eam, & confirmavi in Sancta Synodo, & per diversas partes Italiæ, & ubicumque latinæ literæ legerentur, præcepi, ut diligentissime observarent, quicumque ad conversionis gratiam accessuri essent usque in finem Mundi. Et confirmo duodecim Monasteria, quæ ipse Sanctus construxit &c.

PRIMA PARS CONSTITUTIONUM

CONGREGATIONIS CASINEN.

Pro directione Regiminis, & Regularis Observantiæ ejusdem Ordinis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore.

CAPUT I.

1. Antiquorum Patrum sectantes vestigia, & auctoritate Apostolica muniti, ut vigor ob-

ser-

servantiæ Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac constans inter nos perseveret in Christi servitute concordia: Statuimus Capitulum Generale per PP. nostræ Congregationis celebrari debere: Ordinantes de cetero ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, ut quod celebrabatur singulis bienniis in posterum celebretur singulis trienniis, juxta Breve SSmi D. N. Innocentii PP. XI. sub datum 9. Septembris 1680., & hoc Dominica tertia, idest vigesima prima die post Resurrectionem D. N. Jesu Christi.

2. Quapropter ad Capitulum venire debentes, tales se præparent tempore opportuno, ut Statuta die esse possint in loco, ubi Capitulum ipsum fuerit celebrandum.

De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale.

CAPUT II.

Item de impeditis, & non vocatis.

1. Quoniam, ubi nimia multitudo est, ibi plerumque solet esse confusio, & difficultas veritatis assequendæ; idcirco ordinamus, quod infrascripti solum ad Capitulum Generale venire teneantur: videlicet P. Præsidens, cæterique Visitatores quantumcumque a Capituli loco distent, omnes Prælati Regiminis, Cancellarius, & Capsarius.

2. Quod si legitima de causa continget Prælatos non venire, tunc ipsi Prælati, & Conventus teneantur literas tam bonum Congregationis, quam suorum Monasteriorum, concernentes transmittere per unum ex suis Monachis, eligendum a Prælato, cum consensu Seniorum, aut alium Nuntium fidelem, aut Prælatum propinquiorem, si maluerint.

3. Et ut cuncta, quæ a Visitatoribus in Visitationibus suis provisione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innotescant; Ordinamus, quod si quis Visitatorum aliquo impedimento legitimo interveniente ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipse judicaverit expedire, super quibus ejus conscientiam oneramus.

4. Insuper tam supradicti Prælati, quamquicumque alii Monachi nostræ Congregationis quocumque officio fungantur, aut dignitate præemineant: quantumcumque a Capituli Loco distent, si a Diffinitoribus, vel Regimine jussi, aut requisiti fuerint, ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

4. Præter supradictos autem, non præsumant Monachi nostri cujuscumque gradus, seu conditionis existant venire ad Capitulum Generale, seu ad loca circumvicina, nisi habita prius a Diffinitoribus ejus Capituli licentia in scriptis. Quod si contra fecerint, non audiantur a Diffinitoribus, & jejunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & statim peracta poenitentia, dimittantur. Et si fuerint Superiores, eo ipso intelligantur esse suspensi a gradu Superioritatis, saltem per annum integrum. Quod non intelligitur de his, qui a Prælato Monasterii, ubi Capitulum celebrandum est, convocati fuerint ad concionandum, vel disputandum cum licentia Patris Præsidentis.

6. Præterea nullus Prælatus, veniens ad Capitulum secum ducat alium Monachum quovis titulo, etiam Scribæ. Possit tantum Commissum, causa infirmitatis, ætatis aut distantiæ secum ducere. Monachus alius, aut Cellerarius ex quavis causa venire non possit. Quod si computa, aut alia hujusmodi negotia pertractanda erunt in Capitulo, Prælati satisfaciant. Eximitur tamen a prædictis prohibitionibus P. Præsidens, qui secum ducere potest Scribam suum. Ipse autem Præses teneatur quamprimum Prælati ingressi fuerint Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli venissent, præter prædictos, qui debent, & possunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod si pro aliquo casu necessario, Diffinitores aliquem admiserint audiendum, non permittant, talem morari in Monasterio Capituli ultra diem unum, sed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de iis, qui forte ab ipsis vocati essent; hos enim statim ac completa sunt ea, ob quæ accedere jussi sunt, dimittendos esse decernimus.

De modo scribendi Capitulo Generali.

CAPUT III.

Item de rebus scribendis, & literis Vulgo cancellatis dictis.

1. Si quis Monachorum nostrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali scribat ipse manu propria, & si ipse nequeat scribere, tunc alium Monachum nomine illius scribere posse permitttimus, ita tamen, ut constare possit, cujus nomine scriptum fuerit. Qui ne detineat Diffinitores in pluribus inutiliter occupatos, clare, breviter, & succincte scribat, cum subscriptione, vel inscriptione sui nominis, exponendo causas petitionis suæ; alioquin si præfatæ literæ subscriptione, vel inscriptione caruerint a Diffinitoribus non adhibeatur eis fides: sed si ullo unquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, carceri mancipentur.

2. Caveant autem Monachi, ne de iis, quæ ante visitationem Monasterii acciderint, Capitulo quidquam scribant. Quod si aliqui ea, quæ Visitatoribus exponere debuerant (qui præsentes omnia cognoscere, & opportuna providere potuissent) ad Capitulum deferre maluerint, nisi urgens causa subsistat, graviter pro modo culpæ puniantur.

3. Nullusque nostrorum, etiamsi de numero Superiorum sit, alterius literis subscribat, aut suis subscribere faciat quovis quæsito colore, præterquam si aliqua de causa bonum Monasterii concernente, Superiores omnes ad vitandam multiplicitatem literarum, de communi consensu aliquid insinuandum Patribus judicaverint, nec alius alium solicitet, aut faciat practicam, ut scribat, aut relationem mittat. Qui contra fecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio jejunet.

4. Ultimo ordinamus, ne volentes scribere Capitulo inordinatis passionibus seducantur, nec quadam scribendi proclivitate scribant, sed Deum præ oculis habentes ea, quæ fuerint necessaria, & utilia suggerant Patribus cum omni modestia, & gravitate.

5. Quod si quid fuerit scriptum in præjudicium alicujus tertiæ personæ, reserventur illæ literæ, Visitatoribus dandæ, qui diligenter tempore visitationum de contentis in illis inquirent. Qui vero illas scripserint, stent ad poenam talionis, & si fuerint in dignitate constituti insuper deponantur: si tamen falsa scripsisse fuerint convicti.

6. Ut tamen pax, & benevolentia inter Prælatos,

latos, & Monachos nostros conservetur, admonemus Prælatos, ne tempore Capituli, vel Visitationum quærant quovis modo, quis contra eos scripserit, vel ipsos accusaverit, sed potius dissimulent se scire, imo nec moleste ferant; & cum ad Monasteria sua pervenerint, hortentur suos, ut etiam ipsi similiter faciant.

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes sunt deferenda, & in Capitulo petenda.

CAPUT IV.

Deferenda. 1. Prælati nostræ Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine missi fuerint, deferant secum venientes ad Capitulum infrascripta: In primis nomina Monachorum, qui illo anno professionem emiserint, ac diem, quo professi fuerint, necnon eorum, qui in Dño quieverint, aut ejecti, aut quocumqne modo diminuti fuerint.

2. Portent etiam in scriptis nomina omnium Monachorum Conventus sui, ac locum, annum, & diem, ubi, & quo professi sunt: secundum tamen gradus, & ordines, quos in Monasteriis suis tenent.

3. Portent insuper annuos redditus, & expensas suorum Monasteriorum, ac computa Debitorum, & Creditorum, seriatim descripta, & præsertim rationes taxarum communium. Quoniam vero solutiones taxarum fieri debent singulis quatuor mensibus, vel prout a Capitulo Generali statutum fuerit, Prælati, qui hoc præfixo tempore adimplere neglexerint, voce activa, & passiva ipso facto se privatos esse sciant, & ulterius eorum Monasteria teneantur ad quodcumque interesse inde emergens, pro rata illius debiti. Cellerarii vero, si hoc ipsorum culpa evenerit, pro modo culpæ severe puniantur.

Petenda. 4. Ad officium etiam Prælatorum spectet petere licentias pro illis, qui promovendi sunt tam ad Ordines Sacros, quam ad gradum superioritatis, ac etiam literas gratiosas pro Benefactoribus Monasterii sui, quæ trium numerum non excedant.

5. Et quia Parentibus, Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis nostræ per Patres dictæ literæ gratiosæ concessæ sunt generaliter: amodo pro eis non requirantur specialiter.

6. Item ad ipsos spectet petere facultatem proficiscendi ad Balnea pro Infirmis nostris: servatis tamen servandis, prout in declaratorio Regulæ cap. 36. de Infirmis Fratribus.

De forma Capituli Generalis, & primo quibus personis constet.

CAPUT V.

Necnon de Vocalibus absentibus. 1. Declaramus pariter, & ordinamus Præsidentem Regiminis, Visitatores, ac Prælatos habentes titulum, & administrationem, vel principalem tantum administrationem Monasteriorum nostræ Congregationis una cum Cancellario, & Capsario, totum Capitulum Generale constituere, quos intelligimus repræsentare totam Congregationem, ipso durante Capitulo. Volentes quod omnes Prælati vocem tam activam, quam passivam in Capitulo (si tamen præsentes extiterint) habeant; absentes autem a Capitulo nullam vocem habere possint. Cancellarius vero, & Capsarius vocem tantum activam habent per Breve fel. rec. Urbani VIII. illis concessam.

Sabbato igitur ante tertiam Dominicam post Pascha, fiat in Missa Commemoratio de Spiritu Sancto, & post Nonam P. Præsidens in Cubiculo suo expedienda absolvat una cum Visitatoribus, vel aliquo eorum absente, cum aliis Prælatis, qui numerum septem Virorum ad integrum Regimen requisitum, vice absentium supplere debent.

3. In loco postea ad id deputato, convocatis omnibus de Capitulo ipsemet Præsidens præmissa prius Oratione Mentali, dicat versus: *Salvos fac Servos tuos.* ℟. *Deus meus sperantes in te.* ℣. *Esto nobis Domine turris fortitudinis.* ℟. *A facie Inimici.* ℣. *Nihil proficiat Inimicus in nobis.* ℟. *Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.* ℣. *Domine non secundum peccata nostra facias nobis.* ℟. *Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.* ℣. *Mitte nobis Domine auxilium de Sancto.* ℟. *Et de Sion tuere nos.* ℣. *Domine exaudi Orationem meam.* ℟. *Et clamor meus ad te veniat.* ℣. *Dominus vobiscum.* ℟. *Et cum Spiritu tuo.*

OREMUS.

Actiones nostras quæsumus Domine aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta nostra Oratio, & operatio a te semper incipiat, & per te cœpta finiatur. Famulorum tuorum quæsumus Domine delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, Genitricis filii tui Domini nostri intercessione salvemur.

Intercessio nos quæsumus Domine B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum.

Facta vero per Præsidentem monitione circa ea, quæ necessario pro augmento Regularis observantiæ suggerenda Prælatis judicabit; idem Præsidens, & Visitatores vocent coram omnibus singulos in Catalogo descriptos a Quæstore, & ipse Quæstor fidem scripto faciat de omnibus, qui integre satisfecerint, aut non.

Deinde legere faciat per P. Cancellarium publice audientibus omnibus, sequens Capitulum.

De iis, qui faciunt practicas in Electione Diffinitorum ex Bulla Leonis X.

CAPUT VI.

1. Decernentes &c. eos, qui circa Diffinitorum electionem per se, vel per alios, directe, vel indirecte quocumque tempore practicas fecerint, seu ab aliis practicari, vel aliter conscii, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes, & ante non revelantes, excommunicationis latæ sententiæ pœna, a qua nisi a P. Præsidente Regiminis, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, & inhabilitationis ad vocem activam, & passivam in d. Capitulo Generali, & ad Dignitates, gradus, & administrationes in dicta Congregatione pœnis quinquennio duraturis, ipso facto incurrendis, ligari, & involvi; necnon irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur. Item de eorum consciis, & non revelantibus.

2. Ad servandas vero Abbatum, Monachorum

chorum nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum removendum declaravit Gregorius Papa XIII., quod ob sermones, qui invicem non ambitus, vel alterius improbæ, sed bonæ intentionis causa de idoneitate, vel insufficientia ad Diffinitoriatus officium eligendorum, habiti fuerint, seu quos in futurum haberi continget, supradictas sententias, censuras, & pœnas non incurrerint, aut incurrant.

Alia quę peragenda sunt in Capitulo.

3. Legatur præterea ab eodem Patre Cancellario Breve Apostolicum ejusdem Gregorii XIII. contra appellantes, ab Urbano VIII. sub die 11. Maji 1638. confirmatum, & ampliatum, necnon & Decretum editum in generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis, habita coram eodem Pontifice: Ut omnium Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpe commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad officium Sanctissimæ Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, quod incipit *S. D. N. Sedulo incumbens &c.* publicatum die 5. Januarii 1633. prout in prædictis Brevi, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, ut intersint Missæ, quæ die sequenti solemniter cantabitur de Dominica, vel de Sancto, si in illa die Festum duplex occurrat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut Dominus illuminare dignetur, & dirigere, in suo beneplacito corda Patrum, Capitulum celebrare debentium, & recedentibus omnibus qui non sunt de Capitulo, Præsidens legat infrascripta ad electionem scrutatorum spectantia, quibus lectis, ad eorum electionem per Prælatos procedatur.

De Electione Scrutatorum.

CAPUT VII.

Item de eorũ Officio.

1. Ordinamus primo: ne quis consanguinitate usque ad secundum gradum inclusive conjunctus alicui ex Prælatis, ad quos electio spectat Diffinitorum in Scrutatorem deligatur. Singuli igitur Visitatores quatuor, qui non sint de Capitulo nominent secrete in aurem P. Præsidentis, ipse etiam P. Præsidens quatuor nominare possit, quos in Schedula conscribat, & eos postmodum nominet. Qui nominati secretis omnium Prælatorum suffragiis exponantur, & illi quatuor, qui plura vota favorabilia habuerint, sint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipso Capitulo, & si fuerint aliqui pares in vocibus; præferantur, qui locum Superiorem in Monasterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, & unitate servanda, ut unus tantum, & non plures in eodem Monasterio professi Scrutatores eligantur.

2. Qui Scrutatores teneant secretissima, quæ ad officium suum spectant; Contra facientes vero si fuerint graduati, & transgressio manifesta, teneant locum suæ professionis in Monasterio saltem per duos Menses, si vero non fuerint graduati, post omnes professos similiter per duos Menses stent degradati in Monasterio, & insuper eo ipso sint privati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum sint inhabiles.

3. Si vero culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua jejunent, nec ab aliquo dispensari possint.

4. Hoc etiam Capitulum legat P. Præsidens ipsis Scrutatoribus die sequenti coram omnibus de Capitulo antequam ad electionem Diffinitorum procedant.

De absolutione Præsidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit P. Præsidens Dominica tertia post Pascha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAPUT VIII.

1. Dominica igitur tertia post Pascha, solemniter cantata a P. Præsidente Missa currente cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut supradictum est, post Nonam pulsata Campana, & omnibus, qui sunt de Capitulo, in loco ad id deputato, congregatis, genibus flexis, præmissa mentali Oratione, Præsidens Regiminis omnes de Capitulo hujusmodi alloquatur sermonibus.

Nec non d[e] eorum lo[co] post absolutionem.

2. *Patres dilectissimi, quia secundum antiquam, & laudabilem consuetudinem nostram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnia beneficia, Dignitates Prælationes, & officia Ganeralis Regiminis; Idcirco ego D. N. humilis Præsidens Congregationis Casinensis, vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apostolica, ac etiam Constitutionum nostrarum auctoritate, absolvo singulos Visitatores, Abbates, Administratores, & omnes habentes tam titulum, quam principale Regimen Monasteriorum nostrorum, ab eorum officiis, cura, administratione, titulo, & Regimine, & eos absolutos pronuncio.*

3. Si vero Præsidens non interfuerit Capitulo antiquior Visitator qui illic aderit, omnia supradicta, nomine, & vice Præsidentis, pronunciet. Qua absolutione facta cæteri omnes, aperto capite surgant, eidem absolutioni reverenter annuentes, locaque suæ professionis illico petant.

4. Subsequenter Præsidens dicat: *Et Ego D. N. denuncio me absolutum, juxta tenorem privilegiorum, Constitutionum Congregrationis nostræ, ab officio Præsidentiæ, & Visitationis, necnon a titulo, regimine, & administratione Monasterii N. Placeat itaque Paternitatibus vestris die statuta providere de magis idoneo.*

5. Post hæc prostratus coram omnibus de excessibus, & negligentiis suis se accuset, & subjiciat se Capituli correctioni, veniam, & orationem pro se ab adstantibus postulans, & facto signo ab antiquiore Capituli, surgat & revertatur ad locum suæ professionis.

6. Similiter omnes alii faciant, qui in illo anno Visitatores fuerint, aut Monasteriorum principale Regimen habuerint, unusquisque secundum ordinem suum, incipiendo a majore, & facto signo ab Antiquiore surgant, & ad suæ professionis loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Diffinitorum procedatur declarantes post prædictam absolutionem Prælatorum Abbates solum titulum habentes, debere tenere locum suæ professionis in Monasteriis, in quibus reperiuntur.

De Ele-

De Electione Præsidentis Capituli, Diffinitorum, & Conservatorum.

CAPUT IX.

1. Quoniam in Capitulo Generali tractanda sunt cuncta Congregationis negotia; Si autem iis expediendis integer Patrum cœtus adunari semper deberet, per nimias moras, nec sine tædio, ac difficultate, rerum definitio traduceretur: Idcirco, ut facilius, ac expeditius peragantur, ordinamus juxta privilegia nostra novem tantum Diffinitores eligendos esse ex Prælatis, qui sunt in Capitulo; quorum unus eligatur Præsidens Capituli, ut infra præscribitur num. 6. Item de iis, qui ad hujusmodi gradus ascendere nequeunt.

2. Ordinamus etiam quemlibet absentem a Capitulo, neque per Substitutum, neque per Epistolas, neque per Nuntium vocem in Capituli Actibus habere posse.

3. Admonemus autem, ut unusquisque Deum in hac electione ante oculos suæ mentis habeat, & quos judicio suæ conscientiæ, pro universali Congregationis bono judicaverit utiliores, eligat.

4. In electione vero prædicta, juxta primævam Institutionem fel. rec. Eugenii IV. ab Urbano VIII. per suas literas in forma Brevis die 8. Julii 1637. approbatam, & innovatam, statuimus ut libera sit unicuique Prælatorum nostrorum vocem habentium in Capitulo facultas eligendi quos ex eisdem Prælatis ad Diffinitoriatus officium magis idoneos judicaverit (super quo conscientiam cujuslibet ipsorum oneramus) nulla habita ratione, quod in uno, alterove ex Capitulis Generalibus præcedentibus successive Diffinitores fuerint, quove bis a Diffinitorio non vacaverint, eligi tamen non possint, qui proximo præcedenti Capitulo Visitatores electi fuerint, & Prælati in proxima item Dieta, ad Abbatiam promoti: advertaturque præterea unum tantum, & non plures in eodem Monasterio Professos, vel in eadem Civitate, seu Loco natos, licet ex diversis Provinciis professi sint, simul in eodem Capitulo Diffinitores eligi posse, ita, quod novem Diffinitores singuli in diversis Monasteriis professi eligantur.

5. Modus vero prædictæ electionis faciendæ, erit iste: Ponantur in sacculo, vel urna nomina septem Provinciarum, & Prælati capaces illius Provinciæ, quæ primo extracta fuit, primo suffragiis supponantur; Secundo Abbates capaces illius Provinciæ, quæ secundo extracta fuit; & sic deinceps omnes semper hoc ordine servato.

6. Facto autem scrutinio, illi intelligantur electi, qui majori Suffragiorum numero supra dimidium fuerint approbati. Quod si in primo scrutinio non reperientur novem sortiti suffragia supra dimidiam partem, fiat secundum Scrutinium, in quo si idem evenerit, fiat, & tertium. Si vero nec in eo fuerit novennarius numerus completus, tunc consideratis a scrutatoribus omnibus scrutiniis, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint suffragia, etiam infra dimidium. Rursus de ipsis novem sic electis, fiat scrutinium pro eligendo Præsidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit prout infra statuitur, de electione Præsidentis Regiminis Cap. 2. num. 2., exponantur votis tantummodo illi quatuor Diffinitores electi pro Provinciis citra, videlicet Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetrusca, & e contra, quando ultra Alpes erit deputandus, scrutinio subjiciantur tantum illi quinque electi pro Provinciis ultra, idest Veneta, Lombarda, & Ligura, & ille præsideat, in quem plura suffragia etiam infra dimidium convenerint. Quod si in electione tam Diffinitorum, quam Præsidentis duo, vel plures fuerint in numero suffragiorum pares, antiquiores professione præferantur: Si autem ob quemcumque casum contingeret in aliqua Provincia reperiri unum solum Abbatem, qui in Diffinitorem esset eligibilis, tunc ex Provincia vicinori assumantur per scrutinium duo alii Abbates, qui cum eligibili pro supradicta Provincia concurrant ad Diffinitoriatum; ita tamen ut, qui est solus eligibilis in illa Provincia primis votis committatur, & si sufficientia vota habuerit intelligatur electus absque eo, quod alii duo urnam experiantur. Si vero sufficientia vota non habuerit, tunc suffragiis subdantur; postea, qui per dictum scrutinium electi fuerunt, quorum qui plura vota supra dimidium habuerit, intelligatur Diffinitor pro illa Provincia, quæ unicum habuit Prælatum eligibilem. Juxta præscriptam igitur formam fiant prædictæ electiones, & non aliter, nec alio modo.

7. Electis vero, & pronunciatis Diffinitoribus, & Præsidente Capituli: rursus nomina omnium Prælatorum non Diffinitorum (iis exceptis, qui Superiori Capitulo Diffinitores, & Conservatores, ac illo biennio Visitatores fuerint, & qui Dietis intervenerint, aut in Dieta electi in Prælatos fuerint) in sacculum, seu urnam injiciantur pro eligendis Conservatoribus, & fiat scrutinium, ut supradictum est in electione Diffinitorum; Et illi quatuor (duo videlicet ex Provincia Romana, Neapolitana, Sicula, & Hetrusca: Et duo ex Veneta, Lombarda, & Ligura) in quos plura suffragia convenerint, etiam infra dimidium, intelligantur electi Conservatores, & locum habeant immediate post Diffinitores.

De Diffinitorum auctoritate, & potestate, & de Literarum præsentatione.

CAPUT X.

1. Pronunciata itaque, seu publicata a Superiore ex Scrutatoribus, sociis adstantibus, electione P. Præsidentis, Diffinitorum, & Conservatorum, statim novus Præsidens legat sequens Capitulum coram omnibus. Item de Præsidentis Præeminentiis.

2. Quoniam ad Officium Diffinitorum pertinet cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione disponere: ordinamus, quod Diffinitores Capituli Generalis omnem repræsentantes Congregationem, ipsisque electis intelligatur omnis a Capitulo tributa potestas; Idcirco omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo diffinita, juxta Privilegiorum nostrorum tenorem, inviolabiliter observentur ab omnibus Prælatis, & Monachis nostræ Congregationis cujuscumque gradus seu conditionis existent.

3. Præsidens etiam Capituli, durante officio suo omnia signa præeminentiæ, tam generalia, quam particularia faciat, & locum Superiorem teneat, cæterique Diffinitores, absente Præsidente, etiam omnia signa faciant, ut supra, & loca superiora teneant, sibi invicem deferendo, secundum professiones eorum.

4. Electis itaque Præsidente, & Diffinitoribus, ordinamus, quod ipsi Præsidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerint præsentandæ, porrigantur: antequam tamen inde recesserint, fiant per P. Præsidentem infrascriptæ admonitiones.

Admonitiones faciendæ per P. Præsidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5. Ut Capitulum citius possit expediri, Prælati sint breves, tam scriptis, quam voce, nec eadem sæpius repetant, sed superflua, & ad rem non pertinentia, evitent.

6. Soliciti sint circa disciplinam, & Regularem observantiam, & præcipue ad Divina Officia, die, ac nocte, attento, quod Monachi Monasterii sunt in variis exercitiis occupati.

7. Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi sibi Confessarium. Cæteri vero, qui ad Capitulum accesserint, confiteantur cum Deputatis ad confessionem, tam in Monasterio Capituli, quam alibi.

8. Nullus exeat e Monasterio sine licentia P. Præsidentis, vel Vicarii Capituli, omnesque ad vitam communem in Refectorio conveniant, & omnino tollatur abusus, si quis in contrarium inolevit.

9. Adhortentur Prælati Monachos suos, & Commissos, ut serviant Missis, adjuvent in exercitiis Monachos, & Commissos Monasterii. Admoneant etiam famulos suos, ut sint discreti, morigerati, & caveant a contentionibus, quia inde sæpe scandala oriuntur. Cellerarii vero eis provideant de necessariis.

10. Durante celebratione Capituli in omnibus Congregationis nostræ Monasteriis omnes ad Deum preces effundant, & præcipue Sacerdotes in Missa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & conventualiter fiat oratio ordinaria pro felici directione, & exitu ejusdem Capituli.

Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat sententiam suam, aut revelet secreta Capituli.

CAPUT XI.

Idem dicendum de aliis a Diffinitoribus vocatis, & de secretis Dietæ.

1. Sane, ut omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipsius cedant pariter, & honorem: strictius prohibemus, ne aliquis Diffinitorum procaciter suam tueatur sententiam, examinando occurrentes causas. Sed si quid forte dicere voluerit, sua dictante conscientia, ut clarius veritas elucescat, prævia P. Præsidentis licentia cum omni humilitate, & modestia id proponat. Postquam suum emiserit votum, aliorum judicio se submittat. Si contra fecerit, & correctus se non emendaverit, expellatur extra Diffinitorium, ut infra §.3.

2. Nullus insuper, tam ipsorum Diffinitorum, quam etiam aliorum; quacumque ex causa a Diffinitoribus vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, sive quæ ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum absolutum, & ulterius si rei materia poposcerit: quod etiam intelligendum est de iis, quæ in Dietis fuerint tractata.

3. Quod si a quoquam contra factum fuerit, ita quod scandalum oriatur, aut verisimiliter oriri possit (quod arbitrio majoris partis Diffinitorum, si tempore Capituli talis revelatio publicata fuerit, sin autem arbitrio Regiminis, declaretur); si quidem ipse Diffinitor sit, primo sequenti Capitulo non possit eligi in Diffinitorem; & insuper si durante Capitulo de tali revelatione constiterit, expellatur de Diffinitorio; arbitrio tamen Diffinitorum (si eorum majori parti videbitur) revocandus. Si vero is, qui revelaverit, Diffinitor non fuerit, pro qualitate transgressionis arbitrio PP. Diffinitorum, si tempore Capituli, seu Regiminis, si intra annum talis revelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De Officio Conservatorum.

CAPUT XII.

1. Conservatores, hoc titulo præcipue insigniti, quod Regulam, & Constitutiones Congregationis, necnon Diplomata Pontificia, pro ejus bono Regimine emanata a transgressoribus vindicare debeant: quibus in maxima potestate constitutis, illarum custodia, & executio commissa est, cum primum Magistratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet Decreta nedum pro Congregatione, verum etiam pro singulis Monasteriis, sive publice, sive privatim edita, electiones, & absolutiones Prælatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & officia, injunctas pœnitentias, facultates, sive licentias concessas, commissiones omnes, ac instructiones Commissariorum, si qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi respective, & quæcumque alia animadversione digna, quomodocumque per Præsidem, vel Visitatores, aut Regimen in Dieta triennii proxime elapsi gesta, & ordinata, quæ omnia in scriptis optimo ordine digesta a Cancellario Regiminis ad eorum Tribunal per ipsum deferri mandabunt: necnon omnes sanctiones, ordinationes, provisiones, Decreta & acta omnia, quæ per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & statuta fuerint, a Scriba Capituli in ejus folio annotata, similiter accipiant, ut ea antequam publicentur, accurate examinent, & recognoscant, non quidem tanquam Judices appellationum, sed uti Regulæ, & Constitutionum Conservatores. Et si quid in hujusmodi actibus, tam per præfatos Præsidentem, Visitatores, & Regimen in Dieta triennii modo præteriti, quam per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur editis contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Constitutiones factum esse repererint; illud absque ulla Indulgentia, & omni penitus rigore, corrigant, revocent, rescindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout Justitia dictabit) exequi mandent: nec ullo modo, nisi prædicta omnia ab ipsis Conservatoribus recognita, & approbata fuerint, a Diffinitoribus publicentur, vel executioni mandentur, alioquin nullius intelligantur esse roboris, & validitatis. Et ipsi Conservatores contra inobedientes, etiam Diffinitores, nulla habita Personarum, vel Dignitatum ratione per censuras, & pœnas Ecclesiasticas juxta facultatem sibi per Breve Pauli V. traditam, omnino procedant.

Item de eorum potestate puniendi inobedientes.

2. Quoniam autem potest contingere, ut decreta omnia, & acta Capituli illius anni non possint in tam brevi tempore a Cancellario registrari; Propterea ordinamus, ut a Conservatoribus futuri Capituli accurate inspiciatur, & examinetur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fuerint

rint in Regestro notata, cum cæteris decretis, ac provisionibus factis, tam a Patre Præside, & Visitatoribus, quam a Diffinitoribus, prout supra in antecedenti numero. Et si negligentia notabilis inventa fuerit, instantibus Conservatoribus a Diffinitorio procedatur contra Cancellarium, etiam usque ad privationem officii, si ejus culpa id acciderit.

De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad Officium eorum.

CAPUT XIII.

Item de Scriba, Cancellario, & Coadjutore Cancellarii.

Post electionem Diffinitorum, & Conservatorum eligatur unus ex ipsis Diffinitoribus in Scribam Capituli hoc modo, videlicet. Unusquisque Diffinitorum P. Præsidenti Capituli nominet, quem idoneum judicaverit, qui Præsidens omnes nominatos redigat in scriptis. Postea votis exponantur, & electus remaneat, qui habuerit plures voces; at si plures invenirentur pares in vocibus, iterum suffragiis subdantur, donec unus remaneat; quo electo Præsidens Capituli, propria manu in regestro Actorum ipsius Capituli scribat hac forma videlicet:

Anno Domini 16 . . . &c. Indictione . . . . Die . . . Mensis . . . S. D. N. PP. N. Pontificatus Anno . . . Celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Casinen. in Monasterio S. N. de N. Diœcesis N., in quo fuit electus in Scribam Capituli D. N. de &c. ab infrascriptis Diffinitoribus ejusdem Capituli, ad cujus rei fidem Ego D. N. Diffinitor, & Præsidens præfati Capituli, hac manu propria scripsi. Consequenter duo ex antiquioribus Diffinitoribus se subscribant. Postea ipse Scriba, qui eo ipso, auctoritate Apostolica, ut patet per Indultum Pii Secundi Summi Pontificis concessum anno 1461. quoad acta Capituli Notarius publicus censetur; in Regestro scribat nomina Præsidentis, & aliorum Diffinitorum anni illius, & subsequenter omnes alios Officiales, & quælibet acta Capituli annotatione digna.

Ad officium etiam Scribæ pertinet literas omnes Capitulo præsentatas coram aliis Diffinitoribus legere, & ea, quæ alicujus ponderis digna conspexerit, in uno folio in modum memorialis notare per Diffinitores postea examinanda. Ad ejus etiam officium pertinet publicare Vicarium Monasterii, Auditores Causarum, Cancellarium, Depositarium, Ostiarios, & alios Officiales a PP. Diffinitoribus constitutos, schedulamque dd. Officialium Vicario relinquere.

Sit etiam solicitus Scriba, terminato per Diffinitores anno præterito, quæ revocata non fuerint, in Regestro describere, & quæ de novo statuentur, diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratiosas pro benefactoribus Congregationis, cum appositione sigilli pendentis, quas ipse subscribat. Licentias vero vendendi, seu quovis titulo alienandi per Diffinitores concessas ad effectum obtinendi assensum a Sede Apostolica, de more extendat, subscribat, eodemque Congregationis sigillo communiat. Et ut supradicta commodius valeat expedire, volumus, ut finito Capitulo tribus diebus, & ultra, si opus fuerit, remaneat in Monasterio, ubi Capitulum fuerit celebratum.

5. Verum, quoniam propter ampliationem Congregationis, multæ occupationes, & causæ in dies emergunt, itaut cum difficultate Scriba Capituli omnibus satisfacere possit: idcirco per PP. Diffinitores, vel Regimen eligatur unus Prior Claustralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur, quique registrandi literas, instrumenta, Decreta, & alias Scripturas ad Regimen attinentes, necnon literas scribendi, & respondendi, quibus opus fuerit, pro dispositione P. Præsidentis, & Diffinitorum ut supra statutum est in præcedenti Capitulo numero primo, & secundo, curam habeat, qui etiam cum cæteris Officialibus publicetur.

6. Præfatus autem Cancellarius apud Præsidentem Regiminis semper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera sua juvet. In eo autem officio, si recte se gesserit, usque ad sexennium, arbitrio Regiminis perseveret, ut non solum Præsidi, sed etiam Diffinitoribus, rerum Congregationis, Actorum Capituli, Visitationum, & Constitutionum, & aliarum Scripturarum ad Regimen pertinentium, requisitus, notitiam suggerere valeat. Eaque omnia ita callere debebit, & præ manibus habere, ut quotiescumque opus fuerit e vestigio proferre possit. Ei autem Coadjutor a Diffinitoribus tempore Capituli deputetur, ne multitudine negotiorum obruatur.

7. Præsidens autem in omnibus negotiis ad officium suum, & Congregationis regimen pertinentibus, Cancellario tantum utatur, ne res tanti ponderis fidei cujuscumque committat.

8. In negotiis vero Capitularibus expediendis, ut brevitati simul atque ordini consulatur, curabit Cancellarius omnia petitionum Abbatum folia in libro ad hoc præparato agglutinari per ordinem juxta examen Monasteriorum, itaut unicuique folio petitionum vacua libri pagina e conspectu correspondeat, in quo Diffinitores adnotare possint quid super singulis deliberaverint, ut deinde valeant juxta ipsorum sententiam Decreta efformare. Ejusmodi autem liber cum prædictis foliis petitionum propria manu Abbatum subscriptis in acta Capituli referatur, conservandus, ut expresse appareat, de quibus fuerint Diffinitores requisiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

De Vicario Monasterii, in quo celebratur Capitulum.

CAP. XIV.

Ne pluribus Monachorum, sive Monasterii, in quo celebratur Capitulum, curis distrahi, seu inquietari Diffinitores contingat, ordinamus, quod ipsi Diffinitores per consueta Suffragia, Vicarium Monasterii, si fieri potest, eligant eum, qui ante fuerat Prælatus ejusdem Monasterii, qui rerum, & personarum melius conditionem noverit, seu aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipsis Diffinitoribus videbitur, qui curam habeat regiminis Monasterii, ac Monachorum, tam ibidem de Conventu existentium, quam aliorum ad Capitulum venientium. Qui Vicarius teneat primum locum post Conservatores, quibus absentibus, omnia signa faciat, & particulares licentias præstet, excepto, quod licentiam eundi extra Monasterium causa recreationis, dare non possit, quæ soli Præsidenti reservatur.

De Auditoribus Causarum pro rebus temporalibus.

CAP. XV.

Item de eorum scriba, & hujus Coadjutoribus, necnon de appellatione ad Diffinitores.

1. Ut Patres Diffinitores, quibus præcipue incumbit circa Monasteriorum, & Congregationis reformationes, & directionem intendere, curis temporalibus, & causarum tumultibus non distrahantur, oneraque partita facilius portentur, ordinamus, quod per suffragia a Diffinitoribus eligantur quatuor ex Prælatis de Capitulo, qui non sint Diffinitores, docti, discreti, & idonei ad administrandam Justitiam super causis, & differentiis, quæ solummodo pro rebus temporalibus emerserint, inter Congregationem, & ejus Monachos, seu Monasteria, necnon inter quascumque personas etiam Laicas cum Monasteriis nostris, aut Congregatione nostra, si ad Auditores ipsos recursum habuerint. Eligatur, & unus Scriba ex Monachis Monasterii, vel ex iis, qui cum facultate ad Capitulum accesserunt, talisque Scriba pro Quinto sit inferendo Judicio, quoties prædicti non convenirent, cui per Diffinitores dentur Coadjutores duo, tam pro regestro Conventuum, quam pro licentiis alienationum de more transcribendis. Quæ licentiæ omnes per ipsos transcribantur, alias per Scribam Diffinitorum non subscribantur. In quarum fine ponatur. *Præsentibus literis tantum per Sexennium valituris*. Hique quatuor Patres appellentur Auditores Causarum, rerum, & Jurium temporalium Monasteriorum, & Congregationis.

2. Ad quorum officium, & examen omnia negotia temporalia, lites, & controversiæ Monasteriorum, & Congregationis deferantur. Qui sic electi, ipso facto habeant omnem potestatem cognoscendi, & terminandi causas prædictas sine apicibus Juris, summarie, & de plano, ac sola facti veritate inspecta; terminatasque executioni mandare, & quod ex inopia Debitorum ipsi Auditores exequi nequiverint, Regimen, aut Visitatores ad quos illius Provinciæ visitatio spectet, cum requisiti fuerint exequi sedulo procurent; quorum sententiis, & terminationibus omnes de Congregatione, sive Diffinitor, sive Præsidens, aut Visitator fuerit, teneantur obedire.

3. Examinent etiam, & apud se mature consulant, quibus est licentia concedenda, quovis titulo alienandi bona stabilia Monasteriorum, & hujusmodi licentias de eorum consilio, vel concedant Diffinitores, vel negent. Quod si qui petere voluerint a Capitulo Generali confirmationem aliquorum contractuum, deferant ad idem Capitulum copiam authenticam Instrumentorum super iis factorum, aliter non audiantur, servatis iis, quæ dicta sunt ad Cap. 3. Regulæ.

4. Catalogum etiam, sive matriculam conficiant, in qua nomina Monachorum, qui illo triennio professionem emiserint, scribant. Notent præterea sigillatim nomina, & loca ejectorum, & fugitivorum, ut per Scribam Capituli sigillatim in consessu Patrum pronunciari valeant. Regestrum quoque Conventuum singulorum Monasteriorum secundum gradum, ac officium cujuslibet apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & ubi quilibet professionem emiserit, & in dicto Regestro Conventus ipsos eo ordine digerant, quo examinandorum Monasteriorum schedula per Diffinitores publicanda digeretur. Propter quæ servanda mandamus omnibus, & singulis Conventibus, & Monachis nostræ Congregationis, ut de cætero literas, & schedulas talia continentes, ad hujusmodi Auditores separatim ab aliis rebus, de quibus scribere Diffinitoribus voluerint, transmittant.

5. Si autem unus, vel duo ipsorum Auditorum causas aliquas ad se spectantes ante dd. Auditorum Tribunal habuerint (ipsis quorum interest exclusis) reliqui Auditores, una cum eorum Scriba eas audiant, & diffiniant.

6. Cæterum caveant diligenter dd. Auditores, ne quidquam (quod absit) ex complacentia quovis modo, injuste facere, vel determinare præsumant, sed causarum controversiis auditis, Justitia dirigente, judicent, prout sibi consentaneum visum fuerit.

7. Ab eorum tamen sententiis liceat aggravato ad Diffinitores appellare, qua appellatione interposita in causas ipsi se amplius non intromittant. Qui quidem Diffinitores non facile sententias revocent, nisi cognita causa, & auditis Auditoribus.

8. Verumtamen, ne lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur, ipsa appellatio usque ad Capitulum, proxime futurum inclusive, vel Dietam ob faciliorem solvendi facultatem pendere possit; quo tempore si appellantes ipsi prosequi neglexerint, sententia ipsa transeat in rem judicatam: ita quod nisi condemnati ante electionem Diffinitorum satisfecerint, in futura tunc proxima electione Diffinitorum voce careant activa, & passiva, dummodo tempore debito sententia ipsis intimata fuerit.

9. Sententias autem prædictorum Auditorum, ac eorum acta in scriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini consignari, cum aliis Scripturis conservanda.

10. Et ut ipsorum Patrum Auditorum, qui honorabile membrum Diffinitorii esse censentur, elucescat auctoritas: pro gravitate illius Tribunalis, locum eis Superiorem post Vicarium assignamus in toto Capitulo, itaut in absentia Vicarii generalia: in absentia vero omnium Superiorum Monasterii (ubi Capitulum celebratur) etiam particularia, juxta ordinem professionis sibi invicem deferentes, signa faciant: Officium vero eorum usque ad absolutionem Capituli duret.

De Depositario Capituli, & Prælatis ad computa Monasteriorum deputandis.

CAP. XVI.

Item de fraudulentiis Prælatis.

1. Quia crescente in dies Congregatione, negotia quoque multiplicari manifestum est: adeo ut nec Diffinitores, nec Causarum Auditores facile omnia expedire possint; Ideo ut eo facilius onera Capituli portentur, quo in plures distributa fuerint, eligatur Monachus fidus, & omni suspicione carens, atque in computorum arte peritus, qui tempore Capituli sit Congregationis Depositarius, hoc ordine a Diffinitoribus eligendus. Quilibet Diffinitor in aurem Patris Præsidentis unum nominet; Deinde nominati omnes suffragiis supponantur, & qui plures habuerit voces, sit Depositarius. Si vero plures in voce pares fuerint, qui Superior est professione, præferatur. Huic Depositario Prælati marsupia cum suis pecuniis ad Monasteria tantum pertinentibus, quas ipsi secum, seu alii eorum nomine detulerint, necnon literas cambii, si quas habent, con-

consignent. Pecunias tamen ad Monasteria non pertinentes, si quas penes se, aut alio quovis loco aliqui habuerint, in signum humilitatis, & reverentiæ P. Præsidenti manifestent. Ipse vero Depositarius super libellis cujuslibet Monasterii a Prælato singulis Capitulis deferendis, quæ scribenda sunt scribat, videlicet debita, credita illius Monasterii cum Congregatione, annatarum scilicet, & taxarum supradictarum, & si quas propter eas tempore Capituli, aut intra triennium imponi contigerit, & similiter debita, & credita P. Præsidentis, Visitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Monachis, qui nomine Congregationis aliquid receperint, prout per Auditores causarum diligenter examinata, & approbata fuerint.

2. Eligantur etiam duo Prælati ad computa Monasteriorum, quibus tam dicta Monasteriorum, quam etiam Congregationis, necnon Præsidis, Visitatorum, ac Procuratoris computa deferantur, eaque diligenter examinata in toto, vel in parte approbent, aut reprobent, prout Justitia illis suadebit: approbata vero in libris computorum Congregationis per Depositarium adnotari faciant.

3. Redditus quoque singulorum Monasteriorum tam fructuum cujuscunque generis, quam pecuniarum, rationesque dati, & accepti, creditæque, & debitæ pecuniæ a Prælato, Cancellario, & Senioribus subscriptas exactissime videant, & examinent, & ubi opus fuerit æris alieni causas inquirant, & rationem ineant, quo modo redimi possit. Eaque omnia pertractent, quæ pro cujusque Monasterii utilitate sibi videbuntur expedire, verboque, & scripto omnia referant Diffinitoribus, ut possint opportune providere. Quod si in rationibus hujusmodi aliquam invenerint fraudem, contra transgressores severissime procedatur, etiam usque ad depositionem.

De Monasteriorum examinatione.

CAP. XVII.

Item de Monialium Monasteriis, necnon de pravis Fratribus.

1. Feria secunda tempestive dicatur Missa sine cantu de Dominica, cui omnes intersint Diffinitores, nisi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si duplex festum occurrerit, ea die dicatur Missa de festo, & fiat Commemoratio de Dominica.

2. Completa Missa pulsetur pro Capitulo; coadunatisque Diffinitoribus genibus flexis, aliquantisper orent: factoque signo a P. Præsidente, sedeant omnes, quem etiam modum teneant, quoties ad Capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

3. Fient igitur primo per Scribam Capituli duæ schedulæ, in quibus pro dispositione P. Præsidentis ponantur omnia Monasteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint; Quarum altera publice appendatur præ foribus Diffinitorii, ut sciant omnes, quo ordine, & quando sunt examinandi, & se præparent, ut vocati præsto esse possint; Altera vero remaneat penes P. Præsidentem, ut sciat, quo ordine Prælati olim Monasteriorum vocari debeant.

4. Postea vero vocentur Auditores causarum cum eorum Scriba, qui omnes admoneantur a P. Præsidente, ut officium sibi commissum strenue, & integre exerceant, Justitiamque omnibus cum Dei timore administrent: & quæ agenda erunt, quanto citius exequantur, & terminent, & ut Capitulum de Auditoribus causarum legant, & diligenter ponderent, hortetur. Et primo Regestum Conventuum expediatur: deinde P. Præsidens distribuat unicuique Diffinitorum Officia, adnotationes videlicet mutandorum Monachorum, Ordinandorum, literarum gratiosarum, extraordinariorum, & aliorum hujusmodi, prout ipsi Patri Præsidenti videbitur.

5. Post hæc procedant ad Monasteriorum examinationem, habita prius plena, & exacta a Visitatoribus Informatione status Monasteriorum, quæ ab ipsis visitata fuerunt; Imprimis statuentes, quod si is, qui fuerit Prælatus Monasterii, de quo facienda est examinatio, sit Diffinitor, exeat de Diffinitorio.

6. Similiter si quis Diffinitorum habeat Prælatum sibi consanguinitate usque ad secundum gradum inclusive, conjunctum, aut Comprofessum, quando de ipso Prælato fit examinatio, Diffinitor ille tunc exeat, præsensque non sit in illa examinatione. Quod idem servari volumus in examine Prælatorum Monialium curam habentium.

7. Advocentur itaque sigillatim Prælati olim Monasteriorum secundum ordinem schedulæ, ut supra expositæ, & unusquisque super negotiis sui Monasterii examinetur, qui omnibus, quæ dicere voluerit in schedulam redactis, ut supra, eam manu sua subscriptam relinquat.

8. Habita demum de omnibus informatione notentur in uno folio, si quæ reprehensione digna fuerint, & accersito eo, qui est reprehendendus, Pater Præsidens neminem specialiter nominando, aut dicendo, unde informationem habuerit, moneat ipsum hoc modo videlicet.

9. Ad nos pervenit, vel nos audivimus sic, & sic, & præcipue interrogetur Prælatus distincte, & seriatim de sibi oppositis gravioribus, ne inaudita parte contra eum minus canonice procedatur; similiter cum quocunque alio, si præsens fuerit in Capitulo, agatur; Et tandem audita ejus responsione, ipsum (prout Diffinitores judicaverint expedire), vel absolvant, vel moneant, corripiant, aut puniant, quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reverentia, & submissione.

10. Si vero Patribus relata fuerint aliqua, de quibus tunc certa informatio haberi nequeat, committantur Visitatoribus anni sequentis illius Monasterii, ut examinent, & procedant, prout in Capitulo de Visitatoribus ordinabitur.

11. Examinatis igitur supradicto ordine Monasteriis omnibus, procedatur postea ad examinationem Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati a Diffinitoribus sigillatim de unoquoque Monasterio interrogentur, si quæ digna notatione, correctione, aut provisione invenerint, quæ omnia per Scribam adnotentur, sicut supradictum est de aliis Monasteriis, & similiter proferantur literæ, si quæ sunt ad Diffinitores a Monialibus missæ, aut aliter dicta Monasteria Monialium concernentes.

12. Postremo ordinamus etiam, & præcipimus, ut deinceps apud P. Præsidentem teneatur liber successoribus consignandus, in quo per ordinem describantur ex una parte omnes illi, qui in Congregatione scandalosi, criminosi, inquieti, ac processati fuerint; Ex altera vero parte e directo contraposita adnotentur approbationes, & at-

atteſtationes Viſitatorum de eorum emendatione, & morum converſione Diffinitoribus factæ. Et poſtquam tribus vicibus a Viſitatoribus diverſis fuerint factæ dd. approbationes, de quibus in eodem libro conſtare debebit ex ſupradictorum Viſitatorum ſubſcriptione, poſſint illi, de quorum emendatione conſtabit, promoveri ad ordines, gradus, dignitates, & Officia reſpective dummodo favorabilia habeant omnia ſuffragia novem Diffinitorum, & non alio modo. Inviolabiliter autem hæc Conſtitutio in perpetuum ſervetur, alioquin nullas, & invalidas hujuſmodi promotiones ad Dignitates, & officia ipſo facto eſſe volumus, & declaramus; Teneantur autem Prælati, & Viſitatores Diffinitorio dd. Criminoſos, ſi quos habuerint, denunciare.

De modo, quo Diffinitores expediant terminanda.

CAP. XVIII.

Item de rebus ipſis deffiniendis.

1. Expedita itaque Monaſteriorum examinatione, Præſidens Capituli (quem volumus eſſe promotorem omnium cauſarum; ita tamen, ut tam Præſidens Capituli, quam etiam Regiminis teneatur quæcumque proponere ſuper quibus ab aliquo Diffinitorum, vel Viſitatorum fuerit requiſitus) omnia, quæ notata ſunt per Scribam, in medium ſeriatim, & ſucceſſive diffinienda producat.

2. Et incipiens a noviſſimis uſque ad primos ſciſcitetur uniuſcujuſque vota, ultimo ipſe dicturus. Et uno loquente, cæteri taceant. Si quem vero deprehenderit in dicendo prolixiorem extra materiam vagari, moneat eum, ut exponat votum ſuum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3. Omnibus vero auditis; illa opinio, in qua ex novem Diffinitoribus ſeptem convenerint, ab omnibus cenſeatur diffinita. Scribantur autem terminata a Diffinitoribus in libro, in quo inſertæ ſunt petitiones Abbatum per Scribam e regione petitionum per capita ſummarie, prout ſupra determinatum eſt, cap.13. de electione Scribæ.

4. Poſt hæc vero Diffinitores legi faciant ordinationes præteriti Capituli, & ſimiliter, quæ fuerint ordinata per P. Præſidentem, Regimen, aut Viſitatores intra triennium, & Judicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel revocentur.

5. Quæ autem de novo tunc ordinata fuerint, ſeu terminata, ſerventur quidem in Congregatione, ſed non regiſtrentur, nec vim legis obtineant, niſi per triennium practicata fuerint, & per ſequens Capitulum confirmata.

6. Novæ autem ordinationes non facile fiant, niſi ex urgentiſſima cauſa, & maxima cum maturitate. Propterea ordinamus, quod ſi quæ in poſterum ordinationes faciendæ ſunt (poſtquam fuerint a Patribus Diffinitoribus formatæ, & per eorum ſuffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur per aliquod tempus Prælatis omnibus conſiderandæ. Quibus poſtea convocatis, legantur ſigillatim per Scribam, aut cui Diffinitores mandaverint, & quæ a duabus ex tribus partibus dd. Prælatorum concordi voto approbatæ fuerint, Patres Diffinitores per Scribam Capituli faciant publicari, ſequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo modo, quo ſupra a duabus Prælatorum partibus approbandas, & confirmandas, quæ deinceps non poſſint, niſi eodem modo, quo confirmatæ fuerint, revocari.

7. Terminata vero per anteriora Capitula, nolumus qualibet facilitate revocari, ſed ſi quæ in dubium adduci contigit per ſubſequens Capitulum minime revocata, nullatenus proponantur examinanda, niſi de conſenſu duarum partium Diffinitorum, quæ tamen, ex toto, vel in parte revocari non poterunt, niſi ex novem Diffinitoribus, ad minus octo conſenſerint, & quotieſcunque aliquid antea per Patrum Decreta ordinatum, alterari quacumque de cauſa contigerit, in decreto poſteriori, fiat mentio prioris, alioquin poſterius nullum fit, & Decretum prius emanatum in ſuo robore permaneat.

De Calculo Expenſarum.

CAP. XIX.

Item de ære alieno, & pecuniis credita.

1. Poſt examinationem Monaſteriorum, & ante novorum Officialium, & Prælatorum electionem, Diffinitores videant computa Congregationis per Deputatos, ad computa Monaſteriorum approbata, & per Depoſitarium annotata, necnon calculum expenſarum, triennio proximo præterito nomine Congregationis, tam per P. Præſidentem, & Viſitatores, quam etiam per alios nomine Congregationis quacumque ex cauſa factarum, ac pariter Debitorum, & Creditorum. Quo inſpecto ſint ſoliciti, ut hujuſmodi credita exigantur, & debita ſolvantur. Taxa Monaſteriorum renovetur, quoties Capitulo Generali expedire viſum fuerit.

2. Inquirant etiam, an ſolutus fuerit cenſus unius unciæ auri, quem Congregatio tenetur annuatim ſolvere Cameræ Apoſtolicæ in feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli in ſignum perpetuæ libertatis, & confirmationis privilegiorum noſtrorum.

3. Omnibus itaque mature, ac diligenter perpenſis, ſi pecuniæ deſunt pro publicis diſpendiis, imponantur cuilibet Monaſterio plures, vel pauciores (prout neceſſitas exegerit) cum præfixione termini ad ſolvendum, ac quibus, & ubi ſolvi debebunt.

4. In ſolutione autem pecuniarum, quæ per ſingulos annos a Monaſteriis noſtris Romæ facienda eſt, ſingula Monaſteria integram ſummam, quam debent Procurariæ Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Urbe Roma ſuis expenſis illuc deferant, vel tranſmittant. Quæſtores vero, qui Venetiis, vel alibi degunt, diſpendiorum notam ſecum deferant, quæ pro ſingulis Monaſteriis facta fuerint, eamque eorundem Abbatibus conſignent, ac ſi quid reſtat ſatisfaciendum exigant ſine mora ſolvendum.

De Præſidentis Regiminis electione.

CAPUT XX.

Item de modo eligendi & perficienda.

1. Die primo poſt prædictorum omnium expeditionem (etiamſi ſuperius ordinata ex integro expedita non fuerint) ut electio Præſidentis Regiminis celebrari poſſit, cantetur ſolemniter per Præſidentem Miſſa de Sancto Patre noſtro Benedicto. Qua finita, congregatis Diffinitoribus, Præſidens Capituli exhortetur eos pro novo Præſidente Regiminis eligendo, ut eum eligant, quem pro Congregationis bono magis idoneum, utilioremque probaverint.

2. Præſidens porro per has vices deputari debet,

bet, videlicet citra Alpes eligetur semel, & iterum professus in Monasteriis Provinciarum Siculæ, Neapolitanæ, Romanæ, & Hetruscæ, hoc est per sexennium. Expleto vero hujusmodi sexennio, eligatur ultra Alpes professus ex Monasteriis Provinciarum Venetæ, Lombardorum, & Liguriæ per novennium, singulis trienniis deputandus. In quibus Provinciis, excepta Sicula, ob distantiam loci respective residere teneatur. Et sic semper servando hunc ordinem.

3. Modus autem electionis erit iste. Quilibet Diffinitor scribat in schedula, primo nomen suum, deinde nomen illius, quem eligere in Præsidentem intendit. *Ego D. N. eligo in Præsidentem D. N.*: & scriptum ponat in vase ad hoc præparato. Hoc facto Diffinitores vocent Scrutatores, qui scrutentur simul secrete singulorum suffragia, in quem vere quinque voces convenisse viderint, eum Præsidentem pronuncient: quod si non convenerint, tunc omnes nominati in Præsidentem a Diffinitoribus scrutinio supponantur, scrutinium vero dd. Scrutatores videant, & illud notent; & in quem plura vota convenerint, dummodo non sint infra quinque, ille sit Præsidens. Si vero aliqui fuerint pares in quinque vocibus, vel supra, isti iterum votis subjiciantur usque tertio inter Diffinitores, & qui plura habuerit vota, ipse erit Præsidens; & si iterum fuerint paria, pronuncietur ex concurrentibus, qui est antiquior in Congregatione.

4. Supradicta autem vota, si quis in actu scrutinii palam, vel clanculum ostendere, vel per alterius manus dare suffragia præsumpserit, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ incurrat. Quod idem intelligimus de scrutiniis, quæ tam per Diffinitores, quam per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5. At si ex nominatis in Præsidentem nemo quinque voces habuerit, votis semel secundo, & non amplius subdantur. Qui si nec tum in sufficientibus votis convenerint, advocentur quatuor Auditores causarum, & eis adjunctis de omnibus nominatis per Diffinitores in Præsidem, fiat scrutinium, & in quem sex ad minus voces convenerint, Præsidem pronuncient. Si vero aliqui fuerint pares in sex vocibus, vel supra: Isti iterum suffragiis committantur usque tertio, & qui plures habuerit voces, ipse erit Præsidens, & si iterum fuerint pares, pronuncietur, qui est prior in Congregatione: electum vero in Præsidentem hujusmodi onus volumus acceptare. Deinde vocent omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem resident Monasterio, & coram eis electus Præsidens pronuncietur per antiquiorem ex Diffinitoribus, qui electus continuo postulet, attento onere sibi imposito, pro se ab omnibus orari, & omnes successive Patres habentes vocem in Capitulo, ad pacis osculum recipiat.

6. Quibus peractis, is qui fuerit Præsidens Capituli, vel antiquior Diffinitor (si ipse Præsidens Capituli electus esset in Præsidentem Regiminis) incipiat: *Te Deum laudamus*, & cantando omnes processionaliter ad Ecclesiam accedant, Præsidente Regiminis in digniori loco ipsos comitante.

7. Cum vero perventum fuerit ad Chorum idem Præsidens Regiminis cum illo, qui fuit Præsidens, vel cum antiquiore Diffinitorum (si ille, ut supra factus esset Præsidens Regiminis) & alio ex antiquioribus Diffinitoribus ante Altare se prosternat, & finito: *Te Deum laudamus*, is, qui fuit Præsidens Capituli, vel antiquior dicat ℣. *Salvum fac servuum tuum*, ℟. *Deus meus sperantem in Te*. ℣. *Mitte ei Domine auxilium de Sancto*. ℟. *Et de Sion tuere eum*. ℣. *Dominus vobiscum*. ℟. *Et cum Spiritu tuo*.

OREMUS.

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, protende super hunc famulum tuum Præsidentem nostrum, & super Congregationem illi commissam spiritum gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complaceat perpetuum ei rorem tuæ benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Præsidenti nostro dexteram tuam per intercessionem Beatæ, & Gloriosæ, semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ, & auxilium ei supernæ virtutis impende.

Intercessio nos quæsumus Domine B. Patris Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

8. Si vero contigerit electum huic functioni non interesse, ejus locum, & vicem teneat antiquior Diffinitorum, & omisso osculo pacis, cantetur, *Te Deum laudamus* cum ℣., & orationibus.

De Prælatorum electione.

CAPUT XXI.

1. Quia experientia magistra didicimus, Prælatorum crebram mutationem Monasteriis, in spiritualibus, & temporalibus esse damnosam; Idcirco monemus, ut in electione, seu nova institutione Prælatorum, hujusmodi crebra mutatio vitetur, & quantum fieri poterit non mutentur Prælati, nisi elapso sexennio, præterquam ob rationabilem, & legitimam causam. Ultra sexennium vero non possint, etiam prætextu simplicis administrationis, nisi talis administratio fuerit per breve spatium temporis, puta quatuor, vel sex mensium ad summum, in Regimine ejusdem Monasterii ullo modo permanere, nec ad illud regendum iterum assumi, nisi totidem annis vacaverint, quot illi præfuerunt. Quod idem de Thesaurario, Procuratore Generali, Cancellario, Capsario Congregationis, Coadjutore Procuratoris in Curia, & pariter de Prioribus, Magistris Novitiorum, & Cellerariis decernimus inviolabiliter observari, juxta formam Brevis Alexandri Septimi, & Clementis X.

Item depositione, & Monasteriis assignatione, tam eorum, quam plurimorum Officialium.

2. Cæteri quoque Officiales a Prælatis Monasteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procurationes, vel ad quamlibet aliam administrationem, aut exercitium Jurisdictionis spiritualis, aut temporalis intus, & extra Monasterium Deputati, elapso sexennio a prædictis officiis omnino removeantur.

3. Et quia tempore Capituli Prælationes, & Dignitates omnes in Congregatione nostra vacare intelliguntur, ut eisdem sic per absolutionem in Capitulo sequutam vacantibus provideatur modus electionis instituendæ, tam de illis, qui immediate antea erant Prælati, quam de illis, qui de novo ad Prælationem promovendi sunt, erit iste:

4. Primo Diffinitores ineant inter se tractatum de Patribus, qui Gubernio sint restituendi, de iis,

de iis, qui promovendi de novo, & de illis, qui sunt mutandi: nec ullum possint absolutum a Prælatione relinquere, vel de novo ad Prælaturam promovere, nisi de his inter Diffinitores tractatu, & scrutinio præmisso. Unde si aliquem ex Prælatis anni præteriti parum idoneum Regimini, prævio dicto tractatu, Diffinitores existimaverint, poterunt talem, ne per ipsum aliquid detrimenti, sive in temporalibus, sive in spiritualibus Congregatio nostra patiatur, secundum propriam conscientiam non idoneum judicatum in suffragiis ferendis a Prælatione excludere. Hac tamen differentia, quod ut excludatur a Prælatione ille, qui anno præterito erit Prælatus, septem ex novem Diffinitoribus per vota secreta consentire debent, ut vero a Prælatura arceatur de novo promovendus, sufficit, si a tribus ex iisdemmet novem votis, ut supra convenientibus, reprobetur. Quod idem de Prioribus observari volumus.

5. Demum quilibet Diffinitorum scribat in præfata schedula nomina Prælatorum, quos nominare voluerit, unicuique Monasterio Prælatum unum habilem, prout conscientiæ suæ videbitur assignando (ita tamen, quod nullus Prælatus amoveatur, de quo non amovendo, prius Diffinitores inter se tractaverint, & hoc inviolabiliter observetur) præfatamque schedulam in vase ad hoc præparato imponat.

6. Postmodum vero vocentur Scrutatores, qui præfatas schedulas diligenter scrutentur, & Prælatos in dictis schedulis nominatos, fideliter in unam amplam schedulam redigant, unicuique Monasterio attribuendo nominatos in eodem Monasterio, etiam si plures in uno Monasterio fuerint nominati, & ipsam schedulam præfatis Diffinitoribus repræsentent, in qua si reperietur de aliquo Prælato dispositum fuisse aliter, quam supradictum est; tunc Pater Præsidens omnino prohibeat talem Prælatum suffragiis subdi, imo absque ulla discussione eumdem in Monasterio, in quo prius erat describi, & nominari faciat: Schedulas vero, quas præfati Scrutatores scrutati fuerint, comburant, & omnia secreta teneant, ne scandalum aliquod oriri possit. Qui si contra fecerint puniantur, prout supra de ipsis revelantibus dictum est. Quo facto Prælati singuli votis supponantur, & in quem plura suffragia conveniunt, ille præferatur Monasterio, de quo agitur.

7. Hoc sane volentes, quod si quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Diffinitoribus: ut liberius de eo disponatur, exeat de Diffinitorio, donec fuerit factum scrutinium.

8. Quod si contigerit, eumdem Patrem in duobus, vel pluribus Monasteriis nominatum, aliis Patribus in suffragiis anteferri: fiat Scrutinium iterum, & pro quo Monasterio plures repertæ fuerint voces, illi præficiatur. Ad depositionem vero Prelatorum in pœnam decernimus, ut non nisi causa cognita, & secundum quod ordo Juris, ac ipsorum demerita, postulaverint, Diffinitores procedant.

9. Advertant autem ipsi Patres Diffinitores, aut etiam, qui pro dictis celebrandis infra triennium congregabuntur, ne in promotionibus ad Dignitates, Prælaturas, officiave cujusvis generis in Congregatione faciendis, ullum omnino promoveant ad favorem cujuscumque Principis, aut Prælati extra Congregationis gremium, hoc enim prohibetur per duo Diplomata Pii V., quorum alterum expeditum fuit sub die 7. Aprilis, alterum 28. ejusdem mensis, & anni 1571. districtius autem per Diploma Gregorii XIII. die 7. Aprilis 1574. a SS. DD. NN. Urbano VIII., & Clemente X. confirmatum, & ampliatum, quod legendum est quot annis coram omnibus de Capitulo, Sabbato in primo actu Capituli; sed illos tantum ad hujusmodi Prælaturas, vel officia assumant, quos Religionis zelus, morum probitas, & literarum scientia, ac regulæ observantia commendant.

De Conventuum Ordinatione.

CAPUT XXII.

1. Expeditis Prælatorum electionibus tractent deinde Diffinitores de Conventuum ordinatione. Idest, de necessariis Officialibus, & Monachorum, [...]lorumq; ele[ctione], & ho[rum] amotione.

2. Videant itaque primo, an Monasteria Prioribus, Decanis, Magistris Novitiorum, Cellerariis, & Monialium Confessoribus indigeant; quod si judicaverint in aliquo Monasterio aliquem promovendum, aut ex illius Monasterii Superiorum instantia, vel ex ipsorum Diffinitorum propria consideratione, tunc (servatis omnibus in Apostolicis literis expressis, & quæ in præsentibus Constitutionibus, & præsertim in declaratorio Regulæ Cap.21. de hujusmodi electionibus statuuntur;) Diffinitores ipsi diligenter de eo ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitime promoveri posse, nisi ex novem Diffinitoribus, saltem septem consenserint, quem etiam votorum numerum, in eorum absolutione necessarium esse decernimus.

3. Et ne Diffinitorum judicium in aliquem errorem labatur: Visitatores in Monasteriis visitandis interrogabunt Prælatum, ac cæteros Monasterii Superiores, an mutuo inter se consilio tractaverint (quod eos omnino facere volumus) sit ne aliquis in Monasterio Monachus morum probitate, & scientia dignus, qui promoveri possit ad Decanatum, itemque ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et si aliquos post hujusmodi tractatum dignos invenerint, qui proponantur Visitatoribus approbandi, mandabunt ipsi Visitatores prædictos sibi in schedula descriptos exhiberi, atque a Prælato, & singulis Superioribus, Juramento præstito exigent, an affectione, & inordinata animi inclinatione, aliquem proposuerint, aut odio, vel malevolentia prætermiserint, an vero quos dignos, & idoneos ad gradus, & officia judicaverint; deque sic nominatorum vita, & moribus, præsertim illorum, qui ad Decanatum promovendi essent, a cæteris probatæ fidei Monachis exactissime inquirent, & singulorum testimonia in acta referri jubebunt. Industriam vero, ac scientiam Visitatores ipsi præsentes diligenter examinabunt, servata forma, quoad promovendos ad Decanatum, quæ infra in secunda parte Constitutionum Cap.20. num.15. præscribitur, & quos idoneos repererint, approbabunt. Decanorum autem, & Priorum Claustralium vitam, mores, industriam, doctrinam, & solicitudinem; tum a Prælato, & Superioribus, tum ab aliis diligenter explorabunt; cum enim ex eorum numero eligantur Priores, & Abbates respective, omnium optimi sunt approbandi. Quos igitur dignos judicaverint Visitatores (super quo eorum conscientiam

tiam oneramus) approbabunt, & in acta referri mandabunt. Caveant autem Visitatores, ne aliquem approbent, qui per integrum saltem annum in eodem Monasterio commoratus non fuerit, aut certe bonum testimonium habeat ab his Prælatis, & Superioribus, cum quibus, eo anno, licet in diversis Monasteriis, vixerit. Hoc attento, quod Titulares Prælati deinceps neque in Abbates cum Administratione, neque in Priores, neque in Decanos promoveri poterunt.

4. Prohibemus quoque ne quis ad Decanatum, nec ad aliquem superioritatis gradum, etiamsi Sacerdos ad Congregationem venerit, assumi possit, nisi decimo sexto; nec ad curam Novitiorum, nisi 18. anno respective in Congregatione completo, ut supra in declaratorio Regulæ Cap.21. num.7.

5. Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoveri possit, nisi per quinquennium completum in Decanatu, aut Prioratu respective laudabiliter vixerit, prout in præfato Cap.31. num.11.

6. Videant consequenter Diffinitores si Monasteria Sacerdotibus, Cantoribus, & aliis quibuscumque Monachis indigeant, & pro qualitate loci, concursu, frequentia Populi, & dignitate Ecclesiæ opportune provideant, servata tamen forma Decreti Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Missarum, ubi decernitur, ut numerum familiæ singulorum Monasteriorum Capituli Generalis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Regularium Superiores perpetuo servare omnino teneantur: nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Quem quidem numerum jam unicuique nostræ Congregationis Monasterio Capituli Generalis voto, & auctoritate præfixum, nemini liceat Prælatorum nostrorum ullo pacto minuere, vel pro obtinenda hujusmodi augendi licentia, ad eandem Sacram Congregationem recurrere, nisi ex urgentissima, & legitima Causa in Capitulo Generali a Diffinitoribus approbanda, pœnas in prædicto Decreto contentas incursuri. Statuatur item ex eo numero, quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici, singulis Monasteriis sint adscribendi, sic enim fiet, ut ex certo uniuscujusque Monasterii Monachorum numero, certus etiam numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeo ut singulis annis non plures Novitii ad probationem recipiantur, quam quot de præscripto numero fuerint imminuti. Insuper si qui ex legitima causa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Diffinitoribus videtur, fiat provisio.

7. Ad tollenda autem scandala, & incommoda, quæ ex frequentibus Monachorum mutationibus sæpe numero etiam cum animarum detrimento oriuntur, statuimus, quod Monachi nostræ Congregationis non levi causa mutentur, sed tantum ex manifestæ infirmitatis causa, quibus Medicorum Consilio aeris mutatio subveniret, aut si hujusmodi mutatio ad Animæ salutem esset necessaria, vel alia gravi causa a Diffinitoribus, vel Regimine, aut a Visitatoribus approbanda. Mutatis autem, Visitatores, aut Diffinitores, aut Regimen per quos mutari contigerit, provideant, ut omnia itineri necessaria tribuantur, præscripta quoque eis via, qua directe ad Monasteria sibi assignata pergant, ita ut vagandi tollatur occasio, & commodis Monachorum, qua decet charitate, consulatur.

8. Mutationes vero prædictæ, quantum possibile est fiant ad loca viciniora, & magis propinqua, ut expensis simul, & vagationi Monachorum parcatur, & ne cogantur diversa Monasteria, & hospitia circuire. Quod præcipue circa Juvenes observetur, prout supra ordinatum est in Declaratorio Regulæ Cap.67. n.13.

9. Scriba vero Capituli Monachos, & Monasteria a quibus amovendi sunt, & ad quæ transmittendi fuerint, in scriptis redigat. Nec Catalogis mutationum, quæ per Capitulum, aut Dietas fiunt, adhibeatur fides, nisi subscriptis manu ipsius Scribæ, sive Cancellarii, vel unius ex Prælatis, vel Procuratoris in Curia, vel Notariorum fidem facientium, eos cum originali convenire.

10. Statuentes insuper, quod quando Monachi mutantur de Monasterio ad Monasterium, competenter induti mittantur, & maxime in prima mutatione eis omnino provideatur de clamyde, seu Mantello panneo, ocreis, calcaribus, aliisque necessariis, prout in inventario suorum vestimentorum cognoscentur indigere.

11. Pecunias vero non solum, quas pro Vestimentis deferunt, sed etiam omnes alias, cum ad Monasteria sibi assignata pervenerint, statim Prælatis revelent, Depositario consignandas, quas nolumus, nisi de licentia Abbatis expendi.

De Visitatorum, & Procuratoris in Curia electione.

CAPUT XXIII.

1. Demum ipsi Diffinitores eligant sex Prælatos in Visitatores ultra Præsidentem, Religionis Zelo, morum probitate, literarumque scientia conspicuos, qui teneantur in illis Provinciis, in quibus Visitatores deputati fuerint, munus suum cum omni diligentia subire, & intra tempus a Constitutionibus præscriptum absolvere. Item de eorum Sede, & Officio; necnon Procuratoris Compuista, & Coadjutore.

2. Modus autem eligendi erit iste: Quilibet Diffinitor secrete scribat in una Schedula sex Prælatos supradictis qualitatibus præditos, duos videlicet ex Neapolitana, Romana, & Hetrusca; ac alios duos ex Lombarda, Veneta, Ligura Provinciis, ex diversis tamen dd.Provinciarum Monasteriis respective professos, & reliquos duos juxta præscriptum nostræ Congregationis pro Regno Siciliæ, ut statuitur in Brevi Pauli V. Postea ipsam schedulam Patri Præsidenti præsentent, deinde nominati exponantur votis, & qui habuerint plures voces, Visitatores existant; quando vero plures concurrunt in vocibus, antiquior Professione præponatur.

3. Statuimus tamen juxta formam Literarum Apostolicarum Gregorii XIII., ut qui in uno Capitulo fuerit Diffinitor, illo triennio Visitator esse non possit. Similiter, qui anno præterito fuerit Visitator, nisi elapso sexennio in Visitatorem eligi nequeat. Visitator autem solum actu, sequenti immediate triennio, illa Monasteria visitare non valeat, quæ præterito triennio, etiam actu visitaverit. Visitatio vero Monialium committi non possit iis, qui immediate ante, eas, actu, vel officio visitaverint.

4. Tradant denique Diffinitores binis quibusque Visitatoribus juxta prædictas Literas Apostolicas, schedulam, in qua descripta sint, non solum ea, quæ de Visitatoribus Congregationis nostræ,

stræ, Constitutiones mandant observari; sed etiam alia, quæ ipsi Diffinitores judicaverint Visitatoribus ordinanda, tam in genere, quam in specie pro singulorum Monasteriorum exigentia.

5. Postea ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali in Curia Romana, cujus officium cum maximi sit ponderis, eligatur spectatæ vir probitatis, industriæ, ac fidei, qui sit Abbas Regiminis, & non solum ingenio, & gravitate morum commendetur, sed etiam in Abbatia triennium adminus compleverit, & cujus vita in aliis etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit testimonium, eum posse tanti oneris, & honoris nomen sustinere; accesseritque gravior quædam, & continuata Visitatorum confirmatio. Ad ejus enim officium spectat Congregationis negotia tractare in Curia, ex Diffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis præscripto, omniaque ad Patrem Præsidentem referre; Congregationis jura tueri: Annatas quindenniorum, quartam partem fructuum, & contingentem partem subsidii quadringentorum millium scutorum, & aliorum omnium, aut alias impositorum, aut in posterum imponendorum, & annuum Censum unius auri Cameræ Apostolicæ in Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli in signum perpetuæ libertatis, & confirmationis privilegiorum nostrorum, quotannis solvere ex pecuniis sibi per Monasteria, aut per Quæstorem transmissis.

6. De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus S. Pauli de Urbe, & S. Mariæ de Farfa cum assistentia alicujus computistæ a Diffinitorio ad hæc specialiter deputandi; sciatque se, si in hoc unquam defecerit, a Capitulo Generali, vel etiam a Dieta gravissime puniendum esse. Visitatoribus etiam, dum Monasterium S. Pauli visitaverint, idem Procurator Generalis ostendat annua suæ administrationis computa, librosque computorum secum deferet ad Capitulum Generale a Diffinitorio exacte recognoscendos, & subscribendos.

7. Interim vero Capsa Procurariæ Generalis, nullo modo sit apud Computistam Congregationis, sed apud aliam personam fide dignam a Diffinitorio eligendam; a qua Capsa Computista prædictus non extrahet summam aliquam quovis titulo solvendam absque mandato a P. Procuratore Generali subscripto, In casu autem reductionis, vel extinctionis Censuum, debitorum, vel aliorum particularium computorum, Computista pro tempore sub pœna depositionis, & inhabilitatis ad quoscumque gradus, mittere teneatur eorum exscriptum Monasteriis, ad quæ respective spectaverint, spatio unius mensis.

8. Modus autem electionis ejusdem Procuracuratoris Generalis, prout firmatum fuit auctoritate Apostolica per Breve Clementis X. sub datum die 22. Augusti 1670. erit iste: Eligatur ab universo Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus ad id muneris, ut supradictum est, idoneis, qui omnes indiscriminatim suffragiis ejusdem Capituli Generalis committi debent. Ille vero ex Abbatibus, in quem plura vota consenserint, censeatur legitime electus in Procuratorem Generalem, paribus autem apparentibus suffragiis, qui provectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Porro quicumque ille sit singulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum Scrutinio submittatur, iterum in d. officio per majorem supra dimidiam vocum partem, si aptus repertus fuerit confirmandus.

9. Advertatur præterea, quod juxta Breve Pauli V., nunquam Abbas Sancti Pauli de Urbe, & eligendus in Procuratorem, sint ex Monasteriis earundem Provinciarum, sed diversarum eligantur, ut si contigerit Procuratorem electum esse professum ex Monasteriis Provinciarum Lombardæ, Venetæ, vel Liguræ, tunc Abbas Sancti Pauli ex aliquo Monasterio Romanæ, Neapolitanæ, Siculæ, vel Hetruscæ deputetur, & vice versa multo minus eligatur in Procuratorem Abbas S. Pauli, sed Procurator eligendus sit Regimine, & Persona penitus ab eo distinctus; imo nec ipse Abbas, qui est Procurator Generalis, finito tempore suæ administrationis, deputari possit immediate ad Regimen S. Pauli; nec Abbas Sancti Pauli immediate post Regimen ejusdem, eligi queat in Procuratorem Generalem, sicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates ejusdem Monasterii professos, successive, aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Præsidentem Congregationis simul omnino prohibemus. Declarantes nullam, & invalidam electionem præfatam in qua prædicta omnia, & singula servata non fuerint.

10. Abbati in Procuratorem electo non deputetur Monasterium aliquod Regiminis, sed Abbatia solius tituli. Durante vero tempore suæ administrationis, eligi non possit Procurator Generalis in Diffinitorem, aut Visitatorem, quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo a Procuratoria Generali quocumque modo contigerit cessare. Excludimus etiam Procuratorem Generalem omnino a Dieta, tantoque tempore a Procuratoria vacare jubemus, quanto ante in ea perduraverit; paribusque rationibus, nolumus P. Præsidentem Congregationis tum pro eo tempore, quo Præsidis munus gerit, tum pro triennio immediato, quo ab eo absolutus est, cooptari posse in Procuratorem Generalem, & viceversa Procuratorem in Præsidem.

11. Abbas qui eligitur in Procuratorem Generalem, Juramentum, ut moris est Rmo Diffinitorio exhibeat, se nullam dispensationem ad quoscumque gradus, Dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcumque aliud nostris Constitutionibus repugnans, impetraturum, nisi de speciali Diffinitorum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum potest pro sui muneris officio dd. Dispensationes, se impediturum. Quod si ad ejus notitiam pervenerit, aliquem ex nostris Monachis id attentasse, teneatur quam primum P. Præsidi, vel Regimini denunciare, graviter eum, qui has dispensationes procuraverit, punituro. Si vero eligatur in Procuratorem Generalem Abbas absens a Capitulo, hoc idem Juramentum intra octavam diem, a qua Romam pervenerit, Abbati S. Pauli præstabit, ejusque facti authenticum testimonium Patri Præsidi transmittat.

12. Singulorum item Monasteriorum negotia curabit, & Causas defendet, & prout opus fuerit tam de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, Patrem Præsidem certiorem faciet, quam de privatis Monasteriorum negotiis eorum Superiores. Et si contingat, vel morte, vel quovis alio casu deficere Procuratorem Generalem, tunc, qui erit Abbas S. Pauli curam

curam gerat usque ad futurum Capitulum Procuratoriæ prædictæ, eodem modo, quo de Procuratore Generali est diffinitum: in suo robore semper permanente Statuto prohibente ne Abbas S. Pauli, vel tunc, vel immediate post eligatur in Procuratorem Generalem.

13. Si vero ex aliqua gravi culpa (quod Deus avertat) Justitiæ rigor exposcat, ut ad ejusdem Procuratoris depositionem in pœnam deveniatur, vel pro bono Congregationis regimine contingat, ut ab officio absolvatur, ad hujusmodi provisiones per Diffinitores tantum, absque aliorum Prælatorum suffragiis, dummodo ex novem Diffinitoribus, septem consentiant, procedatur.

14. Ut denique tanti officii onus facilius sustinere valeat, deputetur ei a Diffinitoribus, aut a Patribus Regiminis Coadjutor, qui sit Decanus, cujus opera in scribendo, & aliis negotiis utatur: gravis & ipse, industrius, probitateque, & ingenio conspicuus, qui etiam ejus vices (si quando eum abesse contigerit) sine Congregationis incommodo gerere possit. Hic qui Comprocurator appellatur, præsit omnibus Decanis, etiam Magistris Novitiorum, & subjaceat in temporalibus Procuratori Generali, in spiritualibus vero Abbati Sancti Pauli tantum, a quo teneatur accipere benedictionem, dum e Monasterio egreditur, & ad illud revertitur. Quod idem dicimus de Computista, qui semper sit Decanus, & teneat locum immediate post Comprocuratorem.

De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

CAPUT XXIV.

Item de Capituli tempore, & expensis.

1. Expeditis omnibus, & ante Capituli absolutionem, si quæ responsivæ, vel missivæ conficiendæ sunt literæ; satisfiat huic muneri per aliquem ad hoc idoneum a Diffinitoribus deputatum. Quas literas Diffinitores diligenter videant, & si aliquas judicaverint memoria dignas registrari faciant per Cancellarium.

2. Consequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis nostræ Monasterio locus eligatur: Declaramus autem Monasteria pro celebrando Capitulo, hæc esse, videlicet: Monasterium Sancti Benedicti Mantuæ, Sancti Joannis Euangelistæ Parmæ, Sanctæ Justinæ Patavii, Sanctæ Mariæ Prataleæ, Sancti Georgii Venetiarum, S.Petri Perusii, S.Vitalis Ravennæ, & Sacrum Cassinense Cœnobium: Volentes, quod hoc ordine habeantur Comitia pro Capitulo Generali, ut ter in uno, vel altero Monasteriorum in Provinciis Veneta, & Lombarda, ut supra deputatorum, bis vero in assignatis Provinciarum Romanæ, & Neapolitanæ celebrentur de triennio in triennium, ut supra sancitum est Cap.1. n.1.

3. Qui locus sic electus, nisi rationabili causa, & de Præsidentis, necnon majoris partis Visitatorum consensu, mutari non possit, nec celebratio Capituli, nisi per breve tempus octo videlicet, vel ad altius decem dierum differri, a decem vero diebus usque ad Mensem, nisi de Præsidentis, omniumque Visitatorum consensu minime dlferri possit, & hoc nisi ex urgentissima, & inevitabili causa.

4. Quod si aliqua rationabili causa Præsidens, & Visitatores prædicti ipsius Capituli locum duxerint transmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam congruo tempore, omnibus Prælatis Monasteriorum per literas significare nullo pacto prætermittant.

5. Statuimus etiam,, ut ad expensas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monasteria, tam citra, quam ultra Alpes secundum eorum taxam, contribuere teneantur.

De publicatione, & absolutione Capituli.

CAPUT XXV.

Idest, de evulgatione eorum, quæ definita fuere in Capitulo.

1. Omnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tam de Capitulo, quam residentes in Monasterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Scribam Capituli tanquam auctoritate Apostolica publicum Notarium: Præsidens Regiminis, Visitatores, & Prælati Monasteriorum tam administrationem habentes, quam Titulares, Thesaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Capsarius, Coadjutor Procuratoris, & Computista, & mutationes Monachorum, præsentibus testibus pro hoc actu specialiter rogatis.

2. Quibus peractis exeant omnes, qui non sunt de Congregatione, & successive per Præsidentem vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis iis, quæ secreta Diffinitores duxerint tenenda. Quæ vero publicata fuerint, Prælati in scriptis ad sua Monasteria Monachis suis denuncianda, portent, & quæ a præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda, emanare contigerit, secum ad sua Monasteria, vel deferant, vel deferri faciant, quamprimum commode poterunt, in libro ad hoc in modum regestri deputato, per se, vel per alium fideliter exaranda.

3. Quæ quidem ordinationes in Monasteriis legantur, in reversione Prælati a Capitulo: publicentur etiam nominatim, si qui fuerint fugitivi, vel expulsi, ut ab omnibus requirantur respective, vel evitentur, secundum declarationem super Cap. Regulæ 29.

4. Et imponantur triginta Missæ pro quolibet Monasterio pro Fratribus Defunctis nostræ Congregationis, & aliæ triginta pro habentibus literas gratiosas, qui illo forte anno decesserint, quas pro debito sufficere volumus.

5. Ultimo publicetur locus futuri Capituli, & Pater Præsidens committat omnibus, ut oretur pro SSmo D. N., pro Emo Protectore, ac cæteris S.R.E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælatis, Congregationis nostræ Benefactoribus, vivis, & defunctis.

6. Quibus peractis, Visitatores a Scriba Capituli requirant, & petant in scriptis; si quæ ordinata sunt pro Monasteriis suæ Provinciæ, quæ ad eorum officia pertineant. Et similiter quilibet Prælatus petat a Scriba Capituli, si quæ ad suum Monasterium pertinentia, ordinata fuerint in authentica forma in libro sui Monasterii, ut supra dictum est, postea adnotanda, & in specie de Monachis ad suum Monasterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, ut ad ordines promoveatur, & quo tempore, & similiter a P.Præsidente requirat, si quæ fuerint ad suum Monasterium pertinentia. Et sic obtenta prius licentia, & bene-

 dictio-

dictione percepta, facultas sit unicuique redeundi ad sua Monasteria, nisi ex aliqua causa fuerit necesse aliquos remanere. Præsidens tamen, & Visitatores ultimi recedant. Modus autem hæc omnia pronunciandi, ut ab omnibus idem ordo servetur, erit iste, videlicet:

7. Primo pronuncientur Prælati. Secundo Ordinationes confirmatæ. Tertio ordinationes novæ. Quarto admonitiones. Quinto mutationes Monachorum. Sexto numerus Professorum. Septimo fugitivi, & expulsi, ac licentiati, & a quo Monasterio, qui specifice nominentur. Octavo nominatim defuncti omnes, & in quo Monasterio. Nono numerus Defunctorum habentium literas gratiosas. Decimo triginta Missæ pro Fratribus nostris Defunctis, & triginta item aliæ pro habentibus literas gratiosas, ut supra. Undecimo impositio taxæ, sive taxarum. Duodecimo locus futuri Capituli. Tertiodecimo licentiæ admittendi Novitios ad professionem. Et postremo Thesaurarius, Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, ut supra num.1.

De pecuniarum solutione pro debitis liquidis Monasteriorum.

CAPUT XXVI.

Item pœnæ contra non solventes hujusmodi pecunias.

1. Si aliquod Monasteriorum liquido debito teneatur, vel Congregationi, vel particulari Monasterio, in quacumque, sive pecuniarum, sive rerum quantitate, eique a Capitulo, vel a Visitatoribus præfixum fuerit certum solvendi tempus, & Prælatus illius Cœnobii, elapso termino, requisitus de solutione non satisfecerit intra quindecim dies, saltem per depositum reale rerum, vel pecuniarum, ad arbitrium Creditoris, privetur in Capitulo sequenti voce activa, & passiva; Si vero debitum illud fuerit ratione taxarum, solvat cum illo totum interesse, & pœniteat, prout supradictum est; si tamen in culpa ipse fuerit.

2. Si autem Cellerarius a Prælato monitus supradicta adimplere neglexerit, ab officio amoveatur &c.

SECUNDA PARS

CONSTITUTIONUM

CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De potestate Præsidentis, & Visitatorum.

CAPUT I.

Item de muneribus ab ipsis non accipiendis.

1. Præsidenti Regiminis tanquam principali Visitatori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus omnis reverentia, & loci præeminentia. Ipse solus in quocumque fuerit Monasterio omnia signa, tam particularia, quam generalia faciat.

2. Teneat penes se sigillum magnum Congregationis, quo utantur Patres, cum aliquid præcipuum nomine Capituli, vel Regiminis fieri continget. Teneat etiam Regestum Capituli, aliæ vero Scripturæ Congregationis serventur in Archivio, & Claves Archivii semper sint apud Præsidem, vel Abbatem illius Monasterii, nec possint inde extrahi Scripturæ ullę, nisi de ejus licentia, aut commissione, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extractorum.

3. Ad ipsum deferantur singula Congregationis, quæ intra triennium occurrerint. Ad eumdem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmissa, aut solus, aut cum aliis Visitatoribus, secundum rerum qualitatem, & ejus limitatam potestatem faciat.

4. Possit etiam in iis, quæ intra triennium occurrerint pro evitandis scandalis, & pro pace servanda, expedire videbitur, cum uno saltem ex Visitatoribus providere. Cujus provisioni, & deliberationi, omnes, etiamsi Visitator fuerit, obedire teneantur.

5. Caveat etiam ne affectione, aut passione aliqua moveatur; Sed omnia secundum Dei timorem disponere satagat. Quod si aliter (quod absit) fecerit, sciat se per Diffinitores sequentis Capituli puniendum.

6. Titulum vero Præsidentis Generalis, nec ipse sibi arroget, nec ab aliis illi deferatur, sed simpliciter juxta primævum Congregationis ritum, vocetur Præsidens Casinensis.

7. Statuimus etiam quod P. Præsidens non possit accedere ad Curiam Romanam, nisi prius habito consensu utriusque Visitatoris illius Provinciæ, in qua fuerit deputatus.

8. Item, quod nullus Visitatorum ad eamdem Curiam accedere possit, nisi de licentia P. Præsidentis, ac Convisitatoris sui: cæteris vero Prælatis, ac Religiosis nostris prohibemus omnino, ne Romam proficiscantur, nisi accedente consensu P. Præsidentis, & utriusque Visitatoris suæ Provinciæ, vel si periculum esset in mora cum licentia Patris Præsidentis, aut unius saltem dictorum Visitatorum; Necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia Romana.

9. Liceat præterea eidem P. Præsidenti cum aliquo ex Visitatoribus illius Provinciæ, ubi visitandum fuerit, omnia Congregationis Monasteria, quotiescumq; opus fuerit visitare, excepto Monasterio, cui triennio præterito præfuit, & cui aliquis in secundo gradu illi conjunctus præest: Quod idem de Visitatoribus intelligimus.

10. Caveat tamen, ne auctoritate officii sui (quemadmodum, & quilibet Visitator) Religiosum aliquem de quolibet Monasterio Congregationis nostræ removeat, & eum in Monasterio sibi commisso deputet. Sed si aliqua Monachorum indigebit provisione, duo alii Visitatores, aut Præsidens cum uno Visitatore hujusmodi faciant provisionem.

11. Possit autem Præsidens Prælatorum consensu Monachis aliqua justa causa mutationem petentibus licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Visitatores in actu Visitationis (cum ab ipsis mutari petiissent) rejecerunt, aut alio quam optassent, mutaverunt, nisi forte urgentissima, & necessaria causa noviter emerserit. Hortamur tamen, ut consensus hujusmodi non tam facile concedat, sed Visitatoribus quantum fieri potest, hanc curam relinquat.

12. Cæterum Præsidens cum duobus Visitatoribus, quoties necessitas postulaverit, ut propter animæ, aut corporis salutem mutatio, fiat

fiat alicujus Religiosi intra annum de Monasterio ad Monasterium, disponere super hoc possit, usque ad tempus Capituli, aut Dietæ.

13. Item Præsidens, & Visitatores, vel quilibet eorum in actu Visitationis existens, causas, & lites inter Monasteria, ac personas Congregationis audire, & summarie, facti sola veritate inspecta, terminare; nisi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri. Quod vero Justitia mediante (ut præfertur) judicaverit, vel terminaverit, faciat observari.

14. Item Præsidens omni tempore absolvere potest Religiosos nostros, a casibus in Religione reservatis. Quod idem statuimus de Visitatoribus in actu Visitationis tantum, etiamsi fuerint Visitatores solum actu, non officio.

15. Possit etiam Præsidens in actu Visitationis, ubi ordo Justitiæ exigeret, Monachum aliquem in quocumque Monasterio Congregationis delinquentem corrigere, & in Domum Custodiæ detrudere, etiam (si opus fuerit) invito Prælato, & idem possint Visitatores in actu Visitationis.

16. Demum Præsidens cum omnibus Visitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræsentent Congregationem, & ea exequi possint, quæ infra Cap. 3. determinantur.

17. Habeantque Præsidens, & singuli Visitatores Sigilla singula æqualis omnino formæ, & quantitatis, ejusdemque characteris scilicet *Pax*, quibus utantur in literis particularibus ad officium suum spectantibus. Nec alteri cuivis liceat sigillo simili uti.

18. Literas vero eodem Sigillo signatas, nemini de Congregatione nostra, etiamsi Præsidens, aut Convisitator, vel Prælatus esset aperire concedimus, nisi solis iis, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: præterquam in casu urgentissimæ necessitatis, ut in Declaratorio Cap. 54. n. 4. 5. 6.

19. Ad ipsos etiam Præsidem, & Visitatores pertinet, cum opus fuerit, vel propter scandalum evitandum ordinata per Capitulum d(e) omnium consensu suspendere usque ad tempus Generalis Capituli: Non tamen ex toto revocare. Possint etiam, ubi necessitas urgeret aliquod universale in Congregatione constituere usque ad tempus Capituli dumtaxat servandum.

20. Ordinata etiam per prædictos pro bono Congregationis volumus observari, etiam post eorum officia, nisi revocentur a Successoribus & fuerint approbata, prout supra dispositum est in prima parte Cap. 29. n. 6.

21. Et quia sæpe munera excæcant oculos Sapientum, & subvertunt corda Justorum; Statuimus, juxta Sacrorum Canonum sanctiones, quod nec Præsidens, nec Diffinitores, nec Visitatores, etiam Monialium durante eorum officio, accipere ullo modo possint quæcumque munera a Monachis nostris, vel Monialibus, vel ab aliis quibuscumque personis de Congregatione. Quod si contra fecerint, priventur ipsis rebus, & insuper graviter puniantur, secundum qualitatem delicti, & Personæ.

Quomodo, & qualiter fieri debeant Visitationes.

CAPUT II.

1. Ad evitanda Visitatorum incommoda, & Cœnobiorum dispendia decernimus, Visitationes Monasteriorum nostrorum tertio quoque anno peragendas, deputantes tempus prædictarum Visitationum in accessu ad Dietam, & recessu ab ea juxta Constitutionem SSmi D. N. Innocentii PP. XI. sub die 9. Septembris 1680., intra quod Visitatores, nisi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur suum officium explevisse. Quod si facere neglexerint, in sequenti Capitulo Generali, activa, & passiva voce priventur. Si vero ambos Visitatores tempore præfato, & causa legitima, ut supra impeditos esse contingerit, visitent quamprimum, cessante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitime impeditus, de consensu utriusque eligatur alius Prælatus de Regimine, vel Prior Claustralis, aut saltem Decanus Regiminis, qui actu tantum sit Visitator, & non officio, itaut intra præfatum tempus Visitatio omnino compleatur. Ubi de Visitatorum officio, & potestate.

2. Hoc plane volentes, quod Visitator Officio semper præcedere debeat Visitatorem actu, & non officio, licet sit in Congregatione inferior.

3. Caveant ne in eorum audientiæ locis ponantur ulla ornamenta, & post primum diem comedant in Refectorio communem Conventus victum sequentes.

4. Quamprimum igitur Visitatores ad Monasterium, quod visitare intendunt, pervenerint: congruo tempore congregatis Prælatis, & Monachis ipsius Monasterii, aliquam, non in humanæ sapientiæ verbis, sed brevem, & puram in hunc modum faciant exhortationem.

5. Fratres charissimi, cum ex injuncto nobis a Capitulo Generali Visitationis munere, huc accesserimus, ut si quid in hoc Monasterio, tam in capite, quam in membris, vel contra Regularis disciplinæ normam, vel contra rectam temporalium administrationem forsan irresperit, in spiritualibus, & temporalibus ad bonum Regimen reducatur: idcirco si aliquid correctione dignum ad nostram notitiam pervenerit, omni vigilantia, & studio, prout Nobis desuper datum fuerit, providere curabimus, apud vos per illud temporis spatium, quod suadebit necessitas, commorantes; Si vero nullus vestrum nostra indigebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo Pacis invicem servantes, obedientiam, & reverentiam ob Dei amorem Patribus impendentes, disciplinam Monasticam, & Regularem observantiam accensis desideriis confoventes, & si ad alia hujusmodi voluerit breviter exhortari:

6. Consequenter moneant Prælatum, & Monachos, quod si quis pro bono Monasterii sui judicaverit, aliquid insinuandum, libere illud exponat; Quoniam intentio Patrum nostrorum est, quod in Visitationibus vitia tam in Capite, quam in Membris, radicitus amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7. Caveat tamen quilibet, ne alicui potissime Prælato, quavis passione seductus, aliquid falsum imponat, seu aliter, quam dictum, factum-

ctumque fuerit referat: aut suspicionibus, vel leviter dictis, seu factis, aliquem inculpet. Quod si fieri (quod absit) contigerit, diligenter cognita causa, hujusmodi Reus sciat se publice coram Monachis culpam dicturum, ac pœna talionis, aut aliter, prout videbitur, puniendum.

8. Postea vero Visitatores faciant absolutionem mortuorum; Mox visitent Sanctissimum Eucharistiæ Sacrarium, & Reliquias, si quæ sunt ac deinde tempore congruo sint seorsum cum solo Prælato Monasterii, illumque examinent de Seniorum suorum, & cæterorum Monachorum conditionibus, & præsertim si adhibita fuit diligentia necessaria in librorum inquisitione. Si Prior Claustralis, & Decani circa sua Officia videlicet in Divinis Officiis, in custodia Regularis observantiæ, in audiendis Religiosorum confessionibus, in communibus exercitiis, in quotidianis Monasterii Officinarum Visitationibus sint soliciti: Si sibi invicem reverentiam, ac Superioribus obedientiam præstent; Si cæremonias observari curent. Si Monachorum, & Commissorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent: Si in prædictis administrationibus, & correctionibus sint nimis rigidi, aut remissi, si Magister Novitiorum diligenter Novitios suos instruat in oratione mentali, in spiritualibus exercitiis, in cæremoniis Congregationis, in compositione, tam interioris hominis, quam exterioris: nec non si eos in vilibus servitiis exerceat, & in aliis hujusmodi, quæ in Regula, & Constitutionibus nostris continentur.

9. Inquirant præterea de idoneitate, & conditionibus Novitiorum, ac etiam si in eorum receptione observentur præcepta Regulæ, & Constitutionum nostrarum, & si recipiantur ad professionem secundum privilegia nostra: ulterius quod recipiantur de consensu duarum ex tribus partibus Conventus, & quod profiteantur in manibus, vel in præsentia Prælati; sub Congregatione juxta formam Nobis usitatam.

10. Interrogent etiam ipsum Prælatum, si in administratione temporalium, Cellerarius suum sequatur consilium, & voluntatem: Si nostris potissime infirmis necessaria ministret: Si tam in verbis, quam in factis, & cæteris moribus eos ædificet, & cum sæcularibus sit exemplaris: Si temporalia Monasterii diligenter administret, an procuret, ut possessiones a Colonis sint suis temporibus cultæ, arboribusque consitæ, ac cæteris ad culturam necessariis convenienter instructæ: Si libros computorum, ac rationum Monasterii sui teneat ordinatos: Si Instrumenta, & alia Monasterii Jura diligenter conservari procuret: Si Inventarium omnium rerum mobilium Monasterii, & immobilium habeat: Si aliis Officialibus a Cellerario dependentibus intus, & extra Monasterium, ea, quæ ad eorum Officium spectant, per Inventarium accurate consignet, & ab ipsis expleta administratione integram, & fidelem exigat rationem. An ipse Prælatus viderit præscriptis temporibus, una cum Senioribus, computa Monasterii sui, prout decernitur in Declaratorio Regulæ Cap. 31. Et si Monasterium est debitis aggravatum, in qua summa, & quem habeat satisfaciendi modum. Propter quod volumus, ut Visitatores ante recessum, diligenter videant computa Debitorum, & Creditorum Monasterii, necnon reddituum, & expensas. Quod si viderint Monasterium notabiliter aggravatum juxta eorum providentiam, opportuna remedia adhibeant.

11. Inquirant etiam, si qui sint Monachi, sibi, aut aliis Superioribus rebelles, aut inobedientes: Si vitiosi: Si scandalosi: Si proprietarii: Si mercaturæ, & illicitis negociationibus dediti: Et si quem per acta Visitationum, in quibus proceditur per viam Inquisitionis generalis de prædictis notorie suspectum, & diffamatum invenerint, tunc Visitatores, habita tali notitia, si alio opportuniori modo non possunt, debent specialem contra ipsum instituendo inquisitionem, prævio Juramento Testes examinare, & processum, non per apices Juris, sed simpliciter, summarie, de plano, sola facti veritate inspecta, formare, servatis de cætero iis, quæ sunt essentialia Judicii, ut sunt audire defensiones Rei, & & citatio ad sententiam. Quod idem in omnibus Causis criminalibus in Congregatione nostra servandum erit, sive per viam inquisitionis specialis, sive denunciationis, aut accusationis procedatur.

12. Præterea inquirant si ea, quæ per Visitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum scilicet ad eos pertinet) accurate observentur: Si Regularis observantia in suo vigore conservetur: Si Divina Officia ordinate, & morose dicantur: Si jejunia Regularia observentur, & silentia temporibus debitis juxta Regulam, & Constitutiones teneantur: Si invicem reverentiam Monachi sibi exhibeant, & honorem: Si sint compositi, tam in Choro, quam alibi per Monasterium, & potissime coram Hospitibus, & sæcularibus; & si cum eis se immisceant, non vocati: Si hospites cum humanitate, & charitate recipiantur: Si eleemosynæ ordinariæ, juxta facultatem Monasterii, integre, & fideliter erogentur: Si privilegia nostræ Congregationis, quæ in illo sunt Monasterio, ac etiam ipsius particularia caute, & diligenter custodiantur; & ea omnino videant, & de aliis hujusmodi, quæ per Regulam, & Constitutiones, & antiquas Congregationis consuetudines, aut alias, prout eis videbitur, concernerit. Ac denique inquirant cum Juramento de probitate, & sufficientia eorum, qui tam ad Sacros Ordines, quam ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam respective promovendi erunt: Et si cætera requisita habeant juxta formam superius traditam in Cap. 22. primæ partis Constitutionum, & in Declaratorio Cap. 21. num. 3.

13. Consequenter Visitatores, absoluta Prælati examinatione, in ejus absentia inquirant segregatim ab unoquoque supradictorum Seniorum de ipsis invicem, ac de supradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere; necnon tam probitatem, & sufficientiam eorum, qui promovendi essent, quam solicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent: Singulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Diffinitoribus narraturi, juxta formam superius descriptam in præfato Cap. 22. primæ partis Constitutionum, ac etiam de qualitate Prælati: Si solicitus sit circa observantiam Regularem, tam in se, quam in Monachis: Si corrigat Religiosorum excessus: Si frequentet Divina Officia, & Capitulum culparum: Si sæpius exeat de Monasterio, aut si est facilis ad dandam licentiam aliis, ut ex levi causa exeant: Si

in

in sua conversatione tam cum Monachis, quam cum Sæcularibus sit exemplaris: Si in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis excessus, tam in vestimentis, quam in aliis quibuscumque: Si confert de agendis Monasterii cum Senioribus: Si sæpius, aut semel in prædictis defecerit: Si demum ipse, aut Cellerarius, vel cæteri Officiales intus, vel extra Monasterium absque Capituli Generalis, sive Regiminis licentia, vel cum Monasterium est ære alieno gravatum, fabricare præsumpserint: Si Regulam, & Constitutiones, ac Decreta omnia, quæ per Regimen aut præcedentia Capitula, promulgata fuerint, ad unguem observet, & observari faciat.

14. Supradicti autem Visitatores interrogent etiam Sacerdotes seniores, zelantes de prædictis; cæteros autem Monachos Juniores non curent interrogare, nisi pro indaganda alicujus rei veritate duxerint necessarium; Si autem ultro aliquid dixerint, benigne eos audiant, ac exhortentur ad obedientiam, & reverentiam erga Prælatum suum, ad fraternam charitatem, & Regularem observantiam.

15. Postea vero iidem Visitatores promovendos ad Decanatum, coram se advocari faciant; & super scientia, quam profitentur, & præsertim super pœnitentiæ Sacramentum, quod ex Officio, ut in Regula dictum est, administrare tenentur, diligenter examinent, ac separatim unicuique ipsorum, nonnullos conscientiæ casus (quibus saltem egregie instructi esse debent, prout statuitur in Brevi Clementis VIII.) in uno folio descriptos exhibeant. Qui in calce ejusdem folii, statim coram iisdem Visitatoribus, non discedendo ab eorum audientiæ loco, & prospectu (ut ex hoc eorum habilitas cognoscatur) in scriptis respondere teneantur. Caveant tamen ipsi Visitatores, ne prædictis examinandis hujusmodi casus quovis modo ante examinationem per se, vel per alios notificent: Illud serio perpendentes, quod de hujusmodi promovendorum doctrinæ sufficientia coram Diffinitoribus in Capitulo Generali attestari cum Juramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulæ Cap.21. num.3.

16. Videant insuper Visitatores Schedulam, quam a Scriba habuerunt in Capitulo præterito in examinatione ipsius Monasterii, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, si vera fuerint, vel falsa Capitulo Generali relata.

17. Videant præterea Schedulam quam habuit Prælatus a præfato Scriba tempore Capituli, & si quæ in ea continentur executioni mandaverit. Tandem habita de omnibus prædictis prudenti, & diligenti informatione tractent apud semetipsos cum Dei timore, quæ sint monitione, quæ reprehensione, & quæ correctione digna, tam in Prælato, quam in Senioribus, cæterisque Monachis. Advertant autem, ne facile credant omni Spiritui: Sed probent Spiritus, si ex Deo sunt. Nec aliquem ex sola suspicione condemnent, sed de relatis ad eos (si de visu, vel auditu, ab homine gravi, cæterisque circumstantiis consideratis) omnino cum prudentia, & matura deliberatione dijudicent. Et si quos culpabiles, sive Reos deprehendent, simul, aut separatim moneant, increpent, & corripient, juxta excessuum qualitatem, & secundum Constitutiones nostras ordinent in præmissis, quæ fuerint opportuna, itaut suo consilio, & directione, cuncta secundum Deum bene disponant.

18. Possint autem prædicti Visitatores Prælatum, si quem in notabilem excessum, causa cognita, comprehendant incurrisse, itaut non absque manifesto scandalo usque ad Capituli Generalis tempus tolerari possit; dummodo transmissa ab ipsis notitia super qualitate excessus Patri Præsidi, duobus Visitatoribus propinquiorum Provinciarum, & duobus Prælatis item vicinioribus Monasterio, de cujus Prælato agitur, ex eorum literis, sententiæ, ita conformes perspiciantur, ut ex septem Patribus quinque consentiant, suspendere usque ad proxime futurum congressum, nisi opportunius remedium aliud eorum prudentia suggerat.

19. Possint insuper omnes, & singulos Seniores, & Officiales Monasterii ab eorum curis, & officiis suspendere, & si necessarium duxerint, ab eorum Monasteriis removere. Caveant tamen ipsi Visitatores, ut neque inordinata affectione Prælatorum, & aliorum Monachorum vitia, vel excessus dissimulent, neque, inordinata aversione plusquam, & ubi opus non fuerit, aliquem inculpent, seu reprehendant. Nam sicut ordinate, & cum prudentia factæ Visitationes sunt causa observantiæ Regularis, conservandæque Religionis munimenta; ita e contrario imprudenter, & inordinate, sive cum passione factæ, ruinæ occasionem præbent. Idcirco si qui Visitatores in aliquo excesserint, sciant se in Generali Capitulo puniendos.

20. Plane ea quæ Visitatores repererint in suis visitationibus, alicujus ponderis, seu notatu digna, aut quæ ipsi expedire nequiverint, redigant in folio Diffinitoribus tempore Capituli Generalis referenda, ut ea possint, prout Justitia dictabit, terminare.

21. Statuentes, quod si quis Visitatorum aliquo interveniente impedimento ad Capitulum Generale minime venire poterit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatione videbuntur: quæque ipse judicaverit expedire, prout dictum est prima part. Constitut. Cap.2. num.3.

22. Ergo Visitatores auctoritate, qua maxima pollent in Canonum, & privilegiorum nostrorum, nostræque Congregationis, viriliter constantique animo exequantur Officium suum, corrigenda corrigant, mutandos mutent, suspendendos suspendant, & quæ leviora sunt per verbum monemus, seu hortamur: quæ vero graviora, vel quæ expedit in posterum observari, per verbum imponimus, seu mandamus, & ordinamus; annotata singula digerant in libello, quem secum deferant ad Capitulum a Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda, ut Præsidens, & Diffinitores, per singula Monasteria examinare, & inquirere possint, utrum per eos ordinata Prælati, Cellerarii, & cæteri servaverint. Quod si reperti fuerint præfatis Visitatoribus inobedientes, seu eorum, quæ ab illis ordinata fuerint, transgressores, noverint se pro qualitate excessus, & inobedientiæ puniendos. Ipsi vero Patres Visitatores Dei semper timorem, & communem profectum præ oculis habentes, ita circumspecte, graviter, & religiose se gerant, ut non solum verbis, sed etiam factis ædificent Visitatos; Ideoque Visitatores eligantur Patres gravitate,

vitate, doctrina, prudentiaque conspicui, ut reverentiam, & obedientiam, quæ debetur officio, merito quoque personarum sibi concilient. Ipsi vero meminerint rationem officii sui Diffinitoribus exactissime se reddituros. In quorum Diffinitorum manibus Visitatores jurent de secretis tenendis iis omnibus, quæ in Visitationibus accipient, præjudicium alicujus personæ continentia. Quod si contigerit ambos Visitatores in Capitulo ad prçstandum dictum Juramentum non reperiri, ille, qui abest, priusquam Visitationes incipiantur, juret in manibus sui Convisitatoris. Et idem intelligendum erit, si absente socio, unus Visitator Convisitatorem sibi elegerit.

23. Si quis vero ex ipsis aliquid eorum, quæ in visitatione acceperit, quæ sint alicujus momenti, vel inde scandalum oriatur, aut Testem qui aliquid deposuerit, contra ejus voluntatem revelaverit: ad idem Officium per sequens sexennium continuum assumi non valeat; & insuper a Diffinitoribus pro qualitate excessus, severe puniatur: Prælati vero, & alii Superiores nullo pacto sint curiosi ad quærendum quis contra eos aliquid dixerit, vel deposuerit, graviter ipsi, si contra fecerint, puniendi.

24. Ultimo convocent in Capitulo Prælatum cum cæteris Monachis, quos breviter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, necnon obedientiam, & reverentiam Prælato &c. ut supra. Et si quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humilitate, & charitate, & vale facientes pro se orari petant, & data pace, discedant.

25. Licentiæ vero datæ a prædictis nullius sint valoris, & momenti, nec eis ulla fides adhibeatur, nisi sint in scriptis cum affixione Sigilli *Pax*, ut in declaratione Capituli de Ordine Congregationis plenius continetur. Prædicta autem Decreta, & scripturas omnes ad visitationes pertinentes a se subscriptas, consignent Visitatores Cancellario, qui omnia registret, ut supra prima parte Const. Cap.13. num.6. statutum est. Sed ut secretum fideliter omnino servetur circa ea, quæ in examine visitationum deponuntur, volumus, quod illarum acta Visitatores apud se durante eorum Officio, caute custodiant, quo peracto in Archivio Monasterii, in quo celebrabitur immediate subseqens Capitulum, reponantur, ea collocando in Arca, cujus clavis semper apud Præsidem pro tempore stet, ut, in declarat. Cap.32. num.8. Decreta vero omnia pro singulis Monasteriis in visitatione sancita, & promulgata, describant in folio ab ipsis signato, & Successoribus Visitatoribus tradendo, ut hi possint inquirere, an executioni demandata fuerint.

De amotione, & electione Præsidentis, Visitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, sive Congregatione intra triennium convocanda.

CAP. III.

Item Priorum. 1. Si Præsidens, aut aliquis Visitator (quod Deus avertat) manifestus, & voluntarius prævaricator, criminosus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, aut Constitutionum nostræ Congregationis, aut adeo negligens, & remissus repertus fuerit, ut ipsius prævaricatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut observantiæ Regularis dissolutio, seu scandalum inducatur: moneatur usque quater a Visitatoribus, ut se corrigat, etsi se non emendaverit, moneatur, ut cedat officio. Si vero cedere recusaverit, clarescentibus culpis, assumant secum præfati Visitatores quinque Patres viciniores Præsidenti, si ipse, de quo agitur fuerit Præsidens, vel duos tantum, si fuerit Visitator, quorum Judicio, si duæ ex tribus consenserint, & periculum esset expectare usque ad Capitulum, causa cognita, ab Officio absolvatur.

2. Quia vero vacante hujusmodi Præsidentatus Officio, ex Constitutionibus Apostolicis, sine auctoritate Præsidentis, nulla provisio fieri potest. Ordinamus, quod quandocumque, & quomodocumque Officium Præsidentis vacare contigerit, antiquior Visitator, sive ille sit ex Provinciis citra, vel ultra, ipso facto remaneat, & sit Præsidens: omniaque peragere possit, & omnem habeat auctoritatem, ac si in Capitulo Generali Præsidens electus fuisset; cæteris in anterioribus Constitutionibus contentis in suo robore permanentibus. Ob nimiam vero locorum distantiam, ne propter hoc Congregationi dispendium aliquod generetur, eo casu, quo Præsidentia Visitatori Siculo, utpote antiquiori contingat, volumus, quod expensis Provinciæ Siculæ in aliquo Monasterio Provinciarum illarum Italiæ, in quibus antecessor residere tenebatur, permanere debet. Et similiter propter easdemmet causas ad Dietam, quæ intra triennium celebranda est, ut infra num.5. decernimus, quod unus tantum ex Siciliæ Visitatoribus, prout per Diffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire possit.

3. Visitator autem si ob aliquam ex prædictis causis amotus fuerit, consentientibus Præsidente, & cæteris Visitatoribus, vel majori parte ipsorum, ac duobus Prælatis, adhoc ut supra in num. 1. vocatis, alius in eadem Provincia eligatur.

4. Decedente vero aliquo Prælato, administratio, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, fit ipso facto, & esse intelligatur apud Priorem Claustralem; cui tamen mandamus, ut omnem adhibeat solicitudinem, (gravius si negligens fuerit puniendus) quo hujusmodi vacatio celerius nota fiat Præsidenti, aut (si is cujus Monasterium vacare contigerit, Præsidens fuerit) antiquiori Visitatori, ut supra. Qui si forsan, ob rationabiles causas expediens illi videbitur, poterit Monasterio sic vacanti, de consensu tamen Visitatorum ejusdem Monasterii deputare aliquem Prælatum in Administratorem usque ad proximam Congregationem, quæ habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc statuentes, quod si talis administrationis tempus ultra sex menses protrahatur, debeat reputari, ac si esset integer annus connumerandus cum præscriptis, tum Regimini Prælatorum unius Monasterii, tum vacationi ab eodem Monasterio, prima parte Constitut. Cap.21. num.1.

5. Porro, ut opportune Monasteriis omnibus provideri, & negotiis occurrentibus satis fieri, decernimus, quod elapso a Comitiis Generalibus sesqui anno videlicet ante diem festum Circumcisionis Domini in aliquo Monasterio commodo, Præsidens pro celebranda Dieta, Regimen congregare debeat. Inhibentes ne, vel alio tempore, vel similem aliam Regiminis unio-

nem

nem convocare possit, nisi id maxime necessarium esse, idemmet Præsidens, & quatuor saltem Visitatores judicaverint.

6. Advertant tamen, quod Prælati, qui conveniunt in Dietam, sint diversorum Monasteriorum Professi, itaut duo ejusdem Monasterii professi dictæ Congregationi interesse non possint, & non sint nisi septem, computatis omnibus, ut totum Regimen repræsentent: nempe Præsidens, Visitator ille Siciliæ, quem venire posse Diffinitores decreverint, alii quatuor Diffinitores, Prælatus Loci, nisi, ut comprofessus alicujus ex supradictis, excludi debeat, quo casu, ac etiam aliis Visitatoribus non accedentibus, per alios Prælatos viciniorum Monasteriorum numerus absentium suppleatur; ibique in omnibus expediendis, & quæ tractari contigerit, nisi ex septem quinque consentiant, nihil conclusum censeatur; excepto si (quod Deus avertat), Præsidentem, aut Visitatorem intra triennium amoveri necesse fuerit, in quo casu ordinatio, quæ supra numero primo posita est, servabitur. Ut autem electio sit libera, & legitima, possint Patres convocati pro Monasteriorum vacantium utiliori regimine in Prælatos, quos sibi placuerit, sicut & in Priores vacante tali gradu, dummodo sint habiles, nominare. Quibus in schedulam redactis, votis committantur omnes secundum professionis ordinem, & qui plures voces habuerit, dummodo quinque ex septem Congregatorum Patrum in eum convenerint, cæteris præferatur. In vocum autem paritate, professione Superior præponatur; & non solum in prædictis, sed etiam in quibuscumque aliis, de quibus per P. Præsidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipse Præsidens quæcumque proponere, super quibus ab aliquo congregatorum Patrum fuerit requisitus.

7. Si vero contingat, ut in hujusmodi provisionibus aliquis Prælatus, ejus exigentibus culpis, deponi, suspendi, vel contra ejus voluntatem mutari debeat, id nisi causa cognita, servatoque Juris ordine in Dieta fieri inhibemus. Quod idem volumus observari, ubi procedendum sit ad depositionem Priorum, illorum tamen mutationes, prout occasio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Ne autem in hujusmodi Judicio ferendo, ex inordinata animi propensione erga proprium commodum a recto Justitiæ tramite devietur, districte præcipimus, ut nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad regimen illius Monasterii, quod tunc pro Causis prædictis vacare contigerit, neque in Administratorem deputari possit. Si vero vacare contigerit per mortem, vel propter expletum sexennium, aut per voluntariam alicujus Prælati petitionem, ut a Regimine absolvatur, vel ad aliud Monasterium mutetur, tunc in Monasterio sic vacante poterunt Patres prædicti, quem maluerint, & idoneum judicaverint, tam ex eisdem in Dieta congregatis, quam ex aliis Prælatis extra, prout eorum conscientiæ videbitur expedire, servata tamen distributiva Justitia, in Prælatum deputare. Si quæ in prædictis casibus contra hujus Constitutionis formam de cætero fieri contingant, nulla, ac irrita esse decernimus, & declaramus.

8. Nullus autem Prælatus, sive Prior, aut Decanus, vel aliquis ex Monachis, præsumat hujus Congregationis tempore ad Monasterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumvicina accedere non vocatus, sub pœnis cuilibet ipsorum, si accesserint, in prima parte Cap.2. num.5. taxatis.

9. Ne vero ex hujusmodi vacationibus dispendium aliquod Monasteriis nostris, præsertim in spiritualibus evenire queat; statuimus, ut de cætero in locis sic vacantibus, qui vices Prælati gerunt in ipsis Monasteriis, auctoritatem habeant in spiritualibus, ac temporalibus quam dum viveret, aut præsens erat ipse Prælatus, habebat. Idem quoque censemus, cum Prælati ad Capitulum Generale accesserint; quam auctoritatem in prædictis tantum duobus casibus vices Prælatorum gerentes habere volumus, usque ad instituendi Prælati accessum ad Monasterium, vel jam instituti novam dispositionem, etiamsi talis vicesgerens interea mutatus fuerit. In aliis vero casibus, ne propter Prælatorum absentiam, Monasteria detrimentum maxime in spiritualibus incurrant, ipse Prælatus declaret, qua in ipsius absentia fungi velit auctoritate constitutos Monasterii Officiales, præsertim Priorem Claustralem super casibus reservatis, & aliis ad gubernationem Monasterii spectantibus.

10. Cellerarii, & alii, qui temporalia administrant prædictis temporibus, ad ipsos, ut præmisimus vicem Prælatorum gerentes, recurrant, & obedientes sint: consilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & disponant.

11. Ordinamus autem, quod Prælati ad pacem conservandam inter suos Ministros, ante recessum omnia ita ordinent, & disponant, ut Prior, & Cellerarius sciant quid agendum sit in negotiis Monasterii, & præcipue in vendendis, & emendis rebus.

De Monachorum, & aliorum Religiosorum mutatione.

CAPUT IV.

1. Sicut Prælatorum, ita Monachorum nostræ Congregationis discreta mutatio, plerumque utilis, & necessaria est, tum ad ostendendum nostræ Congregationis individuam unitatem (Multa enim Monasteria in idem corpus, charitatis vinculo coalescere conspiciuntur) tum quia dum de Monasterio in Monasterium Monachi transferuntur, & amor mutuus in plures diffunditur, prudentia, cujus mater est experientia, perficitur, & augetur. Idest à quibus, & ob quas causas ipsi amoveri possint.

2. Si quando ergo, etiam extra tempus Capituli Monachorum aliquem (ipso etiam, vel Prælato suo invito) Patres Regiminis ad aliud Monasterium transferendum, & ad ibi commorandum mandaverint, eis omnino parendum jubemus. Similiter, si in visitatione, aut etiam post visitationem alicujus Monasterii, Visitatores id agendum judicaverint, volumus, ut eis obediatur, ut supra in præcedenti Capitulo.

3. Similiter si legitima, & necessaria causa interveniente, utpote pro Monasterio reformando, vel infirmitate urgente, vel propter imminens infirmitatis periculum; si citius mutatio aeris non succurrat, aut pro vitando scandalo, & similibus, Præsidens, & duo illius Monasterii Visitatores, Monachum aliquem mutandum duxerint (etiam invitis Prælatis, tam mittente, quam recipiente, ac etiam ipso Monacho) eis obediendum mandamus. Urgente vero causa

arduæ necessitatis, vel ubi periculum esset in mora, præcipiente tantum uno illius Monasterii Visitatore ei omnino pareatur: prædicta autem usque ad Capitulum, vel Dietam tantummodo servari debeant: quo tempore, vel firmabitur, vel revocabitur mutatio.

4. Ubi autem necessitas, aut manifesta utilitas requireret, possint Prælati invicem transmittere Monachos, ac etiam stabilire, dummodo commoditer fiat, adjuncta tamen Præsidentis licentia, vel Visitatorum.

5. At si quis Monachus intra annum ex manifesta causa periculi Animæ, vel corporis mutari petierit, Visitator ipsius Monasterii, habita informatione a Prælato ipsius Monachi, & si commode fieri poterit, etiam Seniorum (& medici, ubi de corporis periculo agitur) si exposita vera esse repererit, & necessarium esse judicaverit, Monachi petitioni annuat, illique provideat de Monasterio idoneo, cujus Judicio omnino parendum erit.

6. Si autem prædictæ causæ non aderint: Ne occasio detur, sponte vagandi (maxime si importune, aut cum scandalo aliorum Monachorum, seu Monasteriorum impendio, licentia requiratur; quia tunc hujusmodi mutatio, tam ipsis Monachis, quam Monasteriis experientia magistra, ut plurimum noscitur esse damnosa) ei licentia minime concedatur, quod si petere petulanter perseveraverit, & sua importunitate, eam extorquere conetur, non ei annuatur, sed graviter puniatur.

De expensis faciendis in mutationibus Monachorum.

CAPUT V.

1. Circa mutationes Monachorum, declaramus, quod Monasteria a quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expensas, ut supradictum est in Declaratorio Regulæ Cap. 60.

2. Si vero aliquis propter gravem infirmitatem mitteretur de Monasterio ad Monasterium; vel si contingeret aliquem Monachum adeo esse incorrigibilem (quod Deus avertat) ut in proprio Monasterio propter scandalum, aut legitimam causam in domo custodiæ detrudi, seu puniri non possit, sed in alio Monasterio esset carceri mancipandus, in his casibus Monasterium, ex quo mittitur, ultra expensas itineris, provideat Monasterio, ad quod est missus etiam de aliis illi Monacho necessariis.

De Monasteriis noviter acceptandis.

CAPUT VI.

Item de Monasteriis dimittendis, necnon de illis Monialium in curam recipiendis.

1. Ne facilitate qualibet, sed mature, & circumspecte in acceptandis Monasteriis procedatur, Capitulum Generale (ad quod solum hujusmodi acceptationes pertinere decernimus) cum de acceptando Monasterio aliquo tractatur: primo inspiciat, an Monasteria Congregationis abundent Patribus, qui deputari possint reformationi Monasterii noviter acceptandi. Qui si suppetunt, mittantur duo graves, & experti Patres ad videndum præfatum Monasterium, & inquirendum, si habet conditiones, quæ requiruntur ad Regularem observantiam, videlicet, quod sit in bono ære, & situ spatioso, solitario, & non tumultuoso: & si in Civitate, vel extra Civitatem prope milliare, vel circa: si non inquietetur bellorum tumultibus: nec graventur Monachi ex itineris longitudine, & in loco, ubi non possint fieri turres, & propugnacula: si sit sine cura Animarum: & habeat officinas utiles, & necessarias ad Regularem Observantiam, vel ad eas facile reduci possit: si habeat libros, & Paramenta, & Calices, & cætera necessaria ad Divinum cultum: si habeat possessiones, sive redditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ sufficiant pro sexdecim saltem personis, & aliis Monasterii oneribus portandis. Quod non sit ære alieno gravatum, & si quæ sunt hujusmodi. Quæ omnia diligenter inspecta, fideliter referant Capitulo, sive Regimini, aut aliter, prout Capitulum decreverit. Quod si omnibus supradictis conditionibus (quas pro majori parte præfatum Monasterium habere volumus) consideratis; ac etiamsi Monasterium sit in Civitate pacifica, ubi verisimiliter speratur Animarum fructus, decreverint acceptandum: non prius mittantur Monachi ad dictum Monasterium, quam unitum fuerit Congregationi per Bullas Apostolicas, & nisi officinæ, & mansiones Religiosorum antea fuerint competenter reparatæ.

2. Quod si Capitulo Generali videbitur hujusmodi reformationem intra triennium fieri debere, ipsam committant Regimini, juxta prædictam formam. Quoties autem intra triennium tractandum esset de reformatione alicujus Monasterii, eo quod periculosa esset dilatio usque ad Capituli tempus, habeatur recursus ad Præsidentem, qui si una cum Visitatoribus, & aliis Prælatis, ut supra in Cap. 3. de annotatione Præsidis de communi consensu judicaverint hujusmodi acceptationem esse utilem, & necessariam nostræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendum de Monasterii conditionibus, juxta omnia prædicta, & referant Capitulo proxime futuro, si differri poterit. Si autem periculum esset in mora; ut prædictum est, tunc per ipsos dictos PP. Monasterium acceptetur, maxime si tale esset, cujus reformatio cederet in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Advertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad investigandas Monasterii conditiones, ne aliquid permittant, aut sese cuiquam obligent verbis, sed omnia referant Capitulo, vel Regimini terminanda, ut supra.

3. Cæterum strictius inhibemus, ne aliquod ex nostræ Congregationis Monasteriis dimittatur, aut ab ipsa Congregatione alienetur, nisi ex quatuor, tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, consentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri posse, nisi in casu permutationis, scilicet si dimittatur unum, ut in eadem Diœcesi aliud acceptetur, & præmissa Apostolica facultate, aliisque circumstantiis, de quibus Cap. 3. Regulæ.

4. Si vero de aliquo Monasterio Monialium sub cura Congregationis, aut particularis Monasterii nostri acceptando tractabitur (quod quantum possibile erit, omnino evitandum est) nisi de consensu duarum ex tribus partibus Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad visitationem tantum acceptari non possit.

De Anniversariis perpetuo celebrandis.

CAPUT VII.

1. Ne tantorum Beneficiorum, gratiarum, ac

ac Privilegiorum, quorum munimine Congregatio nostra a fel. rec. Eugenio Papa IV. non modo stabilita, verum etiam plurimum aucta existit, videamur immemores, sed pia grati animi officia ejus memoriæ, quantum in Dño possumus, rependamus, hac præsenti ordinatione statuimus, ut per omnia nostræ Congregationis Monasteria præsentia, & futura, singulis annis die 23. Februarii, Anniversarium conventualiter pro ejusdem Eugenii Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud consimiliter die 19. Septembris pro R. P. Ludovico Barbò, nostræ Congregationis præcipuo directore.

2. Fiant præterea annuatim tria Anniversaria conventualiter: unum pro animabus nostræ Congregationis: aliud pro Benefactoribus nostris defunctis: tertium pro Benefactoribus vivis, dicendo Missam pro peccatis: quæ Anniversaria celebrentur per Monasteria nostræ Congregationis post primum diem Septembris diebus, quibus habilius celebrari poterunt.

3. Post festum vero omnium Sanctorum Monachorum prima die non impedita, recitetur conventualiter integrum officium Defunctorum, & Missa item cantetur pro Defunctis nostræ Congregationis.

4. Laudamus item piam eam consuetudinem, quæ in aliquibus nostris Monasteriis jam recepta, & ad ea cætera quoque Monasteria extendi jubemus; ut scilicet singulo quoque anno aliqua die non impedita mensis Decembris conventualiter recitetur integrum Officium Defunctorum, & similiter cantetur Missa pro nostris Religiosis in eodem Monasterio Defunctis &c.

Finis.

Relatæ Declarationes in Regulam, & Constitutiones confirmātur.

§.2. Hinc est, quod nos perpetuæ, atque inviolabili præinsertarum Declarationum, & Constitutionum firmitati, robori, & efficaciæ, quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulas declarationes ad Regulam S. Benedicti, & Constitutiones præinsertas tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes singulos, tam juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & substantiales defectus, etiamsi tales sint, ut nonnisi facta de eis specifica, & individua mentione sanari possint, si qui in præmissis principaliter, vel accessorie intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi valerent plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Declarationes, & Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod dilecti filii Superiores, & Monachi dictæ Congregationis Casinensis, aliive quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque mentionem, & expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari.

§.4. Sicque in præmissis, & non aliter censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere-Legatos, ac Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis, quoque Indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Superioribus, Monachis, & personis, aliisve quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Eorum specifica derogatio

6. Volumus autem ut earumdem præsentium lite-

literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Novembris MDCLXXX. Pontif. nostri Anno Quinto.

XCVII.

Dat. 30. Jan. 1631. An. 5.

Confirmantur quædam Constitutiones Monachorum Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Benedicti.

Hujusmodi Constitutiones immutant antiquas, quæ etiam antea pluries immutatæ fuerunt. Vide Pauli V. Const. editam 1711. Decemb. 29. Urb. VIII. Const. ed. 1624., Decemb. 3. ejusdem Const. ed. 1624., Aug. 23., & Clem. IX. Const. ed. 1667. Decemb. 15.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas Generalis, & Monachi Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Benedicti, quod dudum videlicet die 19. Decembris 1611. nonullæ recentes Constitutiones, quæ prævia derogatione antiquarum, ex commissione ejusdem Congregationis in Capitulo Generali anno præcedenti 1610. in Monasterio Sancti Facundi de Sahagum celebrato factæ, editæque fuerant, a fel. rec. Paulo Papa V. Prædecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis Literas specifice confirmatæ, atque approbatæ fuerunt. Verum quia per rec. mem. Gregorium XIII. quarto idus Februarii Anno Incarnationis Dominicæ 1572., & successive per Urbanum VIII. Romanos Pontifices prædecessores pariter Nostros tertio nonas Julii 1624. ex voto Congregationis tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ tributa, & respective confirmata, ac de novo concessa fuerat facultas Capitulo Generali dictæ Congregationis Hispaniarum quotiescumque temporum opportunitas, & rerum vicissitudo exposcere videretur, vel experientia ipsa doceret, Constitutiones Capitulares hujusmodi, etiam a Sede Apostolica confirmatas immutandi, & revocandi, aliasque de novo faciendi, quas magis congruere eidem Capitulo videretur, prout in ipsorum Gregorii, & Urbani prædecessorum Literis desuper expeditis dicitur contineri. Ideo inhærendo facultati hujusmodi Capitulum Generale ejusdem Congregationis Hispaniarum nonnullas condidit Constitutiones, per quas aliquæ ex supradictis a Paulo prædecessore confirmatis immutabantur, & alterabantur, quas etiam dictus Urbanus prædecessor die 3. Decembris ejusdem anni 1624. confirmavit. Sed cum postea in sequenti Capitulo recessum fuisset ab illis, & Decretum, quod observarentur dictæ priores Constitutiones a Paulo prædecessore confirmatæ, ita tamen, ut ibi in eisdem prioribus Constitutionibus electio Abbatiarum demandabatur novem tantum Diffinitoribus, in futurum adderentur alii sex Electores, qui forent illi sex Monachi, ad quorum favorem immediate post novem supradictos ad Diffinitoratus gradum plura fuissent data suffragia; hæ pariter Constitutiones die 23. Augusti 1628. ab eodem Urbano prædecessore confirmatæ fuerunt. Cumque etiam inter cæteras Constitutiones a memorato Paulo prædecessore, ut præfertur, confirmatas statutum legeretur, quod Abbatiæ inter unum, vel aliud Capitulum intermediæ vacantes ab Abbate Generali, tribusque Diffinitoribus, una etiam cum Abbate vicinioribus loco ubi Abbas Generalis prædictus de vacatione certior factus fuisset, providerentur: verum pluries experientia Magistra, compertum fuisset, quod propter Diffinitorum distantiam, admodum difficile reddebantur, & in longum protrahebantur hujusmodi electiones: ideo utendo eisdem facultatibus per præfatos Gregorium, & Urbanum prædecessores concessis, eadem Congregatio in sequentibus Capitulis Generalibus disposuit, ac ordinavit, ut supradictæ electiones in casu magnæ distantiæ dictorum trium Diffinitorum, cum voto quatuor solummodo Abbatum loco de quo supra, proximorum, fieri possent, cum declaratione, quod in æquali distantia Diffinitores Abbatibus præferrentur; & quod in æquali distantia censeretur esse Diffinitor qui octo tantum leucis plus quam Abbas distaret; quodque absentibus a suis Monasteriis Abbatibus, idem votum haberent pro electione dictarum vacationum Monachi Capitulares dictorum proximorum Monasteriorum, qui haberentur in antelationibus juxta suos gradus. Hocque etiam a piæ mem. Clemente Papa IX. pradecessore nostro per quasdam suas pariter in forma Brevis die 15. Decembris 1667. expeditas Literas confirmatum fuit. Porro in vim pariter ejusdem facultatis commutandi Constitutiones a Gregorio XIII. concessæ, & ab Urbano VIII. prædecessoribus nostris præfatis confirmatæ, pluribus in Capitulis Generalibus, comperto per experientiam, quod nonullæ ex dictis Constitutionibus, ut supra, a Paulo prædecessore confirmatis, & quædam aliæ postmodum factæ, non erant Religioni proficuæ, nec de facili practicabiles, aliæque ex antiquis immutatæ, aliæque noviter confectæ fuerunt Constitutiones, ac etiam diversimode ab aliis, ut supra, confirmatis, in eisdem Capitulis pluries fuit observatum, & præcipue quoad infrascripta, videlicet.

A Paulo V. confirmatæ fuerunt nonnullæ recentes Constitutiones a Capitulo Generali editæ.

Capitulũ jam antea receperat facultatẽ immutandi, & novas condẽdi Constitutiones a Gregor. XIII., & iterum postea ab Urb. VIII.

Eadem auctoritate novæ quædam Cõstitutiones cõditæ fuerunt a Capitulo, & cõfirmatæ ab Urb. VIII.

Nova immutatio circa electionẽ Abbatum ab eodem Urbano confirmata.

Alia immutatio circa eandem electionem Abbatum a Clem. IX. confirmata.

Rursus plures Constitutiones immutantur, & aliæ de novo conficiuntur, ut infra.

§. 1. Primo circa numerum Capitularium statutum fuit, ut in antiquis Constitutionibus, & in Brevi Pauli V. illarum confirmatorio, quod non sint plures Capitulares, quam Generalis, qui in illo Capitulo terminat suum Officium: illi etiam, qui Generales extiterunt: qui auctualiter sunt Abbates, sive Præsidentes Monasteriorum: Diffinitores immediate præcedentis quadriennii, quod in illo terminatur Capitulo: Magistri, & Prædicatores Generales: etsi aliquis fuerit Concionator Regius, & per Universitatem Salmanticensem de licentia Congregationis, & ejus sumptibus Laureati: & qui in illa fuerint, ut Constitutio disponit Cathedratici: Socius, sive Comes Generalis: ejus Secretarius: Procurator Generalis Romanæ Curiæ in solo Capitulo, quod fuerit immediatum suo ad Hispaniam accessui: Procurator Generalis Curiæ Regiæ, electus tamen a Congregatione: Abbas denique suspensus,

Quot, & qui esse debeant Capitulares.

sus. Per varias tamen ejusdem Congregationis dispositiones dictus Capitularium numerus auctus est, quia concessum fuit votum perpetuum iis, qui in septem Capitulis illo potiti fuerint. Qui in qualibet Universitate approbata Primariam, aut Vespertinam Cathedram Theologiæ Scholasticæ, vel Expositivæ obtinuerint, si in Collegiis Congregationis per duodecim annos completos Theologiam legerint, dummodo tamen sponte se Cathedra non abdicaverint. Vicario etiam Monialium S. Placidi Matriti, Chronico Generali Ordinis, & aliis denique privatis Monachis.

Procurator Curiæ Regiæ votū habeat.

§.2. Procuratori Curiæ Regiæ per Congregationem fuit etiam votum concessum, esto non sit a Congregatione electus, sed a solo Generali.

Quid agendū in morte alicujus Diffinitoris.

§.3. Post dictas Constitutiones, & Breve earum confirmatorium, disposuit Congregatio, quod decedente inter unum, & aliud Capitulum aliquo ex novem Diffinitoribus, eo ipso succedat in Defuncti locum Elector, qui in præcedenti Capitulo, plura obtinuit suffragia, post novem, qui Diffinitores fuerunt pronunciati, & successive alii quinque Electores, si contingat totidem obire Diffinitores.

Item quid si Diffinitor ad Generalatum promoveatur.

4. Disposuit etiam Congregatio post Constitutiones præfatas, quod si unus ex novem Diffinitoribus in Generalem electus fuerit, postquam talis fuerit pronunciatus, alius ex Monachis in Diffinitorem in Generalis locum per totam eligatur Congregationem.

De Lectoribus Salmanticensibus.

§.5. Per Constitutiones, ut supra, confirmatas, fuit absolute dispositum, quod habeant votum perpetuum in Universitate Salmanticensi de licentia Congregationis, & ejus sumptibus Laureati. Per novam autem ejusdem Congregationis dispositionem, restrictum est votum ad eos solum, qui in ea duodecim annos integris legerint, & sexdecim resederint in ipsa Universitate.

De Concionatoribus.

§.6. Absolute etiam conceditur per Constitutiones confirmatas votum perpetuum Prædicatoribus Generalibus, & per novam Constitutionem eis illud aufertur, si concionari noluerint in locis ipsis ab obedientia assignatis.

De Visitatoribus.

§.7. In dictis Constitutionibus, & Brevi Confirmatorio Pauli V., fuit dispositum, & ordinatum, quod non sint Visitatores, nec suppletores eorum, sed quod Generalis bis visitet Congregationem in quadriennio per se ipsum, si potuerit, sive per suos Commissarios. Postea vero eadem disposuit Congregatio, ut quatuor Visitatores eligantur in quolibet Capitulo, & quod votum habeant in sequenti, in quo terminatur eorum Officium.

De Magistris, & Prædicatoribus.

§.8. Item in Constitutionibus supradictis, & Brevi Confirmatorio Pauli V., ponuntur quatuor Magistri, & totidem Prædicatores Generales, & nunc sex Magistri, & sex Prædicatores Generales potiuntur voto perpetuo.

De ordine in electionibus Abbatiarum servando.

§.9. In dictis Constitutionibus, & Brevi, fuit statutum, & Diffinitoribus injunctum, ut electiones omnium Abbatiarum, tam Monachorum, quam Monialium celebrent, servato ordine antiquitatis Monasteriorum. Per novam tamen Constitutionem Congregationis iste ordo alteratus est, & statutum, ut idem ordo servetur, præterquam in Abbatiis S. Martini Matriti, Salmanticæ, & Hispalis, quæ primo loco eligantur.

§.10. In eisdem Constitutionibus, & Brevi dispositum fuit, ut Diffinitores Electores, in secreto observent usque ad ultimam Capituli sessionem personas electas in Abbates, & Abbatissas, injunctis illis præcepto formali excommunicatione latæ sententiæ, & pœna perjurii, si quoquo modo illas revelaverint. Quam postea dispositionem alteravit Congregatio, permittens revelationem, eo quia nullum afferens præjudicium, neque inconveniens ad nihilum aliud serviebat, quam ad præbendam occasionem scrupulorum, perjurii.

De silentio observando a Diffinitoribus

§.11. In Constitutionibus per Paulum V. confirmatis dispositum fuit, omnes electiones Abbatiarum vacantium inter medium quadriennii, fieri debere per Generalem, tres Diffinitores, & unum Abbatem, ordine in illa præscripto; postea Congregatio disposuit, quod Abbates Collegiorum, & Monasteriorum tres Monachos non habentium, per solum Generalem eligantur.

De electione nonnullorum Abbatum.

§.12. Circa electionem Generalis, statuerunt dictæ Constitutiones, & Breve illarum confirmatorium, ut illa celebretur in speciali sessione, post electiones Diffinitorum, Abbatiarum, & Secretarii Capituli Generalis, quam dispositionem postea Congregatio alteravit, disponendo, quod illa fiat, & celebretur die Dominico immediato post diem ingressus in Capitulum, & in eadem sessione, in qua eliguntur Diffinitores: & quod non regulentur vota usquedum aliæ Electiones factæ fuerint.

§.13. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quamvis dicta Congregatio alterationes, commutationes, novasque dispositiones hujusmodi respective facere sibi licuisse crediderit, & adhuc firmiter credat, maxime vigore facultatum a memoratis Gregorio, & Urbano prædecessoribus respective concessarum, & confirmatarum, & continue, ut supra, practicatarum, & observatarum ab eadem Congregatione; attamen nonnulli ex Monachis, & Religiosis illius habuerunt, habeantque scrupulum, dubitantes, ne in omnibus supradictis alterationibus, immutationibus, recentibusque dispositionibus ab Apostolica Sede non confirmatis, invalide processum fuerit, sub prætextu, quod facultas per dictum Gregorium prædecessorem concessa a præfato Paulo prædecessore sublata fuerit, quodque confirmatio a dicto Urbano prædecessore emanaverit in forma communi, nec se ad Constitutiones a dicto Paulo prædecessore confirmatas extendat; multoque magis in eis augeatur scrupulus ex eo, quod idem Urbanus prædecessor in alteris literis supradictis subsequenter editis, Constitutiones jam confirmatas præceperit observari. Et licet credi verisimiliter possit, quod his non obstantibus, Congregatio præfata omnia licite peregerit, attento, quod facultas per Gregorium concessa, & per Urbanum prædecessores præfatos, ut supra confirmata, ad mutationem Constitutionum jam factarum, atque confirmatarum restricta non reperiatur, atque ita ad futuras extendi videatur; quodque sicuti nemo melius, quam Religio ipsa, experientia docta agnoscere potest quænam leges sint magis proficuæ, & quarum usum temporum, atque rerum qualitas permittat, ita quoque expediat, ut ipsasmet Constitutiones, & leges ipsas, quoties expedire agnoscit, valeat in melius commutare: nihilominus ad consulendum paci, & quieti totius Congregationis prædictæ, ac ad tollendam a Mo-

De electione Generalis.

Rationes cōtra valorem relatarū Cōstitutionum.

Aliæ rationes pro earum valore.

Causa Confirmationis prædictarum Constitutionū

Monachorum mentibus quemlibet scrupulum, atque suspicionem invaliditatis electionum, aliorumque in præteritum, ut supra gestorum, omniumque exinde subsecutorum, ex quibus tota Religio involveretur, prout etiam ad effectum evitandi infinitas invaliditates, quæ oriri possent, Exponentes prædicti opportune a Nobis in præmissis provideri summopere desiderent:

Preces Abbatis Generalis, & Monachorum.

Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut supradictas novas Constitutiones, ut præfertur observatas, tanquam legitime factas vigore dictarum facultatum confirmare, & approbare, ac omne id, quod usque adhuc ab eadem Congregatione factum, atque stabilitum reperitur, legitimum declarare de benignitate Apostolica dignaremur.

§.14. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, eisdem Exponentibus petitam confirmationem, quatenus Constitutiones prædictæ Sacris Canonibus, ac Decretis Concilii Tridentini non adversentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio dictarum Cõstitutionum.

Clausulæ.

§.15. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Palatii Apostolici causarum Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Hispaniarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.17. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Jan. MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

XCVIII.

Permittitur, ut Abbates, & Officiales omnes Congregationis Casinensis pro hac vice tantum ob immutatum Capituli, & Dietæ tempus non amoveantur statim post expletum officiorum curriculum; & Abbati S. Pauli extra Urbem committitur Procuratio Generalis, si quandoque intra triennium vacaret.

Dat. 16. [...] 1681. An. [...]

Pro secunda parte Constitutionis vide hujus Pontif. Const. edit. 1680. Novem. 22. Pont. V. Item Const. ed. 1987. Martii 21. Pont. XI. ubi confirmatur Decret. pro Ecclesia S. Germani. Necnon Inn: XII. Const. ed. 1691., Jul. 28., Pont. I. pro prima parte.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cum Nos, per quasdam nostras in simili forma Brevis die 9. Septembris proxime præteriti expeditas literas motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine statuerimus, & ordinaverimus, ut tam Capitulum Generale, quam Dieta intermedia Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti, quæ quolibet biennio respective celebrabantur, in posterum quolibet triennio a proximo futuro Capitulo Generali, quod tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ proxime venturum celebrari debet, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrarentur, ita scilicet, ut Dieta hujusmodi octodecim mensibus post celebrationem cujuscumque Capituli Generalis pro rebus, & negotiis, quibus interea consulendum fuerit, ante tamen festum Circumcisionis Domini immediate sequens, & non aliter haberi deberet, & alias prout in literis præfatis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Definitum fuit, Capitulum generale, & dietam singulis triennis esse celebranda,

Mala [...] proveni[...]

Verum sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, ex mutatione temporis celebrationis Dietæ hujusmodi, quæ tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrari solebat, necessario consequatur, ut nonnulli Abbates suas residentias sexennales, & pariter aliqui Priores, Magistri Novitiorum, Cellerarii, & alii Ministri Congregationis prædictæ sua respective Ministeria absolvant eo tempore, quo nec Capitulum Generale, nec Dieta ejusdem Congregationis celebretur; atque ita licet juxta Constitutiones ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatas a suis respective residentiis, & Ministeriis amoveri deberent, id tamen fieri nequeat, eo quod nullus tunc temporis congressus habeatur, in quo alii eis substituantur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis pro opportuno remedio.

§.1. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis

lis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut tam Abbates, qui suas residentias, quam Priores, Magistri Novitiorum, Cellerarii, & alii Ministri Congregationis præfatæ, qui sua respective Ministeria sexennalia eo tempore absolvent, quo nec Capitulum Generale, nec Dieta ejusdem Congregationis celebretur, in suis respective residentiis, seu officiis, & ministeriis, usque ad tunc proxime futurum congressum Capituli Generalis, vel Dietæ hujusmodi dumtaxat constituere, suaque officia, & ministeria respective interea obire, & exercere libere, licite, & valide possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præterea si quandocumque contigerit officium Procuratoris Generalis Congregationis prædictæ extra tempus celebrationis Capituli Generalis ipsius Congregationis vacare, officium ipsum per Abbatem Monasterii S. Pauli prope, & extra mœnia Urbis dictæ Congregationis pro tempore existentem juxta Constitutiones prædictas usque ad Capitulum Generale tunc proxime futurum exerceri debere auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

Extenditur administratio Prælatorum, & officialium omnium pro hac vice ultra præfinitum tempus, ut supra.

Item statuitur, ut si vacaverit intra triennium Procuratio generalis, eam gerat Abbas S. Pauli extra urbem.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Januarii MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

XCIX.

Extenditur Indultum Clementis X. celebrandi festa SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois in tota Hispania ad omnem Galliam.

Dat. 28. Maii 1681. An. 5.

Festo S. Joannis dies 17. Decembris, illi S. Felicis dies 4. Novem. assignati fuere a Clem. X. Const. ed 1673., Maii 17. ab eodem concessum fuit horum festa celebrari posse in tota Hispania ab omnibus Const. ed. 1675., Novem. 14. Dein. Cong. anno 1676., Novemb. 14. eis adscripsit primos dies non impeditos. Sed iterum ab hoc Pontif. pro S. Joanne dies 8. Feb., & pro S. Felice dies 20. Novem. determinati fuerunt Const. ed. 1679., Julii 30.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ignatius a Sancto Antonio Procurator Generalis Fratrum Discalceatorum Congregationis Gallicanæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod cum fel. rec. Clemens Papa X. Prædecessor noster die 13. Novembris 1675. indulserit, ut festa Sanctorum Ordinis prædicti Fundatorum, Joannis quidem de Matha die 17. Decembris, Felicis vero de Valois die 4. Novembris quotannis sub ritu Duplici ab omnibus Christi fidelibus utriusque sexus tam sæcularibus, quam regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, in tota Hispania tantum celebrari possent, cum orationibus, & lectionibus propriis approbatis, & concessis dicto Ordini die 5. Maji 1673. a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, cujus Decretum hac super re emanatum idem Clemens Prædecessor die 17. ejusdem Mensis Maji approbavit; & quia dies præfati sunt impediti, eadem Congregatio Cardinalium die 14. Novembris 1676. ad relationem bo. me. Camilli dum vixit ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Maximi nuncupati, Ordinis prædicti apud Sedem Apostolicam Protectoris concesserit, ut in posterum festa præfatorum Sanctorum Fundatorum, tam in universo Ordine Sanctissimæ Trinitatis, quam extra illum in tota Hispania tantum primis diebus non impeditis ab officio novem lectionum celebrari valerent; Idem Ignatius Procurator Generalis, attento quod memorati Sancti Fundatores in Gallia natales habuerunt, & ibidem prædictum Ordinem fundaverunt, ac proinde illos in eo Regno non minori venerationis cultu honorari decet, indultum, & concessionem hujusmodi ad totam Galliam extendi plurimum desideret:

Variæ mutationes circa festa dictorum Sanctorum in Hispania.

Preces Procuratoris Generalis Galliæ pro celebratione dictorũ festorum in tota Gallia.

§.1. Nos igitur ipsius Ignatii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum

trum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, ut festa supradictorum Sanctorum Fundatorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois annis singulis in tota Gallia pariformiter celebrari libere, & licite possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Extenditur memoratum Indultum.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCLXXXI., Pontificatus nostri Anno Quinto.

C.

Dat. 30. Junii 1681. An. 5.

Extenditur Festum S. Rosæ Limanæ ad Regna, & Dominia Coronæ Lusitaniæ.

Hoc Festum 1. extensum fuit ad universum Americæ, & Indiarum Clerum a Clem. IX. Const. ed. 1668. Septem. 14. Deinde ad Regnum Poloniæ, & Ducatum Lithuaniæ a Clem. X. Const. ed. 1670., Julii 26. ac postea ad Regna, & Dominia Regi Catholico, ac Aug. Imp., & domui Austriacæ subjecta ab eod. Clem. Const. ed. 1670., Aug. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Exigit injunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio, ut piis Christifidelium, præsertim orthodoxorum Principum magno in Ecclesiam Dei meritorum fulgore conspicuorum votis ad augendam in terris Sacrarum Virginum cum Cælesti Sponso in beata æternitate regnantium venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem assensum paterno affectu libentissime præbeamus.

Variæ extensiones Festi dictæ Sãctæ tertii ordinis S. Dominici.

§.1. Cum itaque dudum, postquam fe. rec. Clemens PP. IX. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 12. Februarii 1668. expeditas literas servam Dei Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici in posterum Beatæ nomine nuncupari, atque de ea sub ritu Duplici recitari Officium, & Missam celebrari de Virgine non Martyre singulis annis juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 26. Augusti, & hæc quidem in quibusdam locis dumtaxat ibidem expressis, inter alia indulserat, & subinde per alias suas pariter in forma Brevis literas die 14. Septembris ejusdem anni 1668. emanatas Indultum celebrandi Missam, & recitandi officium hujusmodi de eadem Beata Rosa ad universum Clerum, tam sæcularem, quam regularem quarumcumque Provinciarum Americæ, & Indiarum charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Regi Catholico subjectarum extenderat, rec. me. Clemens PP. X., etiam Prædecessor noster, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab universo Clero tam sæculari, quam regulari utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dicto Carolo Regi, & charissimo etiam in Christo filio nostro Leopoldo Romanorum Regi illustri in Imperatorem electo, Domuique Austriacæ subjecta, Officium, & Missam de memorata Beata Rosa Virgine Limana quotannis die 26. Augusti sub ritu Duplici juxta rubricas præfatas recitari, & celebrari respective valerent, Apostolica auctoritate concesserit, prout in ipsius Clementis X. Prædecessoris literis similiter in forma Brevis die 11. Augusti 1670. expeditis uberius continetur. Et sicut pro parte dilectissimi in Christo filii nostri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris, Nobis nuper expositum fuit, ipse quoque, & Christiani populi Coronæ Lusitaniæ subjecti Beatam Rosam præfatam, quæ Sanctarum Virginum Catalogo juxta S. R. E. ritum a præfato Clemente X. Prædecessore solemniter adscripta fuit, peculiari devotionis affectu prosequantur, & propterea idem Petrus Princeps, ad confovendam eorumdem populorum pietatem, opportune a nobis provideri, ac ut infra indulgeri plurimum desideret:

Preces Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum.

§.2. Nos piis, enixisque precibus ipsius Petri Principis nomine nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac ternarum literarum præfatarum tenores, præsentibus pro plene, & sufficientes expressis, & insertis habentes, universo Clero tam sæculari, quam regulari utriusque sexus Regnorum, Provinciarum, Statuum, & Dominiorum quorumcumque dictæ Coronæ Lusitaniæ annis singulis die 26. Augusti sub ritu Duplici juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani, ac servata cæteroqui supradictarum literarum forma, & dispositione, recitandi similiter, & celebrandi respective facultatem perpetuis futuris temporibus duraturam, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Nova extensio ejusdem Festi ad prædicta Regna, & Dominia.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præfatis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum

eorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Junii MDCLXXXI., Pontificatus nostri Anno Quinto.

C I.

Die 23. Julii 1681. An. 5.

Conceditur Rectori Collegii Fratrum Prædicatorum in Quitensi Provincia facultas conferendi publice gradus Scholasticos in nonnullis disciplinis, donec ibidem erigatur universitas Regia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, cura, animum nostrum solicitat, ut pia Religiosorum Virorum propriæ, alienæque saluti operam dantium studia ad Christifidelium præsertim in longinquis Regionibus degentium in Doctrina sana institutionem, atque eruditionem laudabiliter tendentia, peculiaribus favoribus, & gratiis, quantum Nobis ex alto conceditur adjuvemus.

Causæ erectionis Collegii.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ignatius de Quassada Diffinitor, & Procurator Provinciæ S. Catharinæ Virginis, & Martyris de Quito in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magister, quod cum in illis partibus plurimi sint Infideles, ex quibus multi opera Fratrum dicti Ordinis illic in Vinea Dñi strenue laborantium ad Christianæ Religionis veritatem in dies convertuntur, & longe plures Dño benedicente conversuri sperãtur; verum messis quidem cum multa sit, Operarii autem pauci, qui eos in Doctrina sana instruere, & confirmare valeant: dilecti pariter filii Fratres Provinciæ prædictæ provide considerantes nullam in eadem Provincia studii Generalis Universitatem reperiri, ipsamque Provinciam nongentis a Limana, & ter mille milliaribus a Mexicana Civitatibus, in quibus ejusmodi Universitates studiorum generalium, erectæ sunt, distare, ac proinde studiosos partium illarum Juvenes Sacrarum, aliarumque bonarum Literarum studiis operam dandi, seque ad fidei Catholicæ propagationem habiles, atque idoneos reddendi, peractisque studiosis laboribus, præmium graduum literariorum consequendi gratia, longas, periculosasque peregrinationes subire debere, prævio regio consensu, Collegium sub titulo B. Ferdinandi Regis Catholici Sancti nuncupati intra, vel extra septa Conventus S. Petri Martyris Civitatis Quiten. dicti Ordinis sua impensa ædificare, in eoque Grammaticam, & Philosophiam publice docere, ac etiam quatuor Cathedras, duas quidem Theologiæ Scholasticæ, aliam Theologiæ Moralis, & quartam Sacræ Scripturæ, quas pro tempore obtinentes S. Thomæ Aquinatis doctrinam Sanctorum Patrum traditionibus, & Universalis Ecclesiæ Decretis conformem docere, erroneasque, & noxias, præsertim in materia morali opiniones, quæ in illis partibus serpere dicuntur, eorumdem Sanctorum Patrum doctrina refellere debeant, de proprio fundare decreverunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Ignatius Collegio hujusmodi, ejusque Rectori, & Cathedraticis pro tempore existentibus facultatem conferendi publice gradus Scholasticos in illis scientiis, quæ in ipso Collegio docebuntur, concedi plurimum desideret, similisque facultas aliis Collegiis dicti Ordinis in quibusdam Civitatibus Indiarum Occidentalium, quæ quadringentorum milliarium intervallo ab Universitatibus publicis remotæ sunt, existentibus dudum ult. anno 1619. a fel. rec. Paulo V. ad instantiam tunc existentis Regis Hispaniarum Catholici concessa, & subinde ab Urbano VIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmata fuerit; ac ejusmodi prærogativa tam Clerici Regulares Societatis Jesu vigore quorumdam privilegiorum, quam Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini in vim quarumdam Apostolicarum in simili forma Brevis literarum in partibus Indiarum hujusmodi de præsenti fruantur: nobis propterea idem Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Provinciæ S. Catherinæ de Quito, & causæ Constitutionis.

§.2. Nos ipsum Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, qui Zelum, pietatemque dictorum Fratrum Provinciæ de Quito Ordinis Prædicatorum commendarunt, consilio, Rectori pro tempore existenti dicti Collegii intra, vel extra septa supradicti Conventus S. Petri Martyris Civitatis Quiten. jam forsan erecti, sive in posterum erigendi gradus Scholasticos in omnibus scientiis Cathedrarum in eodem Collegio jam forsan erectarum, vel in posterum erigendarum quibuscumque studiosis, qui studiorum cursum ibidem peregerint, dummodo tamen prævio rigoroso examine ad id reperiantur idonei, ad formam literarum in simili forma Brevis alias concessarum præfatis Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini, & Clericis Regularibus Societatis Jesu auctoritate nostra Apostolica conferendi facultatem donec, & quousque publica Universitas regalis, sicut Limana, & Mexicana in dicta Provincia de Quito constituatur, sive erigatur, dumtaxat duraturam, eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Concessio prædictæ facultatis ad instar illius Eremitarum Sancti August., & Clericorum Societatis Jesu.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam

juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis, aliis Religionibus in ipsa Civitate Quitensi existentibus, etiam Societatis Jesu, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXIII. Julii MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CII.

Dat. 24. Julii 1681. An. 5.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo etiam ultramontanis Monialibus Conversis S. Francisci de Observantia interdicitur velum nigrum, & quæcunque vox in electionibus denegatur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Petri Esporrin Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, in Capitulo Generali dicti Ordinis Romæ anno 1639. sub præsidentia bo. me. Francisci dum vixit S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati, ejusdem Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectoris celebrato, quasdam Constitutiones ex antiquis compilatas, & aliquas, seu in illis aliqua de novo addita fuisse pro felici Gubernio Monialium Ordinis prædicti in familia Ultramontana, ipsumque Capitulum Generale non solum easdem Constitutiones approbasse, sed etiam intimari, & observari præcepisse; unam autem ex dictis Constitutionibus Cap. 12. inter alia disponere, quod Moniales Laicæ, seu Conversæ velum nigrum portare non possint, sed album, quodque suffragium non possint dare in electionibus Abbatissæ, Vicariæ, Discretarum, aut majorum Officiorum: & licet hæc omnia in familia Cismontana dicti Ordinis inviolabiliter observentur, aliquam tamen in altera familia notari observantiam, indeque gravissima inconvenientia, & scandala orta fuisse, & novissime maximum in quodam Conventu ex regressu cujusdam Novitiæ Conversæ ad Sæculum, expleto majori sui Novitiatus tempore, & quod cum sub observantia dictæ Constitutionis admissa fuisset, a Monialibus Laicis, seu Conversis professis tantis fuit affecta contumeliis, & minis, ut professionem emittere timuerit; ideoque per dictum Petrum Procuratorem Generalem nomine dilecti etiam filii Ministri Generalis dicti Ordinis præfatæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut Constitutionem prænarratam confirmaret, adhoc ut in toto Ordine uniformiter servaretur, atque ita jurgia, & scandala hujusmodi vitarentur: Eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die 13. Maji 1681. emanatum supplicem libellum sibi super præmissis porrectum remisit Venerabili Fratri nostro Alderano Episcopo Tusculano ejusdem S. R. E. Cardinali Cybo nuncupato, Ordinis præfati apud nos, & Sedem Apostolicam Protectori, ut veris existentibus narratis, & quatenus expedire censuisset, petitam confirmationem pro suo arbitrio, & prudentia impertiretur; ipse vero Alderanus Episcopus Cardinalis, & Protector Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet. Alderanus Episcopus Tusculan. S. R. E. Card. Cybo Seraphici Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector.

Constitutio Capituli Generalis pro Monialibus.

Decretum Congregationis.

Aliud Card. Protectoris.

§. 1. Attenta remissione supplicis libelli vigore retroscripti Decreti Nobis facta Oratoris precibus mature examinatis, atque discussis, decernimus, & declaramus, quod nisi in primæva fundatione, aut in aliquo speciali Statuto a Religione, & a Sede Apostolica approbato Monasteriorum Sanctimonialium Ordinis S. Francisci expresse cautum sit, quod Moniales Conversæ, seu Laicæ velo nigro, & voce activa in electionibus Superiorissarum, seu officialium, & voce passiva in consequendis dd. Monasteriorum Officiis uti, frui, & gaudere debeant; Constitutio facta in Capitulo Generali Romæ celebrato sub die 11. Junii 1639. executioni omnino demandetur, suumque integrum, & plenarium effectum sortiatur, in quem finem eamdem Constitutionem extra tamen casum præmissum auctoritate non solum, qua fungimur Protectoris, verum etiam ab eadem Sacra Congregatione Nobis attributa, & concessa, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, eique inviolabilis firmitatis robur adjicimus, nullas, irritas nunc pro tunc omnes præfatas electiones, quas cum suffragiis prædictarum Monialium Conversarum adversus præsentem nostram, & Constitutionis prædictæ dispositionem fieri contigerit declarantes, & decernentes. Mandamus igitur omnibus Superioribus regularibus, qui regimini, & gubernio dictorum Monasteriorum præsunt, quatenus hæc omnia sublato Monialibus quocumque alio prætextu, & quæsito colore etiam consuetudinis immemorabilis, & præscriptæ, executioni demandari faciant, & contra inobedientes, ac contumaces suis remediis, & quatenus opus sit censuris Ecclesiasticis animadvertant. Romæ 5. Julii 1681. A Card. Cybo Protector. Jo: Baptista Rusca.

Preces Procuratoris Ordinis.

§. 2. Cum autem sicut præfatus Petrus Procurator Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: nos ipsius Petri Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum a memorato Alderano Episcopo Cardinale, & Protectore editum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confir-

Confirmatio prædicti Decreti.

firmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit atttentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ,

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXIV. Julii MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CIII.

Dat. 7. Aug. 1681. An. 5.

Erigitur Academia S. Thomæ Ord. Prædicatorum Civitatis Monilan. in Insulis Philippinis in publicam studii generalis universitatem.

Hæc Accademia instituta fuit ab Inn. X. Constitut. ed: 1645., Novem. 20.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

INscrutabili divinæ sapientiæ, atque bonitatis arcano ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis licet imparibus, evecti, sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine, mentes veritatis luce illustrantur, & non minus Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam Justitiæ administrationi, aliisque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus consulitur, ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac S. Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ac incitare, & confovere studemus, sicut omnibus matura consideratione perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac spiritualem temporalemque Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Qua de causa, & forma erecta fuerit d. Academia.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentio PP. X. prædecessori nostro pro parte claræ mem. Philippi IV. dum vixit Hispaniarum Regis Catholici exposito, quod in Civitate Monilan in Insulis Philippinis unum sub denominatione S. Thomæ Collegium Ordinis Fratrum Prædicatorum existebat, in quo triginta Alumni sæculares educabantur, & Grammatica, Rhetorica, Logica, Philosophia, ac Theologia Scholastica, & Moralis docebantur, seu legebantur, magna cum Incolarum illarum partium utilitate. Civitas vero Monilan plusquam tribus leucarum millibus a vicinioribus studiorum Generalium Universitatibus, nempe Limana, & Mexicana distabat, & propterea idem Philippus Rex in Collegio præfato Academiam erigi, & institui summopere desiderabat, præfatus Innocentius prædecessor supplicationibus memorati Philippi Regis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, in præfata Civitate Monilan. in ædibus dicti Collegii, ubi tunc scholæ erant, seu forsan in ampliorem formam construerentur, Academiam, in qua Religiosi dicti Ordinis Grammaticam, Rhetoricam, Logicam, Philosophiam, & Theologiam Scholasticam, & Moralem publice profiterentur, ac Juvenes quoscumque docerentur, duraturam dumtaxat donec, & quousque aliqua publica studii Generalis Universitas in dicta Civitate Monilan, seu illius Provincia Apostolica auctoritate erecta fuisset, eadem auctoritate, sine tamen cujusquam præjudicio, erexit, & instituit; Ipsamque Academiam sic erectam, & institutam curæ, regimini, & administrationi dicti Ordinis, & illius Magistri Generalis pro tempore existentis, seu ab eo deputandi, qui totius Academiæ Rector existeret, præfata auctoritate supposuit, ac Rectori ipsius Academiæ, & Collegii pro tempore existenti, ut donec hujusmodi Academia, ut præmittitur, duraret, illos quos in ipsa Academia sic erecta per debitum tempus studuisse, ac scientia, & moribus idoneos esse reperisset, in præfatis facultatibus, quæ in dicto Collegio, ut præfertur docerentur, seu legerentur, ad Baccalaureatus, etiam formati, ac Licentiaturæ, & Doctoratus, necnon Magisterii gradus, servata in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendebat, & alias juxta laudabiles aliarum Academiarum consuetudines promovere, & ipsorum graduum insignia eis exhibere valeret, dicta auctoritate concessit, & indulsit, cum diversis facultatibus, gratiis, & Indultis, & alias prout in ipsius Innocentii prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Novembris 1645. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ erectionis hujus Academiæ in publicam universitatem.

§.2. Cum autem sicut dilectus filius Alphonsus Sandin Procurator, & Diffinitor Generalis Provinciæ Sanctissimi Rosarii dictarum Insularum Philippinarum præfati Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis nuper exponi fecit, ex erectione Academiæ hujusmodi maxima in illis partibus ad Animarum salutem assidue proveniat utilitas, propositisque studiorum præmiis, erexerit ad ipsa amplectenda, & peragenda, præmiaque hujusmodi promerenda studiorum alacritas,

tas; itaut multiplicatæ reperiantur Personæ habiles, & idoneæ ad continuandas Sacras Missiones, quarum fructus Sancta Mater Ecclesia, Domino benedicente, in dies locupletantur: Verum propter ingentem dictæ Civitatis Monilan a præfatis studiorum Generalium Universitatibus distantiam supradictam, moraliter impossibile sit, ut Incolæ Civitatis, & Insularum Philippinarum hujusmodi ad easdem Universitates, ut ibidem Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, & Medicinæ studiis incumbant, se conferant; ac proinde plurimum expedire videatur, ut Academia præfata in publicam studii generalis Universitatem, adhoc, ut in ea Sacri Canones, & Leges Civiles, ac Medicina hujusmodi, quorum scientia ad bene ornatam Rempublicam etiam necessaria est, publice doceri, harumque facultatum Cathedræ a Personis sæcularibus peritis regendæ Benefactorum impensa ibidem erigi, & gradus scholastici earumdem facultatum studiosis post peracta studiorum curricula conferri valeant, ad instar Limanæ, & Mexicanæ Universitatum præfatarum erigatur. Nobis propterea dictus Alphonsus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis, opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Prioris Provinciæ SS. Rosarii Ord. Prædicat. in Insulis Philippensis.

§.3. Nos igitur Incolarum Civitatis, & Insularum præfatarum commodis quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Alphonsum specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, & attento, quod præfati Alphonsi instantia hujusmodi a dilecto filio nobili viro Gasparo de Haro y Gusman Marchione de Carpio Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratore ejusdem Caroli Regis nomine commendata fuit, Academiam in supradicto Collegio S. Thomæ Civitatis Monilan Ordinis Prædicatorum a memorato Innocentio prædecessore ad supplicationem præfati Philippi Regis erectam, ut præfertur, in publicam studii generalis Universitatem, in qua etiam Sacri Canones, ac Leges Civiles, & Medicina, publice prælegi, & doceri, harumque scientiarum, sive facultatum Cathedræ a personis sæcularibus habilibus, & idoneis regendæ, & obtinendæ fundari, & institui valeant, ad instar præfatarum Universitatum Limanæ, & Mexicanæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine cujuscumque alterius Universitatis studii Generalis præjudicio erigimus, & instituimus: Ita tamen, ut Universitas hujusmodi sic erecta, & instituta, donec, & quousque alia publica Universitas Apostolica, & Regalis ad formam modo dictarum Universitatum, & non aliter aut in eadem Civitate Manilan, aut in aliis Regnis vicinioribus construatur, seu erigatur dumtaxat durare debeat; ac eidem Universitati studii Generalis sic per præsentes erectæ, & institutæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus præfatæ Universitates studiorum Generalium Limana, & Mexicana, illarum Rectores, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, Ministri, & personæ quæcumque respective tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia, uti, frui potiri, & gaudere; Rectori autem ipsius Universitatis per præsentes erectæ, ut quamdiu Universitas hujusmodi sicut præmittitur duraverit, illos, quos in eadem Universitate per debitum tempus studuisse, ac scientia, & moribus idoneos esse repererit in præfatis facultatibus, sive scientiis, quæ in ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus, servata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum præfatorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabiles supradictarum Limanæ, & Mexicanæ Universitatum ritus, & consuetudines promovere, solitaque graduum hujusmodi insignia eis conferre, & exhibere; Ipsis vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque etiam in omnibus aliis Universitatibus studiorum Generalium facultates, sive scientias prædictas respective alios docere, & interpretari, de eis disponere, aliosque actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite possint, & valeant respective, auctoritate, & tenore præsentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Accedit commendatio Regis Catholici.

Erectio d. Academiæ in publicam studii generalis universitatem donec alia instituatur Apostolica, & Regalis.

Ei conceduntur privilegia, & jura universitatum Limanæ, ac Mexicanæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Collegii, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque

risque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CIV.

Dat. 8. Aug. 1681. An. 5.

Conceduntur Tertiariis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum intra claustra viventibus Indulgentiæ, quibus gaudent Fratres ejusdem Ordinis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis pro declaratione Indulgentiarum dd. Tertiariorum.

CUM sicut dilectus filius Josephus Linas Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magister, Nobis nuper exponi fecit, multi in eodem Ordine reperiantur Tertiarii, qui vota simplicia emiserunt, & sub Regula Tertiariorum, ac habitu ipsius Ordinis pie, & laudabiliter intra Claustra sub obedientia Superiorum Ordinis hujusmodi vivunt; incertum vero sit quibus Indulgentiis, & gratiis spiritualibus ejusmodi Tertiarii frui valeant, & propterea idem Josephus Prior Generalis illorum spirituali consolationi, & animarum saluti opportune a Nobis provideri plurimum desideret: Nos ipsius Josephi Procuratoris Generalis Urbis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatis Tertiariis præsentibus, & futuris intra claustra, ut præfertur, viventibus, qui vota hujusmodi emiserunt, seu pro tempore emiserint, ut omnibus, & singulis Indulgentiis seu peccatorum remissionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus, quibus Fratres Ordinis prædicti utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere, illasque consequi, & lucrifacere libere, & licite possint, & valeant, dummodo tamen ea, quæ pro consequendis Indulgentiis, seu peccatorum remissionibus, ac peccatorum relaxationibus hujusmodi præscripta sunt, seu pro tempore fuerint, adimpleant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio Indulgentiarum Fratrũ d. Ordin. Tertiariis facta.

Clausulæ.

§.1. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque; præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CV.

Declaratur, Tertiarios B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum extra Claustra viventes frui posse Indulgentiis Confraternitatum ejusdem Ordinis.

Dat. 22. Aug. 1681. an. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur Breve præcedens, quo concessæ fuerunt Tertiariis intra claustra viventibus indulgentiæ Fratrum Ordinis.

NUper pro parte dilecti filii Josephi Linas Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Sacra Theologia Magistri, Nobis exposito, multos in eodem Ordine reperiri Tertiarios, qui vota simplicia emiserunt, & sub Regula Tertiariorum, ac habitu ipsius Ordinis pie, & laudabiliter intra claustra sub obedientia Superiorum Ordinis hujusmodi vivunt; incertum vero esse quibus Indulgentiis, & gratiis spiritualibus ejusmodi Tertiarii frui valeant. Nos supplicationibus dicti Josephi Procuratoris Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati prædictis Tertiariis præsentibus, & futuris intra claustra, ut præfertur viventibus, qui vota hujusmodi emiserunt, seu pro tempore emiserint, ut omnibus, & singulis indulgentiis, seu peccatorum remissionibus, ac pœnitentiarum relaxationibus ad instar Fratrum Ordinis prædicti frui valeant sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica indulsimus; & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 8. currentis mensis Augusti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut prædictus Josephus Procurator Generalis Nobis subinde denuo exponi fecit præter supradictos, alii reperiuntur memorati Ordinis Tertiarii, & Tertiariæ, seu Bizzochæ, qui, & quæ licet sub Regula Tertiariorum, & habitu prædictis quoque pie, & laudabiliter vivant, votaque simplicia prædicta emiserint, non tamen intra claustra hujusmodi commorantur; Incertum vero pariter sit quibus Indulgentiis, & gratiis spiritualibus hi quoque Tertiarii, & Tertiariæ frui valeant; Nobis propterea dictus Josephus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis pro declaratione Indulgentiarũ Tertiariorum & Bizzocarũ extra Claustra viventium.

§.1. Nos igitur ipsius Josephi Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter quoque annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatos Tertiarios, qui vota supradicta emiserunt, & extra Claustra vivunt, Confraternitatibus Ordinis prædicti adscribi, & adscriptos gratiis, & indulgentiis Confraternitatum hujusmodi frui posse d. auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declaratur dd. Tertiarios frui posse Indulgentiis Cõfraternitatum Ordinis.

§.2.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII Augusti MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CVI.

Dat. 22. Augusti 1681. an. 5.

Redditur Inquisitoribus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum auctoritas, quam amiserant non parendo mandatis Apostolicis, & Leges nonnullæ conduntur in causis fidei servandæ.

Hac de re vide Clem. X. Const. ed. 1674., Octob. 3., P. 5. Hujus Pontificis Const. ed. 1676., Nov. 28. P. 1. Const. ed. 1678., Dec. 24., & Const. ed. 1679., Maji 27., P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex ex commissæ sibi divinitus servitutis munere omnium Christifidelium commodis jugiter invigilans, in eam præcipue curam omnibus viribus, omnique animi contentione incumbit, ut Christianæ Religionis puritas, Catholicæque fidei integritas illibatæ conserventur; Apostatica vero, atque hæretica pravitas opportunis rationibus ubique locorum, quantum Divina Bonitas dederit, sanetur, vel saltem Apostolico vigore compescatur, & ne in perniciem Animarum pretioso Christi sanguine redemptarum latius serpat, radicitus extirpetur. Hæc autem, ut recte, atque ordine fiant, nec ulla cuiquam juste conquerendi relinquatur occasio, salutaribus, & ex Apostolicæ Sapientiæ, atque æquitatis fonte depromptis legibus exortas controversias dirimere, Tribunalium ab Apostolica Sede pie, prudenterque institutorum dignitati consulere, Juris rigorem mansuetudine temperare, certamque, & Christianæ charitati congruentem rebus gerendis normam tradere studet, sicut omnibus matura discussione consideratis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Ecclesiæ decus, & præsidium, ac ad Christifidelium ædificationem, Animarumque salutem expedire in Domino arbitratur.

§.1. Dudum siquidem cum dilecti filii Christiani novi nuncupati, sive ab Hebræis descendentes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Ulysiponensi, Elborensi, & Colimbriensi Civitatibus auctoritate Apostolica institutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, seu inquisiti respective existebant, detinebantur, ad fel. rec. Clementem Papam Decimum Prædecessorem nostrum, & hanc Sanctam Sedem recurrissent, conquerentes bon. me. Petrum Archiepiscopum Sidensem, qui tunc in humanis esse credebatur, Generalem, & reliquos Inquisitores adversus hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate Apostolica deputatos, seu eorum aliquos ad novum actum, (ut vocant) fidei contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, ipsorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle, non sine justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum Nationis ruina, & destructione: idem Clemens Prædecessor, qui in supremo Justitiæ Throno a Domino constitutus, justitiam omnibus æqua lance administrare tenebatur, eorumdem Christianorum novorum recursum hujusmodi admittens, in causam, & causas quascumque contra eos, & eorum quemlibet super criminibus, & delictis ad Officium Inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisque Tribunalibus quibuscumque adversus hæreticam, & Apostaticam pravitatem prædictam in supradictis Regnis dicta auctoritate institutis, seu eorum aliquo eatenus quovis modo motas, & pendentes in statu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se, & Sedem prædictam avocans, ipsasque causas cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & Apostaticam pravitatem hujusmodi a Sede prædicta specialiter deputatorum, cui easdem causas commiserat, & demandaverat, audiri, cognosci, decidi, fineque debito, prout juris foret, terminari debere omnino volens per quasdam suas in simili forma Brevis die 3. Octobris 1674. expeditas literas, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memorato Archiepiscopo Inquisitori Generali, & reliquis Inquisitoribus prædictis districte inhibuit, ne causa, & causis hujusmodi in prædicta Cardinalium Congregatione pendentibus, aut alias quomodolibet, donec, & quousque specialis, & expressa desuper ab ipso Clemente Prædecessore, & eadem Sede licentia eis concessa fuisset, ad ullum similem actum (ut vocant) Fidei, ullamve publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcumque contra prædictos Christianos novos, ut præfertur, inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo auderent; neque ipsi, aut eorum aliquis, seu ipsorum, & cujus-

Appellan. dd. Christ. in Inquisi. ne detent. Clem. X.

Eorum causæ commissæ fuerunt Cong. Cardinalium contra hæreticam pravitatem.

Item inhibitio facta fuit Inquisitoribus, & Ministris.

cujuslibet eorum respective Consiliarii, Commissarii, Procuratores, Fiscales, Assessores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Ministri contra ipsos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum respective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum gestores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directe, vel indirecte, seu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præsumerent. Ipse enim Clemens Prædecessor eisdem Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque, & cujuslibet eorum respective Consiliariis, Commissariis, Procuratoribus Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris prædictis in virtute sanctæ obedientiæ districte præcepit, & mandavit, ut quibuscumque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in causa, seu causis hujusmodi eatenus forsan emanatis, & in posterum usque ad finem, & terminum earumdem causarum quomodolibet emanatum omni mora, dilatione, tergiversatione, oppositione, & contradictione postpositis, & remotis, prompte sicut devotos dictæ Sedis filios decet, parerent; nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in Judicio, vel extra illud se opponere, aut contradicere ullo modo auderent, seu præsumerent: alioquin dictus Petrus Archiepiscopus Inquisitor Generalis suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, ac privationis muneris Inquisitoris Generalis, reliqui vero Inquisitores prædicti, eorumve respective Consiliarii, Procuratores Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, cæterique Officiales, & Ministri excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis Officiorum quomodocunque ad Tribunal Sancti Officii spectantium pœnas ipso facto, & absque ulla declaratione se respective novissent incursuros, a quibus absolutionem idem Clemens Prædecessor sibi, & dictæ Sedi Apostolicæ specialiter reservavit.

Necnon eis injuncta executio decretorum d. Congreg. sub gravissimis pœnis.

§.2. Verum subinde dicto Clemente Prædecessore rebus humanis exempto, cum Nos Venerabilem Fratrem Verissimum Archiepiscopum olim Bracharensem hæreticæ, & Apostaticæ pravitatis hujusmodi Inquisitorem Generalem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis supradictis cum solitis facultatibus in locum prædicti Petri Archiepiscopi defuncti constituissemus, & deputassemus, causa vero, seu causæ prædictæ in supradicta Cardinalium Congregatione adhuc penderent; Nos Decretis quibusdam provisionalibus ab eadem Congregatione Cardinalium in causa recursus hujusmodi antea emanatis, & a prædicto Clemente Prædecessore approbatis, & a quibus recedere nullo modo intendebamus, inhærentes, ipsaque Decreta renovantes, & donec ea, quæ super dubiis propositis decernenda Nobis visa fuissent, statuissemus, omnino observari præcipientes, de prædictorum Cardinalium consilio per quasdam nostras pariter in forma Brevis die 28. Novembris 1676. emanatas literas venerabili Fratri Marcello Archiepiscopo Chalcedonensi in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis nostro, & dictæ Sedis Nuncio dedimus in mandatis, ut inhibitionem a memorato Clemente Prædecessore per suas literas prædictas, sicut præmittitur, factam, in omnibus ejus partibus auctoritate Nostra Apostolica, ita moderaretur, & reformaret, ut Verissimo Archiepiscopo Generali a Nobis deputato, & reliquis Inquisitoribus prædictis contra supradictos Christianos novos nuncupatos in dictis carceribus, ut præfertur, detentos, servato Juris ordine, ac juxta æquitatis, & justitiæ regulas liceret procedere ad pœnas, & animadversiones debitas, præterquam ultimi supplicii, triremium perpetuarum, & confiscationis bonorum a quibus eos, & eorum quemlibet, donec, & quousque a Nobis, & Sede prædicta aliter dispositum fuisset, omnino abstinere volumus. Ac proinde eisdem Verissimo Archiepiscopo Generali, & reliquis Inquisitoribus, illorumque, & cujuslibet eorum respective Commissariis, Consiliariis, Procuratoribus Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris dicta auctoritate districte, & sub pœnis, quæ in prædictis Clementis Prædecessoris Literis expressæ sunt, denuo inhiberet, ne contra eosdem Christianos novos in carceribus hujusmodi detentos, aut eorum aliquem interea ad ultimi supplicii, vel triremium perpetuarum, aut confiscationis bonorum hujusmodi pœnas procedere auderent quovis modo, seu præsumerent. Præterea ipsi Marcello Archiepiscopo, & Nuncio facultatem tribuimus eadem auctoritate permittendi Verissimo Archiepiscopo Generali, reliquisque Inquisitoribus prædictis, ut prout justitia exigeret, & ordo posceret rationis, procedere possent etiam contra prædictorum Christianorum novorum in dictis carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, seu negotiorum gestores, & alias quomodolibet pro eis intervenientibus, dummodo tamen præberi non posset suspicio hoc fieri in odium recursus supradicti ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admissi, ad quem effectum dicti Inquisitores acta talium processuum eidem Marcello Archiepiscopo, & Nuncio ad ejus beneplacitum communicare tenerentur. Sed cum Nos postmodum gravissimis ex causis adducti omnino oportere existimassemus, ut quidam processus in Tribunali Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem hujusmodi in dictis Regnis auctoritate Apostolica instituto, contra nonnullos prætensos Judaizantes expediti, & terminati, in quibus etiam ipsorum assertorum Judaizantium tamquam negativorum condemnationem, in pœnam ordinariam contineri dicebatur, apud hanc Sanctam Sedem inspicerentur, dictoque Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali Nostro nomine mandari curassemus, ut eosdem Processus ad Nos, & Sedem eamdem quamprimum transmitteret; ipse vero nonnullas rationes coram Nobis allegari curavisset, quibus se ab illorum transmissione excusare satagebat: Sed Nos omnibus, quæ ejus nomine super ea re deducta fuerant, auditis, consideratis, & mature perpensis, illa omnia, & singula irrelevantia, nulliusque ponderis esse judicavissemus, ac proinde in priori mandato, quo processus prædictos transmitti præceperamus, perstitissemus, quinimo ipsi super ea re cum Venerabili etiam Fratre Ludovico Archiepiscopo Bracarensi pro dilectissimo in Christo Filio Nostro Petro Principe Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum prædictorum Gubernatore apud Nos, & Sedem prædictam Oratore plu-

Prædictæ causæ remissæ fuerunt ad Inquisitores cum quadam moderatione sub memoratis pœnis servanda.

Mandatum Inquisitori factum transmittendi quædam dd. Christianorum acta ad S. Sedem.

Contumacia Inquisitoris.

pluries egissemus, hæcque enixa Nostra voluntas tam dicto Petro Principi, & Gubernatori, quam prædicto Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali, & nonnullis Regiæ Coronæ Lusitanicæ Administris jussu Nostro per supradictum Marcellum Archiepiscopum, & Nuncium Nostrum pluries quoque significata extitisset, nec tamen æquissimis præceptis, & mandatis Nostris hujusmodi eatenus paritum fuisset, nec adhuc pareretur. Nos ejusmodi contumaciam, quæ non minus in Nostrum, & hujus Sanctæ Sedis contemptum, quam in Justitiæ, & ordinis, quem in Sancta sua Ecclesia constituit Deus, subversionem tendere dignoscebatur, opportunis rationibus compescere, debitamque Nostris, & Apostolicæ Sedis mandatis obedientiam omnino præstari volentes, per alias nostras similiter in forma Brevis literas die 24. Decembris 1678. expeditas, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine memorato Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali districte præcepimus, & mandavimus, ut intra terminum decem dierum a die, quo eædem literæ nostræ ipsi per prædictum Marcellum Archiepiscopum, & Nuncium præsentatæ fuissent, computandum, quatuor, vel quinque processus originales in Tribunali supradicto contra Reos de Judaismo inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, qui etiam tamquam negativi in pœnam ordinariam condemnati fuerant, jam finitos, & terminatos in manibus ejusdem Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii realiter, & cum effectu consignasse, & tradidisse omnino deberet: Alioquin elapso dicto termino, nec secuta effectiva consignatione processuum hujusmodi, eo ipso tam eumdem Verissimum Archiepiscopum ab Officio Generalis Inquisitoris in Regnis prædictis ei per alias priores nostras in simili forma Brevis literas demandato, omnique, & quacumque auctoritate sibi per easdem literas quomodolibet attributa, quam omnes, & singulos alios Inquisitores in eisdem Regnis ab ipso Verissimo Archiepiscopo, ejusque Prædecessoribus Inquisitoribus Generalibus respective electos, & deputatos, vel confirmatos, a suis pariter muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis quovis modo spectantibus, donec, & quousque aliter a Nobis, & Sede Apostolica prædicta dispositum, vel ordinatum fuisset, ex tunc, prout ex illo tempore penitus, & omnino suspendimus, ac ipso facto suspensos fore, irritumque, & inane si quid subinde desuper tam a dicto Verissimo Archiepiscopo, quam ab aliis Inquisitoribus prædictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigisset; & tam ipsum Verissimum Archiepiscopum, quam cæteros omnes, & singulos Inquisitores prædictos, si præceptum nostrum hujusmodi transgredi, aut alias quomodolibet literis nostris, quibus præceptum ipsum fiebat, contravenire ausi fuissent ipso facto in pœnas canonicas, ipsum quidem Verissimum Archiepiscopum Inquisitorem Generalem, in pœnam interdicti ab ingressu Ecclesiæ; cæteros vero Inquisitores prædictos in excommunicationem majorem respective absque alia declaratione incursuros esse itidem ex tunc prout ex illo tempore decrevimus, & declaravimus; absolutionem autem ab eisdem pœnis Nobis, & huic Sanctæ Sedi specialiter reservavimus. Porro nec prætextum impeditæ forsan eidem Verissimo Archiepiscopo Inquisitori Generali consignationis processuum hujusmodi, nec ullam aliam excusationem, prætextum, causam, vel impedimentum, etiam non expressum, ac de necessitate specialiter exprimendum illi, cæterisque Inquisitoribus supradictis, si eisdem literis nostris in omnibus, & per omnia prompte, & accurate non paruissent, ullo modo suffragari posse voluimus, quominus tam ipse Verissimus Archiepiscopus, quam dd. Inquisitores, sicut præmittitur, suspensi remanerent ab omni, & quacumque facultate, & auctoritate se ingerendi in causis supradictis: quarum cognitionem, durante suspensione hujusmodi, & interim ad nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum commisimus, & demandavimus locorum Ordinariis, prout ejusmodi causarum cognitio ante institutionem Officii Sanctæ Inquisitionis hujusmodi auctoritate Apostolica in Lusitania factam ad eos pertinebat; qui Ordinarii proinde in eisdem causis juxta juris communis regulas, ac Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum dispositionem procedere deberent: Nos enim ipsis Ordinariis sic in Causis hujusmodi procedendi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem donec, & quousque a Nobis, & Sede prædicta aliter ordinatum fuisset dumtaxat duraturam earumdem literarum serie tribuimus, & impartiti sumus. Et successive per Nos accepto, quod idem Verissimus Archiepiscopus olim Inquisitor Generalis mandato, & præcepto nostris super consignatione dictorum processuum sibi factis non paruisset, & proinde tam ipse, quam cæteri olim Inquisitores prædicti suspensionem a suis respective muneribus præfatis, omnique potestate, & auctoritate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium quovis modo spectantibus incurrisse reperirentur: Nos ita ad omnium, quorum interesset, & in futurum interesset, notitiam, ne quis illorum ignorantia forsan deciperetur, deduci volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus per alias nostras etiam in forma Brevis die 27. Maji 1679. emanatas literas memoratum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque olim Inquisitores prædictos ob non præstitam mandato, & præcepto nostris hujusmodi circa consignationem processuum supradictorum in manibus prædicti Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii, ut præfertur faciendam in termino supra expresso debitam paritionem eo ipso supradictam suspensionem incurrisse, ac proinde statim elapso termino hujusmodi, eos omnes, & singulos nullam omnino in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium quomodolibet pertinentibus jurisdictionem habuisse, nec tunc habere; & propterea omnia, & singula per eosdem gesta post incursum dictæ suspensionis, & si quæ forsan per eos in posterum agerentur in materiis Sancti Officii hujusmodi ob defectum Jurisdictionis penitus, & omnino nulla, & invalida fuisse, & esse, ac fore declaramus. Quinimo, cum a nonnullis assereretur, eum-

[Margin notes: Innovatio mandati cum definitione temporis, & pœnarum. — Auctoritas Inquisitorum tributa fuit locorum Ordinariis. — Declaratum fuit, Inquisitores pœnas incurrisse.]

eumdem Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque olim Inquisitores prædictos, seu eorum aliquos post incursum suspensionis hujusmodi Jurisdictionem in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium prædictum spectantibus nulliter, & de facto exercere præsumpsisse, & forsan adhuc præsumere, pœnas in literis Nostris prædictis expressas, aliasque a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis contra similia perpetrantes impositas damnabiliter incurrendo: Nos ejusmodi excessus minime impunitos remanere, sed debita animadversione castigari, ideoque exactam, & accuratam desuper Informationem capi volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus per alias nostras itidem in forma brevis eadem die 27. Maji 1679. expeditas literas memorato Marcello Archiepiscopo, & Nuncio causam, & causas eorumdem excessuum, seu delictorum eatenus in præmissis quovis modo commissorum, & eorum, quos, & quæ forsan in posterum committi contingeret, contra prædictum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, cæterosque omnes, & singulos olim Inquisitores prædictos cum illius, seu illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, usque ad sententiam definitivam exclusive commisimus, & demandavimus; mandantes ipsi Marcello Archiepiscopo, & Nuncio, ut omni diligentia processum, seu processus desuper quomodolibet necessarios, & opportunos auctoritate Nostra formaret, & conficeret, seu formari, & confici curaret; Si quid autem contra illos resultaret, informationes, ac processum, seu processus hujusmodi sub suo sigillo clausos ad Nos quamprimum transmitteret, ut quod desuper statuendum foret, matura deliberatione adhibita decerneremus, & alias prout in singulis Nostris, & memorati Clementis Prædecessoris literis prædictis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus uberius continetur.

Commissum fuit Nuncio examen gestorum ab Inquisitoribus.

§.3. Cum autem tandem duo ex prædictis processibus, quos in manibus supradicti Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii, sicut præmittitur, consignari præceperamus, ex Lusitania ad memoratum Ludovicum Archiepiscopum dicti Petri Principis, & Gubernatoris Oratorem apud Nos, & Sedem prædictam residentem transmissi, & Congregationi supradictorum Cardinalium Generalium Inquisitorum jussu nostro traditi, ac ab illa inspecti, & discussi fuerint, indeque sufficiens habita fuerit notitia seu Informatio illorum, de quibus edoceri cupiebamus; ipsi vero Cardinales, habitis inter se multis congressibus super querelis supradictorum Christianorum novorum, & gravaminibus, quæ sibi inferri asserebant, querelas, & gravamina hujusmodi, variasque scripturas a partibus, & præsertim a dilecto filio Hieronymo Suarez uno ex minoribus Inquisitoribus dictorum Regnorum, qui pro tuendis Juribus, & stylis Tribunalis Sanctæ Inquisitionis eorumdem Regnorum ad hanc Almam Urbem venit, in eaque de præsenti residet, porrectas diligentissime, & accuratissime discusserint, & examinaverint: sed interea cessante propter suspensionem supradictam Jurisdictione ejusdem Tribunalis, locorum Ordinarii, quibus durante suspensione hujusmodi in causis ad prædictum Inquisitionis Officium spectantibus procedendi facultatem, sicut supra expressum est, tribueramus, ejusmodi facultate propter varia impedimenta usi non fuerint: Inde vero gravissimum puritati Catholicæ Religionis in Regnis prædictis detrimentum, sive periculum sit exortum, nec minus præjudicium Animabus, & Corporibus miserabilium illorum, qui in carceribus Tribunalis prædicti detinentur, resultaverit, moleste id etiam ferentibus Verissimo Archiepiscopo Generali, aliisque Inquisitoribus prædictis, ac illorum Officialibus, & Ministris, qui (sicut accepimus) nostris, & Apostolicæ Sedis prædictæ mandatis filiali, sinceroque obsequio prompte morem in omnibus gerere parati sunt.

Obedientia Ministris Apostolicis exhibita.

Prædictorum actuum examen.

Causæ insequentis gratiæ.

§.4. Hinc est, quod Nos Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei conservationi, quantum nobis ex alto conceditur consulere ac dicti Tribunalis, illiusque Ministrorum, & Officialium statui, & felici directioni, necnon Christianorum novorum prædictorum consolationi, publicæque omnium utilitati paterna charitate providere cupientes: habita super præmissis cum memoratis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus deliberatione matura, exquisitisque, & auditis illorum sententiis, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Verissimo Archiepiscopo, olim Generali, cæterisque olim Inquisitoribus prædictis, suspensionem a Generalis Inquisitoris, aliisque suis respective muneribus, omnique potestate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis prædictis quovis modo spectantibus in eos a Nobis latam, & declaratam, ut præfertur, itaut ipsi de cætero munera sua exercere, ac facultatibus sibi respective attributis, & competentibus uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout poterant, & valebant antequam suspensionem prædictam incurrerent (servatis tamen infrascriptis legibus, & ordinationibus) tenore præsentium de speciali dono gratiæ relaxamus; Facultatem vero prædictis locorum Ordinariis durante suspensione hujusmodi cognoscendi causas ad prædictum Inquisitionis Officium quomodolibet spectantes, in eisque procedendi a Nobis, sicut præmittitur, concessam, ex nunc revocamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus; ipsosque Ordinarios locorum iis tantum facultatibus, quibus ante eamdem suspensionem utebantur, & uti poterant, de cætero uti posse decernimus, & declaramus. Ac Verissimum Archiepiscopum, cæterosque Inquisitores prædictos, ac illorum respective Officiales, & Ministros quoscumque adversus præmissa, & præjudicialia quæcumque eis exinde quomodolibet enata in integrum, & pristinum, & eum, in quo antequam suspensio hujusmodi emanaret quomodolibet respective erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus; illosque, & eorum quemlibet a censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuscumque, quas propter præmissa, seu illorum occasione forsan quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, auctoritate Apostolica harum serie in utroque foro

Redditur auctoritas Inquisitoribus.

Revocatur facultas Ordinariis data.

Absolvuntur a censuris, & pœnis.

absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiose remittimus, & condonamus; necnon cum ipsis omnibus, & singulis super irregularitate per eos, quia censuris hujusmodi propter præmissa forsan innodati, Sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebrarunt, seu alias Divinis sese ingesserunt, aut in Ordinibus suis quomodolibet ministrarunt, seu alias quovis modo eorumdem præmissorum occasione contracta, ad quemcumque effectum, etiam specifica, & individua mentione dignum, & de necessitate specialiter exprimendum, itidem de speciali dono gratiæ dispensamus.

Item ab irregularitate.

Leges, & ordinationes servandæ in Causis Fidei presertim novorum Christianorum.

§.5. Porro certam rebus in prædicto Inquisitionis adversus apostaticam, hæreticamque pravitatem Officio in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis supradictis auctoritate Apostolica instituto de cætero perennis normam in Causis fidei, & præsertim contra Christianos novos motis, & quandocumque movendis inviolabiliter servandam tradere volentes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium statuimus, sancimus, decernimus, & ordinamus.

§.6. Ut de cætero confiscatio numquam fiat ante sententiam, vel declaratoriam, nec bona interim prætensi Rei quacumque de causa distrahantur, præterquam ex causa alimentorum; sed tantum conficiatur Inventarium omnium bonorum, cum interventu personæ cum Inquisito conjunctæ, & bona prædicta cum debita cautione eidem personæ conjunctæ, vel alteri idoneæ in forma depositi consignentur, ex quibus alimenta toti familiæ ejusdem Inquisiti subministrentur, & legitimis Creditoribus, prout de jure satisfiat. Et si in confectione Inventarii inveniantur bona, seu pecuniæ ad alios spectantes, hoc summarie justificato, illico restituantur. Post sententiam vero bona emphyteutica, seu fideicommissaria, aut alias quomodolibet subjecta restituantur, quibus de jure, & his peractis, Fiscus utatur jure suo.

§.7. Nec deveniatur ad carcerationem Inquisiti, nisi præcedentibus legitimis indiciis, & prout de jure, neque detineantur carcerati ultra necessitatem sub quovis prætextu, sed quam citius fieri possit expediantur, non expectato actu publico, quem vocant actum fidei.

§.8. In Juramento autem, quod defertur Advocato Reorum Sancti Officii non ponantur illa verba = *se per congettura* =, vel alia idem importantia. Idem vero Advocatus Sancti Officii possit alloqui Reos sine assistentia, & eidem tradatur copia processus, suppressis nominibus, & circumstantiis denotantibus personas testium. Quod si Reus alium Advocatum petat, ei concedatur, dummodo sit bonæ famæ, cui pariter (præstito juramento de secreto servando) tradatur copia processus, suppressis supprimendis, prout supra; Non tamen illi permittatur alloqui Reos, nisi cum assistentia Deputati ab Inquisitoribus ad hunc finem, & effectum.

§.9. Christiani novi non habentes exceptiones legales, admittantur ad deponendum in defensam Reorum.

§.10. Quo vero ad probationes negativæ coarctatæ procedatur juxta Juris dispositionem, & canonicas sanctiones.

§.11. Nec Tutor, seu Curator, quibus de jure dandus est, ullo modo detur Custos Carcerum, neque alius Officialis Sancti Officii, sed deputetur alia persona gravis, fidelis, & bonæ conscientiæ.

§.12. Prohibeantur autem omnino quæcumque suggestiones, concussiones, promissiones, & similia in examinibus Testium, & Reorum constitutis; nec ex descendentia sanguinis Hebræi ulla deduci possit probatio Judaismi contra talem descendentem; Imo nec ex ipsa sola descendentia ulla præsumptio sufficiens ad actum judicialem.

§.13. Si autem carcerati non veniant condemnandi, nullo modo compellantur ascendere palcum, & si non fuerint reperti culpabiles non retardetur eorum expeditio, sed illico relaxentur, etiam non expectato actu publico, quem vocant actum Fidei.

§.14. Neque Christiani novi ex sola qualitate repelli debeant a Testimonio ferendo contra Christianos veteres, salvis tamen exceptionibus legalibus, nec ab eisdem exigatur Juramentum de non deponendo contra Christianos veteres, & tollatur omnino statutum, seu consuetudo, si adsit, puniendi Christianos novos, ex eo quod deposuerit contra Christianos veteres.

§.15. In illis autem casibus, in quibus potest constare de corpore delicti facti permanentis, procedi non possit ad constituendum Inquisitum inter Reos, nisi prius de illo legitime constiterit.

§.16. Nec sit habendus pro diminuto is, qui in sua confessione non nominat Testem informatum, qui tamquam purus Testis contra ipsum deposuit, quantumvis sibi conjunctum, in quocumque gradu.

§.17. Confessus autem in causis Apostasiæ a fide, qui non nominavit sibi conjunctum in primo gradu ejusdem delicti complicem, non sit habendus pro diminuto, nisi copulative concurrant plena, & legitima probatio dictæ complicitatis, dolosa occultatio prædicti complicis, & nulla urgeat in ipso Reo confesso oblivionis præsumptio.

§.18. Quod si Reus, qui post suam confessionem de cæremoniis Judaicis in observantiam legis Moysis ab ipso factis tempore quo in illam credebat, non fuerit convictus a testibus legalibus, sive idoneis, denuo repetiisse easdem cæremonias Judaicas, quas in novis constitutis negaverit, non sit damnandus ad poenam ordinariam, & multo minus, si cæremoniæ illæ essent æquivocæ, & indifferentes.

§.19. Testes vero loco, & tempore singulares, contestes tamen in specie hæresis determinatæ, seu Apostasiæ a fide, admitti possint ad testificandum contra Inquisitos de Judaismo in Regno Lusitaniæ, juxta illius antiquissimam consuetudinem, & ex nonnullis aliis circumstantiis in eodem Regno in Fidei favorem concurrentibus, dummodo tamen sint plures in numero, & in qualitate considerabiles, idonei, fide digni, legales, & quales de jure esse debent, atque insimul concurrentibus verisimilibus conjecturis, & attentis, atque diligenter examinatis aliis circumstantiis, & qualitate eorum, contra quos deponitur, sic testificantes, ut falsa non dicere præsumantur. Testes autem singulares, deponentes inverisimilia, & impossibilia nullum gradum probationis faciant.

§.20. Porro repetitio Testium sit omnino necessaria post litem contestatam cum citatione, scilicet cum notitia Rei, & interrogatoriis dandis per Procuratorem ipsius Rei, seu officio supplendis, alias eorum depositiones non afficiant.

§.21. Testes quoque deponentes de indiciis remotis confessionis extrajudicialis Judaismi non probent ad effectum condemnandi negativum ad pœnam ordinariam. Quam vero probationem faciant prædicti Testes, quoad alias pœnas, vel alios effectus, remittur conscientiæ, & prudentiæ Judicis Ecclesiastici timentis Deum.

§.22. Confessiones autem extortæ contra formam juridicam, vel per suggestionem, vel promissionem vitæ, & liberationis, seu generales, aut obscuræ, seu repugnantes ætati, sexui, & intellectui confitentis, non sufficiant contra negativum pro poena ordinaria, & nisi aliunde legitime adminiculentur prædictæ confessiones, nullam probationem faciant.

§.23. Carcerati vero charitative tractentur, & redigantur carceres minus rigidi, & non tam obscuri.

§.24. Ac demum carceratis in Sancto Officio, sive confessis, sive non, permitti possint Libri Spirituales, & Officium Beatæ Virginis, vel Breviarium modis opportunis, & eisdem Carceratis, dentur Confessarii, & Assistentes in Articulo mortis.

§.25. Quoad Sacramentum vero Eucharistiæ, & extremæ Unctionis arbitrio, & conscientiæ Judicis, ut supra id remittimus.

Harum legum observantia præcipitur sub certis pœnis.

§.26. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ prædicto Verissimo Archiepiscopo Moderno, & pro tempore existentibus Inquisitoribus Generalibus, cæterisque Inquisitoribus præsentibus, & quandocumque futuris dictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, ac illorum, & cujuslibet eorum respective Ministris, & Officialibus quibuscumque, ut omnes, & singulas leges, & ordinationes suprascriptas inviolabiliter, ac exacte, & accurate in omnibus & per omnia observent, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit pariformiter observari curent, & faciant. Alioquin Inquisitor quidem Generalis interdicti ab ingressu Ecclesię, cæteri vero Inquisitores, & Officiales, & Ministri prædicti excommunicationis majoris latæ sententiæ pœnas respective ab iis, qui quoquomodo contravenerint ipso facto absque alia declaratione incurrendas, a quibus relaxationis, seu absolutionis beneficium a nemine, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (nisi in mortis articulo constituti) obtinere valeant, se noverint incursuros.

Clausulæ.

§.27. Ac Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quilibet cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, ad ea vocati, citati, & auditi, seu Causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, limitari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

§.28. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere-Legatos, dictæque Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.29. Non obstantibus Literis supradictis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Tribunalis prædicti, & aliis quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam in favorem fidei, & dicti Tribunalis, ac Regnorum prædictorum, necnon Inquisitorum, aliarumque personarum quarumlibet, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignarum sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac ad quarumcumque personarum etiam Regia, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium Instantiam, seu earum contemplatione, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum in genere, vel in specie concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, iteratis, & approbatis, & innovatis.

§.30. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque

totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.31. Volumus autem, ut Inquisitores, & alii prædicti pœnitentiam, quam eis Sacerdos idoneus propter præmissa respective imposuerit, omnino adimpleant; alioquin præsentes Literæ, quoad absolutionem in foro conscientiæ eis minime suffragentur.

§.32. Utque earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXII. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CVII.

Dat. 30. Aug. 1681. An. 5.

Conceduntur Fratribus Oblatis Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ Franciæ post decennium a Professione jura omnia antiquorum Fratrum Laicorum.

Oblatis in statu Laicorum constitutis concessum fuit suffragium in solis Professionibus a Clem. X. ed. 1672., Maji 12., Pont. 3. sed postea Const. ed. 1675. Maji 28. tributa fuerunt Oblatis jam admissis ante primam Constitutionem jura omnia Laicorum. Et ab hoc Pont. confirmatæ fuerunt eorum Constitut. Const. ed. 1788. Martii 13., Pont. 12.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur prædictæ binæ literæ Clementis X.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superiores Provinciç Franciç Tertii Ordinis Sancti Francisci; quod dudum fel. rec. Clem. PP. X. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis anno 1672. emanatas literas pro bono Regimine Fratrum Oblatorum, seu servientium, & Fratrum Laicorum Congregationis Gallicanæ dicti Ordinis inter alia statuit, ut Fratres præfati, tam Oblati, quam alii, qui ad statum laicalem assumerentur, nullo unquam tempore suffragiorum jure gauderent, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis status; verum earundem literarum executio suspensa fuit per tres annos, quibus elapsis Superiores dictæ Provinciæ Franciæ recursum ad eumdem Clementem prædecessorem habuerunt, & ab eo alias pariter in forma Brevis die 28. Maji 1675. expeditas literas obtinuerunt, per quas omnibus Fratribus Oblatis, seu servientibus, qui in eadem Provincia habitum Religionis ante emanationem primodictarum literarum susceperant, juribus Fratrum Laicorum juxta Ordinis prædicti Constitutiones gaudendi privilegium indultum fuit, dummodo tamen per decennium in statu Oblatorum hujusmodi permanerent, & alias prout in binis literis prædictis uberius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, Superiores prædicti per hoc temporis spatium usque ad præsens maximam in dicta Provincia tranquillitatem, & pacem ex concessione præfati Indulti, illiusque observantia animadverterint, & hujusmodi praxim pro conservanda inter Fratres quiete observare peroptent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superiorum memoratæ Provinciæ.

§.1. Nos igitur eorundem Superiorum votis, quantum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, ut omnes Fratres Oblati præfatæ Provinciæ Franciæ, tam de præsenti existentes, quam in posterum in eadem Provincia recipiendi, postquam tamen, completo novitiatus anno, in suo oblatorum statu per decennium remanserint, juribus antiquorum Fratrum Laicorum Congregationis Gallicanæ, & Ordinis præfatorum gaudere possint, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ac concedimus, & indulgemus.

Concessio jurium oblatis facta.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus primodictis Clementis prædecessoris literis, aliisque Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, & quatenus opus sit Provinciæ præfatæ, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§.4. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXVII. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CVIII. Con-

CVIII.

Dat. 30. Aug. 1681. An. 5.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visitantibus aliquam ex Ecclesiis Monachorum Cælestinorum die festo S. Petri Cælestini Papæ V. eorum Institutoris.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros, dispensationi nostræ a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium Venerationem, excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Generalis.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Monachorum Cælestinorum nuncupatorum, Ordinis S. Benedicti, nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, ac singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis Cælestinorum, tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die Festo S. Petri Cælestini ejusdem Congregationis Fundatoris, a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint; plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio dictæ Indulgentiæ.

Clausula.

§.2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXX. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CIX.

Dat. 1. Septembris 1681. an. 5.

Conceduntur quædam Indulgentiæ Perpetuæ Confraternitatibus Septem Dolorum B. M. V. in Ecclesiis Fratrum Servorum ejusdem B. M. V. erectis.

Concessa fuit Indulgentia Plenaria Confraternitatibus Habitus Servorum B. M. V. ab hoc Pontifice Const. ed. 1678., Janu. 30., Pont. 1. Et Const. ed. 1683., Octobris 24., Pont. 8. confirmatum fuit Summarium Indulgentiarum Confrater. Septem Dolorum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

COmmissæ Nobis a Domino dispensationis ratio exigit, ut cælestium munerum thesauros prudenti, fidelique liberalitate erogemus, cum id ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem speramus in Domino profuturum. Exordium.

§.1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Servorum Mariæ Virginis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Confratribus, & Consororibus Confraternitatum sub titulo Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis, tam hactenus in Ecclesiis dicti Ordinis erectarum, quam deinceps quandocumque erigendarum, vere poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui suæ respective Confraternitatis Ecclesiam, seu Capellam, vel Oratorium Dominica Passionis a primis Vesperis usque ad occasum Solis ejusdem Dominicæ annis singulis devote visitaverint, ibique pias considerationes septem Dolorum Beatissimæ Virginis, & præcipue Passionis Domini Nostri Jesu Christi fecerint, ac pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer concedimus.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis.

Indulgentia Plenaria die Dominica Passionis.

§.2. Eisdem vero Confratribus, & Consororibus per annum exercentibus se hujusmodi considerationibus, ac meditationibus, ac precibus præsertim, Oratione Dominica, & Salutatione Angelica cum Cantico, *Stabat Mater dolorosa &c.* in Ecclesiis prædictis recitari, aliisque spiritualibus exercitiis ibidem fieri solitis, ac ut præfertur, orantibus, quoties id egerint, toties centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet per eos debitis poenitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Indulgentia 100. dierum per annum.

§.3. Præterea Confratribus, & Consororibus prædictis Ecclesiam, seu Capellam, vel Oratorium suæ respective Confraternitatis diebus Stationum Almæ Urbis nostræ in Romano Missali descriptis devote pariter visitantibus, & orantibus, ut supra, quod omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes consequantur, quas consequerentur si Ecclesias, tam intra, quam extra eamdem Urbem positas ad id destinatas diebus Stationum hujusmodi personaliter, & devote visitassent. Indulgentiæ Stationum.

§.4. Utque iidem Confratres, & Consorores tam prædictas, quam alias quascumque Indulgentias, & peccatorum remissiones, & poenitentiarum relaxationes dictis Confraternitatibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac etiam forsan a Nobis quomodolibet concessas Fidelium Defunctorum Animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, concedimus similiter, & indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Facultas eas applicãdi per modum suffragii.

§.5. Non obstante nostra, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

§.6.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die I. Septembris MDCLXXXI., Pontificatus nostri Anno Quinto.

C X.

Dat. 11 Septembris 1681. an. 5.

Indicitur universale Jubilæum ad implorandam divinam opem pro præsentibus tunc Ecclesiæ necessitatibus.

Similia Jubilæa habes in Clem. X. Const. ed. 1674. Maji 16. Kal., Pont. 4. Et Const. ed. 1672. Novem. 5., Pont. 3.. Item in hujus Pontif. Const. ed. 1683., Aug. 11., Pont. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christifidelibus, præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

ONerosam curarum Pontificiarum molem humilitati, atque infirmitati nostræ jam dudum divinitus impositam, in summis quidem rerum omnium difficultatibus, quantum Divina bonitas dedit, sustinere, & pastoralem vigilantiam nostram pro Dominici gregis salute in hac excelsa Apostolicæ Sedis specula excubantem Domino repræsentare hactenus conati sumus: Sed illam nunc, tum præteritarum ærumnarum recordatione, tum præsentium sensu, & imminentium formidine longe graviorem experimur.

A Statu Christianæ Reipublicæ.

Nam quamvis ineffabilis Dei benignitas, populi sui precibus exorata, atrocis belli calamitates, quibus nobiliores Christiani Orbis Provinciæ miserabiliter vastabantur, pace inter Principes Christianos composita sedaverit, non cessavit tamen, nec adhuc cessat humani generis hostis in agro Domini superseminare zizaniam, ut quidquid boni tot curis, atque laboribus, actum est, pervertat, perniciosisque machinationibus pristina dissidia excitet, & nova accendat, quibus Christianam Rempublicam in majores, luctuosioresque miserias præcipitet, latamque immiti Christiani nominis inimico Turcarum Tyranno fenestram aperiat, per quam Christianorum fines formidabili sua potentia irrumpere, Regna, & Provincias, ac Principatus evertere, suæque tyrannidi adjungere, ac perfidiæ suæ abominationem in Ecclesia Dei viventis plantare, & latius propagare moliatur.

Necessitas publicarum Orationum.

Et Nos quidem privatis nostris sacrificiis, indictisque etiam publice precibus, pro muneris nostri ratione adversus præsentia, imminentiaque mala remedium a Deo quærere non destitimus; sed illud longe efficacius, promptiusque consequi speramus, si ad privatas nostras totius Christiani populi obsecrationes, orationes, atque deprecationes adjungantur. Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est, & misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiducia ad Thronum gratiæ, scindamus corda nostra, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, quæ sola inter Deum, & homines separant, divinam indignationem placare, jejuniisque, & eleemosynis vires orationis intendere, & præstabilem super hominum malitia Dei clementiam concordibus votis exorare studeamus: Ut benignissimus Dominus, & Deus noster, cujus misericordia super omnia opera ejus cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, Ecclesiam suam Sanctam ab Infidelium, ac Hæreticorum, & Schismaticorum insidiis, periculis, & persecutionibus tueri & protegere, Hæreses, & Schismata extirpare, Principum Christianorum animos, sublatis omnibus illis, quæ concordiam turbare possent, arctiori, atque indissolubili charitatis vinculo conjungere, ac in causæ communis tuitionem unire, & consociare, populumque sibi acceptabilem facere, & per viam mandatorum ejus ambulantem gratiæ suæ donis in hac peregrinatione fovere, & confortare, assiduisque virtutum incrementis perficere, & ad propositam æternæ beatitudinis metam feliciter perducere dignetur.

Jubilæum.

§.1. Hoc autem ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiat, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris ejusdem Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum saltem semel devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra effuderint, & quarta, & sexta feriis, & Sabbato alterius ex prælatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggereret devotio, erogaverint, cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quarta, & sexta feriis, & Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Pro Romæ degentibus.

Pro existentibus extra Urbem.

§.2.

Pro navigantibus, & iter agentibus.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua se se domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis saecularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua praestare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante praesentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quae ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Pro Regularibus, & impeditis.

De Confessariis.

§.3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam laicis, quam Ecclesiasticis, saecularibus, & regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe praefata, quam extra eam, ubique locorum, ut praefertur degentibus, licentiam concedimus, ac facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam saecularem, quam cujusvis ordinis, & instituti regularem ex approbatis, ut praemittitur a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, seu Nobis, & Sedi Apostolicae, etiam per literas die Coenae Domini legi solitas, & alias quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiae, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeat, & insuper vota quaecumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De Votis.

Praecipitur Jubilaei publicatio.

§.4. Quapropter tenore praesentium in virtute sanctae obedientiae districte praecipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Praelatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel eis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum praesentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim, & absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioeceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Ad quos casus non extendatur.

§.5. Non intendimus autem per praesentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiae: neque etiam easdem praesentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Praelato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse, declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Clausulae.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, praesertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, seu institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum praemissorum derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Ut autem praesentes literae, quae ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem praesentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, ubique locorum, & gentium, eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Septembris MDCLXXXI., Pontificatus nostri Anno Quinto.

CXI.

Confirmatur Decretum particularis Congregationis, quo declaratum fuit, Congregationem Brigittanorum Novissimorum esse veram Religionem diversam ab ea SS. Salvatoris, seu S. Brigittae.

Dat. 24. Oct. 1681. an. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum praedictae Congregationis.

EManavit nuper a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus super negotio Fratrum Bri-

Brigittanorum Novissimorum specialiter deputata Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Congregatio particularis nonnullorum Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium super negotio Brigittanorum Novissimorum specialiter deputata ex noviter deductis, & specialiter visis, & mature consideratis Constitutionibus Summorum Pontificum, censuit recedendum esse a Decreto alias die 5. Maji 1677. emanato, ac propterea declaravit Congregationem Brigittanorum Novissimorum esse veram Religionem sub Regula Sancti Augustini a Sancta Sede Apostolica in Congregationem erectam, diversam tamen a Religione Sanctissimi Salvatoris, seu Sanctæ Brigittæ ab Urbano VI., Martino V., Eugenio IV. erectam, & respective approbatam, & dictæ Religionis Novissimorum professos utriusque sexus esse, & reputari veros Religiosos. Romæ 2. Julii 1681. = G. Cardinalis Carpineus Archiepiscopus San. Secr.

Preces Prioris Generalis.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Guislenus ab Assumptione Prior Generalis Congregationis dictorum Fratrum Brigittanorum Novissimorum Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos specialem ipsi Guisleno Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio d. Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Octobris MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CXII.

Componuntur a Pontifice variæ lites ortæ inter Archiepiscopum Mechlinien., & ejus Dioecesis Regulares exemptos.

Dat. 20. Maji 1682. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lites hujusmodi pluries examinatæ fuerunt.

Cum inter Venerabilem Fratrem modernum Archiepiscopum Mechliniensem ex una, ac dilectos filios Regularium Ordinum Professores Civitatis, & Dioecesis Mechliniensis, qui ab Ordinaria Jurisdictione exempti sunt, ex altera partibus, nonnullæ controversiæ exortæ, & in particulari Congregatione desuper a Nobis deputata pluries ventilatæ fuerint; Ipsæ vero partes, paternæ charitati nostræ ad concordiam inter eas stabiliendam benigne propensæ, humili obsequio morem gerentes, de controversiis hujusmodi inter se amicabiliter convenerint, Nobisque humiliter supplicaverint, ut opportune desuper providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Hinc est, quod Nos specialem Archiepiscopo, & Regularibus præfatis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac controversias prædictas ad Nos harum serie avocantes, omnemque litem super illis, seu earum occasione emanatam extinguentes, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut in posterum dictus Archiepiscopus non possit exigere a præfatis Regularibus exemptis, & Apostolicæ Sedi immediate subjectis, in eorum promotione ad Ordines, in benedictione Abbatum, & in licentiis prædicandi, & confessiones audiendi, ac in alia quacumque occasione, obedientiam cum juramento fidelitatis, sed tam ab Archiepiscopo, quam a Regularibus debeat accurate in similibus actibus observari forma, & dispositio Pontificalis Romani in Alma Urbe nostra novissime impressi: licitum autem sit iisdem Regularibus gestare in publicis processionibus cum Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Reliquias, & Imagines Sanctorum, hoc tamen servato, ut dictæ Reliquiæ, & Imagines portentur in principio processionis inter prima lumina, itaut inter ipsas, & Sanctissimum Sacramentum sit rationabilis, & competens distantia. In ipsis vero processionibus procedatur cum omni debita modestia, & devotione, nec illæ fiant per plateas, & vias mercatuum, ac ubi Populus in profanis coetibus occupatus sit, non tamen liceat dictis Regularibus facere processiones hujusmodi extra Claustra suorum Conventuum, nisi duabus tantum vicibus in anno, una intra Octavam festivitatis Corporis Domini, & altera in una die Dominica, vel festiva de præcepto tantum, determinanda ab iisdem Regularibus, cum approbatione præfati Archiepiscopi, intra terminum unius mensis; cum expressa tamen declaratione, quod quidquid supra stabilitur circa prædictas processiones, non intelli-

Preces partis pro compositione dd. litium.

A Pontifice nonnullæ fiut Ordinationes circa Obedientiam cum juramento.

Circa gestationem Reliquiarum.

Circa Processiones.

telligatur suffragari illis Societatibus, & Confraternitatibus, quæ in Ecclesiis ipsorum Regularium erectæ, aut illis adscriptæ sint. Occurrente autem aliqua publica, & gravi causa, quæ reiterationem similium processionum requireret, non possint Regulares eas facere absque præcedente expressa licentia præfati Archiepiscopi, qui eo casu poterit providere secundum dictamina propriæ prudentiæ, & pietatis. Porro liceat iisdem Regularibus exemptis in eorum Ecclesiis absque alia memorati Archiepiscopi licentia, horis vespertinis exponere venerationi Populi præfatum Sanctissimum Sacramentum in Ostensorio, diebus, & festis infrascriptis: Videlicet, in omnibus Dominicis anni, in festis Nativitatis Domini, Sancti Stephani, Sancti Joannis Euangelistæ, Circumcisionis Domini, secundo, & tertio diebus Paschatis Resurrectionis, & Pentecostes, in festo Ascensionis Domini, in Octava Corporis Domini, in omnibus Beatissimæ Virginis Mariæ festivitatibus de præcepto, in festis Sanctorum Apostolorum, in die Omnium Sanctorum, in die Dedicationis Ecclesiæ, in festivitate Protectoris ejusdem, intra mensem a Regularibus eligenda, si Ecclesia plures uno habuerit, in diebus Dedicationis Sancti Michaelis Arcangeli, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, ac Sanctorum Petri, & Pauli, & in festivitate Fundatoris Ordinis. Ac pariter licitum sit, ut supra prætatis Regularibus exemptis exponere iisdem horis vespertinis, sed in Ciborio, præfatum Sanctissimum Sacramentum singulis quintis feriis, aut alio die feriato intra terminum unius mensis, ut supra eligendo; licita quoque sit, ut supra expositio in Ostensorio mane tempore Missæ principalis, in iis tamen locis tantum ubi hactenus consuetum est, in diebus festivis tantum infrascriptis; Nempe Nativitatis Domini, Paschatis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Domini, & matutino tempore illius diei intra Octavam Corporis Domini, qua processio supra enuntiata fiet, ac in festivitatibus Assumptionis B. Mariæ Virginis, & omnium Sanctorum. In omnibus autem expositionibus supradictis non possit populo dari nisi una tantum benedictio cum Sanctissimo Sacramento; nec idem SSmum Sacramentum possit eodem die publice exponi in pluribus Altaribus ejusdem Ecclesiæ, nec postquam in uno Altari expositum fuerit, ad alind Altare, ut ibi pariter exponatur, transportari valeat. Quod si Sacra Communio eodem tempore quo Sanctissimum Sacramentum expositum sit, administranda fuerit, id fiat in Altari diverso, sumendo Sanctissimum Sacramentum ex Ciborio, & finita Communione reponatur in Tabernaculo, aut ita velo tegatur, ut conspici non possit. Denique circa idem Sanctissimum Sacramentum dum expositum fuerit, debeant ardere ante illud continuo saltem decem Candelæ ex cera candida, & pariter ibidem assistere absque intermissione duo Religiosi genuflexi.

Circa expositionem SS. Sacramenti.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Maii MDCLXXXII., Pontificatus nostri Anno Sexto.

CXIII.

Confirmatur Pontificis Decretum, quo vetita fuit Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ electio Sociorum ad Generale Capitulum mittendorum.

Dat. 12. Julii 1682. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum Nobis innotuisset, in Congregatione Mantuana Fratrum Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex præscripto Constitutionum ipsius Congregationis servari, ut quilibet Conventus, in quo sex Fratres in Sacro presbyteratus ordine constituti de familia residerent, suum eligeret socium, qui ad Capitulum Generale d. Congregationis accederet in eoque voti, sive suffragii prerogativam haberet. Verum ejusmodi Sociorum electionem, & ad Capitularia comitia accessum non solum præfatæ Congregationi, ejusque Coventibus multum adferunt dispendii, sed etiam prorsus inutiles esse, cum finis, cujus gratia introducta fuerat hujusmodi Sociorum electio, aut cessasset, aut variis artibus eluderetur, aut aliunde melius obtineri valeret, quin etiam eorumdem Sociorum in Capitulis Generalibus interventum electionibus, aliisque actibus ibidem fieri solitis, quo minus recte, atque ordine fierent, multum impedimenti, atque perturbationis inuehere. Nos die 16. Martii proxime præteriti, attentis præmissis, aliisque justis de causis animum nostrum moventibus, expresse mandavimus, ut occasione tam Capituli Generalis tunc de proximo, quam aliorum quorumcumque in perpetuum celebrandorum, nullatenus a Conventibus dictæ Congregationis Mantuanæ deveniretur ad electionem Sociorum & qua-

Electio dictorum Sociorum juxta Constitutiones Congregationis.

Causæ non permittendi hanc electionem.

Decretum S. Pontificis eam reprobās.

& quatenus pro tunc imminenti illorum electio secuta fuisset, sic electi non possent ad illud se transferre, & si qui ad locum pro eodem Capitulo destinatum jam se contulissent, in eo suffragari minime valerent, sub pœnis contra facientibus privationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrio nostro imponendis, & alias, prout in Decreto desuper jussu nostro die prædicta expedito; cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Utilitas hujus Decreti.

§.1. Cum autem (sicut accepimus) novissime præteritum Capitulum Generale præfatæ Congregationis Mantuanæ subinde absque dictorum Sociorum interventu juxta dispositionem dicti Decreti nostri celebratum fuerit, indeque experientia cognitum sit ipsius Decreti observationem eidem Congregationi multum emolumenti, atque utilitatis attulisse, ac proinde facile sperari possit, eam in futurum quoque non minus utilem, atque proficuam fore.

Illud confirmatur a Pontifice Motu proprio sub certis pœnis.

§.2. Hinc est, quod nos firmiori ejusdem Decreti stabilimento ex commissæ nobis cœlitus dispensationis munere providere, ac memoratæ Congregationis commodis, & utilitatibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero cujuscumque Capituli Generalis dictæ Congregationis Mantuanæ pro tempore celebrandi occasione, ejusmodi Socii a Conventibus ipsius Congregationis ullo modo eligantur, nec ad Capitulum Generale hujusmodi pro tempore celebrandum accedere, in eoque suffragari audeant quovis modo, seu præsumant, sub privationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, aliisque nostro, seu pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis pœnis, tenore præsentium perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, nec causa propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata Causa, prætextu, colore, vel capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris, seu Constitutionum Congregationis præfatæ reduci, seu adversus illas oris aperitionis, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas, semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumqne Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum Ordinis, & Congregationis Mantuanæ, ejusque Conventuum quorumcunque, & aliis quibuslibet, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, & Congregationi, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expresſis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impresſis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCLXXXII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CXIV.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Carthusien., quo statuitur, ne quis utatur privilegiis aliorum Regularium in nonnullis casibus sine consensu Rev. P., aut Capituli Generalis. Dat. 31. Julii 1682. An. 6.

Pri-

Privilegia aliorum Regularium d. Ordini concessa fuerunt a Greg. XV. Const. ed. 1623., Febr. 3. P.2. ab Alexandro III. confirmatus fuit Ordo Constit. ed. 1176., Sept. 2., P.17., & ab hoc Pontifice approbata fuere illius nova statuta Constit. ed. 1688., Martii 27. P.12., item extat confirmatio alterius Decreti Capituli pro quadam Taxa Constit. ed. 1682. Aug. 24. P.6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causa d. Decreti extitit abusus Privilegii a Greg. XV. concessi.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum fel. rec. Gregorius PP. XV. prædecessor noster eidem Ordini Privilegia aliis Regularibus concessa gratiose communicaverit, Capitulum Generale dicti Ordinis anno 1679. celebratum, ut statuta ipsius Ordinis, quæ præcipue ob solitudinem, & silentium, specialia, & strictiora, quam aliorum Ordinum sunt, illibata servaret considerans, ex communicatione privilegiorum hujusmodi aliquos ejusdem Ordinis Monachos inveniri, qui sibi placentia licere putarent, & prætextu opinionum quorundam Theologiæ moralis Doctorum de hujusmodi privilegiis nimis large sententium, atque etiam quorundam verborum in ipsis Literis Apostolicis contentorum, quæ pro suo captu interpretabantur, statuta prædicta penitus evertere conarentur, illaque per privilegia hujusmodi abrogata esse censentes, se iisdem privilegiis frui debere pertinaciter assererent, ad præcludendam tot erroribus viam, prævertendamque animarum perniciem, quæ inde potuisset exoriri, decretum, seu Statutum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Ex Sedis quidem Apostolicæ gratia Ordo gaudet communicatione Privilegiorum aliorum Regularium Ordinum, ut patet ex Bulla Gregorii PP. XV. sed ne ullus unquam abusus ex tam amplis privilegiis irrepat inter nos contra mentem Ordinis, & ipsius Sedis Apostolicæ, quæ juxta exigentiam temporum, privilegia ipsa explicat, aut restringit, statuimus, & ordinamus, ne ulla persona Ordinis possit uti privilegiis aliis Regularibus concessis circa casus, censuras, & dispensationes, quæ in nostris Statutis expressa non habentur, absque scitu, & consensu Rev. Patris, aut Capituli Generalis, ad quod pertinet privilegiorum istorum dispensatio. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Procurator Generalis Statutum, seu Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nobis propterea dilecti etiam filii Superioris Generalis dicti Ordinis, ac Capituli Generalis prædicti nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Decretum, Capituli Generalis.

Preces Superioris, ac Procuratoris Generalis.

§.1. Nos igitur Superiorem Generalem, & Procuratorem Generalem præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio supra relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur; quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXXI. Jul. MDCLXXXII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CXV.

Transfertur Indulgentia Plenaria perpetua in Festis SS. Placidi, & Mauri ad Festa SS. Zoili, & Felicis in Monasterio S. Zoili de Corrion Palentinæ Diœcesis.

Dat. 24. Aug. 1682. A. 6.

Prædicta Indulgentia in Festis SS. Placidi, & Mauri concessa fuit a Clemen. X. Constitut. ed. 1671., Dec. 19. pag. 2.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas, & Monachi Monasterii Sancti Zoili Loci de Carrion Palentinæ Diœcesis Ord. Sancti Benedicti, quod inter alias Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Christifidelibus Ecclesias Ordinis ejusdem S. Benedicti visitantibus, a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessas, fel. recor. Clemens Papa X. Prædecessor pariter

A Clemen. X. concessa fuit præd. Indulgentia in festis S. Benedicti, Scholasticæ, Placidi, & Mauri.

Noster, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum, tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium, eatenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus in Sanctorum Benedicti, & Scholasticæ, ac Placidi, & Mauri festis diebus, necnon die decima tertia Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti Commemoratio ibidem fieri solet a primis Vesperis, usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, quo die ex prædictis id egissent plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino in perpetuum concessit, prout in literis Apostolicis desuper in simili forma Brevis die decima nona Decembris 1671. expeditis uberius continetur.

Preces Abbatis, & Monachorum.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat præfata Ecclesia Monasterii S. Zoili de Carrion a Christifidelibus illarum partium, diebus festis Sanctorum Placidi, & Mauri, minus frequentetur, majorque ad illam confluat Fidelis Populi multitudo in diebus Festis Sanctorum Zoili, ac Felicis Martirum quorum Corpora (ut pie creditur) in eadem Ecclesia honorifice collocata sunt. Nobis propterea d. Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Translatio præfatæ Indulgentiæ.

§. 2. Nos igitur supplicationibus eorumdem Abbatis, & Monachorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Indulgentiam plenariam diebus festis Sanctorum Placidi, & Mauri concessam, ut præfertur, quoad Ecclesiam Monasterii S. Zoili de Carrion dumtaxat in diebus festis eorumdem Sanctorum Zoili, & Felicis Martyrum; itaut Christifideles vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, qui de cætero eamdem Ecclesiam in diebus festis memoratorum Sanctorum Zoili, & Felicis a primis Vesperis, usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi, ut supra oraverint, quo die prædictorum id egerint eamdem plenariam Indulgentiam omnium peccatorum suorum, & remissionem consequantur, quam consequerentur si in ipsis festivitatibus Sanctorum Placidi, & Mauri Ecclesiam prædictam visitarent, servata tamen cæteroqui supradictarum literarum forma, & dispositione, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo transferimus; in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die XXIV. Aug. MDCLXXXII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CXVI.

Dat. 7. Sept. 1682. An. 6.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de electione S. Ignatii Loyola in Patronum Regionis Cantabriæ.

Similem electionem S. Josephi habes Constit. ad 1671. Apr. 19. P. 3.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sac. Ritibus præpositorum emanavit ad favorem dilectorum filiorum Communitatum, ac Universitatum, & hominum, Civitatum, & Locorum, Regionis illius Cantabriæ, quæ Hispanice Vizcaja nuncupatur Decretum tenoris, qui sequitur: videlicet. Sacra Rituum Congregatio ad relationem Emi, & Rmi Dni Cardinalis Columnæ, cognita causa, quod Regio illa Cantabriæ, quæ hispanice Vizcaja nuncupatur per omnium Civitatum, & Locorum suffragia elegit sibi Patronum unicum Sanctum Ignatium de Loyola Societatis Jesu Fundatorem ob præstantem ejus Sanctitatem, & specialem omnium propensionem in eum, utpote illius dominatus originarium, & hujusmodi electio facta fuit servatis servandis juxta Decretum super electione Sanctorum in Patronos ab eadem Sacra Congregatione jussu fel. rec. Urb. VIII. sub die 23. Martii 1630. emanatum, prædictam electionem approbavit, & confirmavit: Et de præfato S. Ignatio, ut præfertur in unicum Patronum principalem sic electo, prærogativas omnes eisdem unicis Sanctis Patronis principalibus competentes decrevit, juxta tamen Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, & ad formam Constitutionis ejusdem Urbani VIII. super observatione festorum die 13. Septembris 1641. edit. hac die 22. Augusti 1682. Cæs. Card. Fachenettus. Bernardus Casalius Sacr. Rituum Congregationis Secretarius.

Decretum præd. Congregationis.

Preces Populorum

§. 1. Cum autem sicut pro parte Communitatum, ac Universitatum, & hominum præfatorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis aucto-

auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Dat.Romæ apud S.M.Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCLXXXII. Pontificatus nostri anno Sexto.

CXVII.

Dat.11.Sept. 1682.An.6.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum quo declaratur, licere Monachis Carthusien. Papiæ instituere Processionem in Festivitate Corporis Christi apertis Januis intra Claustra.

De Privilegiis Carthusianorum vide Const. ed.1682. Julii 31. P.6. Item Constit. ed.1688. Octob.18. P.6.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congr. prædictæ contra Promotorem Fiscalé Mensæ Episcopalis Papiæ.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris qui sequitur, videlicet. In Congregatione Sacrorum Rituum proponente Emo, & Rmo D.Cardinali Ludovisio, discussa causa controversiæ processionis fieri solitæ solemnitatis SSmi Corporis Christi verten. inter Monachos Carthusianos Papiæ, & Promotorem Fiscalem Mensæ Episcopalis ejusdem Civitatis, eadem Sacra Congregatio utraque parte hinc inde audita, & informante, declaravit licere Patribus Carthusiæ Papien. facere Processionem in festivitate Corporis Christi apertis Januis intra Claustra, & ita decrevit die 22.Augusti 1682. = Cæs. Cardinalis Fachenettus = Bernardus Casalius Sac.Rit. Congregationis Secret.

Preces Prioris, & Monachorum.

§.1. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Prioris, & Monachorum Monasterii Papien.Ordinis Carthusien. Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari. Sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI.Septembris MDCLXXXII. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CXVIII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum, & facultatum Confraternitati Servorum, sive Septem Dolorum B.M.V. concessarum.

Dat. 24. Oct. 1682. An. 7.

Aliæ Indulgentiæ huic Confraternitati concessæ fuerunt Constit. ed.1681. Septem.Pont.5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii Vicarius Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod nonnulli Romani Pontifices Prædecessores nostri quasdam Indulgentias, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes Confratribus, & Consororibus Confraternitatis sub titulo Servorum, sive Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis erectæ, & institutæ, sub certis modo, & forma tunc expressis concesserint, ac Priori Generali, eoque absente Vicario Generali dicti Ordinis similes Confraternitates erigendi, & instituendi, illisque Indulgentias, seu peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes hujusmodi communicandi facultatem tribuerint; Summarium earumdem Indulgentiarum, aliarumque gratiarum confectum, ac de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositæ a quodam ipsius Congregationis Consultore cum originalibus Literis Apostolicis concessionum hujusmodi collatum, & recognitum fuit, tenoris, qui sequitur.

Plures Indulgentiæ, & facultates concesse fuerunt d. Confraternitati.

Summarium Indulgentiarũ recognitũ.

Indulgenze della Compagnia di S.Maria de' Servi, detta de' Sette Dolori.

I.

Indulgenza Plenaria nel giorno, che si veste l'abito.

La Sa.me. di Paolo V. rivocando tutte l'Indulgenze concesse da'suoi Predecessori, concede ad ogni fedel Christiano dell'uno, e dell'altro sesso, che pigliaranno il solito Abito della Beata Vergine de' Servi, & entraranno nella predetta Confraternità nel primo giorno del loro ingresso, se veramente pentiti, e confessati, si comunicaranno, Indulgenza plenaria.

II.

Nel giorno della Principale Festa.

Alli Confrati, e Sorelle di detta Confraternità, che nel giorno della Festa Principale di detta Confraternità dalli primi Vespri, fino al tramontar del Sole, veramente pentiti, confessati, e communicati divotamente visitaranno la Chiesa, dove è eretta detta Confraternità, & ivi pregaranno Iddio con devote Orazioni per la concordia de'Prencipi Cristiani, estirpazione dell'Eresie, esaltazione della Santa Madre Chiesa Indulgenza plenaria.

III. In

III.

Nel punto di morte.

In articolo di morte alli detti Confratelli, e Consorelle, che pentiti, e confessati, e communicati, ò non potendo ciò fare, almeno veramente pentiti invocaranno divotamente il nome di Gesù con la bocca, se potranno, ò col cuore, Indulgenza plenaria, e remissione di tutti i peccati.

IV.

Altre Indulgenze in alcune Festività.

In oltre alli Fratelli, e Consorelle parimente pentiti, confessati, e communicati, che similmente visitaranno la Chiesa, Cappella, ò vero Oratorio della detta Confraternità nella Natività, Annunciazione, Purificazione, & Assunzione della Beata Vergine da primi Vespri, sino al tramontar del Sole di dette Feste, e pregaranno Iddio, come sopra; sette anni, e tante Quarantene.

V.

Nella Processione del Mese.

A quelli, che interverranno alla Processione da farsi per detta Confraternità in una Domenica del mese con licenza dell'Ordinario, se saranno pentiti, confessati, e comunicati, come sopra; trè Anni, e tante Quarantene.

VI.

Nel giorno di Venerdì.

A quelli, che ogni Venerdì in memoria, & onore della Passione di Gesù Cristo Signor Nostro recitaranno cinque Pater, e cinque Ave, pregando Iddio per l'esaltazione di Santa Madre Chiesa, se nel medesimo giorno, si saranno confessati, e communicati, sette anni, & altrettante Quarantene.

VII.

Nell' accompagnamento del SS. Sacramento.

A quelli, che accompagneranno il Santissimo Sagramento dell' Eucaristia all' Infermi, pregando Iddio per loro salute, ogni volta cinque anni, e tante Quarantene.

VIII.

Nella recitazione dell'Offizio.

A quelli, che insieme recitaranno l'Offizio della Beata Vergine nella Chiesa, ovvero Oratorio di detta Confraternità; cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Nella presenza alle Messe, e Divini Uffizj &c., e nel fare opere pie.

A predetti Fratelli, e Consorelle, che saranno presenti, & interverranno alle Messe, & altri Divini Offizj da celebrarsi, e recitarsi da detti Confratelli nella Chiesa, ovvero Oratorio di detta Compagnia, o interverranno alle Congregazioni publiche, o private di detta Confraternità in qualsivoglia luogo si faranno, ovvero accompagnaranno i corpi de loro Defonti Confratelli, o di qualunque altro alla Sepoltura, ovvero faranno qualunque altra opera pia, o caritatevole ogni volta sessanta giorni d'Indulgenza.

X.

Il Generale dell'Ordine puole fondare altre Confraternità, secondo il Breve di Paolo V.

Con facoltà al Padre Generale dell'Ordine de'Servi *pro tempore* erigere, & instituire dette Compagnie de'Laici dell'uno, e l'altro sesso nelle Chiese dell'Ordine, dove sia Convento almeno di sei, o cinque Frati professi Sacerdoti del suo Ordine con licenza, e consenso dell'Ordinario del Luogo, e di comunicar loro tutte le sopradette Indulgenze, e grazie spirituali servata la forma della Costituzione di Clemente VIII. *Quæcumque &c.* Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Februarii 1607.

XI.

Indulgenza Plenaria nella Processione d'ogni terza Domenica.

L'istesso Sommo Pontefice concede Indulgenza plenaria, e remissione di tutti i peccati a i Fratelli, e Consorelle delle dette Confraternità canonicamente erette nelle Chiese dell'Ordine, che interverranno divotamente alla Processione solenne solita farsi dalla Confraternità ogni terza Domenica del mese nelle Chiese sudette veramente pentiti, confessati, e comunicati divotamente pregando per la concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell'Eresie, & esaltazione della Santa Madre Chiesa. Dat. Romæ die decima Martii 1611.

XII.

E perche non in tutti i luoghi è solito farsi detta Processione nella terza Domenica del mese, l'istesso Sommo Pontefice concede Indulgenza plenaria alli Fratelli, e Consorelle della detta Compagnia, che interverranno divotamente alla detta Processione in una qualsivoglia Domenica del mese, che si farà nelle Chiese dell'Ordine, conforme alla consuetudine delle Città, e Luoghi, se veramente pentiti, e comunicati, e pregaranno Iddio, come sopra sub Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 7. Junii 1611.

XIII.

Facoltà data al Padre Generale, o Vicario Generale da Clemen. VIII.

L'istesso Sommo Pontefice da facoltà al Generale *pro tempore*, & in assenza al di lui Vicario Generale dell'Ordine de' Servi d'eriggere, & instituire nelle Chiese dell'Ordine Confraternità conforme alla forma prescritta di sopra, e comunicar loro dette Indulgenze, ancorchè non vi abitino almeno cinque Frati Sacerdoti professi, & in oltre concede, che i Fratelli, e Sorelle delle Compagnie sudette, innanzi li 14. Febraro 1607. instituite in Chiesa, dove non fossero almeno cinque Sacerdoti professi godano tuttavia l'Indulgenze della Compagnia, facendo l'opere prescritte. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris 28. Julii 1607.

XIV.

Altra facoltà concedura da Urb. VIII.

La Sa.me. d'Urbano VIII. concede al Prior Generale dell'Ordine de'Servi, facoltà anco di erigere la sudetta Compagnia nelle Chiese de' Secolari, con il consenso però espresso dell'Ordinario del Luogo, e Rettore di dette Chiese, e conforme alla prescritta forma di Paolo V. ne' Brevi sopradetti, e di comunicarle tutte l'Indulgenze da detto Paolo V. concesse alla medesima Confraternità, & inoltre di poter il Prior Generale per una sol volta destinare nelle dette Chiese Secolari li Sette Altari, che divotamente visitati dalli Confratelli, e Sorelle di queste Confraternità da eriggersi in virtù di tal facoltà conceduta da Urbano VIII., e osservando essi l'altre cose per guadagnare le dette Indulgenze, e grazie spirituali, che questi le conseguischino, come nel Breve dato li 18. Settembre 1628.

Preces Vicarii, & Procuratoris.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Vicarius Generalis, & Procurator Generalis præfati, præmissa, quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Vicario Generali, & Procuratori Generali gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis

tis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Summarium præinsertum, cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Summarii.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXIV. Octobris MDCLXXXII. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CXIX.

Dat. 23. Dec. 1682. An. 7.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris circa abrogationem Commissariorum Generalium pro Provinciis Indiarum Orientalium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia.

De Commissariis Generalibus Indiarum, vide Urbani VIII. Const. ed. 1625., Novem. 20. 6.3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX debito pastoralis officii, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ altitudo humilitati nostræ, viribus licet, & meritis longe impari, imponere dignata est, paternam Christifidelium, qui è fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam peculiari charitate assidue gerentes, ea, quæ pro felici, prosperoque illorum regimine, & gubernio provide constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur libenter corroboramus.

Species facti.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ambrosius ab Assumptione Frater expresse professus, ac Procurator Provinciarum S. Thomæ Apostoli, & Matris Dei in Indiis Orientalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod Venerabilis Frater Noster Alderanus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Cybus nuncupatus, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector inhærendo quibusdam patentibus literis a dilecto filio Petro Marino Sormano Generali ejusdem Ordinis die 21. Maji proxime præteriti emanatis, easque opportune declarando, & quæ deerant supplendo, decrevit, & mandavit, ne de cætero Commissarii Generales ad dictas Provincias amplius deputentur, variasque ordinationes fecit, tam circa deputationem Præsidum, & Conjudicum, qui Causas appellationum in eisdem Provinciis cognoscant, & fine debito prout juris fuerit terminent, quam circa Commissarios ad visitandas Provincias hujusmodi, celebrandaque illorum Capitula Provincialia deputari solitos, necnon circa præcedentiam dictis Præsidibus decernendam, & alias, prout uberius continetur in ipsius Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris Literis patentibus desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. Alderanus Episcopus Tusculanus S.R.E. Cardinalis Cybo Seraphici Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector.

Decretum Card. Protectoris cum altero Ministri Generalis.

§.3. Dilectis Nobis in Christo Patribus Provincialibus, Provinciæ Patribus, Custodi, Diffinitoribus, cæterisque aliis Patribus, & Fratribus Provinciarum nuncupatarum S.Tomæ Apostoli, & Matris Dei in Indiis Orientalibus salutem, & divinorum Chrismatum incrementum. Fr. Ambrosius ab Assumptione Provinciæ Matris Dei Pater, & Commissarius Generalis Terræ Sanctæ, quem procuratorio nomine ad Capitulum Generale, & ad Romanam Curiam pro utriusque vestræ Provinciæ negotiis ablegastis, exhibuit Nobis quasdam Literas patentes Patris Petri Marini Sormani Moderni Ministri Generalis totius Ordinis S. Francisci datas in Conventu S. Joannis Regum Toleti sub die 21. Maji 1682. quarum tenor est, quod attenta petitione per dictum Procuratorem nomine vestro ei oblata, visis, & prævia consultatione nonnullorum Patrum graviorum mature perpensis rationibus per vos, Procuratoremque vestrum præfatum exhibitis, ne imposterum ob maximam paupertatem, & angustiam, qua vestræ Provinciæ premuntur, Commissarii Generales ad easdem Provincias deputentur, præfatus Minister Generalis tum ad evitandos maximos sumptus in deputatione, & Missione dictorum Commissariorum fieri consuetos, tum etiam ut electiones vestræ majori cum pace, ac sine alicujus præpotentia perfici possent, statuit atque decrevit dictas Provincias vestras ab hujusmodi onere, & dispendiis eximere, ac proinde tales Commissarios Generales non amplius deputare, nec ab aliis imposterum deputandos fore, prout in dictis Literis patentibus expresse, & latius continetur. Cumque idem Fr. Ambrosius ab Assumptione easdem literas patentes auctoritatis, protectionisque nostræ robore muniri, & confirmari humiliter postulaverit. Nos firmo permanente ipsarum literarum tenore, quem hic pro inserto habere volumus, aliquibus tantummodo pro majori claritate, & faciliori executione immutatis, atque ordinatis, decernimus pariter, & mandamus præfatos Commissarios Generales ad dictas ve-

Interdicta fuit missio dd. Commissariorum, & permissa electio Præsid., ac judicum appellationum.

vestras Provincias non amplius deputari debere, & præsentem determinationem a moderno, & pro tempore existente Magistro Generali inviolabiliter observandam fore. Ne autem earundem Provinciarum Religiosi, quoties a proprio Provinciali, vel Diffinitorio per sententiam se injuste gravari sentirent, Appellationis beneficio careant, inhærentes dispositioni dictarum literarum patentium, volumus, & præsentium tenore præcipimus, ut in Capitulis utriusque Provinciæ per Diffinitorium noviter electum deputetur unus ex maturioribus, & doctioribus Provinciæ Patribus, qui tanquam Præses appellationum insimul cum aliis duobus Patribus graduatis ejusdem suæ Provinciæ, qui Religioso Appellanti non sint legitime suspecti, ab ipso Præsidente quoties opus fuerit eligendis, & deputandis tanquam Conjudicibus possit, & debeat diffinitive judicare, & sententiare in causis appellationum, cui ad hunc effectum plenam concedimus auctoritatem, servatis omnibus, quæ fuerint de jure servanda, ejusque Præsidentis, & dictorum Conjudicum conscientiam in administratione recti judicii gravissime oneramus. Hoc autem ita volumus executioni demandari, ut Præses cum suis Conjudicibus audiat, & judicet Causas non illius Provinciæ, ex qua ille est, sed alterius, itaut qui est ex Provincia S. Thomæ inserviat pro Provincia Matris Dei, & e contra: Quod si contigerit dictum Præsidentem, vel per mortem, vel per discessum, vel per aliam quamcumque causam deficere, Provincialis, & Diffinitores illius Provinciæ, qui eum elegerunt ad alterius Præsidentis electionem etiam extra Capitulum, & Congregationem devenire possint, & debeant. Quo autem ad Commissarios, qui ad visitandas Provincias, ac celebranda Capitula deputari debent (cum hoc hucusque varie practicatum fuerit) volentes rem hanc ad certam, stabilem, ac magis congruam methodum redigere, decernimus, ut inposterum debeant assumi non ex illa Provincia, ubi Capitulum est celebrandum, sed ex altera, ne rebus propriis, & amicorum solummodo incumbentes, leges confundant, ac munus tanti momenti, vel injuste, vel violenter exerceant. De cætero leges, & consuetudines antiquæ observentur, ut scilicet Provincialis cum Diffinitorio, & PP. Provinciæ, Magistro Generali, seu Commissario Generali familiæ, ad quos pro tempore spectabit proponant, seu nominent tres Religiosos alterius præfatæ Provinciæ huic muneri idoneos, ex quibus unum eligere possint. Hanc tamen propositionem, seu nominationem volumus ad Generalem mitti per primam post Capitulum opportunitatem alicujus Navis, quæ Europam versus dirigetur. In quo si Provincialis, vel alii negligentes reperti fuerint, ejusdem Generalis arbitrio graviter puniatur. Quod si ob naufragium, nimiam distantiam, vel aliud inevitabile impedimentum non habeatur a Magistro Generali responsum quatuor mensibus ante tempus præfixum, & consuetum Capituli celebrandi, tunc possit Provincialis cum Diffinitorio, & Patribus Provinciæ unum ex tribus jam propositis tanquam Commissarium Visitatorem advocare, qui omnia, & singula præstare possit, & valeat, quæ missi, & deputati a Generali Magistro præstare solent, ita & taliter, quod etiam superveniente postea deputatione facta a præfatis Magistro Generali, vel Commissario, talis deputatio nullum sortiatur effectum, ac si facta non fuisset: Ut autem contentiones, quæ ex defectu declarationis præcedentiæ, quam habere debent d. Præsidentes tam in propria, quam in aliena Provincia oriri possunt dirimantur, facultatem concedimus Diffinitoriis utriusque Provinciæ decernendi eam in propria respective Provincia præcedentiam, quam rationi, & æquitati consentaneam judicaverint futuris temporibus perpetuo valituram. Ac tandem præcipimus vobis in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœnis arbitrio nostro infligendis, ut hæc omnia a vobis petita, & a nobis, & Magistro Generali respective in utilitatem, & quietem publicam concessa, deinceps acurate servetis, & ab aliis omnino servari faciatis. Valete, nosque Deo assidue commendate Romæ 17. Decembris 1682. A. Cardinalis Cybo Protector. Joannes Baptista Rusca.

§.4. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat præfatus Ambrosius præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: nos ipsum Ambrosium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas memorati Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Precer Procuratoris Generalis dictarum Provinciarum.* *Confirmatio relati Decreti.*

§.5. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici sub-

ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Decembris MDCLXXXII. Pontificatus noſtri Anno Septimo.

CXX.

Dat. 15. Jan. 1683. An. 7.

Confirmantur nonnullæ Conſtitutiones Congregationis Silveſtrinorum Ordinis S. Benedicti.

Approbata fuit hæc Congregatio ab Inn. IV. Conſt. ed. 1247. Jun. 27. Pont. 5., a Paulo III. Conſt. ed. 1543., Mar. 21. Pont. 10. determinatum fuit tempus electionis Priorum. Et ab Alexandro VIII. confirmatum ſtatutum Congregationis Conſt. ed. 1690., Octob. 15., Pont. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAſtoralis officii, quod auctore Deo gerimus ſolicitudo Nos urget, atque impellit, ut paternam Religioſorum virorum Altiſſimi obſequiis ſub laudabili vitæ Monaſticæ inſtituto mancipatorum curam peculiari charitate gerentes ea, quæ pro felici, proſperoque illorum regimine, & gubernio provide conſtituta eſſe noſcuntur, quo firma ſemper, atque ſtabilia permaneant Apoſtolici muniminis patrocinio roboremus.

Conſtitutiones prædictæ approbatæ fuerunt in Dieta generali.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Matthæus Felicianus Abbas Generalis Congregationis Monachorum Silveſtrinorum nuncupatorum Ordinis Sancti Benedicti, quod ipſe, & cæteri omnes Graduati, & vocales dictæ Congregationis in eorum Dieta Generali Matelicæ diebus tertia, & quarta, & quinta Novembris 1681. celebrata, cui dilectus filius noſter Jacobus S. R. E. Presbyter Cardinalis Franzonus nuncupatus ejuſdem Congregationis apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector aſſiſtentiam, & præſentiam præſtitit, examinarunt, & per vota ſecreta approbarunt nonnullas Conſtitutiones, & Declarationes tenoris, qui ſequitur, videlicet.

COSTITUZIONI, E DICHIARAZIONI.

De' Diſcreti.

Che ſi aboliſſero i Diſcreti, quali ſi creavano in ogni Monaſterio ne' tempi de' Capitoli Generali, e che in avvenire, ſi doveſſero celebrare detti Capitoli Generali, e le Diete particolari, ſenza il loro intervento.

Delli Vocali, ne' Capitoli generali.

Che in avvenire in detti Capitoli Generali concorreſſero con i loro voti ſolo il Generale, il Procuratore Generale, due Viſitatori *pro tempore*, quelli ſono ſtati Generali, o Procuratori Generali, quindici Abbati di Governo, nove Abbati Titolari, il Maeſtro di Novizj, il Secretario della Congregazione, il Compagno del Procurator Generale, il Bibliotecario di S. Benedetto di Fabriano, un Lettore di Teologia, un Lettore di Filoſofia, & un Lettore di Lettere umane, tutti per il ſervizio della noſtra Gioventù.

Di alcuni Vocali.

Che i ſudetti tre Lettori, il Maeſtro de' Novizj, il Segretario della Congregazione, & il Compagno del Procurator Generale abbiano voto perpetuo, perſeverando ne' loro Offizj, mà ſpontaneamente rinunciando, o laſciando, o eſſendo depoſti per giuſte cauſe, prima di eſſere proviſti di Badia Titolare, non abbiano tal voto, nè abilità alla Badia Titolare, anzi il Compagno del Procurator Generale non abbia voto perpetuo, nè abilità alla Badia Titolare, ſe per due Governi non abbia eſercitata lodevolmente la carica.

Delli Graduati, e detti Vocali.

Che ſi confermino perpetuamente ne' gradi Abbaziali tutti i ſogetti, che di preſente ſono graduati, e ſi conceda facoltà al Generale, a quelli ſono ſtati Generali, ed alli quattro Definitori della ſudetta Dieta col conſenſo dell' Eminentiſſimo Protettore, acciò poſſano creare anco fuori del Capitolo, o Dieta li ſudetti tre Lettori, il Maeſtro de Novizj, il Segretario della Congregazione, ed il Compagno del Procurator Generale, acciò canonicamente poſſano intervenire con i loro voti ne' futuri Capitoli Generali.

Del Generalato.

Che in avvenire poſſa eſſer ſolo aſſunto al Generalato, o il Procurator Generale, o un de' Viſitatori, o un' Abbate di governo, o uno di quelli haverà ſpontaneamente rinunziato il governo, o uno di quelli ſaranno ſtati Generali, o Procuratori Generali, purchè nel Generale, che termina, o in quelli averano terminato, ſi frapongano due governi, ed i medeſimi ſogetti ſiano capaci del Procuratorato Generale.

Della diſtribuzione delle Badie.

Che nella diſtribuzione delle Badie di governo da farſi ne' Capitoli Generali, o nelle Diete particolari, ſi oſſervi il ſequente modo. In primo luogo ſia ſempre proviſto a ſua ſodisfazione il Generale, che termina l'Offizio, ed in ſecondo tutti gl' altri Graduati, ed Abbati di governo, o ſia il Procuratore Generale, o Viſitatori, o Abbati locali, con eſpreſſione, che nelle prime vacanze in primo luogo, ſiano proviſti alcuni, che ſono ſtati Generali, ed in ſecondo alcuni, che ſono ſtati Procuratori Generali ſecondo le loro anzianità, e tale eſpreſſione s'intenda per la prima volta ſolo, acciò alcun de' ſudetti, che di preſente, ſi trovano ſenza governo, ſiano proviſti, ſe gli parerà.

Delle vacanze de' Gradi, o Offizj.

Che ſe ne' ſudetti Capitoli, o Diete ſi averà a fare alcuna proviſione de' gradi, o Offizj vacanti, o per cauſa di morte, o di ſpontanea rinunzia, o per canonica diſpoſizione, ſi oſſervi la ſequente forma. Se vacarà Badia di governo, ſia ſempre ſuſtituito un Titolare. Se vacarà un Titolare ſia ſoſtituito uno de' vocali non Abbati, o altro Sogetto, in cui concorrano i debiti requiſiti, *ut infra*. Se vacarà uno de' ſette Vocali non Abbati, ſi ſoſtituiſca un Sogetto capace per l' Offizio, che mancarà. Che mancando alcun Grado, o Offizio fuori de' Capitoli Generali, o delle Diete particolari, ſi proveda in tal modo. Se vacarà la Procura Generale, ſi ſoſtituiſca uno de' Sogetti abili al Generalato, o Procuratorato Generale deſcritti di ſopra ad arbitrio del Generale. Se vacarà Badia di governo, il Generale con li quattro Definitori del Capitolo antecedente provedano di un Preſidente da cavarſi dal numero de' Titolari. Se vacarà alcuno de' Viſitatori, ſi proveda da medemi di Preſidenti, da cavarſi dal numero degl' Abbati di governo, o di altro, che aveſſe rinunciato il governo.

no. Se vacarà Badia Titolare, o il Bibliotecario, non si faccia provista alcuna fino al Capitolo Generale, o Dieta particolare. Se vacarà alcuno de gl'altri sei Vocali non Abbati, si proveda dà sudetti di supplemento idoneo fino al Capitolo, o Dieta, dove si farà l'Elezione di tutte le cariche, che vacaranno.

Delle mutazioni, e rinunzie di Badie.

Che volendo alcuno degl' Abbati di governo permutare con altro di governo, o Titolare per giuste cause dà riconoscersi dal Generale, Visitatori, e consenso dell' Eminentissimo Protettore *pro tempore*, possa farsi anche fuori di Capitolo, o Dieta; come anco volendo alcuno degl' Abbati di governo spontaneamente rinunciare, sia sempre rinvestito della Badia Titolare, che vacarà per l'assunzione di un Titolare alla Badia del renunciante, mà per giuste cause dà riconoscersi, come sopra. Che volendo desistere dal governo alcuno di quelli sono stati Generali, o Procuratori Generali, o di governo, possano in caso di vacanza, essere reassunti al Governo nè Capitoli, o Diete egualmente ch' ogn' altro Titolare.

Delli Vocali esclusi.

Che quelli, li quali nè tempi passati sono stati Superiori Vocali in alcuno de'nostri Monasterj, e senza loro difetto, ora si ritrovano esclusi, godano in avvenire voce attiva perpetua ne'Capitoli Generali, mà senza successione in altri dopo la loro morte, ed abbiano abilità alla Badia Titolare, per l'assunzione alla quale godano i privilegj degl'altri Titolari.

Del Segretario.

Che il Segretario della Congregazione goda voce attiva, e passiva perpetua ne'Capitoli Generali, mà non nelle Diete particolari, nelle quali assista solo, come Segretario, o Cancelliere.

Di alcune abilitazioni.

Che quelli, li quali per trè governi intieri averanno lodevolmente esercitato l'Offizio, o del Priorato, o del Camerlengato, o della Cura di Anime, o le Confessioni Sacramentali de'Secolari, abbiano abilità alla Badia Titolare, purchè i Curati, e Confessori abbiano buona attestazione degl' Ordinarj, anzi avendo alcuno de sudetti esercitato fino al presente qualche tempo uno, o più di detti Offizj, le venga computato nel numero delli sudetti tre governi.

Delle precedenze.

Che per la precedenza frà Vocali entro, e fuori de'Capitoli, o Diete s' osservi l'uso antico della Congregazione, e come con Decreto particolare si stabilì nella sudetta Dieta Generale.

Delle Mozzette.

Che il Generale reassumesse l'uso antico della mozzetta, come sì prescrive anco dalla Costituzione della Congregazione.

Del Capitolo generale, e Dieta particolare.

Che si riduca il governo di tutti i Superiori Generali, e locali a quattro anni, di maniera che se bene tutti i Graduati sono perpetui, come sopra, tuttavia ogni quattro anni abbiano dà eleggersi nuovi Superiori Generali, e variarsi i governi dà un Monastero all' altro. Che il Generale in mezzo al governo abbia à convocare una Dieta particolare in quel Monastero, che giudicarà più di proposito, in cui intervengano con i loro voti solo il medesimo Generale, il Procurator Generale, quelli sono stati Generali, o Procuratori Generali, li quattro Definitori del Capitolo antecedente, li due Visitatori *pro tempore*, ed il Superiore locale, dove si celebra la Dieta, li quali abbiano facoltà di provedere gradi, ed Offizj, che vacassero, e far tutto ciò, sarà giudicato espediente per utile della Congregazione, fuor che di rimovere dall' Offizio, o dalla stanza i Superiori Generali, e Locali, e non in caso, o di rinuncia, o per loro istanza, o per canonica disposizione, alla quale Dieta intervenga anco il Segretario, mà come Cancelliere, *ut supra*.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, in præfata Dieta Generali ordinatum fuerit, ut Constitutiones, & Declarationes hujusmodi huic Sanctæ Sedi præsentarentur, ad hoc ut Apostolicæ confirmationis robore munirentur, Nobis propterea dictus Joannes Matthæus Abbas Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Abbatis Generalis.

§.3. Nos igitur ipsius Joannis Matthæi Abbatis Generalis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existat ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super statu Regularium deputatorum, qui rem mature per binas vices discusserunt consilio, supradictas Ordinationes, Declarationes, & Acta ultimæ Dietæ Generalis Monachorum Silvestrinorum habitæ de mense Novembris 1681., præsidente, & approbante supradicto Jacobo Cardinali Congregationis hujusmodi Protectore, in omnibus, & per omnia auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa ab iis, ad quos pertinet inviolabiliter observari, & executioni mandari præcipimus, sub pœnis Congregationis eorumdem Cardinalium arbitrio infligendis, ac salva semper in præmissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relatarū Constitutionum.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Silvestrinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficenter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam im-

impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Januarii MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXI.

Dat. 20. Mar. 1683. An. 7.

Confirmantur Statuta pro Ecclesia, & Hospitali Sancti Antonii Lusitanorum de Urbe.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo militantis Ecclesiæ solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam constituti, ea, quæ pro felici Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum, præsertim in Alma Urbe Nostra, veræ Religionis Arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christianæ Reipublicæ partes assidue promanant, positorum, directione, ut ibidem omnia recte, atque ordine fiant, provide, sapienterque constituta, atque ordinata esse noscuntur, quo firma semper, illibataque persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Prædicta Deputatorii Statuta in Congregatione approbata fuerunt.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Deputati, seu Administratores Ecclesiæ, & Hospitalis Sancti Antonii Nationis Lusitanorum de Urbe præfata, quod ipsi nonnulla Statuta, & Capitula pro felici, prosperoque dictarum Ecclesiæ, & Hospitalis regimine, & gubernio fecerunt, & prævia matura discussione in eorum Congregatione approbarunt, ac in unum volumen redigi curarunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

Proemio, ed uniforme Risoluzione di tutta la Nazione Portoghese per li Statuti della Chiesa, ed Ospedale di S. Antonio di Roma.

In nome della Santissima Trinità Padre, Figliuolo, e Spirito Santo, tre Persone, e un solo Iddio, e de' SS. Apostoli Pietro, e Paolo, e del glorioso S. Antonio, sotto il di cui Titolo è fondata la Venerabil Chiesa, ed Ospedale della Nazione Portoghese in questa Corte di Roma nel Rione di Campo Marzo nell'Anno di Nostra Salute 1678. li 19. del mese di Aprile, e del Pontificato della Santità di Nostro Signore Innocenzo Papa XI. nell'anno secondo, assistendo nella Corte di Roma per Ambasciadore del Serenissimo D. Pietro Principe, e Signore Nostro, l' Illustrissimo Signor D. Luigi di Souza Arcivescovo di Braga, avendosi di suo consenso celebrata la Congregazione generale nella forma solita nel sopradetto Ospedale, presenti in essa i Signori Emanuel Figueiredo Barretto moderno Governatore, e Lazaro da Silva Barbosa antico, il Marchese Francesco Nunez Sanchez, Martino di Mesquita, Emanuele di Messa Cid, Giovanni de Almeida Celso, Baldassar Gomez Homem, Luigi Macheino, Gonzalvo de Paiva, Francesco Perez Vergueiro, Emanuele de Sauza Pereira, Antonio de Faria, Carlo de Figueiredo, Emanuele de Sauza de Lima, Francesco Correa Bravo, ed Emanuele Diaz de Mesquita, i quali rappresentando come Deputati il corpo di tutta la Nazione, e procurando il buon governo della detta Chiesa, ed Ospedale, avendo più volte considerato, come per la varietà de'tempi s'era alterato l'antico governo, in maniera, che non si osservavano i Statuti, che gl'Eminentissimi, e Reverendissimi Signori Cardinali D. Antonio di Chaves, D. Giorgio de Costa, Alfonso Gesualdo, ed il Signor D. Pietro Mascarelas Ambasciatore che fu del Signor Rè D. Giovanni il Terzo di Portogallo di gloriosa memoria, fecero, e ciascuno di loro fece in diversi tempi, decretorono *nemine discrepante*, esser precisa, ed urgente necessità di far nuovi Statuti per la direzione, e buon governo di detta Chiesa, ed Ospedale, e si ordinò, che con la maggior brevità possibile si facessero detti Statuti, conformandosi quanto più potessero co'Statuti antichi, e discussi, fossero confermati da Sua Santità per potersi con essi governare, ed amministrare la detta Chiesa, ed Ospedale, ed in conformità del soprascritto, dopoche più volte furono conferite le cose necessarie, e convenienti al buon governo di detta Chiesa, ed Ospedale, fecero, e decretorno i Statuti seguenti, quali furono letti, ed approvati nella forma, che à basso si dichiara.

STATUTI

Della Chiesa, ed Ospedale di S. Antonio de' Portoghesi divisi in tre libri.

Nel primo, si tratta dell'origine, e fondazione della Chiesa, ed Ospedale, e dell'Elezione de' Deputati, Offiziali, e suoi Oblighi, e beni temporali.

Nel secondo del culto Divino, e dell' Elezzione de'Cappellani, e suoi pesi.

Nel terzo dell'Ospitalità, ed Infermeria, e degl'altri Offiziali dell'Ospedale, che dentro esso assistono.

LIBRO PRIMO

Diviso in cinque titoli.

Dell'origine, e translazione della Chiesa, ed Ospedale, e degl'Oblighi, che gli sono stati imposti, e si osservano.

Del Protettore di detto Ospedale, e Chiesa, cioè gl'Ambasciatori di Portogallo *pro tempore*.

Dell'Elezzione, e Congregazione.

Delli Governatori del detto Ospedale.

De'Consiglieri, ed altri Offiziali della Congregazione.

TITOLO PRIMO

Dell'origine, e translazioni di questa Chiesa, ed Ospedale, e delle obligazioni, quali si osservano.

Della prima Origine, & Oblighi.

La Chiesa, ed Ospedale di S. Antonio de' Portoghesi ebbe origine, e principio da una Signora Portoghese chiamata D. Hiomar naturale di Lisbona, la quale fondò, ed edificò in certe sue Case vicino alla Parrocchia della Chiesa de' SS. Sergio, e Bacco nel Rione de'Monti in questa Corte di Roma *sub Invocatione* del Santissimo

Presepio nell'Anno del Signore 1363. con obligo, che si dica ciascun giorno nella detta Chiesa per la sua anima, e degl'altri Benefattori una Messa bassa *de Requiem*, e che nel giorno di Natale si celebri una Messa cantata in onore a lode di Nostro Signore Giesù Cristo, e del suo Santissimo Natale, e che continuamente vi sia una lampade accesa avanti l'imagine di detto Altare, e perchè la detta opera e degna di memoria, è parso conveniente, che di essa in primo luogo, si facesse menzione à cui perpetuamente costi, e si soddisfacci à ciò, che, si deve, come in effetto si osserva, e commandino che si osservi, e si soddisfaccia più intieramente, eccettone però che la Messa de *Requiem*, si soddisfa nelle Feste doppie, con la corrente, conforme il Decreto di Alesandro Settimo, e Clemente Nono di sa. mem.

Capitolo Secondo

Della Chiesa, ed Ospedale, e suoi Oblighi, e traslazione di essi.

L' Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal D. Antonio Martins de Chattes Portoghese Vescovo del Porto nell' Anno del Sig. 1440. di nuovo fondò la detta Chiesa, ed Ospedale nel Rione di Campo Marzo, dove al presente sì ritrova, sotto l'Invocazione di S. Antonio, e per non esservi memoria di questa fondazione, nè potersi penetrare di certo gl'oblighi, e pesi, che restorono al detto Ospedale, ordinorono, che sì dica ciascun giorno in *perpetuum* una Messa per l' Anima del detto Sig. Cardinale, come fin' ora sempre sì è costumato. *Item* che ciascun Cappellano *extranumerario* sia obligato a dire una Messa ogni settimana per l'Anima del Sig. Cardinale, e Benefattori.

TITOLO SECONDO.
Del Signor Protettore.

Capitolo Unico.

Perche altre volte, si fecero simili Statuti per questa Chiesa, ed Ospedale, la protezzione fu data al Rè di Portogallo, confermandosi in ciò la Nazione coll'uso, e possesso antichissimo, decretò, che del medesimo modo nel medesimo Signor Rè di Portogallo, e suoi Successori, la di cui Persona rappresenta quì il suo Ambasciatore, a chi, e Governatori, ed Officiali presenti in essa, e quei che in avvenire saranno, ricorreranno, e chiederanno ajuto, e favore nell'occorrenze, e nel giorno, che dourà farsi l'elezzione del Governatore, e d'Offiziali, per il governo della detta Chiesa, ed Ospedale da farsi ogn'anno, per parte della Congregazione gli domandaranno i Governatori, voglia intervenire, acciò colla sua presenza, ed autorità le tali elezzioni si facciano, come comple al servizio di Dio, e credito della Nazione, ed in caso che non vi sia Ambasciatore di Portogallo in Curia, si osserverà coll'Inviato, o Residente quel che sopra si è detto nel *Cap*.8.

TITOLO TERZO.

Dell' Elezzione, e Congregazioni.

Capitolo Primo.

Del numero, e qualità delle Persone, che rappresentano tutta la Nazione, ed anno da trattare del governo della Chiesa, ed Ospedale.

Attento, che questa Chiesa, ed Ospedale son stati instituiti, e fondati per Portoghesi, conviene, che per essi, e non per altri di differente Nazione siano governati, ed acciochè nel governo, si proceda sempre con prudente considerazione, e maturità, si decretò, che di tutti quelli della Nazione Portughese, che risiedono in questa Corte, si deputino, e si scieglino venti persone, nelle quali potranno entrare solamente quattro Secolari, benchè conjugati, e tutti saranno de più prudenti, onorati, e di bontà di vita, e costumi, e sufficienza, e benestanti, che in essa vi sarà, e queste rappresenteranno tutta la Nazione, e del detto numero non potrà essere nominato, salvo, chi sarà nato nelli Regni, o Dominii di Portogallo, eccetto quelli nati in Roma, essendo figli de'Portoghesi; ne Frate, o Religioso alcnno di qualsivoglia Ordine, o Religione che sia, salvo quei de'Cavalieri, e Religiosi degl'Ordini Militari del Nostro Sig. Gesù Christo, S. Giovanni Gerosolimitano, S. Giacomo, S. Benedetto de Avis, perchè questi potranno essere eletti, ed entrar nel detto numero, ne alcun'altro potrà esser nominato, ne entrar nel detto numero Cappellano alcuno, che attualmente serva la detta Chiesa, ed Ospedale, o per il passato sia stato, ne possono, che dentro di esso sia alloggiata, ne altro che stia in servizio di alcuno, eccettone, Gentilhuomo di Cardinale, o di Ambasciatore del Rè nostro Signore, ne veruna persona, che in questa Corte dimorasse contro il servizio del medemo Signore; o che sia disnaturalizato da suo Regni.

Capitolo Secondo.

Come si farà l'Elezzione delle venti persone per il governo, e come si procederà nella surrogazione di quelle, che mancheranno.

1. L'elezzione delle venti persone, che rappresentano tutto il corpo della Nazione, si farà votando per fave bianche, e negre nelle persone, nelle quali concorreranno maggior qualità nel Capitolo soprascritto dichiarate. E a quest'effetto, si ordina, che nella Congregazione particolare un mese avanti, si deputino due Congregati di essa, acciò s'informino de'Portoghesi, che sono presenti in questa Curia, ed in che concorrano le qualità dette di sopra, e dall'informazione di essi la Congregazione particolare sciegliera per voti secreti quei, che saranno piu sufficienti, e quelli, ne'quali concorrerà la maggior parte de' voti saranno messi in lista, essendo nominati almeno per due ciascun luogo vacante, ed il Governatore moderno proporrà in Congregazione Generale, la quale ordinarà s'intimi nel giorno di S. Tomaso Apostolo, dicendo, che de' nominati nella lista, si devono elegger quei, che mancano per adempimento del numero de venti, ed allora si farà l'elezzione nella forma, che si fa quella de'Governatori, e d'Offiziali, e tale nomina ammissione, e surrogazione, si notarà nel Libro de' Decreti per mano del Notaro, conforme questi Statuti dispongono, di modo che possa far fede in giudizio, e fuori di esso, e subito il Gover-

na-

natore moderno farà avvisato ciascuno de novamente eletti, e gli darà una copia di questi Statuti con obligo di restituirli in caso di partenza, o mancanza dalla Congregazione, acciochè ogn'uno lo tenga, e leggendola sappia ciò, che appartiene al suo obligo, ed a gl'altri Officiali della Chiesa, ed Ospedale.

2. E perche puo succedere, che nella Corte non ritrovi tanto numero de' Portoghesi, nè quali concorrano le qualità, e requisiti in questi Statuti, si ordina che col parere del Signor Protettore, e della Congregazione particolare, possa scemarsi detto numero de 20., con questo però, che almeno restino 12. di essi, ma se mancheranno tanti, che non arrivi il numero a dodici, basterà qualsivoglia numero, che si troverà per eleggere quei, che mancano al numero di venti a tutto il tempo, che gli parerà conveniente.

3. E succedendo, che la Corte partisse da Roma per alcuni giorni, ed alcune persone delle venti partissero insieme con essa, in quanto la detta Corte sarà asente, non potranno esser levati dal numero, ne altri in suo luogo surrogati, in quanto staranno in detta Corte, ma che restino però dodici persone per il meno, che attendano al governo della Chiesa, ed Ospedale, e restando in minor numero, ne perciò saranno esclusi gl'asenti, ma si elegeranno le persone, che mancheranno per empirsi il numero de' dodici, e tornando i detti asenti, non saranno levati quei, che novamente fossero eletti, benche passi il numero de 20., e dopo per il tempo avanti con la mancanza di ciascuno di essi resterà il numero de'20.

CAPITOLO TERZO.

De'Casi in che ciascuna delle 20. persone potranno non esser intimate per la Congregazione.

1. Se qualche persona del numero de' venti, essendo tre volte intimato per le Congregazioni Generali, o particolari trascurerà di venire ad esse senza legitima causa, in nome della medesima Congregazione Generale il Governatore la manderà ad intimare per il Mandataro, acciò intervenga alle seguenti, e non mandando scusa legitima, provederà il suo luogo, e non sarà mai più avvisato per veruna Congregazione, di che si farà Decreto, di quello, che sarà di nuovo provvisto, e nientedimeno ordiniamo, che se gli mandi la sua Candela nella festa della Purificazione, e nella sua morte se gli dica la sua Messa, conforme lo Statuto Titolo 4. *Cap.*1. §.16.

2. Parimente saranno intimati quelli, che saranno turbolenti nelle Congregazioni, essendo prima ammoniti dal Signor Protettore, e in suo luogo dalla Congregazione particolare, e della detta ammonizione, si farà Decreto nel Libro de' Decreti, acciò di essi costi.

CAPITOLO QUARTO.

Delle Congregazioni, e quante se ne faranno ogn'anno, e come s'intimerà ad essi.

1. Conviene per il Buon Governo di questa Chiesa, ed Ospedale, che almeno si faccino ciascun'anno 16. Congregazioni, cioè quattro generali, e le dodici particolari; le generali si faranno nel giorno di S. Tomasso Apostolo per eleggere o le persone, che mancheranno al numero delle venti, e giorno dell'Innocenti per l'elezzione del Governatore, ed altri Offiziali della Congragazione particolare, e passati li 15. di Maggio, doppo esser venuti li Memoriali per le Doti del Rev. Antonio de Rivar, acciò nella detta Congregazione, si eleggano Visitatori nella forma del titolo 4. *de' Governatori Cap.*1. §.28., e 29., a quali si daranno altri quindici giorni per visitar le Donzelle, che chiedono dette Doti, e l'altra si farà nel principio di Giugno, acciò si diano in Congregazione le Doti alle Donzelle, che sono più degne nella forma del titolo 4. *de' Governatori Cap.*1. §.3., e venendo caso, nel quale sia necessario intimarsi più Congregazioni Generali, e particolari, si farà intimare, quando gli parerà, e se sarà cosa grave, e di considerazione, il Governatore moderno lo parteciparà prima al Signor Protettore, e della risoluzione se ne rogarà il Notaro nella forma solita.

Le Congregazioni particolari si faranno ogni mese nella Domenica, o in giorno di festa, o quando parerà più a proposito, ed in esse si tratterà del governo, e bene della Chiesa, ed Ospedale, e si vederanno tutte le liste delle spese, che in quel mese saranno fatte, tanto nella Sacristia, quanto nell'Infermeria, e qualsivoglia altre dopo esaminate, aggiustate, e conferite co i libri, di dove provennero, dal Governatore moderno, e se alcuno de'Contatori le vorrà di nuovo conferir co'libri, le potrà fare, ed al piede di esse, si faranno i mandati passati in Congregazione, quali i due Governatori sottoscriveranno, ed il Computista registrerà, mettendo in margine a mano sinistra il numero del mandato, e da basso del numero una nota di quello, a cui appartiene v.g. Sacrestano, Infermeria, Cerarolo, ed a mano dritta tirarà la partita per abbaco di ciò, che importarà, ed a piedi alla margine del mandato, si metterà per nota a num.000.; registrato a foglio 000., e sarà sottoscritto, sì anche i Governatori, i Decreti del Libro. Item di tutto quello, che si determinarà in ogni Congregazione, si farà nel libro di esse ricordo, quali i Governatori, e Consiglieri, che si trovaranno presenti le sottoscriveranno.

3. Il Governatore moderno farà intimare le dette Congregazioni, dando al Mandataro la lista delle persone, che in esse hanno da intervenire, che saranno i due Governatori, il Camerlengo, i cinque Consiglieri, ne'quali, si votò per Governatore nell'ultima elezzione, del numero de'quali saranno i due Contatori, sì anche interverrà il terzo Archivista, che sarà eletto per i tre Governatori, cioè per i due ultimi più antichi, e per quello novamente sarà eletto, e quando assisterà alla Congregazione il Signor Protettore, toccarà l'elezzione dell'Archivista, e due Governatori più moderni al Signor Protettore, così anche assisterà nelle Congregazioni particolari il Computista per quello, che possa concernere il suo offizio, e due, o tre giorni avanti darà il Governatore la detta lista delle persone al Mandataro, acciò abbia tempo di ricercarle, e non trovandole personalmente, gli lascerà l'intimazione scritta in Casa. E si ordina al tal Mandataro, che facci ogni diligenza, che dette intimazioni siano fatte personali, e del seguito testificherà per scritto, e l'Offizio di Mandataro lo farà il Sottosagrestano, come se gli ordina nel

suo

suo raggionamento, quale se per negligenza lascerà di chiamare qualcuna delle persone, e non farà la diligenza necessaria per intimarle, sarà punito ad arbitrio del Governatore, e se ciò facesse per malizia senza speráza di reintegrazione.

Capitolo Quinto.

Del Luogo nel quale si hanno da fare le Congregazioni sì generali, come particolari.

Quando, si abbino da fare le Congregazioni generali, o particolari per qualsivoglia causa, che sia, si faranno sempre dentro dell' Ospedale nelle Stanze, che a questo effetto saranno deputate, e mai fuori di esso, si potranno fare.

Capitolo Sesto.

Delle Congregazioni generali, e forma con cui si faranno, e della loro potestà.

Le Congregazioni acciò siano valide, oltre, che precedano le cose, che nel *cap.*4. si dichiara, si faranno coll'intervento della maggior parte delle 20. persone, che rappresentano tutta la Nazione, ed il Notaro quale farà Decreto di quelche si risolverà ne'libri a quello a cui il negozio apparterrà, e di altro modo saranno nulle, di niun vigore. Alla Congregazione generale solamente aspetta far tutti i contratti, compre, e vendite, che saranno utili all'Ospedale, ed accettare tutte le lascite per ultima volontà; ma perchè, e difficile radunare il numero bastante per la tal Congregazione, potrà essa dare, e cedere tutta la sua facoltà alla Congregazione particolare, acciochè in suo nome possa risolvere, e terminare tutte, e qualsivoglia delle dette cose, e se a sorte vi occorresse qualche dubbio per l'intelligenza de'presenti Statuti, la Congregazione generale gli potrà risolvere, ed interpretarli, come meglio gli parerà con tanto, che nell'interpretazione venga la maggior parte de'voti della detta Congregazione generale, e nessuna persona possa accrescere, ne diminuire ne'detti Statuti senza ordine espresso di S. Santita, ed il contrario sarà nullo, e di niun valore.

Quel che può succedere trattarsi nella Congregazione generale, (il medesimo s'intende nella Congregazione particolare, quando la Congregazione gli commette punti difficili, come di materie de'Canoni, o di coscienza), si ordina, che non si decidano nella medema Congregazione, nella quale saranno proposti, ma che in una si propongano, e si dia tempo a' Congreganti per considerare, e consultare i detti punti di modo che nella seguente Congregazione possano con prudenti risoluzioni deciderli.

Capitolo Settimo.

Della Congregazione particolare, e come si farà, e della potestà, che ha.

1. La Congregazione particolare, che si ha da fare almeno nel fine di ciascun mese in Domenica, o giorno festivo, se non parerà più conveniente in giorno fra Settimana, il Governatore moderno la farà intimare la mattina all'ore, che pareranno più convenienti, e per essere valida basterà, che v'intervenghino ad essa uno de' Governatori con tre Consiglieri, o due, ed il Camerlengo, e sarà nulla, se con minor numero di tre persone, ed un Governatore, si farà.

2. Intervenendo nella Congregazione tre persone, e due Governatori, e votando due per una parte, e due per un'altra, deciderà il Governatore per aver questo voto qualificato; ma in caso, che solamente con due persone intervenissero due Governatori, che ambedue hanno voto qualificato, votando uno con un Consigliero, ed il Camerlengo per l'altro, la materia resterà indecisa fino alla seguente Congregazione, finche intervengano più persone.

3. Averà potestà, e per questi Statuti se gli concede, per avvertire i Governatori, e ciascuno di essi trovando, che contravenga a questi Statuti, ed in contumacia la detta Congregazione particolare potrà fare intimare la Congregazione generale, acciò si disponga, ed entraranno in suo luogo i Consiglieri, che nell'elezione del Governatore restorono 1., e 3. in voti, se saranno tutti due, entrerà in luogo del Governatore più antico quelche restò 3. in voti, il tutto nella forma *del titolo* 4. *Cap.*5. §.10.

4. Mancando alcun Governatore nell'osservanza di questi Statuti, il colpevole non entrerà nella Congregazione, nella quale si averà da trattare di detta colpa, ancorche gli appartenga l'intimazione della detta Congregazione per essere il più moderno, ed esso non la intimarà, ma in suo luogo il più antico; ma prima d'intimare questa Congregazione darà parte al Congregante piu antico, ed al Camerlengo *pro tempore*, e col beneplacito d'ambedue potrà intimare la detta Congregazione, e senza il tal beneplacito in niun modo.

5. In caso, che alcun de'congregati manchi nell'osservanza di questi Statuti, non sarà intimato per quella Congregazione, nella quale, si deve trattar deva esso esser ammonito nella seguente. E accadendo, che senza essere chiamato voglia entrare nella Congregazione, la detta gli lo proibirà, e sarà tenuto ad ubbidire, come anco in caso, si trovasse in Congregazione, e gli fosse ordinato l'uscire.

6. Potrà ricevere li Cappellani, che gli parerà, come anche licenziarli, o qualsisia persona dell'Ospedale, che non farà quelche gli tocca, e alla detta Congregazione tocca eleggere il Medico per l'Ospedale, Barbiero, e qualsivoglia altro Offiziale.

7. Potrà ricevere di nuovo qualche Cappellano, o Offiziale della Casa, che qualcuno, o tutti due i Governatori averanno licenziato, quando gli costi esser stati licenziati senza raggione.

8. Potrà anche spendere per mano de Governatori tutto il denaro, che sarà necessario per il servizio ordinario della Chiesa, ed'Ospedale, ed in niun modo s'intrometterà ne contratti, ed ultime volontà, se non quando gli sarà commesso dalla Congregazione Generale, come nel Cap. di sopra si dichiarò.

9. Gli tocca pure tassare tutte le spese, che si faranno nella Settimana Santa, nella Festa della Candelora, di S.Antonio, e di S.Isabella, procurando regolar sempre la spesa con la possibilità della Casa. Similmente detta Congregazione deve aggiustare i conti degl' Arteggiani della Casa, quando le loro Liste passino venti scudi.

10. La

10. La Congregazione particolare non potrà disporre ne ordinare cosa, che sia contro lo Statuto, ed in caso vi sia dubbio circa l'interpretazione, s'intimarà la Congregazione Generale, la quale determinerà quel che sarà meglio per il bene, e governo del nostro Ospedale,

Nel principio della Congregazione, si recitaranno le seguenti preci dal Sacerdote più antico, quando alcun de' Governatori non vi sia, ed essendo questi ambedue Sacerdoti, le dirà il Governatore più antico, perchè deve sempre in tutto aver la precedenza.

Veni Sancte Spiritus reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende.

℣. *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.*

℟. *Et renovabis faciem terræ.*

℣. *Memento Congregationis tuæ.*

℟. *Quam possedisti ab initio.*

℣. *Domine exaudi &c.*

℟. *Et clamor meus &c.*

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

Deus qui corda fidelium S.Spiritus illustratione docuisti, da Nobis in eodem Spiritu recta sapere, de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum &c.

Oremus.

Actiones nostras quæsumus Domine &c.

Nel fine della Congregazione si dirà il seguente.

Antiphona ad divum Antonium.

Si quæris miracula, mors, error calamitas.
Dæmon, lepra fugiunt, Ægri surgunt sani.
Cædunt Mare vincula, membra, resque perditas, petunt, & accipiunt Juvenes, & cani.
Pereunt pericula, cessat, & necessitas.
Narrent ii, qui sentiunt, dicant Paduani.
Cædunt Mare &c.
Gloria Patri &c.
Cædunt Mare &c.

℣. *Ora pro Nobis B. Antoni.*

℟. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus &c.*

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum spirirtu tuo.*

Oremus.

Interveniat pro nobis quæsumus Domine Sanctus tuus Confessor Antonius, quem virtutibus, miraculorum prodigiis, & signis decorasti. Per Christum Dominum &c.

Oremus.

Deus, cui proprium est misereri &c.

Oremus.

Deus veniæ largitor, & humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuam, ut nostræ Congregationis Fratres, Sorores, Familiares, & Benefactores nostros, qui ex hoc sæculo transierunt, Beata Maria semper Virgine intercedente, ac B. Antonio, ac omnibus Sanctis ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum &c.

℣. *Fidelium &c.*

℟. *Amen.*

Capitolo Ottavo.

Come nelle Congregazioni sarà trattato l'Inviato, o Residente di Portogallo.

L'Inviato, o Residente di S.Maestà, essendo nato ne' Regni di Portogallo assisterà alle Congregazioni in mancanza dell'Ambasciatore nel giorno dell'elezzioni, per il che sarà intimato dal Governatore moderno, ed impedito, dal più antico. E si gli darà una Sedia di Vacchetta, che starà nel mezzo de'banchi, ne' quali siedono i Governatori, ed' altri Congregati, essendo Sacerdote reciterà le Orazioni sopradette, e si osserverà il medesimo modo nella nominazione degl'Elettori, che si dice nel Capitolo X. *dell' Elezzioni.*

Ed assistendo la Congregazione a gl'Offizj Divini, sederà il detto Inviato, o Residente nella sua Sedia, com'è solito, con un cuscino a piedi, e gl'altri Congregati ne' banchi d'appoggio, che staranno nella Chiesa, sederanno senza precedenza, eccetto i Governatori, che saranno ne' primi luoghi, precedendo il più antico al moderno.

Capitolo Nono.

Della qualità de' Governatori, Congregati, e d'altri Offiziali della Congregazione, che il Notaro leggerà nella Generale, ogni volta, che si hanno da eleggere.

Attento che Governatori, e Consiglieri della detta Chiesa, ed Ospedale *pro tempore* rappresentano tutta la Nazione, e da quali i Cappellani, ed'altre persone, che saranno nella Chiesa, ed Ospedale, hanno da pigliar direzzione, correzzione, e riprensione: si ordina che gl'Elettori di essi cerchino di sciegliere, e nominare per Governatori, e Consiglieri tra li Congregati i più gravi, onorevoli, e ben costumati, e di buona fama, e di grand'autorità, ed'esperienza, e che siano benestanti, accioche in tutto possano meglio soddisfare agl'obblighi del loro offizio. E si ordina a gl'Elettori, che delle sei persone, che nomineranno per Governatore, e Consiglieri scieglino almeno tre, che già siano stati in Congregazione particolare, accioche una di queste tre, in che concorreranno più voti sia eletto Governatore, quale per la precedente esperienza del governo potrà dar la debita satisfazzione. E in niun modo si ammetta per Governatore alcun nuovo Congregato, ancorche concorrano in quella tutti i requisiti in grado superiore, nè Secolari, ma solo si ammetteranno, che incedano in abito, e tonsura.

Capitolo Decimo.

Dell'Elezzione de' Governatori, Camerlengo, e Consiglieri.

Pare più conveniente, e si ordina, che nel giorno degl' Innocenti, si faccia l'elezzione de' Governatori, ed'altri Offiziali, si perchè tutti più comodamente possano intervenire a quella, come anche essendo principio; e fine di anno; a quest'effetto i due Governatori anderanno due giorni avanti a darne parte al Sig. Protettore, Inviato, o Residente a pregarlo, che per amor di Dio, ed onorevolezza della Nazione, voglia trovarsi presente all'elezzione, e con suo consenso nel detto giorno, o altro a suo arbitrio l'anderanno a levare la mattina, e servire nell'entrar nella Chiesa il Governatore Sacerdote, e non essendovi, il più antico si avanzarà per dar l'Acqua Santa al detto Signore. E doppo fatta

fatta l'Orazione, tutti i Congregati l'andaranno corteggiando sino alla Sala, dove si ha da fare Congregazione, che starà ben ornata, ed una sedia di broccato posta nel luogo superiore, con un buffetto d'avanti, essendo Ambasciatore, ed essendo Inviato, o Residente, si osserverà nel toccante alla Sedia quelche, si dice nel *Capitolo* 8. §.1. E a mano sinistra un banco per sedere il Notaro, ed una Tavola, nella quale starà un Offizio della Madonna, questi Statuti, Libri del le Congregazioni, bussola di legno, una Cassa per metter i voti, ed un'altra con fave bianche, e negre, inchiostro, penne, carta con 20.mezzi fogli, in ciascuno de'quali saranno scritti i nomi di tutti i Congregati col medesimo carattere, ed a tergo per soprascritto il nome del Congregato, a cui ha da esser dato il mezzo foglio. E subito il Governatore più antico, che starà alla mano dritta del Signor Protettore, Inviato, o Residente, riferirà quelche importò in quell' anno l'entrata, ed uscita della Chiesa, ed'Ospedale, e lo stato delle liti, e tutto il rimanente, e doppo il Governatore moderno, che starà nel primo luogo a mano manca, ordinerà al Notaro, che dia giuramento a quelli, che di nuovo entraranno, di osservare i Statuti, e segreto nelle cose, che nelle Congregazioni saranno trattate, richiedendo segreto; e votar sempre nelle persone più atte per il bene, e servizio della Chiesa, ed'Ospedale. Et il detto Notaro dirà subito in voce alta, che si vota per gl'Elettori, che saranno due, quando sarà presente il Signor Protettore, Inviato, o Residente, e questi assonti saranno tre, e distribuirà i detti 20. mezzi fogli, dando a ciascuno quello, che averà soprascritto in suo nome, e di lì il Votante levarà due in chi vuol votare, a quest'effetto saranno fatti certi tagli tra nome, e nome, e piegati gli metterà nella Cassa destinata, che già allora starà posta nel buffetto avanti il Signor Protettore, Inviato, o Residente. E doppo aver votato si alzeranno i Governatori col Notaro, e contaranno i voti, & i due, in chi sarà concorso maggior numero de' voti, saranno Elettori, col Sig.Protettore &c., e ciascuno nominerà per Governatore due persone, se averà da eleggersi un solo. Però se si averanno da eleggere due Governatori, il Sig. Protettore, Inviato, o sia Residente nominerà tre, di modo che nel primo caso saranno nominati in tutto sei, e nel secondo sette, de' quali saranno almeno tre Congregati antichi, perchè in uno di questi si ha da votare per Governatore, come si dispone nel *Capitolo* 9. §.1., ed il Notaro scriverà i nomi di quelli, segnando con una Croce i nomi di chi sarà stato in Congregazione particolare, ponendo una Croce in ciascun nome, e subito nominarà il Notaro uno di essi nominati dagl'Elettori dicendo. Si vota per Governatore nel Sig. N., dando il vaso di legno al Signor Protettore, Inviato, o Residente, essendo presente, e doppo a'Governatori, ed altri Congregati, raccoglierà in esso le fave bianche, o negre, che segretamente dettero, ed in quanto si votarà nel detto Sig. N., quello non potrà votare accioche non possa votare in se stesso: terminati li voti il Sig.Protettore, Inviato, o Residente, se sarà presente, e i due Governatori col Notaro registraranno le dette fave, per vedere se sono più, o meno del numero de'Congregati presenti, ed essendosi, in tal caso, si votarà di nuovo, ma caso che non sia maggior numero, o minore, si scriverà in una carta, che il detto Sig. N. ebbe tanti voti per Governatore, e si proseguirà a votare nel medesimo modo negl'altri nominati per gl'Elettori, che sono stati nella Congregazione particolare, e non si votaranno per Governatori quelli, che non averanno assistito per un'anno alla detta Congregazione particolare, conforme lo Statuto *Capitolo* 9. §.1., e finito di votare, chi averà più fave bianche sarà Governatore, e servirà con quello dell'anno passato, e li cinque serviranno de'Consiglieri, in modo, che tutti sette col Cammerlengo, e terzo Archivista faccino Congregazione particolare, e publicata l'elezzione, dirà il Governatore moderno, che si elegghino, e deputino due Contatori per ricevere i conti, come dispongono i Statuti, i quali Contatori saranno del numero de' detti cinque, che furono nominati di nuovo conforme al *Capitolo*. 4. §.3., e similmente eleggerà la detta Congregazione un Camerlengo, seguendo il modo dell'elezzione del Governatore, e si dirà, rinoverà procura, acciò l'Esattore possa riscotere, ed'esiggere tutto ciò, che proviene alla Chiesa, ed'Ospedale. Si eleggerà pure il terzo Archivista da'Governatori nella forma del *Capitolo* 4.§.3. Ed al Governatore, ed altri Offiziali nuovamente eletti darà il Notaro giuramento di far bene i loro offizj, ed osservare i Statuti.

Capitolo Undecimo.

Come si darà il possesso al Governatore nuovamente eletto.

Il Governatore, che resta più antico farà intimare Congregazione particolare per il primo giorno di Gennaro, e saranno intimati per quella solo i Consiglieri, ed Officiali nuovamente eletti, ed il Governatore, che finì, e quello, che fù terzo Archivista; ad effetto che l'uno, e l'altro consegni le Chiavi dell'Archivio, e nella detta Congregazione darà possesso al Governatore moderno, dandoli tutte le Chiavi, che toccano al suo peso, e gl'Inventarj della Chiesa, ed'Ospedale, e nel medesimo modo il Governatore, che finì, consegnarà al Successore il sigillo, e chiave dell'Archivio, e qualsivoglia altra scrittura, o libro, che averà appresso di se appartenenti al governo della Casa, e subito il Governatore moderno, mandarà a chiamare i Cappellani, ed in nome della Congregazione gli licenziarà in quanto non siano ricevuti più che per un'anno, e parendo conveniente, che continuano un'altr'anno nella Congregazione seguente, gli tornerà a riceverli.

Capitolo Duodecimo.

Come si procederà se il Governatore non vorrà accettar la carica.

Accadendo, il che Dio non voglia, che il Governatore eletto non voglia accettare la carica, subito entrarà in essa quelche restò secondo i voti, senza violentare, nè astringere il primo nell'accettazione, perchè non si può sperare deva soddisfare alla sua carica chi non potendo, o non volendo l'accetta. E se non sarà pre-

presente nella Congregazione il detto Governatore eletto, nel giorno seguente l'andaranno a trovare, il Governatore, che finì, e quello, che hà da servire di più antico col Notaro, e gli significheranno come è eletto, e della sua risposta farà il Notaro fede, acciò per quello, o serva al suo Offizio, ad effetto, che in conformità di essa, o serva la carica, o non volendo esso, lo faccia il secondo in voti, come di sopra.

TITOLO QUARTO.

De' Governatori.

CAPITOLO PRIMO.

Degl'Oblighi del Governatore nuovamente eletto.

1. Al Governatore nuovamente eletto tocca aver cura delle cose, che spettano al culto Divino, governo della Chiesa, ed Ospedale, acciò siano nella forma, che dispongono i Statuti.

2. Primieramente andarà tutt'i giorni della Settimana a visitare la Chiesa, ed'Ospedale, e vederà se sta tutto con la decenza, che conviene, ed in quello, che troverà difetto ammonirà, riprenderà, e castigarà chi troverà, che per negligenza, o colpa non darà sodisfazione, ch'è obbligato a dare.

3. I giorni di Festa assisterà alla Messa cantata, ad effetto, che con la sua presenza nessun Cappellano manchi, e così celebrino gl'Offizj Divini.

4. Ordinerà, che s'aggiusti la Casa, e luogo, dove si hanno da fare le Congregazioni di tutto quello sarà di bisogno, e le farà intimare come si è detto nel *Capitolo* 4.

5. Saprà se il Sagrestano disse, e fece dir le Messe, e Responsorj degl'oblighi della Chiesa nel modo, che si contiene nel Capitolo, che tratta dell'Offizio di Sagrestano, e parimente vedersi, se il detto, o i Cappellani, ed' altri Offiziali fanno quel che gli tocca, come si contiene ne'Capitoli de' medesimi, ed accadendo, che uno, o più Cappellani siano ammalati, e quelli, che restarono non posSano dir Messa, e sodisfare a gl'oblighi della Chiesa, le farà dire d'altri Sacerdoti, dandogli l'elemosina ordinaria, e diranno le Messe nella nostra Chiesa.

6. Scriverà di sua mano in questi Statuti gl'oblighi delle Messe, e Legati, che di nuovo saranno accettati per la Congregazione Genele nel luogo, dove sono più. E similmente le farà notare nella Tavola della Sacristia.

7. Farà, che vi siano in Chiesa due casse, una per mettere l'elemosine, che i Fedeli daranno per loro divozione, la quale averà due chiavi, una che la terrà il Governatore, e l'altra il Sagrestano, e si aprirà ogni sei mesi, e quelche in essa si troverà, darà all'Esattore, acciò lo consegni al Camerlengo. L'altra Cassa servirà per l'elemosine delle Messe, le quali secondo, che verranno le scriverà il Sagrestano in un libro, per poterle secondo il numero applicare per l'intenzione di chi le manda a dire, che così ancora averà due chiavi, e si aprirà ogni mese, ed il denaro, che si troverà, si distribuirà a Cappellani, che avran sodisfatto le sudette Messe, e l'elemosina di quelle, che non sono ancor dette, si rimetterà nella Cassa per dirsi poi nel mese seguente, facendone il Governatore nota nel libro delle Messe.

8. Farà, che vi sia nella Sagristia un Libro, nel quale il Sagrestano scriva tutte le Messe, che si fanno dire, e si dichiarerà, come si diranno; se per l'anima di Sacerdote defonto, o defonta, o in onore di qualche Santo. Ed al piede di ogni Messa, si scriverà chi l'averà detta, ad effetto, che costi, e se gli dia l'elemosina. Le dette Messe si diranno nel modo seguente:

9. Primieramente diranno i Cappellani quelle, che dovranno per la Cassa. Secondo i medesimi Cappellani per se nelle vacanze, che hanno. Terzo i Cappellani extranumerarj, e quando vi saranno tante Messe, che non possano dirsi da' sopradetti, le diranno i Sacerdoti Portoghesi di buona vita, precedendo sempre i nostri Congregati, che vorranno venire a dire nella nostra Chiesa, i quali si spediranno, e se gli daranno vestimenti migliori, e il denaro che restarà delle Messe, che non si dissero, si rimetterà alla Cassa, come si è detto nel §.7.

10. E se qualcuno farà dir Messe, o fare alcuni suffragj, dando maggior elemosina del solito, il Governatore risolverà quelche sarà di più per la Casa, salvo se la persona, che le mandò a dire le dette Messe, o fare suffragj, dichiarò, che tutta l'elemosina, si dia a persona, o persone, che dicessero le dette Messe, o facessero i detti suffragj, il che si adempirà intieramente, e solo il Governatore potrà ripartire le Messe, come si è detto nel §.9., e gl'ordiniamo, che in niun modo consenta, si diano elemosine delle Messe, che verranno alla nostra Chiesa, acciò si dicano fuori di essa, per esser contro i Decreti della Sagra Congregazione del Concilio, e del parer de'Dottori, che dispongono, che le Messe, che si portano da' Fedeli ad una Chiesa, o Altare, non si possino celebrare altrove contro la volontà dell'Offerente.

11. Farà, che vi sia un altro Libro, nel quale si scriva tutta la Cera necessaria per il servizio della Chiesa, e sempre che l'averà da pigliare, comanderà al Sagrestano, che pigli il Libro, ed ambedue andaranno a casa del Cerarolo, e vedranno pesare la Cera, ed il numero delle libre si scriverà nel detto Libro dal medesimo Cerarolo, dichiarandosi il giorno, che si levò la Cera, ed il Governatore la farà mettere in una Cassa, che a quest'effetto averà, dove ancora starà il detto Libro, e di lì l'anderà dando quando vedrà, ch'è necessario, e domanderà al Sagrestano il resto delle Candele.

12. Nel principio del suo Offizio piglierà conto dal Sagrestano di tutta la robba, argenti ed altre cose, che sono in Sagrestia, e tutte le quali cose vedrà in particolare per l'Inventario in cui saranno notate dal medesimo Sagrestano, e glie le tornerà a consegnare nel medemo modo per Inventario sottoscritto, e metterà ne' Tiratori del Tavolino della Congregazione il Libro dell'Inventario, e se mancherà qualche cosa di poca importanza, la ricuperarà dal medesimo Sagrestano, come meglio gli parerà, ed essendo di considerazione lo notificherà alla Congregazione particolare, acciò essa ne proveda.

13. Che per avvenire qualsivoglia robba della Sagrestia, o Infermeria si disfarà; il Governatore metterà nell'Inventario la margine di tal robba, come si disfece, acciò che costi,

e non vi sia dubbio ne' conti, quali il Governatore Successore ad esso gli dovrà pigliare.

14. Item non consentera, che il Sagrestano, o Ospidaliere, si licenzino dall'Ospedale, senza che prima rendan conto di tutto quello, che per Inventario gl'è stato consegnato.

15. Item in niun modo lascierà seppellire corpo alcuno nella Cappella maggiore, o altre senza ordine della Congregazione Generale, quale si deve sempre dare a persone qualificate, e profittevoli alla Chiesa, ed' Ospedale.

16. Item se in questa Corte morirà alcun Congregato gli farà dire una Messa cantata per la sua anima, ed a quest'effetto farà intimar tutta la Congregazione, e a ciascuno de Congregati, che si trovaranno presenti, se gli darà una candela di due oncie, ed a ciascuno de' Cappellani similmente di due oncie, quali saranno obligati a dire un Officio di nove lezzioni avanti la Messa cantata, e quando il detto Congregante ordinasse esser seppellito in S.Antonio, il suo corpo sarà esposto nella Chiesa con otto Torcie, e seppellito nella Sepoltura commune de' Congregati: se però non avesse prima determinata altra a suo beneplacito, ed il tutto s'intenda gratis; Similmente si farà dire una Messa bassa per tutti i Congregati, che muojono fuori di questa Corte, benchè al tempo della sua morte, non lo siano, eccettone quei, che per colpa fossero levati dalla Congregazione Generale.

17. Item invitarà uno de' Sacerdoti della Congregazione Generale, o particolare, acciò dicano le Messe solenni degl'obblighi della Casa, quali potendo essere, si diranno sempre da uno de'Governatori Congregati.

18. Item quando vacherà Cappellania, o si averà da provedere di nuovo, mandarà 15. giorni avanti a metter gl'Editti nella Porta della Chiesa, acciò concorrano ad esse le persone, che questi Statuti dispongonono, quali daranno al Sagrestano i loro memoriali dentro il termine di otto giorni, acciò possa negl'altri otto il Governatore informarsi delle persone, che averanno sufficienza della vita, e de' costumi, e di quello troverà, riferirà in Congregazione avanti di principiarsi a votare.

19. Item manderà nel giorno della Purificazione di N. Signora a ciascuno de' 20. della Congregazione una Candela di mezza libra, ed a' Cappellani, che assisteranno, ne farà dare un'altra di 4. oncie, come anche manderà a' Benefattori, e farà tutte l'altre funzioni simili, che al Governatore più antico non saranno specialmente imposte.

20. Item ciascun Mese nel fine di esso salderà i conti co! Sagrestano delle spese, che si fecero nel tal Mese nella Sagrestia, cioè Cappellani, ed altre cose; e saldati mettendogli il suo rincontro di conferenza, ordinerà al Computista, che scriva il Mandato della detta quantità per essere passato in Congregazione, come si dice nel *Titolo* 3. *Cap*.4. §.2.

21. Nella Congregazione prossima, ed antecedente il giorno della Candelora farà la Lista de'Cerj, e Candele, che in detto giorno, si averanno da distribuire, e delle Libre, che importaranno, ordinerà che si faccia menzione sommariamente nel Decreto, che si farà da tal Congregazione, e per la detta Lista, si riceverà dal Cerarolo la detta Cera, e si scriverà nel suo Libro.

22. Similmente in altre Congregazioni antecipatamente, si tassarà la spesa, che si dovrà fare in qualsivoglia Solennità, cioè di Settimana Santa, S.Antonio, e S. Elisabetta &c. E di quello, si determinarà, ordinarà si faccia Decreto, e che si leggerà nell'atto dell'espedizione del Mandato da farsi a piedi della Lista di qualsivoglia Festa, e perchè il pagamento apparterrà a diverse persone, il Mandato si farà pagabile al Sagrestano, il quale copierà la detta Lista nel suo Libro, ed in esso gli faranno ricevuta quei, che da esso averanno riscosso.

23. Nel giorno di S.Antonio distribuirà a' Pellegrini quattro scudi di moneta, che lasciò il R.P. Antonio Diaz di bon.mem. da distribuirsi ogn'anno, così anche scudi moneta otto, che lasciarono il Dottor Belchior Barbosa, ed Antonio Lopez Nabo, leggendo prima di detta distribuzione la volontà de'Testatori per migliore effettuazione.

24. Procurarà di sapere, se alcun Portoghese sia carcerato, ed oprarà con carità tutto quello farà necessario per liberarlo, ordinando al Procuratore della detta Casa, che a quest'effetto faccia l'istanze necessarie avanti i Giudici, a cui spetta la Causa, valendosi nell'occorrenze dell'autorità del Signor Protettore, Inviato, o Residente.

25. Item nel principio del Mese di Maggio, farà metter Editti nella Porta della Chiesa, acciò concorrano tutte le Donzelle Portoghesi alle Doti della bo.mem. del R.P. Antonio Diaz, che si danno nel giorno di S.Antonio, ed in mancanza di esse le Castigliane, ed in mancanza di queste le Aragonesi, e Valenziane, o altre di qualsivoglia Corona di Spagna, ed in mancanza di queste le Borgognone, quali dentro 15. giorni metteranno i loro Memoriali in una Cassetta a quest'effetto destinata, che starà dentro la Chiesa vicino l'Acqua Santa, ed esso terrà la chiave, ed intimerà la Congregazione Generale, acciò in essa si facci l'Estrazzione del Rione per le Doti del R.Antonio de Bivar, ed i Visitatori nella forma, che si dispone nel *Capitolo* 29.

Forma dell' Editto.

26. A dì 13. Giugno giorno di S.Antonio di Padova, si danno in questa Chiesa le Doti della bon.mem. del R. Antonio Diaz, alle quali in primo luogo saranno ammesse le Zitelle Figlie, e Nipoti di Portoghesi, ed in mancanza di esse le Castigliane, e non essendovi l'una, e l'altra, le Aragonesi, e Valenziane, o di altra Corona di Spagna, ed in mancanza delle sopradette le Borgognone, e metteranno i Memoriali in una Cassetta per quest' effetto destinata, che starà vicino al Fonte dell'Acqua benedetta all'entrata di detta Chiesa fino li 15. Maggio, dichiarando la Nazione, Padre, e strada, dove abitano per essere visitate da'Testamentarj del R.P.Antonio Diaz.

27. E nella medesima occasione, e giorno farà mettere altro Editto, dicendo, che si daranno nella medesima Chiesa nel medesimo giorno tante Doti, che lasciò la bon.mem. del R.Antonio de Bivar. In primo luogo saranno ammesse le Donzelle Figlie, e Nipoti di Portoghesi

ghesi fino al quarto grado, ed in mancanza di esse le Donzelle Romane, e di tutte le nazioni abitanti in Roma, e saranno preferite le Orfane, e metteranno i Memoriali nella Cassa destinata, che starà nella detta Chiesa, dichiarando i nomi de' loro Padri, e la strada dove abitano per essere visitate, e farà mettere il medesimo Editto in lingua Italiana nella Chiesa Parochiale del Rione, che in quell'anno sarà cavato per sorte.

28. Passati li 15. giorni il Governatore moderno aprirà la Cassa de' Memoriali, spartendoli intimarà Congregazione Generale, nella quale saprà quante Doti s'hanno da dare in quell'Anno provenienti dalla lascita del R. Antonio de Bivar, e subbito separarà i Memoriali, e quelli, che appartengono alle Doti del R. Antonio Diaz li separarà, e farà intimare a gl' Esecutori Testamentarj, acciò adunandosi nella Casa della Congregazione possano disporre la visita delle Donzelle nel modo, che ordina il Testatore, e per quelli, che toccaranno le Doti del R. Antonio de Bivar terrà esposte due Liste, e numerati li Memoriali, cominciando dal numero primo fino al numero, al quale arriva, procurando con persona pratica, che le dette Liste siano fatte con regola, fatta guida, e dichiarati li nomi delle Donzelle, che devono essere visitate per ordine, per minor fatica, ed una delle dette Liste consegnarà subito co' Memoriali a Visitatori, che saranno deputati per la prima Visita, e l'altra Lista darà a' secondi Visitatori.

29. Per farsi l'estrazzione de' Visitatori, si metteranno in una Bussola bollettini, co' nomi di tutti i Congregati, anche di quelli, che non saran presenti in detta Congregazione, detta estrazzione de' sei, si farà per sorte, de' quali i primi due faranno la prima visita, e gl' altri due seguenti la seconda, e gl' altri due l'ultima, serviranno per supplemento, ed in caso, che li Visitatori per qualche legitimo impedimento non possano visitare, quelchè averà il tale impedimento, lo faccia intendere al Governatore moderno, per far avvisare il primo Supplemento, ed impedito questo al secondo, per poter coll' altro Visitatore supplire a fare le tali visite, le quali devono essere finite a 3. del Mese di Giugno, e si raccomanda a' Visitatori, che devono ben osservare, e con esattissima diligenza vedere le fedi per la prova dell' età, e di essere Orfane di Padre, ed essere legitime, ed oneste, ed i Visitatori, che usciranno una volta dalla Bussola, saranno esenti d'esser un'altra volta imbussolati, fin che sì termini la Bussola, e similmente si caveranno per sorte i Rioni di Roma uno in ogn' anno, eccetto quello della Pigna, e Regola, che per la sua tenuità vanno uniti, e messi tutti in una Bussola, e di lì si leveranno fino al fine.

30. A' quattro di Giugno intimarà il Governatore moderno i Visitatori, che si radunino nella Casa della solita Congregazione, e faccino lo scrutinio delle Donzelle visitate, ed approvino quelle, che giudicheranno habbino requisiti, conforme dispone il Testatore, e approvate, faranno Bolettini de' suoi nomi, per essere imbussolate, e tirarsi per sorte nella Congregazione prossima, si avverte, che le Donzelle Portoghesi non devono essere imbussolate, per essere preferite, e se saranno più in numero di quello sono le Doti, che si hanno dà dare in quell' Anno, saranno preferite le figlie, e dopo le Nipoti, e tra queste le Orfane, e per ultimo requisito quelle, che averanno maggior età. Li 5. di Giugno intimarà Congregazione Generale, nella quale i Visitatori diranno il numero delle Donzelle, che saranno approvate, senza dichiararne il nome di esse, ne delle riprovate, e se gli raccomanda il segreto per il pregiudizio delle riprovate, e sì metteranno in una Bussola i detti Bolettini, si tiraranno per sorte tante, quante sono le Doti, che si hanno dà distribuire in quell' Anno, ed i Visitatori ritiraranno i Bolettini avanzati per abbrugiarli, e non consentiranno, che niun Congregato li possa vedere, nè si sappia qnali furono le approvate, o riprovate.

31. Disporrà, che Testamentarj del R.P. Antonio Diaz, dopo di aver terminata la sua visita, convengano nella Casa della nostra solita Congregazione, e distribuiscano le Doti alle Donzelle nella forma, che dispone il Testamento, quale si dovrà fare, fino li 8. di Giugno, ed in caso, che succeda aver discordia nel ripartimento delle Doti, e che siano pari li voti Testamentarj, la Congregazione particolare dirimerà il dubbio, ed il Governatore moderno disporrà, si faccino le Cedole dotali, che sarà ciascuna di scudi venti moneta.

32. Mandarà anche a stender le Cedole, che si daranno alle Zitelle delle Doti del R. P. Antonio de Bivar, nelle quali farà mettere le clausole, che di due in due Anni siano obligate mostrarle al Governatore della detta Chiesa, ed Ospedale, acciò costi continua co' requisiti, che dispone il Testatore, altrimenti perderanno le Doti, e segretamente si informarà della vita, e costumi di ciascuna delle Donzelle dotate. Similmente averà cura di fare, che nell'obligazione, che fanno quelle, che ricevono le Doti, si metta una clausola, dicendo, che essa N. sì obliga tutti gl'anni nel principio del Mese di Maggio dichiarar per scritta alla Congregazione la Casa sua abitazione, o sia in Roma, o fuori di essa, acciò costi alla Congregazione della sua sopravivenza, ed in caso di contravenzione perderà la Dote, ed esso Governatore andarà personalmente informarsì, se la detta N. e viva, ed hà figli, ed essendo ella fuor di Roma, si mandarà ad informare, e costando esser morta senza figli, ne darà parte alla Congregazione, acciò torni a ricuperar la Dote, che aveva ricevuta e passati li 15. giorni di Maggio, averà cura di vedere il Libro delle Cedole delle Donzelle, ch' ebbero dette Doti, e per quelle che l'hanno ricevute, saperà se mandorono in quell' anno Memoriali della sua sopravivenza, come sopra se gl' ordina.

33. E quando si averanno da dar le Doti, che sarà il giorno detto di sopra, assisteranno i Testamentarj del R. Antonio Diaz alla Messa, al distribuir delle Cedole, a questi si darà un Banco con un Tappeto, che starà nella Cappella maggiore alla parte dell'Epistola in faccia de' Governatori, e più Congregati, che devono ancor assister tutti alla Messa Solenne. E stando presente il Signor Procuratore, Inviato, o Residente della Corona di Portogallo, ad esso toccarà dare la Cedola alle Donzelle, ed in sua mancanza toccarà al Governatore più antico.

34. Ogni volta, che il Governatore averà dà far pagare qualche Dote, farà scrivere a tergo

go di detta Cedola il mandato sottoscritto da esso, e dal Governatore più antico, acciò il Camerlengo paghi facendola registrare nel Libro delle Donzelle, e si dicharará nel Libro sudetto al margine di tal Cedola, come resta pagato, ed in che Anno, e tempo, e dentro la medesima Cedola fará mettere la licenza de' Governatori, e fede del Confessore del Monastero, dove professò, o del Parocho, che assistè al suo Matrimonio, e l'obligo che la tal N. fà, e suo Marito di restituire la Dote mancando le clausule che ordina il Testatore, e dell' obligazione, deve aver rogito di Notaro Publico, acciò in ogni tempo faccia debita fede.

35. Nel fine dell' Anno consegnará a' Contatori il Libro dell' elemosine ordinarie de' Pellegrini, ed i scritti delle loro Confessioni, acciochè dà quelli costi la spesa, che si fece nel suo Anno con detti Pellegrini, e si confronti co' mandati a quest' effetto spediti.

Cose appartenenti all'Ospitalità, ed Infermeria.

36. Il Governatore della Chiesa, ed Ospedale non consentirà che vi sia in esso alcun Refugiato di altra Nazione, se non con gravi cause, ne per maggior tempo, che 15. giorni, finiti li quali, e durando le medesime cause bisognandoli più tempo potrà il Refugiato ricorrere alla Congregazione, che informata di dette cause li darà, o negherà più lunga dilazione a suo giudizio, ed arbitrio; e si li raccomanda che la detta Congregazione particolare faccia tutto il possibile, che i Refugiati non stiano molto tempo nel nostro Ospedale per le querele, ed incovenienti, che possono nascere stando lì.

37. Procurerà ancora, che sia vacante una Camera dell'Ospedale, decentemente accomodata con uno o due Letti, acciochè in quella, e non nella stanza della Congregazione, ed Archivio si possa alloggiare alcun Congregante, o Pretendente differente dagl'altri nella qualità.

38. Osservará, e fará osservare il regolamento dell'Infermeria nelle spese ordinarie di ciascun giorno nel mangiare, e non consentirà si accresca cosa alcuna senz'ordine speciale del Medico.

39. Nel principio dell'Anno pigliará conto dall'Ospidaliere di tutti i Mobili, e cose dell'Ospedale, ed Infermaria per Inventario differenti, in modo che la robba dell'Ospedale, ed Infermaria non si mescolino con quella dell'Infermeria, il che tutto gli tornará a consegnare per li detti Inventarj, che li consegnará, e si metterá il Libro di quelle nel Tiratoro della tavola della Congregazione.

40. Tanto che se nell'Ospedale morirà alcun Pellegrino, o qualche altra persona, pigliará conto dall'Ospidaliere di tutto quello, che resterà di tal Defonto, che sarà fatto per Inventario e sottoscritto dal detto Ospidaliere, e due Cappellani, e s'informerà, se il Pellegrino, o qualche altra persona Portoghese, che morì nel nostro Ospedale, fece intieramente eseguirlo, e se non lo facesse, tutta la robba, che trovará, la venderà, ed il prezzo che se ne ritraerà con altri denari, che restò per riscuotere in lettere, o per altra strada, che sia, metterà tutto in se nel modo seguente. Due parti saranno per l' Ospedale in caso, che non abbia Erede ab intestato, e la terza gli l'applicará per Messe, e non di meno, se questa somma arrivará a scudi dieci moneta, li fará dire trenta Messe basse, e li fará fare un'offizio di nove Lezzioni con una Messa Cantata, di cui i Cappellani averanno scudi tre moneta, ma se gli darà sepoltura nella Chiesa, di che verrà all'Ospedale sc.2. 50. moneta, oltre la spesa della apertura, e serratura della fossa. E se la detta terza parte ascenderà sopra sc.10., il Governatore spenderà quelch' è di più in Messe, o suffragj, come gli parerà per l'Anima del detto Defonto, e se gli raccomanda molto, che per amor di Dio assista alla Sepoltura de' Defonti nell' Ospedale, acciò tutto si operi con carità, e decenza dovuta.

41. Item sopra dell' Ospidaliere i nomi di quelli, che nell'Ospedale morirono, e de'Padri, Parenti, e Terre, dove sono, e dentro 15. giorni avvisará di quello passa, ed in caso abbian fatto testamento, in che forma, e le lettere, che inviará a' parenti sia per via sicura, acciò siano consegnate a chi sono dirette.

42. Item quando qualcuno degl'Infermi, che nell'Ospedale si medica abbia in denaro, o lettere di cambio di quantità di denari, che ecceda sc.75. moneta, se morirà, si osservará quello resta detto sopra, ed in caso di convalescenza pagherà di quello passa la detta quantità tutta la spesa, che l'Ospedale fará con lui, mentre con li detti sc.75. moneta potrà spedire il suo negozio, e ritornarsene in Portogallo.

43. Item il denaro, che riscuoterà di quelli, che muojono, come delle spese, che si fecero di quelli, che ricuperorono la salute, potendoli pagare li consegnará all'Esattore, acciò li porti al Camerlengo nella forma detta di sopra: il denaro però proveniente dalle multe de'Cappellani, e più Offiziali della Casa, esso Governatore li deve riscuotere, e distribuire in elemosine per li Portoghesi poveri a suo arbitrio, o applicarlo in benefizio della Casa.

44. Item ogn'anno potendo essere, fará conti con lo Speziale de' Medicamenti, che hà dati, e li fará il pagamento col parere del Medico e della Congregazione, come a basso si dirà nel §.47., e di sua mano fará nota nel Libro, che nell'Infermeria sta a piedi delle ricette del Medico, in che dica, come i medicamenti di sopra, restano sodisfatti, dichiarando l'Anno, ed il giorno, in che passò mandato, acciò si pagasse.

45. Item nel fine d'ogni mese aggiustará conti coll'Ospidaliere del denaro datogli per l'elemosine de' Pellegrini, che non passará di sc.5. moneta, la notará nel Libro del medesimo Ospidaliere per poterli nel fine del Mese pigliar li conti, e nissuna elemosina li fará buona, se non quelle date di suo ordine, la quale darà nella medesima Fede del Confessore, che portará il Pellegrino.

46. Item fará nel medesimo modo conti coll' Ospidaliere ogni Mese delle spese, che si fecero cogl'Infermi, ed Ospedale, ed aggiustate esse nella medesima lista, che presentará, fará passar mandato, acciò il Camerlengo paghi, come si è detto nel *Capitolo* 4. §.2.

47. Item fabricandosi nella Chiesa, ed Ospedale, chiederà la lista de' conti agl'Artisti, che per suo mandato hanno lavorato, ed essendo di minor quantità, lo potrà aggiustare da se, mà se

se passaranno di sc.20., come ordinariamente passano quello dello Speziale, ne questa, ne quella degl'Artisti le potrà da se solo aggiustare senza ordine della Congregazione, la quale proporrà le Liste de' tali conti, acciò essa le aggiusti, come sarà ragionevole, e non lascierà nel suo anno nessun conto da saldarsi nell'anno susseguente.

CAPITOLO SECONDO.

Della potestà, che hà il detto Governatore.

1. Il detto Governatore nelle Congregazioni, dove assisterà il Sig. Protettore, Inviato, ò Residente, si sederà nel primo luogo della parte sinistra, e dopo che saranno recitate l'orazioni, ed avendo proposto il più antico, proporrà esso quello gl'occorrerà.

2. Riprenderà in Congregazione qualsivoglia Cappellano, come anco in nome di essa lo riceverà, o licenziarà, conforme da essa si sarà ordinato, e tutto ciò, che in essa si decretarà, e sarà quasi Esecutore universale di questi Statuti.

3. Potrà spendere fino a sc.5. moneta in tutto l'anno in quello li parerà necessario per il servizio della Chiesa, ed Ospedale, o elemosine, quali farà mettere nella prima lista a chi spettarà, e nel Libro di dove quella emana, acciò di tutto, si passi mandato in Congregazione al Camerlengo, e se saranno necessarie cose di maggior rilievo, ne farà consapevole la Congregazione particolare, ed allora di suo ordine le comprarà, o le rifarà, conforme li sarà ordinato.

4. Sarà trattato con tutto il rispetto, e riverenza da'Cappellani, Offiziali, e persone della Chiesa, e li potrà licenziare, che così l'osservaranno, e se essi si sentiranno aggravati, potranno ricorrere alla Congregazione particolare, dove se li farà giustizia.

5. Dando à ciascuno de'Congregati che di nuovo andaranno entrando, li Statuti, come si dice nel *titolo* 3. *Cap.*2. §.1., li avertirà, che se per qualche causa lasciassero, lo devono restituire al Governatore *pro tempore*, ed il medesimo farà a tutte le persone, che di nuovo entraranno a servire di Cappellano, Sagrestano, Confessore, Esattore, Ospidaliere, ed altro qualsivoglia Offizio, il regolamento appartiene all'Offizio di qualsivoglia di essi, acciò del riferito in essi abbiano maggior notizia, e lo sappiano osservare, ed al Sagrestano darà anche lo Statuto del Sottosagrestano, e l'Ospidaliere quello dell'Infermiero, e Coco, acciochè l'uno, e l'altro vedano, e l'osservino, procurando, che li tornino a restituire, quando in qualsivoglia forma lasciaranno di servire a tali Offizj.

6. Mandarà che si proveda di legna per tutto l'anno nel tempo, che li parerà e più conveniente, e più buon mercato, ed il medesimo farà nel provedimento dell'oglio per due anni, comprandolo nell'anno di maggior abbondanza, e sempre darà parte alla Congregazione particolare, e senza la sua direzzione non oprarà cosa alcuna in queste provisioni.

7. Procurarà aggiustar per tutto l'anno la musica, ed il paramento della Chiesa per il minor prezzo, che sarà possibile, ed avanti dell'aggiustamento finale, darà parte alla Congregazione, se non si avesse esso inteso fino a che prezzo si può aggiustar co'Musici, e Festarolo.

8. Averà molta cura, che tra Cappellani non vi siano parzialità, ne inimicizie, e trovandosi quelli, che le fomentano, li farà ammonizione, e vedendo, che non si emendano li licenziarà.

9. Non darà, ne consentirà, che l'Esattore, o Sagrestano diano denaro antecipato a nessun Cappellano delle sue Mesate, ma ritrovando, che alcuno abbia necessità, lo rappresentarà alla Congregazione, acciò lo proveda, se li parerà, ed ad ogni Cappellano, che abbia Offizio, oltre del suo salario li mandarà dare 5. giulj di più ogni mese per la sua fatica.

10. Perchè non è minor virtù delle Leggi castigare i Trasgressori di esse, che premiare gl'ubbedienti, si ordina al Governatore, che con tutta la cura eseguisca le pene dichiarate nel *Cap.*8., del Libro 2., multando i Cappellani, e più Offiziali del nostro Ospedale, che abbiano in esse incorso, e perciò averà pensiero di leggere qualche volta il detto Capitolo per farle osservare.

11. In niun modo consentirà, che nel nostro Ospedale, si nasconda robba di contrabando, e trovando, che alcuna delle Persone dell'Ospedale lo fa, di qualsivoglia qualità che sia, lo licenziarà subito, ed intenda, che nemeno esso può dare la tal licenza, e similmente non consenta facilmente, che le medesime Persone della Casa in essa abbiano deposito di denaro, ne robba di niun genere, essendo persone di fuora, senza che primieramente lo faccino consapevole, acciò esso consideri, se conviene dare, o negare la tal licenza.

12. Procurarà quanto più possibile sia, che si predichi ne'giorni della Domenica di Quadragesima, il giorno delle Ceneri, ed il Giovedì Santo, e non trovando Predicatori nelle Domeniche, procuri almeno vi sia quello delle Ceneri, e Giovedì Santo.

13. Nella Domenica delle Palme, mandarà a comprare quelle parerà bastante per dispensare a'Congregati, ed altre Persone, che assisteranno all'Offizio, e per i Cappellani. Nel giorno di S. Antonio, S. Isabella avendo fatte fare alcune stampe, e fiori, le manderà ripartire per quelli, che assistono nella Chiesa, tanto persone di fuori, come Congregati, o Cappellani, e quando per alcuni di essi non vi siano, o non si trovaranno presenti nella repartizione, ne per questo li manderà dare il suo valore in denaro, mentre questo non è propria, ma una dimostrazione di festa più solenne.

CAPITOLO TERZO.

Degl'Obblighi del Governatore più antico, e di quello spettano al suo Offizio.

1. Il Governatore, che terminò di servire il primo anno, e resta nel secondo più antico, averà cura visitare la Chiesa, ed Ospedale, quanto più spesso sarà possibile, ajutando sì in questo, come in altro il Governatore più moderno, vertendolo in quello, che per causa di poco uso trovarà non esser pratico. Ed i Cappellani Offiziali, ed altre Genti dell'Ospedale l'averanno tutta l'ubbedienza, e rispetto, come sono obligati avere al Governatore moderno, altrimenti incorreranno nelle pene nel Capitolo sopra prossimo si contengono nel §.4., alle quali esso per se potrà eseguire.

3. Nelle Congregazioni particolari, si sederà

in primo luogo, ed in esse proporrà tutto quello trovarà nell'Azzienda.

3. Averà in suo potere il Libro del registro delle liti, delle lettere, e de'Statuti, ed il sigillo per poterlo usare in qualsivoglia di queste cose nelle occorrenze, quando li sia necessario.

4. Tanto ch'entrerà nel carico sopra per il Libro delle riscossioni tutto quello sta nascosto dell'anno adietro, e quello manca per riscuotere, e saprà dall'Esattore la causa della dilazione, e gli ordinerà subito lo riscuota, e tutto l'altro, che andarà scadendo con molta cura, e diligenza.

5. Farà scrivere dal Notaro nel Libro delle Scritture tutte quelle cose, che si faranno sopra le proprietà, che di nuovo crescono all'Ospedale, se saranno di qualità, che richiedono esser scritte dal Notaro.

6. Sarà obbligato visitare coll'Esattore due volte l'anno tutte le Case, Terre, e proprietà di Chiesa, ed Ospedale, cioè nel principio della sua carica, e di lì a sei mesi un'altra, ed ogni volta, che potrà, mandando aggiustare tutto quello sarà necessario con tanto, che la spesa non passi di sc.320. moneta perchè passando non lo farà senza ordine della Congregazione, come anche non mandarà fabricare niente di nuovo, senza detto ordine, altrimenti s'intenda a sua spesa. E quando i Pigionanti chiederanno se li facci fare qualche acconcio, vederà prima, se non sarano totalmente necessarj, e quando ne darà ordine, acciò si faccino, ed andarà ad assistere ad essi in in quanto si faranno.

7. Farà tutte le locazioni, e le mandarà scrivere nel Libro delle Scritture, e queste non passaranno di due Anni, ne potrà calare piggione, senza ordine della Congregazione. Averà molta cura mandar mettere le Locande nelle Case che staranno, o debbano stare senza Pigionante, e de' nuovi Pigionanti mandarà dar notizia al Computista per notarli nel Libro a chi spettarà.

8. Manderà l'Esattore a riscuotere tutte le rendite con molta cura, e riscosse che saranno, ordinarà porsi subito il denaro al nostro Camerlengo, pigliando da esso ricevuta nel Libro delle riscossioni, che a quest'effetto lo portarà, dando nota al Computista nel Libro.

9. Averà molta cura nel Rendimento del Benefizio di S. Pietro de Ovadas, scrivendo in nome della Congregazione chi ne hà l'incombenza, le lettere, che saranno necessarie, di che lascerà copia nel Libro, che di esse vi è, e saranno sottoscritte da lui, e dal Governatore moderno, e sigillate col sigillo della medesima Congregazione, il che s'intenderà in tutte le altre lettere scritte in nome della Congregazione, e farà notare nel Libro delle riscossioni dal Computista sotto il suo titolo tutto ciò, che se ne ritraerà dal detto Benefizio, acciochè di esso, e di ciò, che restarà aver costi.

10. Item farà riscuotere tutte l'elemosine ordinarie, e riscosse le consegnarà al Camerlengo nella forma dell'altra consegna, essendo prima data per il Governatore la lista al Computista della Casa, acciò noti le partite nel titolo 5. *Cap*.4.

11. Aggiustarà i Conti all'Esattore ogni mese, ed ogni volta, che le parerà, e prima che gli aggiusti, ordinarà, che gli porti due, o tre giorni avanti i suoi Libri, e memorie, acciò meglio li possa considerare. E se trovarà in detti Conti qualche errore di considerazione, lo referirà nella prima Congregazione, e passati li 3. giorni dopo aver pigliati detti conti, ordinarà all'Esattore li porti il suo Libro delle riscossioni, acciò dalle ricevute di essi costi, se ha consegnato al Camerlengo il denaro riscosso in quel mese.

12. Ad esso ancora tocca a dar giuramento in Congregazione Generale a quello di nuovo entrarà nell'Offizio di Notaro di tener segreto tutto quello si tratta nelle Congregazioni, dove esso assiste.

13. Item ad esso tocca assistere a tutte le liti della Chiesa, ed Ospedale, e potrà comandare al Cappellano, che servirà di Sollecitatore, o a qualsivoglia, che abbia il tal offizio, tutto quello, che li parerà conveniente, e ch'è necessario per la buona discrezione di esse, e di quello, che nelle medesime anderà succedendo, darà minutamente relazione alla Congregazione, acciò sappia quello, che passa, e si dia remedio conveniente a quello sarà necessario. E se stimarà necessario il patrocinio del Signor Rè, detto Inviato, o Residente in tutte le occasioni lo domanderà, ma di niun modo potrà muovere liti di nuovo, ne difendere alcuna, che si intentasse senza prima dar parte alla Congregazione, salvo in caso, *si esset periculum in mora tam agendo, quam patiendo*, perchè in tal caso potrà per se medesimo accodire, e subito che vi sarà la prima Congregazione lo referirà in essa ciò sia passato.

14. Ad esso tocca aggiustare i conti di minor somma cogl'Artisti, che levarono nelle Case, che sono dell'Ospedale, ed aggiustato li farà passar mandato per Camerlengo, e pagare conforme il *Cap*.3. *del titolo* 5. §.2. ed in quelle di maggior quantità, che saranno di sc.20. in su, portarà le liste degl' Artisti alla Congregazione, acciochè essa consideri quello, si deve difalcare, ed aggiustarle, ed avanti, che si finisca il suo Anno, aggiustarà conti con tutti gl'Artegiani, che averanno lavorato di suo ordine, acciò nell'Anno seguente il Governatore, ch'entrarà in suo luogo non abbia difficoltà ne'conti ritratti.

15. Nel fine dell'Anno nell'ultima Congregazione Generale riferirà al Signor Protettore, Inviato, o Residente, e non essendo egli presente alla detta Congregazione, quello importò in quell'Anno la spesa della Chiesa, ed Ospedale, e lo Stato delle liti, e del rimanente delle cose spettanti al suo reggimento:

CAPITOLO QUARTO.

Di quanto tempo sono gl'Offizj de'Governatori Consigliere, e Camerlengo.

1. I Governatori, che sono fatti per elezione servono due Anni, e nel primo di essi esercitano le cose, che nel titolo 4. *Cap*.1. di Governatore moderno si contengono, e nel secondo Anno le dichiarate nel Capitolo di sopra; ma però quando alcuno di tali Governatori entrarà nel detto luogo per surrogazione di qualsivoglia dell'Eletti, che mancherà, servirà tutto il tempo, che averà da servire il Governatore, nel di cui luogo esso subentra. Li Consiglieri, e Camerlengo hanno da servire un anno da cominciare dal giorno degl' Innocenti, e terminare similmente:

CAPITOLO QUINTO.
Come si procederà mancando alcuno de' Governatori.

1. Ogni volta, che per morte, o qualsivoglia altra causa mancherà uno de' Governatori, entrarà in suo luogo il Consigliere, che restò secondo in voti nell'elezzione del Governatore, e finirà di servire tutto il tempo, che mancava al detto Governatore, cioè se era moderno servirà il restante di quell'Anno, e tutto il seguente, e del più antico servirà solamente il tempo, che gli mancarà, e mancando tutti due i Governatori successivamente, entrarà quelche restò terzo in voti, che servirà nella forma sopradetta, e se avverrà, che tutti due i Governatori eletti manchino nel medesimo tempo, allora entrarà nel luogo del più moderno il secondo in voti, ed in quello del più antico quello, che sarà terzo in voti, e la Congregazione particolare gli darà possesso, facendo nota nel Libro de' ricordi.

2. E se mancheranno tanti, che almeno non restino due Governatori, e due Consiglieri per accodire al governo della Chiesa, ed Ospedale, subito nel primo giorno festivo senz'aspettar quello degl'Innocenti, si farà Congregazione generale, ed in essa si elegeranno le persone, che mancheranno per empire i luoghi, osservandosi in tutto la forma del *Cap.* 10. *tit.* 3.

CAPITOLO SESTO.
Dell'obligazione de' due Governatori unitamente.

1. Ambedue i Governatori devono andare insieme a supplicare il Sig. Protettore, si voglia trovar presente all'elezzione del Governatore, ed ogni volta, che con esso abbiano da trattare qualche negozio d'importanza. Il medesimo si osservarà quando, si averà da domandar qualche grazia al Signor Cardinal Nipote in benefizio della Chiesa, ed Ospedale, o ringraziarnelo, o ad altro Signor Cardinale, e Principe, ed al Governatore più antico tocca così il domandare, come anche il ringraziare in nome della Congregazione, come anche dopo riferire in essa quello passi, ed ogni volta, che si troveranno uniti nelle funzioni della nostra Chiesa, al più antico tocca la precedenza in tutto, e venendo Ambasciatore, o Cardinale, esso gli darà l'Acqua Santa, ritrovandosi i detti Signori nella Festa della Candelora, l'antico presenterà le Candele, e nella festa di S. Antonio darà le Cedole alle Donzelle, salvo assistendo Ambasciadore, o Residente, ed assistendo, esso li presentarà il fiore, e stampa di S. Antonio, la di cui festa allora celebramo, come si usa.

2. Della medesima maniera quando si averà da stipolar qualche contratto colla Chiesa, ed Ospedale, o in suo nome pigliar possesso de' beni, e fare Inventario di quello, che per eredità gli sarà lasciato, come anche quando qualche proprietà fosse grandemente dannificata, la riparazione del qual danno passi di sc. 20. moneta, nella Congregazione si risolva ciò, se si deve fare, e finalmente in tutti i casi, che succederanno, che non sono specificati ad ogn'uno in solidum, andaranno, e faranno ambedue insieme, salvo se parerà più conveniente, che un solo vada.

3. Il medesimo sarà, quando le Donzelle, alle quali sono date le Doti nella nostra Chiesa, domanderanno licenza per accasarsi, avanti di dargli la tal licenza, che ha da essere in scriptis, andaranno tutti due ad informarsi da vicini della sua vita, e costumi, e trovando, che non è vissuta onestamente, ritiraranno la Cedola, e daranno parte alla Congregazione per essere cassata dal Libro delle Doti: trovando però, che viva onestamente gli restituiranno le Cedole, sottoscrivendosi in esse ambedue, il che devono anche fare in tutti i mandati passati in Congregazione.

4. Item portaranno le Candele benedette al Papa, al Cardinal Nipote, Protettore, Vicario, Datario, & all'Ambasciadore, Inviato, o Residente, ed al Vicegerente del Vicario di Roma, e saranno le candele della solita grandezza, ed il più antico glie l'averà da presentare.

5. Nissuno de' Governatori potrà disporre del denaro, o altra cosa di Casa senza ordine della Congregazione, benchè sia a titolo d'elemosina, essendovi però Memoriali de' Poveri, li proporrà in Congregazione il più moderno.

TITOLO QUINTO.
De' Consiglieri, ed altri Offiziali della Congregazione.

CAPITOLO PRIMO.
Di quello aspetta all'Offizio de' Consiglieri.

1. I Consiglieri sono obligati a trovarsi presenti a tutte le Congregazioni, alle quali saranno intimati, e votare in esse quello sarà per bene della Chiesa, ed Ospedale, conformandosi sempre co' Statuti, ed osservando il segreto, dove la materia lo comporta.

2. Andaranno alle volte, che gli sarà comodo alla Chiesa, ed Ospedale, vedranno, e s'informaranno per buon modo, e segretamente, come procedono i Governatori, e se fanno quelche sono obligati, conforme i Statuti, e trovando il contrario, lo proporranno in Congregazione particolare, acciò essa li avvertisca, e quando essi non si emendino fino la terza volta, essendo cosa d'importanza, si osserverà quello, si dice dal *Cap.* 7. §. 3.

CAPITOLO SECONDO.
Di quello appartiene a' Consiglieri, e Contatori insieme.

1. Due, che in Congregazione saranno eletti per Contatori nella forma del titolo terzo *Capitolo* 10. §. 1., devono aggiustar i conti in Congregazione particolare, e di tutte le vendite appartenenti alla nostra Chiesa, ed Ospedale, ed avanti, che principiino a pigliarle, devono vedere i Capitoli di questi Statuti, acciò sappiano quella, ad essi tocca, e come si abbiano da portare in essi, ed altro, che sarà necessario per procedere, conforme i medesimi Capitoli.

2. Dopo di vedere, se si è riscosso tutto quello importorono le rendite della Chiesa, ed Ospedale in quell'anno, ed abbiano ricevuto dal Benefizio di S. Pietro de Occadas, e l'elemosina straordinaria, e dell'altre rendite appartenenti alla Chiesa, faranno di tutto somma, e se dell'Anno adietro restò la Chiesa, ed Ospedale Creditore del Camerlengo, e di tutto faranno somma, e se restò Debitore, la somma, si metterà nella Spesa.

3. E aggiustata la somma delle ricevute, faranno quella delle spese, vedendo i Mandati di esse, se sono conforme questi statuti comandano

dano fatti al piede, *conti sottoscritti da' Governatori, e registrati per il Computista*, ed assisterà il detto Computista all'aggiustamento de' conti, e non trovandosi in conformità di questi Statuti, in niun modo gli menerà buoni.

4. Ne anche se gli faranno buoni in conto del Governatore più antico qualsivoglia partita, che per sua negligenza lasciò di riscuotere l'Esattore, salvo se costarà, che si fece la diligenza necessaria, e che non restò per essi. Ne anche si metteranno in conto spese alcune straordinarie, che i Governatori abbiano fatto, che passi della quantità tassata ne' loro regolamenti, salvo fosse stata fatta per ordine della Congregazione particolare, e le spese tanto una, che l'altre sempre saranno scritte per mano degl'Offiziali a chi tocca, ed al piede di esse, si stenderà il Mandato, come di sopra si è detto nel Capitolo de Governatori.

5. Avendo nel pigliar de' conti qualsivoglia dubbio trà Contatori, Camerlengo, Esattore in maniera, che non concordino trà di se, gl' altri della Congregazione, che non sono parti, la risolveranno.

6. Saranno obligati a vedere il Libro, che porta il Computista, e che in esso stiano notate tutte le rendite ne' corpi dell'Azzienda appartenenti, e posti in debito all'Esattore, e a conti del Camerlengo, come più necessario si giudicherà, con chiarezza, e buon governo della Casa.

7. Nel fine di questi conti, si darà il saldo di essi, perchè costi quell'importò la rendita, e la spesa di quell'Anno, ed in quanto resta debitore, o Creditore l'Ospedale del Camerlengo.

8. Chiederanno al Governatore moderno il Libro dell'Elemosine ordinarie de' Pellegrini, ed i scritti della Confessione de detti Pellegrini, per vedere se sono tanti li scritti, quanto le partite del detto Libro.

Capitolo Terzo.
Di quelche tocca al Camerlengo.

1. Vi sarà un Camerlengo, il quale sarà tutti gl'anni eletto, o confermato per la Congregazione Generale, essendo alcuno de' Negozianti Portoghesi, che assistono in questa Curia, che sia più accreditato, e ben stante, o altra persona in cui concorrano le tali qualità, conforme si dispone nel Capitolo Decimo Titolo Terzo dell'elezione de' Governatori.

2. Averà il Camerlengo in sua mano tutto il denaro, che gli portarà, e consegnarà l'Esattore, e pagarà i Mandati, che passaranno i Governatori, essendo per essi sottoscritti, e registrati per il Computista in Congregazione particolare.

3. Renderà conto nel fine dell'anno di tutto il denaro, che se gl' è consegnato, e Mandati, che pagò, i quali consegnarà in Congregazione particolare da conservarsi nell'Archivio, e se gli darà quietanza dello stato, nel quale si trovaranno i conti, quali si hanno da pigliare in Congregazione particolare, e della detta quietanza, si faranno due copie uniformi sottoscritte da' Governatori, e per il detto Camerlengo, una delle quali si conservarà nel nostro Archivio, e l'altra, si riconsegnerà per sua giustificazione.

Capitolo Quarto.
Dell' Archivio, e Archivista.

1. Per il buon governo della Chiesa, ed Ospedale, conviene, che dentro esso vi sia una Cassa ben custodita con tre chiavi, nella quale siano tutti i Libri, Scritture, Patenti, Luoghi di Monte, Bolle, Brevi, e qualsivoglia altre Scritture Autentiche della Casa; essendo Originali non si potranno estrarre dall' Archivio in niun caso, solamente caso, che fosse necessario, si potranno far copie Autentiche, le quali si scriveranno nella stanza di detto Archivio nel Libro a quest'effetto destinato in presenza degl' Archivisti, o non potendo questi, altre persone in loro luogo nominati dalla Congregazione, e gl'Archivisti saranno i due Governatori, e l'altro, che sarà eletto, come si dispone nel Capitolo dell'elezioni, ed ogniun' averà la sua chiave, in modo che non si possa aprire, non essendovi tutti presenti, e quando si estraerà qualche Scrittura, il Governatore moderno notarà ciò, che si estrasse, e chi, acciò il tutto costi, e si possa ricuperare.

2. Se qualche Scrittura, o Patente de' Luoghi di Monte col tempo fosse notabilmente dannificata, gl'Archivisti lo proporanno in Congregazione, ad effetto si possa riformare.

Capitolo Quinto.
Degl' Oblighi del Computista.

1. Attento che coll'ajuto Divino questa nostra Chiesa, ed Ospedale, si trovi sempre più in maggior augumento, e come speriamo dalla misericordia Divina, che per l'avvenire crescerà in rendite, e Azienda, acciò chè questa si conservi, e si accrescano le rendite, per evitar le fraudi, e la negligenza nelle riscossioni di quelli; per tanto s'ordina, che si tenga un Computista, che con chiarezza tenga un Libro di ragione, a chi si darà un competente Salario, il quale farà quello, che qui sotto se gl'ordinarà.

2. Ch' abbia da aver un'originale Libro Mastro, nel quale si scrivono tutti i Corpi dell' Aziende di questa nostra Casa, ed Ospedale, cioè Casa, Canoni, Censi, porzioni di Ripa, Zecche di Venezia, la Chiesa d'Ovadas, Piazza di Marinaro delle Navi dell'Indie, Luoghi de' Monti, e questi descritti per sue erezioni nella forma di maggior chiarezza, e similmente l'elemosine straordinarie, ed un Libro particolare, e Conto distinto dall'eredità del R. Antonio de Bivar, per potersi ogn'Anno distribuir le Doti che comportarà il credito di essa.

3. Similmente averà un altro Libro dove si scriveranno tutt' i Mandati, che si passano nelle Congregazioni, dando di quelli credito al nostro Camerlengo, il di cui Conto pigliarà pure, dandogli debito del denaro, che l'Esattore li consegnerà.

4. Sarà obligato ad assistere nelle Congregazioni particolari, quando in quelle sarà ordinato ch'entri, ad effetto abbia notizia de' mandati, che si passaranno, e li registrarà, e darà ragione dello stato delle riscossioni, e più dipendenze della Casa, secondo, e conforme se li domandarà, e pigliarà in scriptis i mandati nel fine delle Liste, che li daranno i Governatori, come si dispone ne' suoi Regimenti, acciò dopo visti,

visti, e passati in Congregazione l'abbia da registrare, e porli nel Libro.

Capitolo Sesto.

Dell' Esattore, e Sollecitatore, e di quello che aspetta a loro Offizj.

1. L'Offizio dell'Esattore, e Sollecitatore, sarà sempre in un Portoghese, o in mancanza in qualch' altra persona, che parerà alla Congregazione, che sarà più lodato, e sufficiente, e sarà eletto dalla Congregazione particolare, ed in quella se gli assegnarà il Salario, che parerà giusto. Darà sempre molta sicurtà a piacer della Congregazione di quella quantità, che giudicherà essa.

2. Sarà obbligato a riscuotere tutte le rendite della Casa di S. Antonio, per il di cui effetto gli darà il Computista una Lista di tutti i corpi delle Case, e i nomi de' Pigionanti, ed il tempo della Locazione, come anche de' luoghi di Monti, Canoni, Censi, Porzioni di Ripa, e di tutto ciò, che possa aver di rendita la Casa, ed Ospedale di S. Antonio in questa Città di Roma.

3. Riscuoterà con ogni diligenza tutte le rendite sopraddette, ed il riscosso lo consegnerà al Camerlengo, e si farà far ricevuta in un Libro, che per quest'effetto avrà deputato, in modo che il denaro non si trattenghi in sue mani oltre tre giorni, senza, che sia consegnato al Camerlengo, e non consegnandolo dentro il detto tempo, correrà esso in rischio di detto denaro, e sarà gastigato ad arbitrio del Governatore, eccedendo dal narrato. E se riscuoterà elemosine straordinarie, sarà obbligato dentro il termine di tre giorni dar notizia al Governatore delle tali riscossioni, e nota al Computista, per notarli nel suo Libro, a chi toccherà.

4. Farà mettere tutte le Locazioni nel Libro delle Scritture in essi Pigionanti, e le clausule, che saranno obbligati licenziarsi dentro 15. giorni avanti di terminar la Locazione, sotto pena di continuarvi la suddetta Locazione, e licenziandosi essi in tempo, farà subito metter Locande, e cercherà altri Pigionanti, e trovandoli darà parte al Governatore più antico, acciò con sua presenza, e con suo ordine, si facci la Locazione delle Case al suo solito, e parendoli, che possa crescere la pigione, darà parte al Governatore, acciò l'accresca, o diminuisca di prezzo con ordine della Congregazione.

5. Non contrattarà con Pigionante alcuno, che non sia molto sicuro per pagare la pigione, la qual sempre riscuoterà anticipatamente, conforme l'uso di Roma.

6. Vedrà minutamente tutti gli Stabili, come son tenuti, e se vedrà esser mal tenuti, ne farà consapevole il Governatore, ad effetto possa licenziare i detti Pigionanti, procurando subito trovar altri, e se vedrà, che siano necessarj alcuni acconcimi, avvisarà il medesimo Governatore, acciò vada personalmente, e proveda, come gli parerà.

7. Sollecitarà tutte le Liti attive, e passive della Chiesa, ed Ospedale, parlando co' Giudici, Procuratore, e Notaro con molta cura, e vigilanza, e darà di tutto parte al Governatore più antico, con cui ha da trattare, e fare tutto quello, ch'esso gli ordinarà, così in questo particolare, come in tutto il rimanente di questo Capitolo.

8. Averà a quest'effetto di tutto quello, che si è detto procura ampla fatta per il Notaro, a cui si ordinerà in Congregazione Generale, che la faccia.

Capitolo Settimo.

Del Notaro, e Segretario della Congregazione, e che cosa al suo Offizio appartenga.

1. Vi sarà un Notaro dell'Archivio Romano Portoghese, o Castigliano, potendo essere, dal quale saranno fatte tutte le Scritture d'Investitura, Enfiteusi, Canoni, e qualsivoglia altra cosa toccante la Chiesa, ed Ospedale, sarà obbligato ad assistere in tutte le Congregazioni Generali, nelle quali si averà da trattare del Governo di essi, e nell'elezione del Governatore, ed altri Offiziali, e di sua mano farà nel Libro de' ricordi le note necessarie di tutto quello, che nelle dette elezioni si passò, di sorte che resti autentico, per far fede in giudizio, e fuor di esso, e farà anche nelle dette Congregazioni tutti i termini, che i Governatori gl'ordineranno, conforme ne' suoi Regimenti si dispone. giurerà il segreto di quello si tratterà nelle Congregazioni, come tutti i Congregati, qual giuramento darà in mano del Governatore più antico.

2. La Congregazione Generale riceverà il tal Notaro, e lo licenziarà, quando vi saranno giuste cause, che a quest'effetto lo condannino, e non in altro modo.

LIBRO SECONDO.

Degli Statuti della Chiesa, ed Ospedale di S. Antonio de' Portoghesi.

Capitolo Primo.

Del Culto Divino.

Per quanto si spera, che le rendite di questa Chiesa, ed Ospedale coll'ajuto Divino vadano in aumento, è conveniente, che anche vi sia aumento nel culto Divino; pertanto si ordina alla Congregazione particolare, che quando li parerà, che si possano sostentare tanti Cappellani, che bastano per celebrare gl'Officj Divini, com'è costume in simili Chiese di Roma, subito lo proponga in Congregazione Generale, e di suo ordine l'eseguisca, accrescendo il numero de' Cappellani, e la mesata sufficiente, che la detta Congregazione determinerà, imponendosi obbligazione di recitare in Coro l'ore Canoniche tutti i giorni, e che diranno una Messa cantata a ora di Sesta, conforme i tempi, la quale si applicarà per l'anima della Sig. Giumar prima Fondatrice di questa Chiesa, ed Ospedale, e restarà in luogo di Messa bassa, che sempre se l'è detta, e ordinandogli tutto quel di più sarà necessario, acciò quei Offizj Divini si celebrino con tutta la decenza, e nella forma del Rito Romano.

Capitolo Secondo.

De' Cappellani, e suoi Offizj.

In quanto le rendite di questa Chiesa, ed

Ospedale non sono sufficienti per sostentare i Cappellani necessarj nella forma, che nel Capitolo retro prossimo si dispone, averà almeno dodici Cappellani, acciò soddisfino all'obligazioni della Chiesa, ed Ospedale, così di Messe, che a basso nel *Capitolo* 4., si dichiarano, come degl' Offizj, che ciascuno ha da avere, cioè di Sagrestano, altri de' Confessori, altri di Mastro di Coro, altro di Ospedaliere, altro di Esattore, e Sollecitatore, quando parerà alla Congregazione particolare, che l'Offizio l'abbia uno de Cappellani della Casa, quali Offizj la Congregazione particolare proveder à, distribuendo a ciascuno di essi le persone, che più atte le pareranno.

Capitolo Terzo.

Della qualità de' Cappellani, e come saranno ricevuti.

1. Le persone, che avranno da ricevere per Cappellani di questa Chiesa, ed Ospedale devono essere Sacerdoti approvati per Vice-gerente del Vicario di Roma, e nate ne' Regni di Portogallo, o sue Conquiste, e non di altra Nazione, di buona vita, e costumi, e di tutto s'informerà il Governatore moderno, come nel suo Regimento, si dispone *al Titolo* 3. *Capitolo* 1. §.8. per dar conto nella Congregazione, avanti, che siano ammessi.

2. Item in nium modo saranno ammessi Frati di qualsivoglia Religione, che siano, salvo Religiosi delli quattro Ordini Militari, e quando non vi saranno Sacerdoti Portoghesi, o in mancanza degl'uni, e gl'altri, allora potranno essere ammessi gli Spagnoli in chi concorreranno li requisiti necessarj; per li Mementi, che nelle due Messe si hanno da dire per il Dottor Martino de Aspilqueta Navarro, saranno preferiti li Navarri, ed altri qualsivoglia Spagnoli, avendo i requisiti, ch'esso in suo Testamento dichiarò, e se dopo ricevuti giungessero Portoghesi idonei, ne per questo i detti Spagnoli saranno licenziati, se non quando faranno quello, che non devono, durante quell'anno, quale finito entraranno i Portoghesi.

3. Item prima, che alcuno sia ricevuto per Cappellano, sarà esaminato, da chi la Congregazione particolare deputarà, di latinità, canto fermo, ceremonie, acciò quello, si trovarà più sufficiente sia preferito.

4. Item doppo esser ritrovati abili Cappellani, l'informazione, ed esame della Cappellania, o Cappellanie, la Congregazione particolare farà elezione de' voti delle fave bianche, e negre buttando le bianche al più idoneo, e quello, che averà più fave bianche, esso sarà Cappellano, e gli darà giuramento d'osservare gli Statuti, e far tutto quello, che al suo Offizio tocca, e di quello che le comandaranno i Governatori, di che farà nota nel Libro de' ricordi, e subito in quel giorno, gli correrà il suo salario.

Capitolo Quarto.

Dell'Obbligazioni in generale de' Cappellani.

1. Sarà obbligato ciascuno de' Cappellani di questa Chiesa, ed Ospedale dire in essa in ciascun giorno, una Messa bassa per l'intenzione della Sagrestia, restandoli reservato un giorno ogni Settimana ch' il Sagrestano assegnarà, purchè non sia di Domenica, nè giorno di Festa, e se per qualche giusto impedimento non potrà alcun de' Cappellani dir le Messe del suo obligo, lo dirà al Sagrestano, o in suo luogo sostituirà qualche Sacerdote, che ciò soddisfacci.

2. Nell'Aurora, si dirà una Messa, e poco avanti mezzo giorno un'altra, la quale distribuirà il Sagrestano per turno, dando direttamente a ciascuno de' Cappellani a chi li toccarà.

3. Item tutte le Domeniche, e giorni di Festa, si dirà Messa cantata della Festa, che sarà, ed ogni Sabbato un'altra della Vergine Nostra Signora all'ore, che si suol dire la Messa cantata in S. Agostino.

4. Item ogni giorno all'Ave Maria, si dirà la Salve Regina in onore della Vergine Nostra Sig., con un Responsorio per l'anime de' Fondatori, e Benefattori.

5. Item assisteranno tutti i Cappellani all'Offizj Divini, così di Settimana Santa, come a tutti, ed altri qualsivoglia suffragj, che si faranno per i Defonti per l'obbligo della Casa, senza per ciò pretender altro, salvo di quello, che già sta in uso darseli qualche propina. E del medesimo modo hanno da assistere alle Feste della Casa, facendo tutto quello, che gl'ordinaranno i Governatori, o ciascuno di essi.

6. Item andaranno in abito onesto, e decente al suo stato di Sacerdote, con suoi vestiti sottana, e farajolo fino alle calcagne, quali saranno di lana senza mistura di seta nissuna, ed in tutto il rimanente del vestir, di vita, e di costumi saranno conformi alla disposizione de' Sagri Canoni, e solamente potranno vestir di corto, andando alle Chiese, o uscendo fuori di Roma.

7. Item quando assisteranno agl'Offizj Divini, così in Coro, come nella Chiesa saranno vestiti con le Cotte, stando per suo ordine, e anzianità, precedendo sempre il più antico al moderno con molta quiete, e silenzio.

8. Item saranno obligati, tanto i Cappellani di numero, come gl'Estranumerarj ad'assistere agl'Infermi, ed Agonizzanti recitandoli l'Offizio d'agonia, e facendoli altri atti di pietà Christiana, che in tal ora sono necesarj, tanto il giorno, come di notte, ed il Cappellano, che sarà Ospedaliere distribuirà il tempo, e l'ore di detta assistenza in conformità del suo regolamento.

9. Item sempre devono mangiare nell'Ospedale, e mai nell'Osteria, nè in altri luoghi indecenti, il che anche s'intende nella Cantina, ed Ospedale, dove solamente potranno andare a cercare quello li sarà necesario senza ivi trattenersi, nè dormir fuori di Casa senza licenza d'uno de Governatori, e se succedesse causa tanto legitima, ed urgente, che non la potesse domandare subito, il giorno seguente per la mattina lo dirà al Governatore moderno per disporre in eso, come le parerà. E se quando si ritiraranno trovaranno la porta serrata dell'Ospedale, non entraranno per altra parte, nè faranno rumore co' Portinari, acciò li apra; questo medesimo ad effetto di uscire, e se vi sarà causa molto urgente, chi averà la chiave, li darà licenza acciò esca. E nel giorno seguente darà subito parte al Go-

Governatore dicendoli la causa, perchè gli apri.

10. Nessun Cappellano giuocarà ad alcun giuoco proibito, ma solo quelli, che tra persone Religiose,si permettono,i quali non si giocaranno in tempo, che molestino, ed incommodino gli altri Cappellani della Casa, ed Ospedale, ne averà intrichi, o brighe con altri, benchè glie ne dasse causa, ma darà conto al Governatore, che provederà in questo, facendo giustizia.

11. Item in niun caso parlaranno con Donna alcuna dentro l'Ospedale, benche non sospetta, e della medesima sorte non lasceranno Donna alcuna ch'entri a cercar acqua al Pozzo, o alla Fontana dell'Ospedale.

12. Item non lasceranno restar persona alcuna nelle sue Camere, acciò in esse dorma, benchè siano Secolari, o Ecclesiastiche, senza licenza espressa del Governatore.

13. Item niuno de detti Cappellani, ne meno qualsivoglia persona allogiata nell'Ospedale di qualsivoglia stato, o condizione, che sia pigliarà cosa alcuna, che sarà offerta alla Chiesa, ed Ospedale, di denaro, cera, o cose dolci per gl'Infermi, salvo se sarà il Sagrestano, le cose spettanti, e che si offeriscono alla Chiesa, e l'Ospidaliere quelle, che si daranno all'Ospedale, ed in caso, che qualsivoglia de' sopradetti non sia in Casa, potrà ogni Cappellano, che si trova presente ricevere tutto quello, con tanto, che venendo la persona a chi spetta, se li consegni, e lo facci subito sapere a' Governatori, per far carico, dove apparterrà, e la medesima cura averà il Sagrestano, ed Ospidaliere.

14. Sappiano, che tutti generalmente hanno da servire alle Messe cantate da'Diaconi, e Subdiaconi per suo ordine, come avvisarà il Sagrestano.

15. Niun Cappellano potrà avere dentro l'Ospedale cos'alcuna in deposito, sia robba ordinaria, denaro di qualsivoglia persona, o persone di fuori, senza licenza del Governatore, ma essendo di contrabando, di niun modo la possano tenere.

16. Procuraranno di vivere tutti con molta quiete, unione, ed amicizia, senza che tra di loro vi siano separazioni, o divisioni trattando tutti egualmente con la carità, che chiede il suo stato, avvertendo, che stanno in una Casa particolarmente dedicata a Dio, & in communità, dove le divisioni sono origine di molti mali.

17. Trattaranno bene di parole gl'Offiziali Secolari della Casa, come Sottosagrestano, Infermiero, Coco, e Chierico, e quando vi siano querele lo faranno sapere agl'Officiali, a quali essi sono subordinati, acciò essi lo riprendano, e lo faccino multare per il Governatore, e provvedere a tempo.

18. Averanno cura di dar' a tempo al Cuoco quello li ha da cucinare per pranzo, o per cena, ed in niun modo, si tratteranno in conversazioni nella Cucina, dove andaranno, o mandaranno a pigliare a suo tempo il suo pranzo, o cena ad effetto il Coco possa serrar la porta della Cucina all'ore, che li commanda il suo Regimento, e Statuto.

19. Lasciando in qualsivoglia modo d'esser Cappellano consegnaranno al P. Ospidaliere tutti i mobili della sua stanza, che sono appartenenti all'Ospedale, com'anche il Capitolo di questi Statuti, che per sua direzione gli sarà stato consegnato.

20. Non faranno circoli in Sagrestia, per gl'inconvenienti, che nascono, e per i disturbi de' Celebranti, e per evitar questo in miglior forma, non andaranno alla Sagrestia se non quando saranno chiamati, acciò vengano accodire a suoi obblighi.

21. Niun Cappellano uscirà fuori di notte con spada, e contravenendo, sappia che ha da essere gravemente multato dal Governatore.

22. Saranno obbligati uscendo fuori de'suoi Cubicoli dire le Orazioni per benedire i Corridori nella forma, che si dispone nel *Cap.*15. delle Obbligazioni dell'Ospidaliere.

Capitolo Quinto.

Del Salario, che hanno da avere i Cappellani Ordinarj, in quanto non si osserva quello, si ordina nel Capitolo primo del culto Divino nel Libro secondo dello Statuto.

1. La Congregazione particolare assegnarà di Salario a'Cappellani trentasei giulj ogni mese, il che s'intende, se alcun Testatore non lasciarà maggior salario, perchè allora se gli darà conforme la lascita della Cappella istituita, le di cui Messe il Cappellano dirà; parimente assegnarà ad ogni Cappellano una stanza, ch'esso possa serrare con chiave, ed un letto ordinario, un tavolino, e due scabelli, e nella Cucina dell'Ospedale, se li cucinerà quello, che ciascheduno portarà ad essa, mettendoli solamente sale, fuoco, e cottura coll'assistenza. E quando alcuno si ammalarà, l'Ospedale lo medicarà nella sua Stanza, dandoli tutto il necessario, ma in tutto quel tempo non tirarà Salario.

2. In caso, che nel detto Ospedale muoja qualche Cappellano ordinario, o estraordinario nel medesimo giorno, essendo per la mattina, si portarà il corpo in un Cataletto in abito Sacerdotale, e si esporrà nella Chiesa in mezzo quattro torce, e subito se gli farà un'Officio di tre Lezioni con una Messa cantata per la sua anima, e se gli darà sepoltura nella Chiesa involtato in un Lenzuolo, il che tutto se gli farà gratis, e lui potrà testare di quello al presente possedesse nella forma, che li parerà.

Capitolo Sesto.

De' Cappellani, ed Extranumerarj, e del numero di essi.

1. Ad effetto, che con maggior numero de Sacerdoti il culto Divino, ed offizj, si celebrino con più decenza, si ordina, che parendo alla Congregazione particolare possa ricevere fino quattro Cappellani estraordinarj in ajuto degl' altri, ed in essi concorreranno i requisiti, che nell'ordinarj sono espressi, se li darà Stanza nell'Ospedale, cioè una Stanza per due, e letto a ciascuno, e tutto quello più, che è costume darsi a' Cappellani ordinarj, eccetto il salario solamente, che sarà l'elemosina ordinaria della Messa, che diranno, e saranno preferiti per entrar in Cappellania vacante in pari gradu con

concorrenti di fuori, e giuraranno l'osservanza degli Statuti, ed obbediranno i Governatori, di che si farà avvertimento, e nota nel libro de' ricordi.

2. Item saranno obbligati dire ogni Settimana una Messa per l'anima de' Fondatori, e più Benefattori dell'Ospedale, ed ajutarà agl'offizii Divini, ed assisterà tutti i giorni alla Salve con gl'altri Cappellani, ed agl'Infermi alle ore, che gli toccheranno.

3. Item se ajutaranno in alcuni offizj de' Morti, o qualsivoglia altri suffragj, che non saranno di peso della Casa, entraranno con gl'altri Cappellani pro rata all'elemosine, che se gli daranno.

CAPITOLO SETTIMO.

Che l'Offizio di Cappellano è annuale.

I Cappellani ordinarj, e straordinarj, durano solamente un anno, cominciando dal primo di Gennaro, e terminando nell'altro dell' anno seguente, e benchè alcuno entrasse in altro giorno per il decorso dell'anno, nè per questo lascerà di terminare nel detto primo giorno di Gennaro, nel quale tutti saranno licenziati dal Governatore moderno, e nella prima Congregazione saranno ammessi quelli, che non averanno demerito; e se alcuni saranno esclusi, si riceveranno altri in suo luogo, di che si farà nota nel Libro de' ricordi.

CAPITOLO OTTAVO.

Delle pene, e multe de' Cappellani, che non faranno ciò, che per questi Statuti sono obbligati.

1. Qualsivoglia Cappellano, che non anderà in abito onesto nella forma, che si è detto in questo secondo Libro *Cap.4. §.7.*, per la prima volta sarà multato in tre giulj, per la seconda in doppio, e per la terza licenziato dall' Ospedale.

2. Item quello, che lascerà di dir Messa alle ore, che gli saranno distribuite dal Sagrestano, essendo Messa bassa paghera due giulj, e cantata quattro, avendo però causa d'infermità, sara scusato.

3. Item quello, che mancherà alla Messa Maggiore, Salve Regina, o qualsivoglia altri Offizj Divini, o non assisterà esso con Cotta, e sarà inquieto pagherà un giulio per la prima volta, la seconda due, e la terza tre, e se sarà ne' Vespri, o Messa di S.Antonio, Regina Santa cinque giulj, e quello, che non si comunicherà nella nostra Chiesa nel Giovedì Santo sarà multato in un giulio.

4. Item quello, che non assisterà a' Moribondi alle ore assegnateli dall'Ospidaliere, per la prima volta sarà multato in due giulj, per la seconda in doppio, per la terza in otto, e per la quarta sarà licenziato, ed essendo Cappellano estranumero sarà ammonito tre volte, ed alla quarta licenziato.

5. Item ogni Cappellano, che mangerà fuori di Casa, andando per l'Osterie, e Taverne, il che anche s'intenda nella Cantina dell'Ospedale, sarà multato in due giulj per la prima volta, e la seconda in quattro, e la terza in otto, ed essendo contumace sarà espulso fuori dell'Ospedale.

6. Item ciascuno che dormirà fuori, o verrà fuor d'ora, senza causa urgente, o licenza di uno de' Governatori, o entrarà, o uscirà per altra qualsisia parte, che non sia la porta ordinaria, per la prima volta sarà multato in cinque giulj, per la seconda in un scudo, per la terza licenziato dall'Ospedale, il che anche s'intenderà, quando non uscirà a pigliare Acqua Santa.

7. Item ogni Cappellano, e qualsivoglia altra persona, che starà alloggiata nell'Ospedale, per la prima volta, che giuocherà, o averà buglia con alcuno, sarà multato in cinque giulj, per la seconda il doppio, e per la terza sarà mandato fuori dell'Ospedale, e se sarà Pellegrino sarà ammonito due volte per l'Ospidaliere, e la terza sarà mandato via, e se alcuna delle sopraddette persone ferirà, o darà, o trattarà male di parole altri, sarà subito licenziata dall' Ospedale per mai più essere ammessa; così anche avendo qualche sorte di armi.

8. Item ogn'uno, che portarà a dormire alla sua stanza persone di qualsivoglia qualità che sia senza licenza del Governatore, per la prima volta pagarà uno scudo, e per la seconda sarà licenziato dall'Ospedale.

9. Item il Cappellano, che parlerà dentro l'Ospedale con Donna, benchè non sia di sospetto, o consentirà, che vada a cacciar acqua alla Fontana, o Pozzo dell'Ospedale, per la prima volta sarà multato in due giulj, per la seconda in doppio, e per la terza in otto, e se sarà di sospetto, sarà mandato fuori.

10. Item ogni persona, Cappellano, o Pellegrino, che pigliarà per se cosa alcuna di quelle, che saranno offerte alla Chiesa, ed Ospedale irremissibilmente sarà subito mandato via dall' Ospedale, senza poter esser più ammesso.

11. Item il Sagrestano, che non soddisfarà a tutto il contenuto nel suo regimento, se sarà in cosa leggiera, sarà multato per la prima volta in un giulio, la seconda in doppio, e di li avanti ad arbitrio del Governatore; e se sarà cosa grave, per la prima volta in un scudo, e la seconda privato dall'Offizio, ed in caso, che dia l'elemosina delle Messe, acciò si dicano fuori della nostra Chiesa, sarà subito privato dell'Offizio.

12. Item il Confessore, che mancherà a quello, se gl'ordina nel suo regimento, sarà multato ad arbitrio del Governatore, con poterli anche levare l'Offizio di Confessore.

13. Item il Mastro di Coro, che lascerà di fare quello, è obbligato per il suo regimento, e se sarà cosa leggiera, sarà per la prima volta multato in un giulio, la seconda in doppio, e la terza in quattro, conforme all'arbitrio del Governatore, ma se mancherà alla Messa Cantata, o altri qualsivoglia Offizj, in cui esso sia necessario, sarà multato in quattro giulj, e la seconda in otto, e la terza privato dell'Offizio, e ne sarà provvisto un'altro.

14. Item il Maestro di Ceremonie, che non farà quello tocca al suo Offizio, sarà multato, come si dice dal Mastro di Coro.

15. Item l'Esattore, e Sollecitatore, che non faranno, e soddisfaranno quello, se gl'ordina nel suo reggimento al *Libro primo Capit.6.*, sarà multato per la prima volta in cinque giulj, per la seconda in dieci, e per la terza privato del suo Offizio.

16. L'Ospidaliere non farà quello gl' è ordinato nel suo regimento nel *terzo Libro* di questi

sti statuti; sarà multato, essendo cosa leggiera per la prima volta in un giulio, la seconda in due, e la terza in quattro, conforme all'arbitrio del Governatore, ed essendo cosa grave sarà multato in un scudo, e la seconda privato dell'Offizio.

17. Item ogni Cappellano, che contro l'ordine del suo statuto al §. 6., vestirà qualsivoglia sorte di seta, eo ipso sarà licenziato dal nostro Ospedale.

18. Item quello, che fomentarà dissenzioni, o mostrarà inimicizie, mostrandosi grosso o negando il saluto comune ad altri, per la prima volta sarà multato in due giulj, per la seconda in quattro, e per la terza si considerarà, se debba esser licenziato.

19. Item quello, che riceverà nella sua stanza Depositi, come si dice nel *Capitolo* 4. *de' suoi Obblighi* §.15., essendo robbe di contrabando, sarà subito licenziato, ed essendo qualsivoglia altra cosa di robbe, o denaro, se lo riceverà senza espressa licenza del Governatore, sarà multato in cinque giulj per la prima volta, per la seconda in dieci, e per la terza sarà licenziato dall'Ospedale.

CAPITOLO NONO.

1. L'Offizio di Sagrestano si darà sempre ad uno de' Cappellani più antico, pratico nelle Ceremonie, e cose del culto Divino, e di maggior fedeltà, e che sia, acciò possa in tutto sodisfare, e dar conto dell'argento, ornamenti, e più cose della Chiesa, che gli saranno consegnate.

2. Item sarà molto diligente, e vigilante nell'ornare colla dovuta perfezione il Tabernacolo, e rinovare il Santissimo Sacramento a suo tempo in modo, che non manchi, e gli terrà la Lampada continuamente accesa, e per la Festa di Pasqua pigliarà l'Oglio Santo a S. Gio: Laterano.

3. Item averà particolar cura d'ornar gl'Altari col colore, che corre, conforme le Ceremonie Romane, tenendoli sempre ben politi, come anche i Calici, vestimenti, purificatori, ed altre cose della Sagrestia, e le cose che in essa servono ordinariamente, le farà lavare ogni settimana, e le Cotte, Camici per le feste, e quando sarà necessario, e se perciò sarà di bisogno di qualche cosa, lo farà sapere al Governatore, acciò provveda.

4. Item tre volte la settimana farà scuopare Chiesa, e Sagrestia, polire i banchi, e spolverare le muraglia, e tutti i Sabbati al tardi benedirà l'Acqua Santa, ed ogni volta, che sarà bisogno.

5. Item subito nel far del giorno andarà col sotto Sagrestano per fargli aprir la porta della Chiesa, ed assisterà nella Sagrestia, sin che la torni a serrare al mezzo giorno, per dar ordine a chi verrà a dir Messa, e non si partirà di lì senza lasciare il sotto Sagrestano in suo luogo, quale servirà per ajutare in tutto ciò ch' è necessario, e tre Chierici, e tutti quattro faranno con diligenza che se gl'ordinerà.

6. Mezz'ora avanti l'Ave Maria, farà aprire la Porta, e sonare la Salve, che si cantarà ne' giorni festivi con quattro candele accese nell' Altar Maggiore, e ne'feriali con due, e parimente altre due nell'Altar di nostra Signora, e finita farà sonare l'Ave Maria, e serrarà la porta, e farà la cerca, acciò non resti persona alcuna, benchè conosciuta.

7. Item sarà obbligato d'amministrare i Sagramenti dell'Eucarestia, Estrema unzione a tutti gl'Infermi dell'Ospedale, e raccomandare l'Anima di quei, che moriranno, e si sepelliranno nella Chiesa del medesimo Ospedale ancora con Cotta, Stola, osservando in tutto il Rito Romano.

8. Item ogni settimana farà una lista, in cui ordini a'Cappellani le Messe, che ogn'Anno ha da dire degl'obblighi della Casa, dichiarandoli perche intenzione, ed a che ora, e distribuirà ancora ad ogn'uno le Messe solenni, Euangelj, Epistole per turno con diligenza senza passione alcuna. Farà sonare tre volte dal Chierico la Messa maggiore ne'giorni solenni di festa, come anche a mezzo giorno, ed all'Ave Maria.

9. Item farà un Libro, nel quale, si scrivano tutte le Messe, che i Fedeli faranno dire, ed in quello dichiarerà, come si diranno, se per Anima di Sacerdote Defonto, o Defonta, o in onore di alcun Santo, e farà sottoscrivere nel detto Libro la persona, che la dirà, ripartendo le dette Messe nella forma, che resta detta nella prima parte di questi Statuti *Capitolo* 4. *Titolo primo*, *de' Governatori* §.9., e dal più moderno intenderà, come si debban distribuire le dette Messe, e l'osserverà. Averà nella Sagrestia tutte le Orazioni scritte per preparazioni alla Messa, che i Sacerdoti dicono, ed in essa avanti l'elevazione, fino al consumare sarà sempre acceso il Candelotto.

10. Item riceverà tutte l'elemosine de'Responsorj, Messe, ed altre oblazioni, ed incontinente le metterà nella Cassa, che averà, dichiarando nel detto Libro il modo, con cui, se li consegnarono, cioè se chi fece dire le dette Messe, o Responsorj, dette maggior elemosina, che il costume, e dichiarò, che tal elemosina dava alla Chiesa, acciò in essa si celebrassero i tali suffragj, o che la dava tutta a persona, o persone, che gli facessero, ed esso averà una Chiave di detta Cassa, acciò nel fine d'ogni mese, si trovi con quelle presente all'aprir col Governatore più moderno, come si è detto nel suo reggimento.

11. Item riceverà dal Governatore per Inventario tutti gl'Argenti, ornamenti, ed altre cose, che ha nella Sagrestia, si sottoscriverà nel fine, per poter dar esso conto al Governatore, che succederà, ad effetto della consegna, e mancando qualche cosa la pagherà, e per qualsivoglia via, che lascerà l'Offizio, sarà obbligato prima dar detta consegna, non imprestarà cosa alcuna della Sagrestia, nè lascerà aprir nella Chiesa, Fossa, o Sepoltura senz'ordine del Governatore, scuscendosi vestimenti, o Camici, li farà raccomodare.

12. Item Quando il Governatore averà da pigliare la cera, l'andarà accompagnando col Libro, dove il Cerarolo nota, e chiederà tutta quella sarà necessaria al detto Governatore per il servizio della Chiesa, e di tutte le Torce, o candele, che averà ricevuto, consegnarà tutti i moccoli.

13. Item In fine di ciascun mese farà una lista, così de'salarj, che hanno d'avere i Cappellani, come di tutte le spese della Sagrestia, e la darà al Governatore moderno, acciò in

Con-

Congregazione particolare, si passi mandato diretto al Camerlengo della forma ordinaria, e le dette liste le lasciarà registrare, come si dispone *Capitolo* 1. *del Governatore moderno Titolo* 4. *de' Governatori* §. 20., ed insieme portarà le multe di quelli, che non eseguirono l'ordine nel dir le Messe, acciò siano difalcate da detti salarj.

14. Non consentirà si dia la Comunione fuori dell'Altar Maggiore, o in quello, dove sarà il Santissimo Sagramento, salvo a persone di gran rispetto, o ad alcuno per divozione particolare di qualche Santo, chiedesse la Comunione nel suo Altare.

15. Avrà un libro, nel quale, si scrivano tutti que' Defonti si sono sotterrati nella nostra Chiesa, e specificherà in esso con distinzione in che luogo fù sotterrato, i nomi, e le Patrie, il Mese, l'Anno, e il giorno, ed i nomi de' Padri.

16. Averà reggimento, o Capitolo del sotto Sagrestano, perchè essendoli in tutto quello gl' appartiene alla Sagrestia subordinato, deve saper quelche tocca al Reggimento di tal Sottosagrestano per ammonirlo negl' errori, che farà nel suo Offizio, e se ammonito non si vorrà emendare l'avvisarà al Governatore.

17. Essendo i tre Chierici capaci, come devono essere di comunione, gli avvertirà dell' obbligo, che hanno di comunicarsi tutte le Feste principali dell'anno, nel giorno di S. Antonio nella nostra Chiesa, ed abbia particolar cura della sua buona educazione, e principalmente che servano le Messe con tutta perfezione, e modestia, e che assistano il tempo necessario delle mattine nella Sagrestia, e Chiesa, servendo le Messe in giorni di Festa colle Cotte.

18. Perchè il nostro Statuto ordina, che gl'Offiziali minori della Casa, come Sottosagrestano, Infermiere, e Cuoco, si comunichino nelle Feste principali dell'anno, e nel giorno di S. Antonio, averà molta cura di avvertirli, acciò sodisfino a quest'obbligo di comunicarsi nella nostra Chiesa, e non lo facendo, avvisarà il Governatore.

19. In niun modo facci dir fuori della nostra Chiesa Messe, divertendo l'elemosine, che a quella portano, acciò si dicano in qualsivoglia altra, e sapendo, che il Governatore ne distribuisca alcune per diversi fuori della nostra Chiesa, subito darà conto al Governatore più antico, o Congregati, acciò lo riferiscano in Congregazione.

20. Tratterà sempre bene di parole tutti i Padri Cappellani, e quando alcuno commettesse qualche mancamento, esso non li riprenderà, ma ne farà memoria, se la colpa non necessitarà subito di rimedio, acciochè nel fine del mese sia multato per il Governatore, a chi tocca dar le multe, e far l'ammonizioni, che saranno necessarie.

21. Item in niun modo consentirà, che nella Sagrestia, si parli alto, ne si faccino circoli, che perturbino i Sacerdoti, che staranno celebrando nella Chiesa, ed avvertirà i Padri Cappellani, che non vengano alla Sagrestia, se non quando verran chiamati per accodir nella Chiesa a' suoi obblighi.

Capitolo Decimo.
De' Confessori, o Prefetti Spirituali, e suoi obblighi.

1. I Cappellani, che serviranno di Confessori, saranno esaminati, ed approvati dagl'Esaminatori di questa Corte, e con licenza del Vicegerente esercitaranno l'Offizio, saranno di natura docile, e piacevole, e di esemplar vita, e costumi per edificar gl'altri.

2. Item oltre quello devono osservare, come Cappellani, saranno obbligati a stare tutti i giorni per la mattina nella Chiesa, o Sagrestia, over' in parte, dove possano esser trovati, principalmente ne' giorni di Festa per confessare i Sacerdoti, che verranno a dir le Messe, ed altre persone, che nella Chiesa, si vorranno confessare, e per questo travaglio, se gl'accrescerà maggior Salario, che giudicherà la Congregazione meriti la sua fatiga.

3. Item confessaranno gl'Infermi ad ogn'ora che sarà necessario, con molto amore, e carità, e li visitaranno tutti i giorni, animandoli a sopportare con pazienza il travaglio, e fastidio dell'Infermità, offerendoseli in tutto quello, che sarà giovevole alla sua coscienza, e principalmente a quelli, che saranno in pericolo di morte.

4. Supposto, che non siano obbligati ad assistere nel Coro, ne alle Messe cantate nelle Domeniche, o giorni di festa per la mattina, perchè in questi tempi devono stare ne'loro Confessionarj, con tutto ciò ne'giorni, ne quali non averanno confessioni, devono assistere al Coro, Messe cantate, Salve, Litanie, ed altre Funzioni, che faranno gl'altri Padri Cappellani, e con quelli entraranno pro rata in tutti gl'emolumenti della Chiesa, benchè non assistano, stando in quei tempi occupati nelle Confessioni.

5. Sappiano, che sono obbligati a portare nella Sagrestia l'elemosine saranno consegnate nel Confessionario per dire alcune Messe, e per scriverle nel Libro, e che non possan' essi per se medesimi distribuirle, e facendo il contrario, saranno gravemente dal Governatore multati, e non emendandosi, saranno privati d'esser più Confessori nella nostra Chiesa.

Capitolo Undecimo.
Del Maestro di Coro, e suoi obblighi.

1. Il Cappellano, che averà da servire di Maestro di Coro, sarà quello, che sarà più perito nel canto, e cose appartenenti a quello sarà obbligato di provvedere gl'Offizj, che si hanno da recitare tanto nel Coro, come fuori di esso, e registrare i Libri del Canto, e regger gl'altri in modo che non vi sia errore nessuno nel recitare l'Offizio nel canto. Segnarà in un Libro li assenti, che mancarono all'Offizio Divino, e che non volsero obbedire, e delle mancanze darà ogni mese conto al Governatore, acciochè le multe, in che sono stati condannati, si levino dal Salario, che ogn'uno ha da avere. Averà cura de' Libri del Coro, che gli saranno consegnati per Inventario.

2. Item tutti i Mercordì, e Sabbati chiamerà i Cappellani un'ora doppo pranzo, e nella Sala delle Congregazioni particolari, o nel Coro antico, farà esercizio di canto, acciò si canti con perfezione, e li dirà quello si ha da can-

cantare, e per sua fatica, averà maggior Salario, che determinerà la Congregazione.

3. Item ogni volta, che si averà da cantare l'Offizio di nove Lezioni, farà vi siano nove Sacerdoti, de'quali per ordine ogn'uno dirà la sua, cominciando da più moderni, e le tre ultime dirà il Suddiacono, Diacono, e Sacerdote, il quale starà con la sua Stola, conforme le Ceremonie Romane, e con esse si conformerà in tutto.

Capitolo Duodecimo.
Del Maestro di Ceremonie, e suoi obblighi.

1. Per Maestro di Ceremonie si eleggerà in Congregazione particolare il soggetto, che nelle Romane, quali si dovranno usare nella nostra Chiesa, parerà più atto, applicato, e modesto, in maniera, che non solamente sia abile ad evitar gl'errori tanto più considerabili, quanto più pubblici, ed avvertire quello, che sarà necessario, acciò gl'Offizj Divini si celebrino con la decenza, e perfezione dovuta; ma anche possa edificare con la modestia, e maturità quelli, che saranno presenti.

2. Se li darà un Ceremoniale, ed anche alcuno, o alcuni Libri di quelli, che meglio trattano delle Ceremonie, i quali vederà accuratamente, e col medesimo consultarà i dubbj, che li occorreranno, e co'più periti, sapendo quello, che in tali dubbj usano le principali Chiese di Roma. I detti Libri con questi Reggimenti consegnarà al Governatore nel fine del suo Offizio per qualsivoglia modo sia, e si obbligherà di restituirli nell'atto della consegna.

3. Sarà obbligato ad assistere con Cotta a tutte le Messe Cantate, ed altri Offizj Divini, che solennemente si celebraranno nella nostra Chiesa, e mancando per sua colpa ad alcuna delle dette Messe, o Offizj, per la prima volta sarà multato in quattro giulj, per la seconda in doppio, e per la terza privato del suo Offizio; però se assistendo sarà causa d'errore considerabile a'Celebranti per la prima volta sarà multato in un giulio, per la seconda in due, e di lì avanti ad arbitrio del Governatore.

4. Uscirà sempre dalla Sagrestia accompagnando i Celebranti, e prima ch'escano tutti, andarà a veder prima, se nell'Altare, e Credenza &c. sta tutto il necessario, e di quello mancherà, avvisarà il Sagrestano, che nell'appartenente al suo Offizio li deve ubbedire, come anche i Celebranti, ed averà maggior salario, come si dice de'Confessori, Sagrestano, e Maestro di Coro.

Capitolo Decimoterzo.
Del Sottosagrestano, e suoi obblighi.

1. Il Sottosagrestano, che deve esser nato in Portogallo, o sue Conquiste, quando vi sarà capace in Roma, deve aver'ordini minori, almeno prima tonsura, ha da essere di tal'attitudine, e costumi, che non solo prometta esser'utile al Ministero di Sagrestia, ma anche allo Stato Ecclesiastico, per il quale si deve incamminare.

2. Nel vestito, sommissione, e modo di vita esemplare, si porterà come i Cappellani, osservando quello, che nel Direttorio di questi s'ordina, di non mangiare all'Osterie, e luoghi indecenti, di non dormire senza licenza del Governatore fuori del Ospedale, di non giocare, nè parlare in esso con Donna alcuna, di non ammettere qualsivoglia persona che sia a dormire nella sua stanza, e mancando alle cose sopraddette, incorrerà nelle pene imposte a' Cappellani.

3. Ubbedirà al Sagrestano in tutto quello gli comanderà, sia appartenente alla Sagrestia, ed in essa, e nella Chiesa assisterà con Cotta alla Mattina ne'giorni di festa, preparando gl'Altari, Candele, ampolline, ed ajutando a vestire i Sacerdoti, a'quali servirà la Messa, o essendo persone di maggior qualità, o quando i Chierici staranno occupati, ed ogni volta, che si serrarà, ed aprirà la porta, esso l'aprirà, e serrarà, dando le chiavi al P. Sagrestano, che nel medesimo tempo si deve trovar presente nella Chiesa.

4. Nelle Mattine non uscirà fuori della Chiesa, o Sagrestia senza licenza del Sagrestano, nè senza esso mandarà via i Chierici, ed uscendo fuori il Sagrestano nel detto tempo, o stando occupato, restarà nella Sagrestia in suo luogo, avendo cura del Ministero del Sagrestano.

5. Stando fuori di casa, o occupato il Sagrestano, ed alcuno consegnarà l'elemosine delle Messe, il Sottosagrestano le riceverà, e le scriverà subito nel Libro, ma non le metterà nella Cassetta delle medesime elemosine, ma le darà al Sagrestano, acciò le metta esso.

6. Assisterà nella Chiesa tutto il tempo che i Cappellani cantano la Salve, e Litanie, avendo cura d'invigilare, che non si levi cosa alcuna dagl'Altari, e si confesserà in modo, che il Sagrestano sappia, e si comunichi nella nostra Chiesa almeno nelle feste principali dell'Anno, e nel giorno di S. Antonio.

7. Mancando ad alcuno di quest'obblighi, che non ha castigo determinato, lo potrà castigare in suo arbitrio il Governatore, conforme il mancamento fatto, ed ha da essere licenziato, se sarà così grave la colpa, che lo richieda.

8. Ogni volta, che il Governatore intimarà Congregazione, o generale, o particolare, esso sarà obbligato a far personalmente le dette intimazioni à tutti li Congregati, conforme il detto Governatore li ordinarà. Ed essendo necessario li darà fede in scritto delle persone, ch'intimò, e per suo salario avrà un giulio ogni giorno.

Compendio delle Messe, ed altri pesi della nostra Chiesa, ch'ha in tutto l'Anno.

JANUARIUS.

Prima die hujus mensis Missa cantata solemnis de Circumcisione Domini Nostri Jesu Christi.

Die 6. Missa cantata solemnis de Epiphania Domini Nostri Jesu Christi.

Die 17. Missa cantata solemnis de S. Antonio Abbate.

Die 20. Missa cantata solemnis de S. Sebastiano Martyre.

Die 22. Missa cantata solemnis de S. Vincentio Martyre.

FEBRUARIUS.

Die 2. hujus mensis. Missa cantata solemnis de Purificatione Beatæ Mariæ Virginis, cum Officio, & distributione Candelarum.

Die 3. hujus. Missa cantata dicenda per Cappella-

pellanos hujus Ecclesiæ in Ecclesia S. Jacobi Nationis Castellanorum pro Anima D. Antonii Fonseca: habent Cappellani de eleemosyna julios duos pro quolibet, excepto Decano.

Die 8. Missa cantata cum Officio Defunctorum D. Francisci Vaz Pereira de Castro.

Die 24., vel anno bissextili 25. Missa cantata solemnis de S. Mathia Apostolo.

MARTIUS.

Die 19. hujus Mensis. Missa cantata solemnis de S. Josepho.

Die 23. Missa cantata de Anniversario pro anima Georgii Peixotto de Guerra, obiit hac die.

Die 25. Missa cantata solemnis de Annunciatione Beatæ Mariæ Virginis, etiamsi contigerit transferri in aliam diem.

APRILIS.

Die 25. hujus Mensis. Missa cantata solemnis de S. Marco Euangelista.

Die 26. Missa cantata cum Diacono, & Subdiacono de Festo S. Engratiæ, sive Ingratidis juxta intentionem quondam D. Gasparis de Franco.

MAJUS.

Die prima hujus. Missa cantata solemnis de SS. Apostolis Philippo, & Jacobo.

Die 3. Missa solemnis de Inventione S. Crucis.

Die 15. Missa cantata de Anniversario pro Anima D. Ferdinandi Nunez, obiit hac die.

Die ultima. Missa cantata solemnis cum Diacono, & Subdiacono de Anniversario pro anima D. Antonii de Bivar, obiit hac die.

JUNIUS.

Die 11. hujus. Missa cantata solemnis de S. Barnaba Apostolo.

Die 13. Missa solemnis de S. Antonio de Padua Patrono, & Titulari Ecclesiæ.

Die 14. Missa cantata cum Diacono, & Subdiacono de Anniversario pro Anima D. Antonii de Biavar.

Die 8. S. Antonii de Padua. Missa cantata de Anniversario pro Anima Antonii Pinto: Cappellani habent pro eleemosyna scutum unum.

Die 24. Missa cantata solemnis de Nativitate S. Joannis Baptistæ.

Die 29. Missa cantata solemnis de SS. Apostolis Petro, & Paulo.

JULIUS.

Die 4. hujus Mensis, Missa Pontificalis, quæ solebat celebrari cum Capella EE., & RR. Cardinalium, modo vero Missa cantata solemnis de S. Elisabetha Regina Portugalliæ.

Die 22. Missa cantata solemnis de S. Maria Magdalena.

Die 25. Missa cantata solemnis de S. Jacobo Apostolo, & applicabitur pro Anima D. Antonii de Bivar.

AUGUSTUS.

Die 5. hujus Mensis. Missa cantata solemnis de Dedicatione Beatæ Mariæ Virginis ad Nives.

Die 10. Missa cantata solemnis S. Laurentii Martyris.

Die 15. Missa cantata solemnis de gloriosissima Assumptione Beatæ Mariæ Virginis.

Die 25. Missa cantata solemnis de S. Bartholomæo Apostolo.

SEPTEMBER.

Die 8. Missa cantata solemnis de Nativitate B. Mariæ Virginis.

Die 14. Missa cantata solemnis de Exaltatione S. Crucis.

Die 16. Missa cantata de Anniversario pro Anima Antonii de Almeida Borges obiit hac die.

Die 21. Missa cantata solemnis de S. Matthæo Apostolo.

Die 29. Missa cantata solemnis de S. Michaele Archangelo.

OCTOBER.

Die 18. Missa cantata solemnis de S. Luca Euangelista.

Die 20. Missa cantata cum Diacono, & Subdiacono de S. Irene ad ipsius Altare pro Anima D. Didaci Lopez de Francia.

Die 29. Missa cantata solemnis de SS. Simeone, & Juda.

NOVEMBER.

Die 1. hujus Mensis. Missa cantata solemnis de Festo omnium Sanctorum.

Die 2. Missa cantata solemnis, cum officio novem lectionum pro Commemoratione Fidelium Defunctorum.

Die 3. Missa cantata solemnis cum alio officio pro animabus Congregatorum hujus Ecclesiæ, & Hospitalis, & convocabitur Congregatio, ut assistat.

Item infra octavam Defunctorum dicentur duæ Missæ cantatæ de Anniversario pro Anima Gregorii Peixotto de Guerra.

Item in Octava Defunctorum una Missa cantata de Anniversario pro Anima D. Didaci Lopez de Francia.

Item in ipsa die Octavæ duæ aliæ Missæ pro Anima D. Ferdinandi Nunez.

Item post Octavam Fidelium Defunctorum tres Missæ cantatæ de Anniversario cum tribus Officiis trium lectionum, una pro defuncta, reliqua pro defuncto juxta intentionem quondam D. Roderici Alvarez Castelbranco in diebus non impeditis.

Die 12. hujus. Missa cantata solemnis de Sancto Martino Episcopo: applicabitur pro Anima Dom. Doctoris Martini Navarro de Aspilqueta cum uno Responsorio.

Die 21. Missa cantata de Anniversario pro Anima Juliani Georgii; obiit hac die: habent Cappellani pro eleemosyna scutum unum.

Die 23. Missa cantata de Anniversario pro anima D. Doctoris Gasparis de Silveira, obiit hac die.

Die 25. Missa solemnis de S. Catharina Virgine, & Martyre, applicabitur pro anima D. Antonii de Bivar.

Die 30. Missa cantata solemnis de S. Andrea Apostolo.

DECEMBER.

Die 8. hujus Mensis. Missa cantata solemnis de Immaculata Conceptione Beatæ M. V. Patronæ Regni Portugalliæ.

Die 13. Missa cantata solemnis de S. Lucia Virgine, & Martyre.

Die 21. Missa solemnis de S. Thoma Apostolo.

Die 25. In Nativitate Domini Nostri Jesu Chri-

Christi, dicentur tres Missæ cantatæ solemnes horis consuetis, quarum una in honorem ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, & Beatæ Mariæ Virginis de Bethlehem; applicabitur pro anima D.Guiomaræ hujus Ecclesiæ, & Hospitalis Fundatricis.

Tribus sequentibus diebus post Nativitatem Domini Nostri Jesu Christi, dicentur Missæ cantatæ solemnes de Festis in illis occurrentibus juxta Rubricas Breviarii Romani.

Die 31. Missa cantata solemnis de S.Silvestro.

De obligationibus Cappellanorum.

In omnibus anni Dominicis debent assistere Missæ decantandæ cum Diacono, & Subdiacono de ipsa Dominica non impedita majori Festo.

In omnibus Festis mobilibus uniuscujusque anni, debent etiam celebrare Missam cantatam solemnem de ipso Festo.

Item in singulis anni Sabbatis debent cantare Missam de Beata Maria Virgine, quæ Missæ, & omnes aliæ de Dominicis, & Festis liberis applicabuntur pro anima D.Guiomaræ hujus Ecclesiæ Fundatricis loco Missæ privatæ eo die celebrandæ a suo Cappellano.

Item debent assistere omnibus Festis Ecclesiæ, & Divinis Officiis, ac mortuorum suffragiis in ea faciendis, absque alia mercede, quam impertiri solita.

Item in omnibus Festis tam primæ, quam secundæ Classis, & aliis de obligatione Ecclesiæ debent cantare primas, & secundas Vesperas.

Item die Jovis majoris Hebdomadæ debent communicare in nostra Ecclesia.

Cappellaniæ quotidianæ perpetuæ.

Missa quotidiana pro animabus D.Guiomaræ hujus Ecclesiæ, & Hospitalis Fundatricis, & aliorum Benefactorum cum orationibus. Quæsumus Domine, & Deus veniæ largitor, & Fidelium, *excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.*

Missa quotidiana ad Altare S.Antonii Abbatis pro animabus EE., & RR. DD. Cardinalium Antonii de Chaves, & Georgii de Costa, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Missa quotidiana pro animabus D. Didaci de Carnaluaes, & suorum Amicorum, cum Orationibus, Præsta quæsumus Domine &c. Deus cujus misericordiæ, & Fidelium &c.

Missa quotidiana pro anima Antonii Lopez Nabo, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada, dicenda in Altari privilegiato.

Missa quotidiana pro anima Mariæ das Nives d. Antonii Uxoris; excepta una vacantia in qualibet Hebdomada, dicenda in Altari privilegiato.

Missa quotidiana pro animabus Antonii de Almeida Borges, & Joannis Vieira ejus Fratris Germani, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Missa quotidiana pro anima Ferdinandi Nunez excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Missa quotidiana pro anima Antonii de Bivar, excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Missa quotidiana pro anima D. Melchioris Barbosa Sacerdotis Bracharen. excepta una vacantia in qualibet Hebdomada.

Missæ perpetuæ de Mortuis.

Tres Missæ privatæ in singulis anni Hebdomadis pro anima D.Doctoris Gasparis de Silveira, dicenda per Sacerdotem Diœcesis Colymbrien., & in ejus defectum Diœcesis Egitanien.

Tres Missæ privatæ in singulis anni Hebdomadis pro anima Roderici Alvarez de Castelbranco.

Una Missa privata in singulis anni Hebdomadis pro anima Joannis del Conto.

Quatuor Missæ privatæ singulis mensibus pro anima Antonii Almeida Benefactoris Ecclesiæ.

Prima die cujuslibet mensis una Missa pro animabus Joannis Droet, & Antonii de Abreù.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima Antoniæ Christallinæ.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima Francisci Pauli.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima D.Philippi Diaz Sacerdotis.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima D.Doctoris Emmanuelis de Quintal Sacerdotis.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima D.Joannis Martini Sacerdotis.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima Georgii Peixotto de Guerra.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima Juliani Georgii Cappellani.

Una Missa privata singulis mensibus pro anima Didaci de Villalobos Buttafogo.

Duæ Missæ privatæ singulis mensibus pro anima Oratii Batolbæ Bonon.

Quinque Missæ privatæ in tot mensibus singulis annis pro anima Illmi Dni Emmanuelis de Meneres; prima 21. Maji die obitus; cæteræ vero per subsequentes menses.

Duæ Missæ privatæ singulis annis, una mense Augusti, altera die 17. Decembris pro anima Balthasaris de Jesu Maria.

Quatuor Missæ privatæ singulis annis, in octava Defunctorum pro anima Antonii Lopez Nabo.

Quatuor Missæ privatæ singulis annis in octava Defunctorum pro anima Mariæ das Nives dicti Antonii Uxoris.

Una Missa privata singulis annis, die 4. Novembris pro anima Joannis Moreno.

Una Missa privata singulis annis ad Honorem S.Elisabethæ Reginæ Portugalliæ in ejus Festivitate juxta intentionem D.Antonii Paraiva.

Duæ Missæ privatæ singulis annis, una Sancti Antonii de Padua, altera in Angeli Custodis Festivitatibus pro anima D.Didaci Lopez de Francia.

Duodecim Missæ privatæ singulis annis in mense Novembris, incipiendo a die 13., & sequen. usque ad Festivitatem S.Catharinæ Virginis, & Martyris pro anima Antonii de Bivar.

Duæ Missæ privatæ singulis annis, una in Assumptionis B.Mariæ Virginis; altera in S.Josephi Festivitatibus pro anima d. Antonii de Bivar.

Tres Missæ privatæ pro defuncto singulis annis die 21. Martii, in qua obiit D. Gaspar de Francia, juxta illius intentionem.

Alia Missa privata singulis annis in octava S.Antonii de Padua pro anima ejusdem D. Gasparis de Francia.

Alia Missa privata singulis annis in Festo Sanctæ Mariæ Magdalenæ juxta intentionem ejusdem D.Gasparis, cum duabus candelis accensis ad illius

Altare, quod est Altare Pietatis, durante celebratione Missarum.

Qualibet Hebdomada recitetur una Missa pro anima Ferdinandi Rodriguez Botelho Presbyteri.

Item qualibet mense tres Missæ pro anima ejusdem.

Die 18. Octobris obitus ejusdem Sacerdotis, duæ Missæ cantatæ in Anniversario.

LIBRO TERZO.
Degli Statuti della Chiesa, ed Ospedale di S. Antonio.

CAPITOLO PRIMO.
Dell' Offizio di Ospidaliere, e suoi obblighi.

1. Essendo la principal cura del Cappellano che pro tempore serve d'Ospidaliere di ricevere con benigna affabilità i Pellegrini, mentre sopra di esso si appoggia tutto il governo di tutto l'Ospedale, se gl'ordina, che la persona, quale avrà da esercitar tal carica, sia di buona vita, costumi, e caritativa, acciò possa intieramente soddisfare a'pesi seguenti.

2. Primieramente non riceverà Pellegrino alcuno, senza haver' espresso ordine del Governatore, salvo arrivando di notte, perchè nell'altro giorno glie la portarà. Averà particolar' attenzione di preparare l'acqua calda, acciò i Pellegrini si lavino i piedi subito arrivati, come anche i vasi, e tovaglie necessarie, e dentro tre giorni farà confessarli, e costandoli ciò per le Cedole del Confessore sottoscritte per il Governatore, darà l'elemosina solita di tre giulj, e ciascuno per una volta solamente, e delle dette Cedole darà conto al Governatore del denaro speso, ed esso portarà nuovo mandato, acciò il Camerlengo paghi la somma di sc.5. moneta, acciò si spenda nella forma sopraddetta.

3. Averà un Libro, dove scriva i nomi di tutti i Pellegrini, di che Terra sono, e nel giorno, in cui giunsero, acciò non se le dia elemosina duplicata, nè dimorino nell'Ospedale più tempo di quello si è concesso.

4. Il Governatore li consegnarà per Inventario tutta la robba, letti de'Cappellani, e tutte le altre robbe, che servono nell'Ospedale del medesimo modo quelle servono nella Cucina, e nel fine di detto Inventario, si obbligarà pagare qualsivoglia cosa, che manchi, e per esso darà la consegna al Governatore ogni volta, che la domanderà. Consegnarà al Coco tutte le sorti di ferro, legnami, ed altro appartenente alla Cucina, li darà Sale, Legna nella quantità necessaria, il che terrà tutto ben custodito.

5. Item consegnarà d'ordine del Governatore a ciascun Cappellano una stanza col suo letto, due Matarazzi, ed'un pagliaccio, un Capezzale, e due Coperte, e quattro tavole, e due banchi, ed ogni 15. giorni due lenzoli lavati, un tavolino, due sedie di legno, e nella medesima maniera siano trattati li Cappellani estranumerarj, dando a ciascuno una stanza, e tutte le cose si torneranno a consegnare, quando qualsivoglia Cappellano si partirà dall'Ospedale.

6. Item nell'Ospedale terrà dieci Letti, ed anche più, se sarà di bisogno per dormirci li Pellegrini, quali terrà netti, e politi, mettendo i lenzuoli lavati quando li parerà. E di mattina ordinarà che li alzino, ed a ciascuno assegnarà il giorno, acciò scopino il detto Ospedale, Dormitorio, Corridori, e Scale dell'Ospedale, il che terminato, serrarà la porta e non aprirà, se non di notte, quando i Pellegrini si vorranno riposare, e subito li manderà accendere una lampada nell'Ospedale, che sarà avanti un'Immagine di nostra Signora tutta la notte accesa, nella forma, che instituì la Signora D. Guiomar Fondatrice di quest' Ospedale, ed in niun modo consentirà, che di giorno Pellegrino alcuno vada all'Infermaria, salvo, o per indisposizione, o per visita di alcuno Infermo, nè che tra matarazzi mettano cosa alcuna commestibile.

7. Item all'ora dell'Ave Maria ordinarà, si accenda un'altra lampada alla Scala principale, che va per le stanze de' Cappellani, che durerà accesa sino alle due ore di notte per l'Inverno, e per l'Estate sino una, ch' e il tempo, sin quando ha da star aperta la porta dell'Ospedale, la quale serrata non si aprirà a persona alcuna, o sia Cappellano, o Pellegrino senz'espresso ordine del Governatore, e se succedesse caso così urgente, che obbligasse uscir fuori di Casa qualche persona, che nel detto Ospedale stasse, li potrà aprire con condizione, che subito alla mattina, ne dia parte al Governatore, e la causa motiva per averli aperto.

8. Quello s'ordina nel serrar la porta la sera, s'intende nell'aprir alla mattina, quando si apre la Chiesa, e sapendo, che qualsivoglia de'Cappellani, o Officiali dorme fuori, lo dirà subito al Governatore.

9. Item non consentirà, che Pellegrino alcuno habbia liti, o burlando, o da dovero con altro, nè meno con persone dell'Ospedale, o di dentro, o di fuori, e se haverà, si farà avvisato prima e seconda volta, e non emendandosi la terza lo mandarà fuori, ed il medesimo seguirà s'esso giocasse; ma se alcuno de sopraddetti dasse in altro con le mani, o armi, o offenda con parole ingiuriose, subito incontinente sia buttato fuori.

10. Item ogni due anni mandarà a lavare, ed empire li matarazzi di lana, ed ogn'anno empirà i pagliaricci di paglia nova, ed a minuto cuscirà i lenzuoli, e perciò domanderà al Governatore quello, che sia bisogno.

11. Item riscuoterà ogn'anno la propina del Sale, che quest'Ospedale ha, e terrà appresso di se la chiave del Giardino, il quale sarà serrato, e non lascierà entrar niuno, e levare da esso cosa alcuna, e solamente esso potrà cogliere quello li bisognerà per servizio dell'Ospedale, ma non impedirà i Cappellani, che possano ivi andare a ricrearsi. Ed usando male di questa libertà, avvisarà il Governatore, acciò provveda, come conviene, ed averà cura ch'il detto Giardino, e Fontana siano aggiustati, e politi, mandando a potare gl'Alberi, e Pergole a suo tempo, e far quello, che sarà necessario.

12. Non darà robba d'Infermaria a nesun' altra persona, senz'ordine espresso del Governatore, e quando questo la mandi dare, avendo giuste cause, averà cura di farla lavare un'altra volta, e riportarla all'Infermeria.

13. Farà sempre, che l'Infermiere compri tutto il bisogno per l'Infermeria, e che facci la Lista delle spese ogni mese per pigliar i conti delle spese, che ha fatte, e che resti con chiarezza

rezza, acciò costi in ogni tempo.

14. Benchè nel §.7. si dice, che la porta dell'Ospedale sia serrata, à due ore d'Inverno, e di Estate à una, perchè potrà succedere esser necessario per alcuna convenienza della Casa, che stia qualche poco più tempo aperta la porta della strada. L'Ospedaliere saprà dal Governatore l'ora, che li assegna per serrarla, ed in tal caso farà, che stia accesa una lampada nel Corridore della detta porta.

15. Avendo serrate tutte le porte interiori, come si dice nel §.7. subito, che serrarà la porta interiore, farà sonare la Campanella, e col Sacchetto, ed Isopo il Cappellano di settimana, se non il Cappellano più antico col Sottosagrestano anderà benedicendo i Corridori, ed' i Cappellani usciranno alla sua porta a ricevere l'Acqua Benedetta, e dirà le Orazioni seguenti.

Asperges me Domine &c., vel *vidi aquam &c.* postea dicitur.

Noctem quietam, & finem perfectum concedat nobis Dominus Omnipotens, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus ℟. *Amen*.

Dignare Domine nocte ista. Sine peccato nos custodire.

Miserere nostri Domine. Miserere nostri.

Fiat misericordia tua Domine super nos.

Quemadmodum speravimus in te.

℣. *Domine exaudi &c.* ℟. *Et clamor meus &c.*

℣. *Dominus vobiscum &c.* ℟. *Et cum spiritu tuo.*

OREMUS.

Visita quæsumus Domine habitationem istam, & omnes insidias inimici ab ea longe repelle, Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant, & benedictio tua sit super nos semper. Per Christum &c.

Capitolo Secondo.

Delle Persone, che saranno ricevute in quest'Ospedale, e per quanto tempo.

1. Essendo l'origine, ed'Instituto di quest' Ospedale il ricevere i Pellegrini Portoghesi, si ordina, che nè l'Ospedaliere, ne Cappellano alcuno possa ricevere persona alcuna nel detto Ospedale, che non sia nata nel Regno di Portogallo, senz'ordine del Governatore, e solamente saranno ammessi i Portoghesi nella forma seguente.

2. Se alcuno Sacerdote verrà per negozj, o pretenzione, starà due mesi, ne'quali si potrà provvedere d'abitazione, e se sarà Frate di Religione, che qui non vi sia, starà un mese.

3. Il Pellegrino, che verrà a visitare i luoghi Santi, o per seguire qualche lite, starà un mese, e se sarà dispensante, in quanto spedisce la sua dispenza.

4. Item venendo alcuno a litigare per un altro, starà 15. giorni, e se sarà causa d'Impetra di Benefizio di huomo vivo, o sia propria, o aliena, otto giorni, e tutti i sopraddetti, che nell'Ospedale saranno ricevuti di qualsivoglia qualità, condizione, che siano, devono dormire nell'Ospitalità, e non in Stanze particolari, salvo, se parerà al Governatore, che la persona è tale, che se le debba dar stanza, perche allora glie la potrà dare, avendola libera, e non incomodando Cappellano alcuno.

5. Item perche anticamente anche s'alloggiavano Donne in quest'Ospedale, e per alcuni inconvenienti, si levò questa consuetudine, ed a quest'effetto, si usa dargli uno scudo di moneta per ciascuna Donna, che sarà nata nè Regni di Portogallo, o suoi Dominj, per pagar la Casa, così anche un testone, ch'è l'elemosina solita, s'ordina all'Ospedaliere, che segua il medesimo ordine, portando essa Donna cedola sottoscritta dal Governatore, come a gl'altri Pellegrini.

6. Tutti quelli, che saranno ricevuti in quest' Ospedale, averanno grandissimo rispetto all'Ospedaliere, e saranno obbligati a far tutto quello gli comanderà in servizio dell'Ospedale, e quello, che in questi statuti gli è ordinato, e non lo facendo, saranno due volte ammoniti, ed alla terza l'Ospedaliere gli licenziarà.

Capitolo Terzo.

Dell' Infermeria, e come l'Infermiero si deve portare cogl'Infermi.

1. Se nell'Ospedalità de' Pellegrini v'è necessaria un'eccessiva carità, come sopra s'ordina; con più ragione, si deve esercitare cogl'Infermi che in quest'Ospedale si medicaranno, che devono essere solamente quelli, che sono nati ne' Regni di Portogallo.

2. Item subito, che qualsivoglia Infermo sarà ricevuto con parere del Medico, ed ordine del Governatore, l'Ospidaliere gli piglierà la consegna di tutta la sua robba, denaro, lettere, ed altre cose, ed avanti due Cappellani farà di tutto Inventario, e nel Libro degl'Infermi, che terrà a quest'effetto, scriverà i nomi di tal'Infermo, e de'suoi Padri, ed essendo morti, de Parenti, Patria, giorno, mese, ed anno in che entrò nell'Infermeria, ed il negozio, a che venne in questa Corte, e di tutto darà conto al Governatore, acciò disponga, conforme se gli ordina nel suo reggimento.

3. Item doppo, che l'Infermo sarà ricevuto l'Ospidaliere farà che si confessi dal Confessor di Casa, o qualche altro, che vorrà, ed il giorno seguente si comunicherà, il che lo farà il Sagrestano accompagnato da sei Cappellani con Cotte, e sei torce, cantando in voce bassa quelch'è solito con tutta la decenza dovuta. E se l'Infermità sarà tale, che sia necessario dargli subito l'Olio Santo, così l'ordinarà al medesimo Sagrestano, o in qualche ora, che gli parerà sia necessario, e sarà in questo sì vigilante, che non muora alcuno senza Sagramenti, e similmente gli avvertirà, se hanno da aggiustare cos'alcuna ne loro Paesi, faccino testamento; e per quest'effetto chiamerà il Notaro della Casa, come anche avvisarà tutti li Cappellani numerarj, ed extranumerarj, che vengano ad assistere sì di notte, come di giorno, distribuendo a ciascuno la sua ora, acciò sempre vi sia chi gli dica l'offizio di agonia, e chi l'ajuti a ben morire, e nella detta Infermeria sarà un Oratorio con un Crocifisso, ed un' Immagine di Nostra Signora, ed una lampada accesa tutta la notte.

4. Item tutti gl'Infermi, che si medicaranno nell'Ospedale, l'Ospidaliere, ed'Infermiero assisterà con ogni cura, e carità, facendoli tutto quello, che il Medico gl'ordinarà, e l'Infermiero quello gl'ordinarà l'Ospidaliere l'osservarà, e glie lo farà osservare. Il regimento in particolare della spesa ordinaria di ciascun giorno

no toccante il mangiare, e senza ordine del Medico non passarà quel che in detto reggimento è stabilito.

5. Item nell'Infermeria averà un' Armario con suoi spartimenti, e negl'alti si metteranno le medicine, e ne bassi la robba bianca dell'Infermeria, che terrà molto polita, e le coperte, e materazzi gli spanderà ogni mese facendoli portare nelle Logge da'Pellegrini.

6. Item nel medesimo modo vi saranno due casse a modo di banco, e ciascuno con due, o tre ripartimenti, e sue chiavi per mettersi li vestiti degl' Infermi separatamente acciò non si scambino.

7. Item in niun modo saranno ammessi gl' Infermi di mal Francese, Etica, Rogna, o altri simili contagi, nè si medicaranno feriti, ma solamente quelli, che averanno febre, o febri acute, ed a quest'effetto saranno dal Medico veduti, e di suo parere coll'ordine del Governatore saranno ricevuti, e di altra forma nò; nè l'Infermiero, nè l'Ospidaliere si ardiranno da se soli ammettere niuno, ed essendo per la buona cura degl'infermi necessaria la quiete, si ordina all'Ospidaliere, o Infermiero, che nell'Infermeria non consentano circoli, nè modo alcuno di contravenzione, poichè si è sperimentato il grave danno, che da queste ne risulta.

8. Item se alcune persone mandaranno dolci, o robba commestibile per gl'Infermi, l'Ospidaliere le riceverà, e li partirà ad'essi all'ore di pranzo, dando a ciascuno quello gli sarà necessario, e se sarà qualche galanteria, lo farà sapere al Governatore, acciò lo scriva nell'Inventario, e se in particolare si mandasse presente ad alcuno Infermo, ad esso si darà, acciò faccino quello gli parerà.

9. Item il Medico sarà obbligato visitare gl'Infermi due volte ogni giorno, e quella della mattina sarà il più presto, che sia possibile, acciò più commodamente, se gli diano i medicamenti, che ordinerà.

10. Item il Barbiero dovrà andare a cavar sangue, ed altre cose, che al suo officio toccano alle ore, che il Medico gli ordinarà.

11. Item lo Speziale darà i medicamenti freschi, e buoni, e se altrimente, non gli saranno messi in conto; gli darà sempre per ricetta del Medico, e quando l'Infermiero l' anderà a pigliare, portarà il Libro, che deve stare nella detta Infermeria con le dette ricette, ed esso le metterà in suo Libro, e per ambedue i Libri, se gli farà pagamento nel fin dell'anno, come parerà al Medico.

12. Item tanto che cesserà la febre agl'Infermi, staranno in convalescenza i giorni, che parerà al Medico, ed in essi, si darà tutto il necessario, e dopo l'Ospidaliere li licenziarà, dandogli uno scritto cōtrasegno di convalescenza nella forma solita.

13. Item morendo alcun Infermo, l'Ospidaliere lo farà saper subito al Governatore, acciò disponga quello, che nel suo reggimento si è detto. Ed essendo tempo, che se gli possa dir Messa, se gli dirà nell'Altare Privilegiato, e quando nò, nel giorno prossimo seguente. E si ordina a'Sacerdoti, che nel memento specialmente lo raccomandino, ed a'Pellegrini nelle loro Orazioni, di tutto che averà cura l'Ospidaliere, acciò si facci osservar, conforme in questi Statuti si dispone, e doppo d'esser serrata la porta della Chiesa all'ora, che parerà più conveniente, il detto Ospidaliere chiamerà tutti i Cappellani, ed essi con le Cotte, e torce, ed il Sagrestano colla Stola, e tutti in voce bassa cantando il solito, accompagnaranno il Defonto fino alla Sepoltura, dove sarà portato da quattro Pellegrini involtato in un lenzuolo, ed avanti di seppellirlo, se gli raccomanderà l'anima a Dio nella forma del Rito Romano.

14. Item l'Ospidaliere non consentirà, che Pellegrino alcuno, o qualsivoglia altra persona dorma ne'letti dell'Ospedale, benchè non abbia Infermi, e siano tanti li Pellegrini, che non entrino nell'Ospizio.

15. Item nel fine di ciascun mese l'Ospidaliere sarà la lista di quello si è speso nell'Infermeria, ed altro, che appartiene ad esso, e la portarà al Governatore, acciò gli facci passar mandato in Congregazione, acciò il Camerlengo li paghi. E nella detta lista metterà l'elemosina straordinaria, che la Congregazione gli mandò dare in quel mese, dicendo la quantità, e a chi persone, tutto con chiarezza, e distinzione.

16. Item nel fine del mese portarà al Governatore la lista delle falte, che fecero i Cappellani nell'assistenza degl'Infermi, acciò siano multati nella forma del *Capitolo* 8. *del lib*.2.

CAPITOLO QUARTO.
Dell'Infermeria, e suoi Obblighi.

1. Si fa intendere all'Infermiero *pro tempore* che non può fare opera più grata a Dio, ed a S.Antonio, che trattare i suoi Infermi colla maggior diligenza, e carità possibile, consolandoli ne'loro mali, soffrendo le loro prolusità, assistendoli con tutto l'allegerimento, e rimedio, che determinerà il Medico, e l'Ospidaliere.

2. Sappia ch'esso è suddito, e soggetto all' Ospidaliere, ed in tutto quello, che appartiene al suo Offizio, e che deve rispettarlo, ed obbedirlo prontamente, comandandogli qualche cosa in servizio dell'Infermeria, ed Ospedale, e che ha da stare in luogo di detta Ospidaria, quando esso uscirà fuori di Casa, o sarà occupato, in modo, che senza suo ordine non disponga cosa alcuna di rilievo, e non molto necessaria, ed in caso, che la facesse, dopo venuto subito gli darà conto, e similmente gli consegnarà qualche regalo, che nel medesimo tempo fosse mandato agl'Infermi.

3. Non applicarà rimedio alcuno agl'Infermi, ne gli darà cosa in cui possa aver dubbio gli faccia male, senza ordine del Medico, o Ospidaliere, e senza licenza di questi non uscirà dall' Ospedale, essendovi Infermi.

4. Ogni volta, che il Medico, Chirurgo, o Barbiere, che verranno all'Infermeria gli accompagnerà in quanto in essa staranno, ed avvertirà quello ordinano agl'Infermi, per eseguirlo, appartenendogli principalmente nel mangiare, al quale darà ordine, ed avviserà il Coco con tempo, acciò sia fatto alle sue ore.

5. Alle ore competenti, ed ordinate dal Medico vada a pigliare, il pranzo alla Cucina, e portandolo agl'Infermi, gli assisterà in quanto mangiaranno, e doppo torni a riportare i piatti, e non

e non potendo assistere a tutti gl'Infermi, l'Ospidaliere lo provederà di chi l'ajuti.

6. Sempre dormirà nella stanza vicino l'Infermeria, ed essendovi Infermo di pericolo, dormirà dentro l'Infermeria, e gli assisterà il più tempo del giorno, che potrà, ed anche in quello della notte.

7. Abbia gran cura della polizia così nella Casa dell'Infermeria, come nella robba, e Stanza, essendovi Infermi, la scoparà, e farà scopare almeno due volte la Settimana, ed ogni volta, che sarà necessario. Farà, che la robba si lavi a suo tempo, consegnandola per Lista a chi la lava, e non permetterà, che una cosa, che serve ad un ammalato serva all'altro, durante l'Infermità.

8. Serrarà insieme coll'Ospidaliere all'ora solita, ed aprirà la mattina la porta dell'Ospedale, ma mai la serrarà, nè aprirà solo.

9. Quello, che serve d'Infermiero, ha anche servire di Spenditore, e ha da comprare tutto quello, che sarà necessario agl'Infermi, con ordine, che gli darà l'Ospidaliere, facendo la Lista della spesa d'ogni Mese, acciò in ogni tempo si possa vedere.

10. La principal rimunerazione delle sue fatiche riceverà da quel Signore, che accetta, e soddisfa il servizio, che per suo amore si fa agl'Infermi, come se fosse fatto al medemo Signore. Con tutto ciò l'Ospidaliere averà stanza, e letto, e domanderà al Governatore gli dia ogni giorno quel, che sarà giusto, avendo riguardo al suo travaglio, e quantità degl'Infermi, e sappia, che sarà castigato, o licenziato mancando in quel che tocca al suo offizio, secondo la qualità della mancanza.

11. In tutto quello, che appartiene all'esempio della vita, e buoni costumi, osservarà gli Statuti nell'Ospidaliere, ed almeno in tutte le Festività principali dell'anno, ed in quella di S. Antonio, si confessarà, e communicarà nella nostra Chiesa, in modo che possa esser noto al Sagrestano.

Capitolo Quinto.
Del Coco, e suoi Oblighi.

1. Essendo giorno anderà alla Cucina, e procurerà, che così i Cappellani, come gl'altri Offiziali della Casa gli diano in tempo quello si ha da dare da cucinare.

2. Usarà tutta la polizia nella Cucina, e farà ogni cosa con gran carità, ed all'ore sue specialmente per gl'Infermi, di maniera che possano mangiare ad ora, che gli dirà l'Infermiero, e sarà determinata dal Medico.

3. Finita l'ultima Messa, avendo il P. Sagrestano, o Sottosagrestano portato via quello gli hanno ordinato per pranzo, serrarà la porta della Cucina. La sera farà la cena all'ore solite, e nell'estate serrarà la porta ad un'ora di notte, e d'inverno a due, nè l'aprirà senza ordine dell'Ospidaliere, quando fosse necessario per alcuna cosa dell'Infermeria.

4. Averà gran cura, che si consumi il meno, che sarà possibile, principalmente di legna, ed acciò più liberamente possa attendere alle cose del suo Offizio non consentirà circoli nella Cucina nè anche d'Inverno, sotto pretesto di scaldarsi, ed essendovi alcuni, che ivi si trattengano, o sia gente di Casa, o Pellegrini, che non osservino questo Statuto, darà conto al Governatore, ed Ospidaliere.

5. Intenda, che deve obbedire immediatamente all'Ospidaliere, ed eseguirà quello, che in nome di questo l'Infermiero gli ordinerà in tutto quello apparterrà al suo Offizio, ed averà a PP. Cappellani il rispetto, si deve al loro stato.

6. Avvertisca, che vive in Casa specialmente dedicata a Dio, procuri dar buon esempio della sua vita, e si confessi, e communichi nella nostra Chiesa in modo, che il P. Sagrestano lo sappia, almeno in tutte le Feste principali dell'anno, e nel giorno di S. Antonio.

7. Avendo da uscire fuori di Casa, domandi all'Ospidaliere se ha bisogno di lui, o se in quel tempo abbia da fare cosa alcuna per gl'Infermi.

8. Così come deve avere giusto premio, e salario di ogni giorno, che li assegnarà il Governatore, a quello, che in questo suo reggimento se gl'ordina sarà multato, ed anche secondo la gravezza della colpa commessa sarà licenziato.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes Statuta, & Capitula hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, omnia, & singula Statuta, & Capitula præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. *Preces Deputatorum.* *Confirmatio relatorum Statutorum.*

§.3. Decernentes ipsas præsentes Literas, ac Statuta, & Capitula præinserta semper firma, valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit aliis quibusvis Ecclesiæ, & Hospitalis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque Indul-

Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XX. Martii MDCLXXXIII., Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXII.

Dat. 7. Apr. 1683. An. 7. Declaratur, cessionem loci Exprovincialibus debiti in Capitulo Provinciali S.Ludovici in in Gallia Ordinis Prædicatorum Strictioris Observantiæ factam, non esse admittendam.

Ad majorem hujus Constitutionis intelligentiam vide Greg. XIII. Const. ed. 1574., Martii 6. P. 4., ubi quamplurima habentur Statuta. Et Pii V. Const. ed. 1567., Maji 16., P. 2, de privilegiis, ab Urban. VIII. irritum declaratum fuit quoddam Capitulum Generale Const. ed. 1643., Apr. 8., P. 20. Et ab Alexand. VIII. Const. ed. 1690. Jan. 7. 6. 1. confirmatæ fuerunt nonnullæ ordinationes Generalis Ord. circa quosdam abusus.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi nuper fecit dilectus filius Josephus Martel Prior Conventus Rothomagen. Provinciæ S. Ludovici in Gallia Strictioris Observantiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod jam a pluribus annis dicta Provincia Juribus, privilegiis, exemptionibus, gratiis, & immunitatibus, quibus in aliis Provinciis uti solent Graduati, aut titulo Prædicatoris Generalis insigniti sponte renunciavit in favorem Observantiæ Regularis, & novissime in Capitulo Provinciali anno 1678. Cathalauni celebrato etiam prærogativæ loci juxta Constitutiones dicti Ordinis Exprovincialibus debiti cessit; sed hæc ultima cessio, licet videatur esse majoris humilitatis, multum tamen officit Observantiæ Regulari, cujus Exprovinciales, una cum Priore Provinciali debent esse promotores, & protectores. Cum enim in eis nullam agnoscunt Fratres speciem auctoritatis, parum, aut nihil curant de illorum monitionibus, & maximum periculum est, ne tempore Provincialatus molliter se gerant in corrigendis excessibus ipsi Priores Provinciales, qui eodem expleto nullum habent distinctivum quo possint ordinata pro vita Regulari fortiter manutenere, & insultus dyscolorum evitare. Et propter has rationes, ac alias quæ conferunt ad observantiam Regularem, in Capitulo Generali Ordinis prædicti anni 1501. Romæ celebrato illi, qui sub specie quadam humilitatis parum attendentes ad bonum commune Religionis, loco Exprovincialibus debito renunciaverant, reprehensi fuerunt per declarationem, quod Constitutio ejusdem Ordinis circa locum, quem tenere debent Fratres, qui fuerunt Provinciales, omnino deberet observari, itaut si alicubi propter abusum non observaretur, omnino deinceps executioni mandaretur, non obstantibus consuetudinibus particularibus in oppositum introductis, quibus eo Statuto derogatum fuit. His autem promotus unus ex duobus, qui soli in supradicta Provincia jus ad locum illum habebant, huic cessioni se opposuit, & dilectus filius Antonius de Monroy Magister Generalis dicti Ordinis eam noluit approbare, cum esset contra Constitutiones ejusdem Ordinis, & cederet, ut constat experientia in præjudicium observantiæ Regularis.

§.1. Quare præfatus Josephus, qui (ut asserit, ad ea, quæ pacis sunt ejusdem Provinciæ, & observantiæ Regularis, postulanda missus ad Romanam Curiam venit) ut eadem observantia magis, ac magis crescat, & confirmetur, ac in præfata Provincia nulla sit in posterum occasio litigandi, Nobis humiliter supplicari fecit, ut renunciationem omnium jurium, privilegiorum, immunitatum, gratiarum, & exemptionum quoad gradus, quam sponte, & nemine reclamante fecit præfata Provincia S.Ludovici in favorem observantiæ Regularis, gratam, & ratam habere; circa locum vero Exprovincialibus debitum, cum eorum numerus vix ternus, aut quaternus esse possit in eadem Provincia ubi quadriennales sunt Priores Provinciales, hocque cedat omnino in bonum observantiæ, ut Constitutiones, & acta Capitulorum Generalium dicti Ordinis ea maxime, quæ in Capitulo Generali anno 1670. Romæ celebrato facta fuerunt circa præfatam Provinciam pro manutentione vitæ Regularis exacte observentur, ordinare de benignitate Apostolica dignaremur. Preces Prioris Rothomagen.

§.2. Nos igitur ipsius Josephi votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, cessionem loci ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis debiti illis, qui functi sunt Officio Provincialatus, non esse admittendam auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, prout illam non admittimus. Improbatio prædictæ cessionis.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam Clausulæ.

quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die VII. Aprilis MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXIII.

Dat. 21. Apr. 1683. An. 7.

Conceditur Bibliothecæ Archigymnasii Sapientiæ de Urbe facultas retinendi quæcunque opera prohibita ac damnata.

De aliis hujus Archigymnasii privilegiis vide Leonis X. Const. ed. 1513., Novem. 5. P. 1. Quæ ab, Urb. VIII. concessa fuerunt Collegiis Illyrico, Pragensi, Viennensi, & Fuldensi Const. ed. 1627. Jun. 1. P. 4., & Constit. ed. 1628., Decem. 19. P. 6. Constit. ann. hujus Pontif. ed. 1684., Februarii 20. P. 8. habentur privilegia Universitatis Oppidi Zamoski Chelmen. Diœcesis.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Constitutionis.

CUM fel. rec. Alexander Papa VIII. prædecessor noster publicæ utilitatis studio, celebrem, atque copiosam in Gymnasio sapientiæ de Urbe Bibliothecam, in eaque Bibliothecarium, quem ex numero Advocatorum Aulæ consistorialis assumi voluit, & duos Custodes cum competenti stipendio, qui statutis diebus, & horis illic præsto esse, & libros studiosis ad illam venientibus præbere deberent, Apostolica auctoritate instituerit, in ipsa vero Bibliotheca multi reperiantur libri, quorum retentio, atque lectio per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas prohibentur; Et propterea dilectus filius Magister Marcus Antonius Burattus in utraque Signatura Referendarius, Aulæque Consistorialis prædictæ Advocatus, & dictæ Bibliothecæ Bibliothecarius opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: Nos publicæ commoditati, atque utilitati, quantum cum Domino possumus consulere cupientes, dictumque Marcum Antonium a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium

Preces Bibliothecarii.

in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, ut in Bibliotheca præfata quorumvis hæreticorum, & hæresiarcharum, aliorumque reprobatorum Authorum cujuscumque Sectæ, & Classis, etiam primæ, & ex quacumque causa, etiam ob falsi dogmatis suspicionem a prædecessoribus nostris Romanis Ponticibus, seu in quibusvis Conciliis Generalibus, ac etiam a Nobis, & Sede prædicta quomodolibet prohibiti, & damnati, & a nobis, successoribusque nostris Romanis Pontificibus, & dicta Sede in futurum forsan prohibendi, & damnandi libri, manuscripta, & opera tam hactenus in lucem edita, quam in posterum edenda, seu scribenda quæcumque etiamsi ex professo, & in capite de Religione, & Fide Catholica, seu contra Religionem, & fidem easdem tractent, in ipsa Bibliotheca collocati, & collocata, ac in futurum quandocumque collocandi, & collocanda, retineri, haberi, & asservari libere, licite, & impune, ac absque ullo conscientiæ scrupulo, & quarumcumque Ecclesiasticarum sententiarum, & censurarum, vel aliarum pœnarum, etiam irregularitatis, infamiæ, aut inhabilitatis incursu possint, & valeant, ita tamen, ut libri, scripta, & opera præfata, quæ de religione, seu fide, vel contra Religionem, seu Fidem orthodoxam tractant, seu tractabunt, secreto, & sine aliorum scandalo, aut periculo retineantur, nec a studiosis accipi possint nisi de manibus Bibliothecarii, vel Custodum præfatorum nunc, & pro tempore existentium, qui illos, seu illa legendos, seu legenda nemini præbere possint, nisi sibi prius constiterit, quod illos, seu illa petentes, opportunam super eorum lectione licentiam sibi canonice concedi obtinuerint, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Concessio prædictæ facultatis.

Quomodo custodiendi a quibus accipi, & legi possint dd. libri.

§.1. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, necnon prohibitionibus desuper factis, & in posterum quomodolibet faciendis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores præsentes hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Aprilis MDCXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXIV.

Dat. 10. Maj 1683. An. 7.

Statuitur, ut Debitores Banci Archihospitalis S. Spiritus in Saxia de Urbe teneantur ei satisfacere, vinculo obligationis Cameralis.

Idem

Idem statutum fuit pro Monte Pietatis a Clem. X. Const. ed. 1670., Octob. 3., P. 1., & ab Alexandro VIII. edita fuit Constitut. 1690. Aug. 5., p. 1. circa onera solvi solita Hospitali S. Joan. Hierosolymitani.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ÆQuitatis, & Justitiæ ratio exigit, & plurimæ, quæ ex mensa nummularia, seu Bancho Archihospitalis Sancti Spiritus in Saxia de Urbe in publicum assidue proveniunt, utilitatis, suadent, ut illius indemnitati, quantum cum Dño possumus, consulere studeamus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Ministri dicti Banchi, quod ex dispositione quorundem fel. rec. Pauli PP. V. prædecessoris nostri literarum in simili forma Brevis expeditarum bona dicti Archihospitalis ad favorem illorum, qui pecunias in Bancho prædicto deponunt pro restitutione Depositorum efficaciter obligata sunt, perinde ac si cum unoquoque illorum Cameralis obligatio intercessisset. Causa Statuti. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, interdum eveniat, ut dicti Banchi Debitores remaneant aliqui privati, ac etiam nonnulla loca pia; æquum vero videatur illos, & illa ad satisfaciendum eidem Bancho pari Cameralis obligationis vinculo adstringi: nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut Archihospitali, & Bancho prædictis in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Ministrorum. §. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulos memorati Banchi ex quacumque causa Debitores præsentes, & futuros, cujuscumque status, gradus, Ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, ac etiamsi Ecclesiæ, Monasteria, Conventus, Collegia, Hospitalia, Archihospitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, & alia loca pia quæcumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna existant, ad satisfaciendum eidem Bancho de eorum debitis respective efficaciter obligari, ac obligatos, & obligata existere, & fore, in omnibus, & per omnia perinde acsi ab eorum singulis Cameralis obligatio ad favorem ipsius Banchi facta fuisset, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Statutum prædictum etiam pro locis Piis.

Clausulæ. §. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Bancho, & Archihospitali prædictis, illorumque Ministris, & Officialibus, seu aliis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ Generales Auditores, necnon Vicarium, Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere-Legatos, dictæque Cameræ, Præsidentes, Clericos, Thesaurarium Generalem, aliosque Officiales, & Ministros nunc, & pro tempore quandocumque existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Urbis, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stilis, usibus, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur; quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die X. Maji MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXV.

Confirmatur Decretum Ministri Generalis Ordinis S. Francisci de Observantia circa abrogationem Commissariorum Europæorum, & Judices appellationum pro Provinciis S. Antonii, & Conceptionis B. M. V. in Brasilia. Dat. 13. Maii 1683. an. 7.

De quibusdam controversiis in Provincia S. Antonii vide Clem. X. Const. ed. 1672., Maii 18., P. 3. a quo Pontifice erecta fuit Provincia Immaculatæ Conceptionis Const. ed. 1675., Julii 15., P. 6., abrogati fuerunt Commissarii Generales pro Provinciis Indiarum Oriental. Const. ed. 1682., Decemb. 23., P. 7., & Const. ed. 1683., Decem. 3., P. 8. recensentur nonnullæ Ordinationes pro Provincia S. Antonii.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ADmonet nos suscepti cura regiminis Catholicæ Ecclesiæ per Universum Terrarum Orbem diffusæ, ut paternam Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes ea, quæ pro felici, prosperoque illorum regimine, & gubernio, ac reli- Exordium.

religiosa quiete ab eorum Superioribus Regularibus provide, prudenterque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio corroboremus.

Causæ insequentis Decreti.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciarum S. Antonii in Brasilia, & Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ ad flumen Januarium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod dilectus etiam Filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis dicti Ordinis, ut incommodis, gravissimisque molestiis, quæ ex deputatione Commissariorum Europæorum ad visitandas Provincias præfatas, illarùmque Capitulis præsidendum mitti solitarum, simulque vagationibus Fratrum, qui propter causas appellationum longissimis itineribus se committere cogebantur, opportunis rationibus occurreret, nonnullas ordinationes in dictis Provinciis servandas fecit per quasdam suas patentes literas desuper expeditas tenoris, qui sequitur, videlicet:

Decretum Ministri Generalis.

§.2. *Frater Petrus Marinus Sormanus a Mediolano totius Ordinis Seraphici Patris nostri Sancti Francisci Minister Generalis, & Servus &c.* Muneris nostri debitum indesinenter exposcit, ut commissorum solicitudini nostræ Religiosorum quieti, consolationi, & commodo quantum in Domino possumus sedulo consulamus: quapropter cũ certam habuerimus notitiam ex deputatione Commissariorum Visitatorum Europæorum ad visitationes, & Capitulorum celebrationes Provinciarum nostrarum S. Antonii in Brasilia, & SSmæ Conceptionis ad flumen Januarium (vulgo de Rio de Janeiro) multa incommoda, molestias, gravissimasque expensas provenire. Nos tot, tantisque malis pro viribus obviare volentes præsentium virtute censemus, atque decernimus hujusmodi Commissarios Visitatores in posterum ex Europa non mittere, neque mittendos esse, sed ex iisdem Provinciis assumi debere sequenti modo. In quolibet Capitulo Provinciali Provinciæ S. Antonii a Diffinitorio noviter electo designentur tres Patres ex Provincia Conceptionis, qui habeant conditiones per Statuta generalia requisita, ad hoc, ut possint visitare præfatam S. Antonii Provinciam, quorum quidem trium Patrum nominatio mittatur ad Ministrum Generalem per primam Navium in Europam venientium opportunitatem, in quo si vel Provincialis, vel alii negligentes reperti fuerint, puniantur suspensione a suis Officiis per annum, aliisque pœnis arbitrio Ministri Generalis infligendis. In Provincia quoque Conceptionis similis designatio, & nominatio fiat trium Patrum Provinciæ S. Antonii, itaut Visitator unius Provinciæ ex altera semper desumatur. Minister autem Generalis habita hujusmodi nominatione, unum ex tribus illis eligat quem maluerit, ejusque electionem quantocitius potuerit Provinciæ visitandæ significet, quod si, vel ob locorum distantiam, vel naufragium, aliudve impedimentum, Patentes Ministri Generalis non comparuerint uno anno ante tempus Capituli celebrandi, tunc Diffinitorium Provinciæ illius quæ visitari debet, possit sibi eligere unum ex tribus jam nominatis, qui Provinciam visitabit, & Capitulo præsidebit, cum voto, & omnibus aliis, quæ præstare soleret, & deberet ille, qui a Ministro Generali deputaretur, quod etiam intelligendum est, si ille, quem Minister Generalis elegisset, jam esset defunctus, tunc enim Diffinitorium poterit alterum ex duobus reliquis ad visitationem præfatam vocare; casu vero, quo postquam Diffinitorium Visitatorem advocaverit, perveniant Patentes Ministri Generalis, si jam ille, qui vocatus fuit a Diffinitorio Provinciam fuerit ingressus, prosequatur munus suum, & Capitulum celebret, ut supra: si vero nondum in Provinciam intraverit, omnino abstineat, & Deputatus a Ministro Generali officium suum assumat: dummodo tempus suppetat, ut possit ad Provinciam visitandam accedere quinque integris mensibus ante Capitulum. Et quia ad navigandum ex una in alteram Provinciam quibusdam tantumodo mensibus venti spirant secundi, huic etiam tum Provinciarum, tum Visitatorum commoditati consulere volentes, statuimus tempus præfigere pro Capitulorum celebratione, quod quidem nullo modo prorogari debeat absque speciali, & expressa Ministri Generalis facultate. Capitulum igitur Provinciæ S. Antonii, non differatur ultra diem Sabbati præcedentis festum Sancti Patris nostri Francisci. Et Capitulum Provinciæ Conceptionis, non transgrediatur Sabbatum immediatum post festum Ascensionis D., denique Visitatores non ingrediantur Provincias visitandas, nisi quinque mensibus ante Capituli celebrationem, & post illam statim ad propriam redire debeant, quod si facere non potuerint post viginti a tali celebratione Ministro Provinciali electo sigilla omnia renuncient, & Provinciæ gubernio nullatenus se immisceant, cum tali tempore ex Statutis Ordinis Generalibus, eorum auctoritas omnino spiret.

De Commissariis Visitatoribus.

De Judicibus appellationum.

Aliud quoque eisdem Provinciis provisione dignum Nobis visum est, nempe, ut evitentur incommoda, & vagationes Fratrum, qui vel causa, vel prætextu appellationis, maximis cum periculis, ac expensis, longissimis se itineribus exponunt: qua propter præsentium nostrarum virtute in unaquaque prædictarum Provinciarum deputamus, & deputatos esse volumus tres Patres digniores extra Diffinitorium, qui appellationum Judices sint, & ad quos appellantes a Sententia sui Diffinitorii licite, ac libere recurrere possint, petita prius a proprio Provinciali facultate; ita tamen, ut illi, qui sunt ex Provincia Sancti Antonii judicent causas Provinciæ Conceptionis, & e contra. Ille autem, qui cæteros præcedit, erit illorum Præses ut illos convocet, & congreget quando opus fuerit, uno vero ex istis per mortem, vel aliam legitimam causam, deficiente, alius Pater secundum Ordinem præcedentiæ intelligatur ipso facto substitutus, durabuntque in eodem Officio per triennium, id est de Capitulo ad Capitulum, & super appellationes præfatas definitive, & terminative intra ordinem nostrum auctoritate nostra secundum Religionis praxim, & leges judicabunt, & sententiabunt, omnia vero supradicta, scilicet nominatio Visitatorum, nominationis transmissio ad Ministrum Generalem, ejusque responsio, seu Patentes, & Judicium appellationum ingressus ad officium secundum tempus, quo contigerint, in libro actuum Provinciæ fideliter notentur. Præcipimus tandem in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Provinciarum prædicta-

dictarum Patribus, & Fratribus; Superioribus, & subditis, quatenus præfatis nostris Ordinationibus, & Decretis pro bono, pace, & quiete eorumdem factis, nullatenus se opponere audeant, sed ea, qua par est promptitudine pareant, & obediant. Datum in Conventu nostro S. Francisci Matriti die 29. Mensis Julii 1682. -- Fr. Petrus Marinus Minorum Generalis. De mandato suæ Reverendissimæ -- Fr. Sebastianus de Arroyo Secretarius Generalis Ordinis. Registrat. Fit. Provæ &c.

Preces Provinciarum. §.6. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares Personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus eorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, præinsertas memorati Petri Marini Ministri Generalis patentes literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. (Confirmatio relati Decreti.)

Clausulæ. §.7. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub indignationis nostræ, aliisque nostro, seu pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis pœnis, omnibus, & singulis dictorum Ordinis, & Provinciæ Superioribus Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque fideliter executioni demandent, seu demandari curent, & faciant; Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omuia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum in sertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Maji MDCLXXXIII., Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXVI.

Confirmatur erectio Congregationis Presbyterorum Sæcularium B.M.V. Assumptæ Civitatis Portugallen., eique Privilegia, & Indulgentiæ conceduntur. (Dat. 10. Maji 1683. an. 7.)

Ab hoc Pontifice Const. ed. 1680., Jun. 7. P. 4. approbatum fuit quoddam Institatum Clericorum Sæcularium. Et Const. ed. 1684., Aug. 17., P. 8. confirmatæ fuere novæ eorumdem Constitutiones. Const. vero ed. 1684., Novem. 15., P. 9. approbata fuit quædam Congregatio Presbyterorum S. Josephi. Et ab Alexandro VIII. Constit. ed. 1690., Septem. 13. P. 1. confirmata fuit erectio d. Congr. B.M.V. in Civitate Bracaren.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. AD Pastoralis dignitatis fastigium meritis, licet imparibus, ineffabili Divinæ bonitatis abundantia evecti, divini cultus, & animarum salutis incremento, ac fidei Catholicæ propagationi, quantum nobis ex alto conceditur, intendimus, & propterea Clericorum Congregationes id operari cupientes propensis studiis promovemus, & instituimus, favoribusque, & gratiis prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Sæculares Congregationis sub titulo Beatæ Mariæ Virginis Assumptæ in Civitate Portugallen. ordinaria auctoritate canonice (ut asseritur) erectæ, quod alias tunc existens Episcopus Portugallen. eandem Congregationem in dicta Civitate pro Presbyteris Sæcularibus, qui sub clausura voluntaria absque votorum obligatione propriæ, alienæque saluti studere, Missionibus, & verbi Dei prædicationi operam dare, ac sacramentales Christifidelium confessiones audire, aliaque pietatis, & christianæ charitatis opera exercere deberent, ad instar Congregationum Oratorii S. Philippi Nerii in Ecclesia Sanctorum Mariæ in Vallicella, & Gregorii de Urbe dudum auctoritate Apostolica erectæ, & Beatæ Mariæ Virginis Assumptæ Ulyssiponen. a fel. rec. Clemente Papa X. Prædecessore nostro per quasdam suas in simili forma brevis die 6. Maji 1671. expeditas literas confirmatæ, sub Constitutionibus, sive Statutis particularibus pro eadem Congregatione Ulyssiponen. editis, & a præfato Clemente Prædecessore per alias pariter in forma Brevis die 24. Augusti 1672. emanatas literas approbatis, illorumque appendice, erexit, & instituit. (Dicta Congregatio instituta fuit ab Episcopo ad instar illarum Sancti Philippi Nerii, & ejusdem Beatæ M.V. in Civitate Ulyssiponen.)

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præfata pietatis, & charitatis opera exercere hactenus studuerint, illisque in futurum quoque juxta pium dictarum Congregationum institutum, adjuvante Domino operam dare intendant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. (Preces Presbyterorum Congregationis.)

§.3. Nos

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes, ut ad pia, & sacra opera hujusmodi promptiores reddantur, uberesque in vinea Domini fructus incrementum dante Deo, proferre satagant, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, veris existentibus narratis, & quatenus dicta Congregatio Portugallen. alias canonice erecta, & instituta fuerit, erectionem, & institutionem ipsius Congregationis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Et nihilominus in Ecclesia dictæ Congregationis unam prælatorum Presbyterorum, & Clericorum Sæcularium in eam pro tempore recipi volentium Congregationem sub memorato titulo Beatæ Mariæ Virginis Assumptæ adinstar supradictarum Congregationum Oratorii Sancti Philippi Nerii de Urbe, & Beatæ Mariæ Virginis Assumptæ Ulysiponen., dummodo tamen iidem Presbyteri, & Clerici Ordinationes, & Instituta dictarum Congregationum alias a rec. mem. Paulo Papa V. Prædecessore pariter Nostro, ac præfato Clemente Prædecessore respective confirmata receperint, seu recipiant, & illa pro viribus observare intendant, sub Constitutionibus, sive Statutis, illorumque Appendice prædictis, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuo erigimus, & instituimus.

Confirmatio, & nova erectio Congregationis sub Statutis præfatarum Congregationum.

§.4. Ac modernis, & pro tempore existentibus Præposito, & aliis Presbyteris ejusdem Congregationis sic de novo erectæ, qui ab Ordinario approbati fuerint, ut confessiones quorumcumque ad eos accedentium quocumque anni tempore audire, illisque poenitentia debita pro modo culpæ, & aliis, quæ injungenda fuerint, injunctis, absolutionem impendere salutarem possint, & valeant; Sacerdotes vero, & Clerici in eadem Congregatione recepti, eorumque Ministri pro tempore, quo ibidem permanserint, Parochis, eorumve jurisdictioni minime subjaceant, ipsique Sacerdotes sibi invicem, ac Clericis, & Ministris præfatis, etiam Laicis, quæcumque Ecclesiastica Sacramenta, quovis, etiam Paschatis Resurrectionis Dominicæ tempore, vice, & loco Parochi ministrare; Superiores autem ipsius Congregationis per præsentes erectæ per se, vel alium, seu alios ex ipsis jam approbatis suos Subditos a censuris (non tamen in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, neque in Literis die Coenæ Domini legi solitis contentis) absolvere, illisque debitam poenitentiam similiter injungere; iidemque Superiores receptos inobedientes, & ipsius Congregationis Constitutionum transgressores punire, & poenitentia pro modo culpæ, servata tamen forma Ordinationum, & Institutionum hujusmodi afficere, & si sibi videbitur, cum consensu majoris partis dictæ Congregationis culpabiles ejicere, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, libere, & licite similiter possint, & valeant, dicta auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus. Presbyteris, & Clericis in eamdem Congregationem pro tempore receptis, ne ipsa Congregatione, etiam ex justissima causa, nisi prius illam Superiori Congregationis hujusmodi pro tempore existenti manifestaverint, egredi audeant quovis modo, vel præsumant, sub excommunicationis latæ sententiæ poena per contra facientes eo ipso incurrenda auctoritate, & tenore prædictis prohibemus, & interdicimus. Ac demum quod præfata Congregatio perpetuo sit, & esse intelligatur, præsertim quoad Missiones, subjecta omnimodæ Jurisdictioni Episcopi Portugallen. pro tempore existentis, a quo nihilominus Ordinationes, & Instituta ipsius Congregationis immutari, aut alterari minime possint, auctoritate prædicta earumdem tenore præsentium pariter perpetuo statuimus, & ordinamus.

Et jura, & privilegia conceduntur.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.6. Ut autem Ecclesia Congregationis sic erectæ in majori veneratione habeatur, & a Christifidelibus congruis frequentetur honoribus, aliique Presbyteri, & Clerici Sæculares ad ipsam Congregationem per præsentes erectam ingrediendam magis incitentur, omnibus, & singulis Presbyteris, & Clericis, qui eandem Congregationem de cætero ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam, ac ipsis nunc, & pro tempore existentibus Presbyteris, & Clericis, aliisque conviventibus ejusdem Congregationis in eorum mortis articulo nomen Jesu corde, si ore nequiverint, invocantibus, etiam plenariam; Necnon tam illis, quam aliis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui ejusdem Congregationis per præsenres erectæ Ecclesiam die festo Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ a primis Vesperis, usque ad occasum Solis visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino etiam perpetuo concedimus, & elargimur. Necnon tam Presbyteris, & aliis ejusdem Congregationis, quoties pro exhortationibus habendis convenerint, quam aliis utriusque sexus Christifidelibus eisdem exhortationibus interessentibus decem annos, & qui Ecclesiam dictæ Congregationis in Purificationis, & Annunciationis, ac Nativitatis, & Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festorum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ut præfertur, oraverint, septem annos, & totidem quadragenas, eisdem vero Presbyteris, & aliis dictæ

Item conceduntur Indulgentiæ.

Indulgentia plenaria.

Indulgentia 10. annorum.

Indulgentia 7. annorum, & totidem quadragenarum.

Indulgentia sexaginta dierum.

dictæ Congregationis quoties Divinis Officiis in sua Ecclesia, vel Oratorio more ejusdem Congregationis celebrandis, aut Congregationibus particularibus, vel privatis, & secretis pro quocumque opere pio exercendo interfuerint, aut Infirmos consolati fuerint, vel Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut conscientiam suam antequam cubitu eant examinaverint, seu flagellis ad carnem castigandam se afflixerint, vel quinquies orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam, tam pro animabus Presbyterorum, & aliorum dictæ Congregationis, quam aliorum in Christi charitate Defunctorum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, vel ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet præfatorum operum sexaginta dies de injunctis eis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Alia Clausula.

§.7. Non obstantibus quatenus opus sit Regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresio, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expresis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Maji MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXVII.

Dat. 16. Junii 1683. an.7.

Confirmantur duo Decreta Congregationis Concilii decernentia Professiones Brigittanorum Novissimorum esse validas, eosque denominandos esse Brigittanos.

De origine Brigittanorum Novissimorum, ac causa horum decretorum vide Pontificum Constitutiones, & Congregationum decreta infra laudata sed præcipue hujus Pontificis Constitut. 1683., Octobris 24., Pont. VI.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Variæ mutationes circa cohabitationem virorum, & mulierum d. Ordinis sanctæ.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Religiosi Brigittani *Novissimi* nuncupati, quod dudum Ordo Regularium utriusque sexus sub nominatione Sanctissimi Salvatoris, itaut illius Monasteria deberent esse duplicia, virorum scilicet, & mulierum intra eadem septa, sub diversis tamen clausulis degentium a Sancta Brigitta institutus, & a fel. rec. Urbano PP. VI., aliisque Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris approbatus fuit; verum cum subinde compertum fuisset, hujusmodi virorum cum mulieribus cohabitationem suspicionibus, & scandalis occasionem præbere rec. mem. Martinus PP. V. etiam prædecessor noster eorumdem Monasteriorum duplicitatem dissolvit, illaque simplicia, & ab invicem separata esse voluit, licet postea ad preces clar. mem. Henrici Regis, & Catharinæ ejus Genitricis Reginæ Angliæ dissolutionem hujusmodi revocaverit, & Monasteria ad priorem duplicitatis statum reduxerit; in Regnis tamen Angliæ, Daniæ, & Norvegiæ, aliisque ditionibus dictorum Regnorum dumtaxat, prout in ejus literis decimo octavo Kalendas Januarii, & quarto nonas Februarii Pontificatus sui Anno Septimo, & octavo respective desuper expeditis, plenius dicitur contineri. Porro accepto per piæ mem. Eugenium PP. IV. prædecessorem pariter nostrum, quod ex dissolutione præfata, dissentiones, & inconvenientia plura surrexissent, & majora in dies emersura essent, idem Eugenius prædecessor, prævia Constitutionis dicti Martini prædecessoris revocatione, nec ulla illius moderationis quoad Regna Angliæ, & alia supra enunciata emanatæ, mentione facta, Fratrum, & Sororum cohabitationem, juxta primævum Ordinis institutum generaliter, & ubique licitam declaravit, quinimmo Fratres extra priora Monasteria duplicia degentes ad illa regredi, si omnimode ibi locari valerent, alioquin ad Carthusien. Sancti Benedicti, Canonicorum Regularium, Sancti Augustini, Fratrum Prædicatorum, & Minorum Ordines, in quibus benevolos invenissent Receptores transire voluit: statuens, nihilominus ne de cætero Fratres, & Sorores hujusmodi, vigore cujuscumque privilegii, locum aliquem acceptare, seu tenere audeant, ubi aut propter ineptitudinem loci, aut penuriam facultatum loca ipsa non viderentur ad perfectionem reduci posse juxta Regulam Sanctæ Brigittæ. Sed postmodum ex Decreto Capituli Generalis dicti Ordinis a Sede Apostolica confirmato cautum fuit, ne alias ipsius Ordinis Monasteria sine speciali ejusdem Sedis auctoritate deinceps erigi possent, quo tamen non obstante similis rec. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster supplicationibus bon. mem. Isabellæ Infantis Hispaniarum dum vixit Principissæ Flandriæ inclinatus, commisit tunc existenti suo, ac dictæ Sedis in Belgicis ditionibus Nuncio, & Ordinariis locorum, ut Constitutionibus dicti Ordinis examinatis, atque inventis licitis, & honestis, & per Sedem Apostolicam approbatis, facultatem impertirentur fundandi nova Monasteria, & in illorum fundatione statuendi quæcumque pro eorumdem prospero regimine necessaria esse judicassent: Nonnulla itaque Monasteria erecta fuere, simplicia tamen virorum, nempe a Monasteriis mulierum separata, editæque successive Constitutiones in formula emittendæ professionis, & plerisque aliis minime conformes regulæ primitus traditæ a Sancta Brigitta, quas etiam piæ mem. Gregorius Papa XV. similiter prædecessor noster con-

Ab Urba. VI.

A Martino V.

Ab Eug. IV.

A Clemente VIII.

A Greg. XV.

confirmavit. Unde isti *Novissimi*, *Priores* vero illi *Brigittani* vulgariter appellati sunt.

Contentiones inde exortæ, & varia Decreta Cardinalium Congreg. Episcop. & Regul.

§.1. Contentione autem postmodum hinc exorta, an Monasteria Novissimorum essent vera Ordinis Sanctissimi Salvatoris, seu Sanctæ Brigittæ Monasteria, ex quo secundum illius institutionem non erant duplicia, Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita declaravit dicta Monasteria vigore literarum dicti Clementis prædecessoris erecta, & erigenda, esse, ac fore vera membra dicti Ordinis, non secus, ac si essent duplicia, & Religiosi una cum Monialibus cohabitarent, quam declarationem similis mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster, salva prædictæ Congregationis auctoritate, confirmavit. Cum vero nihilominus Capitulum Generale Priorum Brigittanorum præfatorum anno 1675. celebratum inter cætera decrevisset, se non agnoscere Novissimum Ordinem pro vero, & legitimo, hocque Decretum a nobis de Congregationis memoratorum Cardinalium consilio approbatum fuisset, & his intellectis nonnulli ex dd. Brigittanis Novissimis se a Religione, illiusque votis penitus exemptos esse prætenderent: Congregatio particularis ex dd. Cardinalibus deputata die secunda Julii 1681. decrevit illorum Congregationem esse veram Religionem sub regula Sancti Augustini a Sede Apostolica in Congregationem erectam, diversam tamen a Religione Sanctissimi Salvatoris, seu Sanctæ Brigittæ a supradictis Urbano VI., Martino V., & Eugenio IV. prædecessoribus erecta, & respective approbata, & dictæ Religionis Novissimorum Professos utriusque sexus esse, & reputari veros Religiosos, ac neque huic Decreto acquiescentes dicti Brigittani Novissimi exposuerunt, se eatenus in dicta Religione professos fuisse, quatenus crediderunt unam, & eandem esse cum vera, & Priori Religione Sanctæ Brigittæ, ideoque nobis pro opportuna desuper declaratione humiliter supplicarunt. Illorum autem precibus per nos ad Congregationem Venerabilium etiam Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum remissis, propositoque in ea dubio, an eorum professiones censendæ essent invalidæ, vel potius validæ? emanavit ab eadem Congregatione Decretum tenoris qui sequitur,

Primum Decretum Congregat. Concilii.

videlicet = *Die* 19. *Septembris* 1682. *Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum utraque parte informante, censuit professiones, & esse validas, & Religiosos Novissimos vocandos esse* Brigittanos *ad formam Constitutionis, seu Brevis fa. mem. Urb. VIII. F. Cardinalis Columna Præfectus -- Loco ✱ Sigilli A. Altovitus Sac. Congregationis Concilii Secretarius* -- Porro reclamantibus adversus hoc Decretum supradictis Brigittanis *Prioribus* nuncupatis, ipsa Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, re ad trutinam revocata, alterum edidit Decretum tenoris sequen-

Alterum Decretum.

tis, videlicet = *Professiones Brigittanorum, qui* Novissimi *nuncupantur fuisse, & esse validas, ipsosque Religiosos* Novissimos *vocandos esse Brigittanos ad formam Constitutionum, seu Brevis fa. mem. Urbani VIII. incipientis*. Exponi Nobis nuper fecerunt sub Datum die 9. Octobris 1643. Pontificatus sui anno 21. = *decrevit hæc Sacra Congregatio sub die* 19. *Septembris proximi præteriti. Cum autem adversus hujusmodi Decretum reclamaverint cæteri Brigittani* Priores *numcupati, Sanctissimus Dominus Noster mandaverit illud ad trutinam revocari, non gravabuntur Eminentissimi Patres folium, & informationes tunc datas, & nunc dandas perpendere, an sit standum, vel recedendum a decisis? Die* 8. *Maji* 1683. *Sac. Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridenti Interpretum utraque parte ore, & scriptis informante, stetit in decisis, & facta de præmissis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas sua ejusdem Sacræ Congregationis sententiam benigne probavit -- F. Cardinalis Columna Præfectus Loco ✱ Sigilli. A. Altovitus Sac. Congregationis Concilii Secretarius*.

Hisce Decretis standum esse decernitur ab eadem Congregatione.

Quare præfati Brigittani Novissimi nuncupati Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Brigittanorum Novissimorum.

§.2. Nos igitur ipsos Brigittanos Novissimos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinserta duo Decreta a prædicta Congregatione Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum edita, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate ejusdem Sacræ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relatorum duorum Decretorum.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non supradicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indutis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsen-

tibus

tibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Junii MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXVIII.

Dat. 11. Aug. 1683. an. 7.

Indicitur Jubilæum universale ad implorandum divinum auxilium contra Turcas.

Aliud Universale indictum fuit antea ab eodem Pontifice Const. ed. 1681., Septem. 11., P. 5., & postea ab Alexan. VIII. Constit. ed. 1689., Decem. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium a præsenti tunc rerum statu petitum.

IN suprema militantis Ecclesiæ specula his calamitosissimis temporibus super Gregem Dominicum curæ nostræ divinitus creditum pastorales vigilias assidue agitantes, dum luctuosas Regni Hungariæ, ac Archiducatus Austriæ, aliarumque hæreditariarum charissimi in Christi Filii nostri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Provinciarum, & ditionum calamitates, Ecclesiasticorum, & Religiosorum, ac præsertim Sanctimonialium, aliorumque Christifidelium præcipites fugas, & strages Virginum, & puerorum miserandam in servitutem, & quod amarius deplorandum est, in apostasiæ, pudicitiæque discrimina abductiones, Civitatum, Oppidorum, & agrorum excidia, vastationes, direptiones, & incendia, aliaque innumera mala, quibus nefarius Turcarum Tyrannus immani ferocia, formidabilique sua potentia nomen Christianum delere molitur, Apostolicæ charitatis studio consideramus, vehementer ingemiscimus, atque inter mœrores, & suspiria vocem proferre, & spiritum ducere vix valemus. Nam quis adeo ferreo sit pectore, cui tot malorum tristis facies gemitus, & lacrymas non exprimat? Quis ad graviora, quæ undequaque impendent, pericula non summo pavore concutiatur? Immitis enim ille Tyrannus secundis armorum suorum initiis inflatus, nihilque sibi impervium jam fore confidens, Viennam Austriæ, Urbem celeberrimam, ac munitissimam, & quæ tumentes olim Turcicorum armorum fluctus confregit, arcta, vehementique obsidione oppugnat, & tanquam inexplebilis bellua Christianas omnes Provincias spe jam devorat, Mahumetanæque perfidiæ abominationem longe, lateque propagare, ac Dei viventis Ecclesiam funditus destruere satagit. Verum Domino protegente, in cujus manus est salvare in multis, & in paucis, incassum cadent impiorum hostium perniciosi conatus, si divinam iram, quæ hominum flagitiis provocata Christianum populum hoc atroci bello tanquam virga furoris sui castigat, humili peccatorum confessione, dignisque pœnitentiæ fructibus placare, atque ad sacram misericordiarum Domini aram accedere, ardentibusque, & concordibus supplicationibus opportunum auxilium implorare studuerimus. Non enim continet Dominus in ira misericordias suas, sed homines per flagella vocat ad pœnitentiam, ac propitiatur invocantibus eum in veritate. Adeamus itaque cum fiducia ad thronum gratiæ, scindamus corda nostra cum lacrymis ad Deum, jejuniis, & eleemosynis orationum nostrarum vires intendamus, ac unanimi, assiduaque deprecatione Patris misericordiarum, & Dei totius Consolationis opem invocemus: ut sociatis memorati Leopoldi Regis, ac charissimi in Christo Filii nostri Joannis Poloniæ Regis illustris, aliorumque Principum armis, nostrisque, qui quidquid in nobis est virium, & consilii, in causæ communis tuitionem conferre studemus, piis conatibus benedicere, fortissimisque Christi pugilibus ad Viennæ defensionem, Turcarumque, & aliorum Infidelium repressionem vires, & fortitudinem quæ de Cælo est, augere, cæterorumque potentissimorum Regum, & Principum Christianorum consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam unire, & sociare, ac inimicos suos dissipare, & in fugam convertere, prosperosque Christianis armis successus largiri dignetur. Ut autem hæc ferventius, fructuosiusque fiant, priscum Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ morem sequentes, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus, gravissimisque periculis aperire, & larga manu erogare decrevimus.

Exhortatio ad pia opera peragenda.

Causa Jubilæi.

Jubilæum.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, & solvendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni processioni, quam aliqua die proximæ venturæ hebdomadæ ab Ecclesia Sanctæ Mariæ supra Minervam ad Ecclesiam ejusdem Sanctæ Mariæ de Anima nuncupatam Nationis Theutonicorum de eadem Urbe, unacum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, necnon Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas, aut aliquam earum intra spatium ejusdem, vel proximæ subsequentis hebdomadæ saltem semel devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra, effuderint, ac quarta & sexta feriis, & Sabbato alterius ex prædictis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris vero extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ, decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut- supra

Quid exhibendum a Fidelibus Romæ degentibus.

Quid ab aliis extra Urbem.

supra oraverint, ac quarta, & sexta feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali Loci eorum domicilii eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant. Regularibus autem Personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscunque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Quid a navigantibus, & iter habentibus.

Quid a Regularibus, & impeditis.

§.2. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, seu nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam per Literas die Cœnæ Domini legi solitas, & alias quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, & in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeat, & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus Casibus pœnitentia salutari aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præsentium in virtute S. obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel his deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa acceperint, illa statim, & absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, vel Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, sive Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

De Confessario, ejusque potestate.

Injungitur Jubilæi promulgatio.

Excipiuntur nonnulli casus.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, seu Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, earumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, & aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.4. Ut autem præsentes Literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XI. Aug. MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium approbans alternativam inter Hispanos, & Criollos Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia in Indiis Occidentalibus.

Dat. 7. Sept. 1683. an. 7.

De

De hac alternativa vide Const. ed. 1677., Junii 26. Pont. I. Et Const. ed. 1683. Octob. 4. Pont. VIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum causa Alternativæ inter Fratres nativos Hispanos Provinciarum Limanæ, & delas Charcas in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis ex una, & Fratres Criollos nuncupatos earumdem Provinciarum ex altera partibus jamdudum vertens a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita accerrime discussa fuisset, emanavit desuper ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet. In causa Peruana Alternativæ vertente inter partes nativos Hispanos professos Provinciarum Sanctorum duodecim Apostolorum Limæ, & S. Antonii Carcarar. Ordinis Minorum Observantium Sancti Francisci in Indiis Occidentalibus ex una, & Patres Criollos nuncupatos professos earumdem respective Provinciarum Partibus ex altera de, & super validitate, & respective confirmatione ac executione Decreti prædictæ Alternativæ emanati in Capitulo Generali anni 1664. & per hanc S. Congregationem, & Breve sa. mem. Alexandri VII., ac per subsequens Capitulum Generale anni 1670. confirmati rebusque aliis &c. -- Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus hinc inde in binis causæ propositionibus pluries informantibus, reque mature discussa, referente Eminentissimo Columna, declaravit, atque decrevit, præfatam Alternativam esse confirmandam, prout præsentis Decreti tenore confirmavit, omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui intervenerint sanando. Contrariis quibuscumque minime obstantibus &c. Romæ 9. Julii 1683. - G. Cardinalis Carpineus. B. Panciaticus Secretarius.

Decretum Congregationis pro Provinciis Limana, & de las Charcas.

Preces Ministri Generalis. §.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Petrus Marinus Minister Generalis Decretum hujusmodi, quo promptius executioni mandetur, atque ita multis incommodis, inquietudinibus, & relaxationibus, quibus duæ Provinciæ prædictæ, occasione diutinæ ventilationis causæ hujusmodi, quæ multis annis tam in Capitulis Generalibus Ordinis præfati, quam in Romana Curia agitata fuit, multipliciter vexantur, finis tandem imponatur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsius Petri Marini Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficenter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCLXXXIII., Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXX.

Conceduntur Congregationi Suevicæ Ordinis Sancti Benedicti privilegia omnia spiritualia ceterorum Monachorum.

Dat. 11. Sept. 1683. an. 7.

Similia privilegia concessa fuerunt Monachis Congregationis Bavaricæ ab Inn. XII. Const. 1691., Aug. 11. Pont. I.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. MIlitantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub uavi Monasticæ vitæ jugo mancipatorum, uberesque in Ecclesia Dei fructus adspirante superni favoris auxilio proficere jugiter satagentium commodis, & felicibus in via mandatorum Domini progressibus libenter consulimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, religionis incrementum, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Alphonsus Abbas Monasterii Weingartensis de præsenti Præsidens, ac cæteri Abbates, & Monachi Congregationis Suevicæ in Germania Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in Mo-

Causæ Constitutionis.

Monasteriis dictæ Congregationis studia continua literaria, zelus animarum, & labores in vinea Domini, qui non tantum ad concionandum, & fidelium confessiones assidue excipiendas, obeundaque passim onera Parochialia, sed etiam ad hæreticos, qui non raro se offerunt, ad fidem Catholicam convertendos se extendunt, benedicente Domino vigeant, ipsi Exponentes, ut in hujusmodi piis, & salutaribus operibus ferventiores, & alacriores, ad Divini nominis laudem, & Gloriam, hæresum extirpationem, & S. Matris Ecclesiæ exaltationem, de cætero persistant, plurimum cupiunt, pro majori ipsorum Monasteriorum splendore, & decore, privilegia Congregationis Cassinen., alias Sanctæ Justinæ de Padua, & aliarum Congregationum dicti Ordinis ejusdem Monasterii ex hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ indulgentia communicari. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, quatenus Monasteriis præfatis, ac aliis dictæ Congregationi Sueticæ in futurum aggregandis, illorumque Præsidentibus, Visitatoribus, Abbatibus, Monachis, & personis præsentibus, & futuris, ut omnibus, & singulis privilegiis, & Indultis spiritualibus præfatæ Congregationis Cassinen. alias Sanctæ Justinæ de Padua, & aliis Congregationibus ejusdem Ordinis, ac illarum Præsidentibus, Visitatoribus, Abbatibus, Superioribus, & Monachis, ac Personis quibuscumque, illarumque Ecclesiis, & Monasteriis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam per nos concessis, & in futurum concedendis, ac quibus earumdem Congregationum, Abbates, Superiores, & Monachi, necnon Ecclesia, & Monasteria hujusmodi de jure, usu, & consuetudine, privilegio aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, seu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, dummodo tamen sint in usu, nec revocata, aut sub ullis revocationibus comprehensa existant, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Constitutionibus Apostolicis repugnent, pari modo uti, frui, potiri, & gaudere valeant perpetuo concedere, & indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Præsidentis, & Abbatum.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui dilectum filium Procuratorem generalem dictæ Congregationis Cassinen. audiverunt, consilio, præfatæ Congregationis Sueticæ, ejusque Præsidenti, Abbatibus, & Monachis, cæterisque personis dictæ Congregationis, ut omnibus, & singulis privilegiis, & gratiis spiritualibus tantum, quibus potiuntur, & gaudent Congregationes Cassinensis, & aliæ dicti Ordinis S. Benedicti, potiri, & gaudere possint, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Concessio prædictor. privilegiorum.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu Exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Septimo.

CXXXI.

Indicuntur tres Decimæ super fructibus, & pensionibus bonorum Ecclesiasticorum totius Cleri in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus ob imminens bellum Turcicum.

Dat. 5. Kal. Octob. 1683. an. 7.

Similes decimas habes Vrb. VIII Const. ed. 1631., 14. Kal. Feb., P. 9., Alex. VII. Const. ed. 1660., Mar. 24., P. 6. Clem. X. Const. ed. 1674. Mar. 12. P. 4. Hujus vero Pontif. Const. ed. 1688. Nov. 25., P. 13. prorogatur præsens Indictio.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM ab ipso nostri Pontificatus initio, ad quem divina Clementia in altitudine divitiarum sapientiæ, & scientiæ suæ nos meritis licet impares evexit, malis undique afflictam, scissamque discordiis Christianam Rempublicam videremus, ad Dominum in amaritudine cordis nostri clamavimus, eumque deprecati sumus, ut secundum multitudinem miserationum suarum redimeret nos a malis, & non daret hæreditatem suam in perditionem, & in opprobrium. Quod quidem postea eo ardentioribus votis efflagitavimus, quo rebus quoditie magis in deterius labentibus omnia periculis prona esse videbantur, nam expugnatis jam ab effero Turcarum Tyranno Varadino, Neuselio, & Cameniccio munitissimis Hungariæ, & Pædoliæ arcibus, & Cretæ Regno post diuturnum, acerbissimumque bellum subacto, Germaniæ, atque ipsimet Italiæ cervicibus fœdissimæ servitutis jugum imminebat. Hæc inter vota, & curas Pastoralis Nostræ sollicitudinis teterrimus Hostis, atque in omnem

Exordium petitum a præsenti tunc Christianæ Reipublicæ Statu.

ccasionem rei bene gerendæ semper intentus, immanissimo, si unquam antea exercitu ex omni Barbarorum colluvie comparato, ipsis Rebellibus Hungaris deducentibus Hungariam, Austriam, atque iis conterminas Provincias invasit, fœdeque sacra, & profana omnia igne, ferroque populatus, ingenti quoque Christianorum multitudine in servitutem redacta, Viennam, Germanici Imperii domicilium, & publicæ salutis propugnaculum arctissima oppugnatione est aggressus.

§. 1. Cum charissimus in Christo filius noster Leopoldus Romanorum Rex in Imperatorem electus ingruenti subitæ tempestati non dum viribus par esset, & charissimus in Christo filius itidem noster Joannes Poloniæ Rex illustris, Magnique Ducatus Lituaniæ magnus Dux, qui periculi propinquitate, & magnitudine, ac nostris denique hortationibus excitus, fœdus cum Cæsare inierat, pluresque præclari ex Imperio Principes, & Ordines nondum instructi, paratique essent ad communem calamitatem repellendam. Nos igitur pene desperata conclamataque Republica ad Dominum enixius confugientes, majores supplicationes per universam Ecclesiam indiximus, ut in jejunio, & fletu audiret Deus, secundum magnam misericordiam suam gemitus compeditorum, & solveret filios interemptorum, averteret iram suam a nobis, ipsamque emitteret in Gentes, & Regna, quæ nomen suum non invocaverunt. Exaudivit Dominus preces Populi sui, exurrexit, & dissipavit inimicos, piis, fortissimisque Christianorum Principum copiis, in virtute ejus, strenue pugnantibus. Qua sane admirabili victoria, in qua Christianus Populus ab acerbissima servitute pene redemptus præsentem Dei dexteram in attritione cordis agnovit, uti potius, quam frui opus est. Publica nondum securitate firmata, & Turcico Imperio immani mole sua justum, adhuc omnibus timorem incutiente; nec enim dubitandum videtur, quin ab immiti hoste vindictæ cupido, & ob acceptam cladem furore percito bellum redintegrari quam primum debeat, Nos quidem paterna charitate nostra publicam causam, & præclaros Christianæque Religioni salutares fortissimorum Principum conatus juvare, ut par est, & prosequi cupientes in tantis Apostolici Ærarii ob præstita jam a nobis eidem Leopoldo, & Joanni Regi subsidia angustiis, ad Cleri Italici, & adjacentium Insularum redditus prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes animum adjicere cogimur.

Causa Indictionis.

§. 2. Matura igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione habita, de eorumdem consilio, & assensu indicimus, & imponimus tres integras Decimas infra quinquennium, ut infra persolvendas, omnium, & quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emulumentorum ordinariorum, & extraordinariorum in quacumque re consistentium undecumque, quomodocumque, & qualitercumque etiam ex pede Altaris, aut alias quomodolibet, & quovis modo provenientium, & proventurorum omnium, & quarumcumque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, Cappellaniarum, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Jurispatronatuum laicorum tam ex privilegio, quam ex fundatione, & dotatione, vel alio quocumque titulo, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium in titulum, commendam, administrationem, aut alias quomodolibet obtentorum, & in posterum obtinendorum, Sancti quoque Benedicti, S. Augustini, Cluniacen. Cistercien., Præmonstraten., S. Basilii, & qui proprietates, redditusque certos ex privilegio, vel alias possident Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum, utriusque sexus, necnon Cassinen. alias S. Justinæ de Padua, Carthusien., Lateranen., Montis Oliveti, Camaldulen., Sancti Salvatoris, Vallis Umbrosæ, Silvestrinorum, Cœlestinorum, Cistercien. in Longobardia, ac Clericorum Regularium Societatis Jesu, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutorum Regularium exemptorum, & non exemptorum. Et insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus, ultra infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, necnon Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Altopassu, & aliarum Militiarum in universa Italia, & Insulis Italiæ adjacentibus consistentium, secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica, & pro ea, cum dilecto filio nostro Palutio Tit. S. Chrysogoni Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupato Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario nunc, & pro tempore existenti fuerit concordatum, exceptis dumtaxat ejusdem S. R. E. Cardinalibus ob assiduos, magnosque labores, quos Ecclesiæ universali impendunt, gravissimaque tuendæ dignitatis causa sustinent onera, & quia jam præventive notabiles pecuniarum summas in memoratam causam contulerunt, ac militibus Sancti Joannis Hierosolymitani, qui pro Christiani Orbis defensione adversus Turcas præfatos semper gerunt bella, necnon illis Parochialibus Ecclesiis, quæ etiam computatis incertis, & aliis supra expressis triginta unius ducatorum auri de Camera, cum uno quarto alterius ducati paris, illisve Beneficiis, quæ computatis præfatis incertis, & distributionibus quotidianis septem Ducatorum similium valorem Annuum non excedunt, dummodo tamen Parochialium, seu Beneficiorum hujusmodi titulares, una cum illis alia Beneficia Ecclesiastica, sive annuas pensiones valorem prædictum conjunctim excedentia non possideant, seu percipiant, quia tunc illos ad easdem Decimas solvendas obligatos, & adstrictos esse declaramus.

Indictio Decimarum super fructibus Ecclesiasticis totius Cleri.

Ab ea eximuntur Sanctæ Rom Ecclesiæ Cardinales, & alii.

§. 3. Ac etiam indicimus, & imponimus tres similes Decimas omnium, & quarumcumque pensionum annuarum, super quibusvis fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, sive earum loco fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum hujusmodi in favorem quorumcumque, non tamen Cardinalium, ac Militum Sancti Joannis Hierosolymitani, prædictorum reser-

Indictio earumdem Decimarum super pensionibus, a quibus excipiuntur Cardinales, & Milites Hierosolymitani.

reservatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reservatorum, & assignatorum, seu translatorum, ac reservandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reservandarum, & assignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscumque dignitatis gradus, status, Ordinis, Militiæ, & conditionis personis, infrascripto quinquennio durante præfata quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reservata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, necnon Œconomis, Administratoribus perpetuis, & temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura, ex quacumque causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata, seu translata habentibus, & habituris. Sæcularibus, & Regularibus Ordinum, Constitutionum, Militiarum, & Hospitalium præfatorum (non tamen Sancti Joannis Hierosolymitani) necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & locis quocumque privilegio, exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis.

Solutionum Decimarum termini.

§.4. Quas omnes Decimas prædictas solvere obligatos, ut præfertur, easdem intra quinquennium proximum quinque æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem festum Apparitionis Sancti Michaelis Archangeli Mensis Maji proxime futuri, & successive pro reliquis quatuor solutionibus singulo quoque cum ratam partem intra Festum hujusmodi cujuslibet anni immediate usque ad totalem solutionem Cameræ prædictæ, & illius Depositario Generali ad id constituendo omnino volumus persolvisse. Sub-

De Subcollectoribus.

collectoribus autem Decimarum hujusmodi extra Urbem nostram, ut infra deputandis, ne ultra taxam competentis salarii in eorum deputationum literis patentibus designandam, etiam petere, vel prætendere, aut percipere audeant specialiter, & expresse, ac sub pœnis in contravenientes, arbitrio ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii infligendis prohibemus: Ejusdem

De Depositario.

vero Depositarii munus erit sedulo curare, ut quicquid pecuniarum ex Decimis colligetur, id diligenter, fideliter asservetur, de mandato nostro speciali, in præfatos usus dumtaxat, nec

Pœnæ adversus non solventes, & fraudantes.

alios erogandum. Quicumque vero adeo indurato corde, & ratione carens extiterit, quod non sit factus alieno periculo cautus, & tanta avaritia arserit, ut quod gratis ab Ecclesia accepit, particulam accepti ejusdem pereclitanti reddere recusaverit, Decimas hujusmodi nullo modo, vel integre, scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & æmolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, ut præfertur ineundam, sive in terminis constituendis, non exhibuerit, seu in illorum exhibitione malitiam commiserit, vel fraudem, si Ecclesiarum Antistes fuerit, suspendimus a Divinis, Capitula vero, Conventus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores, excommunicationis sententia innodamus, ac in pœna privationis, tam Beneficiorum, quam pensionum ipso facto incurrisse declaramus: Cæterum ad prædictas Decimas consequendas præcipimus etiam omnibus

Conductores, Censuarii, & alii Dominorum nomine solvent.

Conductoribus, Censurariis, & Affictuariis proprietatum, fructuum, rerum, & jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut memoratas Decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ cujusque locationis: omnibus vero possessoribus, & usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus, aliaque prædicta solvere debentibus, ut ipsi etiam Decimas pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum, Cameræ, & Depositario prædictis integre persolvant.

Modus exigendi præscribitur.

§.6. Decernentes Decimas fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum jurium prædictorum secundum verum valorem annuum, alias vero pensionum Decimas ad eamdem rationem trium Decimarum, durante dicto quinquennio, præstari debere, & secundum eam prædictos omnes in solidum cogi posse, ipsarumque Decimarum Procuratores, sive Exactores, a quibuslibet integre exigendi optionem, facultatemque habere, omnesque, & singulos Pensionarios, quacumque auctoritate, dignitate, præeminentia præfulgeant (Cardinalibus, ac Militibus S. Joannis Hierosolymitani præfatis ob causas supra expressas tantum exceptis) ad ipsarum Decimarum solutionem, pro rata cujuslibet pensionis, teneri, & obligatos esse, neque ullum Jus, & actionem, etiam in vim cujuscumque pacti, & conventionis, quantumvis ex causa onerosa, vel donationis, juramenti, obligationis Cameralis, augmenti Pensionum, & cujusvis alterius, quantumvis inexcogitatæ cautelæ, & pactionis, etiam a Sede Apostolica in genere, vel in specie, atque individualiter cum illarum, & illorum inserto tenore approbatorum, & confirmatorum, ac forsan præfato quinquennio durante approbandorum, & confirmandorum aliquid aliquando ab his Titularibus repetendi competere, sed ipsos Pensionarios ad Decimarum hujusmodi solutionem pro rata suæ cujuslibet pensionis, præfato quinquennio durante, ac per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cogi, & compelli posse, seu debere. Omnes vero con-

Quietantiis Ministrorum Cameræ fides adhibeatur.

fessiones, & quietantias receptionis Decimarum a Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ tam Conductoribus, Censuariis, & Affictuariis nomine suorum Principalium, quam etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus solvere debentibus, nomine Pensionariorum faciendas, perinde valere, atque in Judicio, & extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis Dominii legitime anticipaverint locationem suam hujusmodi quam quoad hoc prorogamus usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente Successore, continuare debere.

Clausula sublata, & Decretum irritans.

§.7. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere-Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane

quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Facultates Collectoris Generalis.

§.8. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgens postulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, præfatum Palutium Cardinalem Camerarium, cujus integritas, fides, atque experientia, notaque devotio jam pridem Nobis perspecta sunt, Generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in Italia, & Insulis illi adjacentibus hujusmodi, cum omnibus, & quibuscumque privilegiis, jurisdictionibus, ac juribus, quæ omnes alii ante hac hujusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi, prædictos omnes, tam conjunctim, quam divisim ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum, monendi, & requirendi; non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas prædictas incidisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum, etiam Manu Regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi; contradictores, perturbatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque Juris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi; dignitatibus, Beneficiis, & Officiis omnibus privandi, & amovendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii sæcularis quandocumque opus fuerit invocandi: illos vero, qui resipuerint, ac debite satisfecerint ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta, absolvendi, super irregularitate forsan incursa, dummodo tamen in contemptum clavium non celebraverint, dispensandi, & ad pristinum statum omnino restituendi. Præterea Collectores, & Subcollectores viros, ubique providos, ac fide, & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, & Insularum illi adjacentium hujusmodi, quoquot viderit expedire cum simili, vel limitata, non tamen absolvendi potestate, constituendi, eumque, vel eos ejus arbitrio revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi quotiescumque ei videbitur, ac ab eis, eorumque hæredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, & etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent, magis speciale, quam præsentibus est expressum: ea tamen conditione adjecta, quod Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi hujusmodi per deputationem, seu substitutionem de eorum personis, ut præfertur, faciendam, nullo modo censeantur exempti a solutione triũ Decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum solvere debebunt.

Alii Collectores solvere debent.

Clausulæ derogatoriæ.

§.9. Non obstantibus fel. recor. præsertim Pauli III., ac Gregorii XIII. quibus inter alia cavetur, quod Clerici Regulares Societatis Jesu a solutione Decimarum hujusmodi exempti esse debeant, ac B. Pii V. Duodecim Congregationibus præfatis ex titulo oneroso parem exemptionem concedentis, & Bonifacii VIII. Romanorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis; necnon quibusvis privilegiis, Indultis, exemptionibus etiam in corpore juris clausis, Immunitatibus, Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conventibus, Regularibus, Locis, Capitulis, Dignitatibus, aliisque quibusvis personis supradictis tam Sæcularibus, quam Regularibus generaliter, vel specialiter sub quacumque forma, & verborum expressione ab eadem Sede, etiam causa concordiæ, aut remunerationis laborum, vel titulo oneroso, aut ex qualibet alia causa, etiam hic non expressa, & necessario exprimenda concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse pro hac pia causa derogamus, contrariis quibuscumque. seu si Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim a præfata sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi, necnon personis, eorumque nominibus, & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus, ac locis hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, Immunitatibus in genere, vel in specie quandocumque concessis, confirmatis, & innovatis, etiam solutionem Decimarum alias quam secundum antiquam taxam, & nisi in universali Decimarum per Orbem impositionem fieri prohibentibus, necnon promissionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, juramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis, in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem Decimarum hujusmodi neminem, neque eas quoad præmissa contra quemcumque locum habere, similiter declaramus: aliisque Indultis, Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omnino non inser-

inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris Literis mentio specialis: quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari: necnon aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint facta, cæterisque contrariis quibuscumque.

Si cessent Decimæ reddatur solutum.

§.9. Ut vero subsidia hujusmodi magis prompta haberi possint, & Decimas prædictas solvere debentes ad compositionem cum dicta Camera Apostolica deveniendum peramplius inviten- tur, statuimus, & decernimus, quod si ante quinquennii prædicti terminationem Decimarum solutio, ut infra, cessaverit, eadem Camera Apostolica ad restitutionem, & refectionem pecuniarum ab eisdem Decimis provenientium illis, qui ut præfertur, cum ea concordaverint, faciendam, pro rata tamen temporis ante dicti Quinquennii lapsum decursi, & summæ per eos solutæ omnino teneatur. Et insuper volumus, quod si, favente Deo, causæ, propter quas Decimarum prædictarum impositio emanavit, ante quinquennium hujusmodi cessaverint, etiam decimarum hujusmodi solutio cesset, & cessasse censeatur eo ipso. Insuper in percipiendis Decimis prædictis Constitutionem rec: me: Clementis Papæ V. similiter prædecessoris Nostri in Concilio Viennen. editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec Calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta Divino cultui dicata ex causa pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari. Quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticumque valoris Beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro litera, & sigillo quietantiæ Universalis, si illam habere voluerit, ultra unum Carolenum conficientem quatrenos triginta septem monetæ Romanæ, solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam prætextu cambii uspiam compellatur. Volumus autem, imo jubemus, quod Decimæ præfatæ integre tam hic in Urbe, quam extra absque ulla ratæ deductione(præter quam ratam competentis salarii in subcollectorum in partibus deputandorum Literis patentibus, ut præfertur designandam, quæ summam quatuor pro centenario non excedat) penes ejusdem Cameræ Apostolicæ Depositarium deponantur, non obstante quacumque consuetudine in similibus impositionibus, & exactionibus hactenus in favorem quarumcumque personarum, de quibus specialis, specifica, expressa, & individua mentio facienda esset, tam ratione Officiorum, quam laborum quamdam ratam ex eisdem Decimis exactis percipiendi observata. Ceterum volentes, illos quos Dei timor a malo non revocat, saltem formidine pœnæ, & publica disciplina compescere; omnes, & singulos cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint etiamsi Pontificali dignitate potiantur, qui de hujusmodi exigendis Decimis aliquid usurpare, seu subtrahere, aut sibi ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentorum, ut præfertur, retinere, aut illas exigendo, colligendo, vel conservando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitiose præsumpserint, suspendimus; necnon interdicimus a Divinis, ac majoris excommunicationis, etiam privationis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, quæ obtinent, & pensionum, quas percipiunt, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, sententias, censuras, & pœnas incurrere volumus ipso facto: itaut ab eadem excommunicatione ab alio, quam Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium nequant obtinere.

Res sacræ pro solutione non distrahantur.

Taxa pro quietantiis obtinendis.

Decimæ in Urbe solvantur.

Pœnæ adversus Exactores fraudantes.

Reliquæ Clausulæ.

11. Quia vero difficile nimis esset præsentes Literas ad singula quæque loca, & quocumque illis opus fuerit perferre: Volumus, ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici manu subscriptis, & Palutii Cardinalis Camerarii præfati, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, ejusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

12. Ut autem præsentes ad communem notitiam deducantur, eas valvis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranen., Basilicarum Principis Apostolorum, & S.Mariæ Majoris de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ affigi, seu appendi faciemus, quæ se suo quasi sonoro præconio, & patulo judicio publicabunt, ut ii, quos præmissa contingunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut ea ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare: cum non sit verisimile quoad ipsos remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, Decreti, concessionis, impartitionis, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti Nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octogesimo tertio Quinto Kal. Octob. Pontificatus nostri anno Septimo.

✠ Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠ Ego

✝ *Ego Nicolaus Episcopus Ostiensis Cardinalis Ludovisius Major Pœnitentiarius.*
✝ *Ego Alderanus Episcopus Portuensis Cardinalis Cybo.*
✝
✝ *Ego Petrus Episcopus Tusculanus Cardinalis Otthobonus.*
✝ *Ego Carolus Episcopus Sabinensis Cardinalis Pius.*
✝ *Ego Aloysius tit. S.Laurentii in Lucina Presbyt. Cardinalis Homodeus.*
✝ *Ego Franciscus Cardinalis Albitius.*
✝ *Ego Decius tit. S.Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Azzolinus.*
✝
✝
✝ *Ego Jacobus tit. S.Mariæ in Aracœli Presbyter Cardinalis Franzonus.*
✝
✝
✝ *Ego Palutius tit. S. Chrysogoni Presbyt. Card. de Alteriis S.R.E. Camerarius.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Jacobus tit. SS.Joannis, & Pauli Presbyter Card. Rospigliosius.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Gaspar tit. S.Sylvestri in Capite Presbyter Cardinalis Carpineus.*
✝ *Ego Cæsar tit. SSmæ Trinitatis de Montibus Card. d'Estres.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Fridericus tit. S.Marcelli Card.Columna.*
✝ *Franciscus tit. S.Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis Nerlius.*
✝
✝ *Ego Alexander tit. S.Priscæ Presbyt. Cardinalis Crescentius.*
✝
✝
✝ *Ego P. tit. S.Mariæ supra Minervam Cardinalis de Norfolcia.*
✝ *Ego J: B: tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Raymundus tit. S.Stephani in Monte Cælio Presbyt. Card. Capisuccus.*
✝ *Ego Fr.Laurentius Basilicæ SS.Duodecim Apostolorum Presb. Card. de Laurea.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝

✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Franciscus S.Mariæ in Via-Lata Diaconus Card.Maildachinus.*
✝ *Ego Carolus S.Mariæ in Cosmedin Diac. Card. Barberinus.*
✝ *Ego Paulus S.Georgii Diaconus Cardinalis Sabellus.*
✝
✝ *Ego Felix S.Eustachii Diaconus Cardinalis Casanatte.*
✝ *Ego Petrus S.Mariæ in Domnica Diaconus Card. Basadonna.*
✝ *Ego Urbanus S.Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Card. Sacchettus.*
✝ *Ego Jo:Franc: S.Angeli in Foro Piscium Diacon. Card. Ginnettus.*
✝ *Ego Benedictus S.Mariæ in Porticu Diac. Card. Pamphilius.*
✝
✝
✝
✝

CXXXII.

Confirmantur Literæ Patentes Ministri Generalis Ord. Minorum S.Francisci de Observantia, & Decretum Cardinalis Protectoris circa exequutionem alternativæ in Provinciis Limana, & de las Charcas. Dat. 4. Oct. 1683. An. 8.

De hac alternativa vide Constitutiones, & Decreta laudata in ipsis Patentibus, & præcipue Constit. ed. 1683., Septemb. 7., P.7. Constitutione vero ed. 1684., Apr. 20. P.8. habetur Reformatio alternativæ pro Provincia Sancti Jacobi in Hispania.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum Nos per quasdam nostras in simili forma Brevis literas Decretum in Causa Alternativæ inter Fratres nativos Hispanos, & Fratres Criollos nuncupatos Provinciarum Limanæ, & de las Charcas in in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis vertente a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita emanatum confirmassemus, ipse Petrus Marinus Minister Generalis executionem Alternativæ, ac Decreti, & literarum nostrarum hujusmodi dilectis etiam filiis Commissariis suis Generalibus tam Indiarum in Curia Charssimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici residenti, quam Provinciarum Peruntinarum Ordinis prædicti cum nonnullis præceptis, & Ordinationibus demandavit per quasdam suas patentes literas desuper expeditas, tenoris, qui sequitur videlicet. Species facti.

§.1. *Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano, ex-Guardianus Hierosolymitanus, ac totius Or-*

Ordinis Seraphici Patris Nostri Francisci Minister Generalis, & Servus &c.

Patentes Ministri Generalis, in quibus referuntur ortus, & progressus controversiæ d. Alternativæ.

§.2. Exigit a Nobis muneris nostri debitum utque pro felici concreditæ Nobis Religionis Seraphicæ gubernio, vel a Prædecessoribus nostris, vel a Capitulis Generalibus, sive etiam ab Apostolica Sede sancita sunt omnimodam sortiantur executionem, & observantiam, eaque præ ceteris, quæ pro eliminandis discordiis, & concordia, ac pace inter Religiosos tuenda, ac manutenenda ordinata sunt. Hujus præcipue finis intuitu in Capitulo Generali hic Romæ celebrato mense Junii 1664. instantibus Custodibus, & Prominiſtris septem nostrarum Observantiæ Provinciarum Regni Peruani in Indiis Occidentalibus, utroque annuente Diffinitorio, partibusque auditis, fuit Decretum sub die 5. ejusdem mensis, ut in ipsis fieret Alternativa inter Religiosos Hispanos dictarum Provinciarum filios, & Religiosos nationales vulgo Criollos nuncupatos, eo modo, quo introducta fuerit in Provinciis Mexicanis, seu novæ Hispaniæ. Huic decreto annuentibus cæteris, solum se opposuit Limanæ Provinciæ Prominister, qui cum auditus ab eodem Capitulo Generali, nihil relevans deduxisset, prodiit secundum dicti Capituli Decretum, quo præcipiebatur dictam Alternativam omnino stabiliri, ac successive iidem Custodes, & Prominiſtri non solum sub die 6. ejusdem mensis obtinuerunt a Sacra Congregatione super Episcopos, & Regulares præposita præfati Capituli Generalis Decreti approbationem, & confirmationem cum executionis Mandato; sed etiam pro majori sancitæ legis firmitate a SSmo D.N. Alexandro PP. VII. Apostolica auctoritate muniri, ac roborari supplicaverunt, & obtinuerunt per Breve datum die 20. ejusdem mensis Junii 1664. Verum dicto Decreto, una cum præfatis confirmationibus, necnon schedula majestatis Regis nostri Catholici in Limanæ Provinciæ Diffinitorio exhibitis, parere renuentibus Religiosis Criollis, iterum fuit habitus recursus ad Capitulum Generale anno 1670. Vallisoleti celebratum, in quo iterum partibus auditis, perpensaque dictæ Alternativæ necessitate, ipsam confirmavit novo Decreto, cujus executionem, & observantiam Rmo Patri Commissario Generali Indiarum in Curia Catholicæ Majestatis residenti serio inculcavit. Cum autem Criolli dictæ Provinciæ Limanæ, quibus tunc primum adhæsit Charcarum Provincia iterum opposuissent, se hactenus opportune non potuisse contra præfatum Decretum rationes pro ipsis facientes adducere, Congregatio Generalis Toletana de anno 1673., ad quam dicti Criolli provocaverant, mandavit, ut dictarum Provinciarum Diffinitoria in proximo Capitulo Generali desuper informarent, suspensa interim Alternativæ executione: Capitulum igitur Generale anno 1676. Romæ Congregatum, ut omnem imposterum controversiarum præcideret occasionem, hujusmodi causam In Rmos Patres tunc temporis Ministrum Generalem prædecessorem nostrum, ac Commissarium pariter Generalem Indiarum in Curia Catholicæ Majestatis residentem compromisit, ut Matriti, habitis eorum, quæ desiderabantur notitiis, providerent, ac disponerent, prout in Domino magis censuissent expedire. Quo quidem compromisso a partibus acceptato, ne contingeret de illius validitate aliquando dubitari, quasi obstaret Decretum suspensivum, quod præfato anno 1664. ex recursu solius Prominiſtri Provinciæ Limanæ ab hac Sacra Congregatione prodierat, proinde Criolli utriusque Provinciæ Limanæ scilicet, & Charcarum unitim eidem Sac. Congregationi supplicaverunt, quatenus hoc Decreto de medio sublato, totius negotii Alternativæ decisionem prædictis Patribus Compromissariis remittere dignaretur; annuitque eorum votis Sacra Congregatio per suum Decretum expeditum die 12. Junii 1676. Hujus Decreti vigore, & præfati compromissi per Capitulum Generale facti, iidem Rmi Patres Compromissarii, auditis in Curia Matritensi partibus hinc inde Informantibus, per quasi unius anni spatium, ponderatisque utriusque allegatis, ordinaverunt, & statuerunt, non solum in utraque Provincia stabiliendam, ac servandam esse Alternativam inter Religiosos natos in Indiis, & natos in Hispaniis; sed etiam formam ipsam practicandi in Limana Provincia decreverunt; ut scilicet Provincialis uno triennio eligatur ex una parte, adeo ut si obierit, vel alia de causa durante Triennio, vacaverit Minister, Vicarius Provincialis usque ad celebrationem Capituli sit, & eligatur ex eadem parte: Alio vero triennio eligatur, & sit ex altera, servata eadem forma: Custos vero si adfuerit, eligatur, & sit ex illa parte, ex qua non est Provincialis, in dicta forma; Et ex quatuor Diffinitoribus, duo semper ex una, & duo reliqui ex altera parte sint, & eligantur. Quo vero ad Guardianos, & alia officia de voto, eligantur indifferenter, & ex utraque parte secundum qualitatem meritorum, & idoneitatem Personarum, itaut Guardianus Domus principalis semper alternetur ex utraque parte de triennio in triennium; Et omni tempore (præter Provincialem, aut Custodem, & duos Diffinitores) eligantur, & adsint ex minori parte saltem decem ad Guardianatus, & officia de voto, adhoc ut ex illis majori libertate possint eligi duo Diffinitores. Quoad lecturas autem, & alia officia tam honoris, quam oneris eligantur indifferenter, servata Justitia distributiva, & habito respectu majorum meritorum, & majoris idoneitatis juxta Constitutiones Generales Ordinis, onerantes in hoc Electorum conscientias. Idem pariter decreverunt pro Provincia Sancti Antonii de las Charcas, cum hac sola differentia, quod attento minori numero Officiorum de voto, ordinaverunt, quod decem officia de voto, quæ pro Provincia Limana mandarunt dari minori parti in Provincia de las Charcas dentur tantum sex ut latius in decreto per dictos Patres Compromissarios dato, & publicato in Conventu S.Francisci Matriti 26. Aprilis 1677. Quod quidem Decretum, ut firmius subsisteret, ac debitæ mandaretur executioni, Religiosi Hispani duplex Breve a SSmo D. N.Innocentio XI. impetrarunt; alterum sub die 26.Junii 1677. præfati Decreti confirmativum, alterum vero sub die 6. Julii ejusdem anni, in quo committitur Archiepiscopo Limano, ut ad proxime recensiti Brevis confirmativi executionem procederet, procedique faceret, atque inobedientes, & refractarios, non solum censuris, verum etiam invocato brachii Sæcularis auxilio compesceret, & ad parendum compelleret. His omnibus Religionis, Summi

Decretum Capituli Generalis pro alternativa anno 1664.

Aliud simile Decretum dicti Capituli & Congreg., & ab Alexandro VII. confirmatum.

Decretum Capituli Generalis anno 1670.

Decretum Compromissariorum.

Decretum Congregationis Reg.

Alterum Compromissariorum Decretum anno 1677.

Duplex Breve Innoc. XI. pro confirmatione, & executione d. Decreti.

mi Pontificis, imo etiam, & Regiis mandatis, ac dispositionibus quomodo restiterint dictarum Provinciarum Religiosi Criolli, sicuti dolentes accepimus, ita modeste uti notorium reticemus.

Decretum Congreg. pro novo examine.

Obtinuerunt tandem Mense Januarii præteriti anni 1682. ab hac Sacra Congregatione Mandatum, ut hujusmodi negotium toties discussum, ac diffinitum, iterum proponeretur in Capitulo Generali, quod in Mense Maji ejusdem anni Toleti congregandum erat, pro voto consultivo tantum; ad cujus Mandati executionem, partibus pluries auditis, emanavit votum, quod d. Alternativa, non solum conducat, imo sit omnino necessaria, ex rationibus in eo productis.

Decretum Capituli Gen. an. 1682.

Comparuerunt demum in hac Romana Curia dilecti filii nostri Pr.Fr. Antonius Fernandez, & Pr. Fr. Martinus Moreno cum procurationis Mandato ex parte Criollorum utriusque Provinciæ Limanæ, & de las Charcas pro causæ terminatione apud Sacram Congregationem EE. RR. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, in qua auditis in Causa propositionibus, partibus pluries informantibus, emanavit tandem Decretum pro dictæ Alternativæ confirmatione, quod SSmus D.N. Innocentius PP. XI. confirmavit suis literis in forma Brevis expeditis, tenoris sequentis videlicet -- Innocentius PP.XI. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis (*reliqua vide suo loco*) Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Septembris 1683. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Decretum Congreg., & Breve Innocent. XI. pro alternativa.

Mandatum Ministri Gen., ut omnino servetur dicta alternativa.

§.2. Nos igitur ex præfatæ Apostolicæ confirmationis decreti, in pleno Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium congressu facti, lectura considerantes attente, nullum dilectis filiis nostris dictarum Provinciarum Limæ, & delas Charcas Religiosis Criollis relinqui subterfugium ad prompte non obediendum Religionis determinationibus, Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, & Apostolicis Decretis, necnon Majestatis Regis nostri Catholici piæ voluntati in dicta Alternativa admittenda, & exequenda, eo vel maxime, cum omnes juris, & facti defectus, si qui forte in præfatis sanctionibus irrepserint, fuerint per Sacram Congregationem, & Apostolicam auctoritatem in præinserto Decreto, & Brevi sanati, ac contrariis quibuscumque non obstantibus, dicta Alternativa confirmata, cupientes propterea utriusque antedictæ Provinciæ quieti, ac paci consulere, ac dissentiones, & discordias ex hujusmodi causa exortas, de medio tollere, & prædictæ Alternativæ executione ac stabilitate omnibus scandalorum occasionibus obviare. Hinc plurimum nobis dilectis Reverendissimo Patri Commissario Generali Indiarum in Curia Majestatis Catholicæ residenti, ac Commissario pariter Generali, in Provinciis de el Perù (qui pro tempore fuerit) per præsentes committimus, ac serio inculcamus, ut dictam Alternativam modo quo supra expressam in præfatis Provinciis Sanctorum duodecim Apostolorum Limæ, & Sancti Antonii delas Charcas, in executionem Religionis, ac Sacræ Congregationis, imo, & Apostolicorum Decretorum, omnibus juris, & facti remediis adhibitis, introduci, acceptari, practicari, ac imposterum formiter servari mandent, & pro viribus satagant, prout Nos præsentium vigore, & officii nostri auctoritate, introduci, acceptari, practicari, ac imposterum formiter servari mandamus, ac districte præcipimus, dilectos filios nostros utriusque Provinciæ Religiosos Criollos, uti servus rogantes, uti Frater hortantes, uti Pater commonentes, ac uti Superior, & legitimus (licet indignus) Sancti Patris nostri Francisci successor ipsis in virtute Spiritus Sancti, ac sub districto præcipientes S. Obedientiæ merito, & sub pœnis contra inobedientes sancitis, ut d. Alternativæ tandem acquiescentes, necnon Religionis, S.Sedis, Majestatis Regis nostri Catholici, ac nostris obtemperantes Mandatis, se veros ac legitimos S. Patris nostri Francisci filios ostendaot. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ apud Aram Cœli die 10. Septembris anno 1683. -- Fr. Petrus Marinus Minister Generalis &c. De Mandato suæ Reverendissimæ -- Fr. Sebastianus de Arroyo Secretarius Generalis Ordinis.

§.3. Et subinde Venerabilis Frater noster Alderanus Episcopus Portuen. ejusdem S.R.E. Cardinalis Cybus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protector, memoratis Commissariis Generalibus commisit, ut præinsertas patentes literas fideliter exequerentur, & observari facerent, cum facultate procedendi adversus inobedientes, & rebelles ad censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas in Statutis Ordinis præscriptas, etiam appellatione remota, & alias, prout plenius continetur in ipsius Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decreto desuper edito, tenoris sequentis, videlicet. *Alderanus Episcopus Portuensis S.R.E. Cardinalis Cybo Seraphici Oridinis Sancti Francisci apud Sanctam Sedem Protector*. Attenta narratorum veritate, quæ ex documentis Sacræ Congregationi exhibitis Nobis constat, cupientes, tam perniciosæ liti finem, & perpetuum imponere silentium, præfatis PP. Commissario Generali Indiarum in Curia Matritensi, & Commissario Generali Indiarum in Provinciis Peruanis respective residentibus, committimus, & districte mandamus, ut supra scriptas literas patentes P. Ministri Generalis, quarum tenorem præsenti nostro Decreto approbamus, & confirmamus, fideliter exequantur, & ab omnibus ad quos spectat in obsequium prædictæ Sacræ Congregationis, exequi, & inviolabiliter observari faciant cum facultate procedendi adversus inobedientes, & Rebelles ad Censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas in Statutis Ordinis præscriptas, nulla eis suffragante appellatione, quam pariter in obsequium ejusdem Sacræ Congregationis ab ejus Decreti executione juxta formam in dictis literis patentibus expressam ex nunc interdicimus, cassamus, & annullamus. Non obstantibus in contrarium quibuscumque. Romæ die 18. Septembris 1683. A. Cardinalis Cybo Protector Jo. Baptista Rusca.

Decretum Cardin. Protectoris pro confirmatione, & executione relati Mandati.

Preces Ministri Generalis.

§.4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Petrus Marinus Minister Generalis præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ munimine corroborari summopere desideret: Nos specialem ipsi Petro Marino Ministro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen-

quendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, patentes ejusdem Petri Marini Ministri Generalis literas, & memorati Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decretum præinserta, cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio dd. Patentiū Ministri Generalis, & Decreti Cardin. Protect.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Octobris MDCLXXXIII. Pontif. nostri Anno Octavo.

CXXXIII.

Dat. 13. Oct. 1683. An. 8.

Confirmatur Decretum Congreg. Concilii, quo injungitur Ordinariis Regni Peruani conservatio Decreti Concilii Tridentini de Regularibus reclamantibus adversus eorum professionem elapso quinquennio.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Francisci de Rossellon Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Indiis Occidentalibus degentium Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum exposito, quod quamvis vigore Decretorum dicti Concilii sess. 25. cap. 19. de Regularibus Religiosi prætendentes se professionem emisisse per vim, aut ante debitam ætatem, aut demum ex alia causa professionem irritante, non sint audiendi, nisi intra quinquennium a die professionis computandum, nihilominus in Regno Peruano invaluerat hæc corruptela, seu abusus, ut etiam lapso quinquennio passim audirentur, signanter vero Religiosi præfati Ordinis, inter quos ab anno 1664. citra obtinuerant declarari nullam eorum professionem Fratres mox recensendi, nempe dilecti filii Petrus Merca transacto jam quinquennio suæ professionis sub prætextu, quod quadam infirmitate habituali laboraret, Nicolaus Roderiguez XVIII. suæ professionis anno, cum allegasset sibi a Matre incussum metum, Franciscus de Quiros suæ professionis anno decimosexto, Alphonsus Quintana professionis anno vigesimo, & Didacus de Torres longe elapso quinquennio, cum deduxissent sibi illatam vim a Parentibus: Et in eadem expositione subjuncto, quod de præsenti instabant pro simili declaratione dilecti etiam filii Marcellus Crespo actualis Custos, Bartholomæus Tibero anno trigesimosexto suæ professionis, Isidorus de Zepedesanno trigesimo, Franciscus Magaburu anno vigesimosecundo, ac demum Antonius de Requena, & Franciscus dela Rea, pluresque alii Fratres expresse professi Ordinis prædicti. Quoniam vero plurimum Religionum interest omnium, ne illi, qui eis nomen dederunt, tam facilem exitum a Religione inveniant, pro parte dicti Francisci Procuratoris præfatæ Congregationi Cardinalium supplicato, quatenus decerneret, ut in posterum nullatenus audiantur, seu admittantur transacto quinquennio, nisi obtenta prius ab hac Sancta Sede in integrum restitutione, ac retento Religionis habitu: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet die 28. Augusti 1683. Sacra Congregatio Emorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit servandam esse dispositionem ejusdem Sacri Concilii cap. 19. sess. 25. de Regularibus, & proinde injungendum, prout Decreti præsentis tenore districte injungit omnibus Ordinariis locorum Regni Peruani, quatenus dispositionem præfatam omnino servent, F. Cardinalis Columna Præfectus A. Almictus Secretarius.

Causa Decreti Congregationis.

Decretum prædictum.

§.1. Cum autem sicut idem Franciscus Procurator Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsius Francisci Procuratoris votis hac in re quantum cum D. possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quo-

Clausulæ.

quam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Octobris MDCLXXXIII. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXXXIV.

Dat. 18. Januarii 1684. An. 8.

Mandatur pro Fratribus S. Francisci, ut in Belgio servetur Constitutio Clem. VIII. circa erectionem novorum Cœnobiorum.

Literæ, quæ hic annunciantur, scilicet Clem. VIII. habentur Constit. 99. tom. 3., & Urbani VIII. Constit. 49. tom. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Philippus Corselius Frater expresse professus, & in Romana Curia Agens, sive negociorum Gestor Provinciarum Germano Belgicarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum quod juxta dicti Ordinis statuta per fel. rec. Urbanum PP. VIII. prædecessorem nostrum confirmata Cap. 3. §. 8. de Ædificiorum constructione decretum sit, ut singulæ Provinciæ circa incommoda, sive damna sibi de aliorum Conventuum nova ædificatione imminentia omnibus remediis opportunis, & licitis in Curia Romana sese defendant. Provinciæ vero Belgicæ ejusdem Ordinis ob introductionem novorum Conventuum diversorum Ordinum paucis ab hinc annis plurima incommoda, & gravia damna sint passæ, ac plura immineant, si denuo alii ædificentur, ut diversis in locis plurimi attentant, eum in finem sibi ruri, in pagis, & Oppidulis per instantiam, & favorem Magnatum loca deligentes, ex quibus, utpote vicinioribus undique, jam stabilitorum Ordinis præfati Conventuum consuetas eleemosynas soli Fratres Conventuum hujusmodi ex sui Instituti rigore vivere coguntur, conquirunt, & stationes invadunt, itaut plurimi Conventus ad summam indigentiam redigantur, & modo infinitis propemodum exponantur difficultatibus, & molestiis, ut suo Instituto insistere possint. Ipse Philippus provide considerans, propter præmissa pluribus in locis, habitationis plurimorum Religiosorum capacissimis, eorum numerum notabiliter esse diminutum, cumque Patria, ob continua Belli tempora, sit adeo devastata, ut in extremis miseriis homines vix subsistant, diminuendum fore iterum non sine gravi Divini Officii, & regularis disciplinæ præjudicio, si plures Conventus admittantur, cum juxta Concilii Tridentini Decreta is tantum Religiosorum numerus in Conventibus esse possit, qui ex consuetis eleemosynis commode ali potest, ideoque dictæ Provinciæ Belgicæ ab ulteriori irreparabili damno præserventur, plurimum cupit, auctoritate Apostolica præcipi, ut Decretum rec. me. Clementis PP. VIII. prædecessoris pariter nostri hac in parte latum, quod in illis partibus, vel hactenus fuit ignoratum, vel neutiquam observatum, accurate, sive punctualiter ibidem observetur.

Causæ mandati.

Preces Agentis Recollectorum.

§.1. Nos igitur ejusdem Philippi votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione Ven. etiam Fratris nostri Alderani Episcopi Portuen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Cybi nuncupati, dicti Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, præfatis Cardinalibus super præmissis facta, Constitutionem memorati Clementis prædecessoris, quæ incipit. *Quoniam ad Institutum &c.* circa præmissa servari, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & præcipimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Mandatum prædictum.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quorumvis Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Januarii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXXXV.

Dat. 20. Februarii 1684. An. 8.

Confirmantur Literæ Innocentii X. una cum aliis Clementis VIII., & Pauli V. super erectione, & privilegiis Academiæ, sive Universitatis Oppidi Zamoski Chelmen Diœcesis in Regno Poloniæ.

Alia

Alia Universitas studii Generalis in Civitate Vilsi Regni Poloniæ erecta fuit a Greg. XIII. Const. ed. 1579., Octob. 29., P. 8. de Privilegiis Universit. vid. notata Const. ed. 1683., Apr. 21., P. 7., & Constit. ed. 1687., Jun. 18., P. 11. habetur Confirm. cujusdam Universitatis in Indiis Occidentalibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. QUÆ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad existenda, promovendaque in Catholicis Universitatibus bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine, mentes veritatis luce illustrantur, sapienti consilio ordinata esse noscuntur, ea nos propensa charitate, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter constabilimus, novisque præsidiis corroboramus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Orthodoxæ Religionis incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Alias siquidem emanarunt a fel. recor. Innocentio Papa X. prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris qui sequitur videlicet. *Innocentius PP. X. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ in simili forma Brevis, tenoris sequentis, videlicet *Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memor.* Sedes Apostolica, quam studiorum Matrem, & Altricem esse decet, Catholicas Universitates studiorum generalium, ad studiosorum commoditatem institutas privilegiis, & gratiis libenter exornat, prout temporum, & locorum ratio postulat, ac alias in D. salubriter conspicit expedire. Cum itaque sicut accepimus dilectus filius nobilis Vir Joannes Zamoschi Magnus Regni Poloniæ Cancellarius, ad studiosæ juventutis commodum in ejus Oppido novo Zamosciæ Chelmen Dioecesis, Universitatem studii generalis Hypechomen nomine, illi imposito instituerit, ac annuos perpetuos mille florenorum redditus illi assignaverit, & jam quinque Professores præclaris ingeniis, & non vulgari eruditione præditos ex Cracoviensi Academia, advocaverit, pluresque Professores convocare, & uberiores fructus assignare, cum literis in ea operam dantes, majores facient progressus, intendat. Nos Universitatem prædictam ex speciali nostra, & Sedis Apostolicæ beneficentia privilegiis, & gratiis exornare volentes, singulari ipsius Joannis Institutoris pietate, ac animi magnitudine, ac præcipua in Nos, & Apostolicam Sedem observantia adducti, Universitati prædictæ, sicut præfertur erectæ, ac illis pro tempore Rectori, Magistris, Professoribus, Scholasticis, & aliis quibuscumque Personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, Indultis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, favoribus, & facultatibus, etiam circa Doctores in artibus Philosophiæ, scientiaque civili, & utroque Jure, ac Medicina, ac Notarios creandos, aliosque studiorum gradus conferendos, & aliis quibuslibet, quibus aliæ similium studiorum generalium Universitates ubivis locorum, & Gentium institutæ, illorumque Rectores, Magistri, Professores, Scholastici, & aliæ personæ de jure, usu, & consuetudine, aut alias quomodolibet tam ex Apostolica, quam Imperiali, seu Regali auctoritatibus utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, atque uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere possint, valeant, & debeant, utque in ipsa Universitate pro tempore ad gradus quoscumque promoti, pari auctoritate, facultate, & dignitate præfulgeant, iisdemque privilegiis, gratiis, honoribus, & prærogativis perfruantur, atque alii in aliis Universitatibus promoti, itaut nulla inter eos fiat differentia, nec fictio locum habeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus; ipsiusque Universitatis Rectori, & Administratoribus, ut pro ipsius Universitatis felici Regimine, quæcumque Statuta, licita, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Trid. Decretis conformia condere valeant, facultatem impartimur. Eidem autem Acadamiæ Venerabilem Fratrem modernum, & pro tempore existentem Episcopum Chelmen, loci Ordinarium, perpetuo præficimus, ipsumque Episcopum in ejusdem Academiæ perpetuum Cancellarium constituimus, & deputamus: Utque eadem Academia, ejusdem Lectores, Officiales, & Scholares Universi, eidem Episcopo Chelmen tanquam eorum Præfecto, & Cancellario perpetuo subesse, ac parere, & in omnibus obedientiam præstare debeant, & teneantur, neque Successores dicti Joannis Zamoski Cancellarii in eodem Oppido in administratione dictæ Academiæ, & illius bonorum quoquo modo sese ingerere possint, & valeant, sed illius gubernium, cura, & administratio ad dictum Episcopum Chelmen privative quoad dictos Successores perpetuo spectet, & pertineat idem vero Episcopus, & ejus in dicta Ecclesia Successores, in primis teneantur omni studio curare, ut in eadem Academia Catholica Religio, & obedientia Sedis Apostolicæ conservetur. Quodque si dicta Academia, vel illius Officiales, Lectores, & Scholares a dicta fide Catholica, & Sedis Apostolicæ Obedientia (quod Deus avertat), aliquo tempore defecerint, bona omnia a dicto Joanne Zemoski Cancellario eidem Academiæ data, ad prædictam Ecclesiam Chelmen eo ipso devoluantur, & devoluta esse censeantur, & ex tunc de cætero in perpetuum spectent, & pertineant statuimus, & ordinamus, & cum expressa hac conditione privilegia, & gratias suprascriptas, & non alias, nec alio modo nos concessisse declaramus. Sicque in præmissis omnibus per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Universalibus, & Synodalibus, ac Provincialibus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumcumque Universitatum, studiorum generalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque

Literæ Innocentii X., in quibus referuntur.

Literæ Clem. VIII.

risque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Octobris MDXCIV. Pontificatus nostri Anno Tertio.

§. 2. Et postmodum a recolendę mem: Paulo Papa V. emanarunt aliæ literæ in eadem forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet *Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam*. Sacri Apostolatus Ministerio meritis licet imparibus, Divina dispositione præsidentes, ea, quæ pro Catholicarum, & Collegiatarum Ecclesiarum, ac bonarum artium, disciplinarum, & scientiarum propagatione, personarum quoque in his studium, industriam, & operam navantium, congrua sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, necnon Orthodoxæ fidei conservatione, cum Divini cultus incremento, per viros generis nobilitate pollentes, & de fide Catholica optime meritos, provide facta, & ordinata fuisse dicuntur, ut firma, & illibata perpetuo subsistant, libenter cum a Nobis petitur Apostolico præsidio communimus, ac desuper Pastoralis officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout locorum, temporum, & personarum ratio postulat, & Nos conspicimus in D. salubriter expedire. Sane dilectus filius nobilis Vir Thomas Zamoski Dominus in temporalibus Oppidi de novo Zamoshio Chelmen Diœcesis, nobis nuper exponi fecit, quod quondam etiam Joannes Zamoski ejus Genitor, & Regni Poloniæ dum vixit, Supremus Cancellarius, provide perpendens Universæ Reipublicæ uberiores, & multiplices fructus ex literarum studiis provenire, ac cupiens studia hujusmodi in ejus Patrio solo vigere, necnon pro amplissimis gratiarum donis, & muneribus sibi ab Omnipotenti Deo, bonorum omnium largitore benigne collatis, ex devoti, & grati erga illum animi testimonium Divinæ suæ majestati debita laudum præconia, & Salutaris Hostiæ Sacrificia jugiter offerri, & persolvi, habita desuper cum tunc existente Episcopo Chelmen loci Ordinario consultatione, & matura deliberatione, ac de illius licentia, & assensu omni meliori modo, & forma, quibus potuit, & quantum in se fuit, ad ipsius Omnipotentis Dei laudem, & Gloriam, ac salutiferæ Resurrectionis Dñi N. Jesu Christi memoriam, & S. Thomæ Apostoli ejusdem Resurrectionis præclari testis honorem, dictique Oppidi decorem, & ornatum in eodem Oppido unam Academiam publicam pro illius, ac aliorum Oppidorum, & locorum, tam temporali suo Dominio Subditorum, quam aliorum quorumcumque in pietate, morumque probitate, ac doctrina Christiana, & literis humanioribus tam Græcis, quam Latinis, necnon Grammaticæ, Rhetoricæ, Dialecticæ, Logicæ, Philosophiæ naturalis, & Moralis, Physicæ, Metaphysicæ, utriusque Juris prudentiæ, Theologiæ, cæterisque artibus, disciplinis, scientiis, & facultatibus licitis erudien., imbuen., & instruenda. Unam quoque Collegiatam Ecclesiam cum Capitulo, Decano, Custode, Scholastico, ac certo Canonicorum, Vicariorum, & Ministrorum, qui eidem Ecclesiæ in divinis laudabiliter deservirent, fundavit, & instituit, ac sumptuosis, & magnificis ædificiis, structuris, Cathedris, Scholis, suppellectilibus Sacris, & profanis, aliisque rebus ad Academiæ, & Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi respective usus necessariis luculenter instruxit, & ornavit, congruisque redditibus annuis, & perpetuis ad ipsum Joannem, tunc legitime spectan. dotavit, necnon super prospero, & felici statu, directione progressu, & stabilitate, tam Academiæ, quam Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi, illarumque præcipue Rectoris, Lectorum, Professorum, Magistrorum, Præceptorum, Scholarium, Decani, Custodis, Scholastici, Canonicorum, Vicariorum, Officialium, & Ministrorum qualitatibus, oneribus, obligationibus, functionibus, mercedibus, Salariis, cæterisque rebus in præmissis, & circa ea necessariis, & opportunis, plurima Statuta, Constitutiones, ordinationes, & Decreta condidit, & præscripsit. Quare dictus Thomas Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus fundationi, Institutioni, dotationi aliisque prædictis pro illorum firmitate, subsistentia, & observantia, nostræ confirmationis robur adjicere, ac alia infrascripta concedere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet votis præsertim Divinum cultum, & publicam utilitatem, & commoditatem concernentibus libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prædictum Thomam a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon redditum, & bonorum per dictum Joannem pro fundatione, Institutione, & dotatione prædictis donatorum, & assignatorum, qualitates, & quantitates præsentibus pro expressis, habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, easdem fundationem, Institutionem, & dotationem, ac prout illas concernunt omnia, & singula, licita tamen, honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non contraria Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti, ac quarumcumque Solemnitatum etiam substantialium defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, illaque omnia, & singula perpetuo valida, & efficacia esse, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit observari: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Palatii Apostolici Auditores, dictæq; Sedis Nuntios, ac locorum Ordinarios, judicari, & deffiniri debere decernimus. Insuper Academiæ, & Collegiatæ Ecclesiæ prædictis, earumque respective Rectori, Cancellario, Professoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Magistris, Scholaribus, Capitulo, Decano, Custodi, Scholastico, Canonicis, Vicariis, Ministris, Officialibus, & personis, nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, Indultis, facultatibus, & gratiis, quibus aliæ similes Academiæ, & Collegiatæ Ecclesiæ in dicto Regno, & ubicumque locorum constitutæ, & illarum Rectores, Cancellarii, Professores, Lectores, Magistri, Præceptores, Scholares, Capitula, Decani, Custodes, Scholastici, Canonici, Vicarii, Ministri, Offi-

Item Literæ Pauli V.

Officiales, ac personæ de jure, usu, consuetudine, ac alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate, & tenore præsentis perpetuo concedimus,& indulgemus. Quocirca Venerabilibus Fratribus, Gnesnen., & Leopolien. Archiepiscopis, ac Episcopo Præmislien. per præsentes committimus, & mandamus; quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ipsius Thomæ, necnon Rectoris, Cancellarii, Professorum, Lectorum, Præceptorum, Magistrorum, Scholarium, Capituli, Decani, Custodis, Scholastici, Canonicorum, Vicariorum, Ministrorum, Officialium, & Personarum hujusmodi nunc, & pro tempore existentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, necnon Thomæ, & aliis prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra, Thomam, aliosque prædictos præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permitten. illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato, etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis. Non obstan. fel. rec. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Constit. Generali, & ita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Apostolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac literis piæ mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, per quas statuit, & ordinavit, quod cura, gubernium, & administratio dictæ Academiæ, illiusque bonorum ad pro tempore existen. Episcopum Chelmen., uti loci Ordinarium spectet, & pertineat, quibus quidem literis dicti Clementis Prædecessoris, quoad particulare Statutum, & Ordinationem hujusmodi dumtaxat (eisdem literis in reliquis omnibus quæ fundationi, Institutioni, & dotationi Accademiæ hujusmodi non adversantur, in suo robore permansuris) specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod Professores, Doctores, Lectores, Magistri, Præceptores, & quicumque alii in dicta Academia docentes in primis, & ante omnia Catholicæ fidei professionem juxta articulos pridem a Sede Apostolica propositos in manibus pro tempore existentis Rectoris, seu Cancellarii dictæ Academiæ, aut persona ad id ab eo deputandæ emittere,ac etiam jurejurando interposito,quod nihil quidquam ab ipsa fide Catholica devium, seu alienum docebunt, interpretabuntur, promittere omnino debeant, ac teneantur. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6.Junii 1617. Pontificatus nostri anno 13.

Literæ ipsius Innoc. X.

§.4. Cum autem sicut pro parte dilecti filii nobilis Viri Joannis Baptistæ Zamoski Principis dicti Oppidi Zamoski nobis nuper expositum fuit, ipse Joannes Baptista Princeps literas præinsertas per nos confirmari, & quia in Academia prædicta ultra supra expressas, etiam Sacræ Theologiæ lectiones assidue legantur facultatem promovendi ad Magisterii, aliosque gradus, etiam in eadem Sacra Theologia illos, qui ad id idonei reperti fuerint concedi summopere desideret: Nos eumdem Joannem Baptistam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertis Clementis, & Pauli Prædecessorum prædictorum literas cum omnibus contentis in illis, Apostolica auctoritate tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, & insuper dilecto filio Rectori, nunc, & pro tempore existenti prædictæ Academiæ, ut illos quos per debitum tempus Sacræ Theologiæ studuisse, ac scientia, & moribus idoneos esse repererit in prædicta facultate Theologiæ ac Baccalaureatus, etiam Formati licentiaturæ laureæ Doctoratus, & Magisterii gradus, servata in omnibus forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, ac alias juxta præscripta Statuta, & aliarum Academiarum consuetudines promovere, ac solita graduum hujusmodi insignia eis exhibere, utque ad dictos gradus, ac per illum promoti, postea publice, & privatim, etiam in omnibus aliis Academiis, seu Universitatibus Studiorum Generalium prædictam Sacræ Theologiæ facultatem interpretari, & alios docere, ac de ea disputare, graduique, seu gradibus per eos susceptis hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & Indultis, quibus alii in prædictis Academiis, seu Universitatibus, & alibi juxta illarum mores, & consuetudines ad gradus hujusmodi promoti, de jure, vel consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in omnibus, & per omnia perinde ac si gradus ipsos in Academiis, seu Universitatibus hujusmodi, juxta illarum mores,& consuetudines rite suscepissent, uti, potiri, & gaudere libere, & licite respective possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, quos illa concernunt plenissime suffragari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis quæ in præinsertis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo

lo Piscatoris die 26. Septembris 1648. Pontificatus nostri anno Quarto.

Preces Rectoris, & Administratoris Universitatis.

§.4. Cum autem sicut dilecti filii Rector, & Administratores Universitatis, seu Academiæ præfatæ, ac dilectus filius modernus hæres Institutoris ejusdem Universitatis, seu Academiæ nobis nuper exponi fecerunt, ipsi præinsertas Innocentii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate nostra Apostolica confirmari plurimum desiderent; Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas dicti Innocentii Prædecessoris literas cum aliis Clementis, & Pauli pariter Prædecessorum nostrorum literis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti defectus, si qui desu per quomodolibet intervenerint supplemus.

Cõfirmatio relatarum literarum Clemen. X., Pauli V., & Innoc. X.

Clausulæ.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ iidem Clemens, Paulus, & Innocentius Prædecessores in dictis suis literis præinsertis voluerunt non obstare: cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Februarii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXXXVI.

Dat. 13. Martii 1684. An. 8.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc., & Reg. quo declaratur Clericos Regulares Pauperum Matris Dei esse exemptos a jurisdictione Ordinariorum, & gaudere omnibus privilegiis Mendicantium.

Literæ Greg. XV. hic laudatæ editæ fuere 1621. Novemb. 18. P. 1., & 1622., Octob. 15., P. 2. aliæ vero Clem. IX. datæ sunt 1669., Octob. 23. de exemptione ab Ordinariis vid. Clem. X. Const. ed. 1670., Octob. 18., P. 1., & de aliis privilegiis hujus Pontific. Constitut. ed. 1686., Septem. 3., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod licet dudum, videlicet die 18. Novembris 1621. fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster dictam Congregationem Clericorum in Religionem cum emissione trium Votorum solemnium erexerit, illique subinde nempe die 15. Octobris 1622. communicationem omnium privilegiorum Ordinibus Mendicantibus concessorum, non solùm ad eorum instar, sed etiam pariformiter, & æque principaliter cum amplissimis clausulis concesserit, prout in binis Literis ipsius Gregorii prædecessoris desuper expeditis plenius dicitur contineri, & post aliquos status mutationis, quas eadem Congregatio Clericorum successive passa fuerat rec. mem. Clemens Papa IX. etiam prædecessor noster ipsam Congregationem ad statum Regularem, & Titulum Religionis cum emissione trium Votorum solemnium, & ad fruitionem omnium, & singulorum Privilegiorum, Immunitatum, Facultatum, Exemptionum, aliarumque Gratiarum, & Indultorum Ordinibus Mendicantibus hujusmodi quomodolibet concessorum in omnibus, & per omnia ad limites supradictarum binarum Gregorii prædecessoris Literarum, & juxta illarum seriem, dispositionem, & tenorem auctoritate Apostolica restituerit, & reintegraverit. Nihilominus a nonnullis spargebatur opinio, quod non ideo dicta Congregatio, ejusque Clerici Regulares ab Ordinariorum Jurisdictione exempti essent, sub prætextu, quod hujusmodi exemptionis concessio in dictis privilegiis individualiter expressa non esset: & in eadem expositione subjuncto, quod ex hujusmodi opinione multa nascebantur incommoda, ideoque cum notorium sit, omnibus Regularibus, quibus privilegia Ordinum Mendicantium communicata sunt, exemptionem ab Ordinariorum Jurisdictione hujusmodi competere, ipse Præpositus Generalis de opportuna in præmissis declaratione provideri plurimum cupiebat; emanavit ad ejus supplicationem ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, ac declaravit *Religionem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum gaudere exemptione a Jurisdictione Ordinariorum locorum, ac omnibus Privilegiis Regularibus Mendicantibus concessis. Romæ 14. Januarii 1684.* -- G. Cardinalis Carpineus Loco ✱ Sigilli -- B. Panciaticus Secretarius.

Dubium.

Decretum S. Congregationis Episc. & Regul.

Preces Præpositi Generalis.

§.1. Cum autem, sicut præfatus Præpositus Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Præpositi Generalis votis, hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque

que Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Card.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Pisc. die XIII. Martii MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXXXVII.

Dat. 15. Apr. 1684. An. 8.

Confirmantur Conventiones initæ inter Fratres Minores de Observantia, & Conventuales Ordinis Sancti Francisci circa primatum in Processionibus, aliisque functionibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum quod cum in Civitate Aversan. ejus Patria Fratres Minores Ordinum ejusdem Sancti Francisci tam de Observantia, quam Conventuales nuncupati in publicis processionibus insimul, uno quidem Fratre de Observantia ad dextram, altero vero Conventuali ad sinistram, & ita deinceps, præcedentibus eorum respective Crucibus, Fratrum de Observantia similiter ad dextram, Fratrum autem Conventualium ad sinistram, incedere solerent, isque incedendi modus nonnullis incommodis, sive inordinationibus causam præbuisset, ipse Minister Generalis dilectum pariter filium modernum Ministrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum amicabiliter requisivit, ut incommodis hujusmodi opportuna aliqua provisione occurrere vellet, unde cum approbatione, & consensu amborum Ministrorum Generalium præfatorum, dilecti etiam filii Procuratores Generales dictorum Ordinum respective ad amicabilem inter se conventionem devenerunt, ut de cætero in processionibus hujusmodi, quæ in dicta Civitate Aversan. sive intra sive extra illius muros fient, & quibus Fratres amborum Ordinum præfatorum interesse debebunt utriusque Ordinis hujusmodi Fratres non amplius conjunctim, sed seorsum, quilibet sub propria Cruce incedant, & quoad præcedentiam servetur inter eos alternativa, itaut vno quidem anno Fratres de observantia sub propria Cruce, altero autem Fratres Conventuales itidem sub propria Cruce respective præcedant, hicque ordo præcedentiæ, servari etiam debeat in associatione Cadaverum ad Ecclesias, ad quas processionaliter portabuntur; Si autem aliquod Cadaver in Ecclesia Fratrum alicujus ex dictis Ordinibus sepeliendum fuerit, honor præcedentiæ Fratribus exteris tribuatur, in omnibus vero aliis functionibus quæ formam processionis non habeat, & quibus Fratres utriusque Ordinis non processionaliter, sed alio titulo interfuerint, sive publicæ, sive privatæ fuerint, Fratres Conventuales primum locum Fratribus de Observantia semper dare teneantur, adjecta declaratione, quod hæ Conventiones alibi in exemplum, seu pro lege adduci nequeant, nec per eas ulli ex præfatis Ordinibus, sive in communi, sive in particulari, ullum præjudicium illarum intelligatur, & alias prout uberius continetur in Syngrapha desuper Italico vulgari idiomate confecta, ac ab omnibus Procuratoribus Generalibus prædictis subscripta, tenoris, qui sequitur videlicet.

Summa Conventionū initarum inter Procur. Generalis cum consensu Ministrorum Generalium.

Conveuzioni sudette.

Nel nome del Signore. Nella Città d'Aversa Provincia di Napoli, o sia Terra di Lavoro li PP. Minori Osservanti, e Conventuali costumano d'andare uniti nelle pubbliche Processioni, cioè la Croce de' PP. Conventuali ed un Religioso Osservante alla destra d'un Conventuale: E perche si è veduto, che dall' essere li PP. Osservanti sempre in maggior numero, è convenuto alli PP. Conventuali graduati il più delle volte accompagnarsi, o con i Laici, o con Giovani professi Osservanti, questo modo d'andare ha dato occasione a molti disordini nel pubblico, e precise al Secolo d' interrompere la devozione, ed appoggiarvi qualche vilipendio. Questi inconvenienti rappresentati dal P. Rmo Generale de' Conventuali nativo di quella Patria, al P. Rmo Generale degl'Osservanti con amichevoli istanze per qualche provvedimento, con l'approvazione, e consenso de' medesimi PP. Rmi Generali sono venuti li PP. Procuratori Generali dell'una, e l'altra Religione ad un' amichevole convenzione nella forma, che siegue.

1. Primieramente dichiarano, e concordano, che in tutte le Processioni da farsi nella Città d'Aversa dentro, o fuori le Mura d'essa, o siano d'obbligo, o di devozione, nelle quali doveranno intervenire le due Religioni, s'osservi l'alternativa di precedere un' Anno li PP. Osservanti, ed un' Anno li PP. Conventuali, cioè, che un' Anno vadino li PP. Osservanti uniti sotto la propria Croce nel primo luogo, e li PP. Conventuali sotto la loro Croce nel secondo luogo, e l'anno seguente vadano li PP. Conventuali nel primo luogo, e li PP. Osservanti nel secondo luogo, ciascheduna Religione sotto la propria Croce respettivamente, con questo però che li PP. Osservanti debbano prima cominciare l'anno della loro precedenza, che dovrà principiare dal giorno di S. Marco dell'anno corrente 1684. *e*

1684. *e li PP. Conventuali douranno cominciare l'anno della loro precedenza nel giorno di S. Marco dell'anno 1685. così successivamente in futurum.*

2. *Che lo stess' Ordine di precedenza debba osservarsi ancora nella associazione de' Cadaveri alle Chiese, dove si portano processionalmente, ed in caso, che uno si dovesse sepellire in una delle Chiese delle due Religioni si dia l'onore della procedenza dentro la propria Chiesa alla Religione forastiera.*

3. *Che in tutte l'altre funzioni, che non hanno forma di Processione, e non v'intervengono le due Religioni processionalmente, ma* alio titulo, *siano tenuti li PP. Conventuali nelle dette funzioni, o siano pubbliche, o private, dare sempre il primo luogo alli PP. Osservanti.*

4. *Si dichiara in oltre, che queste convenzioni non si fanno per riparare, o sfugire alcuna lite, che sia stata mossa dall'una, o dell'altra Religione sopra tal'affare, ma semplicemente per li motivi detti di sopra, e per il mutuo amore, e religiosa corrispondenza che passa tra li Reverendissimi Generali de ambe le Religioni, e per il desiderio di compiacere l'uno, e l'altro. Onde questo concordato non potrà portarsi per esempio, o per legge in altri luoghi fuori di quello d'Aversa, nè per esso s'intende fatto minimo pregiudizio ad alcune delle due Religioni nè in comune, nè in particolare cedendo in questo sol caso l'una all' altra ogni jus, e pretensione, che potesse avere in contrario.*

5. *E così dichiarano, e s'obbligano gli suddetti Procuratori Generali d'osservare, e far osservare respettivamete da'loro Religiosi di detti Conventi d'Aversa esistenti adesso, ed in futuro. E per maggior corroborazione di dett'amichevole concordato hanno fatta la presente Scrittura, quale vogliono, che abbia lo stesso vigore, e forza d'astringere l'una, e l'altra parte, come se fosse pubblico Istromento d'accordato fatto con le clausole giuridiche, ed obliganti. Promettendo parimente detti PP. Procuratori Generali di mandare ciascheduno un originale di questa pubblica Scrittura, e concordato al Convento de' suoi Religiosi in Aversa, con incaricare loro la puntual osservanza, e così dichiarano, concordano, e promettono,* etiam medio juramento *d'osservare in questa, ed in ogni altra forma più giuridica, ed obligante. Data in Roma li 18. Marzo 1684.*

Fr. Antonio de Campobasso Procuratore Generale dell'Ordine Minore Osservante.

Locus ✝ Sigilli.

Fr. Vincenzo Maria de Bari Procuratore Generale dell'Ordine Minore Conventuale.

Locus ✝ Sigilli.

Preces Ministri Generalis Conventuaium. §.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Minister Generalis exponens præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsius Ministri Genetalis exponentis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisq; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas conventiones, confectamque desuper Syngrapham præinsertam, cum omnibus, & singulis in ea contentis, & expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Confirmatio relatarū Conventionum.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinum præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Apr. MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXXXVIII.

Reformatur Alternativa in Provincia S. Jacobi in Hispania Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia. Dat. 20. Apr. 1684. An. 8.

Similem Alternativam statuit hic Pontifex supra Constit. Illius qui 17. Constit. Pro parte 31. Constitut. Cum 62. Constitut. Exponi nobis a 138., & 141.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Circumspecta Romani Pontificis providentia Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, quieti, & felici directioni jugiter invigilans, ea, quæ justis ex causis statuit, si quid inde exoriri novit incommodi, interdum reformat in melius, sicut æquitatis, & Justitiæ rationi consentaneum esse in Domino arbitratur.

Species facti. §.1. Alias siquidem Nos supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut in Provincia Sancti Jacobi in Hispania dicti Ordinis, Alternativa circa electionis ad Ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum Provinciæ hujusmodi officia inter ejusdem Provinciæ Fratres Gallecos ex una, & Fra-

& Fratres Legionenses, Asturienses, & Castellanos Castellæ Veteris ex altera partibus servari deberet, auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis, statuimus, & ordinamus, prout plenius continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis tenoris, qui sequitur videlicet.

Innocentius PP. XI. Ad perp. rei mem.

§.2. Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus cura animum nostrum solicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studia statuenda, per quæ Christifidelium Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum quieti, & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum Provincia S. Jacobi in Hispania dicti Ordinis quadraginta tribus constet Conventibus, quorum viginti duo in Regno Gallæciæ consistunt, & a Fratribus Gallæcis obtinentur, reliqui vero viginti (unus enim tempore bellorum Lusitanicorum destructus fuit) in Regno Legionis, ac principatu Asturiarum, & Castellæ Veteris positi sunt, & proinde ad Fratres ex his statibus oriundos pertinent, itaut ex omnibus simul formentur duo corpora, unum quidem ex Fratribus Legionensibus, Asturiensibus, & Castellanis, alterum vero ex Gallæcis qui religiositate, observantia, literatura, & numero non cedunt dictis Fratribus Legionensibus, Asturiensibus, & Castellanis, sed illis saltem pares sunt. His tamen non obstantibus Fratres Gallæci prædicti a multis, & quidem saltē viginti quatuor annis excluduntur ab honore Provincialatus, & Vicariatus Provincialis dictæ Provinciæ, quinimo frequenter ad minora officia ægre perveniunt; Unde, & Justitia distributiva læditur, & Personarum meritum offenditur, & vitiosa personarum acceptio inducitur, cum inter eosdem Fratres Gallæcos multi floruerint, & etiam nunc florent probitate, doctrina, & gubernandi artibus insignes, qui poterant, & possunt officia majora, & minora æque bene exercere, ac Fratres Legionenses, Asturienses, & Castellani prædicti illa sustinuerint, & sustineant de præsenti. Quia vero propter exclusionem hujusmodi inter duo corpora præfata graves contentiones, odia, & scandala frequenter, & præsertim occasione celebrationis Capitulorum, & Congregationum dictæ Provinciæ oriuntur, non sine notabilissimo religiosæ disciplinæ, fraternæque charitatis detrimento; Ideo dilectus filius modernus Minister Generalis Ordinis prædicti, qui in multis Capitulis, & Congregationibus hujusmodi inordinationes pluries animadvertere potuit, animi sui sensum protulit, ad occurrendum hujusmodi incommodis, expedire, ut Alternativa in electionibus dictæ Provinciæ stabiliatur, ita scilicet, ut uno quidem triennio Minister Provincialis, & duo Diffinitores ex corpore Fratrum Gallæcorum, ac Custos, & alii duo Diffinitores ex altero corpore; subsequenti autem triennio e converso, Minister Provincialis, & duo Diffinitores ex corpore Fratrum Legionensium, Asturiensium, & Castellanorum, ac Custos, & alii duo Diffinitores ex corpore Fratrum Gallæcorum hujusmodi respective eligantur; Guardianatus autem, Lectoratus, & alia officia totius Provinciæ prædictæ, in singulis illius Capitulis, & Congregationibus pro

Describitur Alternativa eaque statuitur inter Fratres Gallecix ex una, & illos Legionis, Asturiæ, ac, Castellæ Veteris ex altera parte.

æquis portionibus inter Fratres utriusque corporis, nempe Gallæcos ex una parte, & Legionenses, Asturienses, & Castellanos ex altera distribuantur, atq; ita de triennio in triennium serventur, quod quidem eo facilius procedere potuerit, quod per Alternativam, & æqualem distributionem officiorum hujusmodi nulli libertati Electorum præjudicium inferetur cum unumquodque ex præfatis duobus corporibus adeo amplum sit, ut ex se solo valeat Provinciam constituere majorem multis, quæ in ordine prædicto reperiantur. Quare dictus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus S. R. E. Cardinalibus ad suprascriptas preces examinandas specialiter deputatorum consilio, ut in posterum in præfata Provincia S. Jacobi Alternativa supra narrata fideliter observetur, itaut uno triennio Minister Provincialis, & duo Diffinitores eligantur ex Fratribus Gallæcis; Custos, & alii duo Diffinitores ex aliis: altero vero subsequenti triennio e converso Minister Provincialis, & Custos eligantur: Guardianatus autem per partes æquales inter Gallæcos ex una, & alios, ex altera partibus in singulis Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ, prout etiam Lectoratus, aliaque officia eadem omnino paritate, servata tamen semper canonicæ electionis forma, distribuantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & mandamus. Mandantes propterea, & districte præcipientes omnibus modernis, & pro tempore existentibus Superioribus, & Commissariis Visitatoribus præfatæ Provinciæ, ut prædictam Alternativam executioni demandent, & ab iis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari faciant, sub pœnis privationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra præfatam dispositionem fieri contigerit, aliisque arbitrio Venerabilis Fratris Alderani Episcopi Tusculan. ejus S.R.E. Cardinalis Cybi nuncupati moderni, & pro tempore existentis dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris adversus contra facientes, & contradictores infligendis. Ac Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam

Qq jura-

juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Maji 1681. Anno Quinto.

Causa reformationis Alternativæ.

§.3. Cum autem sicut dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit, Fratres quidem ambarum partium præfatarum publicationi, & stabilimento Alternativæ hujusmodi consenserint, contra vero protestati sint ejusdem Provinciæ Fratres ex aliis Hispaniarum Regnis, nempe Castellæ Novæ, Aragoniæ, Navarræ, Bethicæ, Extremaduræ, aliisque Regionibus respective oriundi, quippe quorum in distributione officiorum Provinciæ hujusmodi nulla ratio haberetur, tametsi præteritis temporibus ex his Regnis, & Regionibus exteris orti fuerint ii Fratres, qui eamdem Provinciam maxime illustrarunt, & adhuc de præsenti multi reperiantur Fratres exteri, qui habitum Regularem in dicta Provincia susceperunt, idemque posthac quoque futurum esse merito existimari potest, cum ex omnibus Regnis, & Regionibus exteris hujusmodi adolescentes studiorum causa ad celeberrimam Hispaniæ Universitatem Salmanticen. confluant, ubi Religionis statutum Deo vocante, in præfata S. Jacobi amplectuntur: Ac proinde idem Petrus Marinus Minister Generalis, cui præter dictam protestationem ex subscriptionibus graviorum Fratrum, quas penes se habet, vere constat Fratres exteros prædictos in honorum distributione defraudatos reperiri, æquum, ac quieti, bonoque publico ejusdem Provinciæ conducibile fore existimat, si ipsi quoque pro eorum meritis, & laboribus, quos in obsequium Religionis sustinent, eorumdem honorum præmia pariter consequantur. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Ministri Generalis.

Nos igitur ipsius Petri Marini Ministri Generalis de religiosa Subditorum suorum tranquillitate, animarumque servitute soliciti desiderio favorabilem assensum hac in re quantum cum Domino possumus præbere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, exquisita super præmissis sententia memorati Alderani Episcopi nunc Portuen. Cardinalis, & Protectoris, cui dictus Petrus Marinus Minister Generalis, & dilectus etiam filius Commissarius Generalis Curiæ dicti Ordinis desuper consulti, ex documentis authenticis constare fecerunt, præfatam S. Jacobi Provinciam componi non solum ex prædictis duabus Nationibus Fratrum Gallæcorum ex una, & Fratrum Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris, ex altera; sed etiam pro altera tertia parte ex Fratribus forensibus (nempe ex cæteris Hispaniarum, Portugalliæ, & Hiberniæ Regnis) religiositate, doctrina, & meritis cæteris non imparibus. Attentis his omnibus pro bono pacis, & tranquillitatis ejusdem Provinciæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus pariter, ac decernimus & ordinamus, ut in ipsa Provincia Alternativa, & distributio officiorum fieri debeat æqualiter in tres partes, scilicet ut uno triennio Minister Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore Fratrum Gallæcorum, Custos, & alius Diffinitor ex corpore Fratrum Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris, & cæteri duo Diffinitores ex corpore Fratrum forensium: Subsequenti triennio Minister Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris, Custos, & alius Diffinitor ex corpore forensium, & reliqui duo Diffinitores ex corpore Gallæcorum: Altero vero triennio Minister Provincialis, & unus Diffinitor ex corpore forensium, Custos, & alter Diffinitor ex corpore Gallæcorum, reliqui duo Diffinitores ex corpore Legionensium, Asturiensium, & Castellæ Veteris respective eligantur. Guardianatus autem, Lectoratus, & alia officia totius Provinciæ prædictæ in singulis Capitulis, & Congregationibus pro æquis portionibus inter dictas tres partes distribuantur, atque ita de triennio in triennium servetur, servata tamen in reliquis omnibus canonicæ electionis forma.

Reformatio Alternativa in tres partes, duas videlicet prædictas, & Fratres Forenses.

Clausulæ.

§.4. Quapropter harum serie mandamus, & districte præcipimus omnibus, & singulis modernis, & pro tempore existentibus superioribus, & Commissariis, Visitatoribus prædictæ Provinciæ, ut Alternativam, & distributionem officiorum hujusmodi sic per præsentes a Nobis stabilitas executioni demandent, & ab illis ad quos spectabit, observari faciant sub pœnis privationis officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ ad illa inhabilitatis, nec non nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra earumdem præsentium dispositionem fieri contigerit, aliisque arbitrio præfati Alderani Episcopi, & Cardinalis moderni, & pro tempore existentis dicti Ordinis Protectoris adversus contra facientes & contradictores infligendis.

§.5. Decernentes similiter easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus literis nostris præinsertis, aliisque Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem literis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. April. MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

Sta-

Dat. 20. Maji 1684. An. 8.

CXXXIX.

Statuitur, ut in Provincia Lugdunensi Fratrum Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis Sancti Francisci exequutioni mandetur Breve Clementis X. circa Fratres Oblatos, sive Servientes.

De hisce Oblatorum Indultis vide Clem. X. Constit. ed. 1672., Maji 12., Pont. III. Et hujus Pontificis Const. ed. 1681., Augusti 17., Pont. V. de Constitutionibus vero vid. Const. ed. 1688., Martii 13., Pont. XIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Dudum fel. rec. Clemens PP. X. prædecessor noster supplicationibus tunc existentium Superiorum Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus circa Fratres Oblatos, seu Servientes, ac Fratres laicos dictæ Congregationis nonnulla concessit, & statuit, prout continetur in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet. *Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Injuncti Nobis (reliqua vide supra laudato loco)* Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1672., Pontificatus nostri Anno Tertio.

Literæ Clem. X., quibus extenduntur Indulta ab Urb. VIII. Oblatis tunc existentibus concessa quoscunque alios etiam futuros.

§.1. Cum autem sicut dilecti filii Nicolaus Lugdunensis Provincialis, aliique Superiores, & Fratres Provinciæ Sancti Ludovici, seu Lugdunen. præfatæ Congregationis Gallicanæ Nobis nuper exponi fecerunt, præinsertarum executio in eadem Provincia hactenus suspensa fuerit, quia perpauci in ea reperiebantur Fratres Oblati, seu Servientes, qui haberent conditiones requisitas, adhoc, ut ad statum Fratrum laicorum admitterentur, qui vero eas habebant, suo statu contenti, in eoque permanere velle videbantur; verum modo Fratres Oblati, seu Servientes dictæ Provinciæ hujusmodi sint inquieti, & ad statum Fratrum laicorum præfatorum admitti plurimum desiderent. Nobis propterea dicti Exponentes de eorumdem Fratrum Oblatorum, seu Servientium quiete soliciti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causa Statuti

Preces Provinciæ Lugdunensis.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribbus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Ministrum Generalem Ordinis præfati audiverunt, consilio, præinsertas Clementis prædecessoris literas, tametsi earum executio suspensa fuerit, ut præfertur, nihilominus deinceps in supradicta Provincia Sancti Ludovici, seu Lugdunen. executioni mandari, ac perpetuis futuris temporibus in omnibus, & per omnia posse, & debere, auctoritate Aostolica tenre præsentium, statuimus, & ordinamus.

Statutũ exequendi relatas Clementis literas in dict. Provincia.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præmissis Clementis prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Maji MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXL.

Dat. 12. Junii 1684. An. 8.

Confirmatur statutum Capituli Provincialis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci in Gallia de regula servanda in morte Provincialis, & vacatione Diffinitoriatus.

Hujus Tertii Ordinis Regulam confirmavit, & approbavit Leo X. Constit. Inter cætera 42. *Tom.* 1. *& ibi vide, quæ notantur.*

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Benedictus Parisinus Frater expresse professus, ac Procurator Provinciæ Franciæ seu S. Francisci Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci strictioris Observantiæ in Gallia, quod cum in statutis, seu Constitutionibus dicti Ordinis a Sede Apostolica approbatis non fuisset sufficienter provisum in eventum, quo mors Ministri Provincialis, ac mors pariter, seu vacatio Diffinitoris Provinciæ hujusmodi, antequam sua respective officia explevissent, accideret; ideo ad tollenda quælibet inconvenientia, quæ exinde oriri possent, propositum fuit, & a toto Capitulo Provinciæ præfatæ unanimi consensu receptum, & admissum statutum tenoris, qui sequitur videlicet: Causa Statuti. Statutum.

§.1. Si Provincialem Ministrum in officio suo mori contigerit, Guardianus Conventus, in quo vel propior loci ubi obierit, & Secretarius Defuncti scripturas quascumque ad Provinciam, & ejus, sive totius Ordinis negocia, & interesse quovis modo spectantes, illas non legendo minoribus Provinciæ, & Conventus sigillis bene munitas ad Provincialem ultimo absolutum, vel eo deficiente ad antiquiorem in Religione Patrem, qui Provincialatus, vel eo deficiente, qui Vicariatus Provinciæ, vel utriusque defectu qui Diffinitoriatus officium functus fuerit una cum Sigillis Provinciæ deferant, & consignent. Prædicta autem qui receperit, statim Ministrum Generalem de tali obitu admonebit, qui si intra trium Quid agendũ in morte Provincialis.

trium dierum itinerationis spatium consistat, consulendus erit supra electione Vicarii Provincialis, & ejus responsio expectanda, velit an per se eidem præesse nec ne, si autem longius absit, eo inconsulto intra quinque hebdomadarum spatium ad summum, & citius si fieri potest is ad quem prædictæ scripturæ delatæ fuerint, convocabit Diffinitorium ex omnibus omnino Diffinitoribus tam actualibus, quam absolutis, necnon ex quibuscumque Exprovincialibus componendum. Si autem casu evenerit, ut hi omnes ad decem votorum numerum non accederent, tunc antiquiores ex actualibus Guardianis subrogarentur usque ad præfixum hunc decem votorum numerum, sicque ad dictam Vicarii Provincialis electionem procederent. In qua quidem electione præfati omnes hujusmodi Diffinitorii convocati votum activum habebunt, passivum vero omnes, qui juxta eadem statuta ad Provincialatum habent. Si tamen residuum tempus ab obitu Ministri Provincialis ad proxime futuri Capituli per dicta statuta præscriptum tempus celebrandi, septem mensium spatium non excedat, tum Exprovincialis, vel alius, in cujus manibus consignatæ fuissent dictæ scripturæ cum Sigillis Provinciæ, Vicarius Provincialis ipso facto censeretur, & sub hoc titulo Provinciam cum omnimoda, & ordinaria Provincialatus auctoritate gubernaret. In Capitulo autem proxime sequenti si Vicarius Provincialis electus biennio integro, seu in duobus Diffinitoriis consecutivis Provinciæ Vicariatus officio functus fuerit, ad Provincialatum eligi minime poterit, sed toto triennio integro sequenti Exprovincialatus juribus gaudebit, si vero infra biennium rexerit, tunc ad Provincialatum, aut alia quæcumque officia eligi poterit, nullo proinde Exprovincialium jure gaudens. Si quis autem Diffinitor actualis moriatur, aut alia ratione juridica vacaverit, ejus loco subrogetur, & pro subrogato habeatur ipso facto in Provincia antiquior Pater, qui Provincialatus, vel ejus defectu Vicariatus Provincialis, & utriusque defectu qui Diffinitoriatus munere alias functi sunt. Si vero hi omnes defuerint, suffragetur antiquior in religione Guardianus actualis. Sic autem quivis subrogatus, ultimum locum in consessu habeat inter reliquos Diffinitores: in Capitulo proxime sequenti ad Diffinitorium minime assumi valeat, si biennio integro exercuerit, sin autem minus, ad omnia officia poterit assumi.

In vacatione Diffinitoriatus.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Benedictus Procurator statutum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret, Nos ipsum Benedictum Procuratorem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, consilio, præinsertum statutum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Statuti. Clausulæ.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XII. Junii MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLI.

Confirmantur Privilegia, Indulgentiæ, & Gratiæ locis Terræ Sanctæ concessa, & Fratribus Minoribus S. Francisci de Observantia Interpretibus Indulgentia Plen. conceditur.

Dat. 12. Junii 1684. An. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Piis Christifidelium votis, ex quibus sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem provenire conspicimus libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis confovemus.

Preces Commissarii Gen. Terræ S.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Joannes Maria de Canvizarii Frater expresse professus Provinciæ Granaten. Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Commissarius Generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecit, ipse ad ejusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assidue excolentium, Sacraque loca venerantium subventionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum, omnia, & singula, gratias, privilegia, & indulgentias hucusque sacris ejusdem Terræ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret: Nos desiderio hujusmodi annuere, ipsumque Joannem Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi

qui volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, Indulta, Indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, nec non dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa quatenus sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilii Tridentini Decretis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet in eis intervenerint supplemus. Nec non insuper omnibus, & singulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlehem, & Nazareth existentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere pœniten., & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint saltem contriti nomen Jesu ore si potuerint, sin autem corde devote invocaverint plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Confirmatio d. Privilegiorum, Indulgẽtiarum, aliarumque gratiarum.

Item concessio Indulgentiæ plen. in articulo mortis Fratribus interpretibus facta.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLII.

Dat. 1. Julii 1684. An. 8.

Extenditur Constitutio Urbani VIII. ad Melitenses, itaut ex iis ordinati cum falsis, vel sine Dimissoriis Fori Privilegio gaudere nequeant.

De hisce Clericis vide Pii II. Const. ed. 1461., Nov. 17., P.4., quæ innovatur in regul.24. Cancell. Item laudatam Urb. VIII. Const. ed: 1624., Decem.11., P.2. quæ reformatur quoad Melitenses ab hoc Pontif. Const. ed. 1686., Jan.30., P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

CUM dudum fel. rec. Urbanus PP.VIII. prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: *Secretis æternæ providentiæ consiliis &c.* inter alia voluerit, Italos si quos ex tunc in posterum Clericali charactere insigniri, vel ad Minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo cum falsis Dimissoriis contigisset, etiamsi qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap.16. Sess.23. requisitis prædití essent, nihilominus secuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, sed Sæculari jurisdictioni, ut antea, plene in omnibus subjacere, & subjectos esse. Et sicut pro parte dilecti filii Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani nobis nuper expositum fuit, ut incommodis in Insula Melitensi in dies insurgentibus occurreretur, Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maji 1677. declaraverit, Melitenses ordinatos, seu ordinandos cum falsis, seu absque dimissoriis, non gaudere privilegiis Clericalibus, sed posse præfatam Urbani prædecessoris Constitutionem per nos ad Insulam Melitæ extendi: nobis propterea dictus magnus Magister humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces M. Magistri S. Joannis Hierosolymitani.

§.1. Nos igitur ipsum Magnum Magistrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, supra expressam præfatæ Congregationis Urbani prædecessoris dispositionem ad Insulam Melitæ, itaut Melitenses, quos cum falsis Dimissoriis, vel sine Dimissoriis contigerit ab alieno Episcopo Clericali charactere insigniri, vel ad Minores Ordines promoveri, servata prius Judicis Ecclesiastici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, sed sæculari jurisdictioni in omnibus subjacere debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, seu ampliamus: salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Extenditur Const. Urban VIII. ad Insulam Melitę

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die I. Julii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLIII.

Dat. 17. Aug. 1684. An. 8.

Confirmantur novæ Constitutiones Instituti Clericorum Sæcularium in communi viventium.

De hoc Instituto, & ejus primis Constitutionibus vide hujus Pontif. Constit. ed. 1648., Jun.7. P.4. Const. ed: 1683., Maji 20., P.7. approbatæ fuerunt Congreg., & Constitutiones Presbyt. Sæcul. B.M.V. assumptæ. Et Const. ed. 1685., Febr.9., P.9.

P. 9. declaratur, hos Clericos capaces esse Beneficiorum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus officium, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet, & viribus longe impares, divina dispositione præsidemus salubriter exequi auxiliante D. jugiter satagentes, pia Presbyterorum, & aliorum Clericorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium Instituta paterno favore libenter prosequimur, & illis, quæ pro felici eorum directione provide, prudenterque constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

Fit mentio laudati Brevis, quo ab eodem Pontifice approbata, & confirmata fuerunt hoc Institutum, & ejus Constitutiones.

§. 1. Alias siquidem pro parte dilectorum filiorum Clericorum Sæcularium in communi viventium nobis exposito, quod anno 1640. opera tunc in humanis agentis Bartholomæi Holtzhauser inchoatum fuerat eorum Institutum, quod Deo opitulante in dies adeo excreverat, ut non tantum a bo. me. Joanne Philippo dum vixit Archiepiscopo Moguntin Sac. Romani Imperii Principe Electore, sed etiam ab aliis pluribus Archiepiscopis, & Episcopis in eorum Diœceses receptum, & expresse approbatum extitisset; & in eadem expositione subjuncto, quod Institutum prædictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, ac directione unius supremi Præsidis, prout dicti exponentes eisdem suberant, salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum exponentium, & Instituti hujusmodi directione, rectaque juventutis institutione nonnullæ Constitutiones factæ fuerunt. Nos supplicationibus eorumdem Clericorum Sæcularium, & aliorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Institutum prædictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Præsidis, ac Constitutiones præfatas, toto illarum tenore inserto, auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus. Ac eisdem Clericis Sæcularibus alias Constitutiones, prædictis non contrarias, pro spirituali, temporalique dicti Instituti directione ab hac Sancta Sede postmodum approbandas condendi facultatem impertiti sumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 7. Junii 1680. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Conduntur novæ Constitutiones in tres partes distinctæ.

Cum autem sicut Clerici Sæculares in communi viventes prædicti denuo nobis nuper exponi fecerunt, aliæ Constitutiones hujusmodi pro felici, prosperoque tam in spiritualibus, quam temporalibus Instituti præfati, & sub illo nunc, & pro tempore Deo militantium regimine, & gubernio conditæ, & in tres partes distributæ fuerint, quarum tenor a prima primæque partis, quæ ad directionem studiosæ juventutis, & Seminariorum pertinet, Constitutione incipiendo, est qui sequitur videlicet.

Prima Pars de directione juventutis, & Seminariorũ.

I.

Superiores in susceptione singulorum Adolescentium provide attendant, ut tam innocentia integros, quam ingenio, & indole præstantiores, servatis servandis, admittant; in hunc finem ad Puerorum ingenia in Oppidis, & aliis locis a Sacerdotibus circumspiciatur, qui ex omnibus ad propositum hujus Clericalis vitæ habiliores videntur.

II.

Deinde aliqui bonæ indolis Pueri ad Domum Sacerdotum in Parochiis cum consensu parentum recipiantur, & in certis locis, tam hi, quam alii Adolescentes a Sacerdotibus in rudimentis, & Grammatica informentur, ut pro receptione ad Seminaria qualificentur.

III.

Ut exclusis ineptis, aut indignis talis delectus fiat: Superiores studeant accuratam suscipiendorum notitiam præhabere, ne dimissio post facienda damno, aut cuiquam oneri sit.

IV.

Suscipiendi quantum fieri potest, habeant vehemens quoddam desiderium studendi, præstantis, aut saltem mediocris sint ingenii, pietate in Deum, ac devotione erga Deiparam, speciem filiorum Dei de se præbeant, naturalis eorum indoles ad virtutum viam facile flexilis sit.

V.

Animo ita sint composito, & supra Sæcularia desideria humiliter elato, ut modestiam, submissionem intellectus, & voluntatis flexibilitatem practicam ostendant, moderata quoque iræ, & aliarum passionum temperies, filialis quidam affectus erga hoc Institutum ita in illis elucere debet, ut prudenter conjici possit, quod fructuose, & filialiter hunc Clericalem statum suo tempore sint exornaturi.

VI.

Priusquam ad Seminaria suscipiantur Superiores notitiam Parentum, educationis puerorum, aliarumque circumstantiarum, item testimoniales studiorum, & natalium habeant, fiat examen practicum studiorum, & alia omnia observentur, quæ pro Seminariis præscribi solent. Quibus peractis, admittendi Superioribus hujus Instituti simplicem promissionem faciant, quod in hac Clericali vita, quantum fieri potest, ad dies vitæ vivere intendant, ita tamen, ut si in progressu temporis sub studiis a proposito ex rationabili causa recederent, solummodo sumptus eorum sustentationis causa factos refundere obligati sint, nisi paupertas excuset, aut qui ditiores sunt ob morbum, vel aliam rationabilem causam, & non ex culpa, aut propria voluntate eorum dimittantur.

Adolescentes in Seminariis in tres studiorum classes distribuendi, eorundemque obligatio ad hoc Institutum.

VII.

Ut Juventutis educatio debito ordine instituatur illa in tres classes studiorum distribuatur, per quas tanquam per gradus Juvenilis animus ad scientiarum, & virtutum viam in ordine ad Clericalem statum sursum ducatur.

VIII.

In prima classe erunt Adolescentes tonsura Clericali insigniti a Syntaxi usque ad Rethoricam inclusive, & hæc prima classis pro qualitate mediorum ordinanda erit. Secunda classis complectitur Philosophos a principio usque ad finem Philosophiæ, qui suscepta tonsura Clericali se dignos red-

reddiderint, ut jam solidius in disciplina, & scientiis adolescant.

IX.

Ut prædicti Adolescentes sic admittantur, requiritur primo, ut singulis annis gradum ad altiorem scholam fecerint, & in summo, vel saltem mediocri gradu docti, ex Rhetorica ad Philosophiam sint promoti. Secundo, ut quantum fieri potest sint in æquali ætate. Tertio, ut illud specimen morum maximæ fraternæ concordiæ, modestiæ, & obedientiæ dederint, quod solidam spem faciat eos strenuos hujus Clericalis vitæ, & Ecclesiæ Catholicæ milites evasuros. Quarto, ut revelationem sui hominis interioris filiali candore eos fecisse judicetur. Quinto, ut zelum Animarum, pietatem erga Deum, & Sanctos, & affectionem erga res cælestes habere agnoscantur, Sexto, ut nullum Canonicum impedimentum, vel corporis deformitatem, ac defectum contraxerint, quæ huic Clericali statui damnosa esse possint: in defectu autem prædictarum qualitatum potius mature dimittendi erunt: prædictis vero concurrentibus, & promissione Superioribus hujus Instituti facta, quod in hac Clericali vita constanter vivere velint, ad secundam Classem admittentur.

X.

In tertia classe continentur Theologi, Canonistæ, aliique a fine Philosophiæ usque ad Sacerdotium, qui tales vita, & moribus extiterint, ut de illorum Clericali vocatione rationabiliter dubitari non possit: & hi, susceptis Minoribus Ordinibus, juxta studia publica in Universitatibus, domi, sive in Seminariis, potissimum in iis, quæ ad Salutem Animarum procurandam necessaria sunt, informabuntur.

XI.

Priusquam vero ad eam admittantur, per Juramentum ad hoc Institutum se obligabunt, ita quidem ut qui alumni simul fuerint in Seminario cujusdam Ordinarii, vel alterius Patroni, Instituto concredito, adinstar illorum ab Archiepiscopo Moguntino, & Episcopo Herbipolensi, & Augustano Instituto concreditorum, utroque respectu, tam erga Ordinarium loci, quam erga Institutum sequenti formula id præstent.

XII.

Ego N. Filius N. Diœcesis N. Seminarii N. Alumnus, plenam habens Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium, & hujus Seminarii Statutorum notitiam, legibus, & Constitutionibus utriusque me sponte subjicio, easque quantum in me erit, observare promitto. Insuper spondeo, & juro me sub jurisdictione Rmi (vel Emi) Domini Ordinarii mei, seclusa omni exemptione in supradicto Instituto Clericorum, qui secluso fœminarum consortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex Beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usus juxta Constitutionem 19. Sacerdotum, conferunt, atque sub privata, & œconomica unius Superioris directione vivunt, sive intra, sive extra Seminarium semper victurum, & moriturum. Insuper spondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, si urgens necessitas a Superioribus hujus Instituti approbata mutationem status postularet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem regularem, vel etiam quemcumque statum sine speciali ejusdem Rmi Dñi Ordinarii mei licentia ingrediar. Denique spondeo, & juro me prædictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum. Sub die N. mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc S. Dei Euangelia.

XIII.

Qui vero Alumni in Seminariis Ordinariorum non fuerint, & in Seminariis huic Instituto propriis educantur, Iuramentum in formula sequenti præstabunt.

Ego N. Filius N. Diœcesis N. plenam habens Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium notitiam, legibus, & Constitutionibus ipsius, me sponte subjicio, easque quantum in me erit, observare promitto; insuper spondeo, & Juro, me sub directione privata, & œconomica Præsidis Supremi, ejusque in hoc munere legitimis Successoribus, salva per omnia Rmi D. Ordinarii mei auctoritate, & jurisdictione, in supradicto Instituto Clericorum, qui secluso fœminarum consortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex Beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usos juxta Constitutionem 19. Sacerdotum conferunt, semper victurum, & moriturum. Insuper spondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, si urgens necessitas a Superioribus hujus Instituti approbata mutationem status postularet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem, vel etiam quemcumque statum, sine speciali Supremi Præsidis hujus Instituti licentia, ingrediar. Denique spondeo, & juro, me prædictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum. Sub die N. mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

XIV.

Juramento prædicto non obstante, facile ante susceptos majores Ordines circa finem studiorum suscipiendos, ob rationabilem causam Adolescentes ad Sæcularem statum habita debita licentia a Superioribus hujus Instituti, & insuper si Alumni sint, a Rmo Ordinario transire poterunt, ne inviti, aut gravem difficultatem sentientes ad Statum Clericalem trahantur, in quo postea ad scandala declinent, solutis prius sumptibus sustentationis, nisi illis in hoc casu pro parte, aut ex integro condonentur.

De rebus spiritualibus, & aliis, in quibus Adolescentes juxta cursum studiorum in Seminariis informandi sunt.

XV.

Juxta classium prædictarum distinctionem, Juventus etiam tres vias spirituales tenebit: videlicet viam purgativam, in qua ad vitæ innocentiam, ad moderandas passiones, ad fugienda peccata pro cujusque ætate, & data gratia sedulo impellantur: viam illuminativam, in qua dogmata Fidei nostræ Catholicæ, universæque doctrinæ Christianæ principia, & proprii sui hominis interioris cognitio, una cum facilioribus recte vivendi regulis, ipsis ex proposito mature instillentur: viam denique perfectivam, in qua ad consequendam perfectionem Status Clericalis, sibi possibilem, & Ecclesiæ salutarem conabuntur.

XVI. Ut

XVI.

Ut Adolescentes in prædictis instituantur, saltem singulis diebus Dominicis, a meridie per horam, in loco cujusque classis Pater spiritualis certam materiam ita succincte, & clare tractabit, ut singuli terminorum seriem memoriæ tradere, & prædictarum viarum scientiam successive facili negocio assequi valeant.

XVII.

Ante omnia Magistri virtutum Adolescentes primæ classis instruant de recta intentione, in examine, aliisque exercitationibus spiritualibus persolvendis, quomodo sub Sacrificio Missæ spiritualiter communicare possint: in scientia quoque rerum cælestium ex professo a Patre Spirituali probe perito informentur. In Doctrina Christiana principia fidei uberius, quam in communi parvulorum Cathechesi fieri solet, ex Cathechismo Romano per ordinem iisdem traduntur, uti, & significatio Sacrarum Cæremoniarum, virtus Sacramentalium, & similium.

XVIII.

Contra insidias hostium spiritualium caute roborentur per instructionem cognitionis sui ipsius, & diversarum tentationum notitiam; in quem finem inserviet libellus Beati Salesii Philothea dictus, & ille, qui de Imitatione Christi inscribitur, ex quibus Pater Spiritualis, uti etiam ex materia de discretione spirituum, clientes suos prudenter informabit.

XIX.

Pariter Magistro Spirituali cura sit, ut ex cognitione Dei, & beneficiorum ejus clientes suos ad Divinum, & filialem amorem, ex præstantia, & benignitate Beatæ Virginis Mariæ ad ejusdem devotionem; Ex custodia Sanctorum Angelorum, & meritis Sanctorum ad eorum cultum, ac Patronorum electionem; Ex quatuor novissimis, & pœnis impiorum, ad timorem Domini; Ex notitia Passionum, ad propriam cognitionem; Et ex hac ad sui ipsius contemptum, & diffidentiam; Atque ex aliis virtutibus spiritualibus ad studium rerum Cælestium impellantur; Super quæ tanquam rudimenta, solidæ virtutes, successu temporis edificantur.

XX.

Ut Adolescentes secundæ classis in via spirituali progrediantur, a Patre Spirituali in modo meditandi instruantur, & non tantum præcepta meditandi tradat, verum etiam in praxi ostendat, quomodo ex particulari themate meditatio ordinanda sit; Materias quoque subinde eisdem designet, easque in puncta dividat; peracta quoque meditatione examen desuper instituat, in quo successus examinetur, & errores per utilia documenta ostendantur; Ea vero materia pro hac Classe Studiorum, ex doctrina, & vita Christi, & Sanctorum desumatur, quæ ad extirpationem vitiorum, & solidarum virtutum implantationem ordinata visa fuerit.

XXI.

Post instructionem de modo meditandi Pater Spiritualis ad tradendam Christianarum virtutum, & oppositorum vitiorum doctrinam progredietur, quam ex materia de Christiana Clericorum perfectione desumet, instruendo clientes suos, primo in virtutibus Theologicis, ex quibus Deum timere, & diligere addiscant; Deinde naturam, & finem virtutum Cardinalium, quæ sunt veluti columnæ salutis nostræ, eosdem instruat, non minus de vera humilitate, patientia, & abnegatione propriæ voluntatis, earumque oppositis defectibus informentur; & denique in omnibus aliis virtutibus, quibus homo interior in ordine ad salutem æternam perficitur; medium quoque discretionis in omni virtute perspicuis rationibus, & exemplis practice edoceantur, ne ad extrema deflectant.

XXII.

In hunc finem inserviat libellus, qui inscribitur pugna spiritualis a Sancto Francisco Salesio summopere commendatus, accedente practica instructione Patris Spiritualis ad pugnandum contra passiones, & vitia per virtutes oppositas, præsertim contra vitium quoddam particulare, super quo, ejusque virtute opposita exercenda, etiam particulare examen frequentius instituendum erit, in quibus, & in omni alia congrua occasione Pater Spiritualis clientibus suis practicum exercitium ad manus dabit.

XXIII.

Ex singulis erroribus occasio erudiendi, & contra vitia pugnandi propositumque in posterum formandi, Adolescentibus a Patre Spirituali ad manus detur, ea practica instructione, qua virtutis via, & ipsum exercitium congrua perspicuitate pateat, & animus ingenuus cum facilitate, & jucunditate ad illud inducatur. In quem finem Pater Spiritualis cum clientibus suis toties colloquium particulare instituet, quoties singulorum indigentia propria requirat, exercitia quoque spiritualia annua statuto tempore eidem præscribet.

XXIV.

Adolescentes tertiæ classis vocationis suæ Clericalis scopum mature cordi habentes viæ perfectivæ se accingant, ut eorum homo interior, & exterior in omnibus iis qualitatibus perficiatur, quæ in ordine ad salutem proximorum imprimis ordinantur, ut jam non solum sibi, verum etiam aliis vivere, & studere incipiant.

XXV.

Postquam in reformatione hominis sui interioris rite instructi fuerint, viæ regiæ virtutum insistentes ad reformandum suum hominem exteriorem convertentur, eas virtutes, & qualitates sub directione Patris Spiritualis sibi comparando, quæ in statu Clericali ad vitam activam in hoc Sæculo necessaria sunt, in quem finem informabuntur per ordinem in exercitio externarum virtutum, qualiter se erga omnis generis homines Christiane exhibere debeant, similiter de discretione spirituum, & universo officio Pastorali, in multa charitate præstando, practice erudiantur, ut in singulis actionibus secundum unam, uniformemque normam se moderari sciant.

XXVI.

Primum locum in ordine doctrinæ discretio obtinebit, tanquam moderatrix humanarum actionum; Et cum duo hominem exteriorem in ordine ad vitam activam perficiant; Primo ipsæ virtutes; Secundo modus operandi ad extra, Adolescentes in utroque informandi sunt. Inter virtutes quo ad modum instruendi Juventutem prima est mansuetudo hominis Christiani, consistens in verbis, & actionibus, quæ erga omnes omni occasione superabundare debet; Deinde humilitas, conjuncta tamen cum decore vestium,

ftium, actionum, verborum, & totius hominis venuftate, perfonæquæ Sacræ gravitate.

XXVII.

Tertium locum affabiles fibi vendicat, ut cum Chriftiana fuavitate ad ædificationem converfatio fiat: Cujus comes eft modeftia, plurimarum rerum moderatrix, quæ effufionem nimiam fui ipfius coercet: Sequitur eutrapelia, ut cum jucunditate recreationi locus detur: Deinde charitas externa, quæ præ fe aliis cædit, in multis condefcendit, pacem cum omnibus habet, & alios obfequiis prævenire geftit, neque eft fenfitiva, aut apprehenfiva.

XXVIII.

Præterea modum recte operandi ad extra, aliæ quædam virtutes principales difcretum reddunt, quæ funt prudentia, fortitudo fpiritus, juftitia, temperantia, & circumfpectio.

XXIX.

Inter objecta operandi ad extra converfatio utilis in omni occafione, & quæftione propofita cum omnis generis hominibus, primum locum obtinet, cui fuccedit modus catechizandi parvulos, cum ratione, & dexteritate: Item modus docendi Scholas particulares, ut Adolefcentes ingenio præftantes in doctrina proficiant: Item difcretio fpirituum, ingeniorum, & naturarum.

XXX.

Præfertim vero modus audiendi Confeffiones, juvandi animas, agendi cum ægrotis, fcrupulofis, & defperabundis, pufillanimibus, melancholicis, & aliis hominibus, qui vel corpore, vel fenfu, vel anima periclitantur, qui fcilicet dexteritate ad eorumdem medicinam falutarem, & ædificationem fit agendum, cui fuccedit modus concionandi, & perorandi, ut animæ utiliter, ac nervofe fale verbi Dei condiantur. Sequitur modus adminiftrandi res temporales, ut cum debita dexteritate, & difcretione fine nota avaritiæ, & prodigalitatis, in omnibus agatur. Denique modus regendi fibi Subditos, tam Sæculares in beneficiis Curatis, quam ipfofmet hujus Inftituti Clericos, cum moderatione, dexteritate, charitate ad ædificationem.

De quotidianis exercitationibus, frequentatione Scholarum, & repetitione domeftica.

XXXI.

Superiores enixe laborent quatenus Adolefcentes omni tempore honefta aliqua occupatione a vago mentis intuitu, & otio revocent. In quem finem diftributio diurni temporis in quovis Seminario ordinetur, quæ hujufmodi (mutatis mutandis) effe poterit.

XXXII.

Mane furgentes ftatuto tempore ea obfervent, quæ in ftationibus funt præfcripta, quibus finitis Adolefcentes inferiorum Scholarum per quadrantem horæ lectionem fpiritualem inftituant: Studiofi vero fecundæ, & tertiæ Claffis per mediam horam meditentur, deinde omnes fimul Sacrificio Miffæ devote interfint, reliquo tempore ftudiis invigilent ufque ad tempus frequentandi fcholas; poft fcholas, fi tempus fuperfit, ftudia continuabunt, uno quadrante ante prandium Litanias omnium Sanctorum juxta ftationes perfolvant; fub prandio, & cœna Studiofi tertiæ Claffis per ordinem legent fcripturam Sacram, Conftitutiones, aliofque libros afceticos, juxta Superiorum difpofitionem: Studiofi vero fecundæ claffis per ordinem ad fecundam menfam legent.

XXXIII.

Poft prandium recreatio uniformiter ab Adolefcentibus obfervetur, finita recreatione aliquid temporis addifcendo cantui tribuant: Theologi vero maturiores pro illo tempore in cæremoniis, & ritibus facris exerceantur; poftea rurfum ftudiis invigilabunt; ita tamen, ut Theologi per quadrantem horæ ante ftudia in Sacræ Scripturæ explanatione fe exerceant; finita frequentatione fcholarum, affignato tempore ftudia, vel repetitiones fient; uno quadrante horæ ante cœnam pro meditatione fequentis diei fe præparabunt, poft cœnam, diebus Veneris, & Sabbati, breve colloquium fpirituale paulo ante Rofarium inftituetur.

XXXIV.

Diebus feftis, & Dominicis tam Sacrum folemne, quam concio captui, & fructui Adolefcentium accommodata in Seminariis pro Adolefcentibus trium harum Claffium babeatur, reliquum tempus pro Superiorum ordinatione utiliter impendent.

XXXV.

Prædictis his diebus, finita fchola fpirituali, & Vefperis cantatis, exercitia reliqua, ut diebus aliis perficient. Cæterum ad divina officia, aut conciones foris frequentandas non facile emittantur: fub cœna loco lectionis Theologi per ordinem fuccinctum fermonem per modum concionis in lingua vulgari habebunt.

XXXVI.

Ad fcholas publicas, ubi adfunt, cujufque loci audito prius domi Sacro, mittentur fervato a Rectoribus Gymnafiorum, & Univerfitatum præfixo tempore. Ad fcholas per Plateas bini modefte incedant, ac finitis fcholis, fic revertantur, prudentiore femper Directore conftituto. In fcholis feorfim ea modeftia fedeant, ut aliis majorum exemplum præbeant.

XXXVII.

Ut Adolefcentes primæ Claffis folidius in ftudiis progrediantur, iis Pædagogos quofdam domefticos pro repetendis lectionibus, & conficiendis argumentis Superiores adjungant, qui eifdem pariter in difputationibus domefticis præfint, & in ftudiis fuis per omnia ad debitum profectum, fedula diligentia eos excolant.

XXXVIII.

Philofophi, præter privatas inter fe repetitiones fingulis Septimanis determinata die, repetitionem omnibus præfentibus per ordinem habebunt, & in fine ftudiorum fuorum prævio examine domeftico, nifi ad publicas in Univerfitatibus defenfiones fuerint admiffi, faltem in Seminario ex univerfo ftudio fuo Thefes defendent.

XXXIX.

Adolefcentes tertiæ Claffis, ex Theologia fpeculativa, ftatuto die una hora repetitionem inftituant: Similis repetitio faltem fingulis menfibus femel diftinctis diebus inftituetur ex Theologia morali, Jure Canonico, & ftudio controverfiftico, juxta particularem fuperiorem ordinationem; uti & Scripturæ Sacræ expofitio, repetitio paftoralis; pro quibus utiliter expendendis, univerfo Studiorum negocio præficiatur

 unus

unus Sacerdos, qui in singulis studiis aptior adhoc præstandum judicabitur.

De Oeconomica Ordinatione Seminariorum, victu, & vestitu Adolescentium.

XL.

Universim Superiores pro viribus laborabunt, ut Seminaria bene sint ordinata, eorumque debita cura habeatur. Pro custodia Domus, ac Januæ homo laicus fidelis, & maturus constituatur, qui sine expressa Superioris licentia extraneos ad Adolescentes in Domum nõ intromittat, aut Adolescentes exire permittat: Coqui, & alii domestici pariter sint fideles, maturi, patientes, & charitativi.

XLI.

In communi Oratorio, & Refectorio suas consuetas preces omnes persolvant, ac refectionem sumant: Cætera in tres consignationes distinguantur, & in singulis singularum Classium Juvenes in uno amplo musæo, vel duobus cohabitent, ibique repetitiones solitæ peragantur.

XLII.

Pariter unum, vel duo Dormitoria in quavis consignatione cum annexa Camera Magistri Spiritualis constituantur; itaut in Dormitorio, cum certa interdistinctione, secundum debitam honestatem, extra conspectum mutuum seorsim dormiant.

XLIII.

In victu, vestitu omnes æqualiter habeantur, & ingenue eatenus tractentur, quatenus animorum ingenuitas, ad superandos studiorum labores, magis jucunditate, quam servili timore excitetur.

XLIV.

Unde mensa quotidiana frugalis erit, ut non solum temperantiam, una cum vera ingenuitate, ab adolescentia imbibant, sed etiam bonam corporis complexionem, animumque alacrem acquirant. Color vestium perpetuo niger sit; qualitates autem cæteræ nullam vanitatem, aut inæqualitatem, vel luxum, sed magis honestatem, & modestiam demonstrent.

XLV.

Pro servando debito in omnibus ordine, sit in quovis Seminario Horologium, & Campanula exactæ temporis distributioni serviens. Sit item Infirmaria, ex qua ad Oratorium fiant fenestræ, per quas Infirmi quotidianum Sacrum, ac preces reliquorum valeant percipere.

XLVI.

Superiores debite attendant ad Bibliothecam, Vestiarium, Dormitoria, Cellam, Culinam, & similia: Claves ad Portam Seminarii noctu Director habeat.

De distinctione, receptione, & fundatione Seminariorum.

XLVII.

Seminaria Juventutis possunt esse Pontificia, & alia his similia pro Clericis, & animarum curatoribus ad quosvis mundi partes mittendis, vel Regum, ac Principum, pro certis Regnis, & Provinciis, vel Archiepiscopalia, & Episcopalia pro Archidioecesi, aut ampliore Dioecesi; Et denique Seminaria propria hujus Instituti erecta, & fundata per Patronos, & per media Communitatis, præcise pro hoc Instituto; quorum ultimorum, quo ad media Fundationis, plenum dominium penes idem Institutum erit: Quoad reliqua Seminaria, quorum dominium vi fundationis, ad Patronos spectat, vel Patroni certa media pro fundatione stabili huic Instituto, aut tantum certos annuos proventus Directoribus Seminariorum consignare poterunt, ex quibus certus Studiosorum numerus sustentetur.

XLVIII.

Adolescentes, qui vi alumnatus ad certas Dioeceses, aut Provincias obligantur, non nisi ex speciali favore Patroni, in casu alicujus specialis necessitatis, alio mitti possunt; substituta tamen, si ita Patronus requirat, altera persona qualificata. Educati quoque in Seminariis huic Instituto propriis, etsi ad certam Dioecesim non obligentur, regulariter tamen in territorio, ubi Seminarium situm est, manebunt, & quando illa Dioecesis indiget, eidem inservient; ita tamen, ut in casu necessitatis ad quæcumque loca ex ordinatione Superiorum hujus Instituti mitti possunt.

XLIX.

Media pro fundandis Seminariis eidem Instituto propriis haberi possunt vel ex collatione redditium Ecclesiasticorum, juxta Constitutionem 19. Sacerdotum, aut ex bonis hæreditariis ex libera voluntate sic applicandis, aut demum ex illis, quæ a Patronis sponte conferuntur: Ita tamen, ut personæ particulares hujus Instituti ex redditibus suis primo propriæ Parochiæ, seu Beneficii oneribus sufficienter prospiciant, & superiores ex mediis in massa communi jam collectis alii Instituti æque, vel magis necessariis communibus oneribus similiter prospiciant.

L.

Ubi Seminaria jam fundata existunt, quæ directioni Superiorum hujus Instituti ejusdem fini conformiter tradere placebit; si media fundationis non sufficiant, pro integritatis exigentia media Communitatis, (si ad manum fuerint) ea conditione authentico instrumento adjecta applicari poterunt, ut casu quo ejusdem Seminarii directio a Clericis Instituti non continuaretur, supremus Instituti Præses, bona illa, quæ Institutum de suis adjecit, libere alio transferre possit, & valeat.

LI.

In acceptandis Seminariis, traditio fini hujus Instituti non sit contraria, reliquæ conditiones Fundatoris arbitrio manent subjectæ. Ut inhabiles excludantur, Adolescentium susceptio, & eorundem directio, vel plene a patronis Superioribus Instituti concedatur, vel saltem, ut iisdem a Patronis jus, & potestas fiat ipsis idonea subjecta nominandi, prævio accurato examine, & probatione sufficiente, quatenus sic digniores a Patronis recipiantur, qui recepti in Instituto vivere tanquam vera ipsius membra postmodum obligati maneant.

LII.

Quod si Ordinarii locorum annua ratiocinia a Directoribus Seminariorum petant, uti, & per se, aut per alios visitando domesticam gubernationem, juxta dispositionem S. Concilii Tridentini Sess. 23. de Refor. Cap. 18. inspicere voluerint, id Constitutionibus a S. Sede Apostolica confirmatis conformiter fiet; ita tamen ut de

de redditibus Seminarii nihil alienare possint, & in alios usus convertere.

LIII.

Superiores cujuscumque Seminarii, præter mensam certum aliquod salarium habeant, si aliter de competente beneficio Ecclesiastico provisi non fuerint, cætera vero, quæ ex communi massa per annum restabunt, in iisdem Seminariis pro futuris eventibus, ac necessitatibus asservabuntur, quod intelligitur, si modo continua talis Seminarii administratio hujus Instituti Clericis relinquatur; Ceteroqui enim talia dispositioni Superiorum hujus Instituti reservabuntur, quorum proinde calculus eisdem quoties visum fuerit per modum ratiocinii exhibendus erit.

LIV.

In casu dimissionis alicujus e Seminario, si restitutio sumptuum facienda sit, fiet Seminariis Patronorum in quibus tantum certa portio pro sustentatione Adolescentum per annũ assignatur; in aliis vero Seminariis, in quibus bona fundationis ad Institutum spectant, talia ad massam communem illius Seminarii tradantur, ut alii Juvenes exinde sustententur. Ratiocinia in præsentia Patronorum Ordinariis exhibenda juxta Constitutionem 52.

Ubinam Seminaria esse debeant, & cujus nationis Adolescentes in iis sint educandi.

L V.

Ordinarie in quavis ampliore Diœcesi, ac a potiori in quavis Archidiœcesi unum Seminarium, & (quantum fieri potest) juxta eas Academias, & Universitates habeatur, vel erigatur, ubi studia, & disciplina abundantius florebunt, ita tamen ut Seminaria ultra necessitatem non multiplicentur; quod si in tali districtu nulla Universitas esset, in qua Scholæ majores ab iis doceantur, qui docere solent, tunc Sacerdotes hujus Instituti, in tali casu tam Sacras, quam profanas literas docebunt.

L VI.

Cum Sacerdotes, & Clerici hujus Instituti sub Jurisdictione Ordinariorum, tanquam veri & simpliciter, proprieque dicti Clerici parati sint in toto Terrarum Orbe curam Animarum administrare, mediantibus mediis temporalibus ab Ordinariis locorum, vel aliunde pro formandis Seminariis deputatis, & collatis: ad quod præstandum dictos Clericos sumptibus suis impares esse per se constat:) ut per bonam instructionem juventutis ad Seminaria ordinarie Adolescentes propriæ patriæ assumantur, qui sint ad omnem laborem impigri, ac patrio solo assueti, ut sub hac ipsa disciplina usque ad mortem subsistant.

L VII.

Cum solida, & stabilis disciplina pro bonis Clericis, & Curatis formandis in Domo, in qua diversæ conditionis, status, ordinis, & vocationis Adolescentes commorantur, servari non possit; Ideo ad Seminaria hujus Instituti propria, vel Ordinariorum Presbyteris hujus Instituti concredita nullus suscipiatur, qui in hoc Instituto non velit, vel actu vivere, vel animum saltem sic vivendi habeat. Quod si tamen ex gravissima causa Convictores quidam suscipiendi forent, iidem expressa hac conditione, & non aliter suscipiantur, ut in Seminario disciplinæ per omnia, & in omnibus absque ulla prorsus exemptione se accommodent.

LVIII.

Non obstante, quod Adolescentes ad Seminaria suscipiendi ordinarie (nisi excellentia talentorum, & circumstantiæ graves contrarium suadeant) ejus nationis esse debeant, in quo loco suscipiuntur; inter Adolescentes tamen sub studiis transplantatio, quoad diversas nationes sic fieri poterit, ut finitis studiis ad Seminaria in Terris propriis revertantur. Excipiuntur quoque Seminaria fundata ea intentione, ut sic educati ad quasvis mundi partes, vel ad loca hæretica mittantur cum Ordinariorum consensu, si ea in eorundem Diœcesibus sunt, vel ad alia cum Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia: ad hæc enim diversæ nationis juvenes insignes, præsertim, qui sub disciplina huius Instituti alibi in Seminariis jam vixerunt, suscipi possunt.

Quis curam Seminariorum habeat, & quinam singulis sint præficiendi.

L I X.

Si Seminarium amplioris Diœcesis sit a cæteris Diœcesibus unius Archiepiscopatus independens, principalem curam ejusdem habebit Præses Diœcesanus: Si vero pro tota Archidiœcesi inserviat, in qua etiam quo ad Domum Emeritorum, & bona Communitatis, mutuus sit usus, Præses Archidiœcesanus ejusdem curam habebit, singulis annis bis visitando, diligenterque illius politiam domesticam tam in spiritualibus, quam in temporalibus inspiciendo, & cuncta ad debitam formam reducendo, aut in ea conservando, mediorum quoque temporalium, & emolumentorum incrementum, mediante Œconomo sibi adjuncto, rationem habebit in Seminariis propriis Directores, aliosque Magistros, tam virtutum, quam Studiorum præficiet, & pro rei utilitate, aut necessitate amovebit; in Seminariis vero Episcopalibus huic Instituto ab Ordinariis concreditis, personas capaces Reverendissimis Dominis Ordinariis nominabit, ut ab iisdem auctoritate ordinaria Seminariis præficiantur.

L X.

In quovis Seminario erit, primo Director, sive Regens totius Seminarii, qui prudentia, gravitate, doctrina, & solicitudine charitatis inter alios emineat. Secundo Pater Spiritualis pariter pietate, & doctrina, & cæteris qualitatibus insignis, qui exercitationibus consuetis præsit. Tertio Confessarius, qui toti Domui ordinarie a Confessionibus assistat, cum facultate confitendi alii, vel aliis Confessariis extraordinariis per Superiores deputatis, & approbatis ab Ordinariis: Quarto Œconomus qui dependenter a Directore rerum temporalium curam habeat.

L X I.

Promotiones ad diversos gradus in Theologia, & jure non prius fiant, donec constet, quod taliter promovendi perfecte juxta normam hujus Instituti in pietate, subjectione, ac fervore sint victuri, & insuper capaces pro gerendo tali officio, ad quod gradus ejusmodi sunt necessarii.

Juramentum omnibus, qui huic Instituto adscribuntur commune.

LXII.

Omnes, & singuli, in quibuscumque Seminariis educati, finitis studiis, suscepto Sacerdotio, uti illi qui in majoribus ordinibus constituti, adhoc Institutum fuerint suscepti prævia debita informatione in Domo Emeritorum, vel alibi facta, Juramentum ad manus Superiorum hujus Instituti præstabunt: A quo Juramento sic præstito, per quod pactum inter membra hujus Instituti ultimato roboratur, nemo ex post facto nisi a solo Summo Pontifice absolvi potest, cui desuper prævio maturo causarum, & circumstantiarum examine supremus hujus Instituti Præses per se, vel alium debitam relationem faciet.

Formula autem Juramenti sequens est.

LXIII.

Ego N. Filius N. Diœcesis N. plenam habens Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium notitiam, legibus, & Constitutionibus ipsius me sponte subjicio, easque quantum in me erit, observare promitto: Insuper tibi N.N. hujus Instituti Præsidi supremo, tuisque in hoc munere legitimis successoribus, spondeo, & juro me sub directione tua privata, & œconomica, salva per omnia Rm̄i Dn̄i Ordinarii mei auctoritate, & Jurisdictione in supradicto Instituto Clericorum, qui secluso fœminarum consortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usus juxta Constitutionem 19. Sacerdotum conferunt, semper victurum, & moriturum. Denique spondeo, & juro me prædictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum, a quo non possim nisi a solo Summo Pontifice absolvi. Sub die N. Mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

LXIV.

Prædictis non obstat, quominus quispiam post Juramentum prædictum, majoris perfectionis gratia ad ordinem Religiosum transire possit, ita tamen, ut non omni spiritui credatur, sed prius bene probetur, & non tam proprio Judicio, quam Superiorum hujus Instituti vere Dei vocatio esse approbetur. Tenebitur tamen talis (si ex novitiatu iterum discesserit) vi hujus Juramenti ad hoc Institutum redire.

LXV.

Qui præstito sæpedicto Juramento ad dignitates Ecclesiasticas Episcopales, & ad quoscumque his similes promoti fuerint, etsi sub actuali directione Præsidis, ob respectum status, non sint, tenebuntur nihilominus præstare ea, ad quæ cæteri hujus Instituti communiter obligantur.

Quomodo Sacerdotes noviter ordinati ad curam Animarum applicari debeant.

LXVI.

Clerici recenter ordinati ad curam Animarum ordinarie non statim exponantur, sed prius in Domibus Sacerdotum Beneficiatorum, & Parochorum, ubi strictior Custodia, & disciplina urget, pro tempore vivant, & cum præscitu, & consensu Rm̄i Dn̄i Ordinarii provisorio modo officia administrent, ut sic non solum disciplinam Clericalem magis imbibant, & in superioritate libertatis suæ pie, sobrie, casteque vivere, etiam extra talem Custodiam postmodum expositi addiscant, verum etiam ritus, & cæremonias Ecclesiasticas circa curam Animarum cum debita dexteritate, & experimentali praxi solide comprehendant, & tunc demum utiliter, ac secure commodis occasionibus ad Cappellanias, Parochias, aliaque officia pastoralia cum consensu Ordinariorum exponi poterunt.

PARS SECUNDA.

CONSTITVTIONES

Pro directione spirituali, & temporali Presbyterorum, & Clericorum hujus Instituti, qui actualiter in cura Animarum, Beneficiis Ecclesiasticis, aliisque officiis quibuscumque existunt.

De vigilantia Superiorum, ut exercitia quotidiana tam pietatis, quam studiorum, & alia rite ubique observentur.

I.

Quilibet Superior particularis, qui unius Domus Clericos dirigendos habet, invigilet, ut decursus totius diei cum debita distributione temporis, ab omnibus sedulo observetur, atque inprimis, ut preces tam matutinæ, quam meridianæ, & nocturnæ cum debita pietate ab omnibus simul in loco ad orandum deputato persolvantur, similiter horæ Canonicæ ab omnibus alicubi cohabitantibus, & legitime non impeditis, determinatis ad id horis simul recitentur.

II.

Statutis quoque horis, cuique loco accommodatis, Sacrificium Missæ celebretur, itaut reliquum tempus cum certa pariter distributione pro Studio tam Scripturæ Sacræ, quam Theologiæ, præsertim moralis lectionis Asceticæ, & similium relinquatur, in quantum cura Pastoralis, visitatio Infirmorum, administratio Sacramentorum, ac actualis præparatio ad conciones & catecheses necessaria id patitur, quæ dum actu instant, cæteris præponenda sunt.

III.

Superioris quoque cujusque loci est ordinare, quidnam præter Scripturam Sacram, quovis tempore ad prandium, & cœnam per mediam circiter horam utiliter legi possit, ex quo utiles deinde discursus formari debent: recreatio post mensam ea semper esse debet, quæ honestatem & modestiam cum pace perpetuo sibi junctas habeat, ad quod pariter Superiori invigilandum erit.

IV.

Generalem ordinationem prædictorum omnium Superiores tempore visitationis facient, juxta quam postmodum quilibet particularis Superior directionem suam practice instituat.

V.

Quilibet Superior alicujus Decanalis, vel in vicini districtus singulis sibi commissis Clericis, & Sacerdotibus annuum determinabit tempus, quo opportune recollectioni mentis in sua, vel alia ad hoc deputanda Domo insistant, seduloque

que curabit, ut apud omnes debitum dicta recollectio sortiatur effectum: ad quam etiam extra hoc præscriptum illos disponet, quorum spiritualis infirmitas, aliæque Causæ rationabiles id prudenter postulaverint.

VI.

Ejusdem Superioris Domus in quovis districtu, refugii, & medicinæ spiritualis locus existet, ut spiritualem convalescentiam ibi percipiant illi, qui in Parochiis aliquod vulnus spirituale acceperunt, vel periculum passi sunt; quibus alii ad tempus, & tamdiu succedent, usque dum eorum infirmitas per media spiritualia correcta fuerit: Quod etiam de illis observandum, qui in spiritus desolatione versantur, aut in melancoliam, vel aliam afflictionem lapsi sunt, ut remediis spiritualibus adjuti fortiores ad stationis suæ vigilias regrediantur.

VII.

Idem Superior alicujus Decanalis districtus aliquoties in anno tot Clericos, & Sacerdotes huic Instituto addictos, ac privatæ suæ directioni assignatos in certum locum convocabit, & ad certum diem, quo sine detrimento Animarum cura commode comparare poterunt, ad assignatas materias in scriptis Thesibus proponendas, ac more Scholastico, a constitutis ad id per vices oppugnandas, ac defendendas, ut singulorum ingenium, ac diligentia palam exinde fiat. Materiam, circa quam hæc exercitatio utiliter institui poterit, suppeditabunt Scriptura Sacra, casus conscientiæ, Theologia speculativa, & polemica, seu controversistica, ac Jus Canonicum. Directorium totius negocii penes prædictum ejusmodi districtus Superiorem erit.

VIII.

Præses hujus exercitationis a Superiore constituetur aliquis ex eodem districtu, qui in prædictis facultatibus præ reliquis eminere, atque ad hoc officium habilis esse videbitur.

IX.

Ad meliorem hujus rei successum in singulis Parochiis assignatas materias, certis per hebdomadam diebus, per unam, vel sesquihoram, mutatis vicibus, defendendo, & oppugnando sic elucident, ut deinde in publica concertatione, cum honore, & aliorum ædificatione defendens stare possit.

X.

Tempus ad privatum hoc exercitium magis commodum per se loquendo, erit post meridiem, ita quidem, ut prima media hora in recollectione, & præparatione, reliquum vero tempus in ipsa exercitatione, & colloquio insumatur.

XI.

Domi particulares casus discutiendi caute Junioribus Sacerdotibus proponantur, ex quorum resolutione addiscant, quomodo sua principia Scholastica ad particularia applicare, & prudenter practicare debeant.

XII.

Ut quilibet districtus Decanalis a corruptione defectuum, qui paulatim, nisi vigiletur succrescunt, mature semper expurgetur, observandum erit, ut non tantum singulis octiduis, certo determinato die, in quovis loco particulari, colloquium aliquod Constitutioni 45. Sacerdotum conformiter instituatur; verum etiam, ut singulis mensibus, finito supradicto Scholastico studiorum exercitio, priusquam, qui præsentes erunt, domum repetant, in Domo Decanali simili modo quoddam colloquium, ac conferentia spiritualis pro toto districtu Decanali instituatur; eaque in medium proferantur, quæ ad conservationem bonæ disciplinæ, & perfectionis incrementum in D. videbuntur Parochi, & Beneficiati alii ex dicto colloquio domum reversi, fideliter ea executioni demandare satagant, quæ in particulari ipsos attingunt.

Quid Superioribus circa substantialia hujus Instituti puncta sit sciendum, & observandum.

XIII.

Ut substantialia hujus Instituti puncta, quæ sunt Communitas Bonorum, cohabitatio fraterna, separatio Mulierum, & obedientia erga Superiores præsentis Clericalis Instituti, omnibus sufficienter innotescant; Superiores eorumdem practicam notitiam perfecto quodam modo habere oportet, ut omnes circa eadem, tam per se, quam per alias personas idoneas, recte informare sciant; eaque notitia præhabita ad eorumdem observantiam sedulo inducant. Prædicta substantialia puncta, ne Præses Generalis, nec Conventus qualiscumque ullo unquam tempore immutare, aut relaxare poterit, cum sint veluti cardines, ac fundamenta, per quæ veluti per quosdam vectes in se sufficienter munitos, præsens Institutum, absque dissolutione in generatione & generationem per Dei gratiam subsistat.

XIV.

Ut vero prædicta hujus Instituti puncta substantialia tanto certius inconcussa semper maneant, omnes, & singuli dicto Instituto se se aggregare volentes illa Juramento firmabunt, ea jurandi formula, quæ habetur supra in Constitutionibus de directione Juventutis numero 63., vi cujus omnes, & singuli obligantur, non quidem ad particulares dictorum punctorum actus, itaut quoties aliquis quippiam contra illa, vel illorum aliquod admiserit, perjurus fieri censendus sit, sed solum ad constanter in hoc Instituto, in quo prædicta quatuor puncta observanda sunt, usque ad mortem perseverandum, ita, ut juxta Constitutionem 46. Sacerdotum ille solus perjurus fieri, censeri debeat, qui proprio motu, se ab hujus Clericalis vitæ, & disciplinæ statu separaverit.

XV.

Censentur autem Motu proprio se ab Instituto separare, qui sine legitima Juramenti sui facta relaxatione discedunt, aut verbis, factisque in Instituto deinceps vivere detrectant: uti etiam, qui per frequentatos actus graviter contra supradicta substantialia excedunt, & prævia trina monitione, præfixo a Supremo hujus Instituti Præside termino peremptorio, quod nisi monitioni pareant, ab Instituto separandi sint, si in contumacia perseverant, tales enim se ipsos suo facto ob incorrigibilitatem separare censendi sunt. Licet hic casus ibi, & tum solum accidere possit, quando alia ratio Delinquentem ad meliorem frugem Beneficio Domus Emeritor., vel alia via reducendi, & scandalum tollendi pro isto tempore Instituto non suppetierit.

De Communitate Bonorum in specie.

XVI.

Finis communitatis Bonorum est, ut a Clericis

ricis hujus Instituti, omnia ex Beneficiis Ecclesiasticis, & functionibus, quibuscumque provenientia, in usus pios, Ecclesiæque Dei salutares, ac præfixo scopo hujus Instituti convenientes, debito modo, & ordine conferantur, & applicentur; eorumque bonorum abusus tollatur, seposita omni avaritiæ, & prodigalitatis specie, singuli sedulo curabunt, ut huic Instituto Clericali vere fideles dispensatores se exhibeant, in omnibus sincere expectantes commune bonum, tanquam proprium Jesu Christi D. Nostri patrimonium.

XVII.

Superiores mature considerare debent quidnam in dispensatione bonorum communium jam in massa communi collectorum potissimum sit observandum, & primo quidem invigilare debent, ut Sacerdotibus senibus, aliisque inhabilibus sufficienter provideatur. Deinde si Sacerdotes Curatos, & Beneficiatos, casu aliquo extraordinario, subsidio egere contingat, ex bonis communibus illis succurrendum erit: similiter quando aliquis ex hoc Instituto recenter ad Parochiam, vel Beneficium aliquod promotus, novam alicubi œconomiam instituere, & rebus necessariis instruere debet, suppellectilia, & alia maxime necessaria, vel pecunia pro iisdem comparandis suppeditanda erunt; ea tamen lege, ut sive pecunia sic subministrata, sive pretium, quo suppellectilia fuerint æstimata, medio, vel infimo pretio ordinata conscribantur, traditaque desuper obligatione successive, prout potuerit, commode Superioribus ex proventibus annuis restituantur, ut aliis quoque in simili necessitate constitutis succurri possit. Tertio subveniendum quoque est Pauperibus Sacerdotum hujus Instituti Parentibus, Fratribus, & Sororibus juxta Constitutionem 22. Sacerdotum.

XVIII.

Post hos magis necessarios communium hujus Instituti bonorum usus ingenuis Adolescentibus ad hanc Clericalem vitam educandis applicanda erunt.

XIX.

Postquam Domibus Juventutis, & Emeritorum in quadam Archidiœcesi, vel Diœcesi ex mediis Communitatis, vel Patronorum sufficienter provisum fuerit, tunc ad ædes Parochiales convenienter ad præscriptum Instituti vivendi modum accommodandas, ubi necesse fuerit, vel ex mediis ipsorummet Parochorum, præter id quod forte juxta morem Diœcesis in conservationem illarum annuatim ab illis impendi debet; vel ex collectis ipsiusmet Communitatis mediis, si aliunde haberi nequeant, quantum necesse fuerit, applicari poterit.

XX.

Similiter ordinari poterit, ut si desint media pro cohabitatione duorum Clericorum, in loco quodam particulari ob curam Animarum, aut alia de causa ordinanda, Superiores hujus Instituti, tamdiu media necessaria pro altero Sacerdote subministrent, quamdiu hujus Instituti Sacerdotes in tali loco curæ Animarum præfuerint; & quia aliorum est similibus Sacerdotibus curam animarum gerentibus, vivendi media subministrare, ideo speciatim, & authentice cavendum, ne ex hac gratuita alimentorum subministratione, pro quocumque futuro tempore Instituto quædam obligatio imponatur.

XXI.

Eleæmosynæ pro varietate, vel Religiosis, vel aliis faciendæ ex mediis huic Communitati obligatis, a Clericis beneficiatis, juxta Leges Christianæ charitatis, & juxta dictamen prudentiæ fieri possunt; specialiter tamen suadetur, ut Parochianis suis indigentibus, pro ratione redditum suorum præ aliis benigne subvenire studeant.

XXII.

Bona Communitatis in una Archidiœcesi correspondente quoad domum Emeritorum, & Juventutis, cum quibusdam Diœcesibus ejusdem Archidiœcesis, uti etiam media Diœcesis populosæ, quæ propriam Domum Emeritorum, & Juventutis habet, in eadem applicari debent, nec possunt per se loquendo, etiam pro parte aliqua transferri, in casu extraordinario, ubi ob gravem necessitatem Christiana charitas suadet, ut aliis membris hujus Instituti ad bonum Ecclesiæ Catholicæ succurratur; ordinatio desuper fiet a Præside Diœcesis cum consilio Superiorum Decanalium ex una, & ex altera parte a Præside Supremo; quod si rei gravitas postulaverit, Reverendiss. D. Ordinario loci quoque desuper referendum erit, ut cum ejusdem præscitu, & consensu, ad evitandas quascumque suspiciones res tota peragatur.

XXIII

Ubi communes sumptus faciendi sunt in negociis, totum Institutum concernentibus, Supremi Præsidis erit, proportionaliter ex collectis mediis particularium Diœcesium illud exigere, quod ad ejusmodi negocia pertractanda necessarium fuerit.

XXIV.

Communitas bonorum mutuam infert obligationem singulorum membrorum ad Institutum, & Instituti ad membra; itaut singuli ad omnia bona sua ex Beneficiis Ecclesiasticis, & functionibus, ac officiis quibuscumque provenientia in pios communitatis usus conferenda, vi conventionis mutuæ, pactique ultro citroque obligatorii adstricti; ipsi quoque Superiores nomine Instituti, singulis membris fideliter in necessitate subvenire teneantur.

XXV.

Si quis Sacerdos, vel Clericus animo sese Instituto aggregandi aliquandiu cum ejusdem Instituti Clericis habitaverit, dein vero, antequam consuetum Juramentum præstet, mutata mente recedat, præter sumptus ipsius causa factos, nihil persolvere teneatur; & si vero post præstitum juramentum ad Ordinem Religiosum transire voluerit, vel proprio motu se ab Instituto separaverit, vel ab eodem ob incorrigibilem morum pravitatem, aliamve quamcumque causam dimissus fuerit, ex illis, quæ in Instituto acquisivit, etiam tum, vel ad cassam communem contulit, vel apud ipsum adhuc existunt, de Jure nihil prætendere, vel secum auferre potest; contrarium si fecerit sine præhabito Superiorum Instituti consensu, id restituere tenebitur.

XXVI.

Si qui Sacerdotes, aut alii Clerici existentes, bona quædam ex beneficio, officio, vel functionibus Ecclesiasticis acquisita jam habeant; ac postmodum ad Institutum suscipi petant, libere de iis, quæ extra Institutum acquisiverunt, disponere possunt, vel in usitatos hujus Instituti, vel

vel in alios licitos, & honestos usus, nisi ob imminentem ex senectute, aut alio capite ad officia, & functiones Ecclesiasticas inhabilitatem æquitatis ratio postulare videatur, ut Instituto consignetur, cui per susceptionem talis Personæ onus eam honeste sustentandi accrescere dignoscitur.

XXVII.

Omnes vero, & singuli, qui per Juramentum se huic Instituto obligarunt, de bonis suis, sive Ecclesiasticis extra Institutum acquisitis, sive patrimonialibus, de quibuslibet disponere habent, mature ita disponant, ut casu, quo dominium eorum penes se retinere voluerint, tota, vel potiorem saltem eorum curam aliis committant, cum nec Instituto, ejusque disciplinæ, nec ipsismet Sacerdotibus in officiis, & functionibus Ecclesiasticis occupatis conveniat multum ejusmodi rerum curis occupari, quæ a suscepto vitæ statu valde sunt aliena.

XXVIII.

In quovis loco particulari ratiocinia acceptorum, & expensorum ab uno Œconomo fiant, qui juxta diversas rubricas, cujuscumque personæ in eadem Domo habitantis, redditus ex Beneficiis, & salariis districte annotet, ne aliqua collusio sequatur. In Seminariis, aliisque Domibus, ubi communes redditus pro illa Domo sunt, nullam personam particularem spectantes, & simul alii redditus sint ad particulares personas in illa domo ex Beneficiis, vel officiis obvenientes, tum ne confusio oriatur, fieri debet commune ratiocinium, & aliud particulare super accepta, & expensa redditaum particularium istarum personarum.

XXIX.

Cum non solum Instituti hujus intersit, sed etiam Dœcesium, ne Bona communia minus fideliter administrentur, aut ad supradictos Ecclesiæ Dei utiles usus non expendantur; Ideo Reverendissimi Domini Ordinarii, quoties defectus notabiles in administratione a Præside commissus innotuerit, desuper liberam acquirendi, & rationes super bonis Instituti in commune collatis exigendi, defectusque, interposita auctoritate sua ordinaria, corrigendi potestatem habeant: Defectus vero, a Superioribus Præsidentis subordinatis commissi, a Præside corrigantur, salva tamen, ut in præmissis, Ordinariorum Jurisdictione; ut hac ratione per debitam eorum administrationem, ac dispensationem fiat, quod juxta approbatam hujus Instituti Constitutionem fieri solet, ac debet.

XXX.

De reliquo cum singuli hujus Instituti Clerici intuitu beneficiorum suorum Reverendissimis DD. Ordinariis ea præstare debeant, ac re ipsa præstent, quæ alii Clerici extra Institutum viventes, juxta cujusque Diœcesis consuetudinem, intuitu eorumdem beneficiorum præstare debent, bona ab eisdem in commune ad massam communem jam collata, alio insuper onere, seu exactione gravanda non sunt, cum æquitatis ratio non permittat, ut ab hoc, quod superflua sua in communes pios, & tum statui Ecclesiastico, tum ipsimet Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ valde proficuos usus conferant, amplius, quam alii Clerici sæculares graventur: Cum enim eorum onera, ac obligationes quæ redditus beneficiorum suorum communiter cum illis sine ulla exemptione ferant, merito iisdem etiam cum illis juribus, privilegiis, atque immunitatibus gaudent. Hinc & particularis dispositio circa temporalia hujus Instituti bona ad capsam jam collata, eorumque dispensatio in usus præscriptos ad ejusdem Instituti Superiores spectat.

XXXI.

Vi Communitatis bonorum, sive pacti Jurati, nemini liceat ex hujus Instituti Sacerdotibus, & Clericis testamentum sæculare condere, aut consanguineis suis bona sua temporalia ex beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis, ac officiis quibuscumque provenientia pro quacumque voluntate, voluntatem ultimam relinquere. Ideo omnes, & singuli quibuscumque dignitatibus Ecclesiasticis non obstantibus obligantur, ut quocumque de rebus suis disponendi modo Clericis concesso, & consueto, bona sua prædicta Superioribus hujus Instituti ad fundandas Domos educandæ juventutis, & Emeritorum Sacerdotum, aliosque fines huic Clericali Instituto conformes, dispensanda relinquant, memores omnia, quæ possederunt, esse propria Domini Nostri Jesu Christi, in cujus infinitam gloriam, profectumque animarum hoc Institutum omni tempore ea impensurum sit, nihilque æquius esse, quam illorum, etiam commoda sentire, quorum onera in vita, & morte suscipiuntur.

XXXII.

Donationes Ecclesiæ, cui quis deserviit, vel parentibus, Fratribus, & Sororibus indigentibus fieri possunt; ea tamen fieri debent cum præscitu, & consensu Præsidis alicujus Diœcesis, vel Territorii, vel ita ut juxta ratihabitionem ejusdem valere debeant: Superioribus vero ejusmodi denegare, vel immutare non licebit, nisi manifeste videant, adhibito consilio aliorum, aut habita etiam in re gravi sententia Reverendissimi Domini Ordinarii, quod irrationabiliter ea facta sint.

XXXIII.

Legata, & donationes, quæ ipsismet membris hujus Instituti ab aliis fiunt, intuitu officii, vel cujuscumque respectus ad statum Clericalem aut quodcumque officium, & spectant ad bona huic Communitati obligata, quæ vero dantur intuitu consanguinitatis, affinitatis, vel amicitiæ mere naturalis, bonis patrimonialibus annumerantur. In casu dubio donationis factæ standum juri communi, ea tamen lege, ut si a consanguineis, & affinibus usque ad quartum gradum inclusive donationes fiant, eæ censeantur factæ personis, in cæteris vero casibus dubiis censeantur factæ intuitu Instituti, sive officii.

XXXIV.

Debita passiva, in vita, aut post mortem alicujus ex Instituto solventur ex mediis ab eodem relictis: Ubi vero ea non suffecerint, Communitas ad satisfaciendum iisdem obligata non erit, nisi cum expresso consensu Superiorum Instituti, & authentica ex scriptura eadem facta esse comprobentur: Idque ideo, quia cæteroquin gravia incommoda huic Instituto accrescerent, & ipsum Institutum, quod curam talis personæ in vita, & morte in se suscepit, non tantum commodum pro membris suis non sentiret, verum etiam grave damnum pateretur.

XXXV.

Quando per Parochi, vel Beneficiati decessum,

sam, vel mortem ex gratiosa Reverendissimi Domini Ordinarii, vel Patroni concessione, successor ex hoc Instituto fuerit, mobilia, quæ successori ad ducendam œconomiam necessaria sunt, non distrahentur; Cum antecessor, si hujus Instituti fuerit, sine detrimento nunquam vendat, successor vero maxima cum incommoditate, & difficultate coemat, ac de novo familiæ de mobilibus prospiciat: proinde a Superioris ordinatione, & prudentia in tali casu rerum temporalium dispositio, aut translatio, quæ ex rationabili necessitate, vel utilitate fieri subinde debere videbitur, dependebit. Ita tamen, ut pro iis, quæ successori relinquuntur, honestum, & moderate taxatum pretium certo, & præfixo termino in casu mutationis ab una ad aliam Parochiam, sive beneficium solvatur antecessori, in casu vero mortis Instituto.

XXXVI.

Quod vero, & quantum ex annuis hujusmodi Beneficii redditibus, tum antecessori, tum successori competat, pro illa parte temporis, quo quisque illorum illud possidet, juxta Capitularia statuta, vel alias cujusque Diœcesis leges, & consuetudines determinetur, & ordinate adnotetur, idque præsente, ac confirmante eo, cui de jure, vel consuetudine competit, & si opus fuerit præsente uno ad id ex Instituto deputato, ut omnis confusio evitetur, & charitative singula disponantur.

Observanda de fraterna Charitate.

XXXVII.

Cum hoc Institutum pro fine suo habeat in salutem Populi ita dispersim vivere, ut tamen quantum possibile fuerit, ubique duo, tres, vel plures ejusdem Instituti Clerici, & Sacerdotes in eadem Domo fraterne cohabitent; Superiores diligenter invigilabunt, ut ex speciali favore Reverendissimorum DD. Ordinariorum, ac Patronorum, liceat etiam Ruri fraternam duorum, vel plurium hujus Instituti Clericorum cohabitationem instituire, ac continuare.

XXXVIII.

In Oppidis, ubi subinde plura partim curata, partim simplicia existunt beneficia, quorum possessores seorsim habitare consueverunt, Sacerdotes Instituti, ubi duo, vel plura ejusmodi beneficia obtinuerint, quantum fieri potest fraterne, cohabitare obligantur, in magnis tamen Civitatibus, nisi commode, & sine periculo Animarum curæ suæ commissarum, possint, non uno loco omnes simul, sed in diversis bini, vel plures cohabitent.

XXXIX.

Quod si in Pagis, & Oppidis Parochialis Ecclesia Cappellanum hactenus non habuerit, interim tamen redditus adsint, quibus duo Clerici congrue ad onus pastorale ferendum sustentari posse videntur, Superiores cum consensu Reverendiss. Domini Ordinarii Parocho Sacerdotem non tam in subsidium animarum curæ, quam in subsidium continentiæ, & disciplinæ, securius servandæ adjungent.

XL.

Porro si Parochialis Ecclesia Cappellanias, seu filiales Ecclesias distantes sub se habuerit, Reverendissimi Domini Ordinarii locorum rogandi erunt, quatenus permittant, ob bonum disciplinæ Clericorum cohabitationes ita divisas ad unam socialem contrahere, dummodo per excussionem, citra neglectum animarum, humanitus prædicta loca provideri possint, in quo ex judicio Reverendiss. DD. Ordinariorum determinatio fiet; dictæ Ecclesiæ filiales, vel Parochiæ à se invicem ultra horam non distent.

XLI.

Cæterum hi Sacerdotes tam Divina officia, quam Conciones, & Catechismos diligenter in Ecclesia propria peragant, non secus, ac si in loco residerent: Parochianos de baptizandis, & de providendis ægrotis provide admoneant, & semel saltem, præter festa, & Dominicas in septimana quisque ad Ecclesiam suam certo die ad sacrum celebrandum exeat, ut Parochiani, id præscientes, suis, & suorum necessitatibus spiritualibus facile consulere possint, ad sacramentorum administrationem evocati, in omni casu sine mora promptos se exhibeant.

XLII.

Casu quo tanta Ecclesiarum distantia foret, quæ positam mensuram notabiliter excedat, atque ob defectum redditUum duo habitare nequeant, qui tunc solitarie exponendus erit, sit solitudinis amans, & provectioris ætatis, ejusque constantia in castitate, & sobrietate probe perspecta habeatur; insuper singulis septimanis ad domum Decanalem, vel Parochiam aliquam ad Sacerdotes hujus Instituti pro facienda Sacramentali confessione veniat, ei Superiori de vitæ suæ statu frequentius rationem reddat, acceptaque spirituali exhortatione, & consolatione novo cum fervore domum revertatur; in eundem finem sæpius etiam talis a superiore Decanali, vel Parocho quodam visitetur, pro administranda culina, & familia famulum habeat, observeturque, quod infra de separatione Mulierum statutum habetur.

Quid respectu cohabitantium Clericorum observandum.

XLIII.

In primis omnes studeant se tales in conversatione suæ vitæ exhibere, ut suis affectibus ex sincero corde sic dominentur, quatenns cuivis cum animi jucunditate cohabitare sciant, firmiter etiam sibi persuadeant in omni familia quantumvis bene ordinata imperfectiones, ac inordinationes quandoque contingere; hinc apud se omnino statuant, defectus aliorum in vera, & Christiana patientia tolerare, ac ejusmodi tam in temporalibus, quam in spiritualibus supportare.

XLIV.

Superiores in conjunctione Clericorum prudenti circumspectione ex notitia geniorum, & indolis attendant, ut tales semper combinentur, ne vel contemptus, vel nimia familiaritas inde sequatur: pro directione universim tales constituantur, qui non modo passionibus suis sufficienter dominari posse noscantur, verum etiam illos, qui ipsis subjiciũtur in omni genere virtutum, & scientiarum, quantum fieri potest superent, vel saltem adæquent; contemptum enim parit, si qualitates subditi qualitatibus superioris præstent.

XLV.

Ubi duo, vel plures cohabitant, unus semper

per sit ex iis, qui officio Œconomiæ cum debito rerum temporalium emolumento fungi sciat, qui in rebus spiritualibus ferventior, & in servanda disciplina exactior esse noscatur.

XLVI.

Ubicumque hujus Instituti Sacerdotes simul habitant, superioribus curandum est, ut neque omnes Juvenes, sed ita potius senes conjungantur junioribus, ut seniorum cautela juniorum libertatem custodiat, & juvenum fervor seniorum imbecillitatem in perferendis laboribus sublevet, universim combinatio Sacerdotum ea circumspectione semper fiat, ut in quocumque unus, vel alter deficere noscitur, tertius opposita, qua eminet virtute, defectum proximi sui, quoad fieri posset, corrigat, atque emendet.

XLVII.

Præterea, non indignum quilibet arbitretur, si in proximo suo custodem habeat, a quo charitative corrigatur, & moneatur, idque tam quoad actiones quæ domi, quam quoad ea, quæ foris peraguntur: Quapropter semper conari debent, ut duo simul, etiam foris existant, qui sibi invicem sint tam conversationis, quam innocentiæ testes, ac monitores.

XLVIII.

Hospitales ad invicem, & ad omnes charitative cum omni humilitate se exhibeant, & servitia necessaria omnibus præstari a suis curent; itineris enim molestiis defatigati, refrigerio hospitalitatis sublevari debent: erga personas vero cujuscumque status, servata proportione, se taliter habeant, ut ab omnibus bonum testimonium Charitatis Christianæ reportare mereantur.

XLIX.

Denique ut, qui in hoc Instituto vivunt, in morte minime deserantur: singulorum locorum superiores disponent, ut exequiæ Christiano modo statui Clericali conformiter peragantur, & in loco depositionis præmissa semper vigilia Defunctorum, tam primus, quam septimus, & trigesimus pro Defunctis celebretur. Insuper omnes Sacerdotes hujus Instituti juxta Constitutionem Sacerdotum 28. pro salute animæ ejusdem tria sacra celebrabunt, qui in illa Dioecesi existunt, ita tamen, ut in cæteris Dioecesibus, quæ uni alicui Archidioecesi, more in Ecclesia consueto, subjiciuntur, unusquisque si non tribus, saltem uno sacro animam Defuncti divinæ misericordiæ commendet.

Quid Superiores in puncto separationis Mulierum observandum habeant.

L.

Eam Mulierum separationem Clerici omnes communiter observare tenentur, in conscientia adhoc adstricti, quæ requiritur, & sufficit ad vitandum scandalum, & ad proximam occasionem peccandi tollendam. Ad tollendam vero omnem Clericorum cum mulieribus cohabitationem, in Cap. *Inhibendum extra de cohabit. Clericorum, & mulierum*, ita statuitur -- *Inhibendum est, ut nullus Sacerdos fœminas, de quibus suspicio potest esse retineat, sed neque illas quas SS. Canones concedunt, Matrem, Amitam, Sororem, quia instigante Diabolo, & in illis scelus perpetratum reperitur*. Unde præsens Institutum eo collimat, ut Clerici, in eodem viventes, in instituendis hinc in familiis timorem Dei custodem, castitatem Dominam, amorem vero Rectorem totius Domus suæ habeant.

LI.

Proinde nemini licebit, ex sexu muliebri, sive Matrem, sive Sororem, sive aliam in quocumque gradu consanguineam, aut alias quantumvis piam, & Sanctam mulierem, sub eodem tecto, quo Clerici duo, vel plures congregati habitant, habere, cum sit vel periculosum, vel scandalosum, aut saltem non deceat, aliaque viro Clerico inde incommoda emergant.

LII.

Si quo casu substantialis hæc Constitutio per se loquendo inviolabiliter servanda, in praxi, & casu particulari nulla ratione observari posse videretur, eo quod familia de novo incipienda, in qua ob prædia rustica, vel aliam ob causam similem pecora sint alenda, & incontinenti fieri non possit per habitationem diurnam, nocturnamque distinctam sufficiens separatio: ea quamprimum ordinetur, sive ex favore Reverendissimi Domini Ordinarii, sive ex mediis ipsiusmet Communitatis.

LIII.

Media porro, quibus generalis ista Constitutio inoffenso pede in familia Clericorum constanter decurrere possit, erunt sequentia. In locis in quibus prædia rustica annexa esse non solent, culina, & tota familia virorum, sive famulorum opera instituatur, qui omnia ministeria domus præstent; in locis vero, sive Parochiis, quibus rustica prædia annexa esse consueverunt, quorum ratione, & inevitabili quadam necessitate similis culina, & familia propter emolumentum, fructusque agrorum, & decimarum, institui necessarium est, mulierum servitia tolerabuntur, ut sic non solum culinæ, verum etiam toti reliquæ familiæ melius prospiciatur.

LIV.

In dictis servitiis, Sacerdotum Parentes, & consanguinei, quantum fieri poterit, constituantur, quibus deficientibus, aliæ honestæ provectiorisque ætatis personæ assumantur, ita tamen ut a Clericorum tam diurnis, quam nocturnis habitationibus, intercedente sufficiente clausura, sejungantur, quod proinde Superiores hujus Instituti constantissime æmulabuntur.

LV.

In hunc finem Parochialibus ædibus domus rusticæ in loco quodam vicino annectantur, vel pars in ipsa Sacerdotali, si amplitudo id patiatur per murum interjectum separetur, in quibus Matres familias degentes, subordinatum quoddam super totam familiam rusticam regimen habebunt: Parochus vero hanc inferiorum directionem culinæ, & totius familiæ in prædictam matrem familias immediate rejiciat, ut ita Clerici negotiis inferioribus sepositis a Mulieribus penitus separati, in vitæ sanctitate Deo servire, & saluti animarum liberius invigilare valeant.

LVI.

Porro, ut prædicta separatio commodius observari queat, & ne ejus occasione, aut Parochus necessariam inspectionem in familiam negligat, aut in cibis, aliisque requisitis pro Clericis ad Domum Sacerdotalem deferendis, difficultas, aut incommoditas sit inter utrasque ædes aditus, ac porticus intercedat, quo ita Domus,

sum, vel mortem ex gratiosa Reverendissimi Domini Ordinarii, vel Patroni concessione, successor ex hoc Instituto fuerit, mobilia, quæ successori ad ducendam œconomiam necessaria sunt, non distrahentur; Cum antecessor, si hujus Instituti fuerit, sine detrimento nunquam vendat, successor vero maxima cum incommoditate, & difficultate coemat, ac de novo familiæ de mobilibus prospiciat: proinde a Superioris ordinatione, & prudentia in tali casu rerum temporalium dispositio, aut translatio, quæ ex rationabili necessitate, vel utilitate fieri subinde debere videbitur, dependebit. Ita tamen, ut pro iis, quæ successori relinquuntur, honestum, & moderate taxatum pretium certo, & præfixo termino in casu mutationis ab una ad aliam Parochiam, sive beneficium solvatur antecessori, in casu vero mortis Instituto.

XXXVI.

Quod vero, & quantum ex annuis hujusmodi Beneficii redditibus, tum antecessori, tum successori competat, pro illa parte temporis, quo quisque illorum illud possidet, juxta Capitularia statuta, vel alias cujusque Diœcesis leges, & consuetudines determinetur, & ordinate adnotetur, idque præsente, ac confirmante eo, cui de jure, vel consuetudine competit, & si opus fuerit præsente uno ad id ex Instituto deputato, ut omnis confusio evitetur, & charitative singula disponantur.

Observanda de fraterna Charitate.

XXXVII.

Cum hoc Institutum pro fine suo habeat in salutem Populi ita dispersim vivere, ut tamen quantum possibile fuerit, ubique duo, tres, vel plures ejusdem Instituti Clerici, & Sacerdotes in eadem Domo fraterne cohabitent; Superiores diligenter invigilabunt, ut ex speciali favore Reverendissimorum DD. Ordinariorum, ac Patronorum, liceat etiam Ruri fraternam duorum, vel plurium hujus Instituti Clericorum cohabitationem instituire, ac continuare.

XXXVIII.

In Oppidis, ubi subinde plura partim curata, partim simplicia existunt beneficia, quorum possessores seorsim habitare consueverunt, Sacerdotes Instituti, ubi duo, vel plura ejusmodi beneficia obtinuerint, quantum fieri potest fraterne, cohabitare obligantur, in magnis tamen Civitatibus, nisi commode, & sine periculo Animarum curæ suæ commissarum, possint, non uno loco omnes simul, sed in diversis bini, vel plures cohabitent.

XXXIX.

Quod si in Pagis, & Oppidis Parochialis Ecclesia Cappellanum hactenus non habuerit, interim tamen redditus adsint, quibus duo Clerici congrue ad onus pastorale ferendum sustentari posse videntur, Superiores cum consensu Reverendiss. Domini Ordinarii Parocho Sacerdotem non tam in subsidium animarum curæ, quam in subsidium continentiæ, & disciplinæ, securius servandæ adjungent.

XL.

Porro si Parochialis Ecclesia Cappellanias, seu filiales Ecclesias distantes sub se habuerit, Reverendissimi Domini Ordinarii locorum rogandi erunt, quatenus permittant, ob bonum disciplinæ Clericorum cohabitationes ita divisas ad unam socialem contrahere, dummodo per excussionem, citra neglectum animarum, humanitus prædicta loca provideri possint, in quo ex judicio Reverendiss. DD. Ordinariorum determinatio fiet; dictæ Ecclesiæ filiales, vel Parochiæ à se invicem ultra horam non distent.

XLI.

Cæterum hi Sacerdotes tam Divina officia, quam Conciones, & Catechismos diligenter in Ecclesia propria peragant, non secus, ac si in loco residerent: Parochianos de baptizandis, & de providendis ægrotis provide admoneant, & semel saltem, præter festa, & Dominicas in septimana quisque ad Ecclesiam suam certo die ad sacrum celebrandum exeat, ut Parochiani, id præscientes, suis, & suorum necessitatibus spiritualibus facile consulere possint, ad sacramentorum administrationem evocati, in omni casu sine mora promptos se exhibeant.

XLII.

Casu quo tanta Ecclesiarum distantia foret, quæ positam mensuram notabiliter excedat, atque ob defectum redditiuum duo habitare nequeant, qui tunc solitarie exponendus erit, sit solitudinis amans, & provectioris ætatis, ejusque constantia in castitate, & sobrietate probe perspecta habeatur; insuper singulis septimanis ad domum Decanalem, vel Parochiam aliquam ad Sacerdotes hujus Instituti pro facienda Sacramentali confessione veniat, ei Superiori de vitæ suæ statu frequentius rationem reddat, acceptaque spirituali exhortatione, & consolatione novo cum fervore domum revertatur; in eundem finem sæpius etiam talis a superiore Decanali, vel Parocho quodam visitetur, pro administranda culina, & familia famulum habeat, observeturque, quod infra de separatione Mulierum statutum habetur.

Quid respectu cohabitantium Clericorum observandum.

XLIII.

In primis omnes studeant se tales in conversatione suæ vitæ exhibere, ut suis affectibus ex sincero corde sic dominentur, quatenns cuivis cum animi jucunditate cohabitare sciant, firmiter etiam sibi persuadeant in omni familia quantumvis bene ordinata imperfectiones, ac inordinationes quandoque contingere; hinc apud se omnino statuant, defectus aliorum in vera, & Christiana patientia tolerare, ac ejusmodi tam in temporalibus, quam in spiritualibus supportare.

XLIV.

Superiores in conjunctione Clericorum prudenti circumspectione ex notitia geniorum, & indolis attendant, ut tales semper combinentur, ne vel contemptus, vel nimia familiaritas inde sequatur: pro directione universim tales constituantur, qui non modo passionibus suis sufficienter dominari posse noscantur, verum etiam illos, qui ipsis subjiciũtur in omni genere virtutum, & scientiarum, quantum fieri potest superent, vel saltem adæquent; contemptum enim parit, si qualitates subditi qualitatibus superioris præstent.

XLV.

Ubi duo, vel plures cohabitant, unus semper

per sit ex iis, qui officio Œconomiæ cum debito rerum temporalium emolumento fungi sciat, qui in rebus spiritualibus ferventior, & in servanda disciplina exactior esse noscatur.

XLVI.

Ubicumque hujus Instituti Sacerdotes simul habitant, superioribus curandum est, ut neque omnes Juvenes, sed ita potius senes conjungantur junioribus, ut seniorum cautela juniorum libertatem custodiat, & juvenum fervor seniorum imbecillitatem in perferendis laboribus sublevet, universim combinatio Sacerdotum ea circumspectione semper fiat, ut in quocumque unus, vel alter deficere noscitur, tertius opposita, qua eminet virtute, defectum proximi sui, quoad fieri posset, corrigat, atque emendet.

XLVII.

Præterea, non indignum quilibet arbitretur, si in proximo suo custodem habeat, a quo charitative corrigatur, & moneatur, idque tam quoad actiones quæ domi, quam quoad ea, quæ foris peraguntur: Quapropter semper conari debent, ut duo simul, etiam foris existant, qui sibi invicem sint tam conversationis, quam innocentiæ testes, ac monitores.

XLVIII.

Hospitales ad invicem, & ad omnes charitative cum omni humilitate se exhibeant, & servitia necessaria omnibus præstari a suis curent; itineris enim molestiis defatigati, refrigerio hospitalitatis sublevari debent: erga personas vero cujuscumque status, servata proportione, se taliter habeant, ut ab omnibus bonum testimonium Charitatis Christianæ reportare mereantur.

XLIX.

Denique ut, qui in hoc Instituto vivunt, in morte minime deserantur: singulorum locorum superiores disponent, ut exequiæ Christiano modo statui Clericali conformiter peragantur, & in loco depositionis præmissa semper vigilia Defunctorum, tam primus, quam septimus, & trigesimus pro Defunctis celebretur. Insuper omnes Sacerdotes hujus Instituti juxta Constitutionem Sacerdotum 28. pro salute animæ ejusdem tria sacra celebrabunt, qui in illa Diœcesi existunt, ita tamen, ut in cæteris Diœcesibus, quæ uni alicui Archidiœcesi, more in Ecclesia consueto, subjiciuntur, unusquisque si non tribus, saltem uno sacro animam Defuncti divinæ misericordiæ commendet.

Quid Superiores in puncto separationis Mulierum observandum habeant.

L.

Eam Mulierum separationem Clerici omnes communiter observare tenentur, in conscientia adhoc adstricti, quæ requiritur, & sufficit ad vitandum scandalum, & ad proximam occasionem peccandi tollendam. Ad tollendam vero omnem Clericorum cum mulieribus cohabitationem, in Cap. *Inhibendum extra de cohabit. Clericorum, & mulierum,* ita statuitur -- *Inhibendum est, ut nullus Sacerdos fœminas, de quibus suspicio potest esse retineat, sed neque illas quas SS. Canones concedunt, Matrem, Amitam, Sororem, quia instigante Diabolo, & in illis scelus perpetratum reperitur.* Unde præsens Institutum eo collimat, ut Clerici, in eodem viventes, in instituendis hinc in familiis timorem Dei custodem, castitatem Dominam, amorem vero Rectorem totius Domus suæ habeant.

LI.

Proinde nemini licebit, ex sexu muliebri, sive Matrem, sive Sororem, sive aliam in quocumque gradu consanguineam, aut alias quantumvis piam, & Sanctam mulierem, sub eodem tecto, quo Clerici duo, vel plures congregati habitant, habere, cum sit vel periculosum, vel scandalosum, aut saltem non deceat, aliaque viro Clerico inde incommoda emergant.

LII.

Si quo casu substantialis hæc Constitutio per se loquendo inviolabiliter servanda, in praxi, & casu particulari nulla ratione observari posse videretur, eo quod familia de novo incipienda, in qua ob prædia rustica, vel aliam ob causam similem pecora sint alenda, & incontinenti fieri non possit per habitationem diurnam, nocturnamque distinctam sufficiens separatio: ea quamprimum ordinetur, sive ex favore Reverendissimi Domini Ordinarii, sive ex mediis ipsiusmet Communitatis.

LIII.

Media porro, quibus generalis ista Constitutio inoffenso pede in familia Clericorum constanter decurrere possit, erunt sequentia. In locis in quibus prædia rustica annexa esse non solent, culina, & tota familia virorum, sive famulorum opera instituatur, qui omnia ministeria domus præstent; in locis vero, sive Parochiis, quibus rustica prædia annexa esse consueverunt, quorum ratione, & inevitabili quadam necessitate similis culina, & familia propter emolumentum, fructusque agrorum, & decimarum, institui necessarium est, mulierum servitia tolerabuntur, ut sic non solum culinæ, verum etiam toti reliquæ familiæ melius prospiciatur.

LIV.

In dictis servitiis, Sacerdotum Parentes, & consanguinei, quantum fieri poterit, constituantur, quibus deficientibus, aliæ honestæ provectiorisque ætatis personæ assumantur, ita tamen ut a Clericorum tam diurnis, quam nocturnis habitationibus, intercedente sufficiente clausura, sejungantur, quod proinde Superiores hujus Instituti constantissime æmulabuntur.

LV.

In hunc finem Parochialibus ædibus domus rusticæ in loco quodam vicino annectantur, vel pars in ipsa Sacerdotali, si amplitudo id patiatur per murum interjectum separetur, in quibus Matres familias degentes, subordinatum quoddam super totam familiam rusticam regimen habebunt: Parochus vero hanc inferiorum directionem culinæ, & totius familiæ in prædictam matrem familias immediate rejiciat, ut ita Clerici negotiis inferioribus sepositis a Mulieribus penitus separati, in vitæ sanctitate Deo servire, & saluti animarum liberius invigilare valeant.

LVI.

Porro, ut prædicta separatio commodius observari queat, & ne ejus occasione, aut Parochus necessariam inspectionem in familiam negligat, aut in cibis, aliisque requisitis pro Clericis ad Domum Sacerdotalem deferendis, difficultas, aut incommoditas sit inter utrasque ædes aditus, ac porticus intercedat, quo ita Domus,

mus, & familia rustica ædibus Parochialibus annexa, & approximata accommodetur, ut ex eadem cibi inde ad Clericalem mensam commode deferri, & inspectio necessaria haberi possit. Aditus ergo in inferiori, vel media contignatione ædium Sacerdotalium usque ad Domum rusticam traductus, & patens in fine clausuram habebit, cujus beneficio prædicta separatio fiat, itaut nemo Clericorum per illum aditum ex ædibus Sacerdotalibus ad Domum rusticam, neque ex familia, & domo rustica ad domum Clericorum unquam transire valeat.

LVII.

Ut major cautela adhibeatur, quantum locorum constitutio patitur, domus Clericorum contra omnem accessum, (vel januas non necessarias obstruendo, vel muro circumvallando) ita muniatur, ut relicta solummodo unica ad Clericalem Domum Janua ordinaria, omnis utriusque familiæ domesticorum ad invicem accessus perpetuo discludatur, cujus rei melior accommodatio, pro locorum Constitutione Superiorum discretioni relinquitur. Denique fenestræ cubiculorum, & totius Domus Sacerdotalis bene ferreis clathris obseratæ, & munitæ sint, noctu occlusis diligenter foribus claves ad Superiorem deportentur, ita ut neque intrandi, neque exeundi ulla occasio, ac suspicio esse possit, & sic tota Domus in timore Dei, & apud prudentes in bona æstimatione stabit.

LVIII.

Pariter Domus Clericorum (etiam ubi familia rustica non est) ubique tam in Parochiis, quam in loco Decanali, & alibi, sic accommodetur, ut Sacerdotes, & Clerici omnes cum Superiore Domus in congressu communi habitare possint; Domus universim seris tectis muniantur, & cautelæ supradictæ ubique adhibeantur.

LIX.

Parochus, vel Beneficiatus (assumpto socio Sacerdote, vel hoc deficiente, alio innocentiæ suæ teste) ad minimum semel in septimana visitet Domum familiæ rusticæ (quod in aliis quoque œconomiis universim observandum) videatque num ea, quæ in domo sub cura retinentur, illæsa conserventur, & bene expendantur, atque advertentes aliquid non ut oportet conservari, aut expendi, sic corrigant, ut in posterum recte, & solide omnia fiant: negociis cum debita gravitate, imperio, & modestia expeditis, ad Sacerdotalem Domum revertentur.

LX.

Quod si cum fœmina ratione pastoralis officii, vel alia rationabili causa, necessario loquendum fuerit, in Domum Clericalem non intromittatur, & quæ consilii, & necessitatis, & salutis animarum gratia loqui oportuerit, Clerici paucis, cum gravitate, & modestia in loco patenti absolvant. De cætero Superiores, mulierum consortia, absque dispensatione, strictissime præscindant omni etiam pio prætextu excluso, mulierumque visitationes, extra casum gravioris ægritudinis, nulli unquam permittant.

LXI.

Ut ministerium, ad eos famulos, qui ad dies vitæ in hoc Instituto servire volunt, felicius succedat: Superiores providebunt, ut ad hujusmodi munus juvenes morigeri suscipiantur, qui mature a Mundo abstracti in culinæ ministerio, aliisque operibus domesticis probe aliquot annis instruantur, hosce famulos pietate pollentes Institutum ad dies vitæ, sanos, & vegetos, retinebit, & omnia necessaria ipsis subministrando, ex debito obligationis amanter sustentabit: Iisdem nihilominus certa merces annua constituetur, ut quod ultra vestitum, & alia necessaria exinde restat, pro eorundem substentatione a Superioribus in senio, vel alia necessitate expendatur, priusquam ad communia Instituti bona pro sublevandis eorum necessitatibus recurratur. Casu vero, quo in necessitatem talem non inciderint, id quod ex hujusmodi famulorum mercede restat, penes Institutum manebit, pro aliis similibus occasionibus expendendum.

LXII.

Invigilabunt quoque Superiores, ut etiam cæteri famuli, qui ad tempus tantum inserviunt, sint fideles, & experti, quatenus hac ratione debitum servitium omnibus præstetur, ac necessitati singulorum sufficienter prospiciatur. Ad omne periculum tam in spiritualibus, quam temporalibus excludendum, Parochi, cæterique Beneficiati, & Clerici quicumque circa susceptionem, & dimissionem domesticorum, Superioribus ad nutum obtemperabunt.

De superioritate directiva, ejusque necessitate, ac principiis practicis, ut hoc Institutum perpetuo in Clero conservetur.

LXIII.

Ut hoc Institutum feliciter subsistat, debitam inter membra, respectu Superiorum, inferiorum subordinationem requirit. Unde, præter publicam Reverendissimis Ordinariis præstandam obedientiam, quædam directiva morum, ad disciplinæ vigorem in Clero servandum, statuitur, per quam singulorum, qui de hoc Instituto sunt, vita in via charitatis immediate inspiciatur, & sic Clerici cum suo legitimo capite, quod sunt Summus Pontifex, & Reverendissimi Domini Ordinarii, perfectius, quam unquam coadunentur.

LXIV.

Porro hæc Superiorum ejusdem Instituti directio, privata solummodo, & œconomica, eo potissimum spectat, ut a Clericis eidem addictis omnia, & singula, tam in spiritualibus, quam temporalibus, juxta ejusdem Constitutiones fiant; qui contra eas deliquerint, paterne moneantur; quin, & inter domesticos parietes, levioribus pœnis medicinalibus potissimum, si res ita postulare videatur, corrigantur: Ii denique, qui a Reverendissimis DD. Ordinariis ob graviores excessus publica auctoritate puniti fuerint, subsequenter in domibus emeritorum per exercitia spiritualia, exempla, & monita piorum virorum, solide emendentur. In reliquis vero, una cum omnibus Instituti hujus membris, quivis Superior Summo Pontifici, & Reverendissimi DD. Ordinarii sui Jurisdictioni sic subest, ut non tantum ad ea, quæ a Clericis sæcularibus communiter præstanda sunt, sed etiam ad Constitutionem hujus Instituti, ac debitæ disciplinæ observationem a Reverendissimis DD. Ordinariis adstringi possint.

LXV.

Quamobrem omnes, & singuli, non solum Dei mandata, divinaque consilia fideliter observent,

vent, & mandatis, ordinationibusque Sanctæ Sedis Apostolicæ, ac Reverendissimorum DD. Ordinariorum debite sese subjiciant; verum etiam Constitutionibus, & disciplinæ hujus Instituti, tam Supremus Præses, & Superiores reliqui, quam cæteri Clerici obtemperent, prout uniuscujusque conditio requirit, ut sic totus status, undequaque perfectus in sua compage conservetur. Cæterum obedientia respectu Superiorum hujus Instituti, nulla specialis ex obligatione juramenti, sed solummodo ea est, quæ ex jure naturali in quovis statu Superiori legitime mandari debetur.

LXVI.

Superiores se ipsos exemplum præbentes in quotidianis exercitiis, & observatione statutæ disciplinæ primi existentes, per prudentiam, & discretam moderationem ad sui amorem omnes trahentes, ea suavitate regnent, qua ab omnibus libenti animo, rationabile obsequium disciplinæ, obedientiæque præstetur, unde quamdiu per solas admonitiones, paternasque ordinationes subditos ad ea, quæ præstanda sunt, inducere valent, potestate sibi tradita, mandando sub obedientiæ vinculo, uti non debent, sed solummodo dum subditos suos, alia ratione in rebus gravioris momenti ad observantiam rerum præscriptarum inducere nequeant, præ primis vero attendere debent ad debitam punctorum substantialium communitatis bonorum, cohabitationis fraternæ, & mulierum separationis practicam observantiam.

LXVII.

Ordinarie autem hic ordo in correctione alicuius, qui contra Instituti Constitutiones, ac præcipue contra puncta substantialia delinquit, conformiter præcepto de fraterna correctione a Christo Domino Nostro Math. 18. exposita, servandus erit. Primo moneatur fraterne ab immediato superiore suo, vel alio quocumque. Secundo, si hæc fraterna monitio nihil proficiat, recurratur ad mediatum superiorem Diœcesanum, vel alium: quod si vero superiorum Instituti charitativas admonitiones, & correctiones contempserit, deferatur ad Ecclesiam videlicet ad competentem Judicem Ecclesiasticum, qui pro sua Jurisdictione ad parendum talem compellat; in delictis autem publicis personarum hujus Instituti, si Rmus D. Ordinarius a se statuendas pœnas potius in domo Emeritorum, quam alibi persolvi a Reo voluerit, in eo superiores Instituti stricte obediant.

LXVIII.

In specie vero quilibet superior ea fideliter exequatur, quæ sui sunt muneris, nec in officium alterius majoris, aut minoris superioris inordinate se immisceat, ne confusio suboriatur, neque etiam rerum Cælestium contemplationi, ac spirituali quieti intantum se tradant, ut reliqua fastidientes, suorum curam, vel obiter tantum gerant, vel omnino negligant; quæ omnia in homine privato virtutis, in superiore verò maxime vitiositatis esse merito censenda sunt.

LXIX.

Divinis promissionibus innixi, viam regiam confidentiæ in Deum in quibusvis negociis, adversitatibusque constantissime teneant, certissime sibi persuadentes, omnipotentem Dei bonitatem semper plura nobis dare paratam esse, quam nostra necessitas requirat. Insuper regimen suum solida; & constanti probitate, ac pietate in Deum ita firmare satagent, ut inter suos, tanquam sol a mane usque ad vesperam, sancto quodam virtutum fulgore lucere conspiciantur, Apostolo monente: *Te ipsum præbe exemplum bonorum operum*.

LXX.

Constitutionum observationi sedulo invigilent majorum placitis inhærendo, novitates fugiant, ad externam quoque disciplinam solide observandam magno zelo incumbant, ut subditi facile intelligant, transgressionem, etiam minimorum Superiori suo displicere. Conferentias spirituales suis temporibus instituant, & cum suis privatim, etiam sæpius loquantur, ut sciant in quo statu quisque versetur, & quas necessitates tam in spiritualibus, quam temporalibus patiatur.

LXXI.

In omnibus tales se subditis exhibere satagant quales ipsi libenter etiam alios erga se habere vellent, si subditi essent, & maxime sibi curæ habeant, ut sine suæ personæ exceptione uniformem aliis cohabitationibus in humili mentis, ac spiritus submissione vitam degant, & nec minimum talis eminentiæ signum edant, quod proprium amorem, aut suæ personæ honorem, fastumque animi sapiat, sed in omnibus actionibus, ac mandatis mansuetudinem verborum, suavitatem morum, modestiam, & charitatis affectum demonstrent, ut sic subditi in obsequium obedientiæ captiventur.

LXXII.

Erga omnes humanitate, comitateque utantur faciles aures eorum honestis postulatis præbendo, & pro diversitate nationum gravitatem, severitatemque ita conjungant, ut qui amore regi malunt, filios se esse experiantur, qui verò secus fecerint, imperium sentiant superioris; beneficiis quoque domesticæ charitatis omnes sibi in obsequium amoris devincire conentur, & eorum delicta virga severitatis, ac justitiæ ita corrigant, ut tamen simul oleum consolationis ad exemplum Samaritani vulneribus infundant; insuper diligenti circumspectione ad suorum necessitates attendant, & tempestive easdem sublevare studeant; omni etiam hora promptam benefaciendi voluntatem accedentes experiantur.

LXXIII.

Simplicem veritatem, ut pupillam oculi custodiant, ut sicut os loquitur, ita & cor sentiat, animique candorem, & sinceritatem tam in verbis, quam in factis exclusa omni politica simulatione, sic præseferant, ut subditi de contrario nullam suspicionem habentes vere sentiant tuto se illis fidere posse. Datam fidem erga omnes fideliter custodiant, & si quid secretorum subditi illis crediderint, silere sciant.

LXXIV.

Ad animi fortitudinem in adversis in omni vita sua magis conentur, qua domesticorum, & propriis malis possint resistere, atque æquo animo ad exemplum Christi, & Sanctorum ejus tolerare. Pondere fortitudinis caveant, ne nimia animi facilitate ad omnem subditorum propensionem, precesque, propositam ante sententiam mutent. In rebus agendis deliberationes serias præmittant, ad quas tam experientia quam natura prudentiores adhibeant, proponant res discutiendas absque inclinationis suæ manifestatione

tione in utramque partem: interim tacite secum rationum momenta discutiant, concedantque Consultatoribus sufficiens pro rei gravitate tempus deliberandi, ut sic in ferendis sententiis prudenter procedant.

LXXV.

In sententia, quam semel consilio elegerunt, fortissime persistentes, etiam non obstantibus quibuscumque contrariis, ad executionem rerum constantissime provehantur, si tamen propter circumstantias primum ex post facto supervenientes, aut prius ignoratas, moralis impossibilitas rerum exequendarum, aut majora damna ab executione proventura conspiciantur, providentiæ erit cum consilio seniorum aliam viam ingredi: præterea innatum animi teporem viriliter corrigant, matureque malorum initiis obsistant, medicinas oppositas non ad extrema conjiciant laborum pertæsi.

LXXVI.

Justitiam diligant, eamque indifferenter erga omnes observent, suorumque delicta impunita non relinquant, in horum tamen vindicatione pro rei gravitate, & personarum qualitate, ita se gerere studeant, ut omnes medicinam potiùs quam vindictam sentiant, insuper prudentia utantur, qua in delictis quædam dissimulare sciant, quæ tempore magis congruo corrigantur, graviora priùs corrigant, & gradatim ad minora sic descendant, cognoscantque cujusque naturam quibus potissimum singuli facilius corrigi posse videantur.

LXXVII.

In rebus agendis extrema devitentur; proinde rigidiorem partem nunquam facile amplectentur quamdiu per mitiorem viam se obtinere posse correctionem sperant; neque interim per neglectum, aut contemptum minorum, solis gravioribus invigilandum esse sibi falso persuadeant, aut in hisce errantes admonere, & punire negligant. Memores quoque potestatis superioritatis sibi factæ humilitatis studio, sua mandata, seque ipsos subjiciendo contemni non permittant, multo minus subditorum judicia suis ita anteponant, ut malint ex illorum sententia errare, quam ex sua prudenter aliquid ordinare.

LXXVIII.

Ut in perpetua quadam erecta mentis statione suo officio invigilare valeant, temperantiæ fulgore omnibus, tam domi, quam foris præluceant, & convivia devitent; neque spreto domesticorum suorum commercio, externorum conversationem, & amicitiam ambiant; sed libenter cum suis esse, conversari, & convesci satagant; erga quos etiam, uti erga omnes alios liberales cum debita tamen moderatione existant. In conversatione se suis ridendos nunquam exhibeant, nec rebus illis se immisceant, quas ignorant, aut in quarum scientia non excellunt, inde enim dedecus potius, atque contemptus, quam auctoritas in eos redundare solet.

LXXIX.

Venerationis, aliarumque prærogativarum obsequia sibi a subditis præstita, mutuo honore, & charitatis officio omnibus grati repetant; quin & tametsi ejusmodi venerationum stipendio subinde priventur, a charitativo tamen eorum obsequio minime recedant; hoc namque animos mire devincire, ac quasi captivare consuevit. Animi motus sibi subjectos, moderateque suspensos habeant, maxime vero iracundiæ frænum injiciant, & ubi subnascentes illius stimulos senserint, vincant se ipsos, & cum tranquilla mens fuerit, quid agendum sit judicent.

LXXX.

Caveant se respectibus humanis induci, ut horum intuitu ea inferioribus permittant, quæ cum Instituti disciplina, felicibusque ejus progressibus pugnent. In omnes intentos habeant oculos, & in eos etiam, quorum virtuti atque industriæ multa committuntur, caveantque ne in eos nimia, vel confidentia, vel diffidentia ferantur, quia utrumque felicem familiæ gubernationem non nunquam labefactat. Similiter uni nimium addicti tantum nunquam tribuant, ut alii se neglectos, contemptos sentiant, quæ omnia æmulationes, & contemptus, aliaque ingentia mala in gubernationem domesticam invehere solent.

LXXXI.

Detractionibus non solùm fidem, ac aures non præbeant, sed veluti pestem hoc vitium proscribant. Adulatorum assentationes fugiant, neminemque in sua consilia admittant, quem hujus vitii reum habuerint, quæ talenta unicuique Deus, natura, experientia, ætasque concesserit superiores solerter observent, & ex eorum cognitione munera domestica singulis divident.

LXXXII.

Seniores, ac laboribus fractos ex animo colant, & venerentur, illorumque necessitatibus sedulo occurrant, paterneque habeant. Paternam infirmorum curam gerant, ex animo illis condolendo, sæpius visitando, verbis aliisque tam spiritualibus, quam temporalibus mediis consulendo. Cognoscere quoque domesticorum suorum egressum, & ingressum, quibusque in occasionibus, & cum quibus conversentur, quid a singulis domi fiat, omnesque domestici ordinis, ac disciplinæ perturbationes pro viribus eliminare conentur.

LXXXIII.

Ut officio suo eo magis satisfaciant in diariis omnia notabiliora consignabunt, eo ordine, & modo, ut si necesse sit omnibus rationem reddere valeant. Sic Juramenta a singulis præstita, & manu propria subscripta, aliqua ejusmodi particularia certo loco asservabunt, & ut has ordinationes perpetuo observent, singulis diebus tacite se compensent, quid in officio sibi commisso neglexerint, & si quid deprehenderint serio proponant, cum Divina gratia in humilitate Spiritus emendare.

De regressu ad Superiores.

LXXXIV.

Uni cuivis subdito recursus ad Superiores majores conceditur, ut si quandoque quispiam a suo immediato Superiore, sive in spirituali, sive in temporali necessitate indebite gravaretur, & de illis Superior humiliter rogatus remediari nollet, in eo casu ad mediatum, & altiorem Superiorem eo amoris, & confidentiæ filialis affectu accedat, quo filius ad Patrem necessitate pressus accedit; servandus tamen erit in ejusmodi recursu debitus ordo, ut saltem regulariter, & sine speciali causa ab infimo Superiore, omisso remedio, ad supremum non recurratur, excepto recursu-

cursu ad Summum Pontificem, qui semper etiam omisso medio adiri potest.

LXXXV.

Quod si ob quamcumque difficultatem a Superioribus hujus Instituti per privatam, & œconomicam directionem, servato prædicto ad Superiores regressu, non correctam, ad forum publicum in rebus hoc Institutum concernentibus a gravato deferenda foret, decisio talis difficultatis, juxta hujus Clericalis Instituti Constitutiones a S. Sede Apostolica approbatas, & SS. Canones reguletur ab eo Rmo D. Ordinario in cujus Diœcesi ejusmodi difficultas occurrit.

LXXXVI.

Prædictus regressus in vera, bene considerata, & rationabili necessitate quæ vel personam, vel œconomiam, vel statum concernat, ita fiat, ut interim de pristino, ac debito amoris affectu, aut de subjectionis voluntate, ac promptitudine nihil remittentes, omnia æquo animo, sedatis prorsus passionibus cum debita humilitate, suæ voluntatis resignatione, ac prompto, & indifferenti ad omnia animo, Superiori aperiant, & ejusdem judicio tanquam filii obedientiæ acquiescant. Modum denique eum in prædicto regressu ad Superiorem observent, ut inde nulla incommoda, aut disciplinæ domesticæ detrimenta consequi possint.

De revelatione Hominis interioris Superiori facienda.

LXXXVII.

Medium in primis necessarium ad conservandos status spirituales in debita sua perfectione, & perenni felicitate, est revelatio hominis sui interioris, cujus beneficio notitia acquiratur, qua propriis quarumlibet tentationum, & supplantationum diaboli (quibus ipsam status substantiam, & genuinum vocationis Spiritum paulatim in singulis membris infringere, enervare, & pessundare conatur) principiis mature obvietur, ac resistatur, insidiæque mundi, ac carnis mature deprehensæ detegantur, ac declinentur, aut futuræ, imminentesque præcaveantur.

LXXXVIII.

Proinde singulis annis unusquisque semel tempore exercitiorum Spiritualium Patri suo Spirituali totum hominem suum Spiritualem, & internum fideli sinceritate revelet, & detectis ea ratione diabolicæ supplantationis insidiis, & salutaribus ejusdem consiliis contra easdem munitus interim de novo pie, sancteque vivere, & in viam salutis, ac perfectionis progredi incipiat; Confessario quoque suo proprio suum internum hominem tam ad bona, quam ad mala aperiant, instinctusque, sive bonos, sive malos revelent: præterea per modum familiaris colloquii Superiori in districtu Decanali omnes Clerici, qui sub ipso degunt, tempore visitationis fideliter statum, in quo pro tempore, quoad suum hominem spiritualem fuerint, aperient; cujus etiam spiritualibus mediis, & piis monitis, quæ præscripserit diligenter, acquiescent.

LXXXIX.

Idem observabunt Superiores Decanalium districtuum respectu Præsidis Diœcesani sub visitatione annua ejusdem, aperiendo eodem modo statum hominis sui spiritualis candida fidelitate: Pari ratione Præsides Diœcesani, quoad suas personas, uti, & illi, qui eisdem Præsidibus cohabitant observabunt, respectu majoris Superioris, sive tempore visitationis, sive alio tempore convenienti, singulis annis hominem suum interiorem, pari ratione revelantes, & sic per ordinem Superiores omnes usque ad Supremum Præsidem id observabunt; denique ipsemet Præses Supremus in annuis exercitiis eamdem revelationem hominis sui interioris Patri suo Spirituali faciat, pari quoque ratione negocium animæ suæ in humilitate, & fidelitate cum Confessario suo proprio omni tempore vitæ suæ pertractabit; porro dexteritas in Superioribus requiritur, ut revelantem ad sectandam majorem perfectionem in fortitudine spiritus excitatum cum consolatione dimittant.

De notitia personarum habenda.

XC.

Quantum fieri potest Superiores hujus Clericalis Instituti notitiam de singulis, & de totius status Constitutione provide omni tempore callere oportet; qua ratione singuli ad obtinendam æternam salutem, & status totus ad debitam suam perfectionem, quam congruentissime dirigatur. In hunc finem quilibet Superior tam pro spiritualium rerum, quam temporalium directione constitutus, notabit ea, quæ consideratione digna fuerint: deinde totius Instituti Præses pro felici gubernatione nosse debet singulorum districtuum statum, uti, & alii Superiores districtus sui notitiam habebunt: in hunc finem Superiores inferioris Ordinis majoribus Superioribus de personis sibi subditis debitam informationem certis temporibus dabunt; scilicet Superiores Seminariorum de suis studiosis, uti, & Superiores Domuum Emeritorum de personis ibidem existentibus, Superiores districtuum Decanalium de personis sui districtus, & sic per ordinem.

Ordinationes pro OEconomis.

XCI.

Ut Communitas bonorum cum majori fructu Ecclesiæ Catholicæ ac præsertim Cleri executioni dari possit, & ut omnia hujus Instituti membra videant, ac re ipsa experiantur, quod præter bonum in rebus, & exercitiis spiritualibus ordinem, etiam temporalium administrationem in omnibus quoad fieri potest, ordinate procedat, singulorum locorum Œconomi eam in administrandis rebus temporalibus adhibeant curam, ut merito singuli propter bonum in rebus omnibus ordinem ex animo lætentur.

XCII.

In hunc finem tam superiores, quam Œconomiarum administratores, & quicumque aliquo modo rerum temporalium curam habent, magna cura, providentiaque circumspicientes attendant, tam ad Subditos suos, quam ad universæ Œconomiæ administrationem, eumque in eadem ordinem constanter observare satagant, ut ex illa unicuique omnia non solum ad necessitatem, sed etiam ad convenientem commoditatem ministrentur; itaque omnes, qui simul habitant, exinde satisfactionem habeant.

XCIII.

Ad obtinendam prædictam administrationem domesticam spectat, ut singularum hujusmodi

modi rerum administrationes ita dividantur, quatenus mediante subordinatione officiorum a summo usque ad infimum singuli in ordine, ac munere suo rite præstando, omni tempore contineantur, & ordinationis suæ directionem a Superioribus capiant.

XCIV.

Œconomi seipsos aliis non præferentes, ac potius in omnibus per abnegationem sui exemplum præbentes ita cum aliis uniformiter per omnia vivant, ut intra omnes ab infimo usque ad summum amoris, pacis, mutuæ dilectionis, & unitatis vinculum integerrime conservetur, dum omnes (cæteris paribus) ex prædicta rerum omnium uniformitate se vere pro filiis, & domesticis haberi manifeste deprehendunt.

XCV.

Quod si contingat aliquem esse debilioris complexionis, Superiores illius infirmitati paterne condescendentes eumdem cum consensu Rmi Ordinarii in Parochia, vel conditione aliqua, ubi cum Socio secundum aliquas commoditates sibi necessarias commodius vivere possit, exponi curabunt. Universim erga suos in infirmitatibus, & aliis casibus humanæ necessitatis austeri non existant, sed magis per omnia iisdem compatientes se vere, & cordialiter charitativos exhibeant.

XCVI.

Ob gravissima damna, quæ tam ex parte domesticorum, quam externorum evenire solent, æs alienum non contrahant; proinde familiam suam ea circumspectione instituant, ne facile unquam annui sumptus redditus excedant, ex opposito namque cumulata debita debitis accrescunt.

XCVII.

Pro domestica politia debite conservanda, omni possibili conatu, diligentia, ac providentia curent rerum omnium munditiem servare; non minori soliditate studeant, ut omnia, & singula in suis locis sint disposita in quovis loco particulari vestiarium ordinetur, in quo sicut omnia vestimenta asservari, ita etiam ex eodem omnia, & singula cuilibet subministrari oportebit: debita quoque Bibliothecæ, & librorum cura habeatur, talesque libri procurentur, qui potissimum pro meditationibus, lectione spirituali, concionibus, catechesibus, & similibus usibus necessarii erunt, Catalogus quoque librorum in eodem loco asservetur.

XCVIII.

Quemadmodum abjectio, aut nimius luxus externæ speciei, atque habitus Clericorum apud omnes vituperare, & contemptibilem reddere, ita modestia, & honestas maxime semper commendare consuevit; inde enixe laborandum est qua ratione utrumque conjungatur: in vestitu ergo uniformitatem, & honestatem longarum togarum sive talarium cum collaribus, prout honestos Clericos decet, ubique terrarum omnes diligenter observabunt. Cura autem hujus penes dispensatorem rerum temporalium cujusque loci erit, ut suos honeste, & mature vestiri faciat, & uniformitas quantum fieri potest, perpetuitate quadam ubique, & in omnibus observetur. Materia togarum talarium universim ea erit, quæ, & honestatem, & modestiam in homine exteriori præseferens, individua quadam societate conjungit, qualis omnis illa materia esse potest (servata dispositionis proportione aliquo modo ad officium, & dignitates externas) quæ splendore, forma, aliisque qualitatibus vanitatem, luxum, & mollitiem minime præseferat.

XCIX.

Similiter in victu, aliisque quibuscumque rebus eam cæteris paribus, æqualitatem, & uniformitatem erga omnes observent, qua debita animorum unio inter domesticos foveatur; ejusquoque providentiæ Superiores, & Œconomi esse debent, qua singulorum necessitates solicite respiciant, & præveniant, aliorum quoque consilio, præsertim in rebus gravioribus, familiam suam in via charitatis fideliter administrent.

C.

Quod attinet ad rationem administrandæ œconomiæ ad extra studiose caveatur, ne avaritiæ nota huic Clericali vitæ, Œconomorum, sive aliorum culpa merito imputari possit: Hinc si legata quædam pia huic Instituto advenirent, in iis magna cum moderatione, & quarumcumque personarum satisfactione, quantum prudenter fieri poterit, procedi debet; pari modo in vendendo, & emendo, Œconomi æquitatis sint memores; Opificibus quoque, & operariis satisfactionem sine morositate præstent: idem etiam observetur quoad famulos, aliosque domesticos.

CI.

Circa jura stolæ, oblationes annuas, funeralia, ac similia accidentalia, omnes omnino tam prudentiæ, quam discretionis memores, liberum illis, qui talia solvere tenentur, relinquant, dare ex bono, & libenti animo, quod justum, & æquum ipsimet judicabunt, & sine gravi difficultate dare poterunt: quod si vero bonitate, & discretione illa subditos abuti videant, tum merito, quæ sibi ex jure Parochiæ, & Ecclesiæ ordinatione debentur ad jura parochialia manutenenda postulare poterunt, & subinde debebunt.

CII.

Unusquisque Sacerdos beneficiatus ad distribuendum Pauperibus aliquid habeat, ut pro iisdem convenienter expendatur. Ordinariæ tamen eleemosynarum elargitiones non ab omnibus passim fiant sed ab Œconomo, aut alio ab eo deputato.

CIII.

Juxta Constitutionem 20. Sacerdotum super redditibus omnibus tam fixis, quam accidentalibus, uti & super expensis tam Ordinariis, quam extraordinariis justus, & exactus calculus ab omnibus Œconomis in manuali, sive libello quodam ubique teneatur, ordinatumque quoddam ratiocinium quotannis ab uno quoque Œconomo de omnibus acceptis, & expensis conficiatur, ac certo loco, ac tempore præscripto exhibeatur. Ut vero ordinatius in hoc puncto procedatur, particularia ratiocinia asserventur in quovis loco particulari, Decanalia in loco Decanali, extractus eorumdem apud Capsam Diœcesanam, sicque usque ad calculum generalem omnium rerum hujus Instituti procedendo, quatenus Superioribus convenienti tempore ubique exhiberi possint.

CIV.

Archivium particulare in quovis loco, & aliud in loco Decanali, uti & in quavis Diœcesi, & Archidiœcesi, generale denique pro toto Instituto ordinari debet, itaut in particularibus docu-

documenta Parochialia, specificatio reddittuum, inventaria rerum domesticarum, una cum inventariis librorum, & similia: in generalibus vero Archiviis generalia documenta asserventur eo ordine, & modo, ut pro quavis occasione statim ad manum haberi possint.

De Officio, & directione Superiorum in specie.

CV.

Superiorum hujus Clericalis Instituti sequens subordinatio statuitur, uti, & Œconomorum, qui dependenter a Superiorum directione rerum temporalium curam gerunt, ut ita ab infimo usque ad summum tam Superiores, quam Œconomi inter se connexionem, & debitam dependentiam habeant, ultimaque dispositio hujus Instituti a Præside Supremo derivetur, ut sic mutuo consilio, & directione ordine suo peragantur, ac dispensentur.

CVI.

Tota vero subordinatio tam Superiorum, quam Œconomorum in quinque gradibus personarum consistit. In primo sunt Superior cujusque loci particularis: in secundo Superior alicujus districtus Decanalis, & Œconomus: in tertio Præses, & Œconomus Diœcesanus: in quarto ubi Diœceses quædam correspondentiam habent Præses Archidiœcesanus, & Œconomus; in quinto denique Supremus totius Instituti Præses cum suo Œconomo; Qui omnes quatenus a Rmis DD. Ordinariis suis dependeant habetur supra num. 86., & in sequentibus clarius exponitur.

De Parochiali, & cujusque loci particularis directione.

CVII.

Quia Clerici, & Sacerdotes hujus Instituti per pagos, & oppida in salutem Populi dispersi, bini, terni, vel plures cohabitare solent, divisim in singulis locis superioritas, & inferioritas constituatur necesse est, ut disciplinæ debitum observationis effectum sortiatur, dum omnes uni, in quovis particulari loco obediunt, quam Superioritatis directionem perpetuo is habebit, qui Parochus, sive principalis Beneficiatus cujuscumque loci pro tempore extiterit.

CVIII.

Cui proinde non solum tota familia, verum magis Clerici cohabitantes in omnibus, quæ rationabilia secundum Deum fuerint, tam in spiritualibus, quam temporalibus, secundum præscripta hujus Clericalis Instituti obedient, qui tamen non omnia proprio motu disponet, sed suorum consilium in omnibus, quæ alicujus momenti fuerint, adhibebit.

CIX.

Singuli locorum particularium Superiores suorum maxime domesticorum curam ex animo gerant, diligentique circumspectione attendant, ut timor Domini, & animorum unitas perpetuo in ædibus suis vigeant; tam in gubernatione Domus, quam administratione œconomiæ dirigi se sinent a sui Decanalis districtus superiore, & quæ in visitatione, vel alias fuerint mandata, diligenter observabunt.

CX.

Inspiciant frequenter in anno res, quæ possidentur, ut quæ reparatione indigent mature reparentur; aut quæ servando servari non possunt, de illis mature disponatur. Vigilanti etiam cura ad suppellectilia, libros, cellam, & loca frumentis deputata attendant, ne quid intereat furto, prodigalitate, aut alio modo male distrahatur; quare claves diligenter penes se, vel (si ratio particularis ita postulari videatur) Clericos sibi cohabitantes retinebunt.

CXI.

Originalia Decimarum, aliorumque proventuum Instrumenta in Archivio cujusque loci diligenter asserventur, cum annotatione temporum, quibus quæque pendi solent, juxta quorum normam singulis annis fiant duo Libelli, ut in unum referantur per ordinem Prædiorum perceptæ Decimæ, in alterum vero annui Canones, sive hi in certa pecunia, sive in alia re pendantur; sine præscitu Superioris districtus Decanalis fructus Decimarum in agris non vendantur, nihilq; quoad locationes, contractus, aut debita contrahenda, aliaque similia spectat, sine ejusdem consilio, aut consensu faciant, cui tamen rationes suas in contrarium, si quas habuerint, modeste proponant.

CXII.

Inventarium ordinatum secundum certas rubricas omnium mobilium, quæ in Domo sunt, vel ad ipsam spectant, habeant, illudque annuatim tempore visitationis revocent, adscribendo ea, quæ noviter advenerunt, & expungendo, quæ absumpta, vel vendita fuerint. Referant quoque summatim in codicem lites, & acta, quæ alicujus momenti circa res temporales contigerint. Si quæ utensilia ab extraneis commodato acceperint, annotent omnia speciatim, & calculo rerum domesticarum, specificationem adjungant, donec singula restituantur.

CXIII.

Nullos notabiles in ædificia, aut alias extra ordinarias causas exponent, sine præscitu Superioris Decanalis, & expresso illius consensu, & quod in usus quotidianos oportebit necessario impendi, curent, ut id cum debita utilitate, & industria fiat.

CXIV.

Conscribent de die in diem secundum certas rubricas in libro, sive manuali adhoc deputato, tam, quæ in frumentis, quam, quæ in pecunia, & aliis acceperint, & expenderint, reddantque desuper rationem Superiori districtus Decanalis saltem semel, vel bis in anno quando visitabit, cui etiam debita, & credita Parochiæ aliaque majoris momenti negocia, & acta sua indicabunt, ut ita totius familiæ statum plene intelligere possit.

CXV.

Pecunias, quæ ad quotidianos usus non fuerint necessariæ seorsim reponant, prompto, paratoque animo consignandi Superioribus suis quantum ex iis in aliqua particulari necessitate ad bonum hujus Instituti Superioribus necessarium visum fuerit.

CXVI.

Tenentur certo statuto tempore facere relationem Superioribus districtus Decanalis, non solum de vita, & moribus Clericorum, sibi cohabitantium, & domesticorum, verum etiam in quo statu, familia, tam circa temporalia, quam spiritualia versetur, & quæ pericula, incommodaque emergere posse videantur. Ad Con-

Conventum in in districtu Decanali habendum, annuatim quoque debent comparere, Scientiarum exercitationes frequentare, aliaque media arripere, quæ ad conservationem Institutæ disciplinæ a Superioribus salubriter fuerint ordinata.

CXVII.

Clericos sibi cohabitantes ad nutum Superiorum (postquam a Rmis DD. Ordinariis id petitum, & concessum fuerit) suscipient, vel dimittent, prout commune Parochianorum, vel Clericalis hujus Instituti, aut particulare, ipsorummet Clericorum bonum requisiverit. Qui vero Canonice investiti Parochi, vel Beneficiati fuerint, non nisi ex rationabili, & gravi Causa a Rmis DD. Ordinariis cognita, & approbata (servata SS. Canonum, & S. Conc. Trid. dispositione) mutabuntur. Ad vacantia Beneficia non pro arbitratu suo aspirabunt, sed expectabunt donec a Superioribus Instituti ordinariis ad ea assequenda commendentur.

De Oeconomo Parochiali.

CXVIII.

Œconomus cujusque loci particularis ordinarie ipse Parochus erit, aut qui in illo loco primas tenet, quod si tamen Parochus in spiritualibus magis, quam temporalibus præstaret, vel pietatis studio absorptus, hæc infima despectare videretur ad illius instantiam œconomiæ administratio in alium aptiorem transferri poterit; ita tamen, ut Parochus Superior semper existat, ab ejusque directione ille Œconomus dependere debeat.

CXIX.

In casu, quo ipse Parochus œconomiam administrabit, inferiorem quamdam dispensationem Clerico cuidam cohabitanti ad hoc apto dabit; v. g. curam vestiarii, Cellæ vinariæ, expensas quotidianas minutiores in culinam, accepta in stola minori, de quibus omnibus singulis mensibus rationem reddere teneantur.

Observanda quædam ab illis, qui Parocho, aut Beneficiato principali cohabitant.

CXX.

Rerum temporalium administrationi præter, vel contra officium suum nemo se immisceat nec earum dispositionem ambiat. Liceat tamen cuique prædictarum rerum dispensatorem, fraterne permodum consilii de aliquo notabili emolumento, vel detrimento œconomiæ admonere; Res necessariæ quoad vestimenta, & alia utensilia ab Œconomo singulis procurentur.

CXXI.

Quemadmodum Parochi, aliique principales Beneficiati, ita, & Cappellani, & quicumque Beneficiati, aut Clerici, cum aliis cohabitantes singuli suos redditus, vel certum suum salarium habeant, de quo in usus huic Instituto convenientes congruo modo disponere possint; cum quilibet respectum, & obligationem suam non habeat ad personam particularem hanc, vel illam, sed quivis ex ipsis toti Instituto, quoad res, & redditus suos, ac vicissim totum Institutum cuilibet membro obligatum intelligatur. Cæterum hæc ordinatio, quod Clerici certum salarium habere debeant, de iis tantum intelligitur, qui finitis studiis, aut præstito Juramento, certum officium habent. Clerici vero primæ, & secundæ classis cum ante præstitum Juramentum nondum ad communitatem bonorum obligentur, si quod Beneficium habent ad aliud non obligentur, quam ut sumptus pro suis personis factos ex beneficii redditibus solvant.

CXXII.

Unde is, qui preæst in quavis Domo particulari, debet id, quod cohabitantibus Clericis ex salariis, & creditibus ultra victum, & vestitum, & alias expensas per annum superest, Superioribus consignare, ut pro ipsismet Clericis servato ordine, & distinctione asservetur, donec ipsimet pro œconomia inchoanda, vel pro subsidio pauperum parentum suorum, aliis congruis, aut necessariis expensis faciendis indigeant, aut Instituto voluntarie in vita consignent.

CXXIII.

Cuilibet Beneficiato, aut Clerico aliquid pecuniæ ab Œconomo ad obvios, & quotidianos necessarios usus, ita dandum est, ut postquam expenderint tantundem ab Œconomo denuo accipiant: Accepta vero ratiociniis debito modo, & ordine inscribantur, prout alia omnia, quæ sub manibus suis concredita habuerunt, certo statuto tempore in manualem Œconomi referenda sunt.

De directione in districtu Decanali servanda.

CXXIV.

Ut directio Parochiarum, aliorumque locorum particularium fructuose subsistat, sequitur secunda superioritas, ad quam pro quolibet Decanali districtu locorum Decani rurales, si ex hoc Instituto fuerint, aut alii habiles ex eodem districtu assumentur, qui per Juramentum Rmo D. Ordinario suæ Diœcesis, uti etiam huic Instituto (quatenus de fidelitate eorundem quoad publicam ordinario, & quoad privatam, sive œconomicam directionem Instituto sufficienter provideatur) se se obligabunt juxta formulas infra num. 142., & 143. expressas solis personalibus mutatis.

CXXV.

Dicti Superiores districtuum Decanalium, si simul publico officio Decani fungantur, præter consuetam publicam functionem, qua omnes totius Decanatus Parochos, & alios Presbyteros in foro externo dirigunt, insuper non solum quos secum in Domo Decanali habuerint, sed etiam omnes illius districtus Parochos, & Clericos (qui ex Instituto sunt) secundum illius Constitutiones gubernabunt, quorum directioni omnes tam in spiritualibus, quam temporalibus filialiter subjacebunt: Ipsi vero eadem, quæ a Parochis observanda sunt, in primis observabunt, ut cæteri illorum exemplum respicientes captivati, ad imitationem facilius trahantur.

CXXVI.

In quem finem memores esse debent quantopere referat, ut suos Domi, & omnes sui districtus Sacerdotes, & Clericos, non secus dirigant, ac si omnes ipsis cohabitatione existerent præsentes; Hinc in Domo sua vigilanter curabunt omnium Constitutionum exactum servari ordinem, libenter quoque videant, si Sacerdotes sui

sui districtus frequenter in Domo Decanali suum regressum quærent, invigilentque, ut omnem charitatem sentiant, & mutuam animorum unitatem inibi quasi propriam suam habere residentiam experiantur. Ex quo capite mire ad obsequium imitationis, mutui amoris, & obedientiæ trahentur.

CXXVII.

In gerendis rebus ad directionem pertinentibus, quorumdam Sacerdotum secum habitantium, ut & in suo districtu existentium consilium adhibeant, eorum maxime, qui judicio Præsidis Diœcesani prudentia, & agendi dexteritate præ reliquis pollere judicabuntur: in Domo sua Seniorem Sacerdotem constituent, cui in sua absentia directionem Domus committant, cum instructione debita secundum quam sciat se gerere.

CXXVIII.

Ordinarie bis in anno singula sui districtus loca una cum socio Œconomo, visitando diligenter inspiciant, non solum transeundo, sed cum Clericis singulorum locorum sine suæ personæ acceptatione per aliquot dies in quotidiani cursus, & exercitiorum observatione convivant, non secus, ac si Domi degerent, ut hac ratione cæteri excitati, ejus, quæ in disciplina, & quotidianis exercitiis jugiter adhiberi debet, sedulitatis exemplum concipiant: Videant quoque num omnia, tam in spiritualibus, quam temporalibus juxta normam hujus Instituti observentur, & quæ ex mutuis Parochorum, aliorumque cohabitantium relationibus minus accurate observari deprehenderint, verbo, & opere ad debitam observationem reducere conentur.

CXXIX.

Gravamina, & difficultates singulorum audient, & pro possibilitate sublevabunt: quorum dilatio fieri non potest, & majoris momenti sunt, Superioribus statim intimabunt, eorumque dispositionem quam cum necessario præscitu, & consensu Rmi Dni Ordinarii fecerint, vel fieri procuraverint, studiose exequantur: quæ vero moram patiuntur, diligenter annotabunt, ut Præsidi Diœcesano desuper suo tempore ordinate referre possint: Notificent item uniuscujusque genium, quatenus ad meliorem gubernationem, & salutem requiri videtur: Præmoneantque mature de necessariis mutationibus, & morbis Parochorum, ut Superiores mature singulis providere, & necessarias dispositiones facere, aut ab illis, quorum interest, ut fiant, curare valeant.

CXXX.

Si officio publico Decani simul funguntur, considerantes duplicem obedientiæ ordinem, in iis, quæ Rmorum DD. Ordinariorum sunt, eorum Officialibus; in iis vero, quæ Institutum specialiter concernunt, superioribus illius fideliter morem gerant, ad quod eo magis obligabuntur, si in his quoque mandatum speciale, eorumdem Rmorum DD. Ordinariorum accedat, juxta quæ in visitationibus statutis, eæ quæ Ordinariorum sunt ad normam publici Juris instituant, repertos defectus corrigendo; quæ vero ad hoc Institutum specialiter spectant, secundum normam Constitutionum dirigant, graviora utriusque fori sic notent, ut Rmo D. Ordinario, & Præsidi Diœcesano Instituti debite referre possint.

CXXXI.

Singulo trimestri, sive quibusvis anni quartalibus ordinarie Præsidi Diœcesano integram relationem facient de statu, in quo unusquisque locus, & persona Instituti versetur, tam circa spiritualia, quam temporalia, idem facient extra hoc præscriptum, si urgens necessitas id postulaverit. Ipsi quoque in directione sua quo ad res Instituti regi se permittant a Præside Diœcesano, quod a potiori etiam de aliis Superioribus intelligendum est; nihilque majoris momenti sine eorum præscitu, & voluntate aggrediantur.

CXXXII.

Ad Conventum Diœcesanum comparere tenentur, quoties Superiores Instituti eos ad hunc conscripserint. Singulis annis duos in districtu suo Conventus instituant; ad unum horum Parochi, ad alterum Cappellani, & Beneficiati conveniant, ut singuli referant, quæ ad observationem accuratiorem præscriptæ disciplinæ, & ad meliorem hujus Instituti progressum in locis circa personas, spiritualia, & temporalia relata necessaria fuerint.

CXXXIII.

Tam Domus illius, in qua habitat, quam Parochiarum pecuniæ, quæ ad communes pios usus consignantur, vel etiam pro personis particularibus solummodo asservantur, reponantur in Arcam ad hoc destinatam, cujus clavem unam ipse, alteram senior Sacerdos, & tertiam Œconomus diversam custodiat. In eadem liber asservabitur, in quo scribatur summa pecuniæ, tam quę infertur, quam quæ effertur pro necessitatibus in districtu illo evenire solitis.

CXXXIV.

In Archivio suo diligenter asservabunt instrumenta originalia, non solum proventuum illius loci, cui particulariter præsunt, verum etiam singularum Parochiarum transumpta manu Notarii publici subscripta suis locis reponant, ut facile inveniri possint; Similiter servent distinctam, & ordinatam registraturam circa acta sui officii publici (si id simul gesserint) ab ea, in quam acta Instituti oportebit referri.

CXXXV.

Post singula sexennia in locis, ubi Decanorum mutatio solita est, in Conventu Decanali Superiores pro tali districtu constituti mutentur: in aliis locis, ubi hoc munere perpetuo fungi solent elapsis dictis annis, quoties rationabiliter visum fuerit confirmari poterunt; constituentur vero a Præside Diœcesano, ubi correspondentia non est, quod Domum Juventutis, & Emeritorum in una Archidiœcesi; Ubi vero ejusmodi correspondentia est, Præses Archidiœcesanus eosdem servato ordine, & modo debito constituent: qui deinde acceptati a Reverendissimis DD. Ordinariis suis, eisdem juxta formulam Superius citatam per Juramentum se obligabunt. In casu, quo Decanus perpetuus ob negligentiam, vel aliud Instituto intolerabile delictum mutandus foret, interim tamen, ut ab officio publico deponatur, commode obtineri non possit, Superiores privatam directionem statutę disciplinæ hujus Instituti, in quemcumque habiliorem Parochum, vel beneficiatum illius districtus transferent.

De Oeconomo Decanali.

CXXXVI.

Omnes Parochiarum, aliorumque locorum Œconomi, ab uno Decanali Œconomo, qui hujusmodi rerum administratione prudentiam, sedulitatem, & dexteritatem habere noscatur, dirigentur; qui vigilantem oculum habebit, ut non tantum in Domo Superioris Decanalis, sed ut ubivis omnia recte ordinent.

CXXXVII.

Ad eum finem sæpius in anno, prout præsens necessitas, & utilitas requirit, ad singula loca veniet, ad cognoscendum cujusque œconomiæ statum, & ad defectus, si qui occurrant mature emendandos. In defectum Œconomi, ipse hujus districtus Superior id præstabit per se, quod per Œconomum ab eo dependentem præstari debuisset, donec rebus melius ordinatis, alia persona pro hoc officio ipsi adjungi possit.

CXXXVIII.

Judicio Præsidis Diœcesani unus ex Domo Decanali magis idoneus ad œconomiæ inferioris curam constituatur, qui quotidianas expensas, & accepta in codice, sive manuali conscribat; reddatque singulis mensibus accepti, & expensi rationem; ut deinde ea summatim in librum rationum Domus Decanalis secundum certas rubricas referatur.

De Præsidis Diœcesani directione.

CXXXIX.

In unaquaque Diœcesi, ubi receptum fuerit Institutum, Præses Diœcesanus erit, qui debitæ disciplinæ, & Constitutionum observantiæ inter Clericos districtuum Decanalium curam, & directionem habebit, si quæ Rmus D. Ordinarius eumdem Vicarii in Spiritualibus Generalis munere fungi vellet, ad ejusdem beneplacitum utrique muneri cum debita obedientia satisfaciet, ne minimum omittendo, & faciendo, quod Ordinario ullo modo, sive quoad respectum, sive quoad aliud præjudicare jure videri posset; Sed potius in omnibus ab eodem ita dependebit, eaque vigilantia officio suo satisfacere studebit, ut debitus respectus, jura, & simul etiam perfectior obedientia, illeque exoptatus odor, bona scilicet conversatio a Clero, ad obsequium ejusdem Ordinarii fideliter deferantur.

CXL.

Quod si non sit simul Vicarius Generalis, Ordinarii sui, tunc ad œconomicam directionem & Instituti hujus disciplinam tantummodo invigilabit, publice ne in minimo attingendo; alias si Vicarius Generalis simul sit, debitam distinctionem utriusque fori, tam fraternæ correctionis, & œconomicæ directionis, quam publici officii observabit, tam in ordinationibus faciendis, quam in relationibus, & visitationibus, utrumque seorsim notando, & referendo.

CXLI.

Præsidis Diœcesani officium erit totius sui districtus Clericos ea vigilantia paterne ita dirigere, ut pie in hoc Sæculo conversantes omnibus visceribus in salutem Populi diffundantur, quibus ipse in omnibus prælucere enixe studebit, itaut inter suos in obedientia, humilitate, patientia, sobrietate, castitate, mansuetudine, modestia, gravitate, affabilitate, amore, & contemptu rerum temporalium quasi vivum omnium virtutum exemplum emineat.

CXLII.

Ut fidelitas ejusdem, uti & obedientia, ac in officio sedulitas tam erga Ordinarium, quam respectu hujus Instituti magis constet, præstabit Juramentum juxta formulam sequentem.

Formula Juramenti pro Præside Diœcesano, quo se Ordinario suo obligare tenetur.

Ego N. N. pro hac Diœcesi N. assumptus Præses Deo, & tibi Rmo D. Ordinario meo, tuisque canonice intrantibus Successoribus spondeo, & juro me sub Jurisdictione tua Ordinaria seclusa omni exemptione in vita Clericali, juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium a S. Sede Apostolica approbata semper victurum, & moriturum, insuperque Clericos sic curæ meæ commissos, & committendos juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, & cooperaturum, ut hæc vita Clericalis ex primario suo fine animarum curam per ordinarias functiones Parochiales intendens constanter perseveret. Die N. Mensis Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Formula Juramenti, quo idem se in Instituto obligare tenetur.

CXLIII.

Ego N.N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos per Diœcesim N. constitutus Præses Deo, & tibi N. N. supremo hujus Instituti Præsidi, tuisque canonice intrantibus successoribus spondeo, & Juro me in hoc Instituto, salva Rmi D. Ordinarii mei Jurisdictione, semper victurum, moriturum &c. ut supra.

CXLIV.

Juxta prædictas Juramentorum formulas mutatis mutandis, alii certorum districtuum Superiores juramentum suum Rmi DD. suis Ordinariis, & Instituto præstabunt.

CXLV.

Ut vero dictus Præses Instituti hujus Clericos, & Sacerdotes quoad privatam, & œconomicam directionem ad ædificationem Ecclesiæ eo facilius in sanctæ vitæ conversatione gubernet, in cujus Diœcesis Episcopali Civitate quosdam viros ex hoc Instituto secum habebit, qui ætate, ingenio, doctrina, discretione, & dexteritate, prudentia, & experientia docti excellant, & Præsidi a consiliis in rebus Instituti bene ordinandis existant, quidam vero inter eosdem juniores erunt, qui ingenio, doctrina, prudentia, & aliis ad idem aliquando præstandum præditi a cæteris addiscant.

CXLVI.

Ad hoc munus ex Decanalibus, aliisque locis ad nutum Ordinarii assumantur Viri, quorum prædictæ qualitates a juventute, & longa experientia ex administratione officiorum, & datis consiliis deprehensa sufficienter Superioribus constiterint, ut ita Præses cum iisdem, & toto Clero sub Ordinario capite suo in vitæ sanctitate, & Clericali disciplina per debitam subordinationem omni tempore contineantur.

CXLVII.

CXLVII.

Ex prædictis viris unus erit Œconomus curam habens rerum temporalium hujus Instituti in tota Diœcesi; & alius vir insignis in spiritualibus, qui Præsidi Diœcesano in omni data occasione specialiter ad manum erunt.

CXLVIII.

Porro in obtinendis Parochiis, aut aliis quibuscumque Beneficiis, ad quas, vel quæ præsentationes ab Ordinariis, aliisque Ecclesiasticis, vel Sæcularibus potestatibus, tanquam patronis suppliciter impetrare oportet, communem stylum observantes, humillimisque precibus omni tempore ea pro subjectis idoneis petere, itaque dicta subjecta ad hujusmodi Beneficia commendare studeant, ut quoad hæc, & omnia alia, tam in obtinendis, quam resignandis Beneficiis respectu Rmorum DD. Ordinariorum, & aliorum Patronorum, ordo debitus, & usitatus cujusque Curiæ Episcopalis stylus accurate observetur.

CXLIX.

Ad Rmi D. Ordinarii sui beneplacitum singulis annis in propria persona totius sui districtus Domos, in quibus Sacerdotes hujus vitæ habitant, visitabit, & ubique 2.3.4. vel plures dies prout præsens necessitas, & utilitas postularit, persistens, singulorum locorum, dein ipsorummet Sacerdotum gravamina, & necessitates, tam spirituales, quam temporales paterno amore audiat, omnibusque secundum rationabilem utilitatem corporis, & animæ gratificari studeat: Errantes paterne corrigat, & ad meliorem frugem per media salutaria reducere satagat: desolatos, & pusillanimes consoletur, & mutationem eorum ordinet, ac per eum ad quem pertinet expediendum curet, quorum saluti corporis, & animæ rationabiliter expedire judicaverit.

CL.

In spiritualibus attendat quomodo singuli in vita spirituali subsistant, an non periculum ad lapsum aliquem immineat, an, & qualiter in pace inter se vivant; an cum debita charitate a suis Superioribus immediatis dirigantur, & quomodo disciplina Instituti, tam in spiritualibus, quam temporalibus observetur, quæ omnia ex informatione mutua Superiorum, & inferiorum, & ex particulari cum quovis colloquio scire poterit, corrigenda suavi consilio, & efficaci admonitione corrigat, & quæ notanda fuerint diligenter consignet.

CLI.

De visitatione annua suam debitam relationem Rmo D. suo Ordinario faciet, ut cum ejusdem consensu, aut positiva approbatione omnia in praxim dirigantur: quod si item ex visitatione habita referenda fuerint, quæ ad publicum forum non spectant, eidem Rmo D. Ordinario sic referantur pro necessariis mutationibus, & ordinationibus faciendis, ut nihilominus ea, quæ secreta sunt, & salva charitatis, & Justitiæ lege propalari non possunt, & pro præsentibus circumstantiis ad solam fraternam directionem spectant, in secreto permaneant.

CLII.

Ad Domum Præsidis Diœcesani, vel ad alium commodiorem locum, singulis annis cum consensu Rmi D. Ordinarii Superiores Decanales, eorumque Œconomi indicto per Præsidem Diœcesanum certo die, post habitos particulares Decanalium districtuum Conventus congregabunt; eritque Conventus Diœcesanus, sive Congregatio in eum finem ordinata, ut videlicet omnia gravamina, necessitates, & omnia alia, sive in spiritualibus, sive in temporalibus legitime proferantur, & quæ ad majorem Dei gloriam, proximorum salutem, & in primis ad hujus Clericalis Instituti conservationem, incrementum, & perfectionem: Deinde etiam quæ mores, ritus, & debitam in his uniformitatem; omnia denique, quæ ad bonum spirituale, & temporale spectent, auditis consiliis singulorum, prævia matura consideratione, Præses Diœcesanus desuper conclusa in Domino faciat. Decanalium districtuum Superiores, & alii singula conclusa postquam a Rmo Dno Ordinario fuerint concessa, & confirmata, Domum revertentes omnia executioni demandent, tam in Domo sua, quam aliis in locis, quorum directio ipsis est demandata:

CLIII.

Præses Diœcesanus eligendus sit in Conventu Diœcesano post singulos octo annos, & in casu mortis, & extraordinariæ mutationis per assistentem Prioris Præsidis in spiritualibus, ac Superiores Decanales, (& Præsidem Archidiœcesanum pro eo casu, quo inter Diœcesim, & Archidiœcesim adsit communicatio respectu domus Emeritorum, & bonorum Communium); si vero Ordinario placuerit unum ex Instituto suum habere Vicarium Generalem, qui simul sit Præses, tunc tres præ omnibus digniores judicati, eidem per prædictas nominentur, & illius sit arbitrium eligendi unum ex tribus magis idoneum. Eorum sit confirmatio Præsidis pluries facienda, si libuerit, quorum electio fuit.

CLIV.

Casu quo extraordinaria mutatio Præsidis Diœcesani necessaria videretur, Præses supremus per certam personam, vel per literas rationes hujus mutationis faciendæ Rmo D. Ordinario exponet humillimis cum precibus, ut in ejusmodi mutationem consentire dignetur; Si vero Rmus Dnus Ordinarius ipsemet mutationem Præsidis ob ejus negligentiam, vel ex alia causa fieri vellet, ut disciplina, & alia vi præsentis Instituti observanda eo melius in effectum deducantur, electio novi Præsidis eodem supradicto modo fiat. Si Præses Diœcesanus officio etiam Vicarii Generalis fungatur, & negligenter se gerat in concernentibus Institutum, vel ex alio capite, sit in facultate Superiorum Instituti libere alium eidem substituere, atque eligere.

CLV.

In præmissis casibus constitutus Præses, ubi a Rmo D. Ordinario acceptatus fuerit, Juramentum, ut supra præstabit: quod etiam tunc fiet, cum in Diœcesim quandam de novo Institutum introducendum, & talis Præses Diœcesanus a Supremo Præside deputatus fuerit.

CLVI.

Pro debita observantia Communitatis bonorum in singulis Diœcesibus Capsa, sive Arca quædam pro bonis communibus illius districtus constituatur, in quam certis temporibus ex Decanalibus Capsis, quod pro eorumdem districtuum necessitate, & usu moraliter judicio Superio-

periorum non necessarium videbitur, deponi oportet; uti etiam, quod aliunde in bonum illius Diœcesis pro præsenti Instituto quocumque modo adveniet: Hujus Capsæ clavem, unam Præses Diœcesanus, alteram ejus Œconomus, tertiam Superior particularis illius Domus, in qua capsa est, habebit.

De Oeconomo Diœcesano.

CLVII.

Ut administratio rerum temporalium, quam quilibet Superior districtus Decanalis cum suo Œconomo habet, suum finem debite obtineat; In quavis Diœcesi Œconomus erit, qui rerum temporalium Instituti in eadem Diœcesi curam habeat, Præsidi cohabitet, eidemque in munere suo sit subjectus, & cum eodem sub visitatione œconomias ex informatione mutua cognoscat; An omnia secundum Instituti hujus disciplinam instituantur, & secundum necessitatem cum debita utilitate in victu, & amictu, aliisque rebus impendantur. Ratiocinia etiam tam in Ædibus Superioris Decanalis, quam in aliis quibuscumque locis una cum cujusque districtus Decanalis Œconomo recipiet, observanda præscribet, & emendanda corriget.

De Præsidis Archidiœcesani directione.

CLVIII.

Officium Præsidis Archidiœcesani pro tota quadam Archidiœcesi, in qua plures Diœceses uni Archiepiscopo subsunt, ordinatur. Quod si Diœcesis quædam valde ampla cum aliis quoad Domum Emeritorum connexionem non haberet, vel ex quocumque alio capite, directio hujus Diœcesis a quodam Præside Archidiœcesano fieri non posset, eo casu totum, quod a Præside Archidiœcesano præstandum foret, fieri debebit per Præsidem dictæ Diœcesis.

CLIX.

Præsidi igitur Archidiœcesano in suo districtu Præsidis Diœcesani, & alii Clerici hujus Instituti, quoad œconomicam directionem statutæ disciplinæ, & observantiam Constitutionum subjecti erunt, tam quoad spiritualia, quam temporalia in omni humilitate, & reverentia, promptaque obediendi voluntate, ejusque jussa lubenti animo exequentur. Ipse vero Præses suis in omni virtutum genere præluceat, omniaque in pondere prudentiæ, in mensura consilii, & modo dexteritatis, ac discretionis aggrediatur, ut ea ratione omnes ad sui amorem trahere, & sine ullo Superioris, ac publicæ potestatis præjudicio, & offensione hoc Institutum optime in Domino gubernare valeat.

CLX.

Prædictus Præses debita obedientia, timore, ac reverentia Reverendissimis DD. Ordinariis humillime subjacebit, negocia externa, Ecclesias, & quæ in aliis quibuscumque Jurisdictioni ordinariæ subjiciantur, ne quidem in minimo attingere præsumat, atque ut de subjectione ejusdem omni tempore sufficienter constet, Reverendissimo Domino Archiepiscopo suo per juramentum se obligabit, ea formula quæ habetur supra num. 142. de Præside Diœcesano, solis personalibus mutatis, quod idem etiam intelligitur de juramento, quo se huic Clericali Instituto obligare tenetur, juxta formulam n. 143.

CLXI.

Ad eumdem spectabit susceptio tam juventutis in Seminariis huic Instituto propriis, vel saltem notitia personarum suscipiendarum in Seminariis Episcopalibus, directioni hujus Instituti commissis, priusquam tales Juvenes Reverendissimis DD. Ordinariis pro actuali susceptione commendentur, suscipiet quoque, qui jam Sacerdotes, aut finitis studiis adhoc Clericale Institutum suscipi voluerint, & universim totius sui districtus directio in spiritualibus quoad disciplinam hujus Instituti a dicto Superiore fiet, ad quem propterea graviora ferenda erunt.

CLXII.

Eidem Præsidi a Consiliis in eadem domo cum ipso, & in vicinia habitantes erunt quidam viri prudentes, & docti, quorum opera, consilio, & matura circumspectione in officio suo adjuvetur; prædicti viri ad beneplacitum Rmi D. Archiepiscopi eidem simul a consiliis esse, & simul pro ratione circumstantiarum alia beneficia curata, vel non curata in eodem loco consequi, vel habere poterunt. De habitatione ejusdem Præsidis in Domo Emeritorum habetur *part. 3. num. 17.*

CLXIII.

Officium hujus Præsidis erit, potiore tempore cum suo Œconomo districtum suum visitare, & ubique ea, quæ præsens Institutum concernunt, sive spiritualia, sive temporalia negocia sint, paterne ex omni parte instituere, itaut ex hac ipsius visitatione Superiores, & inferiores ejusdem directioni subjecti dirigantur. Ad eumdem spectabit per Œconomum suum ordinare quomodo per media Communitatis in singulis necessitatibus succurri possit, ac debeat, & universim commune bonum hujus Instituti in fines suos secundum Deum diriget, cum Præside Diœcesano conferet dando principia in praxi observanda, ordinando qualiter Sacerdotes recenter ordinati, vel alii, qui beneficium stabile nec dum obtinent, applicari debeant, ut ipse Præses Diœcesanus postea eosdem Reverendiss. D. Ordinario commendet, & promotionem in singulis casibus humilibus precibus impetret.

CLXIV.

In visitatione sua idem Præses perpetuo hoc observabit, ut ante omnia ingrediens Diœcesim illius districtus Archiepiscopalis, Reverendissimum Dominum Ordinarium illius loci adeat, & cum omnimoda submissione facultatem, ac benedictionem Clericos hujus Instituti in eadem Diœcesi habitantes, in iis, quæ ad œconomicam hujus Instituti directionem spectant, visitandi humillimis precibus petat, ejusque imperio in omnibus obediat, & tunc demum visitationem suam in Domino salubriter perficiat, eaque finita debitam relationem desuper Reverendissimo Domino Ordinario faciet. Quod idem respectu Rmi Domini Archiepiscopi sui observabit, humillime veram, & sinceram relationem de omnium hujus Instituti Clericorum vita faciendo, ac mandatis Superioris potestatis in omnibus obtemperando.

CLXV.

Domus Superiorum sui districtus diligenter visitabit, atque ex mutua relatione prudenter explorabit, in quo statu singula loca Instituti versantur, in visitatione sua Œconomos pro rei exi-

exigentia mutabit, aut prout visum fuerit confirmabit; Præsidi quoque supremo hujus Instituti sinceram de statu, in quo Clerici hujus Instituti in suo districtu pro tempore fuerint, relationem in scripto, vel si fieri possit, in persona propria faciet simulque etiam generalem notitiam eidem de statu temporalium rerum hujus Instituti exhibebit, cui etiam sine ullo jurisdictionis publicæ præjudicio in omnibus obediet, & in rebus majoris momenti ad illius consilia, & voluntatem recurret, in quacumque parte mundi existat.

CLXVI.

Præterea specialem curam Domuum Juventutis instituendæ, & emeritorum gerens, singulis annis bis visitabit, diligenterque earum Constitutionem domesticam, tam in spiritualibus, quam temporalibus inspiciens cuncta semper ad Instituto conformem statum reducere, & conservare studebit. Dictis Domibus Superiores, magistrosque alios, tam studiorum, quam virtutum præficiet, & suo tempore pro utilitate, & necessitate mutabit. In Seminariis vero Ordinariorum, & aliorum Patronorum prædictos Superiores Reverendissimis DD. Ordinariis commendabit, & nominabit, ut ab ipsis acceptentur.

CLXVII.

Mediorum præterea temporalium dictarum Domorum dispensatio, ac cura penes ipsum stabit, quæ omnia, & singula mediante Œconomo sibi adjuncto ad illarum emolumenta impendantur. Porro singula Seminaria, quæ a Sacerdotibus hujus Instituti diriguntur, particulares capsas habeant super quorum bonis specialia quoque fiant ratiocinia. Idem observandum circa domus Emeritorum. Porro tam Seminariorum, quam Domuum Emeritorum ratiocinia, statutis temporibus a Superioribus diligenter revideantur: Si qui defectus inveniantur, corrigantur.

CLXVIII.

Cum præscitu, & consensu superioris potestatis singulis trienniis Conventus pro districtu Archidiœcesano in Civitate Archiepiscopali, vel in Domo Emeritorum instituetur, ad quem omnes Præsides Diœcesani, in quadam Archidiœcesi correspondentes cum consensu Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum comparebunt una cum Œconomis suis, cui Præses illius districtus Archidiœcesani præerit, Ibique primo omnia, quæ ex relatione Conventuum præcedentium Diœcesanorum, & Decanalium aut ex alio capite prolata, disciplinam, & bonum hujus Instituti concernunt, auditis prius consiliis, ac considerationibus singulorum a dicto Superiore facienda, vel omittenda, decernantur.

CLXIX.

In his Conventibus non attingentur, quæ Jurisdictionem cujuscumque Ordinarii concernunt. Omnia denique, quæ in Conventibus ordinata fuerint, Protocollo diligenter, & ordinate inserantur, ut posteris, & Reverendiss. DD. Ordinariis, semper de omnibus ratio reddi valeat, fiet id per certas personas, quæ tam hæc, quam alia posteris pro notitia necessaria adnotabunt; post Conventum autem Archidiœcesanum celebratum Præses Reverendissimo D. Ordinario suo desuper debitam relationem faciet.

CLXX.

Post novem annos in Conventu illius districtus, officium suum ad munus Præsidis supremi resignando mutabitur, & duo deputati, vel ipsimet Visitatores Præsidis supremi constituentur, qui vota Præsidum Diœcesanorum, & aliorum suscipientes, Præsidi supremo transcribent, a quo ex notitia talentorum, quam ex factis sibi de singulis relationibus habere debet, ad votorum rationem simul attendendo, ex viris sibi propositis præstantiorem pro Præside illius Archidiœcesani districtus denominabit, qui postmodum Reverendissimo Domino Archipræsuli suo, per Juramentum supradicto modo, uti & Instituto se obstringet. Quod si vero dictus Præses Archiepiscopo non placeat, tunc supremus Præses sine nova Congregatione aliam personam eidem nominabit.

CLXXI.

In illis locis, ubi plures Diœceses unius Archiepiscopatus inter se connexionem habent, & ad communem utilitatem domus Emeritorum constituenda est Capsa Archidiœcesana, ad quam tam Clericorum hujus Instituti non necessaria ex capsis Diœcesanis, quam media aliunde advenientia deponi debent, ut pro utilitate, ac necessitate totius illius districtus Archidiœcesani expendantur, & applicentur. Clavem pro eadem habebit Præses Archidiœcesanus, alteram ejus Œconomus, tertiam Superior particularis illius Domus, in qua Capsa erit.

De OEconomo Archidiœcesano.

CLXXII.

Officium hujus Œconomi erit, Præsidi illius districtus in visitatione adesse, & curam rerum temporalium hujus Instituti ubivis suscipere, in omni loco necessitates, & omnia alia incommoda, quæ vel personæ particulares, aut integræ familiæ patiuntur, charitative audire, & in Domino juxta directionem sui Præsidis, remedium adhibere, ac præsertim ratiocinia generalia super bonis communibus Instituti per illum districtum conficere. Hujus Œconomi ordinationibus omnes alii Œconomi inferiores acquiescent, itaut quidquid rationabiliter ordinaverit, observent. Ad hoc munus viri in omni genere præstantes requiruntur, qui & ipsi obedientes sint, & in rebus alicujus momenti aliorum prudenti consilio utantur, atque ubi rei gravitas requirere videbitur, ab ipsomet Præside Archidiœcesano ordinationem petant, e cujus directione perfectissime in officio suo dependebunt.

De Præsidis Supremi directione.

CLXXIII.

Hujus Instituti caput sub nomine Præsidis supremi, vel Generalis constanter unum erit; Hic Præses totum Institutum, tam in spiritualibus, quam temporalibus in quamcumque mundi partem diffusum fuerit, aut diffundetur secundum Deum sine ullo Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum præjudicio, directione solummodo privata, & Œconomica secundum Constitutiones hujus Instituti a Sancta Sede Apostolica approbatas gubernabit.

CLXXIV.

Quidquid ergo bonum, vel conservationem præsentis Instituti concernens, tanti momenti fuerit, ut id Superiores eidem subordinati, juxta ea, quæ in præcedentibus traduntur, neque per

per se, neque per Congregationum, seu Conventuum consultationes ob causæ gravitatem decidere prudenter non potuerint, illud a Præside supremo decernetur, & hac ratione omnes hujus Instituti Superiores, & Inferiores in suo ordine, supremo Præsidi prædicto modo obedient.

CLXXV.

Ipse Præses supremus Summo Pontifici, & S. Sedi Apostolicæ in omnibus, quæ ad præsens Institutum attinent specialiter obediet, ea prorsus ratione, qua Præsides particulares Reverendissimis suis DD. Ordinariis obedire tenentur: idem Præses suo, & Instituti nomine per Juramentum Summo Pontifici, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ post sui electionem, se obligabit, prout etiam fidelitatem suam erga hoc Institutum per speciale Juramentum prout sequitur, promittet.

Formula Juramenti pro Præside Supremo.

CLXXVI.

Ego N. N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab ejusdem Instituti Præsidibus canonice electus Præses Generalis tibi Sanctissimo Domino Nostro N. N., tuisque canonice intrantibus successoribus, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ spondeo, & juro me sub obedientia Sanctitatis tuæ, & Successorum tuorum in vita Clericali juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium ab eadem S. Sede Apostolica approbatas semper victurum, & moriturum; insuperque Clericos omnes hujus Instituti sic curæ meæ commissos, & committendos sub omnimoda Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum jurisdictione, juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, ac quantum in me est ad mandatum Sanctitatis tuæ in quasvis Mundi partes missurum & cooperaturum, ut hæc vita Clericalis ex primario suo fine animarum curam per ordinarias functiones Parochiales cohabitando intendens constanter perseveret. Sub die N. Mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Formula Juramenti pro eodem Præside, per quod se toti Instituto obligare tenetur.

CLXXVII.

Ego N. N. Instituti Clericorum Sæcularium in commune viventium Sacerdos, & ab ejusdem Instituti Præsidibus canonice electus Præses Supremus, vobis nomine totius Instituti congregatis spondeo, & juro me in vita Clericali juxta Constitutiones Clericorum Sæcularium in commune viventium a Sancta Sede Apostolica approbatas semper victurum, & moriturum, insuperque Clericos omnes hujus Instituti sic curæ meæ commissos, & committendos sub omnimoda Reverendissimorum Dominorum Ordinariorum auctoritate, & jurisdictione juxta easdem Constitutiones fideliter directurum, & cooperaturum &c. ut supra.

CLXXVIII.

Ad Præsidem supremum spectabit vitam Præsidum in diversis Archidiœcesibus, & Diœcesibus, præsertim quoad directionem a Præside Archidiœcesano non dependentibus, per suos Visitatores generales, aut per alium delegatum inspicere, & ex urgentibus causis, etiam extra tempus ordinarium, eosdem superiores cum consensu Rmorum DD. Ordinariorum modo supradicto mutare; de incorrigibilibus respectu rerum Instituti eidem Præsidi relatio mature fiet, ut si ita necesse visum fuerit, tales de mandato, & consensu Rmorum DD. Ordinariorum servata SS. Canonum, & S. Tridentini Concilii dispositione, & attenta Clericorum hujus Instituti ex pacto mutuo proveniente erga superiores ejusdem Instituti in similibus casibus obligatione a beneficiis amoti in domo Emeritorum seorsim vivant, juxta ea, quæ habentur part. 3. de directione domuum Emeritorum.

CLXXIX.

Quod si in aliqua Diœcesi, vel Religione de novo introductio hujus Instituti a Reverendissimo D. Ordinario desideretur, Præses supremus ordinationem desuper faciet, & personas qualificatas determinabit, quæ illuc mittantur, atque ubique locorum cum consensu Reverendissimorum DD. Ordinariorum præsens Institutum introducere adlaborabit. Quoniam vero nemo sibi ipsi sufficiens, præsertim in re tanti momenti, hinc dictus Præses juxta se viros doctos, & prudentes ex omnibus orbis partibus habebit, qui eidem in rebus agendis adsint.

CLXXX.

Ex his duo Assistentes Præsidis erunt, alter in spiritualibus, alter in temporalibus quoad Œconomicam directionem totius Instituti, & universim tam hi, quam alii prædicti apud eumdem Præsidem habitabunt, ut ipse singulorum consilio, & opera in gubernatione totius Instituti, rationabiliter utatur. Duos etiam generales Visitatores constituet ex iisdem sibi cohabitantibus, qui singulis circiter decenniis omnes Domos, in quibus superiores hujus Instituti cum iis, qui ipsis a consiliis sunt, habitant, & maximæ Domus Juventutis, ac Emeritorum, eorumque superiores visitando diligenti circumspectione statutum singulorum, quaque uniformitate ubique vivatur, intelligant; errata superioribus locorum corrigenda, & ad uniformitatem reducenda, commendabunt; graviora vero annotabunt Domum suo tempore reversi, Præsidi supremo sinceram relationem suæ visitationis tradent.

CLXXXI.

Ad quamcumque Diœcesim prædicti Visitatores pervenerint, semper Rmis DD. Ordinariis se sistent, ac humillimis precibus petant, quatenus sibi liceat in domibus prædictis notitiam de statu rerum hujus Instituti accipere, priusquam etiam ex ejusdem territorio discedant se Reverendissimo D. Ordinario denuo sistant, & si quid notabile emendandum occurrerit, eidem humillime indicabunt, ut si ita placuerit, ipsemet ad ea, quæ hujus Instituti propria sunt, superiores, aliosque Clericos hujus Instituti urgeat, & adstringat.

CLXXXII.

Conventus Generalis, cui Præsides cujuscumque districtus Archidiœcesani, una cum suis Œconomis, quantum possibile fuerit interesse debent, uti etiam alii Præsides ab Archidiœcesano independentes, ac præterea ii, qui Præsidi supremo a consiliis sunt, ordinarie singulis decem, vel etiam, postquam res Instituti bene ordinatæ fuerint, post plurium, etiam viginti annorum spatium habebitur, prout necessitas rationabiliter sæpius, vel rarius instituendum postulaverit. Sen-

Sententia conclusiva, quæ in Domino omnibus, vel majori parti videbitur, penes supremum Præsidem stabit.

CLXXXIII.

Idem Conventus prædicto modo fiet ad mortem supremi Præsidis, vel si ex mandato, aut consensu Summi Pontificis, in casu gravis necessitatis Præses ab officio deponendus foret. Ordinario autem Conventus in hoc casu præcipue ad Assistentem ejusdem Præsidis in spiritualibus pertinebit, donec in eodem Conventu alius Præses debite electus fuerit, & si in Alma Urbe Conventus habeatur a Summo Pontifice confirmatus fuerit; ex quo tempore continuatio, & absolutio hujus Conventus ad ipsummet Præsidem spectabit.

CLXXXIV.

Ad sinceriorem omnium causarum, & necessitatum in Conventibus propositionem, relationemque obtinendam, præter Superiores ex districtibus singulis, saltem duo v.g. ex quovis districtu Decanali, duo Parochi ad Conventum Dioecesanum; ex Dioecesi duo Decanalium districtuum Superiores ad Conventum alicujus districtus Archidioecesani; ex districtu Archidioecesano duo Præsides Dioecesani ad Conventum generalem destinabuntur, qui prudentia, & pietate præstantes non solum actorum, verum etiam status, in quo singula loca subsistant, aut deficiant, uti, & conversationis ipsorum Superiorum testes, & arbitri erunt.

CLXXXV.

Cum bona Communitatis juxta superius dicta numero 22. ex una in aliam Dioecesim per se transferri non possint; Ideo nulla Capsa, totius hujus Instituti communis constitui poterit, unde Præses Generalis non nisi particularem Capsam suæ familiæ in Domo sua habebit, casu tamen, quo per Patroni alicujus dispositionem toti Instituto, aliquid concederetur, si in eo ordine ad certam Dioecesim, vel Archidioecesim, Supremi Præsidis erit, cum suo Œconomo curam hujus habere, & operam dare, ut pro Emeritorum Domo, Seminario Instituti proprio, pro Missionibus ad loca hæreticorum, seu Infidelium destinandis, pro aliis communibus Instituti necessitatibus sublevandis, vel aliter ad satisfaciendum Benefactoris, aut Patroni intentioni, & voluntati utiliter applicetur.

De OEconomo Supremi Præsidis.

CLXXXVI.

Ad Œconomum Supremi Præsidis, qui rerum temporalium hujus Instituti generalem, & ultimam dispositionem habet, omnes causæ graviores circa prædictarum rerum ordinationes occurrentes, quæ ipsius Supremi Præsidis Judicio ac decisione discutiendæ, ac determinandæ videntur ex omnibus locis, sive particularibus Dioecesibus deferentur, cujus ultimæ dispositioni, quæ a Supremo Præside semper derivabitur, omnes per obedientiam acquiescent; Generalem quoque calculum, & notitiam rerum temporalium totius Instituti habebit.

CLXXXVII.

Finaliter hujus Instituti directiva superioritas ab infimo ejusdem gradu, usque ad supremum Præsidem illi megestativæ superioritati, quæ in foro Ecclesiastico est, non solum non præjudicat, sed potius subservit, ac famulatur, eidemque subordinata semper obedit; Dum ex una parte totum hoc Clericale Institutum cum omnibus suis membris se primo Summo Pontifici Romano, deinde secundo Reverendissimis Dominis Ordinariis eadem, qua prius, imo etiam majore subjectione per obedientiam, & inviolatum erga Jurisdictionem ordinariam respectum in foro Ecclesiastico penitus submittit; ex altera parte tertio per paternam, & Œconomicam hujus Instituti directionem, Clerus Sæcularis suavi, & charitativa via (cum Constitutiones per se juxta Sacerdotum Const.46.sub peccato non obligent), a corruptela vitiorum, & perniciosis defectibus Clericorum, præsertim curæ Animarum præpositorum, magnam partem liberari, & in libertatem Sanctæ conversationis in hoc Sæculo, cooperante Dña gratia redigi poterit; & sic quarto Rmis DD. Ordinariis tam a Superioribus, quam Inferioribus totius hujus Instituti membris debita obedientia, reverentia, & subjectio perfecte præstabitur.

P A R S T E R T I A.

Constitutiones pro directione Sacerdotum, aliorumque Clericorum senum, & alias ad officia, & beneficia Ecclesiastica ex quocumque defectu inhabilium in Domibus Emeritorum.

P R Æ N O T A T I O.

De fine, utilitate, & necessitate Domorum Emeritorum.

Finis, quem Clericale hoc Institutum in erectione ejusdem Domuū Emeritorum intendit, earumque multiplex utilitas, quæ ad diversos exinde redundat, uti & necessitas in eo est. Prodest namque in primis Reverendissimis Dominis Ordinariis, ut Clericos suos in praxi eorum, quæ ad curam Animarum spectant informandos curare, & facilius in Clericali vita, & honestate continere, senes quoque, & alios ad curam Animarum inhabiles (servata SS. Canonum, & S. Tridentini Concilii dispositione, & attenta ex pacto mutuo inter Clericos hujus Instituti proveniente obligatione) mature ab eadem removere possint, ne dum nescitur ubi, aut unde necessaria illorum sustentatio procuranda sit, diu non sine magno suo incommodo, majoreque subditorum periculo in ea relinquantur, postquam per senium, vel alium defectum eidem amplius convenienter præesse non possunt. Prodest deinde iisdem Reverendissimis Dominis Ordinariis, vel aliis, qui prædictis Clericis cum ad Sacros Ordines promoventur, titulum mensæ tribuerunt, dum occurrente casu, quo illo alias uti debuerunt, communibus Instituti bonis sustententur, ipsique hoc onere eosdem sustentandi subleventur; Prodest insuper tam Clericis huic Instituto addictis, quam Fidelibus, maxime quorum curæ præfecti sint: Clericis quidem, dum illis in senio uti, & in casu quo in grave peccatum vel scandalum ex humana fragilitate lapsi forent, commodissima ipsis in se redeundi, poenitentiam agendi, commissa peccata expiandi, & vitam serio emendandi occasio præbetur, ne diu cum suo dedecore, totius Cleri opprobrio, & magno tum Catholicorum, tum Acatholicorum scandalo in publico circumvagari permittantur. Fideli-

delibus vero, dum mature a scandalis Clericorum liberantur, & loco tædiosorum senum, vel alias inhabilium Sacerdotum idoneos Animarum curatores nanciscuntur. Prodest denique universali Christi Domini Nostri Ecclesiæ, ad cujus propagationem ex ejusmodi Domibus, ubi supernumerarii nonnulli sustentari possunt, Sacerdotes aspirante Divina gratia ad missiones in terras hæreticorum, & Infidelium, non secus, ac ex Religiosorum cœtibus viri probi, docti, ac zelosi, educi poterunt, quas eo promptius suscipient, quo certius norunt, quod in senectute, vel alia superveniente inhabilitate post exantlatos in hujusmodi Missionibus labores rursum ad ejusmodi Domum recursum habere possint. Nec adeo magna erit in erigendis, & instruendis, fundandisque ejusmodi Domibus, difficultas, cum in quavis Archidiœcesi, vel saltem ampliore Diœcesi, non nisi una talis Domus sit necessaria, ad quam erigendam, & necessariis rebus instruendam, omnes huic Instituto adjecti Clerici pro facultatum suarum modo concurrent. Itaque bona Ecclesiastica congruæ sustentationi suæ superflua, quæ alias in pios usus expendere deberent, in hunc determinatum pium, valdeque Clericali vitæ convenientem usum præ ceteris expendent, ac relinquent, idque in ea Provincia ubi fuerunt acquisita. Sperari quoque potest fore, ut Deus aliorum quoque Patronorum animos subinde excitet ad hanc piam, totique Ecclesiæ Dei utilem intentionem in opus redigendum.

Quænam personæ, & ob quem finem recipiendæ sint ad Emeritorum Domos!

I.

Ut post exantlatos vitæ activæ labores Sacerdotes senio confecti sine molestia seorsim vitam quietam vivere, & cursum suum in sanctitate feliciter consumare valeant, in quavis Archidiœcesi, vel etiam ampliore quadam Diœcesi Domus aliqua omnibus, tam corporalibus, quam spiritualibus vitæ subsidiis probe instructa erigatur, & fundetur.

II.

Ad hanc Domum primo recipiantur Emeriti, sive Senes Sacerdotes qui in illa Archidiœcesi, vel Diœcesi post multas vitæ activæ impensas operas, reliquum vitæ tempus in majore tranquillitate, & vitæ contemplativæ exercitationibus transigere constanter desideraverint.

III.

Secundo si quos corpore, vel ad obeunda munia Ecclesiastica ob canonicum aliquod Impedimentum ex quocumque casu contractum inhabiles reddi contigerit, recipiantur pariter in Domum Emeritorum, ubi ipsis in charitate omnia vitæ necessaria usque ad vitæ finem subministrentur.

IV.

Tertio si quis Sacerdotum vilescentibus sibi omnibus, quæ in mundo sunt, vehementiore Spiritus Sancti impulsu ad vitæ contemplativæ exercitationes quodammodo rapi videatur, Superiores probato illius spiritu cum consensu Reverendissimi Domini Ordinarii permittere illi poterunt, ut in Domo Emeritorum libere ejusmodi exercitiis vitæ contemplativæ totum se dedere possit.

V.

Quarto qui foris educati, & adulti hoc Clericale Institutum amplecti voluerint in eamdem Domum recipientur, donec eorum vocatione sufficienter explorata, juramentum quatuor punctorum substantialium ad manus Superiorum faciant.

VI.

Quinto supernumerarii Sacerdotes, recenterque ordinati, & exules in hac Domo eo usque commorentur, donec pro iis vacans aliquod beneficium, vel alia occasio eos ad curam Animarum applicandi emerserit.

VII.

In hac Domo delinquentes pœnitentiam statutam a Superioribus, vel (si delictum sit publicum, aut alias ejus qualitas postulare videatur) ab ipsismet Reverendissimis Dominis locorum Ordinariis dictatam, juxta eorumdem ordinationem agant, donec eorum vulnera spiritualia sanentur. Seorsim etiam in eadem Domo Sacerdotes incorrigibiles in custodia perpetua asserventur, donec in pœnitentia vitam suam finiant, vel sinceram, ac constantem emendationem per alia signa præseferant, ut sine proquinquo relapsus periculo prudente Superiorum judicio inde dimtti posse videantur.

De Ordinatione, & dispositione Domorum Emeritorum.

VIII.

Ante omnia circumspicient Superiores hujus Instituti, ut dictæ Domus Emeritorum in loco tuto, sano, & ab hominibus remoto erigantur, medicus etiam ibidem resideat, aut saltem in vicinia ad manum commode haberi possit. Ad formam Domorum instituendæ Juventutis in tres consignationes distinguantur, in quarum prima defectuosi, in secunda animo, corporeque valentes, & denique in tertia pœnitentes, & incorrigibiles seorsim accommodentur.

IX.

In instructione Conclavium pro habitatione singulis deputandorum duo extrema diligenter vitanda sunt: prius est, ne quid necessarium in illis desit, posterius ne quid in iisdem sit superfluum. Quæ necessaria sunt munda sint, & pulchro ordine, suisque in locis disposita, idque quoad fieri potest uniformiter, videlicet mensa, aliquot sedilia, pluteus, atramentarium, & reliqua ad scribendum requisita, scabellum ad meditandum, & alias devotiones flexis genibus exercendas, in cujus medio sit Imago Christi Crucifixi, cum alia quadam Beatissimæ Virginis Imagine, vasculum pro frigida, mantile, & vasculum pro aqua lustrali.

X.

Porro in unoquoque loco Oratorium domesticum constitui debet, in quo consuetæ preces ordinate persolvantur, in hoc Oratorio Altare aliquod Beatissimæ Virginis Mariæ cum Imagine Crucifixi, & aliis ornamentis fiat, quibus mens ad majorem devotionem per Dei gratiam excitari valeat. Subsellia quoque fiant, quibus humana fragilitas inflectendo, aut sedendo sufficienter sublevetur.

XI.

Refectorium mundum sit, & exornetur piis Imaginibus, inter quas præcipua ultima Cœ-

Cœna Domini existat, sit ibidem Cathedra pro lectione ad mensam, cubicula Infirmorum a communi Dormitorio separata juxta Oratorium domesticum constituantur, ex quibus infirmi sacrum, & Confratrum suorum consuetas preces audire possint, in quem finem parietes per ferreos Cancellos prospectum aperiant.

XII.

Dormitoria denique ob multas rationabiles causas, & commoditates ubique locorum, quantum fieri potest, a Conclavibus singulorum in quibus de die habitant separata erunt. In quavis ejusmodi Domo sit horologium domesticum cum turricula, & campana supra Domum pro signis ad exercitia spiritualia dandis.

De fundatione Domorum Emeritorum, deque bonorum temporalium ad easdem pertinentium.

XIII.

Fundatio pro Domo Emeritorum in quavis Archidiœcesi, vel ampliore Diœcesi haberi poterit ex collatione bonorum juxta Const. 19. Sacerdotum uti, & ope, piisque legatis patronorum regulariter observari poterit, ut media pars prædictorum bonorum applicetur ad Domos Emeritorum, & altera media pars ad Domos Juventutis, ita tamen, ut aliis necessariis expensis faciendis pariter satisfiat.

XIV.

Cura bonorum temporalium in prædictis Domibus ad Œconomos spectabit, quorum unus in quavis Archidiœcesi, uti etiam Diœcesi penes Præsidem residebit. Iidem Œconomi in fundatione ejusmodi Domorum provide attendant, ut bona temporalia debita humana severitate conserventur, & ad usus necessarios expendantur.

XV.

Quo ad legata, aliaque a Patronis oblata eorumdem mens observanda erit; unde ea, quæ præcise ad Domos Emeritorum dantur, ad easdem, & non aliter applicentur, quæ vero ad Domos Juventutis sub eadem conditione assignantur, pro iisdem applicentur, quæ vero indifferenter ad bonum Cleri huic Instituto assignantur, juxta prudentem Superiorum dispositionem applicanda erunt.

XVI.

Tam in fundatione Domorum instituendæ Juventutis ex mediis Communitatis, quam Emeritorum expresse dominium, & omnis dispositio huic Instituto illiusque Superioribus reservetur, ut quando quidem in beneficiis continuam successionem (nisi forte ex speciali gratia Patronorum) non habeant, saltem in prædictis Domibus Institutum stabiliter subsistere possit, ut proinde merito Instituti hujus Clerici, & Sacerdotes in dispositione circa bona sua temporalia præcipuam harum Domuum debite fundandarum rationem habere debeant. Facta autem semel sufficiente prædictarum Domorum in aliqua Archidiœcesi, vel Diœcesi fundatione, ea, quæ superesse contigerit in alios pios usus, & tam clericali huic Instituto, quam ipsimet Archiœdiecesi, vel Diœcesi, in qua versantur, proficuos usus expendantur, ut & cura Animarum melius geratur, & ea, quæ Institutum hoc præscribit commodius in praxim redigantur, prout in Domino visum fuerit.

Quinam Superiores in Domibus Emeritorum esse debeant, & quodnam eorum sit officium.

XVII.

In Domo Emeritorum non solum Præses Archidiœcesanus (aut si in Diœcesi quadam ejusmodi Domus sit Præses Diœcesanus) extra visitationem tanquam in proprio suo Domicilio habitabit, verum etiam plures viros prudentes ibidem secum habeat, quorum Consilio in directione sua, & in faciendis dispositionibus suis, saltem, quæ majoris momenti esse videbuntur, semper utatur.

XVIII.

Ad eumdem Præsidem spectabit circa personas senum, Infirmorum, inhabilium, & eorum, qui graviter deliquerunt, provide in Domino disponere. Quod si Præses Archidiœcesanus, vel Diœcesanus in officio Rmi Archiepiscopi, vel Rmi D. Episcopi sit in ejusdem Civitate Principali, vel ubi ejusmodi officium requisiverit, cum aliquot Jurisprudentibus residebit, & quidem in Domo Emeritorum, si quæ in eo loco sit, si vero ejusmodi Domus ibi non sit, extra illam tali loco, quoad fieri poterit, habitabit, ut prudentes quosdam viros seniores, qui hujus Instituti Constitutiones, & scopum callent secum habere, & per literas consulere possit.

XIX.

Superiores, qui immediatam directionem Domuum Emeritorum habent, erunt primo in quavis Domo Superior sub titulo Regentis, sive Directoris, qui non solum ætate, verum magis prudentia, discretione, patientia, humilitate, gravitate, & solicitudine charitatis Jesu Christi maxime inter omnes eminere conspiciatur, qui legem amoris fraterni regalem exacte implere, & omnia omnibus fieri noverit.

XX.

Secundo ex Senioribus Domus unus Pater spiritualis constituatur, qui recenter ordinatos Sacerdotes exerceat, & curam eorum Sacerdotum gerat, qui a Præside suscepti sunt, ut in rebus Instituti ibidem informentur. Præterea ex senioribus præficiatur pro pœnitentibus, qui verbo, & exemplo potens pœnitentes, & incorrigibiles Sacerdotes pro tempore ibidem manentes omnibus modis ad meliorem frugem, & in viam salutis æternæ reducere ex professo studeat.

XXI.

Denique ex iisdem senibus quidam ad hoc idoneus pro excipiendis confessionibus deputetur, qui ordinarie omnium, qui in tali Domo sunt, confessarius existat. Directori Domus adjungatur persona qualificata, quæ Œconomiam administret, ratiocinium super annuos redditus faciat, omniaque necessaria ad culinam, cellam, & pro universa Domo secundum voluntatem Directoris solicita fidelitate dispenset.

XXII.

Singularem Superiores in hisce domibus Infirmorum curam gerant, & ut idem a domesticis fiat, sedulo curabunt, in hunc finem informentur, qualiter Infirmis in charitate, mansuetudine, & patientia inserviant, & Ministerium Marthæ impleant. Nemo verbo, facto, aut vultu torvo illis, ut a manu Dei tactis, & afflictis alteram addat afflictionem. Defectuosis, & Infir-

mis cibus, ac potus singulis dispensetur, prout consilio Medici bonum, & salutare omnibus visum fuerit. Qui animo, & corpore valentes ad refectorium accedere poterunt, una communi mensa fruantur. Defectuosis necessaria ad uniuscujusque cubiculum proprium porrigantur.

XXIII.

Tam Ministerium Culinæ, quam reliquæ Domus idoneis famulis (si fieri possit iis, qui ad dies vitæ in cœlibatu cum hisce Clericis vivere desiderant) committatur, talis vero ordinatio domesticorum, tam pro culina, quam pro Ministerio Domus, & defectuosorum famulatio fieri debet, qualem prudens Superiorum judicium necessarium judicabit.

De Conversatione Sacerdotum, & eorum, qui habitant in Domo Emeritorum.

XXIV.

Sacerdotes emeriti ad solidam omnium virtutum perfectionem pro viribus conentur, utpote qui temporalibus curis, aliisque negociis liberati, majorem facultatem habent ad omnimodam vitæ integritatem incumbendi. Quamobrem viam veræ perfectionis, ac Christianarum virtutum, quæ hominem nostrum tam interiorem, quam exteriorem perficiunt, studiose omnes, & singuli teneant.

XXV.

Præcipue vero se perficiant in studio trium virtutum Theologicarum, in Christiana pietate erga Christum, Deiparam, & omnes Sanctos, in ardore animi ad Divina, in puritate intentionis, in studio solidarum virtutum, in Christiana humilitate, & simplicitate, in prudentia, in scientia practica, & discretiva boni, & mali in agendo, in Spiritu Cælestium consolationum, & appositarum desolationum, ac tentationum, in principiis, & regulis discretionis, quibus informantur contra nequitias concupiscentiæ carnis.

XXVI.

Eum exercitiorum spiritualium cursum, qui in stationibus omnibus huic vitæ Clericali addictis præscriptus est, omnes, & singuli, quantum per vires licet, diligenter observent: ut scilicet mane statuta hora surgant, preces matutinas cum examine conscientiæ simul persolvant, iisque finitis, saltem per mediam horam sacræ meditationi vacent.

XXVII.

Tempus reliquum post meditationem usque ad quadrantem ante prandium recitationi horarum Canonicarum, celebrationi Missæ, rerum Cælestium contemplationi, Sac. Scripturæ, & spiritualium librorum lectioni, aliique piæ occupationi secundum cujusque talentum, & Superiorum directionem singuli utiliter impendant.

XXVIII.

Uno quadrante ante prandium litanias omnium Sanctorum cum aliis consuetis juxta stationes persolvant, tempore prandii, uti & cœnæ, lectio Sacra habeatur, post refectionem per duas horas circiter tempus indifferens relinquatur, postea pro varietate personarum rursum seriæ, utilesque magis occupationes juxta eorumdem Superiorum ordinationem resumentur. Hora tertia post meridiem recitentur vesperæ cum completorio, una hora ante cœnam, vel paulo prius recitetur Matutinum cum Laudibus pro die sequenti, ultimo deinde quadrante ante cœnam fiat præparatio pro meditatione sequentis diei, una hora post cœnam recitabunt Rosarium cui subjungent examen conscientiæ, eo modo, quo in stationibus præscribitur.

XXIX.

Circa Infirmos observetur, quod de charitate, & discretione iisdem exhibenda supra ordinatum est. Cui hic addendum, quod sicut tria sunt genera Infirmorum, ita tribus quoque modis sublevari debeant. Sunt enim Infirmi primo, qui debilem complexionem, aut ab ipsa natura, aut ex accidente alio habentes, charitativa cura, & indulgentia discretionis indigent: Sunt secundo alii Infirmi, qui multis passionibus laborantes a Superioribus, & aliis prudenter supportari debent: Tertio sunt, qui vere morbo aliquo decumbentes cura corporali charitativa opus habent. His omnibus charitativa compassione, & rationabili obsequio, secundum cujusque præsentem necessitatem succurrendum esse charitas Christi requirit. Insuper omnis humanitas possibilis hujusmodi infirmis, & debilibus exhibenda est, ut qui flagellati sunt a Domino (quia corpore Infirmi sunt) a nobis in charitate Christi subleventur.

XXX.

Si qui Superiorum judicio habiles fuerint applicentur ad Sacræ Scripturæ interpretationem, ut sapidiorem genuini sensus nucleum inde eruentes, & breviter annotantes concionatoribus quasi officinam efficacium materiarum ad convertendos peccatores, & hæreticos ad manum porrigant. Inferioris intelligentiæ Sacerdotes in conficiendis munusculis Catechistarum, aliisque similibus pro cujusque capacitate honeste occupentur.

XXXI.

Etsi Sacerdotes in ejusmodi Domo commorantes curam animarum ob senium, vel alias causas ordinarie non sint habituri, pro necessitate tamen locorum ad audiendas Confessiones in Ecclesia propria, vel in subsidium Parochorum in vicinia habitantium pro exigentia temporum, exponantur ii, quos ab Ordinariis approbatos Superiores habiliores judicaverint. Similiter occupabuntur in sermonibus familiaribus ad Populum, in instituendis piis Oratoriis per septimanam aliquoties, in informandis Sacerdotibus, & Clericis circa ritus, & cæremonias Ecclesiasticas, una cum exercitiis spiritualibus, in Missionibus ad Pagos, & Oppida, ubi juxta circumstantias locorum, id requiritur ad nutum Reverendissimorum Ordinariorum, & in aliis similibus piis exercitationibus. Circa alia observabunt Constitutiones, quæ pro Clericis in communi præscriptæ sunt.

De Sacerdotibus, aliisque post studia sua absoluta ad hoc Institutum suscipi desiderantibus in Domo Emeritorum ad tempus bene erudiendis.

XXXII.

In eadem Domo Emeritorum ad tempus aliquot erunt Sacerdotes illi, qui Instituto huic associari desiderant, donec scilicet in principiis spiritualibus, & aliis in hac Clericali vita observandis sufficienter instructi fuerint, norintque mo-

modum meditandi, per examen conscientiæ se se recolligendi, & alia ad profectum in spiritu necessaria.

XXXIII.

Per ordinem quotidie certa determinata hora instruantur circa diurnum cursum precum, & aliarum exercitationum spiritualium, videlicet quas preces, & qua intentione quotidie Clerici persolvere teneantur.

XXXIV.

In his sufficienter exercitati ad exercitium sacræ quotidianæ meditationis, tam speculative, quam practice addiscendum inducantur, ad eum fere modum, qui pro institutione Juventutis est præscriptus.

XXXV.

Præterea per ordinem de Constitutionibus circa temperantiam, cohabitationem socialem Clericorum, communitatem bonorum, separationem mulierum, & denique circa alia hujus Instituti puncta informentur, quantum omnibus communiter scire fuerit necessarium.

XXXVI.

Denique eorum tam homo interior quam exterior, in exercitio virtutum, tam speculative, quam practice instituatur, quomodo videlicet virtutes Christianas exercere, & passiones mortificare, qua item discretione exterius cum hominibus conversari debeant.

XXXVII.

Præcipue tamen exerceantur in humilitate, patientia, & propriæ voluntatis, bonorumque temporalium abnegatione. Ultimo mense fiat brevis prædictorum recapitulatio, qua finita, constantem voluntatem habentes ad exercitia spiritualia inducantur, & postmodum ad juramentum quatuor substantialium admittantur.

XXXVIII.

Toto probationis tempore cursum quotidianum cum Senioribus observabunt, & insuper singulis septimanis bis, die videlicet Jovis, & Sabbati confitebuntur, die vero Dominica, & præcipuis festis ad accipiendum robur animæ Sacra Synaxi reficientur. Ut assuescant in reliqua vita sua ordinaria cibi, potusque dispensatione esse contenti, regulariter, nisi ægrotent, extra tempus prandii, & cœnæ abstineant.

Quomodo Delinquentes in Domo Emeritorum accommodandi, & tractandi sint.

XXXIX.

In Superiori contignatione Domus Emeritorum pro Clericis, & Sacerdotibus graviter delinquentibus, aut incorrigibilibus separetur locus, & in aliquot cubicula interdistinguatur, ita tamen ne Emeritis Sacerdotibus molestia, & incommodum causetur, eorum fenestræ ferreis clathris bene muniantur; Januæ clausuram ad prohibendum exitum habeant, ad quem solus Superior claves sibi retinebit: medium Januæ ad deferendos cibos, aliaque necessaria sic accommodetur, ut possit occludi.

XL.

Ad honestatem Clericalem salvam conservandam, & veram charitatem ostendendam etiam discoli in Domo Emeritorum mediocri victu sustententur, lecto quoque, & alio necessario vestitu, quantum pœnitenti ad conservandam corporis munditiem concedi potest, non priventur.

XLI.

Cursum quotidianorum exercitiorum spiritualium omnibus hujus Instituti Clericis communem quotidie pro se persolvant: reliquum tempus in consideratione, & seria detestatione peccatorum suorum, librorum lectione, & voluntaria ejusmodi exercitiorum susceptione, quæ tum ad expianda peccata, tum ad extirpanda vitia præcipue conducant, pie, utiliterque transigant. Cappella domestica sic approximata eorum habitationi pateat, ut omnes quotidie per cancellos prospicientes audire sacrum valeant.

XLII.

Pater eorum spiritualis frequenter eos sermonibus exhortetur ad patientiam in subeunda statuta pœnitentia, consoletur pusillanimes, puniat delinquentes, compescat insolentes, singulis octo diebus confiteantur, & communicent, quod præcipuis anni diebus festis similiter ipsis permittatur, dummodo digni ad hoc inveniantur.

XLIII.

Nemo ad ipsorum colloquium ordinarie admittetur, nisi Pater spiritualis, & Superior, quosque admittere eidem Superiori in Domino visum fuerit. In morbis eorum cura habeatur, eademque charitas exibeatur, quæ superius pro aliis Clericis infirmis fuit instituta, similiter tractentur mortui, si pie in Domino obierint.

XLIV.

Quod si quis solidis argumentis veram emendationem præsetulerit, sufficienterque pœnitentiam super peccata perpetrata egerit, Superior pro sua discretione, cum præscitu, & consensu Reverendissimi Ordinarii, eum liberabit, & cum senioribus vitam degere permittet, si alio utiliter, & secure, & absque scandalo destinari non possit.

§.1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. *Preces dictorum Clericorum.*

§.2. Nos igitur eosdem exponentes, quorum strenuos in vinea Dñi labores ad animarum salutem multum utilitatis allaturos esse in Dño speramus, ampliori favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis nonnullorum, ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum ex dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis ad suprascriptas Constitutiones examinandas a Nobis specialiter deputatæ, quæ rem mature discussit, consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Confirmatio relatarum Constitutionum.*

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, *Clausulæ.*

ri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVII. Apr. MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLIV.

Dat. 26. Aug. 1684. An. 8.

Erigitur Congregatio Benedictino-Bavarica sub titulo SS. Angelorum Custodum.

Constitutiones hujus Congreg. confirmantur Constit. ed. 1686., Feb. 6., P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circumspecta Romani Potificis, cui agri Dominici cura divinitus credita est, providentia, in id præcipue solicitis studiis incumbit, ut monasticam, regularemque disciplinam, sicubi collapsa est, modis congruis, restituere satagat; ubi vero Domino benedicente viget, Apostolicæ benignitatis favoribus foveat, & excolat, quoad perfectæ maturitatis frugem adspirante superni favoris auxilio provecta Ecclesiam Dei uberioribus in dies bonorum operum lætificet incrementis. Ideo nos ad pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam evecti, in id ipsum peculiari studio, summaque animi contentione incumbimus, eoque etiam tendentia virorum Religiosorum Altissimi obsequiis sub suavi monasticæ vitæ jugo mancipatorum vota, ac laudabilia orthodoxorum Principum avitæ fidei, & Christianæ religionis tuendæ, & propagandæ zelo, aliisque multiplicibus virtutum decoribus conspicuorum studia paterna charitate complectimur, & pro data nobis coelitus potestate Monachorum, & aliorum Religiosorum virorum Congregationes interdum instituimus, sicut personarum, locorum, rerum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium, ad monasticæ, regularisque disciplinæ incrementum, & foelicem progressum, spiritualemque Christifidelium ædificationem, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Cælestinus Abbas exempti Monasterii Sancti Emmerami Ratisbonensis, necnon Monasterii Reichenbachensis, in Palatinatu Superiori Administrator, Romanus Abbas Monasterii superioris Quercus vulgo Obernaltaich, necnon Monasterii Michaffeldensis in eodem Palatinatu Superiori Administrator, Dionysius Abbas Monasterii Pruseningensis, ac Monasteriorum Endorffensis, & Weissontensis itidem in Palatinatu Superiori Administrator, Gregorius Abbas Monasterii Cellæ Beatæ Mariæ Virginis prope Ratisbonam, Antonius Abbas Monasterii Malerstorffensis, Bernardus Abbas Monasterii Tergernseensis, Rupertus Abbas Monasterii SS. Martini, & Aniani in Ros ad Œnum, Gregorius Abbas Monasterii in Scheurn, Engelbertus Abbas Monasterii in Atl, seu Atlensis, Benedictus Ruedolph Abbas Monasterii in Weichenstephan prope Frisingam, Placidus Abbas Monasterii Benedictoburani, Maurus Ranbechk Abbas Monasterii Montis Sancti Andecko, Leonardus Weiss Abbas Monasterii Wessembrunensis, & Benedictus Abbas Monasterii Therhauptensis Ordinis Sancti Benedicti, provide, prudenterque considerantes Monasteria a se invicem separata de præsenti reperiri; aliorum vero Monasteriorum dicti Ordinis Congregationes, & præsertim Helveticam, auctoritate Apostolica institutas, Monasticæ disciplinæ, piæque conversationis, & bonorum operum laude, ac pacifica, felicisque gubernii bono, necnon sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studiis eximie florere, unioni præfatorum suorum respective Monasteriorum in Congregationem ab hac Sancta Sede erigendam unanimi voto consenserint, & dilectus filius nobilis Juvenis Maximilianus Emmanuel utriusque Bavariæ Dux, Sacri Romani Imperii Princeps Elector, & bon. mem. Ferdinandi Mariæ, & Maximiliani suorum Genitoris, & Avi pariter dum vixerunt Bavariæ Ducum, dictique Imperii Principum Electorum, vestigiis inhærentes, pro eo, quo flagrat, Domus Dei zelo, unionem Monasteriorum, & institutionem novæ Congregationis hujusmodi fieri magnopere exoptet. Nos qui Monasticam, regularemque disciplinam quantum Nobis ex alto conceditur confovere, atque promovere omni studio contendimus, piis Abbatum prædictorum desideriis Apostolica charitate benedicentes, ac præclara, omnique laudum præconio digna memorati Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Electoris, qui florens juventa, & fervens pietate, tam egregie Christianæ fortitudinis, atque prudentiæ specimina in bello contra Turcas strenue gerendo dedit, novisque decoribus in dies, Domino benedicente, summa cum animi nostri lætitia magis, magisque inclarescit, erga res Ecclesiasticas studia plurimum in Domino commendantes, dictorumque Abbatum singulares personas a quibusvis excommunicatio-

Abbatum vota pro unione suorum Monasteriorum.

Item Ducis Bavariæ, qui & commendatur.

cationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in Dominio prædicti Maximiliani Emmanuelis Ducis, & Principis Electoris respective existentia, in unum corpus unimus, & conjungimus, sicque unita, & conjuncta, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis, illis, ut infra dicetur aggreganda, in novam Congregationem sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam ad instar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus. Ac ipsam novam Congregationem sic erectam, & institutam, ejusque Monasteria, & loca Regularia, illorumque Abbates, Monachos, & bona quæcumque ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinariorum, itaut illi in novam Congregationem, Monasteria, loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem quovis prætextu, & ex quacunque causa habere, & exercere non possint) salvo tamen eisdem Ordinariis locorum, quoad Monasteria prædicta, quæ eorum ordinariæ jurisdictioni hactenus subjecta fuerunt, & in Libris Cameræ Apostolicæ descripta non sunt, jure confirmandi Abbates, & quoad omnia Monasteria, salvis aliis juribus, eisdem vigore Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum competentibus (tanquam Sedis Apostolicæ delegatis) harum serie eximimus, & liberamus. Præterea eidem Congregationi sic de novo erectæ, & institutæ, alia quæcumque Monasteria dicti Ordinis in Dominio præfato consistentia, quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint, sive quorum Abbates, & Conventus, aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen si quæ sint in dicto Dominio constituta, Monasteriis, Congregationi Salisburgensi, aut aliis quibuscumque Congregationibus canonice congregatis) sibi aggregandi, necnon pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede prædicta fuerunt expresse confirmata, efformandi facultatem motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Erectio dictæ Congregationis adinstar alterius Helveticæ.

Ea eximitur ab Ordinariorum jurisdictione.

Donatur facultate aggregandi alia Monasteria, & condendi Constitutiones.

Clausulæ.

§.2. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis, seu eorum aliquod jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, cuicuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari.

§.3. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, illorumque respective Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuslibet, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantiscumque vicibus iteratim confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime servatis, & specificatis respective haben-

habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXVI. Aug. MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLV.

Dat. 31. Aug. 1684. An. 8.

Statuitur, ut Fratres Laici Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in posterum non eligantur in Consultores.

Hujus Congregationis Regula confirmata fuit a Greg. XIV. Const. ed. 1591., Septemb. 21. P. 1., & deinde reformata a Clem. VIII. Const. ed. 1600., Decemb. 29. P. 9. Ab Alex. VII. Const. ed. 1662., Decemb. 6. P. 8. statutum fuit, Clericos præferendos esse Laicis omnibus in functionibus, & ab Innocent. XII. iidem Laici privati fuere voce activa, & passiva Const. ed. 1697., Aug. 20. P. 7.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Baptista Lasagna Præfectus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, quod licet per quandam Constitutionem fel. rec. Gregorii XIV. Prædecessoris Nostri super confirmatione Instituti dictæ Congregationis emanatam, ordinatum fuisset, ut eadem Congregatio per unum Præfectum Generalem, & quatuor Consultores idoneos, qui perpetui essent, hoc est ad sui vitam in suis Officiis respective durarent, regi deberet, nec ulla de Fratribus Laicis ipsius Congregationis ad officia Consultorum hujusmodi eligendis, seu assumendis in eadem Constitutione mentio facta fuisset, nihilominus per Constitutiones Congregationis præfatæ subinde conditas, & a rec. mem: Clemente Papa VIII. Prædecessore pariter Nostro confirmatas, abrogata officiorum perpetuitate specialiter ordinatum fuit, ut ex quatuor Consultoribus prædictis duo Sacerdotes, & duo Fratres Laici eligerentur. Cum enim præcipuum dictæ Congregationis Institutum sit Ministerium Spirituale curationis Animarum, quo ad Sacerdotes; Secundarium vero Ministerium Misericordiæ corporalis Infirmis impendendæ, quod ad Fratres Laicos respective spectat; existimatum fuit conveniens esse, ut quandoquidem Congregatio præfata tunc temporis Nosocomiorum servitio, per Sacerdotes quidem quoad procurationem salutis Animarum, per Fratres Laicos vero quoad curam corporalem Infirmorum, operam dabat, dicti Fratres Laici, qui onus misericordiæ corporalis, cum assistentia, & continua habitatione in Nosocosomiis hujusmodi sustinebant, in partem regiminis, assumerentur. Verum quia tunc prævidebatur fieri posse, ut Sedes Apostolica ministerium inserviendi cum continua habitatione in dictis Nosocomiis tolleret, aut illud per Patronos, & Administratores eorumdem prohiberetur; ideo ordinatum, atque stabilitum fuit, ut in his casibus continuaretur Institutum inserviendi Infirmis cum assistentia diurna, & nocturna in Domibus privatorum, ac carceribus, & ubicumque opus foret. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Constitutiones quidem prædictæ hactenus servatæ fuerint; servitium vero, & residentia in Nosocomiis hujusmodi omnino cessaverit, nec præter Januense ullum Nosocomium ad curam Religiosorum dictæ Congregationis remanserit, ac proinde Fratres Laici, quibus onus misericordiæ corporalis incumbebat nullum præstent servitium, nisi associationem Sacerdotum, quibus secundum Institutum supradictum præcipua cura assistendi moribundis, eorumque animarum salutem procurandi incumbit: Cumque iidem Fratres Laici ad gubernium præfatæ Congregationis sint omnino inutiles, quippe qui rudes, & literarum imperiti aliena suffragia, & auctoritatem cæco obsequio, ut plurimum sequantur. Nobis propterea dictus Joannes Baptista Præfectus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Juxta Constitutiones duo Laici esse debent Consultores.

Causæ novi Statuti.

Preces Præfecti Generalis.

§.1. Nos igitur ex commissi Nobis divinitus Pastoralis officii debito ad ea, quæ recto ejusdem Congregationis gubernio conducibilia sunt favorabiliter intendentes, dictumque Joannem Baptistam specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero nullus Frater Laicus dictæ Congregationis in Consultorem ipsius Congregationis eligatur, seu assumatur, sed quatuor Consultores Congregationis hujusmodi omnes ex Presbyteris expresse professis ejusdem Congregationis eligi, seu assumi debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum prædictum.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet con-

concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Augusti MDCLXXXIV. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

CXLVI.

Dat. 15. Novemb. An. 9.

Confirmantur erectio, & Constitutiones Congregationis Presbyterorum, & Clericorum Sancti Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe.

Aliæ similes Congregationes approbatæ fuerunt ab hoc Pontifice Const. ed. 1693., Maji 20., P. 7., & Const. ed. 1690. Sept. 13., P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere ad ea, quæ Christianæ charitatis, atque pietatis opera ubique locorum, præsertim in hac Alma Urbe Nostra, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue promanant modis congruis promoventur, favorabiliter intendentes, Congregationes Christifidelium in id ipsum laudabili studio incumbentes Apostolico favore prosequimur, & circa earum statum recte, atque ordine disponendum datæ nobis a Domino potestatis pariter libenter interponimus, factasque pro illarum felici regimine, & gubernio Constitutiones Apostolici muniminis præsidio constabilimus sicut omnibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ac pietatis incrementum, & felicem progressum salubriter in Domino expedire arbitramur.

Species facti quod iterum describitur in sequenti Decreto.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri, seu Clerici Congregationis sub titulo S. Josephi in Ecclesia S. Pantaleonis de Urbe præfata institutæ, quod dudum fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster Confraternitatem, seu Congregationem sub titulo, seu denominatione Mortificationis in Oratorio Purificationis Beatæ Mariæ Virginis prope Ecclesiam S. Laurentii in Damaso de eadem Urbe sito, ad supplicationem tunc in humanis agentis Pauli Mottæ per quasdam suas in simili forma Brevis literas anno 1620. expeditas erexit, & subinde rec. me. Innocentius Papa X. etiam Prædecessor Noster eandem Congregationem sub titulo, seu invocatione Sancti Josephi de novo erectam per quasdam suas pariter in forma Brevis literas anno 1649. emanatas in præfatam Ecclesiam Sancti Pantaleonis in Montibus de Urbe transtulit, ubi nonnulli Presbyteri ipsius Congregationis convivebant, sub quorum directione alii Confratres non conviventes ad obeunda spiritualia eorum exercitia conveniebant. Verum cum dicti non conviventes Congregationem hujusmodi deseruissent, nec ad ullum exercitium a triginta circiter annis convenirent; præfati Presbyteri conviventes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eosdem non conviventes, tanquam impedimentum Dei servitio præstantes, a dicta Congregatione removeri mandaremus, ipsisque Presbyteris Constitutiones pro felici eorum Congregationis gubernio edendi facultatem tribueremus. Cumque Nos supplicem libellum super hoc pro eorum parte Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum dictæ Urbis auctoritate Apostolica institutam remisissemus; ab eadem Congregatione Cardinalium, & Prælatorum in Visitatorem Ecclesiæ S. Pantaleonis, & Congregationis S. Josephi præfatorum electus fuit dilectus filius noster Felix ejusdem S.R.E. Diaconus Cardinalis Rospigliosius nuncupatus, qui cum in actu Visitationis multas inordinationes tam in spiritualibus, quam in temporalibus ex illa conviventium unione enatas esse comperisset, præfatæ Congregationi Cardinalium, & Prælatorum retulit sibi videri expedire, ut ad erectionem formalis Congregationis pro solis Presbyteris, & Clericis, qui conviverent, deveniretur, exclusis omnibus non conviventibus, quibus tamen præstaretur commoditas Oratorii, in quod ad spiritualia exercitia sub directione alicujus ex dictis Presbyteris conviventibus obeunda convenire valerent; utque Constitutiones, quas pro felici, prosperoque Congregationis conviventium hujusmodi regimine, & gubernio, a quondam Mariano Socino, dum vixit Presbytero Sæculari Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii de Urbe jam firmatas, seu compilatas repererat, approbarentur. Porro eadem Congregatio Cardinalium, & Prælatorum, audita, & examinata Felicis Cardinalis relatione hujusmodi, auditis quoque pluries partibus tam in voce, quam in scriptis informantibus, ejusdem Felicis Cardinalis votum, sive sententiam hujusmodi per duo Decreta die 16. Septembris 1683., & die 13. Januarii proxime præteriti respective emanata, approbavit, ipsorumque Decretorum executionem dilecto etiam filio Nostro Gaspari S.R.E. præfatæ Presbytero Cardinali de Carpineo nuncupato, Nostro in Urbe præfata Vicario in spiritualibus generali commisit. Ipse vero Gaspar Cardinalis, & Vicarius, in vim Decretorum hujusmodi, prædictam Congregationem S. Josephi apud supradictam Ecclesiam S. Pantaleonis pro conviventibus, & non conviventibus jampridem, ut præfertur, erectam in Congregationem pro Sacerdotibus, & Clericis tantum in ipsa conviventibus restrinxit, & reduxit, & denuo quatenus opus esset erexit, & instituit, eosdemque conviventes nomine Congregationis hujusmodi corpus legitime constituere decrevit, exclusis omnibus non conviventibus a corpore ejusdem Congregationis, quibus tamen pro eorum exercitiis spiritualibus sub alicujus ex Presbyteris conviventibus directione peragendis, Oratorium assignavit, ac Constitutiones prædictas jam revisas approbavit, & confirmavit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Gasparis Cardinalis Decreto desuper emanato, cui eædem Constitutiones de verbo ad verbum insertæ sunt, tenoris, qui sequitur videlicet.

Erecta fuit hæc Congregatio sub titulo. *Mortificationis*, & deinde translata ad d. Ecclesiam sub invocatione S. Josephi.

Ex voto Cardin. Visitatoris excludendi erant a Congregatione Presbyteri non Conviventes, pro quibus erigendum Oratorium, & conviventium Constitutiones approbandæ.

Commissa fuit Card. Vicario executio dicti Voti

Fidem

Fidem facio per præsentes Ego infrascriptus Tribunalis Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Vicarii Secretarius, qualiter in currenti libro Decretorum adest infrascriptum Decretum tenoris sequentis videlicet.

Decretum Card. Vicarii cum dd. Constitutionibus, & nonnullis adjunctis.

Die quinta Septembris 1684. Pro RR. Sacerdotibus conviventibus in Domo Sancti Pantaleonis ad Montes, contra quoscumqne &c. comparuit coram Emo, & Reverendissimo Domino Gaspare de Carpineo SSmi D. Nostri Papæ Vicario Generali &c. meque &c. R. P. Joannes Paulus de Rocchis uti Procurator Sacerdotum Conviventium, atque Eminentiæ suæ suppliciter exposuit, quod alias ad preces, & cooperationem quondam R. Sacerdotis Pauli Mottæ auctoritate Apostolica, & per Breve fa. mem. Pauli Papæ V. sub die 30. Junii 1620. Confraternitas, seu Congregatio de Mortificatione nuncupata sub invocatione Purificationis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia, seu Oratorio Purificationis Beatæ Mariæ prope Ecclesiam S. Laurentii in Damaso de Urbe erecta, & instituta fuit, quæ postmodum Confraternitas, seu Congregatio ad Ecclesiam Sancti Pantaleonis in Montibus per Breve fa. me. Innocentii Papæ X. sub die 7. Octobris 1649., & sub denominatione Sancti Josephi, & Purificationis Beatæ Mariæ translata, & denuo erecta, ibique tam per Sacerdotes conviventes, quam etiam per alios Sacerdotes, & Laicos non conviventes exercita reperitur. Nuper vero animadverso, quod præfati non conviventes impedimento potius quam auxilio Confratribus conviventibus Oratoribus in eorum spiritualibus exercitiis aderant, iidem Oratores preces Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XI. porrexerunt pro segregatione, & remotione dictorum non conviventium, & stabilimento formalis Congregationis ipsorum Sacerdotum, & Clericorum conviventium tantum, sub certis regulis, & Constitutionibus zelo, & prudentia Venerabilis me. Patris Mariani Sozzini compilatis, & dispositis, quas facto Eminentiæ suæ exhibuerunt tenoris &c. idemque Sanctissimus preces prædictas ad Sacram Congregationem Visitationis Apostolicæ remisit, quæ super præmissis Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Felicem Cardinalem Rospigliosum in Visitatorem, assignato Caodjutore R.P.D. Piccolomineo specialiter deputavit, idem Eminentissimus Visitator censuit erigendam esse formiter Congregationem conviventium tantum, exclusis Confratribus prædictis non conviventibus a gubernio, & dispositione eorum, quæ ad Congregationem prædictam conviventium pertinent, & reservata solummodo eisdem facultate se congregandi, & opera pietatis exercendi in Mansione, seu Oratorio pro exercitiis prædictis sub directione Sacerdotum conviventium exequendis, ad cujus Visitationis tenorem Sacra Congregatio suum Decretum, & commissionem E. V. directam interposuit sub diebus 16. Septembris 1683., & 13. Januarii 1684. Qua propter Oratores præfati ad executionem ipsius Decreti, & ad erectionem ejusdem Congregationis sub titulo S. Josephi, & approbationem præfatarum Constitutionum procedi petunt, & instant, omni &c. Qui Emus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Vicarius sedens &c. visa relatione ejusdem Eminentissimi Domini Cardinalis Felicis Rospigliosi, & commissione prædicta, ejusdem relationis vigore sibi facta, visis memoratis Constitutionibus ejusdem Venerabilis Congregationis Sancti Josephi in Ecclesia Sancti Pantaleonis ad Montes tenoris hic inserti, videlicet:

CONSTITUZIONI.

Della Congregazione di S. Gioseppe.

CAPITOLO PRIMO.

Degl' Esercizj della Congregazione.

Constitutiones prædictæ.

Perche l'Orazione deve essere il primo, e principal esercizio della Congregazione di S. Gioseppe, col dicui mezzo a' Padri, che in essa conviveranno, si renderà più facile l'osservanza delle Regole, si manterrà viva la carità, e sempre più si avanzaranno nel servizio di Dio, però dovrà ogn'uno ogni mattina fare un' ora d'Orazione mentale da per se privatamente nella sua Camera. E la sera al tocco dell' Ave Maria converranno tutti nell'Oratorio, ove premessa una breve meditazione, si tratterranno per lo spazio di mezz'ora ad orar mentalmente, dopo di che ne' giorni di Lunedì, Mercoledì, e Venerdì, ed in ciascuno della Settimana Santa, si farà la disciplina, e ne gl'altri in luogo della disciplina, si recitaranno le Litanie de' Santi, fuor che ne' giorni di Sabbato, ne' quali si recitaranno quelle della Beatissima Vergine Avvocata particolare della nostra Congregazione, ed a quest' esercizio, si darà adito a tutti quelli, che vorranno concorrervi, eccetto che a Donne, e Bambini &c.

2. Si assegnerà in Chiesa per beneficio de' Confluenti un numero determinato de' Confessori, i quali assisteranno al Confessionario tutte le mattine di festa, ed ogni Mercoledì, e Venerdì, quando dal Rettore non fossero dispensati per giuste cause.

3. La Domenica dopo l'ora del Vespero, si porrà il Santissimo Sagramento per spazio d'un' ora, o poco più, a cui dovranno intervenire tutti con Cotte, e dopo un quarto d'Orazione mentale, si farà un Sermone di circa mez'ora, si recitaranno alcune brevi Orazioni in onore di S. Gioseppe, e si darà al Popolo la benedizione, e s' abbia cura per quanto si può di non ammettere a sermoneggiare Sacerdoti stranieri, ma sarà quest'Offizio de' Padri, come esercizio proprio dell'Istituto, osservandosi l'ordine dell' anzianità da ciascuno per giro. Si elegga un Padre, il quale due, o più volte il mese, secondo che giudicarà esser espediente, dovrà tenere una conferenza a' Sacerdoti stranieri, in cui trattarà di materie morali, Ecclesiastiche, e spirituali, acciochè, si rendino capaci al governo de' Monasterj di Monache, e per altri impieghi, per i quali volessero di loro servirsi i Superiori di Roma. E si preparerà una stanza a modo di Oratorio per i Fratelli non conviventi del medesimo Oratorio, ove possino far le loro devozioni sotto la direzione di un de' Padri. Questo ristretto però si osservi, che non ha convenienza alcuna con la nostra Congregazione; Onde i Sacerdoti e li Fratelli, che vi concorreranno, dovranno riconoscere, che quest' esercizio si fa loro da' Padri per carità, nè potranno mai pretendere d'avere alcuna parte col nostro Istituto.

4. Per mantenere la Congregazione netta da'di-

da' difetti, e per promovere magiormente il fervore, ed il servizio di Dio, si farà ogni mese l'accusa delle colpe, ove interverranno non solamente i Novizj, e quelli, che si ritroveranno a prova come forastieri, ma tutti i Sacerdoti, e Padri di Congregazione, con questa differenza però, che i forastieri, e Novizj detta che averanno la colpa, dovranno partire, e lasciare, che i Padri proseguischino da per loro questo sì profittevole, e santo Esercizio.

5. Ciascuno, che convivera tra'nostri, potrà eleggersi il Confessore a suo libito, purchè si confessi da' Sacerdoti di Casa, ed approvati dal Signor Cardinal Vicario.

CAPITOLO SECONDO.

Del Convitto.

1. Perchè nelle Comunità l'inosservanza delle Regole, ed il torpore nel servizio di Dio sogliono aver principio per l'ordinario dalle singolarità, che ad alcuni si permettano senza legitime cause, pertanto acciochè nella nostra Congregazione si mantenga sempre vivo il fervore, dovrà farsi la mensa comune, in cui espressamente si proibiscono le vivande particolari, eccetto che a gl'Infermi, e Convalescenti con il consenso del Rettore, ma ciascuno si contentarà di ciò, che a lui sarà dato, ed acciocchè con il corpo si nutrisca la mente ancora di santi, ed eruditi pensieri, si darà principio tanto al pranzo, quanto alla cena colla lezione della Sacra Scrittura, e poi si seguiterà con un altro libro volgare, fino a tanto, che sarà dato il segno dal Rettore, o da chi presiede in suo luogo, dopo la quale si proporranno da uno de'Sacerdoti due dubbj, uno di moralità, e l'altro della Scrittura, facili, e chiari, a quali sarà in libertà de gl'altri Sacerdoti, che saranno fuori del Noviziato il rispondere a quello, che loro piacerà, purchè si risponda con brevità, con modestia, e senz'alterazione, e quelli i quali non volessero rispondere non siano astretti, ma sarà lecito loro di rimettersi all'opinione dell'altri. Per poi mantenere lo spirito sollevato, e gl'animi uniti, si contenteranno di trattenersi dopo pranzo, e doppo cena tutt'assieme in ricreazione per lo spazio di un'ora, o vero mezza ad arbitrio del Rettore.

4. Nessuno potrà mai andare a pranzo, a cena, e molto meno a dormire fuori di Casa senza licenza del Rettore, o vero Decano in sua assenza. E quando qualcuno de'Padri sarà occupato in servizio de'Superiori di Roma, procurarà per quanto a lui sarà possibile di ritornare a gl'atti di Comunità, e sopra tutto a mensa, ed a dormire in Congregazione.

3. Non si tenghino Convittori, e ne meno si ammetta alcuno alla mensa co' Padri, senza licenza espressa del Rettore, e se alle volte si giudicasse bene di usar quest'atto di amorevolezza con qualcuno de'confidenti della nostra Congregazione, esaminarà prima bene il Rettore le circostanze, ed avvertirà in questo di non essere facile a concedere licenza.

4. Si farà una sol mensa, o vero due secondo il numero, e comodità de' Padri, alla prima de' quali tutti cercheranno di convenire nel medesimo tempo, lasciando ogn'altra occupazione. E perchè ciascuno, si trovi spicciato, saranno l'ore assegnate a mese per mese, e la mattina da un de' Serventi si daranno diversi segni. Il primo mez'ora avanti, il secondo nell'atto istesso, in cui dovrà incominciarsi la mensa, il qual terminato, si trovaranno tutti al luogo da lavarsi le mani, di dove sino, che saranno giunti alla Camera della ricreazione osservaranno rigoroso silenzio.

5. A mensa per motivo di umiltà dovranno servire i Padri medesimi uno per giorno in giro, da quel servizio nessuno sia essente, ne meno il Rettore, eccetto però gl'Infermi, e Convalescenti, così parimente dal leggere a mensa non sia eccettuato alcuno de'Padri, se non il Rettore pro tempore durante il suo Offizio, e quelli, che avranno compiti cinquant'anni di età, dovendo tutti gl'altri leggere ciascuno per un'intiera settimana per giro.

6. Nel tempo della mensa non si portaranno ambasciate a'Padri, se non allora, che il negozio fosse grave, e non potesse patir dilazione, il che s'osserverà la Domenica, quando starà esposto il Santissimo in Chiesa, e la sera, quando si farà l'Orazione mentale nell'Oratorio.

CAPITOLO TERZO.

Di altre particolarità da osservarsi in Congregazione.

1. Perche la facilità d'indurre forastieri in Casa suol portar sogezione a chi ama di star ritirato, e distrazione a chi studia, è parso conveniente di proibire, che non si ammetta in Casa nessuno, se non fosse persona confidente della nostra Congregazione, ma per comodità di chi vorrà parlare a' Padri, si debbano tener due stanze terrene contigue alla Portaria, ove scenderanno subito, che saranno chiamati dal Portinaro, ed avvertiranno di non ingerirsi mai in negozj secolari, ed a loro non appartenenti, come cosa impropria della nostra Congregazione. E per questa ragione doveranno ancora astenersi i Padri da frequentar la Corte, e la Curia, e quanto più sarà loro possibile, le Case de'Secolari, se non in caso di necessità, e d'Infermità.

2. Non minor premura dovranno aver i Padri di mantenersi lontani, e distaccati da qualsivoglia pretensione di Dignità, ed interesse di robbe, onde a quelli, che saranno occupati da' Superiori di Roma in Confessori straordinarj di Monache, o altro simile impiego, si proibisce di pigliare emolumento alcuno; ma si contentaranno di ricevere il premio solo da Giesù Cristo, alla di cui gloria hanno consacrato le loro fatiche tutti quelli, che sono aggregati nella Congregazione di S.Gioseppe. Se poi i Superiori medesimi, o altri Personaggi di Roma quando vorranno servirsi di qualcuno de'Padri, si compiaceranno di chiederlo, e lasciarne l'elezione al Rettore, restaranno meglio serviti, e si toglierà l'occasione d'ambizione, o emulazione, che potrebbe introdursi in Congregazione.

3. E perchè tutti siano liberi all'esercizj della Congregazione, si proibisce a' Padri di tener Cappelle, le quali abbiano obbligazione di Messe della nostra Chiesa, (esentandosi da questa proibizione solamente quelli, che l'avevano prima, che si facessero le presenti Costituzioni), e per l'istessa ragione non potranno uscire a dir Messa in altre Chiese senza licenza del Rettore, o del Sagrestano in sua assenza.

4. Non potranno i Padri essere Confessori ordi-

ordinarj di Monache, nè accettar cariche, ovvero Offizj, che habbino peso di star fuori di Congregazione, o siano incompatibili con l'osservanza delle nostre Costituzioni, se non fosse per poco tempo, e con licenza del Rettore. Dovranno bensì obbedire, quando saranno richiesti per Confessori straordinarj di Monache, e potranno accettare la direzione, o sopraintendenza al governo spirituale de' Monasterj, quando fosse loro comandato dal Sig. Card. Vicario, o da altri Sig. di Roma.

5. E perchè nelle Comunità non tutti sono di una natura, o di un genio, e spesse volte succede, che passino male sodisfazioni tra quelli, che convivono; trattaranno sempre i Padri tra loro con ogni cortesia, e civiltà, e si compatiranno l'un l'altro; avendo in considerazione, che questa è una sogezzione libera, eletta da ciascuno volontariamente per Cristo, e che non sono legati con altro vincolo, che con quello dell'amore. Onde se mai ne nascesse tra loro differenza alcuna, il Rettore con carità riunisca subito gl'animi, e non permetta mai contenzioni. E se per cagione dell' umana fiacchezza corresse in pubblico qualche parola pungente, quello, che sarà stato il primo, la sera in Refettorio terminata la Mensa dirà la sua colpa, ed ambedue si chiederanno scambievolmente perdono.

6. Nel modo di vestire saranno tutti conformi, e dovrà essere modesto senza seta, e senza zazzera; ma secondo vien ordinato da' Sagri Canoni, e conforme costumano l'altre Congregazioni de' Padri Secolari; ed osservaranno nelle precedenze l'ordine dell'anzianità, precedendo sempre il Rettore a tutti durante il suo Offizio, nel camminare, in qualsivoglia funzione, ed atto comune; ma terminato l' Offizio ritornarà al suo grado, senza alcuna esenzione.

7. Quando poi qualcuno de' Padri per sollievo delle fatiche, o per caggione d'infermità volesse portarsi in Villa, ovvero assentarsi a tempo per qualche suo bisogno da Roma, in questi casi dovrà sempre domandare licenza al Rettore, appresso del quale sarà la facoltà di concederla per tre, o quattro mesi dell'anno; ma se l'assenza esser dovesse più lunga, si richiederà il consenso ancora de' Deputati.

CAPITOLO QUARTO.

De' Soggetti da riceversi in Congregazione.

1. Quanto più i Soggetti saranno idonei, tanto più fervorosamente si esercitarà il culto Divino, e maggiore sarà il progresso della nostra Congregazione, e però si raccomanda a' Padri, che non guardino a raccomandazioni, ma nella recezione di essi, deposto ogni interesse proprio, ed ogni sorte di rispetto umano, abbiano solamente il fine alla gloria di Dio. Per tanto si proibisce loro di non ammettere mai alcuno, sia di qualsivoglia grado, o condizione, se non per conviver tra' nostri. E nemmeno, si dovrà ricevere chi venisse con altro fine, che di servire al Signore; chi non avesse animo di permanenza, e chi per indisposizione di corpo, o di fiacchezza di natura non potesse vivere alla mensa commune. Si vieta parimente il ricevere quelli, che fossero contumaci, o processati, di cattiva opinione, contenziosi, di proprio giudizio, superbi, rozzi, e malanconici.

2. Abili solamente saranno per la nostra Congregazione persone nate di onorata famiglia, di età proporzionata per l'osservanza delle nostre Costituzioni, libera da ogni impegno, capaci di Studio, e di spirito, di buona indole, umili, docili, flessibili, e de quali sempre vi sia speranza di maggior profitto.

3. Chi sentirà chiamarsi da Dio al nostro modo di vivere, dovrà scoprire la sua intenzione al Rettore, da cui si manifestarà a' Deputati, e se da' Deputati sarà giudicato idoneo per il nostro Istituto, il Rettore doverà proporlo nella piena Congregazione di tutti i Padri, de' quali si elegeranno due per pigliare l'informazione, e riferirla al Rettore; e tra tanto sarà in libertà di ciascuno di scoprire il medesimo, se averà motivi relevanti in contrario. Sentita il Rettore l'informazione, se trovarà, che il soggetto, che fa l'istanza abbia quelle condizioni, che richiedono le nostre Costituzioni, dovrà esporlo a' voti segreti di tutti i Padri, de' quali, se due terzi saranno favorevoli, sarà ricevuto, come forastiere tra' nostri; e se mancasse questo numero, si averà per escluso. Sei mesi dovrà tenersi in Casa come Ospite, acciochè egli possa ben considerare il modo di vivere nella nostra Congregazione, e deliberare con più maturità del suo stato; e i Padri osservare la di lui capacità per meglio assicurarsi della vocazione; e non ingannarsi in cosa di tanta premura.

4. Nel corso di questi sei mesi non s'impiegarà in cosa alcuna dell'Istituto propria de' Padri; ma solamente si farà sermoneggiare di quando in quando in Refettorio, acciocchè ogn'uno possa sentire il talento, e l'attitudine, che averà nel discorrere.

5. Terminati sei mesi, se sarà giudicato idoneo per il nostro Istituto, si ammetterà dal Rettore, e Deputati al Noviziato, che dovrà durare due anni. In questo tempo si occuparà meno, che sarà possibile nelle cose esteriori, ma si applicarà solamente ad esercizj di Spirito, ed a Studj. Compito il Noviziato, e stimandosi abile, si ammetterà in Congregazione, al quale ultimo ricevimento concorreranno tutti i Padri con il loro voto, che dovrà darsi in segreto, e i due terzi favorevoli basteranno per includere, e mancando questo numero, si averà per escluso. Se poi sarà incluso, allora dovrà chiamarsi di Congregazione, e non prima. E si osservi, che ciascuno dovrà riceversi con peso di un'annua contribuzione per il suo vitto ad arbitrio de' Padri.

CAPITOLO QUINTO.

Dell'esclusione de' Soggetti.

Prima, che i Soggetti saranno dichiarati di Congregazione cioè tra li due anni, e mezzo dal giorno, che saranno ammessi in Casa, come Ospiti, potranno esser'esclusi, e licenziati solamente dal Rettore, e Deputati per giuste cause; allora poi che terminato il Noviziato saranno stati ammessi, e dichiarati di Congregazione, non potranno essere esclusi, se non da due terzi de' voti di tutti i Padri, e i voti si daranno in segreto. Ne mai si potrà escludere alcuno, se non per grave demerito, e con la precedente cor-

correzione, il qual demerito dovrà essere giudicato dalla medesima Congregazione.

Capitolo Sesto.

Degl'Offizj della Congregazione.

Acciocchè nella nostra Congregazione di S.Gioseppe non nasca disordine, ma si cammini con buone Regole, tanto nel governo economico, quanto nell'osservanza delle Costituzioni, si assegnaranno a'Padri diversi Offizj, tutti con la dipendenza da un capo, come da loro Superiore. Il primo dunque, e principale Offizio sarà quello del Superiore, il quale dovrà chiamarsi con titolo di Padre, ovvero Rettore. Appresso il Rettore verranno i Deputati. Il Padre Spirituale, e sarà quello, che averà la cura di far le conferenze a' Sacerdoti stranieri. Il Ministro. Il Bibliotecario. Il Sagrestano. Il Segretario. L'Infermiere, & il Cassiere, de'quali Offizj si farà la mutazione ogni tre anni.

Capitolo Settimo.

Del Rettore.

1. All'elezione del Rettore dovranno concorrere tutti i Padri, quelli cioè che terminato il Noviziato saranno stati ammessi in Congregazione, i quali non potranno eleggere alcuno, se non avrà compiti quarant'anni d'età, e che almeno non sia stato sei anni tra'nostri da computarsi dall' ultima recezione. E perchè dalla virtù, ed esemplarità del Superiore dipenderà la quiete, la conservazione, e l'augumento della nostra Congregazione, si esortano tutti a deporre ogni passione, qualsivoglia interesse, e rispetto umano, ed elegger quello, che tra tutti, secondo Dio stimaranno il più degno, il più osservante, ed il più idoneo. Darà ciascuno il suo voto in segreto, ed allora sarà fatta canonica l'elezione, quando in uno converrà la maggior parte de'voti.

2. Non abbia il Rettore particolarità di cibi alla Mensa, ne di apparati nella Sagrestia, e terminato l'Offizio, restarà senza alcuna esenzione, e ritornerà al suo luogo secondo l'anzianità e leggerà alla mensa, mentre non sarà dispensato dall'età.

3. Durante il suo Offizio farà la Benedizione alla mensa, dove sederà sempre nel primo luogo, il quale in sua assenza non dovrà mai esser occupato da'Padri; renderà le Grazie, e darà il segno, quando da chi legge terminar si dovrà la Lezione; ed allora che il Rettore sarà impedito, supplirà il più anziano.

4. Cura sarà del Rettore, e in sua assenza del più anziano, che siano osservate le Costituzioni, per il qual fine potrà radunare la Congregazione de'Deputati, ogni volta, che lo giudicarà necessario; e dovrà ancora il Rettore eleggere i Soggetti, quando a lui saranno domandati da'Superiori di Roma.

5. Non potranno il Rettore, e i Deputati eleggere alcuno a confessare in Chiesa, ma dovrà farsi l'elezione de' Confessori dalla piena Congregazione con voti segreti; e quello in cui converranno più voti, sarà l'eletto. In questa elezione non si abbia riguardo alcuno all'anzianità, ma solamente al merito, e chi sarà eletto, si mandi ad esser approvato dal Sig. Cardinal Vicario.

6. Non potrà il Rettore senza il consenso de'Deputati privare alcuno di Offizio, ancorchè le ragioni fossero rilevanti; Ne i Deputati potranno deporre il Rettore; mà se portasse mai il caso, che per grave demerito, si dovesse procedere alla di lui deposizione, si richiederanno due terzi de'voti della piena Congregazione di tutti i Padri. Così ancora se si giudicasse espediente in qualche caso particolare di dover dispensare a qualche circostanza di queste nostre Costituzioni saranno necessarj due terzi de'voti de'Padri.

7. Il Rettore da per sè solo non potrà risolvere negozio alcuno appartenente alla Congregazione: ma se il negozio sarà ordinario, bastarà il consenso de'Deputati; se straordinario, si proporrà in piena Congregazione, e si risolverà con il consenso della maggior parte de'voti.

8. La Congregazione de'Deputati dovrà farsi ogni quindeci giorni, e altre volte occorrendo il bisogno ad arbitrio del Rettore, nella quale ciascuno de'Deputati potrà proporre il negozio, che averà da discorrere; se però la materia fosse tale, che dovesse discorrersi nella piena Congregazione de'Padri, dovrà proporla solamente il Rettore, il quale, se resistesse di farlo, e fosse pertinace, con il consenso della maggior parte de'Deputati, spettarà di proporla a'Deputati medesimi.

9. Si proibisce espressamente al Rettore di spendere di propria autorità più di uno scudo il mese sopra le spese ordinarie per il mantenimento della Casa: onde se gli occorresse di dover far spese di maggior somma fino a cinque scudi il mese, potrà dar licenza la Congregazione de' Deputati, ma per somma maggiore di detti scudi cinque, sarà necessario l'assenzo de'Padri, con il voto delli due terzi.

10. Ogn'anno si rivederanno i conti dell'Amministrazione in piena Congregazione de'Padri, ove publicamente si rappresentarà lo stato di essa, acciocchè a tutti sia noto il debito, o capitale, che fu fatto in quell'anno.

Capitolo Ottavo.

Del Ministro.

1. Il Ministro dovrà eleggersi dal Rettore, e da'Deputati, e appresso il medesimo sarà il governo economico della nostra Congregazione, con la total dipendenza però dal Rettore.

2. Non perciò potrà il Ministro tener in mano il denaro, dovendosi questo indispensabilmente conservare appresso il Padre, che dal Rettore, e Deputati, si eleggerà per Cassiere.

3. Dovrà il Ministro sopraintendere alle riscossioni, e alle liti; ma perchè da questa distrazione potrebbe facilmente nascere il torpore nell'osservanza delle Costituzioni, e ancora rendersi il soggetto odioso appresso gli stranieri; pertanto acciochè si mantenga nella nostra Congregazione sempre vivo il fervore, e si conservino tutti nella stima, e nel rispetto de'Secolari, si commetteranno le riscossioni a un Servente, che dal Rettore, e Deputati sarà stimato il più idoneo, e si darà la cura di comparir in giudizio ad Procuratore, ovvero Sollecitatore.

4. Per i pagamenti poi, che si faranno in nome

me della Congregazione, o per le spese di essa, dovrà fare il mandato il Ministro, e sottoscriversi dal Rettore; e allora il Cassiero pagarà la moneta con riportarne la ricevuta sotto l'istesso Mandato.

CAPITOLO NONO.

Del Segretario.

1. Si eleggerà il Segretario dal Rettore, e da'Deputati, e dovrà tenere due libri, in un de' quali scriverà tutti i Decreti, che si faranno, tanto nelle Congregazioni particolari de' soli Deputati quanto nelle generali di tutti i Padri; e nell'altro notarà tutti quelli, che verranno nella nostra Congregazione, l'anno, il mese, e il giorno quando entraranno, come forastieri, quando si ricevettero per Novizj, e con qual contribuzione, e circostanze furono ammessi di Congregazione.

2. Offizio ancora sarà del Segretario di scriver lettere, e risponder ogni volta, che occorrerà di scrivere, o di rispondere a nome della Congregazione, delle quali dovrà farne il registro in un libro a parte. Al Segretario parimenti spettarà di preparare i voti, quando dovrà farsi l'elezione degl' Offiziali, o la piena Congregazione di tutti i Padri.

CAPITOLO DECIMO.

De' Deputati.

1. Si eleggeranno i Deputati dalla piena Congregazione con voti segreti, facendosi per ciascun Deputato uno scrutinio; e quello in cui converrano più voti sarà l'eletto: e se i voti si dividessero in due Soggetti, o fossero pari, si farà nuovo scrutinio.

2. Ogn'uno darà il suo voto a quello, che stimarà più sperimentato nella prudenza, e più capace di spirito, senza riguardo alcuno ad anzianità, mentre però sia stato cinque anni in Congregazione da computarsi dal giorno, che fu ricevuto, come Ospite.

3. Concorreranno i Deputati nel governo della Congregazione con il Rettore nella maniera, come fu fatta menzione, e in tutto ciò, che da esso saranno richiesti, e se parerà spediente, quello che ha l'offizio di Deputato potrà eleggersi ancor per Ministro, lasciandosi ciò all'arbitrio del Rettore, e de'Deputati medesimi.

4. Di numero non doveranno mai essere più di quattro; ma perchè non nasca confusione, si camminarà con quest'ordine. E quando i Padri di Congregazione saranno meno di dieci, si eleggeranno solamente due Deputati. Dalli dieci alli quindeci, trè, sopra alli quindeci saranno quattro.

CAPITOLO UNDECIMO.

Del Sagrestano.

1. Al Sagrestano apparterrà il governo della Chiesa, e della Sagrestia: sotto la cui custodia saranno le Suppelletili Sagre, con proibizione però di non poter alienare, o imprestare cosa alcuna senza licenza espressa del Rettore, e de' Deputati.

2. Sarà suo peso, che nella Chiesa si cammini con ordine, e con decoro, e con polizia, e a quest'effetto potrà mettere, e levare i Chierici a suo beneplacito.

3. E perchè nella Sagrestia non nasca confusione, dovrà tenere esposte due tavolette, in una delle quali saranno notate tutte le ore a Mese per Mese, in cui ne'giorni di Domenica si dovrà esporre il Santissimo in Chiesa: e nell'altra il tempo, e l'ordine delle Messe, assegnando la prima, e l'ultima da Settimana in Settimana a ciascuno de'Padri per giro. Sopraintenderà ad un Servente, acciocchè ad ore congrue li suoni l'Ave Maria della mattina, di mezzo giorno, e della sera: e acciocchè si dia il segno degl'Esercizj della Domenica, e si accomodi l'Oratorio per l'orazione commune solita a farsi ogni sera.

4. I Padri poi saranno diligenti a celebrare ogn'uno alle sue ore determinate, e all'ora, che sentiranno chiamarsi dal Sagrestano saranno solleciti, e lasceranno ogn'altra applicazione, ancorchè fossero occupati nello Studio, o in sentir Confessioni.

5. Tutti li Padri si vestiranno indifferentemente in un istesso luogo, e con i medesimi paramenti Sagri, senza distinzione di Offizio, di anzianità, o di merito. Per li Forastieri nondimeno, si adopraranno paramenti particolari, e differenti da quelli de'Padri, secondo la qualità de'Soggetti, i quali sarà cura del Sagrestano, che siano trattati con civiltà, e polizia.

6. Il Sagrestano, e tutti gl'altri Padri della nostra Congregazione avvertiranno di non fermarsi in Chiesa a discorrere lungamente con Donna: mà quando saranno da esse chiamati, si spediranno presto, e se il negozio portasse lunghezza, potranno sentirle con commodità nel Confessionario.

CAPITOLO DECIMOSECONDO.

De' Novizj.

1. Novizj, si chiamaranno quelli, che dopo esser stati sei mesi come Forastieri, saranno ammessi alli due anni di approbazione. Camminaranno questi sotto la direzione di uno de'Deputati il più atto a quest'Offizio, da eleggersi dal Rettore con il consenso de'Deputati medesimi, e il Deputato eletto ad aver la cura, e direzione de'Novizj, avvertirà di tenerli sempre esercitati nella virtù, e nello spirito, e applicati per quanto sarà possibile agli Studj sagri.

2. Offizio sarà de'Novizj di assistere ne'giorni di Festa alla Sagrestia, e alla Chiesa; daranno di mano ad accomodare gl'Altari, serviranno ogni giorno a Messa, spesso visitaranno gl'Ospedali, e si esercitaranno in ogn'altra operazione, che loro sarà imposta dal Direttore. Potranno essere dispensati dal Rettore, e da'Deputati per qualche esercizio publico del nostro Instituto; purchè il bisogno sia grave, e non si dispensi con facilità; Onde avvertiranno di tenerli per sempre occupati per quanto sarà possibile in Esercizj proprj de' medesimi Novizj. Terminato poi il Noviziato, e allora, che saranno ammessi, e dichiarati di Congregazione potranno eleggersi dal Rettore, e Deputati a tutti gl'Offizj.

CAPITOLO DECIMOTERZO.

Degl'Infermi.

1. Sarà cura degl'Infermieri, che siano trattati

fati gl'Infermi con tutta la carità, e serviti con ogni diligenza possibile. Onde potrà valersi in ciò di un Servente, e se vedesse l'Infermo non potesse sovvenirsi del necessario con le sue rendite, dovrà l'Infermiere farne parte al Rettore, di cui sarà peso, che gli sia somministrato dalla Congregazione quanto sarà di bisogno.

2. Gravandosi il male, quando l'Infermo sarà dichiarato spedito da'Medici, per tutto il tempo, che sopraviverà sarà sempre assistito da un Padre, e allora che si vedrà vicino a morire si chiamaranno tutti acciocchè resti ajutato in quel punto con le comuni orationi, morto si esporrà in Chiesa con quattro torce, e presente il Cadavere, si faranno celebrare per quell'anima trenta Messe, e con la Messa cantata, e tuttociò dovrà farsi a spese della nostra Congregazione.

3. E perchè restino sempre suffragate le Anime de'Padri, e Benefattori della nostra Casa, si faranno ogn'anno due Anniversarj. Uno il primo giorno non impedito, doppo la Commemorazione de'morti per le Anime di tutti i Padri, e Fratelli defonti; e l'altro il primo giorno non impedito doppo la festa di S. Gioseppe in suffragio delle Anime de'nostri Benefattori, e per quelli, che hanno cooperato all' Erezione di questa nostra Congregazione di S. Gioseppe.

Capitolo Drcimoquarto.

De'Serventi.

1. I Serventi potranno riceversi, e licentiarsi dal solo Rettore, e Deputati per giuste cause, e notabil demerito: saranno questi mantenuti a spese della Congregazione, a cui solamente dovranno servire, e non a Padri particolari. Trattaranno i Padri con ogni riverenza, ed ossequio, e viveranno sotto la disciplina, e direzione del Ministro, al quale, ed al Rettore, e non ad altri doveranno sempre obbedire. Non riceveranno per serventi, se non persone di costumi esemplari, di buon'Indole, e di buona fama: che non siano contumaci, e abbino altro fine, che di servire al Signore, che non passino trent'anni di età, e che non abbino Moglie.

2. Si comunicaranno tutte le feste, e un altro giorno tra la Settimana, che loro si assegnarà dal Ministro: e quando succederà la morte, si esporranno in Chiesa con quattro torce, ciascuno de'Padri nell'istessa mattina, in cui sarà esposto il Cadavere, celebrarà la Messa per l'Anima del Defonto.

§.1. Visa assignatione annuorum scutorum quadraginta quinque monetæ pro complemento annui redditus scutorum tercentum pro Dote ejusdem Congregationis, & onerum illi incumbentium supportatione, facta a R. D. Claudio Joseph Hahè sub die 13. Aprilis 1684. aliisque visis viden., consideratis consideran., & tam auctoritate propria ordinaria, quam vigore facultatum dictæ S. Congregationis Visitationis sibi delegatæ, & omnia &c. prædictam Congregationem S. Joseph apud ipsam Ecclesiam S. Pantaleonis pro Conviventibus, & non Conviventibus, jampridem, ut præfertur erectam in Congregationem pro Sacerdotibus, & Clericis tantum in ipsa Conviventibus sub Regulis, & Constitutionibus prænarratis, sine tamen alicujus voti solemnis emissione, restrinxit, & reduxit, & denuo quatenus opus sit erexit, & instituit, erigit, & instituit. Eidemque annuum perpetuum redditum prædictorum tercentorum scutorum applicat, & & attribuit, atque eosdem Patres Oratores Conviventes, ac pro tempore existentes, hujus ejusdem novæ Congregationis ejusdem Corpus legitime constituere decrevit, exclusis omnibus non Conviventibus a Corpore ejusdem Congregationis, quibus tamen pro tempore eorum exercitiis spiritualibus sub directione alicujus ex Sacerdotibus Conviventibus peragendis, Aulam Superiorem Sacristiæ imminentem cum Altari, & Imagine S. Joseph ante illud appicta, pro Oratorio assignavit, & assignat: utque omnibus, & singulis privilegiis, indultis, & gratiis, quibus aliæ legitimæ Presbyterorum, & Clericorum Sæcularium Congregationes, & Collegia ejusmodi de jure, usu, & consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum libere, & licite gaudere possint, & valeant benigne in Domino concessit, & indulsit; ac proinde omnia bona intuitu ejusdem Congregationis huc usque acquisita, aliaque legata pia, donationes, eleemosynas, & fidelium oblationes in posterum assignandas, & elargiendas eidem Congregationi ex nunc prout ex tunc applicat, & appropriat illorum omnium corporalem, realem, & actualem possessionem libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructusque, redditus, & proventus, jura, & actiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, levare, & recuperare, ac in dictæ Congregationis usum, & utilitatem convertere posse voluit, & mandavit.

Mandatū pro executione supra Decretorum.

Assignatio redditus 300. sc.

Cōcessio privilegiorū similium Congregationum.

§.2. Et demum pro ejusdem gubernio constitutiones prædictas de Eminentiæ suæ Ordine compilatas, & ut præfertur revisas, approbat, & confirmat; reservato sibi jure, per se, vel per alium a se deputandum Computa, & administrationes prædictorum effectuum Congregationis usque ad præsentem diem, necnon quotannis in futurum, & in fine anni revidendi, & examinandi, & insuper præmissis &c. omnia &c. Decretum non solum &c., sed omni &c. supplendo &c. G. Cardinalis Carpineus Vicarius, & Im.-- Raphael Fabrettus Secretarius &c, prout latius in dicto Libro &c. Ad quem &c. In quorum &c. Datum Romæ hac die 16. Septembris 1684. -- Ita est Raphael Fabrettus Secretarius &c.

Card. Vicarius vindicat revisionem computorum.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfati exponentes præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desiderent: nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, restrictionem, & reductionem prædictæ Congregationis S. Josephi pro Conviventibus, & non Conviventibus erectæ in Congregationem pro Presbyteris, & Clericis tantum in ipsa Conviventibus, ipsiusque novæ Congregationis erectionem, & institutionem, ac dicti Oratorii pro non Conviventibus assignationem, necnon supradictarum Constitutionum appro-

Preces dictorum Presbyterorum Cōviventium.

Confirmatio relati Decreti Card. Vicarii.

approbationem, & confirmationem, cæteraque a memorato Gaspare Cardinale, & Vicario facta, & ordinata, ut præfertur, expeditumque desuper Decretum hujusmodi, ac omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.4. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis S. Josephi, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XV. Nov. MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Nono.

CXLVII.

Dat. 24. Jan. 1685. An. 9.

Confirmantur Conventiones initæ inter Fratres Min. de Observantia, & Conventuales Ord. S.Francisci circa primatum in Processionibus, aliisque functionibus Civitatis Iserniен.

Vide Const. ed: 1684., Apr. 14., P. 8. & Inn. XII. Const. ed: 1694. Maji 19. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Procuratores Generales Ordinum Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Conventualium nuncupatorum, quod cum inter Fratres Minores de Observantia Conventus S. Mariæ Gratiarum, ex una, & Fratres Minores Conventuales Conventus S. Francisci Civitatis Iserniеn. ex altera Partibus nonnullæ controversiæ super præcedentia exortæ, & per multos annos cum modica Sæcularium ædificatione, ac cum pacis fraternæ, quæ inter Religiosos regnare deberet, detrimento, agitatæ fuissent; ipsi Exponentes, ut incommodis hujusmodi occurrerent, de suorum respective Ministrorum Generalium mandato, seu consensu, ad concordiam, sive conventionem super præmissis inter se devenerunt, ut Fratribus Minoribus Conventualibus uno anno, & Fratribus Minoribus de Observantia Conventuum prædictorum respective altero, atque ita successive alternis annis præcedentia tam in processionibus publicis, quam in associationibus funerum tribuatur, ita tamen, quod si aliquod Cadaver ad alterorum Ecclesiam Sepulturæ mandandum portetur, illi in propria Ecclesia alteris exteris ibi præsentibus præcedentiæ honorem concedere debeant, & alias prout uberius continetur in scriptura desuper vulgari Italico idiomate confecta, tenoris qui sequitur, videlicet:

1. *Al Nome del Signore. Essendo insorta lite tra PP. Osservanti, e Conventuali della Città d'Isernia Provincia di S. Angelo per la precedenza nelle Processioni, & essendone sortiti perciò molti sconcerti con ammirazione del secolo, e disapori de' moderni Religiosi: Per ovviare a simili inconvenienti, hanno risoluto li PP. Procuratori Generali di dette due Religioni venire fra di loro ad un amichevole concordato d'un'alternativa annuale in perpetuo, cioè, che in tutte le Processioni pubbliche, che si hanno da fare* in futurum *in detta Città, o siano di obligo, o di devozione, debba precedere un anno una Religione, e per un altro l'altra alternativamente, andando ciascheduna sotto la propria Croce: con questo, che li PP. Conventuali debbano prima cominciare l'anno della loro precedenza, qual'anno dovrà principiare dal giorno delli 27. di Settembre dell'anno corrente 1684., fin all'istesso giorno dell'anno 1685. exclusive, nel quale dovranno poi principiare la loro precedenza li PP. Osservanti per un anno susseguente nella medesima forma praticata dalli PP. Conventuali, e così alternativamente, e successivamente* in futurum. Convenzioni fatte da' Padri Procuratori Generali col consenso de' loro PP. Generali.

2. *Che lo stesso ordine di precedenza debba osservarsi anco nell'associazione de' Cadaveri alla Chiesa, ove si portano processionalmente; ed in caso, che alcuno si portasse a sepellire in una Chiesa delle due Religioni, si dia l'onore della precedenza dentro la propria Chiesa alla Religione forastiera.*

3. *Dichiarando in oltre, che per questo concordato non s'intenda fatto minimo pregiudizio ad alcuna delle due Religioni nè in comune, nè in particolare, cedendo in questo caso l'una all'altra ogn' jus e pretensione, che potesse avere in contrario.*

4. *E così dichiarano, e concordano detti Padri Procuratori Generali anche col consentimento de' Padri Rmi Generali di ambe le Religioni, e promettono d'osservare, e far osservare da loro Religiosi di detti Conventi d'Isernia esistenti ivi, adesso, ed in futuro, e per maggior corroborazione di d. amichevole concordato hanno fatta la presente scrittura, quale vogliono, che abbia l'istesso vigore, e forza di astringere l'una all'altra parte, come fosse publico istromento di accordato fatto con tutte le clausole giuridiche, ed obliganti, promettendo parimente detti PP. Procuratori Generali di mandarne ciascheduno un originale di questa publica scrittura, e concordato al Convento de' suoi Religiosi in Isernia, con incaricarne loro la osser-*

osservanza, così dichiarano, concordano, e promettono etiam medio juramento *di osservare in questa, & in ogni altra forma più giuridica, ed obbligante. Data in Roma primo Settembre* 1684. *Frat' Antonio di Campo Basso Procuratore Generale de Minori Osservanti* Loco ✱ Sigilli. *Fr. Vincenzo Maria de Bari Procurator Generale de' Minori Conventuali* Loco ✱ Sigilli.

Preces Procuratorum Gener. §.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri plurimum desiderent: nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis Censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel Causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concordiam, sive Conventionem inter memoratos Procuratores Generales initam, ut præfertur, confectamque desuper scripturam præinsertam, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relatarũ Conventionum.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Conventuum, & Ordinum præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXIV. Jan. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Nono.

CXLVIII.

Dat. 26. Jan. 1685. An. 9. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Cisterciensis circa reformationem Monachorum, & Monialium Poloniæ, Prussiæ, & Lithuaniæ.

Reformatio dicti Ordinis facta fuit ab Alexand. VII. Const. ed. 1666., *Apr.* 19., *Pont.* 12. *Et similia Decreta Capituli Gen. extant Inn. XII. Constitut. ed* 1700., *Febr.* 17. *Pont.* 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Antonius Abbas Monasterii Stamedii, & Procurator Generalis Ordinis Cistercien. quod cum alias per Constitutionem fel. rec. Alexandri PP. VII. prædecessoris nostri die 9. Aprilis 1666. emanatam pro Generali dicti Ordinis reformatione, multa, & maxime circa Abbates, & Superiores statuta fuerint, dictaque Constitutio debite fuerat acceptata in ejusdem Ordinis Capitulo Generali anni sequentis, ac etiam in alio quod anno 1672. celebratum fuit, in quibus diligens habitus est tractatus de ejusdem Constitutionis observatione. Capitulum Generale dicti Ordinis novissime videlicet anno 1683. habitum, juxta quasdam nostras in simili forma Brevis literas illi directas unice intentum restitutioni disciplinæ Regularis, cum accepisset in Polonia, Prussia, & Lithuania minime observari prædictam Constitutionem Apostolicam, variosque abusus irrepsisse in Superiorum, & Monachorum moribus, & agendi ratione, qui scandalo sunt sæcularibus personis, & eis ansam præbent inhiandi administrationi, sive commendis Monasteriorum in illis partibus consistentium, ut his incommodis occurreret, generale Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet: Species facti. Reformatio d. Ord. in Capitulis Gener. recepta.

§.1. Quia Capitulum Generale plene informatum existit de necessitate reformationis Monasteriorum Poloniæ in utroque statu, reverenter commisit Reverendissimo Domino nostro, ut ad illas partes quamprimum accedat, quod si idem Reverendissimus hanc visitationem per se facere non possit, idem Capitulum Generale ipsi supplicavit, ut Visitatorem unum, aut plures mittat in plenaria Ordinis potestate, qui omnia statuant, & reforment, quæ viderint expedire; Interim autem Capitulum Generale mandat, ut ab Abbatibus, Monachis, & Monialibus Poloniæ, & Prussiæ inviolabiliter observetur Breve Alexandri PP. VII., juxta quod mores suos componant. Specialiter autem Capitulum Generale præcipit Abbatibus, ut abstineant a quibuslibet vestibus Sericis, sumptuosis conviviis, numeroso famulatu, & a longa extra Monasteria sua commoratione, bona mensæ suæ Abbatialis in reparatione ædificiorum, & augendo numero Monachorum impendant. Item mittant juniores Monachos ad studia apud Suleovium, aut Paradisum, chorum frequentent, & alia faciant, quæ Abbatibus præscribuntur in capite secundo Regulæ Sancti Benedicti. Commissarius autem Generalis Provinciæ prædictæ Brevis, & præsentis Capituli Generalis executioni invigilet de his eidem Reverendissimo aut deputando, seu deputandis ab ipso Commissariis rationem redditurus. Decretũ Capituli Gener. editum 1683. quo injungitur exequutio Constit. Alex. VII.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ut præfata Alexandri prædecessoris Constitutio, ac Decretum præinsertum inviolabiliter observentur, Abbatesque Monasterii, & Moniales Poloniæ, Prussiæ, & Lithuaniæ illis suos mores conforment, præfatus Joannes Antonius Preces Procuratoris Gen.

tonius Abbas, & Procurator Generalis Decretum hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos piis ipsius Joannis Antonii Abbatis, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertum novissimi Capituli Generalis Decretum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, ipsumque Decretum executioni mandari decernimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Monasteriorum præsertim in Polonia, Prussia, & Lithuania consistentium, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficenter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Januarii MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Nono.

CXLIX.

Declaratur, Clericos Sæculares in communi viventes capaces esse Beneficiorum omnium, frui privilegiis Clericorum Sæcularium, & ordinari posse ad titulum Communitatis.

Dat. 9. Febr. 1685. An. 9.

De Constitutionibus horum Clericorum vide Constit. ed. 1684., Aug. 17. P. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PRospero, felicique Instituti dilectorum filiorum Clericorum Sæcularium in communi viventium statui, & progressui quantum Nobis ex alto conceditur providere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, & aliquorum ex dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis a Nobis specialiter deputatæ consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, eosdem Clericos Sæculares in communi viventes, quorum Institutum, & Constitutiones nuper approbavimus, ex assumptione status, & vitæ communis juxta Institutum, & Constitutiones hujusmodi nullo modo reddi incapaces Beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura animarum, & alias cujuscumque qualitatis, conditionis, vel naturæ existentium, quæ per Clericos Sæculares in Titulum, Commendam, vel administrationem, aut alias quovis modo obtineri consueverunt, ac proinde ipsos Clericos Sæculares in communi viventes, tam præsentes, quam futuros, quæcumque Beneficia Ecclesiastica hujusmodi, quæ de præsenti canonice obtinent, retinere, & alia quælibet, servatis de jure servandis consequi, & obtinere posse; & quatenus ad illa cæteroqui canonice præsententur, vel eligantur, aut alias quovis modo assumantur in illis institui, electionesque de eorum personis factas confirmari posse, & debere in omnibus, & per omnia, perinde ac si Institutum prædictum minime assumpsissent, nec in illo viverent: ita tamen ut ipsi omnibus, & singulis eorumdem Beneficiorum obligationibus satisfaciant, oneraque illis incumbentia supportent, quemadmodum alii Clerici Sæculares illa obtinentes satisfacere, & supportare deberent. Præterea eosdem Clericos in communi viventes, cum Sæculares sint, omnibus, & singulis Clericorum Sæcularium juribus, prærogativis, præeminentiis, immunitatibus, facultatibus, & privilegiis, uti, frui, potiri, & gaudere posse, & debere. Ac demum eisdem Clericis Sæcularibus in communi viventibus, ut licet sufficientem Beneficii, vel patrimonii titulum ad Sacros Ordines de jure requisitum non obtineant, nihilominus de Superioris Generalis dicti Instituti pro tempore existentis licentia, ad titulum Communitatis, sive Instituti prædicti pro arbi-

Clerici prædicti sunt capaces Beneficiorum omnium Sæcularium.

Fruuntur omnibus Juribus, & privilegiis Clericorum Sæcularium.

Possunt ordinari ad titulum Communitatis, quę cósulere debet necessitatibus eorum, qui dimittuntur.

arbitrio, & conscientia Ordinariorum locorum ad Sacros Ordines hujusmodi, servatis alias servandis, promoveri valeant, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus: ea tamen lege, ut si eos subinde dimitti contingat, idem Institutum eis omnia ad congruam eorum sustentationem necessaria subministrare teneatur, idque donec, & quousque eis aliunde sufficienter fuerit provisum, ad id autem præfatus Superior Generalis bona dicti Instituti in forma Juris valida obligare, & hypothecare debeat in manibus eorumdem Ordinariorum, quibus curæ erit sedulo inspicere, an eidem Instituto sufficientes suppetant facultates, ex quibus necessaria, sicut præmittitur Clericis prædictis valeant, supportatis cæteris ipsius Instituti oneribus, subministrari.

Clausulæ. §.1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Februarii MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Nono.

C L.

Dat.12.Febr. 1685.An.9.

Conceditur Ordini Fratrum Prædicatorum facultas habendi plures Campanas in eorum Cœnobiis, seu Domibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti. EXponi nobis nuper fecit dilectus Filius Jacobus Riccius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magister, quod in ejusdem Ordinis primordio illius Fratres nonnisi una Campana utebantur, atque ita per quandam ipsius Ordinis Constitutionem cavetur: Verum in antiquissima Constitutionis hujusmodi declaratione habetur, huic Constitutioni derogatum fuisse per contrariam consuetudinem quasi generalem, non quidem temere inductam, sed ad excitandam Christiani populi devotionem, eamque consuetudinem, quippe jam præscriptam, sine dubio vim legis obtinere. Quare Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita die 19. Novembris 1683. censuit consuetudinem hujusmodi esse servandam. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat felic. rec. Joannes Papa XXII. Prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem, cujus initium *Quia cunctos &c.* edicto perpetuo ordinaverit, quod Religiosi Ordinum Mendicantium in nullo Conventu suo, seu loco plures Campanas haberent sine Sedis Apostolicæ licentia speciali, sed una tantummodo pro loco quolibet essent contenti, & alias prout in eadem Constitutione uberius continetur; Hujus vero Constitutionis vigore, vel prætextu Fratres dicti Ordinis Prædicatorum, qui in suis Conventibus plures Campanas habent, litibus, atque contentionibus vexentur, & in variis Mundi partibus ad diversa Tribunalia distrahantur: Nobis propterea dictus Jacobus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut ad tollendas, & evitandas hujusmodi contentiones, eidem Ordini opportune in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Consuetudo habendi plures Campanas est contra Constitutiones.

Decretum Congr. Reg. pro consuetudine.

Ex Const. Joan. XXII. Mendicantes nequeunt plures Campanas habere sine licentia S.Sedis

Preces Proc. Gen.

§.1. Nos igitur ipsius Jacobi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut Fratres præfati Ordinis Prædicatorum in suis respective Conventibus, seu Domibus Regularibus, sive Ecclesiis ubicumque locorum existentibus plures, & quotquot Magister Generalis ejusdem Ordinis pro tempore existens, sive eorum Prior Provincialis respective determinaverit, Campanas habere, & retinere, illasque ad excitandam Populi devotionem pulsare, & pulsari facere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Cōcessio prædictæ facultatis.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præfata Joannis Præ-

decessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XII. Febr. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Nono.

CLI.

Dat. 2. Febr. 1685. An. 9.

Confirmantur Constitutiones Monialium Recollectarum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum in Hispania.

Ab Innoc. X. confirmatæ fuere Constitutiones Monialium B.M.V. sub Regula S. August. Constit. ed. 1645., Aug. 28. P. 1., & Const. ed. 1676., Decem. 4. Idus, P. 1. approbatæ ab hoc Pontifice Const. Monialium Adorationis SS. Sacramenti in Gallia.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti Apostolatus officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, imponere dignata est salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, ea, quæ pro felici Sacrarum Virginum, & Devotarum Mulierum, quæ oblitæ Populum suum, & Domum Patris sui, divinis obsequiis se se sub suavi Religionis jugo devoverunt, regimine, prosperaque illarum per viam Mandatorum Domini directione pie, prudenterque ordinata, atque constituta esse noscuntur, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter corroboramus; ut illustrior illa portio gregis Christi virtutum monilibus exornata, Cælesti Sponso semper sit acceptior, & lætioribus in dies, illo benedicente, proficiat incrementis.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ferdinandus de Alava Procurator Fratrum Hispaniæ Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, ac dilectarum in Christo Filiarum Monialium Recollectarum nuncupatarum ejusdem Ordinis Superiorum Provinciæ Castellæ, Legionis, & Navarræ Jurisdictioni subjectarum, quod pro felici prosperoque earundem Monialium Regimine, & gubernio confectæ fuerunt vulgari Italico idiomate, sive in illud versæ nonnullæ Constitutiones, quæ a primo eorum Capitulo, quod de Officio Divino inscribitur, incipiendo, sunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

Constitutiones.

Capitolo Primo.

Dell'Offizio Divino.

1. Il più proprio della Religione, è l'assistenza maggiore al culto di Nostro Signore, ed il più principale di quello è la perseveranza alle sue lodi nel Coro, e così si ordina, che si dica in quello ogni giorno l'offizio Divino, conforme al Rito Romano, e s'osserva nella nostra Religione; al quale dovranno assistere tutte le Religiose del Coro, e fuori di quello, se non sia per infermità, o occupazione, che sia legittima, e con licenza della Superiora. Quella, che mancarà senza le suddette circostanze, sia corretta: Quello, che si cantarà, sia senza punto, e tono grave, e nel recitare, e cantare, si osservi una pausa moderata, e il tutto con divozione, di modo che sia di edificazione a chi le sentirà. Li Matutini si diranno sempre alle nove ore della notte, cioè tre ore avanti la mezza notte, e dopo si farà la disciplina nel Coro nelli giorni statuiti, quali sono il Lunedì, Mercoledì, e Venerdì dell'anno se non vi sarà festa, che l'impedisca secondo le Costituzioni: questa duri per lo spazio d'un Miserere recitato con pausa, e divozione con le orazioni prescritte dal Definitorio. Quelle della Settimana Santa durino per lo spazio di tre Miserere.

2. L'Ora Prima si dica con l'altre Ore minori dopo l'Ora dell'Orazione Mentale, se non sarà che per la Solennità si dovessero dire, la Terza, Sesta, e Nona, all'ora della Messa cantata. Nona si dirà nell'ora prima dopo il mezzo giorno dal dì dell'Invenzione della Santa Croce di Maggio fino all'Esaltazione della medesima Santa Croce di Settembre, eccettuati li giorni di digiuno, e ordinati dalla S. Madre Chiesa.

3. Li Vesperi si diranno alle due ore doppo mezzo giorno, eccetto, che nella Quaresima, si diranno all'undeci ore, avanti mezzo giorno.

4. Le Compiete si diranno nel terminare l'ora dell'orazione di dopo mezzo giorno, sonandosi alle cinque ore.

5. La Messa si cantarà nelli giorni Festivi, e in quelli della Prima, e Seconda Classe, e Festività dell'Ordine, Vesperi, e Terza.

6. Li Matutini si cantaranno nella Natività del Signore, e li primi giorni della Pasqua di Resurrezione, e Pentecoste, e nel giorno della SS. Trinità.

7. E nell'altre Solennità si cantarà il *Te Deum laudamus*, e le Laudi, o il *Te Deum* solo, ed anco fino dal Capitolo delle Laudi, e in questo, e nelle Ceremonie si conformaranno sempre con il Ceremoniale dell'Ordine, il quale dovranno tenere in tutti li Conventi della Santa Recollezione. L'Ora Prima si cantarà nella Vigilia della Natività di Nostro Signore in riguardo del Martirologio. L'ora di Nona nel giorno dell'Ascensione del Signore si cantarà nel medesimo tempo della medesima Ora. Si recitarà il Rosario ogni giorno immediatamente dopo Vespero.

7. Le Sorelle Converſe di velo bianco per li Matutini, e Laudi recitino quindeci Pater noſter con quindeci Ave Maria. Per Prima nove; Per Veſperi dieci, e per l'altre Ore ſette.

9. Per il modo di ſonare le Campane, ſi oſſervi quello, che diſpone il Ceremoniale dell' Ordine.

10. Le Novizie entraranno in Comunità nel Coro, recitando il *Miſerere*, e terminate l'Ore uſcirà la Comunità recitando il Salmo *De profundis*, e ciò ſia con ſanta riverenza, e umiltà, che ſerva di edificazione a quelli, che lo ſentono, ed operano.

Capitolo Secondo.

Dell'Orazione Mentale, ed eſame della coſcienza.

1. Uno delli principali fini, per il che ſi dà principio a queſta Santa Riforma è acciò che in vita pefetta, e unite con Dio le ſue Religioſe trattino ſolamente d'Orazione, acciò con purità di vita, e d'anima ſervino allo Spoſo. E così ſi ordina, che ogni giorno vi ſiano due ore d'orazione Mentale, una per la mattina, che ſarà di Paſqua di Reſurrezione ſino alla Croce di Settembre, dalle cinque alle ſei, e dalla Croce ſino alla Reſurrezione dalle ſei alle ſette, ſuonandoſi per mezz'ora prima la Troccola per li Dormitorj, dicendo con voce divota l'avviſo a lodare il Signore: L'altra ſarà dopo mezzo giorno dalle cinque alle ſei, e ambedue ſi cominciaranno con l'Inno *Veni Creator Spiritus*. Si leggerà in punto, ſopra che ſi mediti, e ſi terminarà l'orazione con l'Antifona *Sub tuum præſidium*.

2. Ogni giorno da quando ſi eſce dalli Veſperi ſino toccate le tre, ſi ritirarà ciaſcheduna alla ſua Cella alla lezione ſpirituale, o orazione, e non uſciranno da quella ſino che ſi ſuoni la Campanella della Comunità, e dopò prenderanno li loro lavori ſino alle cinque.

3. L'eſame di coſcienza, ſi farà dopo la Meſſa Conventuale prima di andare al Refettorio, e dopo li matutini prima di ritirarſi.

Capitolo Terzo.

Della Confeſſione, e Comunione.

1. Si confeſſaranno di Comunità, almeno due volte la ſettimana, o le feſte, e ſempre ſarà con il Confeſſore, che vi metterà il noſtro Padre Provinciale, e il Definitorio, il quale dovrà eſſere di lettere, e ſpirito, come ſi richiede per governare anime, che dovranno trattare di tanta perfezione: e in queſto ſi oſſervi quello, che ordina la Coſtituzione conceſſa dalla Santità d'Aleſſandro VII. a tutte le Religioſe del noſtro Ordine, e quello, che diſpone il Sacro Concilio Tridentino, acciò non ſi manchi alla conſolazione interiore delle Religioſe. Parimente ſi comunicaranno due volte ogni ſettimana, e le feſte, laſciando il governo di queſto punto all'arbitrio del prudente Confeſſore, e licenza della Madre Priora, ſe ſi devonò concedere più comunioni delle ſopraddette alle Religioſe, che le chiederanno: oſſervino in queſti giorni una dovuta ritiratezza, e ſilenzio, e ſappiano le Religioſe, che in queſti giorni, non dovranno ricevere viſite nemeno delli Parenti più propinqui, ſe non ſarà in caſo di urgente neceſſità, nè abbiano ricreazione dopò al pranzo nel giorno della Comunione di Comunità ne' giorni più ſolenni, cioè della Natività del Signore, Epifania, Paſqua di Reſurrezione, Pentecoſte, Natività, ed Aſſunta della B. Vergine, SS. Pietro, e Paolo, e tutti i Santi, nè la ſera prima della Comunione di Comunità.

Capitolo Quarto.

Dell'Obedienza, e Povertà in comune, e in particolare.

1. L'Obedienza è quella nella quale ſi fonda il maggiore piacere di Dio, e tutta l'oſſervanza Religioſa, e così tutte le Sorelle obediſchino la Priora, come Madre, conſiderando in quella Iddio per il quale l'obediſcono, e così non dovranno conſiderare a chi ordina, ma al guſto, che in obbedire danno al Signore: Si oſſervi con grande attenzione, quello che circa queſto punto ordina la noſtra Apoſtolica Regola, e ci detta la ragione. Ed anche l'eſſere venute alla S. Recollezione, per eſſere veramente povere amando queſta virtù, e vivendo in perfetta nudità, piaceranno molto al Signore, dal quale fu tanto amata.

2. Per tanto ſi ordina, che neſſuna Religioſa abbia coſa propria nella Cella, nè in altra parte, ed acciò abbia le coſe neceſſarie ogni una, vi ſia una Guardarobba, la quale abbi cura delli abiti, ed altre ſuppellettili, dandoglieli la Tunicella pulita ogni ſettimana, ed ogni altra coſa, che averà di biſogno, ſenza che loro abbino neceſſità d'inquietarſi per cercarle: ed incarichiamo alla Superiora, ed ordiniamo, che tenga tutte le coſe neceſſarie, acciò le Religioſe ſi veſtino, e quella che in ciò ſarà negligente, ſia caſtigata a diſpoſizione del Superiore, etiam con la ſoſpenſione dell'offizio, e le Religioſe non dovranno tenere coſa alcuna per piccola, che ſia ſenza licenza della Superiora, nè cambiare, nè commutare nè dar fuori di Caſa coſa alcuna, ſolo potranno ritenere nella Guardarobba due abiti, due Toccati bianchi, due veli negri, le Toniche, faſcie, ed abiti ſegnati per il ſuo uſo: tutto queſto in potere della Guardarobba; e dello ſteſſo modo vi dovrà eſſere una officina comune (che ſi chiama diſpenſa) dove ſtia quello, che apparterrà al cibo delle Religioſe, e un'altra d'Infermaria con tutte le coſe neceſſarie per regalo dell'Inferme.

3. Nelle Celle non abbino ſolo, che una Croce di legno, e quattro ſtampe di carta, & un ſcabello piccolo per ſedere, ed un ſughero, o ſtora, e un Ceſtello per il ſuo lavoro: li letti ſiano di legno nella forma, che diſpone la Regola, ſopra alcune tavole un Pagliaccio, lenzuoli di ſtame di lana, due coperte bianche, una coperta di ſtamigna, e un cuſcino di tela per capezzale. Non dormino due inſieme in un letto, ſotto pena di privazione di offizio alla Superiora, che ciò permetterà.

§.4. Li abiti dovranno eſſere di ſaja bianca, o ſtamigna rozza, e la Cappa di ſaja ruvida colore di fuligine ſenza pieghe, e più corta, che l'abito otto dita, il mantello o ſaja interiore ſia del colore della Cappa, o pardo, come non ſia d'altra coſa, che di ſaja cordellata. Le Toniche ſiano di ſtamigna bianca ruvida: la circonferenza dell'abito ſia di dodeci palmi, e che non ſi ſtraſcini, nè ſcuopra il piede, e le maniche ritonde, e lunghe, ſino a coprire la mano diſteſo il braccio: lo ſcapulario ſia sì lungo come la Tonaca da am-

be le parti, nel quale, e nella Cappa si ponga la Croce, e la sua forma sia quella delle Religiose calzate, meno il ricamo. Le scarpe siano chiuse per maggiore onestà, osservino molto questa santa virtù della povertà considerando, che quella che sarà maggiore nel dispregio del temporale, sarà più ricca nello spirito per ottenere l'eterno.

Capitolo Quinto.

Del Ritiramento, silenzio, Digiuni, e lavori manuali.

1. Si osservi con gran rigore la virtù del santo silenzio, e ritiro, che in quello sta bilanciata gran parte del profitto spirituale, e così al silenzio, che richiede la Regola, ordiniamo, che in nessuna maniera si parli in parte alcuna da che usciranno dalla recreazione, che sarà un'ora dopo pranzo, sino sonato il Vespero, e un' altra doppo cena, e doppo sonato alli matutini sino all'uscire di Prima; le offiziali potranno parlare quando occorrerà nelle cose spettanti alli loro offizj.

2. Nel Coro, Refettorio, e Dormitorio, si osservi sempre il silenzio: se sarà necessario di parlare alcuna cosa, sia con parole molto basse, umili, e oneste, che così dispone la nostra santa Regola.

3. La Madre Priora invigili, che le Religiose stiino ritirate nelle loro Celle, lavorando, o facendo alcun'altra cosa, di maniera che non si dia luogo all'oziosità, e in questo sia rigorosa, e molto più, che non uscissero fuori da quella nell'ore del silenzio, sì di giorno, come di notte.

4. Li digiuni sono li proprj delle Spose di Cristo, che tanto loro conviene digiunare, quanto respirare. E così s'ordina, che le Religiose di questa santa Recollezione digiunino dalla Croce di Settembre sino alla Natività del Signore in tutti li Lunedì, Mercoledì, Venerdì, e Sabbato, se non sarà che in quelli venghi alcuna festa solenne, conforme le Costituzioni con avvertenza che dall'Avvento sino alla Natività del Signore in tutti li Lunedì, Mercoledì, Venerdì, e Sabbato, se non sarà, che in quelli venghi alcuna festa solenne, conforme le Costituzioni con avvertenza, che dall'Avvento sino alla Natività del Signore, e dalla Quinquagesima sino a Pasqua eccettuate le Domeniche, dovranno digiunare, con mangiare pesce, si come ordina la nostra Santa primitiva Regola. Et oltre questi digiuni, dovranno osservare tutti quelli della Chiesa, vigilia di nostra Signora, e li Sabbati in venerazione del dolcissimo Nome di Maria, che con tanta riverenza, e tenerezza si osserva nella nostra Sacra Religione. Questi digiuni potrà la Madre Priora dispensare per l'età, fiacchezza, o altra giusta Causa, e per la medesima li potrà accrescere per la facoltà, che in ciò dà la primitiva Regola.

5. Nell'altri digiuni si osservi quello, che si osserva nel nostro ordine, assistendo la Madre Priora al pranzo, e collazione, acciò siano secondo la possibilità del Convento, avendo riguardo in questo le Religiose, non al Regalo, ma al sostento necessario; confidando della Madre Priora, che in tutte le cose oprarà con prudenza, e carità, verso le sue figluole.

6. Il lavoro sia per la Comunità, e si faccia unitamente nel luogo da destinarsi dalla Superiora, e dovrà assistervi o la Priora, o la Superiora, o altra Monaca da deputarsi dalle medesime, e nel tempo del lavoro dovrà da una delle più giovani legersi qualche libro spirituale, o vita de'Santi, e Sante, e nessuna dovrà partirsene senza licenza, e necessità per ritornarvi subito, che questa sarà cessata, lasciando alla medesima Madre Priora la facoltà di poter dispensare sopra il ritrovarsi in detto luogo determinato per il lavoro comune secondo, che conoscerà averne qualcheduna delle Monache necessità. Non se gli assegni un tanto di lavoro, ma si potrà offerire alcun premio spirituale a quella, che terminarà più presto il suo lavoro.

Capitolo Sesto.

Delle Inferme, e Defonte

1. Con grande amore siano medicate le Sorelle inferme, per il cui effetto vi sia una la quale sia molto diligente, e caritativa, alla quale dovranno obbedire in quello, che loro ordinarà, conformandosi con la povertà, che osservano. Che la Madre Priora applicarà grande attenzione in provvedere le cose necessarie, siano curate nell'Infermaria, e la Madre le visiti con gran carità, e faccino ciò l'altre per consolazione delle Pazienti: s'invigili molto, acciò siano loro amministrati li Santi Sagramenti, e l'assoluzione dell'Ordine, acciò ricevino sì gran bene per il viaggio, che aspettano quelle, che si trovaranno in pericolo di morire, ed in tutto si osservi quello, che ordina il Ceremoniale.

2. Nel loro funerale, ed altre essequie, si faccia con ciascheduna quello che con tutte; e le Religiose tutte dell'Ordine secondo la disposizione delle nostre Sante Costituzioni nel Capitolo che parla di questo punto.

Capitolo Settimo,

Della Clausura, Parlatorio, e quelli, che potranno parlare in quello.

1. Si dovrà osservare perpetua Clausura, senza che le Religiose possino uscire dal loro Convento, solo per incendio, male pestilenziale, o altri casi che a ciò l'obbligasse secondo la Costituzione VIII. *Decori* del B. Pio V., e se sarà possibile non senza consulta, e licenza delli Superiori della Religione, potranno anche uscire, quando saranno elette per Superiori di altri Conventi, e per altra fondazione: stando sempre pronte all'obbedienza, se gli sarà ordinato, che ritornino doppo di aver terminato il tempo, e compita la funzione, per la quale sono uscite; e questo sia loro avvertito, e non si permetta la loro uscita in altro modo,

2. Nella Clausura non potrà entrare persona alcuna, se non è nelli casi, che permettano la Legge, Concilio, e Costituzioni Apostoliche, nè si apra la Porta Regolare.

3. In questo si ponga grande attenzione per non incorrere nelle censure, e pene imposte, come cosa, che porta seco gran relassazione oprando il contrario.

4. Per entrare alcuna Persona per cosa necessaria, andarà avanti con una Campanella la Madre Priora, o la Guardia de gli Uomini acciò le altre in udirla si guardino di non esser viste, e la

la Persona, che entrarà sia sempre accompagnata sino esca fuori.

5. Nella Porta regolare non si permetta visita, nè conversazione di persona alcuna di qualsisia condizione, e in questo invigili grandemente la Madre Priora, e le Portinare, e nella visita si esamini in questo punto, e se si trovarà esservi stata dispensa, o rilassazione si castighi con rigore.

6. Nella Porta regolare dovranno esservi tre chiavi; una la tenghi la Madre Priora, un'altra la Madre Sottopriora, & un'altra la Rotara maggiore, e non si possino dare le chiavi l'un'all'altra, ma che aprino, e serrino tutte tre unite, e in caso d'infermità si nomini un'altra.

7. Nel Parlatorio vi sia una Cancellata di ferro con punte della parte di fuori, e della parte di dentro, un'altra di legno lontano in buona distanza, e a quella di dentro vi dovrà essere uno sportello di tela negra, oscura col suo telaro, nel quale stia la serratura; e di questa, e della Porta della Cancellata, dovrà avere le chiavi la Madre Priora, e di quella del Coro, e del Comunicatorio; le quali darà per aprire nelli giorni della Comunione, e quella del velo del Coro durante la Messa, e quando vi saranno li matutini cantati, e quando gli parerà essere necessario; ma il velo della Cancellata non si apra per cos'alcuna senza licenza del nostro Padre Provinciale, ne la Madre la conceda solo che in alcuna occasione, e per persone di molta autorità.

8. Nel Parlatorio nessuno entri a parlare, nè a visite, senza espressa licenza della Superiora, e questo sia con Padre, Madre, Fratelli, e Zii, a persone Religiose di vita lodevole: e questo non sia nell'Avvento, nè in Quadragesima, nè nelli giorni di Comunione di Comunità, nè in questi tempi scrivino le Sorelle lettere, ma sia in quelli la loro corrispondenza solo con Dio.

Capitolo Ottavo.

Della Visita, Elezione d'Offizj, e loro autorità.

1. La visita appartiene al nostro Padre Provinciale, e sia nella conformità che dispongono le Costituzioni dell' Ordine, ed osservino con gran venerazione li precetti, che da quelle risultano.

2. Si faccia l' elezione della Madre Priora secondo il tenore delle Constitutioni, che parla circa questo punto, e nella forma, che sono elette nell'altri offizj le Religiose dell'altri Conventi, per il cui effetto si serva il Presidente in tutto, e per tutto di quello, che ordina la Costituzione, tanto circa la qualità di quelle che dovranno essere elette, quanto nel modo d'eleggere, e dare le possessioni all'elette.

3. Alla Madre Priora appartiene esser vigilantissima nell'oblighi del suo offizio, visiti le Celle, ed officine, e provvedere le cose necessarie in quelle, che non vi manchi cosa alcuna. Invigili grandemente, che le Religiose vivino ritirate ciascheduna nella sua Cella, che non stiino oziose, che si osservi con rigore il santo Silenzio, e l'altre cose, che riguardano alla maggior perfezione, si porti con prudenza nel rigore, e soavità, ed in tutto procuri di dare esempio, e che lo diano l'Anziane alle minori. Tutti le diano conto di quello, che sarà necessario, sì nel temporale, come nello spirituale, acciò da per sè o con consulta delle sue Discrete, che dovranno essere le cinque più Anziane, provveda le cose più convenienti, e se a loro parerà consultare con li Superiori dell'Ordine, lo faccino.

4. L'offizio della Madre Sottopriora è di agiutare in tutte le cose con fedeltà alla Madre Priora, ed all'assistenza del Coro di giorno, e di notte, e si dica l'Offizio Divino con divozione, e pausa, e della pulitezza del Coro, e di metter nelli Sabbati nel Refettorio la Tabella delli Offizj, e di fare, che s'osservino, ed adempiscano.

5. Abbia un Inventario delle cose del Convento, e sia molto zelante dell'osservanza delle Costituzioni, e che si legga ogni giorno nel Refettorio un Capitolo di esse, e li venerdi durante tutta la Tavola.

6. L'offizio della Madre Maestra delle Novizie è indrizzare le nuove Piante, e così deve essere scelta la più zelante, procurando più presto di essere amata, che temuta dalle sue Novizie. Insegni loro quello, che dovranno osservare, e professare con amore, sotto la sua obbedienza dovranno stare per quattro anni dopo professe, gli dia animo grande all' Orazione, ed obbedienza.

7. In tutto gl'insegni, che si esercitino nelle virtù, acciò vivino perfette.

8. Nella Santa Recollezione doveranno le Novizie con la loro Madre Maestra, si come tutte con la Madre Priora, consultare almeno una, o due volte ogni mese le cose loro interne, ed il loro spirito, accio siano agiutate dalla loro direzione, buoni consegli, e dottrina, e tutte vivino humili, riverenti, ed obbedienti alla volontà di altri, ch'è il primo, e principale gradino della vita religiosa. Parimente è di quest'offizio l'attendere alla politezza del Convento.

Capitolo Nono.

Della Sagrestana, Rotara, ed altre offiziali.

1. La Rotara maggiore dovrà ricevere tutte l'ambasciate, e rispondere con voce bassa, ed umile nella Ruota: di tutto quello, ché gl'anderà, ne dia parte alla Superiora; e di quello, che passerà per la detta Ruota, e Portaria, non ne dia parte a nessun'altra: nè riceva, nè dia lettere, nè viglietti per dentro, o fori di casa, senza, che prima li riveda la Madre Priora, sotto pena di essere deposta dall'offizio: serri la Ruota nelle ore assegnate del Silenzio: nel tempo delli Divini offizj, e Refettorio, se le dia una Compagna, che l'aggiuti; ed ambe siano del zelo, e religione, che richiede tal offizio.

2. La Sagrestana servirà al Signore in questo offizio con la pulitezza, e venerazione che sarà possibile, chieda alla Superiora le cose necessarie per la Chiesa, e Sagrestia, ed abbia cura di chiamare le sorelle al Confessionario nelle Vigilie, e giorni della Comunione.

3. Per la Ruota della Sagrestia, che deve servire solamente per l'amministrazione delle cose del culto Divino, non riceva ambasciate, nè per dentro, nè fuori di Casa, nè in quello permetta alcuna pratica con persona veruna qualsivoglia, che sia. Invigili grandemente, che si osservi il silenzio, se vuol dare al suo offizio la divozione, che si richede.

4. La Madre Priora con consulte delle Discrete

screte nomini due Depositarie, e queste assistino alli conti di quello si spende, e lo scrivino nelli libri, di modo che il tutto sia aggiustato, per la Visita, acciò si sappia lo stato del Convento, e si tenghi un'Archivio, nel quale si conservino le loro scritture, ed Istromenti, senza, che se ne cavi alcuno fuori senza lasciare ricevuta di quello, che la piglia, e la causa per la quale si porta via, ed il tutto si scriva con il giorno nel libro del Registro.

Capitolo Decimo.

Del Capitolo Conventuale, e delle Colpe.

1. Benchè la Superiora abbia autorità di correggere quando sia conveniente, ciò non ostante s'ordina, che si tenga Capitolo ogni Settimana. Il Venerdì, o quello impedito in altro giorno della settimana, che alla Superiora piacerà, nel quale l'avvertischino le colpe, e si tratti di quello che sarà necessario per il buon governo.

2. Primo si suonarà la Campana della Comunità, ed unite nel luogo determinato, detto l'Inno dello Spirito Santo con la sua orazione, sedute per loro ordine, faccia a quelle un'esortatione circa l'osservanza, ed amore di Dio, dopo le Novizie se vi saranno vadino al Noviziato, dove ogn'una in particolare dirà alla Maestra le sue colpe, e poi ogn'una delle altre parimente dirà con ogni umiltà *Benedicite Madre* dicendo le sue colpe specificandole in particolare, domandando perdono a Dio, ed a Vostra Riverenza, che mi corregga con carità, e dopo la Madre Priora ordini alla zelante, che sarà l'eddomadaria, che dica le colpe, che averà avvertito a ciascheduna, e quella, alla quale sarà imputato qualche colpa, subito si prostri sin tanto, che si faccia il segno, e le corrette bagino lo Scapolario alla Priora, e vadino al luogo loro.

3. L'istesso s'osservarà con l'altre essendo la Madre Priora quella, che le deponga, e se ad alcuna non se l'avvertirà mancamento, potrà essa chiedere *Benedicite*, e dire quelle, che averà. Tutto ciò dovrà intendersi delle colpe leggiere, e non delle gravi, che non dovranno manifestare, ne essere da altri manifestate in pubblico, e quanto alle Novizie queste non dovranno intervenire al Capitolo delle colpe delle Professe, ma dovrà quanto sopra da loro osservarsi nel luogo del Noviziato avanti la Madre Maestra delle Novizie.

4. Tutte umilmente ricevino la correzione, che sarà necessaria dargli, offerendola al Signore, e viveranno nella loro pace: se vi saranno accuse tra le Religiose (il che Iddio non permetta) si miri prima bene tra la superiora, e Discrete, avanti, che si venghi al castigo; e se vi sarà alcuna incorriggibile, o se si vedrà alcun dubbio nel modo, che si dovranno correggere le cose gravi, se vi fossero, se ne dia parte al Nostro Padre Provinciale, o Diffinitorio, acciò si pigli la forma, che si deve osservare nel rimedio. Alcuna volta potrà la Priora nel Capitolo dare la disciplina, benchè non vi sia colpa, che ciò richieda, solo per esercizio di umiltà, del che niuna di spirito umile può scusarsi.

Capitolo Undecimo.

Della qualità delle colpe, e loro pene.

1. Colpa leve è non prostrarsi quando fanno alcun mancamento nel Choro, parlare nel Dormitorio, o Refettorio, fare alcun rumore con li Scabelli nella Comunità, o in altra parte, dire del mangiare, se stà bene accomodato, e dell'abito, se sta malamente aggiustato, bere senza licenza, maltrattare qualsivoglia cosa della Comunità, alzar gl'occhi notabilmente nel Coro, o Refettorio, non portare gl'occhi bassi per casa, ed altre cose simili: la pena di questa colpa è il recitare in ginocchioni nel mezzo del Refettorio quello, che parerà alla Priora, o cose simili conforme saranno le colpe.

2. Grave colpa è perfidiare con altra impatientemente, pigliare, o dare, o cambiare qualsivoglia cosa con altra, entrare in alcuna Cella senza licenza, difendere la sua colpa, rompere il solito silenzio, o cose simili, la pena di queste colpe sarà mangiare in Refettorio in Terra un giorno à pranzo pane, ed acqua, o altre cose, che parerà alla Priora, conforme sarà la colpa.

3. Colpa piu grave è scomponersi con la Superiora, perfidiando, o dicendole alcuna discortesia, frangere alcun digiuno dell'Ordine, disobbedire avvertitamente, parlare con alcuna persona di fuori, senza licenza, o senza l'Ascoltatrice, (questa sarà nominata dalla Comunità per il tempo, che li parerà) ed altre cose simili.

4. La pena di queste colpe sarà digiunare tre giorni in pane, ed acqua, o disciplina di bacchette nel Capitolo, o cose simili.

5. Colpe gravissime saranno quelle, che saranno maggiori, che le sopraddette, e riferite nel Capitolo passato, alle quali vi saranno necessarie pene maggiori, se si cometteranno tali colpe (Il che Iddio per sua misericordia non permetta) ma se vi saranno non si dissimulino, ma si castighino con rigore, ed ammonizioni, acciò la pena serva per sanare la piaga dell'anima, ma se l'ostinazione sarà grande, sia anco grande la penitenza, e tutti l'aggiutino con Orazioni, e si potranno approfitare di discipline conventuali, e reclusione della Comunità, più digiuni, o cose simili.

Capitolo Duodecimo.

Di quelle, che dovranno essere ricevute all'abito, e Professione.

1. Non si riceva alcuna, che non sia abile per recitare l'offizio Divino, e che stia in forze, e salute per seguire la Comunità, e che si riconosca essere di buon intelletto, e naturale: Dovranno essere d'anni quindeci, o almeno di dodeci, essendo persone, che per giuste cause, ed utilità possino essere ricevute.

2. Per fuori del Coro (cioè Converse) si ricevano persone di forze, e di salute, e che abbino gran desiderio di servire a Dio.

2, Per ricevere l'une, e l'altre dovrà precedere licenza del nostro Padre Provinciale, al quale la Madre Priora informarà delle qualità di quelle, che pretende, avendo prima fatte informazioni nella forma solita della sua legittimità, e purità di sangue.

4. Il modo circa di riceverla, e dargli l'abito, e la Professione, si osservi la forma, che sino qui

qui si è osservata, conforme ordina il Ceremoniale dell'ordine, e dispongono le Costituzioni parimente nelle ceremonie, che appartengono al Coro, processioni solenni di Defonte, e loro Anniversario, Ceremonie di Refettorio, e altre cose che appartengono al buon governo, e regolare osservanza. Si debbano osservare le Costituzioni, ed ordine del Cerimoniale come s'osserva, e costuma in tutti l'altri Conventi di Religiosi, e Religiose del nostro Ordine come si è detto.

5. Tutte le quali Costituzioni, ed ordini cõ l'aggiuto del Signore s'adempiranno facilmente quando con vivo desiderio se ne chiederà a sua Divina Maestà l'adempimento, con aver mira al maggior honore, e gloria di Dio, aumento, e credito della nostra Santa Riforma, e Recollezione, ed utile dell'anime nostre, del tutto ne sia lodata, e servita la Santissima Trinità, Amen.

Preces Procuratoris Hispania.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Ferdinandus Constitutiones hujusmodi, quo firmus subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri plurimum desideret: Nos piis ipsius Ferdinandi votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, dictasque Moniales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus ad suprascriptas constitutiones examinandas specialiter deputatæ, quæ rem mature discussit, consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relatarũ Constitutionum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXII. Februarii MDCLXXXV. Pontificatus nostri anno Nono.

CLII.

Confirmatur Decretum Congreg. Rituum de Primatu in functionibus, & jure Processionis peragendæ pro Fratribus Prædicatoribus contra Fratres Minores de Observantia in Quitensi Provincia.

Dat. 26. Mar. 1685. An. 9.

De hujusmodi primatu pro Fratribus Observantibus vid. Const. ed: 1685., Jan. 25., P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad favorem dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Quitensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Prædicatorum Decretum, tenoris, qui sequitur, vlt. In Causa Quiten. præcedentiæ proposita per Emum, & Rmum D. Cardinalem Pamphilium pro Patribus Dominicanis Provinciæ Quiten. contra Patres S. Francisci Minor. Observan. ejusdem Provinciæ, Sac. Rituum Congregatio auditis, ac discussis juribus hinc inde deductis, atque allegatis ab utraque Parte, & informante, censuit decernendum esse, prout decrevit ad favorem Patrum Dominicanorum, tum quo ad præcedentiam eisdem Patribus Dominicanis debitam supra præfatos Patres S. Francisci Minor. Obser. in omnibus actibus publicis, & Processionibus, tum quoad Jus peragendi Processionem Dominica infra Octavam Corporis Christi privative quoad dictos Patres Franciscanos, & signanter in Civitate Quitensi. Ac insuper declaravit licere prædictis Patribus Franciscanis eadem die Dominica infra Octavam Corporis Christi facere Processionem intra Claustra eorum Conventus, & Ecclesiæ, & ita sancivit, & servari mandavit die 10. Februarii 1685. N. Card. Lud. Bernardus Casalius Sac. Rituum Congr. Secr.

Decretũ præcedentiæ, quo etiam declaratur, licere Franciscanis eamdem Processionem intra Claustra instituere.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus pariter filius Ignatius de Quasadi dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum Professor, in Sacra Theologia Magister, ac dictæ Provinciæ Quitensis Procurator Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: nos ipsum Ignatium Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis

Preces Procuratoris Præd.

nis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Nono.

CLIII.

Dat. 11. Apr. 1685. An. 9.

Conceduntur Indulgentiæ perpetuæ Clericis Sæcularibus in communi viventibus.

De Indulgentiis concessis similibus Congreg. Presbyt. Sæcularium B.M.V. Assumptæ vid. Constitut. ed. 1683., Maji 20. P. 7. De Privilegiis vide horum Clericorum Constit. ed. 1685., Feb. 9. P. 9., & ibi notata.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ Constitutionis.

CUM nos Institutum, & Constitutiones Clericorum Sæcularium in communi viventium auctoritate Apostolica confirmaverimus; Et (sicut accepimus) iidem Clerici in vinea Domini ad animarum salutem strenue laborent, multaque pietatis, & Christianæ charitatis opera assidue exerceant: Hinc est, quod nos felici eorum in via mandatorum Domini progressui, dictique Instituti ad Dei Gloriam, & Ecclesiæ Catholicæ, cui superni dispositione consilii, meritis licet imparibus præsidemus, utilitatem, specialemque Christifidelium ædificationem propagationi, & incremento, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Clericis Secularibus, qui dictum Institutum in posterum ingredientur die prima eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam. Illis quoque qui Institutum hujusmodi ingressi, & in eo viventes, juramentum de perseverando usque ad mortem in eodem Instituto juxta Constitutiones prædictas præstiterint, & vere similiter pœnitentes, & confessi eo die Sacra Communione refecti fuerint, itidem plenariam; Ac præfatis Clericis Secularibus in communi viventibus nunc & pro tempore existentibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere pariter pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus, corde devote invocaverint, etiam plenariam; Præterea eisdem præsentibus, & futuris Clericis Secularibus vere similiter pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam dicti Instituti Ecclesiam, vel Oratorium, vel Parochialem Ecclesiam loci, ubi pro tempore commorabuntur, die festo S. Petri ad Vincula a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro felici præfati Instituti progressu, propagatione, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, pariter plenariam; Insuper eisdem Clericis Sæcularibus in communi viventibus, qui Spiritualia exercitia per octiduum continuum in aliqua ejusdem Instituti Domo peregerint, & interea vere quoque pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum prædictum sumpserint, ac ut præfertur oraverint, similiter plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Ac demum eisdem Clericis Sæcularibus præsentibus, & futuris sub Instituto prædicto viventibus, qui singulis diebus mane conscientiam suam diligenter examinaverint, cum proposito a peccatis abstinendi, & se corrigendi, ac Litanias Beatæ Mariæ Virginis devote recitaverint, & ut supra expressum est oraverint, centum dies pro unoquoque die, quo id egerint, de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concesio Indulgentiæ pl. perp. in quinque casibus.

Item concessio Indulgentiæ centum dierum.

Clausulæ.

Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Aprilis MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Nono.

CLIV.

Dat. 11. Apr. 1685. An. 9.

Communicantur privilegia Universitatis S. Thomæ Civitatis Monilæ Universitatibus S. Fidei, & Beati Ferdinandi Civitatis Quiten. Ordinis Prædicatorum in Indiis Occidentalibus.

De Universitate S. Thomæ vid. Const. ed. 1681., Aug. 7., P. 5. De nonnullis vero studiis Prædicatorum Inn. XII. Const. ed. 1693., Octob. 20., Pont. 2.

IN-

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. Ortus, & progressus d. Universitatis Sanctæ Fidei in Regno Granatensi.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Jacobus Rivius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magister, quod licet in Conventu Sanctissimi Rosarii, & Collegio Sancti Thomæ Civitatis Sanctæ Fidei in novo Regno Granatensi in Indiis Occidentalibus dicti Ordinis sit, & semper fuerit Universitas studii ab initio fundationis dicti Conventus per literas fel. rec. Gregorii PP. XIII. prædecessoris nostri erecta, & subinde a rec. me. Paulo PP. V. prædecessore pariter nostro per suas literas ad dictum Collegium translata, ipsaque Universitas fuerit in possessione conferendi gradus Academicos omnibus Professoribus, & Discipulis Scholæ Sancti Thomæ Aquinatis ibidem literarum studiis operam navantibus; ut autem dicta Universitas in majori auctoritate esset, & ejusdem S. Thomæ doctrina magis ampliaretur bo. me. Christophorus Porres dum vixit Archiepiscopus dicti novi Regni Granaten., qui in minoribus constitutus professionem regularem in ordine prædicto emiserat, magnificum in dicta Civitate Collegium majus, in quo Sæculares nobiles, & bonæ conditionis edocerentur, sua impensa fundaverit, in eoque erexerit Cathedras Philosophiæ, Sacræ Theologiæ, Sacrorum Canonum, & legum, quibus pro instituto est sequi, & docere doctrinam Sancti Thomæ, prout ibidem fit cum magna utilitate studentium, qui post peracta studia, susceptasque in dicta Universitate laureas, ad servitium Ecclesiarum, ac ad ministeria Parochorum, & Præbendatorum admittuntur. Nihilominus hujusmodi pacifica possessione gradus in eadem Universitate suscipiendi non obstante, nonnullæ Personæ a modico tempore rumorem sparserunt, & aliis persuadere conati sunt, quod gradus in præfata Universitate recepti non sint sufficientes, & validi, adhoc, ut graduati possint admitti ad oppositiones, & concursus Præbendarum Magistralium, Doctoralium, Pœnitentiariarum, & Theologalium, ac dignitates, & officia, quæ de jure requirunt, ut illas, & illa obtinentes, hujusmodi gradibus insigniti sint; Unde hoc prætextu Thomistas a præfatis officiis, & dignitatibus omnino excludunt, & quatenus eos admittant, dicunt Capitulares, se propter gradus defectum non posse eis locum in nominationibus dare: quod quidem in gravissimum redundat præjudicium Collegialium supradictorum, ac in diminutionem existimationis doctrinæ tanti Doctoris. Cum enim non ex alia Causa excludantur, quam ex eo, quod doctrinæ ejusdem Sancti Thomæ sequaces, & in præfati Ordinis Universitate graduati sint, nemo amplius erit, qui doctrinæ S. Thomæ studiis operam dare velit, & intra modicum tempus Collegium supradictum, quod hodie literarum Seminarium est, destructum remanebit, peribit Universitas, & doctrina Sancti Thomæ in illis partibus extinguetur, quæ tamen olim a multis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris commendata fuit, non sine Mandato, ut illius ampliationi in Universitatibus opera daretur.

Ejus facultates a nonnullis in dubium revocantur.

Prærogativæ alterius Universitatis B. Ferdinandi.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, nos per quasdam nostras in simili forma Brevis anno 1681. expeditas literas de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis Propagandæ Fidei præpositorum consilio facultatem conferendi gradus Scholasticos in omnibus scientiis, quæ in Collegio Beati Ferdinandi Regis Catholici Sancti nuncupati dicti Ordinis Civitatis Quiten. in eisdem Indiis Occidentalibus docerentur sub certis modo, & forma tunc expressis concesserimus; Charissimus vero in Christo Filius Noster Carolus Hispaniarum Rex Catholicus, non solum Regium suum beneplacitum super institutione Collegii hujusmodi impertitus fuerit, sed etiam per schedulas suas Regias anno 1683. emanatas Collegium ipsum, sive illius Universitatem omnibus Privilegiis, & prærogativis Regalis Collegii decoraverit, idque intuitu magnæ utilitatis, quæ in illis partibus adeo remotis ex doctrina memorati S. Thomæ, & copia operariorum Euangelicorum, qui legem Euangelicam tam Christianis, quam Infidelibus prædicent, illosque doceant, proventura speratur. Ac proinde dictus Jacobus Procurator Generalis plurimum cupiat a nobis declarari, quod supradictæ Universitates, Conventus Sanctæ Fidei, & Collegii Beati Ferdinandi Civitatis Quiten. sint certæ, veræ, & reales Universitates, prout sunt Limana, & Mexicana absque ulla differentia, ac cum omnibus gratiis, privilegiis, prærogativis, consuetudinibus, & solemnitatibus, prout Collegio S. Thomæ Civitatis Monilan. in Indiis Philippinis an. 1681. concessimus, & quatenus opus sit dictas Universitates de novo erigi in Universitates publicas ad instar Limanæ, & Mexicanæ cum omnibus gratiis, & privilegiis, itaut Graduati in prædictis Universitatibus reputentur habiles, & idonei, tanquam graduati in publicis Universitatibus ad hoc ut cum Dei honore, & publico beneficio, ac Catholicæ Fidei propagatione, amplietur quoque præfati S. Thomæ Aquinatis doctrina, illiusque studiosi, & sequaces damna, & præjudicia, quæ nunc sustinent, amplius non patiantur. Nobis propterea idem Jacobus Procurator Generalis præfati Ordinis nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gen.

§.2. Nos igitur ipsum Jacobum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac nostrarum pariter in forma Brevis ad favorem Collegii, & Universitatis Sancti Thomæ Civitatis Monilæ anno 1681. emanatarum literarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto habentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Eccl. præfatæ Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, omnia Privilegia præfato Collegio, & Universitati Sancti Thomæ Civitatis Monilæ dicto anno 1681. a nobis concessa præfatis Universitatibus Sanctæ Fidei, & Beati Ferdinandi Regis Catholici Civitatis Quitensis, auctoritate Apostolica tenore præsentium commu-

Communicatio privilegiorum an. 1681. Universitati S. Thomæ concessorum.

 mu-

municavimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, & Universitatum, seu Collegiorum præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XI. Aprilis. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Nono.

CLV.

Dat. 16. Apr. 1685. An. 9.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc., & Regularium super electione præcipuorum Officialium pro Fratribus Recollectis Ord. Minor. S. Francisci in Hispania.

Alia Statuta pro hisce Fratrib. habentur Urb. VIII. Const. ed. 1625. Novemb. 20. P. 3., & Innoc. XII. Const. ed. 1693. Aug. 15. P. 2. Necnon Constitut. ed. 1699. Maji 30. P. 8., ubi agitur de Diffinitore.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita super quibusdam dubiis pro parte dilectorum filiorum Fratrum tam Recollectorum, quam de Observantia nuncupatorum Provinciarum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- Decretum prædictum. Sacra Congregatio Emorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad infrascripta dubia, referente Emo Casanate tam ex parte Patrum Recollectorum, quam Minorum Observantium S. Francisci Provinciarum in Regnis Hispaniarum proposita.

Primum videlicet, An virtute Constitutionum unum Diffinitorem Recollectioni præscribentium, Patres Recollecti exclusi maneant in voce passiva ad Provincialatum, & Custodiatum.

Secundum, Utrum Provinciali, seu Custode, aut utroque ex Recollectis assumpto, vel ob convenientiam totius Provinciæ, vel ex qualitate Personæ electæ, debeat nihilominus Recollectioni dari suus Diffinitor in prædictis Constitutionibus præscriptus. Ad primum respondit -- *Negative* Ad secundum *Affirmative*. Romæ 23. Februarii 1685. -- G. Card. Carpineus -- B. Panciaticus Secretarius.

§.1. Cum autem sicut pro parte præfatorum Fratrum Recollectorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. — Preces dictor. Fratrum. — Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & deffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVI. Aprilis MDCLXXXV. Pontificatus nostri anno Nono.

CLVI.

Resolvuntur quædam dubia circa modum celebrandi Capitula Generalia Ordinis Cisterciensis. — Dat. 10. Maji 1685. An. 9.

De Capitulo Gen. vid. Gregor. XIII. Constitut. edit. 1578. Maji 22. P. 7. Et de transitu Monachorum in aliam

in aliam Religionem hujus Pontif. Const. ed. 1686. Aug. 5. P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM in Causa prætensæ nullitatis quorundam Capitulorum Generalium Ordinis Cistercien. inter dilectos Filios Abbatem Cistercii totius Ordinis Generalem ex una, & Abbates Monasteriorum de Firmitate, & Posignaco, de Claravalle, & de Morimundo ex altera partibus vertente, proposita fuerint in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Card. negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita nonnulla dubia, nempe. Primo, an sit servanda consuetudo, qua pro indicendo Capitulo Generali Abbas Cistercii consuevit cum quatuor Primariis Abbatibus deliberare, ac de eorundem consilio, & assensu Capitulum indicere? Secundo, an ad Capitulum, ad hoc ut sit Generale, vocandi sint omnes Abbates Ordinis? Tertio, an in Capitulo Generali Ordinis Cisterciensis definitiones sumendæ sint per filiationes, & non per vota capitatim? Quarto, an in Capitulo Generali dicti Ordinis omnino adhibendi sint viginti quinque Diffinitores, itaut non existentibus tot Abbatibus numerus integrandus sit ex aliis Religiosis benemeritis? Quinto, an pariter interesse debeant quatuor primarii Abbates, & iis non intervenientibus substituendi eorum loco? Sexto, an Capitulum Generale anni 1672. fuerit nullum? Septimo, an fuerit pariter nullum Capitulum anni 1683.? Hinc est, quod Nos, qui in supremo Justitiæ throno a Domino constituti sumus, lites, & controversias, quæ fraternæ inter viros Religiosos suave Christi jugum portantes charitatis serenitatem obnubilare possent, tollere, illisque in futurum ansam præcidere, ac dubia prædicta dirimere volentes, de memoratorum Cardinalium qui partes tam in voce, quam in scriptis Informantes audiverunt, remque mature discusserunt consilio, in indicendo Capitulo Generali Ordinis prædicti Abbatem Cistercii non teneri requirere, neque consensum, neque consilium quatuor primariorum Abbatum: Ad Capitulum vero Generale vocandos esse quoscumque qui de jure interesse debent. In Capitulis autem Generalibus ejusdem Ordinis votandum esse viritim, & non per filiationes: Porro in deputatione Diffinitorum, non existente sufficienti numero Abbatum posse suppleri ab Abbate ex aliis Religiosis magis dignis ejusdem generationis, non tamen in casu voluntarii recessus: & quoad effectum deputationis Diffinitorum servandum esse solitum; quo vero ad defectum suffragii Abbatis absentis, non esse locum subrogationi, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Dubia prædicta.

Eorumdẽ resolutiones.

Denique omnes nullitates quatenus in præfatis Capitulis Generalibus anno 1672., & anno 1683. respective celebratis intervenerint, auctoritate, & tenore prædictis sanamus; ac diffinitiones, & Ordinationes utriusque Capituli, usque ad novum Capitulum Generale Ordinis prædicti servari eadem auctoritate harum serie mandamus, & præcipimus.

Clausulæ.

§.1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Maji MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Nono.

CLVII.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc., & Reg quo Superioribus S. Francisci de Observantia injungitur, ne permittant Sæculares ingredi septa Cœnobii cum sclopis, aut armis, vel ibi ludere, aut morari ultra tres dies.

Dat. 20. Sept. 1685, An. 9.

De vineis, & pratis habendis vid. Urb. VIII. Const. ed. 1625., Nov. 20., P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit alias à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad supplicationem tunc existentis Commissarii Generalis Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Sacra Congregatio Eminorum, & Reverendissimorum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita religiosæ quieti, & tranquillitati Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia benigne consulens, injungendum censuit, prout præsentis Decreti tenore injungit omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus, Provincialibus, Localibus, eorumque subditis sub pœna privatio-

Decretũ prædictum.

vationis Officiorum Ordinis immediate incurrenda, ne ullo unquam tempore quovis prætextu, vel quæsito colore permittant, aut consentiant, Sæculares quoscumque ingredi septa suorum Conventuum deferendo per Sylvas, Hortos, & Prata sclopos ad venandum, sive alia armorum genera, vel illa apud Fratres tam Superiores, quam Subditos deponere, pariterque ludere quomodolibet per Claustra, aliaque loca publica, vel privata ipsorum Conventuum, & convivere, ac pernoctare in eis ultra triduum tantum piæ hospitalitatis titulo; & sic servari mandat. Non obstantibus &c. Romæ prima Decembris 1679. ita reperitur in Regestro authographo Sacræ Congregationis negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ. In quorum fidem &c. Romæ hac die 9. Augusti 1685. B. Panciaticus Secretarius.

Preces Vice-Commissarii Gen. Fratrum Ultram.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Diaz a S. Bonaventura Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac pro Ultramontana familia Fratrum dicti Ordinis in Romana Curia Vicecommissarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: nos ipsius Francisci Vicecommissarii Generalis votis hac in re qantum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XX. Sept. MDCLXXXV. Pontificatus nostri Anno Nono.

CLVIII.

Confirmantur Statuta Capituli Generalis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & innovatur Constitutio Pii V. circa eleemosynas Prædicatorum, & Bibliothecas Communes.

Dat. 16. Oct. 1685. An. 10.

Alia Statuta Cap. Gen. habentur Urb. VIII. Const. ed. 1625. Nov. 20., P. 3. Nonnulla etiam extant Const. ed: 1679., Nov. 22., P. 4., & Constit. ed: 1686., Jun. 19., P. 10. legitur quoddam Decretum de Syndicis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Lector Generalis Jubilatus, Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Vicecommissarius Generalis, quod dudum videlicet anno 1633. in Capitulo Generali dicti Ordinis circa eleemosynas, quæ Concionatoribus ejusdem Ordinis fieri solent, & circa libros Fratrum Defunctorum Communibus Bibliothecis Conventuum Ordinis hujusmodi applicandos, ipsarumque Bibliothecarum conservationem, & incrementum, ac Bibliothecariorum institutionem facta fuerunt pro utraque familia nonnulla statuta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Statuta hujusmodi edita fuerunt in Capit. Gen. an. 1633.

Primum Statutum de eleemosynis Prædicatorum.

§.1. Prædicatores quicumque eleemosynas prædicationis prætextu oblatas penitus non recipiant; nec de illis sub quovis prætextu, vel quæsito colore disponere, aut quomodolibet tractare præsumant, & audeant, sed si absoluta prædicatione, vel ante contigerit fieri a quovis genere personarum Prædicatoribus ipsis eleemosynarum oblationem respondeant, Syndicis Conventuum dumtaxat libere, & integre transmittendam, & consignandam fore. Quod si constiterit quempiam Prædicatorem per se, aut per alios pecuniam recipere, vel recepisse, proprietatis pœna omnino puniatur, & actibus legitimis per sexennium privetur, quam pœnam etiam Guardiani subeant, si eorum culpa, vel negligentia contra fieri contigerit.

Secundum de Bibliothecis communibus.

§.2. Adeo nihil penduntur hisce temporibus Conventuum nostrorum Bibliothecæ communes, ut quæ alias diligentius recte splendorem, nunc vero negligentius desertæ dedecus potius Religioni afferre videantur. Ut igitur opportunum adhibeamus tanto malo remedium, præcipimus Provincialibus Ministris sub pœna privationis offi-

ciorum irremissibiliter incurrenda, ut vigilantius curent Defunctorum Fratrum libros fideliter, & quanto citius fieri poterit, transmittendos in communes Bibliothecas, præcipientes insuper universis Superioribus, cujuscumque gradus, & dignitatis existant; universis etiam subditis sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, & sub aliis item gravissimis pœnis ad Superiorum beneplacitum infligendis, ut nullo modo, nec per se, nec per Apostolicum Syndicum, sub quovis prætextu, quæsito colore, occasione, vel causa, alienent, vendant, commutent, donent, aut quomodolibet aliter fraudent, vel distrahant Defunctorum Fratrum libros, aut eos, qui ad particulares Bibliothecas quavis ratione pertineant, vel quocumque modo, seu titulo fuerint, etiam deinceps Monasterio acquisiti.

Tertium de earum cōservatione, & accretione.

§.3. Verum ad opportunam communium Bibliothecarum restaurationem, continuam accretionem, & perpetuam conservationem, præcipimus omnibus Superioribus Provincialibus sub propriorum officiorum privatione, ut quolibet anno ducentos adminus aureos nummos Diffinitorum interventu, & consilio de communibus eleemosynis expendendos studeant in libros, consimili eorundem Diffinitorum interventu, & Consilio communibus Bibliothecis applicandos.

Quartum de Bibliothecariis.

§ 4. Sed cum ratio dictet, & experientia doceat, Bibliothecas communes brevi temporis spatio consumptum iri nisi Bibliothecarii instituantur, qui libros disponant, ordinent, in classes redigant, purgent, reficiant, reparent, ac cætera præstent, quorum executione prædictæ Bibliothecæ suo pristino splendori reddantur, & in obtento decore serventur: consulto præcipimus Provinciarum Ministris sub pœna privationis officiorum, ut tempore Capituli, & Congregationis, omnium Bibliothecarum instituendos curent Bibliothecarios, qui vel prædicationis munere præditi sint, vel saltem qui universali, & competenti quadam facultatum, librorumque notitia polleant. Memoratarum Bibliothecarum libris uti possint Prædicatores, & Lectores præsertim iis tamen legibus, ut schedulam, quæ acceptorum librorum numerum contineat, quæque propria manu accipientium libros subsignata sit in manibus relinquant Bibliothecariorum, qui nequeat nisi unius mensis spatio ad summum traditorum librorum usum permittere, itaut absoluto mense, accommodatos libros repetant, eosque Bibliothecis, ad reliquorum Fratrum usum restituendos omnino procurent. Bibliothecarii, qui dictorum librorum restitutionis executionem omiserint, propriis officiis spolientur, & Fratres, qui acceptos libros restituere noluerint, ulteriori librorum participatione privati existant.

Prædicta Statuta confirmata fuere ab Urb. VIII.

§.5. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, licet statuta hujusmodi subinde a fel. rec. Urbano Papa VIII. prædecessore nostro de consilio tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum confirmata fuerint, nihilominus illa, prout etiam quædam literæ rec: me: Pii Papa V. prædecessoris pariter nostri die 4. Novembris 1568. in forma Brevis (ut asseritur) expeditæ per quas libros e dictis Bibliothecis furto substrahi, sub pœna excommunicationis, cujus absolutio Romano Pontifici reservata esset, prohibuit, non ubique, prout par esset, accurate observentur. Nobis propterea dictus Franciscus Vicecommissarius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Inobservāntia eorum, nec nō Constitutionis Pii V. de libr i. furto sublatis.

Preces Vice-Commissarii Ultram.

§.6. Nos igitur ipsum Franciscum Vicecommissarium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, statuta præinserta in d. Capitulo Generali, sicut præmittitur edita, & a memorato Urbano prædecessore confirmata, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea præfati Pii prædecessoris vestigiis inhærentes omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & regularibus, cujuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, etiamsi Pontificali dignitate præfulgeant, eadem auctoritate harum serie mandamus, ne ex Bibliothecis Conventuum, & Domorum Regularium Ordinis prædicti, aut eorum aliqua librum aliquem, aut quaternum furto substrahere quoquo modo præsumant: Nos enim quoscumque substrahentes excommunicationis sententiæ subjacere volumus, & decernimus ipso facto, a qua nullus ab alio, quam a Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente possit, nisi dumtaxat in mortis articulo, absolutionis beneficium obtinere.

Confirmatio relatorū Statutorum.

Item innovatio laudatæ Constitutionis.

Clausulæ.

§.7. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter, expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Volumus autem, ut præsentium literarum exemplum, saltem quoad ea, quæ ad Bibliothecas prædictas pertinent, in valvis earumdem Bibliothecarum, aut alio illarum loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit affixum assidue remaneat. Utque earumdem præsen-

sentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVI. Octob. MDCLXXXV. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLIX.

Dat. 30. Jan. 1686. An. 10.

Reformatur Breve circa Melitenses ad solos ordinatos cum falsis Dimissoriis.

Hoc Breve ed. fuit 1684., Julii 1., Pont. 8., ubi vide notata. Item Inn. XII. Const. ed. 1683., Decemb. 14., Pont. 2. quæ est de suscipiendis ordinibus extra tempora.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. privati fuerũt Fori privilegio Itali ordinati cum falsis dimissoriis.

Alias postquam fel. rec. Urbanus Papa VIII. prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem cujus initium est, *Secretis æternæ providentiæ consiliis &c.* inter alia voluerit Italos, si quos tunc imposterum clericali charactere insigniri, vel ad minores ordines promoveri ab alieno Episcopo cum falsis Dimissoriis contigisset, etiamsi qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap. XVI. Sess. XXIII. requisitis præditi essent, nihilominus, secuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed sæculari Jurisdictioni, ut antea plene in omnibus subjacere, & subjectos esse; pro parte dilecti filii Magni Magistri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Nobis exposito, quod ut incommodis in Insula Melitensi in dies insurgentibus occurreretur, Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maji 1677. declaraverat Melitenses ordinatos, seu ordinandos cum falsis, seu absque Dimissoriis, non gaudere privilegiis Clericalibus, sed posse præfatam Urbani prædecessoris Constitutionem per nos ad Insulam Melitæ extendi. Nos supplicationibus ejusdem Magni Magistri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de memoratorum Cardinalium Consilio, supra expressam præfatæ Constitutionis Urbani prædecessoris dispositionem ad Insulam Melitæ, itaut quod Militenses, quos cum falsis Dimissoriis vel sine Dimissoriis contigisset ab alieno Episcopo Clericali charactere insigniri, vel ad minores ordines promoveri, secuta prius Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minime gaudere, sed sæculari Jurisdictioni in omnibus subjacere deberent, auctoritate Apostolica extendimus, & ampliavimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1684. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur. Cum autem animadversum fuerit decretum dictæ Congregationis Cardinalium super

Idem Decretũ fuit ab hoc Pontifice de Clericis Melitensibus ordinatis cũ falsis, vel etiam sine dimissoriis.

Causa reformationis.

præmissis emanatum in illius extensione excedere sancita in §. 4. dictæ Constitutionis Urbani prædecessoris in ea parte, in qua includantur etiam ordinati absque Dimissoriis proprii Ordinarii, ideoque præfatæ nostræ literæ, quæ juxta Decretum hujusmodi expeditæ fuerunt, congruenter reformandæ videantur: Nos opportune in præmissis providere volentes, de eorumdem Cardinalium consilio, auctoritate præfata tenore præsentium reformamus supradictas nostras literas circa promotos, seu promovendos sine literis Dimissoriis, perinde, ac si emanassent dumtaxat quoad promotos, seu promovendos cum falsis Dimissoriis: Salva tamen pariter in præmissis auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

Reformatio quæ comprehenduntur soli ordinati cũ falsis dimissoriis.

§. 1. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Januarii MDCLXXXVI., Pontificatus nostri An. Decimo.

CLX.

Dat. 6. Febr. 1686. An. 10.

Confirmantur Constitutiones Congregationis Benedictino — Bavaricæ sub Invocatione Sanctorum Angelorum Custodum.

Erectio hujus Congregat. habetur Constit. ad 1684. Aug. 26., par. 8. & de electione Abbatum agitur Const. ed. 1686. Feb. 9., par. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præsidentes, ea, quę pro fęlici, prosperoque Congregationum Monasticarum, uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus, assidue proferre satagentium, regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christifideles divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipati, mandatorum Dei stadium faciliori in dies progressu decurrere, populumque Christianum, bono vitæ suæ exemplo, fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Alias siquidem nonnulla tunc expressa Monasteria Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in Dominio dilecti filii nobilis viri Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavariæ Ducis, Sacri Romani Imperii Principis Electoris, respe-

Refertur erectio hujus Congregationis cum facultate condendi Constitutiones.

respective, existentia, in unum corpus univimus, & conjunximus, sicque unita, & conjuncta, alia Monasteria ejusdem Ordinis illis, sub certa tunc expressa forma, aggreganda, in novam Congregationem sub titulo SS. Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ, dicti Ordinis, perpetuo ereximus, & instituimus. Ac eidem Congregationi, sic de novo erectæ, & institutæ pro bono ejus regimine, & gubernio, in primo ipsius Congregationis Capitulo generali, Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequerentur, nisi postquam ab Apostolica Sede fuissent expresse confirmatæ, efformandi facultatem tribuimus, & impertiti sumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1684. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Constitutiones a primo Capitulo Gener. an. 1684. editæ, & jussu Pontificis correctæ, & reformatæ.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Cælestini Abbatis Monasterii Sancti Emmerani Ratisbonensis Præsidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Bavaricæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi eodem anno 1684. primum eorum Capitulum Generale in dicto Monasterio Ratisbonensi celebraverint, in eoque juxta facultatem sibi a nobis, sicut præmittitur attributam, nonnullas Constitutiones pro felici, prosperoque ejusdem Congregationis Bavaricæ regimine, & gubernio efformaverint, quæ in unum volumen redactæ, & ad hanc Sanctam Sedem transmissæ fuerunt, ac jussu Nostro a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, & aliquorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ad easdem Constitutiones examinandas specialiter deputata, sedulo examinatæ, & aliquibus additis, aliis sublatis, correctæ, & emendatæ sunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

PROŒMIUM.

Intentio Congregationis Bavaricæ Ordinis S. Benedicti sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum a Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Papa XI. authoritate Apostolica anno 1684. noviter erectæ, non est novam Regulam introducere, aut novas obligationes Religiosis, ad conscientias eorumdem gravandas, imponere, sed collapsam Monasticam disciplinam juxta Regulam Sancti Benedicti, ad quam tam Abbates, quam cæteri Religiosi Nostri Ordinis vi votorum emissorum tenentur, ita restaurare, ut eadem Regula, juxta charitatis, & perfectionis leges debite observetur, ac Ecclesiæ ritibus, & legibus omnia accommodentur. Quamobrem aliarum Congregationum laudabilium, nempe Cassinensis, S. Mauri, & Vallisoletanæ salutaribus Statutis, & declarationibus in praxim jam redactas, quantum possumus nos conformabimus, cuncta sic disponendo, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Euangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis, uno corde, & animo in vinculo pacis, & charitatis, cum gaudio, & Spiritus consolatione curramus.

CAPUT I.

De forma, & Ordine Congregationis Bavaricæ.

Congregatio Bavarica SS. Canonibus, & Summorum Pontificum Decretis, conformiter, eatenus formanda, & ordinanda est, ut pro debita observantia Regulę Sancti Benedicti in primis per media, tum Capitulorum Generalium, tum per Visitatores singulorum Monasteriorum perfectior Disciplina Regularis, eaque quantum possibile erit, conformis in omnibus Congregationis hujus Monasteriis introducatur, & conservetur.

§. 1.

De Capitulis, seu Conventibus Generalibus.

Singulis trienniis, inchoando a proxime celebrando Capitulo aliud Generale Capitulum celebrabitur in aliquo Monasterio ad hoc, in quo omnes Abbates (nisi Canonicas præpeditiones habeant) personaliter conveniant, & continuis aliquot diebus diligentissime tractent de reformatione Congregationis, & observantia Regulari, aliisque rebus ad regimen Congregationis pertinentibus.

Convenientes vitam ducant communem, omni superfluitate exclusa, refectionem in mensa regulari sumant, continuata lectione libri spiritualis per totam mensam, fiatque a singulis proportionata expensarum refusio illi Monasterio, in quo Capitulum celebratur.

In proximo Capitulo præsidebit D. Cælestinus Abbas S. Emmerani, qui novissime electus fuit in Præsidem Congregationis: in aliis vero eligentur in principio Capituli per vota secreta in scriptis Præses, & duo Visitatores in hoc quoque proximo Capitulo tali modo eligendi erunt unaque cum Præside eidem præsidere debebunt, directorium habebunt, proponenda proponent, consilia, & vota aliorum requirent, atque secundum ea, quæ scilicet per majorem partem suffragiorum ultra medietatem fuerint conclusa, & approbata, recessus, seu statuta Capitularia conficient, & quod taliter circa observantiam Regularem rite, & recte statutum fuerit, inviolabiliter observetur ab omnibus, omni excusatione, contradictione, & appellatione remotis.

Ipse vero modernus Abbas S. Emmerani proximum generale Capitulum a Monasterio ab eo deputando indicet; futura vero ejusmodi generalia Capitula a Præside pro tempore existente, vel eo non existente, aut legitime impedito, a primo Visitatore, congruis temporibus intimari, ac convocari debebunt in loco a præcedenti Capitulo Generali designato.

Qui legitime impediti comparere personaliter non poterunt, constituant (docto, prius de ejusmodi legitimo impedimento, traditaque in scripto potestate) Procuratorem, sive unum ex aliis Abbatibus, sive Priorem, aut alium Religiosum Conventualem, seu Monasterii, qui proinde omnibus consultationibus intererit, & inter Abbates (ultimo tamen loco) sedeat, & votum dabit. Quod si plures sic constituti Procuratores adfuerint, is inter eos, sed post omnes Abbates, sessionis, suffragiique servetur ordo, qui inter Abbates constituentes, si adessent, servetur.

Omnia, & singula Monasteria, sive singuli Conventus Religiosi, Congregationis nostrę Conventualem Sacerdotem, majori suffragiorum Conventus parte, in Procuratorem electum, ad Capitulum Generale ablegabit, singulari memoriali instruendum, cui ipsorum nomine tum gravamina, tum alia proponenda committentur, qui

qui etiam in punctis consultandis, rationes suas, pro, vel contra proponet, simulque post Abbates, vel eorum Procuratores, secundum ordinem professionis locum obtinendo, votum consultivum habeant. Hi missi Procuratores e suis quatuor eligere poterunt, qui votum etiam decisivum, post Abbates supradicto modo, habebunt. Cum autem omnes tam Abbates, quam Procuratores, ad locum, in quo Capitulum celebrari debebit, convenerint, Majori Sancti Spiritus Missa decantata, cui omnes intererunt, sumptoque per singulos Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento accedent ad Capitulum; tum Præses, brevi exhortatione facta legitimam esse Congregationem, declarabit: in aliis autem agendis, præsertim quoad electionem Præsidis, & Diffinitorum, ferendaque suffragia observabunt ea, quæ juxta Sacrorum Canonum dispositionem servanda sunt.

Præses autem, & Diffinitores electi nominabunt, & instituent tres Causarum Auditores, Abbates duos, & Procuratorem Conventualem unū, qui temporalem statum Monasteriorum examinabunt, summas receptarum, & expensarum, creditarum quoque, & debitarum pecuniarum cuique Monasterio, ex Brevibus computorum triennii præcedentis cujuslibet Monasterii, quę Procuratores iisdem tradere tenebuntur, inspicient, etsi quem ipsi Auditores excessum in administratione temporalium animadverterint, ad Diffinitores deferent, qui pro bono Monasteriorum, prout expedire viderint, super his providebunt.

Diffinitorum authoritas tempore dumtaxat Capituli Generalis durabit; ac tam Præses, quam ipsi Diffinitores, ac Visitatores, non solum quandiu in officio erunt, sed in perpetuum ad servandum silentium statim electi, præstito Juramento se obstringent.

Protocolla quoque Capituli Generalis, & Visitatorum, si Præsidis, & Visitatorum arbitrio asservari ulterius necesse non sit, comburentur; quæ vero servanda erunt, ita caute custodientur, ut nullo modo in illorum deveniant manus, quos Visitatio, & accusatio concernere potest.

§. 2.

De Præside Congregationis.

Pro feliciori successu Capituli proxime celebrandi, si ita Præsidi, & Visitatoribus videbitur, unus Abbas ex alia Congregatione Ordinis Sancti Benedicti evocandus erit, qui D. Abbati Sancti Emmerani moderno Præsidi nostræ Congregationis assideat, primumque locum immediate post eundem Præsidem teneat; successive vero alii omnes Abbates juxta consuetam eorumdem præcedentiam.

Intra triennium quoque omnia, quæ per Abbates singulos non commode expediri, neque tamen ad Capitulum Generale differri possunt, ad ipsum Præsidem referantur, petendo consilium, vel decisionem, pro ratione subjectæ materiæ juxta tenorem Regulæ S. Benedicti, & nostras Constitutiones.

Ipse autem D. Præses, vel statim, ponderatis rationibus, per se resolutionem dabit, vel in casibus dubiis, & gravioribus consilium a Visitatoribus, aliisque Abbatibus vicinis prærequiret: atque hujusmodi Decisiones, seu Resolutiones D. Præsidis, licet ante confirmationem Capitularem vim statuti perpetui non habeant; tamen usque dum causa in proximo Capitulo proponatur, sine oppositione, vel contradictione observentur.

Libera etiam sit appellatio singulis Religiosis, qui a proprio Abbate se gravari, & proinde justam appellandi causam habere credunt, ad D. Præsidem conceditur, eo tamen observato, ut per literas gravamina proponant, nec nisi vocati personaliter eundem accedant. Item, ut cum religiosa modestia, sine insolenti despectione proprii Abbatis provocationes hujusmodi fiant. Quod si nec a D. Præside juste judicatum quispiā censeat, ad Capitulum Generale, siquidem causa gravaminis sit gravis, & proportionata sit, provocare poterit, & a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandocumque liber patet recursus. Quo facto omnis processus sit suspensus, etsi pro causarum, vel circumstantiarum qualitate, provocans hujusmodi in suo Monasterio quiete vivere non posse videatur, pro convenienti tempore ad aliud Monasterium transferetur per Præsidem.

Habeat Dominus Præses sigillum speciale Congregationis in manu, & custodia sua, quo utetur in expeditione, seu communicatione Decretorum Capitularium, item recessuum, seu chartarum Visitationis, etsi quæ alia non proprio, sed totius Congregationis, vel saltem nomine Domini Præsidis, & Visitatorum expedienda erunt. Asservabit etiam Dominus Præses omnia documenta, protocolla, aliaque scripta, quæ pro futuris eventibus asservari, ut supra, necesse erit: consignanda post expletum triennium suo successori.

In quem finem in uno Monasterio a Capitulo nominando Archivium constituetur, in quo documenta, quę universam Congregationem concernunt, asservabuntur a duobus, vel tribus ab eodem Capitulo deputatis.

Insuper necessarium erit aliquale ærarium, constituere, in quo singula Monasteria proportionatam aliquam collationem pecuniæ annuatim faciant, eo fine, ut in primis expensæ a Visitatoribus in transitu ab uno ad alterum Monasterium faciendæ, sine novo Monasteriorum onere, deinde etiam alia, quæ emergentibus casibus nomine Congregationis expendenda erunt, ex hoc communi ærario sumi possint. Atque hoc ærarium sub custodia Domini Præsidis erit, qui cum duobus deputatis illius Monasterii, in quo ærarium extiterit, inspectionem, & curam debitam habebit, atque singulorum portiones, seu taxas (certo anni tempore) recipiet, & completo triennio suo, de omnibus acceptis, & expensis rationem, unaque residuam pecuniam in Capitulo Generali deponet, novo Præsidi numerandam, & committendam, ac custodiendam, ut supra decretum est.

Dominus Præses curabit, a quodam ad id specialiter deputato, describi ea, quæ notatu digna per annum acciderint, spectantia ad Congregationem, utpote Monasteriorum accessiones. Superiorum Institutiones, amotiones, & depositiones, si quæ fiant, & alia negotia magni momenti, quæ suscepta per annum, vel terminata fuerint, & in alio Libro nomina Patronorum, Benefactorum, & Amicorum Congregationis, ac etiam extraordinaria benevolentiæ officia ab ipsis recepta, ut de iis successores suos, & alios docere possit, quos duos Libros ad Capitulum Generale deferet, Patribus exhibendos.

Quo-

Quolibet triennio Præses Congregationis officium deponet, ita tamen, ut sexennio, & amplius illius officium continuari possit, si ita pro bono Congregationis disponendum Capitulo videbitur, dummodo tamen confirmatio fiat per secreta suffragia a duabus ex tribus partibus Vocalium in Capitulo existentium.

§. 3.

De Visitatoribus, & Visitationibus.

Ut visitationes Monasteriorum unde plurimum tam disciplinæ Regularis conservatio, quam eorum, quæ in Capitulis Generalibus salubriter constituta sunt, executio pendet, cum auctoritate, & fructu fiant, ipse Dominus Præses erit ordinarie primus omnium Monasteriorum Visitator: Præter quem duo alii Visitatores eligantur in Capitulo Generali, quorum unus semper cum Domino Præside Visitationibus interit. Si Præses non possit omnia Monasteria visitare, disponet cum Visitatoribus, quænam soli Visitatores visitare debeant. Monasterium Domini Præsidis a duobus Convisitatoribus visitabitur. In casu, quo propter ægritudinem, vel alia inevitabilia, eaque diuturna impedimenta sive Dominus Præses, sive alii duo Visitatores non possent officio visitationis fungi, per Capitulum Generale quolibet anno, donec aliud statutum sit in Capitulo Generali provisio facienda, & eventualiter alii substituendi sunt, ne res tam salutaris, scilicet visitatio singulorum Monasteriorum omittatur, sed omnino perficiatur, & terminetur.

Quod si Præses non adsit cum uno Visitatore, neque ipsimet duo Visitatores constituti simul adesse possunt in visitatione, adjungetur a Præside cum consilio Visitatorum uni Visitatori socius ejus, vir capax, & in statutis faciendis Visitatori auxilio esse possit, qui ad silentium servandum in iis, quæ ad Officium suum pertinent, eo modo, quo Visitator, adstringetur.

Pro primo triennio a proximo Capitulo inchoando, visitatio fiet quolibet anno pro majori Congregationis stabilitate, & perfectiore religiosa disciplina introducenda, quæ visitatio annua, an continuis futuris temporibus continuanda sit, vel singulo solummodo triennio posthac instituenda sit, in Generali Capitulo decernendum erit.

Præter visitationes communes particulariter, & ex causa particulari, unum, alterumve Monasterium visitari poterit, ubi tamen velut in causa graviori Dominus Præses consilio duorum Visitatorum, vel etiam aliorum Abbatum vicinorum uti, nec nisi sufficienter informatus, & urgente necessitate ad singularem hujusmodi visitationem procedere debebit. Officium principale, atque obligatio Visitatorum juxta Sacros Canones *Cap. fin. de statut. Monach.* in eo consistit, ut:

Primo. De statu Monachorum, & observantiis regularibus diligenter inquirant, corrigant, & reforment, quæ juxta Regulam Sancti Benedicti, & nostræ Congregationis Constitutiones viderint corrigenda.

Secundo. Ita tamen ut delinquentes Monachos per Abbatem loci corrigi faciant, eisque injungi poenitentiam salutarem, vel etiam pœnas delictis proportionatas.

Tertio. Ipsi etiam Visitatores, Monachos, quos contumaces invenerint, & rebelles, juxta modum culpæ Regulari censura, & debitis pœnis percellant.

Quarto. Si vero Abbates in corrigendis Monachis suis juxta Visitatorum mandata, inventi fuerint negligentes, moneantur, & corripiantur in proximo Capitulo Generali.

Quinto. Quod si Abbas fuerit inventus a Visitatoribus nimis negligens aut dilapidator, vel alias merito ab officio amovendus, secundum præscripta Sanctorum Canonum *Cap. penult.*, & *fin. de Stat. Monach.* disponendum erit.

Quod si quis ex gravi causa se injuste gravatum existimaverit, ad Visitatores, ut dictum est, recursum suum habebit, a Visitatoribus ad Præsidem, & a Præside ad Capitulum Generale, a Capitulo Generali ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandocumque liber pateat recursus. Casu vero quo quispiam, vel Abbas, vel Religiosus ad alium Judicem cujuscumque Dignitatis, vel qualitatis, aut præeminentiæ sit, tam Ecclesiasticæ, quam sæcularis, appellare præsumpserit, juxta Sacros Canones, & Summorum Pontificum Constitutiones, necnon Sacrarum Congregationum Decreta a suis Superioribus Regularibus puniatur. Tam in visitationibus, quam etiam in Capitulis triennalibus Secretarius adhibendus erit, qui Protocolla conficiat, aliaque expediat, quæ concipienda & expedienda sunt. Is vero de silentio fideliter servando, & quod sine commissione DD. Visitatorum, vel Præsidentium nihil expedire, nec aliis communicare velit, præstito juramento se obligabit.

C A P U T II.

De unione, & communicatione Monasteriorum Congregationis Bavaricæ.

§. 1.

De mutuis auxiliis, & subsidiis.

Quamvis præsens unio, & Congregatio non tollat, imo intendat, & supponat Monasteriorum primævo Instituto, & S. Regulæ conformem distinctionem, & separationem, & non minus in posterum, quam huc usque singula Monasteria singulares redditus, itemque proprios, & perpetuos Abbates habitura sint, quibus uti tota administratio, & dispositio porro commissa, ita eorum officium, & obligatio erit, secundum proportionem redditùum, & Monasterii constitutionem, tum œconomiam instituere, tum in suscipiendis Conventualibus eo intendere, ut in numero, & qualitate personarum eatenus Monasteriis sibi commissis prospiciatur, quatenus aliena subsidia petendo, aliis oneri esse non debeant. In quem finem Præses pro sua discretione admonebit Abbates, quatenus in Monasteriis suis tot Religiosos habeant, quot supportatis aliis oneribus commode sustentari, ac pro feliciori statu Monasteriorum, tam in spiritualibus, quam temporalibus, prodesse poterunt.

Propter casus tamen extraordinarios, qui omni quandoque diligentia adhibita præcaveri non possunt, posteaquam per Congregationem erectam, omnia Monasteria quasi in unum corpus coaluerint, omnino oportebit in necessitate

mutuis auxiliis, & subsidiis succurrere, atque sic fratrem a fratre adjuvari.

Quod præcipue circa personas facile, & frequentius necesse erit, si videlicet, in uno Monasterio non sint satis idonei pro officiis, cura animarum, instructione aliorum &c., vel e contra si sint, quibus, vel propter valetudinem, vel alias causas emergentes, ad corporis, & animæ salutem conducere videatur loci mutatio. Hisce casibus omnino succurrendum mutuo, atque unanimiter curandum, qualiter tum animæ salventur, tum Monasteria singula in bono statu conserventur. Et quidem ordinarie hæc materia ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus consiliis de modo, & mediis resolvendum erit: si tamen periculum in mora apparebit, D. Præses cum consilio duorum, vel trium Abbatum, eorum maxime, de quorum interesse agitur, interim usque dum in Capitulo plenius provideatur, disponere, & omni meliori modo, quo potest providere debebit. Ad hunc igitur finem, ut exigente justa causa Religiosorum de uno ad alterum Monasterium translatio commode fieri possit, in posterum omnes ad Novitiatum, seu Professionem in quocumque nostræ Congregationis Monasterio admittendi, se obligabunt expresse, quod a loco Professionis ad tempus discedere, & in alio Monasterio vivere, aut functiones injungendas subire teneantur, quoties id in Capitulo Generali, vel Domino Præsidi, sive pro exigentia alterius Monasterii, sive pro sua propria salute necessarium videbitur, eo tamen salvo, quod quilibet in Monasterio Professionis suæ semper jus, & titulum, item vocem activam, & passivam retineat, ad quod etiam regressum, cessante causa translationis habebit: neque enim absolute, vel in perpetuum aliquis alio transferetur (nisi forte causa omnino extraordinaria, & specialissima id postularet) sed omnes sic translati in visitatione, aut Capitulo Generali se insinuare, & restitutionem ad locum Professionis urgere possunt, exaudiendi, si specialis ratio non obstat.

De iis porro, qui hactenus absolute stabilitatem loci professi sunt, sine obligatione ad prædictam translationem, confidimus eos, vel ultro in hoc ipsum statutum consensuros, seque prædicto modo obligaturos, vel saltem difficiles non fore, si exigente necessitate, aut rationabili causa ad transitum temporalem de suo ad aliud Monasterium requirantur.

§. 2.

De communi Novitiatu.

Inter occasiones, quibus ab uno Monasterio, aliis utiliter succurri potest, præcipue videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus se se hactenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum debito fervore & scientia Novitios in solidiori ascesi instruerent & manuducerent, vel Novitii singulares, aut nimis pauci in uno Monasterio non poterant ab aliis separari, & in exactiore disciplina educari.

Ubi unicum remedium occurrit communis Novitiatus, si videlicet Novitii in uno, vel si numerus magnus esset, duobus Monasteriis Novitiatum subeant, sub idoneo ad hoc munus Magistro, ex quocumque Monasterio eligendo. Interim quia aliunde rationabile, & necesse est, ut tum Novitii Constitutionem Monasterii, in quo citra casum, & causam specialem constanter vivendum, tum etiam superiores, & Conventus mores, indolem, & animi propensiones Novitiorum, quos in perpetuos Confratres, & Convictores suscipiunt, rite probent, & experiantur: Primo quidem Novitii, sive Postulantes per duos menses in habitu sæculari, & in Monasterio, in quo suscipiendi sunt, manebunt, Officiis Divinis, aliisque exercitiis regularibus intererunt, cellam in dormitorio occupabunt, & in Refectorio communi cum aliis refectionem sument: tum ad Monasterium Novitiis instruendis deputatum mittentur, in quo instruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto, ad Monasterium, in quo vota emissuri sunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori suffragiorum Conventus numero approbentur. Quæ omnia sic fient, ut secundum divisionem anni probationis a Sancto Patre Benedicto in tria tempora, duorum in primis, dein sex, & ultimo quatuor mensium pro trina deliberatione, & resolutione factam Novitii primam probationem sic perficiant, ut intra illud tempus singulariter in recitatione Breviarii, & Ritibus, seu Cæremoniis religiosis exterioribus sedulo instruantur: postea in altera probatione circa interiorem hominem, veram vitę Spiritualis perfectionem, secundum solida asceseos principia instruantur, ac deinde expleto hoc tempore, juxta præscripta in Regulis Sancti Benedicti, per reliquum anni spatium exerceantur, & tunc ad proprium Monasterium, in quo professionem emissuri sunt, cum Literis testimonialibus, & judicio Domini Abbatis, ac Magistri Novitiorum revertantur per aliquod tempus pro Abbatis arbitrio, probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & an satis capaces, & idonei sint, qui ad professionem admittantur. Quod si ex causis rationabilibus a majori parte Capituli probatio cujusdam Novitii videatur ultra tempus consuetum extendenda, professio differri eousque poterit, donec Novitii mores, & genius omnino perspecta sint, Præsidi vero desuper debita relatio singulis vicibus dabitur.

Novitii omnes proponentur toti Capitulo Monasterii illius, in quo erit Novitiatus communis probationis tempore, singulis quatuor mensibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quisque in illis reprehensione, aut emendatione dignum videtur, unde, vel dimissionis, seu admissionis possit fieri judicium, & ultimo mense communis Novitiatus finito, priusquam ad propria Monasteria Novitii cum Literis remittantur, in Capitulo singuli Religiosi mentem suam super capacitate, & incapacitate eorumdem declarabunt.

Emissa Professione, qui ad studia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, statim ad Monasterium in hunc finem pro studiis designandum, mittentur. Qui vero studiis non applicabuntur, vel Sacræ Theologiæ studio immediate vacare debebunt, prius per annum integrum in proprio Monasterio, sub regimine pii Patris Spiritualis exercitiis, & meditationibus unice applicandi erunt, nisi justis de causis super hoc Abbati de consensu Præsidis, & Visitatorum, cum aliquibus dispensandum visum fuerit.

Tam in Monasterio, ubi Novitii instruentur, quam in illo, ubi Juniores professi studio Rhetoricæ, ac Philosophiæ applicantur, variis in dormito-

mitoriis, si fieri possit, recumbent: quod multo magis observandum erit, si in eodem Monasterio, tam Novitii, quam dicti Juniores Professi studiis operam dantes constituerentur; quo in casu, excepto Choro, & communi Refectorio, debita separatio fiet inter Novitios, & alios. Ad Monasterium pro dictis studiis deputatum, Abbates omnes Fratres iisdem studiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, utpote Juniorum piæ, & religiosæ institutioni insuper præficietur unus Pater Religiosus, vir gravis, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam Sanctæ Regulæ observantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratione in dicto Monasterio, respectu aliorum quoque Religiosorum, disciplina ad majorem, sive Novitiorum, sive Juniorum Professorum ædificationem, exactissime observabitur.

§. 3.

De Communi studio Literarum.

Vt vero Fratres nostri e Lectione Divina majorem consolationem ac uberiorem fructum accipere, & alacrius vitæ solitariæ labores, & exercitia subire valeant, hortamur superiores, ad quos id spectat, ut in studiis Philosophiæ, & Theologiæ, aliisque disciplinis, quæ ad Sacrarum Literarum intelligentiam maxime conducunt, suos Monachos sedulo exerceant, eisque nulla in re desint, quæ in hujusmodi studiis, majorum, nec non Confratrum nostrorum, præsertim, qui sunt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere, ac subinde, in rebus suis ad Dei gloriam, & animarum profectum possint utiliter occupari, ad quorum studiorum statum felicem, quæ sequuntur declaramus observari debere.

Quamvis in vicinis Accademiis passim extent convictus specialiter pro Religiosis ad studia mittendis, ordinati: quia tamen in pluribus Monasteriis, partim propter defectum mediorum, seu sumptuum, qui in hujusmodi convictibus, ad magnam quantitatem annuatim excrescunt, partim ob alias causas, non omnes ad publicas Academias mitti potuerunt, ideoque non pauci hactenus in suis Monasteriis sine sufficienti instructione, & profectu literario detenti, rudes, & inhabiles, otii magis, quam librorum amatores evaserunt, cum ingenti suo, & Monasteriorum dispendio; ideo ut hac in parte per Congregationis nostræ unionem succurratur, in uno, vel pluribus Monasteriis, Gymnasia, & Scholæ aperiantur, ubi Religiosi in studio Rethorices, in Philosophia, casibus conscientiæ, & materiis Theologicis præsertim illis, quæ pro cura animarum, & instructione populi, in sana, & orthodoxa Doctrina necessaria sunt, & in aliis similibus ad sufficientiam erudiantur, & educantur.

In quem finem præter illud Monasterium, juxta superius dicta, pro studio Rethorices, & Philosophiæ destinandum, aliud constitui debebit pro studiis Theologiæ Scholasticæ, ac Positivæ, Sacræ Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atque linguarum, quæ ad Sacræ Scripturæ intelligentiam conducent. Quod si unum Monasterium pro his omnibus studiis modo nominatis, nimis angustum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli, toties quoties necesse videbitur ab uno ad aliud Monasterium mutando. Professores, sive Lectores, ea & Magistri tam Rectorices, quam Philosophiæ Sacræ Theologiæ Sacrorum Canonum, & aliorum studiorum prædictorum assumentur, sive ex nostra, sive ex alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi de speciali licentia Sanctæ Sedis Apostolicæ, ad supplicationem Capituli, evocentur. Ut porro Religiosi in spiritu propriæ vocationis, & Religiosæ Disciplinæ observantia fusius conserventur, ad Academias publicas, nullus post hac mitti poterit, nisi a Capitulo Generali, ex justis causis, pro quovis casu particulari, id expresse concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreant, in Monasteriis expresse ad eadem deputatis, & ut sumptus, eum in finem faciendi, quantum possibile fuerit, evitentur, qui Theologiæ Moralis studio solummodo applicabuntur, in propriis Monasteriis suis remanentes, ibidem Lectorem proprium, ad hoc deputatum, habebunt, qui bis ad minus in hebdomada, Lectiones e Theologia Morali habeat, & ab eodem, vel alio una vice saltem ex Sacra Scriptura alia Lectio habebitur.

Ad supradictorum executionem Magistri, seu Professores, præ cæteris ad hoc munus idonei, advocandi, & assumendi sunt, eisque uti respective etiam eorum Discipulis, per DD. Visitatores, vel Capitulum Generale, eatenus prospiciendum erit, ut commode, & sine impedimento, vel defectu necessariorum studiis vacare possint. Porro quia nec Fratres studiosi, neque Novitii in Monasteriis, ubi studium hujusmodi, vel communis Novitiatus instituitur, sine incommodo, & impensis ali possunt, aliqua refusio, seu compensatio facienda erit: & primo quidem curandum est, quantum possibile, ab uno ad alterum Monasterium hujusmodi onerum translatio fiat, quatenus mutuam sibi vicem reddendo vicissim in eodem genere compensent. Si quæ vero Monasteria ad hoc qualificata, & satis capacia non sint, ea pro suis, quos ad studia, seu Novitiatum mittunt, vicissim alios Religiosos recipiant, siquidem ita occasio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refusionem, maxime si Novitii, aut Confratres studiosi patrimonium, vel ab eorum parentibus, sive consanguineis subsidia habeant, vel in alio genere, etsi non tunc statim, saltem cum tempore recognitionem præstent: ubi tamen nec exacta, & plena refusio, maxime a Monasteriis alias penuria laborantibus exigenda, sed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incommodum, & pars expensarum supportanda erunt, eo solum observato, ne unum, alterumve Monasterium intolerabiliter gravetur, atque ita alia vice impossibilitatem causari, & admissionem tot hospitum juste recusare possit: quod tamen arbitrio, & judicio Abbatum in Capitulo congregatorum, committendum, & votis majoribus standum erit. Pro generali regula observandum est, ut sumptus pro personis ab bonum commune Congregationis applicatis, ex. grat. pro Lectoribus, solvantur ex massa communi totius Congregationis: pro personis ab uno ad utilitatem alterius Monasterii translatis, solvantur a Monasterio, in cujus utilitatem talis ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ob utilitatem ipsius personæ, sive Monasterii, ex quo alio mittitur, solventur sumptus ab eodem Monasterio. Quamvis au-

autem pro tempore in Monasteriis nostris commodæ accommodationes, & habitacula, pro studio, vel Novitiatu communi non extent, sed primum putari debeant, non sine difficultate, & temporis mora; confidimus tamen, consilio, & solertiâ DD. Visitatorum, provideri, & obtineri posse, ut in majoribus Monasteriis aliquibus ad sufficientiam paretur, quod in re tam salutari necessarium erit: utque hoc sine longa dilatione, sed quanto citius possibile erit, efficiatur, eorum singulari curæ committimus.

Prædicta studia futuris temporibus in aliquo Monasterio indicere, vel dissolvere, aut etiam alio transferre Magistros, & Lectores instituere, aut amovere, extra tempus Capituli, gravi aliqua ratione urgente, possit Præses de consilio Visitatorum, ab his tamen minus idoneos removere poterunt Visitatores.

Scholastici post emensum studiorum cursum, in exercitiis regularibus, liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum, sub cura, & moderamine alicujus pii, & experti Patris.

Lectores autem, & Magistri sint ea prudentia, maturitate, devotione, pietate, & aliis dotibus instructi, ut scientiis cum pietate docendis, verbo, & exemplo pares sint, novas opiniones, vel etiam parum communes, seu minus tutas ne doceant, Sacræ Scripturæ sensum ne detorqueant, Sanctorum, & Doctorum placita in honore habeant, ac in omnibus, & præcipue in his, quæ ad munus suum pertinent, Superiori suo subjecti sint, & obedientes: nullus Alchimiam, Astrologiam Judiciariam, aliasque periculosas, aut prohibitas artes, & disciplinas addiscere, multo minus docere, vel exercere audeat. Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cum de ipsa Christi Lege agitur, ex Scripturis juxta Patrum consensum expositis, & ex eorumdem Patrum traditione hauriant: cum autem de Disciplina, & Legibus Ecclesiæ, Decreta Conciliorum, præsertim Tridentini, & Summorum Pontificum consulent, & sequantur: qui autem Theologiam tractant, omissis inutilibus quæstionibus, materias utiles, & necessarias ex scriptura, & traditionis fundamentis explicare studeant.

Nullus etiam scriptura sua, vel aliena, seu Libros a se, aut ab aliis factos prælo committere, aut publicare, vel quæ fuerint a se inventa, in ære incidenda tradere, aut alias in publicum evulgare possit sine expressa in scriptis licentia proprii Abbatis, & Capituli, vel Præsidis, & eorum ad quos spectat.

Exercitiis communibus aderunt semper Scholares, nisi a quibusdam fuerint, quod maxime decet in favorem studiorum, exempti, sed ab Officiis Divinis nusquam diebus Dominicis, & festis cum eis dispensabitur, nusquam etiam ab oratione mentali, majori Sacro, & Vesperis: sic enim operam dabunt comparandis scientiis, ut præcipuum eorum studium sit ad virtutem, & perfectionem status monastici contendere.

CAPUT III.

De particulari Monasteriorum gubernatione.

§. I.

De Abbate, & quæ eidem observanda sunt.

Gubernatio, & potestas, quæ Abbatibus tum per Sacram Regulam, tum SS. Canones respectu suorum Religiosorum, ipsiusque Monasterii in Spiritualibus, & temporalibus datur: per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eo intendendum erit, ut potestatem, seu officium rite secundum S. Regulam, & SS. Canones exerceant, pro sua, & subditorum salute, commissique Monasterii emolumento. Suppositis igitur, nec repetitis, quæ S. Pater Noster (cujus Regulam in omnibus observare intendimus) in Abbate requirit *Cap. 2. qualis debeat esse Abbas &c.* attendendum in primis erit, ut electio Abbatis legitime, & canonice fiat juxta præscriptum ejusdem Regulæ, & Juris communis dispositionem, quæ in ejusmodi electionibus Abbatum deinceps omnino servanda erit.

Quod si innotescat aliquem precibus, aut persuasionibus per seipsum, vel per alium eligentes solicitasse, talis hoc ipso pro indigno judicandus, neque electio talis confirmanda, sed cassanda sit. Electus legitime non tantum confirmationem a S.Sede Apostolica petet, ratione Monasteriorum horum, quæ taxantur in libris Cameræ Apostolicæ, sed & a Reverendissimis Episcopis Locorum quoad reliqua, quæ hactenus ab eisdem ejusmodi confirmationem petere consueverunt. Quod si in casu particulari a quodam Rmo Episcopo, cui a Sancta Sede Apostolica Jus confirmandi Abbatem addictum fuit, eadem confirmatio per Neoelectum Abbatem obligationi suæ conformiter petita denegaretur, ipse Abbas ab hujusmodi denegata confirmatione appellare poterit ad Sanctam Sedem Apostolicam pro ejusmodi confirmationis, & benedictionis gratia impetranda.

Confirmatione prævia obtenta sic confirmatus Abbas plenam sui Monasterii administrationem eatenus consequetur, ut tamen, in certis quibusdam casibus partim in jure expressis, partim in consuetudine, aut singulari ratione fundatis, consensum sui Conventus, idest majoris partis eorum, qui commode ad Capitulum venire possunt, requirere, & obtinere debeat. In specie ad alienationem bonorum immobilium, sacræ, & pretiosæ supellectilis, Reliquiarum, vel Antiquitatum magni momenti, scripturarum, & documentorum Monasterii &c. sive talis alienatio fiat per venditionem, sive per transactionem, aut permutationem, aliquo modo per SS.Canones, & Constitutiones Apostolicas, inter alienationes prohibitas numerato.

Præterea consensus requirendus est ad debitorum in magna summa contractionem, Monasterii novis censibus anniversariis, aliisque gravibus, & perpetuis obligationibus oneratione, quibus accensentur nova ædificia, unde Monasterii depauperatio, ipsique Conventui defectus necessariorum sequi posset: hoc insuper observato, ut quandocumque de alienatione, vel obligatione per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas interdicta agetur, etiam beneplacitum Sedis Apostolicæ desuper obtineatur.

Insuper etiam cum consensu Conventus expediendæ sunt præsentationes ad Parochias, vel Beneficia, siquidem Juspatronatus non ad Abbatem solum, sed communiter ad Monasterium spectat. Item concessionem tituli mensæ, sicut etiam admissio Novitiorum ad Professionem &c. Alia minoris momenti negotia, unde tamen periculum, vel incommodum Monasterio sequi posset,

posset, cum consilio Conventus expedienda sunt: & id, quod utilius judicatum fuerit, ex præscripto Sanctæ Regulæ resolvi debebit. Et quidem, si causa gravis, & periculosa, etiamsi ex iis, quæ de Jure consensum requirunt, non sit, tamen conformiter Sanctæ Regulæ tota Congregatio Monasterii convocanda, & singulorum consilia audienda sunt, quia sæpe Deus juniori revelat, quod melius est. Causæ vero leviores rectius inter paucos, idest cum Patribus Senioribus consulantur: cujusmodi censentur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis consuetudo aliud suadeat) Novitiorum ad Monasterium susceptio, Fratrum ad Sacros Ordines admissio &c. Graviores quoque excessus cum consilio Seniorum emendentur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa sit, & Abbatem moveat sua auctoritate sine mora, vel aliorum præscitu procedere. Singulariter observandum, atque Abbatibus nostræ Congregationis cavendum erit, ne redditus Monasterii immodice in superfluos famulos, vel equos, item splendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum, & fastum expendantur: unde cavendum erit Abbatibus, ne famulos Sæculares potius ad splendorem, & populorum respectum superfluum sibi conciliandum, quam ad necessarium servitium habeant; quare ut in terminis debitæ necessitatis, & decentiæ persistant de his in Capitulo rationem reddant; tales vero famulos suscipiant, qui sint bonæ indolis, eamque morum honestatem præseferentes, ut illorum Christiana modestia omnibus sit manifesta, nullamque vanitatis ansam in vestitu, capillatura, & in conversatione sua præbeant, habitu incedant modesto, nullo modo versicolorato, non aleæ, aut vino, vel potationibus dediti, neque aliis similiter exceptis obnoxii.

Extra Monasterium existentes, & sub itinere constituti Domini Abbates semper Socium Religiosum secum habeant, si commode fieri potest: Reliquis vero Religiosis saltem Frater Laicus, aut, si Domino Abbati in casu particulari ita visum fuerit, famulus honestus pro Comite adjungatur.

Cubicula Abbatum universim sint munda; & sicut Servos Dei decet, modeste disposita, atque piis imaginibus exornata, exclusis profanis tam imaginibus, quam aliis ornamentis excessivis sericis, & similibus.

Unicuique Abbati permittitur, ut si redditus Monasterii id patiantur, unum currum habeat, qui tamen non sit deauratus, neque ex serico compactus, plures etiam equos non alat, quam pro ipsius, & Monasterii necessitatibus requiruntur.

Universim redditus Monasterii, habita ratione paupertatis Religiosæ, prudenter, & moderate in necessitates Monasterii, & Conventus, & in eleemosynas dispensentur; si quid abundat, in futuros casus, & necessitates, sive proprii, sive aliorum Congregationis nostræ Monasteriorum asserventur. Deinde quod per Sac. Canones *Cap. Cum ad Monasterium de Stat. Monach.* salubriter constitutum habetur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit, sit cum Fratribus in Conventu, vigilem curam, & diligentem sollicitudinem gerens de omnibus &c. maxime de Choro & mensa intelligendum, & observandum est, ut scilicet Abbates omnino festivis, sed aliis quoque diebus, quantum commode poterunt, ad solatium, & ædificationem suorum, cum iisdem Chorum, & mensam Regularem frequentent. Licebit proinde etiam hospites, habita consideratione personarum, & circumstantiarum, non solum Religiosos, & Clericos, sed etiam Sæculares, quandoque ad Refectorium ad mensam Regularem ducere, si quidem tales sint, ut per eos incommodum Conventui ex protractione, seu dilatione refectionis, neque dispendium Disciplinæ Regularis quoad silentium, & lectionem ad mensam secuturum sit: qua in re illud quoque observandum est, ut in diebus jejunii, & abstinentiæ, nullum aliud obsonium hospitibus apponatur, nisi quod juxta Sanctam Regulam, & has Constitutiones ipsis Religiosis comedere conceditur.

Hospitalitas quemadmodum in Sac. Scriptura laudatur, ita exercenda est cum ea moderatione, ut in prodigalitatis vitium non transeat; hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri posset, diligenti circumspectione Visitatores a nostris Monasteriis eliminabunt, cum id minime ad ædificationem cedat, & e contrario potius scandalum generet. Pro cujusque igitur hospitis qualitate id tantum in mensa apponatur, quod ad decentem, & moderatam refectionem, sublata omni superfluitate, & abusu necesse fuerit.

In cubilibus Hospitum omnis excessus, sive in ornatu serico, & aliis similibus apparatibus, prorsus evitetur, ut Religiosa simplicitas cum modestia decenti conspiciatur, neque ad mensam vasa aurea, vel candelabra argentea eisdem apponatur, nisi forte aliqui calices, uti, & cochlearia cum furcinulis argentea quidem, non tamen deaurata apponenda videantur. In usu horum, & in expensis intuitu hospitalitatis faciendis, id specialiter considerandum venit, ut scandalum Sæcularibus non præbeatur, omniaque in simplicitate paupertatis Religiosæ cum sincera charitate præstentur. Quæ vero ex annuis redditibus Monasteriorum supersunt, utiliter impendentur, tum in usum pauperum, tum in supportandis oneribus nostræ Congregationis, & ad subveniendum congrue ejusdem communibus, & singulorum Monasteriorum futuris necessitatibus. Inter communia Congregationis onera computantur expensæ in causa Visitationum, pro Novitiis, pro studiis communibus, & aliis similibus ad Religiosam Disciplinam solide stabiliendam spectantibus. Eleemosynæ quæ pauperibus mulieribus petentibus largiendæ sunt, fiant a Janitore in pecunia, aut pane juxta æquitatis rationem. Caveatur vero, ut neque istis, neque nobilibus fœminis (quibus clausuram Monasterii nullo modo ingredi liceat) in Monasterio, etiam extra Clausuram, neque in propinqua Domo, aut alibi prandium vel aliud ejusmodi, nisi ex gravi, & honesta causa, & semoto omni scandalo concedatur.

§. 2.

De Priore, & Subpriore.

Singuli Abbates eligant, & constituant sibi Priorem, Virum probatum, qui decimum quintum professionis suæ annum saltem expleverit (auditis prius Conventualium consiliis), qui Abba-

Abbatis vices in Conventu suppleat, semperque in Choro, & Mensa, & Dormitorio cum Fratribus sit, Disciplinæ Regulari unice invigilet, atque in iis, quæ Divinum cultum, pietatem, & spiritualem profectum spectant, tum exemplo præeat, tum verbis, & admonitionibus, seu correctionibus cæteros edoceat, ac dirigat.

Summopere caveat, ne per suam conniventiam, vel dispensationem Disciplinæ Regularis relaxatio fiat, sed omnia, quæ vel per Congregationem, vel proprium Abbatem ordinata, aut moribus, aut usu bene introducta sunt, debita observantia custodiat, tam absente, quam præsente Abbate.

Singulis Septimanis, semel, aut si opus, sæpius Capitulum habeat, in qua leviores culpæ, quas ad Abbatem deferri non oportet, per ipsum corrigantur, injuncta delinquentibus, pro qualitate culparum, pœnitentia salutari.

P.Priori ordinarie adjungendus est Subprior, qui proximum, post Priorem locum in Monasterio habeat, pro vero Superiore semper habendus, & respiciendus, quamvis præsente in Clausura, nec impedito in sua functione P.Priore, ad præcavendam confusionem Jurisdictione, & potestate jubendi, aut corrigendi non uti, sed ipse quoque P.Priori parere debeat. Absente vero, vel per ægritudinem, aliave ex causa impedito Priore, ejus Officium in omnibus, maxime repentinis emergentibus, quæ dilationem non patiuntur, per P.Subpriorem suppleantur.

§.3.

De cæteris Officialibus, & Oeconomis Monasteriorum.

Œconomia Monasteriorum, quatenus decenter fieri potest, administretur per Religiosos, qui ad hoc idonei, atque in spiritu fundati sint, ut animarum periculum juste timeri non debeat: atque pro differentia locorum, & multitudine laborum, unus, vel plures; quos Abbas elegerit Granario, Culinæ, Cellæ vinariæ, vel Cerevisariæ præficiantur.

Officiales isti, seu Œconomi festivis diebus omnino, & aliis diebus, quantum per functiones officii licet, Chorum, aliaque spiritualia exercitia, cum cæteris frequentent: neque enim ex hoc quod hujusmodi officiis exterioribus præpositi, sed præcise quatenus juste impediuntur, exempti sunt. Quod quia pro diversa Constitutione Monasteriorum omnino inæqualiter accidit, non licebit ab uno ad alterum Monasterium argumentari, uti nec generale aliquid statui potest: sed consideratis circumstantiis, per Visitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quæ officia Religionis committenda, & quot Officiales necessarii, tum qui, & quatenus a Choro, aliisque eximendi sint.

Duos saltem Œconomos, seu Cellerarium, & Depositarium quilibet Abbas instituere tenebitur, quorum alter accipiat omnes redditus Monasterii, alter expendat, quos instituet ex consilio, & consensu Seniorum, sine quo, nec poterit amovere.

In corrigendis quoque graviter delinquentibus Prioris, & Seniorum Abbas consilio utatur, sicut Regula præcipit.

Rationes de datis, & acceptis non conficiat Abbas, sed Cellerarius, & Depositarius, qui quolibet mense coram Abbate, & Senioribus totum Monasterii statum in temporalibus, receptis & expensis factis exhibebunt. Singulis autem annis in fine Decembris computata generalia reddituum, receptarum, & expensarum coram iisdem exhibebunt, & suæ administrationis rationem reddent.

Consultum videtur Officia tam Prioris, quam Subprioris, & aliorum Officialium non esse perpetua, sed post aliquot annos (nisi specialis causa necessitatis, vel utilitatis Monasterii aliud postulat, & ad id Generalis Capituli consensus accedat) mutationem fieri: quatenus tum illi, qui hujusmodi functionibus diutius distracti sunt, occasionem sese recolligendi habere: tum alii quoque secundum qualitates, & merita sua ad honores, & officia ista aspirare possint. Quem in finem tam Prior, quam Suprior cujuslibet Monasterii, elapso triennio per annum ad minus ab omni officio liberi permaneant.

Ut vero hæc mutatio commode sine ulla ignominia, vel præsumptione culpæ fieri possit, generale Statutum sit, ut omnes Officiales singulis annis ad initium Quadragesimæ ultro sua Officia resignent, expectaturi resolutionem a suo Domino Abbate, an resignationem talem acceptare, an vero ad annum sequentem rursus propria officia iisdem committere velit.

§.4.

De Monitore.

In singulis Monasteriis eligatur a Conventu aliquis ex Senioribus Religiosis Monitor, Vir maturus, & discretus, qui ad omnem in spiritualibus, & temporalibus utilitatem diligenter attendat, & si quid vel corrigendum, & utiliter ordinandum agnoscat, confidenter, & ex officio Dominum Abbatem moneat: Præcipue vero officium Monitoris in eo consistet, ut omnes de Conventu, qui forte per se ipsos accessum ad Abbatem non habeant, aut quocumque respectu aliqua denuntiare formidant, per ipsum Monitorem tuto, & secrete etiam non nominata sua persona, si ita pateant, aperire, ac significare possint, quæ alias cum dispendio Monasterii, & Disciplinæ Regularis Superiores laterent.

Curabit autem Monitor utpote vir maturus, & discretus (qualis, ut prædictum, pro Monitore eligendus est) inutiles querelas, aut murmura sopire, & saniora consilia suggerere: e contra quæ rationabilia, & tanti momenti judicabit, ut Abbas merito monendus videatur, sive materia ipsum Dominum Abbatem, sive quemcumque alium concernat, libere secundum exigentiam officii sui, cum debita tamen modestia, & respectu moneat, & si opus urgeat, aut denique si effectus non sequatur Domino Præsidi, vel Visitatori pro rei momento, & exigentia denunciet.

CAPUT IV.

De Divino Officio, & Spiritualibus exercitiis.

§.1.

De Choro, & Horis Canonicis.

Cum nostra Professio nos Dei laudibus celebrandis addicat, alia omnia, ita ordinanda sunt,

sunt, ut Officium Divinum in Choro nunquam intermittatur. Nec in particulari quispiam sine speciali causa, & licentia a Choro se subducat, ut paulo ante de Officialibus constitutum est.

Horæ Canonicæ secundum Breviarium Benedictino-Monasticum auctoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII. ad correctionem Breviarii Romani recognitum: Missæ vero, aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias consueta Officia, & Cæremoniæ secundum formam Romanam, & Calendarium Diœcesanum peragantur.

Festa nova ex præcepto Summorum Pontificum ordinata, inter quæ Sanctorum Angelorum Custodum cum Octava observentur, & celebrentur in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis. Similiter Festa Ordinis auctoritate Apostolica approbata, & celebrari concessa. Festum autem Commemorationis S.P.N.Benedicti 11.Julii sine Octava: tum & Festa Diœcesana &c. pro quavis Diœcesi de Apostolicorum Decretorum ordinatione, & præcepto observanda.

Pariter sub ritu Duplicis secundæ Classis, Festa S.Henrici Ducis Bavariæ, & Imperatoris, necnon S.Chunegundæ Augustæ, & Ducissæ Bavariæ celebrabuntur.

Ex singulari gratitudinis obligatione 26.Augusti, quo die Congregatio hæc nostra erecta est pro felici conservatione, & regimine Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. solemne Sacrum de Spiritu Sancto, & post mortem, quem Deus diu servet incolumen, pro anima ejusdem Anniversarium perpetuum in omnibus Congregationis nostræ Monasteriis celebrabimus.

Officia minora B.Virginis, & Defunctorum, item Psalmi Graduales, & Pœnitentiales, sicut etiam Litaniæ in Choro dicendæ sunt, quando, & quoties in Rubricis Breviarii notatur, & ordinatur. Ipsum vero Officium Beatissimæ Virginis, seu Cursus Marianus, quando non dicitur, secundum laudabilem consuetudinem, cessante impedimento, quotidie ab omnibus privatim, vel saltem a Fratribus junioribus communiter, secundum ordinem Abbatis in Capitulo, aliove loco idoneo recitetur.

Cæterum in cantu, & psalmodia, pro majore, vel minore celebritate Festorum ea differentia servanda, ut in præcipuis Festivitatibus SS.Trinitatis, Nativitatis, & Epiphaniæ Domini, Paschatis, Pentecostes, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Omnium Sanctorum, SS.Angelorum Custostum, S.Benedicti, Patrocinii, & Dedicationis Ecclesiæ, Laudes integre, uti etiam Hymnus Ambrosianus, item Prima cantu Chorali secundum tonos Antiphonarum cantentur.

In solemnitate SSmi Corporis Christi, & per Octavam Venerabili Sacramento publice exposito, Missæ, & Vesperæ solemniter decantentur. Similiter Tertia, vel in diebus jejunii Sexta, ultra nimirum immediate Summum Officium Missæ antecedit, semper cantanda est, sicut, & Vesperæ per totum annum, itemque Completorium, quando Officium Beatæ Virginis non subjungitur. Aliæ Horæ psallendo persolvi possunt, cum gravitate tamen, & distincte, pausis rite servatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini, observabitur, ut media nocte Matutinum celebretur.

Cum vero in quibusdam Monasteriis nostræ Congregationis ex quadam necessitate propter peregrinorum summo mane occurrentium frequentiam, in aliis ex longa consuetudine introductum sit, Matutinum mane circa horam quartam peragere, licebit continuare hunc morem donec per DD. Visitatores, aut Capitulum Generale rationes examinentur, & quid vel intuitu causæ singularis, vel intuitu omnimodæ uniformitatis, quantum possibile in tota Congregatione introducendæ agendum sit, determinetur.

§.2.

De fervore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua.

Cum ad excitandum in nobis fervorem spiritus sit præsens, idemque efficacissimum motivum recordatio obligationis ad perfectionem contendendi ex emissione Votorum contractæ, ut ea efficacius ad memoriam revocetur, hortamur in Domino omnes tam Abbates, quam reliquos Monachos, ut singulis annis faciant solemnem Votorum renovationem in Solemnitate SS.Angelorum Custodum, ad quam per jejunium, & alia exercitia spiritualia in pervigilio ipsius Festivitatis se præparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & spiritualem profectum apprime necessaria est frequens per devotas meditationes recollectio, ideo in omnibus Monasteriis, tam quotidianas meditationes, quam singularem quolibet anno recollectionem per spiritualia, ut vocantur exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentissime observari statuimus.

In primis igitur mane a media sexta usque ad horam sextam quotidie sit meditatio, sive in cellis, sive propter frigus hyemale in Musæo.

Deinde sub meridiem, antequam ad prandium accedatur, brevior per quadrantem horæ recollectio, sive examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequam cubitum concedatur, examen, seu discussio conscientiæ instituatur, sine ulla dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter visitent, & attendant, ne ullus a sacris istis exercitiis se subducat.

Insuper extraordinaria, & major recollectio per annua antedicta exercitia (quorum maximam utilitatem, & fructum passim experientia demonstrat) a nullo, etiam ipso Abbate prætermittenda: sed ad hoc Sanctum opus certum, & congruum tempus per Abbatem singulis annis determinetur. Visitatores vero in suæ visitationis decursu invigilabunt, ut hoc Statutum observetur.

Constituti in exercitiis spiritualibus matutinis horis majori Missæ, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore solitariam in suis cellis vitam agent, & contemplationi, atque illis pro recollectione spiritus præscriptis vacent, in fine autem Confessionem generalem annuam faciant.

Insuper, quia plerumque corpus quod corrumpitur aggravat animam, ac nonnullos Fratrum nostrorum in externis negotiis occupatos, variæ, gravesque curæ distrahunt, & turbant, unde fervorem spiritus languescere sæpe contingit: Abbas de consensu Præsidis permittet iis, quibus, & quando judicaverit, secedere ad cellas in hunc finem præparatas, ut illic per definitum sibi tempus, liberi ab omni commercio rerum humanarum se totos Divinis tradant, exercitio San-

Sanctæ contemplationis, & operibus pœnitentiæ mentem reficiant, instaurentque animæ vires; quatenus ad subeundos pro Dei gloria, & Congregationis bono solitos labores, renovati spiritu mentis suæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadragesimæ ea puritate, quam S. Pater Benedictus exposcit, pro modulo transigere satagent Fratres nostri, atque in eum finem Abbas uniuscujusque Monasterii, congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ 49. quod incipit. *Licet omni tempore*, breviter eos hortabitur, ut disciplinam Monasticam religiosius observare, in patientiæ operibus strenue sese exercere, & sancta proposita ferventius innovari studeant.

Sacerdotes ad Sacramentum Confessionis saltem bis in hebdomada, & alii non Sacerdotes semel, qui singulis diebus Dominicis, & festis tam de præcepto, quam majoribus Ordinis ad Sacram Synaxim accedant.

§.3.

De Lectione spirituali.

Per devotam Librorum spiritualium lectionem materia paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus est. Unde in primis providendum, ut singuli Libros asceticos, & pios ad sufficientiam habeant, maxime autem Sacram Scripturam.

Legendum in primis aliquid ex hujusmodi libris, vel libellis ante meditationem, item priusquam Chorum, & maxime antequam Sacerdotes ad celebrationem Missæ accedant. Communis autem lectio spiritualis omni die ab hora quarta usque ad quintam Vespertinam instituenda, ubi omnes in summo silentio, & quiete librorum spiritualium lectioni vacabunt: utque hoc certo servetur, Superiores diligenter visitabunt, & invigilabunt.

Publicæ insuper lectiones spirituales, more in pluribus Monasteriis jam recepto, ut scilicet ante horam Completorii omnibus Fratribus sive in Choro, sive in alio loco opportuno convenientibus, ab uno Lectore per quadrantem circiter horæ collationes uti antiquitus nominantur, idest, ex libro singulariter devoto, pro ædificatione, ac recollectione audientium, quidpiam legatur, continuari, vel ubi in usu non sunt introduci omnino debent, & nunquam propter ullam Causam, prætermitti.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, sed devoti, & salutares, unde audientes spiritualem, etiam dum corpus cibis reficiunt, animæ refectionem haurire possint, legendi sunt.

Qualibet die Dominica legatur aliquid de Regula S. Patris Benedicti, cujus observantiam per nostrâm Congregationem, & has Constitutiones præcipue intendimus.

CAPUT V.

De perfecta Votorum substantialium observantia.

§.1.

De Custodia Castitatis, & Clausuræ.

Ea in hoc genere cura, & custodia adhibenda est, ut omnes occasiones, etiam remotiores, & quicquid scandalum, vel malam apud alios suspicionem parere posset, accurate præcaveatur, & abscindatur. Qua de causa prius in primis clausura Monasterii, de qua singularem curam P. Prior habebit, eatenus custodienda, ut nulli Sæcularium accessus pateat, vel ubi justa necessitas postulat Viros (feminis semper exclusis) Sæculares admitti, v.g. Opifices: Id nonnisi cum præscitu, & licentia Abbatis, vel P. Prioris fiat.

In hujus exactæ custodiæ finem, Ostiarius clavem sub prandio, & cœna, occlusa diligenter porta, apud Præsidentem in mensam deponat, ut interim nemini accessus pateat.

Multo minus aliquis Conventualis clausuram egrediatur sine simili licentia, eaque, vel speciali in casibus, & causis specialibus, vel generali Officialibus pro exigentia officiorum concedenda: hæc ipsa tamen nulli indefinite, sed limitate, vel ad certas horas concedenda est, id que non sine Socio Religioso, aut in casu quodam forte extraordinario, saltem famulo adjuncto.

Præterea, quod in Sancta Regula cautum habetur, ut ea, quæ extra Monasterium, vel clausuram visa, vel audita sunt per Officiales, & quoscumque, non referantur ad Conventum &c. debita observantia custodiatur, ita quidem, ut de materia ulterius scandalosa, vel quæ pravos animorum affectus, suspiciones, murmurationes, aut etiam inutiles distractiones, & in spiritualibus turbationes causare possunt, in Conventu referre, aut recensere non liceat.

Cavendum insuper, & occasiones amputandæ sunt, ne Religiosi cum feminis familiaritatem, conversationem, aut communicationem habeant, nisi præcise, quatenus justa, & nota necessitatis, vel utilitatis causa Officialibus, & quandoque in aliis judicio Superiorum, quorum licentia specialiter, & expresse hoc casu requirenda est, indubie exigit. Et nihilominus custodito, ut quicunque quacunque ex causa, vel licentia ad colloquium feminarum in publicum admittitur, nonnisi cum religiosa modestia, & gravitate cum iisdem conversetur, neque ultra tempus, locum, & modum præscriptum cum eisdem conversetur. Si quem in hoc genere incautum, aut ullo modo scandalosum Abbas, aut Visitatores invenerint, eum vel ab officio amoveant, vel in posterum nunquam amplius ad similem occasionem, vel conversationem admittant.

§. 2.

De Abdicatione Proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito a S. Patre nostro appellatur) a Monasteriis nostris eliminandum est, ne quisquam in re temporali quacunque ullum dominium, vel jus qualecunque, utpote cujus omnino in singulari incapax est, sibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quamcumque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum sine ulla contradictione, vel murmuratione dimittere sit paratus.

Si quidquam singulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obveniat, id recte Superioribus offeratur, vel D. Abbati, vel P. Priori, pro qualitate, & quantitate rei: qui Superiores talia ad usum revocabilem

ei, cui destinata sunt, si rationabile videtur, concedere possunt, sed non debent. Imo si taliter oblata fuerint pretiosa, & superflua, & magis, si singularitatem, vel difformitatem in Conventu introducent, nullo modo concedi debent.

Esculenta, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, siquidem raro, & moderate quidpiam offeratur, secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes.

Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica, & minima quantitate congruis pœnitentiis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecunias detinere, ac dispensare debent, in hoc juxta voluntatem Abbatis agant, nec sibi particulariter sine præscitu, & licentia ejusdem quidpiam applicent, vel aliter expendant, quam ex injuncto officio, vel jussione Abbatis debent.

Habeat P. Prior capsam aliquam, & moderatum ærarium, in quod pecuniæ Conventualibus oblatæ reponantur, liceatque P. Priori talia Conventualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentiis, aut pro necessitatibus discrete dispensare, sine tamen ulla obligatione, aut jure quæsito illi, cui oblata sunt. Ipse vero P. Prior teneatur singulis annis dare rationem D. Abbati de omnibus ad ærarium Conventus acceptis, & expensis. Neque tamen id, quod finito anno ultra expensas restabit, statim eidem, tradere debet, sed proportionatam quantitatem pro exigentia futurarum expensarum in manibus, & capsa sua retinere potest; quod vero abundat, D. Abbati tradatur in usum, & utilitatem Monasterii erogandum.

Ut vero proprietatis vitium non solum in pecuniis, sed in omnibus etiam aliis rebus extirpetur, præcaveatur, singulis annis cum schedula quadragesimali bonorum operum ex præscripto Regulæ ad initium Quadragesimæ afferenda, dent singuli aliam schedulam, seu designationem omnium rerum, quas ad usum quisque suum in Cella, vel alias retinet, quatenus unusquisque in conscientia securus esse possit, nihil se, insciis Superioribus, detinere.

§. 3.

De Obedientia, & Reverentia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requisitum vitæ, & status regularis est obedientia, quam pro merito toties commendat, & inculcat S. Regula nostra: ab omnibus proinde, qui nomen, & meritum viri Religiosi desiderant, sancte observanda. Et quid quid a DD. Abbatibus, cæterisque nostræ Congregationis Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ, seu Instituto contrarium non est, sine contradictione, & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut supra vires, vel qualitates suas esse videretur, v.g. Si quis officium per Religiosos administrari solitum suscipere, si docere, concionari &c. jubeatur, licebit quidem modeste se excusare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter judicio suo insistere non licet, sed si auditis rationibus hujusmodi Superior in sua jussione persistat, Religiosus subditus non suam, sed Superiorum voluntatem sequatur, & confisus de adjutorio Dei, obediat.

Singulariter, & sub gravi pœna prohibitum sit, ne quis cum Abbate, vel Priore suo, & aliis Superioribus, proterve contendere, vel nullo modo eos, quos vice, vel nomine Christi sibi præpositos scit, verbis, aut signis quibuscumque despicere, vel injuriare præsumat. Sed si quis causam etiam justam contradicendi, vel mandatis Superiorum se opponendi habere putat, eam modeste sine expostulatione proponat, quam utique Superiores prudenter secum ponderabunt, & quatenus justum, & expediens videbitur, deferent, & condescendent. Si hoc non fiat, adeoque Religiosus quicunque injuste se opponi, & gravari judicet, salutare appellationis remedium conceditur, servato tamen Juris, & instantiarum ordine, tum debito moderamine, & modestia religiosa: nimirum si quis a P. Priore se injuste privatum, vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem libere appellare potest, uti semper omnibus in quacumque causa liber accessus ad eumdem patere debet. Attamen nullus tunc statim quando corripitur, quasi stante pede in vocem appellationis erumpat, quod sine despectione immediati Superioris haud fieret, sed correctionem, vel etiam pœnitentiæ dictationem in religiosa humilitate excipiat, primosque, & præcipites animi motus tunc coerceat, intervallo autem, ubi animo serenato, & deliberatione prudenti præhabita, appellationem necessariam judicat, D. Abbatem adeat, prius tamen a P. Priore, & more consueto licentia petita.

Ab Abbate fiet appellatio ad Visitatores, a Visitatoribus ad Præsidem, & ab hoc ad Capitulum, a Capitulo vero immediate ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quandocumque liber pateat accessus.

C A P U T VI.

De temporis per totam diem distributione.

Ut otiositas, quæ religiosis animabus maxime inimica, & infesta est, in Monasteriis nostræ Congregationis locum, & tempus nullum inveniat, singulis totius diei horis certæ occupationes assignantur, quas stricte observari, curæ Superiorum, maxime P. Prioris in Conventu semper præsentis, committitur, & injungitur; nimirum hora constituta excitentur Fratres ad Matutinum.

Ubi Matutinum media nocte celebrandum erit, hora quinta excitatio fiat. Media Sexta usque ad Sextam completam meditationi matutinæ sedulo omnes incumbent. Quadrante post sextam, dato brevi signo campanæ in Choro Prima persolvenda erit.

Modica temporis intervalla, quæ inter Matutinum, & meditationem, item inter hanc, & Primam intercedunt, partim corporis necessitatibus, partim singulari devotioni, ac precibus Matutinis destinata sunt.

Post Primam in Choro persolutam, & Capitulum finitum, usque ad Summum Officium, Patres, seu Sacerdotes Missas celebrabunt. In celebrando vero, quantum fieri potest, servetur ordo per determinationem horæ, vel temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debeat,

itaut una Missa post alteram habeatur, quatenus devoti fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore sacrum audire possint, prævia, & subsequente debita præparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu casuisticis, seu pro qualitate personarum aliis studiis, secundum dispositionem Superiorum, vacandum erit. Media Nona, vel in diebus Jejuniorum hora Nona, signum dabitur ad Officium summum, & horas duas Canonicas ante, & post illud, modo ante dicto, persolvendas.

Tertio quadrante decimam, vel in diebus Jejunii ante undecimam recollectio particularis, seu, ut vocant, *Examen particulare*, dato hoc signo fiet. Deinde ad mensam, seu Refectorium eundum, servato semper silentio extra horas specialiter colloquio, & recreationi deputatas. Refectione facta consueto modo Psalmo *Miserere* e Refectorio exeundum sive ad Chorum, sive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur. Mox Nona psallenda erit in Choro.

Post hoc hora circiter colloquio, & honestæ recreationi conceditur, videlicet usque ad mediam Primam, vel si dies Jejunii sit a duodecima usque ad Primam.

Recreatione terminata, vel toto tempore usque ad Vesperas studiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum hora una, aliis exercitiis, quatenus secundum judicium Superiorum singulis convenire, & expedire videbitur, deputari potest v.g. pro addiscendo Cantu maxime Chorali, pro conferentia Casuisticis, aliisque literariis materiis, vel denique pro opere manuali &c. qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, quæ petenda, & dentur, quæ danda sunt.

De reliquo, tempus pomeridianum usque ad Vesperas studiis, & Lectioni Librorum spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinarie singulis septimanis semel, aut pro ratione tempestatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita, & obtenta licentia Superiorum.

Hora tertia Vesperæ cantandæ, post quas ab hora quarta usque ad quintam lectio spiritualis erit, ut ante dictum est.

Cœna finita per mediam horam honesta recreatio conceditur, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianæ, quam colloquia, post collationes serotinas, non permittantur in feriis sextis Quadragesimæ, nec per totam majorem hebdomadam, usque ad Sabbatum Sanctum exclusive.

Tertio quadrante ante Septimam per unum Lectorem ex collationibus SS. Patrum, vel aliis libris devotis legendum per quadrantem circiter horæ: subjungendum mox hora Septima Completorium.

Denique cum recollectione Vespertina, seu examine conscientiæ &c. dies concludenda, itaut hora octava omnes in quiete, & in Cellis sint.

Circa hunc ordinem diei, limitatio quædam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, juxta rei, personarum, præcipue Lectorum, & Scholasticorum, & temporis exigentiam, si ob certas, & particulares causas, non semper ita exacte in omnibus, observari possit.

CAPUT VII.

De Victu, Jejunio, & amictu ad necessitatem, sine superfluitate.

§. 1.

De Cibo, & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod hactenus ratione victus observatum fuit, in posterum in singulis Monasteriis observetur.

Ultra Jejunia Ecclesiastica in omnibus Monasteriis, ulteriora, vel Regularia Jejunia observanda sunt. Et quidem per totum annum singulis diebus Mercurii, & Veneris (tempore Paschali, & Natalitio usque ad Octavam inclusive Epiphaniæ excepto) tam a carnibus, quam altera refectione abstinendum.

In Adventu per totum jejunandum est, ita ut ab altera refectione abstineatur, sola Collatiuncula consueta loco Cœnæ concessa.

In hebdomada vero integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam cinerum, dempta Sexta feria, & Sabbato, aut Jejunio Ecclesiæ, Jejunium, & abstinentiam ab esu carnis relaxamus, & ut aliquod obsonium in prandio, & cœna addatur, indulgemus.

In honorem Beatæ Virginis Jejunium regulare servabitur in Vigiliis Nativitatis, & Purificationis ejusdem: Omnes quoque jejunabunt in Vigilia Festivitatis Sanctorum Angelorum Custodum.

§. 2.

De Habitu, & Tonsura.

Inter principaliora, quæ in Visitationibus observari, & ubi necesse fuerit reformari debent id erit, ut tam Conventuales omnes, quam respective etiam Abbates habitu, & tonsura decenti, & honesto, simulque modesto, sine vanitatibus sæcularibus, vestiti incedant, intra, & extra Monasterium, nullo etiam modo vestimentis sericis utantur.

In specie omnia vestimenta exteriora etiam tibialia, non alterius, quam nigri coloris sint, eaque lanea, aut linea.

Deinde in Congregatione nostra omnimodo quoad vestimentorum formam, etiam quoad materiam, æqualitatis, & pariformitatis introducantur. Quod solertiæ DD. Visitatorum committitur, ut tempore visitationis circa pariformem habitum, & tonsuram interim ipsi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali, ultimate statui possit, quod decentessime videbitur.

In consideratione hujus conformitatis, quoad indusia, & lectisternia nihil quidem mutetur quoad eos, qui jam professi sunt, nisi ultro ipsi pietate ducti, ita velint, ratione vero aliorum, qui in posterum professionem emittent, statuimus, ut observetur quicquid in proximo Capitulo Generali determinabitur.

CAPUT VIII.

De Infirmis Fratribus.

Quia Sanctus Pater Benedictus affectu vere paterno Infirmis prospexit, & *Cap.* 36. Regulæ ordinavit, Infirmorum curam ante omnia, & præ

præ omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis esse debere, ne ob aliquam negligentiam patiantur &c. Ideo nec sumptibus, nec laboribus parcendum, sed omni modo curandum erit, ut quæ pro salute, tum corporis, tum animæ necessaria sunt, in tempore, & prompte subministrentur.

In singulis igitur Monasteriis Abbas cum consilio, & matura deliberatione eligat certum & idoneum Medicum, qui tempore necessitatis succurrere sit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut quæ ægrotantibus necessaria judicabit, sine respectu sumptuum præscribere possit.

Porro qui infirmitate quacunque corripitur tempestive, vel Abbati, vel Priori statum suum indicet, & confidenter conferat tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo, & potu conducente; item exemptione a Choro, & si quid aliud pro reparatione sanitatis necessarium videbitur.

Nulli quidem liceat sine expressa licentia Superiorum Medicum advocare, aut per literas consule re, vel etiam a præsente medicinam accipere: ipsi vero Superiores difficiles non erunt, si prædicto modo confidenter status, & causæ rationabiles significentur.

Ulterius autem solicite curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio se plene submittat. In quem finem idoneus Minister destinandus erit, qui sedulam Infirmi curam gerat, & accurate acceptam a Medico instructionem observet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Præter Ministrum, seu famulum unus ex Conventu vir maturus, sive in genere pro omnibus, sive particulariter pro singulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem altiorem inspectionem habere, eumdemque tam verbis, & frequenti visitatione consolari, quam etiam, quæ necessaria videntur, procurare, & si defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempestive monere possit.

Ipse etiam Abbas non intermittat sæpius ægrotantes visitare, quibus magnum solatium, & dolorum levamen erit, si in afflictione sua paternum erga se affectum advertant, & experiantur.

Multo magis ipsi Conventuales, seu Confratres in hoc casu necessitatis, seu infirmitatis ex sincera charitate obsequia, & solatia sibi mutuo præstent, & quantum Infirmo commodum, & expediens est, sive recreationis, sive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmariam accedant, & Infirmum consolentur, & recreent.

Quia vero major semper de salute animæ, quam corporis esse cura debet, eo in primis omni studio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conscientia bene dispositus sit, & maneat. Proinde cavendum, ne vanis, & variis colloquiis Spiritus distrahatur, sed magis ad pietatem, patientiam, & resignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum visitare volunt disponatur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentet ex idoneis libris lectiones, adhortationes quoque & suffragia Fratrum non desint, quibus Spiritus a corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CAPUT IX.

De conformatione disciplinæ Regularis cum aliis nostri Ordinis Congregationibus.

Præter hactenus constituta supersunt complura alia particulariter circa mores, observantias, & cæremonias, ipsamque disciplinam Regularem in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis pariformiter introducenda, & observanda. In quibus, ut conformitas, & solida Regularis Disciplina introducatur, desuper Constitutiones particulares conscribantur, singula capita Regulæ Sancti Benedicti declarantes adinstar Constitutionum Congregationis Cassinensis, & Sancti Mauri, & aliarum, & juxta laudabiles earumdem praxes, colligendæ a quibusdam ad id habilioribus a Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendæ, atque a futuro Capitulo Generali revidendæ, eum in finem, ut Sedi Apostolicæ pro confirmatione præsententur.

Quæ futuro tempore ulterius disponenda, & & corrigenda occurrunt, circa ea in Visitationibus, & Capitulis triennalibus inquirendum, atque defectus hujusmodi per chartas Visitationum, & recessus Capitulorum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Disciplinæ, respiciendum in primis erit ad Sanctam Regulam, ubi satis expressum, & prospectum est, neque aliud fere desideratur, quam debita observantia, & executio.

Deinde sicuti ad S. Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus videbitur, ad statuta aliarum supradictarum Congregationum recurrendum, eoque semper collimandum erit, ut inter omnia Monasteria nostra conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Præsidis, Visitatorum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, quæ spiritualem, & temporalem totius Congregationis nostræ Bavaricæ, & singulorum Monasteriorum directionem concernunt, conformatione omni meliori modo introducatur.

Unde DD. Visitatorum curæ specialiter committitur, ut statim in prima visitatione diligentissime inquirant, ubi, & in quibus discrepantia, & difformitas usu, vel abusu introducta sit: simulque rationes, & causas disparitatis, aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, quæ in dictis aliis præfatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula, seu causæ contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile judicabitur, habito, ut prædictum est, respectu tum ad Sanctam Regulam, tum ad dictarum Congregationum statuta, a quibus temere sine certa, & juxta causa non declinabitur.

Ad harum Constitutionum observantiam tenebuntur omnes, & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium in Brevi Apostolico Erectionis sub Datum Romæ die 26. Au-

gusti 1684. expressorum, necnon aliorum de dominio dumtaxat Serenissimi Electoris utriusque Bavariæ Ducis &c. quorum Abbates pro facta sibi a Sancta Apostolica Sede facultate, nostræ Congregationi, vel jam accesserunt, vel in posterum accedent.

Si quid porro cum tempore mutandum, innovandum, vel minuendum, aut alias addendum censebitur, poterit id fieri in Capitulis Generalibus, ita tamen, ut quæ taliter in Capitulo Generali decernentur, vim legis non habeant, quin a Capitulo sequenti fuerint confirmata, & quatenus his Constitutionibus contraria fuerint, a Sancta Sede Apostolica approbentur.

Quod si quis Abbas, vel Monachus ex præfatis Monasteriis sic in Congregationem unitis, vel uniendis dixerit, se ad has Constitutiones non teneri, vel quod ei pro libitu liceat a Congregatione discedere, & exemptioni a Sancta Sede Apostolica ad formam Helveticæ Congregationi concessæ renuntiare, a Regularibus Superioribus suis tanquam Apostata puniatur.

Preces Præsidis, & Abbatum.

Nobis propterea Cælestinus Abbas Præses, aliique Abbates Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, & Prælatorum, qui rem mature pluries discusserunt, consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

Clausulæ.

§.1. Decernentes easdem præsentes literas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosque quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Monasteriorum præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubicumque locorum, habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLXI.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc. & Reg. circa electiones Abbatum Congregationis Bavaricæ Ord. S. Benedicti. Dat. 9. Febr. 1686. An. 10.

Horum Monachorum Constitutiones extant Const. ed. 1686., Feb. 6. P. 10. Privilegia vero Jan. XII. Constit. ed. 1691., Aug. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Cælestini Abbatis Monasterii Sancti Ermanni, Ratisbonen. Præsidis, & cæterorum Abbatum Monasteriorum Congregationis Bavaricæ Ordinis Sancti Benedicti sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum a Nobis erectæ, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod cum in Constitutionibus dictæ Congregationis Bavaricæ a Congregatione nonnullorum ejusdem S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum, desuper a Nobis specialiter deputata, jam correctis, & approbatis, non satis disponatur de electionibus Abbatum, qui in Bavaria, quemadmodum in reliqua Germania, perpetui sunt; unus vero ex dictis Abbatibus, nempe dilectus filius Abbas Monasterii Oberaltzacensis jam graviter, & cum vitæ periculo ægrotare dicatur, cupiebant propterea dicti Exponentes, per dictam Congregationem Cardinalium decerni, & declarari. Primo an in electionibus, deinceps faciendis, intervenire debeat, nec ne Præses pro tempore existens dictæ Congregationis Bavaricæ, loco Episcopi Diœcesani, vel Commissarii Episcopalis, qui ejusmodi electionibus præsidebat, quando Monasteria prædicta, quæ per Nostras super erectione dictæ Congregationis Bavaricæ, in simili forma Brevis, expeditas Literas, ab ordinaria Jurisdictione, exempta sunt, ordinariæ Jurisdictioni hujusmodi adhuc subjaceant, & quatenus Præsidem ipsum, aut unum ex Abbatibus, qui eo tempore Visitationis fungebatur officio, ab humanis decedere contingat, quomodo eo casu procedendum sit. Secundo, si Præses propter legitimum impedimentum, electioni interesse nequeat, an ei liceat eo mittere unum

Proponuntur quædam dubia Congreg. Episc., & Reg. circa electionem Abbatum.

Dubium primum.

Dubium secundum.

unum, vel plures a se deputatos, qui ejus loco præsideant. Tertio utrum præter Præsidem, vel ab eo deputatum ambo Visitatores pro tempore, existentes, vel eorum alter electionibus hujusmodi etiam interesse habeant. Quarto, an dies futuræ electionis a dicto Præside, vel a Priore Monasterii vacantis denominari debeat, & quatenus statuatur Præsidem, & Visitatores præfatos electionibus hujusmodi interesse debere, utrum eis competiturum sit votum, sive suffragium una cum Capitularibus Constitutionibus, an vero simplicem residentiam, pro mera directione exercere debeant. Quinto an quoad reliqua omnia in electionibus præfatis servari debeat forma hactenus usitata, quam supradicta Cardinalium Congregatione exhiberi curarunt, an vero, in ea aliquid pro arbitrio, & prudentia ipsius Congregationis mutandum sit. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentissimo Carpineo, censuit, suprascriptum negotium remittendum esse ad Congregationem particularem per S. D. N. specialiter deputatam. Interim vero si casus vacationis evenerit, præsidendum esse electionibus, sine præjudicio Jurium partium ab Abbate Sancti Ermanni, nomine Sanctæ Sedis. In iisdem autem electionibus, servandam in reliquis esse formam, & modum, qui servabatur ante unionem prædictorum Monasteriorum in Congregationem. Romæ prima Februarii 1686. G. Cardinalis Carpineus -- Loco ✱ Sigilli - B. Panciaticus Secretarius.

Tertium. Quartum. Quintum.

Decretum Congregationis, quo decernitur rem committendam particulari Congregationi, interim vero servandam antiquam formam.

Preces Præsidis, & Abbatum.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte Cælestini Præsidis, cæterorumque Abbatum præfatorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Nostræ Confirmationis patrocinio, plurimum communiri desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine, Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus sit, dictorum Monasteriorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & cõsuetudinibus; privilegiis quoq; indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris Die IX. Februar. MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXII.

Declaratur irrita, & nulla alienatio Feudi status Masserani sine licentia S. Sedis Apostolicæ facta Duci Sabaudiæ.

Dat. 26. Februar. An. 10.

Const. ed. 1677., Apr. 12. P. 1. committitur Episcopo Alexandrino Causa inter Principem, & ejus subditos. Innoc. XII. vero Const. ed. 1700., Jul. 30., P. 9. declaravit quoddam Indultum Duci Sabaudiæ a Nicolao V. concessum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur alienatio feudi Status Masserani, a Principe Carolo Bessio facta Amadeo Duci Sabaudiæ.

CUM (sicut accepimus) dilectus filius nobilis vir Carolus Bessius Ferrerius Fliscus Princeps Masserani, & Marchio Crepacorii Vercellen. Diœcesis Terras, & Castra *Messarani*, & *Crepacorii*, & *Quirini*, *Flecchiæ* & *Rissi* d. Diœcesis, seu eorum aliquod, vel aliqua, quæ in Feudum una cum eorum respective territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, hominibus, incolis, & habitatoribus, fortalitiis, franchitiis, & homagiis, aliisque juribus, & pertinentiis, nec non omnimoda alia, bassa, civili, & criminali Jurisdictione, mero, & mixto imperio, gladiique, & necis potestate, ac titulis, & insigniis, aliisque honoribus, & oneribus, salariis, & regalibus solitis, & consuetis, immediate a Nobis, & hac sancta Sede, ac Camera Nostra Apostolica sub certis censibus, sive recognitionibus obtinebat, & recognoscebat, dilecto filio nobili Viro Victorio Amadeo Sabaudiæ Duci, & Pedemontii Principi, absque nostra, & dictæ Sedis licentia, beneplacito, vel consensu (quamvis illis forsan reservatis) vendiderit, seu alio quocumque titulo, vel modo ad favorem ejusdem Victorii Amadei Ducis, aut cujuscumque alius Personæ, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignæ, alienaverit, & forsan ad traditionem possessionis, seu quasi possessionis Terrarum, & Castrorum, aliorumque venditorum, seu alienatorum præfatorum, aliosque actus devenerit, & alias prout in Instrumento, seu Instrumentis, aliisque scripturis publicis, vel privatis desuper forsan confectis, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, aliave quæcumque, etiam de necessitate specialiter exprimenda præsentibus non approbandi, sed reprobandi animo, pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis, & enar-

enarratis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Non licet Feudatariis S. Sedis feuda alienare sine ejus licentia.

Quamvis autem ex Juris communis, & Constitutionum Apostolicarum dispositione nullo modo liceat Nostris, ac Sedis, & Cameræ præfatarum Vassallis, seu Feudatariis feuda, quæ obtinent, absque Nostra, & ejusdem Sedis licentia vendere, vel alio quovis modo alienare, ac proinde aperti, & explorati Juris sit, præmissa omnia, & singula a dicto Carolo Bassio Principe, seu ejus nomine a quibuscumque aliis acta, & gesta, penitus, & omnino nulla, atque invalida existere; Nihilominus desuper mentem, & intentionem declarare, simulque Cameræ, & Sedis præfatarum indemnitati, etiam ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit providere cupientes, necnon concessionum, & Investiturarum Terrarum, & Castrorum, aliorumque præfatorum, & quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & præsertim Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Pii V., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII., Urbani VIII., & Clementis IX. Literarum tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, schedularum motus proprii, & Chirographorum, aliarumque scripturarum quarumcumque super concessionibus, & Investituris hujusmodi, earumque confirmatione, seu alias quomodolibet illarum occasione expeditarum, & emanatarum, ac expeditorum, & emanatorum tenores, & alia quæcumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, ac specificatis & enarratis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus melius, & validius facere possumus, venditionem, & aliam quamcumque alienationem Terrarum, & Castrorum præfatorum, seu aliquorum ex illis, cum illorum respective Territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, Fortalitiis, Franchitiis, homagiis, Jurisdictione, mero, & mixto imperio, ac gladii, & necis potestate, titulis, insigniis, honoribus, regalibus, aliisque Juribus, & pertinentiis quibuscumque memorato Victorio Amadeo Duci, vel alii cuicumque personæ a præfato Carolo Bessio Principe, vel alio quolibet ejus nomine absque nostra, & d. Sedis licentia, Beneplacito, vel consensu factas, ut præfertur, ac traditionem possessionis, seu quasi possessionis, cæterosque actus, & alia quæcumque in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, & gesta, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & de facto præsumpta, & attentata, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ esse, & fore, nullumque cuiquam titulum, etiam coloratum, aut possidendi causam tribuere posse, nec per ea Sedi, & Cameræ prædictis ullum, etiam minimum præjudicium illatum, aut inferri quoquomodo potuisse, vel quandocumque posse tenore præsentium declaramus, & decernimus. Nosque licentiam, Beneplacitum, & consensum Nostrum super præmissis minime concessisse, nec præstitisse, nec in futurum præstare velle pariter declaramus, & in verbo Romani Pontificis attestamur. Et nihilominus venditionem, & alienationem hujusmodi, aliaque præmissa omnia, & singula, prout de facto processerunt, ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus; necnon Sedem, & Cameram præfatas adversus eadem præmissa, & præjudicialia quæcumque, quæ eis exinde quomodolibet enata esse, aut in futurum quandocumque enasci posse, dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, in integrum, & pristinum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illasque a præjudicialibus hujusmodi præservamus, ac præservatas esse, & fore decernimus similiter, & declaramus.

Concessiones, & Investituræ Status Masserani.

Declaratur irrita alienatio ob defectum licentiæ, quæ nunquã concedetur.

Irritatur alienatio, & S. Sedes a præjudicio vindicatur.

Clausulæ.

§.1. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Victorius Amadeus Dux, & Carolus Bessius Princeps, aliique quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, incogitato, ac inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Sedi, & Cameræ prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, necnon dictæ Cameræ Præsidentes Clericos, ac Thesaurarium Generalem, cæterosque Officiales, & ministros, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, & præfati Pii IV. præ-

prædecessoris de gratiis qualecumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari numquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ, ac Terrarum & Castrorum præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, & stylis, & usibus, etiam immemorabilibus, ac quibuscumque Decretis, etiam Cameralibus, & Consistorialibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis præfatis, aliisque quibuslibet personis, & locis, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXIII.

Dat. 18. Martii 1686. Anno 10.

Confirmatur Statutum Capituli Generalis Fratrum Min. S. Francisci de Observantia Reformatorum circa Lectores inter Patres Provinciæ connumerandos.

Lectoribus jubilatis concessa fuere Privilegia Doctorum artium, & Magistrorum Theologiæ Const. ed: 1679. Novem. 27., P. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

Statutum prædictum.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod in proxime præterito Capitulo Generali dicti Ordinis Fratrum fuit statutum, ut in unaquaque Provincia Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis Frater antiquior ex illis qui Sacram Theologiam duodecim annorum spatio legerint, sive docuerint inter Patres Provinciæ connumeretur, sive connumeratus declaretur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, statutum hujusmodi tamquam juxta determinationem cujusdam Constitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit *Injuncti &c.* editum in Romana, & aliis Provinciis Fratrum Reformatorum executioni mandatum fuerit; in aliis vero nonnullis Provinciis irrationabiliter impugnetur, quamvis dilectus filius Minister Generalis Ordinis prædicti illud universaliter observari debere decreverit: nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. (In aliquibus Provinciis nō vigebat.) (Preces Procuratoris Generalis.)

§. 1. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati de Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præfatum Procuratorem generalem Fratrum Reformatorum, sive strictioris Observantiæ dicti Ordinis super præmissis audierunt, consilio, prædictum Statutum Capituli Generalis pro Lectoribus Sacræ Theologiæ emanatum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & observari mandamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. (Confirmatio d. Statuti.)

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. (Clausulæ.)

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XVIII. Martii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXIV.

Dat. 5. Aprilis 1686. Anno 10.

Confirmantur erectio Hospitii, & dotatio Ecclesiæ S.Gallæ pro pauperibus per Urbem vagantibus.

Erectum fuit a Clem. X. Hospitium pro conversis ad fidem Const. ed. 1675., Mar. 30. P. 5. Et ab hoc Pontifice Const. ed. 1686. April. 22. P. 10. confirmatur cum facultate illud transferendi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam evecti, circa novarum Ecclesiarum ubique locorum, & præsertim in alma Urbe Nostra, veræ religionis arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue diffunduntur, cum divini cultus incremento erigendarum, & ædificandarum statum libenter intendimus, & ut Christifidelium non minus generis,nostræque secundum carnem consanguinitatis, quam Christianarum virtutum splendore fulgentium in structuram ipsarum Ecclesiarum, aliaque pietatis opera de bonis sibi a Deo collectis largiter conferentium vota optatos habeant effectus, nec de eorum, quæ jussu nostro facta fuerunt, veritate, atque validitate dubitari unquam possit, concessæ nobis a Domino potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & spiritualem populi Christiani ædificationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Species facti.

§.1. Innotuit siquidem nobis, quod dudum, videlicet die 5. Maji 1672. tunc existentes Clerici regulares Domus regularis *S. Mariæ in Porticu, seu de Campitellis* nuncupati de Urbe præfata Congregationis Matris Dei per quemdam eorum Procuratorum in vim licentiæ sibi desuper a tunc existentis Romani Pontificis in eadem Urbe Vicario in spiritualibus generali in executionem Decreti a Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum d. Urbis deputatorum emanati concessæ, eorum Domum regularem annexam, & connexam Ecclesiæ ejusdem S. Mariæ in Porticu quæ olim erat Diaconia Cardinalitia,& quam bo:me: Bartholomæus dum vixit ejusdem S.R.E. Diaconus Cardinalis Cæsius nuncupatus, qui ipsam Ecclesiam pro Diaconia sui Cardinalatus sub Pontificatu fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris Nostri obtinebat, Clericis Regularibus dictæ Congregationis Matris Dei assignaverat, sed tunc ob translationem tam Imaginis Beatæ Mariæ Virginis, quam Diaconiæ hujusmodi ad Ecclesiam S. Mariæ de Campitellis auctoritate Apostolica factam sub denominatione S. Gallæ remanserat cum omnibus, & singulis ipsius Domus regularis membris, juribus, & pertinentiis universis, necnon officinam, seu apothecam tunc ad usum Sutoris, ac etiam stabulum correspondens subtus fœnile insimul cum Tinello prope dictum stabulum, & pariter duas Domunculas connexas horto, & viridario, cum duobus divisis appartamentis retro Domum, & Ecclesiam S. Gallæ hujusmodi, & hortum, & viridarium ad ipsos Clericos regulares legitime spectantia, & pertinentia, & juxta suos notos, & tunc expressos fines posita tunc in humanis agenti Annæ Moronæ Romanæ pretio 3500. scut. monetæ Romanæ, in extinctionem tot censuum passivorum, quibus ipsi Clerici Regulares gravati erant, & alias convertendo, vendiderunt, salva tamen, & reservata dictis Clericis Regularibus supradicta Ecclesia S. Gallæ, quæ in hujusmodi venditione comprehensa minime esset, nec esse censeretur; ac cum pacto, seu conventione, quod si, & quotiescumque dicta Anna emptrix vellet in se, & supra se assumere præfatam Ecclesiam S. Gallæ, impetrata prius licentia, & Beneplacito Sedis Apostolicæ, & Superiorum Ecclesiasticorum ipsius Annæ sumptibus, cura, & impensis in omnibus, & per omnia, tali casu dicti Clerici Regulares tenerentur super præmissis dare, & præstare quemcumque consensum, & assensum desuper necessarium, & opportunum, prout dictus Procurator procuratorio nomine ex tunc prout & quando d. Beneplacitum Apostolicum impetratum fuisset, consensum pariter, & assensum hujusmodi dedit, & præstitit, & in isto casu eadem Anna, suique successores tenerentur, & obligati essent, prout ipsa Anna promisit, eo modo, & forma retinere homines Universitatis Candelariorum, etiam cum usu unius stantiæ indulgen. dictis Hominibus ejusdem Universitatis pro habendis Congregationibus, & sub omnibus qualitatibus, & conditionibus, de quibus in Instrumento concessionis Capellæ d. Universitatis sub invocatione, seu titulo *Purificationis B. Virginis Mariæ*, factæ per præfatum Bartholomæum Cardinalem, rogato, & stipulato die 2. Januarii 1599., seu alio veriori tempore, existente in libro Instrumentorum, & copiarum simplicium eorumdem Clericorum Regularium; Et cum alio pacto, seu conventione, quod dicti Clerici Regulares tenerentur, & obligati essent vendere dictæ Annæ emptrici Fœnile positum supra Tinellum prædictæ Domus, ut supra venditæ pro pretio scutorum ducentorum, & quinquaginta, impetrato prius per eam desuper Sedis prædictæ Beneplacito, ac cum diversis aliis pactis, & conditionibus, & alias prout in publico per acta Hieronymi Simonelli Notarii publici desuper confecto Instrumento plenius,& diffusius continetur. Verum cum dilectus filius Thomas Odescalchus Cubicularius intimus, & Vestiarius noster, qui d. Domus regularis, ut præfertur, venditæ tunc inquilinus erat, judicium super prælatione in venditione Domus regularis, aliorumque bonorum venditorum præfatorum contra d. Annam emptricem intentasset, tandem ipsi Thomas ex una, & Anna ex altera partibus, ad transactionem, seu concordiam desuper inter se devenerunt, per quam eadem Anna prælationi hujusmodi locum esse agnoscens, eandem Domum regularem, & alia bona sibi a memoratis Clericis Regularibus, sicut præmittitur, vendita dicto Thomæ ex pecuniis sibi a Nobis dum in minoribus constituti Cardinalatus honore fungebamur, ad eum effectum subministratis ementi, pretio trium millium,& quingentorum scutorum monetæ hujusmodi, ac cum omnibus pactis, capitulis, conditionibus, conventionibus, promissionibus, & circumstantiis in supradicto Instrumento venditionis latius contentis, & expressis, retro-

Venditio domus Clericorum Matris Dei Annæ Moronæ factæ.

Retrovenditio facta Thomæ Odescalcho.

retrovendidit, & retrocessit, dictumque pretium ac insuper alia quingenta scuta paria sibi pariter a Nobis subministrata eidem Annæ persolvit, cum diversis pactis, & conditionibus, & alias prout in alio publico Instrumento per acta Raynaldi de Raynaldis, etiam Notarii publici desuper die 16. Septembris 1673. celebrato uberius etiam continetur. Porro in d. Domo regulari, illique annexis, sicut præmittitur, venditis, & præfatum Thomam Odescalchum ex pecuniis sibi ad id a nobis subministratis, prout ipse Thomas postmodum declaravit, acquisitis, opus pium excipiendi hospitio, & alendi pauperes mendicos per Urbem præfatam vagantes, jussu, & impensa nostris usque ad nostram ad supremi Apostolatus officium assumptionem exercitum fuit, & subinde dilectus filius nobilis Juvenis Livius Odescalchus Dux Terræ Cæræ, noster secundum carnem ex Fratre germano Nepos, illud pariter exerceri curavit, & adhuc curat; cumque Ecclesia præfata S.Gallæ ruinam minaretur, dictus Thomas illam de mandato Nostro demolitus est, & funditus destrui curavit; præfatus vero Livius Dux pro eximia sua in Deum pietate novam ibidem loco destructæ Ecclesiam elegantiori structura in honorem ejusdem S. Gallæ sua impensa ædificare aggressus est, quæ de præsenti construitur; Ipseque Livius Dux novam Ecclesiam hujusmodi per assignationem quorumdam Fenilium, & Domunculæ pretio mille, & nongentorum scutorum d. monetæ ex ejus pecuniis emptorum, & acquisitorum, ac in aliis mille, & centum scutis paribus per eum augendorum, & meliorandorum, annui redditus octoginta scutorum similium dotavit, ex quibus scuta quadraginta pro Capellano ad nutum amovibili per eum, ejusque descendentes, ac hæredes, & successores quoscumque nominando, imposito tamen ipsi Capellano onere Missam quotidie in ipsa nova Ecclesia S. Gallæ celebrandi; Reliquam vero quantitatem dotis, sive annui redditus hujusmodi ad effectum manutenendi ipsam Ecclesiam, ejusque supellectilia, ceram, paramenta, & Altaria respective assignavit, ea lege, ut sibi, suisque descendentibus, & hæredibus, & successoribus quibuscumque Juspatronatus novæ Ecclesiæ, & nominandi Capellanum ad nutum amovibilem hujusmodi in perpetuum reservetur, ac cum diversis conditionibus, protestationibus, & declarationibus, prout plenius continetur in publico desuper confecto Instrumento tenoris, qui sequitur, videlicet.

Erectio Hospitii S. Gallæ in prædicta domo.

Reædificatio Ecclesiæ Sanctæ Gallæ d. domui adnexæ, ejusque Dotatio.

Reservatio Juris patronatus, & Jus nominandi Capellanum, ut in Instrumento.

Instrumentū in quo describitur relatum factum.

§.2. In nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum sit, quod anno ab ejusdem D. N. J. Christi Nativitate 1685. Indictione 8., Die vero 17. mensis Julii Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii, Divina Providentia, Papæ XI. anno ejus 9. Illustrissimus, & Excellentissimus D. Princeps D. Livius Odescalchus Cæræ Dux Sanctissimi D. N. Innocentii Papæ XI. ex clar. mem. Carolo germano Fratre Nepos mihi &c. optime notus, afferens alias Dominam Annam Moronam emisse quasdam Domos existentes in Regione *Ripæ*, & ut dicitur -- *A Porta Leone* -- prope Ecclesiam S. Gallæ, olim nuncupat. *S. Mariæ in Porticu* Urbis a RR. Clericis Regularibus S. Mariæ in Porticu Urbis, cum concessione facta eidem Annæ, etiam Ecclesiæ S.Gallæ, accedente beneplacito Apostolico, & postea vigore Bullæ S.M. Gregorii XIII. super jure congruo in emptione dictarum Domorum fuisse prælatum, & subingressum in locum dictæ Annæ Moronæ Illm̃um D. Thomam Odescalchum, qui declaravit illa emisse ex propriis pecuniis SS.D.N. Innocentii XI. tunc Cardinalatus honore perfulgentis; Cumque idem Excellentissimus Dominus D. Livius Odescalchus donatarius universalis bonorum patrimonialium, & spectantium ad eumdem SSm̃um uti personam privatam ante supremam Pontificatus dignitatem adeptorum, ut de dicta donatione constat ex Instrumento publico in actis mei rogato sub die 8. mensis Aprilis 1680., seu &c. in dictis Domunculis emptis suis sumptibus, hucusque exerceri fecerit pro sua erga Deum pietate, & pauperes liberalitate Hospitium, & receptionem Pauperum pro sua tamen mera voluntate, & mero arbitrio, non autem animo se ad dictam hospitalitatem continuandam obligandi, cum intendat illam continuare, vel relinquere, & dissolvere, quando sibi videbitur, & placuerit, de quo expresse, & solemniter protestatur, & cum Ecclesia prædicta S.Gallæ existens prope d. Domos, ut supra emptas a d. Morona, & per hanc postea venditas dicto Illustriss. Dño Thomę Odescalcho ob vetustatem ruinam a fundamentis prope diem minaretur, hinc a fundamentis ex integro cum scientia, & consensu ejusdem SSm̃i propriis sumptibus meliori structura eamdem Ecclesiam reædificaverit, cumque intendat per SSm̃um D. N. super eadem ex titulo reædificationis, & dotationis sibi, ac ejus Posteris, ac descendentibus, & hæredibus, & successoribus quibuscumque in infinitum reservari Juspatronatus Laicale. Hinc est quod ultra reædificationem ex integro dictæ Ecclesiæ ab ipso factam sponte &c. pro ejus dote, ut Divinus cultus in ea exerceri possit, & alias omni meliori modo &c. assignavit, & assignat Fœnilia cum Domuncula per Illm̃um, & Rm̃um D. Thomam Odescalchum SSm̃i D. N. Papæ intimum Cubicularium, & Secretum Eleemonsynarium empta ex Instrumento rogato per acta Mori Notarii Capitolini sub die 15. Maji 1685., seu &c. a Comite Hieronymo Curtio de Clementinis pretio scutorum mille nongentorum monetæ, & cujus Illustrissimi D. Thomæ Idem Excm̃us Dom. D. Livius est declaratarius, & nominatarius, prout ex Instrumento declarationis, & nominationis hujusmodi facti in personam Excellentiæ Suæ per eadem acta Mori sub die 14. currentis Mensis, seu &c. ad quæ &c., & ex titulo dotationis, & assignationis hujusmodi. Idem Excm̃us Dom.D. Livius cessit quoque, & assignavit eidem Ecclesiæ omnia, & singula jura &c. ad habendum &c. ponens &c., constituens &c. dans licentiam &c., & donec &c. constituit &c. etiam omni meliori modo &c. Ulterius idem Excm̃us Dom.D.Livius promisit fœnilia prædicta, sic ut supra, assignata augere, & meliorare in aliis scutis mille, & centum monetæ, itaut valor illorum, & sic dos prædictæ Ecclesiæ sit in totum, & ascendat ad summam scutorum trium millium monetæ, declarans tamen, quod prædicta Fœnilia cum Domuncula, ac melioramentis prædictis sunt, & ascendunt in fructu ad scuta octoginta annua, ex quibus scuta quadraginta monetæ assignavit, & assignat pro Capellano ad nutum amovibili per E.S., ac ejus descendentes, & hæredes, & successores quoscumque nominandi in perpe-

 tuum,

tuum, cum onere tamen eidem Capellano quotidie Missam celebrandi in d. Ecclesia S. Gallæ; Reliquam vero quantitatem dotis, sive annui fructus prædicti ad effectum manutenendi supellectilia, ceram, paramenta, Ecclesiam, & Altaria ejusdem Ecclesiæ, cum hac tamen conditione, quod dictus Capellanus semper, & perpetuo sit ad nutum amovibilis, & ad simplex arbitrium, & voluntatem Excmi Dom. D.Livii ac ejus in Jurepatronatus, ut supra reservando successorum institui, & destitui posit, sine aliqua causa, sed sat sit pro remotione simplex, & absoluta voluntas Patronorum, quia sic &c., & cum agatur de Capellania ad nutum amovibili, & illius constitutio, ac ab ea remotio, & destitutio fieri posit absque aliquo consensu Emi Cardinalis Vicarii, ejusque Vices-gerentis, vel alterius cujusvis Magistratus Ecclesiastici, attento quod Capellania hujusmodi non sit Beneficium, sed simplex pia elargitio absque titulo Beneficii.

De jure nominandi Capellanum ad nutum amovibilem.

De Dote, & Jurepatronatus.

Voluit ulterius idem Excmus D. Princeps, quod si aliquo quovis tempore, quavis de causa, & quæsito colore impediretur in libero usu, & quasi possessione d. Jurispatronatus, & concessionis Ecclesiæ prædictæ, tunc, & eo casu bona, ut supra, in dotem assignata libere, integre, & pure revertantur ad ipsum Dotantem, ejusque hæredes, & successores, ac si præsens dotatio, & assignatio facta non esset. Declaravit quoque idem Excellentiss. Dom. D.Livius, quod casu, quo per SSmum Dnum in dicta Ecclesia S.Gallæ Juspatronatus, ut supra sibi, ac ejus hæredibus, & successoribus non reservaretur, tunc pariter, & eo casu dotatio, & assignatio, ut supra facta habeatur, acsi facta non esset, cum ad illam devenerit, & deveniat intuitu, & contemplatione, ac sub spe habendi in d. Ecclesia Jurispatronatus reservationem, & non alias aliter, nec alio modo &c., quia sic &c. Promisit præterea Idem Excellentiss. Dom.D.Livius Fundator, & dotator, ut supra, bona in dotem, & pro dote, ut supra assignata ad seipsum spectare, & pertinere, esseque libera, & immunia ab omni onere, canone, hypotheca, fideicommisso, tam purificato, quam purificando &c. neminique alteri cessisse, assignasse, donasse, obligasse, nec aliud quicquam fecisse, nec factum appariturum in præjudicium præsentis concessionis, & dotationis, ac contentorum in ea quorumcumque, alias in eventum contrarii teneri voluit de evictione generali, & particulari in forma Juris valida, & in Urbe consueta, & ad omnia damna &c. de quibus &c. Quæ omnia, & singula in præsenti Instrumento contenta idem Excmus Dom.D.Livius promisit in omnibus, & per omnia attendere, observare, & adimplere &c. alias &c., pro quibus seipsum &c. ac bona &c., Jura &c. in ampliori Rev. Cameræ Apostolicæ forma cum solitis clausulis &c. citra obligavit &c. renunciavit &c. constituit &c. unica &c., & sic tactis &c. juravit &c. Super quibus omnibus, & singulis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, seu Instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ in Palatio solitæ habitationis E.S. sito in Regione Campitelli præsentibus ibidem audientibus, & intelligentibus Illmo D. Francisco Maria Constantino Asculano E.S. Auditore, & Curiæ Capitolii primo Collaterali, & D.Gregorio Binetto Romano E.S. Ratiocinatore testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter atque rogatis.

Ego Augustinus Sabbatuccius Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Notarius de præmissis rogatus præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi requisitus.

Loco ✻ Signi.

§.3. Quare Nos firmiori præmissorum omnium, & singulorum robori, & efficaciæ, quantum cum Domino possumus, providere, ac novę Ecclesiæ prædictæ statui pro Pastoralis Officii nostri debito opportune consulere, dictumque Livium Ducem, præclarorum ejus meritorum intuitu, specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Motu proprio non ad ejusdem Livii Ducis, aut alterius pro eo, aliusve personæ cujuscumque, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine venditionem supradictæ Domus olim Regularis S.Mariæ in Porticu, omniumque, & singulorum aliorum bonorum præfatorum dictæ Annæ Moronę a memoratis Clericis Regularibus Domus Regularis S.Mariæ in Campitellis, ac retrocessionem, & retrovenditionem ejusdem Domus olim Regularis, aliorumque bonorum venditorum hujusmodi præfato Thomæ Odescalcho ab eadem Anna emptrice respective factas, ut præfertur, confectaque desuper bina Instrumenta publica supra enunciata, cum omnibus singulis pactis, & conditionibus, aliisque in eis quomodolibet contentis, & expressis, ac inde secutis quibuscumque, de quibus omnibus, & singulis plene sumus informati, certamque, & individuam notitiam habemus, & talem Nos habere harum serie attestamur; necnon dotationem præfatæ novæ Ecclesiæ S.Gallæ a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, factam, ac confectum desuper Instrumentum præinsertum, omniaque, & singula in eo contenta, & expressa, ac inde secuta, & secutura quæcumque tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, & adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum quarumcumque tam ex Juris communis, & Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum, necnon dictæ Urbis, aliorumque quorumlibet Statutorum, eorumque novarum additionum, ac reformationum præscripto, seu de stylo, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoscumque, etiam quantumvis formales, & substantiales, ac naturales, & incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, antecedenter, vel consequenter, aut concomitanter, vel alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi quomodocumque, & quandocumque possent, etiamsi tales sint, ut nonnisi facta eorum specifica

Confirmatio supra relatorum omnium.

ca, & individua mentione, & expressione, sanari possint, supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus,

Quodcumque jus super d. Ecclesiã aliis omnibus abdicatur.

§.4. Præterea omne jus, quod præfatis Clericis Regularibus venditoribus in, vel super supradicta veteri Ecclesia S. Mariæ in Porticu jam, sicut præmittitur, jussu nostro destructa, & demolita in primodicto Instrumento venditionis quomodolibet reservatum fuit, quodque jam ipsi Clerici Regulares, eorumque Domus Regularis, & Congregatio Matris Dei, quam supradicta Universitas Candelariorum, ejusque homines in, vel super eadem veteri Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut etiam forsan super nova Ecclesia, quæ, ut præfertur, D. Livii Ducis impensa ædificatur, ex præmissorum, aliave quacumque causa, occasione, titulo, colore, prætextu, & capite, etiam quantumvis legitimo, & juridico, quomodocumque, & qualitercumque, ac quandocumque, prætendere, sive ad se spectare, & pertinere asserere possent respective, ab eisdem Clericis Regularibus, eorumque Domo Regulari, & Congregatione, ac ab Universitate Candelariorum, ejusque Hominibus prædictis respective motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus harum serie perpetuo abdicamus, sicque abdicatum penitus, & omnino perimimus, & extinguimus; necnon eamdem novam Ecclesiam, ejusque Altaria, membra, & pertinentias quascumque ab omni, & quocumque jure hujusmodi eximimus, & plenarie liberamus, ac liberam, & immunem, ac exemptam, liberaque, immunia, & exempta, illique nullatenus obnoxiam, & obnoxia esse, & perpetuo fore, nec ipsos Clericos Regulares, eorumque Domum Regularem, & Congregationem hujusmodi, neque Universitatem Candelariorum, ejusque Homines præfatos quicquam juris, vel actionis in eadem nova Ecclesia, ejusque Altaribus, membris, & pertinentiis quibuscumque, aut ad illam, vel illa prætendere quoquo modo unquam posse decernimus, & declaramus. Ac tandem novam Ecclesiam ex nunc prout ex tunc postquam ejus fabrica perfecta, & absoluta fuerit, itaut Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ea celebrari possit, & e contra in Ecclesiam sine cura sæcularem a quavis alia Ecclesia, Domo Regulari, Monasterio, Congregatione, & Ordine, & loco pio independentem, & liberam, sub titulo, seu invocatione S. Gallæ, ad Omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque S. Gallæ honorem; in ipsa autem nova Ecclesia unam Capellaniam; quæ mere manualis existat, nec unquam perpetuum Ecclesiasticum Beneficium, aut titulus collativus esse possit, pro uno Capellano Clerico Sæculari, etiam alienigena, ac Ultramontano, & Ultramarino, in Sacro Presbyteratus Ordine, vel saltem in ea ætate constituto, ut intra annum ad eumdem Ordinem promoveri possit, & debeat, futuro inibi Cappellano ad nutum infrascripti, & pro tempore existentis Ecclesiæ hujusmodi Patroni, etiam absque ulla causa toties, quoties ipsi Patrono videbitur, & placuerit, & ad merum ejus nutum, libitum, & arbitrium, remota etiam, ac seclusa quacumque allegatione odii, vel malevolentiæ, amovibili, qui Sacrosanctum Missæ Sacrificium quotidie in eadem Ecclesia celebrare, seu celebrari facere, ipsiusque Ecclesiæ, ac ejus Sacristiæ, & Altarium curam, & custodiam habere teneatur,

Erectio Ecclesiæ sub titulo S. Gallæ, nec non Capellaniæ amovibilis.

& cui pro sui stipendio quadraginta scuta d. monetæ ex redditibus bonorum a præfato Livio Duce in dotem d. novæ Ecclesiæ, ut præfertur assignatorum annuatim præstari debeant, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine prædictis earumdem tenore perpetuo erigimus, & instituimus; Ipsique novæ Ecclesiæ sic erectæ, & institutæ pro illius dote, ac d. Capellani stipendio hujusmodi, ac ipsius Ecclesiæ, ejusque Fabricæ, Sacristiæ, supellectilium, luminum, & Altarium manutentione, aliisque illius usibus, & necessitatibus præfata a memorato Livio Duce, sicut præmittitur, assignata, & alia quæcumque bona, proprietates, canones, census, fructus, redditus, & proventus, pecunias, res, actiones, & jura quæcumque tam per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices, quam per d. Livium Ducem, & alias quaslibet personas in futurum quandocumque, & quomodocumque eidem novæ Ecclesiæ, ejusque Fabricæ, & Sacristiæ, etiam per modum eleemosynæ, donanda, assignanda, unienda, offerenda, concedenda, vel relinquenda, itaut liceat pro tempore existenti novæ Ecclesiæ hujusmodi Patrono nomine ejusdem Ecclesiæ per se, vel alium, seu alios per eum pro suo arbitrio deputandos, & amovendos, illorum omnium, & singulorum veram, realem, corporalem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem, absque spolii, vel attentatorum vitio, & sine cujuscumque Judicis Decreto, ministerio libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, illaque locare, dislocare, regere, & administrare, ac illorum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in præfatæ novæ Ecclesiæ, ejusque Fabricæ, & Sacristiæ, & non in alios usus, & necessitates convertere, & erogare, nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis Diœcesani loci, almæ Urbis Vicarii, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitndine, ac tenore prædictis itidem perpetuo ex nunc, prout ex tunc postquam donata, assignata, unita, oblata, concessa, & relicta fuerint, & e contra, applicamus, assignamus, concedimus, approbamus, & incorporamus.

Assignatio Dotis pro Capellano, & Ecclesia.

Ejus libera administratio Patronis attributa.

§.5. Porro præfato Livio Duci quandiu vixerit, & post illius obitum ejus descendentibus, ac hæredibus, & Successoribus quibuscumque ex causa dotationis, & totalis a fundamentis constructionis dictæ novæ Ecclesiæ S. Gallæ ex nunc, prout ex tunc postquam nova Ecclesia hujusmodi ipsius Livii Ducis impensa, ut præfertur, perfecta, & absoluta fuerit, & e contra Juspatronatus ipsius novæ Ecclesiæ S. Gallæ, ac Jus deputandi, & constituendi præfatum Capellanum, aliosque Officiales, & Ministros quoscumque ejusdem novæ Ecclesiæ, eosque sic deputatos, & constitutos, & eorum quemlibet pro mera sua voluntate, arbitrio, nutu, & libitu, ac etiam remota, & seclusa, & non obstante quacumque allegatione odii, & malevolentiæ toties, quoties voluerint amovendi, & alios in locum amotorum deputandi, & constituendi, itaut sic pro tempore deputatis, & constitutis spolium, manutentio, seu quælibet alia actio, defensio, allegatio, vel exceptio adversus amotiones hujusmodo numquam competat, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus ha-

Concessio jurispatronatus. & deputandi Ministros ad instar Regũ.

rum serie similiter perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus. Decernentes, & declarantes Juspatronatus, & Jus deputandi Capellanum, aliosque Officiales, & Ministros hujusmodi Laicorum, nobilium, & illustrium, ac Principum, & in omnibus, & per omnia ad instar Regum vere existere, ac Livio Duci, aliisque futuris Patronis prædictis non ex privilegio, sed ex vera, reali, & actuali dotatione, ac totali, & integra a fundamentis ædificatione, & constructione novæ Ecclesiæ hujusmodi competere, & ad illos spectare, & pertinere, ac propterea ipsum Juspatronatus, ac deputandi, & constituendi hujusmodi vere Laicorum, seu Laicale nobilium, & illustrium, ac Principum, & adinstar Regum esse, veramque, & propriam, ac non fictam naturam Jurispatronatus, ac deputandi, constituendi, & amovendi laicalem, ac talem essentiam, substantiam, qualitatem, validitatem, & roboris firmitatem, vim, & effectum habere, & obtinere, ac Livio Duci, aliisque futuris Patronis prædictis, & eorum cuilibet in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia suffragari debere. Ac uti tale sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis prægnantissimis, & efficacissimis verbis, clausulis, ac irritantibus, aliisque fortioribus Decretis, etiam cum clausula quorum tenores in quacumque dispositione, etiam per viam Legis, & Constitutionis Generalis, ac Regulæ Cancellariæ Apostolicæ, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet, tam per Nos, quam per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, etiam in crastinum cujuscumque eorum assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, pro tempore facta, concessa, & emanata nullatenus comprehendi, ac illi nullo unquam tempore etiam ratione cujusvis litis pendentis, vel alio quocumque prætextu, ac ex quavis causa quantumvis urgenti, & legitima etiam per Nos, vel Romanos Pontifices Successores nostros pro tempore, exemptos, ac Sedem Apostolicam, aut illius etiam de Latere Legatos, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu cujusvis intuitu, vel contemplatione, per quascumque Literas Apostolicas, etiam in simili forma Brevis, etiam quascumque derogatoriarum derogatorias, ac fortiores, & insolitas clausulas, irritantium, & alia contraria Decreta quæcumque continentes, etiam toto, & integro præsentium tenore inserto, ac de Patronorum, seu cujusvis alterius consensu, aut alias quomodolibet derogari posse, vel debere, aut derogatum censeri. Nec per præfatam Capellaniam, cæteraque dictæ novæ Ecclesiæ Officia, & Ministeria quomodolibet nuncupata unquam appellatione Beneficii, vel Officii Ecclesiastici, etiam latissime sumpto vocabulo, comprehendi, vel comprehensa censeri, neque illa, nec ipsam novam Ecclesiam per nos, aut quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem prædictam, illiusque etiam de Latere Legatos, aut nostrum, seu pro tempore existentis Romani Pontificis Vicarium, in Urbe præfata in spiritualibus generalem, aliosque quoslibet quacumque auctoritate fungentes, & functuros, etiam ex quacumque quantumvis pia, & favorabili causa, in perpetuos, & collativos titulos erigi, seu collativa quovis modo effici, & reddi, nec ullo unquam tempore conferri, commendari, aut alias quomodolibet de iis disponi, neque novæ Ecclesiæ, illiusque Fabricæ, Sacristiæ, & Capellaniæ hujusmodi bona, res, jura, fructus, redditus, proventus, & emolumenta quæcumque pro dote alterius Ecclesiæ, seu Beneficii, seu Beneficiorum, vel locorum piorum quorumcumque tam erectorum, quam erigendorum, vel in quovis alios usus applicari posse. Quidquid autem in contrarium præmissorum per quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, etiam Romanos Pontifices Successores nostros attentari contigerit, ex nunc, prout ex tunc, & e contra cum omnibus inde secutis, & secuturis irritum, ac inane, nulliusque roboris, vel momenti esse, & fore, & statum novæ Ecclesiæ, & Capellaniæ, cæterorumque Officiorum, & Ministeriorum eorumdem nequaquam immutare, vel alterare, aut immutasse, vel alterasse, seu titulum, etiam coloratum, aut possessionis causam tribuere, vel tribuisse, sed titulum, & possessionem, cæteraque attentata hujusmodi semper, & quandocumque præsentium auctoritate infecta, ac invalida, infirma, irrita, & nulla existere, & fore, & illis minime obstantibus statum novæ Ecclesiæ, Capellaniæ, Officiorum, & Ministeriorum hujusmodi in omnibus, & per omnia, prout præsentibus disponitur, illæsum, & immutabilem perpetuo permanere, & servari debere, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis, decernimus, declaramus, & pronunciamus.

Quod jus sub nulla derogatione comprehenditur.

Uti nec Capellania, & Officia sub nomine Beneficii.

§.6. Cæterum in plena, libera, & omnimoda potestate, meraque facultate d. Livii Ducis, ejusque descendentium, ac hæredum, & successorum quorumcumque d. novæ Ecclesiæ Patronorum pro tempore existentium, esse volumus supradictum opus pium excipiendi hospitio, & alendi pauperes mendicos per Urbem vagantes apud eamdem novam Ecclesiam quandiu, & quatenus, ac prout eis libuerit, etiam Vicarii præfati, aut cujuscumque alterius licentia desuper minime requisita, exercere, seu exerceri facere; ita tamen ut opus pium hujusmodi quandocumque eis, eorumve cuilibet placuerit omittere, & relinquere, ab illius exercitio, & continuatione cessare valeant, nec ad illud continuandum, tametsi illud per longum, & longissimum, etiam centum annorum tempus exercuisse, & exerceri curasse reperirentur, a quoquam ullo unquam tempore quomodolibet cogi, vel compelli, aut desuper quovis modo molestari, perturbari, vel inquietari possint.

Opus alendi pauperes Patronorum arbitrio permittitur.

§.7. Decernimus pariter easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod supradicti Clerici Regulares, eorumque Superiores, & Homines, & Officiales d. Universitatis Candelariorum, & alii quilibet cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existant, in præmissis, vel eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, & coram præfato Urbis Vicario, alioque quolibet verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, favorabili, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, ac gravissimi præjudicii, nullo unquam tem-

Clausulæ.

tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressiorem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, sive adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu juvare ullo modo posse, neque ipsas præsentes Literas sub quibusvis similium, vel dissimilium confirmationum, abdicationum, erectionum, applicationum, reservationum, aliarumque gratiarum, & dispositionum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, aliisque contrariis dispositionibus comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per præfatum Livium Ducem, cæterosque pro tempore existentes d. novæ Ecclesiæ Patronos, eorumque quemlibet quandocumque eligenda concessas, validasque, & efficaces esse, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime, & perpetuo suffragari, ac etiam vim validi, efficacis, & jurati contractus inter nos, ac Sedem, & Cameram Apostolicam ex una, ac Livium Ducem, aliosque futuros Patronos præfatos ex altera partibus, etiam ex titulo vere oneroso inviti habere, & obtinere, necnon eosdem Livium Ducem, cæterosque Patronos, vel quosvis alios ad easdem præsentes Literas in toto, vel in aliqua eorum parte in judicio, vel extra illud quavis occasione, & causa exhibendum, probandum, seu verificandum, vel justificandum nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, vel compelli ullatenus posse, vel debere; quinimo etiamsi ipsæmet præsentes Literæ non exhiberentur, & nusquam apparerent, nec apparere possent, nihilominus illas pro verificatis, ac plenissime probatis, & justificatis haberi.

§.8. Sicque nostræ mentis, intentionis, & incommutabilis voluntatis fuisse, & esse attestamur, atque ita, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ generalem Auditores, ac S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, Urbis prædictæ Vicarios, & d. Cameræ Apostolicæ præsidentes Clericos, Thesaurarium Generalem, cæterosque Officiales, & Ministros, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eisdem, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, ac de jure quæsito non tollendo, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon quatenus opus sit rec. mem. Pii Papa IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis quacumque interesse d. Cameræ Apostolicæ concernentibus in eadem Camera intra certum, tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes Literas ibidem præsentari, ac registrari numquam necesse sit, ac piæ mem. Pii V. de creandis censibus, & Greg.XIII. Romanorum Pontificum, etiam prædecessorum nostrorum super jure congrui, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis, Domus Regularis, & Congregationis præfatorum, aliisve quibusvis etiam juramento, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, etiam dilectis filiis Populo Romano contra Forenses, & Alienigenas, ac præfatis; aliisque personis, & locis quibuscumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis; & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod ejusmodi Capellaniæ, etiam ad nutum Patronorum, etiam absque ulla causa amovibiles, aliaque Officia Ecclesiastica, & Beneficia Urbis prædictæ nullis, nisi Civibus Romanis, aut Civium Romanorum, Originariorum filiis, & forsan aliis certo inibi expresso modo qualificatis concedi, nullique, nisi Cives Romani, & Civium Romanorum Originariorum filii, & forsan alii prædicti ad illa deputari possint, & alias de illis per Sedem prædictam, ac Patronos pro tempore factæ dispositiones nullæ sint. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine præsentibus specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis MDCLXXXVI., Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLXV.

Confirmantur Literæ Clem.X. super erectione Hospitii de Urbe pro iis, qui ad fidem veniunt necnon traditur facultas illud transferendi. Dat. 22. Apr. 1686. An. 10.

Extat Constit. præcedenti erectio Hospitii pro nudis pauperibus, abi etiam notantur literæ Clement. X.

ab

ab Innoc. XII. quoque erigitur Hospitium Pauperum Invalidorum Constitut. ed. 1693. X. Kalen. Jun. P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SOlicitudo Pastoralis Officii, quo Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus nos admonet, ut ovibus, quæ Satanæ versutia a caulis Domini seductæ, per hæresum, errorumque vepreta misere vagantur, ad boni Pastoris ovile reducendis jugiter studeamus, & reductas spiritualibus, temporalibusque favoribus, quantum Nobis ex alto conceditur, confoveamus; ac proinde ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris consimili consilio pie prudenterque instituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, ac illibata persistant Apostolici muniminis Nostri patrocinio libenter constabilimus, aliaque pro rerum, & temporum qualitate desuper ordinamus, prout in Domino salubriter expedire arbitramur.

Dictum Hospitium erectũ fuit a Clem. X. in domo Eremitarum ad Portam Angelicam.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa X. Prædecessor Noster Hospitium pro illis, qui per Dei gratiam ab hæresi conversi ad fidem Catholicam sponte veniunt, in Domo Eremitarum Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Gratiarum ad Portam Angelicam de Urbe positæ annexa perpetuo erexit, & instituit, ipsumque Hospitium Palatii Apostolici membrum esse, ac illius hospites, & Ministros privilegiis, & prærogativis Familiarium Pontificiorum frui, necnon Hospitium, ejusque bona, ac Hospites, & Ministros hujusmodi per Congregationem particularem Clericorum, & Laicorum regi, & administrari voluit, aliaque disposuit, & ordinavit, prout plenius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris Literis sub plumbo desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet = Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Inter alia (*Reliqua vide suo loco*) Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1675. Tertio Idus Martii Pontificatus nostri Anno Sexto.

Preces Congregationis d. Hospitii pro ejus translatione ad Palatium Card. Gastaldi in Burgo S. Petri.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum Filiorum Congregationis præfatæ super regimine, & administratione dicti Hospitii, sicut præmittitur institutæ Nobis nuper expositum fuit, bon. me. Hieronymus, dum vixit S.R.E. Cardinalis Gastaldus nuncupatus, qui unus ex dicta Congregatione erat, idem Hospitium ex asse hæredem instituit, & quia propter angustias supradictæ Domus Eremitarum dicto Hospitio, ejusque Hospitibus pro perpetua eorum habitatione, ut præfertur assignatæ, majoremque numerum ejusmodi hæreticorum, qui fidei Catholicæ veritatem amplexi, ad Hospitium ipsum in dies veniunt ampliorem eis habitationem parari debere cognoverat, Palatium suum in Civitate nostra Leonina, sive Burgo Sancti Petri positum illorum habitationi deservire desideraverit: ac proinde dicti Exponentes in executionem piæ mentis ejusdem Hieronymi Cardinalis, capta ejusdem Palatii possessione actuali, partem illius ad formam Hospitio convenientem redegerint, & adaptaverint, cupiantque Hospitium, illiusque Hospites, & Ministros præfatos illuc transferre, & transportare posse: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, erectionem, & institutionem Hospitii supradicti in præfata Domo Eremitarum a memorato Clemente Prædecessore factas, ut præfertur, expeditasque desuper illius literas præinsertas cum omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, ac dispositionibus, concessionibus, facultatibus, & ordinationibus, aliisque in eis contentis, & expressis, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Ac eisdem Exponentibus, ut ipsi Hospitium præfatum, illiusque Hospites, & Ministros a supradicta Domo Eremitarum in Palatium prædictum transferre, & transportare; Ipsi autem Hospitio postquam sic translatum, & transportatum fuerit, illiusque Hospitibus, Ministris, & personis quibuscumque in eodem Palatio pro tempore degentibus, omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, aliisque gratiis, & indultis tam spiritualibus, quam temporalibus per præinsertas Clementis Prædecessoris literas quomodolibet concessis, ut prius, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant respective, salva tamen in suo robore quoad reliqua omnia, & singula remanente earumdem Clementis Prædecessoris literarum dispositione, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Confirmatio Erectionis Hospitii, & literarum Clem. X.

Concessio transferendi Hospitium cũ suis juribus, & privilegiis.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in Literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XXII. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Decimo.

CLXVI.

Statuitur, ut Loca Sancta Palæstinæ a Fratribus Ord. S. Francisci de Observantia, uti prius custodiantur.

Dat. 30. Ap. 1686. An. 10.

Alia

Alia privilegia horum Fratrum vide Constitut. edit. 1679., Novemb. 27. P.4., & Const. ed.1686., Septemb.5. P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum dudum clar. me. Robertus Rex, & Sancia Regina Siciliæ a tunc existente Suldano Babyloniæ, qui Sepulchrum Domini, & alia Sacra Loca Ultramarina proprio ipsius Redemptoris sanguine dedicata detinebat occupata, obtinuissent, ut Fratres dicti Ordinis intra Ecclesiam ejusdem Sepulchri possent continue commorari, & ibidem Missarum solemnia, & alia Divina officia solemniter celebrare; & jam certi Fratres Ordinis prædicti actualiter essent ibidem, dictusque Suldanus Cœnaculum Domini, & Capellam, in qua Apostolis Spiritus Sanctus apparuit, & aliam Capellam, in qua Christus Beato Thoma præsente, post Resurrectionem suam Apostolis se ostendit; Regi, & Reginæ concessisset eisdem; ipsa vero Regina locum ædificasset in Monte Sion, intra quem Cœnaculum, & dictæ Capellæ sita erant, ubi videlicet Fratres dicti Ordinis sumptibus propriis continue tenere intendebat, ad divinum obsequium in Sepulchro, & aliis prædictis locis Sacratissimis impendendum, ac tres personas Sæculares, etiam, quæ ipsis Fratribus servirent, & necessaria administrarent. Felic. rec. Clemens Papa V. Prædecessor Noster volens eorumdem Regis, & Reginæ votis, & desideriis annuere, Generali, & Terræ laboris Ordinis prædicti Ministris, & cuilibet eorum vocandi, tunc, & in posterum ad eorum præsentiam auctoritate Apostolica ad requisitionem dictorum Regis, & Reginæ, vel alicujus eorum, aut successorum suorum, de consilio Seniorum dicti Ordinis, Fratres idoneos, & devotos de toto Ordine, usque ad certum numerum, de quibus considerata qualitate negotii vidissent expedire, & eos ad serviendum in divinis, tam in Ecclesia dicti Sepulchri Dominici, quam in Sacro Cœnaculo, & Capellis prædictis, habita prius informatione de conditione Fratrum ipsorum, quos vocavissent a Ministris Provincialibus dicti Ordinis; unde Fratres ipsi pro tempore assumerentur, deputandi, eosque ad partes illas destinandi, ac etiam alios ex ipso Ordine, cum aliqui ex eis defecissent, toties, quoties expediret, subrogandi, ac eis dandi licentiam ibidem commorandi: contradictores quoque per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendi, plenam, & liberam sub certis modo, & forma tunc expressis, concessit facultatem, & alias prout in ipsius Clementis Prædecessoris Literis 11. Kal. Decembris Pontificatus sui anno primo desuper expeditis uberius dicitur contineri.

A Rege, & Regina Siciliæ tradita fuere Loca Sancta Palæstinæ custodiæ prædictorum Fratrum

Facultas seligendi dictos Fratres data fuit a Clem. V. Ministris Generali, & Terræ Laboris.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Loca Sancta prædicta subinde a Fratribus dictis quatuor fere sæculorum decursu custodita fuerint; sed Turcæ nuper illos inde ejecerint, & Schismaticos eorum loco introduxerint, qui illa de præsenti detinent occupata. Ipse vero Petrus Marinus Minister Generalis, qui antequam ad Generalatum Ordinis prædicti assumeretur, quinquennii spatio eorumdem Sanctorum Locorum Regimini, & Custodiæ præfuit, in Visitatione Provinciarum Germaniæ, & Hungariæ dicti Ordinis, quam nuper obivit, & in cujus decursu Vexillum Sanctæ Crucis intra limites Conventus sui Ordinis in Oppido Neuheuselæ Christianorum armis è manibus Turcarum fortiter recuperato, reconciliata ejusdem Ordinis Ecclesia ibidem existente cum singulari animi sui gaudio plantavit, cum Principibus Christianis sacro fœdere contra eosdem Turcas sociatis, de præfatis locis Sanctis, & præsertim Sepulchro Dominico ad Custodiam Fratrum dicti Ordinis restituendis omni studio egerit, ipsique Principes ei declaraverint, sibi in animo firmiter fixum esse super præsenti bello cum Turcis prædictis nullo modo pacisci, nisi inter præcipuos articulos reintegratio, atque restitutio eorumdem Fratrum ad pristinam Custodiam Sanctorum Locorum Palæstinæ, & præcipue Sepulchri Dominici omnino stabiliatur. Nobis propterea dictus Petrus Marinus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Expulsio dd. Fratrum post quartum sæculum.

Ministri Gen. opera apud Principes fæderatos contra Turcas pro recuperatione SS. Locorum.

Preces Ministri Generalis.

§.2. Nos igitur laudabilem eorumdem Principum confœderatorum zelum, atque pietatem plurimum in Domino commendantes, eorumque piis votis, & armis paterna charitate benedicentes, ac eumdem Petrum Marinum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradicta Sancta loca Palæstinæ, sive Terræ Sanctæ, ac præsertim Sanctissimum Domini N. Jesu Christi Sepulchrum, quemadmodum ante hac, & usque ad nuperam præfatorum Schismaticorum occupationem, atque usurpationem per Fratres Ordinis præfati ex hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ concessione custodita, recta, & gubernata fuerunt, ita in posterum quoque ab iisdem Fratribus custodiri, regi, & gubernari debere auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum de custodiendis locis SS. a d. Fratribus, uti ante expulsionem.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodo-

modolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus, haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscat. die XXX. Aprilis MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLVII.

Dat. 30. Maji 1686. An. 10.

Conceduntur Indulgentiæ Perpetuæ Fratribus S. Francisci de Observantia docentibus doctrinam Christianam, ac Christifidelibus eam audientibus; & ad id cooperantibus.

Concessæ fuerunt Indulgentiæ Confraternitatibus Doctrinæ Christianæ à Paulo V. Const. ed. 1607., Octob. 6., P. 3. Horum vero Fratrum Indulgentiæ leguntur hujus Pontificis Const. ed. 1670., Jun. 11. Pont. 1. & Const. ed. 1787. Jan. 22. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pietatis, & Christianæ charitatis opera ubique locorum cum divini cultus incremento exerceri cupientes, Christifideles quoscumque, præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantes, ut ad illa exercenda promptiores reddantur, indulgentiis, & peccatorum remissionibus invitamus, prout ad Christianam propagandam religionem, & animarum salutem procurandam conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causæ Concessionis.

§.1. Cum itaque (sicut accepimus) dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum inter pia, quæ exercent, opera, etiam pueros, & adultos quoscumque per universum Christianum Orbem Catholicæ fidei rudimenta, & Christianas omnes virtutes accurate doceant: Nos pro nostri pastoralis officii munere hoc pium, Christianæque Reipublicæ necessarium opus, ex quo hactenus uberrimi fructus provenerunt, ac multo uberiores posthac proventuros speramus, confovere volentes, ut eorumdem fratrum devotio ad dictum opus exercendum in dies magis augeatur, de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus quoque dilecti Filii Francisci Diaz a Sancto Bonaventura Commissarii Generalis Curiæ pro familia ultramontana dicti ordinis, nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus, & aliis universis Christifidelibus ubivis locorum existentibus, ac cum iisdem Fratribus ad infrascripta cooperantibus, qui de superiorum suorum licentia respective, ac de consensu Ordinariorum locorum pueros, & adultos quoscumque doctrinam Christianam juxta Decreta Concilii Tridentini docere, aut eidem dum docetur interesse consueverint, si vere pœnitentes, & confessi, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento die festo ab eisdem Ordinariis in Ecclesiis, in quibus doctrina Christiana docetur, semel in anno designando refecti fuerint, plenariam; nec non ipsis, qui vere similiter pœnitentes, & confessi dictum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, aut id facere non valentes, animo contrito nomen Jesu saltem corde in mortis articulo devote invocaverint plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præterea illis, qui pariter vere pœnitentes, & confessi semel quolibet mense Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas, qui vero in causa fuerint, ut pueri, famuli, aut quævis aliæ personæ ad doctrinam Christianam eant, ducentos dies; & qui diebus stationum almæ Urbis Nostræ hanc doctrinam in Ecclesiis, aut Oratoriis de Ordinariorum licentia docuerit, ac etiam illi, qui ad eamdem discendam accesserint, easdem Indulgentias consequerentur, quas consequerentur, & consequi possent si Ecclesias stationum ejusdem Urbis personaliter visitarent; easdem etiam Indulgentias Visitatores Scholarum doctrinæ hujusmodi, qui ex commisso sibi officio visitabunt illas scholas, quas illo die visitare poterunt consequantur, si peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint: insuper illis, qui diebus hanc doctrinam Christianam, aut publice, aut privatim, ut præmittitur, explanaverint, centum dies, nec non omnibus, & singulis præceptoribus, qui diebus festis discipulos suos ad doctrinam Christianam duxerint, eosque illam docuerint, septem annos, & qui diebus feriatis in propriis scholis eamdem doctrinam explicaverint aut collationes fecerint, licet illo die non intervenerint in aliqua schola docendi causa, septem annos: Omnibus autem, & singulis Patribus, & Matribus familias, qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus utriusque sexus doctrinam Christianam similiter explanaverint, qualibet vice id fecerint, centum dies; item iis qui per Civitates, Terras, & alia loca, Viros, Mulieres, aut pueros ad discendam eamdem doctrinam Christianam ducendi causa circumierint, septem annos, ac etiam qui extra Civitates ad illam ut præfertur docendam per Castra, & Villas exeunt, decem annos; omnibus etiam, & singulis Christifidelibus, qui per mediam horam doctrinæ prædictæ, aut docendi causa studuerint, aut eidem doctrinæ interfuerint, centum dies; eisdem etiam, qui doctrinam prædictam docere solent, si Infirmos visitaverint, quoties id fecerint ducentos dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Preces Commissarii Gen. Ultram.

Concesio Indulgētiæ plenariæ.

Indulgentia plenaria.

Septē annor. & totidē quadragen.

Ducentorum dierum.

Stationū Urbis.

Centum dierum.

Septem annorum.

Centum dierum.

Septem annorum.

Decem annorum.

Centum dierum.

Ducentorum dierum.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut si aliquæ aliæ Indulgentiæ prædictis Fratribus præmissa peragentibus a Nobis, vel prædecessoribus nostris ad tempus nondum elapsum, vel perpetuo duraturæ concessæ

cessæ fuerint, præsentes nullæ sint; utque earumdem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii generalis dicti Ordinis subscriptis, & sigillo Ministri Generalis ejusdem Ordinis, vel alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Maii MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

CLXVIII.

Dat. 19. Junii 1686. An. 10.

Confirmantur Decreta Congregationum Regul. & Immunitatis pro exemptione Syndicorum Ordinis S. Francisci de Observantia a Foro sæculari.

A Clem. VII. exempti fuere Const. ed. 1526., Apr. 16. Pont. 3.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

Alias pro parte dilecti filii Francisci Mariæ Tagliaferri Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dudum nonnulli Romani Pontifices, & præsertim fel. rec. Nicolaus III., Nicolaus IV., Martinus IV., Martinus V., & Eugenius IV. Prædecessores nostri, ut vera observantia, Regulæque puritas in Ordine prædicto vigeret, & magis augeretur, Fratresque ipsius Ordinis ab omni dominio, & proprietate alieni conservarentur, statuerant, & ordinaverant, ut unicuique Conventui dicti Ordinis assignaretur unus Procurator, sive Syndicus Apostolicus, qui omnes eleemosynas, tam pecuniarias, quam aliarum rerum colligere, illasque solum in necessitates Fratrum præfatorum applicare deberet. Et subinde rec. mem. Clemens Papa VII. etiam Prædecessor Noster, intuitu laborum, quos ejusmodi Syndici in beneficium dictorum Fratrum quocumque tempore, & quavis occasione assidue sustinebant, eosdem Syndicos a foro sæculari exemerat, volens, ut in causis tam civilibus, quam criminalibus, & mixtis, nonnisi coram Judicibus Conservatoribus eorumdem Fratrum Minorum de Observantia de justitia tenerentur, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris Literis, desuper in simili forma Brevis die 16. Aprilis 1526. expeditis plenius dicitur contineri. Ac in eadem expositione subjuncto, quod nonnulli dicerent, privilegium hujusmodi in aliqua sui parte amplius in usu non esse; alii vero prætenderent, illud Syndicis prædictis ratione eorum Officii tantum, non autem uti talibus personis competere: unde fiebat, ut Fratres prædicti, non sine paupertatis, & Regulæ quam profitentur, suarumque conscientiarum detrimento, neminem amplius reperire possent, qui eorum Syndici, sive Procuratoris munus in se suscipere, cumque laborem assumere vellent,

A Romanis Pontificibus institutus fuit Syndicus pro unoquoque Cœnobio.

A Clem. VII. exemptus fuit a foro Sæculari.

Dubium super ea re natum.

ideoque pro parte præfati Francisci Mariæ Procuratoris Generalis dictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut non solum auctoritate Apostolica confirmaretur dictum privilegium, sed etiam illud Syndicis, sive Procuratoribus hujusmodi, uti talibus personis competere declararetur; emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta remissione Libelli per Sanctissimum D. Nostrum facta, referente Eminentissimo Norfolche, censuit, danda esse Oratori Decreta alias edita, nempe super præmissis servandam esse præfatam Constitutionem san. mem. Clementis VII., prout præsentis Decreti tenore omnino servari mandat, & præcipit Romæ 28. Martii 1686. G. Cardinalis Carpineus. B. Panciaticus Secretarius. Porro cum dictus Franciscus Maria Procurator Generalis prænarrata pariter exposuisset Congregationi Venerabilium etiam Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, super immunitate Ecclesiastica, & controversiis Jurisdictionalibus deputatorum: hæc Congregatio censuit, danda esse Decreta anteriora tenoris, qui sequitur videlicet. -- Sacra Congregatio super immunitate, & controversiis Jurisdictionalibus habita sub die 26. Martii 1688. circa exposita in præsenti libello dixit, danda esse Decreta; ut infra die 31. Maji 1639. Fanen. Provincialis Fratrum Minorum Observantiæ S. Francisci, Sacra &c. censuit respondendum Episcopo, ut quoad exemptionem Syndici Fratrum Minorum Observantiæ loci de Cortocetto observare faciat Bullam Clementis VII., si in eo concurrant requisita ejusdem Bullæ die 17. Novembris 1622. Perusina -- Fratres S. Francisci Minorum de Observantia. Sacra &c., censuit servandam esse Bullam Clementis VII. circa privilegium Fori, & exemptiones Syndicorum, & Procuratorum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia. Die 4. Augusti 1654. Fanen. Episcopus. An Syndicus Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci gaudere debeat privilegio fori, Sacra &c. censuit, hujusmodi Syndicum gaudere privilegio fori juxta Constitutionem Clementis VII. die 23. Maji 1526. Romana. Pater Commissarius Generalis Curiæ quærit -- An Syndici, & Procuratores Apostolici Conventuum suæ Religionis, gaudeant privilegio fori, etiam in causis, tam civilibus, & mixtis, motis ante institutionem Officiorum virtute Bullæ Clem. fel. rec. Papæ VII. Sacra Congregatio &c. respondit, Syndicos Conventuum Ordinis Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci ex Bulla fel. rec. Clem. VII. gaudere privilegio fori tam in causis civilibus, quam criminalibus, & mixtis etiam motis ante eorum deputationem, seu Institutionem ad Officium Syndicatus die 15. Februarii 1665. Recanaten. An Syndicus Monialium S. Claræ gaudeat privilegio fori, prout gaudent Syndici Fratrum Minorum de Observantia. Sacra &c. censuit, hujusmodi Syndicum gaudere debere privilegio fori, in quorum fidem &c. Datum Romæ sub hac die 20. Aprilis 1686. Loco ✠ Sigilli I. Patriarcha Antiochenus Secretarius.

Decretum Congr. Reg. pro executione Constitutionis Clem. VII.

Decreta Congregationis Immunitatis relato similia.

§. 1. Cum autem sicut idem Franciscus Maria Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant,

Preces Procuratoris Generalis.

stant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desideret. Nos ipsius Francisci Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta, a memoratis Congregationibus Cardinalium respective emanata auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate earumdem respective Congregationum Cardinalium.

Confirmatio relatorū decretorum.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiti, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo

---

CLXIX.

Dat. 25. Junii 1686. An. 10.

Conceditur Magno Magistro Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani facultas recipiendi eos Franciæ, Alverniæ, & Provinciæ, qui actu hæresim non profiteantur.

De facultatibus Magni Magistri vid. Urb. VIII. Const. ed. 1624., Mar. 29., P. 1. & Const. in ea laudatas. Item aliam Alex. VIII. Const. ed 1690., Aug. 5., P. 1. ubi agitur de Hospitalis Ærario.

Dilecto Filio Moderno, & pro tempore existenti Magno Magistro Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Species facti.

Nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum hæresis in Regno Franciæ cura, & studio ipsius Ludovici Regis jam abolita, ac fere omnino extirpata reperiatur, & plurimi; qui illa infecti fuerant, Catholicæ fidei veritatem amplexi sint, spesque optima effulgeat fore, ut cæteri quoque, benedicente Domino, ad Sanctæ Romanæ, & universalis Ecclesiæ gremium revertantur: Ipse Ludovicus de æterna salute, temporalibusque commodis subditorum suorum Christiana Charitate, Regiaque providentia solicitus plurimum cupit, illis, ac præsertim nobilibus, suos, suorumque progenitorum errores, & hæreses, post eorum conversionem, non esse impedimento, quo minus in Religione istius Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Christo militare, ac Christianam Religionem, fidemq; orthodoxam adversus Infideles, adspirante superni favoris auxilio, tueri, atque propagare, simulque natalium, & meritorum suorum prærogativis, congruentibusque eorum virtuti præmiis, & honoribus frui, & gaudere valeant. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Ludovici Regis.

§. 1. Nos igitur ad præclara, omnisque humanæ laudis præconium longe supergressa ipsius Ludovici Regis in Ecclesiam Dei, nosque in hanc Sanctam Sedem promerita paternæ dirigentes considerationis intuitum, piaque ejus studia, quantum Nobis ex alto conceditur, adjuvare cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi cum omnibus, & singulis illis, qui intra limites Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ dicti Hospitalis nati ab hæresi ad catholicæ fidei veritatem, Ecclesiæque Catholicæ unitatem, jam conversi sunt, & in futurum convertentur, sive etiam quamvis ab initio Catholici, ex progenitoribus tamen hæreticis nati sint, dummodo tamen in eadem fide, & unitate constantes existant, super præterita, & forsan adhuc durante eorum respective parentum, Avorum, aliorumque ascendentium, seu majorum hæresi, indeque contra eos quomodolibet resultante impedimento quocumque, ita ut illo minime obstante, si nullum aliud eis hujusmodi in hoc canonicum obstet impedimentum, ipsique ad id cæteroqui idonei reperiantur, in Fratres milites de Justitia, ac Capellanos Conventuales, & Servientes Armorum, aliosve cujusvis gradus, & Conditionis Religiosos prædictarum Linguarum Franciæ, ac Alverniæ, & Provinciæ, intra quarum limites respective nati fuerint, servatis alias servandis, recipi, & admitti, & sic recepti omnibus, & singulis juribus, prærogativis, præeminentiis, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus alii Fratres milites de Justitia, ac Capellani Conventuales, & Servientes Armorum, aliusve cujusvis gradus, & conditionis Religiosi Linguarum hujusmodi, tam de Jure, usu,

Concessio prædictæ facultatis.

usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet, utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia, ac ad quemcumque effectum, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignum, uti, frui, & gaudere libere, & licite posint, & valeant respective in omnibus, & per omnia perinde ac si nec ipsi, nec eorum parentes, avi, cæterique ascendentes, seu majores hæresi unquam infecti fuissent, nec ab Ecclesiæ prædictæ unitate unquam recessissent, auctoritate nostra Apostolica opportune dispensandi, eisque concedendi, & indulgendi plenam, & amplam facultatem, eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Clausulæ. §. 2. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Hospitalis, & Linguarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die XXV. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXX.

Dat. 1. Junii 1686. An. 10.

Confirmantur Decreta Ministri Generalis Ord. Fratrum S. Francisci de Observantia a Card. Protectore approbata circa Missionum Seminaria in Hispania, & Indiis Occidentalibus.

Alia Ministri Gen. Decreta pro Indiis Occidental. extant Constit. ed. 1683., Oct. 4. P. 8. de dd. vero Seminariis vide Const. ed. 1686. Oct. 16. P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Ecclesiæ Catholicæ per universum terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus ad Christianæ Religionis, fideique Catholicæ propagationem, rectamque Fidelium in Sacra doctrina, & moribus Christianis institutionem, ac etiam Religiosorum Ministrorum in Seminariis ad eum finem institutis, & instituendis pro tempore degentium felicem directionem, pie prudenterque decreta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter corroboramus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac pro ultramontana familia Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Commissarius Generalis, quod dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis dicti Ordinis per suas patentes literas dilecto pariter filio Antonio Linaz Missionum ejusdem Ordinis in Indiis Occidentalibus Præfecto directas diversa decreta, & ordinationes edidit, prout continentur in eisdem patentibus literis, tenoris qui sequitur, videlicet: In sequentibus patentibus literis Præfecto Missionum Occidentalium directis continentur prædicta Decreta.

§. 2. *Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus, Sanctæ Inquisitionis qualificator, ex-Guardianus Hierosolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, & servus &c. Dilectissimo nobis in Christo P. F. Antonio Linaz Missionum nostri Ordinis in Indiis Occidentalibus auctoritate Apostolica Præfecto Salutem in Domino sempiternam.*

§. 3. Cum memoria retineamus B. Franciscum inclytum nostri Ordinis Fundatorem Divina revelatione cognovisse, & suos pro aliorum salute vocatos fuisse, juxta illud, quod ei Ecclesia accinit, *Sanctus Franciscus quid faciat instructus non sibi soli vivere, sed aliis proficere vult Dei zelo ductus*, ac insuper cum attenta mente cogitemus, quod ipse Seraphicus Pater anno a sua conversione undecimo, multis cum periculis iter, ut Soldani præsentiam adiret, ferventer aggressus fuit, & quinque observantissimos Fratres ad Miramolimum destinavit, ut ipse Orientis, illi Occidentis Populis salubre Christi prædicantes Euangelium, Mundum quasi totum ad Sanctam Fidem converterent, in qua solicitudine Ordo noster, ut ex quamplurimis Summorum Pontificum diplomatibus apparet, per observantes Missionarios, a suis primordiis, ad usque præsens tempus mirabiliter effulsit; prædicti muneris in Seraphica nostra Religione conservationi, ac præfati exercitii Missionum laudabili incremento consulere desiderantes, consultationibus necessariis præhabitis mature decrevimus tibi præcipere, prout tenore præsentium cum merito salutaris obedientiæ præcipimus, ut tanquam Commissarius ad infrascripta delegatus, per Provincias in ultramontanis Regnorum, ac Insularum Hispaniæ partibus nostræ obedientiæ subjectas sedulo circumeas, Sanctumque Missionum Ministerium in Civitatibus, locis, & Castellis tibi benevisis de consensu ordinariorum exerceas, ac Religiosos, quos in præfatis Provinciis ad Sacrum Missionum exercitium, & conservationem idoneos repereris, ad illud amplectendum exhortari, monereque cures, & eos, qui Divina inspirante gratia sponte in partes Indiarum ire voluerint charitative recipias, ac ad præfatum laudabile munus nostri nomine destinare solicites, eisdemque per suas literas unum ex Seminariis, seu Collegiis in Hispaniæ, atque Indiarum partibus erectis, & erigendis juxta Statuta a Sanctissimo Dño Nostro Innocentio XI. die 7. Maji 1686. approbata, assignare poteris, ipsique in illud ad morandum statim proficisci teneantur. Et ne in tam Sancto opere meritum obedientiæ desit, omnibus, qui, ut præfertur se sponte obtulerint, & sub forma præfata ad aliquod ex Seminariis prædictis fuerint destinati, ad meritum obedientiæ præcipimus, ut præfatum iter, & opus exemplo Discipulorum Christi Domini, juxta prædictorum Sta-

Causæ Decretorum.

De Missionariis.

Statutorum præscriptum, devote exequantur, pro certo sperantes, quod sicut in labore eos imitati fuerint, ita & in præmio eis sociabuntur, per eamdemque obedientiam, ac sub pœnis in memoratis Statutis a Sancta Sede approbatis contentis omnibus nostri Ordinis Fratribus cujuscumque gradus, conditionis, & reformationis sint, præcipimus, ut sub nullo prætextu, specie aut colore, ac sub nulla forma dictos Fratres a te ut præfertur, selectos, & admissos, detineant, retrahant, seu impediant, sed potius eos statim licentient, & in Seminaria abire permittant, pro quo tam euntibus, quam permittentibus, suadentibus, aut cooperantibus Sancti Patris nostri benedictionem libentissime ex nunc, & pro tunc impartimur. Tuam tamen conscientiam oneramus, ad hoc, ut solicitam curam adhibeas, ne Religiosi incapaces, parum idonei, vel in moribus apud suas Provincias male audientes ad tam Sanctum opus assumantur, sic enim animarum saluti consuletur, & Fidelibus, ac Infidelibus scandalorum occasio non subministrabitur. Et ne præfati Fratres a te selecti dum tecum in itinere, ac extra Collegia Missionariorum in exercitio Missionum morati fuerint, absque Pastore remaneant, tibi præcipimus, ut eis præsis, illisque per obedientiam injungimus, ut tibi tanquam suo vero, ac legitimo Prælato delegato in omnibus, & per omnia, ac eo modo, quo Nobis obtemperarent, si præsentes essemus, pareant, & obediant. Præterea tibi facultatem transmittendi in proprias Provincias Religiosos illos tam receptos, & in aliquo Collegio nondum incorporatos, quos inhabiles, vel minus idoneos ad Missionum munus peragendum recognoveris, & recipiendi alios loco illorum, præmemoratis Statutis inhærendo, & eorum observantiam commendando plenarie impartimur. Et si aliquis e sociis tuis, vel e Missionariis Missionum exercitio vacantibus in infirmitatem extra Collegium ceciderit, ac in aliquo ex Conventibus nostræ obedientiæ subjectis demorari contigerit, prædicti Conventus Superior, ac cæteri Religiosi illum usque ad perfectam valetudinem curare, & ei juxta regulam inservire omnino sint adstricti.

De Delegato Subdelegatis, & aliis.

§.4. Insuper tibi permittimus, quodsi propter magnam distantiam, aut aliquam aliam causam ad aliquas ex prælibatis Ultramontanis, & Indianis Provinciis personaliter ire non potueris, auctoritatem ad omnia illa peragenda, quæ immediate faceres, si præsentialiter adesses, alicui, vel aliquibus e Sociis tuis, aut alteri e nostri Ordinis Missionariis cum superioritate, & facultatibus tibi in præsentibus literis concessis in omnibus, & per omnia subdelegare, ac communicare valeas: ille autem, vel illi alteri subdelegare nullatenus poterunt. Quo vero ad facultates volumus, & tenore præsentium concedimus, quod tu, & Fratres prædicti, qui ad præfatam subdelegationem in præmemoratis Hispaniæ, & Indiarum Provinciis assumpti fuerint, eadem absolvendi, dispensandi, commutandi &c. auctoritate, & facultate super Fratres, Moniales, & Sæculares in foro conscientiæ gaudeant, qua Minister Generalis, si ibi esset, uti, ac frui valeret: utque prædictæ auctoritates, & facultates effectu non careant, omnibus, & singulis utriusque sexus personis in præfatis Provinciis obedientiæ nostræ subjectis, cujuscumque gradus, dignitatis, ac superioritatis sint per sanctam obedientiam, ac sub pœna majoris excommunicationis ipso facto incurrenda, necnon privationis vocis activæ, & passivæ per triennium præcipimus, & mandamus, ut se, & Socios tuos sub forma prædicta subdelegatos tuis desideriis cooperantes in suis locis, Conventibus, Capellis, Oratoriis, & Ecclesiis, quoties pro privata, secreta, ac fraternali collatione, vel pro publica a vobis facienda prædicatione, confessionibusque de licentia Ordinariorum audiendis, a quolibet vestrum requisiti fuerint, benigne, & charitative, ac sine ulla repugnantia recipiant: Etsi pro alicujus Monialis infirmæ, seu in articulo mortis constitutæ Sacramentali solatio, aut ad moriendum in Domino Religiosa assistentia in aliquod Monasterium ingredi necessarium fuerit, supradicta Jurisdictio Spiritualis, etiam pro his casibus concessa, ac præstita intelligatur. Quando vero ad aliquod ex Missionariorum Seminariis, seu Collegiis in Indiarum, & Ultramontanæ familiæ partibus hucusque erectis, & in posterum erigendis, seu fundandis accesseris, ac dum in illo cum Sociis præfatis moratus fueris, seu ipsi Socii Subdelegati inibi separatam moram trahant, sola auctoritate, & facultatibus ad Sacramentale forum spectantibus vos frui posse decernimus, & omni alia Jurisdictione alterius Prælaturæ titulo non obtenta, spoliatos declaramus; Ex hoc tamen effectum literarum patentium, & commissionum, quas antea dederis, non suspendimus, imo illum sortiri peroptamus, & sub pœnis prædictis stricte præcipimus, tibi, ac Sociis tuis, cæterisque subdelegatis simul injungentes, ut licet de familia dicti Collegii non sitis, illius Guardiano juxta præscriptum prædictorum Statutorum a S. Sede, ut præfertur approbatorum in omnibus, quæ ad Hospites, & Moratores respective spectare dignoscuntur, inviolabiliter pareatis, & obediatis: Idque ipsum in aliis Ordinis Conventibus in signum reverentiæ faciatis, quando in damnum exercitii Missionum non vergat, seu cum illo incompatibile fuerit. Cæterum quando e Seminario, seu Collegio, in quo de familia, seu hospes fueris exire decreveris, Socios, ac Missionarios, quos ad præfatum Missionum munus in illis partibus Infidelium, in quas eos necessarios judicaveris, & magis idoneos credideris, spontanea illorum voluntate ad id requisita præcedente, de consilio Discretorii Seminarii prædicti seligere, ac tecum ferre licite valebis. Si autem Guardianus cum majori parte Discretorii tibi, quoad hoc contradixerint, Superiorem Generalem, sub cujus Jurisdictione præfatum Seminarium fuerit, certiorem facies, ac habito illius consensu, & non aliter, nisi prius ad id legitimam obtinuisses delegationem, Guardianus, & Discreti tuis votis acquiescere teneantur, etenim nulla ratio suadet, quod ille, qui Commissarius Missionum fuerit, electionem operariorum juxta locorum, & Terrarum Infidelium necessitatem facere non possit. Post præfatum exitum vero, & quando per prædictos Hispaniæ, & Indiarum Provincias de novo circumeas, vel quoties, ut supradictum est, alios Fratres ad quærendum alios Missionarios, seu aliqua Collegia Missionum erigenda mittas, aut personaliter eas, te, & dictos Fratres memorata superioritate, & facultatibus supradictis uti, ac frui posse, æque, ac ut

ac ut supra stabilitum manet, sancimus, & declaramus. Eisdemque vos, & omnes alios nostri Ordinis Concionatores, & Confessarios, in præfatis Missionum Collegiis tam erectis, quam erigendis incorporatos, gaudere debere decernimus, Sancto Missionum operi, ac laudabili muneri ipsos in Terris tam Fidelium, quam Infidelium vacare, seu in præfatis Collegiis applicatos esse contigerit. Nullusque memoratorum Collegiorum Guardianus sub aliquo prætextu tuum exitum e Conventu, seu Collegio, aut egressum e loco, in quo Collegium fuerit, impedire præsumat, nec Socium gratum a te, tenore præsentium eligendum, & quoties opportunum fuerit mutandum, in aliis exercitiis occupare audeat; Sed statim ac ab ipso benedictionem petas, te cum prædicto Socio licentiare teneatur, ut sic tuum munus tam in Terris Fidelium, quam Infidelium, & in omni eventu, ac necessitate facilius, & convenientius exequi valeas; Si enim Fratres, qui Terræ Sanctæ, ac quæstuationi pro illa applicati sunt, hac independentia a Superioribus locorum fruuntur, illa potiori jure, Commissarius Missionum Infidelium conversioni, ac Animarum lucro totis viribus deditus frui, potiri, & gaudere debet.

De Seminariis erigendis.

§.5. Præterea, ut melius Infidelium conversioni, & omnium Animarum saluti salubrius in prædictis ultramontanæ Familiæ, & Indiarum Provinciis pro nunc, & in posterum provideatur, volumus, & tenore præsentium sancimus, ut in qualibet ex dictis Provinciis, ubi aliquod Seminarium, seu Collegium Missionariorum nostri Ordinis auctoritate Sacræ Congregationis de Propaganda fide non fuerit erectum, aut approbatum, nec erigi, aut fundari permittatur in futurum, unus ex Conventibus jam fundatis in Collegium, & Seminarium pro Missionariis nostri Ordinis educandis, erigatur, ac eo modo, & sub illa forma dicta Collegia in dictis Provinciis jam erecta, & in posterum erigenda gubernari, quoad omnia, quæ dictæ Sacræ Congregationis auctoritatem non respiciunt, semper teneantur, sub qua in Statutis prædictis a Sanctitate D. Nostri præfata die 7. Maji approbatis regi, ac gubernari præcipimus, prædicti autem Conventus ad tam laudabilem finem destinandi de numero Recollectorum esse possint, & debeant, si aliqua ineluctabilis ratio aliud non suadeat, quod judicio, & arbitrio Superiorum Generalium illarum partium, qui de præsenti sunt, & pro tempore fuerint committere censuimus, eisdem sub S.P.N. Francisci indignatione, & pœnis ab Eminentissimo Protectore, & ejus Successoribus pro suo arbitrio infligendis simul præcipientes, ut quando a te, vel ab eo alio Religioso a te destinato, requisiti fuerint, Conventum ad dictam Missionariorum educationem in qualibet Provincia assignent, & ultra quatuor menses a die requisitionis numerandos, dictam assignationem protrahere, seu suspendere non præsumant, nec audeant; & si secus fecerint illius S. P. N. Francisci sententiæ memores sint, in qua suæ, & totius cælestis Curiæ maledictionis pœnam illis imponit, qui confundunt, ac destruunt, quod Altissimus per Sanctos Fratres hujus Ordinis ædificavit, & ædificare non cessat. Te autem in Domino exhortamur, ut per te ipsum, aliosque ad id idoneos Missionarios, seu probos, ac Sanctitate morum pollentes Religiosos a te sobrie eligendos, præfatis erectionibus, tam in Hispaniæ, quam Indiarum omnium Regi Catholico subjectarum partibus ardenter invigiles, illarumque executioni, promotioni, & stabilimento sedulo vaces, atque Deo, & Ordini nostro in opere adeo Sancto inservire nunquam cesses. Ad quod te, & Socios tuos, ac omnes alios Religiosos a te destinandos, qui prælibatis erectionibus operam sponte dederint, Superioribus generalibus, & particularibus illarum Provinciarum, in quibus memoratæ erectiones faciendæ sint, enixe commendamus, earumdemque Provinciarum consensum, quatenus opus sit, vestigiis nostri prædecessoris inhærentes, qui illum pro erectionibus tempore sui generalatus factis, & dispositis supplevit, per præsentes pro nunc, & in posterum auctoritate Ministri Generalis, qua fungimur juridice, ac legitime supplemus, & ab illis peti, & expectari non debere declaramus. Insuperque te, ac dictos Fratres Principibus Christianis, præcipue Regi Catholico, ejusdemque Majestatis Consiliariis submisse, ac reverenter commendamus, sperantes, quod in Tribunali tantæ pietatis, nihil utilius, ac magis expediens creditur, quam hoc incœptum ad finem Regia protectione perducere, ut tot bene instructis ac educatis operariis existentibus, aditus, & ingressus in Indiarum, aliorumque Infidelium partes, illis tantum conferatur, & quærentibus, quæ sua sunt (quod Deus avertat), & non Jesu Christi, omnino denegetur. Postquam vero septem Seminaria sub forma prædicta erecta fuerint, ac Missionibus in Hispaniæ Provinciis applicata reperiantur, harum vigore sancimus, quod transitus in Indiarum Missiones omnibus Religiosis Provinciarum Hispaniæ, qui prius per duos annos, vel aliud spatium a nostro Indiarum Commissario Generali Matriti existente assignandum, augendum, vel minuendum, in aliquo ex prædictis Seminariis, seu Collegiis suæ religiositatis, idoneitatis, ac vocationis testimonium, & indicia non dederint, accedente consensu, & placitis necessariis omnino interdicatur: hac enim providentia Provinciarum in Indiis existentium reformationi, si illa indigent, consuletur, & Fidelium tam in illis, quam Hispaniæ partibus ædificationi, Infidelium conversioni, omnium Animarum saluti, & nostræ regulæ observantiæ puriori, ac totius Ecclesiæ decori maximopore inservietur; & tot Seminariorum numerus in Hispaniæ Provinciis superfluus, aut sine fine Deo gratissimo non reputabitur.

De Delegatis, Commissariis, & aliis.

§.6. Cæterum quia tui corporis vires ad adeo immensum laborem non sufficient, ideo præsentium tenore decernimus, quod te cum P. N. Francisco Salmezone Seminarii de Sahagura erectore, ac zelantissimo per totam Hispaniam Missionario Concionatore fraternaliter conjungas, teque præfatum P. Salmezonem, Commissarios nostros delegatos ad dictarum erectionum effectum consequendum, cum omnimoda independentia unius in dimidia parte Provinciarum Hispaniæ, ab alio in altera dimidia juxta repartitionem inter vos prius concordandam, instituimus, & pronunciamus, ac vobis, & Sociis vestris, aliisque probis Religiosis, qui de consensu vestro prædictis erectionibus operam dare voluerint, eorum curam, & solicitudinem enixe commendamus. Et ne prædictus Pater Salmezon, ejusque Socii, ac alii Fratres, qui eum in opera adeo sancta sequi voluerint, debita aucttori-

ctoritate, facultatibus, & Superioritate necessaria careant, eos omnibus gratiis, facultatibus, Superioritatibus, & privilegiis respective, tibi, sociisque tuis, ac aliis te sequi eligentibus, tenore præsentium concessis, æque, ac pariformiter, respective tamen uti, & frui posse, ac debere volumus, & declaramus. Tibi autem in Indiarum Occidentalium rebus, ac necessitatibus experto facultatem facimus, ut ex concionatoribus Missionariis in Provinciis Peruanis existentibus, unum, qui tibi magis idoneus appareat, nomine nostro eligas, qui in præfatis Provinciis Commissario Generali illarum Partium subjectis, prædictis erectionibus invigilet, & ibi Commissarius Missionum sit, & appelletur, aliumque existentibus in Provinciis novæ Hispaniæ, ac Philippinarum ad eumdem effectum, & cum eodem titulo pro illis partibus, dum ad illas non perveneris, nominare poteris, & si necesse fuerit, quod distinctus ad Provincias Philippinas destinetur, alium pro illis destinare valebis. Prædicti autem Missionum Commissarii a te eligendi eadem auctoritate, & superioritate, ac similibus facultatibus, tam pro erectionibus, quam pro exercendis Missionibus, & quærendis ad illas Religiosis potiri, & frui poterunt, quibus tuarum tenore uti, frui, ac potiri vales, quæ tibi pro eisdem partibus etiam deservient, & nunquam, nisi per Apostolicam Sedem aliud fuerit determinatum sub ullo prætextu finientur. Eademque duratione præfata auctoritas, superioritas, & facultates P. Francisco Salmezoni concessæ durabunt, nisi etiam aliter per eandem S. Sedem fuerit stabilitum. Unicuique autem vestrum præcipimus, ut tam pro Seminariis erectis, ac erigendis quam pro exercitio Missionum in Indiarum partibus erigendo idoneos tantum Religiosos admittatis, & quando in easdem partes transire vobis opportunum visum fuerit, illuc tenore præsentium vos conferre poteritis. Te vero vel præfato P. Salmezone decedente, aut uno, vel altero in Indias transeunte, & dum Commissarii Missionum, quos in Indiarum Regnis, & Provinciis, ut præfertur, elegeris prædictum munus per septennium exercuerint, alii vestro, & illorum loco a Superioribus Generalibus illarum partium respective, qui pro tempore fuerint eligantur, in eorum tamen electione illa forma servari debeat, quæ pro electione cujuslibet Guardiani Seminariorum stabilitur: utque æqualitas honoris a præfato Commissariatu provenientis omnibus Seminariis impartiatur, primus Commissarius pro qualibet Provinciarum parte, cui unum supra concessimus a Seminario in illa parte primo erecto assumetur: secundus a secundo, & sic de reliquis usque ad ultimum, qui ordo iterum incipiendo semper servetur, nisi aliud Superiori Generali Provinciarum, illius partis, de assensu majoris partis Guardianorum Collegiorum d. Commissariatus, magis expediens pro prosperiori Missionum augmento visum fuerit, unde cuilibet Collegio, seu Seminario unus Commissariatus per Septennium integrum duraturus concedi debebit, etiamsi primo electus e vita migret, aut servata eadem forma, quæ pro depositione, & privatione Guardianorum in Seminariis observetur, & non aliter, officio privetur, seu ex alio capite inbabilis reddatur, aut ad munus incompatibile, quale erit Guardianatus, & Provincialatus officium aliquando assumatur; in iis enim casibus alius ejusdem Seminarii Missionarius Concionator juxta primæ electionis formam ad Missionum Commissariatum promoveatur. Commissarii præd. in omnibus sui Cōmissariatus Collegiis primum locum habeant post Guardianum, & dum intra claustra cujuslibet fuerint eorum Discreti per tempus sui Commissariatus ultra nominatos in Collegiorum Statutis, ut præfertur approbatis, legitime erunt, nunquam tamen titulum generalem usurpent, aut Commissarii Generalis Missionum appellari valeant; nec minus ulla jurisdictione, auctoritate, aut facultate, ultra id, quod eis supra concessum manet, uti, aut gaudere præsumant, aut gubernium regulare Collegiorum perturbare audeant: ad solosque Guardianos spectabit Novitios recipere, Fratres ad prædicandum, & audiendas Sæcularium Confessiones, locorum Ordinariis præsentare, & numerum Missionariorum, aliorumque Fratrum servatis, juxta statuta servandis, augere, vel minuere, quæ omnia a dictis Guardianis fiant, quin forma in dictis statutis a Sancta Sede approbatis aliqualiter violetur, Prædicatorum vero, ac Confessariorum, tam Fratrum, quam Monialium, & Sæcularium prima institutio, necnon Clericorum, seu Choristarum ad Ordines recipiendos destinatio, ad solos Superiores Generales illarum partium, in quibus Seminaria fuerint spectabit: ii autem nullum instituant, promoveant, seu destinent, nisi habito prius consilio, & assensu in scriptis post exactum examen, & non aliter conferendo majoris partis Discretorii illius Seminarii in quo moram trahat examinandus: at præfato consensu interveniente, Superior Generalis suas literas statim expedire tenebitur, ne Seminaria ob ejus culpabilem moram, operariis necessariis privata remaneant, sed conserventur. Si aliquando contingat, quod aliquis Religiosus, qui officio Diffinitoris Generalis, Commissarii Generalis Curiæ, Procuratoris Generalis Ordinis, Commissarii Generalis Familiæ, Ministri Generalis, seu Vicarii, aut Vice-Commissarii Generalis functus fuerit, ad aliquod ex d. Seminariis, seu Collegiis transeat, & ibi Missionum exercitio vacare desideret statim a Guardiano, & Discretis recipiatur; cæterum ne propria Provincia, aut Ultramontana familia, seu totus Ordo viris in Gubernio adeo expertis omnino privetur, dictus Pater, etiamsi in Collegio, seu Seminario de Familia vivat, suffragia, subrogationes, præeminentias, & privilegia sibi tam in propria Provincia, quam in Familia Ultramontana, & Ordine toto juxta statuta debita non amittat, illisque eo modo frui poterit, ac si a propria Provincia non exivisset; sic enim Missionum exercitium Viris magnæ auctoritatis, & experientiæ honorabitur, quin aliquod detrimentum in eorum defectu, seu separatione Religio patiatur.

De Sollicitoribus Tertii Ordinis.

§. 7. Et quia dum decori Primi Ordinis S.P.N. Francisci, ac solatio, & spiritualibus indigentiis Secundi per præsentes literas contulimus, Tertii Ordinis de Pœnitentia eidem Sancto Fundatori valde amabilis oblivisci non debemus, ut præfatus de Pœnitentia Venerabilis Ordo a S.P.N. Francisco pro Personis utriusque sexus in sæculo viventibus institutus, & a fel. rec. Clemente VII., ac Paulo III. in tres status sub una, eademque Tertii Ordinis appellatione, atque eorundem privilegiorum, gratiarum, concessionum

cessionum, Indulgentiarum, & favorum communicatione, ac solum sub diversis Statutis secundum cujuslibet status exigentiam, divisus, magis in dies augeatur, & illi Sancti, qui ut ab eodem Paulo in suo Brevi *Trium Statuum* incipiente refertur pro Sanctis dicti Ordinis recensentur, sequacibus in Indiarum, & totius Orbis Christiani partibus non careant, ac ut exemplo Personarum sub regula præfati Ordinis viventium fidelium mores reformentur, virtute Constitutionum Apostolicarum a Sanctitate Alexandri VIII. in quibusdam literis *Exponi Nobis* incipientibus die 28. Julii 1657. datis approbatarum, quas prædictus Pontifex una cum Ordinis Statutis observari præcepit, prædictos Missionum Commissarios, & Seminariorum Guardianos, ac alios Missionarios ab ipsis destinandos augmenti dicti Ordinis solicitatores instituimus, eisque recipiendi fideles ad hunc Ordinem Tertium, illiusque professionem, & exactissimam Regulæ juxta præmissa Statuta, ac Ordinis Constitutiones in speculo Seraphico contentas, & explicatas, sequelam, & observantiam, omnimodam facultatem impartimur; ipsæque utriusque sexus personæ ad statum sibi in dicto Ordine Tertio correspondentem sub forma præmissa admissæ cunctis gratiis, Indulgentiis, & Concessionibus d. Ordini Tertio a Sancta Sede, ut præfertur factis, & elargitis æque frui poterunt, ac illis personæ aliæ dicti Ordinis uti, ac potiri valent, & consueverunt. Ulterius tam ipsius Tertii Ordinis, quam aliis utriusque sexus nostræ obedientiæ, seu directioni subjectis Personis intra, & extra Seminaria præfata degentibus in Domino suademus, ut viæ Crucis gressus, & devotam illorum gressuum meditationem, more solito, frequentent, atque ante, vel post cujuslibet meditationis morulam consuetæ Sanctissimi Sacramenti Stationis orationes recitent, ut Indulgentias, quæ a Sancta Sede revocatæ non fuerint, media hac diligentiarum commutatione, juxta Summorum Pontificum concessiones secure lucrari valeant, & possint.

Admonitio. §.8. Postremo omnibus Missionum Commissariis, ac Collegiorum Fratribus tam Subditis, quam Superioribus stricte injungimus, ut in omnibus se Dei Ministros, Discipulorum Domini Sectatores, observantiæ Sanctæ Alumnos, Sanctorum Ordinis imitatores, & S.P.N. Francisci eximii ardoris filios perenniter ostendant, & usui pauperrimo rerum indispensabiliter mancipent, utque illorum librorum usu sint contenti, quos secum in Missiones portare necessarium, & inevitabile judicaverint, si autem alios a benefactoribus receperint, eos Bibliothecis Collegiorum statim donent, imo ad hunc tantum finem donationem prædictam acceptare poterunt: Et si contingat, quod opera alicujus Missionarii benefactorum eleemosynis typis dentur, Religiosus, qui eas (ut licet) medio Syndico, & de licentia Superiorum, pro hac necessitate determinata præstanda, perceperit, & impressionis indigentiis applicaverit, neutiquam sibi exemplarium repartitionem, & librorum donationem reservet, sed id de illis fiat, quod Discretorio Collegii utilius, ac religiosius apparuerit, semper tamen benefactores, & amici spirituales præferantur, qui digni ab Authore, seu solicitatore Impressionis declarati fuerint.

§.9. Et ne præsentes literæ ad maturæ determinationis ob aliquos, sive auctoritatis ad decernendum in perpetuum, sive alterius rationis defectus necessaria firmitate careant, earundem tenore, facultatem procurandi tam apud Eminentiss. D. Nostrum Protectorem, quam apud S.Sedem necessarias confirmationes, & roborationes opportunas, ac perpetuam manutentionem P.Francisco Diaz a S.Bonaventura hujus Curiæ Commissario Generali plenarie impertimur, ipsique dictarum erectionum promotionem, & Missionum negocia in hac Curia tractanda, cum facultatibus necessariis committimus, & licentiam ad postulandas in Sacra Congregatione de Propagandafide Missionum pro memoratis Commissariis Præfecturas, & omnia illa agenda, quæ pro tam sancto opere perficiendo necessaria fuerint libenter concedimus, & elargimur. Harumque literarum observantiam omnibus ad quos spectat, cum salutaris obedientiæ merito commendamus, & ipsis S.P.N. Francisci benedictionem benigne impartimur. Ex hoc nostro Aracælitano Conventu die 11. Maji 1686. Fr. Petrus Marinus Minister Generalis. De M. Rmi Patris Fr. Joseph a Leone Secr. Generalis Ordinis. Facultates Commissarii Gen. Ultram.

§.10. Et subinde Ven. Fr. Noster Alderanus Episcopus Portuen. S.R.E. Card. Cybo nuncupatus, Ordinis præfati apud nos, & Sedem Apostolicam Protector dictas patentes literas, earumque præinsertam dispositionem approbavit, & confirmavit per suum Decretum tenoris sequentis, vlt. *Alderanus Episcopus Portuensis S. R. E. Cardin. Cybo Seraphici Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector &c. retroscriptas literas patentes P. Ministri Generalis, earumque præinsertam dispositionem tenore præsentium approbamus, & confirmamus, suumque effectum sortiri præcipimus, & mandamus sub pœnis in Statutis generalibus contra Rebelles præscriptis. Romæ 13. Maji 1686. A Card. Cybo Protector Jo: Baptista Rusca &c.* Decretum Card. Protectoris.

§.11. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Franciscus Commissarius Generalis præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: nos ipsius Francisci Commissarii Generalis votis hac in re quantum cum D. possumus, benigne annuentes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas præfati Petri Marini Ministri Generalis patentes literas a memorato Alderano Episcopo Cardinale, & Protectore approbatas, & confirmatas, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Preces Commissarii Gen. Confirmatio relatorū Decretorum.

§.12. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas patentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, Clausulæ.

illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d.Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die XXVIII. Junii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXXI.

Dat. 5. Aug. 1686. An. 10.

Prohibetur Monachos Congregationis Fuliensis ad aliam Religionem transire sine Superiorum licentia.

Constitutiones hic laudatæ sunt Sixti V. Constitut. ed.1586., Maji 5. P.2. Const. ed.1587. Nov.14. P.3. Clem. VIII. Const. ed.1592. Septem.4. P.1. Constit. ed.1599. Febr.9. P.8. Constit. ed.1604. Mar.17. P.13. Pauli V. Constit. ed.1606. Jul.9. P.2. Const. ed.1606. Oct.10. P.2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Monachorum Congregationis Beatæ Mariæ Fuliensis Ord. Cistercien., quod dudum fe.rec. Sixtus V. Clemens VIII., & Paulus V. Romani Pontifices Prædecessores nostri dictam Congregationem Fuliensem, quæ in Regno Galliæ stabilita, & per Galliam, & Italiam plurimum fuit dilatata, approbaverunt, & confirmaverunt, variisque gratiis, & privilegiis exornarunt, illo in primis, quo a præfatis Clemente, & Paulo Prædecessoribus in virtute sanctæ obedientiæ prohibetur omnibus hujus Congregationis Monachis ne ad Ordinem Cistercien. possint transire, alioque privilegio Congregationi Monachorum S.Bernardi in Hispania concesso, & Fuliensibus Monachis per Sixtum, & Clementem Prædecessores prædictos communicato quo dictis Monachis prohibetur sub excommunicationis latæ Sententiæ pœna, ne sine Superioris Generalis petita, & non obtenta licentia, e Monasterio exire possint, etiamsi ad quemcumque alium Ordinem, vel locum, seu quodcumque aliud Monasterium ejusdem, vel alterius cujuscumque Ordinis transire velint. Et licet ab illo tempore divina favente gratia, eadem Congregatio Fuliensis multum profecerit, plurimaque habeat Monasteria in quibus Monachi cum summa populorum ædificatioue Altissimo famulantur in vigiliis, orationibus, abstinentiis, & jejuniis multis, juxta primævum suæ Congregationis Institutum; nihilominus quidam ex illa Monachi professi, quo spiritu ducti, nescitur, prætextu tamen arctioris vitæ ducendæ, ad Monasterium Beatæ Mariæ de la Trappe nuncupat. dicti Ordinis Cisterciensis Sagun. Diœcesis, non obtenta suorum Superiorum licentia, se transferre satagunt, & cum effectu se transferunt, sicut de facto, Mense Octobri proxime elapsi adhoc Beatæ Mariæ de la Trappe Monasterium dilectus filius Jacobus Mauclere dictus a Sancto Gabriele Monachus expresse professus dictæ Congregationis Fuliensis, non obtenta a Superiore Generali licentia, se transtulit, sibique de præsenti perseverat, non obstante sui Superioris Generalis Mandato, quo ei sub obedentiæ præcepto injunctum fuit, ut quamprimum ad suæ stabilitatis Monasterium rediret: quod quidem in grave Congregationis fit præjudicium, & aliorum scandalum, cum exinde furtivæ egressiones, devastationes, seu obedientiæ neglectus, & in regulari proposito instabilitas maxime possint exoriri. Quare præfatus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis de opportuno remedio providere, & consequenter, quod Monachi dictæ Congregationis Fuliensis expresse professi ad quemcumque alium Ordinem, etiam Carthusianorum, & præsertim ad dictum Monasterium Beatæ Mariæ de la Trappe Ordinis Cistercien., animo se se ibidem associandi, seu incorporandi sine expressa Superioris Generalis dictæ Congregationis licentia nullo modo transire possint, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ tam pro receptis, quam pro recipientibus, declarare, & statuere, ac specialiter, ut præfatus Jacobus Mauclere dictus a S.Gabriele ad redeundum ad propriam Congregationem, in qua a duobus vix annis ætatis suæ circiter decimo septimo anno professionem emisit regularem per censuras Ecclesiasticas compellatur, ordinare de benignitate Apostolica dignaremur.

Dicta prohibitio a Clem. VIII., & Paulo V. antea facta fuit.

Quorumdam inobedientia.

Preces Procuratoris Gen. pro opportuno remedio.

§.1. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Vener. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis petitam prohibitionem juxta formam literarum Apostolicarum super consimili negocio pro Congregatione S.Mauri Monachorum Ordinis S.Benedicti,

Prohibitio prædicta ad instar illius Monachorum S.Mauri.

cti, alias in simili forma Brevis expeditarum, præfatæ Congregationi Fuliensi auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus; præfatum vero Jacobum Mauclere ad redeundum ad primum Monasterium ejusdem Congregationis Fuliensis per censuras Ecclesiasticas compellendum esse, eadem auctoritate decernimus, & ordinamus.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis literis ad favorem dictæ Congregationis S.Mauri emanatis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die V. Augusti MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Decimo.

CLXXII.

Dat.17. Aug. 1686. An.10.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Intermedii Fratrum B.Jo: Dei Regnorum Hispaniæ, & Indiarum.

Extat revocatio cujusdam Decr. Capituli Urb.VIII. Const. ed.1628. Apr.18. P.5., & Alex.VIII. Const. ed.1690. Octob.7. P1. confirmatio Decreti Card. Protector. de Sede Generalis, & Convocatione Capituli.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium. EX injuncto nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere peculiarem Christifidelium, qui e fluctibus Sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei assidue proferre satagunt, solicitudinem gerentes, illis, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque constituta esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, libenter adjungimus firmitatem.

Decreta prædicta in Capitulo Intermedio an. 1683. edita. §.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Emmanuel de Herrera Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beati Joannis Dei Regnorum Hispaniæ, & Indiarum, quod cum per Constitutiones dicti Ordinis a fe.record. Urbano PP. VIII. Prædecessore nostro confirmatas Cap.CII. Capitulis Generalibus, & intermediis ipsius Ordinis Constitutiones ipsas mutandi, vel declarandi, novasque etiam adjungendi, prout recti gubernii ratio exegerit, facultas tribuatur: Ideo in Capitulo intermedio Ordinis prædicti, quod die 3.Maji 1683. celebratum fuit pro felici, prosperoque Ordinis hujusmodi regimine, & gubernio facta fuerunt nonnulla acta, & Decreta, tenoris qui sequitur, videlicet = Acta, & Decreta, quæ Religio B.Joannis Dei Regnorum Hispaniæ, & Indiarum fecit, & ordinavit ad melius ejus regimen in Capitulo intermedio celebrato die 3.Maji præsentis anni 1683. in Hospitali Beatæ Virginis Amoris Dei Curiæ Matriten. videlicet.

I.

In primis quia dicta Religio habet Ærarium, & Arcam trium Clavium, quæ sunt in potestate P.Generalis, & suorum duorum Assistentium ubi apponuntur, & conservantur omnes quantitates pecuniarum, quæ acquiruntur pro Canonizatione N.Patris Beati Joannis Dei dictæ Religionis Fundatoris, & aliorum Servorum Dei, qui fuerunt in ea Religione, ac etiam legitimæ, & spolia Religiosorum cum quantitatibus, quas Provinciæ Indiarum mittunt in Hispaniam ad lites, & negocia, sicuti ad alia, quæ dictæ Religioni opus est in Curia Romana, & in dictis Hispaniarum Regnis in diversis Audientiis, & Tribunalibus, & licet in prædictis semper habita fuerit bona cura, & ratio, ipsam reddendo PP. Generales in fine eorum officii successoribus suis, tamen quia super hoc nulla adest Constitutio, nec ordinatio, quæ aliquid super hoc disponat, quæ per se introducta est, cujus respectu posset deficere cum tempore ejus perseverantia, & ut firma remaneat, & nihil possit innovari in præjudicium tam utilis, & laudabilis consuetudinis ordinatur d. Ærarium, & Arcam trium Clavium perpetuo conservari, in forma, quæ usque ad præsens fuerunt conservata, nempe quod prædictæ claves diversæ sint, nec nisi omnibus simul junctis Arca hujusmodi depositorum aperiri possit; Unaque ex eisdem clavibus a P.Generali, reliquæ a singulis Assistentibus retineantur, habeatque dictus P.Generalis librum rationum de receptis, & expensis, & in fine sui officii rationem reddat successori suo, & novis ejus Assistentibus de præfatis receptis, & expensis factis in tempore sui officii, sicut semper fuit observatum, & relatum remanet: Et casu, quo fraus, vel dolus in custodia, & administratione, atque erogatione dd. pecuniarum detegatur; delinquentes male versantes pœnis privationis vocis activæ, & passivæ subjaceant, & ab eorum officiis respective suspensi remaneant, & ipse Pater Generalis privatus, destitutus remaneat omnibus privilegiis, & prærogativis exGeneralibus quomodolibet competentibus, nec a quocumque nisi a S.Sede Apostolica rehabilitari, & absolvi possint. De Ærario, & Arca pecuniarum.

II.

Quod ultra expressum in Capitulo 68. nostrarum Constitutionum ordinatur, quod Superiores in eorum Monasteriis habere debeant libros bonorum, & redditiuum, & expensarum in Archivio, & Arca trium Clavium, absque eo, quod possint amoveri ad alium effectum, nisi ad calculandum introitus, & scribendum re- De libris accepti, & expensi, necnon Manualibus dispensatorũ.

recepta, & expensa quolibet die facien. cum assistentia Consiliariorum ordinatur, quod omne id, quod Dispensator afferet expensarum causa, recipiatur, & scribatur in libris, & in eadem forma, & specie describatur, qua dictus Dispensator afferet absque ulla permutatione, & quod conserventur libri manuales dictorum Dispensatorum, ut quando evenerit casus visitationis possint videri, & comprobari eorumdem listæ cum illis dd. librorum, & quod Superiores nihil possint percipere, nec impendere manualiter, sed dd. expensæ, & necessaria sint sub onere Procuratorum, & Dispensatorum. Prædicta ordinantur in virtute S. obedientiæ, & pœna privationis officii, & activæ, & passivæ vocis.

III.

De Priorum confirmatione.

Quia Cap. 39. nostrarum Constitutionum ordinat, & mandat officia Priorum duratura esse tantum spatio trium annorum, & his elapsis non posse iterum eligi, & confirmari in d. officio Prioratus, illas Personas, quæ jam fuerunt Priores tam in eo Hospitali, ubi exercuerunt, quam in quovis alio, nisi elapsis tribus annis vacationis sui muneris, & quia sunt multi anni, quod dicta Religio indiget Personis idoneis pro dictis officiis, & ad deveniendum ad novam electionem opus fuit in pluribus præteritis Capitulis, recurrere ad Sanctam Sedem Apostolicam, & supplicare SS. D. N. pro d. Constitutionis dispensatione, qua auctoritate denuo electi fuerunt in dd. Capitulis, & quia quotidie magis apparet Personarum defectus ob multorum Religiosorum mortem, & quia defecerunt Seniores triginta annorum citra ob continuam assistentiam habitam in infirmitatibus pestis, quibus Regnum Hispaniæ laboravit spatio octo annorum, in quibus obierunt quamplures Religiosi, & cum sint cæteri remanentes Juvenes, & absque experientia, & competente ætate ad gubernandum, qua de causa cnm fuerit facta experientia aliquorum honorando eos in dictis officiis opus fuit eos ab illis privare, ob eorum malum regimen, & administrationem habitam remanentibus prædictis in magno præjudicio, & damno Cœnobiorum, & Hospitalium, quod non accidisset si possent denuo eligi, & confirmari, illi qui sunt capaces, & experti in dicto regimine; Quapropter ordinatur, ut in posterum possint iterum eligi, & confirmari a Capitulo Generali, vel intermedio in dd. muneribus Prioratus omnes illæ personæ, quæ dignæ videantur dicto Capitulo, in aliis tamen Hospitalibus, exclusis illis, in quibus antecedenter, & immediate Prioratus munere functi sunt ad ipsius Capituli arbitrium, & per decennium a die confirmationis proximum tantum.

IV.

De Valetudinario.

Quod Superior non habens aulam pro Infirmaria cum pleno numero lectorum secundum fundationem, vel possibilitatem Hospitalis cum supellectilibus necessariis condecorata ad commoditatem, & curationem Pauperum Infirmorum, privetur voce activa, & passiva, & ille qui ob urgentem necessitatem Hospitii extra asportaverit aliquod, vel aliqua lecta, fiat cum ordinatione, & expresso consensu Patris Generalis, qui consensus dari debeat consideratis prius motivis, & indigentia, quæ ad id acciderit & pro majori prædictorum observantia, debeat in singulis Capitulis tam generalibus, quam intermediis determinari numerus lectorum ad proportionem redditĹuum singulorum Hospitalium, quorum Priores semper debeant esse parati ad recipiendos Infirmos pro numero dictorum lectorum sub pœnis supra expressis.

V.

De eleemosynis.

Quod nulli Superiorum liceat, nec permittat Subditis suis ire ad petendum eleemosynas extra territorium, vel Jurisdictionem sui Hospitalis in præjudicium aliorum ipsius Ordinis, sub pœna privationis officii, & activæ, & passivæ vocis per quatuor annos, tam Superioribus, qui dictam licentiam concesserint, quam Subditis, qui sub dicta permissione petierint dictas eleemosynas.

VI.

De Superiorū sede.

Quod dd. PP. Superiores non possint abesse a residentia, & regimine suorum Hospitalium, nisi spatio quatuor dierum, & hoc concurrente legitima causa, & si opus fuerit ultra prædictum tempus a Prioratu abesse, id fieri nequeat absque expressa licentia Patris Generalis, vel Provincialis ejusdem Provinciæ sub pœna privationis officii pro prima vice ad annum, & in casu reincidentiæ pro toto tempore ejus officii remanente.

VII.

De Domibus Novitiatus.

Quia ad receptionem Novitiorum non sunt Domus Novitiatus præscriptæ in dictis Constitutionibus accipiendo eos in omnibus d. Religionis, & quia illi, qui aluntur in parvis Monasteriis, non habent eam perfectam educationem quæ requiritur, sicuti etiam cum sit eorum parvum Hospitium non remanent bene edocti in eorum exercitio, & postea ipsi transeundo ad alia majora Monasteria recognitum fuit eos ingredi cum difficultate in dicto exercitio bonorum Ministrorum erga Infirmos: Ad evitandum igitur hoc inconveniens imposterum deputantur, & eliguntur Monasteria, & Domus Novitiatus in Provincia Bætica scilicet Civitatum Granatæ, Hispalis, Cordubæ, Jajen., & in Provincia Castellæ Monasteria Matriti, Vallisoleti, Medinæ de Rio Seco, & Mursiæ, & in Lusitana Provincia Monasteria Lisbonæ, & Jelues, in quibus tamen, & non in aliis præter nominatis dictarum Provinciarum dentur, nec dari debeant, nec admitti dicti Novitii, ad quorum educationem, & doctrinam deputentur, & assignentur Magistri, virtute, & timore Dei decorati, bonæ vitæ, & famæ, quæ nominatio dd. Magistrorum, debeat fieri a Patre Generali literis suis patentibus pro tempore sibi placito permanente in ejus arbitrio potestate permutandi, & nominandi alios quandocumque illi videatur conveniens, ad quod Superior cujuslibet Monasterii, ipso facto suæ acceptæ possessionis, teneatur transmittere dicto P. Generali listam omnium illorum Religiosorum, quos habuerit Conventuales in ejus Monasterio, ut illorum unus eligatur, qui recognitus fuerit convenientior ad d. exercitium, & cum non inveniatur habilis in eo Monasterio, nominabit alium idoneum sibi benevisum, ad quem effectum permutabitur ex Monasterio suæ residentiæ, & mittetur ad locum destinatum pro exercitio dicti officii.

VIII.

De receptione Religiosorum aliorū Ordinum.

Quia multa, & gravia inconvenientia recognita fuerunt ex perceptione, & receptione ad habitus in dicta Religione aliquorum Religiosorum,

rum aliarum Religionum, qui variis modis fuerunt causa gravissimarum litium, & inconvenientium excitando d. nostræ Religioni inconvenientia irreparabilis damni, quæ multis ab hinc annis passa fuit, ad evitandum similia inconvenientia, ordinatur, & mandatur, quod in posterum non possint admitti, nec admittantur ulli Religiosi, qui fuerint, vel actualiter sint alterius cujuslibet Religionis nulla de causa, titulo, vel ratione, quæ ad eorum admissionem adduci possent, nisi ex justis, & rationabilibus causis referendis Emo, & Rmo Dño Card. Protectori, ab eoque approbandis.

IX.

De Procuratoribus.

Quod Religiosi Procuratores Monasteriorum consignare teneantur omnes quantitates pecuniarum ab eis receptas ex redditibus, & aliis quibusvis effectibus sibi provenientibus, & debitis dictis Monasteriis eadem die d. perceptionis, vel ad summum die sequenti absque ulla retentione penes se; & casu, quo necesse sit conservare, vel retinere aliquam quantitatem propter expensas litium, vel aliarum rerum, fiat Superiorum localium permissu, & quod tales Procuratores nullam possint mutuo tradere pecuniarum quantitatem penes eos existen. nemini ad multum, vel parvum tempus privationis officii pœna, & activæ, & passivæ vocis ad quatuor annos, dummodo quantitas mutuata sit supra viginti realia, necnon teneantur iidem Procuratores adnotare in libro particulari memorias litium, quæ finito officio, vel consignentur Successori, vel relinquantur in Archivio.

X.

De Religiosis extra proprias domus versātibus.

Quod Religiosi, qui migraverint ex uno ad alium locum ad negocia suorum Monasteriorum ad visitandum Parentes, vel consanguineos, vel ad alias quaslibet res admittantur in Monasterio Ordinis, ubi pervenerint, dummodo sit cum licentia suorum Superiorum, & eis concedatur Hospitium, & victus spatio trium dierum, & si plus dd. trium dierum permanserint, solvere teneantur pro quolibet die tria realia causa dicti Hospitii, & victus, quam summam Superior, & Hospitale, a quibus mittuntur teneantur solvere dummodo sit ad rem, & negocia talis Monasterii, & qui hac de causa, vel quavis alia non iverint ad edendum, & dormiendum in dd. Monasteriis locorum, ubi perveniunt Superiores eorum faciant eos capi, & in carceribus custodiri, ex quo carcere amoveri non possint absque ordine P. Generalis, vel Provincialis, & Superioribus prohibetur potestas concedendi licentiam suis Religiosis, ut eant in alia loca, ubi non adsit Monasterium Ordinis, ultra tempus trium dierum permanente pœna transgressoribus imponi debita arbitrio Patris Generalis.

XI.

De Superiorū primatu.

Quod existente Diffinitorio simul cum P. Generali in Hospitali, ubi inveniatur, tunc quia repræsentat totam Religionem habeat locum præcedentiæ Superiori locali omnibus Diffinitoribus permanentibus immediate post Patrem Generalem secundum majoritatem eorum officiorum, & dictus Superior, qui solum est caput ejus familiæ habeat locum immediatum dexteræ manus post Diffinitorium, tam in Refectorio, quam in aliis publicis, vel privatis locis, in quibus adsit dictus Pater Generalis, & ejus Diffinitorium cum Communitate talis Monasterii, animadvertendo, quod dicto Patri Generali, & ejus Diffinitorio, hac de causa non competit regimen Domus, sed tantum Superiori, & idem erit observandum in Domibus, ubi adsint PP. Provinciales, qui concurrentes in actis Conventualibus, ipsi habebunt primum locum, & præcedentiam, sicut ratione eorum officii attinet, & ad eorum manum dexteram habebit ejus locum Superior Domus, & ad sinistram ejus Secretarius, & post hos Consiliarii, & si Pater Provincialis simul fuerit Prior cujusdam Monasterii, habebit locum dexteræ manus ejus Secretarius, a sinistra Consiliarius Professione antiquior, & absente Patre Generali ab Hospitali, ubi residet cum ejus Diffinitorio, tam occasione visitationis, quam aliquovis prætextu, alii Patres Diffinitorii, qui permanserint debeant abstineri a concursu actorum Communitatis cum dicto Superiori; quoniam absente Generali, qui est caput, non remanet Corpus Diffinitorii, nec possunt celebrare acta talium Diffinitorum, & si sponte velint concurrere dd. exercitiis, & actis Conventualibus, eis debeat præcedere dictus Superior localis, sicut caput ejus Communitatis, & idem observatur in absentia Superioris a Consiliario antiquiori, cui regimen Domus attinet absque interventu dd. PP. Diffinitorii.

XII.

De Exgeneralibus.

Quod Patres, qui fuerunt Generales Religionis ultra titulum primorum Discretorum, & prærogativas, quibus fruuntur tam per Constitutiones ejusdem Religionis, quam virtute Brevis sa. me. Pauli V. quia sunt personæ, quæ poterunt, & quavis indigentia judicare, & reddere rationem, & bonas notitias magno cum fundamento rerum Religionis experientiæ, causa suorum officiorum, & habeant suum votum in omnibus Diffinitoriis, sicut alii Diffinitores, & præcedentiam omnibus Diffinitoribus in loco, ubi adfuerit dictus Pater Generalis, quia si ibi non adsunt, nulla erit Constitutio vocandi eos ad dicta Diffinitoria, quæ celebrari possint absque eis, sicut absque quolibet alio non præsenti, ut declaratum remanet in dictis Constitutionibus.

XIII.

De Exprovincialibus.

Quod Patres, qui fuerunt Provinciales remaneant cum titulo Patrum Provinciæ, & Domuum, in quibus inveniantur, habeant primum locum post Priorem localem præcedendo Consiliariis, & aliis Religiosis, & ex supradictis, non intelligatur eis pertinere regimen, animadvertendo, quod si quovis tempore abfuerit ab Hospitali Procurator, dd. PP. Provinciæ permanebunt in eadem Sede, & loco, quo titulo gaudebunt absque præjudicio dispositionis Cap. 25. nostrarum Constitutionum, super eos, qui habere debent votum in Capitulo, in quo nihil possint, nec prætendant innovare ex supradictis.

XIV.

De Sacerdotibus.

Quod PP. Sacerdotes ad SS. Sacramentorum administrationem deputati habeant in quolibet Monasterio primum locum, & præcedentiam aliis omnibus Religiosis, exceptis Superiore, & Consiliariis.

XV.

De casu, in quo vacaverit Generalatus.

Quia cap. 37. nostrarum Constitutionum ordinat, & mandat quod in eventum mortis Generalis renunciationis, vel privationis officii ob cri-

crimina commissa, si hoc evenerit in primo Triennio sex annorum Generalatus, ei succedat in dicto officio Prior, qui tunc fuerit Monasterii, & Hospitii Civitatis Granaten. usque ad Capitulum proximum, & quoniam evenit casus mortis Generalis in primo Triennio, Assistens major, qui tunc erat, dixit, & prætendere cœpit, eidem competere Religionis regimen usquequo d. Prior Granaten. accederet in Monasterium, & Hospitium, ubi prius residebat dictus Pater Generalis, & Diffinitorium, & cum fuerit ei contradictum, ex eo, quod dictæ Constitutiones non ei dant similem facultatem, orta fuit discordia civilis, & criminalis, & Religio fuit notabilibus perturbationibus involuta, ad prædicta reparandi imposterum declaratur, quod in d. casu mortis, vel defectus d. Patris Generalis in primo Triennio donec dictus Prior Granaten. veniet in Monasterium, ubi adest Diffinitorium, vel ad se vocat Diffinitores, ubi adest ille, ut exerceant eorum officia non intelligatur officium vacans, nec regimen Religionis d. Assistenti majori, nec cuivis alteri Diffinitorio, siquidem statim secuta morte Generalis ingressus fuit fruendo dictus Prior Granaten. uti Successor Regaliæ sui Generalatus, & eodem instanti non possunt dari duæ personæ, quæ gubernent, nec d. Diffinitorium est, dum adest absque Capite.

XVI.

De eodem casu.

Quia dubitatum fuit, quod in casu successionis dicti Prioris Granaten. in dicto Officio Generalatus in primo Triennio ob supradictam Causam in dicta Constitutione 37. si dum exercet officium migraverit ex vita, renunciaverit, vel privatus fuerit, qua de Causa denuo vacaverit d. Officium intra idem Triennium quis ei successurus fuerit, declaratur attinere illi, qui tunc temporis fuerit Prior dicti Monasterii Granaten., & toties quoties dictum Officium Generalatus vacaverit dd. de causis in d. primo Triennio attinet, & pertinet Priori Granaten., absque ulla contradictione ullo unquam tempore, quoniam sic dispositum in Cap. 37. dd. Constitutionum.

XVII.

De iis, qui fuerunt Vicarii Generales.

Quod PP., qui fuerunt Vicarii Generales Religionis non teneantur concurrere in Domibus, ubi habuerunt eorum residentiam post finem sui officii, nec adesse ulli actui Communitatis generalis, vel particularis, nec Superiores, qui fuerint Domorum ubi habent eorum assistentiam possint eos ad id compellere, si quid ratione officii ab eis exerciti observari debet eisdem hæc prærogativa, cum sit rationabile eos illam habere in præmium eorum laborum, sed tamen aliis observent, & obediant Ordinationibus, & præceptis dicti Superioris, ubi resident.

XVIII.

De iis, qui fuerunt Diffinitores.

Quod PP., qui fuerunt, sunt, & inposterum erunt Diffinitores Religionis post lapsum suorum Officiorum in Monasteriis, & Hospitiis, ubi resident, & habuerint eorum Conventualitatem, habeant Sedem in actis generalibus, & particularibus dexteram immediate Superiori dd. Hospitalium, & in occurrentia duorum, vel plurium Diffinitorum sedere debeant secundum gradum, quem habuerint in dicto Diffinitorio præcedente semper Assistente majori secundo Assistenti, & hic Procuratori Generali, & Procurator Generalis Secretario Generali, & omnibus istis præcedentibus illis qui fuerunt PP. Provinciæ, & Consiliarii in dicta Communitate.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, acta, & Decreta hujusmodi ad bonam Ordinis prædicti directionem, rectamque illius gubernationem utilia, atque necessaria sint; firmiora verò, & stabiliora esse soleant, quæ Apostolicæ confirmationis præsidio roborantur: Nobis propterea præfatus Joannes Emmanuel Procurator Generalis totius Ordinis supradicti nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gen.

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem Emmanuelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Ven: Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rem mature discusserunt, consilio, omnia, & singula acta, & Decreta in supradicto Capitulo intermedio, ut præfertur, facta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio relatorum decretorum.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, ac acta, & Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & cõsuetudinibus; privilegiis quoq; indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub

ſub Annulo Piſc. die XVII. Aug. MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLXXIII.

Dat. 3. Sept. 1686. An. 10. Declaratur, Clericos Regulares Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum capaces eſſe poſſidendi.

Alia declaratio circa exemptionem a jurisdictione Ordinariorum, & Privilegia extat hujus Pontific. Conſtit. ed. 1684. Mar. 13. P. 4.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Sigiſmundus a Sancto Sylverio Aſſiſtens, & Comprocurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, quod cum dicta Congregatio poſt Concilii Tridentini celebrationem erecta fuerit, dilecti pariter filii Clerici Regulares ipſius Congregationis in eorum Capitulo Generali quod hoc anno 1686. celebratum fuit, congregati decreverunt, petendam eſſe a Nobis, & hac S. Sede declarationem, quod eſſentia eorum paupertatis intelligatur juxta formam a præfato Concilio præſcriptam cap. 3. Seſs. 25. de Regular. Preces Comprocuratoris Generalis. Quare dictus Sigiſmundus Aſſiſtens, & Comprocurator Generalis totius Congregationis præfatæ nomine Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eandem Congregationem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, illiuſque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat, conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio, prædictam Religionem, ſive Congregationem Scholarum Piarum eſſe capacem poſſidendi ad formam Sacri Concilii Tridentini auctoritate Apoſtolica tenore præſentium declaramus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium. Declaratio prædicta juxta formam Concil. Trid. cap. 3. ſeſſ. 25.

Clauſulæ. §. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas, ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit d. Congregationis Scholarum Piarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die III. Sept. MDCLXXXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimo.

CLXXIV.

Confirmantur Privilegia omnia, & Indulgentiæ Ordinibus S. Franciſci de Obſervantia, & aliis utriuſque ſexus perſonis conceſſa. Dat. 5. Sept. 1686. An. 10.

Hic enunciatæ Conſtitutiones ſunt Clem. VIII. Conſtit. ed. 1595. Decem. 20. P. 6. Pauli V. Conſtit. ed. 1609. P. 7., & Urb. VIII. Conſtit. ed. 1625. 3. Idus Maji P. 3., quæ extant apud Wadingum De aliis Privilegiis, & Indulgentiis vide hujus Pontif. Conſtit. ed. 1686. April. 30. P. 10. Conſtit. ed. 1686. Maji 30. P. 10. Conſt. ed. 1687. Jan. 22. P. 11. Et Innocent. XII. Conſtit. edit. 1699. Decemb. 5. P. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciſcus Diaz a Sancto Bonaventura Chariſſimi in Chriſto Filii Noſtri Caroli Hiſpniarum Regis Catholici Concionator, & Theologus, ac in Romana Curia pro Ultramontana Familia Miniſtro Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum ſubjecta Commiſſarius Generalis, quod Privilegia, Gratiæ, conceſſiones, favores, & Indulgentiæ, etiam plenariæ, ac pœnitentiarum relaxationes, cæteraque Indulta Ordinibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Domibus, Eccleſiis, locis, Benefactoribus, ac omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus perſonis obedientiæ, ſeu directioni prædicti Miniſtri Generalis Fratrum Minorum ſubjectis olim ab Apoſtolica Sede conceſſa, ſeu communicata, per plurium Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, & præcipue per Literas fel. record. Clementis VIII. incipientes *Ratio Paſtoralis &c.* anno 1595. expeditas, ac Pauli V. quæ incipiunt, *Injuncti Nobis &c.* anno 1609. conceſſas, & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum pariter noſtrorum, incipientes, *In plenitudinem &c.* tertio Idus Maii 1625. datas confirmata, & ſub aliquibus modificationibus innovata fuerunt. Unde præfatæ utriuſque ſexus perſonæ obe- Species facti. Prædicta omnia confirmata, & innovata a Clemen. VIII., Paulo V., & Urbano VIII. Item in uſu fuerunt.

obedientiæ, seu devotioni dicti Ministri Generalis subjectæ, quibus memorata communicatio privilegiorum, Indulgentiarum, & concessionum, tam inter se, quam cum aliis Ordinibus, Congregationibus, & Societatibus, etiam Jesu, ac Confraternitatibus concessa fuit, juxta clausulas, & præscriptum dictarum Apostolicarum Literarum, & cum restrictionibus, in illis appositis, & non aliter, eis usæ fuerunt.

Preces Commissarii Gen. Ultramon.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ut præmissa firmius subsistant, & conserventur, præfatus Franciscus Commissarius Generalis Curiæ prædictas Clementis, ac Pauli, & Urbani Prædecessorum Literas, cum clausulis in eisdem contentis, a nobis innovari, & omnes aliorum Romanorum Pontificum Successorum concessiones ad favorem dictorum Ordinum, Congregationum, Confraternitatum, Locorum, Benefactorum, & aliarum utriusque sexus personarum prædictæ obedientiæ, seu directioni subjectarum expeditas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ipsius Francisci Commissarii Generalis Curiæ votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione, quam Venerabilis etiam Frater noster Alderanus Episcopus Portuen. S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupatus dicti Ordinis apud Nos, & Sanctam Sedem Protector eisdem Cardinalibus super præmissis fecit, prædictas Clementis incipien. *Ratio Pastoralis &c.*, ac Pauli, quarum initium, *Injuncti Nobis &c.*, & Urbani Prædecessorum, quæ incipiunt, *In plenitudinem &c.* aliorumque Romanorum Pontificum successorum Literas super præmissis respective emanatas, dummodo tamen sint in usu, nec sint revocatæ, aut sub aliqua revocatione comprehensæ, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac posterioribus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Regularibusque Ordinis prædicti Institutis non adversentur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

Confirmatio præfatarum literarũ, aliarumque insequentium.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die V. Sept. MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXXV.

Confirmatur Decretum Congreg. Indulgentiarum declarans personas substantialia Religionis vota non emittentes non comprehendi in generali Indulgentiarum revocatione.

Dat. 10. Oct. 1686. An. 11.

Hæc Indulgentiarum revocatio extat Paul. V. Const. ed. 1606. Maji 23. P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanavit a Congregatione Venerab. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præposita Decretum tenoris qui sequitur videlicet — *Dubio per virum Religiosum Sacræ Congregationi proposito, & in ea examinato, utrum in generali revocatione Indulgentiarum, quæ in Brevi Romanus Pontifex Pauli V. habetur dat. 23. Maii 1606. comprehendantur Personæ, quæ substantialia Religionis vota non emittunt intra, vel extra Claustra degentes: eadem Congregatio respondit, eas minime comprehendi. A. Card. Homodeus, Michael Angelus Riccius S. Congr. Secret.*

Decretum d. Congregationis.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Diaz a Sancto Bonaventura Lector Generalis jubilatus Sanctæ Inquisitionis qualificator, & in Romana Curia pro Ultramontana Familia obedientiæ, & directioni Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum subjecta, Commissarius Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Franciscum Commissarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Commissarii Gen. Ultram. Ord. S. Francisci de Observantia.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tem-

tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die X. Octob. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri anno Undecimo.

CLXXVI.

Dat. 16. Oct. 1686. An. 11.

Confirmantur Seminaria pro Missionariis Sancti Francisci de Observantia in Hispania, & Indiis Occident. erecta, ac Ministri Generalis Statuta pro illorum regimine, una cum facultate erigendi alia Seminaria.

De erectione, & Statutis horum Seminariorum vid. Const. ed. 1686. Jun. 28. P. 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, ea, quæ a Superioribus Regularibus pro Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagatione, rectaque Christifidelium instructione, ac morum reformatione, & animarum salute ubique locorum congruis rationibus procuranda pie prudenterque statuta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, & illibata persistant, & optati exinde bonorum operum fructus ad Dei gloriam, & Christiani Populi ædificationem, benedicente Domino consequantur, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus, & alias pastoralis officii nostri partes opportune desuper interponimus, prout rerum, personarum, locorum, & temporum qualitatibus mature perpensis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Diaz a S. Bonaventura pro Ultramontana Familia Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in Romana Curia Commissarius Generalis, quod cum dilectus pariter filius Antonius de Linaz dicti Ordinis Professor, ac in Indiis Occidentalibus Missionum Præfectus, ad Fidei propaga-

Facultas erigendi Seminaria.

tionem, & morum in Terris Fidelium reformationem, unius Conventus, vel duorum ex jam fundatis in unaquaque ex Provinciis Ordinis prædicti in Ditionibus charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici tam apud Hispaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, & cæteras Occidentales Indias existentibus erectionem in Seminaria, seu Collegia pro Missionariis Fratribus educandis, ac instruendis a suis Superioribus petiisset, dilectus etiam filius Petrus Marinus Sormanus Minister Generalis ejusdem Ordinis erectiones Seminariorum, seu Collegiorum hujusmodi consensum Provinciarum auctoritate sui officii supplendo, fieri sub forma in suis literis contenta decrevit, ac sub pœnis per easdem literas præscriptis prædictarum erectionum protractionem, & impedimentum illarum partium Superioribus interdixit; Insuper Seminaria in Hispaniæ Provinciis jam erecta, & in posterum erigenda, non solum ad optimam Fidelium instructionem, & pravorum morum reformationem ordinavit, sed etiam ea ad id destinata esse voluit, ut transitus in Indiarum Missiones omnibus Provinciarum Hispaniæ Religiosis, qui prius per duos annos, vel aliud temporis spatium ab Indiarum Commissario Generali Matriti residente assignandum, in aliquo ex prædictis Seminariis suæ Religiositatis, idoneitatis, ac vocationis indicia, & testimonium non dederint, servatis servandis prohibeatur, ac simul Provinciarum in Indiis existentium reformationi, si illa carent, consulatur, fideliumque tam in illis, quam in Hispaniæ partibus degentium ædificationi, Infidelium conversioni, ac omnium Animarum saluti, & Sanctæ Romanæ, & Universalis Ecclesiæ dilatationi ubique indefesse inserviatur: ob idque pro præfatorum Seminariorum omnium gubernio nonnulla matura deliberatione, & de aliquorum gravissimorum Fratrum consilio condidit, & disposuit, ac alias prout plenius continetur in ejus literis patentibus desuper emanatis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Usus Seminariorum in Hispania.

Statuta pro omnibus Seminariis.

§.2. *Fr. Petrus Marinus Sormanus a Mediolano Lector jubilatus Sanctæ Inquisitionis qualificator, exGuardianus Hierosolymitanus, ac totius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis, & Servus &c. -- Dilectissimo nobis in Christo Patri Fratri Antonio Linaz ejusdem Ordinis Lectori jubilato Sanctæ Inquisitionis Qualificatori, Provinciæ nostræ SS. Petri, & Pauli de Mechoacam Patri, Provinciæ vero Majoricensis Alumno, ac Missionum nostri Ordinis in Indiis Occidentalibus auctoritate Apostolica Præfecto, salutem in Domino sempiternam.*

§.3. Inter cætera Divinæ Majestati beneplacita opera, & cordis nostri desiderabilia, illud profecto potissimum existit, ut Fides Catholica, & Christiana Religio, morumque Fidelium reformatio nostri Ordinis Religiosorum studio, labore, ac sedula solicitudine exaltetur, atque ubilibet amplietur, ac cum Animarum Fidelium profectu, Infidelium ad Fidem Sanctam reductione, Barbaricarumque Nationum depressione in toto Terrarum Orbe dilatetur.

§.4. Unde cum nobis notum sit, te, cum aliis viginti quatuor Religiosis morum integritate, literarum scientia, & salutis Animarum zelo pollentibus, quorum Prælatus, ac Superior a Ministro Generali prædecessore nostro, & Indiarum Commissario Generali fueras electus, ac a Capitulo Generali proxime præterito confirmatus in Indias Occidentales novæ Hispaniæ nullis parcendo periculis pro procuranda Fidelium reformatione, & Infidelium Catholicæ Fidei, & obe-

Commendatur Præfectus Missionũ in Indiis Occident.

obedientiæ Romano Pontifici debitæ salutari agnitione, Deo assistente, & Rege Catholico expensas ad id præstante olim ivisse, ac in illis partibus gratia ex alto concessa cooperante vineam Domini ferventi conatu, ac indefesso zelo excoluisse, Conventumque Sanctæ Crucis de Quertero præfatæ Provinciæ de Mechoacam in Seminarium pro dictis viginti quatuor Religiosis Missionariis sub aliquibus Statutis in prædicto Generali Capitulo revisis, & a SSmo D. Nostro Innocentio XI. per suas literas *Sacrosancti* incipientes die 8. Maji 1682. expeditas specialiter approbatis, ac confirmatis, aliisque accedentibus facultatibus requisitis, obtentisque a Sacra Congregatione de Propaganda Fide laudabiliter erexisse, illiusque Guardianum juxta formam in prædictis Statutis præscriptam, electum fuisse, atque Missionum præfatarum exercitio una cum Sociis prædictis in prælibatis partibus indefesse vacasse, necessitatemque operariorum ad munus adeo proficuum in majori numero non sine magno dolore expertum fuisse: ob idque de consilio gravissimorum nostri Ordinis Patrum Superiorum assensu, Ordinariorum instantia Fidelium; ac Infidelium motum necessitate, Socios prædictos in prælibato Missionum exercitio reliquisse in Hispaniamque divina opitulante gratia, prospere revertisse, ibique illarum partium necessitatem, & & Missionariorum penuriam Catholicæ Majestatis, ac Indiarum, & Ultramontanæ Familiæ Commissario Generali veraciter exposuisse, atque ab ipso Commissario Generali quamplurimas gratias, & facultates pro conductione aliorum Religiosorum, erectione, & gubernio novorum ad prædictum Missionum munus Seminariorum, ac ad istam Romanam Curiam accessum, & memoratarum facultatum Apostolica confirmatione legitime obtinuisse, atque nostram dictarum Constitutionum, & facultatum a præfato Commissario Generali obtentam, & erectionum approbationem affectu pleno desiderare: illam, & alias insuper gratias, ac directiones, quibus hujusmodi sanctum, & laudabile, ab immortali Deo cœptum propositum in dies ferventiori animo, ac mediis opportunioribus ad ipsius Dei honorem, Fidei Catholicæ propagationem, Populi Christiani instructionem, nostræque observantiæ augmentum, & omnium animarum salutem, prosequi valeas, Tibi, Sociis tuis, aliis Missionariis, tam præsentibus, quam futuris sub forma sequenti duximus concedere, ac benigno favore elargiri.

Erectio Seminarii S. Crucis in dd. Indiis.

De Religiosa vita, præsertim de paupertate.

Primo ut prædicta Seminaria quantum Domino auxiliante possibile fuerit, ad ordinis primævam observantiam tendant; in eis regula juxta declarationes a SS. D.N. Innoc.XI. in suo Motu proprio: *Solicitudo Pastoralis*, contentas, & innovatas strictissime observetur: Sanctamque paupertatem, quam S. P. N. Franciscus Dominam appellabat, studeant Missionarii præ mundi deliciis in cunctis revereri, suis enim operariis vineæ Dominus providebit, si labori adeo proficuo vacantes suum in ipso solo Domino cogitatum jactaverint. At quia Fratrum Mendicantium numerus valde crevit, & Fidelium pietas minus fervens, ob nostra forsan demerita, quam in principio Religionis iis diebus sæpe sæpius experitur, usus illarum Constitutionum Apostolicarum, quæ nostræ paupertatis observantiam illæsam relinquunt, & aliquam Regulæ dispensationem non continent omnibus Seminariis, illorumque Fratribus licitus erit, qui enim regulam servaverint, sicut Summis Pontificibus eam dedit Dominus intelligere, & explicare, Euangelicæ vitæ vacabunt, & locum inter verissimos S.Francisci filios æternitate, & gloria, felicem possidebunt. Usus tamen prædictus eisdem Seminariis, ac Fratribus interdicitur, nisi Statutis in dicto Motu proprio pro observantia relatis, & executioni mandari præceptis (quibus prædicti Seminarii in rebus hic non expressis uti teneantur) in omnibus sit conformis. Prælati autem, & discreti, seu Religiosi, qui contrafecerint, pœnis in Statutis taxatis indispensabiliter subjaceant, omnesque Fratres tam subditi, quam Superiores dum in actuali exercitio Missionum intra, vel extra Seminaria permanserint, se, ab eleemosynarum petitione, & a sponte oblatarum receptione abstinere debeant: Poterunt tamen pro quotidiano victu necessario ostiatim quærere, vel oblata recipere, quin uti cibis, & potibus delicatis non præsumant, vel Domos, in quibus prædicta eis apponuntur adire non seligant, imo eos recordari volumus, quod S. P. N. Franciscus dum ad manducandum cum Magnatibus, & divitibus invitabatur, panis fragmenta ostiatim quæsita secum portabat, & ibi apposita delicatiora, ut pauper vere humilis sumere nolebat, Statuta Ordinis, & Recollectorum, in quibus modus providendi necessitatibus Fratrum tam in ægra, quam in sana valetudine præscribitur, quin ad id particulari peculio, vel specialibus eleemosynis aliquis Religiosus indigeat, in omnibus Seminariis ad unguem, & sub pœnis transgressoribus in illis impositis observentur. Et ne Benefactorum devotio alicujus particularis commodis applicetur, & Communitas aliqualiter fraudetur, nullo modo alicui Fratri permittatur apud Syndicum Apostolicum, aut alium amicum spiritualem aliquam pecuniarum eleemosynam cujuscumque dominii sit, pro suis particularibus necessitatibus habere, nec alicui similiter liceat munuscula quantumvis levia dare, vel recipere, omniaque Prælato, & ejus dispositioni subsint, ac sine ejus licentia nihil detur, vel recipiatur in præfatis Seminariis. Prædicti Conventus in Seminaria erecti, & Seminaria fundanda, quoad regimen, nullius Provinciæ sint, & Superiori Generali illarum partium, in quibus fuerint, immediate subsint. At quantum ad suffragia pro Defunctis Fratribus commercium fraternale habeant cum illis Provinciis a quibus fuerunt separati, vel intra quarum limites perseverent. Itaut Conventus prædicti Fratres Officia, & Missas juxta Statuta Generalia, pro quolibet Fratre ejusdem Provinciæ filio decedente, celebrent, & vicissim a singulis Conventibus, & Fratribus Provinciæ eadem celebrentur pro quolibet Fratre prædicti Seminarii ubilibet moriente ad cujus effectum Provincialis omnium suæ Provinciæ defunctorum notitiam ad Guardianum transmittat, & Guardianus defunctorum sui Seminarii, ad Provincialem. Cæterum ne inter Missionarios, & Provinciarum præfatarum Fratres, ac Superiores aliqua unquam oriatur contentio, vel oppositio, & ut quos eadem mater spiritualiter genuit, & educavit disparitas muneris non separet, & fraternalis ami-

De Communicatione Seminariorum cum Cœnobiis Provinciarum.

amicitia, curialitas, ac mutua hospitalitas strictius conjungat, prædictorum Seminariorum, Superioribus stricte præcipimus, ut quando Provincialis illius Provinciæ, in qua Seminarium fuerit, hospes ad illud accedat, eum, ac illius familiam charitative recipiant, & per spatium trium dierum omni cura, & reverentia, illi inservire teneantur; prædictus autem Provincialis Minister eumdem locum, & præcedentiam in Communitatibus Seminariorum habebit, quem habet in aliis suæ Provinciæ Conventibus, poterit tamen aliquam collationem spiritualem Missionariis in Refectorio prædicare, ibique præsidere, & in aliquibus pœnitentiis, Seminarii Fratribus impositis, dispensare, nullam tamen aliam Jurisdictionem ibi, aut respectu prædictorum Fratrum aliquando exercere audebit, nisi ad id delegationem aliquam a Superiore Generali recipiat, qui eam absolutam, & generalem nunquam præstare poterit, solumque in aliquibus casibus, & pro aliquibus singularibus indigentiis, suam facultatem pro una, vel alia vice prædicto Provinciali, ac convenientius, ac cum minore litium periculo alteri gravi Religioso communicare valebit.

§.5. Præfatorum autem Seminariorum Guardiani illam præcedentiam in dictarum Provinciarum Conventibus habebunt, quæ Guardiano principalioris Conventus cujuslibet Provinciæ statutorum, & consuetudinis vigore concedi solet, & tam Guardiani, quam alii præfatorum Seminariorum Fratres apud Observantiæ Religiosos, si fuerint, sin autem apud Recollectos, & iis deficientibus apud Discalceatos hospitium eligant, ipsique eos recipere, & charitative tractare, sub pœnis unionis Ordinis perturbatoribus impositis, indispensabiliter teneantur.

De Religiosis recipiendis, & dimittendis. Secundo, quod in præfatis Seminariis tam erectis, quam erigendis, triginta tres Religiosos de familia, & non amplius admitti possint, horum autem quatuor sint laici, reliqui vero ad exercitium Missionum sint idonei, itaut nullus in præfatis Seminariis recipi valeat, qui verbum Dei prædicando, vel confessiones audiendo, aut Doctrinam Christianam, & nostræ Fidei rudimenta docendo, finem erectionis præfatorum Seminariorum promovere non possit. Si autem pro victu, & vestitu eleemosynæ non defuerint, & plures Religiosi pro locorum, & temporum diversis, ac novis circumstantiis necessarii censeantur: Superior Generalis respective de consensu, & assensu Discretorii cujuslibet Seminarii numerum prædictum, tam laicorum, quam cæterorum Fratrum augere poterit; & quia prædictorum Fratrum laudabile Ministerium omnium virtutum cumulo orationis ac perfectionis omnimodæ progressu, & strictissimæ nostræ Regulæ observantiæ soliditate nitescere non desistet, immo, Deo dante, eorumdem Fratrum exercitiis, quorum scopus erit animas Deo lucrifacere industria, & solicitudine, adulterinas plantationes divellere, virtutes in messe Domini serere, vitia radicitus extirpare, humanum genus ad cognitionis, & Salvatoris semitas reducere, ac Apostolorum, qui jam in Orbe non existunt, munus gerere laudabilius, & perfectius in dies ostendetur, statutis a Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XI. in suo Brevi, *Ecclesiæ Catholicæ*, incipiente confirmatis inhærendo omnibus, & singulis Prælatis, & Religiosis sub obedientia nostra degentibus, etiamsi alicujus Provinciæ Reformatæ, vel Discalceatæ sint, per sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & sub pœnis excommunicationis majoris, privationis officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis perpetuæ ad obtinenda ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut nullo modo directe, vel indirecte, per se, vel interpositam personam Religiosos sibi subditos, aut consubditos volentes ad prædictum Sanctum opus transire, impediant, perturbent, aut evertant, sed eis potius divinam inspirationem, ac vocationem sequi charitative suadeant, prædictorum autem Seminariorum Guardiani de consilio, & assensu Discretorum, & Commissarius Missionum sub forma superius præscripta suas literas Prælato locali Religiosi recepti directas expedient: Præfatus vero Prælatus ipsum cum libris proprii usus statim remittet, & postea prædictas literas ad Ministrum Provincialem transmittet, ut super subdito ad perfectius munus, & exercitium translato, gaudium sit in tota Provincia. Primo anno sui in Seminarium ingressus, si alias in alio Seminario per idem tempus non permansisset, ad Missionem non deputetur, nec votum in electione Prælati habeat, sed quasi sub probatione maneat, ut de ejus sufficientia melius constare valeat, etsi intra annum, vel postea de illius insufficientia constiterit, aut per aliquod vitium, seu crimen, vel per aliquod scandalum, in exercitium Missionum datum, seu per excusationem, qua sine legitima causa a Discretis approbanda, se a Missionibus juxta præscriptum Guardiani, vel Commissarii Missionum faciendis, excusaverit, aut per defectum in observatione præsentium statutorum, & pacis Seminarii, ac decoris exercitii conservatione commissum, seu per aliquam vocationis mutabilitatem, qua tribus distinctis vicibus, in tribus distinctis mensibus aspiciat retro, & aratrum velle dimittere non erubescat, ac exitum a Seminario amplecti non abhorreat, consortio operariorum vineæ Domini indignus efficiatur de consensu majoris partis Discretorii ad propriam Provinciam remittetur, ibique a Superioribus sub eisdem pœnis, sub quibus licentiari debuit, iterum recipiatur. Et pœnis in statutis contra incorporatos in aliena Provincia, & iterum redeuntes ad propriam, contentis subjaceat, & si Religiosus Hispanus fuerit, & a Seminario in Indiarum partibus existente expellatur, ei a Superiore Generali illarum partium aliqua Provincia assignetur, in qua dictas pœnas subeat, & usque ad tempus, in quo juxta statuta generalia Hispaniam venire possit, conservetur; Si autem habitum in Seminario receperit, ibi omnibus prudentiæ conformibus mediis, corrigatur, & si per quatuor annos incorrigibilis perseveraverit, Superior Generalis admonitus a majori parte Discretorii, illum in aliqua ex suis Provinciis constituat, ut a pestifera contagione Euangelici Ministri, qui sal Terræ, & lux Mundi, ac Civitates supra montem positæ esse debent, provide liberentur. Guardianus cum approbatione Discretorum per suffragia secreta poterit Novitios intra prædictum numerum recipere, recipiendi autem ultra qualitates in statutis Ultramontanæ familiæ, & Indiarum respective præscriptas, tali scientia sint præditi, ut transacto

statu Clericali, seu Choristatus alicui exercitio ex illis, ad quæ, ut præfertur Seminaria eriguntur tuto, & cum animarum profectu vacare valeat, eique qualitas, & perfectio vitæ, quam profiteri desiderat a Magistro Novitiorum, ante habitus susceptionem, extense explicetur, qui autem vigesimum ætatis annum non adimpleverint in prædictis Seminariis Novitius non admittatur, nisi aliud pro hoc, vel illo recipiendo sub his, vel illis circumstantiis alicui ex Seminariis tam erectis, quam erigendis utile, ac expediens a Superiore Generali respective de assensu majoris partis Discretorii aliquando judicetur. Ulterius poterit Guardianus Fratres laicos de assensu Discretorum, ex quacumque Provincia, sub forma, & receptione aliorum Seminariorum servanda, recipere, & tam Subditi, quam Superiores prædictarum Provinciarum sub eisdem pœnis teneantur eorum in Seminaria transitum non impedire: at laici recipiendi debent esse devoti, probatæ vitæ, & omnino apti pro Officiis a laicis in Seminario exercendis. Accedente consensu majoris partis Discretorum tam Seminarii a quo, quam Seminarii ad quod, Superior Generalis illarum partium, in quibus Seminaria fuerint, quoslibet Religiosos de uno in aliud Seminarium mutare valeat, & quando transitus fiat de Seminario in Hispaniæ partibus, ad Seminarium in Indiis existens, consensus Commissarii Generalis Indiarum in Curia Matritensi residentis, & Commissarii Missionum, qui pro tempore Religiosos in Indias conducere curaverit, absque aliquo alio sufficiet, & nec Seminaria Hispaniæ, & Indiarum, nec eorum Guardiani, & Discreti determinationi a prædictis Missionum, & Indiarum Commissariis circa præfatos Fratres sponte in Indias transire eligentes mature factas, se opponere sub aliquo prætextu audeant, sed eas statim executioni mandare omnino procurent. Missionarii, qui decennio in exercitio missionum laudabiliter completo ad propriam Provinciam redire voluerint, facultatem ad id a Seminarii Guardiano, & testimonium ab eodem, & Discretis petant, ipsi autem nec facultatem, nec testimonium negare poterunt, & Provincialis prædictæ Provinciæ revertentem recipere sub memoratis pœnis semper teneatur, eisdemque privilegiis, antelationibus, & gratiis præfatus Missionarius ex tunc in propria Provincia uti, ac gaudere poterit, quibus frueretur, si triennium Guardianatus tempore sui ingressus laudabiliter in dicta Provincia finiret: qui autem ante decennium completum, vel sine testimonio, in quo Discretorium de zelo, & plausibili prædicti Missionarii in Missionibus progressu testetur, ad propriam Provinciam venerit, pœnis expulsis supra impositis indispensabiliter subjaceat, nisi aliqua Infirmitas incurabilis propter quam a Seminariis quilibet ante dictum decennium, & non postea, etiamsi senectute laboret, expelli poterit, prædictæ expulsionis causa, vel occasio fuerit, qui in hoc casu nullus aliqua pœna dignus censeri debet. Si aliquando contigerit aliquem ex Missonariis in Visitatorem, vel Reformatorem, aut Ministrum Provincialem alicujus Provinciæ eligi, ejusmodi electionem ratam haberi, & executioni mandari volumus, & decernimus; Electus tamen postquam prædictum munus adimpleverit, ad proprium Seminarium revertatur, immo aliquid secum non ferat, quod Apostolicæ nuditati contrariari valeat, & si a dicta Provincia, vel ab aliquo Conventu, aut ab aliquibus utriusque sexus subditis, vel Superioribus aliqua munuscula, quæ conjunctim sumpta quantitatem unius scuti aurei pertingant ante, vel post finem sui officii, recipere ausus fuerit, etiamsi sit sub prætextu devotæ recordationis, vel pro libris, Imaginibus, reliquiis, seu rebus sacris, devotionem fidelium, & sufficientiam, ac efficaciam Missionariorum solidare valentibus, ipso facto actibus legitimis remaneat per septennium privatus, eidemque pœnæ indispensabiliter subjaceat, si peracto officio absque legitima causa a Sede Apostolica approbanda, domicilium in prædicta Provincia elegerit, aut si intra quatuor Menses Seminarium præfatum versus ab illa non egrediatur. Ultra numerum Religiosorum superius præscriptum, unus poterit in quolibet Seminario admitti, qui progressum, ac fructus, & casus, seu eventus Missionum extraordinarios, Missionariorumque gesta, & exemplarem vitam, privilegiorum statum, dubiorum in Missionibus occurrentium decisionem, doctrinarum securius amplectendarum, & prædicandarum compendia, libros, & Summaria scribere, & servatis servandis, de licentia tamen Ordinarii Typis mandare studeat, ac valeat, ipseque scriptor Seminarii appelletur, & exemptionibus, ac Indultis a Discretorio Seminarii taxandis, pacifice fruetur.

Tertio, quod electio Guardiani cujuslibet Seminarii fiat a Superiore Generali illarum partium, in quibus Seminarium fuerit, sive ab ejus speciali Commissario delegato ex tribus ejusdem Seminarii Patribus per secreta suffragia omnium Sacerdotum professorum Communitatis canonice eligendis, & prædicto Commissario præsentandis: Guardianus autem per triennium tantum in officio durare poterit, & liberum erit Superiori Generali præfato in dimidio triennii ipsum ab officio absolvere, si ipsi constiterit, officio non satisfacere, habita informatione pro conscientia, sine strepitu judiciali, sicut fit in toto Ordine in Congregationibus intermediis: Unus Præses, seu Vicarius, qui simul Novitiorum Magister sit, per vota novi Guardiani, & Discretorum eligetur, ipseque, absente Guardiano in Communitatibus præsideat. In quolibet Seminario sint quatuor Discreti pro gravioribus ejus negociis tractandis, qui ante novi Guardiani electionem ab eodem Communitatis corpore eligentur a quo nominari debent præsentandi in Guardianum: Statimque a Superiore Generali supradicto confirmentur, habeantque in Communitate locum, & præcedentiam, quam Lectores primarii Theologiæ habent in propriis Provinciis, & in absentia cujuslibet antiquior, & dignior Pater Seminarii pro tempore absentiæ substitutus declaratur. Discretorium cujuslibet Seminarii ex dictis quatuor discretis, ac ex Patribus, qui in dicto Seminario Guardianatum per Triennium completum laudabiliter exercuerunt, ex Commissariis habitualibus, & actuali Missionum, & Guardiano actuali componetur, iique suffragium habeant in omnibus negotiis, quæ Discretis, seu Discretorio Seminarii per hæc, & alia Ordinis Statuta committuntur; quando suffragia

De Guardianis, Magistro Novitiorum, Discretis, Vicariis, &c.

gia pro una, & altera parte fuerint æqualia, & publica, Guardianus decidat: Quando fuerint secreta admittatur Præses pro simili tantum casu, ut sic, quod magis expediens sit, charitative, & sine strepitu, & recursibus resolvatur. Ad Missionum Commissarios in Indiarum partibus existentes spectabit Religiosum de consilio Discretorum trium suarum partium Seminariorum destinare, qui ad Provincias Hispaniæ, quando necessitas urgeat, accedat, & illos Religiosos servatis servandis in illarum Seminariis, si se sponte offerant, seligat, qui pro conversionibus, & Seminariorum conservatione ab eisdem Discretoriis, & præfato Missionum Commissario necessariis censeantur. At nec Commissarius Missionum, nec Religiosi ab ipsis missi aliquam superioritatem habeant, respectu illorum, qui in aliquo Seminario de familia constituti fuerint, nisi in casibus, de quibus supra manet dispositum, & cum limitationibus ibi taxatis, ac superioritate Guardianis Seminariorum hic concessa præ omnibus illæsa remanente. Quandocumque Guardiani obitus ante triennii finem contigerit, Præses, seu Vicarius, usq; ad novi Generalis electionem Seminarium gubernabit, tenebitur tamen sub pœna privationis sui officii ipso facto incurrenda, die tertia a morte Guardiani Patres absentes convocare, & post adventum illorum, qui intra tempus viginti dierum venire poterunt, Communitatem pro præsentatione Superiori Generali, ut præfertur facienda, congregare, & præsentatos statim ad Superiorem Generalem prædictum transmittere, ipseque unum nominabit, qui similiter per triennium duret, eademque duratione gaudebit, qui præcedente alterius renunciatione, vel privatione electus fuerit. Præsidis autem, & Discretorum officium ad id tempus sine nova electione in præfatis tribus, mortis, privationis, & renunciationis casibus extenditur. In absentia Guardiani, & Præsidis antiquior Discretus in Communitatibus, & Seminario præsideat. Antiquitas autem inter Fratres Seminarii tam præsentes, quam futuros secundum gradus, & præeminentias juxta ordinis Statuta Generalia hic præscripta excepta, computetur; qui autem nullam in propriis Provinciis, aut in Seminario obtinuere, habitus antiquitatem servent; qui autem Guardianatum per triennium laudabiliter exercuerint, discretos illius Seminarii, non vero Commissarium Missionum, semper præcedant. Omnes indispensabiliter per horam cum dimidia vacent orationi mentali, dimidia scilicet hora post primam (non vero amplius ob frequentes audiendas confessiones, & similia exercitia matutina), hora autem integra post Completorium, vel alia fortassis opportuniori, pro temporum, & exercitiorum varietate; Horæ Canonicæ tempore, & pausa competenti devote solvantur, sine cantu autem, ut plus temporis impendatur studio. Dominicis vero diebus, festis, & classivis, cantus adhiberi poterit, ut fit apud Observantes; Cujusmodi Divino officio, orationi mentali, & Missæ Conventuali, omnes assistant, nullo prorsus excepto: Cunctique Sacerdotes gradatim ab ipso Guardiano inclusive hebdomadarium agant. Singulis diebus habeant per duas horas lectiones, & conferentias: per unam post Conventualem Missam de materia ad exercitium Missio num conducente, seu de intelligentia idiomatum, seu de Theologia mystica, per alteram post Vesperas de Theologia morali, & casibus conscientiæ: a lectionibus autem ipsis nullus possit excusari, neque a reddenda ratione de materia lectionis, si a Guardiano, vel alio ab ipso deputato interrogetur. Cum autem in audiendis confessionibus, vel aliis utilioribus exercitiis peragendis Missionarii fuerint occupati, vel occupari indigeant, lectio Matutina a Guardiano de consilio Discretorum abbreviari, seu dispensari valeat. Missionarii dum in Seminario sunt spiritualibus exercitiis, vel studio impendere debent totum tempus, quod corporalibus superfluit indigentiis: Si quis vero vanis confabulationibus, aut cursitationibus deditus inveniatur, publica pœnitentia in Communitate puniatur: Nec ulli concedatur licentia è domo exeundi, nisi aliquando recreationis causa per campos cum Socio expaciaturus sit, aut pro inevitabili pertractando negocio ad Civitatem, vel Oppidum egredi debeat, idque raro fiat, ut quanto in Monastica solitudine, humani commercii contemptu vigilantiores fuerint, eo ad reprehendendas Fidelium diversiones aptiores reddantur. Communitas e Seminario non exeat, nisi raro, & gravissima de causa, ut ad exequias Religiosi alicujus nostri Ordinis, aut Apostolici, non autem ad sociandos alios defunctos, vel publicas Processiones. Fœminarum colloquia quantumvis brevissima ubique vitentur, solumque ipsarum confessiones, nullo alio intermisso colloquio audire licebit. Nullo modo acceptentur conciones festivæ in Seminario, solumque fiant, quæ occasione Missionum necessariæ censeantur, ad eleemosynas autem petendas omnes sine exceptione mittentur; itaut in omni servitio Communitatis, omnes, etiam Guardianus quantum fieri possit, sint pares. Quoad eleemosynas Prædicatorum, libros Defunctorum, & Bibliothecarum augmentum, & conservationem, in omnibus Seminariis, sicut, & in omnibus aliis Conventibus nostræ obedientiæ subjectis, servetur Breve *Exponi nobis* a SS. D. N. Innocentio XI. expeditum. Nulli Sæculari permittatur ingressus ad interiora Conventus, sed in Claustro inferiori disponatur aliqua Camera honesta, & devota cum humilibus Sedibus, ubi Viri Sæculares quærentes aliquem ex Patribus pro sua spirituali consolatione excipiantur, & consolentur. Et tam quoad ingressum, & moram, ac pernoctationem Sæcularium, quam quoad supellectilium, & ornamentorum commodationem serventur in dictis Seminariis, sicuti, & in omnibus aliis d. Provinciæ Ultramontanæ Conventibus, Decreta Sacræ Congregationis, auctoritate Apostolica confirmata, in dicta familia observari præcepta. Omnes Seminarii Patres sine aliqua inter ipsos notabili differentia, induant habitum exteriorem Observantium, in quo vilitas, & humilitas, ac solus cinericeus color ex lana alba, & nigra, non ex alia tinctura consurgens semper resplendeat: forma vero erit juxta reformationem in ultima Congregatione Toletana factam ad literam observandam, & in disciplinis, jejuniis extra Regulam, Capitulis culparum, & aliis austeritatibus, cæterisque ad Regulæ, vitæ Monasticæ, & Regularis disciplinæ observationem conducentibus Constitutionibus generalibus Ordinis

De Choro, Lectionibus, Studio, egressu e Cœnobio, Concionibus, eleemosynis, aliisque pertinentibus ad regularem disciplinam.

De Missione Missionariorũ & Seminariorum Visitatione.

dinis se conforment. Guardianus, vel in ejus absentia Præses, temporibus opportunis, aut quando necessarium judicaverit mittat Missionarios binos, & binos, aut in majori numero, prout animarum necessitati viderint expedire, consignando eis in partibus Fidelium oppida, tractus, & terras, in quibus singulis, suas Missiones facere debent, de licentia tamen Ordinarii; relinquant tamen aliquos in Seminario, qui Communitatis exercitia expleant, & hi aliis revertentibus, mittantur. Nullus tamen eorum ultra spatium sex mensium in præmissis Fidelium Terris extra Seminarium pro qualibet vice remaneat, & quilibet sub pœna expulsionis a Seminario postquam prædictum tempus insumpserit a Missione cessare debeat, ad Seminariumque revertatur, ut vires spirituales, & corporales in eo reassumat, ac recuperet, & alii ad opus ab ipso incœptum, & forsan non finitum prosequendum destinari poterunt; Ad partes vero Infidelium solus Missionum Commissarius, si præsens fuerit, operarios necessarios sub forma superius præscripta destinare valeat, eoque absente, Guardianus de consensu majoris partis Discretorii idoneos Ministros ire cupientes eodem modo transmittere valebit. Præd. Superiores Generales respective teneantur per se, vel per suum Commissarium ad hoc specialiter institutum in singulis trienniis præfata Seminaria visitare, & in singulis visitationibus inquiratur sigillatim de observantia præmissarum omnium Constitutionum, & defectus si qui fuerint, corrigantur, & juxta eorum qualitates possit Superior ipse Generalis procedere ad expulsionem Missionariorum, & Guardiani privationem: Delegatus autem ipsius possit tantum Guardianum suspendere, & adhibitis necessariis correctionibus Superiorem Generalem de majori remedio apponendo monere. Et quia speramus, quod Dei spirante gratia, per hos sui verbi Ministros plures Gentilium Populi ad fidem sint convertendi, quorum Neophitos in accepta fide conservare, eisque Sacramenta ministrare necessarium est; ordinatur ut in conversis Populis aliqui ex præfatis Missionariis ad prædicta observanda necessarii remaneant, monito Guardiano Seminarii, & ab eo licentia obtenta, qui semper ejusdem Guardiani subditi remanebunt, & ejus correctioni, ut supra subjecti: Manentes autem in Oppidis conversis non computabuntur in numero assignato Missionariorum Seminarii, sed eorum loco alii in Seminario possint recipi. In cura autem animarum sic conversarum ad fidem, tamdiu solummodo poterunt remanere, quoadusque Episcopo ad quem Terra pertinet, vel in posterum pertinebit placuerit Presbyteros Sæculares quibus animarum curam committat destinare. Quandiu vero prædicti Missionarii in prædicta cura remanserint, nihil ex titulo Curatorum, vel doctrinarum possint accipere, sed præcise ex emendicatis eleemosynis, vel ultro oblatis vivere debent. Poterunt tamen stabilita nostra fide, & Curatis Sæcularibus inibi manentibus, in Populis magnis, aut capacibus, de licentia Episcopi, & præfati Superioris Generalis, Conventus nostri Ordinis fundare, in quibus juxta Regulam, & Statuta ex eleemosynis sub regulari disciplina Fratres vivere possint, & Conventus illi Guardiano præfati Seminarii, ad quem pertineat viva illa conversio, & cujus solicitudine obtenta fuerit, vel Seminarii vicinioris (eligendo a Missionum Commissario, si conversio ejus cura, ac diligentia promota, & adepta fuerit) in omnibus, & per omnia præfatum Seminarium, erunt subjecti, quoad usque ex illis custodia possit formari, vel aliter in Capitulo Generali de illis provideri, aut ex illis aliqui, ut licitum erit, in Missionariorum Seminaria sub his Statutis erecti fuerint. Quoniam vero cura, & solicitudine Missionariorum pertinentium ad prædicta Seminaria spiritualibus necessitatibus Regnorum Hispaniæ, licet non Indiarum sufficienter provideri poterit; ne Sanctum Missionum opus ex dissimili Missionariorum modo procedendi deturpetur, nullus nostri Ordinis Fratrum, qui extra prædicta Seminaria vivat Missionarii munus quarumcumque literarum a nobis, vel prædecessoribus nostris, ac ab aliquo inferiore, vel in nostro officio successore concessarum, vel concedendarum vigore sub aliquo quantumvis specioso colore, aut prætextu in Hispaniæ partibus a tempore quo tria Seminaria in illis erecta fuerint, exercere valeat.

De erectione Cenobiorum, & prohibitione exercendi missioné aliis facta.

De Seminariis erigendis, & supprimendis.

In Provinciis autem tam Hispaniæ, quam Indiarum, quæ non habuerint Conventum idoneum, & pro præfata erectione inconvenientibus insuperabilibus non expositum, fundatio novi Seminarii, requisitis servandis servatis, licita erit, arbitrioque Commissarii Missionum relinquitur, & a nullo nostri Ordinis Fratre, sive subdito, sive Superiore, cujuscumque dignitatis sic impediri poterit. Si Seminaria præmissa in prædictis Hispaniæ, & Indiarum partibus erecta, ac erigenda aliquando relaxentur, & a perfectione, & laudabili fine, ad quem instituuntur notabiliter defecerint, vel Statuta hic contenta, & alia, quæ præsentibus non sunt contraria, & pro aliis Seminariis tam erectis, a Sede Apostolica, ut præfertur approbata reperiuntur, non observaverint, seu novum gubernium, & aliquam ab observantia separationem a Sede Apostolica, aut a Superioribus Ordinis petierint, vel per se, aut interpositam personam obtinere curaverint, vel sponte oblatam cum effectu admiserint; Seminaria eisdem Provinciis, a quibus Conventus pro illorum erectione sumpti fuerint, iterum incorporentur, & Ministri Provincialis regimini, sicut cæteri ejusdem Provinciæ Conventibus indispensabiliter subjiciantur: siquidem sub his tantum conditionibus, & ordinationibus, quas vim illius indissolubilis obligationis, & contractus, qui inter Fratres Missionarios, & Fratres Provinciarum, Superiores Seminariorum, & Superiores observantiæ esse possit habere volumus, & non sub aliqua alia consideratione præsentem Seminariorum erectionem permittimus, laudamus, & approbamus, ac ab omnibus ad quos spectat sub pœnis præmissis admitti præcipimus.

De doctrinis, confirmatione Statutorum, horum Interprete, & gratiis.

Quarto. Et quia nos non latet quamplurima absurda, & nimia opinandi sub privilegiorum prætextu, ac operandi licentia quotidie oriri posse, quæ scandala, & relaxationes suscitare valent, omnibus nostri Ordinis Missionariis, ac aliis sub nostra directione, seu obedientia degentibus personis in Domino suademus, & mandamus, ut doctrinas tutiores, ac probabiliores semper doceant, & amplectantur. Ut autem,

tem, quod temporalibus proficit spatiis, spiritualibus quoque amplificetur dictarum Missionum augmentis, & ne perpetua firmitate careat, quod sola nostra auctoritate decernitur, præsentium tenore nostro hujus Curiæ Commissario Generali paternam benedictionem, & facultatem concedimus, ad hoc ut tanquam Ordinis nostri honorabile negocium præsens amplectatur, & earum rerum, quæ in his literis continentur, confirmationem, ac perpetuam validitatem a S.Sede Apostolica petat, & solicitare non desistat, qua obtenta, omnia Seminaria, tam erecta, quam erigenda juxta nostras literas gubernari teneantur. Etsi aliquod dubium circa aliquam illarum clausulam aliquando oriatur, Superior Generalis illarum partium respective, non vero aliquis Delegatus, de consilio, & assensu tamen majoris partis Discretorii alicujus Seminarii, tempore Visitationis, & non alio, nec aliter valeat providere donec S.Sedes consulatur, seu Sacra Congregatio Propagandæ fidei, nunquam tamen in aliquo absque Sedis Apostolicæ auctoritate dispensare poterit, & tam dictis Missionum Commissariis, quam omnibus aliis personis, quæ ad harum erectionem, stabilimentum, & Missionum præfatarum, promotionem, auxilium dederint Seraphici P. N. Francisci benedictionem impartimur, & si Sæculares fuerint ultra dictam benedictionem, eos ad participationem omnium Indulgentiarum, & operum spiritualium, quæ ipsis communicare valemus, & nunc pro tunc admittimus, & pro semper admissas esse, & fore declaramus. Datum Romæ ex nostro Conventu S.Mariæ de Ara Cœli die 7. Aprilis 1686. -- Fr. Petrus Marinus Minister Generalis -- Loco ✻ Sigilli -- De mandato suæ Rmæ Paternitatis -- Fr. Joseph a Leone Secret. General. Ord. -- Præsens transumptum concordat cum suo originali de verbo ad verbum. In quorum fidem &c.-- Dat. Romæ hac die 23. Aprilis 1686 -- Fr: Michael Tonerus Secret. Gener. Curiæ -- Loco ✻ Sig.

§.6. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicta Statuta absque Sedis Apostolicæ approbatione, & defectuum supplemento, ac contrariorum, quibus ejusdem Sedis accessu auctoritas, legitima derogatione subsistere non valeant: Nobis propterea, tam Franciscus Commissarius Generalis Curiæ, quam Antonius Missionum Præfectus præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.7. Nos igitur ipsos Franciscum, & Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Congregationis negociis Propagandæ fidei præpositæ super hoc negocio specialiter deputatorum consilio, Collegia, seu Seminaria pro educandis Fratribus dicti Ordinis ad Missiones jam erecta tam in Conventu S.Crucis de Queretro Provinciæ de Mechoacam, quam in aliis Hispaniæ Provinciis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Ac facultatem erigendi alia Collegia, seu Seminaria hujusmodi unum scilicet, vel duo in qualibet ex Provinciis Ordinis prædicti, quæ in ditionibus dicti Caroli Regis, tam quæ apud Hispaniam, quam apud Philippinas, Mexicanas, Peruanas, ac cæteras Occidentales Indias ipso Carolo Regi subjectas consistunt, eidem Ordini, de Ecclesia Dei, & S.Sede Apostolica benemerito, auctoritate, & tenore prædictis, benigne concedimus: Confirmando supplementum consensuum per dictum Petrum Marinum Ministrum Generalem, ut exponitur factum, & interdicendo Superioribus Generalibus illarum partium sub pœnis in præinsertis literis contentis, & aliis arbitrio dictæ Congregationis Cardinalium reservatis, ne ultra quatuor menses a requisitione per Religiosos ad id facultatem habentes facta, seu facienda computandos dictas erectiones protrahere, seu suspendere possint; Salva semper in omnibus supra relatis auctoritate ejusdem Congregationis Carninalium ad formam Constitutionis fel. re. Greg. PP.XV. Prædecessoris nostri. Præterea Statuta præinserta pro dictis Collegiis, seu Seminariis, tam erectis, quam erigendis, ac eorum Fratribus, & Superioribus a præfato Petro Marino Ministro Generali, ut præfertur condita dicta auctoritate harum serie confirmamus pariter, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper memoratæ Congregationis Cardinalium auctoritate ea augendi, seu moderandi quatenus opus fuerit, & magis in Domino expedire videbitur; ac quoscumque juris, & facti defectus quoad Collegia præfata jam erecta supplemus.

Confirmatio Seminariorũ erectorum.

Concessio facultatis erigendi alia.

Pœnæ adversus protrahẽtes, vel suspendentes dictas erectiones

Confirmatio relatorũ Statutorum.

§.8. Decernentes easdem præsentes, ac præinsertas patentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris; ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici sub-

subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscat.die XVI.Oct.MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

CLXXVII.

Dat. 22. Jan. 1687. An. 11.

Conceditur, ut Indulgentia plenaria perpetua Ecclesiis Ord. S.Francisci de Observantia, & & Reformatorum die 2.Augusti concessa applicari possit per modum suffragii.

Hæc Indulgentia concessa fuit a Greg. XV. Constit. ed.1622. Jul.5. De aliis vero hujus Ord. Indulgentiis vid.Const.ed.1686. Sept.5. P.10., & Innoc. XII.Const.ed.1691.Decem.24.P1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prædicta Indulgentia a Gregor. XV. concessa fuit Visitantibus ddi. Ecclesias.

ALias fel. rec.Gregorius PP.XV.Prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum S.Francisci de Observantia, & Reformatorum Minorum ubique existen. die secunda Mensis Augusti a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi annis singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesię exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma brevis die IV.Julii 1622. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit uberius continetur.

Preces Procuratoris Gen.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius modernus Procurator Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem per d. Gregorium Prædecessorem nuper concessam, etiam animabus Christifidelium defunctorum per modum suffragii applicari posse summopere desideret: Nos piis ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, auctoritate nobis a Domino tradita, & concessa confisi, Indulgentiam Plenariam, & peccatorum remissionem Christifidelibus præfatis supradictas Ecclesias Fratrum Ordinis S.Francisci de Observantia, &

Concessio applicationis d. Indulgentiæ.

Reformatorum dicta die 2. Mensis Augusti, ut supra visitantibus, & præmissa peragentibus concessam, etiam Christifidelium animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii applicari posse, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Clausulæ.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc.die XXII. Jan. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXXVIII.

Dat. 21. Mar. 1681. An. 11.

Confirmatur Decretum Congregationis particularis super nonnullis dubiis circa Constitutiones Monachorum Congregationis Bavaricæ, quo etiam extenditur auctoritas Nuncii Helvetiorum.

Constitutiones hujus Congr. extant Const. ed. 1686., Feb. 6., P.10. alind vero Decretum Congr. Regul. super electione Abbatum Constitut. ed. 1686., Febr.9., P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper a particulari Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, super negociis Congregationis Bavaricæ Monachorum Ordinis S. Benedicti a Nobis deputata, emanavit super quibusdam dubiis pro parte Superiorum, & Monachorum Congregationis hujusmodi propositis Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

Decretum d. Congreg.

§.1. Cum super Constitutionibus Congregationis Bavaricæ a Sanctissimo D. Nostro nuper approbatis, pro parte Superiorum, & Monachorum ejusdem Congregationis, excitata fuerint infrascripta dubia, quæ decerni, & declarari postulant ab eadem particulari Congregatione Emorum S. R. E. Cardinalium a Sanctitate Sua specialiter deputata, videlicet. Primo An Abbates electi ad Abbatias, & Monasteria in Libris Cameræ non descripta, teneantur petere ab Episcopis, in quorum Diœcesibus sita sunt dicta Monasteria, non solùm confirmationem, sed etiam benedictionem, cum in Literis Apostolicis fiat tantum mentio de confirmatione, licet resolutio hujus Sacræ Congregationis sub die 14. Maji 1682. loquatur de confirmatione, seu Benedictione. Secundo -- An Diœcesani teneantur mittere Commissarium ad interessendum electioni ne sub prætextu ignotæ qualitatis electi, denegare valeant confirmationem, & an tali casu, Diœcesano renuente confirmare electum, liceat recurrere, sive ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Helveticorum. Tertio -- Ad quem spectet confirmare, & benedicere prædictos Abbates, Sede Episcopali vacante, aut administrante Ecclesiam Delegato Apostolico. Quarto -- An Congregatio hujusmodi supponenda sit in totum Jurisdictioni Nuncii Helvetici, qui alium veluti Privilegiorum Conservatorem, substituere possit, cum facultatibus eidem a Nuncio præfato committendis. Quinto -- An renuentibus Monachis Monasterii Superioris Quercus, vulgo *Obernaltaich*, remanere in Congregatione, non obstante proprio consensu, ab initio præstito, deputanda sit persona idonea, quæ assistendo visitationi de præfato Monasterio faciendæ, possit renuentes Monachos illinc removere, & in aliis sibi benevisis Monasteriis collocare. Sexto -- An

Dubia circa Constitutiones.

An Monasterio alias dictæ Congregationi legitime unito, liceat ab eadem recedere. Septimo -- An liceat Cononicis Ratisbon. dismembrare Parochiales, mensis Abbatialibus unitas. Octavo -- An recusante Vicario Capitulari ejusdem Ecclesiæ Ratisbonen. publicare Indulgentias a Sanctissimo Domino nostro concessas, ab alio peti possit publicatio, & a quo? Nono -- An admittenda sit forma juramenti, in manibus Augustani Episcopi emissi, a novo Abbate S. Montis Andecensis? Decimo -- Stante Congregationis exemptione, ad quem spectet Capituli directio, & quomodo in electione procedendum? Eadem Sacra Congregatio ad proposita dubia, ut infra respondit, videlicet. Ad primum -- Benedictionem Abbatum reservandam Episcopo, in cujus Dioecesi Abbatia, non tamen in Libris Cameræ descripta, reperitur, tanquam Delegato Sedis Apostolicæ, & ejusdem Sedis auctoritate impartiendam, ipsoque renuente, peti posse a quocumque Episcopo communionem Sedis Apostolicæ habente, eodem jure delegato, servata semper forma præscripta a Cæremoniali in Benedictione Abbatum, facienda auctoritate Sedis Apostolicæ. Ad secundum -- posse Ordinarium, in cujus Dioecesi Abbatia reperitur, mittere unum tantum Commissarium ad interveniendum electioni, secutaque electione, transmittendum illius instrumentum ad eundem Episcopum, ipsoque renuente intra trimestre confirmare, posse Eligentes recurrere ad Nuncium Helveticorum, eique proinde tribuendam facultatem confirmandi auctoritate Apostolica Abbates electos, ad Monasteria in Libris Cameræ descripta. Ad Tertium -- quoad Monasteria prius subjecta Ordinariæ Jurisdictioni confirmationem Sede vacante, seu dato Administratore per Sedem Apostolicam, spectare ad Nuncium. Ad Quartum -- Posse Helveticorum Nuncium in Congregatione exercere per se, vel per alium, ab ipso deputandum eamdem facultatem, quam habet intra limites suæ Nunciaturæ. Ad Quintum -- Providendum a Nuncio Helveticorum. Ad Sextum -- Provisum per Constitutiones. Ad Septimum -- Transmittendam ad Sacram Congregationem Informationem super statu, & qualitate singularum Parochialium. Ad Octavum -- Recurrendum ad Nuncium. Ad Nonum -- Non sustineri formam juramenti, nec deberi Episcopo, nisi reverentiam, non autem fidelitatem, & ser- servandam formam Cæremonialis. Ad Decimum -- Mortuo Abbate per Priorem notificandam Præsidi vacationem, atque per eundem Præsidentem assignandum, & determinandum tempus, & diem electionis faciendæ, convocatisque statuta die Monachis vocem habentibus, Præsidentem, sine tamen voto, eoque impedito, primum Visitatorem, & deinceps in casu impedimenti primi, secundum, & successivè antiquiorem Abbatem non impeditum, Capitulo præsidere debere. Per Electores verò procedendum ad electionem Abbatis per secreta suffragia, eumque, in quem concurrat major pars votorum, scilicet ultra medietatem Eligentium, itaut unus supra medietatem sufficiat, habendum pro legitime electo, & electionem legitimam pronunciandam. Quod si intra tempus trimestris vocales ad electionem non deveniant, vel post trina scrutinia in nullo major pars votorum convenerit, tali casu electionem intelligi debere devolutam ad solum Præsidentem. Romæ 14. Januarii 1687. G. Cardinalis Carpineus. Loco ✱ Sigilli E. Panciaticus Secretarius.

Resolutiones Congreg.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii Cælestinus Præses, & alii Abbates dictæ Congregationis Bavaricæ Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi, Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ae effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta, & expressa auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Præsidis, & Abbatum.

Confirmatio relati Decreti.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoqam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmisis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, Apostolicis, necnon quatenus opus sit, d. Congregationis Bavaricæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubicumque locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pis. die XXI. Mart. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

CLXXIX.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc., & Reg. super subjectione Collegiatæ S. Germani Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini.

Dat. 22. Mar. 1681. An. 11.

De

De jurisdictione in Monachos Confessarios Ecclesiarum S. Scholasticæ, & specus Sublacen. vid. Constit. 1676., Nov. 17., P. 1. De prima vero subjectione plura extant Benedicti XIII. Const. quæ inc. Inscrutabilis *ed.* 1725.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lis inter Abbatem Montis Casini, & Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ S. Germani.

ALias in Causa jurisdictionis, quæ inter dilectos filios Abbatem, & Monachos Monasterii Montis Casini Ordinis S. Benedicti ex una, & dilectos, etiam filios Capitulum, & Canonicos Collegiatæ Ecclesiæ S. Germani ex altera Partibus pendebat indecisa, emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, vlt. In Causa Montis Casini jurisdictionis verten. inter P. Abbatem, Monachos Montis Casini ex una, & Capitulum, & Canonicos Collegiatæ S. Germani partibus ex altera de, & super dubiis, & controversiis per hanc Sac. Congregationem Emorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, Partibus hinc inde in facto, & Jure informantibus sub die 12. Martii 1676. referente Emo Castaldo remissis ad Sacrum Auditorium Rotæ pro ejus voto. Eadem Sacra Congregatio visis tribus Decisionibus per Sacram Rotam utraque Parte informante coram R.P.D. Albergato editis sub diebus 30. Aprilis 1677., 14. Aprilis 1679., & 27. Januarii 1681., visoque ejusdem Sacræ Rotæ voto registrato in calce ultimæ Decisionis emanatæ omnibus Auditoribus votantibus, reque mature discussa, necnon pluries citato, & intimato Procuratore Capituli, & Canonicorum S. Germani, referente Eminentiss. Casanate in locum Eminentissimi Castaldi absentis subrogato, censuit, & declaravit, Ecclesiam Collegiatam S. Germani esse subjectam Ecclesiæ Abbatiali Montis Casini, eidemque Ecclesiæ S. Germani, illiusque Capitulo, & Canonicis super præmissis Dubiis, & controversiis imponendum fore, & esse perpetuum silentium, prout præsentis Decreti vigore imponit. Romæ 14. Novem. 1681. G. Cardinalis Carpineus. B. Panciaticus Secretarius.

Decretum d. Congregationis.

Preces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Casinen. d. Ordinis nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri plurimum desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumdumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pis. die XXII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

CLXXX.

Erigitur Collegium studiorum in Monasterio S. Pauli extra mœnia Urbis Monachorum Casinen., & pro eo leges nonnullæ conduntur. Dat. 22. Mar. 1687. An. 11.

Constitutiones eorum Monachorum extant Const. ed. 1680., Novem. 22., P. 5., & quoddam Statutum pro Dieta intermedia Innoc. XII. Constit. ed. 1791., Jul. 28., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabili divinæ sapientiæ, atque bonitatis arcano Catholicæ Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus præsidentes, Sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine, mentes luce veritatis illustrantur in Ordinibus, & Congregationibus Regularibus, præsertim sub suavi Monasticæ vitæ jugo Deo famulantibus, uberesque bonorum operum fructus adjuvante Domino proferre jugiter satagentibus libenter excitamus, & promovemus, ac Pastoralis Officii Nostri partes peculiari desuper charitate interponimus, sicut rerum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & Catholicæ Fidei Incrementum, & præsidium, ac ipsorum Ordinum, Congregationis decus, & utilitatem, animarumque salutem in Domino expedire arbitramur. Exordium.

Commendatur d. Collegium.

§. 1. Considerantes itaque quantum decoris, & utilitatis Congregationi Cassinensi Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, cujus egregia constant in Ecclesiam Dei merita, sit perventurum, si in Monasterio S. Pauli prope, & extra mœnia hujus Almæ Urbis nostræ, ejusdem Congregationis Collegium studiosorum, in quo Monachi ipsius Congregationis Philosophiæ, & Sac. Theologiæ, vel Canonum studiis sedulo navent operam, opportunis rationibus instituatur, jamque provida Superiorum Monasterii, seu Congregationis hujusmodi industria, de iis, quæ ad ejusmodi Collegii, ejusque Collegialium, & Lectorum sustentationem, & manutentionem necessaria sunt, sufficienter provisum reperiri: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine,

Erectio Collegii in Monasterio S. Pauli, & in ædibus S. Callisti.

dine, in præfato Monasterio S. Pauli, & respective in ædibus S. Calisti de eadem Urbe, ubi Monachi d. Monasterii æstivo tempore degere solent, unum Collegium studiosorum, in quo decem saltem Monachi professi d. Congregationis Cassinensis Theologiæ Scholasticæ, & Sacrorum Canonum studiis sub idoneis Lectoribus, seu Magistris operam navare, & in illis institui, atque sedulo instrui debeant, tenore præsentium, sine cujusquam præjudicio in perpetuum erigimus, & instituimus.

De Lectoribus.

§.2. Statuentes, & Apostolica auctoritate decernentes, & ordinantes, ut Lectores, seu Magistri in novo Collegio sic erecto, & instituto scientias edocturi, ex ordine saltem Decanorum dictæ Congregationis Cassinen. seligantur, iique ad id muneris idonei censeantur, qui optimis moribus, vitæque integritate præcipue fulgere noscentur, quique per integrum septennium in aliis Monasteriorum ejusdem Congregationis Scholis, aut in Universitatibus studiorum generalium Philosophiam, & Scholasticam Theologiam publice professi fuerint. Ne autem illorum electionem, ulla prorsus terrena affectio contaminet, iidem Lectores, seu Magistri in Capitulo Generali præfatæ Congregationis Cassinensis, a cunctis Diffinitoribus per secreta suffragia eligantur, præstito prius juramento eos eligendi, quos doctiores, aptiores, & præstantiores esse pro sua quisque conscientia in Domino judicaverit. Ipsi vero Lectores, seu Magistri hac forma electi, in Theologiæ Scholasticæ cursu eas scientias, & scripto, & voce discipulos doceant, quæ S. Anselmi Cantauriensis Archiepiscopi, ex S. Benedicti Ordine assumpti, doctrinæ adamussim cohæreant, sub depositionis, & privationis muneris, aliisque pœnis, si secus egerint Superiorum arbitrio infligendis.

De Studentibus.

§.3. Porro Scholasticorum, sive studiosorum Collegii hujusmodi numerus omni tempore minor denario non sit, quorum tres tantum, & non plures ex d. Monasterii S. Pauli Professis, & reliqui septem ex septem ejusdem Congregationis Provinciis assumantur; ita scilicet, ut Provinciarum quælibet, discipulum unum ad idem Collegium, tertio quoque anno mittendi facultatem habeat: qua in re ea lex inviolate servetur, ut Monasterium, ejusque Provinciæ majori Professorum numero gaudens, primum Scholasticum, primo triennio ad Collegium hujusmodi mittat, quo elapso, secundi Monasterii Alumnus subrogetur, & sic de aliis successive. Quod si in Monasterio S. Pauli, sive in alio cujusvis Provinciæ hujusmodi respective Monachi ad prædictas facultates addiscendas idonei non reperiantur, eo aliis ejusdem, vel vicinarum Provinciarum numerosioribus Monasteriis ad Collegium ipsum loco illorum evocentur.

De Examinatoribus.

§.4. Nemo autem ad dictum Collegium admittatur, quem morum probitas, & regularis disciplinæ studium non commendet, & qui toti Philosophiæ, ac tribus duobus, vel saltem Scholasticæ Theologiæ tractatibus in aliis prædictæ Congregationis Gymnasiis sedulo non vacaverint, ab ipso Collegio arceantur. Ac propterea a Diffinitoribus ejusdem Congregationis in Capitulo Generali tres docti, præstantes, & zelo præditi Examinatores in unaquaque Provincia instituantur qui publico consulturi bono, Scholasticos diligenter interrogent, & propositis eis Theologicis, atque Philosophicis argumentis, serio, & non ad speciem examinent, deque eorumdem aptitudine, doctrina, & ingenio, præstito juramento in scriptis fidem faciant. Postquam vero sic examinati ad Urbem pervenerint, ab Abbate Monasterii S. Pauli, ac Procuratore Generali Congregationis, & Lectore Collegii hujusmodi pro tempore existentibus denuo interrogentur, & iterato subdantur examini, ac idonei reperti approbentur, excipiantur, & Collegii præmio adscripto declarentur, inhabiles vero inventi, præmissa ad Præsidem dictæ Congregationis de eorum insufficientia in scriptis attestatione jurata, cum ejusdem Præsidis consensu, ad professionis suæ, sive ad alia remittantur, & in Examinatores, qui muneri suo defuerint, tanquam in periurii reos, graviter in proximis comitiis animadvertatur. Quapropter ad Abbatiam Sancti Pauli regendam, ac ad Procuratoriæ Generalis officium ii promoveantur, qui imposito sibi muneri satisfaciant, Visitatores autem dictæ Congregationis in actu visitationis d. Monasterii S. Pauli, præfatum Collegium visitent, ac de vita, & moribus Scholasticorum diligenter inquirant, & una simul cum prædictis Abbate Monasterii S. Pauli, & Procuratore Generali, eosdem scholastice examinent, & quos pravis moribus inquinatos, aut scientiis operam non dedisse cognoverint, præhabito Præsidis consensu, extra Collegium eliminent, & ab Urbe abigant, eorumque dimissionem eidem Præsidi, sine mora significent, qui ad præscriptum præsentium Literarum alios Scholasticos ejectorum loco substituendos curabit, ut omni tempore præfixus denarius numerus integer in Collegio hujusmodi perseveret.

§.5. Porro nulli Lectori ultra sexennium, nullique studentium ultra triennium in dicto Collegio liceat permanere, sed his temporum spatiis respective evolutis, novi Lectores, novique Scholastici antiquioribus subrogentur, incipiendo a proxime futuro Capitulo Generali dictæ Congregationis, quod tertia Dominica, post Pascha Resurrectionis Dominicæ currentis Anni 1687. celebrabitur. Lectores autem, & Scholastici legitime electi, ante præfixum tempus a Collegio prædicto non amoveantur, nisi intervenientibus veris, justis, atque gravioribus causis, quas Abbas Monasterii Sancti Pauli, & Procurator Generalis prædicti pro tempore existentes, tanquam Sedis Apostolicæ delegati cognoverint, & probaverint, & de quibus præmisso in scriptis juramento Præsidem dictæ Congregationis certiorem faciant, qui cum Visitatorum Provinciæ Romanæ, Abbatis Monasterii Sancti Pauli, & Procuratoris Generalis præfatorum, vel majoris partis eorum consensu, amovendos amoveant, aliosque in amotorum locum, servato quoad Scholasticos Monasteriorum ordine supradicto, ac præmisso semper duplici eorumdem examine, sicut præmittitur statuto, in Collegium juducant. Quod si contingat Lectores intermedio tempore justis, & gravioribus id exigentibus causis amoveri, & Collegio privari, Præses cum supradictorum, vel majoris partis eorumdem consensu, de aliis Lectoribus provideat, usque ad futuram Dietam, si proxime fuerit celebranda, in qua nova Lectorum hujusmodi electio, vel confirmetur, vel reprobetur, donec in Capitulo Generali Con-

De amotione Lectorũ, & Studentiũ.

gregationis præfatæ, tunc proxime futuro, a Diffinitoribus, præstito prius Juramento, ut supra per secreta suffragia ea omnia, quæ interea gesta fuerint, confirmentur, vel recidantur. Eodemque modo pariter, ac lege in casu mortis, vel diutinæ ægritudinis, sive Lectorum, sive Scholasticorum incidentibus Collegii necessitatibus usque ad Dietam, sive Capitulum Generale pro interim consulatur.

De regulari disciplina, & exercitationibus Theologicis.

§.6. Scholastici autem prædicti omnes, & singuli adinstar reliquorum Monachorum in præfato Monasterio Sancti Pauli degentium regulari observantiæ incumbant, mentali orationi, certis horis per Constitutiones statutis omnino vacare satagant. Chorum non omittant, Missarum oneribus, qui Sacerdotio initiati fuerint, satisfaciant, cæterasque monasticas Leges inviolate custodiant, ut tamen omni distractione semota scientiis adipiscendis insistere valeant, eos aliis occupationibus, & præsertim œconomicis curis nemo audeat implicare. Ipsi quoque Scholastici, dum in præfato Monasterio Sancti Pauli commorabuntur, præter quotidianas lectiones, & repetitiones, singulis ebdomadis, semel per ordinem theses disputandas proponant, atque adversus arguentes ea, qua Monachos Ordinis Sancti Benedicti decet modestia, & religiositate defendant,& objecta dissolvant. Quibus literariis exercitationibus, Abbas Monasterii Sancti Pauli omnino, totusque ejusdem Monasterii Conventus semper intersint; quocirca, ut hujuscemodi Scholasticæ concertationes studentium profectum juvent, & non ad inanem pompam excitentur, dictus Abbas hyemali tempore in præfato Monasterio habitet, ut ejus præsentia, auctoritate, & vigilantia regularis observantia non tepescat, & Scholasticorum studia ad scientiarum amorem inflammentur. Dum vero Sancti Callisti ædes prædictas incolent, consuetas lectiones, & repetiones neutiquam intermittant, & insuper sigillatim theses in utraque facultate typis impressas publice tueantur, quæ omnia, ut alacrius, facilius, & commodius exequi valeant, tum Lectores, tum Scholastici ab accessu ad Monasterium Sancti Pauli, festivis diebus exceptis eximantur, prædicti vero Abbates, & Procurator Generalis, eosdem Lectores peculiari beneficentia, & specialibus charitatis Officiis prosequantur, ipsique Lectores sexennio in præfato Collegio laudabiliter expleto, a Religione debitis honoribus decorentur.

De victu, & vestitu, aliisque necessariis.

§.7. Cæterum Magistris, & Scholasticis prædictis omnibus, & singulis victus, & vestitus, medicinalia, & alia ad vitam necessaria Monachorum Cassinensium more, & dicti Monasterii Sancti Pauli consuetudine servatis, ab eodem Monasterio cum omni benignitate præbeantur. ut autem Monasterium ipsum horum causa nulli subjaceat incommodo, nec magis gravetur, cum de præsenti Lector, & sex Scholastici ab eodem ex suis proventibus substentetur; pro alio Lectore, aliisque Scholasticis addendis usque ad præscriptum numerum denarium, Procurator Generalis dictæ Congregationis, eidem Monasterio, cum effectu, sine mora singulis annis persolvat scuta sexcenta monetæ, quæ cum dicta Congregatio interusuria debiti sexaginta millium quo in Monte novennali nuncupato obstringebatur diminui, & ad minorem quantitatem reduci nuper obtinuerit, ex ea summa, quæ per diminutionem, sive reductionem hujusmodi facta est compendii, præstanda erunt, cui solutioni, si ullus Procurator Generalis pro tempore existens satisfacere neglexerit, vel temere renuerit ipso facto, seclusa omni excusatione, nulloque favente colore, officio, dignitate Abbatiali, ac voce activa, & passiva in perpetuum privatus intelligatur, statimque a Præside dictæ Congregationis ab officio, gradu, & dignitate depositus, & privatus declaretur, potestate ad eosdem gradus, & dignitates iterum illum assumendi, vel rehabilitandi (Sede Apostolica inconsulta) cunctis penitus interdicta: quod si Præses negligentiæ, vel conniventiæ in his exequendis reus extiterit, in easdem pœnas se ipso facto noverit incurrisse. Pecuniæ vero in accessu ad Collegium, & recessu ab illo, ac in Conclusionibus quolibet anno imprimendis, expendendæ a Monasteriis professionis eorum Lectorum, & Scholasticorum respective subministrentur.

De Supranumerariis.

§.8. Liceat autem Abbatibus, & aliis præfatæ Congregationis Cassinensis Monasteria respective regentibus, necnon aliis Abbatibus, vel Superioribus aliarum Congregationum, Monachorum nigrorum tantum sub S. Benedicti Regula militantium, supra præscriptum decem Scholarium numerum,præhabito in scriptis Præsidis dictæ Congregationis Cassinensis, ac Abbatis Monasterii Sancti Pauli, & Procuratoris Generalis præfatorum consensu, alios Monachos Monasteriorum quibus præsint, Alumnos ad Collegium prædictum mittere, persoluta quotannis dicto Monasterio Sancti Pauli, pro eorumdem sustentatione, aliisque necessariis convenienti pecuniæ summa, qui supra numerum mittendi, easdem Collegii leges, statuta, & consuetudines, quibus cæteri Scholastici obnoxii sunt, servare omnino teneantur.

De prædictorum omnium executione.

§.9. Quia vero ad præmissa omnia prorsus exequenda potissimum obstringuntur, & valde conferre possunt ipsimet Religionis Superiores, idcirco statuimus pariter, & ordinamus, ut in quolibet memoratæ Congregationis Cassinensis Capitulo Generali, post Diffinitorum electionem, prima die, posthabito omni alio qnantumvis graviori negotio, Diffinitores ipsi diligenter, & serio inquirant, an de iis, quæ in præsentibus literis continentur aliquid omissum, innovatum, aut a quoquam fuerit in contrarium, seu aliter dispositum, quod si hæc omnia, & singula non ad unguem servata, & his nostris Apostolicis jussionibus non plene obtemperatum animadverterint, statim emendanda emendent, & corrigenda corrigant, ac omnia ad formam earumdem præsentium literarum in integrum restituant, & a transgressoribus, violatoribus, & negligentibus pro culparum gravitate pœnas sumant. Si autem Diffinitores prædicti in præmissis exequendis desides, remissique exstiterint omnia Capituli Generalis acta, promotiones, electiones, provisiones, designationes, & Decreta ipso facto nulla, inania, & invalida fore, harum serie decernimus, & declaramus, & præterea Abbas Monasterii Sancti Pauli, Procurator Generalis pro tempore existentes prædicti, in earumdem literarum nostrarum omnimodam executionem minime intendentes, in pœnas privationis gradus, dignitatis, & officiorum, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto se incurrisse noverint, super quibus, nonnisi a Sede Apostolica

stolica præfata dispensari possit. Denique ut nemo præmissorum ignorantiam valeat allegare, dilecto filio Andreæ Deodato a Neapoli per præsentes committimus, & mandamus, ut easdem præsentes literas omni cura, & solicitudine, dilectis pariter filiis Præsidi, Visitatoribus, omnibusque Abbatibus præfatæ Congregationis Cassinensis notificare procuret, ipseque Andreas Deodatus, qui de præsenti Procurator Generalis ejusdem Congregationis existit, præmissorum omnium, & singulorum executioni accurate, atque diligenter invigilet, ac de omnibus Nos & hanc Sanctam Sedem quamprimum reddat certiores.

Clausulæ. §.10. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Monachi Congregationis Cassinensis, & Monasterii Sancti Pauli præfatorum, aliive quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit felicis recordationis Pauli Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Congregationis Cassinensis, & Monasterii Sancti Pauli præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stylis, usibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis etiam Congregationi, & Monasterio præfatis, illorumque Superioribus, & aliis personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & quantiscumque vicibus, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXII. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXXXI.

Erigitur in Congregationem Confraternitas Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, ejus novæ Constitutiones confirmantur, & privilegia, exemptiones, ac Indulgentiæ ei conceduntur. Dat. 26. Mar. 1687. An. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam præsidentes, ad ea per quæ pietatis, & Christianæ charitatis opera ubique locorum præsertim ad Infirmorum, & Convalescentium subventionem, & utilitatem provide, prudenterque ordinantur propensis studiis intendimus, & Christifidelium in id ipsum laudabiliter, & fructuose incumbentium Confraternitatibus in visceribus paternæ gerentes charitatis, felici illarum statui, & prosperæ in via man-

mandatorum Domini directioni, libenter providemus, illasque, & personas in eis Domino famulantes opportunis favoribus, & gratiis prosequimur, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus mature consideratis, ad Dei Omnipotentis gloriam, & animarum salutem, ac piorum operum incrementum, Populique Christiani ædificationem, & consolationem specialem conspicimus in Domino salubriter expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Rodericus a Cruce Procurator Generalis Confraternitatis Confratrum Bethlemitarum nuncupatorum in Hospitalibus Pauperum Convalescentium in Indiis Occidentalibus canonice (ut asseritur) erectæ, quod dicta Confraternitas in eisdem Indiis initium habuit, a quondam Petro Betancur a Sancto Josepho, qui primam Domum, & Hospitale ipsius Confraternitatis in Civitate Guatimalæ pro Pauperum Convalescentium cura, aliisve pietatis, & Christianæ charitatis operibus anno 1653. ædificare cœpit, subinde cum aliud simile Hospitale anno 1671. in Civitate Liman. fundatum fuisset, Constitutiones pro præfatæ Confraternitatis gubernio juxta tunc existentem illius statum factæ anno 1674. per Sedem Apostolicam confirmatæ fuerunt. Porro aucto ejusmodi Hospitalium numero, usque ad undecim, & in promptu existente multorum aliorum fundatione, pro felici, prosperoque ejusdem Confraternitatis regimine, & gubernio formatæ fuerunt novæ Constitutiones, præsenti illius statui convenientes, tenoris, qui sequitur videlicet.

Ortus, & progressus dictæ Confraternitatis.

Caput Primum.

De Confraternitatis Instituto.

§.1. Finis societatis est strenue admodum incumbere in exercitium operum charitatis, & misericordiæ, tam spiritualium, quam corporalium erga omne genus personarum, præsertim erga Ægros convalescentes, procurando quam maxime Animarum tum propriarum, tum proximorum nostrorum salutem per omnium virtutum usum, & vitæ probatæ exemplar, adeout hi, qui ad nostra Hospitalia venerint corporis salutem recuperaturi in Animæ quoque salute egrediantur meliores effecti.

§.2. Omnes subditi esse debent Præfecto Generali, & in humili subjectione suis Superioribus peculiaribus.

Caput Secundum.

De Recipiendis ad Confraternitatem.

§.1. Quia multitudo confusionem parere solet, ac etiam relaxationem, conveniens erit, ut non adsit in nostris Hospitalibus major Fratrum numerus, quam quos exiget necessitas, non erit tamen duodenario inferior, & si opus erit numerum augere, fieri poterit, id de licentia Præfecti Generalis, & Assistentium Generalium.

§.2. Omnes, qui apti fuerint Medicinæ, & Chirurgiæ artibus, illas addiscent ex Præfecti Generalis, & Assistentium permissione.

§.3. Admittendi ætate, & viribus pollere debent ad ministeria, quibus initiantur, convenientibus, ab omni originis, & infamiæ labe, imo & ejus suspicione immunes, cœlibes, corpore sani, nec ullo modo ære alieno, aut aliis oneribus gravati, quæ molestiæ, seu impedimenti esse possint, nec qui ullius Religionis, seu Congregationis habitum habuerint.

§.4. Peractis probationibus, & experimentis etiam spiritus, quo ducuntur, prout convenire visum fuerit, cum fuerint ex sententia Fratris Præfecti, & Assistentium approbati, & in habitu sæculari manserint per aliquot septimanas, humilibus Domus exercitiis se applicando, hoc tempore Generalem omnium suorum peccatorum facient confessionem, ac quas profiteri debent regulis instruentur, adimpletisque istis obligationibus, completo decimo sexto ætatis anno habitum eis dabit Frater Præfectus de Præfecti Generalis, seu illius, qui, ut infra dicetur, vices tenebit ejusdem Præfecti Generalis, & Assistentium licentia, ac elapso probationis, & Novitiatus anno, ac de ejusdem Præfecti Generalis, seu Tenentis ejus vices, & Assistentium licentia, dummodo Professionem emissuri sciant legere, & scribere, & non alias professionem emittent in manibus Fratris Præfecti vota Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis, ac Hospitalitatis vovendo, cujus posterioris voti obligatio extendatur ad inserviendum Pauperibus infirmis, etiamsi sint Infideles, & aliqua contagiosa ægritudine affecti, & successive fiet aliud votum perseverandi perpetuo in nostra societate Bethlemitica, Infirmisque serviendi.

§.5. Adesse debet unus Novitiorum Magister nominatus a Præfecto Generali, & Assistentibus in Hospitalibus, quæ pro Novitiatu destinabunt ipse Præfectus Generalis, & Assistentes, in id accurate incumbendo, ut Magister sit ex insignioribus virtute, & prudentia, & qui saltem semel Præfectus fuerit alicujus ex nostris Hospitalibus, & casu quo idem Novitiorum Magister modo, & forma, de qua supra destinatus decedat, vel alio impedimento detineatur, præelegi in casu impedimenti provisionaliter debeat a Præfecto Domus, in qua contingat tale impedimentum alias sufficienti doctrina, & moribus præditus; in casu vero obitus præfigi debeat alius ab eodem Præfecto Domus, qui hujusmodi munus exerceat, donec sequatur approbatio Præfecti Generalis, & Assistentium, eaque sequuta evadat verus Magister Novitiorum, alias subintrabit ille, quem Præfectus Generalis, & Assistentes nominare censuerint in Magistrum Novitiorum.

§.6. Inquisitiones de admittendo fient coram Fratre Præfecto cum ejus Secretario, Assistente etiam Novitiorum Magistro.

§.7. Non potest admitti in Societatem ullus qui sit in Ordine Sacro constitutus, nec Cappellani, nec ullo alio titulo, neque ullus Frater ex hucusque admissis, & in posterum admittendis ordinari, quia statui Sacerdotali non conveniunt manualia ministeria, in quibus exercere se debent Fratres; Et si quis ordinem susceperit ipso susceptionis facto remaneat exclusus, & Societatis habitu privatus, ac a votis absolutus, nec in Domo stare possit, etiamsi sit in alio habitu. Iis vero, qui jam reperiuntur in Ordine Sacerdotali permittatur in Societate permanere, præsensque dispositio respiciat tantum futurum, non obstantibus dispositis in contrarium in veteribus Constitutionibus a Sancta Sede confirmatis.

Caput

Caput Tertium.

De Habitu interiori, ac exteriori, ac Cubiculis.

§.1. Habitus uniformis esse debet in omnibus Fratribus, isque ex quo appareat interna humilitas, & rerum mundanarum contemptus, & sit symbolum, quo vere pauperes, & poenitentes esse dignoscantur.

§.2. Habitus exterior erit ex panno rudi, & coloris, ut dicunt *buriel*, nimirum ex lana quæ dicitur de *Sumonte leucophæa*, forma sit adinstar Togæ talaris, cingulo corei nigri ad duorum digitorum latitudinem restrictæ, cucullus una tertia, ut ajunt, altus extremitate in aliquod acumen desinente, & dicta Toga quatuordecim palmos habeat in circuitu, & unam tertiam in manica, clamys ejusdem generis, duabus tertiis brevior Toga, pileus leucophæus ex lana rudi, & cum limbo grandi circuitus decem digitorum subtus corio tenui nigro inducto, & cum duobus funiculis pendulis, nudis Tibiis, & pedibus cum solis crepidis, quas Vulgo nominant Ramplonas, rudibus, & crassis, ac latis soleis, adeout habitus paupertati, & ruditati respondeant, super latus sinistrum Chlamydis gestabitur in lamina ad instar scuti depicta Jesu Christi Summi boni nostri Nativitas.

§.3. Vestis interior convenire debet in paupertate cum exteriori quæsito in illa nitore, qui optime potest convenire cum paupertate, idcirco nemini concedatur induere lineum indussium nisi in gravi necessitate, qua qui urgebuntur, illud ferre poterunt, quo duraverit infirmitas cum Fratris Præfecti licentia: Licitum erit gestare Tunicam multitiam rudem, & panniculos stupeos nec ulli concedatur radere, nec tondere barbam quantum ad illam, quæ solita est Eremitis conformabitur.

§.4. Debent omnes unico vestitu contenti esse, & quia necesse erit illum mutare, erit in Hospitali locus pro Pannaria designatus omni genere Vestituum, quibus Fratres nostri indigere possunt instructus, quibus cum charitate, & diligentia illis providebitur singulis quindecim diebus, aut etiam ante si opus fuerit.

§.5. Exteriori vestitus paupertati consonare debet interior Cubiculorum, seu Cellarum paupertas, in his permitti non debent laminæ, nec arculæ, nec alia supellex exquisita, & superflua, neque profani ornatus, qui summam dedeceant paupertatem, quam observare debent nostri Fratres, & ad evitandum quantum fieri potest, ne illa imminuatur, Præfectus Generalis, Assistentes, & Præfecti id satagent, ut eorum cubicula exemplo sint, quo alii addiscant humilitatem, & paupertatem, quas debent in suis observare; & ut illa facilius recognoscere possit Superior, carebunt clavibus, & seris Januæ: adeo ut lectus ex ligno cum duabus dumtaxat lodicibus, quæ illum cooperiant: Unum pulvinar panneum: Una Crux ex ligno rudi: Aquæ lustralis vasculum: Scabellum, & mensula cum capsula absque clavi, ubi asserventur poenitentiæ Instrumenta: Liber de contemptu Mundi, aut alius spiritualis: Et quia incongruum foret, ut qui veniunt omnibus inservire; haberent qui eis inservirent, nemo poterit famulum habere peculiariter.

§.6. Poterunt admitti in Donatos horum aliqui, qui ex quopiam justo impedimento excludantur, ne sint Fratres cucullati, qui nostrum habitum induent absque cucullo, & poterit Præfectus Generalis una cum Assistentibus permittere, seu licentiam concedere, ut ipsorum aliqui profiteantur eadem vota, quæ profiteri debent Fratres ut majus meritum, & perseverantiam hoc modo possint obtinere.

Caput Quartum.

De Exercitiis Spiritualibus cujuslibet diei.

§. 1. Habebunt Fratres quotidie horam unam Orationis mentalis a quinta ad sextam matutinam, convenientes omnes ad Campanæ sonum cum Fratre Præfecto, cum quo protinus post orationem ibunt omnes ad verrendum, vasa promendum, & valetudinaria poliendum, & finitis istis exercitiis audient Missam ad arbitrium Fratris Præfecti. Diebus Jovis, & Dominicis cujuslibet Hæbdomadæ Sacram Eucharistiam sument omnes Fratres in communi, & si inter Hebdomadam accidit aliqua solemnis festivitas, poterit communio anteverti, seu postponi feriæ quintæ, illam ad festivitatem transferendo.

§.2. Hora secunda pomeridiana omnes in Ecclesia congregati recitabunt Stationem SSmi Sacramenti, & post ejus venerationem legetur unum Capitulum ex Libro, cui titulus Contemptus Mundi, & deinde omnes ordinate procedent, Psalmum Miserere, recitantes usque ad valetudinarium principale, & hoc finito partitim ad alia divertent ad verrendum, & sternendum lectos Infirmorum, & Convalescentium.

§.3. Hora quarta cum dimidia post meridiem recitabitur Corona B. Virginis Dominæ Nostræ Septem Misteriorum, & finietur cum examine conscientiæ quadranti horæ duraturo, & advesperascente die dato ad orationes campanæ signo, habebitur una hora orationis mentalis, ad quam puncta dabit Frater Præfectus ex uno librorum, qui de hac agunt materia, & sunt P.Frater Ludovicus Granatensis, P.Thomas de Villacastin, Falconius, aut alii, finemque imponent actu contritionis.

§.4. Duodecima nocturna surgent omnes (exceptis illis, qui Superioris judicio legitime fuerint impediti), & simul in Ecclesia recitabunt Coronam B. Mariæ Virginis cum Orationibus approbatis de Imitatione Passionis Jesu Christi, prout sunt in Diurno tenoris sequentis videlicet.

O Domine Jesu Christe, adoro te in Cruce pendentem, & coronam spineam in capite portantem: deprecor te, ut me tua Crux liberet ab Angelo percutiente. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe adoro te in Cruce vulneratum, felle, & aceto potatum: deprecor te, ut vulnera tua sint in remedium Animæ meæ. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe propter illam amaritudinem, quam pro me miserrimo sustinuisti in Cruce: maxime in illa hora, quando Anima tua egressa est de benedicto corpore tuo: deprecor te, miserere Animæ meæ in egressu suo, & perduc eam in vitam æternam. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Do-

O Domine Jesu Christe adoro te descendentem ad Inferos, & liberantem Captivos: deprecor te ne permittas me illuc introire. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe, adoro te resurgentem a mortuis, ascendentem ad Cælos, sedentemque ad dexteram Patris: deprecor te,ut illuc te sequi, & tibi præsentari merear. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe, Pastor bone, justos conserva, Peccatores justifica, omnibus fidelibus miserere, & propitius esto mihi maximo Peccatori. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

O Domine Jesu Christe, adoro te in Sepulchro positum, mirrha, & aromatibus conditum; deprecor te, ut tua mors sit vita mea. Amen.

Pater noster, Ave Maria.

Et dilatatis ad Crucis formam brachiis recitabitur Statio SS. Sacramenti, & in Vesperis festivitatum D. N. J. Christi, & B.M. Virginis, Sanctorum Apostolorum, & Sancti Dominici, ac S.Francisci, omnium Sanctorum, S.Josephi, S.Michaelis Archangeli, S.Gabrielis, & S.Teresiæ a Jesu recitabunt integrum Rosarium quindecim Mysteriorum, & dilatatis in Crucem brachiis, supradictam Stationem, & quoties recitabunt d. quindena Mysteria a relatis Passionis Orationibus supersedebitur.

Caput Quintum.

Exercitia Spiritualia cujuslibet Hebdomadæ.

§.1. Ter in hebdmomada, nempe feria secunda,quarta,& sexta habebitur disciplina Communitatis in Ecclesia, idque fieri poterit post orationem mentalem nocturnam: habebitur toto tempore, quo recitabuntur Psalmi Miserere, & De profundis, adjunctoque actu contritionis signum dabit Superior, & cessabit disciplina.

§.2. Capellanus nominatus pro administratione Sacramentorum singulis quindecim diebus hora septima cum dimidia nocturna habebit ad Fratres concionem, vel sermonem spiritualem, & quando id fiet, media hora anticipabitur Corona, & Oratio, ne desit tempus pro conscientiæ examine.

§.3. Omnes Fratres debent jejunare juxta formam S. Matris Ecclesiæ, & feria sexta Parasceve dumtaxat pane, & aqua jejunabunt.

§.4. Omnes pedibus debent incedere in locis habitatis, sed per itinera, dum longinqua fuerint, equitare poterunt, illisque de necessariis ad ea prosequenda semper providebitur.

§.5. Attento, quod efficacissimum ad observantiam Regularem, pacemque Animæ interiorem conservandam medium est secessus, omnes nostri Fratres districtissime evitabunt egressus e Domo, & Sæcularium visitationes in vana officia, temporisque jacturam tendentes, & ita nemo licentiam petet pro hujusmodi egressibus, & visitationibus, etiam Parentum proximiorum, præterquam in casu necessitatis, aut gravis infirmitatis ad Præfecti arbitrium, aut quando ipse eos mittet pro re divini servitii, proximi subventione, vel Hospitalis utilitate.

§.6. Hospitalia, & Fratres debent sustentari ex eleemosynis, & si temporis processu compertum fuerit expedire alicubi redditúum admissionem, ob eleemosynarum defectum, & devotionis imminutionem admitti poterunt ex Præfecti Generalis, & Assistentium licentia.

§.7. Quando Fratres ex aliquo itinere extra Civitatem redibunt, cum ipsis dispensabitur, ut non assistant exercitiis domesticis, & spiritualibus per triduum, & non ulterius: Porro si iter longinquum fuerit, aut ultramarinum, (prout plerumque contingit in Indiis) novem dierum erit hujusmodi dispensatio, quo a fatigatione subleventur, prout bene ordinata charitas requirit, & ut hoc melius, & majori allevatione facere possint, id temporis dabuntur ipsis indusium, lectusque cum culcitra, & linteis cubilibus. Et infirmarius, aut alius ejus loco curam habebit illis ea prima nocte pedes abluendi, illosque excipiet in Hospitio, quod ad hunc effectum nostris in Domibus, & Hospitalibus debebit esse apparatum.

§.8. Omnes Fratres, qui iter facient; aut Civitate egredientur singulis diebus, ea, qua poterunt hora, etiamsi tripartitim hoc fiat, recitabunt integrum quindecim Mysteriorum Rosarium, ac unam SS.Sacramenti Stationem. Et Superiori curæ erit id muneris eis in memoriam adducere tempore discessus, & hoc aliis spiritualibus exercitiis æquivalebit, nec poterit quis mitti, nec Domo egredi solus, sed semper associatus, & quando ad iter faciendum egredientur, & quando ipsis eundum erit per Civitatem, ut ita respectus habeatur decentiæ, qua nostros Fratres decet incedere, & aliis inconvenientibus, quæ ex contrario notorie resultat, obvietur.

Caput Sextum.

Exercitia charitatis erga Pauperes Infirmos.

§.1. Cum principale Fratrum Institutum sit Pauperibus infirmis inservire, omnibus persuasum esse debet, id præcipue illis incumbere, ut tam Sancto exercitio sint addicti, nec in nullo alio majus obsequium Domino nostro præstituros, ministerio, quam hoc humilitatis, & charitatis ob ejus am orem illud exercendo erga Pauperes indigentes, & rebus necessariis destitutos.

§.2. Ad hujus obligationis satisfactionem, in promptu quamprimum certiores facti fuerint se conferent ad illos asportandos in Sella gestatoria (quæ ad hoc erit præparata) usque ab Hospitalibus, & Domibus, ubi eorum fuit habita curatio ad nostrum Hospitale, ubi curatio eis adhibenda, aut convalescere debent, nec alienis humeris fidant onus, quod suismet Deus imposuit.

§.3. Non debet excludi ab Hospitalibus nostris ullum genus personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnis Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles, exceptis Mulieribus, quæ nullo titulo poterunt ingredi ad curandum, nec ad invisendum Pauperes intra Clausuram nostrorum Hospitalium.

§.4. Habeat Infirmarius apparatos lectos, ubi recumbant ægri postquam eis pedes, si opus fuerit, abluti fuerint, & aliqua eis refectione subventum, & prima erit solicitudo eos disponere, ut peccata confiteantur, id permittente ægritudinis qualitate.

§.5. As-

§.5. Assistet cum majori, & aliis Infirmariis Frater Præfectus, duabus vicibus, quibus medicus debet ægros invisere, & in scriptis rediget quidquid iste ordinaverit, idemque faciet major Infirmarius, & horis congruis Præfectus inquiret ab ægrotis, an major Infirmarius executus sit quidquid Medicus dispositum reliquit, & si quem compererit defectum, remedium protinus conferet, & convenientem ejus culpæ pœnitentiam majori Infirmario.

Caput Septimum.

Quid observari debeat in Valetudinariis erga Ægrotos Convalescentes, insanabiles, Peregrinos, & Pauperes.

§.1. Ut Ægroti, & Convalescentes servitia habeant, & refocillationem omni cum cura, & opportunitate, aderit Frater Infirmarius major, a Præfecto Generali, & Asistentibus deputatus, cui incumbet Valetudinariis præesse, & cui reliqui alii Infirmarii Hebdomadarii debent obedire in rebus ad ejus munus pertinentibus, & debet procurari, ut is qui hoc fungetur munere placidus sit, & charitatis plenus, qui sciat tolerare absque sui immoderatione Ægrotos, & eos emendare absque afflictione illorum.

§.2. Extabunt diversa Valetudinaria separata ab Hispanis pro Indis, Mauris, & aliis Gentibus, & hæc, & illa procurabitur, ut sint ab officiis disjuncta ad Ægrotorum molestiam evitandam.

§.3. Peculiarem curam adhibeat Infirmarius major, ut Valetudinaria semper sint nitida, & accommodata, lectique bene strati, istorum supellectilem, quolibet Sabbato variando, aut etiam anticipate, si quibus opus fuerit, & ut hoc facilius fiat, convenient omnes Fratres quotidie hora destinata secunda pomeridiana, & post Stationis Sanctissimi Sacramenti peractam recitationem.

§.4. Magnopere satagat, ut modus agendi Convalescentium, & aliorum Pauperum Christianus sit, & modestus, ut nemo juret, vel vitium habeat scandali, & si quis licentiosus fuerit eum charitate semel, ac iterum corrigat, & si id satis non fuerit, reddat rationem Fratri Præfecto, ut blande, & officiose eum dimittat ex Hospitali, antequam vitii ejus ulcus reliquos inficiat.

§.5. Si cui Convalescentium aggravabitur infirmitas, aut supervenerit, unde ad arbitrium Medici curari debeat, Infirmarius certiorabit Præfectum, ut æger ad aliud deferatur Hospitale, ubi cura ejus habeatur, donec sit in statu ad nostrum redeundi.

§.6. Omnibus Ægris, & Convalescentibus, ac reliquis Pauperibus Missa dicetur, quotidie in Valetudinariis hora congrua, & singulis diebus, quindecim confitebuntur, & communicabunt.

§.7. Omnes Ægroti mane laudabunt Sanctissimũ Sacramentum, & ad honorem S. Josephi Patriarchæ recitabunt septem Pater noster, & Ave Maria cum Gloria Patri, recitante una cum illis majori Infirmario, qui cum aliis Infirmariis protinus curabit eis dare jentaculum, ante quod, uti & ante prandium, ac cœnam debent recitare Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro Benefactoribus.

§.8. Undecima hora diei ad sonum Campanæ conveniet Frater Præfectus cum omni communitate ad dandum prandium Pauperibus, & benedictionem impartietur, & Fratres nostri propriis manibus apparabunt, & distribuent discos, non exclusis ab hoc charitatis officio illis, qui in eo mereri voluerint, observetur silentium dum comedunt Pauperes, habita ad spiritualem lectionem, quæ ipsis fieri debet, applicatione, & finita comestione, & peractis gratiis, claudantur Januæ, ut quiescant, neque aperiantur usque ad secundam pomeridianam.

§.9. Quarta hora cum dimidia post meridiem ad Campanæ sonitum Infirmarius recitabit Coronam nostræ Dñæ cum ægrotis, & convalescentibus postquam protinus dabitur Pauperibus cœna, cui assistet Frater Præfectus cum tota Communitate, eodem observato ordine, quo datum ipsis fuit prandium, & d. Corona pro Benefactoribus vivis, & Defunctis applicabitur.

§.10. Si quis Fratrum nostrorum infirmabitur, illico advertet Fratrem Infirmarium, & hic Mediucm, ut recognita ægritudine agatur de remedio, & toto, quo durabit tempore ei assistent reliqui magno cum amore, & studio, adeout nihil ei desit, præcipue incumbendo saluti, & bonæ Animæ compositioni, & casu, quo Infirmitas periculosa sit, disponat se ad modum opportune ne absque omnibus Sacramentis moriatur, in hunc finem extabit diversum Valetudinarium, cum supellectili alia, quam pauperum, ubi nostrorum Fratrum cura habeatur, super quo Frater Præfectus magno studio incumbet, ut omnia sint valde composita, & opportuna.

Caput Octavum.

De aliis Distributionibus, & animadversionibus pro bona observantia.

§.1. Hospitalia nostra unicam debent habere ad plateam januam ultra porticulam pro Domus servitio, & ostium semper debet esse clausum, eique assistere Frater unus, qui Janitorem agat a Superiore deputatus ad aperiendum, & claudendum portas accurate eis, qui pulsaverint, & duodecima hora meridiana claves Superiori consignet, idemque faciet advesperascente die.

§.2. Non permittatur ex januis in nostra Hospitalia Mulierum ingressus, & quæ ratione cognationis volent aliquem Convalescentem invisere, poterunt id in Conclavi ostiario agere.

§.3. Non admittent Fratres visitationes in Conclavibus, sed ea poterunt admitti in Aula, aut aliis locis publicis ad hunc effectum in Hospitali designatis.

§.4. In prandio, & cœna servabitur silentium in Triclinio omnibus, dum comedunt, aliquo pabulo Animarum refocillantibus, lectioni spirituali, quæ haberi debet incumbendo, sibi invicem inserviant, nec locorum aliqua sit præeminentia, quam quæ ordine resultabit, quo singuli adventabunt excepto Præfecto, qui debet locum præcipuum habere.

§.5. Peractis gratiis post prandium, illico incipient Stationem Sanctissimi Sacramenti, quam recitando ordinatim ibunt usque ad Ecclesiam, & eam applicabunt pro Benefactoribus vivis, & mortuis. Noctu ante cœnam feria secunda, quarta, & sexta erit Capitulum Culparum in Triclinio, & eas dicet Frater Zelator, qui pro illa Septimana fuerit nominatus, & post cœnam

finient cum uno responsorio, ac Oratione Sanctæ Synodi pro Animabus Purgatorii, eosque ad veniam prostratos lustrabit Superior.

§.6. Post prandium, & cœnam aliquod intervallum habebunt familiaris conversationis, & post eam indicetur sonitu silentium, quod observari debet adamussim a prima usque ad secundam pomeridianam a nona nocturna usque ad sextam Matutinam, omnesque diei curriculo curent observare silentium, quod per nostra licebit ministeria.

§.7. Non poterunt Fratres exarare literas, nec Scripturas, neque eas recipient absque peculiari Præfecti licentia, nec pariter poterunt in aliorum Conclavia ingredi, neque in Novitiatum, nec alias domesticas Officinas Domus, nisi quis indiguerit illis, quæ inibi extabunt, & tunc id eis licebit petita a Præfecto licentia.

Caput Nonum.

De regimine nostræ Societatis.

§.1. Pro nostræ Societatis conservatione, & ut tam pium Institutum manuteneatur adesse debebit generalis Præfectus, cui obediatur.

§.2. Is etiam, qui per electionem infra indicandam Præfectus Generalis constituetur durare debet in exercitio talis muneris per sexennium tantum.

§.3. Et quoniam debet habere Assistentes Præfectus Generalis, cum quibus negocia occurrentia conferat, & expediat, hinc est, quod juxta formam infra designandam eligi debebunt alii quatuor Fratres habentes qualitates infra requisitas, qui sub Assistentium titulo cum Præfecto Generali degere debeant, quique ab eodem Præfecto, quo voluerit convocari possint ad pertractanda, & expedienda negocia occurrentia, habebuntque prædicti Assistentes votum decisivum non consultativum tantum, & hæc pariter Assistentium munera debent durare per sexennium. Et quoniam in hoc initio non potest ad praxim deduci forma infra præscripta super electione, tam Præfecti Generalis, quam Assistentium, & nihilominus introductio formæ gubernii, necessaria est, propterea pro prima vice dignabitur Sanctissimus D. Noster Papa Innocentius XI. nominare unum ex Fratribus in Præfectum Generalem dictæ Societatis, & quatuor alios in Assistentes ad sexennium duraturos, qui eamdem habeant auctoritatem, perinde acsi legitime a dictis Fratribus electi forent.

§.4. Præfecti Generalis electio pro prima vice celebrari debebit in Domo Guatimalæ, quoniam ipsa est Matrix, & prima origo nostræ Societatis, ut iste honor illi tribuatur. Perpetuis autem futuris temporibus, quoniam in d. Guetimalæ Provinciis propter locorum qualitates, & Domorum penuriam Capitula generalia celebrari commode non possunt: Hinc est, quod excepta dicta prima electione, perpetuis futuris temporibus, electio Præfecti Generalis, & reliqua omnia, quæ in generalibus Comitiis explenda sunt, fieri debebit alternatim Limæ, & Mexici, quæ sunt Domus antiquiores, itaut incipiatur a Domo Limæ, ac deinde in Domo Mexici hoc modo electiones alternando, quo æqua habetur ratio Domorum, quæ actu existunt, & favente Dei misericordia inposterum extabunt in dictis Regnis, & Provinciis.

§.5. Electio Præfecti Generalis debet fieri a Vicario Generali, ut infra denunciando a quatuor Assistentibus, a Secretario generali, ab omnibus Fratribus Præfectis, & antiquiori discreto quorumcumque Hospitalium, necnon a Magistris Novitiorum, ad quam electionem aut personaliter, aut per Procuratorem legitimum, qui tamen esse nequeat neque ullus ex Fratribus residentibus in Domo, ubi fiet electio, neque ullus, qui alias sit vocalis, convenient omnes. Si quando vero adjuvante D. Hospitalium numerus in Regno, ubi electio celebrabitur pervenerit ad decem, & novem, tali casu cesset in electione Præfecti Generalis votum supradictorum Discretorum Hospitalium. Qui Electores cum dicto Vicario Generali, debent congregari in Aula Capitulari opportune instructa, invocatoque in primis Spiritus Sancti auxilio præsidente ipso Vicario procedant ad faciendam per secreta suffragia Præfecti Generalis electionem, proinde singuli vocales habeant secum plures schedulas uniformes eis per Secretarium distributas, quæ tribus vicibus plicari possint, & in Superiori parte ejusdem Schedulæ, quilibet ex vocalibus scribet nomen proprium per hæc verba: Ego Frater N., in secunda vero plica scribat: Eligo in Præfectum Generalem; & in tertia plica Schedulæ scribat nomen illius, quem eliget; quisque vero partem Schedulæ ubi scriptum est nomen ipsius vocalis primo loco plicabit, & sigillo claudet, ne aperiatur, nec legi possit, & deinde reliquum ejusdem Schedulæ ita plicabit, ut quod scriptum est non videatur. Quisque etiam ex vocalibus ita scribet, ut quod ab uno scribitur ab altero non videatur, & his peractis Schedulas hujusmodi complicatas juxta ordinem eorum antiquitatis projicient in Urnam, seu Vasculum ad id collocandum super mensa ante Vicarium apposita; omnibus autem Schedulis allatis Urna hujusmodi coram Vicario, & duobus Fratribus Assistentibus ex antiquioribus aperietur, & de Schedularum numero numeratio fiet, iisque compertis absque numeri defectu, & absque excessu, incipient aperiri in ea parte, in qua descriptum erit nomen eligendi, relicta integra altera parte, in qua est nomen eligentis. Et successive prout aperientur ab iisdem Vicario, & Assistentibus recognoscentur, & alta voce per Secretarium publicabuntur nomina Electorum, & prout in unoquoque vota data reperientur, adnotabuntur in folio ad id destinato, & unusquisque ex interveniientibus in electione adnotare poterit. Omnibus autem perlectis, si reperiatur aliquis in quem concurrat major pars votorum, scilicet ultra medietatem eligentium, itaut unus supra medietatem sufficiat, is intelligatur electus, & electio legitima pronunciabitur. Si autem in supradicto Scrutinio in nullo respicietur concurrere major pars Votorum, tali casu ad novum Scrutinium, seu ad tot Scrutinia procedatur, donec aliquis remaneat electus. Electo vero in Præfectum Generalem, Fratres omnes a Vicario ipso incipiendo obedientiam præstabunt, in casu quo ita in Præfectum Generalem electus a loco electionis hujusmodi abfuerit, ne interim Societas aliquod suo in regimine dispendium patiatur, Vicarius Superioris partes ad Vicariatus normam exequi continuabit, donec ipsi de acceptatione ab electo Præfecto Generali facta constiterit. Quod si noviter electum in Præfectum Genera-

neralem ante istam acceptationem mori contigerit, Vicarius eo, quo supra modo continuabit usque ad novam Præfecti Generalis electionem.

§.6. Et cum possit contingere, ut inter vocales adsit suffragiorum æqualitas, ne super hoc oriri possint turbationes, declaratur Vicarium, qui electione præsidebit ejusmodi debere suffragium habere, ut in suffragiorum æqualitate illam dirimat Vicarius novo voto per ipsum tunc præstando, quod si ipse Vicarius sit in paritate Votorum electionis passivæ cum altero, eo casu, non Vicarius, sed Assistens antiquior in electione passiva hujusmodi non comprehensus suo suffragio paritatem dirimet.

§.7. Vicarius debet habere suffragium activum, & passivum, & quia potest evenire, ut in electione, quæ fiet, nominetur in Præfectum Generalem, & hoc casu incompatibile est, ut possit approbare, & publicare electionem, ideo disponitur, ut ipso Vicario in Præfectum Generalem electo Antiquior Assistens debeat approbare, & publicare electionem.

§.8. Ut possit in Præfectum Generalem eligi, & nominari quilibet ex Fratribus dictæ Societatis debet habere completam quadraginta quinque annorum ætatem, & elapsis post Professionem quindecim ex illis. Et pariter debet habuisse ut minus bis regimen alicujus ex dictæ Societatis Hospitalibus.

§.9. Et attenta distantia, quæ tanta est inter dicta Hospitalia, quandoquidem aliquam inter se plus mille leucis distant, & in eis, quæ in posterum extabunt eadem pro amplitudine illorum Regnorum intercedit distantia, & in eventibus, quæ in quolibet illorum occurrerent, promptam convenit adhiberi provisionem, cumque non possit Præfectus Generalis in adeo distantibus, & sejunctis locis una cum Assistentibus residere, ideo pro meliori dictæ societatis regimine disponitur, quod Præfecto Generali in Regno Peruano degente, debet committere vices suas Præfecto Sancti Francisci Xaverii de Mexico adjunctis eidem aliis quatuor Assistentibus in Capitulo generali eligendis pro omnibus, quæ occurrent in illius Regni Hospitalibus, & cum in nova Hispania fuerit, easdem vices committere debeat Præfecto Hospitalis Limæ nostræ Dominæ de Carmelo, adjunctis eidem aliis quatuor Assistentibus in Capitulo generali eligendis cum plenitudine potestatis, præterquam quod in pertinentibus ad normam regiminis generalis Societatis, & peculiaris cujuslibet ex Domibus, & citra remotionem, seu dimissionem Præfectorum ipsarum, possint tamen ex justa causa ad tempus ab officio suspendere, & Generalem certiorare, deputato interim in suspensi locum Vicario idoneo, nec non dimissionem alicujus ex Fratribus, nisi in uno ex delictis expressis in Constitutione 21. hujus Capituli noni, proviso, quod substitutio præfata non possit etiam post obitum Præfecti Generalis revocari, sed toto temporis intervallo, usque ad novi Præfecti Generalis electionem perduret, quodque uterque Præfectus substitutus in omnibus, quæ operabuntur debeant rationem reddere Præfecto Generali, sed eo defuncto, Vicario, ut una cum Assistentibus resolutionem statuat sibi benevisam. Cum hoc tamen, quod si contingat ipsum Præfectum generalem actu moram trahere in aliquo ex duobus Hospitalibus, seu Domibus Limæ, vel Mexici consopita interim censeantur omnis jurisdictio, & potestas illius Præfati substituti, & exurgat tantummodo post decessum ipsius Præfecti Generalis ab illa Domo. Ac etiam magna locorum distantia considerata, quoniam si Præfectũ Generalem mori contingeret in alio Regno, quam eo, ubi futura electio celebrari debebit, impossibile fere esset, ut Assistentes, qui futuræ electionis sunt pars præcipua opportuno tempore reperiantur in Domo talis electionis; Hinc est, quod statuitur, ut nisi alia necessitas, aut ratio moveat arbitrium Præfecti Generalis ad alibi residendum, idem Præfectus Generalis cum Assistentibus de novo electus, si electio celebrata fuerit in nova Hispania ire debet ad residendum in Peruvia, & ita e contra, si in Peruvia electus fuerit ad novam Hispaniam venire debeat, & quia vita functo Præfecto Generali, necesse est adesse Superiorem usquequo deveniatur ad novam electionem:

§.10. Disponitur quod Prior tunc temporis existens Conventus, seu Domus Bethlem Guatimalæ, quoniam ipsa Domus est Matrix, & origo Nostræ Societatis assumat nomen, & vices Vicarii Generalis.

§.11. Prædictus autem Vicarius regimen debebit habere, & eamdem auctoritatem, & potestatem, quam Præfectus Generalis, præterquam quod in concernentibus mutationem regiminis, ac remissionem seu dimissionem Præfectorum peculiarium, quia hæc non debet posse interim dum Vicariatus duraverit, facere.

§.12. Idem Vicarius Generalis convocabit vocales ad electionem futuri Generalis, quæ ut supra facienda erit omnino post annum completum designando statutam diem ad illam faciendam absque potestate illam ulterius prorogandi, & si post completum hujusmodi tempus causa infirmitatis defuerit aliquis ex vocalibus, aut opportune non advenerit, eo casu fiet electio a Vocalibus, qui tunc temporis præsentes comperientur ad suffragia. Adveniente igitur die statuta in Aula Capitulari incipient peragi scrutinia pro eligendo Præfecto Generali, & quatenus in dicta die electio non concludatur, scrutinia continuari possint per alios duos dies sequentes, ita ut electiones spatio septuaginta duarum horarum de momento ad momentum a primo puncto ingressus in Aulam Capitularem omnino concludi debeant, quod si intra dictum tempus, non concludatur electio, devolvatur ad eum, quem secundum Deum expedire judicaverit in Præfectum Generalem nominare, & eligere; quod si is, qui Capitulo præsidet nominare, seu eligere recuset, is ipso facto absque alia declaratione voce activa, & passiva in perpetuum privatus censeatur, & sit, & facultas nominandi devolvatur ad antiquiorem ex Assistentibus, seu si ipse antiquior sit, qui præsidet, ad Assistentem subsequentem cum obligatione eligendi, & nominandi sub eadem pœna, & sic pari modo gradatim ad Assistentes subsequentes, seu Vocales antianitatis ordine succedentes devolvatur. Is vero, ad quem tali casu electio, & nominatio devoluta erit intra spatium 24. horarum debebit omnino eligere, seu nominare.

§.13. Porro sequuta Præfecti Generalis publicatione pergat Capitulum præsidente ipso Præfecto Generali ad eligendum quatuor Assistentes, in quorum electione votum habeant ii

omnes, qui in Generali Capitulo suffragia ferre possunt, & ipse etiam Ex-vicarius, in istorum electione servetur eadem forma pro electione Præfecti Generalis præscripta, & in casu paritatis votorum ipse Præfectus Generalis per excessum alterius voti paritatem dirimat. Omnium vero quatuor Assistentium hujusmodi intra spatium 24. horarum a publicata in Capitulo Præfecti Generalis electione omnino concludatur, quod si tali tempore non omnium, sive nullius electio conclusa fuerit, eo casu Præfectus Generalis pro totidem, pro quot electio conclusa non fuerit, Fratres sibi benevisos in Assistentes assumat, si vero contingat electum in Præfectum Generalem absentem esse a loco Capituli, tali casu nihilominus ad Assistentium electionem, præsidente eodem Vicario Capitulum procedat; In casu vero electionis intra præscriptum tempus non conclusa assumptio Assistentis, vel Assistentium, pro quibus electio conclusa non fuerit, ipsi Præfecto Generali relinquatur.

§.14. Nominandi, & eligendi in Assistentes debent habere 40. annorum completorum ætatem, & 12. professionis, quique saltem semel Præfecti fuerint alicujus ex dictæ Societatis Hospitalibus, quodque moram traxerint in Regnis, seu Provinciis in quibus extant Hospitalia; ideoque si possibile fuerit duo eligi debebunt ex illis, qui Domum aliquam gubernarunt in Peruviæ Regnis, & duo alii ex iis, qui gubernarunt in nova Hispania, hoc tamen ordine servato, ut quoties electio Præfecti Generalis celebrabitur in nova Hispania, tunc primus, & secundus Assistens eligatur, seu assumatur ex iis, qui gubernarunt in Regnis Peruanis, quando vero Præfecti Generalis electio Limæ celebrabitur, tunc primus, & secundus Assistens eligatur ex iis, qui in nova Hispania gubernarunt.

§.15. Adveniente obitu alicujus ex Assistentibus penes Præfectum Generalem, & reliquos Assistentes facultas sit nominandi ei successorem, & ille, quem ita nominaverit, eamdem habeat auctoritatem, ac durationem, perinde ac si fuisset electus in Capitulo Generali.

§.16. Electio Præfecti, Vice-Præfecti, & quatuor Discretorum fiat a Confratribus cujuscumque Domus, & Hospitalis habentibus votum, prout majorum Infirmariorum, Procuratorum Domus. Electio autem Præfecti confirmari debeat a Præfecto Generali, qui confirmationem negare non possit, nisi ex justa causa ab Assistentibus approbanda, & donec Præfectus electus confirmetur, gubernet, non tanquam Præfectus, sed tanquam Præsidens. Prædictorum autem officium ad triennium duret, & possit Præfectus Generalis una cum Assistentibus ad eorum arbitrium nominare Secretarium generalem, atque is, qui Generali obeunte in tali munere reperietur, usque ad novi Generalis electionem, ejusque publicationem debeat continuare.

§.17. In eligendo autem a Vocalibus cujusque Domus, & Hospitalis in Præfectum peculiarem debent in eo concurrere triginta quinque anni completi ætatis, & novem professionis, & casu, quo ut continget in una, vel altera Domo, seu Hospitali, prout sibi videbitur, & expedire censuerit actu commoretur idem Præfectus Generalis, tunc cura, gubernium, & administratio illius Domus particularis pertineat, & spectet ad ipsum Præfectum Generalem, itaut Præfectus localis nullam habeat durante illo tempore Jurisdictionem præter eam, quam illi committere, vel permittere judicaverit arbitrio suo Præfectus Generalis.

§.18. Præfectus Generalis, & Assistentes a Fratribus rationem petent, & recognoscant, nec non administrationis gestionem cum arbitrio, & potestate Fratres ab uno ad aliud Hospitale demutandi, & puniendi contumaces, & Instituti transgressores, nec non illos, qui deliquerint juxta excessus, & culpæ, in quam incurrerint qualitatem.

§.19. Fratres Præfecti, prout ad quemlibet spectabit, conservabunt in Archivio documenta Fundationis, nec non libros, & scripturas ad Hospitale pertinentes, omnibus distincte, & clare admodum in Inventarium redactis, nec ullo modo quovis prætextu, causa, ratione, aut occasione extrahet, nec levabit ex Archivio ipso originaliter scripturas, quæ pro tempore inibi fuerint, aut in posterum perpetuo in eo ponentur, neque has præsentes sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ, quam eo ipso, absque ulla alia declaratione incurret dictus Pater Præfectus, & quicumque alii contravenientes, nec minus permittet, ut inde extrahantur, aut leventur, nisi ob necessariam causam, quæ sit approbata a Præfecto Generali, & Assistentibus, vel Fratre ab eis commissionem habente ad extrahendam attestationem ex originalibus, quo peracto in Archivio reponentur.

§.20. Si quis Fratrum non fuerit aptus ad Domus ædificationem, & Pauperum servitutem, & cum charitate aliquoties admonitus, incorrigibilem se demonstraverit Præfectus certiorem faciet Generalem Præfectum, ut jubeat una cum Assistentibus illi missionem facere, & dimissus a votis absolutus remanebit.

§.21. Et quando quis Frater Nostrorum, quod Deus avertat, crimen læsæ Majestatis tum Divinæ, tum humanæ incurrerit, aut fidei suspectæ fuerit, seu quodcumque aliud Capitale delictum admiserit, expelletur a nostra Societate, eique illius habitus auferatur.

§.22. Frater Præfectus noviter electus rationes sumat a Præfecto Hospitalis, qui munus suum finierit assistentibus quatuor Fratribus Discretis recenter electis, & a majori Infirmario, dictusque Præfectus petet ab Antecessore suo libros, & omnes alias Scripturas Archivii.

§.23. Si quis Frater admiserit culpam dignam reprehensione hanc illi Præfectus blande, & officiose impartietur, & si culpa fuerit magni momenti, ut judicet reprehensioni adjungere pœnitentiam, seu punitionem, id prudenter faciet.

§.24. Aderit in omnibus Hospitalibus capsa cum tribus clavibus, ubi pecunia reponatur, earumque unam habebit Præfectus, & alias duas duo antiquiores Discreti, & in ipsa Arca duo erunt libri, ut in uno, quod recipitur, in altero quod expenditur adscribatur.

§.25. Vocent se invicem titulo vestræ charitatis, & Fratrum etiam scribendo, seu loquendo ad Generalem Præfectum.

§.26. Continuetur pium, & necessarium Ministerium, quod introductum reliquit noster Frater Petrus a S. Josepho docendi Pueros pauperes legere, scribere, & supputare, ac doctrinam Christianam in schola speciali, quæ debet exta-

extare in quolibet Hospitali, eritque Magister unus ex nostris Fratribus, animadverso, quod is talis sit, cujus virtuti confidi possit bona educatio, & doctrina Puerorum, & hoc gratis absque receptione solutionis, & stipendii alicujus.

§.27. Quoties bis poterit haberi oblectatio Ruri, vel Domui ad arbitrium Superioris, ut exinde aliquod detur labori sublevamen, & ita id fiet, ut non desint Fratres obsequio Pauperum Infirmorum.

Caput Decimum.

Suffragia, & preces, quæ debent peragi pro nostris Defunctis, & Benefactoribus.

§.1. Pro quolibet ex Fratribus, qui obierint dicetur in illo Hospitali Missa solemnis, ut ajunt de corpore præsenti, & similiter alia nona post ejus obitum die, curabiturque pro ejus Anima celebrari triginta Missas planas, & omnia Hospitalia, quæ sub jurisdictione fuerint Præfecti, qui fuerit Superior Hospitalis ubi Frater obierit, ei tres Missas planas pro ejus Anima facient celebrari, & omnes Fratres illius Domus, vel Defunctus fuerit novem dierum ab ejus morte sequentium spatio pro dicti Fratris defuncti Anima applicabunt omnia Rosaria, Coronas, & alia pœnitentiæ opera, quæ fecerint exceptis illis quæ tenebuntur pro Benefactoribus applicare, eique applicabunt alias Indulgentias, quas consequi procurabunt, prout visitatio quinque Altarium, vigore Bullæ Sanctæ Cruciatæ.

§.2. Singulis annis in omnibus nostris Hospitalibus uno post Defunctorum Commemorationem die dicetur Missa solemnis cum nocturnis, & tumulo pro omnibus nostris Fratribus defunctis, & finietur cum solemni responso assistentibus omnibus Fratribus cum cereis præmanibus accensis idemque fiet in Missis, quæ cantari debent peculiariter pro quolibet Fratre defuncto.

§.3. Exactissimum afferant in observantia, & servatione Constitutionum studium, ut ad literam observentur, & ad hunc finem in Triclinio legentur hora Prandii, & Cœnæ omnibus anni sextis feriis.

Omnes istæ Constitutiones exceptis votis non obligant sub peccato eorum Transgressores, attamen Nos ad earumdem observantiam inviolabilem compellere debet Dei amor, qui nos in illas congregavit, & salutis æternæ desiderium, uti nostræ observantiæ præmium.

Preces Procuratoris Gen. §.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Rodericus Procurator Generalis Constitutiones hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias dictæ Societatis statui opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: nos ipsius Roderici Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hoc negocio a nobis specialiter deputatorum consilio, præfatam Societatem Confratrum Bethlemitarum nuncupatam Hospitalium Pauperum Convalescentium in Indiis Occidentalibus in Congregationem sub Regula S. Augustini, & suprascriptis Constitutionibus auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus; Ac easdem Constitutiones præinsertas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritatte, & tenore prædictis confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea eandem Congregationem sic a nobis erectam, ejusque Confratres, Hospitalia, Ecclesias, & personas quascumque ab omnimoda Jurisdictione, & correctione quorumcumque Ordinariorum locorum, eadem auctoritate harum serie eximimus, & plenarie liberamus, ipsamq; Congregationem, Confratres, Hospitalia, Ecclesias, & personas hujusmodi sub immediata nostra, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ protectione, & subjectione suscipimus. Porro ipsam Congregationem sic erectam, ejusque Confratres quoscumque a solutione quartæ funeralis tam Sæcularibus, quam Regularibus Ecclesiis Parochialibus, aliisque locis piis, etiam doctrinæ Populi Indorum, aut alia quavis denominatione nuncupatis, debitæ, auctoritate præfata earumdem tenore præsentium plenissime, & amplissime de novo eximimus pariter, & liberamus: Declarantes hujusmodi exemptionem suffragari debere etiam quoad Hospitalia in futurum erigenda, & personas commorantes, & inservientes intra septa Hospitalium, dummodo tamen sepeliantur in Ecclesiis dictorum Confratrum, & dictæ Ecclesiæ alias habeant Cœmeterium. Insuper eisdem Confratribus, ut Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, debito tamen cum honore, & reverentia, in Ecclesiis dictorum Hospitalium assidue, & perpetuo asservare, & retinere, libere, & licite possint; Utque Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis administrari valeant Infirmis, & aliis personis supra expressis per Capellanos eorundem Hospitalium, dummodo tamen iidem Capellani intra septa dictorum Hospitalium commorentur; Utque liceat eisdem Capellanis in dictis Ecclesiis divina officia, & Missas solemnes celebrare, etiam in hebdomada majori, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Denique Confratribus dictæ Societatis vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis die prima eorum ingressus in Societatem hujusmodi plenariam, necnon omnibus, & singulis ipsius Societatis Confratribus, ac Infirmis morientibus, & personis inservientibus in dictis Hospitalibus, in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere similiter pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, itidem plenariam, ac omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere quoque pœnitentibus, & confessis, ac Sac. Communione

Erectio Confraternitatis in Congregationem sub Regula S. Augustini.

Confirmatio relatarũ Constitutionum.

Exemptio à Jurisdictione Ordinariorũ.

Item a solutione quartæ Funeralis.

Indultum asservandi SS. Eucharistiæ Sacramentũ.

Facultas administrandi Sacramenta.

Indulgentia plenar. in die ingressus.

Item in articulo mortis.

Item visitantibus Ecclesias.

munione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictorum Confratrum, tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, in duabus tantum anni festivitatibus per ordinarios locorum respective semel tantum designandis a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festivitatum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua festivitate præfatarum id egerint, etiam plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Confraternitatis, ac Ecclesiarum, Ordinum, & locorum Piorum quorumlibet, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXXXII.

Dat. 27. Mar. 1687. An. 11.

Confirmantur Decreta Card. Protectoris pro reformatione Provinciæ Pedemontanæ Ord. B.M. de Monte Carmelo.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti Fratres Reformati Provinciæ Pedemontanæ Ordinis Fratrum B.M. Virginis de Monte Carmelo, quod dilectus filius noster Palutius S.R. Ecclesiæ Presbyter Cardinalis de Alteriis nuncupatus d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector pro Reformatione dictæ Provinciæ jussu nostro instituta auctoritate sibi ad id per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, attributa, nonnulla Decreta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædicta Decreta edita fuerũt a Cardin. Protectore auctoritate recepta a Congr. Episc. & Regul.

§.1. Palutius de Alteriis S.R.E. Cardinalis totius Ordinis Carmelitarum Protector: Cum expositum fuisset Suæ Sanctitati Reformationem primum in Conventu Taurinensi Ordinis Fratrum Beatissimæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, deinde in aliis Conventibus Provinciæ Pedemontanæ a quadraginta circiter annis successive institutam sub observantia Constitutionum a fel. me. Urbano VIII., & Innocentio X. pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis, ita dilapsam esse, ut vix illius, vel leve remansisset vestigium: Illa nobis injunxit, ut isti Reformationi restaurandæ omnino provideremus. Ideo ad dictam Provinciam ablegavimus Reverendum Patrem Valentinum a Sancto Joanne Sacerdotem Professum Provinciæ Aquitaniæ, & Sacræ Theologiæ Professorem emeritum, qui postquam a mense Julio proxime præterito Visitationi singulorum Conventuum accurate, ac diligenter incubuisset, eorum statum in spiritualibus, & temporalibus ad Nos transmisit, quo dignovimus, Disciplinæ Regulari in ista Provincia propemodum extinctæ prompto, salutarique remedio subveniendum esse. Quocirca ut jussioni Suæ Sanctitatis pareamus, auctoritate per Sacram Congregationem nobis commissa, sequentia observanda esse duximus.

Species facti.

Tria Cœnobia seliguntur pro reformatione.

Primo. Quia in præsenti rerum circumstantia vix sperari potest, ut in omnibus Conventibus exacta præfatarum Constitutionum praxis restitui queat, tum ob quædam Decreta, quæ leges municipales vocant, in variis successive Congregationibus, condita, & pluribus dictarum Constitutionum articulis adversantia, ideoque ab una parte Provinciæ impugnata, & per aliam propugnata, tum ob tenuem affectum, quem plures Alumnorum Provinciæ habent ad observandam disciplinam in eisdem Conventibus contentam, & aliunde nonnulli prædictorum Alumnorum ardenter aspirant ad sinceram exactamque illarum observantiam, & a nobis efflagitant, ut in uno, alterove Conventu congregati, & ab aliis sejuncti in perfecta, & literali Constitutionum praxi, prout Deo in sua professione pollicìti sunt, viventes suæ obligationi satisfacere queant: Nos inhærentes Decretis pro Provincia Narbonensi antehac factis per bo. me. Cardinalem Ginnettum Protectorem Ordinis, ac fel. rec. Urbano VIII. confirmatis per Breve datum 24. Februarii 1644., & articulis conditis per Joannem Antonium Philippinum Generalem 29. Septembris 1640. pro introducenda, & conservanda strictiori observantia in Conventibus, & Provinciis ex parte reformandis in dicto Ordine, ordinamus prædicto Visitatori, ut eos, quos in conscientia ad id idoneos arbitrabitur, in Conventibus Astensi, Doglianensi, & Clarasiensi constituas, & singuli illorum post recollectionem decem

decem dierum solemniter coram Sanctissimo suam professionem renovabunt, & juxta articulum 15. Cap.5. part.3. Constit., & articul.6. cap. final. quæst.4. dictarum Constitutionum juramento promittent, & in carta renovationis si scribent, se illas literas rursus amplecti, & cum Dei gratia se fideliter observaturos, manebuntque eo ipso immunes a quibuscumque legibus municipalibus, consuetudinibus, & Decretis Congregationum Diffinitorialium, Capitulorum Provincialium, & Generalium, etiam auctoritate Apostolica firmatis, conformiter artic.6. part.4. Constitutionum in quantum sunt dictis Constitutionibus adversa, aut diversa.

De Graduatis. Secundo. Quia compertum est, istius reformationis excidium, eo perniciem potissimum ex usu Privilegiorum, & præeminentiarum, quę Graduatis conservata fuere, provenisse, ne illa quam Sanctissimus Dominus vult institui, simili periculo exponatur, ordinamus, quod nullus deinceps poterit ullum gradum Scholasticum suscipere, nisi modo, & forma, ac sub conditionibus, exacteque servatis omnibus, quæ artic.10. cap.9. part.1. dictarum Constitutionum præscribuntur; Et si qui ex illis, qui in præfatis tribus Conventibus collocabuntur, sint aliquo gradu Scholastico insigniti, omnibus privilegiis, exemptionibus, & quibuscumque præeminentiis, quæ suis respective gradibus, & quacumque concessione etiam S.Sedis, & Sacræ Congregationis competunt in perpetuum scripto renunciabunt, quod, & facient alii, qui ad dictam strictiorem observantiam ex aliis Conventibus servatis servandis posthac transire volent, omnesq; sese jurejurando adstringent nunquam in participationem dictorum Privilegiorum ob quamcumque caussam se consensuros, sed illi semper obstituros, & si qui contra fecerint (quod Deus avertat) eo ipso tanquam perjuri, & infames absque alia declaratione subjacebunt omnibus pœnis dict. articul.10. Cap.9. part.prima Constitutionum expressis.

De Cænobiorum dispositione, & Vicarii Provincialis auctoritate. Tertio. Præfatos tres Conventus colendæ isti strictiori observantiæ addimus, & in Astensi Novitiatu instituimus, extra quem nullus sub pœna nullitatis pro dicta Provincia investiri, & probari poterit, in aliis duobus, vel Seminarium Juniorum Professorum, vel Studia collocabuntur, qui omnes cum aliis postea aggregandis perpetuo regentur ab uno Vicario Provinciali immediate subjecto Patri Generali Ordinis pro tempore existenti, cum potestate, & Jurisdictione, nempe independenter a Provinciali, postulantes ad Novitiatum, ac Novitios servatis servandis ad professionem admittendi; Seminaria Juniorum Professorum instituendi; illos ad studia in Conventibus reformatis mittendi, dignos ad Sacros Ordines præsentandi, nec non ad Conciones, & Confessiones audiendas admittendi; Fratres de uno Conventu ad alium Reformatorum transferendi, & generaliter faciendi alia latius expressa in dictis Brevi, & articulis, quæ exacte in omnibus, & per omnia servanda erunt in dicta Provincia Pedemontana ac si pro ea nominatim concessa, vel ordinata essent, nisi præsentibus sint contraria.

De Vicarii Provincialis solutione. Quarto. Vicarius Provincialis eligetur a personis, & modo præscriptis §.20. Articul. D. Philippini, non tamen is, qui in Capitulo terminabit Officium Provincialis, nec etiam in Provincialem eligi poterit, qui in Capitulo desinet esse Vicarius Provincialis.

De ejus muneris diuturnitate. Quinto. Semper Vicarius Provincialis manebit, etiamsi Provincialis esset reformatus, & independenter ab illo sua auctoritate fruetur, donec exacta Constitutionum observantia, perfectaque reformatio in omnibus Constitutionibus Provinciæ instituta fuerit, habebitque vocem, & locum in Capitulis Provinciæ post Provincialem absolutum, & recens electum.

De Cœnobiis aggregandis. Sexto. Poterit singulis trienniis sine cujuscumque consensu, unum aliorum Conventuum Provinciæ istis tribus adjungere, si opportunum judicaverit, suosque subditos, aliis remissis ad Patrem Provincialem, ut illis de Conventu provideat, collocare, excepto aliquo sexagenario, si quis forsan ibi reperiretur, quo sic paulatim non fucata, sed sincera Reformatio introducatur.

De Diffinitoribus, & socio Provincialis. Septimo. Juxta articulos D.Philippini semper erunt saltem duo Diffinitores ex Reformatis, qui in singulis Capitulis Provinciæ eligentur ex quinque, quos Vicarius Provincialis, & duo Diffinitores absolvendi, & Priores Reformatorum cum suis Discretis nominaverint, si secus factum fuerit, primi duo ex nominatis eo ipso erunt primi Diffinitores Provinciæ. Similiter Provincialis electus, etiamsi esset Reformatus, tenebitur eligere pro suo Assistente, seu Socio unum ex tribus, qui sibi a prædictis Vicario, duobus Diffinitoribus recens electis, & Prioribus præsentabuntur.

De Religiosis mittendis, & recipiendis. Octavo. Non poterit Vicarius consentire, ut ullus suorum Subditorum a quocumque Superiore Ordinis missus, etiam studii, Concionum, aut Regentiæ, vel alia quacumque causa, vadat habitatum in Conventu non observante dictas Constitutiones sub pœna depositionis ab Officio per Vicarium, & perpetuæ privationis vocis, & loci a Religioso migrante ubicumque inhabitet, incurrenda, qui etiam habebitur pro Desertore reformationis, nec vicissim Vicario fas erit aliquem non observantem dictas Constitutiones a quocumque missus fuerit, in Conventibus sibi subditis ad habitandum admittere, nisi prævia annua probatione, aut forsan ad Conciones habendas tempore Adventus, & Quadragesimæ.

Iterum de iisdem. Nono. Nullus etiam ex aliis Conventibus in istis tribus, & aliis successive aggregandis admitti poterit, nisi conformiter Constitutionibus §.5. de Regimine Provinciarum part.3. Constitutionum, & 5. articul. D. Philippini probatus fuerit per annum, gaudebit tamen durante probatione suis voce, & loco, sed solum cum Patribus, & non cum Novitiis conversabitur.

De Visitatione. Decimo. Conventus semel in anno visitabuntur, nisi casus extraordinarius aliud exigat, & quidem a solo Vicario Provinciali, cum Assistente singulis trienniis de consilio Piorum Reformatorum a se assumendo.

De Visitationibus, & Vita Communi. Undecimo. Virtute suprascriptorum Decretorum nec sunt, nec erunt liberi ab observatione Constitutionum strictioris observantiæ, qui illam in sua Professione promiserunt, nec ab obligatione servandi vitam communem ii, qui jurejurando ipso juxta Decretum fel. rec. Urbani Papæ VIII. die 24. Februarii 1644. obstricti sunt, qua ab istis obligationibus eos solvere non intendimus, nec possumus, antescri-

pta,

pta Decreta in præfata Provincia Pedemontana præcipimus perpetuo servari. Datum Romæ in Palatio nostro die 28. Januarii anno Dñi 1686. sic signatum Palutius Protector -- Loco ✱ Sigilli -- Gregorius Grippanus Secretarius, concordat cum Originali, sic testor Romæ 27. Decembris 1686. - Frater Damascenus a Nativitate Beatæ Virginis Mariæ Notarius Apostolicus Ordinis Carmelitarum.

In Capitulo Gen. definitū fuit, hæc Decreta confirmanda Apostolica auctoritate, & servanda etiam in Provincia Poloniæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Decreta hujusmodi subinde per Commissarios a Capitulo Generali Ordinis prædicti novissime celebrato, deputatos, post exactum illorum examen, digna reperta fuerint, quæ pro solidiore introductione, & feliciori progressu dictæ Reformationis, Apostolicæ confirmationis patrocinio, si ita Nobis placeret, munirentur, quinimo idem Capitulum Generale Decreta præinserta in Provincia Poloniæ dicti Ordinis observari ordinaverit. Et nos illa per quasdam nostras in simili forma Brevis literas pro eadem Polonia confirmaverimus. Nunc vero dicti Exponentes vereantur ne similis Apostolicæ confirmationis defectu eorum Provinciæ reformatio statim pereat, sicut alia, quæ ante annos triginta, vel circiter instituta fuerat, & multi Fratres, qui ad Reformationem hujusmodi anhelant, non audeant illam amplecti, nisi petita, & obtenta prius Decretorum hujusmodi Apostolica confirmatione. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune provideri, & infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Fratrum Reformatorum.

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decreta præinserta, pro Reformatione Provinciæ Pedemontanæ a memorato Palutio Cardinale, & Protectore edita, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & in eadem Provincia Pedemontana servari mandamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio reformatorum Decretorum.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXVII. Mar. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

CLXXXIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum, quo permittitur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum recitatio Officii cum Missa, S. Raymundi de Peñafort sub ritu secundæ Classis cum octava. Dat. 18. Apr. 1687. An. 11.

B. Raymundus SS. albo adscriptus fuit a Clemente VIII. Const. ed. 1601., April. 29., P. 10., ejusque festum die 7. Jan. ab Inn. vero XI. Const. ed. 1680., Feb. 15. P. 4. extensum fuit Officium B. M. de Mercede. Et Const. ed. 1687., Apr. 18. P. 11. agitur de B. Petro Armengol.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Venerabil. Fratrum nstrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præposita ad supplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet. *Sacra Rituum Congregatio ad preces R. P. Magistri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis B. Virginis Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, referente Eminentissimo, & Reverendissimo Cardinali Capisuccio, indulsit, ut Officium cum Missa S. Raymundi de Peñafort Ordinis Prædicatorum, quod hactenus sub Ritu Duplicis majoris quatenus die 23. Januarii recitatum est a Religiosis utriusque sexus prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, in posterum ab eisdem Religiosis utriusque sexus de Mercede recitari, ac respective celebrari possit, & valeat sub Ritu duplici secundæ Classis, cum octava, eo quod idem S. Raymundus cum S. Petro Nolasco primo Fundatore, & Jacobo primo Aragoniæ Rege in Civitate Barchinonensi de anno 1218. fuit confundator prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede. Hac die 22. Febr. 1687. I. C. Cardinalis Lad. Bernardus Casalius Secr. Rit. Congregationis Secretarius.*

Decretum d. Congregationis.

§.1. Cum autem sicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desideret. Nos ipsius Bartholomæi Vicarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque a qui-

Preces Vicarii, & Procuratoris Generalis.

a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVIII. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Undecimo.

Dat. 18. Apr. 1687. An. 11.

CLXXXIV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum quo conceditur Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum facultas recitandi Officium, & celebrandi Missam Beati Petri Armengol Martyris.

Hic Beatus declaratus fuit Religiosus d. Ord., & non Trinitariorum a Clem. IX. Const. ed. 1675., Apr. 20., P. 5. de S. Raymundo altero hujus Ord. Sancto vid. Const. præcedentem. Et de Beata Maria de Jocos vid. ad Inn. XII. Const. ed. 1696., Jan. 30., P. 5. Const. vero ed. 1696., Julii 6., P. 5. agitur de Festo laudati B. Petri.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

NUper ad supplicationem dilecti filii Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: *Cum Sac. Rituum Congregatio die 23. Martii 1686. ad relationem Eminentiss., & Reverendiss. Cardinalis Azzolini declaraverit, constare de cultu a tempore immemorabili præstito dicto Beato, & de casu excepto a Decretis fel. rec. Urbani VIII. cum approbatione Sanctissimi Domini subsequuta die 28. dict. Mensis. Hodie ad enixas preces R. P. Magistri Fr. Bartholomæi de Ribero Vicarii, & Procuratoris Generalis prædicti Ordinis, eadem Sac. Congregatio referente eodem Emo Azzolino audito in voce, & in scriptis Reverendissimo D. Fidei Promotore, censuit concedendam esse omnibus Religiosis utriusque sexus ex præfato universo Ordine B. Mariæ de Mercede tantum facultatem recitandi Officium, & celebrandi Missam in honorem d. Beati Petri Armengol. de Communi unius Martyris quotannis die 1. Septembris anniversaria obitus ejusdem Beati, cum lectionibus, & oratione pariter de Communi sub Ritu duplici secundæ Classis cum octava, ut in libello impresso Officiorum prædicti Ordinis, seu Religiosis, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit hac die 23. Januarii 1687. Et facto de prædictis verbo cum Sanctissimo, Sanctitas sua benigne annuit die 3. Februarii 1687. H. C. Ludovicus, Bernardus Casalius Sac. Rit. Congr. Secretarius.*

Decretū Cōgreg. Rituum pro festo d. S. die prima Septem. sub ritu 2 Classis cum octava.

Preces Vicarii, & Procuratoris Gen.

§.1. Cum autem sicut dictus Bartholomæus Vicarius, & Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Bartholomæo Vicario, & Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVII. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri anno Undecimo.

CLXXXV.

Dat. 19. Apr. 1687. An. 11.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. declarans Superioribus Localibus Fratrum Discalceatorum B. M. de Mercede Redemp. Captivorum non licere pecunias mutuo accipere, nisi juris ordine servato.

Aliud Decretum pro Magistro Generali circa electionem Magistrorum extat Const. ed. 1683., Decembris 18., P.8., & nonnulla statuta Capituli Gener. referuntur Const. ed. 1687., Maii 15., P.11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

NUper pro parte dilecti filii Caroli a Matre Dei Procuratoris Generalis Congregationis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Vener. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod dilectus pariter filius Vicarius Generalis dictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum cognoverit in eadem Congregatione, a nonnullis Superioribus localibus introductum fuisse abusum consumendi Capitalia pecuniarum sub titulo mutui, cum sola licentia unius ex Superioribus majoribus ipsius Congregationis, ipsosque Superiores locales subinde ad restitutionem obligatos allegare impossibilitatem, eo quod pecuniæ hujusmodi in solutionem æris alieni, aliasque necessitates erogatæ fuerint, atque ita Conventus in perpetuum aggravatos remanere, cum pecuniæ sic mutuo acceptæ consumantur, contra Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum Conciliarium dispositionem, ac proinde idem Vicarius Generalis mandaverit ipsi Carolo Procuratori Generali, ut a præfata Congregatione Cardinalium prohiberi obtineret omnibus Superioribus cujuscumque gradus præfatæ Congregationis Fratrum Discalceatorum, ne in futurum facultatem concederent recipiendi mutuo capitalia pecuniarum, nec illa consumerent, nisi servato juris ordine: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, censuit prædictis Religiosis non licere enunciatas pecunias mutuo accipere nisi juris ordine servato. Romæ 20. Martii 1687. G. Cardinalis Carpineus B. Panciaticus Secretarius.

Preces Procuratoris Gen.

§.1. Cum autem sicut dictus Carolus Procurator Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: nos ipsum Carolum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus extitit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & cõsuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XIX. Apr. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

CLXXXVI.

Dat. 12. Maji 1687. An. 11.

Confirmantur, & innovantur quædam Pontificum Constitutiones in Urbe Roma Franchitiarum nomen abolentes, & nova pœna in contravenientes constituitur.

Præter hic relatas, & laudatas Constitutiones extat alia ed. 1677., Aug. 14., P.1. de Franchitiis in Dohana Urbis, & Innoc. XII. Const. ed. 1692. Maii 8., P.1. igitur de remissione facinorosis viris non concedenda.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum, DEI Ad perp. rei memor.

Constitutio Julii III. an. 1552.

CUM alias fel. rec. Julius Papa III. prædecessor noster infrascriptam Constitutionem ediderit, cujus tenor est Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum Civitates, & loca omnia, in quibus Sanctissimum Christi nomen colitur, deceat esse facinorosis hominibus expiata, atque purgata, nemo est, qui non intelligat, quam maxime oporteat

Almam

Almam Urbem nostram Apostolorum Petri, & Pauli, ac tot Martyrum Sanguine consecratam, in qua Summus Pontifex cum Sacro Cardinalium Collegio residet, & ad quam ex omnibus Mundi partibus, veluti ad Portum saluberrimum Gentes confluunt, quæ denique communis omnium Patria censetur, esse ipsis facinorosis hominibus vacuam. Sane cum a diversis Pontificibus Prædecessoribus nostris plures Constitutiones adversus Homicidas, Sicarios, Latrones, Sacrilegos, Raptores, aliosque facinorosos homines, eorumque Fautores, & Receptatores, sine quibus Delinquentes diutius latere non possunt, editæ fuerint, quæ vel temporum iniquitate, vel ad senium, & occasum vergentis sæculi corruptela, aut Magistratuum negligentia minus custodiuntur, & observantur, ac fere in desuetudinem abierunt: operæ pretium censuimus Constitutiones ipsas approbare, & innovare, prout illas motu proprio, & ex certa scientia cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis in eis contentis harum serie approbamus, & innovamus. Et insuper quia (sicut accepimus) quorumdam eo usque processit licentia, ut non solum Homicidas, & Facinorosos, ac alios prædictos contra juris, & Sacrarum Constitutionum prædictarum prohibitionem receptare audeant, sed etiam Domos suas, necnon vias publicas, & plateas, quæ circa Domos sunt Facinorosis ipsis tutum refugium, & quasi Portum esse velint, signatis etiam Franchitiarum nomine quodammodo limitibus in via, quos Justitiæ Ministris ingredi non liceat. Nos abominabile, & detestandum Franchitiarum hujusmodi nomen penitus abolemus, & perpetuo abolitum fore decernimus. Volumus autem causarum Capitalium Judicibus, Barisellis, Apparitoribus, & aliis Justitiæ Præfectis, & Ministris, quascumque vias, & plateas, Ædes, & Domos ad requirendos, capiendos, & debitis pœnis afficiendos facinorosos homines, die, noctuque liberas, & apertas esse. Si quis autem post hujus nostræ voluntatis declarationem, Franchitias hujusmodi adhuc habere, & tueri, ac illorum prætextu, aut alias quomodolibet Justitiæ Ministros, in executione eorum Officii impedire præsumpserit, etiam si Baronus, Domicellus, Comes, Dux, Principis cujusvis Orator, aut (quod futurum, minime credimus) Episcopus, Archiepiscopus, Patriarcha, aut etiam S. R. E. Cardinalis extiterit, noverit se amissionis gratiæ, ac benevolentiæ nostræ, necnon correctionis, & emendationis, prout Nobis juxta circumstantiarum qualitatem videbitur, pœnas ipso facto incursurum. Si quis vero in tantam decreverit audaciam, ut etiam violenter, & manu armata ipsis Justitiæ Ministris se opponere, & resistere ausus fuerit, tam facientes, quam mandantes, eo ipso crimen læsæ majestatis incurrere declaramus, & pro illius condigna ultione, si ultra Justitiæ Ministros majori manu opus fuerit, præcipimus dilecto filio Nobili Viro Camillo Ursino Domicello Romano, ac alteri cuicumque pro tempore Militiæ nostræ temporalis Generali Gubernatori, & custodiæ Palatii nostri Ducibus, tam pedestribus, quam equestribus, ac Conservatoribus, & Capitibus Regionum ipsius Almæ Urbis, ut contra opponentes, & resistentes hujusmodi, tanquam Justitiæ, pacis, & quietis perturbatores, nostrosque, & hujus S. Sedis Rebelles, acriter suo brachio Sæculari insurgant, ac eos Manu Regia, & nulla tela judiciaria servata, severissime puniendos capi, & carceribus mancipari faciant. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præmissa omnia ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nec aliquis de eis ignorantiam juste prætendere possit, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod præsentes Literæ per aliquos Curiæ nostræ Cursores ad Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Ecclesiæ Lateranensis Valvas, dum inibi Populi multitudo ad Divina audienda convenerit, palam, & clara voce legantur, & lectæ in Basilicæ, & Ecclesiæ hujusmodi, ac Cancellariæ Apostolicæ Valvis, necnon in Acie Campi Floræ affigantur, ubi ad lectionem, & notitiam cunctorum aliquandiu affixæ pendeant, & cum inde amovebuntur, earum exempla in ejusdem locis remaneant affixæ. Quodque earum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, certa & indubitata fides adhibeatur, prout præsentibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, abolitionis, Decreti, voluntatis, declarationis, & præcepti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo Decimo Kal. Octobris Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Aboletur Franchitiarum nomen, & variæ pœnæ pro diversitate contravenientiũ personarum determinantur.

Clausulæ.

§.2. Deinde rec. mem. Pius Papa IV. etiam prædecessor noster vestigiis prædecessoris inhærens aliam publicavit Constitutionem, quæ sic habet. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Inter cæteras quibus ex injuncto Nobis Apostolicæ servitutis officio assidue angimur, cura illa Nobis præcipue cordi est, ut Alma Urbs nostra, ad quam omnes Christifideles ex universis Mundi partibus veluti ad tutissimum refugium confluunt, facinorosis Hominibus expurgata, & penitus vacua permaneat, ac in ea boni omnes quieta securitate fruantur, malis autem nullus, quo se confovere possint, locus relinquatur; & ii, qui a Magistratibus Jusdicentibus Justitiam consecuti fuerint, illius etiam executionem libere, ut decet contra condemnatos, ubicumque eos moram trahere contigerit, consequantur. Sane cum non sine animi Nostri perturbatione acceperimus, nonnullos tam ob crimina per ipsos commissa, quam ob debita contracta, sibi ipsis a Ministris, & Executoribus Justitiæ timentes, ad ædes Magnatum, & præsertim S.R.E. Cardinalium, & Oratorum Principum, uti loca a dictis Justitiæ Ministris tuta, tametsi contrarium esse deberet, in dies confugere, ac in illis se recipere, & confovere, sicque impunitos, quandoque evadere, & Creditores executione eorum Creditorum, ut plurimum frustrari. Et licet ad hujusmodi abusum extirpandum a fel. rec. Julio Papa III. prædecessore nostro quædam Constitutio edita fuerit, talium tamen Justitiam fugientium temeritatem in tantum excrevisse, ut non solum se in dictis locis recipe-

Constitutio Pii IV. an. 1561.

re, sed etiam illa veluti Justitiæ minime subjecta, Franchitias appellare non erubescant, tanquam in prædicta Urbe, in qua Summus Pontifex cum Sacro Cardinalium Collegio residet, & ut Christi Vicarius toto Orbi exemplum Justitiæ præbere debet, asylum, & receptacula delinquentium, ac suis debitis satisfacere recusantium esse, toleretur, neque executio Justitiæ libere fieri valeat. Rem quidem pessimi, valdeque perniciosi exempli, quæ non ab ipsis Cardinalibus, & Oratoribus, utpote modestis, & Justitiæ Cultoribus, sed plerumque ipsorum familiarium culpa, & facto processit. Nos volentes, tam enormes, & detestandos abusus penitus tollere, utque nullus improbis tutus locus detur, sed Executores Justitiæ passim, & ubi eorum officium libere, & intrepide exequi valeant providere: Motu proprio, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes in primis Constitutiones circa præmissa tam per prædictum Julium, quam quoscumque alios Pontifices prædecessores nostros editas, cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis in eis contentis approbantes, & innovantes, hac in perpetuum valitura Constitutione sancimus, ut nullus de cætero cujuscumque sit dignitatis, & præeminentiæ sub indignationis nostræ, & aliis arbitrii nostri pœnis ædes prædictas, aut alia quæcumque loca, Franchitias appellare audeat, nullique Cardinalium, & Oratorum, ac Magnatum, etiamsi nostri, seu Romani Pontificis pro tempore secundum carnem Nepotes, aut alio Consanguinitatis, seu affinitatis vinculo conjuncti fuerint, familiares, aut alias in ipsorum Domibus commorantes condemnatos, aut pro debitis obnoxios (contra quos tamen mandata executiva ad instantiam Creditorum decreta, & relaxata extiterint) ut eos a manibus Curiæ eximant, receptare, vel alias sub assertæ Franchitiæ prætextu securos reddere, vel Executores Justitiæ, quominus eorum officium contra illos etiam in Domibus, & locis circumvicinis directe, vel indirecte impedire præsumant. Alioquin receptantes, aut securitatem præstantes, seu etiam Executores Justitiæ quomodolibet, ut præmittitur impedientes, necnon, qui Cardinalium, & Oratorum, seu Magnatum quorumlibet nomen acclamando, contra dictos Justitiæ Ministros invocaverint, aut alias quoslibet alios in eosdem Ministros concitaverint, velut criminis læsæ Majestatis Dei condignis pœnis afficiantur, contra quos omnes, & singulos ad supradictas, & etiam ad alias pœnas, in quibus malefactores ipsi condemnati fuerint, vel quas promoverint, interesseque, & damna inde provenientia, necnon ad creditorum satisfactionem, etiam ex Officio, & ad Fisci nostri, ac partium instantiam respective inquiri, & procedi, & successive eos condemnari posse, & debere volumus, atque decernimus; mandantes nihilominus Cardinalibus, Oratoribus, & aliis prædictis sub eadem nostræ indignationis pœna, ut omnino admoneant, & cum effectu cohibeant, neque per illos aliquid de præmissis fieri quovis modo tolerent, seu permittant.

Innovatâ præcedenti Constitutione, exterminatur Franchitiarũ nomen, & quomodolibet cõtra justitiã impedientes eadem pœnã constituitur.

Clausulæ.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & Indultis sub quacumque tenorum forma quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, assertis consuetudinibus, quas per præsentes improbamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, sanctionis, voluntatis, Decreti, mandati, & improbationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo primo duodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Constitutio Greg. XIII. an. 1570.

§.3. Successive piæ memor. Gregorius Papa XIII. itidem Prædecessor noster promulgaverit Bullam hujus tenoris, & formæ, nempe Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Et ipsa ratio, & usus docet, nihil perniciosius in Civitate contingere posse, quam Legum, Judiciorumque impedimentum. Quod malum satis opportune prohibere volens fel. rec. Pius Papa IV. Prædecessor Noster, cui post alias hac de re præsertim a piæ mem. Julio Papa III. promulgatas Constitutiones, innotuerat, quamplurimos adhuc esse in Urbe, qui vel ob commissa crimina, vel ob æs alienum contractum, sibi a Ministris, Justitiæque Executoribus timentes, ad ædes Primatum, etiam S.R.E. Cardinalium, ac Oratorum Principum uti loca tuta, quas Franchitias appellabant, confugerent, eaque ratione impuniti evaderent, & Creditores eluderent, aliam edidit Constitutionem, qua etiam sub arbitrii pœnis sanxit, ne ullus post id tempus cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ foret, ædes prædictas, aut alia quæcumque loca Franchitias appellare audeat: neve Cardinales, Oratores, ac Primates prædicti, etiamsi sui, & Romani Pontificis pro tempore existentis Nepotes, aut alio consanguinitatis, vel affinitatis vinculo conjuncti essent, eorumque familiares, aut in ipsorum Domibus commorantes, in eisdem Domibus, seu locis circumvicinis, maleficos quosvis, etiam indemnatos, aut ære alieno obstrictos (contra quos tamen mandata executiva instantibus Creditoribus jam decreta, & relaxata essent) ut è potestate Curiæ Sæcularis sic eximerentur receptare, vel prætextu Franchitiæ securos reddere, aut Justitiæ Executores, quominus libere officio suo contra eosdem fungi possent, quocumque modo impedire auderent: alioquin receptantes, hujusmodi securitatem præstantes, seu Executores Justitiæ impedientes, vel excitatis clamoribus, Cardinalium, Oratorum, seu Primatum quorumlibet nomen auxilii causa invocantes, aut quoscumque alios in ipsos Justitiæ Ministros concitantes, velut criminis læsæ majestatis Rei dignis pœnis afficerentur: contra quos etiam ad alias pœnas, quibus malefici ipsi puniti fuissent, vel quas promeruissent, necnon ad satisfactionem Creditorum etiam ex officio, & ad Fisci, partiumque instantiam inquiri, procedi, & condemnari debere voluit, atque decrevit: sed cum hæc ipsa Pii Prædecessoris Constitutio propter nimiam corruptelam, minime postea sit eum, quem decuit, effectum consecuta: Nos volentes omnino in Alma Urbe nostra, ita Justitiæ debito ab omnibus satisfieri, ut perpetua Subditis nostris quies, & salus inde pariatur, & cæteris præbeatur exemplum: Constitutionem prædictam exacte ab omnibus, & omni tempore præ-

Præcipitur exequutio præcedentis Constitutionis sub certis pœnis.

præcipimus observari. Mandantes Gubernatoribus, Magistratibus, Judicibus, & Executoribus dictæ Urbis, ac cæteris omnibus, ad quos spectat, ut gratia, & favore postpositis, illam, & contenta in ea quæcumque omnino exequantur, ac pœnis in ipsa propositis, supradictos, & quosvis inobedientes, & contrafacientes juxta illius tenorem afficiant: & alioqui in prohibendis usquequaque his incommodis invigilent, si nostram, & Apostolicæ Sedis ultionem voluerint evitare. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S.Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo 3.nonis Septembris Pontificatus nostri anno secundo.

Constitutione Sixti V. an. 1585. edita innovata fuit præcedens Cōstitutio, atque etiam declaratum, delinquentes in pœnam incurrisse.

§.4. Ac postmodum sa.me. Sixtus Papa V. similiter Prædecessor Noster in speciali Constitutione, quæ incipit, *Hoc nostro Pontificatus initio* inter cætera per eum disposita, pro felici gubernio, quiete, & tranquillitate hujus Almæ Urbis Constitutionem prænarrati Gregorii innovaverit, ac pœnam læsæ majestatis per prædictum Pium Prædecessorem appositam ad veram, ac nulla Juris, aut hominis fictione confictum reatum ampliaverit, & delinquentes in idem verum crimen læsæ majestatis incurrisse decreverit, & declaraverit sub Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octogesimo quinto Kalen. Julii Pontificatus sui anno primo.

Idipsum confirmatum fuit a Pōtificibus in Bulla *Cœnæ Domini*.

§.5. Cumque etiam iidem, & alii Romani Pontifices itidem Prædecessores Nostri singulis annis Bullam in die Cœnæ Domini publicare consueverint, in qua inter alia in §.20. excommunicarunt, & anathematizarunt omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpsissent in totum, vel in partem hanc Almam Urbem, cæteraque loca in eadem Bulla expressa ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, necnon supremam Jurisdictionem in illis Romano Pontifici, ac eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpassent, perturbassent, retinuissent, vel aliis modis vexassent, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, qui illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstitissent: Nosque etiam singulis annis eandem Bullam publicari jusserimus, ac fecerimus: Et cum ab ipso nostri Pontificatus initio cordi nostro semper infixa fuerit supramemorata Constitutionum observantia, verbo, & factis per Prædecessores nostros omni tempore studiose promota, eorumdem vestigia sectantes, & signanter fel.rec. Urbani Papæ VIII., qui in exordio sui Pontificatus, videlicet die 5. Januarii 1616. peculiare Edictum ad tranquillitatem, & quietem hujus Almæ Urbis per ejusdem Urbis tunc Gubernatorem promulgari mandavit, & successive die 15. Novembris 1634. Iidem Edictum speciali suo Chirographo declaravit: Nosque pariter alia duo similia Edicta ob easdem causas unum sub die 26.Novembris 1677. Et alterum sub die 22. Februarii 1680. per nostrum Urbis Gubernatorem publicari mandaverimus; quorum dispositionem in omnibus, & per omnia in suo robore permanere volumus.

Item variis Edictis, etiam ab hoc Pontifice.

§.6. Hinc est, quod nos abominabile, & detestabile Franchitiarum nomen, quæ Vulgo dicuntur = *Quartieri*, contra omne Jus, fasque usurpatum penitus abolere, necnon dictarum Constitutionum majori, & firmiori, ac inviolabili observantiæ, & executioni consulere volentes, Motu nostro proprio, & ex nostra scientia, meraque deliberatione, necnon etiam de Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ac præmatura consideratione præhabita, præinsertas Constitutiones supradictorum Julii, Pii, Gregorii, ac Sixti, aliorumque Prædecessorum nostrorum innovamus, confirmamus, approbamus, & Apostolica auctoritate tenore præsentium roboramus in omnibus, & per omnia, ac etiam quatenus opus sit, de novo disponimus, decernimus, ac perpetuo, & inviolabiliter exequi volumus, & mandamus; Ac insuper inhærendo etiam prædictæ Bullæ in Cœna Domini, quæ firma, & illibata, ac in suo robore permaneat, omnes, & singulos in prædictis Constitutionibus comprehensos, quacumque dignitate, & auctoritate tam Ecclesiastica, quam Sæculari præfulgentes, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua mentio facienda esset, qui in futurum in hac Alma Urbe Franchitias, quæ ut Vulgo dicuntur -- *Quartieri* --, habere, & tueri quomodocumque præsument, seu prætendent, aut illarum prætextu, aut alias quomodolibet Justitiæ Ministros, & eorum mandatorum, vel ordinum liberam executionem tam in criminalibus, quam in civilibus impedire, perturbare, sive per se, sive per alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore tentabunt, vel eisdem Constitutionibus ad unguem non parebunt, prout etiam illos, qui in eadem loca contra easdem Constitutiones se recipient, sive ad ea confugient, ultra pœnas in eisdem Constitutionibus contentas in excommunicationis majoris, ac latæ sententiæ pœnam ipso facto incidere, a qua non per alium, quam per Nos, seu Romanos Pontifices Successores nostros pro tempore existentes, nisi in mortis articulo ipsi fuerint constituti, etiam prætextu quarumlibet facultatum, & Indultorum concessorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, etiam speciali nota, & expressione dignis Sæcularibus, & quorumcumque Ordinum Regularibus absolvi possint, decernimus, & declaramus.

Innovatio, & confirmatio relatarum Constit. cum nova pœna majoris excommunicationis, ac latæ sententiæ Pōtifici reservatæ.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & Indultis sub quacumque verborum forma quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & iteratis vicibus innovatis, prætensis consuetudinibus, sive potius corruptelis, contra omne Jus, fasque quomodolibet introductis, quas per præsentes improbamus, annullamus, cassamus, atque irritamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.8. Ut autem præsentes ad notitiam omnium, & singulorum deducantur, eas valvis Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranen., ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ affigi mandamus, & nullus possit exinde excusationem prætendere, seu ignorantiam allegare.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, innovationis, confirmationis, approbationis, roboris, dispositionis, decreti, exequutionis, mandati, declarationis, improbationis, annullationis, cassationis, & istitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotenris Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo. Quarto Idus Maji, Pontificatus nostri Undecimo.

Subscriptiones. ✠ Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝ *Ego Nicolaus Episcopus Ostiensis Cardinalis Ludovisius Decanus.*

✝ *Ego Alderanus Episcopus Portuensis Cardinalis Cybo.*

✝ *Ego Petrus Episcopus Tusculanus Cardinalis Ottobonus.*

Sequuntur subscriptiones aliorum DD. Cardinalium.

CLXXXVII.

Dat. 15. Maji 1687. Anno 11.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Gener. Fratrum B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum anno 1686. edita.

Const. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis mutuo accipiendis a Superioribus. Et Inn. XII. Const. ed. 1691., Decem. 7., P. I. confirmantur Const. Ordinis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, eaque pro felici, prosperoque Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in Portum religiosæ vitæ confugiunt, & vota sua Altissimo in Sanctitate, & justitia assidue reddere satagunt, regimine, & Gubernio, ac Religionis incremento provide, prudenterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bartholomæus de Ribero Vicarius, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magister, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, illiusque Diffinitorio die prima Junii anni proxime præteriti 1686. a dilectis pariter filiis Magistro Generali, & Diffinitorio ejusdem Ordinis unanimi consensu edita, & promulgata fuerunt nonnulla Statuta, seu Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet. Decreta prædicta sunt infrascripta.

§. 2. Cupiens Sanctum Diffinitorium majores in toto Ordine progressus literarum cum profectu legentium Philosophiam, & Sacram Theologiam, utilitatemque Discipulorum tamquam præcipuum fundamentum, & origo totius æstimationis Religionis, augmentumque ejus in spiritualibus, & temporalibus, inviolabili Constitutione, & statuto decernit, ut qui deinceps cursum lecturæ operam daturi fuerint, ut Gradus Præsentatorum, & Magistrorum obtineant, indispensabiliter se exerceant in officio Lectorum per spatium quindecim annorum, ita taliter, ut qui gradum Præsentati de justitia obtenturi sint, prius se exerceant in officio Lectoris per spatium octo annorum, quorum approbatio facta sit a Capitulo Provinciali suæ Provinciæ. Qui autem obtenturi fuerint gradum Magistri similiter de justitia, ultra illos octo annos lecturæ requisitos ad gradum Præsentati per alios septem annos, etiam a Capitulo Provinciali approbatos, in lectura se exerceant. Decernens in præsenti Decreto non comprehendi Patres Lectores qui actualiter legunt Sacram Theologiam. De Lectoribus.

Item circa præsentem materiam decernit Sanctum Diffinitorium, quod Patres lectores, qui per spatium prædictorum quindecim annorum Philosophiam, ac Sacram Theologiam legerint, si nondum gradum Præsentati obtinuerint, fruantur titulo Lectorum jubilatorum cum omnibis gratiis, exemptionibus, & præeminentiis, quibus gaudent Patres Præsentati, excepto dumtaxat voto, & cum præcedentia in loco ad omnes illos, qui non sunt Præsentati de justitia, tanquam si essent ultimi Præsentati de justitia, & servata inter ipsos Lectores præcedentia secundum antiquitatem lecturæ.

Præterea quoniam magna experta sunt damna, & inconvenientia ex hoc, quod in Provinciis Ordinis eligantur suffragia vocem habitura in Capitulo Generali, eo præcise si forte aliquis in Capitulo Provinciali impediri contigerit, decernit, & stricte præcipit hoc statuto Diffinitorium, ut in posterum nulla causa, colore, vel prætextu quæsito, tale suffragium in aliqua Provincia eligi possit, nisi evidenter authentico, & fide digno Testimonio constet de legitimo impedimento illius qui ad talem vocem habendam in Capitulo Generali electus fuerat Capitulo Provinciali suæ Provinciæ, aliter autem De Vocalibus in Capitulo Gen.

tem factam prædictam electionem Sanctum Diffinitorium cassat, irritat, atque nullam fuisse declarat, & talem electum incapacem habendi vocem, seu suffragium in aliqua functione dicti Capituli.

De non Vocalibus.

Deinde considerans Sanctum Diffinitorium magna, & intolerabilia dispendia, quæ fiunt in Capitulis, tam Generalibus, quam Provincialibus causa Religiosorum, qui non vocati, nec de corpore sunt Capituli, nec functionem in ipso habent, & tamen in excessivo numero ad Capitulum concurrunt, præcipit sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ, trina canonica monitione de jure præmissa, ipso facto incurrenda, & sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum, quibus pœnis, & censuris irremissibiliter punietur in eis incurrens, quod nullus Religiosus cujuscumque gradus, qualitatis, vel conditionis extiterit ire, vel intrare præsumat in Capitulum, vel Domum Capituli, nisi sit de corpore ipsius Capituli, vel de licentia Reverendissimi Patris Generalis, vel Vicarii Generalis totius Ordinis.

De Alternativa.

Cum etiam pervenisset ad notitiam hujus Sancti Diffinitorii magnas subortas esse perturbationes in Provincia Italiæ, ob non servatam alternativam inter Fratres Italos, & Hispanos in provisione officiorum vacantium: resolutorie præcipit, ut in posterum indispensabiliter observetur prædicta alternativa, & concordia inter Italos, & Hispanos.

De Procuratore Gen. in Curia Romana.

Item cognoscens hoc Sanctum Diffinitorium quam multum conducat bono communi Religionis, quod RR. PP. Vicarii Generales Italiæ intersint Capitulis Generalibus, ut tanquam Procuratores Generales Ordinis in Curia Romana referant Diffinitorio Generali rationem certam, & statutum negociorum pendentium in ipsa Curia, declarat, & decernit, quod in posterum Procurator Generalis Ordinis in Curia Romana, qui vocatus accesserit ad Capitulum Generale etiamsi tantum sit insignitus gradu Præsentati, vocem, & suffragium habeat in Capitulo, tam quoad electionem Reverendissimi Magistri Generalis, quam ad omnes alias functiones Diffinitorii Generalis.

De Visitatoribus Indiarū.

Animadvertens etiam Sanctum Diffinitorium gravissima damna, & inconvenientia, quæ sequuntur in Provinciis Indiarum, ex hoc quod RR.PP. Vicarii Generalis earum instituunt Visitatores Provinciarum, vel Conventuum Religiosos non Præsentatos, nec Magistros, & similiter ex eo, quod re non debita maturitate considerata, socios suos officiis, & honoribus dictarum Provinciarum afficiunt, decernit, & præcipit RR. PP. Vicariis Generalibus Indiarum, quod in posterum non audeant, nec possint nominare, vel instituere Visitatorem aliquem, qui non sit adminus Præsentatus, nec conferre officium, vel honorem Religioso alicui, sive sit ejus socius, sive non, nisi post quinquennium completum a die adoptationis ejus in filium illius Provinciæ, in qua officium, vel honorem consequuturus sit.

De Vicariis Provincialibus.

Attendens Sanctum Diffinitorium gravia inconvenientia, quæ possunt oriri ex eo quod RR. PP. Provinciales, qui a nostra Constitutione facultatem habent creandi Vicarios Provinciales suarum Provinciarum in casibus ibi expressis eligant ad hoc munus Religiosos non Magistros, nec Præsentatos: decernit, & præcipit dictis RR. PP. Provincialibus, quod inposterum in casibus Constitutionis non possint instituere Vicarium Provincialem eum qui ad minus non sit insignitus gradu Præsentati.

De Patre Ferdinando de Carvajat.

Considerans hoc Sanctum Diffinitorium, & tota attentione perpendens infatigabilem laborem, vigilantiam, industriam, & zelum R. P. M. Fr. Ferdinandi de Carvajat, & Rivera in promovendis causis Religionis in Curia Romana, dum in ea Procurator Generalis existeret, primo refert illi debitas gratias, deinde declarat, quod in virtute literarum Apostolicarum, quas impetravit etiamsi tale munus Procuratoris Generalis Curiæ non obierit per totum tempus a nostra Sacra Constitutione præfixum, est, & manet Pater Provinciæ Castellæ cum omnibus honoribus, gratiis, exemptionibus, & præeminentiis, quibus gaudent, & gaudere solent omnes dictæ Provinciæ Patres de Justitia.

De numero Lectorum.

Confirmat Sanctum Diffinitorium Decretum Capituli Generalis celebrati in Conventu Carraracensi anno 1676., in quo præcipitur, quod in Domibus, seu Conventibus studiorum non possint esse plures, quam tres Lectores Sac. Theologiæ in unoquoque, exceptis Conventibus Principatus Cathaloniæ, in quibus, quia pauci sunt ratione devastationis belli præteriti, esse poterunt in unoquoque quatuor Lectores Sacræ Theologiæ.

De Graduatis ex Gratia.

Similiter confirmat Decretum ejusdem Capituli Generalis jam etiam confirmatum in Capitulo Generali proxime præterito Oscæ celebrato anno 1682. quo præcipitur ne possit admitti in aliqua Provincia gradus aliquis de gratia, nisi prævio rigoroso examine, & insuper decernit Sanctum Diffinitorium, quod PP. Magistri de gratia possint præcedere in locum sedendi Patres Præsentatos de Justitia, quin præsenti Decreto intelligatur comprehendi Patres Magistros de gratia, qui actualiter inveniuntur in possessione talis præcedentiæ.

De Secretariis.

Ad obvianda incovenientia, & tollendas de medio omnes confusiones, decernit Sanctum Diffinitorium, non posse RR. PP. Secretarios Reverendissimi P. N. Magistri Generalis frui exemptionibus ipsis assignatis, quin prius per spatium completi quinquennii dictum officium exercuerint, & hoc sine præjudicio eorum, qui usque nunc fuerunt Secretarii Generales.

Similiter decernit Sanctum Diffinitorium inviolabiliter observari, quæ stabilita sunt in Capitulis Generalibus circa locum, quem debent habere PP. Secretarii RR. PP. Vicariorum Generalium Indiarum.

De Provincialibus.

Considerans tandem Sanctum Diffinitorium inconvenientia, quæ oriuntur ex reassumptione officiorum, itaut Reverendi Patres Provinciales absoluti sint, & reeligantur Vicarii Provinciales, decernit, & præcipit, quod dicti Reverendi Patres Provinciales absoluti non possint reelegi ad officium Provincialis, etiamsi per renunciationem vacaverit, nisi transactis duobus trienniis.

De Magistris, & Præsentatis.

Circa expressionem gratiarum, exemptionum, & præeminentiarum, quibus frui, & gaudere debent Patres Magistri, & Præsentati remittit se Sanctum Diffinitorium Congregationi, ut supra numer. 6. erigendæ ad dispo-

nen-

nendas, & ordinandas Sacras Congregationes.

Preces. §.3. Cum autem ficut eadem expofitio fubjungebat, tam præfatus Bartholomæus Procurator Generalis, quam dicti Magifter Generalis & Diffinitorium, Decreta, feu Statuta hujufmodi quo firmius fubfiftant, & ferventur exactius, Apoftolicæ confirmationis noftræ robore communiri fummopere defiderent: Nos fpecialem illis gratiam facere volentes, & eorum fingulares perfonas a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatæ exiftunt, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum harum ferie abfolventes, & abfolutas fore cenfentes, fupplicationibus pro parte dicti Bartholomæi Procuratoris Generalis, etiam eorumdem Magiftri Generalis, & Diffinitorii nomine Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum noftrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium præpofitorum confilio, præinferta Statuta, feu Decreta cum omnibus, & fingulis in eis contentis, & expreffis auctoritate Apoftolica tenore præfentium, confirmamus, & approbamus, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & fingulos juris, & facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint, fupplemus; falva tamen femper in præmiffis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio relatorũ Decretorum.

Claufulæ. §.4. Decernentes eafdem præfentes literas & Statuta, feu Decreta præinferta femper firma, valida, & efficacia exiftere, & fore fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit, in omnibus, & per omnia pleniffime fuffragari, & ab illis refpective inviolabiliter obfervari; Sicque in præmiffis per quofcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam caufarum Palatii Apoftolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ac quatenus opus fit, dicti Ordinis, aliifve quibufvis, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apoftolicis in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, illorum tenores præfentibus pro plene, & fufficienter expreffis, ac infertis habentes, illis alias in fuo robore permanfuris ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat fpecialiter, & expreffe derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præfentium Literarum tranfumptis, feu exemplis, etiam impreffis manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo perfonæ in Ecclefiaftica Dignitate conftitutæ munitis, eadem prorfus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipfis præfentibus, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pif. die XV. Maji MDCLXXXVII. Pontificatus Noftri Anno Undecimo.

CLXXXVIII.

Confirmatur Erectio Univerfitatis Studii Generalis in Civitate Guatimala in Indiis Occidentalibus.

Dat. 18. Junii 1687. An. 11.

De erectione Univerfitatis in Diœcefi Chelmenfi vid. Conft. ed. 1684. Feb. 20. P. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

E Suprema militantis Ecclefiæ fpecula paftorales vigilias fuper univerfum gregem Domini cum curæ noftræ divinitus commiffum jugiter agentes, ac mentis noftræ aciem per omnes Chriftiani Orbis partes folicite circumferentes ad ea per quæ Chrifti fidelium mentes, depulfis ignorantiæ tenebris, fcientiæ lumine illuftrantur, ac facrarum, aliarumque bonarum literarum ftudia, ad Ecclefiæ, Reique publicæ decus, & præfidium promoventur, libenter intendimus, munerifque noftri paftoralis partes propenfiori paternæ charitatis benignitate interponimus, ficut pia Orthodoxorum Regum de Ecclefia Dei multis nominibus optime meritorum vota expofcunt, & Nos locorum, temporum, rerum, & perfonarum qualitatibus mature confideratis, ad omnipotentis Dei gloriam, Catholicæque fidei confervationem, & propagationem, ac publicam, privatamque Chriftifidelium utilitatem falubriter in Domino expedire arbitramur.

Erectio dictæ Univerfitatis fub titulo S. Caroli.

§.1. Nuper fiquidem pro parte chariffimi in Chrifto filii noftri Caroli Hifpaniarum Regis Catholici Nobis expofitum fuit, quod cum in Civitate Guatimalæ Regni novæ Hifpaniæ in Indiis Occidentalibus, de ejus Regio affenfu, & licentia una nova Studii Generalis Univerfitas fub titulo, feu invocatione Sancti Caroli ad inftar Univerfitatum Studiorum generalium Liman., & Mexican. fundata, ac erecta, & inftituta fuerit, ipfe Carolus Rex provide confiderans quantum exinde utilitatis divino cultui, & fervitio, ac Catholicæ fidei tuitioni, & propagationi, communique, & privato, præfertim illius Provinciæ Incolarum fubditorum fuorum bono fit acceffurum, etiam Sacros Canones, & Theologiam in eadem nova Univerfitate doceri, & perlegi, ac facultatum hujufmodi ftudiofos, peractis ftudiorum fuorum laboribus, condignis graduum fcholafticorum honoribus, & præmiis decorari poffe plurimum defideret. Quare ejufdem Caroli Regis nomine fuit humiliter fupplicatum, ut in præmiffis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoftolica dignaremur.

Preces Caroli Regis Catholici.

§.2. Nos igitur laudabilia ipfius Caroli Regis in Dei obfequium, Ecclefiæque, & Reipublicæ bonum ftudia plurimum in Domino commendamus, piifque ejus poftulatis favorabilem affenfum, quantum Nobis ex alto conceditur, præbere cupientes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, fundationem, ac erectionem, & inftitutionem dictæ novæ Univerfitatis Studii Generalis in præfata Civitate Guatimalæ factas, ut præfertur, cum omnibus, & fingulis inde cæteroqui legitime fecutis, & fequuturis, itaut in eadem nova Univerfitate, tam Sacri Canones, & Theologia, quam aliæ omnes fcientiæ, & facul-

Confirmatio erectionis d. Univerfitatis ad inftar illarum Limanæ, & Mexicanæ.

cultates perlegi, & doceri, in eisque studiosi, immensis studiorum curriculis, ad quoscumque gradus scholasticos, pro eorum meritis, & idoneitate, quemadmodum in supradictis Limana, & Mexicana Universitatibus fieri consuevit promoveri valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum in similibus, etiam de necessitate observandarum, aliosve quoslibet, etiam quantumvis formales, & substantiales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, aut alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, plenissime & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus. Ac eidem novæ Universitati studii generalis sic a Nobis confirmatæ, & approbatæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus præfatæ Limana, & Mexicana studiorum generalium Universitates, illarumque Rectores, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, & Ministri, ac personæ quæcumque respective, tam de jure, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere; Rectori autem ipsius novæ Universitatis pro tempore existenti, ut illos, quos] in eadem Universitate per debitum tempus studuisse, ac scientia, & moribus idoneos esse repererit in præfatis facultatibus, sive scientiis, quæ in ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaulaureatus, etiam Formati, Licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus servata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabiles supradictarum Limanæ, & Mexicanæ Universitatum ritus, & consuetudines promovere, solitosque gradus hujusmodi eis conferre, & exhibere; Ipsis vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque, etiam in aliis Universitatibus studiorum generalium, facultates, sive scientias prædictas respective alios docere, & interpretari, de eis disputare, aliosve actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite possint, & valeant respective auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Eidē tribuuntur privilegia omnia prædictarum Universitatum.

Rectori conceditur facultas conferendi gradus.

Graduatorū facultates.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam juridica pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, ad terminos Juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, & alias in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, ac insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud

lud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XVIII. Junii MDCLXXXVII. Pontificatus nostri anno Undecimo.

CLXXXIX.

Dat. 15. Oct. 1687. An. 12.

Prohibetur, ne extrahantur Libri Musicales ex Archivio Capellæ Pontificiæ.

Collegium Cantorum Capellæ erectum fuit a Sixto V. Const. ed. 1586. Sept. 1. Pont. 2. Et ab Alexan. VIII. Const. ed. 1690. Oct. 21. Pont. 2. edita fuere nonnullæ Ordinationes circa Libros ejusdem Capellæ.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa prohibitionis.

CUM sicut dilectus filius modernus Magister Collegii Cantorum Pontificiæ Nostræ Capellæ Nobis nuper exponi fecit, occasione Inventarii Librorum Musicalium ad dictam Capellam spectantium, non ita pridem per ipsum confecti, plura dictorum Librorum folia, in quibus diversa Missarum primordia descripta erant, seu etiam in quibus figuræ nonnullæ affabre, & singulari artificio descriptæ reperiebantur, ac forsan integra Volumina ex Archivio, seu Custodia dictæ Capellæ in grave ejusdem præjudicium temere sublata fuisse repertum fuerit: Nos ejusdem Capellæ indemnitati, cujus cura strictiori jure, Nobis incumbit, ac dictorum Librorum conservationi quantum cum Domino possumus benigne consulere, nec non ejusmodi malis in posterum occurrere volentes, ne de cætero quisnam quavis auctoritate, vel superioritate, aut officio fungens libros Musicales, quinterniones, chartas, & alia folia quæcumque, sive impressa, sive manuscripta, tam hactenus in Archivio, seu Custodia hujusmodi pro servitio dictæ Capellæ collocata, donata, seu alias assignata, quam in posterum forsan collocanda, donanda, & assignanda sub quovis quæsito colore, prætextu, ingenio, causa, ratione, & occasione, præterquam ad effectum illos, seu illa ad supradictam Capellam pro usu Cantorum præfatorum deferendi ex Archivio, seu Custodia hujusmodi extrahere, & asportare, seu ut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis latæ sententiæ per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Prohibitio sub pœna excommunicationis latæ sententiæ.

Clausulæ.

§. 1. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut præfato usu finito, Libri prædicti in Archivio, seu Custodia hujusmodi sub pœnis supradictis illico reponantur; utque præsentis prohibitionis exemplum valvis Archivii, & Custodiæ hujusmodi, seu alio conspicuo loco, ubi ab omnibus cerni possit, continuo affixum remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XV. Oct. MDCLXXXVII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CXC.

Conceditur Priori Generali Ord. Carthusien. facultas absolvendi in foro conscientiæ etiam per alios suos Monachos a casibus reservatis in Bulla *Cœnæ Domini* quoque contentis.

Dat. 18. Oct. 1687. An. 12.

De alio privilegio hujus Ord. vid. Const. ed. 1682. Sept. 11. P. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SUpremi Apostolatus Officium humilitati Nostræ divinitus commissum postulat, ut Religiosarum personarum, earumque præsertim, quæ in agro sanctæ solitudinis, cui benedixit Dominus, mundanis abjectis illecebris, devotum, ac sedulum exhibent Altissimo famulatum, paternam curam gerentes, ad eas peculiaris muneris nostri partes intendamus, quæ spirituali earum consolationi, quietique Religiosæ conducibilia fore in Domino arbitramur.

Species facti.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Carthusien., quod in dicto Ordine semper bona fide creditum fuerit Priorem Generalem pro tempore existentem ipsius Ordinis ex privilegiis plurium Summorum Pontificum, habere facultatem absolvendi personas sui Ordinis a quibuscumque excessibus etiam in literis Apostolicis, quæ in die Cœnæ Domini quotannis legi, seu promulgari consueverunt, eumque hanc facultatem aliis subdelegare posse, quodque ita huc usque in eodem Ordine observatum fuerit; verum quia Congregatio particularis nonnullorum Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium a Nobis specialiter deputatorum, censuit dictum Priorem Generalem pro tempore existentem hujusmodi facultate uti non posse, & ab ea super hoc emanavit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Monet Sacra Congregat. tam Reverendissimum Patrem, quam reliquos Superiores, & Monachos Ordinis, ipsos in vim Privilegiorum hactenus Ordini Carthusianorum concessorum, nullatenus posse absolvere a casibus in Cœna Domini, & aliis Papæ reservatis, proindeque supplicandum Sanctissimo pro necessaria facultate concedenda Reverendissimo Patri pro tempore existenti, etiam cum facultate subdelegandi, & cum specifica derogatione dictæ Bullæ, nec non cum clausula, quod non censeatur per annuam promulgationem dictæ Bullæ revocatum hujusmodi Indultum, nisi facta specifica mentione Carthusianorum &c. Die 29. Maji 1687. -- Sanctissimus Dominus Noster, audita relatione &c. Oratoris precibus benigne annuit. Romæ &c. -- G. Cardinalis Carpineus -- B. Brancatius Secretarius. -- Nobis propterea dictus Modernus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Decretum Congregationis particularis.

Approbatio Pontificia relati Decreti.

Preces Prioris Generalis.

§. 2. Nos igitur, qui audita relatione Congregationis hujusmodi petitis dicti moderni Prioris Generalis dudum annuendum duximus, eundem Priorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis

nis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Generali ordinario præfato, & per se, vel alium, seu alios, quos ad id subdelegandos duxerit, dicti Ordinis personas ab omnibus excommunicationis, suspensionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, nec non ab omnibus eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, ac casibus etiam per Literas Apostolicas in die Cœnæ Domini legi, & promulgari solitas, aut alias quascumque nostras, & Romanorum Pontificum Constitutiones quomodocumque Nobis, & Sedi Apostolicæ reservatis, pœnitentia salutari, & aliis, quæ injungenda fuerint, eis injunctis, in foro conscientiæ tantum absolvere, & liberare valeat, perpetuis futuris temporibus, facultatem concedimus, & impartimur.

Concessio prædictæ facultatis.

Clausulæ.

§.3. Decernentes præsentes literas perpetuo firmas, validas, & efficaces esse, & fore, itaut illæ per annuam promulgationem dictarum Literarum Apostolicarum in die Cœnæ Domini publicari solitarum numquam revocatæ censeantur, aut censeri possint, vel debeant, nisi facta specifica mentione Carthusianorum.

§.4. Non obstantibus præfatis in die Cœnæ Domini legi solitis Literis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, quibus omnibus, & singulis illarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, harum serie ad præmissorum effectum tantum, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pis. die XVIII. Oct. MDCLXXXVII. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

CXCI.

Dat. 20. Nov. 1687. An. 12.

Damnantur Propositiones, & Libri omnes, ac Manuscripta Michaelis de Molinos.

Plurimæ aliæ propositiones damnatæ fuerunt Constitut. ed. 1679. Mar. 4., P. 3. Et Inn. XII. Constitut. ed. 1699., Mar. 12., P. 8. extat damnatio cujusdam libri gallici.

INNOCENTIUS

EPISCOPUS EPISCOPORUM

Ser. Serv. Dei Ad perpetuam rei mem.

Exordium.

CÆlestis Pastor Christus Dominus, ut jacentem in tenebris mundum, variisque Gentium erroribus involutum a potestate Diaboli, sub qua misere post lapsum primi nostri Parentis tenebatur, sua ineffabili miseratione liberaret, Carnem sumere, & in ligno Crucis Chirographo Redemptionis nostræ affixo in testimonium suæ in nos charitatis se se Hostiam viventem Deo pro Nobis offerre dignatus est, mox rediturus in Cælum Ecclesiam Catholicam sponsam suam tanquam novam Civitatem Sanctam Hierusalem descendentem de Cælo non habentem rugam, neque maculam, unam, sanctam in terris relinquens, armis potentiæ suæ contra Portas Inferi circumvallatam, Petro Apostolorum Principi, & Successoribus ejus regendam tradidit, ut Doctrinam ab ipsius ore haustam sartam, tectamque custodirent; ne oves pretioso suo Sanguine redemptæ pravarum opinionum pabulo in antiquos errores reciderent, quod præcipue B. Petro mandasse Nos sacræ Literæ docent; cui enim Apostolorum, nisi Petro dixit, *Pasce oves meas*, & rursus, *Ego rogavi pro te, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando conversus, confirma fratres tuos?* Quare Nobis qui non nostris meritis, sed inscrutabili Dei Omnipotentis consilio in ejusdem Petri Cathedra pari potestate sedemus semper firmum in animo fuit, ut Populus Christianus eam sectaretur fidem, quæ a Christo Domino per Apostolos suos perpetua, & nunquam interrupta traditione prædicata fuit, quamque ipse usque ad Sæculi consummationem permansuram esse promisit.

§.1. Cum igitur ad Apostolatum nostrum relatum fuisset quemdam Michaelem de Molinos prava dogmata tum verbo, tum scripto docuisse, & in praxim deduxisse, quæ prætextu Orationis quietis contra doctrinam, & usum a Sanctis Patribus ab ipsis nascentis Ecclesiæ primordiis receptum, Fideles a vera Religione, & a Christianæ pietatis puritate in maximos errores, & turpissima quæque inducebant: Nos, cui cordi semper fuit, ut fidelium animæ Nobis ex alto commissæ purgatis pravarum opinionum erroribus ad optatum salutis portum tuto pervenire possint, legitimis præcedentibus indiciis prædictum Michaelem de Molinos carceribus mancipari mandavimus, deinde coram Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus Apostolica auctoritate specialiter deputatis, auditis pluribus in Sacra Theologia Magistris, eorumque suffragiis tum in voce, tum scripto susceptis, matureque perpensis, implorata etiam S. Spiritus assistentia, cum prædictorum Fratrum nostrorum unanimi voto ad damnationem infrascriptarum Propositionum ejusdem Michaelis de Molinos, a quo fuerant pro suis recognitæ, & de quibus Propositionibus tanquam a se dictatis, scriptis, communicatis, & creditis ipse convictus, & respective confessus fuerat, ut latius in processu, & Decreto de mandato nostro lato die 28. Augusti præsentis anni 1687. devenire, ut infra decrevimus.

Species facti.

PROPOSITIONES.

1. Oportet Hominem sibi potentias annihilare. Et hæc est via interna.

2. Velle operari active, est Deum offendere, qui vult esse ipse solus agens; & ideo opus est, se ipsum in Deo totum, & totaliter derelinquere, & postea permanere velut corpus exanime.

3. Vota de aliquo faciendo sunt perfectionis impeditiva.

4. Activitas naturalis est gratiæ inimica, impeditque Dei operationes, & veram perfectionem, quia Deus operari vult in Nobis, sine Nobis.

5. Nihil operando anima se annihilat, & ad

suum principium redit, & ad suam originem, quæ est Dei, in qua transformata remanet, ac divinizata, & Deus tunc in se ipso remanet, quia tunc non sunt amplius duæ res unitæ, sed una tantum, & hac ratione Deus vivit, & regnat in Nobis, & Anima se ipsam annihilat in esse operativo.

6. Via interna est illa, in qua non cognoscitur nec lumen, nec amor, nec resignatio; & non oportet Deum cognoscere: & hoc modo recte proceditur.

7. Non debet Anima cogitare, nec de præmio, nec de punitione, nec de Paradiso, nec de Inferno, nec de Morte, nec de Æternitate.

8. Non debet velle scire an gradiatur cum voluntate Dei, an cum eadem voluntate resignata maneat, nec ne: opus est, ut velit cognoscere suum statum, nec proprium nihil sed debet ut corpus exanime manere.

9. Non debet Anima reminisci, nec sui, nec Dei, nec cujuscumque rei, & in via interna omnis reflexio est nociva, etiam reflexio ad suas humanas actiones, & ad proprios defectus.

10. Si propriis defectibus alios scandalizet, non est necessarium reflectere, dummodo non adsit voluntas scandalizandi, & ad proprios defectus non posse reflectere gratia Dei est.

11. Ad dubia, quæ occurrunt, an recte procedatur nec ne, non opus est reflectere.

12. Qui suum liberum arbitrium Deo donavit, de nulla re debet curam habere, nec de Inferno, nec de Paradiso, nec debet desiderium habere propriæ perfectionis, nec virtutum, nec propriæ sanctitatis, cujus spem purgare debet.

13. Resignato Deo libero arbitrio, eidem Deo relinquenda est cogitatio, & cura de omni re nostra, & relinquere, ut faciat in Nobis sine Nobis suam Divinam voluntatem.

14. Qui Divinæ voluntati resignatus est, non convenit, ut a Deo rem aliquam petat, quia petere est imperfectio, cum sit actus propriæ voluntatis, & electionis, & est velle, quod divina voluntas nostræ conformetur, & non quod nostra Divinæ. Et illud Euangelii = *Petite*, *& accipietis* -- non est dictum a Christo pro Animabus internis, quæ nolunt habere voluntatem. Imo hujusmodi Animæ eo perveniunt, ut non possint a Deo rem aliquam petere.

15. Sicut non debent a Deo rem aliquam petere, ita nec illi ob rem aliquam gratias agere debent, quia utrumque est actus propriæ voluntatis.

16. Non convenit Indulgentias quærere pro pœna propriis peccatis debita, quia melius est Divinæ Justitiæ satisfacere, quam Divinam misericordiam quærere, quoniam illud ex puro Dei amore procedit, & istud ab amore nostri interessato, nec est Deo res grata, nec meritoria, quia est velle Crucem fugere.

17. Tradito Deo libero arbitrio, & eidem relicta cura, & cognitione Animæ nostræ, non est amplius habenda ratio tentationum, nec eis alia resistentia fieri debet, nisi negativa, nulla adhibita industria, et si natura commovetur, oportet sinere, ut commoveatur, quia est natura.

18. Qui in Oratione utitur Imaginibus, Figuris, speciebus, & propriis conceptibus non adorat Deum in spiritu, & veritate.

19. Qui amat Deum, eo modo, quo ratio argumentatur, aut intellectus comprehendit, non amat verum Deum.

20. Asserere, quod in Oratione opus est sibi per discursum auxilium ferre, & per cogitationes, quando Deus Animam non alloquitur, ignorantia est. Deus nunquam loquitur, ejus locutio est operatio, & semper in Anima operatur, quando hæc suis discursibus, cogitationibus, & operationibus eum non impedit.

21. In oratione opus est manere in fide obscura, & universali, cum quiete, & oblivione cujuscumque cogitationis particularis, ac distinctæ Attributorum Dei, ac Trinitatis, & sic in Dei præsentia manere ad illum adorandum, & amandum, eique inserviendum, sed absque productione actuum, quia Deus in his sibi non complacet.

22. Cognitio hæc per Fidem non est actus a Creatura productus, sed est cognitio a Deo Creaturæ tradita, quam Creatura se habere non cognoscit, nec postea cognoscit illam se habuisse & idem dicitur de amore.

23. Mystici cum S. Bernardo in Scala Claustralium, distinguunt quatuor gradus, Lectionem, Meditationem, Orationem, & Contemplationem infusam. Qui semper in primo sistit, nunquam ad secundum pertransit. Qui semper in secundo persistit, nunquam ad tertium pervenit, qui est nostra contemplatio acquisita, in qua per totam vitam persistendum est, dummodo Deus animam non trahat, absque eo, quod ipsa id expectet, ad contemplationem infusam, & hac cessante, Anima regredi debet ad tertium gradum, & in ipso permanere, absque eo, quod amplius redeat ad secundum, aut primum.

24. Qualescumque cogitationes in Oratione occurrant, etiam impuræ, etiam contra Deum, Sanctos, Fidem, & Sacramenta, si voluntarie non nutriantur, nec voluntarie expellantur, sed cum indifferentia, & resignatione tolerentur, non impediunt Orationem Fidei; imo eam perfectiorem efficiunt; quia Anima tunc magis Divinæ voluntati resignata remanet,

25. Etiamsi superveniat somnus, & dormiatur, nihilominus fit Oratio, & Contemplatio actualis, quia Oratio, & resignatio, resignatio, & Oratio idem sunt, & dum resignatio perdurat, perdurat, & Oratio.

26. Tres illæ viæ, Purgativa, Illuminativa, & Unitiva, sunt absurdum maximum, quod dictum fuerit in Mystica, cum non sit nisi unica via, scilicet via interna.

27. Qui desiderat, & amplectitur devotionem sensibilem, non desiderat, nec quærit Deum, sed se ipsum, & male agit, cum eam desideret, & eam habere conatur, qui per viam internam incedit tam in locis Sacris, quam in diebus solemnibus.

28. Tædium rerum spiritualium bonum est: siquidem per illud purgatur amor proprius.

29. Dum Anima interna fastidit discursus de Deo, & virtutes, & frigida remanet, nullum in se ipsa sentiens fervorem, bonum signum est.

30. Totum sensibile, quod experimur in vita spirituali est abominabile, spurcum, & immundũ.

31. Nullus meditativus veras virtũtes exercet internas, quæ non debent a sensibus cognosci. Opus est amittere virtutes.

32. Nec ante, nec post Communionem alia re-

requiritur præparatio, aut gratiarum actio (pro istis Animabus Internis) quam permanentia in solita resignatione passiva, quia in ista continetur amor, qui modo perfectiore supplet omnes actus virtutum, qui fieri possunt, & fiunt in via ordinaria. Et si hac occasione Communionis insurgunt motus humiliationis, petitionis, aut gratiarum actionis, reprimendi sunt, quoties non dignoscatur eos esse ex impulsu speciali Dei, alias sunt impulsus naturæ, nondum mortuæ.

33. Male agit Anima, quæ procedit per hanc viam internam, si in diebus solemnibus vult aliquo conatu particulari excitare in se devotum aliquem sensum, quoniam animæ internæ omnes dies sunt æquales, omnes festivi, & idem dicitur de locis Sacris, quia hujusmodi Animabus omnia loca æqualia sunt.

34. Verbis, & lingua gratias agere Deo non est pro Animabus Internis, quæ in silentio manere debent, nullum Deo impedimentum apponendo, quod operetur in illis, & quo magis Deo se resignant, experiuntur se non posse Orationem Dominicam, seu Pater Noster recitare.

35. Non convenit Animabus hujus vitæ internæ, quod faciant operationes, etiam virtuosas ex propria electione, & activitate alias non essent mortuæ: nec debent elicere actus amoris erga B. Virginem, Sanctos, aut humanitatem Christi, quia cum ista objecta sensibilia sint talis est amor erga illa.

36. Nulla Creatura, nec B. Virgo, nec Sancti sedere debent in nostro corde, quia solus Deus vult illum occupare, & possidere.

37. In occasione tentationum, etiam furiosarum, non debet Anima elicere actus explicitos virtutum oppositarum, sed debet in supradicto amore, & resignatione permanere.

38. Crux voluntaria mortificationum pondus grave est, & infructuosum, ideoque dimittenda.

39. Sanctiora opera, & pœnitentiæ quas peragunt Sancti, non sufficiunt ad removendam ab Anima vel unicam adhæsionem.

40. Beata Virgo nullum unquam opus exterius peregit, & tamen fuit Sanctis omnibus sanctior. Igitur ad Sanctitatem perveniri potest absque opere exteriori.

41. Deus permittit, & vult, ad nos humiliandos, & ad veram transformationem perducendos, quod in aliquibus Animabus perfectis etiam non arreptitiis, Dæmon violentiam causet in eorum corporibus, easque actus carnales committere faciat, etiam in vigilia, & sine mentis offuscatione movendo physice illorum manus, & alia membra contra eam voluntatem. Et idem dicitur, quoad alios actus per se peccaminosos, in quo casu non sunt peccata, quia in his non adest consensus.

42. Potest dari casus, quod hujusmodi violentiæ ad actus carnales contingant eodem tempore ex parte duarum personarum scilicet maris, & feminæ, & ex parte utriusque sequatur actus.

43. Deus præteritis sæculis sanctos efficiebat Tyrannorum ministerio, nunc vero eos efficit sanctos ministerio Dæmonum, qui causando in eis prædictas violentias, facit, ut illi se ipsos magis despiciant, atque annihilent, & se Deo resignent.

44. Job blasphemavit, & tamen non peccavit labiis suis, quia fuit ex Dæmonis violentia.

41. Sanctus Paulus hujusmodi Dæmonis violentias in suo corpore passus est, unde scripsit, *Non quod volo bonum hoc ago, sed quod nolo malum, hoc facio*.

46. Hujusmodi violentiæ sunt medium magis proportionatum ad annihilandam Animam & eam ad veram transformationem, & unionem perducendam, nec alias superest via. Et hæc est via facilior, & tutior.

47. Cum hujusmodi violentiæ occurrunt, sinere oportet, ut Satanas operetur, nullam adhibendo industriam, nullumque proprium conatum, sed permanere debet homo in suo nihilo, & etiamsi sequantur pollutiones, & actus obscæni propriis manibus, & etiam pejora, non opus est, se ipsum inquietari, sed foras emittendi sunt scrupuli, dubia, & timores, quia anima fit magis illuminata, magis roborata, magisque candida, & acquiritur sancta libertas. Et præ omnibus non opus est hæc confiteri, & sanctissime fit, non confitendo, quia hoc pacto superatur Dæmon, & acquiritur thesaurus pacis.

48. Satan, qui hujusmodi violentias infert, suadet deinde, gravia esse delicta, ut anima se inquietet, ne in via Interna ulterius progediatur; unde ad ejus vires enervandas, melius est ea non confiteri, quia non sunt peccata, nec etiam venialia.

49. Job ex violentia Dæmonis se propriis manibus polluebat, eodem tempore, quo *mundas habebat ad Deum preces* (sic interpretando locum ex cap. 16. Job.)

50. David, Hieremias, & multi ex Sanctis Prophetis hujusmodi violentias patiebantur harum impurarum operationum externarum.

51. In Sacra Scriptura multa sunt exempla violentiarum ad actus externos peccaminosos. Uti illud de Samsone, qui per violentiam se ipsum occidit cum Philistæis, conjugium iniit cum alienigena, & cum Dalila Meretrice fornicatus est, quæ alias erant prohibita, & peccata fuissent. De Juditta, quæ Holopherni mentita fuit. De Eliseo, qui pueris maledixit. De Elia, qui combussit Duces cum turmis Regis Achab. An vero fuerit violentia immediate a Deo peracta, vel Dæmonum ministerio, ut in aliis animabus contingit, in dubio relinquitur.

52. Cum hujusmodi violentiæ, etiam impuræ absque mentis offuscatione accidunt, tunc Anima Deo potest uniri, & de facto semper magis unitur.

53. Ad cognoscendum in praxi, an aliqua operatio in aliis personis fuerit violentia, regula, quam de hoc habeo, ne dum sunt protestationes Animarum illarum, quæ protestantur se dictis violentiis non consensisse, aut jurare non posse, quod in iis consenserint, & videre, quod sint Animæ, quæ proficiunt in via interna, sed regulam sumere a lumine quodam actuali, cognitione humana, ac Theologica superiore, quod me certo cognoscere facit cum interna certitudine, quod talis operatio est violentia, & certus sum, quod hoc lumen a Deo procedit, quia ad me pervenit conjunctum cum certitudine, quod a Deo perveniat, & mihi nec umbram dubii relinquit in contrarium, eo modo, quo interdum contingit, quod Deus aliquid revelando, eodem tempore animam certam reddit,

quod ipse sit; qui revelat, & Anima in contrarium non potest dubitare.

54. Spirituales vitæ ordinariæ in hora mortis se delusos invenient, & confusos cum omnibus passionibus in alio Mundo purgandis.

55. Per hanc viam internam pervenitur, etsi multa cum sufferentia ad purgandas, & extinguendas omnes passiones, ita quod nihil amplius sentitur, nihil, nihil, nec ulla sentitur inquietudo, sicut corpus mortuum, nec Anima se amplius commoveri sinit.

56. Duæ leges, & duæ cupiditates, Animæ una, & amoris proprii altera, tandiu perdurant, quamdiu perdurat amor proprius; unde quando hic purgatus est, & mortuus, uti fit per viam internam, non adsunt amplius illæ duæ leges, & duæ cupiditates, nec ulterius lapsus aliquis incurritur, nec aliquid sentitur amplius, ne quidem veniale peccatum.

57. Per contemplationem acquisitam pervenitur ad statum non faciendi amplius peccata, nec mortalia, nec venialia.

58. Ad hujusmodi statum pervenitur non reflectendo amplius ad proprias operationes, quia defectus ex reflexione oriuntur.

59. Via interna sejuncta est a Confessione, a Confessariis, & a Casibus conscientiæ, a Theologia, & Philosophia.

60. Animabus provectis, quæ reflexionibus mori incipiunt, & eo etiam perveniunt, ut sint mortuæ, Deus confessionem aliquando efficit impossibilem, & supplet ipse tanta gratia præservante, quantam in Sacramento reciperent; & ideo hujusmodi Animabus non est bonum in tali casu ad Sacramentum Pœnitentiæ accedere, quia id est illis impossibile.

61. Anima cum ad mortem mysticam pervenit, non potest amplius aliud velle, quam quod Deus vult, quia non habet amplius voluntatem, & Deus illi eam abstulit.

62. Per viam internam pervenitur ad continuum statum immobilem in pace imperturbabili.

63. Per viam internam pervenitur etiam ad mortem sensuum; quinimmo signum, quod quis in statu nihilitatis maneat, idest mortis mysticæ, est si sensus exteriores non repræsentent amplius res sensibiles, ac si non essent; quia non perveniunt ad faciendum, quod intellectus ad eas applicet.

64. Theologus minorem dispositionem habet, quam homo rudis, ad statum contemplativi. Primo, quia non habet fidem adeo puram. Secundo, quia non est adeo humilis. Tertio, quia non adeo curat propriam salutem. Quarto, quia caput refertum habet phantasmatibus, speciebus, opinionibus, & speculationibus, & non potest in illum ingredi verum lumen.

65. Præpositis obediendum est in exteriore, & latitudo voti obedientiæ Religiosorum tantummodo ad exteriores pertingit. In interiore vero aliter res se habet, quo solus Deus, & Director intrant.

66. Risu digna est nova quædam Doctrina in Ecclesia Dei, quod Anima quoad internum gubernari debeat ab Episcopo: quod si Episcopus non sit capax, Anima ipsum cum suo Directore adeat. Novam dico, doctrinam, quia nec Sacra Scriptura, nec Concilia, nec Canones, nec Bullæ, nec Sancti, nec Auctores eam unquam tradiderunt, nec tradere possunt, quia Ecclesia non judicat de occultis; & anima jus habet eligendi quemcumque sibi bene visum.

67. Dicere, quod internum manifestandum est exteriori Tribunali Præpositorum, & quod peccatum sit id non facere, est manifesta deceptio; quia Ecclesia non judicat de occultis; & propriis Animabus præjudicant his deceptionibus, & simulationibus.

68. In mundo non est facultas, nec jurisdictio ad præcipiendum, ut manifestentur Epistolæ Directoris quoad internum Animæ, & ideo opus est animadvertere, quod hoc est insultus Satanæ.

Damnatio relatarum propositionum. Quas quidem propositiones tanquam hæreticas, suspectas, & erroneas, scandalosas, blasphemas, piarum aurium offensivas, temerarias, Christianæ disciplinæ relaxativas, & eversivas, & seditiosas respective, ac quæcumque super iis verbo, scripto, vel typis concessa pariter cum voto eorumdem Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Inquisitorum Generalium damnavimus, circumscripsimus, & abolevimus: *Prohibitio de iis, loquendi, scribendi, aut disputandi.* deque eisdem, & similibus omnibus, & singulis post hoc quoque modo loquendi, scribendi, disputandi, easque credendi, tenendi, docendi, aut in praxim reducendi facultatem quibuscumque interdiximus, & contrafacientes omnibus Dogmatibus, gradibus, honoribus, beneficiis, & Officiis ipso facto perpetuo privamus, & inhabiles ad quæcumque decrevimus, vinculoque etiam anathematis eo ipso innodavimus, a quo nisi a Nobis, & a Romanis Pontificibus Successoribus nostris valeant absolvi. *Damnatio ejus omnium librorum, & Manuscriptorum.* Præterea eodem Nostro Decreto, prohibuimus, & damnavimus omnes libros, omniaque opera quocumque loco, & idiomate impressa, nec non omnia manuscripta ejusdem Michaelis de Molinos, vetuimusque, ne quis cujuscumque gradus, conditionis, vel status etiam speciali nota dignus, audeat sub quovis prætextu, quolibet pariter idiomate, sive sub eisdem verbis, sive sub æqualibus, aut æquipollentibus, sive absque nomine, seu ficto, aut alieno nomine ea imprimere, vel imprimi facere, neque impressa, seu manuscripta legere, vel apud se retinere, sed Ordinariis Locorum, aut hæreticæ pravitatis Inquisitoribus statim tradere, & consignare teneantur sub eisdem pœnis superius inflictis, qui Ordinarii, & Inquisitores statim ea igne comburant, & comburi faciant. *Damnatio, & abjuratio Molinos.* Tandem, ut prædictus Michael de Molinos ob hæreses, errores, & turpia facta prædicta de debitis pœnis in aliorum exemplum, & ipsius emendationem plecteretur, lecto in eadem nostra Congregatione toto processu, & auditis dilectis filiis Consultoribus Nostris S. Inquisitionis Officii, in S. Theologia, & in Jure Pontificio Magistris, cum eorumdem Ven. Fr. Nostrorum S. R. E. Cardinalium unanimi voto, dictum Michaelem de Molinos tanquam reum convictum, & confessum respective, & uti hæreticum formalem, licet pœnitentem in pœnam arcti, & perpetui carceris, & ad peragendas alias pœnitentias salutares, prævia tamen abjuratione de formali per ipsum emittenda servato Juris ordine damnavimus: mandantes ut die, & hora præfigendis in Ecclesia S. Mariæ supra Minervam hujus Almæ Urbis præsentibus omnibus Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, & Romanæ Curiæ Nostræ Prælatis, universoque Populo ad id etiam per concessionem

In-

Indulgentiarum convocando, ex alto tenore processus stante in suggesto eodem Michaele de Molinos una cum sententia inde sequuta legeretur, & postquam idem Molinos habitu pœnitentiæ indutus prædictos errores, & hæreses publice abjurasset, facultatem dedimus dilecto filio Nostri Sancti Officii Commissario, ut eum a censuris, quibus innodatus erat, in forma Ecclesiæ consueta absolveret; quæ omnia in executionem dictæ Nostræ Ordinationis die 3. Septembris labentis anni solemniter adimpleta sunt.

Prædicta omnia de novo confirmantur.

§.2. Et licet supranarratum Decretum de mandato Nostro latum ad majorem fidelium cautelam typis editum publicis locis affixum, & divulgatum fuerit, nihilominus ne hujus Apostolicæ damnationis memoria futuris temporibus deleri possit, utque Populus Christianus Catholica veritate instructior per viam salutis incedere valeat, Prædecessorum Nostrorum Summorum Pontificum vestigiis inhærentes, hac Nostra perpetua valitura Constitutione supradictum Decretum denuo approbamus, confirmamus, & debitæ executioni tradi mandamus, iterum supradictas propositiones diffinitive damnantes, & reprobantes, librosque, & manuscripta ejusdem Michaelis de Molinos prohibentes, & interdicentes sub eisdem pœnis, & censuris contra transgressores latis, & inflictis.

Clausulæ.

§.3. Decernentes insuper præsentes Literas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, & functuros ubique judicari, & definiri debere; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transsumptis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ approbationis, confirmationis, damnationis, reprobationis, punitionis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octogesimo septimo, duodecimo Kal. Decembris Pontificatus Nostri anno duodecimo.

CXCII.

Dat. 22. Jan. 1688. An. 12.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ord. Eremitarum S. Augustini, quo Senarius numerus Magistrorum Peruanæ Provinciæ ad duodenarium extenditur.

Alia Decreta pro Provinciis Indiarum extant Const. ed. 1680., Sept. 14. P. 4. Const. ed. 1680. Aug. 8. P. 4., & Const. ed. 1688. Feb. 27. P. 12. Pro solis vero Magistris Inn. XII. Const. ed. 1690. Apr. 30 P. 1. Et Const. ed. 1692. Sept. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii, quod auctore Deo gerimus, cura animum nostrum solicitat, ut fovendis, promovendisque inter viros Religiosos vota sua Altissimo in Sanctitate, & Justitia reddere satagentes, Sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studiis propensa charitate incumbamus, ac proinde ea, quæ consimili consilio statuta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant Apostolici muniminis nostri præsidio libenter corroboramus.

Species facti.

§.1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Suazo Procurator Provinciæ Peruanæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum alias Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita animadverterit in præfata Provincia Peruana nonnullis ab hinc annis numerum Fratrum valde excrevisse, ac plurimos ad præsens in illa esse, qui Studiorum curriculis peractis, digni, & idonei sunt, quibus Magisterii gradus conferatur inter alia pro salubri, ac felici ejusdem Provinciæ regimine decreta sub die 19. Mensis Novembris 1683. demandavit, ut in Capitulo Generali ejusdem Ordinis tunc proxime celebrando de numero Magistrorum ejusdem Provinciæ augendo ageretur, ac subinde idem Capitulum Generale, ut debitus virtuti honor rependeretur, & Fratres præfatæ Provinciæ congruis honorum præmiis ad Sacrarum, bonarumque literarum Studia amplectenda, & prosequenda, alacriores, & ferventiores redderentur, re mature perpensa, atque discussa, ac dilecto Filio nostro Palutio Tituli S. Mariæ Transtyberim S.R.E. Presbytero Cardinali de Alteriis nuncupato Ordinis prædicti apud nos, & Sedem Apostolicam Protectore approbante, inter cæteras pro dicta Peruana Provincia editas ordinationes, Senarium ejusdem Provinciæ Magistrorum numerum (si ita nobis placeret) ad duodenarium imposterum extendendum esse sancivit, decretumque hac in re sub titulo pro Peruana Provincia §.11. edidit tenoris, qui sequitur, videlicet --. *Quoniam præfata Provincia satis ampla, lateque extensa divino favente numine viris eximiis abundat, quos debita præmiorum vicissitudine non decet esse destitutos, ac eadem Sacra Congregatio ad Capitulum Generale commiserit agere de augendo numero Magistrorum, declaratur, in Provincia Peruana duodecim imposterum futuros esse Magistros de numero, si Sanctiss. D. N. placuerit, habito respectu proportionatæ distributionis, itaut pro natis in Indiis, qui sunt in majori numero novem designentur Magisteria, & tria pro Hispaniis longe paucioribus.*

A Congreg. Reg. demandata fuit res Capitulo Generali.

Decretū Capituli Gener.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Joannes Decretum hujusmodi in præfato Capitulo Generali factum, ut firmiter subsistat, & exacte servari valeat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Joannem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occa-

occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illudque executioni mandari debere decernimus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXII. Jan. MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CXCIII.

Dat. 27. Febr. 1688. An. 12.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis Ord. S. Augustini, quibus prohibetur, ne Religiosi Provinciarum Mexicanæ, & Mechoacanensis, soli, aut cum pallio, vel galero incedant.

De Decretis pro Provinciis Indiarum vid. præcedentem Const. Pro duabus vero memoratis vid. Const. ed. 1692. Septem. 28. P. 3., & Constit. ed. 1699. Septem. 5. P. 9.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX debito Pastoralis officii, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ altitudo humilitati nostræ, viribus licet & meritis longe impari, imponere dignata est, paternam Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam peculiari charitate assidue gerentes, ea, quæ pro felici, prosperoque illorum regimine, & gubernio provide constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod alias in Capitulo Generali dicti Ordinis in hac Alma Urbe nostra celebrato de anno 1673. pro Mexicana, & Mechoacanensi Provinciis ordinis prædicti edita, & facta fuerunt nonnulla decreta, seu ordinationes, tenoris, qui sequitur, videlicet: Decreta Capituli Generalis anno 1673. Romæ celebrati edita specialiter pro Mexicana, & Mechoacan. Provinciis &c. modo sequenti, videlicet: Magister Frater Nicolaus Oliva Senen &c. Etsi omnis gloria &c.

Decreta prædicta edita fuere anno 1673., & 1685.

§.2. Quoniam vero audivimus in iisdem Mexicana, & Mechaocan. Provinciis damnabilem irrepsisse abusum, ut Religiosi nostri per Urbes, Oppida, perque loca, in quibus immorantur, dissociati incedant, pallium, & galerum deferentes. Idcirco Decreto resolutum fuit in Congregatione Diffinitoriali Capituli Generalis, ut stricte, & sub pœnis infra exprimen. prohibeatur, prout nos tenore præsentium prohibemus, ne aliqui ex Religiosis nostris prædictarum Mexicanæ, neque Mechaocan. Provinciarum e Conventibus, etiam associati cum pallio, neque cum galero exire audeant, & per publicas Urbium, aliorumque locorum vias incedere, sine socio. Mandantes in meritum salutaris observantiæ, & sub pœnis privationis Graduum, & officiorum, aliisque nostro, & successorum arbitrio reservatis, ut quoties Religiosis prædictis erit exeundum serventur præscripta Sacrarum nostri Ordinis Constitutionum, & postulata, atque obtenta a Patre Superiore licentia semper associati incedant, juxta Christi Domini exemplum, qui Apostolos, Discipulosque suos non solos, sed binos semper mittere consuevit. Romæ die 2. Junii 1673., & sane Decretum contra usum pallii, & galeri pro prædictis Provinciis subinde innovatum, & confirmatum fuit in nupero Capitulo Generali ejusdem Ordinis in eadem Urbe celebrato de anno 1685. per aliud Decretum ibidem editum sub titulo pro Mexicana Provincia sub num. 10. tenoris qui sequitur: Innovatur, & confirmatur Decretum Reverendissimi Olivæ contra usum pallii, & galeri, in Mexicana, & Mechoacanensi Provinciis.

§.3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, eorumdem Decretorum observantia in prædictis Provinciis hucusque neglecta fuerit, & de præsenti etiam negligatur, ideoque idem supradictus Procurator Generalis, quo illa firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ejus votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ac effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinser-

Preces Procuratoris Generalis.

Confirmatio relatorũ Decretorum. inserta Decreta, & Ordinationes, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.4. Decernentes præinserta Decreta, & Ordinationes, ac easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtineri, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective, sub pœnis in eisdem Decretis contra transgressores inflictis, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Januarii MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CXCIV.

Dat. 13. Mar. 1688. An. 12.

Confirmatur Decretum Congreg. Episc., & Reg. super executione Constitutionum Tertii Ordinis S.Francisci quoad Fratres Laicos, & Oblatos Provinciæ Franciæ.

De Oblatis vide Constitut. ed. 1681. Aug. 27. P. 5. Aliud vero Decretum Cong. particularis ex tat Inn. XII. Const. ed. 1693. Octob. 19. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. ALias pro parte dilecti filii Benedicti Parisiensis Procuratoris Provinciæ Franciæ Tertii Ordinis S.Francisci nobis exposito, quod Superiores dictæ Provinciæ a pluribus annis ad hanc S.Sedem, recursum pluries habuerunt pro bono regimine, & receptione Fratrum tam Laicorum, quam Oblatorum, seu Servientium dicti Ordinis in eadem Provincia, & plures super hujusmodi negotio literæ Apostolicæ in simili forma Brevis expeditæ emanarunt, veram tamen exinde pacem, & religiosam tranquillitatem inter utrosque Fratres præfatos adhuc consequi non valuerunt, quandoquidem ex eorundem Fratrum Laicorum, & Oblatorum differentia, alii etenim pileum, alii vero caputium deferunt, continua ferme dissidia inter eos exoriuntur, indeque humani generis inimico scissuras hujusmodi promovente, cum minori zelo exhibent Altissimo famulatum; Et in eadem expositione subjuncto, quod ad perturbationes præfatas præcidendas in postremo Provinciali Capitulo dictæ Provinciæ die 29. Maji 1686. celebrato, decretum fuit, idque ab omnibus vocalibus, nemine reluctante subsignatum, iterum ad nos recurrere, quatenus in posterum in præfata Provincia Constitutiones, & Statuta circa Fratres Laicos, tam præsentes, quam futuros, quoad eorum jura stricte observari, & Fratres Oblatos, qui nunc in eadem Provincia existunt ad Statum Laicalem assumi, cum privilegio gaudendi juribus Fratrum Laicorum, modo quartum professionis annum attigerint, ut in iisdem Statutis præfertur, mandaremus. Et propterea Nobis humiliter supplicato, ut ad prænarratas controversias tollendas, quæ novum adhuc paternæ charitatis, & prudentiæ nostræ præsidium exposcunt, præfatæ Capituli Provincialis petitioni annuere dignaremur. Nos supplicem libellum hujusmodi ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum remisimus, a qua emanavit Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: *S.Congregatio Emorum S.R.E.Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta remissione Sigilli per SSmum D. N. facta, censuit circa præmissa servandas esse prædicti Ordinis Constitutiones Romæ 15. Novembris 1686. I. Card. Carpineus - Loco ✠ Sig. B. Panciaticus Secretar.*

Decretũ Capituli Provincialis pro recursu ad Põtificem.

Decretũ Cõgreg. Episc., & Regul. de servandis Cõstitutionibus Ordinis.

§.1. Cum autem sicut prædictus Benedictus Nobis denuo exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Benedictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabi-

stabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ prædictæ, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Martii MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CXCV.

Dat. 27. Mar. 1688. An. 12.

Confirmatur nova Collectio Statutorum Ordinis Carthusiensis.

Extat Decretum quoddam Cap. Gen. Const. ed. 1682. Julii 31. P. 6., & aliud Cong. particularis Innocen. XII. Const. ed. 1692., Apr. 11., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injunctum Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officium, meritis licet, & viribus longe impares ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ ædificationem, bonorumque, & piorum operum incrementum, & Animarum salutem fideliter exequi adjuvante Domino satagentes, Regulares Ordines in Ecclesia Dei pie sancteque institutos, ac multiplici, celeberrimaque virtutum laude fulgentes, in salutari eorum vivendi norma, veterisque disciplinæ observantia confovere, atque conservare omni studio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque Religiosorum virorum eorumque præsertim, quos suave Christi jugum sub austerioris vitæ regula amplexos, cæteris Sanctitatis, & Religiositatis exemplo prælucere decet, regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, ut serventur exactius, & perenni stabilitate persistant, Apostolici muniminis patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter corroboramus, sicut omnibus matura deliberatione perpensis, salubriter in Domino expedire conspicimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Innocentius Prior Carthusiæ majoris Gratianopolitanæ Dioecesis, totius Ordinis Carthusiensis Minister Generalis, ac Diffinitores Capituli Generalis ejusdem Ordinis, quod ipsi alias animo revolventes ineffabilem divinæ bonitatis altitudinem, qua factum est, ut idem Ordo, quem Romani Pontifices Prædecessores nostri, velut bonam in agro militantis Ecclesiæ dextera

Causa novæ Collectionis.

Domini plantatam, ac fructus uberes Justitiæ jugiter producentem merito appellarunt, singulari plane prærogativa ad hoc usque septimum a fundatione sua sæculum, in suo primævo instituto absque ulla reformationis necessitate perseveraverit, tam ingentibus Altissimi beneficiis obstricti aliquam Domino pro omnibus, quæ iis retribuit, retributionem reddituri, quam exactissimam regularis disciplinæ observantiam solicitis magis studiis custodire decreverunt, adeoque juxta ordinationem anno 1679. a Capitulo Generali Ordinis præfati emanatam, novam Statutorum pro salubri ejusdem Ordinis Fratrum in via mandatorum D. directione editorum collectionem, longo labore, ac diligentia perfectam Correriæ apud dictam Carthusiam Majorem anno 1681. typis evulgari curarunt, antiqua in ea operis hujusmodi secunda editione, majorum suorum vestigia persequentes, qui primis Statutis eas Ordinationes, & interpretationes adjunxerunt, quæ illis ad veteris Instituti conservationem, & abusuum ex humana infirmitate erumpentium extirpationem, necnon ad præcavendas relaxationes conducere visæ fuerunt; & sane opus istud ab omnibus fere universi Ordinis, Provinciis, & Domibus regularibus in spiritu humilitatis, & obedientiæ, pacifice, & reverenter (ut asseritur) admissum, paucorum solummodo querelis, qui præcipue adversus ordinationes, & interpretationes præfatas reclamarunt, excerptum fuit.

Hujusmodi Collectio recepta fuit a toto Ordine.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfata Statutorum collectio, ut supra edita, per Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, quos super hoc negocio dicto Innocentio Priore, & Ministro Generali, ac Diffinitoribus præfatis potissimum instantibus, ad quascumque dissentiones dirimendas, quæ inter viros solitariæ vitæ professores fraternæ charitatis serenitatem, religiosamque tranquillitatem obnubilare potuissent, specialiter deputavimus, diligenter ac sedulo revisa, imo & contradictoribus auditis discussa, ac ubi opus esse visum est opportune etiam correcta, & emendata fuerit in volumine; tenoris, qui sequitur, videlicet.

Ad examen revocata fuit a particulari Congregat.

§. 3. NOVA COLLECTIO STATUTORUM ORDINIS CARTHUSIENSIS EA, QUÆ IN ANTIQUIS, ET NOVIS STATUTIS, ac tertia compilatione dispersa, & confusa habebantur simul ordinate disposita complectens.

Nova Collectio.

Ordinatio Capituli Generalis anni 1679. in majori Carthusia celebrati pro secunda Editione secundæ, & tertiæ partis Statutorum facienda.

Quia ubique majorum Statutorum penuria laboramus, ordinamus, ut illorum fiat secunda, & nova editio, juxta exemplar a R. Patre correctum, & a Capitulo Generali visum, examinatum, & approbatum, in quo locis obscurioribus notæ appositæ sunt, & Capitulorum Generalium Ordinationes ad totum Ordinem, & materias in his majoribus statutis contentas spectantes a postrema statutorum collectione editæ, suo quæque loco in fine paginarum, aut Capitulorum reponuntur. Ex quibus Ordinationibus revisis, & examinatis, quæ magis utiles, aut necessariæ visæ fuerunt, selectæ sunt, quædam etiam additæ, & simul ad formam, & numerum, quæ in Aula

præ-

præsentis Capituli publicabuntur, redactæ, inposterum vim statuti habituræ, cæteris quæ ad Ordinem integrum, & has statutorum partes spectant, in ista publicatione non contentis, resecatis, aliis vero quæ ad singulares Provincias, & Domos pertinent in suo robore semper remanentibus.

Ordinatio Capituli Generalis anni 1680. *Ordinationem præcedentis Capituli, quæ incipit*: Quia ubique majorum Statutorum &c. *confirmans*.

Frater Innocentius humilis Prior Carthusiæ, cæterique Diffinitores Capitulorum Generalium annis 1679., & 1680. in majori Carthusia celebratorum, universis Carthusiensis Ordinis alumnis, & professis salutem, & propositi certaminis felicem cursum. Cum nihil nobis post Sancta Christi Euangelia, Sacramque scripturam sit magis necessarium, quam statuta Ordinis, ad quorum normam Christo militare professi sumus, & in quibus media ad sermones ejus servandos nobis præfixa reperimus; ideo omni qua potuimus diligentia laboravimus, ut in hac nova editione nihil amitteretur, quod illorum rectæ intelligentiæ, atque observantiæ habita ratione multorum quæ sæculorum experientia sensim edocuit, posset desiderari, qua de causa Ordinationes Capitulorum Generalium suis locis attexuimus; nihil etiam relinqueretur inemendatum, ex his, quæ temporum ratione, & Fori Ecclesiastici moderna praxi exigentibus, Sancta Sedes Apostolica, cui omnimodam subjectionem, & obedientiam devovemus, commendaverat exprimendum. Hunc ergo librum, diligentius revolvite, & veluti panem quotidianum masticare satagite. Ad hoc enim singulari ordinatione præcepimus, ut singuli Monachi illum penes se habeant; nec etiam deerunt aliquando Conversis, & Monialibus exemplaria Tertiæ Partis in linguam vernaculam conversa. Quod autem verba exhortationis de correctione paulo durius prius expressa, verbis lenioribus, salva tamen rerum substantia, nunc proferantur, id tum Justitia, tum discretione exigentibus factum est. Justitia, quia revera ulceribus de facto non apparentibus, aut rarissime in paucis existentibus, non debet publicum, aut commune omnibus remedium nunc applicari. Discretione autem, quia juniores auditores putantes existere, & verum esse ad literam, quod ex succenso zelo procedit Matres imitante, quæ ex pueri casu statim filium suum clamant esse mortuum, inde quandoque, ut experientia docuit, scandalizantur. Porro de sola exhortatione agitur, & non de observantia aliqua Regulari. De quibus omnibus vos etiam monitos esse voluimus præsenti serie, ut nullius offendiculi occasione relicta, hoc opus libentius suscipiatis, reverentius observetis, & inde forma Carthusiane vivendi assumpta, Religioseque servata, ad bravium supernæ vocationis perveniatis, in Christo Jesu Domino nostro, cui est honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

INCIPIT PROLOGUS
In novam Statutorum Ordinis Carthusiensis collectionem.

Ad Dei laudem, nostram, Subditorumque nostrorum omnium communem salutem, & pacem, & observantiæ regularis augmentum. Nos humiles Fratres, Bernardus Prior majoris Domus Carthusiæ, cæterique Diffinitores Capituli Generalis nostri Carthusiensis Ordinis Anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo primo Carthusiæ celebrati: novam hanc statutorum collectionem, ex consuetudinibus Guigonis, antiquis, & novis statutis, tertia compilatione, Generalium Capitulorum Ordinationibus, Statutorum concordantiis, glossis, ac cæremoniali libro Domus nostræ majoris Carthusiæ, omnibus simul collatis, & quibusdam pro temporum, personarum, & Causarum qualitate, & necessitate prudenter, & salubriter resecatis, seu emendatis, aliquibus etiam additis utilibus, & necessariis de mandato nostro collectam, & omnem, quæ in universis prædictis confusa, & dispersa habebatur substantiam simul compactam, & conjunctam in se complectentem, tribusque partibus distinctam, atque sub suis titulis, & capitulis ordinatam per nos, & Deputatos a nobis diligenter examinatam, & jam semel, & secundo per duo Capitula, accedente consensu Conventus Carthusiæ approbatam, & confirmatam, iterum nunc, & tertio, communi omnium nostrorum, necnon, & Conventus Carthusiæ consilio, pariter, & consensu, auctoritate Privilegiorum nostri Ordinis laudamus, approbamus, & confirmamus, & eam cum singulis in ea contentis, & descriptis, vim Statutorum habere, & ab omnibus nostri Ordinis personis studiose observari volumus, & ordinamus. Utque nullus ignorantiæ justam causam prætendere possit, volumus etiam, & ordinamus, quod infra annum a die publicationis computandum, qualibet Domus Ordinis novam istam collectionem penes se habeat. Declarantes quidquid ista nova collectione (sic enim volumus eam appellari) non continetur, carere omni vi, & obligatione. Nolumus tamen propterea priora statuta aboleri, sed vigere quidem, & diligenter asservari propter Patrum reverentiam: non autem habere vim statuti in posterum, cum ex illis hic inserta sint omnia ad quæ volumus nostros obligari (*a*). Et quoniam præsentia hæc statuta, si diligenter observentur ad conservandum Ordinis statum sufficere videntur: præsertim cum raro, rarique casus (de quibus propterea non debet fieri lex, aut ordinatio specialis) inter nos eveniant, qui per ea decidi, & determinari non possint: hortamur successores nostros, ut ab onerosa, & periculosa statutorum, & ordinationum utiliori non necessaria multiplicatione cessent, & omnes nostræ Religionis Professores, & alumnos obsecramus per misericordiam, & bonitatem Dei (qui tam clementer Carthusianum Cœtum, & familiam a principio ad hodiernum usque diem fovere, dirigere, ac protegere dignatus est, omnia nobis abunde suppeditans, quæ ad nostram salutem, perfectionemque conducunt) ut singuli in sua vocatione, & officio conaremur per gratitudinem nobis possibilem tam paternæ liberalitati, & benevolentiæ Domini Dei nostri respondere. Quod præstabimus, si ad regularem observantiam, per hæc statuta nobis traditam, sic fideliter, & solicite laboremus, ut nostro homine externo his Institutis recte, & sicut

(a) *Vide Ordinationem Capituli Generalis anni* 1679. *in fine hujus Prologi*, Ad tollendas &c.

sicut decet instructo, & exculto, (a) ipsum Deum in homine interiori studiosius quæramus, citius inveniamus, & perfectius possideamus, sicque Domino concedente ad perfectionem charitatis (quæ nostræ professionis, & totius Monasticæ vitæ finis est) pervenire, & æternam inde beatitudinem obtinere valeamus.

EXPLICIT PROLOGUS.

(*) *Ordinatio Capituli Generalis anni* 1679.

Ad tollendas occasiones erroribus, & dubiis, ex quibus Personarum Ordinis conscientiæ in peccandi discrimina possent conjici circa qualitatem obligationis statutorum Ordinis, & sic satisfaciendum optatis multorum, qui instanter postulant id dilucide exprimi declaramus mentem Ordinis circa præcepta, & pericula inde cavenda satis apparere ex *n.*20. *cap.*3. *secundæ partis statutorum*; cum ergo velit omnia in ædificationem, & non in destructionem disponere, ac proinde media egregia ad perfectionem obtinendam tradendo, laqueos ad multiplicanda peccata non ponere, obligatio illa quoad culpam, debet desumi ex præcepti formalitate, aut materiæ gravitate ex respectu ad ea, quæ sunt statui Religioso essentialia, vel ex negligentiæ, aut scandali qualitate. Licet enim simplex statutum (idest nullo præcepto expresso, & vero conjunctum) non obliget per se ad culpam, sed tantum ad pœnam, ex cujus diligenti exactione vigor Regularis disciplinæ in Monasteriis servatur, attamen actus transgressoris fit per se peccatum, ex ratione negligentiæ, & mali exempli aliis præstiti; itaut supposita etiam ratione scandali, atque etiam materiæ ad essentialia Votorum pertinente raro fieri possit transgressio simplicis statuti notabilis, plene libera, & voluntaria, idest absque tentationis luctamine, ut egregie explicat Sanctus Franciscus Salesius, quæ non sit peccatum veniale. Si vero contemptus reperiatur, aut grave scandalum ex habitualibus transgressionibus, quas quis corrigere non curat, aut contemnit; tunc grave peccatum est, & talis Monachus in periculosissimo suæ salutis statu versatur.

(*) *Videndi sunt de hac materia* San. Franciscus Salesius *in collatione de Constitutionibus*, & Illustr. Card. a Turre Crem. *in reg. S. Benedicti tract.v.*, atq; etiam D. Thomas 2. 2. *q.* 188. *ar.*9., & Navarr. *in Manuali cap* 23. *num.*62.

Hujus novæ Collectionis

PARS PRIMA.

Sub Ordinarii nomine separatim est impressa.

Hic autem sequuntur Capitula Secundæ Partis.

Incipit novæ Collectionis Statutorum Ordinis Carthusiensis.

PARS SECUNDA

De triplici divisione statutorum, & quando legantur, deque Divino officio, uno eodemque modo, ab omnibus celebrando, & libris corrigendis.

CAPUT PRIMUM.

Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, visum est Capitulo Generali, quod omnes scriptæ consuetudines, & statuta Ordinis nostri, quæ in antiquis, & novis, ac tertia compilatione dispersa erant simul in unam quantum possibile foret aggregarentur consonantiam, ut inveniri citius, & facilius possent memoriæ commendari. Si quæ vero addenda, vel emendanda essent; adderentur, vel emendarentur.

2. Quod opus per plures annos a Patribus Ordinis serio, & mature revisum, & examinatum tandem anno 1578. auctoritate ejusdem Capituli Generalis, totiusque Conventus Carthusiæ consensu, & Consilio in præsentem formam est redactum, & per tria Capitula approbatum, & confirmatum.

3. Hujus autem operis tres sunt partes. Quarum prima continet ea, quæ ad uniformem ritum, ac modum divina celebrandi officia in Ordine nostro faciunt, quam propterea idem Capitulum voluit sub Ordinarii nomine separatim a reliquis partibus typis mandari, ut Monachi omnes facilius possent eam diligenter, & cum judicio, quoties opus fuerit, legere, & consulere: quatenus Divinum Officium ab omnibus uno ritu, & cum eisdem Cæremoniis persolvatur.

4. Secunda Pars ea tractat, quæ concernunt externum Carthusiani Instituti regimen; externas item observantias, & officia: ad Monachos magis, quam ad Conversos pertinentia (*): Quæ pars singulis annis in Claustro, vel alibi pro Domorum consuetudine, præsente Conventu ex integro legatur, a festo omnium Sanctorum usque

(*) *Ordinatio Capituli gen. anni* 1676. Singuli Monachi habeât

(a) Hinc perpende quis sit observantiarum externarum scopus, & quo tendere debeat illarum usus, nempe, ut ad hominem vere interiorem adorantem in spiritu, & veritate perveniamus. Sunt enim tantum media ad quærendum, & inveniendum Deum in homine interiori, & hic expressum habes.

in Cellâ Statuta Ordinis integra, ut nõ solum possint auditu illa percipere, sed etiam apud se revolvere, & legere, & omnes actus suos ad illorũ formam conformare semper studeant.

usque ad Pascha singulis diebus Capituli post nonam: excepti diebus Paschæ, Natalis, & Cœnæ Domini, cæterisque festis Capituli super hebdomadam in Quadragesima occurrentibus.

5. Tertia, & ultima pars, Conversos, Donatos, & Moniales nostri Ordinis instruit, quæ semel ad minus singulis annis legi debet in Capitulo Conversorum, quo ad ea, quæ ad eos, & Donatos pertinent, & in Capitulo Monialium, quoad illa, quæ ad eas spectant.

6. Cum autem in ipsa Statutorum lectione occurrerit, quod minus fuerit observatum, finita lectione, aut alias opportuno loco, & tempore, singuli interloquendo tractent, & diligenter considerent: quomodo istud possit, & debeat emendari. Etsi Prior est in culpa, privatim cum omni reverentia, & modestia moneatur, ut inde se corrigat. Si autem alii sunt culpabiles, denuntientur Priori, ut eos corrigi faciat. Quod si nec ita emendatio fuerit subsecuta, denuncietur primo Visitatoribus (*a*) deinde (si opus fuerit) etiam R. Patri Carthusiæ, vel Capitulo Generali.

7. Insuper statutum, firmiterque sancitum est, ut Divinum Ecclesiæ officium per omnes Domos uno ritu, & cum eisdem cæremoniis celebretur. Sicut in Ordinario, Breviariis, & Missalibus continetur. Neque R. Patri, neque cæteris quibuslibet, de his omnibus, quæ ad Divinum Officium pertinent, vel cæteras quaslibet consuetudines in statutis expressas, sine Capituli Generalis consilio, demere aliquid, vel additione, seu alteratione aliqua, occasione qualibet, liceat immutare.

8. Nullus etiam ipsa statuta præsumat glossare, vel interpretari, sine speciali auctoritate, & licentia dicti Capituli, vel R. Patris Carthusiæ. Sed si quid dubietatis emerserit, seu quæstionis, dictum Capitulum, seu R. Pater consuli poterit, & debebit pro responsione obtinenda, si dubietas, & quæstio talis fuerit, quæ responsum exegerit.

9. Ea vero, quæ non sunt expressa in statutis relinquuntur ordinanda Priorum arbitrio; itadumtaxat, quod ea, quæ ordinaverint non dissonent ab eis. Hac tamen occasione, vel alia, nolumus Domorum consuetudines honestas, & Religiosas, & quæ, vel contra statuta, & scripta Capituli non sunt, leviter a Prioribus immutari.

10. Libros quoque veteris, & novi Testamenti, & Ecclesiasticorum Doctorum, ac demum omnes, cum quibus celebrantur divina officia nullus emendare præsumat, nisi per libros Carthusiæ, vel alios juxta illorum tenorem, & a Biblia Sixtina, id est vulgatam editionem emendatos. Si vero posthac aliqui novi libri ex supradictis imprimantur, aut describantur, ordinamus imprimi, vel transcribi ex exemplaribus, ut supra emendatis. Qui autem aliter eos corrigere, vel describere præsumpserit, aut etiam imprimi curaverit, districtam a Capitulo Generali, vel Visitatoribus, si Præsidens est; si vero subditus, a suo Superiore suscipiat disciplinam.

De Electione Prioris.

Caput Secundum.

1. Cum Priorem cujuscumque Domus Ordinis nostri obire, vel dimittere Prioratum ad formam statutorum nostrorum (*) vel etiam per Visitatores in actu visitationis absolvi contigerit, post Sepulturam, dimissionem, aut absolutionem hujusmodi Vicarius, aut eo absente, vel impedito, antiquior Domus, cui sit commissum officium antiquioris, debet ante omnia in Colloquium convocare Conventum, & ibidem, dicto prius per eum, ut moris est, *Benedicite*, coram omnibus proponere, quod cum Domus sit orbata Pastore, necesse est, ut de novo Priore provideatur.

(*) *Ordinatio Capituli gen. anni 1647.* Visitatores, vel Commissarii de cætero non præsumant admittere Resignationem Priorũ vel facere eis misericordiã sine licentia R.P., qui vero de ejus licentia id fecerint pro ea vice sint in eadem Domo ineligibiles.

2. Deinde si Domus forte est parva, aut omnino talis, quod aliquo modo possit dubitari an ibi tot sint idonei Electores, quot necessarii sunt ad faciendum electionem, ut infra dicetur, debebit ibidem coram omnibus taliter tractare, quod per talem discursum manifeste constet, an talis Domus legitime possit, si vult, aut etiam non possit procedere ad electionem faciendam.

3. Et quia hoc constare non potest, nisi prius sciatur, quot, & quales necessario requiruntur ad electionem canonice faciendam: idcirco dicimus, & quatenus opus est statuimus, & declaramus, quodammodo in omni casu electionis, non poterit, nec debebit ullo modo procedi ad electionem faciendam, nisi ubi fuerint saltem quatuor Professi Domus Eligentis: qui etiam ultra hoc sint idonei ad faciendam electionem.

4. Non sunt autem ad id idonei sive non habent vocem eligendi, etiamsi sint Professi Domus Eligentis, infrascripti quicumque, videlicet. Primo, qui non sunt promoti saltem ad Subdiaconatum; deinde fugitivi quacumque fuga, & quocumque tempore manserint in tali fuga, nisi vox fuerit eis expresse restituta, Criminosi, nisi fuerint expresse habilitati ad vocem activam, in disciplina generali constituti, Leprosi, Excommunicati, Suspensi, Interdicti, & Irregulares. Nulli istorum idonei sunt ad eligendum.

5. Si igitur in Domo orbata non fuerint saltem quatuor Professi Domus idonei (*) tunc qui ibi erunt, scribent Visitatori, sive Visitatoribus Provinciæ se orbatos esse Pastore; qui eis providebunt de Rectore usque ad sequens Capitulum Generale.

(*) *Ordinatio Capituli gen. anni 1679.* In electione Prioris vocẽ etiam activã habebit Vicarius tantum, qui non est Domus eligẽtis professus: Sed nihilominus juxta Statutum nõ poterit procedi ad electionẽ, nisi insuper adsint quatuor professi ipsius Domus. In cæteris vero negotiis Procurator, & Sacrista vocem habebunt, sicut jam alias cõcessũ est, etiãsi non sint Domus Professi.

6. Et quia interdum contingit præsertim in parvis Domibus, aut ubi sunt pauci Domus Professi, quod etiamsi legitimus ibi sit numerus Electorum idoneorum, tamen nolunt eligere propter aliquas Causas, sed malunt sibi provideri de Priore per Capitulum Generale, aut per R. Patrem, propterea debebit Vicarius interrogare Conventum, an velit pro novo Priore habendo procedere per viam electionis: an potius super hoc per R. P. aut Capitulum sibi provideri, & juxta sensum majoris partis Conventus per vota secreta exquirendum uni ex duobus standum est.

7. Si responderit se velle eligere, debebit tunc Vicarius, ibidem palam proponere, & coram

Lll 2

(*a*) *Mens ergo Statuti est, ut ordo in recursibus servetur, & primo ad Visitatores Provinciæ, deinde ad R. P. recurratur.*

ram omnibus tractare. An illa Domus distet a Carthusia ultra tres dietas. Nam si non distat, debebunt antequam procedant ad electionem significare Domui Carthusiæ, id est Reverendo Patri Priori Carthusiæ (*a*) se esse orbatos Pastore, & petere ab ea, ut sibi providere dignetur, Domus autem Cathusiæ id est R.P. Prior ejusdem Domus pro sua prudentia, & paterna cura, providebit orbatæ Domui, prout sibi magis expedire videbitur.

8. Quod si Domus orbata distat a Domo Carthusiæ ultra tres dietas, tunc ut Conventus præparetur prius pro instanti electione, Vicarius debebit eum serio in Domino admonere: quod eligere Pastorem Animarum non est facilis, & vulgaris res, sed maxime ardua, & summæ importantiæ: Cum ex bono, vel malo Pastore pendeat propemodum omne bonum, vel malum totius Gregis, ideo debere eos in hoc negocio, cum omni rectitudine, & prudentia, & timore Dei procedere, ne si, quod absit, malum pro bono elegerint, ipsi sibi in suam perniciem lupum pro Pastore accersant. Et eis imputentur omnia mala, quæ illum facere, & pati contigerit, occasione talis inordinatæ electionis.

9. Quin etiam scire illos debere, quod sub poena peccati mortalis, tenentur eligere talem quem ipsi in sua conscientia credant, aut verisimiliter existiment esse magis idoneum ad regendum secundum Deum animas, & Domum eorum in utroque statu, quam sit aliquis alius, qui pro tunc ad id ab eis eligi possit, nisi forte tam parva esset inter eum, quem eligunt, & alium illo aptiorem differentia, quod merito hoc pro nihilo reputari debere videretur.

10. (*b*) Quod si forte non posset tunc inveniri aliquis unus talis, qui esset in utroque statu aliis eligibilior, & aptior, sed unus videretur aptus pro spiritualibus, alius vero pro rebus, & negociis temporalibus, tunc in tali casu possent istum in temporalibus expertum eligere, si tamen duas in se haberet conditiones. Primum quidem, quod esset sufficienter idoneus ad spiritualem animarum profectum, deinde quod ultra hoc, etiam multum superaret in temporalium administratione, alterum qui spiritualior haberetur. Alias non concurrentibus istis duabus conditionibus, tenerentur illum magis eligere, qui esset aptior pro salute, & profectu animarum, quoniam hoc est magis principale, & necessarium, & proprium Prioris officium. Temporalia vero sunt accessoria, & secundaria, & non proprie ad pastorale officium pertinentia, & ultra hoc possunt etiam per idoneos Procuratores, aut etiam per alios suppleri, & bene gubernari.

11. His igitur, & aliis hujusmodi per Vicarium propositis, consequenter debebit Conventum monere, qui, & quot sint, qui eligi canonice non possint. Ne si hoc eis non proponat per ignorantiam forte, vel per inadvertentiam; eligant aliquem, qui canonice eligi non possit.

12. Nam si scienter aliquem talem eligerent, essent pro ea vice privati potestate eligendi, & potestas devolveretur ad Capitulum Generale, vel R. P. (*c*) qui in tali casu cum consilio sui Conventus, provideret illis de aliquo Pastore; aut etiamsi ei benevisum esset, concederet de speciali gratia, ut possent iterum eligere.

13. Sunt igitur, qui eligi non possunt ii omnes, qui sequuntur, & nulli alii: videlicet, qui post factam professionem, non steterunt in Ordine saltem per tres annos integros, qui tantum scientiæ non habent, quantum de necessitate requirit officium Prioratus; non promoti ad Sacerdotium, omnis Prior, qui non sit professus Domus Eligentis, nam qui est professus potest eligi, nisi ab ea fuerit absolutus sua culpa, licet non criminali (*d*). Visitatores, qui in actu Visitationis absolvunt Priorem pro ea vice, & omnes qui aliquo perpetuo impedimento non possunt ascendere ad Capitulum Generale. Præterea ineligibilis est etiam omnis, qui sit aperte malæ famæ, aut etiam dubiæ, & suspectæ apud probos, & graves viros, vel Ordinis, vel etiam extraneos. Criminosi, fugitivi, etiam ab omni disciplina absoluti, in disciplina generali constituti, etiamsi non sint criminosi, leprosi, excommunicati, suspensi, Interdicti, Irregulares.

14. Quisquis etiam dimiserit Prioratum Domus Carthusiæ, quamdiu in eadem Domo manserit, licet possit eligi; non poterit tamen cogi ad consentiendum electioni. Domus autem Carthusiæ omnem Priorem cujusvis Domus nostri Ordinis, poterit, non solum eligere, sed etiamsi ei expedire videbitur ad consentiendum electioni, obedientiæ præcepto compellere. Isti igitur omnes, qui supra numerati sunt, ineligibiles sunt: alii vero omnes possunt eligi.

15. Et quoniam sunt aliqui interdum, qui non cognoscunt Personas, & libenter per alios informarentur, sed putant non licere: Declaramus, quod omnes, qui in hoc pia intentione ducuntur, licite possint, imo etiam potius debent interrogare illos, qui, & melius cognoscunt personas, & meliores etiam, & aptiores Pastores secundum Deum habere desiderant. Nam, qui cognoscunt quidem meliores, sed eos nolunt, volunt autem Priores prurientes auribus, & qui sunt vitæ largæ, & laxatæ, isti interrogari non debent: quia potius darent consilium conforme suæ inordinatæ cupiditati.

16. Sicut autem plurimum commendandi sunt, qui piam solicitudinem pro bonorum Pastorum electione gerunt, ita illi sunt magnopere culpandi qui pro eligendis deterioribus statim inter se secreta conventicula faciunt, & ut omnes ad suam cupiditatem trahant, conantur quantum possunt per se, & per interpositas Personas, non precibus modo, sed interdum etiam, quod est deterius muneribus, promissionibus, & bonorum maledicentiis, & detractionibus multis, obtinere, quod volunt. Quam perniciem, ut omnes diligentissime caveant, Vicarius quanta poterit majori efficacia, debebit omnibus persuadere.

17. Nam qui talibus mediis inducunt, aut inducuntur ad consentiendum scienter in personas non tales, quales jus commune, & nostra Instituta necessario requirunt, mortaliter peccant, & vitium simoniæ realis, vel saltem, men-

(*a*) *Idest R. P. Priori Domus Carthusiæ, cui soli committitur auctoritas Capituli Generalis prout exprimitur,* n.56. cap.22. Secundæ partis vide etiam num.32. præsentis Capituli, & nn. 43. & 44. cap.22.

(*b*) *Ista sic expressa sunt ad quorumdam scrupulos sublevandos, & anxietatem dubitantis, & fluctuantis animi sedandam.*

(*c*) *Vide n.44. cap.22.*

(*d*) *Intelligitur de Commissariis nam Visitatores Ordinis non visitant Domum suæ Professionis.*

mentalis committunt, & Spiritum Sanctum a tali electione, & a domo sua expellunt.

18. Omnino autem ab omnibus caveatur, ne ullus in domibus nostris qualibet astutia, seu violentia in Priorem præficiatur, nisi quem Monachi communi consensu, vel Monachorum vocem habentium major pars, secundum Deum & approbata nostri Ordinis Instituta providerint eligendum.

19. His igitur omnibus per Vicarium propositis, triduanum continuum, nisi festum Capituli intersit, cunctis Fratribus indicitur jejunium: & quousque Priorem habeant post laudes, & vesperas pro Conventibus omnibus super formas, etiamsi sit festum duodecim lectionum, vel tempus aliquod, in quo venia non sumitur, Psalmus, *Ad te levavi*, nudatis capitibus, communi devotione cantatur, incipiendo in Choro Cantoris hebdomadarii, cum aliis precibus, ut in prima parte habentur.

20. Interea quamcitius commode fieri poterit, vocabuntur confirmatores, qui præsint futuræ electioni novi Prioris. Sunt autem vocandi duo Priores nostri Ordinis de vicinioribus, & discretioribus Provinciæ, aut unus cum antiquiore domus eligentis, si duo Priores commode haberi non poterunt: quorum unus, si commode fieri poterit, debet esse Visitator principalis, aut si ille non potest, aut non valet; Convisitator Provinciæ.

21. Porro vocati ad assistendum electioni nullum omnino electorum verbo, scripto, nutu, signis, muneribus, per se, vel per interpositam personam, directe, vel indirecte solicitent de aliqua particulari persona eligenda, aut postulanda: Sed eligentium vota pure, & simpliciter & cum omni integritate recipiant.

22. Post expletum triduanum jejunium, & præsentibus ipsis Confirmatoribus devote cantatur Missa de Spiritu Sancto, toto præsente Conventu, ab altero Confirmatorum: vel si ipsi ita voluerint, a Vicario; Debebit autem antequam Missa incipiatur præparari aliqua Mensa ante Altare Capituli cum quinque Sedibus, super quam poni debent omnia instrumenta scriptoria, cum papyro, & vase apto, quod tamen non sit Calix consecratus, in quod omnes Schedulæ votorum Eligentium immittantur.

23. Præparari etiam debet alia mensa in aliquo angulo Capituli, si Capitulum sit amplum, ita quod nemo præsentium possit videre quid quisque scribat, aut in aliquo alio loco contiguo ipsi Capitulo, super quam Mensam parata sint omnia instrumenta scriptoria cum papyro, cera, & filo: ut ibidem a singulis per se, & seperatim scribantur Schedulæ votorum, involvantur, & cera, vel filo connectantur.

24. Missa cantata, Vicarius convocabit in Capitulum omnes, & solos professos domus: idoneos, (*a*) ut supra ad eligendum, & Confirmatores, idest Scrutatores, nullos alios. Si quis autem ex habentibus vocem eligendi, infirmitate, aut alio impedimento legitimo detentus, non posset commode personaliter electioni interesse, poterit tamen interponere votum suum in Schedula clausa inscriptum, eo modo, quo cæteri votum suum inscribunt, & involvunt, ut differentia aliqua notari, & cognosci non possint, sed ipsi Confirmatores, id est Scrutatores, debent ad Cellam Infirmi accedere, ut illius schedulam accipiant.

25. Porro nullatenus, qui de Ordine nostro non sunt ad electiones Priorum nostrorum advocentur. Et si forte in Domo præsentes sunt, nullo modo de personis eligendis cum eis loqui, aut eos consulere debemus: Hospites tamen Ordinis, & Professi Domus, qui non sunt idonei ad electionem, possunt si volunt interesse sermoni Confirmatorum: Sed eo expleto, statim debent recedere, nec ullo modo futuræ electioni interesse.

26. Postquam omnes simul in Capitulum convenerint, Vicarius dicit, *Benedicite*, deinde antiquior Confirmatorum incipit Psalmum, *Ad te levavi*, cum precibus, & orationibus supradictis: In quibus stamus omnes nudatis capitibus.

27. Principalis autem Confirmator ille judicatur, & erit, qui est Visitator, vel Convisitator Provinciæ, & ipsis absentibus, si fuerint vocati duo Priores ille dicetur, & erit principalis, qui plures annos, sive continuos, sive intermissos exegerit in Prioratu. Idem statuimus etiam de Commissariis, qui interdum mittuntur pro aliqua visitatione, aut inquisitione, seu quacumque provisione facienda.

28. Persolutis precibus Confirmator principalis dicit *Benedicite*, & tunc, vel ipse, vel Collega ejus aliquam faciet exhortationem aptam negotio. Finita exhortatione principalis Confirmator, auctoritate Capituli Generalis præcipiet omnibus Electoribus, quatenus talem eligant, quem secundum Deum, & conscientiam judicaverint vita, scientia, & ætate aliisque debitis qualitatibus esse magis aptum, & idoneum ad officium Prioratus suæ Domus, quam quivis alius, qui tunc ab eis possit eligi.

29. Post præceptum nominentur per principalem Confirmatorem tres alii ex antiquioribus eligentium, qui assistant electioni, & omnia diligenter fieri videant. Post quam nominationem statim, & qui nominati sunt pergunt ad præparatam mensam, ibique sedent simul cum Confirmatoribus, cæteri vero Conventuales eligentes, sedent aliquanto remotius a mensa in locis solitis.

30. Post sessionem principalis Confirmator, jubet, ut singuli suo loco, & ordine, hoc est unus post alium, secundum rationem antiquitatis eant suo quisque tempore in locum deputatum ad scribendas Schedulas, & ibi unusquisque solus existens scribat votum suum tali modo quod nemo scribat nomen suum proprium, sed tantum dicat, Ego, nomen autem proprium illius, quem vult eligere, & nomen Domus ejus, cujus est professus, aut nomen officii, si est officialis, scribere debet, sic dicendo: Ego eligo D. N. Professum Domus talis, vel loco professionis dicat Priorem, vel Vicarium Domus talis: in Priorem hujus nostræ Domus, quod postquam scripserit involvat Schedulam in modum parvi rotuli, & filo ligabit, vel cera connectet, & statim afferet illam ad mensam Confirmatorum, ubi stans aperto capite, paulululum porrecta manu, & manicis reductis immittet illas in vas adhoc ibidem præparatum. Post hæc idem Confirmator jubet anti-

(*a*) *Vid. Ord. relatam sub num. 5. hujus Capituli.*

antiquiorem antiquiorum, qui assistunt electioni, ire ad locum deputatum ad scribendum Schedulam suam, modo quo supra. Qui reversus immittet illam in vas, ut supradictum est. Idem facient alii duo antiquiores Assistentes, & postea cæteri per ordinem, ut quisque præcedit antiquioritate Professionis.

31. Schedulis omnium injectis, & receptis in vas, ubi ille qui ultimus injecit sessum se receperit, monet Electores principalis Confirmator intentos esse vasis eversioni, & numerationi Schedularum. Ubi id monuit, confestim bene exporrecta manu evertit vas super mensam, & numerat illas inspectantibus antiquioribus, qui assistunt. Nondum tamen eas aperit, nec legit, sed numerat dumtaxat: ut intelligat, an numerus Schedularum congruat cum numero eligentium. Totidem nempe debent esse, quot Electores. Si non congruit, sed plures sunt numero, declarat repetendam esse electionem, corrigens eum qui fraudem fecit, ut resipiscat a tanta Spiritus Sancti contumelia, & Patrum contemptu: & mox in omnium conspectu comburit omnes Schedulas, & si quidem tempus suppetit, jubet alias scribi a singulis in loco deputato, & ut supra in vas conjici, & numerari.

32. Porro si numerus Schedularum conveniat, tum demum, ubi id constiterit aperientur, & votis diligenter enumeratis, & seorsum in papyro descriptis: Considerabunt Confirmatores, quod idem est, ac Scrutatores (a) utrum aliquis electus sit sufficienti numero votorum. Oportet autem, ut qui canonice futurus sit Prior, habeat tota vota; quæ excedant medietatem totius Conventus eligentis. Quodsi nullus habuerit, Confirmatores hoc publice denunciabunt, & si quidem plures electi fuerint, neminem tamen nominabunt, sed solum dicent quot fuerint electi, & quot quisque Schedulas, & vota habuerit. Et cum supputato votorum, & eorum, qui electi sunt numero, publice constiterit coram omnibus, neminem eorum habuisse sufficientem numerum; tunc ibidem coram omnibus comburentur Schedulæ, & toties scribendæ, sive faciendæ erunt novæ, donec aliquis sufficientem numerum habuerit: nisi forte toties effectæ jam essent, ut in judicio Confirmatorum desperari de electione posset, & obstinati apparerent animi. Qua re contingente, cessandum erit ab electione, ac per viam aliam scilicet provisionis procedendum; ut negocio delato ad R. P. Carthusiæ, expectetur, quod illa re intellecta respondeat, vel faciat. Videtur autem nobis satis probabiliter desperari de electione posse, si post ternam Schedularum repetitionem, nemo inveniatur electus cum sufficienti numero votorum.

33. Verum permittimus, ut si Confirmatores aliqua probabili spe ducantur, possint etiam dare quaternam novarum Schedularum, & votorum conscriptionem: Sic tamen, ut eodem die, & tempore hæc fiant; neque antea liceat egredi Capitulum, aut locum, in quo celebratur electio, quam finis ei imponatur: Neque interim sit aliqua inter Eligentes, & Confirmatores communicatio. Hac autem ultima vice, si nullus electus sit cum numero votorum sufficienti, & necessario nullam præterea dare possint aliam electionem, quo casu contingente, scribendum tunc erit totum negocium R.P.Cartusiæ, qui cum consilio sui Conventus providebit orbatæ Domui de Pastore.

34. Porro si numerus sufficiens habeatur, & unus solus fuerit electus; publicabitur nomen ipsius cum numero votorum, quæ habuit. Sin plures electi fuerint, illius tantum nomen publicabitur, qui numerum sufficientem habuerit. Cæterorum vero supprimentur: sed tamen dicent quot fuerint simul electi cum eo, & quot quisque vota habuerit: Ut nemo aliquam forte possit prætendere suspicionis, aut fraudis occasionem. Porro omnes Schedulæ postquam lectæ fuerint, publice ibidem comburentur, quod semper toties est faciendum, quoties denuo eas repeti contigerit: illisque combustis, dicat clara voce principalis Confirmator; *Habemus Priorem*, & nominet eum, & Domum, cujus sit professus, & obedientiam, quam habet, si aliquam tunc habeat, & numerum votorum, quæ habuit, ut omnes intelligant, an ille numerus excedat medietatem totius Conventus eligentis.

35. Priore coram omnibus nominato, & publicato, Vicarius nisi sit Confirmator, aut electus in Priorem, hoc enim casu transibit id officii ad eum, qui exercet officium antiquioris: dicat clara voce sic: Venerabiles Patres Confirmatores, Nos Conventuales petimus a vestris Paternitatibus, auctoritate Dei, & Capituli nostri Generalis confirmari nobis in Priorem hujus Domus V.P.D.N. Professum Domus N.

36. Postulatione facta Confirmatores assignabunt terminum ad opponendum contra electionis formam, & Personam electi, diem videlicet unum, qui satis est: aut si ratio suadeat, duos, aut plures, qui non sint dies festi. Nec sine termino hujusmodi, aut terminis confirment Electum, etiamsi Conventus aliter instaret, cum in re tam ardua nihil sit per festinationem agendum, & multa interea latere possint de persona electa, aut de Electoribus, vel forma electionis, quæ matura consideratio, & tempus afferre, ac declarare poterunt.

37. Interea tam Conventuales, quam Confirmatores debent diligenter considerare, & personam electi, & formam electionis. Formam, an sit canonice facta. Erit autem canonice facta si servata fuerint omnia, quæ in hoc capite jam dicta sunt, & infra dicentur. Personam electi, an talis sit, qualem necessario esse debere supra descripsimus, cum de ineligibilibus agetur.

38. Confirmatores autem Deum Judicem præ oculis habentes, a via Dei, amore aliquorum non exorbitent, vel timore. Sicut enim præcipitur Conventualibus electionem facturis, ut omni meliori modo, quo poterunt secundum Deum eligant, eodem modo vocatis ad electionem Prioribus, præcipitur ne in personam non idoneam scienter aliquando concordent. Non tenebuntur tamen considerare, an persona electa sit melior, & aptior, quam omnis alius, qui tunc potuisset eligi: Sed solum, an habeat aliquid impedimentum eorum quæ supra de ineligibilibus posita sunt. Si tamen electus esset talis, quod manifeste pateret illum esse notabiliter transgres-

sorem

(a) *A solis Confirmatoribus debent videri, & legi vota Eligentium, ut secretum in hoc servari Mandatum*. Sess. 25. cap. 6. Conc. Tridentin. *Convenienter observetur*.

ſorem obſervantiæ Regularis: tunc non debent talem confirmare. Cum enim regularis obſervantia ſit diligenter a Perſonis noſtri Inſtituti exercenda, ut per formam profeſſionis patet, qui hujuſmodi obſervantiam non haberet, nec ad eam afficeretur, non eſſet probabilis ſpes, quod eam conſervare, augere, vel introducere in aliis poſſet: Quod tamen neceſſarium eſt unicuique Priori.

39. Si autem Confirmatores ex aliqua rationabili cauſa judicaverint non eſſe confirmandum electum: Scribent tam ipſi, quam Conventuales R.P. cum plena informatione totius negocii, qui pro ſua prudentia, & maturo conſilio, confirmabit, vel infirmabit electionem, aut aliter orbatæ Domui providebit, ſicut ſibi melius ſecundum Deum videbitur expedire.

40. Quod ſi nullum impedimentum invenerint in perſona electa; nec in forma electionis, termino ad opponendum exacto confirmabunt illum in die non feſto: (*) Sic dicente principali Confirmatore. Nos talis, & talis humiles Priores Domorum N. & N. electi per vos, vel deputati per R. Patrem Carthuſiæ ad præſidendum veſtræ electioni, auctoritate Statutorum noſtrorum, confirmamus Vobis in Priorem hujus Domus V. P. D. N. profeſſum, vel Vicarium talis Domus: In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Et reſpondeat Conventus, Amen. Sciendum eſt autem quod quamvis electiones diebus feſtis Eccleſiæ, vel Ordinis licite fieri valeant, aſſignationes tamen terminorum, quæ fiunt per Priores vocatos, ad opponendum contra electionis formam, & perſonam Electi, debent cadere in diem non feſtivam, & die feriali Confirmatio ipſa fieri, cum ſit actus judicialis.

(*) *Ordinatio anni 1647.* Quando ex Præſidentibus electioni novi Prioris unus moritur, vel in Priorem eligitur; alter non præſumat ſine Socio electum confirmare, ſed teneatur ad hūc actum convocare Priorem vicinioris Carthuſiæ, vel eo impedito Monachum antiquiorem profeſſione ejuſdem vicinioris Carthuſiæ ut inſimul ad Confirmationem electi deveniant.

41. Facta igitur Confirmatione poterunt Confirmatores, imo etiam debebunt in virtute S. Obedientiæ præcipere Priori electo, ut electioni conſentiat, & illam exequatur. Significabunt tamen ei Confirmatores, ſi abſens ſit, utrum ipſe ſua ſponte accedere debeat ad Domum, in qua fuit electus: an expectet donec aliquis ab ipſis deſignandus mittatur ad eum, qui eum ducat, & aſſociet, ſuper qua re ipſi judicabunt, & facient, prout eis melius, & expedire videbitur.

42. Quod ſi forte talis Electus eſſet præſens in Domo a qua eligitur; ipſimet Confirmatores, alioquin cum advenerit, Vicarius cum antiquiore, eundo in Eccleſiam ipſum in prædeceſſoris transferunt locum: ibique facta oratione, & dicto Pater noſter, & Ave Maria, a quolibet in loco ſuo ſuper formam genibus flexis, & capite diſcooperto, veniunt in Clauſtrum Eccleſiæ, & accedens Vicarius ad Priorem genibus flexis, junctas manus infert in manus Prioris: & interrogatus ab ipſo, Promittis obedientiam? reſpondit, Promitto; & oſculata manu ejus ſurgens recedit ad ſuum locum. Similiter facit poſt Vicarium antiquior, & cæteri alii per ordinem, etiam hoſpites ſi ibi ſint, & poſtea converſi in Capitulo ipſorum.

43. Totamque diem illam gaudio dedicantes, & Sextam diei in Eccleſia ſubmiſſa voce dicentes, bis in Refectorio comedunt: niſi tale fuerit jejunium quod pro feſto Capituli minime frangeretur. Et hebdomadarius, aut ſi illa die non celebraverit, Vicarius ejus Menſas benedicit. Poſt prandium etiam, ab exaltatione Sanctæ Crucis uſque ad Adventum, & a Nativitate Domini uſque ad Quadrageſimam, utramque Nonam ſubjungunt. In æſtate vero Nonam de die tantum, paulo poſt meridiem in Eccleſia dicant, præmiſſa in Cellis Nona de Beata Maria: & in gratiis agendis poſt prandium, & cœnam veniam non accipiunt, licet, ſi tempus poſtulat, dictam veniam in horis diei ſumant, quod ſi jejunium fuerit, poſt Nonam in Eccleſia ſubmiſſe dictam, erit in Refectorio comedendum. Si autem, qui eligitur præſens non fuerit, non in die lectionis, ſed quando accipit ſedem, in Refectorio manducatur.

44. (*) Sciendum eſt autem, quod R.P. Carthuſiæ poterit cum conſilio ſui Conventus Electum deſtituere, ſi ſecundum Deum ex aliqua juſta, & rationabili cauſa judicaverit expedire. Et ideo Confirmatores communibus literis debent, quam citius commode poterunt, ſignificare Rev. Patri hujuſmodi electiones Priorum, quaſcumcumque pro tempore per eos fieri contigerit: Domus tamen, in qua fient electiones, Priorem ſic electum reprobare non valebit.

(*) *Ordinatio anni 1648.* Servetur antiqua conſuetudo Ordinis de petendo ſtatim per Conventuales a R. P. Confirmatione novi prioris electi, & a Præſidentibus ejus Electione cōfirmati: ſub pœna infirmandæ electionis.

45. Porro Electionis debent ſaltem intra quadraginta dies fieri. Quod ſi aliqua Domus in hoc fuerit inobediens niſi legitimo impedimento excuſetur, in futuro Capitulo pœnam ſuſtinebit condignam. Si vero, quod abſit ultra tres menſes, juſto impedimento ceſſante, Conventus electionem non fecerit; eligendi poteſtate ea vice privabitur, & proviſio de Priore ad R. Patrem Carthuſiæ devolvetur, vel ad Capitulum Generale. (*)

(*) *Ordinatio anni 1623.* Mandamus omnibus Viſitatoribus Provinciarū Ordinis, ut curent in ſingulis Domibus Provinciarum ſuarum publicari Decretū D.N.PP Gregorii XV. ſub data diei 27. Sept. an. 1622. pro conſervādo antiquo uſu Ordinis, tam in Inſtitutione Priorum, quam cæterorum Officialium.

De Officio Prioris.

CAPUT TERTIUM.

1. Primum, & principale Prioris officium eſt, ſuæ ipſius, & omnium ſubditorum ſaluti, & profectui ſpirituali invigilare, ſe ſimul, & creditum ſibi gregem ſecundum Deum, & regularem Ordinis diſciplinam, & formam Statutorum noſtrorum in omnibus bene dirigere: bonum fratribus ſuis, & aliis de ſe ipſo in omni virtute, & obſervantia regulari exemplum præbere, ſe cum illis in victu, & veſtitu, in ſequenda Eccleſia, & totam diurno, quam Nocturno Officio, niſi aliud valetudo, & Domus negocia cogant, conformare.

2. Prioris eſt omnium ſibi Subditorum confeſſiones audire, aut aliis idoneis committere, Infirmos inungere, communicare, & Defuncti Miſſam in Conventu celebrare, totum ſepulturæ officium facere, Capitulum diebus feſtivis tenere, hebdomadam ordinare, miſſas ſingulis diebus in Conventu dicendas diſponere, beneficia, & eleemoſynas, & eos, qui ſe noſtris Orationibus ex aliqua ſpeciali cauſa commendaverunt denunciare, Sermones in Capitulo facere, aut cum vult aliis committere.

3. Prioris eſt in die Natalis D. SS. Nominis Jeſu, Cœnæ Domini, Paſchæ, & Pentecoſtes, Corporis Chriſti, S. Brunonis Patris noſtri, & profeſſionis Novitiorum, Miſſas in Conventu celebrare, & totum diei, & noctis eorum feſtorum, excepto profeſſionis die, officium facere, Corporalia, veſtes Sacerdotales, Altaris paramenta, & Cruces benedicere ad lectionem Sacerdotis hebdomadarii benedictionem largiri, Te Deum inchoare.

4. Prioris eſt Converſis, & aliis Fratribus in Superioribus Domo Capitulum tenere, vel Vicario,

cario, aut alii idoneo committere. Eosdem etiam circa Orationem Dominicam, Angelicam Salutationem, Symbolum Apostolorum, Decalogum, præcepta Ecclesiæ, Maternam Orationem, modum serviendi missis privatis, & modum recte confitendi, communicandi, & religiose vivendi plene instruere, (a) aut ab idoneis instrui facere. Et ut omnes debitis temporibus confiteantur, communicent, missas audiant, Divinis Officiis intersint, & Ecclesiam frequentent, quantum unumquemque decet, & tenetur solicite providere. Scriptum est enim, si quis suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infideli deterior: propterea illum monemus, ut curet Sermones Conversis festivis diebus fieri; quibus etiam intersit familia.

5. Prior debet rebus, & negociis Domus suæ superintendere, & de omnibus, generalem solicitudinem, & providentiam habere: bona etiam omnia per suos officiales, & ministros recte administrare, & ea secundum Deum, conscientiam, & formam Ordinis, & statutorum nostrorum discrete dispensare: ac ne quid omnino rerum negligatur, ne quid pereat, ne quid male expendatur, solicite curare. Non enim res suas, aut hominum curet, sed Christi: cui de omnibus districtam illam reddere rationem oportebit. Verumtamen, ne forte temporalium cura rerum, ac solicitudine prægravatus, spiritualibus minus possit intendere, tales singulis obedientiis sataget deputare, quorum eas fidei secure valeat credere.

6. Prioris enim est officiales suos omnes, tam Monachos, quam Conversos, (b) & cæteros quoscumque cum maturo consilio instituere, destituere, mutare (nec hæc possunt impediri per Visitatores, nisi in actu visitationis existentes) & unumquemque in suis officiis, & obedientiis bene dirigere, & quoties est opus arguere, monere, & pie, & charitative pro eorum culpis, & inobedientiis salutares pœnitentias imponere. Verumtamen non debet Hospitibus Officium Vicarii, Procuratoris, vel Sacristæ commendare: (c) nisi forte ad hujusmodi officia in eadem domo idoneum professum inveniret.

7. Qui autem instituti sunt officiarii, vel alicui obedientiæ deputati, non audeant statim, vel postea in Conventu petere misericordiam; nisi de consensu Prioris. Qui quæsierit, arbitrio Prioris puniatur: & nihilominus obedientiam illam habeat, quandiu Prior viderit expedire.

8. Monachis potest obedientias in Claustro commendare: sed sæpius fit, & fieri debet in Capitulo. Cum autem in minoribus aliquando quærat consilium, potest, & in commendandis obedientiis, si vult aliquos consulere: eos maxime inter quos conversati sunt hi, quibus eas commendare proponit.

(*) Ordinatio anni 1649. Serventur n. 9., & 11. c. 3., & 17. cap. 6. 2. partis Statutorum de cōputis reddendis, & Arca communi habenda sub pœna absolutionis Priorū, & Officialiū a suis officiis.

9. (*) Prior annis singulis in Adventu, aut alio tempore pro consuetudine Domorum in præsentia sua, & Vicarii, & duorum adminus ex senioribus, & discretioribus Domus: faciet Procuratorem reddere rationem generalem totius receptæ, & expensæ in illo anno factæ. Quod si Procurator facere neglexerit: arbitrio Prioris puniatur. Et nihilominus, si opus fuerit, sæpius ab eo ratio exigatur. Verumtamen Prior debebit tempestive præmonere Procuratorem, ut ad reddendum sua computa se præparet.

10. Prior sine consilio Vicarii, Procuratoris, & Sacristæ non præsumat commodare pecuniam, simul, vel per partes, ultra viginti scuta, & tam Priores, quam alii, qui Domus suas gravare non verentur, dando de bonis Ordinis, sine consensu suorum Conventualium extraneis, vel propinquis; ab officiis absolvantur, & nihilominus graviter puniantur.

11. Volumus quod quælibet Domus arcam communem habeat, sub tribus clavibus, quarum unam Prior habeat, alias aliqui ex Monachis quibus Prior commiserit Clavarii nuncupandi, in qua servetur omnis pecunia domus, præter eam, quam judicaverit Prior provisionibus Ordinariis necessariam. In qua etiam arca deposita aliena custodiantur: nec liceat ea commodare, vel expendere, nisi de voluntate Deponentium, & cum assistentia Clavariorum quando reponuntur, & extrahuntur pecuniæ, & deposita ex dicta arca communi; atque retineatur in ipsa capsa liber, quo annotentur pecuniæ, & deposita in eadem respective deponenda, & extrahenda, stricte servata in cæteris præsentium Statutorum forma. Si Prior, aut Procurator contrafecerit: Prioratum Prior, & Procurationem Procurator amittat.

12. Quod datur alicui Priori Domorum Ordinis, vel Rectori, vel etiam Vicario Monialium, acquiritur domui, cui noscitur præsidere: nisi constaret evidenter, quod non in gratiam, & intuitum domus illius, cui præsidet, vel officii aut personæ ipsius, sed magis favore domus suæ professionis conferretur; quia tunc tale donum ad Domum dictæ suæ professionis pertinebit: & quando aliquod dubium ex præmissis oriretur, judicium, sive determinatio reservetur R. Patri Carthusiæ, sive Capitulo Generali.

13. Prior licet nullo tempore debeat unquam sine multum rationabili causa exire de Domo: a principio tamen Adventus, usque ad primam post Epiphaniam diem, & a Quinquagesima, usque post Octavas Paschæ propter arctiorem sui Custodiam, & Gregis sui curam, nisi urgente necessitate, aut evidenti, & magna utilitate non poterit exire. Pro negociis autem, quæ per Procuratorem, aut alium quempiam, aut etiam per literas, vel aliter commode expediri poterunt, a sua Domo non exeat, nec ea per se ipsum exerceat: sed in domo cum iis, a quibus assumptus est, resideat.

14. Cum autem pro negociis expediendis eum personaliter exire oportebit, quam citius poterit revertatur, nec unquam solus equitet (d) nec solus incedat, sed semper habeat secum honestam alicujus comitivam, nec equitet extra terminos sine Cappa, nec etiam intra per Villas: remo-

(a) *Hinc animadvertant Priores non suis Officialibus, sed sibi ipsis curam spiritualis educationis Fratrum specialiter committi.*

(b) *Officiales Conversos intellige Coquinarios, Hortolanum, Pistorem &c. ut latius exprimitur* cap. 32. Tertiæ Partis antiquorum Statutorum, *inde sciendum est Conversos nunquam posse institui Procuratores, aut Coadjutores; quod ultimum officium committitur tantum Monachis, & in domibus, ubi ex rationabili Causa a R. P. sive fixe, sive transitorie præfatum officium Coadjutoris permittitur; cujus functiones arbitrio Prioris relinquuntur cum nullas habeat per Statuta præfixas.*

(c) Vid. num. 12. Cap. 5.

(d) *Inde non est intelligendum, quod Prior debeat semper famulum equestrem secum ducere, sed de Comitiva ubique in itinere habenda, id intellige.*

remotus tamen a Villis, & a concursu hominum, eam exuere potest. Honestam vero Comitivam intelligimus Conversos, Donatos, aliosque domesticos famulos, maturam habentes ætatem, & nomen bonum: quos secum ducant tam ad Capitulum Generale, visitationes faciendas, & alia loca remota, quam ad Civitates suis Domibus propinquas, & vicinas Grangias. Hoc tamen prohibentes, ne prædictæ personæ incedant unquam equestres per hujusmodi Civitates; exceptis ipsis Prioribus ex causa rationabili, ubi consuetudo id toleret.

15. Priores dum sunt in itinere constituti, omni die feriali, si commode fieri possit, Missas audiant, aut celebrent: nam festivis certum est eos teneri dicere, vel audire.

16. Ubicumque duo, pluresve simul fuerint Priores, si unus ex eis, vel alicujus eorum Conversus, vel famulus excessum fecerit, vel dixerit, antiquior eorum, nisi adsit aliquis Visitator, excessum sic reprehendat, si Prior suus hoc facere neglexerit: ut alii, qui talia audierint, attentare similia pertimescant.

17. Priores, & omnes Personæ nostri Ordinis, personas omnes, & loca, & tempora, & res, & actiones omnes suspectas, & periculosas devitent, alioquin si res fuerit vehementer suspecta, & scandalosa, Visitatores scribant R. Patri, qui pro sua prudentia, & integritate providebit, prout ei secundum Deum, & facti qualitatem expedire videbitur.

18. Animadvertentes periculum Animarum, quod omnibus omnium statuum, & conditionum hominibus provenit ex prohibitorum librorum lectione, & usu, ordinamus, quod omnes Priores, libros omnes, qui in suis Domibus habentur, quam diligentissime fieri poterit, per se, aut alios ex suis idoneos visitent: recognoscentes libros devotionis juxta Bullam Pii V. præfixam Officio gloriosissimæ V. Mariæ, correcto, & emendato per Decretum Sacri Concilii Tridentini: Alios vero omnes recognoscant juxta Indicem prohibitorum librorum compositum ex Decreto ejusdem Concilii, & ejusdem Indicis regulas adhibentes, etiam alios Indices de hac materia; si qui compositi sint ab illarum Provinciarum Universitatibus, Episcopis, & Inquisitoribus, & si opus fuerit Theologos, qui in illis morantur partibus consulant, aut consulendos curent, & Visitatores in actu visitationis diligenter inquirant: an talis recognitio librorum fuerit facta. Priores insuper præcaveant, ne aliqui ex suis subditis legant, vel penes se retineant ullos libros per supradictam Bullam, & Indices prohibitos: ne poenam excommunicationis, & aliorum, quæ in Bulla ipsa, & Indicibus continentur incurrant.

19. Nullus Prior nostri Ordinis sive palam sive secreto præsumat ludere, aut solatiari cum subdito suo, aut etiam non subdito: nec quisquam Subditus præsumat ludere, vel contendere cum Priore suo, sed semper, & ubique tam in verbis, quam in factis ei deferat, & obediat reverenter, nec præsumat eum reprehendere, sed si quid Prior errare videbitur: Vicarius, aut alius de antiquioribus, & discretioribus Domus, secrete, & reverenter eum monere potest, & debet.

20. Prior in præcipiendo, & excommunicando, & in omnibus aliis censuris modum servet, tam propter periculum præcepti, & censurarum, quam etiam, ne sua indiscretione oves suas in amaritudinem perducat. Et ideo intelligens sibi datam fuisse potestatem in ædificationem, & non in destructionem, nisi pro gravissimis culpis, & periculis ad talia remedia non deveniat, sed potius ita se gerat, ut si interdum ipsius auctoritas timeatur; ipsius tamen persona semper diligatur. Nam etsi utrumque necessarium est, amari scilicet, & timeri: non expedit tamen, ut Prior præter potestatem, etiam natura sua, & moribus timeatur.

21. Sit ergo Prior talis, aut saltem curet, ut fiat, ut oves ipsius præsertim in tentationibus, & tribulationibus positæ, possint tanquam ad benignum Parentis sinum confugere, & ei omnia secreta sua manifestare. Non tamen debet Prior, ut ametur a suis ovibus, statuta Ordinis, aut regularis disciplinæ rigorem relaxare. Cum sit hoc non placare virtute, sed vitio; non oves servare, sed perdere: sed debet a suis moribus omnem auferre sævitiam, & iracundiam, & imperiositatem, & alia hujusmodi vitia, propter quæ timentur, & odiuntur Priores, ut sic non vitæ relaxatione sed religiosa morum benignitate diligatur.

22. Priores non mittant, aut Ordinariis præsentent Monachos suos pro Ordinibus suscipiendis, absque prævio examine ab iisdem Prioribus faciendo, & antequam ad legitimam ætatem pervenerint, ætas autem legitima est in Subdiacono annus 22. in Diacono, 23. In Sacerdote 25. Sufficit autem quod annum prædictum quis attigerit, licet nondum compleverit. Quando autem mittuntur ad Ordines suscipiendos, habeant secum Procuratorem Domus, vel si non possit, Conversum aliquem, aut Donatum, vel Sæcularem famulum gravem, & honestum, & mittantur ad propriam Civitatem, si in ea Ordines conferantur, vel ad locum magis vicinum ubi Ordines ipsos conferri contigerit, nec eundo, & revertendo a recto itinere notabiliter divertant, nec ibidem inordinatam moram faciant. Super quo Priores eorum curam adhibeant diligentem. Et ad evitandum omnes perniciosos excessus, qui circa hoc contingere possunt, statuimus, ut omnes Priores teneantur quamprimum commode poterunt significare in verbo veritatis R. Patri, & Capitulo Generali, moram, quam sui facere solent in Ordinibus suscipiendis, quam moram si R. P., & Capitulum Generale viderint esse inordinatam, moderabuntur, & certum terminum præfigent. Quem postea nulla Domus, aut Provincia ullo modo transgredi possit sub poena inobedientiæ. Declaramus etiam, quod Personæ Ordinis ad suscipiendos ordines non valeant absque licentia R. P. Curiam Romanam ordinate intrare; exceptis personis Domorum a dicta Curia ultra unam dietam non distantium: cum alibi dictos Ordines suscipere non valebunt.

23. Nulla Domus habeat duo magna sigilla hoc est unum pro Conventu, & alterum pro Priore, sed quælibet uno sigillo magno authentico sit contenta, quod Prior custodiat, sed nomine Conventus ipse non sigillet, nisi de totius Conventus, vel majoris partis voluntate, & consensu. Poterit tamen Prior habere sigillum parvum, & eo sigillare literas, quas scribit suo privato nomine.

24. Nullus Prior, nullaque Ordinis nostri persona admittat in se executionem Testamentorum, etiam ad pias Causas, nec solicitudinem, aut procurationem aliquarum Causarum, aut negociorum alienorum, nec pariter legationes, seu ambasciatas, quæ simplicitati nostri Ordinis minime conveniunt.

25. Nullus etiam nostri Ordinis in se tanquam Judex, vel Arbiter lites, & negocia aliena suscipiat proprio motu. Quod si a Sede Apostolica, causa aliqua cuilibet ex Nobis fuerit delegata, tunc ad eam audiendam exeat, quamvis a R. P. Carthusiæ licentiam non habuerit exeundi. Qua in re sciendum, quod nisi in literis commissoriis Ordo Carthusiensis exprimatur, eam non tenetur Delegatus audire, sicut indulgentia, quam a Domino Innocentio Papa III. habemus, manifeste declarat.

26. Pro his etiam, qui non sunt de Ordine nostro, nullus nostrum quaslibet res cambiat, permutet, aut vendat, nec pro eis spondeat. Emere vero si necessitas exegerit possumus: non tamen hoc fiat passim, nec pro quolibet, nec sine licentia Prioris.

27. Priores, & Procuratores quantum poterunt lites, & Processus fugiant, servos enim Dei litigare non decet. Quod si ad id interdum impellat eos necessitas, pacem cum Adversariis via amicabili, si fieri potest quærent, vel oblatam amplectantur ad vitandum discursus varios, litis eventus dubios, & expensas. Ex his enim multa Domibus, & personis Ordinis evenire possunt incommoda.

28. Nullus Prior, aut alia quævis persona Ordinis, verbis, literis, Nuntiis, promissionibus, aut alio quovis modo solicitet, subornet, vel inducat personas aliarum Domorum ad aliquam instabilitatem in non modicum personarum, & dictarum Domorum detrimentum. Qui contra fecerit, & quoties id fecerit, Ordinem per mensem in victualibus teneat sine misericordia. Et nihilominus per Capitulum Generale, vel Visitatores, prout casus exegerit, rigide puniatur.

29. Nullus Prior, aut alius nostri Ordinis publice prædicare præsumat, nisi in Claustro, vel Capitulo Monachorum, aut Conversorum, nec ibidem aliquis sæcularis præter domesticam familiam, nisi quando Priori videbitur expedire admittatur.

30. Prior circa subditos suos sit solicitus, ne Ordinem dimittant, vel de Ordine fugiant. Et quos hujus propositi probabiliter esse cognoverit, & eos qui alium, vel alios ad hoc induxerint, valeat carceri mancipare. Nullus Prior cum bona conscientia potest dare literas de non repetendo aliquo subdito suo Ordinem nostrum jam Professo, prout in Romana Curia existit declaratum.

31. Prior in domo sua cum Hospitibus advenientibus, non debet passim, & indifferenter comedere, sed dumtaxat cum personis honestis & talibus, quibus hoc commode negari non poterit; & tunc etiam quanto rarius, tanto melius. Conversi in Domibus nostris, tam superiori, quam inferiori non comedant cum Prioribus suis.

32. Priores in aliis Domibus Ordinis, non debent loqui cum Monachis, nisi de licentia proprii Prioris ipsorum Monachorum.

33. Prior quisque novus in præsentia prædecessoris, si præsens fuerit, ac quatuor magis Discretorum de Conventu, si tot aut plures affuerint, vel si prædecessor non supervixerit, aut nimium remotus fuerit: In præsentia quatuor prædictorum perfecte in scriptis redigat statum Domus.

34. Novus Prior, tam Domus Carthusiæ, quam cæterarum in proximo sequenti Capitulo professionem faciat in hunc modum. Ego Frater N. promitto obedientiam communi Capitulo pro me, & Domo nostra. Siquidem de antiqua, & approbata Ordinis nostri consuetudine, singuli Priores, Rectores, Vicarii Monialium, in singulis Capitulis Generalibus per se ipsos si præsentes fuerint, alioquin per literas, misericordiam petere tenentur. Quod si non fecerint: nihilominus pro petita habeatur.

35. Prior absolutus, ante descriptum statum Domus a cujus Prioratu absolvitur, in sui successoris præsentia, ad Domum aliam non recedat, nec secum aliquid deferat, vel ante se præmittat, nisi vestes debitas, & quæ successori suo decentia, salvo moderamine, videbuntur. Quod si in illa Domo, in qua est absolutus remanere, vel ad Domum professionis reverti voluerit, & cella non vacaverit: locus ei competens, & honestus extra cellam Prioris interim deputetur. In Ecclesia vero, & alibi in Conventu locus ei detur, secundum quod fuit in Ordine.

36. Potest etiam idem absolutus eligere quamcumque Domum illius Provinciæ, in qua est sita Domus a qua absolvitur, si Domus, quam eligit velit illum recipere, propterea, ut eidem absoluto provideatur, & evagationis materia substrahatur, ordinamus, quod absolutus non recedat extra Domum, a qua absolvitur, nisi prius fuerit debite certificatus, quod Prior, & Conventus Domus, quam eligit, voluerint eum recipere, ut tunc, & non ante Domus illa, cui præfuit, pecunias pro expensis itineris necessarias ad prædictum locum cum equo, & famulo eis ministret. Quod si diligentiam fecerit jam in duabus Domibus, ut ab una, aut altera illarum reciperetur, & nec sic quidem receptus fuerit, postmodum aut maneat in Domo a qua absolvitur, aut ad Domum suæ professionis revertatur; donec sequens Capitulum Generale, aut interim R. Pater Carthusiæ, si hoc petierit, aliter ei provideat.

37. Prior, qui non propter crimen, sed propter aliam culpam depositus est, in alia quidem Domo poterit eligi, nisi specialiter a Capitulo Generali sibi fuerit interdictum: sed in amissa nunquam, nisi de licentia Capituli Generalis. Cum Prior, & Procurator pro eadem culpa suas amittunt obedientias: in ipsa Domo non debent habere easdem, donec a Capitulo concedantur.

38. Cum Prior propter infirmitatem, vel senium, factus inutilis voluerit super annum habere misericordiam, significet Domui Carthusiæ (*a*) quæ auctoritate Capituli Generalis, faciet ei misericordiam, si viderit expedire, aut dabit licentiam convocandi duos Priores de vici-

(a) *Vid.* num. 18. cap. 2.

vicinioribus, & discretioribus, qui poterunt ei facere misericordiam, si hoc rationabile esse judicaverint.

39. Rector Domus Ordinis non sedet in sede Prioris in Ecclesia, nec in Refectorio, sed in sede Antiquioris e parte dextra ante Vicarium, nec promittitur ei obedientia in principio Rectoratus: tamen obeditur ei in omnibus tanquam Superiori.

40. Rector Novitiorum professiones recipit mutato nomine Prioris in nomen Rectoris: quando Priores distant plusquam unam dietam.

De tractando Consilio.

Caput Quartum.

1. Siquid magnum, vel grave tractandum fuerit, Prior Monachos professos Domus suæ vocem habentes, & quinque annos professionis completos (a) in unum facit convenire. Quibus proponens negocium, non debet manifestare ad quid inclinatur, ne per hoc videatur velle trahere alios ad hoc quod intendit: Sed tantum aperire quidquid occurrit in materia proposita prout contra, ut, omnibus hinc inde consideratis, & singulis quid sentiant libere pronunciantibus: quod melius, rectiusque existimaverit, sine ulla Personarum acceptione exequatur.

2. Non enim ullo Jure cavetur, ut quoties aliquis tenetur petere consilium, teneatur etiam illud executioni mandare, cum consilium de sua natura non obliget ad sequendum, quoniam ex multorum auditis judiciis, instruitur, & informatur animus consultantis. In aliis autem, in quibus necessarius est consensus, & vota eorum, qui requiruntur: non est liberum Priori facere quod vult, sed tenetur sequi majorem partem sui Conventus, quem tunc totum convocare debet.

3. Cæterum Hospites, non promoti ad Subdiaconatum, in disciplina generali constituti, criminosi, fugitivi, interdicti, suspensi, excommunicati non habent vocem in necessariis tractatibus: propterea Priores illorum voces, requirere non tenentur.

4. Hoc autem in tractatibus, & consiliis conferendis, omnino tanquam utilissimum, rectissimumque servari debet, ut nemo suam, vel alterius contentiose præsumat defendere, vel aliorum impugnare sententiam, ne bonum consilii in discordiam, quod absit, furoremque vertatur. Qui vero contrafecerit, & in his fuerit assuetus, communitusque resipiscere noluerit, tanquam pacis turbator a communibus tractatibus excludatur: pœna nihilominus plectendus graviori, quæ pro modo culpæ, & conditione delinquentis, remittitur arbitrio Præsidentis.

De Officio Vicarii, & Antiquioris.

Caput Quintum.

1. Prior quilibet unum ex suis Monachis Vicarium talem sibi eligat, cui tuto suam possit conscientiam committere, & in rebus arduis bono per eum juvari consilio. Qui etiam absente, & impedito Priore, cæteris exemplo, & verbo prælucere, & omnes in observantia regulari, & sancta pace continere. Maternaque omnibus ubera, maxime tentatis, Infirmis, Afflictis, Novitiis, noviterque professis fructuose exhibere valeat. Igitur esse debebit exemplaris, sufficienter doctus, maturus, benignus, zelator Ordinis, & observantiæ regularis: præcipuus amator pacis, & unitatis.

2. Vicarius absente, vel impedito Priore vices ejus agit in visitandis Monachis, licentiis dandis (b) Confessionibus recipiendis, inungendis, & communicandis Infirmis non tantum Monachis, sed etiam Conversis, Donatis, & Mercenariis in Domo superiori infirmantibus, in sepeliendis mortuis: in cantandis Missis quas Prioratus requirit (c) excepta Missa, in qua Novitius est professionem facturus.

3. (d) Et quoniam Vicarius repræsentat Priorem, & est secunda Persona Domus: ut officio ejus congruus locus deputetur, statuimus ut ubique in Conventu locum teneat Antiquioris a parte dextra Prioris, nec unquam absente Priore in Refectorio legat.

4. Cum Prior, & Procurator absunt, vel forsitan non possunt, vel si Procurator non sit Sacerdos, Vicarius descendit ad Domum inferiorem ad inungendum Infirmum, vel communicandum, si necessitas cogat; Et si non adsit Clericus aliquis, unum de Monachis secum introducat.

5. Vicarius absente Priore de uno Choro in alium, si opus est, adjutorium mittit, orationem ante horas terminat, ad lectionem hebdomadarii benedictionem largitur: etiam ad lectionem Prioris in die Nativitatis Domini, SS. Nominis Jesu, Paschæ, Pentecostes, Corporis Christi, & S.P.N. Brunonis, & quando Prior est hebdomadarius. In festis absente Priore ultimam dicit lectionem: nisi adsit Prior nostri Ordinis, qui velit eam legere. Semper tamen absente Priore, *Te Deum laudamus* incipit.

6. In die Natalis Domini Missam mediæ noctis celebrat, nisi sit hebdomadarius, aut officium Prioris facere debeat. In vigiliis Paschæ, & Pentecostes ad Missam legit secundam, vel absente Priore, primam lectionem, & Missam Conventualem officii Capituli Generalis Cluniacensium, & Benefactorum post Natalem Domini: Absente Priore dicit, & similiter in Capitulo in Claustro, & in opere communi *benedicite* dicit, postulantibus misericordiam, vel culpas suas recognoscentibus respondet; Si quid faciendum est super hebdomadam insinuat, ad ostium Refectorii pulset, *Benedicite*, & sequentem versum incipit, similiter, & versum post prandium, & cœnam: cum cultello signum facit.

7. Priore absente, vel infirmante, vel committente, Vicarius Laicis Capitulum tenet, & hospites visitat. Cum Procurator deest, vel si non potest, Vicarius incensum ministrat, si tamen

(a) *Juniores Monachi ab his tractatibus non absolute necessariis semoventur, ne ulla rerum externarum discussione, aut temporalium cogitationibus, ab habitu intimæ recollectionis assumendo, & a temporalium oblivione retrahantur.*

(b) *In quibuscumque rebus, ubi ex Statutorum præscripto requiritur licentia, debet etiam ab Officialibus peti a Vicario in absentia Prioris, nisi licentiam specialem haberent a Priore, de qua tamen ob rationem boni exempli ab Officialibus singulariter omnibus dandi, debent modeste Vicarium monere.*

(c) *Vid.* num. 7. cap. 18.

(d) *Vide* num. 20. cap. 20. secundæ partis.

men cantoriam hebdomadalem tunc facit, ad vesperas non offert incensum, sed Antiquior: Et si est hebdomadarius Missæ, & aliter suum facit Officium, debet etiam tunc ministrare Incensum.

8. Absentibus Priore, & Procuratore diebus Festis Capituli congruo tempore exit ad providendum ne Mensis Refectorii de his quæ apponenda sint aliquid desit. Priore autem præsente, & absente Procuratore, Vicarius scutellas apponit, & removet: nec tamen in sede Procuratoris sedet, sed servat sedem suam in capite Mensæ.

9. Priore existente in sua Cella, vel in Claustro, Vicarius non potest Monachum de Cella sua educere, vel in Cellam alterius introducere, nisi specialiter jussus, aut permissus, alias absente, vel sic impedito Priore, ut non possit haberi accessus ad ipsum, Vicarius dat petentibus licentias visitandi aliquem Infirmum, vel sanum, & ad Infirmum mittit, quem voluerit. Verumtamen licentiam a Priore alicui Monacho, vel Converso denegatam, non poterit postea dare, nisi urgente necessitate postea occurrente. Et ideo petitor etiam non interrogatus dicat, quod sibi fuerat a Priore denegata: Ne ut fraudis Reus, si eam ab ignorante obtinuerit, argui debeat, & puniri. Similiter si quis licentiam a Vicario, absente Priore denegatam, postea a Priore petere voluerit, a Vicario fuisse denegatam eidem manifestet.

10. In cæteris Prior de Vicarii potestate semper disponit secundum suæ directionis arbitrium, excepto, quod cum hospitibus, non comedat, aut bibat, quamvis possit præsens esse dum comedunt, & bibunt. Nec pro facienda Prioris hebdomada descendat ad inferiorem Domum; nec intret coquinam. De potestate Vicarii in foro pœnitentiali, quoad Priorem, & mortuo, aut suum officium non exercente Priore, quoad Monachos: habetur infra in Capitulo de Confessione.

11. Ad Vicarium spectat Ordinationes, quæ per Capitulum Generale fiunt, eo anno, quo fiunt, quater legere in Conventu; Et si sequens Capitulum approbaverit illas, in libro ad id deputato describere, & similiter Anniversaria perpetua per Capituli chartam quibusdam Personis per totum ordinem concessa, & quæ in sua Domo debentur recenter mortuis, debet Vicarius in Calendario Domus describere.

12. In Domibus Monachorum, nullus sit Vicarius; Procurator, aut Sacrista, nisi sit ipsius Domus professus, sine speciali licentia Capituli Generalis, vel R.Patris, vel in casu imminentis necessitatis, Visitatoris Provinciæ, qui si super hoc licentiam dederit, in tunc sequenti Capitulo ratificari debebit: alias ulterius non valebit.

13. Priore, & Vicario absentibus ubique in Conventu antiquior (a) præsidet, & omnia facit, quæ ad Vicarium absente Priore spectare diximus; unus tamen tantum designetur Monachus sub nomine, & officio Antiquioris in quolibet Conventu: Porro nullus criminosus, vel in disciplina generali positus, exercere potest officium Antiquioris, nec hospes similiter, nisi ex speciali concessione. Quandocunque autem ille, qui antiquior est professione, Judicio Prioris non erit idoneus ad exercendum officium Antiquioris: poterit Prior, alium idoneum instituere.

14. Priore, & Vicario absentibus, si Antiquior sit de choro sinistro transit ad dextrum pro inchoando *Te Deum*, & postea ad Sedem redit.

De Procuratore.

Caput Sextum.

1. Conversis, & famulis Domus præficitur a Priore unus e Monachis diligens Procurator: (*) sic eum volumus appellari, qui quamvis exemplo Marthæ, cujus suscepit officium, circa multa solicitari, ac turbari habeat; Silentium tamen, & quietem Cellæ non penitus abjicere, aut abhorere debet, sed potius quantum Domus negocia patiuntur, quasi ad tutissimum, & quietissimum portus sinum ad Cellam semper recurrit, ut legendo, orando, meditando, & turbulentos animi sui motus ex rerum exteriorum cura, vel dispositione surgentes, sedare, & in arcanis sui pectoris aliquid salubre quod Fratribus sibi commissis in Capitulo Domus inferioris suaviter, & sapienter eructet, possit recondere: qui tanto frequentioribus monitionibus indigent quanto minus literas norunt.

(*) *Ordinatio anni 1679.* In omnibus ubi sunt plures Procuratores, quod in Statutis de uno dicitur, de singulis intelligitur, & quisque in obedientia a Priore sibi cõmissa, sua munia exercet circa res, & personas, prout *cap. 6. 2. partis Statutorum* exprimitur, sub immediata directione Prioris.

2. Procurator si est Sacerdos hebdomadam Sacerdotii facit in ordine suo, sicut, & cæteri Monachi, incensum Sacerdoti semper ministrat quoties adolendum est, & in Laudibus quando cantatur Psalmus *Laudate Dominum de Cælis*; Ad Vesperas autem cum dicitur ultimus Psalmus tradit Cuppam Thuribili ad ostium Chori coquinario, vel ejus adjutori: ibidem illud recepturus cum incipitur, ultimus versus Hymni. In Missa vero post Epistolam traditur eadem Cuppa, & ante Euangelium recipitur. Aquam benedictam fert diebus Dominicis ad gradum Altaris. Quando vero benedicuntur Candelæ, Cinis, & Rami, & in Professione Novitii eamdem aquam benedictam fert Procurator in aspersorio Sacerdoti, & aperit portas Chori: Similiter administrat Vinum, quando communicant Fratres.

3. In Missa Conventuali si præsens est, semper legit Epistolam, nisi sit Sacerdos hebdomadarius, aut adsit Subdiaconus. Nullum aliud facit officium hebdomadale, non Diaconatum, non Cantoriam, non legit in Refectorio: legit tamen lectionem in Matutinis, quando sibi contingit, legit etiam in Claustro quod de Euangeliis, & Statutis legendum est; aut Vicarius, quando Priori expedire videbitur.

4. Procurator universorum sibi a Priore Commissorum curam gerens, (b) de negociis pene omnibus, & sumptibus ad Prioris semper recurrit consilium: nec grande aliquid præter ejus licentiam agere, vendere, emere, accommodare præsumat, aut donare, munuscula tamen & literas recipere potest, vel dirigere, non debet pecuniam mutuo dare, vel accipere, aut depo-

(a) *Unus tantum designatur Monachus sub nomine, & officio antiquioris, nec de antiquis in Statutis nulla fit mentio. Unde cavendum est, ne alicubi senioribus quibusdam Monachis, titulus antiquus attribuatur, aut permittatur, sive aliqua licentia, aut privilegium concedatur, cum omnes Monachi unam Conventum efficiunt, & omnes æquales esse debeant tum in observantiis singularibus, tum in cæteris, ut per Statuta satis exprimitur.*

(b) *Vide* num. 5. & 6. cap. 3. hujus secundæ partis.

deposita custodienda recipere, nisi sciente, & consentiente Priore; & si forte ex causa receperit, vel mutuum acceperit, aut dederit, quamcitius potest, debet hoc manifestare Priori.

5. Si Domus aliqua nostri Ordinis ultra suam provisionem vinum habeat, quod vendere velit, Procurator de licentia Prioris, illud in grosso vendere poterit: vel si hoc commode facere non potest sine magno Domus incommodo, poterit vendi in minuto in Civitatibus, seu Villis, aut locis aliis extra tamen septa Monasterii sui: Proviso etiam, quod per aliquem fidum Sæcularem, & non per aliquam personam Ordinis, dispensabitur in mensuris, ut moris est (a) alibi bibendum.

6. Pannos, Ferrum, & similia quæ ad generalem Domus provisionem pertinent, custodit, veteres, & detritas vestes dare potest pauperibus, non novas: nec pecuniam ultra quantitatem sibi a Priore præfixam, nec alicui caseum integrum. In grangiis proximis nunquam jacet, sed comedere potest.

7. Ea, quæ nobis debentur ex Ordine (b) a Procuratore non a Priore petenda sunt, nisi forte cum Procurator dare noluerit. Propter hoc tamen non intrant Monachi illius Cellam absque speciali licentia, nec aliud habent cum illo colloquium.

8. Sede Prioris vacante, Cellam ejus custodit Procurator, & res in ea contentas integre.

9. Procurator debet omni tempore Monachos Infirmos visitare, qui Ecclesiam dimiserunt: & erga eos diligens, & benignus esse, alias non visitat illos, nec illorum Cellas ingreditur, sine licentia, nec cum eis loqui potest extra Cellam, nisi invenerit eos colloquium habentes de licentia Præsidentis (c); ad ostium tamen potest pauca verba loqui.

10. Procurator providere debet quantum potest, ut portiones pitantiarum sint æquales: Et propterea quantum negocia Domus permittunt, pitantiis faciendis interesse debet, nunquam autem comedit in Coquina, sed alibi potest.

11. Procurator diebus Capituli exit de Ecclesia congruo tempore, ad providendum ne quid desit Mensis Refectorii: in quo tenet ultimum locum a parte Coquinæ, vel secundum consuetudinem Domus, & scutellas apponit, & removet.

12. Procurator, & cæteri Officiales Domorum in pitantiis ordinariis, & gratiis non different a cæteris.

13. Procurator propter hospites, qui manent, Refectorium dimittit, absente Priore; quod eo præsente, nisi jubente facere non præsumat. Circa quos debet esse solicitus, & primus advenientibus occurrere, ac de cibis, & lectis eorum providentiam habere, eosque visitare. Procurator non passim, & indifferenter comedat cum omnibus, sed dumtaxat cum personis honestis, ac talibus, quibus hoc commode negari non poterit: cum quibus quanto rarius poterit, tanto melius erit.

14. Post Primam Conversi, qui non habent obedientias, veniunt ad Procuratorem, ut quod voluerit, eis præcipiat. Circa singulas obedientias Conversorum, Procuratorem convenit esse solicitum: Et ne eis aliquid depereat, omnimodam diligentiam adhibere. Conversis potest in virtute obedientiæ quod præcipiendum est præcipere: raro tamen propter periculum præcepti id faciat. Si inobedientes fuerint: disciplina pertinet ad Priorem, aut eo absente ad Vicarium (d) non potest illis dare licentiam accipiendi vestem missam ab aliquo, vel aliquid tale: Licentiam vero loquendi cum opus est, dare potest.

15. Quicumque sit obedientiarius, Mercenarios sibi necessarios quærit, non tamen extra terminos, & ad Procuratorem adducit, ut ab eo conducantur: nisi Conversus conducendi licentiam habeat. Conductum vero Mercenarium nullus potest dimittere infra terminum suum, sine Procuratoris licentia: Nec sine illius consilio aliquid vendere, vel emere infra terminos. Mercenariis, qui adsunt, quod sibi visum fuerit, debet præcipere; qui sine illius licentia non debent foras egredi. Cum vero conducuntur Mercenarii, præcipiat eis Procurator, ut sint continentes, ut ad usuras non accommodent, decimas reddant de animalibus suis, si quæ habeant, & nemini injuriam, vel damnum inferant.

16. Nulla Domus Ordinis nostri subtrahat Mercenarios alteri Domui. Quæ vero subtraxerit, vel subtractum retinuerit: in hoc puniatur, & Domui, cui fecit injuriam, vel subtractum reddat: vel alium suis expensis provideat.

17. Procurator singulis annis in Adventu, vel alio tempore, pro consuetudine Domorum in præsentia Prioris, Vicarii, & duorum ad minus ex Senioribus, & discretioribus Domus reddat rationem generalem totius receptæ, & expensæ in Domo factæ: nihilominus infra annum toties reddat rationem suæ administrationis, quoties Priori videbitur.

18. Procurator unica sit equitatura contentus, & famulo pedestre, nisi pro urgente, & evidente necessitate aliud visum fuerit Priori: in quo judicamus non esse facile dispensandum. Illos autem Procuratores, qui juxta veterem Ordinis rigorem pedites incedunt, plurimum laudamus, & hortamur in Domino, ut rem tam laudabilem perseveranter conservent, & ad posteros transmittant.

19. Si Procurator in omnibus præmissis negligens, aut prodigus, aut contumax, quod absit, inventus fuerit, sæpiusque correctus emendare noluerit, subrogato in loco ejus meliore ad Cellæ protinus custodiam revocatur, ut qui nequit alienam, suam saltem operetur salutem.

20. Cum Procurator pro culpa sua absolvitur, in ipsa Domo non debet restitui in Procuratoris officium: donec a Capitulo Generali, vel a R. Patre concedatur. Procurator dimittens procurationem, quidquid habuerit in Cella, & quidquid in aliam Cellam asportare voluerit ostendat, & exponat voluntati Prioris.

De Procuratoris officio in Domo inferiori.

21. In Domibus, in quibus est Domus inferior,

(a) *Vinum sic in mensuris venditum, alibi bibendum dicitur, ne in domibus ordinis aliqua tabernæ species appareat.*

(b) *Debita ex Ordine ea sunt, quæ ad necessitates communes spectant, & latius in antiquis Statutis exprimuntur. Non putent ergo Priores sibi licere ultra id, aliquid dare Monachis, aut Monachi accipere absque licentia Superioris.*

(c) *Soli Procuratori Domus id licet.*

(d) *Vide* num. 20. cap. 20. tertiæ partis.

(*) *Ordinatio anni 1679.* In Domibus inferioribus, quæ nunc in Ordine raræ sunt, vel præscripta a Statutis serventur ad literã, vel Domus istæ aboleantur, ne vitæ laxioris veluti officinæ existant, convertanturque in simplices grãgias.

rior, (*) a Superiori separata, Procurator cum facit superius Hebdomadam Sacerdotii ad ipsum tantum pertinent Missæ propriæ, quæ occurrunt: & in festis, quæ Capitulum habent Matutinæ, & Horæ. Cætera, & quod de prædictis Procurator non potest, facit Sacerdos, qui sequitur in eodem Choro.

22. Procurator semper ascendit in Vigiliis Festorum Capituli, quoad Monachos, & Conversos. Antequam vero in prædictis Vigiliis ascendat, loquitur cum Coquinario: providet de Coquina, seu pitantia, quæ die crastina Fratribus apponatur. Semel ad minus in hebdomada ascendit sursum, si potest.

23. Hebdomada in ramis Palmarum, feria quarta, Altare discooperit, & postea ad Domum Superiorem ascendit: in Sabbato reversurus ad disponendum Domum inferiorem, & operiendum Altare. Quandocumque autem superius est, potest sicut cæteri intrare Ecclesiam in Conventu.

24. Cum sursum ascendit facta oratione ad Ecclesiam, ad Priorem venit, & postmodum cum placet per Cellas Fratres Conversos visitat: post Vesperas autem nunquam, ante Missam festivis diebus, nec in Adventu, & Quadragesima. Non debet Monachos visitare sine licentia: ad ostium tamen potest pauca verba loqui.

25. Priore absente, vel si non potest Procurator in domo inferiori communicat Conversos, & Donatos infirmos, & eorum recipit Confessiones, eosque inungit, si tamen Sacerdos fuerit. Corpus autem Domini potest infirmus accipere a Procuratore, si sit Diaconus, quod tamen non debet fieri, nisi sit in extrema necessitate: & si nullus Sacerdos adest, qui hoc faciat. Hoc ipsum de Mercenariis dicimus, etiam Priore præsente, & jubente.

26. In die Natalis Domini, Paschæ, & Pentecostes, ante Capitulum, descendit Procurator inferius, cum Frater, vel alius est communicandus; atque potest in Domo inferiori Missas debitas reddere, sicut & Prior, exceptis Missis Anniversarii, & Tricenarii, quæ superius reddi debent. Item in Domo inferiori Fratribus Capitulum tenet, eosque corrigit, & reprehendit. Mercenarios etiam corrigere, & reprehendere debet.

27. Ad eumdem pertinet Festivitates, Jejunia Ecclesiæ, & Ordinis preces Fratribus, qui diebus festivis non ascendunt ad Domum Superiorem, post Vesperas intimare, & Fratribus, qui non adsunt, hoc ipsum debet per Coquinarium significare: Procuratoris est in Domo inferiori pulsare ad Primam.

28. Quando aliquid inordinate, vel minus discrete fieri videt ibidem, illico debet reprehendere, & ille, qui reprehenditur prostratus, statim debet veniam postulare.

29. In Festo Dedicationis cum Fratres thurificandi sunt, Thuribulum cum incenso ad Conversos thurificandos, vel hospites, si adsint post thurificationem Altaris tradit Coquinario: vel si deest, Antiquiori. Ad Vesperas utrasque, Matutinas, & Missam, candelas accendit: Si die crastina sit festum Capituli, antequam ascendat dicit omnes horas in Ecclesia.

30. Propter Festum Dedicationis, & Reliquiarum Ecclesiæ inferioris, Prior, & Procurator jejunium non infringunt.

31. Greges annis singulis cum vadunt ad hyemandum, & cum redeunt a Procuratore numerentur.

De Confessione, & Communione.

Caput Septimum.

1. Singulis diebus Dominicis, vel Sabbato præcedenti, aut semel ad minus in septimana, & præcipuis festis, Monachi non celebrantes tam Novitii, quam Professi confiteantur Priori, vel ab eo deputatis. Propter hoc tamen non prohibemus, quin alias super hebdomadam confiteri possint in Capitulo: vel de licentia Prioris in Cellis.

2. Celebrantes vero multum hortamur, ut Confessionem Sacramentalem frequentent. Propter hoc enim quotidie post Primam pulsamus pro confessionibus faciendis; & tunc Confessarii deputati, accedunt ad locum constitutum, ut qui quotidie confiteri volunt, quotidie confiteri possint (a) sicut est laudabilis mos multarum Provinciarum, & Nationum nostri Ordinis, quod Sacerdotes non legitime impediti sæpius confiteantur, & quotidie celebrent.

3. Flexis genibus super formas procumbentes, & nudato capite Confessiones facimus, injunctam autem pœnitentiam a Confessariis prostrato corpore, & detecto capite reddimus: sed non eam, quæ in Capitulo injungitur.

4. Per totum spatium, quo fiunt Confessiones: nullus debet libros in Capitulo revolvere aut aliquem strepitum edere.

5. Priores possunt subditos suos absolvere ab omnibus peccatis, & censuris Sedi Apostolicæ non reservatis. Possunt etiam ex Indulto Domini Alexandri PP. IV. cum consilio Discretorum Fratrum suorum Literatorum, & Deum timentium cum eis dispensare super irregularitate contracta, sive priusquam Ordinem intraverint, sive post, nisi casus esset Sedi Apostolicæ reservatus. (b)

6. Ad Priorem proprie spectat Confessiones sibi subditorum audire, sed quia id solus commode non potest, teneatur nominare, & deputare aliquos ex discretioribus Monachis qui cæterorum Confessiones audire possint, unum scilicet in qualibet Domo, in qua morantur sex tantum Monachi, duos vero ubi Monachi sunt ultra sex. Sic autem ab eo deputati absolvere possunt ab omnibus etiam mortalibus peccatis, exceptis iis, quæ specialiter, & expresse reservata sunt ipsi Priori, a quo tamen etiam reservatorum hujusmodi absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipsi in primis Confessarii judicaverint. Quod si confessariis præfatis casus alicujus reservati facultatem petentibus Prior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice pœnitentes etiam non obtenta a Priore facul-

(a) *Sed cavendum est ne ex frequentissimo usu Confessionis, quædam sicca confitendi consuetudo oriatur, quam non raro sequitur defectui contritionis, & emendationis, unde in hoc consilium prudentis Confessarii requirendum est, & sequendum.*

(b) *Omnes fere irregularitatis ex defectu sunt reservatæ Summo Pontifici; tollitur autem irregularitas ex defectu natalium per professionem religiosam, sed tantum quo ad Ordinis suscipiendos consulenda ergo sunt super hac re privilegia Ordini concessa, de quibus infra.*

cultate absolvere, juxta Decretum fel. record. Clementis Papæ VIII. super casuum reservationem ab omnibus Regularium Superioribus observandum de anno 1593. emanatum.

7. Peccata vero mortalia Priori specialiter reservata sunt hæc (*a*) Homicidium, aut vulneratio, aut gravis percussio cujuscumque personæ, veneficium, Sacrilegium, Revelatio Confessionis, Furtum, seu Rapina, Usura, Proprietas, omnis incontinentia actualis, sive lapsus carnis voluntarius opere consummatus, Simonia, Blasphemia in Deum, & Sanctos ejus, Perjurium, falsum Testimonium, Sortilegium, Incendium, Apostasia a Religione, sive habitu dimisso, sive retento: quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii fiat egressio. Injectio manuum violenta, falsificatio literarum, & sigillorum: Rebellio, seu inobedientia in suum Superiorem, manifesta infamatio criminis, quod quis alteri objicit, & non potest probare, Magisterium conspirationis iniquæ: odium inveteratum, idest in quo quis per mensem integrum perseveraverit. frequens disseminatio discordiæ, quæ frequens censetur quando sex vices superat, Revelatio status, & defectuum domorum, vel personarum Ordinis, ex quibus mala opinio, vel sinistra suspicio, vel diffamatio apud audientes oriri posset per aliquem scienter, & malitiose facta, alicui novitio, aut extraneo. Introductio Mulierum incontinentiæ causa infra clausuras Domorum, vel Grangias: malitiosum impedimentum, aut malitiosa retardatio, aut apertio literarum a Superioribus, (id est a R. Patre, Capitulo Generali, & Visitatoribus, quibus adjunguntur etiam Scriba Capituli Generalis, & Procurator Generalis in Urbe) ad inferiores; & ab inferioribus ad Superiores: & si quæ alia inveniantur, quorum absolutio per Statuta Ordinis nominatim, & expresse reservatur Priori, aut R.Patri, vel Capitulo Generali. (*b*)

8. In casibus prædictis si quis offenderit non poterit per deputatos ad Confessiones audiendas absolvi, nisi prout jam diximus.

9. Vicarius habet auctoritate Capituli Generalis potestatem plenam in his, quæ ad forum pœnitentiæ pertinent, quoad Priorem, & potest ipsum absolvere ab excommunicatione Juris, & ab omnibus casibus non reservatis Sedi Apostolicæ, ac cum eo super his dispensare; sed possunt nihilominus Priores sibi ipsis Confessarium eligere (*c*) unum ex deputatis, qui poterit eos etiam a prædictis reservatis absolvere: nec tenebuntur sic confessi, & absoluti, eadem peccata iterum suo Vicario confiteri. Ex Indulto etiam Domini Alexandri PP. IV. unus ex Monachis, quem ad hoc Prior sibi elegit, potest ipsum Priorem absolvere a Sententiis, & censuris Ecclesiasticis, & dispensare cum eo super irregularitate in foro pœnitentiali dumtaxat: (*d*) dummodo non sit casus Sedi Apostolicæ reservatus.

10. Mortuo etiam Priore, vel quando absens esse debet ultra tres dies: Vicarius in Domo Monachorum eamdem habet auctoritatem in spiritualibus, quoad personas Ordinis, quam habet Prior, Jure Ordinario, & ex Statutis, & pariter Priore excommunicato, suspenso, vel interdicto, Vicarius habet illam potestatem quoad personas Ordinis, quam habebat Prior Jure Ordinario, & ex Statutis, donec ipse Prior a censuris prædictis absolvatur, aut alius ei in Prioratu subrogetur. Non enim potest ipse Prior medio tempore, hoc est durante excommunicatione, suspensione, vel Interdicto, Vicarium absolvere, aut alium in ejus locum subrogare.

11. Deputati ad Confessiones audiendas ab excommunicatione possunt absolvere, sive minori, sive majori a Jure, quæ non sit reservata; sed a reservata sive a Jure, sive ab homine lata fuerit, non possunt absolvere: sed remittunt ad Priorem, vel si casus sit Papæ reservatus, pœnitens recurrit ad R. Patrem per se, vel per interpositam personam, qui pro sua prudentia, aliquem deputabit, qui eum poterit absolvere.

12. Verumtamen possunt Priores, si volunt alicui, seu aliquibus ex Confessariis in suis Domibus ad Confessiones audiendas deputatis, dare auctoritatem plenam, aut limitatam absolvendi in præsentia, vel absentia sua a peccatis sibi auctoritate ordinaria reservatis. Hortamur autem Priores, ut rarius, & non sine urgente causa rationabili istud faciant, & si quando fecerint, curent ad tantum opus committere tales de quibus merito confidere possint, & qui sciant, & valeant inter lepram, & lepram, sanguinem, & sanguinem discernere, & singulis salubre dare consilium, & necessarium adhibere remedium; nam hoc casu confessi, his quibus est hæc specialis absolvendi a reservatis peccatis facultas concessa: non tenentur iterum Priori confiteri.

13. Vigore insuper facultatis per Apostolicam Sedem concessæ personis nostri Ordinis in die Nativitatis, & Purificationis Beatissimæ semper Virginis Mariæ, & quæ communiter apponi solet in Apostolicis Indulgentiis, possunt deputati ad audiendas Confessiones absolvere ab omnibus sententiis, & peccatis etiam reservatis Sedi Apostolicæ. A cæteris peccatis non reservatis possint ut supradictum est ordinarie deputati ad audiendas confessiones tam Priorem suum, quam cæteros Subditos sibi confitentes absolvere, & eis satisfactionem injungere.

14. Quod si quis Prior, Procurator, Monachus, aut Conversus in itinere constitutus, (*e*) alteri quam Priori suo, vel deputato, de aliquo mortali reservato confessus fuerit; domum reversus tenebitur iterum confiteri Priori, aut Prior Vicario; nisi alium elegerit Confessarium.

15. Solus R.P. Carthusiæ, & quos ad id subdelegandos duxerit possunt ex Indulto SS.D.N. PP. Innocentii XI. per literas in forma Brevis sub die 18. Octobris 1687. emanato, personas Ordinis ab omnibus excommunicationis, suspensionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris a Jure, vel ab homine, quavis causa latis, & inflictis, necnon a casibus etiam per Literas Apostolicas in die Cœnæ Domini legi, & promulgari soli-

(a) *Extat Decretum D. Clementis PP. VIII. quo Capitulis generalibus datur potestas reservandi peccata gravia, quæ pro Religionis conservatione, aut conscientiæ puritate reservanda videbuntur, quod legendum est, & ejus mens in omnibus servanda. Donati autem huic etiam reservationi sunt subjecti, sed in materia proprietatis, & furti requiritur pro eis eadem quantitas, quæ pro sæcularibus censetur sufficiens ad mortale.*

(b) *Vide* num. 59. cap. 22.

(c) *Istud est de Jure communi*, C. ne pro dilatione *extra de pœnit. & remis.*

(d) *Per irregularitatem super qua in foro conscientiæ dumtaxat dispensatur, illam intelligo, quæ ex delicto occulto oritur, & in foro conscientiæ tantum cognitio.*

(e) *Iter agentes ex Juris dispositione possunt confiteri cuilibet Sacerdoti approbato.*

solitas, aut alias quascumque Romanorum Pontificum Constitutiones quomodocumque Pontifici, & Apostolicæ Sedi reservatis in foro conscientiæ tantum absolvere, & liberare.

16. Prædicti autem ut supra delegati, per R.P. ad absolvendum a casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non possunt alteri committere vices suas: cum sit in eis electa industria personæ.

17. Nulli extraneo Sacerdoti, sive Sæculari, sive etiam Regulari poterunt aliqui nostrum, quamdiu in Domo Ordinis sunt, etiam transeuntes licite confiteri, nisi Priorum licentia impetrata quam quidem licentiam Priores absque causa multum rationabili non concedant, vel nisi quis ostenderit se habere privilegium sibi datæ potestatis a Domino Papa expresso nomine Carthusiensis Ordinis.

18. Vigore etiam facultatis per Apostolicam Sedem concessæ alicui personæ Ordinis nostri, & quæ communiter apponi solet in Papalibus Indulgentiis, quod videlicet quis possit sibi eligere Confessarium idoneum, Sæcularem, aut cujusvis Ordinis Regularem, qui possit eum absolvere ab omnibus peccatis suis, etiam prædictæ Sedi reservatis: nullus de Ordine nostro potest sibi alium eligere Confessarium, quam Subditus Priorem, vel unum ex Ordinariis ad Confessiones audiendas in Conventu deputatis.

19. Præterea personæ Ordinis nostri ex Indulto Domini Martini PP.V. possunt in mortis articulo eligere sibi Confessarium, (a) qui omnium peccatorum, de quibus contriti sunt, & confessi, potest eis dare plenam remissionem. (Ordinatio anni 1679. *Ex Sedis quidem Apostolicæ gratia Ordo gaudet communicatione privilegiorum, aliorum Regularium Ordinum, & patet ex Bulla Domini Gregorii PP. XV., sed ne ullus unquam abusus, ex tam amplis privilegiis irrepat inter nos contra mentem Ordinis, & ipsius Sedis Apostolicæ, quæ juxta exigentiam temporum, privilegia ipsa explicat, aut restringit; statuimus, & ordinamus, ne ulla persona Ordinis possit uti privilegiis, aliis Regularibus concessis, circa casus, censuras, & dispensationes, quæ in nostris Statutis expresse non habentur, absque scitu, & consensu R.P., aut Capituli Generalis, ad quod pertinet privilegiorum istorum dispensatio.*)

20. Confessiones Sæcularium, & aliorum, qui de Ordine nostro non sunt, mercenariis exceptis, qui nobis domestice famulantur, (b) sine superiorum suorum licentia audire non possumus, nec debemus. Quod si de Superiorum licentia ad nos venerint: erit in libera optione Priorum, ut recipiantur eorum Confessiones, aut non. Verumtamen quantum possumus, hortamur, & suademus, ut Priores sese in hoc multum difficiles exhibeant, & nisi necessitas urgens, vel evidens utilitas exigat, nullatenus dictas Confessiones admittant, & ubi hactenus non fuit consuetudo dictas Sæcularium Confessiones admittendi, nullo modo in posterum introducatur; ubi vero jam forte introducta est, si sine scandalo, & perturbatione magna fieri poterit, omnino tollatur: aut certe paulatim abscindatur. Quare nihil gratius Ordini per Priores præstari poterit; cum natura nostræ professionis admissionem hujusmodi Confessionum omnino recusare videatur: mulieres autem, etiam cum Superiorum suorum licentia, nullatenus ad Confessiones faciendas recipiantur.

21. Inhibemus universis Personis Ordinis nostri, ne quisquam audeat, præterquam in casibus a Jure communi expressis, ministrare sæcularibus, & aliis non subditis Sacramenta Ecclesiastica ullo modo, aut levare infantem de Sacro Fonte, aut alia hujusmodi, quæ nostrum statum minime decent.

22. Quicumque Priori suo, vel alteri Sacerdoti improperaverit, quod ipse suam, vel alterius confessionem revelaverit, cum hoc peccatum, revelare scilicet alienam confessionem, sit gravissimum, & detestabile crimen: nec probari possit, nisi ipse Confessarius hoc dixerit, quod videlicet hoc, vel illud a tali, vel tali in confessione habuerit, nisi improperans probaverit, tanquam notabiliter criminosus incarceretur, nec inde educatur, donec famæ illius, quem offendit satisfecerit, & per Capitulum Generale, seu R. P. relaxari meruerit. Quod si Prior hoc improperavit, per tres menses sit extra sedem suam ubique in Conventu, & per Capitulum Generale, seu R. P., aut Visitatores, prout casus exegerit, puniatur.

23. Quod si legitime probatum fuerit, aliquem revelasse confessionem, tanquam sacrilegus, & enormiter criminosus incarceretur, & sit perpetuo inhabilis ad audiendas Confessiones, & ad omnia officia Ordinis, nec educatur de carcere: donec Judicio Capituli Generalis, aut R.P. condigne pœnituerit.

24. Omnes personæ Ordinis nostri, cujuscumque status, conditionis, vel sexus fuerint, tam Novitiæ, quam Professæ, quæ Missas non celebrant, prima Dominica cujuslibet mensis, & ipso die Nativitatis, & Cœnæ Domini, Paschæ, Pentecostes, Eucharistiæ, & S. P. nostri Brunonis, cum præparatione debita, SS. Dominici Corporis Sacramentum in Missa Conventuali, nisi aliter essent legitime præpeditæ, recipiant.

25. Laicos etiam de familia nostra, & cæteras personas Ordinis aliunde venientes, & servitores earum, si de peccatis rite confessi fuerint: communicare possumus post Conventum.

26. Consulimus, & hortamur, ut præter publicam Communionem, quæ fit supradictis temporibus, Monachi non celebrantes, singulis saltem Dominicis diebus, & solemnitatibus, in privata Missa communicent.

27. Cum nihil habeamus in terris Venerabilius Corpore D. N. Jesu Christi, & reliquiis Sanctorum, ac iis, quæ pertinent ad cultum Ecclesiæ, ordinamus ut Priores omnem curam, & diligentiam adhibeant, ut ipsa primum loca divino cultui dicata, mundissima, & nitidissima sint. Deinde, ut vasa ipsa, & Theca, in quibus SS. Corpus Christi, & Reliquiæ continentur, præter omnimodam munditiem argentea sint, aut ex aliqua decenti materia. Calices etiam, & eorum Tersoria, Corporalia, Pallæ, & Altarium paramenta, & omnis denique supellex, & ornatus Ecclesiæ, mundissima in primis, & decentissima debent esse; Quoniam in divinis, & Ecclesiasticis rebus crassa quædam negligentia indicat animum a timore Dei alienum.

28. Cum

(a) *Circa Indulgentias vide Bullam Domini Pauli PP.V.* in Bullario tom. 3. pag. 203.

(b) *Mercenarios nostros non debemus absolvere a reservatis Episcopo Diœcesano, absque ejus licentia: ad cæterorum autem sæcularium Confessiones audiendas requiritur ejus approbatio.*

28. Cum aliquis nostrum fragilitatem patitur dormiendo, sic enim honestatis causa pollutionem nocturnam nominare solemus: celebrare, aut communicare, vel non, nec laudamus, nec vituperamus. Utrumque enim bene, & male fieri potest, dum alii timore, & reverentia abstinent, vel devotione, aut spe majoris boni communicant, alii vero præsumptione, & audacia quadam temere ad Divina Mysteria accedunt. Quapropter nihil super hoc melius statuendum esse judicamus, quam si unum quemque pro facti qualitate, suæ, atque Confessarii sui conscientiæ relinquamus.

29. Si tamen talis fragilitas, esset, quod absit, peccatum mortale, nemo tunc debet communicare, vel celebrare: sed pro timore Dei Omnipotentis abstinere, nisi forte tunc aliquis Infirmus necessario communicandus esset, aut Missa in Conventu celebranda, quæ sine scandalo omitti vel transferri non posset, & nullus alius superesset Sacerdos, qui hoc faceret. In hoc enim & similibus casibus judicamus cum timore, & tremore, præmissa tamen confessione, pœnitentem posse celebrare: imo etiam pro dando Viatico debere. In omnibus vero aliis casibus quibuscumque, si fragilitas sit mortalis, omnes a Communione, & celebratione abstineant, & interim pro tanto reatu digne pœniteant, & satisfaciant.

30. Eos vero, qui, cum fragilitas, aut nullum, aut veniale peccatum est, judicant secundum Deum esse melius, & utilius celebrare, aut communicare, quam abstinere, monemus ut quidquid in tali casu minus habent de munditia, & puritate Corporis, hoc totum suppleant, humilitate cordis, & devotione majori.

31. Si tamen aliquis sentiret se interius propter talem fragilitatem esse deordinatum, & minus recollectum, laudamus, nisi necessitas, aut scandalum aliud exigat, ut in tali casu a celebratione, & communione abstineat.

De Capitulo.

CAPUT OCTAVUM.

1. Intrantes, & exeuntes de Capitulo, ad crucem nudatis capitibus inclinamus.

2. Lector Capituli egreditur diebus Dominicis cum dicitur versus, unus omnino. In festis super hebdomadam dicto, *Confiteor*, ipsius est prius claudere ostia, quæ sunt claudenda pro Domorum consuetudine, postea librum præparare. Quamdiu est ad Lectorium, ibi non inclinat dum dicitur *Gloria Patri*, vel *Pater noster*, licet tunc Conventus inclinet, nec pro defectibus ibidem factis veniam capit, nisi postquam omnia legenda legit, & librum clausit.

3. Omni tempore post lectionem, regresso Lectore ad sedem suam, statim Prior *Benedicite* dicit, & nos respondentes, *Dominus*, aliquantulum inclinamus, & in certis quidem solemnitatibus fit sermo, prout notatur in Kalendario. Cæteris autem festis, quæ dicenda sunt pro consuetudine Domorum, Prior dicit, & antequam incipit Psalmum *De profundis*, qui de statuto possunt petere orari pro se, vel suis, petant misericordiam pro quibus, & pro benefactoribus, & Reccommandatis, Psalmus *De profundis* subjungitur.

4. Quo cum suis Orationibus, finito, exeunt Novitii, & Dominicis diebus dumtaxat, Monachi omnes ordine antiquitatis publice recognoscunt culpas suas, (*) de defectibus in Divino Officio, de statutis, & cæremoniis male observatis, de fractione silentii, de absentia a Divinis, & de tarditate veniendi ad Ecclesiam. Hebdomadarius autem Sacerdos, Diaconus, Cantor, & Lector Refectorii, finita hebdomada, Dominica sequenti in Capitulo dicunt culpas suas de defectibus factis in eisdem Officiis. Quando vero pro alio legit aliquis in Refectorio, non tenebitur dicere culpam suam in Capitulo de lectura Refectorii, nec Lector Hebdomadarius, nisi legerit saltem semel: recognoscere etiam tenetur culpam suam in Capitulo, qui Conventum errare fecerit, aut qui correctus ab Emendatore errorem suum defenderit, vel qui confusionem aliquam in choro, vel alibi in Conventu fecerit, vel qui tantam moram fecerit veniendi ad Ecclesiam, quod ab Infirmario requisitus fuerit.

(*) *Ordinatio anni 1679.* Recognitio culparū diebus Dominicis nunquam cōmitatur in absentia Prioris, Vicarius enim, aut antiquior debēt respondere, culpas suas recognoscentibus juxta *n.6.cap.5. secundæ Partis Statutorum*, pœnitentiasque a Statutis præscriptas imponere.

5. Dicentes autem culpas suas de fractione silentii, debent exprimere locum, vices, & qualitates personarum, & tenentur disciplinas cum virgis a Præsidente recipere, nisi ea die celebrare habeant in Conventu, vel nisi ea die sit communio generalis, vel nisi ex aliqua causa rationabili Præsidens disciplinam in aliam pœnitentiam commutet, & omnes Priores servent, & servari faciant istud statutum de disciplinis pro fractione silentii dandis: alias Visitatores super hoc provideant. Dicentes etiam culpas suas de egressu Cellæ inordinato, debent exprimere tempus, & vices.

6. Dum culpæ recognoscuntur, Capitulum nullus intrare, aut exire debet. Nullus etiam culpam suam, vel alterius, præsumat in Capitulo, vel alibi in Conventu defendere. Qui contrafecerit, ad terram comedat, vel arbitrio Prioris pœnæ subjaceat graviori.

7. In Capitulo non loquimur, nisi quando confitemur, aut Capitulum tenetur, & tunc etiam nullus loquitur, nisi ea tantum, quæ ad necessitatem, vel Religionis observantiam pertinere noscuntur. Secreto autem loqui cum aliquo nulli licet ibidem, vel ubicumque fuerit in Conventu.

8. Quacumque ex causa aliquis sit in disciplina, nullus audeat pro eo rogare in Conventu, nisi volente Priore.

De Lectore Refectorii, ipsoque Refectorio.

CAPUT NONUM.

1. Lector Refectorii, Correctorem ad quem pertinet lecturam Refectorii ordinare, & assignare, debet interrogare quid legendum sit, & congruo tempore libros, qui ad legendum sufficiant, in Refectorium portare.

2. Cum Conventus ingreditur, Lector stat versa facie ad Orientem, seu ad mensam Prioris, inclinante autem Conventu ad *Gloria Patri*, & *Pater noster*, & ipse inclinat versa facie ad Conventum *Jube Domne* dicit stando ibidem, & eodem modo. Non debet autem sedere, donec sedeat, qui præest Conventui, nec cooperire caput donec Prior mantile suum devolvat, aut signum faciat. Quandocumque etiam Homiliam

liam a principio inchoat (*a*) caput nudat, & Nos omnes similiter: donec ab eo dictum sit, *& reliqua*.

3. Historiam legit celerius, sermones, & Homilias tardius aperte tamen, & distincte legat omnia, ut possit intelligi, & tali voce, quod possit audiri. Provideant autem Procurator, & Coquinarius, ne in Refectorio tumultus aliquis, aut vox, nisi solius legentis audiatur.

4. Quod Lector, dato signo, dicturus est, *Tu autem Domine*, vel ultimum versum lectionis, Caput discoperit, & responso a Conventu *Deo gratias*, de lectorio descendit, & inclinat versa facie ad Conventum. Si aliquis de libris, quos attulit, referri debet: Novitius, vel ultimus, finito prandio eum in Ecclesiam, vel Capitulum defert, & si plures sint libri portandi Juniores in ordine Novitium aut ultimum juvant.

5. Lector Refectorii in Refectorio benedictionem ad prandium, vel cœnam iterare non debet, gratias autem reddit in Ecclesia, vel in Capitulo, nec unquam sine licentia in Cella sequentem refectionem sumit. Quod si in Refectorio cœnam facere voluerit (*b*) nulla ibidem illi pitantia detur, sed sit contentus his, quæ cæteris fuerint Conventualibus ministrata, nec tunc aliud quidquam die illa ministretur ei in Cella, nisi necessitate cogente.

6. Similiter eis, qui faciunt cœnam in Refectorio, nihil aliud die illa, nisi necessitate cogente ministretur in Cella.

7. Quando Lector Refectorii diebus Capituli supplet in Ecclesia vices Hebdomadarii, Missam Conventualem celebrando, supplet etiam ejus vices in Refectorio mensas benedicendo, & gratias agendo: unde eo casu lectura Refectorii transit ad eum pro illa die, cui post ipsum contigit ex ordine.

8. Si Lector Refectorii non potuit inchoare hebdomadam suam, quam cito poterit, debet eam recuperare, etiam post feriam quintam.

9. In hebdomada Natalis Domini, Lector Refectorii legit duos dies, scilicet in Dominica, & die Natalis Domini, nisi eadem solemnitas in eadem Dominica evenerit. Tunc enim sicut in hebdomada Paschæ, & Pentecostes uno tantum legit die, deinde cæteri per ordinem, & singuli dicunt culpas suas pro defectibus in lectura post expletum Lectoris officium in Dominica sequenti. Qui autem legit in Circumcisione Domini, diebus etiam Capituli in eadem septimana sequentibus legere debet, sicut per annum solet fieri, sed intra Quadragesimam quando in una hebdomada occurrunt tria festa Capituli præter Dominicam, hebdomada illa inter duos Monachos dividitur, & pro duabus hebdomadibus transit: Nec secundus Lector pro hac vice aliam hebdomadam lectionis in Refectorio facit.

10. Intrantes nudamus capita, & veniente contra sedes nostras, inclinamus ad Crucem. *Benedicite*, & sequentem versum incipit, qui præest Conventui, similiter, & versum post prandium, & cœnam.

11. Mensas autem benedicit, & gratias agit Sacerdos Hebdomadarius, si Missam ea die celebravit, qui ejus vices supplevit, mensas benedicit. Excipiuntur festa, in quibus totum officium Prioris est, & dies sepulturæ defuncti. In his enim Prior, vel qui ejus vices agit, mensas benedicit. Similiter quando sepelitur defunctus in die, in qua alias non fuisset in Refectorio comedendum, Prior, vel qui ejus vices agit, mensas benedicit. Quicumque autem mensas benedicit, debet primo mensam Prioris, si Prior in ea sit comesturus, benedicere. Deinde mensam Chori sinistri, deinde mensam Conversorum, si adsint, & postremo mensam dextri Chori.

12. Data benedictione Lectori, omnes inclinamus ad Crucem, & media pars Conventus intrat a parte Superiori Scamnorum, & alia pars a parte inferiori, tenemusque nudata capita donec Prior post unum, aut alterum versum lectionis, mantile suum dovolvat, aut aliud signum faciat. Sed neque sedemus, donec Præsidens sedeat primus.

13. Apponenti aliquid nobis, & removenti inclinamus: & ipse nobis. In apponendo autem, & removendo scutellas, post Priorem, & Hospites, si adsint, & ad mensam Prioris comedunt: semper incipitur a dextra parte Refectorii. Pitantiam in Refectorio appositam, nullus ad se trahit, donec ille, qui apposuit, redierit ad sedem suam, & Præsidens ad se traxerit sibi appositam pitantiam.

14. Oculos ubique, sed in Refectorio maxime tenere debemus: ne aliquam murmurandi, vel ridendi materiam nobis afferant.

15. Panem nostrum, & pitantiam, ita debemus æqualiter scindere tam in Refectorio, quam in Cellis; ut quod residuum fuerit, honeste cuilibet possit apponi. Vinum quoque in scyphos cum tali quantitate apponendum est; ne illud cogamur in vasa refundere. Bibentes autem, duabus manibus Scyphum tenemus.

16. Monachus nolens ea, quæ sibi apponuntur comedere: alteri porrigere fas non habet. Scutellas non exponimus, donec Prior suam exponat, & cum duæ scutellæ apponuntur: quando exponimus eas: unam infra alteram ponimus nisi tantum de cibis illatis remanserit, quod id facere sine immersione nequeamus.

17. Quando Lector Refectorii dato per Præsidentem signo dicturus est, *Tu autem*, vel ultimum versum lectionis: capita nudamus, nec surgimus donec responderimus, *Deo gratias*, quando dicendum est. Postquam vero surrexerimus, antequam incipiatur a Præsidente versus pro gratiarum actione, inclinamus ad Crucem: Et similiter post inceptum Psalmum *Miserere mei Deus*, quando a Refectorio in Ecclesiam pergimus.

18. De Refectorio Novitius primus exit, excepto illo, qui præcedit ad aperiendam Ecclesiam, & excepto die Cœnæ Domini, post collationem mandati, quia tunc Prior primus exit.

19. Qui præcedenti horæ in Ecclesia immediate ante Refectionem cantatæ non interfuerit,

(a) *Id intelligendum est de Homiliis, quarum Euangelium non fuit lectum in Ecclesia, non vero de Homiliis Dominicarum intra Octavas, quarum Euangelium jam fuit lectum in solemnitate: tunc enim tantum dicitur Homilia lectionis Euangelicæ, in Dominica intra Octavas talis solemnitatis.*

(b) *Id intelligendum est quando Lector non vult uti licentia, sibi per Superiorem oblata.*

rit, non poterit ad Refectorium post illam horam convenire, & qui in Refectorio non fuerit pransus: cœnam in eo sumere non debebit. Qui vero prandet in Refectorio, a cœna sine licentia abesse non debet: dummodo Vesperis interfuerit.

20. In Refectorio Monachorum nulli nostrum licet loqui nec Converso unquam comedere. Nunquam in Refectorio Conversorum, nunquam in Refectorio Monachorum comedimus, nisi quando juxta Statutum in Refectorio comedere debemus. Nunquam exceptis propriis Cellis, in aliqua Domo, vel officina, Monachi manducant, aut bibunt, nisi Prior, & Procurator: Nemo autem unquam nostrum in aliena Cella.

21. Ad Cœnam in Refectorio, non ova, non pisces, aut aliqua talis pitantia, nec etiam Coquina (*a*) unquam detur, nec ab aliquo tunc comedatur: Prior, & Procurator, qui contrafecerint, aut fieri permiserint, necnon omnes qui comederint; prima die sequenti sine Capitulo a vino abstinere teneantur. Verumtamen in Domo Carthusiæ, tribus diebus Capituli Generalis, Prioribus in Refectorio cœnantibus aliqua pitantia ministratur.

22. In cœnis etiam Cellarum diebus binæ refectionis, servetur frugalitas, & Carthusiana simplicitas. Propterea sufficere putantes duo ova, aut aliud æquivalens pro singulis; prohibemus omnes superfluos abusus, tanquam Statutis, & sobrietati Carthusianæ Religionis repugnantes.

23. Diebus Dominicis, aut ultimo continenter sequente festo quo comeditur in Refectorio post cœnam, & peractas in Ecclesia gratias tanquam Christi mendici ad Refectorii ostium panes singuli recipimus, eos tradenti inclinantes, & ipse nobis. Quod si in jam dicto festo jejunium occurrat, postridie ad Cellas deferuntur.

24. Absente Conventu nullos licet in Refectorio admittere ad refectionem sumendam.

25. In die Cœnæ Domini ad collationem, quæ fit post mandatum in Refectorio: nihil omnino præter vinum, & aquam ministretur. Nectar quoque, aut alias quaslibet species vini, & specierum confectiones, nullo unquam tempore in Refectorio ministramus.

26. Alienum prorsus est a Carthusiana sobrietate, & voluntaria paupertate de victualibus murmurare, maxime coram Conventu. Propterea quicumque id facere præsumpserit, privetur ea re pro qua murmuraverit. Non tamen pro hoc prohibere intendimus, quin quilibet suas necessitates Superiori exponere possit cum modestia, & animi resignatione, sed volumus Præsidentes Domorum sibi Subditis necessaria juxta formam Ordinis sufficienter providere, & nihilominus malas consuetudines contra sobrietatem, & attritionem nostri propositi salutaris in animarum dispendium circa cibos superfluos, & lautiores omni cum diligentia efficaciter propulsare. Hortamur autem, & obsecramus Subditos omnes in Domino pro sua salute, & totius Ordinis honore, ut cum omni humilitate, mansuetudine, & patientia, in hoc suis Prælatis obtemperent, nec inde murmurent, aut Prælatos suos aliquatenus inquietent: si Divinam, & Ordinis voluerint ultionem evadere.

De abstinentia, & jejunio.

CAPUT DECIMUM.

1. Secunda, quarta, & sexta feria ex antiqua consuetudine pane, & acqua, & sale, si cui placuisset, contenti eramus, quod quia dudum in desuetudinem abiit (*b*) volumus ut unam adminus in septimana qualibet abstinentiam omnes Monachi faciant: quos infirmitas, aut senectus, aut debilitas non excusat, vel alia causa, quæ Priori rationabilis videatur. Nec tamen propter hoc antiquam consuetudinem de faciendis abstinentiis feria secunda, & quarta irritamus, seu prohibemus, his qui illam observare voluerint, & judicio Prioris potuerit.

2. Nulli detur gratia generalis de abstinentiis semel qualibet hebdomada non faciendis, sed qui gratiam super his obtinere volent, misericordiam petant eo die, quo fieri debet abstinentia; nisi legitimo detineantur impedimento. Nulla autem occasione diebus abstinentiæ deputatis butyro, caseis, aut ovis utimur, quandiu in Domo aliqua Ordinis sani sumus: similiter, nec in Adventu.

3. In itinere tamen constituti quando Pisces, aut alii convenientes cibi non reperiuntur, prædictis diebus abstinentiæ uti possumus ovis, butyro, caseis, & similibus lacticiniis. Hospitibus etiam, qui de Ordine nostro non sunt: permittimus ova, & lacticinia, quando illis vesci licitum est, ministrari.

4. In Vigiliis Natalis Domini, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, S.Joannis Baptistæ, Apostolorum Petri, & Pauli (*c*) Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Purificationis, Annuntiationis, Compassionis, & Assumptionis Beatissimæ semper Virginis Mariæ, S.P.Nostri Brunonis, & omnium Sanctorum, fit abstinentia, nisi veniant in festis duodecim lectionum. Propter hoc tamen non præcipitur abstinentia frequentior, quam semel in septimana.

5. Quando Festum duodecim lectionum occurrit in Vigilia Pentecostes, abstinentia fit die præcedenti, & in ipsa vigilia abstinemus & lacticiniis, etiam in Refectorio. Cum autem Festum duodecim Lectionum occurrerit in vigiliis Ascensionis, vel Corporis Christi, fiat abstinentia feria sexta sequenti, & in prædictis vigiliis abstineatur a lacticiniis.

6. Cum vigilia Corporis Christi, & B.Joannis Baptistæ in una occurrerint hebdomada, in vigilia Eucharistiæ, fiat abstinentia Ordinis: in altera vero a lacticiniis. Quando autem Festum Corporis Christi in vigilia B.Jo:Baptistæ occurrerit, fiet abstinentia feria quarta præcedenti: & ipso die Eucharistiæ nec jejunamus, nec a lacticiniis abstinemus ob reverentiam tantæ solemnitatis.

7. Quando vigilia B.Joannis Bapistæ, & vigilia Apostolorum Petri, & Pauli occurrunt in eadem hebdomada, in prima vigilia fit abstinentia: in secunda vero jejunatur, & dumtaxat a lacticiniis abstinetur; quod etiam servatur in vigilia Visitationis B.Mariæ.

 8. Quan-

(a) *Vide sensum hujus verbi* infra num.20.
(b) *In antiquis Statutis* Secundæ partis *hæc dissuetudo tam expressa habetur.*
(c) *Hæc abstinentia fit in vigilia Sancti Nicolai, nisi occurrat in Dominica, quo casu fit Sabbato præcedenti.*

carnem præcingimus; Tunicas magnas, sive Superiores duas, quæ nec nimis longæ sint, nec nimis breves; Cucullas totidem, quarum Caputia sint quadrata, nec duorum palmorum latitudinem excedant, in longum, vel in latum, Tunicellas parvas ad carnem, supra tamen Cilicia, tres, Cucullas parvas duas, Caligarum paria tria, Pedulium quatuor, Pelliciam unam magnam, quæ sine speciali licentia nunquam findatur, Sagum pellibus suffultum unum, & Sagum simplex unum, Cingulum, seu Zonam unam, ex canabe, vel ex albo corio, aut ex utroque contextam, Calceos diurnos, & nocturnos, seu subere, vel ligno compactos, quos a cœno, nive, & pluvia, quantum possumus custodire debemus, Pileos duos.

2. Officiales etiam quando terminos exeunt, & Novitii ubique in Conventu, Cappas nigras deferunt: (*) quarum Caputia trium palmorum in longitudine, & duorum cum dimidio in latitudine mensuram non transcendant. Ex Indulto etiam Apostolico, personæ Ordinis nostri possunt deferre Pileum, vel Capellum de filtro, Monachi scilicet nigrum, Conversi Castaneum cum Cappa ejusdem coloris: in quibus tamen nulla ponatur curiositas, aut foderatura, vel circumferentia ex serico.

(*) *Ordinatio anni* 1648. Priores, ex Officiales, & quacumq; causa, præter quã in solo transitu accedentes ad Urbes decenter per eas incedant, hoc est cum cappa talari ad formam Ordinis, nisi in urbibus a Domibus suis velde remotis, cogantur per paucos dies ex negotiorum occurrentia commorari, & exceptis casibus improvisis.

3. Verum quoniam tanta est Regionum diversitas, ut frequenter, quod in una est necessarium in altera sit superfluum, & ita nulla possit certa, & universalis lex pro omnibus statui, concedimus in unaquaque Provincia, sive Natione, omnia illa aut dari, aut negari indumenta, quæ Priorum, & Visitatorum judicio. & pro Domorum consuetudine, ac facultate, videbuntur esse danda, aut deneganda. Hortamur autem, & obsecramus in Visceribus Domini Nostri Jesu-Christi omnes, & singulos Priores, & Visitatores nostri Ordinis, ut in his, & aliis etiam omnibus suorum Subditorum necessitatibus, ac veris indigentiis sublevandis, quantum facultates Domorum patiuntur, cum omni charitate, & promptitudine se faciles exhibeant: nec omnino in hoc patiantur se juste reprehendi posse.

4. Ad lectum non utimur linteaminibus lineis, sed laneis dumtaxat, ex aliquo grosso panno patriæ, nec lectis plumeis, aut matris, seu mattalatiis, sed stramine, seu paleis solummodo, intra crassam, & asperam aliquam telam in modum Sacci inclusis, aut etiam solummodo desuper coopertis, vel pro consuetudine Provinciarum tectis panno crassiore aliquo. Et præter hæc habemus etiam Pulvinar, & linteamen unum laneum ex panno grosso, & coopertorium, vel coopertoria juxta consuetudinem Domorum: & necessitatem Personarum. Reliqua autem utensilia Cellæ tam ad mensam, quam ad alios necessarios usus, dentur unicuique quantum necessitas, & ratio, judicio Prioris postulaverint.

5. Et quoniam ad omnes quidem Monachos, maxime tamen ad nos, humilitatem, attritionemque pannorum, & universorum, quibus utimur utilitatem, paupertatem, & abjectionem certum est pertinere; injungimus Prioribus, ut tam in induendis se ipsis, quam Religiosis, non alios emant, vel emi faciant pannos, quam grossos, & rudes juxta morem patriæ, & intentionem Ordinis, & omnem curiositatem, ac superfluitatem religiosæ simplicitati, & paupertati contrariam; a se & sibi Subditis removeant.

6. Propterea Cellas singulorum aliquoties perscrutentur, & si quid in Vestibus, libris, Imaginibus, & aliis utensilibus invenerint superfluum, curiosum, aut Carthusianæ utilitati, & humilitati incongruum, omnino tollant, atque in utiliorem usum convertant, sine ulla personarum acceptatione. Nec quisquam Subditus præsumat inde murmurare, aut suum Superiorem inquietare: alias, quoties id fecerit, toties ad terram comedat; aut aliter arbitrio Prioris ob suam contumaciam puniatur.

7. Visitatores etiam in actu visitationis solicite inquirant an ista observentur, & quos invenerint culpabiles, acriter reprehendant; atque si opus fuerit qualitatem panni juxta præsens Statutum præscribant; scientes se Supremo Judici districtam rationem reddituros: si in his negligentes fuerint inventi. Et ideo a se ipsis primum incipiant, & quod volunt, & debent in aliis reformare. Id ipsi primum factis exhibeant. Liceat nihilominus Prioribus, & aliis Officialibus extra terminos exeuntibus, vestes habere non meliores, sed aliquantulum pro necessitate leviores.

8. Nullus Prior, Monachus, vel Conversus nostri Ordinis in itinere constitutus, Mantellum Sæcularem, seu Cappam a Caputio separatam portare præsumat: nisi propter imminentia pericula evitanda: alioquin per Capitulum Generale, vel Visitatores, juxta casus, & Personæ exigentiam puniatur.

9. Porro interdicimus universis personis Ordinis, ne emant, (aut fieri faciant, vel etiam oblata recipiant in suos usus, cultellos, cochlearia, schyphos, fuscinulas, dentiscalpia, auriscalpia, Rosaria, seu coronas, Cruces, Agnus Dei, & cætera quæcumque ex auro, argento, lapide pretioso, serico, aut ex alia pretiosa, & curiosa materia fuerint, ex toto, vel in parte. Quidquid vero tale quis habuerit, consignet illud in manus sui Prioris: qui pro sua prudentia illud in pios usus convertet. Ipsos tamen cereos Agnus Dei, & cæteras reliquias aureis, aut argenteis ornamentis inclusas, nullo modo intendimus prohibere, & alienare; sed volumus simpliciter, & honeste includi, & juxta cujusque devotionem, de Prioris consensu, aut portari, aut etiam in Ecclesia inter alias reliquias servari.

10. Libros etiam quoscumque, deauratos, & inargentatos fieri, vel emi prohibemus: similiter omnia horologia parva portalitia prohibemus; nisi forte ex aliqua causa rationabili Priores judicaverint, aliquibus officialibus ea esse permittenda: & tunc talia esse debebunt, quæ non sint ullo modo curiosa, & pretiosa, sed, quæ viliori, & minori pretio emi possint. Majora pariter horologia, seu excitatoria his tantum permittantur, quibus arbitrio Prioris videbuntur esse necessaria: & ea talia sint, quæ nullo modo a Carthusiana humilitate, & abjectione discrepent.

11. Tapetia universa, & eorum loco panni virides, sive aliter quomodocumque colorati, nisi in Ecclesia, & Hospitio Nobilium, ubi est consuetudo; & cussini picturati, nisi in Ecclesia tantum in usu apud nos non habeantur.

12. Pelliciolas Vulpinas, & de animalibus silvestribus, & tunicas, ac Cucullas diurnas, de fustano, & sagia, & quascumque lineas interdicimus universis.

13. Nulla Domus, quæ debet ultra centum scuta, quoad ditiores Domos, vel quinquaginta

quoad mediocres, vel vigintiquinque quoad minores, licite possit ædificare aliquod ædificium novum, nisi prius persolverit tale debitum, aut talem pecuniam habeat, vel de propinquo habitura sit, quam suo tempore pro tali debito restituat Creditoribus: nisi forte ruinæ, aut majoris damni periculum immineret, si talis fabrica retardaretur, tunc enim, & non aliter poterit fieri.

14. Porro omnia curiosa, & superflua ædificia omnino prohibemus universis, (*) ea vero, quæ licet non sint necessaria, utilia tamen, & commoda esse videbuntur, nullus facere præsumat sine consilio, & consensu sui Conventus, vel saltem officialium, & duorum, ex discretioribus: & nisi uterque Visitator Provinciæ debite, & sufficienter informatus fuerit de commoditate talis ædificii, & de loco, & forma ipsius, & de expensa necessaria pro ejus constructione; & quod Domus, quæ vult tale ædificium fabricare, non sit gravata debitis aut aliis oneribus, sed bene provisa suis omnibus necessariis, & præter hæc habeat, aut habere possit pecuniam ad tale ædificium requisitam. Quibus omnibus bene intellectis: Visitatores poterunt, & non alias, dare licentiam istud ædificandi, quam etiam licentiam, in scriptis, suis parvis sigillis munitam Priori Domus relinquent (a) si tamen tale ædificium novum indigebit expensa mille circiter scutorum quoad ditiores Domos, vel quingentorum quoad mediocres, vel centum, quoad minores, quæ non distant a Carthusia ultra tres dietas: non poterit ædificari, nisi ultra prædicta omnia, accedat etiam licentia R. Patris. Quod si alter Visitatorum ædificare voluerit, prædictis omnibus conditionibus servatis, tenebitur prius convocare suum Convisitatorem cum alio discreto Priore: qui examinatis omnibus prædictis, licentiam ei in scriptis dabunt, vel si non probaverint, denegabunt.

(*) *Ordinatio anni* 1602. Sub pœna absolutionis precipimus Prioribus Domorum, ut servent §.4. *cap.* 12. Secundæ partis novæ Collectionis Statutorum de Ædificiis, quem declaramus debere intelligi, non de solis novis Ædificiis, sed etiam de restaurationibus Ædificiorum, antiquorum in quibus fit notabilis mutatio structuræ.

15. Picturas, & Imagines curiosas, aut aliquid inhonesti habentes, in Ecclesiis, & Domibus Ordinis, sive vitreis, sive in tabulis, lapidibus, parietibus, & locis aliis, tanquam derogantes, & contrarias honestati morum, & nostræ Religionis simplicitati, & humilitati, reprehendimus: & ne de cætero fiant inhibemus. Jam factas vero si commode, & sine scandalo fieri possit, tolli, & amoveri: vel ad honestatem, & devotionem reformari volumus. Et quod de picturis, & Imaginibus hujusmodi, illud & de ædificiis, Vestimentis, Equitaturis, & earum ornatu, & cæteris rebus curiosis omnibus, ordinamus: super quo Visitatores diligenter invigilent. (Ordinatio anni 1676. *Ut tollantur abusus, qui sæpe irrepunt ex licentiis indeterminate obtentis circa ædificia construenda unde accidit, ut curiosa, superflua, & a simplicitate Carthusiana aliena ædificia ad ædificantis libitum non raro erigantur: statuimus, ut inposterum nemini liceat uti licentia generali ædificandi, nisi prius ipsius structuræ vestigium in plano, & etiam elevationis fabricæ in altum delineatio, fuerint exhibita, & determinata, ac juxta* n.14. cap.12. *Secundæ partis Statutorum nostrorum a Visitatoribus prius examinata, tandem a R.P. fuerint approbata, & subsignata, quibus postea nemini licet aliquid notabile in murorum ambitu addere, demere, aut immutare absque expressa licentia sub pœna absolutionis tam inflicta per ordinationem Capituli Generalis anni 1602. quam quoad istam pœnam renovamus; ordinantes, ut nullus possit ædificia sub talibus indeterminatis licentiis nunc incepta prosequi, donec præsenti ordinationi satisfecerit.*)

De Solitariæ Vitæ Commendatione.

Caput Decimumtertium.

1. De commendatione vitæ solitariæ, ad quam specialiter sumus vocati, pauca dicemus: scientes eam a multis Sanctis, & sapientibus, & tantæ auctoritatis, ut eorum vestigia non simus calcare digni, copiose commendatam. Nostris enim ut in veteri, & novo maxime Testamento omnia pene majora, & subtiliora secreta, non in turbis tumultuosis, sed cum soli essent Dei famulis revelata fuisse, ipsosque Dei famulos, cum vel subtilius aliquid meditari, vel liberius orare, vel a terrenis per mentis excessum alienari cuperent: fere semper multitudinis impedimenta vitasse, & solitudinis captasse commoditates.

2. Hinc factum est, ut aliquot exemplis ea, quæ diximus declarentur, quod in agrum ad meditandum Isaac solus egreditur: id enim ei non casuale, sed consuetudinarium fuisse credendum est. Quod Jacob præmissis omnibus solus remanet, facie ad faciem Deum videt, nominis mutatione in melius, & divina simul benedictione ditatur: plus assequutus uno momento solus, quam toto tempore vitæ, comitatus.

3. Moses quoque, Elias, atque Eliseus solitudinem, testis est scriptura, quantum diligant; quantumve per eam in divinorum secretorum revelationibus crescant: quoque modo, & inter homines periclitentur assidue, & a Deo cum soli sunt, visitentur.

4. Sed & Hieremias solus sedet, quia Dei comminatione repletus est, poscens dari aquam capiti suo, & oculis suis fontem lacrymarum, ut lugeat interfectos populi sui, locum quoque ubi se tam sancto possit in opere liberius exercere postulat, dicens: Quis dabit mihi diversorium viatorium in solitudine? tanquam hoc in Civitate facere non vacaret: hoc modo indicans quantum impediant socii gratiam lacrymarum. Quia etiam cum dixisset, Bonum est præstolari cum silentio salutare Dei. Quam salutis præstolationem maxime juvat solitudo: addidissetque, Bonum est viro cum portaverit jugum Domini ab adolescentia sua: ubi nos plurimum consolatur, qui propositum istud pene omnes a Juventute subivimus: adjecit, & ait: Sedebit solitarius, & tacebit: quia levabit se supra se. Omnia pene, quæ in hac nostra Institutione sunt, optime per quietem, solitudinem, silentium, & cælestium rerum amorem significans.

5. Quæ studia, suos alumnos quales efficiant, postea manifestat dicens: Dabit percutienti se maxillam, saturabitur opprobriis: quorum in altero patientia summa, in altero perfecta refulget humilitas.

6. Joannes quoque Baptista, quo inter natos mulierum, juxta Salvatoris præconium, major nemo surrexit: quid solitudo securitatis, quidve utilitatis afferat, evidenter ostendit. Qui nec divinis oraculis, quibus præditum fuerat, quod ab utero Spiritu Sancto repletus, in Spiritu, & vir-

(a) *Vide Ordinationem anni 1676. in fine hujus Capituli -- Ut tollantur &c.*

virtute Eliæ Christum foret dominum præventurus: nec mirabili Nativitate, nec parentum Sanctitate securus: frequentiam hominum fugiens tanquam periculosam, deserta solitudinis tanquam tuta delegit: tamdiu pericula, mortemque nesciens quamdiu Eremum solus incoluit. Ubi quid virtutis lucratus, quidve sit meriti. Christi Baptismus, & pro Justitia mors suscepta monstravit. Talis enim, est factus in solitudine, ut dignus esset, lavantem omnia Christum solus baptizare, & pro veritate nec carcerem, nec mortem declinare.

7. Jesus ipse Deus, & Dominus, cujus virtus nec secreto juvari nec publico poterat impediri, ut suo tamen nobis consuleret exemplo; priusquam prædicaret, tentationibus, & jejuniis quasi probatus est in solitudine. De quo scriptura refert, quod relictis turbis Discipulorum in montem solus ascenderit orare. Qui, & imminentis jam tempore passionis, Apostolos reliquit, solus exoraturus, isto vel maxime insinuans exemplo, quantum solitudo prosit Orationi: quando, comitibus licet Apostolis, non vult mixtus orare. Et ne mysterium, hic, nobis omnibus maxime observandum, silentio prætereamus; idem Dominus, & Salvator humani generis, per se dignatus est vivum, atque primum nostri Instituti exemplar præbere: cum in deserto solus degeret orationi, & internis vacans exercitiis! jejunio, vigiliis ac cæteris pœnitentiæ fructibus macerans corpus: per arma spiritualia, tentationes, & adversarium nostrum superans.

8. Jam ipsi per vos considerate, quantum in solitudine Sancti, ac Venerabiles Patres Paulus, & Antonius, Hilarion, Benedictus, & cæteri vobis innumerabiles, mente profecerint: & probatis suavitates psalmodiarum, studia lectionum, fervores orationum, subtilitates meditationum, excessus contemplationum, baptismata lacrymarum: nulla re magis, quam solitudine posse juvari.

De Cellæ, & Silentii observatione.

CAPUT DECIMUMQUARTUM.

1. Cum præcipue studium, & propositum nostrum sit silentio, & solitudini Cellæ vacare, juxta illud Hieremiæ: sedebit solitarius, & tacebit, & levabit, se supra se, & alibi: A facie manus tuæ solus sedebam, quia comminatione replesti me: ideo Cellæ incolam diligenter, ac solicite decet invigilare, ne quas occasiones egrediendi foras, exceptis his, quæ generaliter institutæ sunt, vel machinetur, vel recipiat, sed potius sicut aquas piscibus, & caulas ovibus; ita suæ saluti, & vitæ, Cellam deputet necessariam, in qua quanto diutius, tanto lubentius habitabit, dum tamen in ea se se ordinate, & utiliter occupet, legendo, scribendo, psallendo, orando, meditando, contemplando, & laborando, & quam si frequenter, & levibus de causis exire insueverit, cito habebit exosam

2. Si quis ad Cellam venerit volens nobiscum loqui, vel ad nos intrare, interrogetur prius, si Præsidens licentiam ei dederit, aliter ad colloquium non recipiatur, nec intrare permittatur, nisi talis fuerit, de quo sit credendum, quod sine licentia non venerit. Qui autem cum licentia venit, non debet silenter, & repente intrare: Sed pulsare ad ostium, & expectare, donec habitator Cellæ ad eum exierit, & tunc hujusmodi licentiam habens dicit, *Benedicite*.

3. Qui de Ordine nostro non sunt, nec ad ipsum Ordinem aspirant, nullatenus in Cellis nostris hospitentur.

4. Cum aliquis est nobiscum in Cella, primum ostium sit apertum, & secundum nullo modo ita obseretur, ut non possit a personis nostri Ordinis ingredi volentibus aperiri. Nullus etiam quando in Cella solus est, se ipsum in ea pessulo, aut aliter includat de die, aut de nocte, nisi ex aliqua causa, quam Prior approbaverit. Quod si qui deprehensi fuerint, se cum alio, vel aliis, in propria, vel alterius Cella, aut alio quovis loco, conclusisse, unde vehemens suspicio mali habe- retur: præsentis statuti vigore incarcerentur. Si vero illa inclusio tali suspicione careret, arbitrio Prioris puniantur.

5. In Cella alterius quando operamur cum eo, aut visitandi eum, licentiam habemus. Horas dicere cum eo licet. Cum autem aliquis est in alterius Cella, vel alibi per licentiam extra Cellam, audito Completorio statim recedere debet: nisi majorem moram faciendi, specialem licentiam habuerit. Non enim licet Nobis post completorium loqui, nec deinde ante Primam, nisi causa notabili exigente.

6. Si quis qualibet, vel sua, vel alterius negligentia pane, vino, aqua, sale, igneve, aut alia re necessaria caruerit, vel insolitum clamorem, aut strepitum audierit, vel periculum ignis institerit, licebit Cellam exire, & subsidium præstare, vel petere, etsi tanta necessitas urget uno vel duobus, vel paucissimis verbis, quod res postulat, indicare.

7. Qui vero aliter absque licentia silentium fregerit, culpam suam recognoscat, & disciplinam cum virgis accipiat in Dominica proxime subsequenti: sicut supradictum est. Et si assuetus fuerit in frangendo, vino privetur, aut ad terram comedat: vel alia pœna arbitrio Prioris puniatur.

8. Qui per licentiam de Cella exierit: extraneis, vel etiam domesticis famulis sine speciali licentia non loquatur. Et si licentiam loquendi habeat; nolumus tamen, quod inquirat, aut loquatur de negociis, & regimine Domus, aut ullo modo immisceat se hujusmodi diebus, nisi a Præsidente ei injunctum fuerit. Non enim expedit habitatori Cellæ nosse hujusmodi, quæ ad Officiales pertinent curanda, cum etiam hoc, totius Domus paci contrarium sit.

9. Silentium ubique, sed maxime in Ecclesia, Capitulo, Refectorio, Claustro, & Rasura strictius servare debemus.

10. Cum Novitiis etiam nemo nostrum loquatur; nisi Prior, Vicarius, & eorum Magister.

11. Nullus per ostium prati, seu horti, vel ad fenestram Cellæ, quæ respicit coutra hortum communem, debet ad Colloquium recipi: etiamsi dixerit, se habere licentiam colloquendi.

12. Monachi non permittant Conversos, & Donatos, vel famulos Domus, ingredi Cellas suas absque licentia, nec etiam cum prædictis sine licentia loquantur in Domo? nec de negotiis inquirant: alioquin vino priventur, aut aliter arbitrio Prioris puniantur.

13. Monachi in Mensa silentium frangentes, septem Psalmos cum litania dicere tenentur, & sicut pro prandio, sic pro cœna pœnam incur-

runt

runt memoratam. Priores tamen, & Procuratores, & itinerantes ab hac observatione silentii, & pœna eximimus. Verum propter verba superflua, quæ tunc facile excidere solent dicant prædicti, semel tantum in die, in quo silentium in mensa fregerint, Psalmum *De profundis*, *Pater noster*, *Ave Maria*, cum oratione *Fidelium*, & *Omnipotens &c.qui vivorum.* Circa Infirmos etiam possunt Priores super hoc dispensare, attenta Infirmitatis qualitate, prout viderint expedire.

14. Cum Patribus Nostri Ordinis, qui interdum ad Domos nostras itineris opportunitate, aut necessitate negociorum adventant, loqui nobis non licet sine Præsidentis licentia: hunc ipsi nec quæramus, nec cupiamus, nisi legitima ratio aliud postulet. Non enim cultori solitudinis, silentiique tenaci, & avido quietis conducit, aut alios invisere, aut ipsum ab aliis visitari absque causa.

De Colloquio Claustri, & Spatiamentis.

CAPUT DECIMUMQUINTUM.

1. Colloquium in Claustro commune habemus omnibus diebus festis Capituli post Nonam, exceptis solemnitatibus Nativitatis, & Cœnæ Domini, Paschæ, & Pentecostes: omnibusque festis in Quadragesima super hebdomadam occurrentibus.

2. Volumus autem, ut eodem die non detur recreatio (a) si datur Colloquium Claustri: aut non detur Colloquium Claustri, si eo die detur recreatio.

3. Concedimus etiam singulis septimanis, excepta hebdomada Sancta, unam aliam dari Recreationem, seu Spatiamentum, ultra Colloquia Claustri diebus festivis concessa: inhibentes propterea omne aliud Colloquium, tam feriæ quintæ, quam hebdomadæ Capituli Generalis, & similiter egressum de Cella propter recordationes. Hortamur nihilominus omnes, qui indigent prævidere suas lectiones, ut eas prævideant, illo modo, tempore, & loco dumtaxat, quæ Visitatores in suis Provinciis cum judicio Prioris ordinaverint, ut omnia fiant sine ullo inordinato egressu, discursu, aut fractione silentii.

4. Quando post Nonam in Ecclesia dictam diebus Capituli in Claustro convenimus, tunc antequam sedeamus, qui præest Conventui dicit *Benedicite*; deinde sequitur lectio de Statutis, & Euangeliis; qua finita commune Colloquium habemus; in quo nullus consulere debet secreto, vel susurrare, vel dicere aliquid, quod nolit ab omnibus intelligi, vel audiri: sed nec tunc alibi loqui licet, quam in ea parte Claustri, vel loci, ubi Colloquium habetur; nisi forte pauca verba.

5. Ubicumque autem Colloquium habemus, curandum nobis est, maxime coram extraneis, ut caveamus a multiloquio, clamore, & risu indecoro; & ut sermones nostri sint religiosi, & pii, non vani, sæculares, vel contentiosi.

6. Priores sint soliciti ad rescindendum vana, & indisciplinata Colloquia, & Monachis suis, aliisque subjectis firmiter interdicant ne de Dominis terræ, aliisque Principibus, factisque ipsorum in Colloquiis, vel alibi verba inordinata habeant contendendo, & partes faciendo. Qui contrafacere præsumpserint, a Colloquiis excludantur: & pro modo culpæ alias puniantur. Et si qui tales contentiones, Dominis, sive Principibus, sive Domesticis eorum revelaverint; si Monachi sint careant voce, & sin Novitii ad Ordinis voluntatem: alii vero statim carceri mancipentur.

7. Hortentur vero, & omni instantia inducant suos ipsi Priores, ut colloquia habeant de Deo, de Sanctis, de Divinis mandatis, de observatione Statutorum nostrorum, de Virtutibus acquirendis, de extirpandis vitiis, de tentationibus internoscendis, & superandis, de quatuor novissimis, & omnino de bonis, & utilibus ad animæ salutem, & profectum spiritualem: sæpius illis commemorantes hæc Beatorum Hieronymi, & Bernardi dicta: Inter sæculares nugæ, nugæ sunt, in ore autem Sacerdotis, blasphemiæ. Et alibi, Nugis aperire os illicitum est, assuescere sagrilegum. Illud etiam Sancti Benedicti Decretum frequenter inculcantes: Scurrilia verba, risumq; amoventia, æterna clausura damnamus. Porro murmuratoria, detractoria, turpia, & similia vitiosa verba non solum prohibeant Priores, sed & severe puniant, commonentes non solum eos, qui detrahunt, vel murmurant, sed & eos, qui detrahentes, vel murmurantes audiunt, nec reprehendunt, cum utiliter possunt, vel saltem Priori non denuntiant, peccatis alienis involvi, & communicare.

8. Qui non adfuit Nonæ diebus binæ refectionis, non debet interesse Colloquio, & qui non debent interesse Colloquiis, non habent Colloquium aliud in illo die, nisi ex speciali licentia.

9. Ad commune colloquium Claustri non admittuntur ullo modo extranei cujuscumque qualitatis, vel conditionis extiterint, nisi ex causa rationabili aliquando Priori aliter visum fuerit, & si qui sine speciali licentia Prioris, vel Vicarii se ingesserint: recedant Monachi potius quam illos ad Colloquium admittant.

10. Quoties autem ad Colloquium admittuntur extranei, non debemus in respondendo eis prævenire Priorem, vel Seniorem, nec ejus, vel alterius sermonem interrumpere. Et quando aliquis ex nobis, de licentia, vel jussu Prioris aliquid eis ad ædificationem loquitur; cæteri debent patienter audire, & ipse, qui loquitur non debet modum excedere. In partem vero ducere aliquem, vel duci, aut quasi secreto aliquid intimare, aut mandare aliquibus, non licet, nisi licentiam dante Priore, quam licentiam non ad nos, sed ad eos, si tanti habeant, pertinet petere.

11. Cum Monachi propter extraneos, vel propter aliam causam jussu Præsidentis in Claustrum, vel alium locum, ad commune Colloquium vocantur (*) qui eos convocat non dicit eis *Benedicite*, sed quisque cum advenit, sedenti juxta se *Benedicite* dicit. Deinde quamvis Prior præsens non sit, nec etiam extranei loqui licite possunt. Recedentibus autem extraneis, propter quos ad Colloquium convocati sunt, aut finito tractatu propter quem vocati sunt, recedunt & ipsi Monachi cum silentio, nisi esset tunc de Statuto Colloquium, quia tunc nisi vellent,

(*) Vide Ordinationem anni 1610. in fin. hujus Capit. *Mandatum SS.D.N. Pauli PP. V. &c.*

(a) *Recreationis nomine ex præsenti usu Ordinis intelligenda est translatio Colloquii ex Claustro in Hortum, sive alium locum a Visitatoribus designatum, cujus recreationis concessio, in libera prudentia Superioris semper remanet, ut hic satis notantur cum de Jure Statuti non habeatur, sed dari indigeat ut possit haberi.*

lent, non tenentur recedere. Pro Hospitibus advenientibus, vel recedentibus, non dentur personis Ordinis recreationes.

12. Spatiamenta, quæ recreationis causa Monachis extra Domum, infra tamen terminos, certis diebus, ut dictum est, conceduntur, talia sint, & taliter serventur, ut & omnis levitatis, & cujuscumque mali suspicio prorsus tollatur, & integritati Ordinis, ac salutari profectui animarum non adversentur, sed proficiant. Propterea quando ad ea spatiamenta exeunt Monachi simul exeant, simul stent, & simul redeant, omnesque ductum Præsidentis sequantur, qui est Vicarius, vel eo absente, quod rarissime, & non nisi morbo exigente accidere debet, senior Monachorum ibi assistentium, nisi Prior alii specialiter id commiserit, ob justas causas. Nec maneant in porta Domus, vel Curia, vel alio Domus loco, nec quaslibet Officinas Domus intrent, sed recta eant, & redeant. Juniores tamen Monachi paululum separati ab aliis incedant, quamdiu Priori visum fuerit expedire, adjuncto illis aliquo ex discretioribus Monachis. Nec etiam intrent Domus Secularium, etiamsi sint Coloni Grangiarum nostrarum. Quod si dum exeunt necessario transitum facere cogantur per Vicinas Villas, aut Villagia, hoc casu, solo transitu sint contenti, servata omni modestia, & gravitate, ut de se sæcularibus bonum dent odorem. Nec in ipsis spatiamentis suis comedant, & bibant, (a) nec secum victualia portent, etiam intuitu pietatis, & eleemosynæ. Qui contrafecerit, pro vice qualibet semel in Refectorio, præsente Conventu, ad terram comedat, pane, & aqua contentus, & assere nudo; et si tertio perseveraverit, Præsidentis arbitrio, prout casus exegerit, gravius puniatur. Et qui eis victualia ministraverit, si inferior Priore fuerit, eidem pœnæ subjaceat. Prior vero si in hoc excesserit, Visitatorum arbitrio pariter puniatur. Nec Visitatores, quanto minus Priores, possint super hoc dispensare, aut licentias dare, vel Constitutionem istam qnomodolibet relaxare.

13. Omnino vero prohibemus ne ullo unquam tempore, vel modo in ipsis spatiamentis Monachi pernoctent, omnes licentias super hoc, præsenti Statuto omnino revocantes, & prohibentes, ne ullo modo concedantur, & qui eas postulaverit, habeatur pro persona parum zelante gravitatem, & honestatem nostri Ordinis, & regularem Monachorum nostrorum disciplinam.

14. Monachi in spatiamentis, & alibi coram Sæcularibus, vel in Conventu, non deferant in capite calanticas lineas, aut sericas, sed laneas tantum sub Caputio.

15. Domus Ordinis, quæ non habent terminos spatiamentorum sibi per Ordinis auctoritatem assignatos, vocent Visitatores illius Provinciæ, qui eis assignent terminos, secundum Ordinis honestatem, competentes. Et hæc eadem in Domibus novis recipiendis de cætero diligenter observent Priores: quibus dictarum Domorum novarum receptio committetur. Termini autem in novis Domibus limitati, vel limitandi per Visitatores, aut Priores adhoc deputatos, vel in posterum deputandos, in scriptis præsententur Capitulo Generali proxime subsequenti, & ibi rationabiliter examinati, per Diffinitores approbentur, & confirmentur, vel etiam, si eis visum fuerit, infirmentur. Quod si Domus aliqua terminos sibi de novo limitatos subsequenti Capitulo neglexerit intimare, lapso illo Capitulo, ante confirmationem, Monachi illius Domus terminis prædictis non gaudeant: nec ad eos exire possint pro spatiamentis.

ORDINATIO ANNI 1610.

Mandatum SS. D. N. Pauli PP. V. Nobis insinuatum de habenda lectione Sacræ Scripturæ in Domibus insignioribus Ordinis nostri qua decet animi demissione, & reverentia suscipientes, eique ut debemus, & semper assuevimus humillime obtemperantes, præcipimus omnibus, & singulis Prioribus dictarum Domorum, ut in dictam lectionem fieri curent in suis præfatis Domibus juxta dispositionem, & formam a R. P. præscribendam habita ratione moderationum ejusdem SS. D. N. præcedentium ordinationum.

NOTA.

Mens mandati Apostolici, ejusque finis attendenda sunt, Ea autem sunt, ut sufficienti saltem Monachorum eruditioni provideatur, qui ad Sacerdotium promovendi, & ad confessiones audiendas sæpius deputandi, adhæc munia necessario disponi debent, per studium, & lectionem eorum, quæ ad id conducunt. Unde merito lectio ista debet maxime institui, de his quæ ad Sacramentorum administrationem, & moralem Theologiam pertinent. vide Decretum SSmi Domini Nostri Clem. PP. VIII. editum anno 1599., & a SSmo D. Nostro Urbano PP. VIII. renovatum, in Bullario relatum, Tom. 4., & ibi num. 2. reperies, quomodo Decretum Sac. Conc. Trid. super hac re debeat intelligi.

De Operibus Communibus.

CAPUT DECIMUM SEXTUM.

1. Opera communia ter trinis diebus in anno fiant: in quibus Monachi circa mundationem Pannorum Ecclesiæ, aut aliud honestum opus occupantur judicio Priorum.

2. Prima opera fiunt secunda hebdomada Paschæ, alia, secunda hebdomada post festum Apostolorum Petri, & Pauli, tertia, prima hebdomada post festum S. Michaelis. Quod si aliquo die operum, sit festum Capituli vel abstinentia, vel indispositio temporis quoad exteriora, propter hoc non transferuntur opera ad aliam hebdomadam, sed pro die, qua cessatur ab opere, alia die ejusdem hebdomadæ laborabitur. Verumtamen si dictis temporibus propter aliquod impedimentum occurrens non possint commode fieri, ante, vel post, prout commodius erit, supplebuntur.

3. Porro prima die in Cœmeterium convenimus ad preces faciendas, prout in prima parte describuntur, post quas dicto a Priore, vel Vicario *Benedicite*, ad operandum eximus.

4. Cum aliqui ex Monachis alicui operi mancipantur, ipsi quidem loquuntur ad invicem: cum supervenientibus vero nequaquam, nisi Priore præsente, aut de ejus licentia.

5. Quando adjutorium pro aliquo opere perficiendo quærimus, debemus exprimere quos, & quot habere volumus, & quamdiu. Alias si prima die opus nostrum non compleverimus, die se-

(a) *Potus hic intelligitur de aqua cruda Fontis, qui in via occurrit.*

sequenti de illa licentia data, nisi expressum fuerit, nos juvare non possumus, sed pro adjutorio licentiam denuo petimus.

6. Qui scribere, aut aliud opus facere scit, & potest, si monente Priore, ut id faciat, acquiescere noluerit, a vino abstineat, aut etiam gravius puniatur arbitrio Prioris.

7. Quicumque in quacumque obedientia, cujuslibet agit vices, nihil omnino in ea sine licentia mutare permittitur. In Cellis quoque ipsis, nihil nisi prius ostensum, & concessum mutari, fierive sinitur, ne Domus laboriose factæ, curiositate deteriorentur, vel destruantur.

De Novitio.

Caput Decimumseptimum.

1. Novitios antequam vigesimum annum attigerint, recipere non solemus, si tamen aliqui minoris ætatis postulent admitti, qui Prioris, & majoris partis Conventus sint doctrina, devotione, maturitate, & corporis viribus sufficientes ad portanda onera Ordinis, concedimus illos posse recipi ad probationem, dummodo octavum decimum annum saltem attigerint.

2. Cum Bigami de jure sint privati Tonsura, & omni privilegio Clericali, inhibemus ne recipiantur ad habitum Monachorum; quia fieret injuria Ordini Clericali. Si secus fuerit attentatum, talis receptio, sed & professio si inde fuerit subsecuta, nullius sit valoris.

3. Nullus etiam conjugatus, altero Conjuge in Sæculo remanente, etiamsi in hoc auctoritas Episcopi Diœcesani, & consensus in Sæculo remanentis intervenerit, recipiatur ad Ordinem nostrum sine speciali licentia Capituli Generalis, vel R.Patris. Eum etiam, qui sola promissione per verba de futuro alicui mulieri ligatus fuerit, facile non recipimus, propter inquietudines, & tumultus inde evenire solitos.

4. Nullus insuper in alia Religione, cujuscumque nominis fuerit jam professus ad Ordinem nostrum recipiatur, etiam habita sui Superioris licentia: nisi per licentiam R.P.Carthusiæ, vel Capituli Generalis.

5. Qui habent aliquod perpetuum corporale vel spirituale impedimentum, quominus ad Sacros Ordines licite promoveri, aut in eisdem ministrare possint: nullatenus admittantur ad annuam probationem, vel professionem. Nec pariter recipiantur Novitii, qui non sunt in membris suis, vel corpore bene dispositi, nec sufficientes ad portandum onera Ordinis.

6. Monemus omnes Priores, & Conventus, ut in receptione Novitiorum sint magis solito circumspecti, & ea, quæ de ipsorum receptione hic continentur, studeant diligentius observare (*a*), de sufficientia maxime, & moribus inquirendo, & illorum conversationem, saltem per Mensem in habitu Sæculari, ante receptionem ad habitum comprobando.

7. Priores, quorum Conventus propter paupertatem dividuntur, nullos valeant interim Novitios recipere absque licentia R.P. vel Capituli Generalis. (*b*)

8. A Novitiis, seu ingredi volentibus Ordinem nostrum, nihil a quoquam nostrum penitus exigatur, aut petatur. Qui enim ab eis quidquam exigit, & recipit, sententiam excommunicationis incurrit ex Constitutione Urb. PP.V. quæ incipit -- *Sane ne in vinea Domini*. Quod si Prior aliquid exegerit, sit extra Sedem suam in Ecclesia quadraginta diebus & totidem sine misericordia, infra sex Menses, faciat abstinentias. Si Procurator, vel alius exegerit, sit Novitius per quadraginta dies, & totidem in Capitulo recipiat disciplinas, Prioratumque Prior, & procurationem Procurator amittant: si eis consentientibus exactio jam venit ad effectum. Si tamen Novitius, aut ingredi volens Ordinem nostrum libere aliquid, & sine omni pacto, nullaque præcedente petitione, dare voluerit, libere poterit recipi, & juxta voluntatem dantis expendi: dum tamen talis voluntas non deviet a rigore Statuti, nec per eam lapsus aliquis in ordine fiat. Qui contra fecerit, pœna, quæ Statutorum transgressoribus imponitur irremissibiliter puniatur.

9. Verumtamen sequentes Sacri Concilii Tridentini Constitutionem declaramus quod nulla donatio alia, quam pro victu, & vestitu, nullaque obligatio, aut renunciatio per Novitium facta, etiam cum juramento, vel in favorem cujuscumque causæ piæ, valet, nec effectum suum sortiri potest, nisi secuta Novitii ipsius professione, quam si non fecerit Novitius, talis donatio etiam cum hujus favoris expressa renunciatione etiam jurata, sit irrita, ac nullius effectus. Propterea bona Novitiorum, ante professionem emissam, nullus alienet, vel alienari, etiam Novitio volente, permittat: Sed eorum omnia adinstar depositorum fideliter custodiantur, & si contingat eos ante professionem a nobis recedere, omnia ex integro, quæ sua erant, eis restituantur.

10. Quando aliquis venit ad nos volens fieri Monachus, primo interrogatur a Priore in privato: quo motivo, & qua intentione hoc velit. Deinde examinatur, si tantum habet literarum, quantum sufficiat Monacho, & Religioso ad Sacerdotium promovendo; & si cantare potest. Postea inquiritur, si in aliqua Religione professionem fecerit; si non servilis sed liberæ sit conditionis; si uxoratus, aut Bigamus, si unquam pro materia fidei purgatus fuerit per RR. Inquisitores de vehementi suspicione, aut etiam vehementer suspectus de fide fuerit, si homicidium voluntarium aliquando perpetravit, si ullum habet impedimentum corporale, vel spirituale, quo minus ad Sacros Ordines possit promoveri, aut in iisdem ministrare, si habet morbum incurabilem, si debet alicui, vel aliquibus pecunias, aut aliquid temporale. Monetur etiam, & suadetur ei, omnibus, qui adversum eum aliquid habent juxta Euangelium reconciliari: aut si quid aliquem defraudavit restituere, si habet unde. Postremo proponuntur ei dura, & aspera, totaque vitæ nostræ, quam subire desiderat, ratio, vilitas, & asperitas: prout fieri potest ante oculos ponitur. Quod si Prior eum ad omnia paratum, & ad onera Ordinis sufficientem putaverit; nihilominus conversationem ejus saltem per mensem, in habitu Sæculari antequam recipiatur ad habitum nostrum comprobabit, & interim mittet ad Cellas Monachorum, quos ipse judi-

(a) *Vid. Ordinationem anni 1679. in fin. hujus Cap.* Sollicite ivigilent &c.

(b) *Vid. Ordinationem anni 1597. in fin. hujus Cap.* Cum certo constet &c.

judicaverit idoneos esse, ut illum examinent, & videant, an receptibilis sit.

11. Porro nullus Prior recipiat aliquam personam ad habitum Ordinis sine totius Conventus, vel majoris partis voluntate, & consensu (a) propterea postquam sufficienter fuerit probata conversatio postulantis, certo die proponetur Conventui; ac primum quidem coram toto Conventu interrogabitur, si in aliquo Ordine professionem fecerit, si liber, & non servilis conditionis, si Matrimonii vinculo solutus, si absque incurabili morbo, si possit ad Sac. Ordines ascendere, si de debitis satisfecerit, sciturus quod si super his veraciter non responderit, si aliquid celaverit, poterit etiam post professionem expelli.

12. Postquam ad hæc responderit: Secedit; & Conventus de ejus deliberat receptione. Quem si recipiendum judicaverit, rursus eum revocat: & tunc ipse toto corpore prostratus misericordiam postulabit. Deinde ad jussum Prioris surgens supplicabit propter amorem Dei, se ad probationem sub habitu Monachali recipi pro præbendario, & humillimo omnium servo. Cui tunc Prior proponet, quot, & quanta sint dura, & aspera in Ordine nostro toleranda, quam sit prolixum Divinum Officium, diurnum pariter, & nocturnum, quanta sit victus, & vestitus austeritas, quanta Cellæ, & silentii observantia, quam sit arcta obedientia, paupertatis, castitatis, stabilitatis, & novæ vitæ semita, quam difficilis sui ipsius in omnibus abnegatio. Denique tota vitæ nostræ ratio, vilitas, & austeritas: prout fieri potest, illi ante oculos ponetur.

13. Ad quæ si imperterritus manens, responderit, se de sola Dei pietate Fratrumque orationibus confisum, ea prout divina concesserit clementia impleturum. Tum demum ad pedes Prioris genuaflectens, junctas manus inferat infra manus Prioris, & Prior ex parte Dei, & Ordinis, & sua, & Fratrum concedat ei societatem Ordinis, & proponat eidem, quod ante professionem libere poterit exire: & quod vicissim erit in nostra libertate, & potestate ipsum emittere si nobis (quod absit) non placeret conversatio ejus. Quo facto recipitur in osculo Pacis a Priore prius; deinde a cæteris omnibus, qui si statim non sit paratus indui, certus, ei usque ad quem venisse debeat, terminus non nimis remotus dabitur: ad quem si non venerit, nos non teneamur eidem. Ad datum autem terminum veniens, statim post supplicem in Conventu postulationem induitur.

14. Sciendum autem, quod absente Priore nullus Novitius potest recipi, nisi de speciali licentia Prioris. Recepti tamen ad statutum terminum venientes, Priore multum remoto, nec brevi reversuro: possint a Vicario, & Conventu indui, & incellari.

15. Die quo induitur Novitius, postquam indutus est, & præparatus, ducitur ad Ecclesiam, & instruitur, ut ad gradum Altaris faciat orationem suam. Interim Conventus cantat in Ecclesia versum, *Veni Sancte Spiritus*, quo finito, Prior dicit preces consuetas in prima parte descriptas. Quibus dictis ducitur Novitius ad Cellam, Conventu cantante Psalmos, *Miserere mei Deus*; *Quam dilecta*, *Memento*. Si tamen unus, aut duo sufficere possunt, unus tantum aut duo dicantur. Eundo ad Cellam præcedit Prior cum Stola, & Sparsorio, sequitur Novitius: Deinde Conventus præcedentibus senioribus. Veniens autem Prior ad Cellæ ostium aspergit Novitium, & ipsam Cellam dicens, *Pax huic Domui*: tenensque manum Novitii introducit eum, & ducit ad Oratorium, ubi flexis genibus orat, & interim finito a Conventu Psalmo, vel Psalmis: Prior consuetas, ut alibi habentur preces dicit. Quibus completis, injungit Novitio Cellæ, & aliorum, quæ ad Ordinem nostrum pertinent observantiam, & exercitium, in remissionem peccatorum.

16. Commendatque eum uni ex Monachis, quem magis idoneum ad hoc cognoverit, nulla habita ratione antiquitatis: qui eum horis competentibus visitans, instruet ad horas dicendas, & cæteras observantias Ordinis, quas Novitium ignorare non oportet. Ad quem etiam pertinebit, ipsius Novitii mores informare, in spiritualibus exercitiis eum dirigere, & tentationibus ejus remedia opportuna adhibere; debebit tamen unus, & idem omnium Novitiorum curam habere.

17. Novitii opportuno tempore moneantur, & instruantur a Magistris suis ad faciendam confessionem generalem; quam debent facere Priori antequam ad professionem admittantur. Priores autem ex Indulto Apostolico possunt absolvere eos, qui nostro Ordini volunt aggregari postquam habitum susceperint, a sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, quibus sunt forsitan innodati, & super irregularitate prius contracta dispensare, & a votis in Seculo factis absolvere, si in Ordine perseveraverint: nisi casus adeo esset gravis, & enormis quod super eo Sedes Apostolica merito esset consulenda, & proviso, quod si essent pro debito excommunicati, suspensi, vel interdicti, satisfaciant quibus tenentur.

18. Novitii pecunias, & alias res suas, quas secum forte attulerint, ex integro Priori reddant, ut non ipsi, sed Prior, vel cui Prior injunxerit, eas fideliter ad instar Depositorum, custodiat.

19. Novitius nec reprehendit, nec publice reprehenditur: sed cum offendit, instruitur a Priore, vel a Vicario, aut a Magistro. Non debet manere in colloquio communi, nec de negotiis Domus se intromittere: nec quærere licentiam ut possit aliquem visitare.

20. Infra tempus probationis, non Missam in Conventu, non Euangelium, non Epistolam dicit: nec ad Ordines mittitur, sed hebdomadam cantus facere, & tam in Ecclesia, quam Refectorio legere potest: quam cito sibi fuerit injunctum a Priore. Et si Sacerdos fuerit, potest ad arbitrium sui Prioris Missas privatas celebrare.

21. Porro Sacerdotes, qui de Sæculo veniunt ad Ordinem, si in Missarum celebratione, & observantiis Regularibus formæ Ordinis se noluerint conformare, vel in sustinenda sua opinione fuerint obstinati, vel in modo vivendi singulares? ad professionem nullatenus admittantur: quoniam per tales personas olim multa in Ordine scandala pervenerunt.

22. Si

(a) *In æqualitate partium, pars Prioris in posterum non debet prævalere, quia tunc revera non est major pars Conventus, prout hic requiritur.*

22. Si intra tempus probationis Priori evidenter constiterit, justis, & rationabilibus causis nullo modo Novitium esse ad professionem admittendum, & judicaverit non expedire, aut non decere, ut eas causas Conventui manifestet: poterit illum etiam irrequisito Conventu emittere; adhibito tamen consilio Vicarii, & alterius ex discretioribus Conventus: sed postea aliquam sui facti rationem Conventui assignare debebit. Si tamen nullum adsit periculum, aut scandalum, si dictas causas Conventui assignaverit: debebit antequam illum emittat proponere eas Conventui.

23. Novitii Ordinis nostri, nec a Prioribus, nec ab aliis, modo quolibet subtrahantur quod si quis fecerit: legitime puniatur.

24. Si Novitius ante professionem lepram incurrerit, non faciat professionem: tamen si in Domo remanere voluerit, charitative ei providebitur de necessariis.

25. Si Novitius exierit, & postea denuo receptus fuerit, post secundam receptionem probabitur per annum integrum antequam profiteatur.

ORDINATIO ANNI 1679.

Solicite invigilent Priores educationi spirituali Novitiorum, & juniorum Monachorum, sciantque nihil majoris esse momenti in Ordine, in quo olim nominabantur in singulis Provinciis, Examinatores Novitiorum sicut nunc nominantur Visitatores, cum ex hac educatione pendeat fere omnis profectus spiritualis, ac proinde observantiæ regularis vigor apud Monachos præsertim solitarios, prout nos sumus, quibus si desit vitæ, & militiæ spiritualis Theoria, quam bene ad praxim postea redigant, & discretio ex prudenti, & devota directione assumpta, sicca fit eis solitudo, & parum proficua. Super quibus solicite etiam inquirant Visitatores, atque etiam interrogent de circumspectione an servetur in admissione postulantium, & receptione Novitiorum, ut ii tantum apud nos recipiantur, quorum vocatio sit bene probata, & corporis animique dispositio ad Ordinis exercitia idonea, nec unquam detur locus indiscretis favoribus, humanis respectibus, ac imprudentibus compassionibus, aut affectibus, quibus via paratur sub prætextu charitatis, ad clades, & ruinas observantiæ Regularis, Ordinibus Regularibus obvenientes, ex indevotione, ineptitudine, aut imbecillitate receptorum; qui postea sæpius sunt cæteris in vitæ laxioris exemplum, aut in scandalum, & si quos Priores in re tanti momenti, ex qua totius vitæ religiosæ ratio, totiusque Ordinis bonus status dependet, remissos, aut culpabiles invenerint, denuncient illos statim R. Patri, aut Capitulo Generali, ut congruum apponatur remedium, nec multiplicari sinatur gens apud nos absque magnificatione lætitiæ. Directorium autem Novitiorum ad calcem præsentium Statutorum imprimi ordinatum, ubique servetur, habita tamen aliqua Religionum ratione, quoad temporis distributionem, juxta ordinationem Visitatorum a R.P. approbandam.

ORDINATIO ANNI 1597.

Cum certo constet ex bona, vel in alia receptione, & institutione Novitiorum profectum, vel defectum Ordinis nostri, tam in numero, quam in merito personarum præcipue pendere, & in parvis Domibus, in quibus pauciores, quam octo utiles Monachi residere solent, qui Divinum officium cum nota integre non persolvunt, non possint Novitii sufficienter ad omnia, quæ sunt Ordinis institui: Ideo confirmantes ordinationem factam annis 1594., & 1595. statuimus, ut in dictis parvis Domibus non recipiantur, nec retineantur Novitii, sed in his dumtaxat, in quibus Divinum Officium etiam nocturnum cum nota cantatur, & Regularis observantia perfectius custodiatur. Quando autem Professi in hujusmodi Domibus Conventualibus ad parvas Domos mittentur, sic omnino in illis suscipiantur, & necessariis foveantur ac si illarum essent professi, habeantque vocem in omnibus tractatibus, non tamen in electione novi Prioris, quam non facient habitatores parvarum Domorum, sed per Capitulum, aut R. P. Carthusiæ illis providebitur de Superiore.

De Professione Novitiorum.

CAPUT DECIMUMOCTAVUM.

1. Nullus, qui minori tempore quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur. Professio autem ante facta, sit nulla, nullamque inducat obligationem ad Ordinis observantiam, aut ad alios quoscumque effectus.

2. Professionem tacitam in nostro Ordine non habemus, neque permittimus; sed omnes volumus esse expresse, & publice professos.

3. Cum tempus quo Novitius professionem facere debeat institerit, si receptibilis apparuerit, & in duobus festis Capituli in petendo misericordiam sedulus fuerit: non in primo, sed in secundo festo, dies ei quo in totum suscipi debeat certus assignabitur, si perseveraverit pulsans, & facultas ei libera sua omnia quomodo, vel quibus placuerit distribuendi, tribuetur.

4. Nulla persona Ordinis aliquid omnino petat a Novitio professionem facturo de rebus ipsius, etiam intuitu pietatis, & eleemosynæ dandæ quibuslibet personis: Sed Novitii permittantur libere disponere de rebus suis, prout voluerint. Qui contra fecerit, arbitrio Prioris acriter puniatur.

5. Quod si assignato die perseveraverit pulsans, optatus ei tribuetur assensus; eique dicetur quod ad Missam sit professionem facturus, & communicaturus, sicut in prima parte describitur.

6. Tunc ipse, vel alius pro eo, professionem sub hac forma, & verbis scribet. Ego Frater N. promitto stabilitatem, & obedientiam, & conversionem morum meorum coram Deo, & Sanctis ejus, & Reliquiis istius Eremi, quæ constructa est ad honorem Dei, & Beatæ semper Virginis Mariæ, & Beati Joannis Baptistæ: in præsentia D.N. Prioris. Et in hujus professionis fine, ipsemet Novitius manu propria signum Crucis depinget. Quamvis autem Ecclesia sit constructa ad honorem alterius Sancti, quam Beatæ Mariæ, aut B. Jo: Baptistæ; non tamen mutabuntur prædicta verba professionis.

7. Porro nullus Novitius professionem facere potest, nisi proprio Priore præsente, & celebrante, vel alio Priore Ordinis nostri per voluntatem ejus, si legitime fuerit præpeditus. Rectores tamen Domorum incorporatarum Ordini possunt Novitios ad professionem recipere, ubi Priores ad hoc vocandi distant ultra unam dietam. Et tunc in ipsa professionis forma, & scriptura,

mu-

mutabitur Prioris nomen, in nomen Rectoris.

8. A parentibus Novitii, nec ex parte Novitii, nec alicujus nostrum, quidpiam ad cibum, potumve pertinens petatur. Verum si ultro offerant, quod Carthusianæ sobrietati, & modestiæ non repugnat, nequaquam respui debet.

9. Cum noster Ordo unus sit in multis diversarum Nationum Domibus: & una professionis forma servetur ab omnibus, quæ iterari non debet: volumus omnes, & singulas ejusdem Ordinis personas, contentas esse sua professione prima, prohibentes omnino, ne quis secundam faciat, quam si fecerit, declaramus nullam esse.

10. Ordinem, seu locum ubique in Conventu eum cuncti tenemus, quem singulis suus dedit adventus: nisi forte Prior de consensu Conventus, vel majoris partis, aut R. Pater aliquem supposuerit, vel præposuerit, ob certam causam. Quando autem duo Novitii ad aliquam domum veniunt; qui posterior venit, si prius professionem fecerit, primus deinceps remaneat.

11. Professione facta, qui susceptus est, ita se ab omnibus quæ mundi sunt intelligat alienum: ut nullius prorsus rei, nec sui quidem ipsius, sine Prioris sui licentia habeat potestatem. Cum enim ab omnibus, qui regulariter vivere decreverunt, obedientia magno studio sit servanda, a nobis tamen tanto devotius, & solicitius, quanto asperius, districtiusque propositum subivimus: ne si, quod absit, illa defuerit, tanti labores non solum careant præmio; sed & supplicium damnationis incurrant. Hinc enim Samuel, Melior est, inquit, obedientia, quam victimæ: & auscultare, magis quam offerre adipem arietum: quoniam quasi ariolandi peccatum est, repugnare, & quasi scelus idololatriæ, nolle acquiescere. Quod unum testimonium, & obedientiæ laudem, & inobedientiæ sufficientem habet vituperationem.

De vitio proprietatis, & Excommunicatione Proprietariorum.

Caput Decimumnonum.

1. Cum detestandum sit omnibus Religiosis proprietatis vitium, & eorum saluti valde contrarium, statuimus, & ordinamus, quod nulla persona nostri Ordinis professa, separatim, aut appropriatim habeat, aut custodiat aliqua bona, a bonis totius Communitatis distincta, præter ea, quæ sibi Ordo concedit ad usum simplicem: sed omnia bona Domus, eleemosynæ, dona, xenia, & alia universa quæ Conventui, singularibusve personis mittuntur, vel offeruntur, incorporentur Conventui, & dispensationi, ac administrationi Præsidentis subjaceant, qui ea distribuat, & expendat, prout secundum Deum, & conscientiam, communi utilitati domus viderit expedire.

2. Præsidentes igitur Domorum, Visitatores a personis Ordinis vitium proprietatis penitus extirpare conentur, nec permittant quod pecunias aliquas, per se, vel per medium cujuscumque interpositæ personæ, in sua voluntate habeant, aut ut deposita aliena quæcumque sint, penes se custodiant. Et si quos in hoc culpabiles invenerint, rigide puniant.

3. Si vero alicui ex personis prædictis aliquid datum, vel oblatum fuerit, in eo nullum jus, aut proprietatem prætendere debet: licet ex permissu Præsidentis ad simplicem usum, ad nutum ejus revocabilem, illud possit apud se custodire, & eo uti, pecuniis exceptis. Quod si quis contentiose, illud tanquam suum retinere voluerit, ab eo auferatur, & ad communem usum deputetur.

4. Nulla etiam Persona, quæ apud nos fuerit professa, in libris, vel aliis quibuscumque rebus sui gratia Ordini acquisitis, usumfructum, vel alium quemlibet titulum sibi præsumat vendicare: sed illum usum cum gratiarum actione, non ut rei propriæ, sed alienæ recipiat, si sibi concedatur.

5. Debent enim professi omnes, imo tenentur ex necessitate voti suæ professionis habere animum paratum resignandi in manibus Præsidentis sponte, & libere, ea omnia, quæ sibi concessa sunt, sive libri fuerint, aut aliquid aliud carum, vel vile: quoties superior voluerit, aut fieri mandaverit. Nec si hoc fecerit, debent murmurare, aut conqueri; alioqnin nondum se, & sua reliquerunt: & propterea pauperem Christum sequi, & ejus imitatores, & discipuli fieri non possunt, nec ejus paupertate ditari.

6. Petere, accipere, permutare, & donare, quidquid illud fuerit sine licentia si quis præsumpserit, pro qualitate culpæ puniatur. (a) Donationes etiam sub specie, vel colore mutuationis, a nobis, vel inter nos nullo modo fiant. Neque etiam cuiquam Monacho, aut Converso a Prioribus nostri Ordinis aliquid recipere liceat, nisi cum licentia proprii Prioris.

7. Cæterum ne Priorum tenacitas aliquando proprietatis occasionem ipsis Monachis donet, (b) districte injungimus universis Prioribus, ut de necessariis more Ordinis, Monachis suis rationabiliter provideant: Superflua vero, quæ statui paupertatis, quam professi sunt, non conveniunt, & omnem speciem vitii proprietatis, & fraudis suspicionem ab eis auferant ad formam nostri propositi. Quod ut leviori labore exequi valeant, habeant ipsi Priores claves omnium Cellarum Monachorum, & Conversorum, vel unam singularem, quæ dictas Cellas aperiat. Alias vero seras dictarum Cellarum damnent, & auferendas diligenter, & fideliter curent. Et si quos invenerint clandestinas seras, vel claves habere: acriter eos puniant pro modo culpæ, & suspicionis.

8. Omnes tam Clerici, quam Laici professi tenentur suo Priori ostendere, & ejus voluntati exponere quidquid habent in Cellis, vel alibi, quoties fuerint ab eo requisiti. Et hoc idem per omnia Conversi teneantur facere Procuratori. Qui vero contumax in præmissis fuerit, vel si aliquid eisdem celaverit, ut Proprietarius puniatur.

9. Singulis autem annis a Circumcisione usque ad Quinquagesimam Conversi Procuratori; Monachi vero a Quinquagesima usque ad Ra-

(a) *Ista si non fiunt animo occultandi, aut retinendi, sed animo declarandi, & sub spe ratihabitionis, dicuntur tantum pro modo culpæ punienda, quia non habent qualitates proprietatis completas.*

(b) *Eadem forma discretionis uti debent Priores circa materiam voti paupertatis, quæ commendatur illis circa votum obedientiæ* Cap. 3. n. 2. *Cum in utroque sit par ratio periculi, servatis tamen iis, quæ hic dicta sunt.*

Ramos Palmarum, quidquid habent ostendant, & exponant voluntati Præsidentis.

10. Porro ad perfectiorem extirpationem vitii proprietatis, statuto irrefragabili ordinamus, ut quicumque Subditus Monachus, vel Conversus, crimen furti, vel alienationis commiserit, seu Proprietarius fuerit (*a*) ultra valorem trium parvorum solidorum Turonensium, qui nunc ad valorem vigintiquinque assium Gallicorum ascendunt, (*b*) & illud suo Priori super annum, aut saltem temporibus constitutis, confiteri sacramentaliter, vel revelare extra Confessionem scienter neglexerit, hoc est præsens usque ad diem Cœnæ inclusive, & absens usque ad octavam diem reversionis in Domum suam, post prædictum terminum similiter inclusive, ipso facto, hoc est, elapsis dictis terminis, excommunicationis sententia, quam in istis scriptis ferimus, sit ligatus: a qua non possit absolvi, nisi per proprium Priorem, vel eo absente per Vicarium, cum onere tamen satisfaciendi Superioris præcepto, nisi Vicarius ipse in absentia Prioris illud tulerit.

11. Hanc præterea Sententiam latam a Capitulo Generali, & præsens Statutum; annis singulis in Dominica Palmarum Priores, vel ipsis absentibus Vicariis omnibus professis, tam Clericis, quam Laicis nostri Ordinis in unum congregatis publice in Capitulo Monachorum, denuntient: ipsamque, ut moris est, ex scriptis proferant, & promulgent præsentibus universis, forma, quæ sequitur ante, vel post, in vulgari sermone, propter laicos exponenda.

ORDINATIO ANNI 1679.

Ut mandato Sedis Apostolicæ obtemperemus ad tollendas difficultates, quæ jam pluries, & nuper motæ sunt contra tres parvos solidos Turonenses, qui materia proprietatis, & excommunicationis esse decernuntur in Statutis, contra quod allegatur valorem pecuniarum nunc diversum esse a valore, quo æstimabantur anno 1368. quando summa illa prætaxata est in nova editione Statutorum tunc temporis facta, ac proinde id supputari debere, sicut jam observatum esse putatur, ut patet ex materia hujusce proprietatis, quæ ad duodecim denarios in antiquis Statutis circa annum 1259. editis definita est, & postea in subsequentibus præfato anno 1368. editis ad tres solidos deducta est. Re illa a Capitulo Generali diligenter examinata, & supputato rerum venalium, & pecuniarum valore, concordando tempora temporibus, declaramus tres illos parvos solidos Turonenses in Statutis circa annum 1368. editis expressos, nunc æquivalere vigintiquinque solidis Turonensibus Gallicis, qui in moneta Hispanica nunc valent tribus realibus argenteis cum dimidio, in moneta Germanica triginta septem crucigeris cum dimidio, & in moneta Italica tribus juliis cum dimidio, ad quam summam, utpote istis tribus solidis Turonensibus æquivalentem, materiam illam proprietatis, & Excommunicationis reducimus.

Sententia in die Palmarum in Capitulo pronuncianda.

12. Cum sit a Generali Capitulo institutum, quod personæ Ordinis universæ, quæ suis Prioribus, Vicariis, aut Rectoribus, quoad illas domos quæ per Vicarios, vel Rectores gubernantur, non ostenderint quidquid habuerint, nec ejus exposuerint voluntati: Laici videlicet a festo Circumcisionis usque ad Quinquagesimam, Monachi vero, & Clerici usque ad Dominicam in Ramis, & quæ aliquid ultra valorem trium parvorum solidorum Turonensium monetæ usualis, qui nunc ad valorem vingintiquinque assium Gallicorum supputantur, simul, vel per partes animo occultandi retinuerint, vel sine dictorum Superiorum licentia ultra summam prætaxatam aliquid donaverint, permutaverint, vel modo quolibet alienaverint, & illud, vel illa eisdem Superioribus non revelaverint, sententiam Excommunicationis incurrant ipso facto: donec confessione præcedente beneficium absolutionis a Superioribus sæpedictis meruerint obtinere. Ideo ego Frater (N) Prior aut Vicarius, sive Rector Domus hujus (N) vigore, & virtute Sententiæ latæ, ut præmittitur a dicto Capitulo Generali excommunicatos denuntio omnes tam Monachos, quam Conversos professos hujus Domus, ac de mandato Ordinis ibidem hospitantes, qui occultandi animo, vel celandi (*c*) ultra valorem summæ prædictæ retinuerint, donaverint permutaverint, vel quolibet modo alienaverint, & ea mihi scienter neglexerint confiteri, vel extra Confessionem revelare usque ad Cœnam Domini si præsentes sunt, vel usque ad diem Octavam postquam ad Domum istam revertentur, quantum ad absentes: quibus terminis elapsis, & non ante, huic Excommunicationi subjaceant, donec confessione præcedente a me beneficium absolutionis meruerint obtinere: cui quantum ad præfatas personas præsenti Excommunicatione jam percussas, data est potestas absolvendi a Capitulo memorato.

13. Et sciendum est quod hæc Sententia in Domibus Monialium debet a Vicario promulgari, hora, die, & loco quibus supra: præsentibus, & audientibus Monachis, Conversis, ac Monialibus omnibus. Item sciendum, quod potestas data Procuratoribus a Statutis, virtute hujus processus, nec restringitur, nec laxatur.

14. Res, jura, redditus, aut possessiones Domorum Ordinis infra terminos possessionum, vel etiam extra, cum debita licentia, jam acquisitas, seu acquirendas, vel quæ sunt de patrimonio ex antiqua fundatione Domorum suarum, nullus alienet, nisi pro Domorum ipsarum urgente necessitate, vel magna utilitate, & cum licentia speciali Capituli Generalis, aut R. Patris, præcedente etiam debito tractatu, & interveniente consensu suorum Conventuum, & amborum Visitatorum, vel saltem alterius, si ambo haberi non possunt.

15. Terrulæ autem, seu possessiones minus uti-

(a) *Proprietas a furto distinguitur, in eo quod Monachus sit per eam iniquus possessor, etiam rerum sibi donatarum, aut concessarum,*

(b) *Vide Ordinationem anni 1679. hujus Cap.* ut Mandato &c.

(c) *Verbum illud attendendum est veluti formale transgressionis, cui merito censura excommunicationis infligitur, nisi transgressor intra tempus revelet. Qui autem possidet, aut alienet aliquid invito Priore, etiamsi non habet occultandi animum semper peccat contra votum paupertatis juxta materiæ gravitatem.*

utiles de Consensu Conventuum suorum, & cum consilio proborum Virorum, ac unius Visitatorum, poterunt alienari pro utilitate Domorum, ita tamen, quod pretium in magis utiles possessiones convertatur. Alienationis autem nomine, intelligimus venditionem, donationem, permutationem, locationem ad longum tempus, & Emphiteusim perpetuam rei, quæ locari, vel coli non solet.

16. In alienatione bonorum Ecclesiasticorum, etiam concurrente utilitate, vel necessitate adhibenda est solemnitas beneplaciti Apostolici sub pœnis contentis in Extravaganti *ambitiosæ* de rebus Ecclesiæ non alienandis.

17. Nullus etiam cum licentia emat redditus, aut possessiones cum gratia redemptiva, seu cum pacto de retrovendendo, & minoritate pretii, ita quod minori pretio res illas emat, quam valent. Tales enim contractus sunt injusti, & propterea a nostro proposito alieni.

18. Si res immobilis vendatur, pretium illius nisi cum licentia Capituli Generalis, aut R. Patris, non expendatur, sed in acquisitionem rerum aliarum immobilium convertatur. Prior, qui contrafecerit, absolvatur, & Monachi, qui in hoc sibi consenserint, sint in disciplina generali ad Ordinis voluntatem. Parique pœna plectantur qui sine licentia, redditus annuos, sive pensionem, aut servitutem aliam, super rebus, & bonis Domus suæ vendiderint, vel imposuerint perpetuo, vel ad vitam. Declaramus præterea, ejusmodi venditiones, seu impositiones invalidas esse omnino, utpote contra mentem Ordinis factas, & ab eis, qui talem potestatem non habuerint.

19. Cum vero aliqua Domus Ordinis, per absolutionem, aut mortem sui Prioris, est sui Pastoris solatio destituta, nulla in ea penitus fiat alienatio rei immobilis alicujus, aut etiam mobilis, quæ adventum novi Prioris sine detrimento Domus expectare potest. Qui contrafecerit, absolvatur ab omnibus obedientiis Ordinis, & nihilominus alienatio non valet.

De Pauperibus sublevandis, & Mulieribus fugiendis.

Caput Vigesimum.

1. Cum Dominus noster Jesus Christus in Euangelio dicat, quod superest date eleemosynam, & ecce omnia munda sunt vobis; & in Ecclesiastico scriptum sit, Sicut aqua extinguit ignem, ita eleemosyna extinguit peccata, quantum desideramus præservari, & liberari a peccatis, tantumdem amare, & dare debemus pauperibus Christi eleemosynam. Qua propter hortamur, & obsecramus omnes Priores Ordinis nostri in visceribus ejusdem Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi, qui se ipsum totum in ligno Crucis pro nobis impendit, ut omnes pro facultate Domorum suarum toto corde incumbant eleemosynis large faciendis. Nihil est enim tam secundum naturam, quam idem nos aliis præstare, quod nobis in simili necessitate ab aliis præstari vellemus. Mulieribus tamen non nisi longe a Domibus nostris, si fieri potest, eleemosynæ dentur.

2. Mulieres enim terminos nostros intrare nequaquam sinimus, quantum in Nobis est, scientes nec Sapientem, nec Prophetam, nec Judicem, nec Hospitem Dei, nec Filios, nec ipsum manibus Dei formatum Protoplastum, potuisse evadere blanditias, vel fraudes mulierum: Salomon, David, Samson, Loth, & qui acceperunt sibi Uxores quas elegerant, & Adam in mentem veniant. Nec posse hominem, aut ignem in sinu suo sic abscondere, ut vestimenta illius non ardeant, aut ambulare super prunas plantis illæsis, aut picem tangere, nec inquinari.

3. Auctoritate autem Apostolica, & per literas Sanctissimorum Dominorum Nostrorum Domini Julii PP. II. & Pii PP. V., omnes, & quæcumque licentiæ, & permissiones hactenus, etiam auctoritate prædicta, mulieribus cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis, & quacumque dignitate, vel præeminentia prædictis, etiam Comitissis, Marchionissis, & Ducissis concessæ, ut possent ingredi Ecclesias Ordinis nostri, sunt revocatæ, cum prohibitione ne illarum prætextu (*), & vigore ingrediantur nostra Monasteria sub pœna excommunicationis, a qua non possint, nisi per Summum Pontificem absolvi, ipso facto incurrendæ. Et similiter cum expressa prohibitione universis Prioribus, Officialibus, & aliis personis nostri Ordinis, ne dictas mulieres in suas domos introducere, aut voluntarie admittere præsumant sub pœnis privationis officiorum quæ in præsentia obtinent, & inhabilitatis in posterum ad illa, & ad alia omnia, & suspensionis a Divinis ipso facto, sine alia declaratione incurrendis. Nos vero executores prædictarum literarum, eadem auctoritate, & sub pœnis, aliisque censuris in eisdem literis contentis: inhibemus omnibus, & singulis personis Ordinis nostri, ne mulieres aliquas infra domorum nostrarum clausuras, vel clausurarum limitationes, fossatis, vel signis quibuscumque designatas, voluntarie introducere, aut admittere præsumant.

(*) *Ordinatio anni 1679.* Ne ulli unquam pateat aditus detorquendi per fictas interpretationes prohibitionem e Summis Pontificibus factã circa ingressũ mulierũ quarumcumq; in Clausuras Monasticas, prohibemus etiã in virtute S. Obedientiæ tũ Prioribus, & Officialibus, tum aliis quibuscumq; personis Ordinis, & sub pœnis contra inobedientes præfixis, ne quascumque mulieres admittant, sive licentiarum prætextũ habeant, sive nõ habeant, nec ingredi sinant præfatas clausuras Monasticas in Statutis expressas.

4. Familiaritatem insuper, & colloquia cum mulieribus, maxime cum personis, & in locis, ac horis suspectis, inhibemus, & Visitatoribus, ut illa rescindere studeant, injungimus.

5. Domus quæ non possunt cavere, ne ponant mulieres in operibus suis, saltem propter scandalum vitandum, provideant, ne Conversi eas custodiant: nec propriis manibus eis mercedem reddant.

6. Fœnare cum mulieribus, aut aliquid aliud cum eis operari, Monachis omnibus expresse prohibemus. Qui contrarium fecerit, sit in disciplina generali ad Ordinis voluntatem. Et si Prior hoc fieri permiserit, vel si hoc non prohibuerit, sit per tres menses extra sedem suam ubique in Conventu, & nihilominus per Visitatores, seu Generale Capitulum rigide puniatur. Sub eadem pœna mulierum quarumcumque amplexus prohibemus, & oscula.

7. Quicumque nobis, & nostro Ordini subjecti, mulieres aliquas, incontinentiæ causa, infra septa Monasteriorum, aut in aliis Domibus, grangiis, seu cellariis nostri Ordinis introduxerint, aut introduci fecerint, vel qui jam introductas receptaverint, & qui in hoc eis præstiterint consilium, auxilium, vel favorem, sive actus secutus fuerit, sive non, non possunt a tanto reatu absolvi, nisi prout de casibus reservatis præscriptum est in Capitulo de confessione. Quod si Priores, & cæteri Officiales in præmissis culpabi-

pabiles inventi, aut super hoc convicti, vel publice confessi fuerint, a suis obedientiis absolventur, & ad eas, aut quascumque alias perpetuo sint inhabiles, sine spe alicujus restitutionis, pœna nihilominus graviori, si casus hoc exegerit, puniendi.

De numero Habitatorum novis Domibus, & Hospitum Viaticis, & expensis.

Caput Vigesimumprimum.

1. Nulla domus, etiam magnæ Carthusiæ pluries recipiat Monachos, Conversos, & alias personas, quam facultates illius possint cum aliis oneribus tolerare, ne ad majores, quam domus nostræ patiuntur, expensas coacti, quærere, & vagari, quod horremus, incipiamus. Ad eam igitur quantitatem numerus Habitatorum cujuslibet Domus redigatur, quam sine prædictis quærendi, & vagandi odibilibus officiis, & periculis possint portare: non attendentes munera, quæ mittuntur, neque enim propter incerta beneficia, onera certa, quæ nec portari, nec deponi possunt sine grandi periculo, subeunda videntur, sed id quod domus nostræ sive ex agricultura, sive ex pecorum nutrimento, sive ex aliis redditibus annuis reddere possunt.

2. Credimus tamen quod mediocres facultates ex Dei adjutorio nobis sufficient, si humilitatis, pauperpatis, sobrietatis, in victu, & vestitu, ac cæteris ad usum pertinentibus, antiqui propositi studium perseveret, & si postremo mundi contemptus, & Dei amor, propter quem ferri omnia debent, profectum in dies accipiant. (*a*)

3. Quia ex levi, & indiscreta receptione domorum novarum minus sufficienter dotatarum, & ædificiis necessariis carentium, multa scandala, & vituperia (quod dolentes referimus) nostro novimus Ordini provenisse, & deteriora in posterum provenire, nisi salubre remedium apponatur, non immerito formidamus: Statuimus, ut nulla domus recipiatur de cætero, nisi prius pro sustentatione Prioris, ac duodecim Monachorum, ac pro aliis oneribus portandis dotetur sufficientibus redditibus, vel possessionibus assignatis, & nisi in loco habili, & honesto, a cohabitatione hominum debite segregato, ædificetur, & nisi prius constructis sufficientibus ædificiis, vel de construendis competenti, & secura præhabita cautione provideatur.

4. Quando aliquis Monachus per chartam Capituli, aut licentiam specialem mittitur ex una domo Ordinis ad aliam, Præsidens domus recepta charta, vel ejus licentia, quam primum commode poterit illum emittat, nec concedat illi recreationem ultra duos dies, in quibus etiam non permittat illum accedere ad Civitatem vicinam, aut alia loca: præterquam ad spatiamenta domus ordinaria. Insuper Præsidens domus a qua discedit, in literis, quas scribet Priori domus, ad quam mittitur, exprimat diem recessus ejus a sua domo, ut inde colligere possit Prior si moram nimiam in itinere fecerit Religiosus ille, neque enim licet cuique nostrum a recto itinere notabiliter divertere (*b*) nec in domibus Ordinis, per quas forte debet transire, ultra duos dies absque causa rationabili manere. Porro postquam Monachus ille pervenerit ad domum, ad quam mittebatur, non concedatur illi recreatio ultra duos dies cum conditione supradicta. Laudamus tamen consuetudinem domorum, in quibus vix unica dies recreationis datur Monachis ad eas accedentibus ad hospitandum more Ordinis, aut inde recedentibus.

5. Nulla persona Ordinis ex quacumq; causa mittatur ad aliam Domum (*c*), possit secum deferre, vel ante se præmittere, vel etiam post suum accessum requirere, vel recipere ullos libros, præter Breviarium, & horarias preces, & unum, vel alterum devotionis libellum, nec alia utensilia, aut vestimenta, præter ea, quæ actualiter portabit in suo corpore. Ita tamen, quod non possit ejusdem speciei duplicia indumenta secum portare, nisi iter sit multorum dierum, tunc enim duas Tunicellas secum deferre poterit. Sed domus ad quam accedit, teneatur suis expensis illi providere de aliis necessariis, libris, & utensilibus, & vestimentis, secundum formam statutorum, quamdiu in ea manebit: nisi, qui mittitur sit persona inutilis. Tunc enim providebitur illi expensis domus suæ professionis.

6. Per personam vero inutilem hic intelligimus eum, qui pro magna parte non potest sequi Conventum, & qui habet perpetuum, vel diuturnum impedimentum ad celebrandum. Porro Priores in victu, & vestitu, & aliis necessaris, æque provideant hospitibus, ut professis. Ipsi quoque hospites tenebuntur Prioribus, & cæteris Officialibus (*d*) ibidem per omnia obedire, ut professi.

7. Quotiescumque aliqua domus petit aliquem ad se mitti, aut ad eam mittitur aliquis pro juvamine ipsius, etiamsi domus illum non petat, talis domus tenetur ad expensas ejus itineris, tam in accedendo ad eam, quam in recedendo ab ea: nisi recedat ad aliam domum pro ipsius juvamine, aut petatur. Alias in omnibus aliis casibus, tenetur domus professionis. Ut autem appareat quando quis mittitur ad domum aliquam pro ipsius juvamine: debet istud exprimi, sive in charta Capituli, sive in ejus licentia speciali per quam talis mittitur.

8. Si quis ad aliquam domum missus ad hospitandum habeat residuum quid ex pecuniis sibi datis pro Viatico, illud consignet in manus Præsidentis: qui illud refundet domui, a qua pecuniam illam accepit. Quando vero simplex Monachus mittitur ad aliam domum, in arbitrio sit Prioris pecuniam pro ejus Viatico illi, vel famulo fidei, & honesto, qui eum deducat, committere.

9. Damnamus tanquam contrarium veræ paupertati, & honestati Religionis, quod personæ Ordinis alibi extra domos suæ professionis hospitantes, aliquam, a domo in qua hospitantur, lucrentur pecuniam, & omnino prohibemus talem quamcumque pecuniam sub pœna proprietatis quo ad accipientes, & absolutionis a suis officiis quo ad dantes. Etsi quæ ex hujusmodi lucris deposita serventur; Visitatoribus injungimus virtute sanctæ obedientiæ, ut pauperibus distri-

(a) *Vide Ordinationem anni 1679. in fine hujus Capituli* Cupiditatis occasione &c.

(b) *Vide Ordinationem anni 1627. in fine hujus Capituli* pro exactiori observantia &c.

(c) *Vide Ordinationem anni 1602. in fine hujus Capituli* servetur num. 5. &c.

(d) *Id dicitur pro Conversis, & Donatis, nam Monachi Priori tantum aut Vicario debent obedientiam.*

distribuantur, vel parvis domibus Ordinis indigentibus.

10. Si contingat aliquem Infirmum sub spe recuperandæ sanitatis ad aliam domum mitti, subveniant illi Priores tam de medicinis, quam de aliis necessariis expensis domus suæ professionis (a); Si vero morbum, vel infirmitatem incurrerit in domo, ad quam per obedientiam missus fuerat, domus illa subveniat illi expensis suis de supradictis. Verumtamen si ejus infirmitas ultra quatuor menses perseveret, expensæ a Domo suæ professionis poterunt repeti, aut poterit de consilio Medici, & licentia Visitatorum, remitti ad domum suæ professionis. Si tamen ante infirmitatem plures annos laudabiliter vixisset in dicta hospitii Domo, honestum, & justum credimus, ut expensis ejusdem domus eidem subveniatur, nec a Domo suæ professionis aliquid repetatur.

11. Priores non differant mittere ad loca destinata Monachos, aut Conversos, qui a Capitulo Generali, vel R. Patre, ad tempus alicui Domui commodantur, vel commutantur: nec sic missi revertuntur donec a Capitulo, vel R. Patre revocentur.

12. Volumus, quod personæ Ordinis, quæ ad suam instantiam, & non ad subventionem Domorum, neque propter inevitabilem necessitatem emittuntur a Domibus suarum professionum, vel aliarum, ante quadriennium in Domibus, ad quas mittuntur expletum, nullatenus a dictis Domibus ad suam instantiam emittantur. Quod ut melius observetur, teneantur petentes rursum transferri ad aliam Domum, significare R. Patri, vel Capitulo Generali, quamdiu manserint in Domibus a quibus petunt emitti, & an missi fuerint ad illas ad propriam instantiam, alias tales literæ pro subreptitiis habeantur.

13. Si quid datum fuerit Monachis, vel Conversis, qui in alienis Domibus quacumque occasione commorantur, acquiritur Domui professionis eorum, nisi expresse in favorem Domus, in qua hospitantur, id eis datum fuerit. Verumtamen exeuntes inde, nullatenus debent illud asportare sine licentia Prioris, qui sicut viderit magis expedire, aut per illos aut per alium fidelem nuntium restituet illud Domui professionis eorum.

14. Personæ Ordinis, quæ negotia expedienda habebunt in Curiis Prælatorum, & Principum, vel in aliis locis insignibus, ad quæ fit frequens concursus, juxta quas, vel quæ Ordo Domos habet, vel habebit in futurum propter Ordinis honestatem divertant ad easdem (*), & ibidem maneant quamdiu opus erit. Et ne Domus hujusmodi a supervenientibus Hospitibus nimium gravaretur sumptibus, & expensis, ordinamus, ut hospites advenientes ad dictas Domos, si ultra duos dies in ipsis domibus remanserint, solvant tam pro homine, & equo, quam pro pedestri taxam, quam Visitatores, considerata locorum, & temporum qualitate, justam, & rationabilem esse judicaverint, secundum Deum, & conscientiam. Et quia sunt nonnullæ Domus non multum remotæ a Domibus prædictis, quarum Officiales pro suis negotiis sæpius in anno accedunt ad dictas Curias, quibus si in quolibet eorum adventu duo dies sine expensis Hospitalitatis gratia concederentur, prædictæ Domus vicinæ gravarentur: idcirco statuimus, quod si ad unam Domum pluries in anno venerint, duo tantum dies Hospitalitatis sine expensis concedantur in eodem anno.

(*) *Vide Ordinationem anni 1620. in fine hujus Capituli. In sequentes, &c.*

15. Pro Hospitibus autem inutilibus, solvant Domus suarum professionum pro singulis mensibus taxam a R. Patre, habita locorum, & personarum ratione, præscribendam. Etsi dicti Hospites indigeant famulo: eædem Domus professionis solvant salarium, & expensas dicti famuli.

16. Hospitibus nostri Ordinis tales lectos, & cibos, qualibus ipsi utimur, præparamus, circa quos modestia servetur in ferculis, & in vino; ita quod etiam ipsismet Visitatoribus tam in actu visitationis, quam extra, post coquinam, ova sorbilia, si tempus fuerit, & pisces salitos, vel aliquid ejusmodi: non plura, quam duo, aut tria ad summam ciborum genera, cum caseo, & fructibus ministrantur.

17. Hospitibus autem sæcularibus, cum ad nos veniunt, aut per nos invitantur ad prandium, præparamus pro illorum dignitate, & honestate, Domus facultate, exceptis carnibus quas nulli unquam intra Domum præparamus. Verumtamen circa illos etiam in omnibus quantum fieri poterit, religiosa modestia servetur, nec tot, & tanta, tamque exquisita cibaria illis ministrentur, ex quibus, & Religiosi, & sæculares, imo etiam, & ipsi Hospites scandalizentur, & Domus graventur.

18. Et ne in corporis refectione jejuna mens remaneat, hortamur, ut semper præsentibus Hospitibus, sive nostri Ordinis, sive etiam extraneis habeatur aliqua lectio pia, & religiosa in principio, & in fine mensæ, tam prandii, quam cœnæ, ex ea poterit sumi occasio loquendi de utilibus, & salutaribus animæ. Quamdiu Hospites comedunt, nullus Monachus, nisi Procurator, & absente Priore Vicarius, audeat præsens esse, nec tunc vocetur a suo Priore.

19. Hospites nostri Ordinis quamdiu apud nos manent, Ordinis Jejunia, nisi rationabili causa excusentur, observent, excepto die illo quo ad nos sub vesperum adveniunt, quando etiam in gratiam Hospitalitatis permittimus Prioribus, & Procuratoribus eos excipientibus Jejunium Ordinis solvere.

20. Permittimus, quod personæ Ordinis in itinere constitutæ, vel extra Domos suas, possint dormire in lectis prout paratos eos invenerint: Sic tamen quod in habitu, & in forma Ordinis dormiant. Quod si quis aliter inter duo linteamina, vel in lecto de pluma jacere præsumpserit: tot diebus a vino, & cervisia abstineat, quoties id fecerit.

21. Cum veniunt ad nos Episcopi, ipsos inclinati, & usque ad terram flexis genibus suscipimus, & eorum manum osculamur, eisque sedem congruam, & decentem in Ecclesia paramus pro Domorum consuetudine, etsi ipsi voluerint, dant etiam benedictiones.

22. Si Episcopus aliquis in Ecclesia nostra cele-

(a) *Ista sic ordinantur ea tantum mente, ut unaquæque Domus sit prudenter solicita, nam cum una domus aliquo casu in egestatem decidit Monachi illius in alias mittuntur ubi eis providetur de omnibus, sicut professis ipsarum Domorum.*

celebret, nullus eodem die debet celebrare in eodem Altari, in quo Episcopus celebravit sine licentia ipsius.

23. Cum Episcopis, qui de Ordine nostro non sunt, aliquem nostrum habitare prohibemus omnino. Cum Episcopis autem nostri Ordinis, nullus nostrum habitet sine expressa licentia R. Patris.

ORDINATIO ANNI 1679.

Cupiditatis occasiones nobis, & nostris posteris (ut sa. me. R. P. Guigonis verbis utamur) quantum Deo juvante possumus præscindere volentes, ac juxta mentem Ordinis in antiquis statutis, & tot Capitulorum Generalium ordinationibus expressam bonis externis habita temporum ratione modum ponere cupientes, ne ultra honestam sufficientiam unquam progrediatur novarum acquisitionum, pruritus & libertas, & illud Isaiæ: Veh qui agrum agro copulatis num quid terram soli possidebitis in personas Ordinis Carthusiensis decidat, statuimus, & ordinamus ne de cætero ulli Domui, quæ habeat sufficienter unde honeste, & pacifice vivat cum numero duodecim Monachorum ex bona, & æqua Visitatorum Provinciæ æstimatione no am acquisitionem cujuscumque naturæ sit sub quolibet prætextu facere liceat absque prævio examine Visitatorum de ipsius Domus indigentia scriptis expresso, & sine speciali licentia R. Patris, aut Capituli Generalis, sed si quæ Domus superabundantiam habeat tum in largas eleemosynas ipsa impendatur, tum R. Patri, aut Capitulo Generali offeratur ad distribuendum parvis, aut pauperibus Domibus Ordinis ejusdem Regni, & Provinciæ tantum, itaut redditus superabundantes Monasteriorum nullatenus applicari possint sub quovis titulo, & quæsito colore Domibus alterius Provinciæ, & Regni, juxta Decretum Sacræ Congregationis particularis Eminentissimorum DD. Cardinalium ad examinandam præsentem collectionem statutorum deputatæ emanatum die 19. Martii 1685., ut illarum inopia per aliarum abundantiam juxta Apostolicum præceptum suppleatur habita ratione necessitatum quarumcumque Domorum. Turpe enim esse debet Monachis, qui sua reliquerunt, iterum congerendis nummis, & possessionibus contra mentem Carthusiensis propositi inhiare, nihil autem convenientius est monasticæ professionis, quæ Christianæ disciplinæ perfectionem profitetur, quam si specimen in se præbeat eximiæ illius charitatis primorum Christianorum, inter quos ex facultatum Religiosa communicatione nemo aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. De hujus autem laudabilis ordinationis observantia Visitatorum, & Priorum conscientiam oneramus de qua rationem districto Judici reddituri sunt, sed si in hoc culpabiles fuerint, aut remissi veniant per Capitulum Generale corrigendi.

ORDINATIO ANNI 1627.

Pro exactiori observantia num. 4. cap. 21. secundæ partis Statutorum declaramus eos, qui ab una Domo ad aliam missi notabiliter divertunt a recto itinere, teneri pœna fugitivorum, & eos, qui pecunias sibi pro viatico datas in alios, quam itineris usus impenderint sine expressa licentia Superioris, teneri pœna Proprietariorum, super quibus Superiores invigilent, & debitam Justitiam faciant, facta diligenti inquisitione.

Idem repetitur in Ordinatione anni 1647. & in confirmatione ejusdem Ordinationis facta anno 1648. additur, & eos qui in itinere moram nimiam fecerint eadem pœna fugitivorum teneri, etiamsi illa fuerit in grangiis, sive aliis in locis Domorum Ordinis, nec super his possint Priores dispensare.

ORDINATIO ANNI 1602.

Servetur n. 5. cap. 12. secundæ partis ejusdem novæ Collectionis, & si quis ad aliam Domum missus per se, vel per alium detulerit aliquid præter id quod habetur in d. n. sine licentia Prioris Domus e qua discedit in scriptis obtenta, tanquam Proprietarius puniatur. Et in Ordinatione anni 1648. qua præcedens renovatur, additur adempta licentia Prioribus super eo dispensandi.

ORDINATIO ANNI 1620.

Insequens Decretum SSmi D. Pauli Papæ V. præcipi omnibus, & singulis Ordinis nostri personis, ut accedentes ad loca in quibus sunt Monasteria, aut Domus Ordinis, in eisdem vivere, & morari debeant, nec alio divertant, reservata Sedi Apostolicæ super eo dispensandi facultate.

De Generali Capitulo.

CAPUT VIGESIMUM SECUNDUM.

1. Pro tenore, & stabili firmitate Carthusiensis propositi, communi primorum Patrum nostrorum Ordinis nostri Priorum consilio, voluntate, & consensu decretum est: ut singulis annis Generale Capitulum haberetur in Domo Carthusiæ, quæ nostri propositi mater est, & origo, ad quod aliarum Domorum Ordinis Priores opportuno tempore convenirent: de his quæ ad utilitatem, & stabilitatem Ordinis nostri pertinere videntur, diligentissime tractaturi.

2. Cui etiam communi Capitulo, R. Pater Prior Carthusiæ ipsam Domum Carthusiæ, & cæteri nostri Ordinis primi Priores Domos suas corrigendas, & servandas tradiderunt: eidemque Capitulo obedientiam pro se, & domibus suis promiserunt. Insuper etiam communi consensu voluerunt, & statuerunt, ut si Domus Carthusiæ, vel alia quælibet Domus a Carthusiensi proposito ad aliud propositum (quod Deus avertat) aliquando se transferre tentaverit, vel Prior, vel persona ipsius Domus, vel etiam tota Domus obedire prædicto Capitulo noluerit: Sententiæ Excommunicationis latæ si personæ fuerint singulares subjaceant: & suspensionis a Divinis ipso facto incurrendæ si fuerit Conventus, quam Sententiam tam excommunicationis, quam suspensionis, idem Capitulum præsenti Statuto promulgat. Et super his omnibus, omnes d. primi Priores literas suas, & Domorum suarum declaratorias, & obedientiales scripserunt, & in Domo Carthusiæ servandas reliquerunt.

3. Porro Generale istud Capitulum celebrandum est secundum formam compositionis receptæ ab eodem Generali Capitulo, & a Sanctissimo D. Papa confirmatæ, quæ forma in sequentibus declaratur.

4. Primo igitur Capitulum Generale totius Ordinis Carthusiensis juxta prædictum Decretum, in Domo Carthusiæ singulis annis celebrari debet, nisi forte ad certum tempus ex aliqua causa: & tunc de consensu R. Patris, & omnium Diffinitorum oporteret illud alibi celebrari.

5. Unus ex Visitatoribus singularum Provinciarum Ordinis, Saxonia, & Anglia exceptis, singulis annis ad Capitulum Generale venire tenetur;

netur: pro informatione dicti Capituli de statu, & regimine sibi creditarum Domorum. Quod si ambo fuerint legitimo impedimento detenti, poterunt, imo hoc casu tenebuntur unum ex Prioribus aliis suæ Provinciæ cum chartis, & statu illius, & de singulis sufficienter instructum mittere: vel saltem ubi tam Visitatores, quam cæteri Priores (quod raro contingit) essent pariter impediti, poterunt, & debebunt chartas cum statu prædicto per Priorem alterius Provinciæ, aut per fidelem nuntium mittere: ut hoc, vel illo medio Capitulum de singulis occurrentibus possit, & valeat informari.

6. Verumtamen nullus Monachus pro Visitatore, aut Priore suo ad Capitulum veniat, aut mittatur, aut etiam ad Carthusiam super annum pro negotiis quibuscumque. Alias Monachi, qui contrarium fecerint, reputentur fugitivi, & Priores, qui eos miserint ab officio per unum mensem sint suspensi. Nunquam etiam mittantur ad Capitulum pro quibuscumque negotiis, Conversi, aut Donati probationis tempore durante. Ex Provinciis autem Saxoniæ, & Angliæ in anno Bissextili alter Visitatorum pariter venire, & aliis tribus annis nuntium fidelem mittere tenentur. Quod si nec hoc, nec illud fecerint eorum contemptus, & contumacia in tunc sequenti Capitulo pœna debita purgabitur.

7. Porro ne Domus Visitatorum prædictorum ex hoc ascensu ad Capitulum graventur, in unaquaque Provincia Visitatores, & discretiores Priores ejusdem Provinciæ judicio Visitatorum nominandi, videant, & statuant quantum regulariter Visitator possit expendere veniendo ad Capitulum, & redeundo cum necessariis equitaturis: & totam ipsam expensam dividant per omnes Domos dictæ Provinciæ pro rata facultatum uniuscujusque Domus, excepta Domo Visitatoris: quando ipse ascendet ad Capitulum, & non aliter. Et secundum prædictam taxam, & distributionem, unaquæque Domus, cujus Prior non veniet ad Capitulum, solvet d. Visitatori venienti; aut etiam alteri venienti loco ejus, nomine dictæ Provinciæ suam ratam. Quarum vero Domorum Priores ad Capitulum venient: illæ ad contributionem prædictam pro illo anno minime tenebuntur. Nec tamen per hoc aliæ Domus quarum Priores ad Capitulum non ascendent, solvent aliquid amplius dicto Visitatori, aut alteri loco ejus ad Capitulum venienti pro expensis itineris, ultra suam ordinariam taxam, sibi pro rata facultatum suarum assignatam. Quod si nullus Prior Provinciæ alicujus ad Capitulum ascendat, sed solus Nuntius: expensæ dicti Nuntii similiter dividentur per omnes Domus illius Provinciæ, pro rata facultatum uniuscujusque Domus.

8. Si vero ambo Visitatores venerint ad Capitulum: non tamen tenebuntur cæteræ Domus contribuere, nisi pro rata expensarum unius. Non præcluditur etiam via cæteris Prioribus, quominus si velint, ad Capitulum venire possint expensis propriæ Domus.

9. Illi autem quibus Sermo habendus tempore Capituli, seu Collatio injungitur, ad Capitulum omnino venire tenentur. Quod si forte legitimo impedimento fuerint detenti, itaut Capitulo interesse non possint, debent hoc opportuno tempore intimare R. Patri: qui alium in eorum locum subrogabit. Quod si nec venerint, nec excusationem mandaverint, sint per duos menses extra Sedem suam in Conventu: & nihilominus si eorum contemptus, & negligentia majorem pœnam exegerit, majori pœna puniantur.

10. Priores ad Capitulum ascendentes, vel redeuntes in Domibus Ordinis, per quas transeunt, non maneant, nisi unum diem, aut alterum ad summum sine causa rationabili.

11. Stricte prohibemus, ne fiant ullo anno in Provinciis ante, vel post Generale Capitulum, Congregationes Generales Priorum, sed Priores qui habuerint negotium ad Capitulum Generale referendum, scribant: vel si opus sit, accedant ad Visitatorem cum eo de necessariis tractaturi.

12. Omnibus personis Ordinis firmiter inhibemus, ne inducant suos Fundatores, vel Sæculares alios, vel Ecclesiasticos ad scribendum Capitulo Generali, aut R. Patri pro se ipsis, vel de factis Domorum suarum particularibus, & privatis: nec excessus, vel disciplinas personarum Ordinis Sæcularibus denuntient ullo modo. Qui contra fecerit pro modo culpæ graviter puniatur.

13. Priores, & aliæ Personæ Ordinis ad Carthusiam tempore Capituli Generalis venientes. non nimis tempestive venient. Quod si aliqua rationabili causa venerint ante tempus: Domui Carthusiæ solvant expensas, quas tunc ibidem fecerint.

14. Famuli Priorum Ordinis venientes ad Capitulum Generale, vel ad Domum Carthusiæ super annum, postquam dimiserint equos in Correria, statim enses, & cætera arma sua tradant custodienda Coquinario ejusdem Correriæ, qui ea clausa servabit, donec finito Capitulo velint ipsi a Carthusia discedere.

15. Priores omnes, qui Capitulo Generali volunt, & debent interesse, Vesperis Sabbati Dominicam tertiam post Octavas Paschæ præcedentis, & ejusdem Dominicæ Matutinis usque ad Laudes, Missæ & Vesperis interesse tenentur, & eodem die in Refectorio prandent, & cœnant.

16. Porro statim post Vesperas Dominicæ, pulsata Campana, & congregatis omnibus in aula Superiori, R. Pater Carthusiæ, stando, dicit *Benedicite*: quo dicto, sedet ipse, & alii similiter, & eum, cui per chartam, Capituli anni præteriti commissa fuit collatio, jubet ad locum consuetum venire, & collationem facere. Cæterum quibus injuncta est collatio, vel sermo in Capitulo Generali, illam & illum ex scripto recitent, & pariter in visitationibus, & aliis actibus Conventualibus, prout ab antiquis in Ordine servatum est.

17. Finita collatione hospites recedunt deducente eos Procuratore ad Cameram Hospitii, & Breves Defunctorum a Sacrista pronunciantur. Quibus pronunciatis, jubet R. Pater, ut sive plus, sive minus quam centum venerint: centum tamen more solito scribantur, & reddantur. Committit Priori sessionis, ut in descensu a Capitulo portet illos ad Cluniacum: & monet, ut si quis habeat literas Beneficiorum Ordinis, illas in manus Scribæ Capituli tradat eodem die.

18. Exhortatur quoque omnes, ut orent Deum, a quo bona cuncta procedunt, ut actus totius Capituli dirigere dignetur, ad suam laudem, & Ordinis nostri stabilitatem, & communem omnium consolationem, & pacem, ut omnes bonum exemplum de se ipsis, & de ea, quæ in eis est religione præbeant, ut nullus visitet

Mo-

Monachos Carthusiæ tēpore importuno, nec pulsato Completorio ullus remaneat in Claustro, at in Cellis Monachorum: nec deambulent per alia loca, sed repetant Cameras Provinciarū suarum, ut non introducant famulos suos durante Capitulo in Domum Superiorem: & eos præmoneant, ut sint in dictis, & factis humiles, & mansueti, tractabiles, pacifici, & quieti, inhibendo eis ne vadant ad vicinas paræcias, nec exeant terminos Carthusiæ, nisi ex aliqua rationabili, & necessaria causa, cum licentia Procuratoris Carthusiæ, qui his omnibus expletis descendit ad Domum inferiorem cum duobus Prioribus, quorum alter proponit Fratribus, & Familiæ verbum Dei (a).

19. Priores, & cæteri Religiosi qui Capitulo Generali intersunt, si non occupentur circa facta Capituli, debent diebus Capituli interesse Vesperis usque ad Salve Regina, & Missæ Conventuali nisi dum dicitur, celebrent, vel ex aliqua rationabili causa, & cum licentia, eos interesse non posse contigerit. Laudamus vero eos. qui etiam Nocturnum sequuntur Officium. Qui autem absque rationabili causa Missæ, & Vesperis non interfuerint, denuncientur per Sacristam Carthusiæ, R. Patri, qui eos dure reprehendat.

20. Feria secunda, quæ est dies prima Capituli, mane post auroram, dicitur Missa de Spiritu Sancto a R. Patre, vel si non possit, ab eo cui ipse injunxerit, cui omnes Priores interesse debent, & post eam dicuntur Missæ privatæ. Quibus dictis ad nutum R. Patris fit signum cum Campana pro Capitulo celebrando in aula Superiori, in qua omnibus congregatis R.P. in loco suo stans nudato capite incipit Psalmum *Ad te levavi*, cum precibus, & Orationibus consuetis. Quibus expletis, fit sermo ab eo, cui anno præterito per chartam injunctus est. Quo finito, redeunt Novitii ad Cellas suas: & Hospites deducente eos Procuratore, ut supra.

21. Tunc R. Pater nominet unum discretum, & idoneum Electorem Diffinitorum, videlicet quem voluerit, seu de Monachis Carthusiæ, seu de Prioribus in eodem Capitulo congregatis, qui nominantur a Sacrista, deinde quinque Priores primarum Domorum ipsius Ordinis post Domum Carthusiæ, singulariter singuli, alios singulos Diffinitorum nominant Electores, sive de Monachis Carthusiæ, sive de Prioribus in eodem Capitulo congregatis. Hoc pensato de æquali, & debita portione, ut quinque prædicti Priores, qui Diffinitorum nominant Electores, singulis, annis mutentur successive. Domorum Ordinis Carthusiensis Ordine conservato, descendendo videlicet per singulos Priores in Capitulo præsentes usque ad ultimum inclusive, & postmodum a capite inchoando, Priore Domus Carthusiæ non mutato. Si qui autem Priores ad quos pertineret nominare Electores sint absentes, transitur ad alios sequentes, qui præsentes sunt donec sint sex nominati Electores.

22. Nominatis Electoribus R. Pater ducit eos ad Altare S. Petri, seu ad locum adhoc specialiter deputatum, & brevi tractatu inter se habito, absque ulla personarum, partium, Nationum, vel conditionum exceptione, eligant Diffinitores pro suæ arbitrio voluntatis, sive de se ipsis, sive de Prioribus ibidem præsentibus, sive de Monachis Domus Carthusiæ, quos teste fideli conscientia magis idoneos judicabunt: Viros scilicet Deum timentes, doctos, probatos, & in factis Ordinis practicos, expertos, & ad tantum opus idoneos. Ita tamen, quod excepto R. Patre, nullus sit, vel eligatur Diffinitor in duobus Capitulis successive.

23. Eliguntur tunc etiam ibidem Scriba Capituli Generalis, Referendarii tres pro causis promovendis, Cancellarius, Auditores Cancellarii, Auditores Computorum, Emendator in lectura Refectorii, & ille, qui in ejus absentia supplebit vices: & Procurator Capituli. Inhibetur autem ne ullus subornet alium, in electione Electorum, vel Diffinitorum.

24. Interim dum ista fiunt leguntur nomina habentium participationem Ordinis (*) recenter Defunctorum, pro quibus, & omnibus Benefactoribus Capituli Generalis, recommendatis, & amicis, postquam R. Pater Electis Diffinitoribus reversus est in Sedem suam: stans nudato capite incipit Psalm. *De profundis*, cum precibus, & Orationibus consuetis. Posthæc nomina Diffinitorum, & aliorum Officialium Capituli, vice sua, & aliorum Electorum legit, & publicat in communi audientia. Tunc leguntur literæ Capitulo Generali directæ, quæ pertinent ad totum Ordinem, vel in quibus Priores petunt misericordiam quoad ipsam misericordiam tantum. Cæteræ vero literæ, particulares causas continentes in publica audientia Capituli non leguntur, sed recitantur ad Diffinitores.

(*) *Ordinatio anni 1606.* De cætero nō concedantur participationes Ordinis nisi ad solam instantiā Priorum Domorū, qui manu propria fidem faciunt, quod personæ omnes, pro quibus ipsi petūt sint benemeritæ de ordine nostro, & non excedant numerū quatuor personarum nominatim expressarum.

25. In publica audientia Capituli Generalis, nullus nisi vocatus surgat, aut per se ipsum aliquid proponat; sed si quod in ipsa audientia proponere voluerit, det illud per schedulam in manum Scribæ ejusdem Capituli Generalis: qui de voluntate R. Patris, & Diffinitorum, illud legere, & publicare poterit more solito. Proponens enim est ipse Scriba ad cujus Officium hoc spectat.

26. Si quis autem aliquid forte Secretum, aut aliud tale negotium, quod publicam audientiam non requirat, Capitulo intimare voluerit, poterit, imo debebit in privato Diffinitorio petere audientiam, quæ sibi non negabitur: & ibidem, quæ proponenda erunt paucis, & necessariis verbis proponere, aut illa R. Patri Carthusiæ ad partem significare poterit.

27. Si contingat R. Patrem durante Capitulo infirmitate tanta detineri, quod non possit ad aulam Capituli ascendere, tunc nisi aliter ex causa R. Pater ordinaverit, Prior Domus Sanctorum Stephani, & Brunonis, vel eo absente Prior Portarum, aut utrisque absentibus, Prior antiquioris Domus ex his quarum Priores ibidem aderunt Dominica die post Vesperas in aula Capituli sedens in capite scamni prope Scribam, faciet, & dicet omnia, quæ diximus R. Patrem debere dicere. Et feria secunda similiter sedens in loco supradicto, post sermonem nominabit unum Electorem Diffinitorum sibi a R. Patre pro parte sua nominatum, & postquam alii quinque fuerint nominati Electores, ducet eos omnes ad Cellam R. Patris: in qua eligentur Diffinitores, & R. Pater committet primo Diffinitori omnimodam suam potestatem, & auctoritatem. Quibus peractis, dictus Prior antiquioris Domus reversus ad aulam, in Sede sua prædicta publicabit

(a) *Vide n. 13. cap. 29. Statutorum antiquorum.*

bit Diffinitores, & declarabit, quod R. Pater infirmitate præpeditus, omnimodam suam potestatem, & auctoritatem dedit primo Diffinitori: & ex tunc per totum Capitulum, usque ad finem, prædictus Diffinitor præsidebit, & in prædicto loco sedebit.

28. Diffinitores electi, & publicati habent auctoritate Apostolica, & Capituli Generalis plenitudinem potestatis, una cum R. Patre ordinare, statuere, & diffinire, quæ secundum Deum, & propositi Carthusiensis observationem melius, & utilius in ipso Capitulo viderint ordinanda. Ita dumtaxat, ut quidquid ab omnibus eis, vel saltem a majori parte omnium ipsorum, hoc est a quinque definitum fuerit, & Statutum, plenam habeat in toto Ordine firmitatem. Hoc excepto, quod contra aliquid eorum, quæ continentur in his Statutis nostri Ordinis, nihil possit statui de cætero, per quod antiquus rigor Carthusiensis Ordinis minuatur, nisi de assensu omnium Diffinitorum, & consensu Conventus Carthusiæ, vel majoris partis ipsius, ubi Ordo hujusmodi ortum cœpit, nec tunc nisi per duo continua Capitula approbetur.

29. Ad hæc etiam ordinamus quod dispensatio ad relaxationem Ordinis pertinens, cum aliqua, vel aliquibus Domibus Ordinis, specialiter per Capitulum Generale, vel Rev. Patrem facta non valeat, nec ea quisquam utatur: usquequo per duo Capitula generalia fuerit approbata. Quod si quæ tales dispensationes hactenus sint factæ, cum aliqua, vel aliquibus Domibus per Capitulum Generale, vel per R. Patrem, quæ non fuerint per duo Capitula continua approbatæ, exhibeantur proximo Generali Capitulo futuro, ut per illud confirmentur, vel irritentur: Quodsi non fiat, nullus illis uti licite possit.

30. Ordinatione autem, seu Constitutione per Capitulum facta, quæ non pertinent ad relaxationem rigoris, utimur eodem anno, quo facta est: Sed nisi per sequens Capitulum confirmetur, eam amplius non servamus. Porro hortamur eos, qui huic Capitulo Generali futuris præfuerint temporibus, ut quantum fieri poterit, & nisi eos coegerit necessitas, aut talis casus emerserit, qui per jam edita Statuta decidi non possit, & qui necessario ordinationem novam exigat; ab ordinationum multiplicatione onerosa abstineant. Poterunt tamen facere admonitiones, seu exhortationes circa aliqua sic dicendo. admonemus quod hoc, vel illud corrigatur, vel ut hoc, vel illud fiat, vel non fiat, & hujusmodi Admonitiones non inserantur inter Constitutiones, seu Statuta, sed in uno libro per Vicarios Domorum, singulis annis recepta charta describantur.

31. Cum a modo fiat aliqua Constitutio: Diffinitores, qui incipiant eam, dicent sic in scriptis: Incipimus hanc Constitutionem: fiat hoc, vel illud, vel non fiat. Diffinitores autem sequentis Capituli immediate, si eam voluerint confirmare, sic dicant in scriptis: Constitutionem hanc inceptam, quod hoc, vel illud fiat: nunc approbamus. Et ex tunc habeat vim Constitutionis. Si autem noluerint eam confirmare, nihil dicant, quia ut supra dictum est, nisi in sequenti Capitulo confirmetur, nullam amplius vim habet.

32. Ordinationes Capituli Generalis eo anno, quo sunt factæ quater a Vicario legantur in Conventu. Videlicet die, qua charta Capituli recepta legitur, & a diebus S. Laurentii, S. Martini, & Purificationis Beatiss. Virginis Mariæ.

33. Cæterum ad examinanda, judicanda, seu terminanda ea, quæ in Capitulo scripta, vel proposita sunt, aut quæ occurrunt, R. Pat., & octo Diffinitores singulis diebus Capituli, cum viderint opportunum seorsim conveniunt: & super singulis diligenti habito tractatu, prout viderint expedire, cum plenitudine potestatis determinant, & scriptis commendant. Ac primo omnium priorem partem chartæ, quæ est de Defunctis expediunt, & corrigunt eadem feria secunda post Nonam. Et post Vesperas in Ecclesia dictas, ad nutum R. Patris pulsatur Campana; Congregatisque omnibus in aula Capituli R. Pater postquam stans dixit *Benedicite*: innuit Scribæ ut legat. Qui quidem Scriba primo literas Apostolicas, vel aliorum Principum, quæ communi Capitulo diriguntur, si quæ sint eidem in Diffinitorio traditæ ad publicandum legit, deinde chartam Defunctorum.

34. Qua lecta omnes Priores, insequendo communem obedientiam Generali Capitulo promissam, & debitam, petunt misericordias: ut super his, idest super eorum absolutione, confirmatione, aut mutatione, possit in Diffinitorio postea deliberari. Ac primus omnium R. Pater prostratus petit misericordiam: cui Prior antiquioris Domus Ordinis ex præsentibus respondet. Deinde singuli Priores ibidem præsentes, sigillatim similiter prostrati petunt misericordiam, & absolutionem a suis Prioratibus. Priores vero absentes, Vicarii, & Priorissæ Monialium per literas misericordiam similiter petere tenentur in singulis Capitulis Generalibus, quod si non fecerint: nihilominus pro petita habeatur. Et Monachi, licet non petierint ad assignatas sibi Domos se transferre teneantur.

35. His completis R. Pater jubet, ut nullus chartam, quæ lecta est de die, vel de nocte portet extra aulam Capituli, nec portent copiam ipsius chartæ extra Domum Carthusiæ, nisi sit prius correcta, nec faciant eam transcribi per quoscumque Sæculares, sed per solos Professos Ordinis nostri. (*a*) Et ut in transcriptione chartæ nulla fiat confusio, statuimus, ut nullus Prior, aut Visitator intromittat se de chartis scribendis per se, vel per aliam personam durante Capitulo: Sed Vicarius Carthusiæ curet fideliter transcribi singulas chartas pro singulis Provinciis, quæ correctæ, & signatæ dabuntur, aut mittentur Visitatori Provinciæ. Poterunt tamen Domus per quas recta via portatur ipsa charta, sumere copiam illius; & deinde quamprimum, chartam ipsam originalem mittere Visitatori Provinciæ: qui postea curabit, ut cæteræ Domus habeant copiam dictæ chartæ bene correctam quamprimum poterit. Et in hoc non sint negligentes: ne retardent suffragia Defunctorum, & dispositiones Domorum.

36. Omnibus autem, & singulis personis Ordinis

(a) *Ad vitandas distractiones, & gravamina, quæ ex tot chartarum inscriptione junioribus Monachis Carthusiæ obveniebant, soli Vicario Carthusiæ ista cura sic committitur, ut vetitum sit ne quis Prior aliquam tradat scribendam alicui Monacho Carthusiæ absque speciali licentia R. Patris.*

dinis districte inhibemus, ne ad chartam Capituli per se, aut aliam interpositam personam aliquid addant, diminuant, vel corrigant, per quod voluntas, & intentio ejusdem Capituli in aliquo immutetur. Et ne inconsulto R.Patre de ordinatis in dicta charta aliter disponere, seu ordinare præsumat: sub poena quoad Officiales absolutionis a suis obedientiis, & quoad alios disciplinæ generalis, a qua non possint liberari, nisi per dictum Capitulum, aut per Reverend. Patrem.

37. Diffinitores, & qui ad Diffinitorium pro consilio vocantur, solum Deum Judicem præ oculis habentes, & omni personarum acceptione semota: debitam singulis justitiam faciant Juris, & Statutorum Ordinis nostri. Nullus etiam Diffinitorum, neque eorum qui pro negotiis expediendis vocantur in Diffinitorium, præsumat aliquid eorum, quæ ibi secreto dicuntur, & proponuntur umquam revelare, nec ea, quæ expediuntur ante expeditam, & publice lectam chartam integram manifestare. Quod si quis Diffinitorum contrafecerit R.Pater pro sua prudentia illum amplius non admittet in numerum Diffinitorum. Alii vero pro modo culpæ in d. Capitulo, vel sequenti puniantur. Sed & post finitum Capitulum nulli omnino erunt reseranda:Si quæ talia videbuntur, quæ ad publicas aures non deferri, vel utilitas exigit, vel suadet honestas.

38. Qui exire de Diffinitorio habet necesse, exeat, sed eundo, & redeundo silentium teneat. Qui vero cum aliquo locuturus exire voluerit: licentiam petat. Quoties autem ad Diffinitorium vocabuntur Diffinitores, vel alii Priores, omni occasione posthabita, & in silentio velociter conveniant: & ad quod vocantur festinanter accedant. Singulis etiam diebus Capituli post Primam, & Nonam, convenientibus Diffinitoribus in unum, R.P. *Benedicite* dicat.

39. Quod si contigerit, quod R. Pater, vel alia persona Domus Carthusiæ, vel tota Domus, aliquid postulaverit, vel commiserit culpam, cujus correctio pertineat ad Capitulum generale. Si R.Pater est in causa, cum ventum fuerit ad tractandum de eo: ipse exibit de Diffinitorio & alii determinabunt. Si tota Domus Carthusiæ, exibit R.Pater, & si qui sint de Monachis dictæ Domus. De aliis Diffinitoribus in causa consimili, similiter fiat.

40. Porro si quæ de propositis non potuerint de facili diffiniri, eo forte quod altiorem habeant quæstionem, exitumque alia ex causa difficilem, vel prolixiorem ventilanda examine, aut deliberatione sint pensanda majori: aliquibus personis de Ordine, quas magis ad id esse idoneas cognitum fuerit, eorum examinatio, & diffinitio committitur, vel examinatio plerumque sola, diffinitione videlicet Generali Capitulo reservata. Et quoniam in judicio absentium de facili erratur: tale judicium caveatur quantum fieri potest.

41. Quicumque præsumpserit proponere in Diffinitorio aliquid ad statuendum, per quod antiquus rigor Ordinis minuatur, si monitus a R.Patre, vel Diffinitoribus cessare noluerit, tanquam rebellis a Capitulo puniatur.

42. Ad dubia, seu quæstiones, quæ tempore Capituli, vel super annum mittuntur, aut portantur ad Carthusiam, nullus respondeat nisi R.Pater, vel cui ipse commiserit: habita conferentia cum peritis, & expertis in talibus, & de eorum consilio si opus fuerit.

43. Nullus Monachus Carthusiæ tam Hospitum, quam Professorum se active, aut passive de factis Ordinis, vel singularum personarum, aut Domorum ejusdem, etiamsi ab ipsis Domibus, aut personis literas acceperit, quomodolibet intromittat, aut impediat, nisi vocatus vel ad hoc per Capitulum Generale, vel Rever. Patrem deputatus.

44. Nullas volumus concedi licentias Prioribus Domorum de vocandis personis aliarum Domorum cum consensu Priorum, ne inquietudines inde generentur: Sed si quis Prior aliqua persona, vel personis indiguerit, procuret habere specialem licentiam pro ea, vel aliis a Reverend. Patre: aut in casu necessitatis a Visitatore Provinciæ.

45. Quando a Capitulo Generali, vel R.P. cuiquam aliquid reddere, vel facere sine præfinitione temporis injungetur, illud quamcitius potest implere tenetur, & si sine causa detulerit, est per Capitulum puniendus.

46. Ultimo die Capituli, scilicet feria quinta, postquam in Diffinitorio omnia expedita fuerint, & charta correcta: post Vesperas in Ecclesia dictas dato signo, convocantur omnes in Aulam, & congregatis omnibus, primo leguntur nomina Defunctorum, quæ communiter veniunt post lecturam aliorum, pro quibus dicitur *De profundis*, cum aliis precibus, ut supra. Quibus completis Scriba Capituli legit residuum chartæ, & Priores, qui ibidem præsentes sunt, si nondum viva voce promiserunt Capitulo obedientiam pro se, & Domo, cujus sunt Priores: quando in dispositione Provinciarum, Scriba eos nominat dicat, Priori tali non fit misericordia, tunc ipse, qui nominatur statim ante R.P. accedens, prostratus petit misericordiam: & surgens promittit obedientiam Capitulo Generali pro se, & Domo tali sibi commissa. Quando autem Scriba nominat aliquem Priorem, ut fit misericordia, tunc ille, qui nominatus est, si præsens est accedens ante Rev. Patrem prostratus dicit culpam suam, & surgens veniam petit de negligentiis, & defectibus commissis in administratione Domus antea sibi commissæ, traditque R.P. sigillum Domus suæ. Similiter fit cum mutantur Priores de Domo in aliam Domum.

47. His omnibus completis, R. Pater solitas facit exhortationes de Religione munda, de professione, de pace ad omnes, maxime ad eos, qui nostræ sunt professionis, necnon de pervigili solicitudine circa curam Subditorum: cæterorumque generaliter, quæ honestati congruunt, & saluti expediunt animarum.

48. Monentur etiam universi, quatenus ad Domos suas Deo protegente reversi, faciant exolvi officium, quod ex communi Ordinis decreto est exolvendum, pro Parentibus nostris, pro Benefactoribus, charis, & familiaribus, vivis, & defunctis. Cujus officii, necnon omnium Spiritualium bonorum Ordinis, illi quoque participes annunciantur, qui ad Capitulum accesserunt, quique Prioribus in itinere hospitalitate, seu humanitate quavis alia officium exhibuere charitatis: omnesque alii vivi, & defuncti, per literas, per nuntios, vel per seipsos orationibus se commendaverunt Ordinis, aut Priorum.

49. Po-

49. Postremo R. Pater, & cæteri omnes prostrati, simul dicunt culpas suas, & postea R. P. surgens absolvit (*a*) auctoritate Apostolica omnes ibidem præsentes ab omnibus censuris, & dispensat cum eis super omni irregularitate, injungitque singulis litanias, & pro fractione silentii omnes Priores ab eo recipiunt disciplinam.

50. Quod si quis Prior unquam per se, vel per Subditum instituta Capituli contumaciter violare præsumpserit: postquam id constiterit in conspectu totius Capituli culpam confessus, extra egrediens, nudatis pedibus, vestimentisque pro consuetudine detractis: virgas portans ante totius Capituli Generalis Conventum pro suscipienda humiliter disciplina revertatur. Idem quoque, similem in Domo sua, pro simili culpa publice probata, vel confessa, subjectis suis imponat disciplinam.

51. Diffinitores pro aliquibus nondum expeditis, & quæ occurrere possunt, retinent potestatem Capituli Generalis usque ad Dominicam sequentem, & ulterius quamdiu eis videbitur. Et pariter Visitatores si nondum potuerunt expedire chartas, & facta sua, poterunt in Carthusia remanere usque ad Sabbatum.

52. Cum personæ Ordinis, vel Nuntii Domorum a Capitulo Generali, vel a Carthusia super annum redeunt. Priores, seu in eorum absentia Vicarii Domorum per quas transeunt receptis literis, aut chartis, si quas ipse Nuntius portat, quæ ad eos pertineant: diligenter, & fideliter, in suo sacculo, seu bougetta reponant literas, & scripturas alias ad eos non pertinentes, taliter quod per eorum negligentiam non perdantur in præjudicium cæterorum.

53. Regressi Priores a Capitulo, vel recepta charta faciant eam in Conventu legi, & diem statuant in qua officium Capituli Generalis persolvatur.

54. (*b*) Præter ista, quæ hic determinata sunt circa Generale Capitulum, non intelligimus, quod Domus Carthusiæ privetur in aliquo, qua usque nunc usa est auctoritate, & libertate: quinimo declaramus singulares libertates, prærogativas, sive immunitates Domus Carthusiæ, quas hactenus habere singulariter consuevit, per aliquam diffinitionem unius, sive plurium Capitulorum eidem auferri non posse.

55. (*c*) Insuper etiam potestas Rev. Patri Carthusiæ, & auctoritas quam habet in Capitulis Generalibus, in quibus, & ubique in tractatibus, duplicem habet vocem ad rigorem Ordinis conservandum, & quam hactenus habuit super annum auctoritate Capituli Generalis, eidem semper remaneat, & eadem super annum auctoritate Capituli Generalis utatur, nec alteri possit committi, nisi ex aliqua causa in certo articulo, & ad tempus determinatum, de consensu ejusdem Rev. Patris, & omnium Diffinitorum, aliter contingeret ordinari. Verumtamen cum R. Pater, & Conventus Carthusiæ (*d*) causas emergentes super annum, quæ Capitulum expectare non possunt, determinant auctoritate Capituli Generalis, cum magna diligentia cavere debent, ne in potestate sibi commissa excedant.

56. Quilibet de Ordine nostro potest, ea quæ sibi, vel suæ Domui necessaria, utilia, aut damnosa videbitur, Capitulo Generali, vel R. Patri per literas, vel per personas Ordinis intimare. Priores autem, & aliæ personæ Ordinis, quæ tempore Capituli, vel alias super annum vadunt ad Carthusiam ordinate, si cujuscumque favore, vel odio literas, vel denuntiationes Conventuum, ac singularum personarum Domorum per quas transeunt, recipere, & afferre contempserint Priori, & Capitulo memoratis, coram R. Patre, vel Capitulo Generali, viva voce, vel per literas, clament culpam suam de præmissis.

57. Illi qui directe, vel indirecte subditos suos, vel Conventus impediunt, ne tales literas, seu denunciationes faciant, vel transmittant aut transeuntes ne illas recipiant a suis subditis quibuscumque, idem facere teneantur.

58. Si quis autem literas Capitulo Generali, vel R. Patri directas aperuerit, & ne ad eos quibus mittuntur deveniant scienter impedierit, a tanto reatu sine licentia speciali dicti Capituli Generalis, vel Reverend. Patris absolvi non poterit. (*e*)

59. Personæ vero Ordinis cum aliqua scribunt Capitulo, aut R. Patri, scribant, quæ vera sunt, & probari possunt, nullo interposito mendacio. Et ut via falsum scribendi, vel denunciandi omnibus præcludatur, statuimus, ut quicumque de Priore suo, vel personis Ordinis R. Patri, vel Capitulo Generali scripserit malitiose, & mendose, tanquam falsarius sit in disciplina criminosorum ad Ordinis voluntatem.

60. Personæ etiam Ordinis, quæ scribunt literas Capitulo Generali, aut super annum Reverendo Patri, non faciant in literis proæmium, aut harengas, sed paucis, & necessariis verbis intiment, & petant, quæ volunt, & quæ petunt per articulos invicem congruenti spatio separatos distinguant, & sic faciliter responsum, quod optant, inter tantas occupationes obtinere valeant (*f*) alias responsum non expectent. Et quando scribunt tempore Capituli Generalis, simul scribant R. Patri, & Diffinitoribus, nisi forte casus secretus, aut alias talis occurreret, qui soli R. Patri intimandus esset. Tunc enim ei poterunt ad partem scribere, & quod volunt intimare.

61. Quando autem Conventuales scribunt dicto Capitulo aut R. Patri nomine Conventus, debent singuli manu propria subscribere, alias nulla fides suis exhibebitur literis, nec responsum obtinebunt. Illud item servetur a singulis quando

(a) *Quis sit hujus absolutionis, & dispensationis effectus? Tollitur censura si quis tunc præsens aliquam habeat, ita ut possit a quolibet legitimo Confessario casus absolvi pro hac vice dummodo pœnitens cætera requisita afferat, & satisfaciat, similiter quo ad irregularitatem ex delicto prevenientem juxta tenorem privilegiorum Ordinis de quibus agitur*, cap. 7.

(b) *Vide* num. 29. cap. 29. *Secundæ partis Statut. antiquorum.*

(c) *Vide Bullam SS. D. N. Alexandri PP. IV. quæ notatur.* 38. *inter privilegia Ordinis.*

(d) *Quando ad Consilium a R. Patre vocatur. Vide* n. 42., & 43. *præsentis Capituli, & concordat cum his, quæ de auctoritate Capituli generalis dicuntur in præsenti numero.*

(e) *Non putent hi, qui potestatem habent absolvendi a reservatis Summo Pontifici, sibi etiam absolvere ab aliis reservatis in ordine, nisi etiam aliunde habeant legitimam auctoritatem, quia facultas concessa a Summo Pontifice non derogat reservationibus singularibus, nisi casus ipse occurrat etiam Sedi Apostolicæ expresse reservatus, tunc enim potestas Superioris majoris absorbet actoritatem Minoris in eodem casu.*

(f) *His satis innuitur quantum inutiles scriptiones a spiritu ordinis diversæ sint, quantumque Statuta velint, ut tempus pretiose ad utilia resecatus superfluis, servetur, & impendatur.*

ſo per ſe, & ſingulariter ſcribunt, ut ſcilicet in ſuis literis ſe pariter ſubſcribant. Qui vero præſumpſerint per literas, ſuppreſſis nominibus, infamare Ordinem noſtrum, aut Prælatos ejus, vel aliquem ex ipſis, aut tentaverint Inſtituti noſtri naturam evertere, & immutare, ipſo facto omni officio, & voce priventur, & excommunicationis ſententiam incurrant, a qua non poſſint abſolvi niſi per R. Patrem, aut aliquem ex Viſitatoribus, vel deputatum ab eis. Simili pœnæ ſubjaceant, qui auctores talis infamiæ, aut Ordinis noſtri ruinæ cognoverint, niſi eos Capitulo Generali, vel R. Patri, aut alicui ex ſuæ Provinciæ Viſitatoribus quamprimum commode poterint, manifeſtaverint.

62. In literis Ordinis ſive patentes ſint, ſive miſſoriæ ſemper apponatur dies, & annus.

63. Et ſicut in aliis omnibus, ſic etiam in titulis, qui perſonis Ordinis noſtri dari ſolent per ſcripta (*), vel familiare colloquium, volumus ſimplicitatem, & humilitatem Carthuſianæ Religionis ſervari cum omni modeſtia.

(*) *Ordinatio anni 1534.* Servetur ſimplicitas Ordinis in inſcriptione literarum privatarum juxta Statutum, nec apponatur amplius tot tituli inanes, itaut deinceps Rev. Patri ſub nomine R. Viſitatoribus, venerandi, & cæteris omnibus æqualiter, venerabilis dũtaxat ſcribatur, addendo ubiq: in Chriſto.

64. Nulli Prælati, aut ſubditi Ordinis, Domini appellentur, ſed Domini, & Monachi, Fratres in Provinciis illis, in quibus inter ſæculares eſſet ſcandalum, ſi vocarentur Domini.

65. Priores, Vicarii Monialium, & cæteri Officiales Ordinis, qui procurant, & obtinent literas commendatitias a ſuis Conventibus, vel a quibuſcumque Principibus, & Dominis temporalibus Eccleſiaſticis, vel ſæcularibus, requiſitorias, vel comminatorias, ut in ſuis manuteneantur officiis, & eas ad Capitulum, vel ſuper annum ad R. Patrem mittunt, ſeu portant, eo ipſo reddunt ſe ſuſpectos de mala adminiſtratione, & propterea tanquam ſuſpecti veniunt a ſuis obedientiis abſolvendi (*a*) Et Conventuales, qui hujuſmodi literas inordinato favore potius quam veritate ducti ſcribunt, ſunt legitime puniendi. Aliæ vero perſonæ Ordinis, quæ ſimiles literas ſibi procurant, ut quas nondum habent obedientias, hoc modo obtinere valeant, ad illas, & quaſcumque alias eo ipſo efficiuntur indignæ.

66. Nulla perſona Ordinis noſtri, aliquos libros, ſeu tractatus a ſe, ſeu ab aliis compoſitos, ſive etiam ſermones, Epiſtolas, Orationes, vel alia quæcumque, dare impreſſioni, ſeu ut imprimantur procurare per ſe, ſeu per alios quoſcumque præſumat, niſi prius per Capitulum Generale, ſeu per ipſum, aut per Patrem R. deputatos viſa, & examinata fuerint, atque approbata. Si vero tales libri de rebus ſacris tractant ultra examinationem, & probationem hujuſmodi nullatenus imprimi poſſint, niſi prius examinati, probatique ab Ordinario fuerint. Qui enim tales libros abſque Ordinarii examinatione, ac probatione imprimunt, aut imprimi faciunt, pœnam anathematis incurrunt ex Decreto Lateranenſis Concilii, & Tridentini.

67. Cum Ordo noſter ſit ſub ſpeciali protectione Sedis Apoſtolicæ inhibetur omnibus, & ſingulis perſonis Ordinis, ne excepto Procuratore Generali Ordinis ſine ſcitu, & ſpeciali commiſſione Capituli Generalis, aliquem, ſeu aliquos ex Dominis Cardinalibus in Protectores ſpeciales impetrare, vel ſibi procurare præſumant. Omnium enim auxilio, & protectione indigemus. Unde cum ſpeciales aliquos impetrare volumus, cæteris quodammodo derogamus.

ORDINATIO ANNI 1644.

Declaramus inhabiles ad omnia Ordinis officia, privatoſque utraque voce quoſcumque, qui emendicatis favoribus extraordinariis, dignitates, & officia procuraverint, atque in eis ſe manutenere, vel qui licentiam mutandi Monaſterium, aut exeundi ad negotia propinquorum tractanda, obtinere tentaverint.

ORDINATIO ANNI 1647.

Innovamus declarationem anni 1644. adverſus eos, qui emendicatis extra Ordinem favoribus, officia, vel quaſcumque licentias procuraverint, addimus vero, & qui eis a quocumque ſic quæſitis uſi fuerint, & præter pœnas in prædicta declaratione contentas volumus inſuper eoſdem tanquam contumaces, & ab Ordinis obedientia recedentes, omnibus Ordinis ſuffragiis poſt mortem privari, & Viſitatores Provinciarum ſuper hoc diligenter invigilent.

De Viſitatoribus.

CAPUT VIGESIMUMTERTIUM.

1. In nomine Sanctæ, & individuæ Trinitatis ob ſtatum Carthuſienſis Ordinis in Sancta Religione conſervandum: Viſitationis per omnes Domos ejuſdem faciendæ tale a Generali Capitulo emanavit Decretum.

2. Singulis annis in Capitulo Generali, ſeorſim, ſicut pro aliis fieri ſolet negotiis, habito cum magna deliberatione tractatu certi Priores eligantur, & in charta Capituli deſcribantur ad viſitandas Provincias totius Ordinis, qui zelo Dei, & Ordinis noſtri, integritate vitæ, doctrina, Judicio, experientia, & diſcretione cæteris præſtare videantur.

3. In Viſitatoribus autem eligendis, quantum poterit caveatur, ne aliquis Viſitator ſuum viſitet Conviſitatorem, nec Domum, cujus ipſe ſit profeſſus, cæteras autem Domos ſuæ Provinciæ indifferenter ordinario jure viſitare poterunt, & debebunt. Poterit tamen R. Pater mutare Viſitatores per Capitulum deſignatos, ex cauſa, quæ ſibi rationabilis videatur.

4. Porro ſingulæ Domus Ordinis, etiam illæ quæ a Carthuſia remotiſſimæ ſunt, viſitentur ſingulis bienniis per Viſitatores ordinarios, & pariter Domus Viſitatorum per eos, quos Capitulum Generale, vel Reverend. Pater deputaverint. (*) (*b*)

(*) *Ordinatio anni 1679.* Viſitatio Domorũ quarum Priores Viſitatores ſunt ultra quadriẽnium, Viſitatio autem Domus Carthuſiæ ultra ſexennium numquam differatur, niſi neceſſitate cogente

5. Quod ſi contingat Viſitatores ordinarios ex aliqua cauſa non poſſe viſitare Domos ſibi commiſſas, ad R. Patrem ſpectabit nominare alios Viſitatores, nec unquam licentia detur alicui Domui Ordinis, ut Prior, & Conventus communiter, vel diviſim poſſint ſibi eligere Viſitatores, ſed vel R. Pater eos deputet, vel ſi periculum ſit manifeſtum in mora, Viſitatores Ordinarii provideant.

6. Nulla Domus, aut perſona Ordinis Viſitatores a Capitulo Generali, vel R. Patre ordinatos audeat refutare, niſi ex tali cauſa, quæ prius judicio dicti Capituli, vel R. Patris rationabilis fuerit judicata. Nulla pariter Commiſſariis,

(*a*) *Vide Ordinationes Capituli generalis annorum 1644 & 1647. in fine hujus Capituli* — Declaramus &c. Innovamus declarationem &c.

(*b*) *Vide num. 59. præſentis Capituli.*

riis, aut Visitatoribus a R. Patre super annum missis audeat resistere, aut eos refutare, vel ab eis appellare, sub pœna carceris quoad subditos, & absolutionis quoad Præsidentes.

7. Sequendo Constitutionem editam per bo. mem. Clementem III., & Cælestinum III. Romanos Pontifices, statuimus, ut nulli personæ Ordinis quacumque temeraria præsumptione sine consensu, & voluntate Capituli Domus suæ, vel majoris partis ejusdem, licentia pateat appellandi a correctione, vel ab alio quocumque prætenso gravamine, aut sententia sui Præsidentis, aut Visitatorum, vel Commissariorum. Quod si quis absque tali consensu majoris partis Conventus appellare præsumpserit, Cellam pro Carcere, & ordinem in Victualibus teneat, & si de fuga, aut periculo verisimiliter timeatur, firmis carceribus detineatur; donec per Capitulum, vel R. Patrem, visis, & cognitis dictæ prætensæ appellationis causis aliter fuerit ordinatum.

8. Caveant tamen Præsidentes, Visitatores, aut Commissarii, ne in corrigendo modum excedant, & nihilominus hoc casu appellationis contingente, quamcitius poterunt expressum nuntium, & fidelem mittant ad R. Patrem cum plena instructione de veritate negocii, & cum literis ipsius appellantis suæ appellationis causas continentibus, ut cunctis visis rectum valeant Judicium reportare, nisi forte excessus gravis esset, & enormis, ac manifestus, cui de statuto imposita sibi pœna merito deberetur, quo casu sufficiat, quod in tunc sequenti Capitulo instructionem prædictam, & literas mittant, seu portent.

9. Porro nullus appellet, nisi ad R. P., vel Capitulum Generale. Et si fuerit pronunciatum ipsam appellationem frivolam, calumniosam, vel injustam, aut temere appellatum fuisse; is qui sic appellavit graviter puniatur.

10. Appellationem vero suam non prosequantur subditi in propria persona, sed per nuntium, & literas, & in hoc casu Priores teneantur ministrare subditis nuntium, & expensas. Idem sit judicium de Prioribus, si contingat eos appellare a Visitatoribus, vel Commissariis.

11. Porro quia ex eo, quod visitationes, nec studiose fierent, nec bene observarentur, magna sequeretur dissolutio Ordinis, Visitatoribus districte injungimus, ut in visitationibus sint soliciti, & studiosi, & sequentem formam sibi a Capitulo de facienda visitatione traditam nulla transgrediantur ex parte, quam si transgressi fuerint, prout culpa exegerit, per Capitulum legitime puniantur.

12. Congregatis Monachis Domus, quæ visitatur, & ejusdem Priore præsente, Visitatores ingrediuntur Capitulum, dictoque a Priore Domus *Benedicite*: primo legitur a Visitatore, vel Convisitatore juxta morem Provinciæ Capitulum præsens. Et postea præmittitur, quæ in Capitulo Generali fieri consuevit Oratio, scilicet Psalmus *Ad te levavi oculos*; quem Psalmum Visitator inchoat, & subjungit preces, & Orationes consuetas. Quibus finitis dicit *Benedicite*, & alter ex Visitatoribus aliquam de observantia Ordinis, de obedientia, de propriis Pastoris reverentia facit secundum quod sibi videtur exhortationem. Qua finita legitur ex integro Capitulum de reprehensione, ut Monachi audientes valeant reminisci, si quis in his deliquerit, quæ in dicto Capitulo prohibentur; & id Visitatoribus sincero animo denunciare possint.

13. Lecto prædicto Capitulo, Visitatores, Dei, & Summi Pontificis nostræ Institutionis confirmatoris, totiusque Generalis Capituli auctoritate, præcipiunt omnibus ibidem congregatis, ut de Priore, de se ipsis ad invicem, de Conversis etiam, atque totius Domus statu, quid quid super his, de quibus interrogati fuerint, accusatione, vel emendatione dignum vere, & pro certo cognoverint, singuli edoceant evidenter, & sincere, nullatenus amore, vel odio, seu timore cujuscumque, aliave qualicumque occasione, veritate suppressa, ne cum gravi etiam periculo Animarum, gravem & Ordinis incurrant disciplinam.

14. Qui enim scienter negligunt revelare Visitatoribus, ea quæ revelare tenentur sub mortali peccato, non possunt absolvi, nisi per proprium Priorem, aut si quod celatum est pertineat ad Priorem per Vicarium, cum injunctione salutaris pœnitentiæ. Et si de hoc convicti, vel publice confessi fuerint, cum adjunctione septem abstinentiarum.

15. Verumtamen in Conventu, seu palam, nulli crimen imponant, quod probari non possit: ne eadem pœna qua teneretur is, qui dictus esset Reus, si convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem Prior eorum sua eis auctoritate præcipiat.

16. Caveant etiam omnes, ne ex malitia, odio, vel invidia, aliquid deponant contra aliquem ad hoc, ut confundatur, & infametur: sed ex charitate, & recta intentione, ut emendetur is, qui denunciatur.

17. Cæterum cum fiunt Visitationes, in inquisitione, seu probatione culparum habetur præceptum obedientiæ pro juramento. Possunt tamen Visitatores, si eis videbitur, in gravibus casibus pro revelanda plenius veritate præcipere sub pœna excommunicationis, & etiam exigere juramentum, nisi ubi verisimiliter timeretur de perjurio. Tunc enim non est exigendum juramentum.

18. De Monachis vero, & Conversis inquisitio fiat a Monachis, Conversis, & Donatis, sæculares etiamsi idonei sint ad testificandum, maxime vero familiares, aut Officiales sæculares Domus, possunt si videbitur, in testimonium recipi tam contra Priorem, quam contra Monachum, & Conversum si quod probatione indiget per nostros non possit probari, sic tamen hoc fiat, ut quantum possibile erit, per hoc non scandalizentur sæculares, ne defectus Personarum Ordinis nostri sibi incognitos inde agnoscant. Visitatores etiam non credant omni spiritui, nec aliquem ex sola suspicione condemnent.

19. Facto præcepto, & allata præcedentis visitationis charta, & in conspectu omnium lecta; Prior, & Monachi ad Cellas redeunt, ubi a singulis, quæ fuerint inquirenda Visitatores diligenter inquirant. Verumtamen poterunt Visitatores pro scrutinio faciendo convocare Monachos sigillatim, ad locum sibi pro habitatione assignatum, qui nunquam eis in claustro assignetur, ubi alius locus extra Claustrum eis assignari commode poterit.

20. Visitatores visitent custodiam, in qua Sacrum Christi Corpus servatur, Sacrum Chrisma,

ſma, & Reliquiarum Sanctarum Capſas, & omnia Eccleſiaſtica indumenta, ornamenta, & utenſilia, & conſiderent an omnia decenter, religioſe, & honeſte ſint diſpoſita.

21. Deinde ſingulos diligenter ſcrutentur ſuper pactionibus, quas Priores viſitationem timentes, forte extorquerent a Monachis, & Converſis, & ſi quas inveniant ſolvant, & Prior ſit extra Sedem ſuam ubique, in Conventu, & Miſſa careat, uſque ad Capitulum, niſi Novitius ſit profeſſionem facturus, vel mortuus ſepeliendus nihilominus Capitulo ſi ſibi videbitur pœnitentiam aucturo.

22. Attente quoque inquirant ſi præcedens viſitatio bene fuerit obſervata, & quem in non obſervando invenerint culpabilem, ſive ſit prælatus, ſive ſit ſubditus: tanquam inobedientem Deo, & Capitulo Generali graviter puniant.

23. Attente etiam, & ſolicite, non obſtante aliqua benevolentia, quæ in ſubverſionem Ordinis aliquando exhibetur, inquirant diligenter de negligentia Priorum ſi corrigent exceſſus, ſi ſint ſoliciti, ne ſubditi libros prohibitos habeant, ſi de neceſſariis provideant ſufficienter eiſdem tam ſanis, quam ægrotis, ſi ſint carnales, vel ſæculares nimis, ſi dent bonum exemplum ſuis ſubditis in frequentando Eccleſiam, in abſtinentiis, & aliis obſervantiis Ordinis, ſi ordinata Capituli faciant obſervari. Per ipſos enim viget, vel deficit Ordo in Domibus. Si ferventer reprehendunt ea, quæ fiunt inordinate, vel ſi nimis equitant, & ſine perſonarum acceptione negligentias, & exceſſus, quos invenerint puniant, & in charta ſua inſerant, quæ judicio ſuo inſerenda videbuntur.

24. Poſtea interrogetur de pace Domus, & Prioris, & Monachorum, & Converſorum, nec non eorum ad invicem. Si dixerint non eſſe pacem, cauſa cum omni ſtudio inquiratur, eaque cognita, qui puniendi fuerint legitime puniantur.

25. Exinde interrogetur qualiter tam Monachi, quam Converſi ſe habeant in obſervantiis Ordinis, ſcilicet in non habendo proprium, in tenendo ſilentium, & Cellas, in continentia, in proprii Paſtoris obedientia, in ejuſdem, ſuaque ad invicem reverentia, in veniendo ad Eccleſiam, in celebrando Divinum Officium, in abſtinentiis, ſi quæ debentur ex Ordine ſine murmuratione accipiant, eis contenti, ſi in Colloquiis Clauſtri, & Hoſpitum non petant inordinatam licentiam: ſi cum ſæcularibus, cum ſociis, cum Coquinario, ſeu diſpenſatore, cum Converſis, ſeu aliis quibuſcumque debitam Religioni ſervent honeſtatem. Demum ſi curioſitatem vitent, ſi laudabiliter in Capitulo culpas ſuas recognoſcant, ſi in reprehenſione ſint humiles, & in emendatione tractabiles, eſt ſolicite inquirendum.

26. Pro temporalium quoque ſtatu cognoſcendo, diligenter inquirant an Domus gravata ſit debitis, (*a*) & quantum, non tamen cui, vel quibus ſpecialiter debeat: nec ſi quid, quantumve in depoſitis habeat, aut a quibus depoſita ſuſcepit, eſt inquirendum. Quod ſi Domus inveniatur debitis gravata, & Prior nullam reddat cauſam rationabilem, quæ ipſum excuſet: in ipſum culpa redundat.

27. Inquirant etiam, & conſiderent Viſitatores, ſi ædificia Domus bene conſervantur, ſi nulla curioſa, vel ſuperflua de novo ædificantur, ſi computa ſingulis annis per Procuratorem fuerint reddita, quæ etiam computa poſſunt per ſe examinare, ſi expedire ex aliqua cauſa judicaverint, immo exigere a Priore, & Officialibus, ut quantum pecuniæ tam in arca communi, quam apud ſe habeant ſibi declarent, quam declarationem abſque ulla ambiguitate, aut reſtrictione, ſed integre, & Prior, & Officiales tunc facere teneantur, & quos in præmiſſis negligentes invenerint, diſtricte puniant, & ſub bona pœna injungant, ut in his ſe emendare non differant.

28. Super omnibus præmiſſis ſigillatim ab omnibus Monachis, & Converſis, & Donatis, inquiſitio tam de Priore, quam de ſe ipſis ad invicem cum omni ſtudio eſt facienda.

29. Sed & ſi quis Monachorum, ſeu laicorum in Priore, vel in alio aliquo de Congregatione, crimen, vel aliquid aliud, quod accuſatione, vel emendatione dignum ſit cognoverit, etiam non interrogatus illud Viſitatoribus inſinuare tenetur in ſecreto. Porro Viſitatores, ea quæ ſibi inſinuantur, nec probari poſſunt diligenter requirant a remotis, non nominata perſona, ſed de vitio inquirendo. Si forte queat, quod occultum eſt in publicum comprobari.

30. Inquiſitione autem facta, ſi quid grave de Priore, de aliquo alio denunciatum eſt, quod graviori pœna dignum ſit, Viſitatores ante recitationem ſcrutinii debent interrogare, & audire eum, qui denunciatus, & accuſatus eſt. Qui ſi attulerit ſui facti juſtificationem, juſtificatio ipſius in recitatione ſcrutinii declaretur, ſi factum illud ad multorum notitiam jam devenit. Nam ſi occultum, & paucis cognitum fuerit, non erit in recitatione publicandum; ſed juſtificatio illius declaranda his dumtaxat, qui illud denunciarunt. Si vero qui denunciatus eſt, nullam facti ſui juſtificationem legitimam attulerit, ſed crimen coram teſtibus confeſſus, vel de crimine per idoneos teſtes legitime convictus fuerit: erit pro qualitate criminis puniendus arbitrio Viſitatorum.

31. Cum igitur Viſitatores ſcrutinium perfecerint, omnibus rurſum in Capitulum convocatis, diſtricte præcipiant univerſis, ne illa quæ magis occultanda ſunt, quam dicenda, quivis eorum manifeſta facere præſumat: ſed cum quiſque ſuo loco manens patienter audiat, quæ ſibi a Viſitatore dicentur, & ſi de aliquo interrogetur, puram nullo incerto mendacio ſtans, nihilque celans, pronunciet veritatem.

32. Diſtricte etiam injungant Priori, ne cuiquam qui aliquid contra eum denunciaverit, ſolitam humanitatem, quam cæteris exhibet in communi, vel pro infirmitatis, debilitatiſve ratione debitam ſubſtrahendo, vindictam ullo in tempore inferat. Sed & Monachis nihilominus injungatur, ne odium, aut rancorem contra ſe invicem accipiant, aut teneant, nec alicui quem putaverint, contra ſe aliquid denunciaſſe, verbis unquam, vel factis moleſti exiſtant. Nec inquirant quis, vel qui de ſe talia depoſuerint; ſed omnia ex charitate fuiſſe dicta ſibi perſuadentes, omnia in charitate, & humilitate ſuſcipiant, & ſuos defectus agnoſcentes emendent

(a) *Hic agitur de debitis pro quibus nulla penſio ſolvitur: de his autem pro quibus ſolvitur agitur* cap. 19. num. 18.

dent se, & de cætero prudentiores existant.

33. Quæ omnia sicut diximus, postquam in Monachorum Conventu fuerint Visitatores prosecuti, mox eamdem omnino in Conversorum, & Donatorum personis formam servantes, ad universa sigillatim a singulis inquirenda, studio attentiori procedant, & singula prudenter examinantes sine personarum exceptione debitam justitiam faciant.

34. Neminem tamen judicent, aut condemnent, vel inchartent, nisi de sibi impositis, duobus saltem legitimis testibus, convictus fuerit, aut confessus, nec recitent in lectura chartæ frivola quædam, & levia, quæ sibi interdum in scrutinio referuntur, quæ pacem potius turbant, quam nutriunt, nec servent scrutinia ultra tempus tunc futuri Capituli, sed ea comburant.

35. Quos culpabiles, criminosos, aut alias inchartandos invenerint, non statim inchartent & juxta casus exigentiam puniant, ut pœna suos Auctores teneat, & ne culpa unius, aut aliquorum, nota sit, aut infamia multorum.

36. Monachos, aut alias Domorum personas, quæ se de administratione Domorum intromittunt, ultra id quod statuta concedunt dure reprehendant, & corripiant. Circa inordinatos, & irrequietos, & contra Ordinem excedentes pœnas statutorum strictius observari faciant, & quos ordinationes Capituli Generalis, vel præcedentis visitationis invenerint non servasse, aut eas impugnasse, a vino, aut cervisia suspendant donec eas impleverint cum effectu, aut alias prout casus exegerit puniant.

37. Licentias, seu gratias generales, vel semel alicui denegatas per Capitulum Generale, vel per R. Patrem dare non possunt, nisi de hoc habuerint speciale mandatum, & nisi petens talem licentiam, seu gratiam, de sibi facta negatione expressam faciat mentionem.

38. Visitatores fortiter reprehendant Priores, qui de facili Monachis dant materiam evagandi frequentando spatiamenta extra Domos quando ad aliam Domum mittuntur: imponantque eisdem Prioribus pro hujusmodi culpis disciplinas, & prohibeant Monachis, ne prætextu cujusvis consuetudinis in talibus spatiamentis extra clausuras Domorum suarum comedere præsumant: sub pœna, supra Capitulo XV. expressa.

39. Ut periculosis personarum Ordinis nostri vagationibus obviemus, quibus (quod dolentes referimus) animarum maxima dispendia, notabiles infamias, & scandala plurima novimus evenisse, & ut illi, qui personas incompositas, & perversas, ad professionem recipere non verentur, in eo, quo delinquunt puniantur, & ex eorum culpis alii non graventur; statuto perpetuo, & irrefragabili ordinamus, quod occasione cujuscumque criminis, vel delicti, nulla persona de Domo propria emittatur, sed ibidem si fieri potest, pro modo culpæ legitime puniatur. Si quis vero fuerit tam perversus, quod confisus de parentibus, vel amicis, in Domo propria corrigi non valeat debite, vel puniri, aut si in eadem Domo sua capitales habeat inimicos, & Visitatoribus evidenter constiterit de præmissis: tunc, & non aliter, Visitatores Deum præ oculis habentes, talem personam de Domo sua valeant emittere, & in alia Domo suæ visitationis subjecta sub debitis disciplinis collocare. Ita dumtaxat, quod Prior suus propriis expensis, ac cum Visitatorum literis, fidem de præmissis facientibus, ipsum ad Domum per Visitatores ordinatam tuto faciat deduci, soluturus nihilominus illi Domui expensas de Ordine prætaxatas, quamdiu ibidem fuerit hospitatus. Emissus vero talis præter disciplinas a Visitatoribus impositas, colloquiis carebit, quamdiu ibidem fuerit hospitatus: ne forte perversis verbis, aut moribus cæteros inficiat, vel perturbet. Districte vero prædictis Visitatoribus, & Prioribus injungimus, ut præmissa omnia statuta observent. Si qui etiam reperti fuerint tam contentiosi, ut verisimile sit, quod ipsis ibidem existentibus Domus illa pacem non habebit: per Domos ejusdem Provinciæ Visitatorum arbitrio dividantur.

40. Non possunt autem Visitatores absque licentia Capituli Generalis, vel Rev. Patris mittere aliquos extra Provinciam suæ Visitationi subjectam: nec Priores alii, si quandoque mittantur ad Conventus dividendos, nisi eos mitterent in Provinciam, in qua sunt professi: nec mittant aliquem ubi sciunt Hospites tres tunc esse.

41. Non dent pariter licentiam Monachis se transferendi ad alias Domos suæ Provinciæ, nisi in casibus jam expressis, aut in casu urgentis, quæ commode Capitulum expectare non possit, necessitatis: nec gravamen alleganti credant, nisi de eo debito fuerint certificati.

42. Nullus tamen Prior refutare audeat personas sibi per Visitatores missas: sed eas saltem usque ad Capitulum tunc sequens retineat, alias sit per tres menses extra Sedem suam in Conventu, licentias super hoc aliquibus forte concessas revocando.

43. Volumus, ut secundum laudabilem Patrum nostrorum præcedentium usum, & consuetudinem, in qualibet Visitatione, Prior, & cæteri officiales Domus, quæ visitatur, coram ipsis Visitatoribus præsente Conventu Misericordiam, & ab officiis suis absolutionem postulent, & requirant.

44. Neminem tamen Visitatores absolvant ab officio Prioratus, etiam ad instantiam, & importunitatem Monachorum, sine speciali commissione, & licentia Capituli Generalis, vel R. Patris: nisi talem casum invenirent, quod manifeste immineret magnum damnum Domus, vel scandalum Ordinis, si absolutio hujusmodi differretur usque ad Capitulum Generale. Monemus tamen Visitatores, ne facile scandalum, aut periculum magnum judicent imminere.

45. Si enim judicantes imminere periculum, Priorem aliquem absolverint: & postea probatum fuerit, quod nullum grave periculum imminneret, sciant se tanquam temerarios Judices absolvendos: & omnia per eos facta irritanda, & in pristinum statum reducenda. Ex levi siquidem, & frequenti Priorum absolutione Domus Ordinis notabiliter deficiunt, & Monachi contra suos Priores insolescunt. Quando autem tali aliquo casu contingente Priorem absolverint: scribant fideliter Diffinitoribus Capituli Generalis, vel Rev. Patri causas absolutionis, seu depositionis inventas.

46. Neminem etiam absolvant, nisi servata forma juris debita scilicet inquisitione præcedente, & audita parte, & nonnisi in actu Visitationis.

47. Alios

47. Alios autem officiales (a) qui principaliter Domibus non præsunt, sed aliis simpliciter sunt obedientiis deputati, poterunt Visitatores indifferenter absolvere.

48. Porro Priores, vel cæteri officiales, quos Visitatores absolvunt, nullo modo reponantur in suis obedientiis, sine licentia Capituli Generalis, vel Rev. Patris.

49. Nullus pariter Monachorum Carthusiæ per Capitulum, aut Rev. Patrem Visitator, vel Commissarius deputatus, aliquem a Prioratu absolvat, sine speciali commissione, aut sine consultatione dicti Rev. Patris.

50. Universis, & singulis quæ hinc inde audierint Visitatores debita cum deliberatione pensatis, ipsi finem legitimum sua sententia imponentes; sicut ea decreverunt scribant, & considerata diligenter charta Visitationis præcedentis, quidquid in ea invenerint observandum in sua apponant: & præcedens charta deleatur.

51. Porro in charta sua Visitatores, non inserant nimias laudes, nec asperiores reprehensiones, sed puram veritatem simplicibus verbis. Nec quæ ordinaverint Priorum arbitrio committant: nec etiam dispensent in casibus in quibus potest expectari Capitulum, aut consuli R.P.

52. Post hæc in Capitulo Monachorum quæ ad Monachos, quæ vero ad laicos pertinent coram ipsis in loco solito recitent, suisque sigillis parvis muniant: chartamque ipsam omnia continentem tradant custodiendam Priori, vel Vicario. Observantes, ne pœnas quas pro quibusdam excessibus Capitulum censuit infligendas, nisi ratio urgens, & evidens utilitas flagitaverit, attentent ullatenus immutare; ipsius vero chartæ, quæ ad Monachos pertinent, in Capitulo Monachorum, quæ ad laicos in Capitulo ipsorum singulis annis in Festo S. Joannis Euangelistæ, & feria secunda Paschæ legantur.

53. Denique lecta charta, Visitatores, quoniam in multiloquio non deest peccatum, *Confiteor* cum toto Conventu prostrati dicunt: & Visitator absolvit omnes ab omnibus censuris sicut in fine Capituli Generalis dictum est fieri.

54. Chartarum Domorum quas visitant, copias fideliter clausas, & sigillatas quamcitius poterunt super annum, expensis Domorum visitatarum mittant ad Carthusiam per omnia similes illis, quas relinquunt in Domibus visitatis, nec differant usque ad Capitulum si fieri possit, ut congruo tempore possit eas R. Pater videre. Et caveant ne aliqui extranei chartas ipsas videant, vel illarum copias.

55. Visitatores, & eorum Socii, alteri quam Rev. Patri, vel Diffinitoribus Capituli Generalis excessus si quos invenerint in Domibus, quas visitarunt, maxime infamiam tangentes personarum, non revelent, alias sciant se ad restitutionem famæ teneri, & nihilominus in Capitulo Generali graviter puniantur. Caveant etiam ne Conversi, aut Donati, vel famuli eorum, culpas, & modum Visitationis Domorum visitatarum sciant, vel inquirant, aliisve revelent. Nec in itinere, aut alibi coram Famulis, aut aliis de defectibus Domus visitatæ, vel personarum ejus unquam loquantur.

56. Priores, Rectores, & Vicarii Monialium, & Procuratores non obstante quacumque contraria consuetudine durante Visitatione cum Visitatoribus nullo modo comedant, donec recitata charta fuerit, nec eorum colloquiis se immisceant ad vitandam omnem suspicionis notam: nisi tales tunc supervenerint Hospites, quibus Judicio Visitatorum, officialium præsentia commode negari non possit.

57. Visitatores munera, sive munuscula cujuscumque quantitatis, vel pretii nec accipiant, gratis oblata, nec exigant non oblata per se, vel per interpositam quacumque dissimulatione personam: spiritualia quoque Beneficia non exigant. Moderatas tamen expensas, quas veniendo fecerint, vel redeundo facturi sunt, ne sumptibus suis militent, exigere poterunt, & licite recipere a Domibus quas visitant etiamsi non distant a Domibus visitatis ultra duas dietas.

58. Porro quando plures Domus continue visitabuntur expensæ totius itineris Visitationis dividentur, per Domos visitatas, earum scilicet onere sic per dictas Domos per Visitatores partito: ut unaquæque Domus quo ditior, & remotior fuerit, eo amplius conferat in ratione expensarum. Quod si unica Domus visitetur: solvat omnes expensas totius itineris in eundo, & redeundo. Qui vero veniendo ad Capitulum, aliquas Domos visitant, accipiant a Domibus visitatis expensas illas dumtaxat, quas occasione Visitationis dixerint se fecisse. Visitatores etiam Domum Carthusiæ, & vicinas ei Domos, veniendo, ad Capitulum, vel redeundo semper visitent, ut discursus, & expensæ minuantur, nisi aliqua emergens, & evidens utilitas, aut necessitas aliter requireret faciendum.

ORDINATIO ANNI 1679.

Visitatio Domus Carthusiæ fiet per deputandos singulis vicibus a Capitulo Generali juxta usum antiquum, & in ista Visitatione talis forma servabitur. Visitatoribus Capitulum ingressis Vicarius Carthusiæ dicet Benedicite, *& cum ventum fuerit ad præcipiendum præcipiet, addendo ex commissione Rev. P. Scrutinio autem juxta morem solitum perfecto, Visitatores ad Cellam R. Patris pergent, ut illi contenta in Scrutinio referant, illumque ut moris est in illis Domibus audiant, & postea procedunt ad recitationem Scrutinii, cui aderunt omnes, excepto R. Patre, ea vero quæ R. Patrem expectabunt referent ad Diffinitorem præsentis Capituli, cujus erit monere R. Patrem his, quæ sibi convenientia videbuntur. In Ordinationibus autem, si quæ apponenda sint in charta Visitationis Carthusiæ, consensus R. Patris erit expetendus, & exprimendus.*

59. Cæterum vestimenta, equitaturas, Sellas, frœna, calcaria, non debent Visitatores de sumptibus Visitationis habere (b) nisi contigerit, casu, aliquid ex his amissum esse, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii quanti res erat amissa, eodem pretio a dictis domibus exacto damnum passus se poterit servare indemnem.

60. Visitatores in omnibus ostendant se, non quæ sua, sed quæ Christi sunt quærere, ut illa sola mercede contenti, quam fidelibus Servis

(a) *Vide* num. 6. cap. 3. *circa Institutionem, & illum cum præsenti concorda.*

(b) *Intolerabilis ergo abusus esset, si sub quolibet prætextu, vestes acceptarent; Visitatores, vel Commissarii, sive etiam pretium elocationis equorum suorum, aut servorum acciperent, ac si conductitii essent, venirentque per Capitulum generale puniendi, tam dantes, quam accipientes.*

vis Dominus repromisit regularem observantiam factis potius ostendant, quam verbis doceant. In hospitiis tam ipsi Visitatores, & comitiva eorum, quam Priores, & cæteræ personæ Ordinis sint sobrii, compositi, & in suis dictis, & factis disciplinati, nec suos famulos permittant insolescere: ut de ea, quæ in eis est religione, etiam his, qui foris sunt, bonum exemplum præbeant.

61. In Domibus, quas visitant summopere provideant, ut in eis pacem salva correctione, & regulari disciplina relinquant: & ut quæstiones nullatenus Capitulo, quas suo poterunt judicio terminare, reservent, sed audiant eas, & decidant, quibus singuli Priores, & Subditi obedire teneantur.

62. Ad hæc sciendum, Visitatores in itinere donec ad Domos suas reversi fuerint, exercendam per se, quam aliis delegare non valent habere plenariam in corrigendis excessibus potestatem, qua tamen occasione nullum a Prioratu absolvant, nisi in casibus sicut prædictum est.

63. Insuper quod semel a Visitatoribus est prohibitum, vel injunctum, & ordinatum, intelligitur semper prohibitum, injunctum, & ordinatum, nisi per Capitulum Generale, aut R. Patrem, vel aliam visitationem fuerit revocatum. Quæcumque autem de præcedenti charta Visitationis per sequentis Visitationis chartam non confirmantur, revocata censentur.

64. Porro hortamur Visitatores, ut quantum fieri poterit, & nisi eos coegerit necessitas, aut talis casus emerserit, qui per præsentia Statuta decidi non possit, & qui necessario novam ordinationem exigat ab ordinationum multiplicatione onerosa abstineant. Quod si animadverterint aliquid ex his, quæ in Statutis habentur non observari, de hoc non faciant ordinationem, sed præcipiant illud observari, sic dicendo: talis Paragraphus talis Capituli exacte, & diligenter observetur. Quæ autem per duas continuas Visitationes fuerint ordinata, & confirmata, ea per Vicarium Domus visitatæ in libro ad hoc præparato describantur, & legantur in Conventu, quoties charta per quam confirmata fuerunt legetur.

65. Universaliter Visitatores habeant eamdem auctoritatem extra actum Visitationis, quam habent in actu Visitationis, excepto, quod non possunt procedere ad aliquam pœnam, vel vel pœnitentiam in Priorem, & quod personaliter non possunt accedere ad Domos suæ Visitationis subjectas pro provisionibus faciendis ultra ordinariam Visitationem, nisi vocentur per Priorem, & Conventuales, aut partem eorumdem Conventualium pro necessitate aliqua super annum emergente, quæ Visitationem expectare absque incommodo non potest, aut pro dividendo Conventu quando occasione bellorum, vel ignis, vel tempestatis, vel alia hujusmodi est dividendus, aut ipsi Visitatores judicent justis, & urgentibus causis debere accedere; nec nisi personaliter accedant posse recte, & plene providere. Tunc enim poterunt accedere, & absque alia speciali commissione providere occurrenti negotio, & si expedire judicaverint, ipsam etiam Domum in forma Ordinis visitare: & de factis per eos plene R. P. quam primum commode potuerint informare.

66. Officiales, etiam inferiores Priore, non possunt instituere, vel destituere extra actum Visitationis (a) nisi aut ad hoc judicantur per Priorem, vel eis legitime constet de crimine alicujus Officialis: aut nisi querelæ Conventualium, quas ipsi justas esse judicaverint, venerint ad eos contra aliquem Officialium, & Prior pluries monitus per dictos Visitatores neglexerit providere; aut non reddiderit justam de eo rationem.

67. Visitatores etiam ordinarii non poterunt extra actum Visitationis revocare, moderari, suspendere, vel impedire Ordinationes factas per extraordinarios Visitatores, sed si judicant eas, aut aliquam earum esse ex certis causis incommodam: ipsi, vel conquerentes de hujusmodi ordinationibus, allegent causas suas Rev. Patri, qui scribet ad extraordinarios causas allegatas contra eorum ordinationes, & postquam responsum eorum acceperit, faciet quidquid expedire judicaverit.

68. Visitatores etiam poterunt, & debebunt, extra actum Visitationis dare operam, ut ordinationes per se, sive per Capitulum factæ executioni mandentur: eas autem quas ipsi fecerint, emergente nova causa necessaria, dumtaxat, & & non aliter, poterunt extra actum Visitationis moderari, aut suspendere, vel etiam immutare, ita tamen quod teneantur omnino fideliter significare quamprimum commode poterunt R. Patri, quæcumque de dictis ordinationibus aliquo modo immutaverint.

69. Visitatores singularum Provinciarum habent auctoritatem Capituli Generalis in omnibus casibus in quibus dictum Capitulum expectare non possunt, aut interim R. Patrem consulere (b) excepto, quod nullus eorum in facto propriæ personæ, aut Domus suæ, possit auctorizare, nec dare licentias exeundi, personis in Domo sua habitantibus, ad alias Domos Ordinis; sed suus Convisitator hoc facere potest. Potest tamen Visitator principalis urgente causa rationabili, professis Domus sui Prioratus alibi hospitantibus, dare licentiam redeundi ad Domum suam, aut eundi ad aliam Domum.

70. Mortuo Visitatore Provinciæ alicujus, vel amoto, auctoritas a Capitulo Generali Visitatoribus tradita, transit, & remanet apud Convisitatorem: & non transit ad defuncti, vel amoti successorem. Qui quidem Convisitator hoc casu, sicut & Visitator quilibet, potest sibi assumere Priorem, vel Monachum, quem voluerit, de sua tamen Provincia, pro actu Visitationis exercendo: donec aliter super hoc per sequens Capitulum, aut Rev. Patrem provisum fuerit.

71. Similiter Visitatore principali existente extra Provinciam, aut taliter infirmante, quod non possit, vel personaliter accedere, vel aliter bene providere, Convisitator in omnibus, quæ commode, & citra periculum, vel detrimentum differri non poterunt, habet Visitatoris auctoritatem: Si tamen possit habere aliquo modo consilium ipsius, nihil agat sine ipsius consilio.

72. Cum aliquæ Domus Ordinis nostri inter se

(a) *Vide num. 6. cap. 3.*

(b) *Ibi habes quid mortuo Rev. Patre fieri debeat, donec alter ei succedat.*

ſe habent diſcordiam, quæ injuriam patitur, ſignificabit Viſitatoribus Provinciæ illius, qui audita utraque parte, plana, & ſine magna juris ſolemnitate, diſcordiam terminabunt. Si vero Domus alterius Viſitatorum, cum aliqua Domo Ordinis, habeat diſcordiam; Domus, quæ injuriam patitur, ſignificabit R. Patri Carthuſiæ, qui deſtinabit eis duos Priores, qui ſimiliter diſcordiam ſuo judicio terminabunt. Quod ſi aliquis Prior diſcordantium fuerit contumax in obſervando, quod fuerit definitum, careat Miſſa, niſi forte pro ſepeliendo mortuo, vel pro Novitio profeſſionem facturo, & hoc uſque ad futurum Capitulum. Monachi vero, & Converſi contradictores, teneant Cellam pro Carcere, & ordinem in Victualibus.

De Reprehenſione.

Caput Vigesimumquartum.

Exhortatio.

1. Cum Dominus præceperit non transferendos terminos, quos ſtatuerunt Patres noſtri, timendum nobis eſt ne terminos regulariter vivendi a Patribus noſtris nobis traditos notabiliter transferendo, hujus præcepti tranſgreſſores a Domino judicemur.

2. Si quis autem terminos noſtræ Religionis translatos licet ex prudenti moderatione, dubitet, Domni Guigonis Prioris Carthuſiæ conſuetudines, ſeu Statuta legat: & tunc ſcire poterit, quod noſtra quæ nunc eſt converſatio a Patrum noſtrorum converſatione in abſtinentiis, & quibuſdam aliis diſſentiat. Unde timendum eſt, & ſolicite præcavendum: ne ad ſtatum laxiorem, quam nunc eſt in proceſſu temporis inclinetur.

3. Sed ſicut in Esdra legitur, quod in transgreſſione prima, fuit manus Principum: ſic hodie noſtræ tranſgreſſionis cauſa eſſe poſſet, remiſſio, vel negligentia quorumdam Priorum. (*) Negligentia quia videntes delinquere Subditos non corriperent: vel eis debitam diſciplinam non imponerent. Remiſſio, quia ſibi a Subditis in ſubventionibus corporis nimis propitiis: dum miſericordes videri vellent, & remiſſi fierent. Audiant ſi qui hujuſmodi ſunt: quoniam propter peccata populi in Numeris juſſi ſunt a Domino Principes ſuſpendi. Et in Ezechiele: Sanguinem Subditorum de manu Paſtorum Dominus ſe requirere comminatur.

(*) *Ordinatio anni* 1621. Cum magno animi dolore intelleximus in quibuſdam Ordinis Domibus per negligentiâ Superiorum diſciplinam regularem tepeſcere, nec non Statuta, Ordinationes, & quaſdam Apoſtol. Conſtitutiones negligi, ideo huic malo ne longius ſerpat, mederi cupientes hortamur in Viſcerib. Chriſti omnes Superiores, ut majorem poſthac zelum oſtendant ad tuendam in ſuis Domibus Statutorum, divinique cultus obſervantiam, mandantes Patribus Viſitatoribus, ut quos deinceps, poſt duas Monitiones ſpecialiter eis in ſcriptis factas, circa præmiſſa notabiliter deliquiſſe legitime deprehenderint omnimodo eos ab officiis abſolvant.

4. Quid autem cenſendum eſſet de his, quibus labor videretur eſſe cum fratribus, delectabile vagari exterius, terram circumirent, aliena negocia tractarent, & tractanda ſuſciperent: & ſic Gregem ſibi creditum non cuſtodirent? Cuſtodiat eum, qui cuſtodit Iſrael. Iſtis clamat Zacharias Propheta. O Paſtor, & Idolum derelinquens Gregem! Qui enim Gregem derelinquit Paſtor eſt ſolo nomine, Idolum in utilitate. Si qui ejuſmodi ſint, ipſi viderint, quam rationem de Grege ſibi credito, Domino reddere poterunt.

5. Quanta autem deberet intervenire neceſſitas antequam exeundum eſſet foras, & per ſæculum evagandum, obtenta etiam diſpenſatione ſuper licentia exeundi, volentibus attendere ſatis apparet ex hoc ſolum, quod Prior Carthuſiæ nunquam terminos Eremi ſuæ egreditur (*a*) Unde cum unus, & idem ordo uniformiter, & indiſſimiliter videatur obſervari debere a profeſſoribus ſuis, nos alii qui Carthuſienſe propoſitum ſuſcepimus, a quo, & Carthuſienſes nuncupamur: quare tam de facili exeamus, niſi juſta inſtet neceſſitas, & ſuper hoc diſpenſationes procuremus?

6. Utinam attenderemus omnes, & adhuc maxime odibile veris Eremitis vagandi per Mundum officium, proprium ipſorum evagantium periculum, ſuorum ſubjectorum jacturam, & præjudicium: quibus Priores inter cætera, quæ eis debent quietis, & ſtabilitatis, & aliorum noſtræ Religionis exercitiorum, præbere debent ſe ipſos in exemplum. Ultimo intuentium ſcandalum a quibus Sanctuarii lapides non quilibet, ſed etiam angulares, aliorum ſcilicet capita, id eſt Priores in capite platearum diſperſi opprobrio habentur, & contemptui: qui ſi in intimis, in abſcondito faciei Domini ſtarent, digni multa reverentia haberentur. Unde quantum propter hoc maxime vileſceret Ordo noſter etiam apud Sæculares, in promptu eſt videre. Utinam ergo id attendant, qui tanquam pro nihilo habere, & quaſi ludum exiſtimare volentes Ordinem noſtrum, in hoc, & in aliis parvi penderent propoſitum quod ſuſceperunt.

7. De veſtibus etiam, & de equitaturis accuratis, & pretioſis commune Capitulum, cui ſicut promiſimus obedire tenemur, frequenter admonitiones fecit, & multa inſtituit: Unde nulla poſſet admitti excuſatio, ſi reperirentur quidem apud nos, qui nitentes in vetitum ſpreto Capitulo, & per conſequens ſpreto Deo, cujus erga nos ipſum Capitulum agit vices: Spretaque propoſiti noſtri cenſura, quæ quanto propoſitum aſperius ſubivimus: tanto ad attritionem, & humilitatem veſtium, & univerſorum, quæ ad uſum noſtrum pertinent utilitatem, abjectionem, & paupertatem ſuper omnes alios Monachos nos adſtringit, aut qui obliti ſanctæ ruſticitatis, & arrepti propoſiti: in his, & aliis multis lacticiniis, contra ſobrietatem, & parcitatem Ordinis noſtri complacerent ſibi in confuſionem ſui ipſorum, & Ordinis Carthuſienſis ignominiam, & opprobrium: imo hi pro maxima parte judicarentur non tantum enervaſſe Eremiticum rigorem, ſed etiam propter ſuperfluitatem, & multas adinventiones talium noſtrarum Eremorum loca ſibi non ſufficerent ad expenſas: unde forſitan quidem ad ea, quæ non expediunt, nec conveniunt, imo quæ nec nobis licent, mitterent manum, hoc eſt ad evagationes crebras per mundum (*b*) propter quæſtus, & occaſiones multas calvas, ad dilationes terminorum, & plerumque ad redditus extra quibuslibet diſpenſationibus capeſſendos.

8. Et quoniam talia multa aliquoties attentata ſunt contra vota noſtra, & adhuc attentari poſſent; generale Capitulum, quod ob tenorem & ſtabilitatem, & correctionem antiqui Carthuſienſis propoſiti, & eorum, quæ primi Patres noſtri

(a) *Extat antiqua declaratio, ubi uſus obſervati, & obſervandi circa terminos iſtos exprimitur, quæ eſt de anno* 1358. *ibi etiam videtur qualis ſemper fuerit uſus Rev. Patrum circa nova poſſeſſiones limitibus Carthuſiæ contiguas; quæ per tractum temporum ipſi obvenerunt, quibus inſpectio R. Patris ſemper utilis fuit, & erit: extat etiam Ordinatio* 1678. *qua uſus iſte explicatur.*

(b) *Vide Ordinationem anni* 1678. *in fine hujus Capituli* Inſequentes ſpeciale mandatum &c.

nostri scripto, vel consuetudine religiose servabant, institutum est: & quod habet curam animarum nostrarum, firmiter injungit universis, & singulis tam Prælatis, quam Subditis, ut cum noverint inordinatos excessus, vicissim se se charitative fortiterque, discrete tamen, & in spiritu lenitatis reprehendant: & hoc maxime faciant antiquiores, licet omnes teneantur ad correctionem fraternam: nisi forte verisimiliter crederent non proficere, vel pejus aliquid evenire. Quod si emendatio non sequatur, denuntietur primo Visitatoribus, & si ipsi non providerint, tunc demum R.P. Carthusiæ, vel Capitulo Generali, alioquin communicarent peccatis alienis.

De modo reprehendendi, & de quibusdam apud nos vitandis, & fugiendis.

9. In Conventu non reprehendatur Prior a Subditis suis, nisi coram Visitatoribus: nec Procurator a Laicis, nisi coram Priore suo. Si Clericus, aut Laicus aliter Priorem reprehenderit in Conventu, Clericus careat Colloquio Claustri, & Laicus sit extra Conventum donec Prior eorum emendationem cognoscat.

10. Si Laicus nisi, coram Priore, Procuratorem reprehenderit in Conventu, sit extra Conventum: sed post duos dies reddatur ei Conventus si promiserit emendationem, ad Prioris arbitrium.

11. Procuratorem vero quilibet ex Monachis reprehendere potest.

12. Quod si quacumque occasione prædictæ reprehensiones, vel denunciationes omissæ fuerint; tam omittentes, quam excedentes sciant, se de suo contemptu, & negligentia rationem districto Judici reddituros.

13. Verumtamen super præmissis, & multis aliis, quæ numerare non sufficimus, quæ contra propositum, & Institutum nostrum possent attentari: unusquisque studeat, & laboret consilium, & remedium apponere, prout poterit, & Dominus dabit.

14. Nullus Prior, Monachus, vel Conversus nostri Ordinis in itinere constitutus, Mantellum Sæcularem, seu Cappam a Caputio separatam portare præsumat, nisi propter imminentia pericula vitanda: alioquin per Capitulum Generale, vel Visitatores juxta casus, & Personæ exigentiam puniatur.

15. Ad conservandam Ordinis honestatem, inhibemus omnibus, & singulis Subditis nostris, ne scienter, & malitiose secreta Ordinis, sive status, & defectus personarum, & Domorum ejusdem, ex quibus mala opinio, vel sinistra suspicio, seu diffamatio apud audientes oriri posset, alicui personæ Ecclesiasticæ, vel Sæculari, quæ de nostro Ordine non sit, aut alicui etiam Novitio; verbo, scripto, nuntiis, nutu, vel signis, aut alio quovis modo revelare præsumat. Qui contrafecerint a tanto reatu absolvi non possunt, Subditi videlicet, nisi per proprium Priorem, nec Prior nisi per Vicarium cum injunctione salutaris pœnitentiæ. Quam quidem prohibitionem & pœnam ad Priorissas, & Moniales nostri Ordinis, & Vicarios earum extendi volumus. Et nihilominus si tales de revelatione hujusmodi convicti fuerint, præter duas abstinentias in pane, & aqua juxta casus exigentiam puniantur, & quantum fieri poterit ad restitutionem famæ cogantur. Et eadem causa, cum Prior contra Subditos, vel e contra Subditi contra Priorem de statu Domorum, & personarum Ordinis aliqua scribere volunt, & scribunt, ex quibus aliqua suspicio, & sinistra opinio contra Ordinem, Domos, & personas prædictas oriri posset, nulli super hoc scribant, nisi Capitulo Generali, vel R.P., aut alteri, ex Visitatoribus Provinciæ, qui possunt super hoc providere.

16. Nulla persona Ordinis nostri, præter Priores, & Procuratores, Monialium Vicarios, & Priorissas, sigillum, vel signum habeat ad sigillandum, aut literas, seu quælibet munuscula dirigat, vel recipiat, nisi prius licentiam habuerit a Præsidente. Prior autem omnes literas aperiat, & legat, tam eas, quam sui Monachi, vel Conversi mittunt, quam eas, quas recipiunt; exceptis literis quas scribunt Capitulo Generali, vel R.P., vel Visitatoribus Provinciæ, & quas ab eisdem recipiunt.

17. Nulla Domus Ordinis pro Missis, Anniversariis, Tricenariis, aut aliis Divinis Officiis, & Ordinis beneficiis ad tempus, vel in perpetuum celebrandis, pecunias, aut aliquid aliud temporale, interveniente pacto recipere præsumat, aut pro eis se, & Domum suam aliqualiter obligare absque licentia R.Patris.

18. Nulla etiam persona Ordinis per se, aut quamvis aliam interpositam personam pro Missis, & aliis prædictis Officiis, & beneficiis, pecunias, etiam gratis oblatas, vel aliquid aliud ad suos usus convertendum, sub pœna disciplinæ generalis, recipiat; Sed si quid pia fidelium devotione offeratur; illud cum gratiarum actione, cessante omni pacto, recipiatur, & ad usum, & commodum non illius, cui offertur: sed totius Communitatis convertatur ad Prioris arbitrium. Quod si Prior in hoc excesserit, Visitatorum arbitrio puniatur.

19. Ludos manuales, & Instrumenta musica, librosque universos discantus, seu cantus figurati interdicimus universis: & si quæ hujusmodi umquam inveniantur in aliquibus Domibus, Priores omnino ea auferant.

20. Omnes personæ Ordinis vitent, & fugiant Parentum visitationes, conversationes, & carnales affectiones: alioquin pro modo culpæ puniantur.

21. Et quoniam sunt interdum quidam, qui nulla re magis videntur delectari, quam colloquiis, & conversatione Sæcularium, & aliorum qui de Ordine nostro non sunt, aut etiam Conversorum, & Famulorum, seu Mercenariorum Domus; ordinamus, ut si tales bis, vel ter in privato, & semel, aut bis publice a Priore in Capitulo moniti, ut se emendent, se plene non emendaverint; si officiales sunt, absolvantur ab officiis, alii vero colloquio Conventuali, minutionibus, & spatiamentis priventur: & si nec sic quidem se emendaverint, quoties in hoc deliquerint, toties priventur vino, aut pitantia, aut etiam gravius arbitrio Prioris puniantur. Nec in hoc Priores sint remissi, vel pusillanimes, quoniam tales sibi, & aliis graviter nocent, & totam Domum perturbant, & scandalizant.

22. Monachi causa devotionis, pietatis, recreationis, visitationis Parentum, aut quavis alia causa, terminos suos nullatenus exeant.

23. Qui inter se pacem, & concordiam per con-

contentiones, & rixas violare præsumpserint, & sæpius admoniti cessare noluerint: per Domos Ordinis Visitatorum judicio dividantur. Quod si unus solus nimis fuerit seditiosus, Judicio Prioris, aut Visitatorum ibidem puniatur. Qui enim inter se concordiam non habent: Deum pacatum habere non poterunt. Et juxta dictum Beati Cypriani, tales etiamsi occisi in confessione nominis Christi fuerint, macula eorum nec sanguine abluitur.

24. Qui Fratrem suum, vel etiam Conversum, aut Sæcularem mentiri dixerit, aut ei malum aliquod imprecatus fuerit, vel etiam contumeliam irrogaverit, juxta modum culpæ modum sustineat disciplinæ.

ORDINATIO ANNI 1678.

Insequentes speciale mandatum SSmi D.N. Innocentii PP.X. Rev. P. Carthusiæ sub data Romæ 20.Decembris anni 1652. directum prohibemus, omnino ne Officiales Domorum Ordinis fixum in quibuscumque grangiis, aut obedientiis extra Monasterium, habeant domicilium, sed tantum illuc accedant, ibique remaneant quantum negotia ibidem ab ipsis personaliter gerenda, aut dirigenda requirunt, & non amplius. Commendantes Visitatoribus Provinciarum, ut super hac re solicite invigilent, nec ullæ unquam admittantur excusationes, nisi urgens aliqua necessitas ad tempus id exigat, de qua etiam necessitate informationem capiant, & redigant in scriptis, quasi rationem in sequenti Capitulo Generali de hoc reddituri. Hac vero necessitate transacta, aut negotiis expeditis, Officiales ad observantias Regulares in Monasterium redeant, sciantque tam Priores Domorum, quam Visitatores Provinciarum, quod nisi in his omnimodam adhibeant diligentiam, damna inde Ordini, & animabus sibi creditis a Deo obvenientia in caput illorum, tum in Dei Judicio, tum in Capituli nostri Generalis censura, retorquebuntur, hancque Ordinationem in omnibus locis servari mandamus. Similiter ne abusus ex Officialium ad externa multiplicatione oriantur, prohibemus, ne ulla fiat nova Officialium creatio absque speciali licentia Capituli Generalis, aut Rev.Patris. Si vero nunc reperiantur superflui; mandamus Visitatoribus, ut curent ad pristinum, & necessarium numerum, quam citius commode poterit, restitui, illorum etiam quoad hoc onerantes conscientiam, quasi de hac re rationem districte Judici reddituri atque etiam Capitulo Generali.

De Criminosis, & Fugitivis.

Caput Vigesimumquintum.

1. Criminosi confessi coram testibus, vel convicti de inconvenientia, de manu violenta, de furto, proprietate, rebellione, inobedientia, infamatione criminis quod quis objicit, nec probare potest, de Magisterio conspirationis, necnon de frequenti seminatione discordiæ, & qui minantur ignem, vel mortem, & qui Domum, vel personam Ordinis coram quocumque Judice Ecclesiastico, non tamen Sancta Sede, vel Sæculari in jus traxerint, vel trahi fecerint: pro modo criminis carceri perpetuo, vel ad tempus, intrudantur. Et propterea singulæ Domus Ordinis carcerem habeant competentem, non tamen inhumanum, & periculosum vitæ, in quo ad augendam poenitentiam prædicti recludantur, & ad hoc agendum obedire Superioribus Subditi teneantur; ipsi autem Carceri, quantum fieri poterit, Sacellum contiguum habeatur, ubi Missa celebrata festivis diebus possit ab incarcerato audiri.

2. Propter levem tamen percussionem in Laicum nullus incarceretur, sed juxta modum culpæ a Priore puniatur. Quæ autem sit levis percussio a Priore diffiniatur. Cæterum si Prior dubitaverit quæ sit gravis, vel levis percussio, examinatum modum ejus in Conventu Monachorum mittat Visitatori; qui discernens utrum gravis, seu levis sit percussio, quidquid mandaverit teneatur. Et admonemus Priores ne percussionem judicent esse levem, nisi evidenter apparuerit esse levis.

3. Si qui in re aliqua ultra duodecim solidos non valente, furtum commiserint simul, vel per partes, non incarcerentur, sed abitrio Prioris puniantur. Si qui vero in re aliqua 25. solidos valente, nec tamen excedente, furtum commiserint, incarcerentur ad tempus pro arbitrio Prioris, hoc ipsum de Proprietariis fiat. Si qui vero fures, & proprietarii, ultra valorem 25. solidorum furtum, aut proprietatem commiserint, postquam id constiterit, perpetuo carceri intrudantur; donec per Capitulum Generale inde educi mereantur.

4. Similis poena falsariis, & convictis de incontinentia, incendiariis, & homicidis statuitur. Si quos autem de incontinentia convictos, contingat de carcere educi, nullo modo in Domibus, in quibus fuerint convicti remaneant, si commode alibi locari possint. Porro quicumque de quacumque indicibili incontinetia convicti fuerint, vel publice confessi perpetuo carceri mancipentur, sine ulla spe liberationis.

5. Quæcumque persona Ordinis falsificaverit sigillum, aut literas Capituli Generalis, aut R.Patris, poena falsarii, & criminosorum puniatur, & sit perpetuo inhabilis ad quascumque obedientias sine spe alicujus restitutionis.

6. Nullus scienter, vel opinanter per se, vel per alium præsumat literas recipere, portare, vel mittere, aut nuntiationis verbo tenus facere, quæ directe, vel indirecte esse possent contra bonum pacis, & Principes, vel quoscumque alios Magnates, aut Prælatos ad indignationem provocare. Si Prior, vel Vicarius Monialium contrafecerit, ab officiis absolvantur: Si Subditus, poenam criminosorum sustineat donec per Capitulum Generale relaxetur.

7. Nulla persona Ordinis infantem de Sacro Fonte levare præsumat, aut eum nisi in casu inevitabilis necessitatis, baptizare. Quod si Prior, aut quivis alius Officialis contrarium fecerit, absolutionis a suis obedientiis, cæteri disciplinæ generalis; Donati vero expulsionis poenam sustineant.

8. Artem Alchimiæ, seu quintæ essentiæ nulla persona Ordinis per se, vel per alium in Domibus Ordinis, aut alibi exercere præsumat, aut exercentibus consilium, vel auxilium præstare, aut ubi illam exercent interesse, seu instrumenta artis penes se habere, & custodire: sub poena quoad Priores, & cæteros Officiales absolutionis a suis obedientiis, & perpetuæ inhabilitatis ad eas, quoad Monachos disciplinæ generalis, quoad Donatos expulsionis Ordinis.

9. Unicuique liceat quandocumque reclamare, appellare, & scribere ad Sanctam Sedem,

juxta Decretum Sacræ Congregationis particularis Emorum DD. Cardinalium ad examinandam præsentem collectionem Statutorum deputatæ, emanatum sub die 19. Martii 1685. prædictaque facultas pro repetita habeatur in quacumque parte præsentium Statutorum, in qua fit mentio de recursu ad Sanctam Sedem. Nemo tamen possit sine licentia R.P., aut Capituli Generalis, aut Sedis Apostolicæ, Curiam adire; quod si quis contrafacere præsumpserit incarceretur, & pro modo culpæ puniatur. (*)

(*) *Ordinatio anni 1613.* Ordinamus, ut quicumque ad Carthusiā Romanam, sine licentia inordinate accesserint non recipiantur, nisi ad carceres ad formā Statutorum, nec inde educantur inconsulto R.P., & ut ejusdem Carthusiæ Romanæ indemnitati prospiciatur, præcipimus, ut expensæ, & alimenta, & viatica a domo Professionis fugitivorum refundatur eidem Carthusiæ Romanæ, & præsentis decreti executionem Visitatoribus Provinciarum committimus

10. Quicumque Statutis Capituli Rebellis, vel cum munere reprehensor extiterit; & qui Priori aliquid jubenti fuerit inobediens, aut perverse obediens, & si hoc ipsum conversus fecerit Procuratori, & commonitus emendare noluerit, ordinem in victualibus teneat, (*a*) & Cellam habeat pro carcere. Et si post admonitionem tertiam per intervalla dierum factam obstinatus permanserit, pro modo delicti carceri mancipetur, & puniatur.

11. Si quis Prior sufficienter monstrare poterit, quod ex Subditis suis duo, pluresve inter se, vel cum Sæcularibus conspiraverint, id est ex invidia, odio, vel malitia ad invicem concordaverint ad fabricandum aliquod malum contra aliquem, seu ad persequendum eum malitiose, tales in eadem Domo puniantur a Visitatoribus: vel si Prior viderit expedire, causam scribat R.Patri, qui cum sui Conventus consilio rescribet ei disciplinam.

12. Si quis unquam reperiretur inter nos qui impie jurando in verba de Deo, seu Sacramentis, vel Sanctis ejus turpia, sive contumeliosa prorumperet, impietate verborum diligenter pensata tamquam execrabilis, & blasphemus, prout casus exegerit pœnæ subjaceat graviori. Si quis vero quæ dicit jurando simpliciter per Deum, per fidem suam, per Christum, sic Deus me adjuvet aut simili modo audiente uno, vel pluribus affirmaverit, graviter puniatur, & si hoc pro consuetudine fecerit, adhuc gravius puniatur. Idem censemus de eo, qui verba, & Sententias Sanctæ Scripturæ converterit, vel torserit ad vana, & scurrilia verba.

13. Prior per contumaciam, & rebellionem recedens ab obedientia, & professione Ordinis, ipso facto est depositus, & criminosorum pœna dignus.

14. Si crimen, pro quo carceris irroganda est pœna, probatione indigeat, nec per nostros probari queat, sæculares idonei ricipi possunt in testimonium. Quod si probari omnino nequeat, nemini dicatur, nisi Visitatoribus, Priori, & illi qui suspectus habetur; sub forma tamen fraternæ correctionis, & non accusationis, si Prior hoc approbaverit. Cæterum Prior, & Visitatores districte prohibeant, ne illud cuiquam alteri manifestetnr. Si quis contrafecerit, acsi in probatione defecisset, judicetur.

15. Criminosi per solum Capitulum Generale, aut R.P., possunt e carcere educi.

16. Criminosi confessi coram testibus, vel convicti etiam postquam e Carcere sunt educti, & omni disciplina absoluti, loco, & activa, ac passiva voce careant: nisi eis expresse fuerit restituta per Capitulum Generale, aut R.Patrem.

17. Criminosi postquam educti sunt de Carcere, quadraginta diebus comedant ad terram super asserem nudum mane, & vesperi, computatis diebus quibus communicaverunt in Conventu, vel Episcopus, aut aliqua insignis persona comederit in Refectorio, in quibus ad terram non comedant, & per annum integrum, generalem teneant Ordinis disciplinam. Verumtamen Priores poterunt pro qualitate criminis, & personæ duas has pœnas moderari, non tamen omnino relaxare, & in hoc non sint nimis faciles.

18. Disciplina autem generalis Ordinis (de qua in Statutis sæpius fit mentio) talis est. Quicumque hanc incurrunt, quamdiu in ea sunt constituti, semper sunt Novitii, & carent Colloquio in Conventu: Singulis diebus Capituli disciplinas recipiunt, exceptis diebus quibus communicaverunt, vel communicare debent. Tales etiam non habent vocem in Capitulo, vel alibi in Conventu, nec contra aliquem, nec obedientiam, scilicet Prioratum, Vicariatum, Procurationem, Sacristiam, donec per Capitulum generale, aut Rev.Patrem a tali disciplina liberentur.

19. Ordinem vero tenere, est feria secunda, & quarta pane, & Coquina esse contentum: Feria tertia, & Sabbato pane, vino, & coquina; Feria autem quinta, & diebus Capituli, & festis duodecim lectionum more Conventus, abstinentia Ordinis, nisi manifesta necessitas interdicat, etiam observata.

20. Criminosi a primo die incarcerationis eorum, & deinceps per sex menses habeant dimidiam portionem panis Conventualis, & utantur vino familiæ, aut cervisia: De pane vero familiæ quantum necesse fuerit detur eis. Porro in festis Capituli, eis victualia sicut, & Conventui ministrentur. Ferialibus autem diebus, aliquid Judicio Prioris eis, ex gratia ministrari poterit. Verumtamen si quis in carcere positus nolit crimen suum fateri, & emendare, pane, & aqua dumtaxat substentetur, donec resipiscat. (*b*)

21. Si quis in aliqua Provincia Ordinis crimen commiserit, & de eo convictus fuerit, Visitatores mittant, aut portent ad Capitulum nomen ejus.

22. Insani, & Dementes non statim conjiciantur in carcerem, vel vincula, nisi verisimiliter timeatur de inferendo gravi scandalo, vel damno sibi, aut aliis, sed mitius tractentur juxta qualitatem insaniæ.

De Fugitivis.

23. Monachus, qui sine licentia Rev.Patris, vel Capituli Generalis Domus suæ terminos exierit, nisi ad suscipiendos Ordines, ad quod tantum extra limites a Priore suo mitti potest, (*c*) ipso facto pro fugitivo habeatur.

24. Monachi, qui per Priores suos simulate instituuntur Procuratores, ut hoc medio ad Medicos, vel ad visitandum Parentes, vel amicos, aut alias pro eorum recreatione, & voluntate a Domibus exeant, & inde postquam sunt reversi absolvuntur, a Visitatoribus tamquam fugitivi judicentur, & prout casus exigent puniantur.

25. Prio-

(a) *Vide infra sensum hujus loci* num. 19.

(b) *Circa criminosos, & incorrigibiles etiamsi non sint fugitivi aut Apostatæ consulendum est Decretum S.Congr. Concilii, SS.D.N.Urb. PP. VIII. jussu editum die 21. Sept. anni 1624. & ibi reperietur quid fieri possit ne ovis pestifera alias inficiat.*

(c) *Vide* cap. 10. *tertiæ Compilationis antiquæ* fol. 2. *Recto.*

25. Priores, & Vicarii Monialium suos fugitivos, & Apostatas ad se redeuntes recipiant; redire vero nolentes cum omni diligentia requirant. Omnibus etiam, & singulis Prioribus, Rectoribus, & Procuratoribus nostri Ordinis in sanctæ Obedientiæ merito injungimus, quatenus si quos ex Ordine nostro Monachos, aut Conversos fugitivos, & Apostatas sciverint, & invenire potuerint, illos, si sponte ad obedientiam redire noluerint, etiam invitos capiant, & firmis intrudant carceribus, nec relaxent, donec a tunc sequenti Capitulo, vel interim a Rev. Patre in mandatis habuerint, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio utriusque brachii, Ecclesiastici, & sæcularis. Et in hoc fiat diligentia possibilis pro Dei, & Ordinis reverentia, & Animarum salute, nec parcatur laboribus, & expensis de quibus fiet, & fieri mandabitur in tunc sequenti Capitulo plena, & integralis refusio, sic quod Domus nullum ex hoc detrimentum patiatur.

26. Et nihilominus ne forte Priores, & Procuratores prædicti, timentes ex eorum detentione, & custodia gravari, exequi postponant mandatum hujusmodi, conceditur eis auctoritas, & licentia, ut postquam eos ceperint, si professi sui non fuerint, & eos apud se retinere noluerint vinctos, & sub fida custodia, deducere, vel mittere possint ad Domus suarum professionum, vel ad Domos unde exierint; dum tamen neutra istarum distet ultra tres dietas. Quod si forte ipsi, vel alter ex eis mandatum hujusmodi quod possent adimplere, neglexerint, contempserint, dissimulaverint, aut distulerint, & pariter Officiales Domus illius, quæ missos ad eam recipere noluerit, in sequenti Capitulo suæ contumaciæ pœnas luent.

27. Si vero aliqui ex eis fugitivos, seu Apostatas hujusmodi receptaverint, seu occultaverint, vel eis ad continuationem suæ fugæ, vel Apostasiæ per se, vel per quamcumq; aliam personam interpositam quovis modo dederint auxilium, vel qui eis pecunias mutuo, dono, vel alias concesserint, a suis obedientiis absolvantur: Monachi, Conversi, & Donati, si hoc fecerint, incarcerentur, nec Domus suæ professionis ad restitutionem mutuatarum pecuniarum teneatur.

28. Apostatæ autem criminosi juxta regulam Sancti Benedicti, post tertiam Apostasiam non sunt amplius requirendi, sed nec in Ordine recipiendi. (a)

29. Fugitivi ad aliquam Domum Ordinis sponte venientes, si criminosi non fuerint, id est si nec commisso crimine fugerint, nec fugiendo commiserint, si infra quinque dies redierint, primo reconcilientur; deinde clament culpam suam præsente Conventu misericordiam postulantes, & emendationem promittentes; & postea quindecim in Capitulo recipiant disciplinas, & diebus totidem comedant ad terram in Refectorio super asserem nudum, nisi ex aliqua causa rationabili Prior hanc pœnam moderandam censuerit.

30. Qui vero ultra quinque dies redire distulerint, de cætero quandocumque redierint, non recipiantur, nisi ad carceres, a quibus tamen si criminosi non fuerint, nec secundo jam fugerint, Priores eorum de consilio Conventus poterunt illos educere, quando videbitur expedire, educti vero viginti in Capitulo recipiant disciplinas, & per viginti dies comedant ad terram, & per annum, generalem Ordinis disciplinam sustineant, nisi ex aliqua causa rationabili Prior has pœnas moderandas judicaverit.

31. Qui cum semel reconciliati fuerint, amittant quantum ad locum, annos quos extra Ordinem nostrum expenderunt, illique tantum anni, quos in Ordine fecerant, reddentur eis. Si autem bis reconciliati fuerint, omnium quos invenerint, semper ultimi erunt.

32. Fugitivi autem criminosi, qui vel crimine commisso fugerint, vel in fuga crimen commiserint, quandocumque redierint, nunquam nisi in carceres recipiantur, a quibus non possunt, nisi per Capitulum Generale, aut R. Patrem educi. Educti vero, criminosorum pœnam, de qua dictum est sustineant.

33. Fugitivi dum e carcere educuntur, etiamsi criminosi non sint, nullo modo possint in eisdem Domibus obedientias habere sine expressa licentia Capituli, vel R. Patris. Possunt tamen Priores, aut eis absentibus eorum Vicarii, si volunt eos retinere, aut remittere ad Domos suarum professionum, earumdem Domorum sumptibus, & expensis.

34. Fugitivi ad Domum Carthusiæ sponte venientes, pariter, nec ibidem recipiantur, nisi ad carceres, & nihilominus remittantur ad Domum, de qua fugerint, vel ad aliam, juxta modum delicti puniendi.

35. Apostatæ ante omnia ad reassumendum habitum Ordinis compellantur, & deinde pariter reconcilientur, & ab Apostasia, necnon ab excommunicationis sententia, quam ex dimissione habitus incurrunt, adhibitis, testibus absolvantur juxta formam in prima parte præscriptam, & ut supra incarcerentur. Et si crimen aliquod de reservatis Sedi Apostolicæ commiserint, aut notam irregularitatis ex hoc contraxerint, ab aliquo ex Prioribus, ad absolvendum, & dispensandum in casibus reservatis, deputatis, absolutionem, & dispensationem obtinebunt, vel Prior proprius ad R. Patrem recurret. Ab aliis vero non reservatis Sedi prædictæ, & etiam ab Apostasia, poterunt Præsidentes Domorum, in quibus detinetur, audita eorum confessione eos absolvere, & eis pœnitentiam injungere salutarem.

36. Quando necesse fuerit, ut de Domibus propriis, vel de Domo in Domum criminosi aliqui transmittantur, eundo, & redeundo Priores sui ministrent eorum conductoribus pecunias necessarias, tam pro Viatico, quam pro cæteris sibi tradendis per Priores Domorum, ad quas mittuntur, & scribatur dictis Prioribus quanta pecunia fuerit eis ministrata. Missis vero pro disciplina, non ministrentur equitaturæ, nisi nimia infirmitate cogente, nec ubi sustentabuntur, eis beneficia spiritualia hospitibus dari solita conferantur.

37. Omnibus personis Ordinis nostri omnino inhibemus, eos per obedientiæ votum obtestantes, ne ad Reges, Principes, vel alias potestates utriusque status, excepta Sancta Sede, ulla unquam occasione recurrere, aut confugere au-

(a) *Extat Decretum Sanctissimi Domini Nostri Urbani PP. editum, de quo supra* num. 20.

audeant, exceptis integerrimis Dominis Inquisitoribus in negociis ad Officium S. Inquisitionis spectantibus, cum Deo gratias, Ordo noster sibi sufficiat, suisque gaudeat legitimis, jurisdictione competenti, & Summorum Pontificum Indultis abunde provisus. Quod si qui contumaces fuerint, & ad alias confugerint Jurisdictiones, aut potestates, tanquam Ordinis desertores pœna criminosorum puniantur.

38. Nulla persona Ordinis supplicet Domino Papæ, vel Apostolico Legato, pro his qui ad Ordinem ex Apostasia revertuntur pro dispensatione executionis suorum Ordinum, sine licentia speciali Capituli Generalis, aut R. Patris: & quando talem volent obtinere licentiam, debent crimina in Apostasia commissa significare.

39. Si quæ nostri Ordinis personæ Professæ, absque dispensatione Apostolica sub Bulla Plumbea concessa, se transtulerint ad alias Religiones, a suis Prioribus, seu Superioribus repeti possunt, & debent, per privilegia Apostolica olim Ordini nostro indulta, alioquin negligentes, a Capitulo Generali graviter puniantur.

40. Pœnas tam fugitivorum, quam criminosorum prædictas, augebit Capitulum Generale, vel minuet, per Priores, vel Visitatores certificatum, citra plus, vel minus culpabiles, vel emendatos, vel in sua malitia perseverantes. Rev. autem Pater potest reconciliare Ordini criminosos, servata Ordinis disciplina quam poterit quandoque, si ei videbitur moderari. Alias vero, Prior etiam, proprius eorumdem sine ipsius R. Patris licentia, præterquam in mortis articulo facere hoc non potest, nisi prout dictum est.

41. Priores, qui scienter faciunt, vel permittunt fugere de carcere incarceratos, cum possent impedire, ab obedientiis absolvantur. Alii vero, qui id fecerint, locum subeant evadentis ad Ordinis voluntatem.

42. Quando Apostata aliquis reconciliandus est, primo redditur illi habitus, si non dum illum habeat, & Prior adhibito secum uno, vel duobus Religiosis, illum prostratum cum virga verberat super nudum: dicendo Psalmum *Miserere mei Deus*, & respondente aliquo assistente, sed ipso criminoso tacente: quem Psalmum sequuntur preces conformes absolutionis sicut in prima parte continentur.

Conclusio Statutorum.

CAPUT VIGESIMUMSEXTUM.

1. Ne ulla consuetudo quantumvis longa, ullo unquam tempore contra præsentia nostri Ordinis statuta, aut aliquam eorum partem prævaleat, declaramus quascumque consuetudines hujusmodi, scilicet contrarias his statutis, aut eorum alicui minimæ parti, nihil omnino habere roboris, vel auctoritatis: sed meras esse corruptelas, ad magis gravandum eorum conscientias, qui talibus utuntur. Quod si quis contra statuta prædicta consuetudinem aliquam pertinaciter allegare, aut ea se tueri, & illam potius, quam statutum sequi, & observare voluerit, tandiu vino, & cervisia careat, donec statuto se conformaverit; etsi ejus contumacia majorem pœnam exigat, majori pœna puniatur.

2. Et quia parum est Statuta condere, nisi sint qui ea tueantur, propterea omnibus, & singulis Visitatoribus, Prioribus, Rectoribus, Vicariis Monialium, & Priorissis injungimus: ut rejectis consuetudinibus contrariis, circa Statutorum præsentium observantiam in se, & cæteris diligentius solito invigilent: cum in eis nihil jam sit præsentium temporum, & personarum conditioni non accommodum, & contemperatum, præsertim Animæ Deum timenti, & Carthusianæ vitæ Institutum diligenti.

3. Propterea nullus uuquam Prælatus transgressiones Statutorum nostrorum in personis sibi Subditis, pro favore earum captando, aut timore, vel pusillanimitate aliqua, negligat, aut dissimulet. Nullus etiam licentias, & dispensationes his Statutis contrarias, vel petat, vel suis Subditis dare præsumat, nisi in casibus necessitatis, vel evidentis utilitatis, cum teste Divo Bernardo, dispensatio absque necessitate, vel evidenti utilitate facta, non dispensatio, sed dissipatio, & prævaricatio judicanda sit: & Priores non super Patrum traditiones, sed super Fratrum suorum transgressiones sint constituti.

4. Omnes igitur injunctam sibi ab Ordine curam fideliter impleant, quæ apud eos reformatione, correctione, & emendatione digna sunt, reforment, corrigant, & emendent: zelum tenentes Eliæ, & constantiam Mathiæ. Quod si quis Visitator, Prior, aut Monialium Vicarius in corrigendis excessibus negligens, & remissus, aut in licentiis dandis nimis præsumptuosus, & temerarius inventus fuerit, & monitus resipiscere noluerit, absolvatur ab officio, & alius in locum ejus observantior instituatur.

5. Subditos vero omnes, & singulos hortamur, & monemus in D. Jesu, ut postremam hanc Statutorum editionem summa fide, & diligentia, & multo cum labore Patrum Ordinis recognitam, suscipiant cum debita gratitudine, & reverentia, & pro ipsius Dei amore, atque obedientia Carthusianæ professionis, pro sua etiam pace, & consolatione, pro suarum denique animarum salute, ac profectu, quæcumque in ea scripta sunt observare studeant. Præcepta quoque, & monita salubria majorum suorum, maxime Prælatorum, qui vice Dei funguntur cum omni mansuetudine audiant, & impleant. Et si interdum erraverint ut homines, non sint in emendando pertinaces, ut Dæmones, sed virgam disciplinæ, & correctionis patienter sustineant, suæ professionis memores, ut salvi fiant.

6. Præstet nobis Omnipotens, & misericors Dominus, ut nostræ professionis vota fideliter impleamus, suave nostræ servitutis jugum cum humilitate, charitate, patientia, & perseverantia sustineamus, de virtute in virtutem sic proficientes: ut Religionis optatum finem, & inde repromissam in fine mercedem percipere valeamus: eodem Domino concedente, qui sine fine vivit, & regnat in sæcula sæculorum Amen.

EXPLICIT SECUNDA PARS

Novæ Collectionis

STATUTORUM ORDINIS CARTHUSIENSIS.

Incipiunt Capitula Tertiæ Partis.

2. De

2. De diebus festis qualiter, & quando a Conversis observentur.
3. De Disciplina Fratrum, & quibusdam ad Divinum Officium eorum pertinentibus.
4. Quid eis dicendum sit pro Defunctis.
5. Quis respondere debeat, & præsidere, & quomodo Silentium debent Fratres observare.
6. De Coquinario, & Dispensatore.
7. De Coquinario inferioris Domus.
8. De Pistore.
9. De Sutore.
10. De Fabro.
11. De Hortulano.
12. De Carpentario.
13. De Agricultura, & Pecorum nutrimento.
14. De abstinentia, & jejuniis Fratrum.
15. De Rasura, & minutionibus Fratrum.
16. De Vestitu Fratrum, & utensilibus Cellæ.
17. De Novitiis, & eorum professione.
18. De Fratribus, qui foras mittuntur.
19. De Consuetudinibus Generalibus Fr.
20. De Criminosis.
21. De Fugitivis.
22. De Donatis.
23. De Monalibus nostri Ordinis, eorumque Vicariis, & Priorissis.

INCIPIT TERTIA PARS
Novæ Collectionis
Statutorum Ordinis Carthusiensis.

De Divino Officio Fratrum Laicorum,

Caput Primum.

1. Quæ ad Monachos pertinent explicatis, restat ut ea quæ statum Conversorum, Donatorum, atque Monialium concernunt Domino juvante dicamus.

2. Laicos in nostram Societatem admisimus (*a*) qui Agriculturæ, & pecorum nutrimento, ubi utile, & commodum esse judicabitur, habita ratione temporum, & locorum, & aliis corporalibus exercitiis, prout injunctum eis fuerit, diligenter intendere debent.

3. Volumus autem ipsos Laicos sic externis exercitiis occupari, ut etiam debitis temporibus non omittant Spiritualia: ideo singulis diebus ad Matutinas surgere debent. Hora autem, qua surgendum est in Domo inferiori, bis signum pulsetur, parvo interposito spatio, primo præparentur, secundo ad Ecclesiam servata gravitate conveniant. Orationes Dominicas pro Psalmis habent, & de eis omnes Horas, & totum ubicumque sunt, complent Officium.

4. Intrantes Ecclesiam, facta debita inclinatione, detecto capite, in suis se sedibus collocent, & unusquisque satagat, quanta potest devotione suas Orationes Dominicas pro Matutinis ordinatas, cum suis debitis cæremoniis persolvere, quamvis ibidem sit Procurator præsens, quem non tenentur in suis cæremoniis imitari.

5. Qui vero habitant cum Monachis in Domo Superiori, surgant ad Matutinas Monachorum, maneantque in Choro Conversorum, in quo suas Matutinas persolvant, & usque ad finem Matutinarum ibidem permaneant, nisi eis super hoc Prior misericordiam faciat.

6. Quotiescumque autem Conversi audiunt Divinum Officium in Domo Superiori, Monachos imitentur quoad regulares cæremonias: suas tamen Orationes Dominicas interim persolvant. Nec ipsi, nec Donati in Ecclesia ullo tempore libros teneant, nec in eis legant: sed Rosarium in manibus habeant, & ibi sua debita persolvant. Ad Ecclesiam sine caputio, & veste oblonga, vel pellicea non eant.

7. Officium Beatissimæ Virginis Mariæ juxta formam, quæ sequitur dicere tenentur: primo ad singulas diei horas, singulas horas ejusdem Virginis excepto Completorio diei præmittent, quod semper ante Completorium de B. Maria est dicendum. Ad Matutinas de Domina, primo dicant flexis genibus, & cum venia semel, *Pater noster*, & *Ave Maria*: deinde surgant, & faciant signum Crucis, & inclinent: postea erecti dicant 22. *Pater noster*, & totidem *Ave Maria*, & *Gloria Patri* cum venia, vel supplicatione, secundum tempus. Deinde subjungant semel *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro Collecta genibus flexis, vel super misericordia secundum tempus.

8. In Matutinis vero diei inclinati tantum quando venia non sumitur, alias si sumitur super formas, semel *Pater noster*, & *Ave Maria* cum magna devotione, & attentione dicant: deinde erecti eamdem Orationem sexies repetant flexis genibus, per singulas supplicantes, & *Gloria Patri* dicentes. Deinde sedentes eamdem Orationem viginti duabus vicibus repetant: & postea surgentes eamdem cum supplicatione, & *Gloria Patri* sexies iterent, ac deinceps in stando perseverantes ipsam eamdem sine *Gloria Patri*, & supplicatione 22. vicibus dicant, quam etiam semel pro collecta subjungant.

9. Post Matutinas, Conversi singulis diebus faciant Orationem in materna lingua, sub hac forma quæ sequitur. Prostrati in terram secundum suum vulgare idioma pro omni statu intercedant: videlicet pro statu nostræ religionis, pro statu Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, & D.N. Papæ, pro Diœcesano proprio, & cæteris Episcopis, personisque Ecclesiasticis universis; pro Imperatore Romano, vel Rege proprio, Regibusque, ac omnibus Principibus Christianis: pro omnibus Benefactoribus, recommendatis, familiaribus, & amicis: pro omnibus tentatis, & in quacumque Corporis, & Animæ tribulatione constitutis: pro existentibus in peccato mortali, pro reductione hæreticorum, & Schismaticorum; pro conversione Judæorum, & Paganorum; pro navigantibus, Peregrinis, & Infirmis: pro terræ fructibus, & cultoribus eorumdem: pro temperie aeris: pro sui ipsius perseverantia in Ordine, & observantia Mandatorum Dei, & nostræ Religionis, & si quæ sint alia, pro quibus orantis Spiritum Divina inspiratio inflammet, & accendat. Sciendum præterea, quod ad quemlibet statum, qui volunt *Pater noster*, humiliter, & devote subjungunt, dictam Orationem pro qualitate temporis, discretionis, & fervoris ipsius orantis ampliando, vel etiam breviando.

10. A Pascha usque ad festum S. Michaelis orto sole pulsatur ad Primam. In messe tamen prout

(a) *Vide Ordinationes annorum* 1679., & 1636. Quia in quibusdam &c. De cætero non recipiantur *in fine bujus Capituli.*

prout necessitas postulat, citius. A festo S. Michaelis usque ad Pascha summo mane pulsatur.

11. Ad primam de Dominica dicant semel *Pater noster*, & *Ave Maria* flexis genibus cum venia omni tempore. Deinde *Adjutorium nostrum in nomine Domini*, *qui fecit Cœlum*, & *terram*. Postea erecti ter *Pater noster*, *Ave Maria*, cum *Gloria Patri*, & venia, vel supplicatione secundum tempus.

12. Primam vero diei ita incipiant. *Adjutorium nostrum in nomine Domini*, *qui fecit Cœlum*, & *terram*. Deinde *Pater noster* cum *Gloria Patri*, & venia, vel supplicatione secundum tempus ter dicant, & addant quartum pro Collecta.

13. In cæteris horis tam de Dominica, quam de die, idem quod in Prima dicatur: excepto quod ad utriusque Veseras unum *Pater noster* addant, dicentes scilicet post *Adjutorium nostrum* quater *Pater noster* cum *Gloria Patri*. Dicant etiam post Primam diei, & post Completorium *Credo*, & *Confiteor*.

14. Post Completorium lectos adeant, & dormire satagant, ne forte cum vigilare debuerint dormire compellantur. Sive autem dormiant, sive vigilent quieti, ac sine ullo strepitu, quantum fieri potest manere debent.

15. In omnibus Domibus Conversorum, quæ a Domibus Monachorum sunt separatæ, & aliter inferiores vocantur, in quibus est Sacellum bis, vel ter ad minus in hebdomada Missa celebretur a Procuratore, vel Priore, seu alio Sacerdote; quod Prior studiose faciat observari: ibidem etiam Sacrum Corpus Christi reverenter servetur ad succurrendum Infirmis, & in quolibet mense renovetur.

16. Nulla dispensatione, vel licentia permittatur, quod Conversi, aut Donati portent Tonsuram Clericalem, vel quod Grammaticam discant, aut cantum, nec quod ascendant ad statum Monachorum, sed unusquisque perseveret in ea vocatione qua vocatus est, nec super hoc sint infesti Prioribus, aut Visitatoribus, cum nullo modo super hoc possint dispensare.

ORDINATIO ANNI 1679.

Quia in quibusdam Ordinis Domibus Conversorum Conversatio omnino tepescit, & a Statutorum observantia notabiliter deflectit, statuimus, & ordinamus ne ulterior fiat Conversorum receptio in Domibus, ubi Tertia Pars Statutorum ad Conversos pertinens circa observantiam regularem non plene observatur donec stricte, & laudabiliter Visitatorum Judicio servetur, sed tantum Donati ibi recipiantur, prohibentes Prioribus, & cæteris Officialibus sub pœna absolutionis, ne aliquid contra hanc necessariam Ordinationem attentent. Conversi autem, & Donati tum in Ecclesia, tum in Capitulo, & Refectorio simul conveniant, & simul refectionem sumant, servato tantum hoc ordine, ut antiquiores Donatorum locum habeant post ultimos Conversos ex utraque parte Ecclesiæ, Capituli, aut Refectorii. Si quis autem inter eos post hæc voluerit primus esse, fiat omnium ultimus, & Servus juxta Jesu-Christi Salvatoris nostri Sententiam, cujus executionem Priori committimus, & commendamus.

ORDINATIO ANNI 1636.

De cætero non recipiantur Conversi ad habitum, nisi prius probati fuerint per quinquennium post factam donationem sub habitu Donatorum sine speciali licentia Capituli Generalis, aut R. Patris, quam tamen rarius, & non sine gravi causa concedendam esse censemus.

De diebus festis qualiter, & quando a Conversis observantur.

Caput Secundum.

1. Conversi, qui in Domo Superiori morantur in vigilia festorum Capituli ad Ecclesiam pro Vesperis audiendis conveniant. Qui vero in Domo inferiori habitant in dictis vigiliis, cum a suis disjunguntur laboribus ad Domum Superiorem ascendant, sic ut medietas ipsorum ascendat Vespere prout eorum obedientiæ patiuntur, Matutinas, & reliquum diei festi Officium audituri cum his qui in Domo Superiori habitant, qui omnes imitentur Monachos in regularibus cæremoniis in Choro existentes. Pars autem Conversorum, quæ in Domo inferiori remansit, ibi in Ecclesia suas Matutinas persolvat, & summo mane ascendat ad Domum Superiorem, ubi Dominus suum Officium audiat.

2. Post Capitulum Monachorum dicta Missa de Domina in privato, teneatur eis Capitulum, ubi verbum Dei a Priore vel ab eo, cui injunxerit attente audiant, & culpas suas recognoscant, præsentibus Donatis, etiam in singulari culparum recognitione. In Solemnitatibus tamen Natalis Domini, Paschæ, & Pentecostes non tenentur eis Capitulum, sed in vigiliis prædictarum Solemnitatum post dictas Vesperas.

3. Die Natalis Domini, & duobus diebus sequentibus, & in primis, & secundis diebus Paschæ, & Pentecostes, post Nonam in Capitulo audiant Verbum Dei ab eo, cui Prior injunxerit. In quibus diebus post Capitulum Monachorum legantur eis eorum Statuta, & in festo Sancti Joannis Euangelistæ, atque feria secunda Paschæ legatur eis de charta Visitatorum, quod eos concernit.

4. In vigiliis autem Purificationis Beatissimæ Mariæ Virginis, Dominicæ in Palmis, Eucharistiæ, S. Joannis Baptistæ, Assumptionis ejusdem Virginis, omnium Sanctorum, & aliarum præcipuarum Solemnitatum, omnes ad Domum Superiorem conveniant, Divinum ibidem Officium audituri, & in Refectorio comedant prædictis diebus.

5. Ascensuri autem Fratres ad Domum Superiorem prius ad Procuratorem veniant, & cum ejus licentia servato pergant silentio, quod præceperit portaturi. In Domo autem Superiori, sicut & ubique a Vesperis usque ad Primam, & a Capitulo usque ad Nonam in silentio permanere debeant (a): Coquinarius tamen, & ejus adjutores, de necessariis loqui possunt. Post Vesperas cum silentio recedunt, quod jussi sunt reportantes, & tenet eis Capitulum ante cœnam Procurator quando ei visum fuerit, vel commode poterit.

6. In Solemnitatibus Natalis Domini, Paschæ, & Pentecostes descendant tertia die post Vespe-

(a) *Non inde inferri debet, quod extra tempus hic præfixum possint silentium frangere sine licentia, sed sensus est, quod intra tempus hic notatum licentia non est petenda, nec danda sine rescissione*. Vide n.2. & 3. cap.5.

Vesperas, nisi sit Dominica, vel festum Capituli, & tunc descendent sequenti die post Vesperas. In festis nullus descendat sine licentia, donec Vesperæ fuerint cantatæ. Qui vero non ascendunt diebus Capituli, Cellas teneant, nisi eorum obedientiæ impediant eos. Spatium, quod est inter Tertiam, & Sextam Orationi impendant.

7. Conversi servare tenentur omnia Festa, quæ Ecclesia præcipit ab omnibus servari: in quibus cessant ab operibus. In festis etiam quæ Episcopi Diœcesani jussu servanda jubentur, etiam cessare debent, & Ecclesiam frequentare, quod si talia festa Capitulum habeant Monachorum, etiam ipsis Conversis Capitulum teneatur.

8. In sequentibus verò Solemnitatibus quando transferuntur, non cessent ab operibus, sed non debent laborare circa domum Superiorem quantum commode fieri poterit. Sunt autem Solemnitates hæ: Conceptio Matris Domini, Dedicatio Ecclesiæ, Festa Sanctorum Joseph, Benedicti, & Hugonis Lincolniensis.

9. Ne cessent ab operibus in Compassione Beatissimæ Virginis, & Præsentatione, nec in Conversione Sancti Pauli, nec in festis Sanctorum Doctorum Gregorii, Ambrosii, Augustini, Hieronymi: nec in festis Sanctorum Bernardi, Thomæ de Aquino, Agathæ, Catharinæ Martyris, & undecim millium Virginum, qui si habitant in aliqua Parochia se illis conformare debent cum quibus manent, in Festis colendis, vel non colendis.

10. Constituti autem in itinere diebus Festivis Ordinis Missas audire debent, si possunt.

De Disciplina Fratrum, & quibusdam aliis ad Divinum Officium eorum pertinentibus.

Caput Tertium.

1. In Adventu, & Quinquagesima Conversi per singulas hebdomadas singuli singulas accipiunt disciplinas in domo inferiori in Ecclesia, de manu Procuratoris dictis Matutinis per eum. Si vero non interfuit Procurator, dicant pro disciplina ter *Pater noster*, & ter *Ave Maria* cum veniis. Idem facit, qui non interfuit, cum a Procuratore datur disciplina. In Domo vero Superiori a Priore, vel eo absente a Vicario, ante Laudes disciplinas recipiunt. Id autem fit feria secunda, nisi tunc Festum Capituli occurrat, in quo casu ad feriam tertiam differtur.

2. Cinerem, qui adsunt in Sacello domus inferioris de manu Procuratoris accipiant, qui vero in domo Superiori, de manu Sacerdotis hebdomadarii: qui non intersunt, ter *Pater noster*, & ter *Ave Maria* cum veniis dicant.

3. A capite jejunii usque ad Pascha post Nonam, prostrati ter *Pater noster*, & ter *Ave Maria*, pro Missa persolvant.

4. Dominica in Ramis Palmarum, omnes Conversi in Capitulo Monachorum conveniant, ibique excommunicentur omnes proprietarii, qui occultandi animo, vel celandi aliquid ultra valorem trium solidorum Turonensium; quibus nunc correspondent vigintiquinque Asses Gallici, retinuerint, donaverint, permutaverint, vel alio quolibet modo alienaverint, & illud suo Priori revelare, vel confiteri, saltem temporibus statutis scienter neglexerint: hoc est præsentes usque ad diem Cœnæ inclusive, absentes vero usque ad diem octavum reversionis eorum in domum post dictum terminum.

5. Tribus diebus ante Pascha non tenentur dicere in suo officio *Gloria Patri* post orationem Dominicam.

6. In die Cœnæ omnes in Ecclesia Superiori de manu Prioris, vel eo absente Vicarii Sacratissimum Corpus Christi recipiant. Ipse enim tunc instituit venerabile Sacramentum Altaris, & omnes ibidem præsentes suis sacratissimis manibus tanti beneficii participes esse fecit.

7. Hora autem constituta omnes, quantum possunt, simul cum Monachis ad Mandatum in Capitulum conveniant, & ibi exerceant suum Ministerium, & eorum pedes laventur: ipsi tamen debent ante suos lavare pedes, & se præparare propter lotionem pedum faciendam per Priorem. Quod si contingat aliquando aliquos Fratres Laicos in domo inferiori hoc die manere: illi veniant post prandium ad coquinam, & ab eo, qui prior est ordine eis laventur pedes.

8. In crastino (hoc est) Parasceve post Nonam, quæ plus ea die, quam cæteris differtur, ad Ecclesiam conveniant, ibique dicent *Pater noster* semel pro Ecclesia, semel pro Papa, semel pro Episcopis, & cunctis Sacris Ordinibus, semel pro Imperatore, seu Rege, semel pro Catechumenis, semel pro cunctis afflictis, & in periculis constitutis, semel pro Hæreticis, semel pro Judæis, semel pro Paganis, hoc est novem vicibus, & ad singulas vices excepta octava, quæ est pro Judæis veniam sumant. Post Monachos nudatis pedibus incedentes Crucem adorent, dicentes singuli intra se: *Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Sanctam Crucem tuam redemisti mundum &c.* Hoc etiam die Conversi juvent Sacristam ad mundandam Ecclesiam.

9. Sabbato Sancto Fratres qui superius remanserant, summo mane descendant ad Domum inferiorem reversuri ad vesperas.

10. Durante hebdomada Capituli Generalis Conversi dicant singulis diebus semel *Pater noster*, & *Ave Maria* pro directione ejusdem Capituli Generalis.

11. Omnes Conversi, & Donati prima Dominica cujuslibet mensis cum debita præparatione, & Confessione (quantum facere debent hora congrua ante Missam, in qua communicaturi sunt) Eucharistiæ Sacramentum devote recipiant, nisi aliter legitime essent impediti arbitrio suorum Confessariorum: & tunc alio die ad arbitrium Prioris communicent. In Solemnitatibus Cœnæ Domini, Paschæ, Pentecostes, Corporis Domini, & Sancti Patris nostri Brunonis communicare etiam debent.

12. Consulimus ut omnes tam Conversi, quam Donati singulis hebdomadibus confiteantur diebus abstinentiæ deputatis, vel alio die ad arbitrium Præsidentis: confiteantur autem genibus flexis, & capite detecto, sed pœnitentiam eis injunctam prostrati persolvant.

13. Hortamur autem eos in Domino, ut sic digne sua vocatione vivant: quatenus etiam sæpius Eucharistiæ Sacramentum recipere possint. Quod si Prior judicaverit aliquos ex eis sic dispositos, poterit frequentiorem eis communionem concedere.

14. Nulli Sacerdoti Sæculari, vel Regulari, qui de Ordine nostro non sit, confiteri possunt Conversi absque licentia Prioris, quamdiu sunt in

in domo Ordinis, etiam transeuntes.

Quid eis dicendum sit pro Defunctis.

CAPUT QUARTUM.

1. Pro recenter Defuncto Monacho, vel Converso Domus suæ professionis, & pro quolibet Monachatu cum Psalteriis per chartam Capituli injuncto, trecentas triginta Dominicas orationes reddant Conversi, quarum medietatem cum veniis dicant.

2. Qualibet hebdomada septem Anniversaria persolvant: pro singulis autem 9. *Pater noster* cum veniis dicant.

3. Qualibet etiam hebdomada duos Breves, & pro quolibet 30. *Pater noster* cum veniis dicant.

4. Pro Officio Capituli Generalis, & pro Officio Cluniacensi trecentas triginta Orationes Dominicas reddant. Pro Benefactoribus, qui pronuntiantur in die S. Stephani trecentas.

5. Pro quolibet tricenario carthæ Capituli dicant quinquaginta *Pater noster*: pro Tricenariis autem extraneorum, qui non sunt de charta, dicant centum quinquaginta.

6. Pro singulis Missis de Dominica singulis Sacerdotibus injunctis dicant quinquaginta *Pater noster*, pro Prece generaliter *Pater noster*.

Quis respondere debet, & præsidere, & quomodo Silentium, & Cellam debeant Fratres observare.

CAPUT QUINTUM.

1. Cum absente Procuratore ad Ecclesiam Fratres conveniunt, eis præest in officio, qui primus est in Ordine. Similiter & in cæteris locis, vel operibus, nisi forte obedientia, in qua fuerint, alicui fuerit specialiter injuncta tunc enim cui proprie injuncta est, cæteris præsideat, qui, & respondeat aliis adventantibus, vel obviantibus.

2. Dominicis, & aliis diebus festis Conversi silentium, & Cellas teneant. Omnibus etiam diebus in quibus laborant, post completorium usque ad Primam silentium servent, nisi obedientia eis commissa aliud exigat, nec loquendi licentiam tali hora quærant, nisi magna, & justa occasione. Qui vero in nulla obedientia occupatur frequenter Ecclesiam etiam diebus ferialibus, & silentium, & Cellam teneat.

3. Si Prior, aut Procurator viderint, seu invenerint Conversos simul colloquentes, nisi pro necessitate, & sub paucis verbis, acriter reprehendant eos: maxime si id fiat diebus festivis, in quibus ipsi debent servare silentium, vel si hora fuerit prohibita.

4. Cellas, vel officinas alterius obedientiæ absque licentia nullo unquam tempore intrare possunt. Inhibemus etiam Conversis, & Donatis districte, ne Cellas Monachorum sine licentia Præsidentis ingrediantur, alioqui ad terram comedant pro qualibet vice, nec etiam loquantur cum Monachis absque licentia in Domo, nec eis aliquas salutationes, seu rumores, vel munuscula, aut literas deferant, alioquin pro modo culpæ arbitrio Prioris graviter puniantur.

5. Non licet etiam Conversis sine licentia cum supervenientibus sæcularibus loqui, vel fabulari, sed obviantes, vel supervenientes inclinato tantum capite licet resalutare, viam ostendere, ad interroga *Est*, vel non respondere, & quod amplius loquendi cum eis licentiam non habeant, se excusare.

6. In quolibet opere, vel obedientia constituti Conversi, possunt inter se, & cum adjutoribus loqui de necessariis, & utilibus: sed non cum supervenientibus, aut Fratribus alterius obedientiæ, nisi pro necessitate, & sub paucis.

7. Quandocumque silentium aliter fregerint, in proximo festo Capitulo suam culpam recognoscant, & disciplinam de manu Præsidentis recipiant, & si fuerint assueti, gravius puniantur. In vigiliis tamen Paschæ, Pentecostes, & Natalis Domini, & in præcipuis solemnitatibus, & quoties communicare debent in Conventu, aut quoties ex causa rationabili Priori visum fuerit aliquid eis injungimus loco disciplinæ.

8. Edentes in Refectorio, aut in suis Cellis silentium teneant, quod si tunc fregerint, dicat pro qualibet vice 25. *Pater noster*, & *Ave Maria*, & nihilominus in sequenti Capitulo dicant suam culpam, & recipiant disciplinam.

9. Et quoniam in observatione silentii multum erratur, Procurator, & Coquinarius cum viderint illud infringi, fortiter reprehendant: & si se non emendaverint, referant Priori, qui præter disciplinam in Capitulo recipiendam, si fuerint consuetudinarii in frangendo, pœnam apponat majorem, faciendo eos a vino abstinere, aut ad terram comedere; super his autem, quæ dicta sunt Præsidentes invigilent, ut observentur, & sint Conversi circa silentii observantiam plus solito soliciti.

De Coquinario, & Dispensatore.

CAPUT SEXTUM.

1. Coquinæ unus e Fratribus præsideat, qui solitos cibos ita præparare debet, ut non detur Monachis, vel Conversis occasio murmurandi, præparatas autem dispenset, panemque, & vinum ministret oris statutis. Nulli pitantiam donet, nisi quando debetur ei, sine licentia speciali.

2. Fratrem aliquem, in coquinam, vel dispensam, nisi causa justæ necessitatis introducere non potest, introductumque transacta necessitate emittat inviolato quantum res sinit silentio.

3. Coquinario non licet in Cellas intrare, residere, aut fabulari, nisi aliquem forte egrotare contigerit.

4. Refectorium, Dormitorium Fratrum, & Hospitium mundet, vel faciat mundari.

5. Dare, vel accipere sine Prioris licentia nihil audeat, eis tamen qui transmissa afferunt potest dare ad manducandum: aliis nequaquam sine licentia. In festis ita ante Missam, & post, de his quæ præparanda sunt, providere debet quantum potest, ut ipse, & ejus adjutor Missæ majoris officium audire possint.

6. Coquinarius, vel Dispensator Refectorium præparet, & hoc quantum fieri potest adjutori suo non debet injungere. Nunquam Operarios conducat sine licentia.

7. Quando per negligentiam ejus aliquid alicui deest, quod de consuetudine habere debet, quam citius loco, & tempore congruo Priorem inveniet, vel eo absente Vicarium, culpam suam

suam recognoscere, & ab eo qui passus est negligentiam petere veniam debet.

8. Singulis diebus festis, si potest, Capitulo interesse debet, & culpam suam recognoscere.

9. Hospitibus provideat Pellicias, & sotulares nocturnos, & Monachis det scutellas, coclea, scyphum, vasa aquaria, & vinaria, & cætera hujusmodi: nisi Procurator ipse ea ministret, aut per alium ministrari faciat juxta consuetudinem Domorum.

10. Coquinarius etiam, sive Dispensator absente Procuratore provideat ut Hospites Religiosi, vel alii venire volentes ad Matutinas, eundo & redeundo lumen habeant. Cum prandia dantur Monachis, post prandium, quod superest debet recolligere.

11. Coquinarius, aut Dispensator provideat, ut panis, qui in Refectorio apponitur mundus sit, id est neque exustus, neque corrosus, neque alia fœditate maculatus, nec aliquid habens, quod abstergendum sit, aut radendum. Ipsius est etiam providere ut vasa quibus cibus, & potus inferuntur, diligenter lota, & bene de subtus extersa sint: ne mantilia quibus superponuntur maculentur. Scyphos, & vasa vinaria, & Cochlearia singulis festivis diebus diligenter debet mundare, & providere, ut salina, & sal quod apponitur mundum sit, & ut exiccetur, ne humefactum liquefiat.

12. Ad ipsius quoque curam pertinet, ut cultelli non eruginentur, & ut hebetati exacuantur, & ut in Refectorio, quando ibi comedit Conventus, nullus tumultus, aut vox, nisi solius legentis audiatur.

13. Cum autem in quibusdam Domibus præter Coquinarium sit etiam Dispensator, ad panem, & Vinum, & aliqua alia dispensanda deputatus, quæ hic dicta sunt ad Coquinarium pertinere, juxta Domorum consuetudinem ad Coquinarium, vel ad Dispensatorem referenda sunt.

De Coquinario inferioris Domus.

CAPUT SEPTIMUM.

1. Coquinæ inferiori similiter unus e Fratribus præsideat, qui solitos cibos Fratribus præparet, & dispenset, horis competentibus signum pulset, a quo etiam panem, vinum, sal, cochlear, scutellas, lumbaria, acum, filum, & ceram ad cerandum accipiat. Aliud autem quidpiam præter Procuratoris licentiam eis dare non potest, nec etiam in Coquina frustum seracii ponere. Qualia autem aliis ministrat, talia sumat & sibi.

2. Dare, vel accipere ab his qui Domus suæ non sunt sine Procuratoris præcepto nihil audeat: qui si forte abfuerit, & aliqua interim necessitas acciderit, ita faciet quemadmodum ipsum si adesset, facturum existimarit, redeuntique quid, & quomodo egerit indicabit.

3. Fratrum aliquem in Coquinam nisi causa justæ necessitatis introducere non potest, introductum vero transacta necessitate statim emittat, inviolato, quantum res sinit, silentio.

4. Ecclesiam custodiat, Portæ præsit, advenientibus respondeat, ferramenta communia servet, nisi Faber, qui ea servet affuerit: Domus, & universæ Supellectilis curam gerat. Ex quibus omnibus si aliquid deperierit: prostratus humi reum se, culpabilemque clamabit. Hæc eadem servet quicumque vices ejus exequitur.

5. In diebus solemnibus, vel ipse, vel qui supplet vices ejus, advenientibus de proxima Villa nihil habet dare, vel commodare, nisi forte petentium necessitas aliud postularet, sed tantum ut recedant jubetur respondere, ne per tales dies assuescant inquietudinem, & molestiam facere.

6. Coquinarius inferior primum signum ad Matutinas pulset, lampadem accendat in Ecclesia, juxta [illegible] [illegible], Hospitibus Religiosis antequam [illegible] [illegible]. Ad [illegible], [illegible] [illegible], & ponat eam in [illegible], ut [illegible] egredientes lumen habeant, & [illegible] extinguat.

7. Coquinarius cum extraneis loquatur, cum fratribus non, nisi accepta licentia: Procuratore tamen absente, cum quibus voluerit potest loqui: nemini potest dare licentiam loquendi cum aliquo, præsente Procuratore. Nec etiam propter ejus præsentiam, aliquis cum aliquo loqui debet.

8. Præsentibus Fratribus, vel absentibus Cellas eorum non debet intrare sine licentia, nisi quando absenti aliquid dare voluerit, vel utensilia ejus, sive aliquid aliud in Cellam mittere, vel accipere.

9. Mortuos non debet abluere, sed filum præparet, & acus.

10. Panem triticeum, vel caseum, vel vinum mercenariis non det sine licentia, nisi quando eis debetur: vinum Hospitibus recedentibus, vel Fratribus exeuntibus nullatenus debet dare ad secum asportandum.

11. In Hospitio exteriori nulli det panem conventualem sine licentia, ad Hospitium vero superius, nullos recipiat Hospites, nisi venerabiles, & honestos.

12. Caveat ne portam, qua itur in Claustrum, mercenarii intrent.

13. Nulli pitantiam donet nisi quando debetur ei, sal, & legumina, & cætera, quæ ad cibum pertinent donet Pastoribus.

14. Ad Primam pulset, cum Procurator infirmatur, vel minuitur, vel cum mane ascendit ad Domum Superiorem Missam celebraturus. Ad Missam nunquam pulset nisi ei præcipiatur.

15. Cicer non coquat, nec duas coquinas faciat sine licentia. Ollas, & scutellas suas designet, lavet, vel lavari faciat.

16. Converso de Ordine nostro, cum ordinate venit, Cellam providere debet.

17. Sine licentia non accipiat de formageria seracium, vel caseum, tenetur tamen providere cum Procurator ascendit superius, vel aliquo vadit, ut propter Hospites, vel propter Fratres habeat sibi necessaria.

18. Providere etiam debet, ne Mercenarii otiosi sint, & curam habere horti, & Gallinarum, & si necesse sit saginariorum, & ut segetes mundentur, & reducere in memoriam Procuratori, quæ facienda sunt, & prævidere quantum potest ne per ipsius, aut alterius negligentiam aliquid alicubi depereat. Panem recentem non det sine lincentia, nisi quando de consuetudine Monachis datur.

19. Coquinarius in Adventu, & Quinquagesima

sima pulset ad Primam, & candelam accendat, quando a Procuratore Fratres accipiunt disciplinas.

20. Ad consilium Procuratoris vinum temperet. Nullum Hospitem sine licentia in Coquinam introducat. Quidquid ab eo Coquinarius Superior per se, vel per nuntium postulat, sine dilatione, si habet, mittere debet.

De Pistore.

CAPUT OCTAVUM.

1. Pistor annonam, seu grana ad annuam provisionem necessaria recipiat, in granario ad mensuram reponat, siccet, custodiat, ventilet, molat, vel ut molantur Procuratorem admoneat, & ut farina tempestive afferatur curet, panes conficiat, & coquat.

2. Pistori quando panem coquere debet, detur adjutorium necessarium juxta dispositionem Prioris, vel Procuratoris. Ipsa die qua coquit excusetur a Matutinis, & tantum semper coquat, quantum Procurator præceperit. Sine licentia non quærat operarios.

3. Pistor Aquam benedictam per Cellas aspergat, & eam a Domo superiori asportet, vel Coquinarius si Pistor desit: cum vero uterque deest, Coquinarius provideat, ut ab aliquo offeratur.

De Sutore.

CAPUT NONUM.

1. Sutor coria teneat, incidat, sotulares faciat, ac reficiat, cum ei injungitur emat coria & sagimen, & cum redierit ostendat Procuratori, & de omnibus rationem reddat.

2. Semel in anno dato adjutorio coria præparet, & tunc tot faciat Sotulares, ut in magna anni parte sufficiant.

3. Sotulares Monachorum ungit, ac reficit, Conversorum autem nunquam: Sed ipsimet ungere debent. Eos qui Sotulares nocturnos, sive diurnos negligenter custodiunt, reprehendat.

4. Nulli extraneo det Corium, & Sagimen, sine licentia; nec etiam Fratribus, vel Familiæ, nisi in his quæ de institutione debentur. Corticem, quæsito adjutorio, in æstate faciat, siccet, & molat.

De Fabro.

CAPUT DECIMUM.

1. Faber communia ferramenta Domus faciat, & reficiat, nulli alieno sine licentia utensilia accommodet, semel in anno ostendat omnia Procuratori, & Procurator describat, ne aliquid deperire possit.

2. In Hyeme, & cum aliud operari non potest, faciat, & reficiat ferramenta. Cum ferrum suum extendit, præcipiente Procuratore, adjuvent eum aliqui de Mercenariis.

3. Non debet fabricare Fratribus sine licentia, nisi quod habent de institutione.

4. Temporibus congruis faciat, vel fieri faciat carbonem suum.

De Hortulano.

CAPUT UNDECIMUM.

1. Custos Horti ipsum, & apes custodiat, Domum propriam habeat, ubi utensilia sua, & semina custodiat, ipsum Hortum fodiat, herbas seminet, & mundet cum dato sibi adjutorio.

2. Non conducat Operarios sine Procuratoris licentia.

3. Cum Hortulanus ibi non est, Coquinarius, aut alius, cui Procurator injunxerit, Horti habeat curam, & Hortulano, cum adest, opem quoad potest exhibeat.

De Carpentario.

CAPUT DUODECIMUM.

Carpentarius Consilio Procuratoris Domos cooperiat, faciat, & reficiat, Operarios sibi necessarios quærat, & de omnibus rationem Procuratori reddat.

De Agricultura, & Pecorum nutrimento.

CAPUT DECIMUMTERTIUM.

Quidquid ad Agriculturam, & Pecorum nutrimentum pertinet, Priorum discretioni disponendum relinquitur, qui habita ratione locorum, temporum, necessitatum, & majoris utilitatis Domorum, & personarum Ordinis, de ipsis ordinabit, prout secundum Deum, & conscientiam melius expedire sibi videbitur. (a)

De Abstinentia, & Jejuniis Fratrum.

CAPUT DECIMUMQUARTUM.

1. Unam qualibet Hebdomada abstinentiam faciant Fratres Conversi, in qua pane, & aqua, & sale sint contenti, nisi aliud de misericordia apponatur, exceptis his quos infirmitas, senectus, debilitas, aut alia quævis causa judicio Prioris rationabilis excusat.

2. Nulli autem detur gratia generalis de abstinentiis, sed qui volent super his gratiam obtinere, Misericordiam a Præsidente petant, eo die quo fieri debet abstinentia. Qui sicut expedire judicaverit, misericordiam illis faciet, vel denegabit.

3. Ovis, & lacticiniis diebus abstinentiæ, & in Adventu, & per totam Quinquagesimam vesci non licet, nisi propter infirmitatem, aut in itinere, ubi alius conveniens cibus non poterit inveniri.

4. Abstinentiam faciant in Vigiliis Nativitatis Domini, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, omnium solemnitatum Beatissimæ semper Virginis Mariæ, Sancti Joannis Baptistæ, Apostolorum Petri, & Pauli, S. Brunonis Patris nostri, & omnium Sanctorum.

5. Cæteris Septimanis, in quibus nulla prædictarum Vigiliarum evenit, abstinentiam faciant feria sexta, nisi in ea occurrat Festum duodecim lectionum, sive Capitulum habeat, sive non. Tunc enim abstinentiam faciant feria quarta, vel secunda, vel Sabbato, vel tertia, sive quinta, prout a Præsidente ordinatum fuerit: Sic

(a) *Hic nota consulenda est Bulla SS. D. N. Innocentii PP. IV. quæ est Sexagesima inter privilegia Ordinis, & videbitur quanta cauthela tunc adhibeatur, ne superfluum quid in pecorum nutrimenta admitteret.*

Sic quod ad minus abstinentiam unam faciant semper in hebdomada.

6. In Adventu quoque, & Quinquagesima, & jejuniis quatuor Temporum, etiam feria quarta abstinentiam faciant.

7. In Vigiliis vero Apostolorum Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, & Judæ, Andreæ, Thomæ, Mathiæ, & S.Laurentii Martyris, & in jejuniis quatuor Temporum, & feria secunda, & tertia Rogationum, jejunantes semel refectionem sumant.

8. In Adventu, & Quinquagesima, exceptis diebus Dominicis, semper jejunent, & a lacticiniis abstineant, & similiter omni feria sexta, nisi in ea Festum Capituli extra Adventum, & Quinquagesimam occurrerit, tunc enim bis comedant sed a lacticiniis abstineant.

9. Cæteris totius anni diebus, ne nimio labore frangantur, bis comedere possunt, sed semel tantum pitantiam accipiant, nisi Priori aliter visum fuerit. Quidquid autem de oblata eis pitantia superfuerit, illud absque licentia non reservent, sed reddant Coquinario.

10. Extra horas nihil alimentorum, nisi exigente necessitate, aut infirmitate, licet eis sumere, nec vinum bibere.

11. Fratribus, qui in grangiis, vel alibi operantur, vinum non mittitur, nisi sit eis ibi pernoctandum.

12. Purum vinum nec in ipsa refectione, nec extra eam unquam bibere debent, quoties autem scienter vinum purum biberint, toties quando bibere vinum poterunt licite, a vino abstineant.

13. In partibus ubi non assuescit vinum, Conversi sint contenti vino diebus festivis quibus in Refectorio comeditur, aliis vero diebus cervisia utantur.

14. Nullus interrogare debet quid pro refectione coquatur a Coquinario, nec aliquis recusare potest licite Coquinam, seu pitantiam, quæ generaliter omnibus est præparata, nisi infirmitate cogente. Quod si quis de Victualibus murmurare præsumpserit, ea re privetur omnino pro qua murmuraverit.

15. Antiqua consuetudo est ut duo genera panum, alterum quod pulchrius, & purius sit, Monachis faciamus, & alterum Conversis. Quod cum Priori placuerit ut fiat, ei contradicere nullus audeat.

16. In Refectorio nolens aliquis ea, quæ sibi apponuntur ex aliqua causa comedere, alteri porrigere fas non habet.

17. Oculos ubique, sed maxime in Ecclesia & Refectorio cohibeant, ne murmurandi, aut ridendi occasionem hauriant.

18. Ante refectionem, pro benedictione semel *Pater noster, & Ave Maria* dicant, & signum Crucis faciant; post refectionem vero pro gratiarum actione dicant ter *Pater noster, & Ave*, præmisso *Agimus tibi gratias &c.*

De Rasura, & minutionibus Fratrum.

CAPUT DECIMUMQUINTUM.

1. Antiqua consuetudo est, ut toties radantur Conversi, & eorum grenones (sic appellamus barbam superiorem) auferantur, quoties Monachi raduntur. Inferior autem barba, quæ in pœnitentiam semper fuit eis relicta, ne in aliquem abusum convertatur unquam, volumus ut omnino negligatur. Quod si quis contrarium fecerit, tota barba privetur.

2. Generales minutiones, aut minutionum beneficia Conversis non concedantur, sed si quis eorum minutione, aut alio quovis medicamine indigeat, licentiam petat a Priore: qui paterno affectu ei providebit juxta possibilitatem Domus, & exigentiam infirmitatis.

3. Monentur tamen Infirmi, ne superflua aut impossibilia petendo, aut forte murmurando servientes sibi contristent, diligenter attendere, & ut memores arrepti propositi, & ut sanos Religiosos a sanis, ita ægrotos ab ægrotis Sæcularibus debere cogitent discrepare: nec illa in Eremis, quæ vix in Urbibus inveniuntur, exposcere. Omnino tamen caveatur, ne Infirmi a servientibus negligantur.

4. Verumtamen esus Carnium cui Ordo renunciavit, nulli Conversorum concedantur, etiamsi sit leprosus.

5. Procurator vero, & Coquinarius, seu dispensator, erga Infirmos diligentes sint, & benigni, & etiam circa hospites, & Mercenarios, quando eos contigerit ægrotare.

6. Si unus, vel plures Conversi infirmentur: si necesse fuerit, in una Camera poterunt collocari.

7. Cum autem Fratres extra terminos infirmantur, nec sunt nimis remoti, potest eos Procurator, vel Prior si necesse fuerit, visitare. Fratres vero Carthusiæ, Priores Ordinis, qui viciniores fuerint, de mandato R.P. Carthusiæ visitabunt.

De Vestitu Fratrum, & utensilibus Cellæ.

CAPUT DECIMUMSEXTUM.

1. Ad vestitum habeant duas longas vestes, Tunicas parvas tres, Caputia tria, Caligarum paria tria, Pedulium quatuor, Pelliciam unam, Pelliciolum, aut Sagum duplicatum unum, Lumbaria duo, Cingula duo, Sotulares, seu Calceos diurnos, & nocturnos, seu subere compactos, quos a cœno, nive, & pluvia, quantum possunt, custodire debent. Fiant autem eorum Sotulares de pelle bovina.

2. In Domo Carthusiæ Kalendis Novembris unam Tunicam veterem, & par caligarum reddant: unamque novam, & par caligarum accipiant. In aliis autem Domibus, pro consuetudine Domorum.

3. Pellicias accipiant veteres, eas videlicet, quas reddunt Monachi, cum novas accipiunt: Similiter, & Pelliciolum, seu sagum ex pellibus suffultum. Novas autem Pellicias non quærant: sed vestimentis, & pannis, quæ debentur ex Ordine, sint contenti.

4. Quando extra terminos exeunt, Cappam castanei coloris aut grisseam ferant, & pileum consimilem. Volumus hanc uniformitatem servari in colore Cappæ, & Pilei per totum Ordinem, nec unquam in hoc dispensari, nisi ex multum rationabili causa, a Capitulo Generali, vel R.P. prius approbanda.

5. Ad Ecclesiam sine Caputiis, & oblonga veste, vel Pellicia ire eis non liceat. Mantellum tamen, seu aliud quodlibet indumentum supra vestem oblongam, aut Pelliceam ferre non debent ibidem existentes.

6. Ad Lectum habeant paleam seu stramen: Filtrum si possit haberi, aut pro eo grossum pannum non duplicatum, pulvinar, & coopertorium, nec lineis linteaminibus, nec matallatiis utantur. In itinere tamen jacere possunt in lectis, sicut illos invenerint paratos, dummodo non nudi inter duo linteamina: Sed vestiti tunicella, & cincti, atque cum Caputio jaceant, sicut semper, & ubique jacere debent. Qui vero aliter in lecto de pluma jacere præsumpserit, privetur vino tot diebus quoties hoc fecerit.

7. A Pascha usque ad Festum S. Michaelis a Prima usque ad Completorium, nocturnis calceis non utantur: venientes autem ab inferiori Domo ad superiorem; in eam habeant lectos in Dormitorio communi, vel Cellulis destinatis, Pellicias, & Calceos nocturnos.

8. In omnibus denique, quæ ad vestium eorum pertinent, aliud nihil curetur, nisi ut frigus arceatur, & nuditas tegatur. Nam, & renum cingula de cruda gerant cannabe, aut corio albo, vel ex utroque, & lumbaria ipsa cannabina sint: adeo non quod vanitas, aut voluptas, sed quod sola necessitas, aut utilitas postulat, cogitetur.

9. Reliqua autem utensilia sive ad mensam, sive ad alios usus ipsis necessaria, dentur unicuique, quantum necessitas, & ratio Judicio Prioris postulaverit: nihil autem omnino, nisi cum licentia apud se retineat.

De Novitiis, & eorum Professione.

Caput Decimumseptimum.

1. Cum quis ad nos venerit petens fieri noster Conversus, eadem pene ab eo interrogentur: quæ solent ab his requiri, qui volunt fieri Monachi.

2. Et si judicatum fuerit eum, qui vult fieri Conversus ad talem statum aptum, & Domui utilem futurum, nihilominus per annum, (*) aut per aliud longius tempus Prior pro suo arbitrio, & prudentia, illum in habitu Seculari retinebit in Domo, & interim exercebit eum in vilioribus, & durioribus laboribus quibusve, & obedientiis, & faciet eum interesse Divino officio: atque illud persolvere sicut Conversi, ut assuescat.

(*) *Ordinatio anni* 1644. Stricte servetur Statutum tertiæ partis cap. 17. de Novitiis Cõversorum, itaut in habitu sæculari ad minus per annũ integrum sine ulla temporis dispẽsatione probetur.

3. Qui si repertus fuerit humilis, obediens, castus, fidelis, devotus, & in operibus strenuus: tum demum proponi poterit, & debebit Conventui Monachorum. Et si totus Conventus, vel major pars Monachorum eum recipiendum judicaverit, die per Priorem statuendo recipietur in osculo pacis in Capitulo, præsentibus Priore, Procuratore, & Fratribus omnibus: receptusque rasus, & indutus, Caputium de manu Prioris accipiet.

4. Novitii Conversi pecunias, & alias res suas, quas secum forte attulerint, Priori ex integro reddant; ut non ipsi, sed Prior, vel ipse, cui Prior hoc injunxerit eas custodiat: nec eas ante Professionis tempus ullus alienet, aut alienari, volente etiam Novitio, permittat; sed eorum omnia ad instar Depositorum fideliter custodiantur: & si contingat eos exigere ante professionem, omnia illis ex integro restituantur.

5. Nullus vero professus Monachus, vel Conversus de rebus Novitii, seu ejus, qui optat recipi in Conversum aliquid postulet, aut exigat, tales enim exactiones sub pœna excommunicationis prohibentur.

6. Novitii Conversi a Priore moneantur ad faciendam Confessionem Generalem, quam ante professionem debent facere ipsi Priori, qui auctoritate Apostolica potest eos absolvere ab omnibus sententiis excommunicationis, & a votis factis in sæculo, si tamen perseveraverint in Ordine.

7. Si Novitius Conversus intra examinationis tempus laudabiliter agens mortuus fuerit, pro eo nihilominus fiat, quam si esset professus.

8. Novitii ante finitum annum post Habitum receptum, profiteri omnino non possunt.

9. Cum dies institerit, in qua ad professionem recipiendus aliquis Novitius fuerit, in Capitulo Monachorum toto corpore prostratus misericordiam postulabit, & supplicabit propter amorem Dei se recipi ad professionem sub habitu Conversorum, pro humillimo omnium Servo. Qui si consilio, & consensu Monachorum, vel majoris partis recipiendus judicabitur; tunc de stabilitate, obedientia, conversione morum, cæterisque ad statum conversorum necessariis, a Priore coram Conventu serio monebitur.

10. Quod si ad hæc immobilis, & imperterritus manserit, & ad omnia paratum se exhibuerit, de rebus suis disponere jubeatur. Quod ut libere faciat, nullus debet ab eo aliquid de rebus suis postulare, etiam intuitu eleemosynæ, propinquis, aut aliis dandæ.

11. Non debet etiam Novitius in die suæ professionis aliquid dare pro pitantia, aut confectionibus Conventui dandis, nec ad professionem suam Parentes suos, aut amicos convocare: ne quo die debet mundanis rebus abrenuntiare, & Deo soli cui se totum devovet vacare, ad carnem, & mundum distrahatur.

12. Postremo si perseveraverit pulsans, commoneatur, quod ad Missam sit professionem facturus, & communicaturus. Tunc si scribere nesciat, roget aliquem ore proprio, ut suam professionem vulgari lingua sibi scribat, in cujus fine ipsemet manu propria signum Crucis depingat, quam etiam manu gestans post Euangelium, & Offertorium ad Cornu Epistolæ appropinquet, eamque sicut est in ejus dextera manu Diaconus cunctis audientibus legat, si ipse, qui professionem est facturus legere non novit: sub hac forma.

13. Ego Frater N. promitto obedientiam, & conversionem morum meorum, & perseverantiam omnibus diebus vitæ meæ in hac Eremo, coram Deo, & Sanctis ejus, & reliquiis istius Eremi, quæ constructa est ad honorem Dei, & Beatissimæ semper Virginis Mariæ, & S. Joannis Baptistæ, pro timore Domini Nostri Jesu-Christi, & remedio Animæ meæ: in præsentia Domini N. Prioris. Quod si aliquo tempore unquam hinc aufugere, vel abire tentavero, liceat Servis Dei, qui hic fuerint me plena sui juris auctoritate requirere; & coacte, ac violenter in suum servitium revocare.

14. Post hæc hanc ipsam Chartulam offerat super Altare, & osculato Altari posternatur ad pedes Sacerdotis, tali observatione benedicendus: *Salvum fac*, *Mitte ei*, *Dominus vobiscum*, *Oremus*, *Domine Jesu-Christe*, *qui es via &c.*

15. Ab hoc tempore noverit se nihil omnino, ne baculum quidem quo per viam gradiens in-

innititur, sine Prioris habere licentia; quippe cum nec ipsemet suus sit.

De Fratribus qui foras mittuntur.

Caput Decimumoctavum.

1. Conversi non mittantur extra terminos sine Cappa, & Pileo, nunquam tamen permittatur deferre Cappam, aut Pallium, vel Pileum nigri coloris: sed grisei, vel castanei juxta morem Domorum. Qui vero præsumpserit ferre Cappam nigram, aut Pileum, arbitrio Prioris vino privetur.

2. De famulo autem, vel comitiva honesta eis danda, quando exeunt, committitur prudentiæ, & judicio Prioris.

3. Qui exeunt terminos, debent providere ne panis, vinum, fructus, vel aliquid aliud, quod deteriorari possit, in Cella sua remaneat; clavem quoque suæ Cellæ tradere debent Procuratori, vel ei cui Procurator jusserit, quod si non fecerint, careant vino, & pitantia uno die, vel pluribus ad arbitrium Præsidentis.

4. Cum exeunt foras, vel redeunt, ad Ecclesiam divertant, si ea die non fuerint ad ipsam.

5. Sæculares rumores ubi audiunt, ibi dimittant, nec ullius nostrum verba, vel salutes ad aliquem extraneum, nulliusque extranei ad aliquem nostrum, nisi Priore, vel Procuratore jubente, aut licentiam dante, ferant, vel referant.

6. Quando ad vicina loca mittuntur, nec escam a quoquam, nec hospitium recipiant, nisi aut specialiter jussi, aut aliqua inevitabili, & inopinata necessitate coacti.

7. Quicumque autem, & quandocumque ire jubentur, sive pedestres, sive equestres, nullatenus contradicant. Infra terminos autem Domorum, nisi sint cum Priore, non equitent, nisi adeo debiles extiterint, quod non valeant peditare: sed nec extra terminos equitare debent, nisi de licentia Prioris. Quando tamen foras ducunt equos pro aliquibus oneribus deferendis possunt equitare in eis quamdiu sunt absque onere.

8. Conversos in itinere ad mensam suam possunt Priores admittere, si eis videbitur; sed in Domibus nostri Ordinis nunquam debent Conversi cum Prioribus comedere.

9. Conversi extra terminos exeuntes jejunia Ecclesiæ non solvant, & si commode possint, quotidie Missas audiant; omnibus autem Ecclesiæ festis omnino Missam audire, si possint, tenentur.

10. Quando extra missi redeunt, aut cum super hebdomadam ad Superiorem Domum ascendunt pro operibus, facta primum Oratione in Ecclesia venient statim ad Priorem: vel quam citius habuerint opportunum.

11. Quilibet cum foras mittitur, quam citius commode potest reverti tenetur, & reversus quæ data sunt ei, non debet ea retinere sine licentia Prioris, aut Procuratoris absente Priore.

12. Custos Pontis Carthusiæ, cum nullo prorsus, nisi specialiter jussus, aut cum licentia, fabulari licite potest, quos autem admittendos, vel repellendos duxerit, id faciat quam paucissimis fieri potest verbis; id ipsum servare jubetur, quicumque vices ejus exequitur.

De consuetudinibus Generalibus Fratrum.

Caput Decimumnonum.

1. Conversi, & Donati memores suæ conditionis, qua recepti sunt in servitium Monachorum Monachis omnibus tam gestu, quam verbo debitam reverentiam exhibeant. Propterea obviantes eis aliquantulum inclinent, & caput discoperiant, & quando loquuntur cum eis, caput non tegant, nec assideant, nisi jussi: multo magis autem erga Priores, & cæteros Officiales se se reverenter, & fideliter gerere debent.

2. Nullus Conversus, vel Donatus excepto Coquinario, & adjutore ejus, in Coquina comedat, nisi forte de licentia Prioris, & raro. Nullus etiam præter prædictos ibi bibat, nisi Priore, aut Procuratore præsente, nec intret Coquinam nisi vocatus ab eis.

3. Quando Prior, aut Procurator comedit solus, vel cum hospitibus, nullus se ingerat intraturus ad eos, nisi qui fuerit ad serviendum deputatus, vel nominatim vocatus.

4. Ad Prioris Cellam, vel Procuratoris non veniunt post Completorium, nisi ex necessitate, vel vocati ex nomine. Postquam pulsatum est Completorium nullus remanere debet cum hospitibus, nisi præsente Priore: exceptis iis, quibus, ut ipsis hospitibus serviant, est injunctum. Cum etiam est aliquis in alterius Cella, vel alibi, audito Completorio statim recedere debet, nisi majorem moram faciendi speciale habeat mandatum.

5. Quocumque die, vel tempore Conventus sit in claustro, & diebus festis post Nonam usque ad Vesperas, Conversi non debent intrare Claustrum, vel per illud transire, vel ad ostium clamando, vel pulsando, nimium strepitum facere. Quando etiam Conventus vadit, vel redit ab Ecclesia, cavere debent, ne in Claustro appareant.

6. Sine calceis nunquam vadant ad Ecclesiam, vel Conventum intrent: nec unquam in Conventu Pileos, vel Biretos portent, nisi desuper caputia habeant.

7. Cellæ, & Officinæ Conversorum a Priore, vel Procuratore semel in mense, vel quoties eis placuerit, visitentur, quibus ipsi Conversi quidquid habent exponere teneantur: & si quis ex eis cibaria, aut alia illicita tenere sit assuetus, & monitus noluerit se emendare, incarceretur.

8. Rationem de omnibus, quæ recipiunt, & expendunt, reddant Fratres obedientiales Procuratori, quoties ei placuerit: nec alteram pecuniam accipiant, donec de accepta plenarie rationem reddiderint. In qua reddenda, si de mendacio convicti fuerint, tamquam de proprio possint judicari.

9. Non accipiant ab aliquo, nec dent alicui pecuniam mutuo, alioqui teneant Cellam pro carcere arbitrio Prioris, donec pecuniam ei a quo receperint, reddant, vel ab eo recipiant, cui tradiderant: nisi pro manifesta necessitate, vel utilitate Priori, vel Procuratori se id egisse monstraverint. Eidem pœnæ subjaceat quicumque claves clandestinas habuerit.

10. Deposita aliena nunquam, etiam Procuratore præcipiente, custodiant, quæ si foras receperint, reversi mox illa Procuratori reddant. Quod si quis depositum aliquod penes se habere sine licentia Prioris deprehensus fuerit, tan-

tanquam de proprio judicetur.

11. Si quis aliquid de rebus sibi injunctæ obedientiæ interrogatus occultaverit, convictus, ut de furto judicetur, cui pœnæ subjaceat & ille, qui de rebus ad obedientiam quam dimisit pertinentibus aliquid fuerit retinuisse compertus.

12. Conversi sine licentia nihil accipiant, donent, accommodent, permutent, vel quomodocumque alienent, & pro alienis nunquam spondeant. Donationes etiam simulatæ sub specie mutuationis, ab his, vel inter eos nullatenus fiant.

13. Literas nec mittant, nec recipiant, nisi prius a Priore, vel Procuratore visas, si præsentes sunt, exceptis literis, quas ad R. Patrem, vel Visitatores scribunt, aut ab eisdem recipiunt.

14. Si vestis, vel aliud ejusmodi mittatur alicui Fratrum, ex antiqua consuetudine non ei, sed alteri potius dari debet, ne quasi proprium habere videatur. In arbitrio tamen Prioris relinquitur, utrum ei, cui missum est, an alteri detur; sed de Procuratoris licentia nemo illud accipere potest.

15. Si infra terminos nostros aliquid inventum fuerit, ei protinus, cujus est, si adest; sin autem, Procuratori reddatur. Si autem extra terminos aliquid inventum sit a nostris Fratribus, aut suo Domino si fieri potest statim reddatur, aut ei per quem melius, & fidelius reddi posse putatur, commendetur: alias intactum dimittatur.

16. Nullus Conversus equum, Cellam, Cappam, vel proprium famulum habeat, nec quodlibet aliud, quod Priori, vel Procuratori illud mittere, vel accommodare volenti, audeat negare.

17. Nullus etiam pecunias aliquas per se, vel per medium cujuscumque interpositæ personæ in sua habeat potestate, vel voluntate, alioqui rigide puniatur. Si vero alicui aliquid datum vel oblatum fuerit, in eo nullum jus, aut proprietatem prætendere debet, aut potest, licet ex permissu Præsidentis ad simplicem usum ad nutum ejus revocabilem, illud possit apud se custodire, & eo uti, exceptis pecuniis. Quod si contentiose illud tanquam suum retinere voluerit, ab eo auferatur, & ad communem usum deputetur.

18. Debent etiam Professi omnes tam Monachi, quam Conversi, imo tenentur ex necessitate voti suæ professionis, habere animum paratum resignandi in manus Præsidentis sponte, & libere ea omnia, quæ sibi ad usum concessa sunt, quoties superior hoc voluerit, aut fieri mandaverit. Nec si hoc fecerit debent murmurare, vel conqueri, alioquin nondum se, & suos reliquerunt: & propterea pauperem Christum sequi, & ejus discipuli fieri non possunt, nec ejus paupertate ditari.

19. De obedientiis, & omnibus, quæ habent, facere debent secundum Prioris, & Procuratoris dispositionem. Quod si quis alicui obedientiæ, vel operi deputatus, Priori, vel Procuratori de his disponenti; vel mercenariis, qui in eis fuerint, injungenti aliquid, non acquieverit: eadem die, vel crastina a vino abstineat.

20. Si Procurator Conversum aliquem, vel Donatum reprehendat statim prostratus veniam accipiat, & si culpa exigit vino, vel pitantia eum privare potest: Inobedientes vero, aut perverse obedientes graviori pœna dignos, Priori, aut in ejus absentia Vicario denunciet, (a) qui eos puniat juxta gravitatem culpæ: publicam enim pœnitentiam in Conventu, non potest Procurator Conversis imponere.

21. Curas, & carnales affectiones, ac visitationes propinquorum, & amicorum suorum sæcularium Fratribus nostris omnino interdicimus, & ne ipsos in mercenarios conducant sine licentia Prioris, aut Procuratoris.

22. Qui obedientias certas non habent, post Primam veniant ad Procuratorem, ut quod voluerit eis injungat: quibus si nihil injungitur ipsi Cellas teneant, & Ecclesiam sequantur: aut alicui honesto, & utili labori pro viribus incumbant.

23. Quicumque in quacumque obedientia alicujus vices agit, nihil omnino in ea sine licentia mutare permittitur. In cellis quoque ipsis, nihil nisi prius jussum, & ostensum mutari, fierique sinitur: ne domus laboriose factæ curiositate deteriorentur, vel destruantur.

24. In alterius Cellam, seu in domum Fabri, Sutoris, Textoris, aut Furnum, vel aliam quamvis Officinam, nullus ingrediatur, vel loquatur sine licentia.

25. Quandocumque duo, pluresve, simul fuerint, ostium nullatenus claudatur omnino, aut sic obseretur, ut ab ingredi volentibus non possit aperiri.

26. Quandocumque pulsatur signum, quo ad Ecclesiam convenire debent Fratres, ad eam ubicumque sint, debent prætermissis omnibus properare. Quamdiu autem fit oratio ante horam, non debent intrare, nec ante Ostium Ecclesiæ loqui: nec extraneos, ut ibi loquantur, sustinere. Intrantes vero caput nudent, & profunde inclinent.

27. In Claustro, & ante Ostium Culinæ, seu Dispensæ, sine necessitate non loquantur, nec infra Claustrum mercenarios sine licentia introducant.

28. Conversi ipsi ad Cellas suas suam pitantiam, & ligna sibi necessaria portent, & eadem sibi ipsis findant: si autem sint aliqui senes, & debiles, juniores, & fortiores debent eis, licentia impetrata, ligna necessaria providere, & findere.

29. Omnes etiam obedientiarii, alias obedientias, cum opus est, & eis injungitur debent juvare. Sed & omnia obsequia quantumlibet privata, quæ sibi ipsis non possunt singuli facere, ab aliis humiliter, & devote compleantur, ita ut felicem putet se, & cui tale aliquid injunctum fuerit.

30. Obviantes etiam sibi invicem amica alacritate, & humili inclinatione capitis, mutuo locum dantes, servato pertranseant silentio, in quo juniores, qui posterius in Ordinem venerunt, satagant prævenire majores.

31. Disciplinas, Vigilias, abstinentias, præter eas, quæ in Ordine sunt institutæ, seu quælibet alia Religionis exercitia, quæ nostræ institutionis non sunt, nulli Conversorum, nisi sciente, & faciente Priore facere licet. Sed & si cui nostrum Prior injungere voluerit, ut sibi plus indulgeat in cibo,

(a) *Vide notata* cap. 5. 2. partis *num.* 3.

cibo, vel somno, vel qualibet alia re, quam Statutum decernat, aut e contra, si durum, & grave aliquid præter Statutum ei imponere voluerit, repugnare fas non habemus, ne cum ei restiterimus, non ei, sed Domino, cujus erga nos vices gerit restitisse inveniamur. Licet enim multa sint, & diversa, quæ observamus: uno tamen, & solo obedientiæ bono cuncta nobis fructuosa futura speramus.

32. Pro his, qui de Ordine nostro non sunt, nullus quaslibet res cambiat, aut vendat; emere vero si necessitas exegerit, possunt: non tamen hoc faciant passim, nec pro quolibet, nec sine Prioris sui licentia.

33. Qui sine licentia Capituli Generalis, vel R.Patris Curiam Romanam adierit, incarceretur, & pro modo culpæ puniatur.

34. Quicumque vero Statutis Capituli, vel ordinationibus Visitatorum Rebellis, aut cum murmuratione reprehensor extiterit, & qui Priori, vel Procuratori aliquid jubenti inobediens fuerit, aut perverse obediens, & commonitus emendare se noluerit, Ordinem teneat intra Cellam, & si post admonitionem tertiam, per intervalla dierum factam obstinatus permanserit, incarceratus pro modo culpæ puniatur.

35. Qui fratrem suum, vel Donatum mentiri dixerit, teneat Cellam pro carcere, si id Prior jusserit, donec ad arbitrium Prioris satisfecerit. Si male imprecatus ei fuerit, aut aliam contumeliam fecerit, juxta modum culpæ, modum teneat disciplinæ.

36. Si quis secreta Ordinis, seu status, & defectus personarum ejusdem, ex quibus mala opinio, vel sinistra suspicio, seu diffamatio apud audientes oriri posset, alicui personæ Ecclesiasticæ, vel Sæculari, aut etiam alicui Novitio scienter, & malitiose, verbo, scripto, nuntiis, signis, aut alio quovis modo revelare præsumat, a tanto reatu absolvi non possit, nisi per proprium Priorem cum injunctione salutaris pœnitentiæ: & nihilominus si de ejusmodi revelatione convictus fuerit, incarceretur ad tempus juxta arbitrium Prioris. Eidem pœnæ subjaceat, qui Domum suam diffamasse, aut correctiones Monachorum scienter, & malitiose extraneis revelasse fuerit deprehensus.

37. Nullus in se assumat executionem Testamentorum etiam ad pias causas, nec solicitudinem, ac prosecutionem aliquarum causarum, aut negotiorum.

38. Si legitime constiterit, quod Conversi, aut Donati duo, vel plures conspiraverint, hoc est ex invidia, odio, vel malitia ad invicem concordaverint ad fabricandum aliquod malum contra Priorem, vel Procuratorem, vel alium quemlibet; seu ad persequendum eum malitiose, in eadem Domo incarcerentur, nec educantur sine licentia R.P. Carthusiæ.

39. Qui autem inter se pacem, & concordiam violare præsumpserint per contentiones, & rixas, ac sæpius admoniti cessare noluerint, incarcerentur, & si opus est per Domos Ordinis judicio Visitatorum sub debita disciplina dividantur. Quod si unus solus nimis seditiosus fuerit, judicio Prioris, aut Visitatorum in eadem Domo puniatur.

40. Si quis Fratrum impie unquam jurando ad dicenda de Deo, seu de Sacramentis, aut Sanctis ejus contumeliosa verba proruperit, impietate verborum diligenter pensata, tamquam execrabilis, & blasphemus, prout res exegerit pœnæ subjaceat graviori: Super quo Prior, & Procurator studiose invigilent. Qui vero, quæ dicit, jurando simpliciter per Deum, per fidem suam, per Christum, sic Deus me adjuvet, aut alio simili modo audiente uno, vel pluribus affirmaverit, graviter puniatur, & si assuetus fuerit, pœnæ subjaceat graviori. Idem censemus de eo, qui verba, vel sententias Sacræ Scripturæ convertent ad vana, & scurrilia verba.

41. Licentiam a Priore denegatam non poterit postea dare Vicarius, aut Procurator, & ideo Petitor etiam non interrogatus dicat, quod sibi a Priore fuerit denegata, ne ut fraudis Reus si eam ab ignorante impetraverit, argui debeat, & puniri. Similiter si quis licentiam a Vicario, vel Procuratore denegatam a Priore postea petere voluerit, a prædictis fuisse denegatam manifestet eisdem.

42. Ad tempus urgente magna necessitate, & non aliter, recipere Oves, & Pecora intra terminos, aut in nostris grangiis est permissum.

43. Qui ex Conversis, vel Donatis potuerint, & noluerint laborare, vino, & pitantia careant ad Prioris, vel Procuratoris voluntatem, & si obstinati fuerint, jussu Prioris incarcerentur.

44. Qui creditores Domus ad recuperanda debita solicitaverint, seu aliter damnum Domus procuraverint, Cellam pro Carcere teneant ad Prioris voluntatem.

45. Si aliqui Conversi palam, vel occulte aliquo modo impedire tentaverint locationes, emphyteuses, vel alias licitas alienationes contra Prioris, & Conventus consilium, & voluntatem, incarcerentur.

46. Conversi inutiles reputantur, qui impedimentis perpetuis præpediti, non possunt secundum Ordinis consuetudinem laborare.

47. Familiaritatem, & colloquia cum Mulieribus, maxime cum personis, & in locis, ac horis suspectis, districte prohibemus Conversis; nec volumus eos cum Mulieribus loqui, sive infra, sive extra terminos, nisi justa, & inevitabili, ac manifesta causa exigente. Mulieribus etiam si commode fieri potest non dentur eleemosynæ, nisi longe a Domibus nostris.

48. Mulieres terminos nostros nequaquam intrare sinimus, in quantum possumus. Qui vero Mulieres quascumque introduxerit, aut cum posset prohibere, permiserit eas intrare infra Domorum nostrarum Clausuras, vel Clausurarum limitationes fossatis, vel signis quibuscumque designatas, per Bullas Julii II. Pii V., & Gregorii XIII. Summorum Pontificum: ipso facto sententiam excommunicationis Sedis Apostolicæ reservatæ incurrit.

49. Cum Mulieres ponuntur in operibus, Conversi eas non custodiant quantum vitari potest: nec eis propriis manibus mercedem reddant, sed aliquis de Mercenariis.

50. In Domibus Monialium Conversi numquam hospitentur.

51. Si quis Conversus, aut Donatus mulieres aliquas incontinentiæ causa infra septa Monasteriorum, aut in aliis Domibus, grangiis, seu Cellariis nostri Ordinis introduxerit, aut introduci fecerit, vel jam introductas receptaverit, aut

aut in hoc eis præstiterit auxilium, consilium, vel favorem, sive actus secutus fuerit, sive non, non possit a tanto reatu absolvi, nisi per proprium Priorem cum injunctione salutaris pœnitentiæ. Quod si de hoc convictus fuerit, vel coram testibus confessus, Conversus incarceretur ad Ordinis voluntatem: Donatus vero ab Ordine perpetuo sit alienus, & expulsus.

52. Mulierum quarumcumque amplexus, & oscula Conversis omnino prohibemus: sub pœna disciplinæ generalis ad Ordinis voluntatem: Donati vero si hæc fecisse fuerint deprehensi teneant Ordinem in Victualibus per unam hebdomadam.

53. Si quid donatum fuerit Conversis in aliena Domo commorantibus, exeuntes inde nullatenus debent asportare illud sine licentia Priorum Domorum earundem.

54. Nullus Conversus in itinere constitutus Mantellum Sæcularem, seu Cappam a caputio separatam portare præsumat, nec habitum Ordinis dimittere, aut occulte ferre, nisi periculum imminens aliud postulaverit.

55. Fœneratorum, Usurariorum, Excommunicatorum, & Raptorum, qui tales esse noscuntur, familiaritatem, & munera interdicimus Conversis.

56. Libros Hæreticorum nullus Conversus, vel Donatus, aut alius quilibet nostri Ordinis apud se retineat, vel ullo modo legat sub pœna carceris. Qui enim tales libros retinet, vel legit ipso facto, sententiam excommunicationis incurrit ex Sac. Concilio Tridentino.

57. Nulla persona Ordinis infantem de Sacro Fonte levare præsumat, aut eum nisi in casu inevitabilis necessitatis baptizare. Conversus, qui contrafecerit, disciplinam generalem substineat, Donatus ab Ordine expellatur.

58. Nullus scienter per se, vel per alium præsumat literas accipere, portare, vel mittere, vel nuntiationes verbo tenus facere, quæ directe, vel indirecte esse possent contra bonum pacis, & Principes, vel quoscumque alios Magnates, aut Prælatos ad indignationem provocare. Conversus, qui hoc fecerit, pœnam criminosorum sustineat, Donatus expellatur.

59. Artem Alchimiæ, vel quintæ essentiæ nulla persona Ordinis per se, vel per alium, in Domibus, aut alibi exercere præsumat, aut exercentibus, consilium, aut auxilium præstare, aut ubi illam exercent, interesse, seu instrumenta artis penes se habere, & Conversus, qui hoc fecerit, disciplinæ generali subjaceat, Donatus expellatur.

60. Si quis Conversus ad Reges Principes, & alias potestates, & Jurisdictiones utriusque status quacumque occasione recurrerit, tanquam Ordinis desertor pœna Criminosorum puniatur.

61. Generale Capitulum, cui omnes obedire tenemur, firmiter injungit, universis, & singulis, ut cum noverint inordinatos excessus, vicissim se se fortiter, & charitative, discrete tamen, & in lenitate Spiritus, reprehendant: & hoc maxime antiquiores faciant, licet omnes teneantur ad correctionem fraternam, quod si emendatio non sequatur, denuncient primum Priori, deinde Visitatoribus, & si ipsi non providerint, tum demum R.Patri Carthusiæ, vel Capitulo Generali. Quod si quacumque de causa prædictæ reprehensiones, vel denunciationes omissæ fuerint: tam omittentes, quam excedentes sciant de suo contemptu, & negligentia rationem districto Judici se reddituros.

62. Verumtamen nullus Conversus, aut Donatus præsumat in præsentia Monachorum, vel Laicorum, aut Sæcularium quorumcumque, Priorem suum, vel Procuratorem reprehendere, aut eisdem proterve respondere, & resistere, sub pœna privationis vini, & pitantiæ ad arbitrium Prioris. Sed si quid in Priore, vel Procuratore emendatione dignum Conversus aliquis cognoverit, solus ad partem cum filiali reverentia eum monebit, & rogabit: aut per aliquem sibi familiarem moneri faciet. Quod si quis Conversus suo Priori, aut Procuratori apud quoscumque detraxerit: taliter puniatur, ut cæteri talia facere pertimescant.

De Criminosis.

CAPUT VIGESIMUM.

1. Confessi coram Testibus, vel convicti de incontinentia, de manu violenta, de furto, de rebellione, inobedientia, infamatione criminis quod quis objicit alteri, nec potest probare, de Magisteris conspirationis, necnon de seminatione discordiæ, & qui minantur ignem, vel mortem, & qui de inferendo gravi scandalo sunt suspecti, & qui Domum, aut personam Ordinis coram quocumque Judice Ecclesiastico, non tamen Sancta Sede, vel Sæculari in jus traxerint, vel trahi fecerint, incarcerentur, & pro modo delicti puniantur.

2. Propter levem tamen percussionem in Laicum, nullus incarceretur, sed juxta modum culpæ a Priore disciplinetur.

3. Fures etiam, qui in re aliqua ultra duodecim solidos non valente furtum commiserint simul, vel per partes, non incarcerentur, sed Prioris arbitrio puniantur. Qui vero in re aliqua ultra viginti asses valente simul, vel per partes, furtum commiserint, incarcerentur ad tempus ad arbitrium Prioris, hoc ipsum per omnia de proprietariis fiat. Cæteri vero fures, & proprietarii, qui ultra valorem viginti quinque solidorum, furtum, aut proprietatem commiserint, perpetuo Carceri mancipentur, donec per Capitulum Generale, aut R.P. educantur.

4. Similiter, & falsarii, convicti de incontinentia qualicumque, Incendiarii, & Homicidæ.

5. Defuncti in furto, vel proprietate, postquam crimen eorum detectum fuerit, in Cœmeterio non sepeliantur, & etiam sepulti, si sine scandalo, & periculo fœtoris fieri possit extrahantur: ut a cæteris crimen furti, & proprietatis cautius evitetur.

6. Si Conversos de incontinentia convictos, aut confessos, de Carcere educi aliquando contigerit, nullo modo in Domibus, ubi fuerunt convicti, remaneant: Sed si commode fieri possit, alibi collocentur. Quicumque autem de quacumque indicibili incontinentia convicti fuerint, vel coram testibus confessi, perpetuo Carceri mancipentur, sine ulla spe liberationis.

7. Quicumque falsificaverit Sigillum, vel literas Capituli, aut R.Patris, pœna falsarii, & Criminosorum puniatur, & sit perpetuo inhabilis

bilis ad quascumque obedientias Ordinis sine ulla spe alicujus restitutionis.

8. Si crimen pro quo Carceris pœna irroganda est probatione indiget, nec per nostros probari queat: Sæculares idonei recipi poterunt in testimonium.

9. Quicumque criminosi Conversi per solum Capitulum Generale, vel per R. Patr. de carcere possunt educi. Postquam vero fuerint educti, erunt eorum omnium quos invenerint semper ultimi: sine spe restitutionis in pristinum gradum, & nulla dispensatione poterunt eis obedientiæ commendari. Præterea educti de carcere, per quadraginta dies Ferialibus diebus post (*Exultabunt*), Festivis autem in Capitulo Conversorum, nisi quando communicaverint, recipiant disciplinam, & quadraginta diebus Capituli, ad terram comedant super asserem nudum in Refectorio mane, & vesperi, computatis diebus quibus communicaverint in Conventu in quibus ad terram non comedant, & per annum integrum, teneant generalem Ordinis disciplinam: quæ talis est. Singulis Capitulis recipiant disciplinas, exceptis diebus, quibus communicaverint, vel debent communicare: nec habebunt vocem contra aliquem, nec obedientiam, hoc est non poterunt esse Coquinarii, Portarii, Mulatarii, Magistri Bovum, vel Grangiæ, nisi propter urgentem necessitatem R. Pater cum eis dispenset.

10. Ordinem vero tenere in victualibus est, feriis secunda, & quarta, pane, & coquina esse contentum; Feria tertia, & Sabbato, pane, vino, & coquina; Feria autem quinta, & diebus Capituli, & festis duodecim lectionum more Conventus: abstinentia Ordinis nisi minifesta necessitas interdicat, etiam observata.

11. Criminosi omnes a primo die incarcerationis eorum, & deinceps per sex menses, habeant dimidiam portionem panis conventualis, & utantur vino familiæ, aut Cervisia. De pane vero familiæ detur eis quantum necesse fuerit. Porro in festis Capituli, & quoties Conventus in Refectorio comedit, victualia eis ministrentur, sicut & Conventui. Ferialibus autem diebus aliquid judicio Prioris eis ex gratia ministrari poterit. Verumtamen, si quis in carcere positus nolit crimen suum confiteri, & emendare, pane, & aqua dumtaxat sustentetur donec resipiscat.

De Fugitivis.

Caput Vigesimumprimum.

1. Fugitivi ad aliquam Domum Ordinis venientes sponte, si non fuerint criminosi, id est si nec commisso crimine fugerint, nec in fuga crimen commiserint, etiamsi infra quinque dies redierint, primum reconciliandi erunt Ordini propter fugam, & postea clamabunt suam culpam præsente Conventu: misericordiam postulantes, & emendationem promittentes. Deinde quindecim diebus recipiant disciplinas in Capitulo Conversorum, & quindecim diebus comedent ad terram in Refectorio super asserem nudum.

2. Si vero ultra quinque dies redire distulerint, de cætero quandocumque redierint, non recipiantur, nisi ad carcerem, ubi per quadraginta dies sustineant in victualibus disciplinam criminosorum: de quo tamen carcere si criminosi non fuerint, Priores illorum cum consilio sui Conventus poterunt illos educere, quando videbitur expedire, educti vero de carcere recipiant viginti disciplinas in Capitulo, & viginti diebus comedant ad terram in Refectorio, & per annum sustineant prædictam generalem Ordinis disciplinam.

3. Fugitivi vero criminosi quandocumque redierint, numquam nisi ad carceres recipiantur: a quibus non possunt educi, nisi per Capitulum Generale, aut R. Patrem. Educti vero pœnam criminosorum (sicuti dictum est) sustineant.

4. Fugitivi dum e carcere educuntur, etiamsi criminosi non sint, nullo modo possunt in eisdem Domibus obedientias habere sine expressa licentia R. Patris, vel Capituli Generalis.

5. Apostatæ ante omnia ad reassumendum habitum Ordinis compellantur, & deinde pariter reconcilientur, & ab Apostasia, necnon ab excommunicationis sententia, quam ex habitus dimissione incurrerunt, adhibitis testibus absolvantur, & ut supra incarcerentur. Verumtamen Apostatæ criminosi post tertiam apostasiam per regulam Sancti Benedicti declarantur non amplius recipiendi. (*a*)

6. Conversis pro disciplina ad aliam Domum missis non ministrentur equitaturæ, nisi nimia infirmitate cogente, nec ubi sustentabuntur, beneficia spiritualia Hospitibus dari solita eis conferantur.

7. Prædictas tam fugitivorum, quam criminosorum pœnas, R. Pat. potest quandoque, si ei videbitur, moderari: alius vero Prior, etiam proprius eorumdem, sine ipsius Patris R. licentia, præterquam in mortis articulo, vel maxima necessitate, facere hoc non potest; disciplinas tamen, & comestiones ad terram, & rigorem in victualibus, ex aliqua causa rationabili poterit Prior moderari.

De Donatis.

Caput Vigesimumsecundum.

1. Statuimus de cætero, ut nullus omnino recipiatur in statum redditorum Clericorum, vel laicorum, aut Præbendariorum. Sed omnes personæ Ordinis sint Monachi, Conversi, Donati, aut Moniales.

2. Cum ex incauta, & indiscreta receptione Donatorum, magna, multaque mala, damna, & scandala imminere noscantur, statuimus quod nullus ullo modo, ullove tempore recipiatur in Donatum, absque Visitatorum licentia, atque Conventus, vel majoris partis Conventus, & nisi prius bene probetur, ac cum conditionibus, quæ hic subjungentur.

3. Mulieres autem, nec in Domibus nostris, nec extra eas ullo modo recipiantur Donatæ: nec pariter uxorati admittantur in Donatos.

4. Qui autem recipientur, primo de manu Prioris in Capitulo Conversorum Caputium accipiant, & antequam ulla promissione ligentur, probentur in Domo per unum annum ad minus, aut per longius tempus, sicuti Priori visum fuerit.

5. Porro cum conditionibus sequentibus re-

(*a*) *Vide notata in secunda parte Cap. de Fugitivis.*

cipiantur, videlicet, quod sine proprio vivent in communi. Domus autem eis providebit sufficienter de necessariis. Quod Domui illi, & Ordini erunt veri obedientes, & fideles, quod damnum, aut vituperium Prioris, & aliorum dictæ Domus eis non celabunt, sed revelabunt, honorem, & commodum eorum diligent, & procurabunt. Item quod correctioni Ordinis totaliter subjacebunt, de his, quæ administraverint Priori, & Procuratori rationem reddent quoties super hoc fuerint requisiti, quod continenter vivent, etsi (quod absit) continentiam non servarent, aut in aliis præmissis, seu in aliquo eorumdem deficerent, quod donationem ejusmodi valeat Ordo infringere, & se de tam infelicibus personis expedire. Nullam renumerationem eisdem, de tempore quo servierint Domui, faciendo.

6. Vestis Donatorum superior nunquam virgata, & partita, nec viridis, rubei, aut crocei coloris, sed unicolor sit, & grisei, vel castanei coloris, & tam longa, quod genua operiat, & transcendat. Caputium ejusdem coloris cum veste semper ferre debent. Verumtamen diebus festivis, quando pro Divino Officio audiendo ad Domum superiorem ascendunt: vestem oblongam non cinctam, & Caputium, sicuti Conversi deferunt.

7. Donati comam, seu capillos numquam relaxent, aut nutriant, sed sic eos in rotundum tondeant, ut patentibus auribus incedant. Quod si ter moniti facere noluerint, incarcerentur ad Prioris voluntatem, donec emendationem fecerint competentem.

8. Donati teneantur dicere pro Matutinis decies *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro qualibet hora alia, ter *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro recenter Defuncto in Domo sua triginta *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro Anniversariis, omnis septimana decem *Pater noster*, & *Ave Maria*, pro officio generalis Capituli Cluniacensium, & Benefactorum post Natalem Domini 30. *Pater noster*, & *Ave Maria*.

9. Confiteantur, & communicent in solemtatibus Nativitatis, & Cœnæ Domini, Paschæ, Pentecostes, Eucharistiæ, & S. Patris nostri Brunonis, atque prima Dominica cujuslibet mensis.

10. Jejunia Ordinis servare non tenentur; licet feriis sextis ex devotione soleant jejunare. Jejunia vero Ecclesiæ fideliter servent. Paucioribus etiam quam Conversi, debent esse contenti in pitantia, & Vino, cum tot onera Ordinis non sustineant, & tempore, ac loco congruo carnes manducare permittentur juxta consuetudines Domorum. Nunquam tamen intra Conventum possint licite carnes, vel manducare, vel cuiquam ministrare, nec personis Ordinis, ubicumqne fuerint, nec debent permittere, quod carnes a quoquam in Conventu comedantur. In Adventu autem Domini, & feriis quartis a carnibus abstineant.

11. In cæteris, quæ ad eorum statum pertinent, se religiose habere debent. Sunt enim de gremio Ordinis, & gaudent privilegiis, Indulgentiis, & libertatibus dicti Ordinis, & habent Beneficium Brevis per totum Ordinem, si laudabiliter in Ordine perseveraverint.

12. Propter transgressionis voti periculum, Donati nullum votum facient, sed postquam in habitu Donatorum per annum aut amplius juxta discretionem Priorum suorum probati fuerunt, si volunt remanere: publico Instrumento in scriptis manu Notarii alicujus subsignato, promittant se supradictas conditiones servaturos.

13. Donati non debent e Domo sua exire nisi a Priore, vel Procuratore foras mittuntur. Quod si ad aliam Domum inordinate venerint, nullus eos recipiat, nisi ad carceres, & deinde eos ad Domos suas remittat, aut eorum fugam & detentionem Prioribus suis significet. Qui contrafecerit, Ordinem in victualibus teneat: donec eos remiserit, aut eorum detentionem intimaverit.

14. Nulla Domus recipiat sæculares gratis eis servire volentes extra statum Monachorum, nisi promissione mediante, quod si propter excessus suos, seu culpam a Domo ipsa expellerentur nihil petent, exigent, aut recipient pro suo salario, & mercede.

15. Ordinamus, ut omnes Nationes habeant hæc statuta Conversorum, & Donatorum in sua vulgari lingua, & ut illis semel ad minus prælegantur per singulos annos.

De Monialibus nostri Ordinis, & earum Vicariis, & Priorissis.

CAPUT VIGESIMUMTERTIUM.

1. In electione Priorissæ Monialium Vicarius primam vocem habeat, & postmodum cum Confirmatoribus vota singularum Monialium recipiat, pro quibus suscipiendis, nec ipse Vicarius, nec Confirmatores vocati ingrediantur claustra Monasterii, sed ante Cancellorum Fenestellam vota singularum scripta recipiant, & tamen nunquam publicanda erunt nomina eligentium. (a)

2. Porro nulla Monialis ad eligendum cum aliis admittatur, nisi octavum decimum suæ ætatis annum compleverit, & professionem fecerit expressam. Quod si aliquæ Moniales in suis electionibus nobiles, & amicos requisierint, priventur velo nigro.

3. Cæterum nulla Monialis in Priorissam eligatur minor 40. annis, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter non vixerit. Quod si talis non inveniatur, nulla possit eligi, quæ trigesimum ætatis suæ annum non excesserit, & quæ quinque saltem annis post professionem recte non vixerit.

4. Vicarius de novo institutus, & Priorissa de novo electa, in præsentia prædecessorum suorum, si vixerint, & præsentes fuerint, ac quatuor magis discretorum de Conventu, si tot, aut plures affuerint, vel si prædecessores non vixerint, aut nimium remoti fuerint, in præsentia quatuor prædictorum perfecte redigant in scriptis statum Domus, & sub sigillo dictæ Domus, & subscriptionibus illorum, proxime sequenti Capitulo Generali afferant, vel transmittant dictum statum: retenta tamen copia ejusdem in Domo sua ante dicta.

5. Omnes Priorissæ Monialium obedientiam promittant Capitulo Generali pro se, & Domibus suis, cujus promissionis chartam singulis annis ad Capitulum mittere nulla occasione omittant,

(a) *Consulenda est forma electionis Priorum, & in cæteris omnibus sequenda.*

tant, & nihilominus quælibet Priorissa teneatur per se promittere obedientiam Vicario: Moniales vero, & Conversæ, Priorissæ tantum obedientiam promittant, licet in præsentia Vicarii cum nominatione ipsius, & Priorissæ professionem faciant, & eidem in omnibus licitis obedire teneantur.

6. Nulla Priorissa præsente Vicario, *Benedicite* dicere præsumat, nec præsente Monacho Lectionem duodecimam legere. De Divino quoque officio ordinando, aut correctione hominum quorumcumque, se nullatenus intromittat.

7. Priorissa nullam Monialem, vel aliam personam sine licentia R. Patris, & Vicarii, atque Conventus sui, vel majoris partis consensu ad habitum Ordinis recipiat: nec ante 15. ætatis annum completum. Quod si contrarium facere præsumpserit, talis receptio efficaciæ sit nullius, & Moniales in præmissis, vel aliquo eorum consentientes Generalem Ordinis disciplinam sustineant, quousque per Capitulum Generale, vel R. Patrem relaxentur.

8. Priorissa, & Vicarius custodiant sub duabus clavibus, & administrent pecunias Domus, & singulis annis Vicarius, & Procurator reddant computum de receptis, & expensis in præsentia Priorissæ, & duarum, aut trium antiquarum Monialium, nec tamen propterea Vicarius, aut Procurator intret eorum Clausuram, nec illæ egrediantur. Celleraria autem observet erga Vicarium, & Priorissam tam in rebus emendis quam vendendis, & cæteris omnibus, eademque ipse Procurator per Statutorum præscriptum servare debet erga Superiorem.

9. Nulla Priorissa, etiam de sui Conventus voluntate, se, vel Domum suam valeat obligare: aut literas obligatorias sigillare Vicario inconsulto. Alioquin Priorissa contrarium faciens, & Moniales ad hoc consentientes, graviter puniantur per Capitulum Generale, vel Rev. Patrem.

10. Priorissæ non habeant in Refectorio duplicem portionem, sed simplicem, sicut Moniales: nec habeant Cameras sibi appropriatas ad jacendum, comedendum, vel bibendum.

11. Possunt Priorissæ cum volunt, & quoties expedit debent in suis Capitulis pias facere exhortationes Sororibus ad sanctæ, & religiosæ vitæ regularem observantiam, cum consilio, & directione Patris Vicarii.

12. Priorissæ Monialium a personis Ordinis Matres, vel Domnæ, non Dominæ vocentur (*) Moniales vero Sorores.

(*) *Ordinatio anni 1648.* Priorissæ, & Subpriorissæ in Domibus Monialiū nostrarū a personis Ordinis juxta Statutum, non vocentur Dominæ, sed Matres, cæteræ vero omnes Sorores idque strictissime in posterum servetur.

13. In Domibus Monialium nostri Ordinis nulla in Monialem recipiatur ultra quam suppetant facultates illius Domus in qua recipitur, pro illius, & cæterarum sustentatione sine penuria. Porro Visitatores earum ex parte Capituli habent auctoritatem, & jubentur, considerata Domorum facultate, talem eis in recipiendis personis numerum præfigere, quem absque gravamine sustentare valeant: in quo numero, etiam Novitiæ, & Conversæ computantur; districte autem inhibemus, & subsequentibus pœnis, Vicariis, Priorissis Monialium, & Monialibus universis, ne aliquam ullo tempore ultra constitutum per Visitatores numerum, vel ultra quam vires earum, seu facultates suppetant, quovis modo recipiant, aut ut recipiatur, consentiant.

14. Et ne per se, aut interpositam quamcumque personam Ecclesiasticam, aut sæcularem, quovis quæsito medio, vel colore, a Capitulo nostro Generali, seu R. Patre pro ejus, vel earum receptione contra formam Edicti hujus, & inhibitionis, licentiam, vel auctoritatem petant.

15. Quod si secus (quod absit) factum, præsumptum, aut attentatum fuerit, talis receptio nulla erit, & penitus invalida, tanquam facta contra voluntatem dicti Capituli, & contra formam juris communis, & Constitutionem bo. me. D. Bonifacii PP. VIII., & Sac. Concilii Tridentini: & quam nos quatenus opus est ex nunc cassamus, & irritamus, seu cassam, nullam, & irritam declaramus.

16. Et nihilominus qui, vel quæ contra hujusmodi nostram Ordinationem, voluntatem, & inhibitionem, aliquam, vel aliquas in aliqua Domorum prædictarum receperint, aut in ejus, aut earum receptione consensum, auxilium, vel favorem præbuerint, Vicarii, Priorissæ, & cæteri Officiales a suis obedientiis absolvantur. Moniales vero, si hoc fecerint, sint in disciplina generali ad Ordinis voluntatem.

17. Si vero pro illius, vel illarum receptione ultra constitutum numerum, & supra vires, & facultates suas, per nuntium, aut literas petierint licentiam per se, vel quamvis aliam interpositam personam, vel si literas a quibuscumque Principibus, Dominis Ecclesiasticis, vel Sæcularibus, aut aliis, comminatorias, vel deprecatorias ad Capitulum Generale,, vel Priorem Carthusiæ propterea obtinuerint, quoties id fecerint, per tres menses ordinem in victualibus sine misericordia teneant.

18. Et ut materia, seu occasio præscindatur tales receptiones ulterius faciendi, vel procurandi inhibemus sub dicta pœna tenendi videlicet ordinem in victualibus per tres menses, ne in Domibus prædictis ullo modo recipiantur aliquæ Juvenes Puellæ, seu filiæ in habitu Sæculari pro literis addiscendis; nec pariter recipiantur aliquæ sub spe, seu confidentia eas ad habitum Ordinis deinde recipiendi, sed admittantur tantum postulantes cum ad minus quintumdecimum annum attigerint, nec tamen habitus Ordinis eis concedatur ante sextumdecimum annum inceptum.

19. Nulla Monialis ante sextumdecimum annum completum, nec quæ minore tempore quam per annum continuum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur. (a) Professio autem ante facta, sit nulla, nullamque inducat obligationem ad alicujus Religionis, vel Ordinis observantiam, aut ad alios quoscumque effectus. Nulla etiam Monialis ante 25. annum consacretur. Et ut nulla ipsarum se per ignorantiam excusare valeat, ordinamus, quod præsens hæc nostra Constitutio, & prohibitio eis in Capitulo earum legatur, quoties eis legitur charta Visitatorum: scilicet feria secunda Paschæ, & die festo S. Jo: Euangelistæ.

20. In receptione, professione, & consecratione Monialium, servetur in ministrandis cibis modestia Ordinis, & in equitaturis Parentum, & aliorum, qui in talibus frequenter conveniunt, po-

(a) *Professio ipsa debet emitti lingua vernacula.*

ponatur modus certus, sic quod Domus ex hoc notabiliter non graventur: excepta tamen familia consecrantis, cui non potest regula certa dari.

21. Prohibemus, ne propter munera, vel promissa Moniales aliquam ad habitum præsumant recipere, nec aliquid ex bonis Novitiæ ante professionem a Parentibus, vel propinquis, aut curatoribus ejus quocumque prætextu recipiant: excepto victu, & vestitu illius temporis, quo in probatione fuerit; aliter enim dantes, & recipientes, anathematis pœna feriuntur per Sacri Concilii Tridentini Constitutionem.

22. Inhærentes Bonifacii VIII. Constitutioni, Sacri Concilii Tridentini Decreto, & Pii V., Gregorii XIII. Summorum Pontificum literis: declaramus nulli omnino cujuscumque generis, conditionis, sexus, & ætatis fuerit licere ingredi septa Monasterii Monialium sine licentia Superioris earum in scriptis obtenta, & nisi in urgentibus necessitatibus dumtaxat. Quæcumque autem personæ aliter intrare dicta Monasteria præsumpserint, & Moniales, quæ illas introduxerint, vel admiserint, ipso facto Sententiam excommunicationis incurrunt, & Officiis Ordinis, si quæ habeant privantur, atque ad ea inhabiles reddantur.

23. Quoties Vicarius Monialium causa Confessionis, vel alterius Sacramenti ministrandi ingredi Claustrum earum necesse habuerit, intret cum honesta comitiva unius, aut duorum Monachorum: vel ita intret, & stet quod plures videre possint tam Confessarium, quam confitentem.

24. Sequendo etiam ejusdem Sacri Concilii Decretum, & ejusdem Pii V. literas, declaramus omnes Moniales nostri Ordinis præsentes, & futuras, sicut, & alias cujuscumque Religionis, & Ordinis, etiamsi ex Institutis, & fundationibus suis ad clausuram non teneantur, nec unquam eam servaverint, de cætero debere sub perpetua in suis Domibus Clausura manere, nec ulli earum licere post professionem exire a Monasterio, etiam ad breve tempus, nisi ex aliqua causa legitima, etiam ab Episcopo approbanda (*a*); resistentes vero huic Clausuræ perpetuæ obstinato animo, declaramus esse tamquam rebelles, & incorrigibiles, ab Ordinario, & Superioribus earum omnibus Juris, & facti remediis compellendas: ad præcise subeundam, & perpetuo observandam Clausuram.

25. Priorissæ, & Moniales non visitent Monachos, aut Conversos, nec Viros alios apud eas degentes, nec pariter Monachi, Conversi, vel Donati visitent Priorissas, aut Moniales aliquas, etiam sub prætextu alicujus infirmitatis, vel ex quavis alia necessitate, vel causa, nec Priorissæ, aut Vicarii super hoc dent licentiam, sed visitentur Viri infirmi per Viros; & Fœminæ infirmæ per Fœminas, nisi dumtaxat pro Sacramentis ministrandis, vel nisi ex causa aliqua necessaria, Vicarius cum honesta comitiva unius, vel duorum Monachorum, opportuno tempore ad eas ingredi debeat.

26. Volumus pariter, & ordinamus, ut nulla Monialis nostri Ordinis cum aliquo Sæculari quantumcumque propinquo loquatur, aut loqui permittatur ad partem: nisi vel & a facie, & præsente, & audiente Priorissa, vel Subpriorissa, aut una, vel duabus ex aliis Monialibus, quæ contrafecerit, pro qualibet vice per unam hebdomadam comedat ad terram in Refectorio.

27. Sub eadem pœna inhibemus ne Moniales dent personis Ordinis, aut ab eis recipiant aliqua munuscula, vel jocalia, & ne ullatenus Viros aliquos qualescumque osculentur, aut amplexentur.

28. Et ut præmissa omnia inviolabiliter observentur, ad conservandam etiam Sanctimonialium Christi Sponsarum pudicitiam, honestatem, & integritatem, volumus pariter, & ordinamus, quod in singulis Domibus Monialium nostri Ordinis porta illa, per quam intratur ad Claustrum earum jugiter die, ac nocte cum clave clausa teneatur; & ad ejus custodiam, aliqua fidelis Monialis Conversa, vel Donata deputetur, quæ ad jussum Vicarii, vel Priorissæ eam claudat, & aperiat, & neminem sine illorum, aut alterius ipsorum scitu, & mandato introducat, vel educat. Quæ etiam diebus singulis, pulsato Completorio, claves prædictæ portæ ad manus Priorissæ, per eam usque in crastinum custodiendas, tradere teneatur.

29. Moniales, extraneis Sacerdotibus, qui de Ordine nostro non sunt, sive regulares sint, sive Sæculares, confiteri non possunt, sine speciali licentia Vicarii. (*)

(*) *Ordinatio anni* 1678. Juxta Decretum S. Concilii Tridentini Sess. 25. cap. 10. bis aut ter in anno offeratur Monialibus nostri Ordinis Confessarius extraordinarius qui omnium Confessiones audire debeat juxta d. Decreti placitũ; liberum tamẽ erit cuique Moniali (juxta declarationem S. Congregationis Cardinalium Concilii Triden. Interpretum, ipsi Cõfessario extraordinario Cõfessionem peccatorum facere, vel non.

30. Moniales quæ fuerunt in officiis, ipsis officiis cessantibus vultu velato incedant, & omnes professæ benedictæ habeant vittas in Scapularibus suis, & velum nigrum portent: & in conspectu hominum non se præsentent nisi velatis faciebus, sola Priorissa, & Celleraria exceptis. Conversæ vero præmissis non utantur, sed nec Moniales, quæ non sunt benedictæ utuntur velo nigro; vittas tamen habeant, & velata facie incedant, ut Professæ.

31. Quod si aliqua Monialis de incontinentia convicta fuerit, vel coram testibus confessa, perpetuo sine spe rehabendi, careat velo nigro.

32. Nec Priorissæ, nec cæteræ Sorores ullo unquam tempore caputia portare permittantur, nec portent caudas in vestibus suis, nec tunicas in quibus sint scissuræ, vel manicæ inhonestæ, nec portent pelles in Conventu, nisi sub mantello simplici.

33. Moniales jaceant cum Cuculla, & Conversæ cum Scapulario, & quælibet sola. Non vocent se Dominas ad invicem, sed Sorores, nec unquam serviant ad Missas, nec quidquam ab aliquo recipere, vel donare alicui audeant, sine licentia Priorissæ.

34. Inhibemus omnibus Priorissis, ne post Completorium loquendi cum aliquo Monialibus tribuant facultatem.

35. Nec etiam Monialis possit in Monasterio bibere, vel comedere extra Refectorium, & Infirmariam: Præter Priorissam, & Cellerariam, idque tantum in casibus necessitatis, quæ in contrarium facere præsumpserint, a vino abstineant in crastinum tota die. Nulla etiam Monialis, comedat in Mensa Priorissæ in Refectorio.

36. In domibus Monialium, prædicationes eorum qui de Ordine nostro non sunt, sive Regulares

(*a*) *Declaratum fuit a Sac. Congregatione Cardinalium Sac. Con. Interpretum, quod ultra licentiam Superiorum requiratur etiam approbatio Episcopi: id autem maxime expedit ad tollendam omnis scandali occasionem.* Vide cap. 5. Sess. 25. ejusdem Concilii de Regularibus.

lares fuerint, sive sæculares, nullatenus audiantur, nisi de Vicarii, & Priorissæ licentia speciali.

37. Moniales Sæcularibus infamiam Ordinis tangentia revelantes, priventur velo nigro, & nihilominus per visitationes districte puniantur, si inde scandalum fuerit subsecutum.

38. Moniales reddant Breves Ordinis, & Missas reddere faciant, quæ debentur pro Brevibus memoratis. Pro qualibet missa, quæ propter defectum Sacerdotum non poterit reddi, dicantur quinquaginta Psalmi: ita quod secundum ordinationem Vicarii, vel Priorissæ & numerum missarum, quæ reddi non poterunt dividuntur Psalteria inter ipsas. Tricenaria quoque in Missis, & Psalmis faciant sicut Monachi: & Monachi pro eis, sicut pro aliis personis Ordinis faciant, & pro singulis Tricenariis, quæ sicut de charta Capituli, 20. tantum Psalmos dicere teneantur.

39. Moniales non suant vestes extraneorum Sæcularium, vel Religiosorum, nec loquantur cum eis nisi ad cratem cancellatam: nec literas mittant, vel recipiant sine licentia. Nec debent tangere aut abluere Purificatoria Calicis, nisi prius bis, vel ter abluta fuerint per aliquem Sacerdotem, aut Diaconum.

40. Nulla persona Ordinis nostri domos Monialium frequentet, nisi urgente necessitate, vel evidenti utilitate, & peracto, pro quo iverit negocio, recedat absque mora, & ne loquatur cum eis.

41. Vicarii Monialium fortiter reprehendant personas Ordinis cujuscumque conditionis fuerint, quæ sine rationabili causa domos Monialium frequentarent: nec differant Rev. Patri Carthusiæ intimare, ubi viderint expedire, vel Capitulo Generali.

42. Monachi, Conversi, & Donati universi in domibus Monialium habitantes, obedientiam tantum promittant Vicario, & non Priorissæ: & tales habeant locum apertum ad cognoscendum culpas suas diebus Capituli, nec manducent cum Sæcularibus, nec ipsos admittant ad mensam suam in Cellis suis. Qui contrafecerit graviter a Vicario puniatur. Et eleemosynas, sive dona, quæ illis offeruntur, tradant Priorissæ: Priorissa vero, & Vicarius provideant eis de necessariis, prout in domibus Monachorum est fieri consuetum. Quod si non fecerint, possunt ipsi Monachi Priori Carthusiæ, vel Visitatori Provinciæ scribere, qui eis providebunt.

43. Monachi de incontinentia diffamati, vel suspecti, non permittantur habitare cum Monialibus, nec domos earum intrare.

44. Vicarii Monialium in foro pœnitentiæ, quoad Moniales, & personas cum eis habitantes, eam habent potestatem, quam habent Priores in suos Monachos, aliosque subjectos: & cum pro se indiguerint, unus de Monachis cum ipsis habitantibus, quem sibi elegerint in Confessarium, eamdemque habebit potestatem in foro conscientiæ erga eosdem Vicarios, quam habent Vicarii Conventuales, seu alii quos sibi Priores elegerint in Confessarios erga suos Priores.

45. Caveant sibi Vicarii, & Priorissæ, ne Monachos suos sine licentia Capituli generalis, vel Rev. Patris Carthusiæ extra terminos mittant, alias ipsi Monachi essent fugitivi, & mittentes gravius puniendi.

46. Nulla persona Domorum Monialium per Capituli generalis mandatum de domo ad domum translata, poterit regredi, sine licentia Capituli generalis.

47. Vicarius Monialium de licentiis dandis Monialibus, & disciplinis imponendis, se nullatenus intromittat, nisi cum per Priorissam fuerit requisitus, reprehendere tamen potest, ac accusare cum viderit expedire: etiam in Priorissam, quam in Moniales, cæterasque personas Ordinis cum eis commorantes excommunicationis, & suspensionis, & interdicti sententias, cum necesse fuerit promulgare, & alias Prioris Officium gerere, nisi contrarium in Statutis expresse notetur.

48. Moniales nostri Ordinis semper recurrant ad Visitatores suos, & ipsi habeant plenam potestatem a Capitulo generali ordinandi in omnibus de eis, juxta formam Statutorum nostrorum, & Ordinationum, quæ ad eas spectant, ipsis enim committitur cura animarum earum, & Conversarum ipsarum, sed in gravibus causis debebunt Visitatores earum consulere Capitulum generale, aut Priorem Carthusiæ super annum.

49. Si eleemosynæ venerint ad manus Priorum dividendæ, volumus, ut Moniales nostri Ordinis habeant partem suam: si vero per eos qui eas faciunt distribuantur, ut eisdem partem suam distribuant, admoneantur.

50. In Visitationibus Domorum Monialium legatur præsens Capitulum. Visitatoribus autem Monialium injungimus, quatenus ipsi ambo, vel alter eorum ter in anno, aut saltem semel ad Monasteria Monialium accedant: ibique de vita, & moribus, & observantiis Ordinis, Monialium, Monachorum, & aliarum personarum ibidem degentium diligenter inquirant, & prohibeant ne illic ulli habeant devotas, provideant etiam, ut omnes Apostolico more communiter vivant, nihil sibi proprium esse dicant, & quid quid eis datur, aut mittitur in manibus Priorissæ realiter resignent, & offerant, nec eo utantur sine ejus scitu, licentia, & voluntate, ut omnibus æqualiter de necessariis provideatur, nihilque habeant, nisi quod eis de communi ab Officialibus ministratur: ita & taliter quod omne genus proprietatis ab eis penitus præscindatur. Quod si forte Moniales aliquæ in hoc Priorissæ suæ obedire noluerint, & quæ habent in manibus suis resignare, vino careant donec sibi paruerint.

51. Provideant pariter Visitatores ipsi circa clausuram earum, circa Sæcularium ad eas ingressum, & circa alia generaliter, quæ ad earum statum pertinent, & salutem, tale consilium apponant: ne ex aliqua circa hoc negligentia graviter remaneant obligati in die Judicii coram sponso earum Domino Jesu Christo.

52. Statuto perpetuo, & irrefragabili ordinamus, ne amodo in Ordine nostro domus novæ Monialium recipiantur, aut incorporentur: sed tantum cura Nobis sufficiat susceptarum.

§.4. Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi ipsis in præmissis opportunne providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Preces Ministri Generalis, & Diffinitorum.

§.5. Nos igitur qui Ordinem prædictum, & illius personas non cessantes in rerum divinarum contemplatione sublimium Domino famulari, in visceribus gerimus charitatis, Innocentii Prioris, & Ministri Generalis prædicti zelum in Domino

mino plurimum commendantes, ipsum, & Diffinitores præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui re mature discussa omnes, & quascumque Notas marginales impressas ad supradicta Statuta nullam vim legis, aut statuti habere consueverunt, & declaraverunt, consilio, præinsertam novam Collectionem Statorum Ordinis Carthusiensis, ut supra correctam, & emendatam auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, etiam substantiales, si qui in illis quomodolibet intervenerunt, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, supplemus, & sanamus.

Declaratio d. Congregationis particularis, circa Notas ad Collectionem.

Confirmatio relatæ novæ collectionis.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas, & Statuta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCLXXXVIII. Pontificat. nostri Anno Duodecimo.

CXCVI.

Dat. 4. Maji 1688. An. 12.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum declarans Constitutiones Clem. VIII., & Clem. IX. circa Missas de Festo, loco illarum de *Requiem* in Altaribus privilegiatis diebus impeditis celebrandas.

Prima ex laudatis Constitutionibus edita fuit 1603. Jan. 22. P. 12. altera vero 1669. Septemb. 13. P. 3. In Const. autem Inn. XII. ed. 1697. Decem. 23. P. 6. confirmantur Decreta Congreg. Concilii super celebratione Missarum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias postquam fel. rec. Alexander PP. VII. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 22. Januarii 1663. expeditas literas dubia in diversis mundi Partibus occasione Decreti Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ipso Alexandro prædecessore approbati, de non celebrandis Missis Defunctorum in festis Ritus Duplicis, exorta dirimere cupiens, inter cætera, quoad Altaria privilegio Apostolico pro Animabus fidelium Defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie etiam in festis Ritus duplicis celebrandæ fuissent Missæ Defunctorum ex obligatione, declaraverat per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri injunctis obligationibus, & Indulgentias per hujusmodi privilegia Apostolica concessas Animabus fidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus suffragari, perinde ac si celebratæ fuissent Missæ Defunctorum ad formam dictorum Privilegiorum, re. me. Clemens PP. IX. pariter prædecessor noster aliam subinde ortam dubitationem, utrum scilicet dictarum Alexandri prædecessoris literarum dispositio quo ad Altaria pariter quidem privilegiata, sed non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ Missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium devotione celebrarentur locum haberet, similiter tollere desiderans, declarationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, editam, ad Altaria, ut præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, tunc & in futurum quandocumque privilegiata, auctoritate Apostolica extendit; & proinde ut Missæ, quæ ibidem de festo currenti in quo Missæ Defunctorum celebrari non possent, sive ex sola fidelium devotione celebrandæ essent, suffragarentur, ita ut Animæ Christifidelium, pro quibus celebrarentur, Indulgentias per privilegia hujusmodi concessas consequerentur in omnibus, & per omnia, perinde ac si Missæ Defunctorum ad formam eorundem privilegiorum celebratæ fuissent, eadem auctoritate concessit, & indulsit, & alias, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis, etiam in forma Brevis die 23. Septembris 1669. desuper expeditis, quarum, & præfatarum Alexandri Prædecessorum literarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur.

Const. Alex. VII., quo declaratum fuit d. Missas diebus duplicibus in Altaribus perpetuo privilegiatis æquivalere illis Defunctorum

Const. Clem. IX., quæ extensa fuit d. Alexandri declaratio ad Altaria ad tempus privilegiata.

§.1. Cum autem postmodum, sicut accepimus novum circa præmissum excitatum fuerit dubium, videlicet, an supradictæ Alexandri, & Cle-

Quæritur, an idem intelligendum sit de diebus impeditis quidem, sed non duplicibus.

Clementis prædecessorum declarationes sibi pariter locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, & infra octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus, licet a Festo Duplici non impediantur, adhuc tamen Missæ Defunctorum, juxta ritum, & morem Ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Missæ, quas iis diebus celebrare licet, servata cæteroqui dictorum privilegiorum forma, ad præfata Altaria privilegiata celebrarentur: Nosque Dubium hujusmodi Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum examinandum commiserimus, ac eadem Cardinalium Congregatio re mature discussa, nuper per suum Decretum die 3. Aprilis proxime præteriti editum, præfatas Alexandri, & Clementis prædecessorum declarationes intelligendas esse pro omnibus diebus, quibus juxta Rubricas Missæ Defunctorum celebrari non poterunt, responderit. Hinc est, quod Nos ex commissæ Nobis cælitus dispensationis munere fidelium Defunctorum Animarum in Purgatorio existentium suffragiis peramplius consulere cupientes, Decretum hujusmodi a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium. *Decretū Congregationis affirmativum*

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus quatenus opus sit Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Pisc. die IV. Maji MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri anno Duodecimo.

CXCVII.

Dat. 3. Junii 1688. An. 12.

Statuitur, ut executioni mandetur alternativa in electione Commissarii Generalis Cismontani inter Fratres Ord. S. Francisci de Observantia, & Reformatos.

Constitut. ed. 1684. Apr. 20. P. 8. agitur de Alternativa pro Provincia S. Jacobi in Hispania. Et Inn. XII. Const. ed. 1692. Maji 17. P. 1. De Alternativa inter Fratres Provinciæ S. Nicolai.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari solicitudine incumbimus, ut Christifideles sub suavi Religionis jugo Divini Numinis obsequiis mancipati per providam Superiorum electionem, illorumque circumspectum regimen, & gubernium felicioribus in dies, in sanctitate, & justitia proficiant incrementis. *Exordium.*

§.1. Cum itaque alias fel. re. Alexander PP. VII. prædecessor noster per suas in simili forma Brevis die 30. Augusti 1664. expeditas literas quoddam Decretum in Capitulo Generali dudum celebrato Ordinis Fratrum Min. S. Francisci de Observantia nuncupatorum emanatum, inter cætera super quadam alternativa inter Fratres de Observantia, & Reformatorum nuncupatos Familiæ Cismontanæ ejusdem Ordinis observanda in electione Commissarii Generalis dictæ Familiæ Cismontanæ; itaut Commissarius Generalis hujusmodi ex Fratribus Reformatis pro una, ac ex Fratribus de Observantia pro alia respective vicibus alternatim eligi deberet, approbaverit, confirmaverit, & observari mandaverit, & alias, prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur. *Hæc alternativa confirmata fuerat ab Alex. VII.*

Et (sicut accepimus) alternativa electio hujusmodi hactenus eo modo, quo debuisset, observata non fuerit, Capitulum vero generale Ordinis præfati in illius Domo Regulari Beatæ Mariæ de Ara-Cœli nuncupatæ de Urbe jam celebrari inceperit, Nos volentes, ut eadem alternativa electio inter Fratres prædictos de cætero quam exactissime observetur, ac felici ipsius Ordinis statui, atque prospera directione, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes; motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod alternativa electio præfata perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observetur, eaque in præsenti Capitulo Generali a Fratribus Reformatis incipere, & Commissarius Generalis Familiæ Cismontanæ hujusmodi in eodem Capitulo ex ipsis Fratribus Reformatis, servatis alias servandis, ac deinde alternis vicibus ordine supra expresso eligi omnino debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium volumus, statuimus, & ordinamus. Inhibentes propterea sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, officiorumque per eos pro tempore obtentorum, ipso facto absque ulla declaratione incurrendis pœnis dicti Ordinis Fratribus suffragium, sive vocem in hujusmodi electionibus habentibus, ne tam in præsenti, quam in futuris Capitulis Generalibus Ordinis præfati ad electiones Commissarii Generalis Familiæ Cismontanæ hujusmodi contra præsentium formam, & tenorem devenire audeant, seu præsumant. *Sed executioni non mandata.* *Statutum pro executione d. alternativæ sub certis pœnis.*

§.2. Ac decernentes quascumque electiones, si quas contra earumdem præsentium formam, & tenorem fieri contigerit, nullas, irritas, inanes, nulliusque roboris, & momenti: ipsas vero præsentes literas, semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obti- *Clausulæ.*

obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari debere, illasque de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam vocari, nullatenus unquam posse. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Pisc. die III. Junii MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri anno Duodecimo.

CXCVIII.

Dat. 26. Junii 1688. An. 12.

Confirmantur Resolutiones Congr. Rituum circa novam impressionem Missalis ad usum Fratrum Prædicatorum.

Clem. X. Constit. ed. 1671., Feb. 16., P. 1. agit de Missa S.S. Rosarii. Et Inn. XII. Const. edita 1692., Junii 8., P. 1. de Missis celebrandis Sabbato Sancto.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memor.

De Missali juxta resolutiones Congr. Cardinalium edendo.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Antoninus Cloche Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod ipse Missale ad usum Fratrum dicti Ordinis a nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis Sacris Ritibus præpositæ diligenter revisum, ac ad antiquum ejusdem Ordinis ritum quam maxime redactum, juxta ea, quæ circa novam impressionem Missalis hujusmodi a præfatis Cardinalibus die 22. Februarii præteriti resoluta, ac subinde a memorata Congregatione die 13. Martii etiam proxime elapsi approbata fuerunt, Typis imprimi facere quam primum intendit.

Preces Magistri Gener.

1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipse Antoninus Magister Generalis præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, nec quidquam in iisdem præmissis, eadem Congregatione inconsulta imposterum immutari valeat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Antoninum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, disposita, atque decreta, ut præfertur a præfata Congregatione circa novam impressionem Missalis hujusmodi, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio dd. resolutionum.

Clausulæ.

2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, Congregationum, Conventuum, & Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Pis. die XXVI. Jun. MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri anno Duodecimo.

CXCIX.

Dat. 16. Julii 1688. An. 12.

Communicantur omnia privilegia, & indulgentiæ Congreg. Helveticæ Congregationi Bavaricæ Ordinis S. Benedicti.

De Con-

De Constitutionibus hujus Congreg. agitur Constitut. edit. 1687., Mar. 21., Pontf. 11. Et ab Inn. XII. Constitut. ed. 1691., Aug. 11., Pontif. 2. eidem conceduntur privilegia Congreg. Casinens.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus ab æterno Pastore collocati ad uberes bonorum operum fructus, quos Monasticæ Congregationes adspirante superni favoris auxilio in Ecclesia Dei proferre assidue satagunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, rationi consentaneum reputamus, ut religiosa eorum studia, felicesque progressus, amplioribus in dies gratiarum, ac privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus.

Refertur erectio d. Congregationis.

§.1. Cum itaque Nos alias nonnulla Monasteria Monachorum Ordinis Sancti Benedicti in Civitate Ratisbonen., ac in dominio dilecti filii Nobilis viri Maximiliani Emmanuelis utriusque Bavariæ Ducis S. R. J. Principis Electoris respective consistentia in unum corpus univerimus, & conjunxerimus, sicque unita, & conjuncta, ac alia Monasteria ejusdem Ordinis illis certo tunc expresso modo aggreganda in novam Congregationem sub titulo Sanctorum Angelorum Custodum Bavaricam nuncupandam, ad instar Congregationis Helveticæ dicti Ordinis perpetuo erexerimus, & instituerimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 16. Augusti 1684. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Et sicut pro parte dilectorum filiorum Cælestini Præsidis, nec non Visitatorum, & aliorum Abbatum dictæ Congregationis Bavaricæ Nobis subinde expositum fuit, ipsi omnia, & singula Indulta, Immunitates, gratias, aliaque privilegia quæcumque hactenus a Sede Apostolica Congregationi Helveticæ præfatæ, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis per nos, & Sedem eamdem pariformiter concedi, & communicari, ac propterea opportune sibi in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, ac quarumcumque literarum Apostolicarum ad favorem memoratæ Congregationis Helveticæ quomodolibet, & quandocumque emanatarum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus super negotiis dictæ Congregationis Bavaricæ deputatorum consilio, eidem Congregationi Bavaricæ, illiusque Monasteriis Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis tam spiritualibus, quam temporalibus, quæ Congregationi Helveticæ præfatæ, ejusque Monasteriis, Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis hactenus per Sedem Apostolicam, etiam per viam communicationis, vel extensionis, ac etiam cum clausula prohibitiva communicationis, aut alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, ac quibus ipsa Congregatio Helvetica, illiusque Monasteria, Ecclesiæ, Abbates, Monachi, & personæ hujusmodi de Jure, usu, consuetudine, privilegio, vel concessione Apostolica, in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, dummodo tamen sint in usu, nec revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ Congregationi Bavaricæ, ejusque Monasteriis, Ecclesiis, Abbatibus, Monachis, & personis hujusmodi nominatim, & expresse concessa fuissent auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Preces Præsidis, & Abbatũ pro Communicatione.

Concessio memoratæ Cõmunicationis.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ prædictæ nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis secundodictæ Congregationi, illiusque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub

Annulo Pis. die XX. Julii MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CC.

Dat. 30. Julii 1688. An. 12.

Revocatur Breve segregationis quorumdam Cœnobiorum Ordinis S. Francisci de Observ. a Provinciis Veneta, & Bononiensi, necnon aggregationis eorumdem ad Provinciam Mediolanensem.

De segregatione Cœnobiorum in Hispania extat Constitut. ed. 1686., Jun. 28. Pont. 10. Et de divisione Provinciæ S. Jacobi Inn. XII. Constitut. ed. 1694., Maji 19. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commissæ nobis divinitus dispensationis officio, ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis etiam a nobis concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur revocamus, & immutamus, in hisque solicitudinis nostræ studium interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Refertur hujusmodi Breve.

§.1. Alias siquidem Nos dilecti filii nobilis viri Ferdinandi Caroli Mantuæ, & Montis Ferrati Ducis supplicationibus nobis humiliter porrectis inclinati, nonnullos Conventus Fratrum Minorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in ejus statibus consistentes, nempe Conventus Sancti Francisci Mantuan., & Sanctæ Mariæ Gratiarum, ac Sancti Rocchi loci *della Volta* nuncupati, & S. Mariæ Angelorum Terræ Hostiliæ ad Provinciam Venetam, ac Conventus Terrarum Viadanæ, & Guastallæ ad Provinciam Bononien. dicti Ordinis respective, tunc spectantes, necnon Monasteria Monialium, curæ, & gubernio Fratrum eorumdem Conventuum respective subjecta, a memoratis Veneta, & Bononien. respective Provinciis auctoritate Apostolica perpetuo separavimus, & dismembravimus, ipsosque Conventus sic separatos, & dismembratos, ac Monasteria Monialium sic seperata, & dismembrata Provinciæ Mediolanen. Ordinis prædicti itidem perpetuo univimus, conjunximus, annexuimus, & incorporavimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis die 18. Novembris 1683. desuper expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa ejus revocationis.

Cum autem sicut idem Ferdinandus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, ex dismembratione, & incorporatione Conventuum, & Monasteriorum hujusmodi plura in religiosæ tranquillitatis præjudicium exorta fuerint inconvenientia, adeo ut in Diffinitorio Generali Familiæ Cismontanæ Fratrum dicti Ordinis pro majori Dei servitio, & regularis disciplinæ progressu, necnon pro pacifico, legitimo, & regulato gubernio Conventuum, & Monasteriorum prædictorum, omnibusque emergentibus matura discussione perpensis, nuper consultum fuerit Conventus, & Monasteria præfata propriis Venetæ, & Bononien. respective antiquis Provinciis a quibus separata fuerint inveniri, ac sub dictarum Provinciarum Ministris Provincialibus, ut antea fuerant, regi, eorumdemque Ministrorum Provincialium Jurisdictioni, & gubernio respective subesse debere, quatenus noster desuper, & hujus Sanctæ Sedis, prævia præfatarum nostrarum literarum revocatione, assensus accederet. Nobis propterea memoratus Ferdinandus Carolus Dux humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Ferdinandi Caroli Ducis Mantuæ.

§.2. Nos igitur piis ipsius Ferdinandi Caroli Ducis votis ad salubriorem Conventuum, & Monasteriorum prædictorum directionem tendentibus, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, separationem, & dismembrationem supradictorum Conventuum S. Francisci Mantuan., & Sanctæ Mariæ Gratiarum, ac Sancti Rocchi *della Volta*, & Sanctæ Mariæ Angelorum Terræ Hostiliæ, Terrarumque Viadanæ, & Guastallæ, ac prædictorum Monasteriorum Monialium curæ, & gubernio Fratrum eorumdem Conventuum respective subjectorum a memoratis Veneta, & Bononien. respective Provinciis, nec non unionem, annexionem, & incorporationem eorumdem Conventuum, & Monasteriorum memoratæ Provinciæ Mediolanen. a nobis factas, ut præfertur, ac emanatas desuper literas nostras prædictas auctoritate prædicta tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus; ac revocatas, cassatas, irritas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & fore decernimus, & declaramus; ipsosque Conventus, & Monasteria prædicta Venetæ, & Bononien. respective Provinciis supradictis eadem auctoritate restituimus, ac ad formam regiminis, quo ante emanatas nostras literas respective gubernabantur, reducimus.

Revocatio Brevis, & Cœnobia, ac Monialium Monasteria ad pristinum statũ reducuntur

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus prædictis nostris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum, & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudi-

tudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Major. sub Annulo Pis. die XXX. Julii MDCLXXXVIII., Pontificatus nostri Anno Duodecimo.

CCI.

Dat. 20. Nov. 1688. An. 13.

Eliguntur Doctores Collegii Comen. in Comites Palatinos, & Equites auratæ Militiæ, eisque conceditur facultas declarandi Notarios, Legitimos, Doctores, ac Statuta condendi.

Suppressum fuit Collegium Secretariorum Apostolicorum Constit. ed. 1678. Apr. 1. P. 2. Et ab Alexand. VIII. Const. ed. 1690., Nov. 7. P. 2. confirmata fuerunt privilegia Collegii B. Ferdinandi in Indiis Occidentalibus.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitut.

E Suprema Apostolicæ dignitatis specula in qua humilitatem nostram, meritis licet imparibus inscrutabili æternæ suæ Sapientiæ, atque bonitatis consilio collocavit Altissimus, ad præclara, quæ Catholicæ Ecclesiæ, reique publicæ ex Doctorum Virorum Collegiis provenire noscuntur, commoda, & utilitates mentis nostræ aciem intendentes, ac memoria recolentes nos de numero Collegii Doctorum Civitatis Comen., unde ortum accepimus, aliquando fuisse, indeque ad dignitatum, & honorum gradus prodire cœpisse, ac propterea ipsum Collegium propensa paternæ charitatis nostræ benignitate prosequentes, illudque, ac ejusdem Doctores præfatos condignis beneficentiæ nostræ favoribus, & gratiis, ad majus dictæ Civitatis Comen. Patriæ nostræ decus, communeque omnium bonorum, condecorare volentes, dictorumque Doctorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Motu proprio, non ad ipsorum Doctorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memorati Collegii Doctores tam præsentes, quam futuros & eorum singulos in perpetuum ipso jure, & facto, in ipso eorum in dictum Collegium ingressu seu receptione, & admissione Sacri Palatii Apostolici, & aulæ Lateranensis Comites, ac auratæ Militiæ equites facimus, creamus, & deputamus, ipsosque aliorum Palatii, & Aulæ Comitum, aurataeque Militiæ equitum hujusmodi numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac eosdem etiam torque aureo, cæterisque Comitum, & Equitum hujusmodi insignibus decoramus, eisque ac eorum singulis etiam in perpetuum, quod omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, exemptionibus, favoribus, gratiis, & Indultis quibus alii Palatii, & Aulæ Comites, ac Militiæ auratæ hujusmodi Equites de Jure, & consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen facultates a Concilio Trid. sublatas) uti, frui, potiri, & gaudere: Necnon illos, quos prævio examine ad id idoneos, & fideles esse repererint, in Notarios, & Tabelliones publicos, ac Judices Ordinarios extra Romanam Curiam, recepto prius ab eis nostro, & Romanæ Ecclesiæ nomine fidelitatis debitæ solito juramento, creare, & instituere, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officiis hujusmodi, ut moris est, investire: Præterea quoscumque utriusque sexus nothos, spurios, naturales, & manseres, copulative, vel disjunctive ex quocumque illicito, & damnato coitu procreatos, tam præsentes, quam absentes, viventibus, seu mortuis eorum Parentibus, itaut ad eorumdem parentum, necnon quorumcumque consanguineorum, affinium, & attinentium, agnatorum, & cognatorum, ac transversalium, cæterorumque proximiorum suorum, & quorumvis aliorum successiones in quibuscumque rebus, & bonis mobilibus, & immobilibus, ac semoven., necnon juribus, & actionibus, etiam allodialibus, & precariis, & alias quomodolibet qualificatis, & nuncupatis (non tamen Ecclesiasticis) tam ex Testamento, quam ab intestato succedere, & ad illa hæreditatis, Fideicommissi, substitutionis, legati, donationis inter vivos, & causa mortis, ac quovis alio titulo, sine præjudicio venientium ab intestato, devenire, admitti, & recipi, illaque consequi, & habere, ac de eisdem bonis, juribus, & actionibus disponere, ac in illis hæredes, & successores instituere, & habere, necnon ad honores, dignitates, status, gradus, & officia Sæcularia publica, & privata quæcumque recipi pariter, & admitti, illaque gerere, & exercere libere, & licite possint, & valeant, ac si de vero, & legitimo Matrimonio procreati essent, servata tamen forma literarum fel. rec. Pii PP. IV. Præd. nostri desuper editarum, legitimare, ac omnem ab eis geniture maculam abolere, eosque ad primæva, & legitima naturæ jura restituere, & reducere: Ac insuper quoscumque emensis studiorum curriculis in Jure Canonico, & Civili, seu altero eorum per diligentem examinationem scientia, & moribus habiles, & idoneos esse invenerint, in utroque, seu altero Jurium hujusmodi, ac in Philosophia, seu Medicina per diligentem similiter examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum Doctorum, seu Magistrorum, vel licentiatorum ejus facultatis, in quam promovendi erunt, coram eis habendam, ac fidelem Magistrorum, seu Doctorum; vel licentiatorum eorumdem attestationem medio juramento eis faciendam peritos, ac scientia pariter, & moribus ad hoc habiles, idoneosque esse repererint, de eorumdem Doctorum, seu Magistrorum, vel licentiatorum consilio, & assensu, ac eorum votis juratis, in Philosophia, aut Medicina hujusmodi, ad Baccalaureatus etiam formati, licentiaturæ, Doctoratus,

Electio Doctorum in Comites Palatinos, & Equites Auratæ Militiæ.

Facultas eligendi Notarios, Tabelliones, ac Judices.

Facultas declarandi legitimos ex coitu etiam damnato ortos.

Facultas conferendi gradus in utroq; jure, Philosophia, & Medicina.

tus, ac Magisterii gradus, cum solita insignium in talibus tradi solitorum exhibitione, servata tamen in omnibus forma, & dispositione Viennensis, & Trid. Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promovere, & sic promotis, quod omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus alii Baccalaurei, licentiati, Doctores, & Magistri, in utroque, seu altero Jurium, seu Philosophia, aut Medicina hujusmodi in Universitatibus studiorum generalium promoti de Jure, vel consuetudine, etiam utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, etiam pariformiter, & æque principaliter uti, frui, potiri, & gaudere possint, concedere: Quodque demum pro salubri illius Collegii regimine, & administratione, illius Doctores præfati quæcumque Statuta, Ordinationes, & Decreta, licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & ejusdem Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non repugnantia facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, mutare, alterare, corrigere, revocare, & annullare, aliaque de novo condere, & edere, quæ postquam mutata correcta, condita, ac de novo edita fuerint, eo ipso Apostolica auctoritate approbata censeantur, libere, & licite valeant, plenam, & liberam licentiam, & facultatem dicta auctoritate earundem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Facultas condendi Statuta.

Clausulæ.

§.1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus etiam per nos, & successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem Apostolicam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis acceptas, & quoties illa emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit eligenda de novo concessas intelligi, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus re.me. Pii V., & Sixti etiam V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum contra illegitimos editis, & aliis quibusvis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit dictæ Civitatis Comen., aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, legibus quoque imperialibus, privilegiis, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus studiorum Generalium, necnon dilectorum filiorum Scriptorum Archivii Romanæ Curiæ, aliisque Collegiis, & quibuscumque aliis locis, & personis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam de Consilio ejusdem S.R.E.Cardinalium sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis in genere vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, ac insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Novembris MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

CCII.

Extensio trium Decimarum a Sanctitate Sua olim indictarum.

Dat. 25. Nov. 1688. An. 13.

Indictio harum Decimarum extat Constit. ed. 1683. Sept. 27. P. 7. Et ab Alex. VIII. Const. ed. 1689. Decemb. 16. P. 1. revocantur immunitates, & exemptiones ab oneribus publicis.

INNOCENTIUS PP. XI.

Ad futuram rei mem.

Alias a Nobis emanarunt Literæ tenoris subsequentis, videlicet = Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ab ipso (*quæ sequuntur vide suo loco*) Datum Romæ apud S.Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octogesimo tertio. Quinto Kal. Octob. Pontificatus nostri anno septimo.

Causa extentionis.

§.1. Nunc vero Nos pro ea, quam de totius Dominici gregis divinitus nobis crediti salute præcipuam gerimus solicitudinem, provide considerantes causas, propter quas tres integræ Decimæ hujusmodi a nobis, ut præfertur, impositæ

sitæ fuerunt, adhuc perdurare, Officii nostri partes esse duximus in præsenti rerum calamitoso statu impositionem Decimarum hujusmodi modo, & forma infrascriptis extendere, & ampliare. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Indictionem, & impositionem trium integrarum Decimarum prædictarum per nos, ut præfertur, factas, Literasque præinsertas hujusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis ad aliam unam similem integram Decimam, quatuor ex quinque partibus alterius Decimæ, percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & singulis in eisdem præinsertis Literis nominatis, quos omnes ad hoc obligatos, intra triennium proximum, tribus æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem Festum Sancti Michaelis Archangeli Mensis Maji anni proxime venturi 1689., & successive pro reliquis duabus solutionibus singulo quoque anno ratam partem intra Festum hujusmodi cujuslibet anni immediate usque ad totalem solutionem, servata alias in omnibus, & per omnia earumdem nostrarum Literarum forma, & tenore, omnino volumus persolvisse, tenore præsentium extendimus, & ampliamus, sive aliam unam integram Decimam ac quatuor ex quinque partibus alterius Decimæ hujusmodi modo, & forma in eisdem Literis contentis, percipiendas, exigendas, levandas, & persolvendas Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium indicimus, & imponimus.

Extensio triũ Decimarum ad unam aliã integram, & quatuor ex quinque partibus alterius intra trienniũ solvenda.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præfatis Nostris Literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Palutii Cardinalis Camerarii prædicti, seu alterius ab eodem deputati Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, ejusque Curiæ sigillo obsignatis eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ab omnibus, & ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Novembris MDCLXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

CCIII.

Dat.29.Nov. 1688. An.13.

Confirmatur Decretum Congreg. Epis., & Reg. de primatu Collegialium S. Bonaventuræ de Urbe inter reliquos Collegiales Conventuales Ord. S. Francisci.

De Collegio S. Bonaventuræ vide Vrb. VIII. Constit. ed. 1629. Septem. 26., P. 7., & de Regimine Cœnobii Alex. VIII. Const. ed. 1690., Decem. 6. Pon. 2. In Const. vero Inn. XII. ed. 1699., Maji 16. P. 8. agitur de primatu inter Diffinitores, & Provinciales Titulares.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Lis inter memoratos Collegiales.

EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa præcedentiæ inter dilectos filios Collegiales Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum ex una, & Collegiales Collegii S. Bonaventuræ de Urbe ejusdem Ordinis ex altera partibus vertente Decretum tenoris, qui sequitur ult. in Causa Romana præcedentiæ vertente inter Collegiales Religionis Minorum Conventualium S. Francisci ex una, & Collegiales Divi Bonaventuræ de Urbe ejusdem Ordinis partibus ex altera S. Congr. Emorum Rmorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Partibus informantibus, referente Emo de Angelis, censuit, ac declaravit, Collegiales S. Bonaventuræ præferendos esse omnibus aliis Collegialibus, etiam S. Francisci, Bononiæ, & Pragæ admissis ad Magisterium post admissionem ipsorum Collegialium S. Bonaventuræ ad Collegium. Romæ 14. Maji 1688. I. G. Card. Carpineus B. Panciaticus Secretarius.

Decretum prædictæ Cõgregationis.

Preces Collegialium S. Bonaventuræ.

§.1. Cum autem sicut pro parte Collegialium Collegii S. Bonaventuræ præfatorum nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel Causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Collegiorum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub An. Pisc. die XXIX. Nov. MDCLXXXVIII. Pontif. nostri Anno Decimotertio.

CCIV.

Dat. 4. Martii 1689. An. 13.

Statuitur, ut in Diœcesi Portugallen. lis censeatur legitime contestata per negativam, si Reus contumaciter respondere recusaverit.

Const. ed. 1687., Maji 12., P. 11. tolluntur Franchitiæ pro reis in Urbe Roma, & ab Innoc. XII. eisdem denegatur remissio Constit. ed 1692. Maji 12., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex Ecclesiasticarum legum conditor, & moderator Judiciarium Ordinem ne per Delinquentium exquisitas malitias eludatur, ipsique Delinquentes ex sua calliditate impunitatem delictorum consequantur, solet nonnunquam immutare, aliaque facere, & ordinare, prout rerum ac temporum requirit status, & iniquorum protervia exposcit.

Stylus contestandæ litis in d. Diœcesi.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit Ven. Frater Joannes Episcopus Portugallen, quod in ejus Curia, & Diœcesi Portugallen. antiquus litis contestandæ, tam in Civilibus, quam in criminalibus, & mixtis Causis observari solet stylus, quod rei super aliqua re conventi, vel de aliquo crimine accusati negative, vel affirmative debeant libello contra ipsos proposito respondere, alias Judices nequeant ad ulteriora valide procedere. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat ex stylo hujusmodi sæpe eveniat, ut plures ex ipsis reis conventis metu pœnæ, seu Judicii differendi, aut alia forsan de Causa respondere nolint, nec ad id Ecclesiastica Censura, aut carceratione, quas malunt indurati potius sustinere, cogi possint. Nobis propterea idem Joannes Episcopus humiliter supplicari fecit, ut quemadmodum fel. rec. Clemens Papa VII. prædecessor noster per suas in simili forma Brevis die 30. Maji 1592. pro Civitate, & Diœcesi Eboren. in quibus similis contestandæ litis stylus observari solebat statuisse noscebatur, Nos similiter pro ejus Curia, & Diœcesi in remedium præmissorum statuere, & ordinare de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Joannem Episcopum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, & suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac vestigiis Clementis prædecessoris prædicti in hoc omnino inhærentes per præsentes volumus, statuimus, & ordinamus quod de cætero perpetuis futuris temporibus, si rei in Civitate, & Diœcesi Portugallen. tam civiliter, quam criminaliter conventi litem contumaciter in competenti termino eis præfigendo contestari recusaverint, seu noluerint, termino elapso lis ipsa per negativam pro legitime contestata habeatur, ac exinde Judices, coram quibus Causas pro tempore pendere contigerit ad ulteriora, etiam ad Causæ conclusionem, & Sententiæ diffinitivæ prolationem, alias tamen legitime procedere valeant; nec eorum processus ex eo, quod lis ipsa in forma juris contestata non fuerit, impugnari, annullari seu invalidari debeat, seu possit. Et sic in præmissis, & singulis per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, decidi, & terminari debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Preces Episcopi Portugallen. pro stylo servari solito in Diœcesi Eboren.

Statutū prædictum.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Ecclesiasticæ Portugallen. juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter, expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annul. Pisc. die IV. Martii MDCLXXXIX. Pontif. nostri Anno Decimotertio.

CCV.

Dat. 10. Maji 1689. An. 13.

Conceditur Visitantibus Ecclesiæ Fratrum Capuccinorum die 2. Augusti facultas applicandi Indulgentiam animabus Defunctorum per modum suffragii.

Eadem facultas concessa fuit Fratribus de Observantia, & Reformatis Ord. S. Francisci Const. ed. 1687., Jan. 22., P. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prædicta Indulgentia cōcessa fuit a Greg. XV. visitantibus illorum Ecclesias

Alias fel. rec. Gregorius PP. XV. prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum ubique existen., die secunda mensis Augusti a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris Literis desuper simili forma Brevis die 12. Octob. 1622. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur.

Preces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius modernus Procurator Generalis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecit Indulgentiam Plenariam, & pecca-

catorum remissionem per dictum Gregorium prædecessorem, ut præfertur concessam, etiam animabus Christifidelium Defunctorum per modum suffragii applicari posse summopere desideret; nos piis ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, auctoritate nobis a Domino tradita, ac Beatorum Petri, & Pauli Apost. ejus auctoritate confisi, Indulgentiam plenariam, & peccatorum remissionem Christifidelibus præfatis supradictas Ecclesias Fratrum Ordinis S. Francisci Capuccinorum dicta die secunda mensis Augusti, ut supra visitantibus, & præmissa peragentibus concessam, etiam Christifidelium Animabus, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii applicari posse, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus quibuscumque.

Concessio d. facultatis.

§.1. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annul. Piscat. die X. Maji MDCLXXXIX. Pontif. nostri Anno Decimotertio.

CCVI.

Dat. 11. Maji 1689. An. 13.

Erigitur in Archiconfraternitatem Confraternitas Nominis B. M. V. in Ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe sita.

Constit. ed. 1677. Julii 16. Pont. 1. Confraternitas Almæ Domus Lauretanæ de Urbe erecta fuit in Archiconfraternitatem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Huic Confraternitati concessæ fuerunt Indulgentiæ.

CUM Nos alias Confraternitati sub invocatione SSmi Nominis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia Sancti Stephani de Cacco nuncupat. de Urbe Congregationis Monachorum Silvestrinorum canonice (ut asseritur) erectæ ejusque Confratribus, & Consororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes sub certis modo, & forma tunc expressis, auctoritate Apostolica perpetuo concesserimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur: Et sicut dilecti filii Officiales, & Confratres dictæ Confraternitatis Nobis nuper exposi fecerunt, ipsi Confraternitatem hujusmodi Archiconfraternitatis titulo decorari plurimum desiderent, Nos dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Confraternitatem prædictam in Archiconfraternitatem cum omnibus, & singulis prærogativis, juribus, honoribus, & præeminentiis solitis, & consuetis auctoritate præfata tenore præsentium, sine cujusquam præjudicio perpetuo pariter erigimus, & instituimus; ac ipsius Archiconfraternitatis sic erectæ Officialibus, & Confratribus præsentibus, & futuris, ut ipsi alias quascumque Confraternitates ejusdem Instituti extra Urbem prædictam ubicumque locorum existentes eidem Archiconfraternitati, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Clementis PP. VIII. Prædecessoris nostri desuper editæ aggregare, illisque omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes ipsi Confraternitati, sic in Archiconfraternitatem erectæ a Nobis, ut præfertur, concessas, communicare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

Preces Officialium, & Confratrum.

Erectio d. Confraternitatis in Archiconfraternitatem cum facultate aggregandi alias Confraternitates, & communicandi Indulgentias.

§.1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit supradictæ Confraternitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XI. Maji MDCLXXXIX. Pontificatus nostri anno Decimotertio.

CCVII.

Dat. 28. Junii 1689. An. 13.

Confirmantur, & extenduntur Decreta Congregationis Reformationis Tribunalium.

Inter infra laudandas Constitutiones ea tantum Pauli V. ed. 1612. Mar. 1. P. 7. pertinet ad omnia Tribunalia. Clem. IX. Const. ed. 1667. Septem. 1. P. 1. extat Reformatio Tribunalis Burgi. Et Inn. XII. Const. ed. 1692. Aug. 31. P. 1. reductio Tribunalium ad jus commune. Const. vero ed. 1692. Novembr. 19. Pont. 2. reformatio Tribunalis Viarum.

IN-

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem, ut ficut ex impositæ fibi divinitus Apoftolicæ fervitutis officio totius Dominici Gregis utilitatibus indefinenter incumbit, in Almæ Urbis, ac in ea litigantium, nec non fuorum, & Apoftolicæ Sedis etiam quo ad temporalia fubditorum commodis circa ea præfertim, quæ meliorem, ac celeriorem Juftitiæ adminiftrationem, refecatis fuperfluis circuitibus, fublatis fubterfugiis, reformatifque litigantium expenfis concernunt, folicitis ftudiis intendat, ut fi quæ per fuos prædecesfores pro felici Reipublicæ ftatu provide fancita lapfu temporis in defuetudinem abiiffe vifa, feu deformata, vel depravata fuerint, congruæ declarationis, feu reformationis ope, priftino nitori, ac vigori reftituantur; fi quæ autem de novo emerferint, quæ ut temporum fert conditio, novo auxilio indigere nofcantur, opportunæ fanctionis, feu provifionis remedio reparentur, & muniantur.

Inftituta fuit Congr., ejus decreta approbata, & ex his nonnulla extenfa ad totũ Statum Ecclefiafticum.

§.1. Hinc eft quod Nos ab ipfo fufcepti, meritis licet imparibus, Univerfalis Ecclefiæ Regiminis primordio fe. re. Pauli PP. V. prædecefforis noftri fuper reformatione Tribunalium Urbis præfatæ ejufque Officialium editam Conftitutionem inconcuffe fervari, omnes, qui in contrarium irrepfiffent abufus aboleri, opportunafque declarationes, reformationes, & provifiones, quæ ad rectam, magis expeditam, minufque difpendiofam juftitiæ adminiftrationem conferrent, expleri cupientes, Congregationem reformationis Tribunalium dictæ Urbis fingulis menfibus haberi præcepimus; factaque Nobis poftmodum die 3. Junii 1679. duplici relatione, Decreta ab eadem Congregatione, eo ufque emanata approbavimus, nonnullaque ex illis ad univerfum Statum noftrum Ecclefiafticum Italiæ extendimus, & ampliavimus, illaque omnia publicari, ac fub pœnis in præfata memorati Pauli prædecefforis Conftitutione contentis, nec non aliis, quæ in iifdem Decretis impofitæ fuerant, cæterifque Noftro, vel Romani Pontificis pro tempore exiftentis arbitrio injungendis, in Urbe, & Statu præfatis refpective exacte obfervari mandavimus.

Deinde ab eadem Congr. edita fuere infequentia nova Decreta.

Subinde autem fupradicta Congregatio, cum de eadem Reformatione ferio agere non deftiterit, ac quædam ex memoratis Decretis, eaque fignanter fuper Subhaftationibus edita rationabilibus ex caufis, ac experientia ita fuadente delenda, feu revocanda: alia fimiliter declaranda, feu reformanda: nonnulla demum etiam addenda cenfuerit, poft novum multiplex, & exactum examen Decreta hujufmodi in fequentem formam redegit, videlicet:

De Capitolio, ejufque Officialibus.

Pluries examinata directione fori, feu Tribunalis Capitolini, & quomodo occurrendum fit aliquibus inconvenientibus, quæ circa mentem, & fenfum ftatuentium, & calumniatorum malitia irrepfiffe videntur, deventum eft ad fequentes refolutiones, & provifiones.

Vide Pii IV. Conftit. ed. 1562. Jun. 31. P. 3. §. 27. 33. 74. Et Pauli V. Conftit. ed. 1612. Martii 1. Pont. 7. §. 7.

De Senatore.

Primo, ut in caufis, in quibus ex difpofitione omnino tollitur, ac denegatur appellatio, five quod illa refpective conceditur ad folum effectum refolutivum, non autem fufpenfivum, vel non nifi facto depofito, five fub alia forma per eadem ftatuta præfcripta, & demandata, Senator, quando non judicavit tanquam Judex primæ Inftantiæ, tanquam Caput Tribunalis, & cui per Statutum commiffum, ac injunctum eft, ut obfervet, atque ab illis obfervari faciat Statuta, & Jura communia, gerat omnes illas Partes, quas in Tribunali Auditoris Cameræ, aliifque Tribunalibus appellationum, & ulterioris inftantiæ poft primam gerit D. Cardinalis Signaturæ Iuftitiæ Præfectus in recognofcendo, & declarando. an per Judicem appellationis admitti, vel refpective rejici debuerit appellatio, five an ifte moderari, vel refpective reintegrare debeat fuam inhibitionem, aliaque fimilia peragere eo modo, quo per dictum Cardinalem Præfectum Signaturæ Juftitiæ practicatur. Ubi vero partes, vel earum altera judicio Senatoris non acquiefcant, tunc Affettamentum gerat, ac impleat illas partes fuper præmiffis, quas gerit, & implet plena Signatura Juftitiæ. In illis vero cafibus, in quibus Senator judicavit, tanquam Judex primæ Inftantiæ, directe ac immediate recurri debeat ad Affettamentum, quod fuper præmiffis provideat, ac refcribat, ad tollendos inanes circuitus fequi folitos fuper electione Confultoris ob Senatoris fufpicionem, ut citius, quo fieri poteft, negocia terminarentur.

De Affettamento.

Secundo, ut pro declaratione, feu clariori obfervantia ejus, quod Statuta jam difponunt, votum, feu Judicium Affettamenti fuper præmiffis effe debeat novum, & integrum abfque eo, quod illud propalatum fuerit in prima Inftantia. ideoque in præfatis caufis, quæ non de fui natura fimpliciter ad utrumque effectum appellabiles, Affettamentum in prima inftantia nullo pacto fe ingerat, fuumque votum non præftet, etiamfi Judex petat, nifi utraque partium confentiat cum renunciatione cuicumque appellationi, vel reftitutioni in integrum, & cuicumque alteri recurfui, adeout cupiant partes in eadem prima Inftantia caufæ cum hoc voto finem dare.

Tertio licet per Conftitutionem Pii PP. IV. difponatur, quod fi unum ex Judicibus Curiæ abeffe, vel ægrotare contingat, aut fufpectum jurari, Affettamentum per alios tres præfentes fieri poffit; attamen quia dari poteft cafus, quod impedimentum, vel fufpicio verificetur in aliquo ex tribus, vel quod qualitas caufæ exigat, aut Affettamentum plenum, & non conftituatur minori numero quatuor: Idcirco Senator ad eorumdem Statutorum præfcriptum alium, feu alios, in locum illorum, qui impediti fint fubrogare poterit, & quatenus partes, vel una eorum fufpectum habeat Senatorem in hac deputatione tunc fupplebit Auditor Sanctiffimi.

De caufis reftitutionis, & nullitatibus.

Quarto, quod in caufis reftitutionis in integrum, five ifta petatur incidenter, five principaliter pronunciari non valeat, nec debeat, fed fervari debeat id, quod practicatur in Tribunali A. C. aliifque Tribunalibus Urbis, quod fcili-

ſcilicet, ubi agitur de Decretis interlocutoriis, ac aliis, a quibus reponi poteſt, ſi Judex credit eſſe locum reſtitutioni, reponat a Decreto facto in negocio principali; ubi vero agitur de ſententiis non appellabilibus, a quibus reponi non poteſt, abſtineat ab executione, ſive infirmet ipſam ſententiam in illis caſibus, in quibus infirmare poteſt; & e converſo, ubi credat, non eſſe locum reſtitutioni, procedat ad ulteriora in executione, adeout nunquam detur pronunciatio particularis ſuper ipſa reſtitutione concedenda, vel reſpective deneganda, ſed illa ſolum ſit cauſa, ut pronuncietur, vel provideatur in negocio principali, ne alias ſequatur illa magna multiplicatio ſententiarum, quæ aliquando ſequi conſuevit.

Quinto, quod ubi ſuper eadem reſtitutione tam incidenter, quam principaliter petita, aliquam controverſiam oriri contingat tam circa recuſationem Judicis, coram quo petitur, quam circa ſuſpenſionem executionis, ac alia (cum reſtitutio, & appellatio parificentur:) idcirco etiam in iſto caſu ſervetur idem, quod ſupra in caſu appellationis proviſum eſt, quod ſcilicet detur recurſus ad Senatorem eo modo, quo in aliis Tribunalibus datur ad Cardinalem Præfectum Signaturæ Juſtitiæ, & ſucceſſive ad Aſſettamentum tum eodem modo, quoad Signaturam plenam, ut ſupra.

Et ſexto demum, quod etiam in hoc Tribubunali circa nullitates obſervetur, quod in aliis Tribunalibus diſpoſitum eſt per reformationem Pauli V. ut non attendantur nullitates niſi ſint ex tribus &c. prout etiam diſponitur in motu proprio Pii IV.

De Sportulis, vel Propinis.

Vide Pii IV. Conſt. ed. 1562. Jun. 31. Pont. 3. §. 3. 6. 7. Et Pauli V. Conſt. ed. 1612. Mar. 1. Pon. 7. §. 13. Item Inn. XII. Conſtit. ed. 1693. Decemb. 4. Pont. 2.

De Sportulis Judicum Ordinariorũ, & Commiſſariorum.

Cum inter cætera, quæ diſponuntur per Conſtitutionem ſa. me. Pauli V. ſuper Reformatione Tribunalium, illud præſertim enixe præcipiatur, ut nullus Judicum Ordinariorum Urbis, & Romanæ Curiæ cujuſcumque dignitatis, etiam ſpeciali nota dignus in cauſis Civilibus ratione Sportularum ſeu Propinarum aliquid prorſus accipiat, etiam a ſponte dare volentibus: In Commiſſariis autem pariter Civilibus, ubi de ſumma ſcutorum viginti quinque agitur, & infra nihil prorſus, a viginti quinque ſupra uſque ad centum incluſive ſcuta tria, a centum uſque ad ducentum ſcuta ſex, a ducentum uſque ad quamcumque ſummam ſcuta decem, & non ultra: aliquæ vero Litigantium querelæ ad aures Sanctiſſimi pervenerint adverſus ejuſdem Conſtitutionis in hac parte inobſervantiam; idcirco de ejus mandato re mature, ac pluries examinata decretum, & declaratum fuit, præfatam Conſtitutionem prohibentem ſportulas Judicibus Ordinariis ab omnibus Judicibus, qui non ſint vere Commiſſarii, obſervari debere juxta univerſalitatem literæ, ac verborum, quacumque limitatione, vel interpretatione, ſive argumento, aut contraria conſuetudine ſublatis, ac retentis: Judices vero ordinarios eſſe omnes illos, qui ſunt deputati ad aliquam Univerſitatem, vel aliquod genus cauſarum, adeout Commiſſarii ſint ſolum illi, qui per commiſſionem ſpecialem deputati ſunt ad certas, & particulares cauſas, iſtoſque teneri pariter obſervare dictam Conſtitutionem, ut ſummas propinarum per eam taxatas nullatenus excedere, atque plus exigere valeant.

Ut autem omnis dubitandi, vel contraveniendi occaſio tollatur, cenſuit Congregatio exprimere, ac recenſere quinam ſint Judices Ordinarii Urbis, & Romanæ Curiæ, iique ſunt infraſcripti, aliis non excluſis, quatenus adſint; eis tamen nullatenus præjudicatum cenſeatur, quo ad illas ſportulas, vel propinas, quæ expreſſe, ac literaliter, non autem per argumenta, vel illationes, & interpretationes, aut ſubauditos intellectus eis deferuntur, ac tribuuntur per eamdem Conſtitutionem Pauli V., ſive per Privilegia, & Conſtitutiones Apoſtol. particulares, non autem conſuetudinem, iique ſunt ſequentes, cum declaratione, quod per deſcriptionem non cenſeatur ſtatutus ordo aliquis, nec alicui præjudicatum.

Qui ſint Judices Ordinarii Urbis.

D. Cardinalis Camerarius, ejuſque Auditor, Judices deputati, etiam in Criminalibus.

D. Cardinalis Vicarius, ejuſque Viceſgerens, & Locumtenens, aliique Judices ab eo deputati.

DD. Cardinales Archipresbyteri trium Baſilicarum Patriarcharum, eorumque Vicarii, & Auditores, aliique deputati.

DD. Cardinales Titulares in eorum titulis Urbis, & in ſex Epiſcopalibus Cardinalitiis, eorumque Vicarii, Auditores, & alii deputati.

DD. Cardinales Protectores Collegiorum, Monachorum, Hoſpitalium, & locorum piorum, eorumque Auditores, & alii Judices, & Deputati.

D. Gubernator Urbis, ejuſque Locumtenentes, ac Judices civiles unus, vel plures.

D. Auditor Cameræ, ejuſque Locumtenentes, & Judices deputati.

D. Senator Urbis, ejuſque Collaterales, & Capitaneus Appellationum, & alii deputati.

D. Theſaurarius generalis, ejuſque Auditor, aliique Judices ab eo deputati, etiam in Criminalibus.

DD. Præſides, & præfati reſpective viarum Graſciæ, Zecchæ, Riparum, Annonæ, Archivii, & Carcerum, eorumque Auditores, aliique Deputati.

D. Præfectus Sacri Palatii Apoſtolici, ejuſque Auditor, & Locumtenentes, ac alii deputati, tam quoad Palatinos, quam quoad Tuſculum & Arcem Guandulphi, & Villas.

D. Commiſſarius Armorum, ejuſque Auditor, vel alii Deputati.

D. Judex, vel Auditor confidentiarum.

Judex Fabricæ Sancti Petri.

Judex Militum.

Judex Caſtri S. Angeli.

Judex Triremium, ſeu Maritimæ.

Aſſeſſores Ædilium, ſeu Magiſtrorum viarum Conſulum Agriculturæ, Camerarii, Riparum, Protomedici, & Conſulum artium, vel Mercatorum, & Dohanarum.

Ea declaratione adjecta, quod hujuſmodi diſpoſitio locum habeat, etiamſi dicti Judices, ſeu Deputati procedant in gradu recurſus, ſeu in ſecundis, vel aliis inſtantiis, quæ præfatis Tribunalibus competerent. Omneſque præfatos, & alios Judices Ordinarios ad normam ejuſdem Conſtitutionis, adhuc eſſe tales, atque in

præfata prohibitione comprehensos esse, quamvis commissio superveniat, vel quod eis injungatur, ut procedant de, vel cum voto Rotæ, sive alterius Tribunalis, vel personæ, aut quod procedere profiteantur pro Exequatur literarum Apostolicarum, sive in vim cujuscumque deputationis generalis, & quoties non sit expressa, & specialis deputatio ad certas, & particulares causas, unde dici valeant veri Commissarii, ut supra; salva tamen quoad A. C. dispositione dictæ Constitutionis Pauli V. in titulo de A. C. §. *Permittitur tamen*.

De pœnis in contravenientes, & summa propinæ.

Atque alias quidquid etiam sponte solutum esset, illicitum censeri debeat, ideoque tam Judices, quam Notarii recipientes incurrere censeantur in pœnas inflictas per Constitutiones Apostolicas, neque ita solutum veniat sub condemnatione, & taxa expensarum, quinimo, ut eisdem qui solverunt, competat repetitio tam a Judice, quam a Notario ad eorum electionem, absque eo, quod aliqua consuetudo in contrarium ullo unquam tempore induci valeat, & quam irritam, cassam, ac reprobatam esse, decretum, & declaratum fuit. Quodque illi Judices tam Ordinarii, quam Commissarii, quibus per eamdem Constitutionem Pauli Quinti, vel per speciale Indultum conceditur posse exigere sportulas, ut supra, non possint in tota causa exigere nisi unicam propinam juxta taxam, ut supra, quamvis plures essent personæ in causa, adeout si Victoria ambas, vel plures partes tangat, omnes proportionabiliter, & pro rata concurrant ad dictam unicam propinam solvendam, neque divisio sententiarum, vel punctorum, eorumque reservatio in hoc quidquam suffragari valeat, adeout idem Judex in eadem causa unicam tantum propinam percipiat.

De Advocatis, & Procuratoribus, aliisque Causidicis, & nogotiorum gestoribus.

Vide aliam reformationem Benedicti XII. Constit. ed. 1340., Octobr. 25., P. 6. Et Pii IV. Const. ed. 1561., Dec. 27., P. 3. §. 10.

De Originalibus, Salario, & Expensis.

Ad sublevandum litigantes ab excessivitate expensarum, quas patiuntur in Curia, pro nunc decretum fuit, quod originalia Informationum tam Juris, quam Facti, & tam Advocatorum, quam Procuratorum, aliorumque Curialium, & Defensorum, non debeant excedere scutum unum monetæ, etiamsi fuerint plurium foliorum, pro brevioribus vero fiat solutio pro quanti importabunt juxta stilum.

Advocati, Procuratores, & Solicitatores, & quicumque alii Causidici, & Defensores, atque Judicialium, vel aulicorum negotiorum gestores pro eorum honorariis, seu salariis, etiam conventis, non habeant actionem in posterum, nisi pro Salario, vel mercede ultimi biennii, tam citra, quam ultra montes, quibus elapsis remaneat præscripta, & perempta omnis actio ad agendum quocumque ordinario, & extraordinario remedio denegato.

Si contigerit per dictos Advocatos, Procuratores, Solicitatores, & alios, de quibus supra, fieri expensas in causis ab eisdem patrocinatis, vel negotiis, ut supra ab eis gestis, non possint ab eorum Principalibus illa prætendere ultra summam scutorum quinquaginta, nisi legitime, & sincere citra omnem suspicionem fraudis, & concussionis constet de recognitione veritatis, & debiti in majori summa facta de ordine sui Principalis.

De Notariis.

Vide alia de his Pii IV. Const. ed. 1561., Dec. 27., P. 3. §. 21. Constit. ed. 1562., Jun. 31. §. 58. cum seq., & §. 68. Item Greg. XIII. Const. ed. 1575., Jan. 27., P. 3. §. 6. Necnon Sixti V. Constit. ed. 1587., Dec. 1., P. 3.

De mercede pro Instrumētis, & examine testium.

Ad tollendas controversias, quæ solent occurrere inter partes, & Notarios super mercede Instrumentorum Tutelæ, vel curæ cum Inventario tutelari, & fidejussionis præstatione, ac Instrumentorum aditionis hæreditatis etiam cum Inventario solemni, & pro rogitu susceptionis Tutelæ, & obligatione fidejussoris, aut fidejussorum, necnon aditione hæreditatis, & confectionis Inventarii, decretum, & declaratum fuit, quod Notarii quorumvis Tribunalium, non possint exigere aliam mercedem nisi ad formam statuti Urbis lib. 3. Cap. 93.

Pro mercede Instrumenti sententiæ Notarii A. C. non possint exigere a partibus, nisi summam Juliorum quindecim, juxta taxam præscriptam eisdem Notariis in Reformatione fel. me. Pauli V., etiamsi in ipsa sententia fuerit concessum mandatum executivum, vel de associando, manutenendo, & immittendo, possint tamen Notarii apponere in Instrumento, si volunt, quod sententia deserviat ad probationem, sed non ad executionem, quæ fieri non possit, nisi vigore mandati ad partes expediendi, alias executio sit nulla.

In examine Testium cum interrogatoriis, tam in criminalibus, quam in civilibus in quocumque Tribunali, & Curia quælibet sessio durare debeat spatio duarum horarum, vere, & effective continuando exercitium, nec aliquid amplius, nec ultra julios quinque pro qualibet sessione accipiatur ab interprete, sub prætextu, quod examen fiat extra officium Notarii.

De exequutione contra Notarios, eorumque electione.

Item pariter mandatum, & decretum est, quod si contigerit expediri mandata executiva contra Notarios, illa exequi non possit super Protocollis, & aliis scripturis sub pœnis partibus nullitatis executionis, & Exequutoribus privationis officii, & aliis arbitrio Judicis.

Et quoniam magna est fides, quæ Notariis præstatur, ideoque omnis ratio postulat, ut illi sint viri sufficienti peritia, morum probitate, ac honestis natalibus prædìti: Hinc provisum, ac decretum est (si Sanctissimo placuerit) ut omnes habentes privilegia, & facultates creandi Notarios cujuscumque sint status, conditionis, & dignitatis, quamvis expressa, & speciali nota digni, & sive sint personæ singulares, sive collegia, & universitates, firmis remanentibus eorum privilegiis, & facultatibus, eo modo, quo competunt, atque hactenus competere consueverunt non possint in Urbe, & districtu dicta privilegia, & facultates exercere, atque Notarios creare, nisi prius modo, quo infra legitime eis constiterit, quod illi qui creandi sunt Notarii, legitimis, honestisque natalibus, bonisque

que moribus præditi sint, adeout non sint inquisiti, neque contumaces, ac etiam in ætate saltem annorum viginti quinque constituti. Nec non quod saltem per sex menses continuos, & non interruptos in Urbe apud aliquem ex Notariis publicis Auditoris Cameræ, vel Rotæ, vel Cameræ Apostolicæ, seu Vicarii, aut Capitolii vere fuerint versati pro addiscenda praxi, & peritia conficiendi Instrumenta, dictoque termino sex mensium completo, cum vero, & effectivo, ac rigoroso examine tenendo coram Decano, vel alio Deputato illius Collegii, qui Notarium creare debet, aut coram Auditore Cameræ, seu Camerario cum interventu duorum Procuratorum de Collegio, ac duorum publicorum Notariorum Urbis habentium Officium proprium, dummodo non sint illi Notarii, apud quos ipsi examinandi versati sunt, approbati fuerint tamquam idonei, dictaque approbatio debeat subscribi ab iis, qui ut supra interveniunt in examine, atque alias actus habeatur pro invalido, perinde, ac si gestus non esset, illeque alias creatus nullatenus pro Notario habeatur, atque tam illi, qui Notarios citra istam formam creaverint, quam ipsi creati pœnas incurrant arbitrio Sanctissimi etiam amissionis privilegii.

De Cursoribus, & Mandatariis, aliisque Executoribus, & de citationibus, exequutionibus, & subhastationibus.

Vide de Cursoribus, & Mandatariis Pii IV. Const. ed. 1562., Jun. 31., P. 3. §. 78., & seq. Item Pauli V. Constitut. edit. 1612., Martii 1. Pontif. 7. §. 21.

De Citationibus, & Intimationibus extrajudicialibus.

Exorta differentia inter Cursores Sanctissimi ex una, & Mandatarios D. Cardinalis Vicarii, omniumque aliorum Tribunalium, & Curiarum Urbis ex altera partibus super citationibus, & intimationibus præsertim extrajudicialibus, quæ solent fieri pro propositionibus causarum, aliisque actibus in Tribunalibus Rotæ, Cameræ Apostolicæ, & utriusque signaturæ, & in Congregationibus Eminentissimorum Cardinalium coram Dominis Præfecto Sacri Palatii, Auditore SSmi, aliisque Judicibus extra propria Tribunalia, & Curias eorundem Mandatariorum prætendentium se illas tanquam actus extrajudiciales facere, & exequi posse. Congregatio supradicta utraque parte pluries audita declaravit, hoc ipsis non licere, sed etiam quoad istas servandas esse Constitutiones Apostolicas sub pœnis in eisdem Constitutionibus contentis, aliisque arbitrio ejusdem Congregationis infligendis.

De Processibus contumacialibus.

Ad tollendas controversias quomodo procedendum sit tempore Sedis vacantis in processibus contumacialibus conficiendis in Curia, Congregatio declaravit, procedendum esse per edicta publica, non autem per contradictas.

De provisionibus *Exequatur*.

Quoniam vero fertur, quod Ministri, & Officiales Civitatum, Oppidorum, & locorum in quibus DD. Clerici, & Commissarius Cameræ, ac etiam Domini Cardinales, aliique Prælati ratione Episcopatuum, vel Abbatiarum, & Commendarum, & Præfectus Sacri Palatii Apostolici exercent jurisdictionem temporalem, ac etiam Ministri, & Officiales Baronum, & Domicellorum, & aliorum quorumcumque de facto, indebite quandoque præstare audent impedimentum, ne in dictis locis, eorumque territoriis exequantur per Cursores, & Mandatarios, aliosque Ministros, & Executores Tribunalium Urbis, & alios quibus demandatum fuerit, citationes, & mandata, aliasque provisiones Judicum, & Tribunalium Romanæ Curiæ, & præsertim Auditoris Cameræ absque eorum licentia & beneplacito in scriptis, ut vulgo dicitur *Exequatur*; Idcirco declaratum, & decretum fuit, quod tam citationes verbales, & Personales, vel Domi sive in manibus domesticorum, aut per edicta, quam etiam mandata quæcumque pariter tam in personis, quam in bonis in quibuscumque causis civilibus, & criminalibus libere possint fieri, & exequi, absque alia licentia, beneplacito, vel *Exequatur*, aut requisitione Officialium, & Ministrorum loci, neque dictos Officiales, & Ministros, etiam ipsosmet Cardinales, & Prælatos, & Clericos, & Commissarium Cameræ, ac Barones, & Domicellos, & alios quoscumque posse in hoc aliquod directum, vel indirectum impedimentum præstare sub pœnis contentis in Constitutionibus Apostolicis contra usurpantes jurisdictionem Sedis Apostolicæ, vel illam, ejusque liberum exercitium impedientes, aut Curiæ resistentiam facientes, & inadvertenter, ac indebite requisiti de aliqua licentia, vel beneplacito nullatenus possint, nec debeant sub eisdem pœnis apponere *Exequatur*, vel alias in scriptis apponere manus in ipsis expeditionibus Tribunalium Romanæ Curiæ.

In ipsa vero Urbe quando mandata servatis servandis relaxata fuerunt contra personas privilegiatas, quæ neglexerint allegare declinatoriam, & petere opportuno tempore remissionem causæ ad proprium, & particularem Judicem, pariter illa exequi possint, nullumque *Exequatur* peti, vel respective concedi debeat, ut ita occurratur fraudibus, & inconvenientibus, quæ experientia docuit exinde sequi, sibi namque imputent, cur initio, & re integra forum declinare neglexerint.

De Subhastationibus, & Distractionibus locorum Montium.

In subhastationibus faciendis de bonis stabilibus, vel locis Montium, aut censibus in Urbe affigantur edicta ad valvas Domus Judicis, & in platea bancorum, & extra Urbem in locis solitis per dies quindecim antea, in quibus exprimatur distincte situatio, & qualitas bonorum, & quoad loca Montium exprimatur eorum species, ac etiam an sint libera, vel vinculata, & quatenus sint vinculata, explicetur qualitas vinculorum contentorum in Literis Patentibus, atque in censibus explicetur qualitas debitoris, & fundi censiti, ut ita oblatores melius informentur, atque ad offerendum alliciantur.

In distractionibus judicialibus locorum Montium vacabilium, & non vacabilium, ac Officiorum vacabilium Romanæ Curiæ non procedatur, nisi prævia intimatione, vel interpellatione facienda Procuratori, seu Exactori fructuum dictorum locorum Montium, seu Officiorum.

De variis Provisionibus.

De Spontaneis Constitutionibus, & Monitoriis.

Ad evitandas controversias, quæ quotidie oriri solent inter Tribunalia Romanæ Curiæ in causis Criminalibus propter spontaneas constitutiones, & monitoria, quæ ejus vigore expediuntur in vim *l. diffamari C. de ingen., & manum.*

 Con-

Congregatio mandavit, & decrevit, quod in posterum Actor, seu querelans non possit trahi coram Judice coram quo fuit facta spontanea constitutio, & a quo monitorium obtinuit, quando præcedenter fuit porrecta querela coram alio Judice, & ab eo fuit formatus processus sufficiens ad citandum, vel præcesserit citatio ad informandam Curiam.

De Salvo-Conductu.

Ad expellendos ab Urbe delinquentes, decretum, & mandatum fuit non licere in posterum Judicibus, & Superioribus quorumcumque Tribunalium eisdem condemnatis, & Bannitis concedere *Salvos Conductus*, Vulgo, *non gravetur* nuncupatos, sublata eisdem Judicibus, & Superioribus Tribunalium facultate concedendi eosdem *Salvos Conductus*, seu *Non gravetur* exiliatis, quando exilium fuerit per sententiam eisdem injunctum in pœnam patrati criminis, nisi ad formam Juris ad recolligendum sarcinulas.

De allegatione suspicionis

Ad tollenda subterfugia quibus nonnulli utuntur ad procrastinandas causas civiles, allegando Judices Romanæ Curiæ, pro suspectis, Congregatio decrevit, quod in posterum non admittatur allegatio suspicionis in causis, quibus ab allegante fuit informatum in scriptis super meritis, etiamsi nullus adsit actus Judicialis inducens consensum; Et quod non admittantur nisi duæ recusationes ex causa suspicionis, nec liceat tertio, & respective post triduum a die petitionis, seu productionis jurium recusare, nisi ex justa causa prout de jure.

De alimentis præsertim pro pauperibus Carceratis.

Quoad non gravetur ob præstationum alimentorum per debitores obtentum, & in posterum forsan obtinendum a quibusvis Judicibus, non afficiat, nisi legitime citatos, non autem alios.

Et quoad alimenta præstanda pauperibus carceratis, sublata taxa uniformi unius Julii usque adhuc servata, solvatur arbitrio Sacræ Visitæ, & Judicum etiam infra, & supradictam summam unius Julii ad meram necessitatem naturæ tantum; Et quoad probationem paupertatis, ubi etiam agitur de minori summa scutorum quinquaginta, nihilominus probatio fieri debeat eodem modo, qui præscribitur in reformatione ultra summam scutorum quinquaginta, ita tamen, ut nihil pro tali probatione solvatur, quodque ad præscriptum Constitutionis Pii V. non solvantur per creditores pauperes, minusque præstentur dolosis, vel calumniosis debitoribus, qui contra bonam fidem creditores diu defatigarunt cum injustis impedimentis, vel subterfugiis.

De congrua pro Clericis debitoribus.

Quoad congruam reservandam Clericis debitoribus recurrentibus ad beneficium Capit. *Odoardus*, decretum est ut excedere non debeat summam, quæ pro qualitate, & usu loci reputatur sufficiens in beneficio, vel patrimonio, ad cujus titulum fit promotio ad Sacros Ordines; Ubi vero agitur de Beneficio residentiali, & servitorio, adeout pro decore, & servitio Ecclesiæ potius, quam personæ aliqua major impensa pro Ecclesiasticis, & Sacris Vestibus requiratur, eadem congrua augeri valeat in eo, quod ad dictum effectum necessarium reputabitur.

De cautionibus in Societatibus, & Censibus.

Quamvis in societatibus Officiorum promittantur cautiones non tamen illarum promissio, vel non implementum suffragentur ad impediendum lucrum, quod alias sequi deberet, perinde, ac si cautiones non fuissent promissæ.

In censibus perpetuis quocumque tempore impositis, & imponendis ad evitandas fraudes, & ne reddantur redimibiles pro libito creditorum, non præstatio fidejussionis promissæ, neque directe, neque indirecte causare possit restitutionem sortis etiam ad effectum deponendi, nisi agatur de cautione promissa in causa mortis, vel mutationis status.

De Fructibus Dotum, & Societatum.

Fructus dotales per antea taxati per Statutum Urbis ad rationem septem cum dimidio pro centenario a die 3. Junii 1679. sint, & intelligantur reducti in Urbe ad rationem quatuor, extra vero Urbem in districtu ad rationem quinque, non obstante Statuto, seu consuetudine loci, idque procedat in dotibus quocumque tempore constitutis, seu debitis, & in futurum respective constituendis, seu debendis, ita tamen, ut creditoribus, quibus ex quacumque conventione etiam jurata prohibita erat sortis exactio, adhuc liceat eamdem sortem quoad dotes ante diem 3. Junii 1679. constitutas, seu debitas exigere, nisi debitores velint in majori taxa conventionali etiam jurata continuare.

Fructus Societatum Officiorum quocumque tempore contractarum, & in futurum contrahendarum non possint a die 3. Junii 1679., & in posterum excedere octo pro centenario.

De Sanatione defectus Archiviationis.

Facultates Cardinali Camerario, & Præfecto Archiviorum competentes super sanatione defectus Archiviationis, etiam post acceptatam nullitatem usque ad summam scutorum viginti quinque (si Sanctissimo placuerit) ad occurrendum calumniis, & subterfugiis, quæ ob istam causam practicari solent, extenduntur usque ad summam scutorum mille cum Clausulis apponi solitis in sanationum commissionibus Signaturæ Gratiæ.

Non possunt autem a Judicibus coram quibus causæ introductæ sunt, atque productæ, vel repetitæ scripturæ, quas prætenditur hoc defectu laborare, avocari, vel inhiberi, ne in eis procedatur, sed talis defectus opponatur coram Judice causæ tanquam nullitas, vel exceptio ad tollendam fidem.

De Decretis Congr. particularis super inhibitionibus, & Non-gravetur.

Et quoniam ad occurrendum calumniis, & subterfugiis debitorum, & reorum super inhibitionibus, & *non gravetur* aliisque cautelis S.M. Urbanus VIII. deputavit particularem Congregationem a qua plura prodierunt decreta, & provisiones inferius registranda, decretum, & provisum fuit, quod eadem decreta, & provisiones in aliquibus modificata eo modo, quo proxime infra registrata sunt, servari debeant.

Decreta S. Congreg. super inhibitionibus, & non gravetur per Debitores extortis a S.M.Urb.VIII. deputatæ ab omnibus, & quibuscumque Tribunalibus, & Judicibus Urbis observanda.

De Inhibitionibus Agriculturæ.

Inhibitiones Agriculturæ serentibus hordea, & alia blanda, vel legumina non concedantur, sed solummodo unicuique serenti saltem rubra octo tritici quolibet anno. Et quoad tempora serventur respectu seminum a die prima Octobris usque per totum mensem Novembris; respectu vero mensium, a die prima Junii usque ad diem 15. Augusti tantum, juxta decretum alias emanatum tempore fel. rec. Pauli Papæ V. Quo vero

vero ad personas debitorum, etiamsi aliunde habeant, unde solvant, suffragentur utroque tempore, videlicet messium, & seminum; Super bonis autem quibuscumque ex Agricultura, non provenientibus, vel non inservientibus pro Agricultura, executiones fieri possint quocumque tempore etiam messium, & seminum, non obstantibus inhibitionibus.

De Notariorum, judicum, & Assessorum officio.

Notarii, per acta quorum conceduntur dictæ inhibitiones teneantur retinere librum examinum Testium pro obtinendis inhibitionibus examinandorum, qui Testes debeant esse cogniti Notario, vel saltem duobus Testibus Notario notis; sin minus præstetur Juramentum petenti inhibitionem, ac inducenti Testes, quatenus sit præsens: Et rursus teneatur Notarius habere, ac retinere Matriculam, in qua describat omnes inhibitiones cum nominibus illorum, quibus conceduntur.

Judices, seu Assessores dum inhibitiones prædictas concedunt teneantur discutere relevantiam probationum, & non admittant probationes irrelevantes, neque quicquam recipiant pro provisione, & subscriptione inhibitionum.

Nec admittant fidas communitatum nisi prævio examine Testium coram Superiore Loci servata forma suprascripto facto, & de verbo ad verbum inserto, Societates quoque, venditiones, communiones, admissiones ad participandum, cessiones, declarationes, & recognitiones similiter non admittant nisi causa cognita.

Inhibitiones supradictis omnibus non servatis partibus obtinentibus nullatenus suffragentur, & Notarii qui illas in posterum concedent, ultra damna, & interesse partium, prout de jure, subjaceant pœnis etiam corporalibus arbitrio Congregationis.

De solventibus fidas.

Quoad fidas, quibuscumque solventibus fidam grossam, habentibus tamen requisita necessaria, serventur solitæ inhibitiones; omnibus vero aliis fidæ, & inhibitiones non suffragentur nisi respectu rerum fidam concernentium.

De Inhibitionibus Cardin. Camerarii, & Præsidis Grasciæ.

Non gravetur, & inhibitiones Eminentissimi Camerarii, & Præsidis Grasciæ, non suffragentur, nisi quoad personas Lanionum in matricula descriptorum, & tres illorum ad Grasciam pertinentes. Reservata tamen facultate Eminentiss. Domino dictas inhibitiones quandocumque revocandi, & moderandi.

Salsamentariis autem, & fructuum, piscium, candelarum, & olei venditoribus, Vaccinariis, omnibusque aliis similibus non concedantur, & concessæ non suffragentur.

Possit etiam Grasciæ Præses mandare exequi mandata aliorum Judicum contra personas Lanionum, & res Grasciam concernentes etiam absque citatione, sed abstineat a cognitione meritorum causæ principalis.

Præsidis Annonæ.

Inhibitiones per Eminentissimum Camerarium, & Præsidem Annonæ non concedantur nisi pistoribus, seu furnariis, molitoribus, vel Molendinariis, quoad eorum personas, res, & bona ad artem pertinen.

Præsidis Riparum.

Inhibitiones a Præside Riparum non concedantur, & concessa non suffragentur nisi occasione rerum Ripalium, & contractuum super rebus Ripalibus, ac pro personis, belluis, barchis, curribus, & aliis instrumentis actu inservientibus corrigio, & conductioni ad Urbem tam per Flumen, quam per terram. Ac in illarum concessione serventur superius disposita circa inhibitiones Agriculturæ.

Præsidis Carcerum.

Præses carcerum non concedat inhibitiones & non gravetur debitoribus non dum carceratis vigore memorialium, nisi in illis adsit specialis ordo Sanctissimi.

De Inhibitionibus pro certis rebus.

Non decernantur, neque fiant ab aliquo Judice executiones super belluis inservientibus pro confectione pulveris, & salnitri, vel caldariis, aut aliis instrumentis, nisi pro debitis particularibus Appaltus, vel Ministrorum juxta formam Bannimentorum.

Pro Textoribus Lanæ.

Inhibitiones ad favorem Textorum Artis Lanæ in posterum non concedantur, nisi de ordine Eminentissimi.

Pro Fabrica S. Petri.

Inhibitiones Venerabilis Fabricæ Principis Apostolorum Procuratoribus, Notario, Ministris, Operariis, & quibuscumque aliis in posterum non concedantur, & huc usque concessæ nullo modo suffragentur, nisi pro rebus eandem Fabricam concernentibus.

De Inhibitionibus Card. Archipresbyteri.

Eminentissimi Cardinales Archipresbyteri S.Joannis Lateranensis, S.Petri, & S.Mariæ Majoris non concedant inhibitiones generales, seu particulares, tantummodo citata parte, & juxta terminos privilegiorum Apostolicorum dumtaxat, & alias concessæ non serventur, & libere eis non obstantibus fiat executio.

Emphyteutæ, Inquilini, Coloni, Affittuarii, & Conductores non gaudeant privilegiis supradictis, nisi quando agitur de interesse Ecclesiæ, & Ecclesia est in causa.

Locorũ Piorum.

Inhibitiones Hospitalis S.Sixti, Neophitorum, & Catechumenorum, Annunciatæ, S. Marcelli, Orphanorum, SS.Trinitatis, S. Hieronymi Charitatis, & quorumcumque locorum Piorum, etiam sub protectione Eminentissimorum Cardinalium, non dentur, nisi parte citata, & quando agitur de rebus, vel interesse dictorum Locorum Piorum, & ad favorem Ministrorum actu, & mercede illis inservientium.

De executione ad instantiam Locatorum ædium.

Ad instantiam Locatorum ædium ne fiat aliqua exequutio super bonis a Conductore invectis.

Patris pro debito filii.

Ad instantiam Partis ne fiat exequutio pro debitis filii super bonis in domo communi habitata existentibus. Item ne fiat super pallio, quod filius gestat.

Domini Domus, vel Conductoris.

Ad instantiam Domini Domus, vel Conductoris ne fiat exequutio in Domo sua, vel ab eo conducta pro debito cujusvis personæ etiam cohabitantis, vigore Testium examinatorum, quibus in actis quis probaverit talia bona esse instantis, ad impediendas executiones cujusvis alterius.

Vi Testium.

Filii familias.

Ad instantiam filii familias ad impediendas exequutiones contra eum relaxatas, vel relaxandas sub prætextu Statuti annullantis contractus filiorum familias.

Vi statuti.

Ad instantiam viri, ne fiat exequutio super bonis in Domo per eum conjunctim cum uxore habitata existen. vigore mandatorum contra uxorem relaxatorum, vigore Statuti pro Mulieribus obligatis, absque decreto, & solemnitatibus.

De inhibitione dotali.

Inhibitio Dotalis propter hypotecam Uxoris in bonis viri, nisi expresso Notario, die, & anno, quo Instrumentum Dotis fuit rogatum.

Ad instantiam Venditoris.

Ad instantiam venditoris vigore reservationis Domini super re vendita, ne in ea fiat exe-

quutio

quutio pro debito emptoris, aut alio quopiam.

Ad instantiam commodantis, ne fiat exequutio super re commodata pro debito Commodatarii. Vigore captæ possessionis de Judicis mandato ne alter audeat ejusdem rei possessionem capere, nisi citato eo, qui fuit a Judice, vel immissus, vel manutentus, vel ex quacumque causa associatus.

Vi captæ possessionis.

Adversus Mandata suspicionis fugæ.

Adversus mandata suspicionis fugæ, nisi parte citata petens inhibitionem probaverit se possidere in Urbe, vel districtu bona stabilia, vel mobilia, quæ de facili amoveri non possunt, vel saltem dederit cautionem de non discedendo donec parte citata probaverit se possidere, ut supra.

Adversus mandata suspicionis fugæ stante cautione in actis præstita de stando jure, nisi tantum pro summa contenta in cautione, & adversus creditorem nominatum.

De Non-gravetur gratioso

Non gravetur gratiosum, vel ad effectum concordandi, vel aliquando iterum audiendi, vel aliis de causis, nisi semel tantum, & pro quinque diebus ad summum.

De Inhibitionibus generalibus.

Inhibitiones generales quibuscumque personis etiam privilegiatis, per quoscumque Judices in posterum non dentur, sed tantum speciales vigore reassumptionum, & appellantium in forma.

De Nullitate inhibitionum.

Cæterum inhibitiones datæ contra formam præsentium Decretorum non afficiant, & illis non obstantibus facta executio valeat.

Facultas Emi. Præfecti.

Reservata, & semper remanente Eminentissimo Præfecto facultate, & auctoritate omnes, & singulas supradictas, & quascumque alias inhibitiones, & *non gravetur* a quocumque Judice, & ex quacumque causa, & capite, tam in præsentibus expressis, quam non expressis pro ejus arbitrio, & libito voluntatis revocandi, & moderandi, & illis non obstantibus quæcumque *Exequatur*, seu executiones sibi bene visas concedendi. Necnon omnes, & quoscumque Judices, Notarios, & Executores, ac alias quasvis personas suprascripta Decreta non observantes, vel illis quomodolibet, & qualitercumque directe, vel indirecte sub quovis prætextu, vel quæsito colore contravenientes, & contrafacientes corrigendi, mulctandi, ac quibusvis pœnis, etiam corporalibus ejus arbitrio infligendis, & moderandis manu Regia plecten., & punien.

Insequentia Decreta ad totum Statum extenduntur.

Porro cum ex relatione nuper nobis facta, nonnulla ex hujusmodi Decretis ejusdem nostri Status Ecclesiastici Italiæ felici regimini, ejusdemque etiam quoad temporalia Subditorum commodis conferre compertum habuerimus, ad eundem Statum sequentia ampliare, & extendere decrevimus, prout ampliamus, & extendimus, nimirum:

Decreta cum declarationibus.

Primo. Decretum super libertate exequutionum, & citationum contentum sub titulo de Cursoribus, & Mandatariis, aliisque Exequutoribus.

Secundo. Decreta relata sub titulo de Advocatis, & Procuratoribus.

Tertio. Decretum sub titulo de Novitiis super forma creandi Notarios cum declaratione: Quod ea, quæ circa praxim, & examen in Urbe inibi statuuntur in Legationibus Bononiæ, Ferrariæ, Æmiliæ, seu Romandiolæ, & Urbini, ac etiam in Provincia, seu Gubernio Marchiæ, seu Maceratæ expleantur in ipsa Civitate Metropoli, seu residentiali Cardinalis Legati, & Gubernatoris respective, ibique habeatur examen coram ipso Legato, vel Gubernatore, seu alio per eum deputando, & coram duobus probatis Curialibus, totidemque probatis Notariis ab eodem Legato, vel Gubernatore pariter deputandis, adeout in reliquis eadem forma servetur.

Quarto. Decreta contenta sub titulo de variis provisionibus. Ita tamen respectu, ut fructus Dotales, quinque; fructus vero Societatum Officiorum novem pro centenario in dicto nostro Statu ex nunc in posterum non possint excedere.

Omnia relata Decreta motu proprio cõfirmantur, & de novo statuuntur.

Nunc vero omnia, & singula Decreta præinserta tali, tantaque maturitate digesta, ac sicut præmittitur immutata, declarata, & aucta, nec non a nobis extensa; & ampliata nullatenus, attento eorundem decretorum, alias oretenus approbatorum, jussuque nostro publicatorum, ut præfertur, ac etiam impressorum aliqualiter diverso tenore perpetuo inviolabiliterque observari, & Constitutionis nostræ munimine roborare volentes: Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta decreta, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, necnon illis inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adjicimus; quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in supradictis Decretis contenta de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, & tam illa, quam præfatam Pauli Prædecessoris in iis, quæ præmissis non adversantur, Constitutionem ab omnibus, & quibuscumque etiam speciali, & individua nota dignis, eodem modo, quo in memorata Pauli Prædecessoris Constitutione caveatur, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, necnon sub pœnis, quæ in eadem Constitutione, & in præmissis Decretis continentur, cæterisque nostro, vel Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio injungendis exactissime perpetuoque servari volumus, & mandamus.

Eorũ, & Pauli V. Constitutionis observantia sub certis pœnis præcipitur.

§.3. Decernentes omnia quæ contra hujusmodi Constitutionis, omniumque, & singulorum in ea contentorum formam, & tenorem, Decreta, acta, vel quocumque modo, vel tempore gesta fuerint, nulla, invalida, & extorta, nulliusque roboris, efficaciæ, vel momenti fore, & censeri, neminique præterea ullatenus suffragari posse, vel debere: & ita per quoscumque Judices, tam Ordinarios, quam Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & ac Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, ac

ac dictæ Urbis, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Locorum, ac Basilicarum, aliarumque Ecclesiarum, Tribunalium, Collegiorum, Monasteriorum, Societatum, Congregationum, Institutorum, Confraternitatum, Hospitalium, & Locorum piorum quorumcumque, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque Reformationibus, & novis additionibus, usibus, stylis, etiam inveteratis, & consuetudinibus, quantumvis immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, expresse, plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si præfatis personis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo, ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§.5. Volumus autem, quod præsentes, postquam Valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, tam in Romana Curia, quam extra eam existentes, quorum interest, vel interesse poterit, perinde obligent, & arctent, acsi uni cuique eorum personaliter, & nominatim intimata fuissent; quodque illarũ exemplis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra ubiq; locorum adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum confirmationis, approbationis, Reformationis, Statuti, Decreti, Ordinationis, mandati, extensionis, ampliationis voluntatis, derogationis, & irritationis infringerere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octogesimo nono. Quarto Kalend. Julii Pontif. nostri Anno Decimotertio.

CCVIII.

Confirmantur Thesaurarii Provisiones, & Ordinationes, & Taxæ pro Bono Montium Romanæ Curiæ Regimine.

Dat. 6. Junii 1689. An. 13.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Motu proprio &c.

CUM recol. mem. Clemens VIII. prædecessor noster ad tollendas fraudes, quæ in resignationibus Locorum Montium Romanæ Curiæ ad Cameram Apostolicam, ac etiam Religiones, Communitates, Domicellos, & alios spectan. a Secretariis dictorum Montium in præjudicium ejusdem Cameræ aliorumque prædictorum, committebantur, sua Motus proprii Cedula die 15. Maji 1600. publicata certam formam desuper præscripserit, ac plures Ordinationes, Decreta, & mandata etiam pœnalia, in contrafacientes, promulgari jusserit, prout in ipsa Motus proprii Cedula latius continetur, ad quam &c. Cumque anno 1608. similis memoriæ Paulus V. pro tollendis præjudiciis, abusibus, difficultatibus, & impedimentis, quæ circa præfatos Montes irrepserant, Congregationem super eisdem Montibus cum diversis facultatibus, Privilegiis, & auctoritatibus deputaverit, ac subinde varias provisiones, Ordinationes, & Taxas, quas eadem Congregatio pro recta eorumdem Montium an negociorum, scripturarumque ab eis dependentium administratione, & gubernio anno 1615. edidit, alia Motus proprii Cedula confirmaverit, ac expresse servari jusserit modo, & forma in eisdem Cedulis contentis, ad quas relationem haberi volumus. Cumque anno 1671. omnes dictorum Montium Secretarias in unam a fel. record. Clemente X., etiam sub aliis certis Regulis, & Ordinationibus redactas idem Pontifex Didaco Ursayæ Clerico Policastrensi, sua vita naturali durante, concesserit in alia Motus proprii Cedula, & Chirographo ab eodem Pontifice Clemente diebus 7., & 17. Septembris anni 1671. subsignatis, ad quæ pariter relationem haberi volumus. Nuper vero die 21. Junii 1688. proximi præteriti idem Didacus Ursaya Officium dictarum Secretariarum in manibus nostris sponte renunciaverit: Nosque Populi nobis commissi utilitati, ac publicæ commoditati omni studio invigilantes, & considerantes unius personæ industriam tanto oneri fere imparem esse, quodque si in tali ministerio plures assumerentur, major exinde utilitas publico commercio, & longe major in expediendis negociis facilitas resultaret, quodque ita quoque indemnitati nostræ Cameræ aptius consuleretur, dum eveniente obitu unius Secretarii, possent alii æque idonei, & informati usque ad novam Successoris deputationem, illius vices supplere, absque ullo publici servitii detrimento. Propterea dictam renunciationem admittentes Officium dictarum Secretariarum in quatuor æquales portiones distincte, & separatim per quatuor personas diversas exercendas, & administrandas diviserimus, & separaverimus modo, & forma, ac ex causis, & rationibus in Motus proprii Cedula manu nostra desuper subsignata plenius contentis, & expressis. Successive autem ad dirimendos abusus multosque casus noviter exortos declarandos injunxerimus Josepho Renato Imperiali Thesaurario

Provisiones Clem. VIII., Pauli V. pro bono Montiũ regimine.

Reductio Secretariorum omnium in unum Secretarium a Clemen. X. facta.

Divisio Secretariarum in quatuor Secretarios.

Committitur Thesaurario Montium directio.

rio nostro, ut provide occurreret, quod Montes præfati, ac Scripturæ, & negocia ab eis dependentia omni debita fidelitate administrarentur, ac respective custodirentur, pœnasque suo arbitrio in contra facientes irrogaret, eidem ulterius committendo, ut ad removenda gravamina, quæ circa solutionem emolumentorum, ac mercedum tam Secretariis, quam aliis Officialibus eorumdem Montium debitorum congruas provisiones, Taxas, & Ordinationes desuper statueret. Cumque idem Thesaurarius noster, auditis pluribus, de præmissis informatis, matureque perpensis Reformatione dicti Pauli V., atque etiam Chirographis Gregorii XV., Urbani VIII., & Clementis X. super eisdem Montibus diebus 3. Decembris 1622., 13. Januarii 1624., ac 12. Septembris 1671. respective signatis, necnon etiam Decretis a Congregatione super eisdem Montibus, deputata, occasione plurium casuum particularium emanatis, Bannimentis quoque, aliisque Ordinationibus desuper factis, & editis infrascriptas Provisiones, Ordinationes, & Taxas a Secretariis, & Prosecretariis, Depositariis, Computistis, aliisque Officialibus, & Ministris, necnon etiam eorumdem Montium Proxenitis pariter servandas sub certis pœnis proinde statuerit, atque decreverit, prædictaque omnia subinde fuerint ab eadem Congregatione Montium sedulo approbata, & confirmata.

Thesaurarii Provisiones, Ordinationes, & Taxæ a Congreg. approbantur.

§. 1. Nos itaque volentes, ut Ordinationes, & Taxæ, & Provisiones prædictæ manu d. Josephi Renati Thesaurarii nostri sub die 30. April. 1689. firmatæ, ac omnia, & singula in eis contenta, expressa, & demandata quæcumque tamquam de mandato, & voluntate nostris gesta, suum plenarium sortiri debeant effectum, ac ut ea, cæteraque in eis, ut supra contenta validiora, & firmiora subsistant, omnibusque innotescant, & a cunctis Secretariis, & Prosecretariis, & aliis antedictis nunc, & pro tempore existentibus perpetuo, & inviolabiliter serventur: Motu proprio, & ex certa scientia, deliberataque voluntate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine de contentis in prædictis Provisionibus, Ordinationibus, & Taxis ad plenum informati illarumque tenorem de verbo ad verbum præsentibus pro expressis, insertis, & registratis habentes, Provisiones, Ordinationes, & Taxas ipsas, omniaque, & singula in eis contenta, expressa, & demandata quæcumque tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac illis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnibus, & singulis tam juris, quam facti, & solemnitatum, quantumvis necessariarum substantialium, & formalium ex dispositione quarumcumque Constitutionum Apostolicarum, forsan requisitarum defectibus, si qui in præmissis intervenerint, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus omnino supplemus; easdemque Provisiones, Ordinationes, declarationes, & Taxas respective publicari, & a quibuscumque dictorum Montium tam vacabilium, quam non vacabilium, sive ad Cameram nostram, sive ad Principes, Barones, Communitates, Universitates, Religiones, aut alias quasvis personas quomodolibet spectantium Depositariis, Secretariis, Prosecretariis, Computistis, Procomputistis, Proxenitis, & aliis, ad quos spectat, & in futurum spectare poterit sub pœnis in eisdem Ordinationibus, & Taxis irrogatis, ac arbitrio dicti, & pro tempore nostri, & Cameræ Apostolicæ Thesaurarii irrogandis, inconcusse, ac inviolabiliter observari, ac in singulis dictorum Depositariorum Banchis, Secretariorumque, & Computistarum, cæterorumque prædictorum Domibus impressas in loco publico, quo ab omnibus inspici, legi, & intelligi possint affixas, retineri mandamus, & ita, & non aliter per eosdem Montium Protectores, & alios quosvis Judices Ordinarios, & extraordinarios, Commissarios, Delegatos, Subdelegatos, ac Curiæ Causarum Cameræ prædictæ, Sacrique Palatii Apostolici Auditores, necnon Cameram ipsam, illiusque Camerarium, Thesaurarium, Decanum, Clericos, Præsidentes, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quavis auctoritate fungentes in quacumque instantia, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & definiri debere mandamus; irritumque, & inane quidquid super his a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari, licet ad id non vocatis, neque auditis quibusvis personis desuper interesse habentibus, sive habere prætendentibus, ac non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in eisdem Ordinationibus, & Provisionibus dictum fuit non obstare, necnon quibusvis prædictorum Montium erectionibus, & institutionibus, ac illorum Collegiorum Statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, minusque regula Cancellariæ nostræ de Jure quæsito non tollendo, neque stylis, consuetudinibus, privilegiis, Indultis, facultatibus, Literisque Apostolicis eisdem Protectoribus, etiam Cardinalibus, ac dictis Montibus, eorumque, & cuilibet ipsorum Collegiis, & Montistis, Depositariis, cæterisque aliis superius nominatis quibuscumque, etiam Motu proprio, & forsan consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam in vim contractus, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie per quosvis prædecessores nostros, & seu etiam per nos concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis expressa mentio facienda foret, eorum tenores hic pro expressis, & de verbo ad verbum registratis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. Decernentes insuper hujus nostri Motus proprii Cedulæ solam Signaturam nostram sufficere, absque alia data, illique, & transumptis, seu exemplis ejus, etiam impressis manu alicujus Cameræ Apostolicæ Secretarii, & Cancellarii subscriptis, ac sigillo dicti Camerarii, seu Thesaurarii, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, plenam fidem in Judicio, & extra, ac ubique Locorum adhiberi, regula quacumque, aliisque contrariis non obstantibus quibuscumque.

Item confirmantur a Pōtifice.

Clausulæ.

Placet Motu proprio B.

Die Lunæ 6. Mensis Junii 1689. suprascripta Cedula Motus proprii per Sanctissimum signata, in plena Camera Apostolica exhibita, & præsentata fuit, illaque commissa Illmo, & Rmo D. Laurentio Corsino ejusdem Cameræ Clerico, modo SSmo D. N. Clementi Papæ XII. feliciter regnanti.

Exhibitio, & admissio hujus Motus proprii.

Deinde

Deinde die 8. ejusdem mensis, citato desuper Illmo D. Petro Mathia Totto SSmi D. N. Papæ, & ipsius Cameræ Procuratore Fiscali Generali, ad relationem supradicti Illmi, & Rmi D. Corsini admissa, & registrata in libro quarto Signaturarum ejusdem SSmi sub folio 165.

Franciscus Antomorus R.C. Secret.

P R O E M I O.

La Santità di Nostro Signore Papa Innocenzo XI., che con Paterno affetto, e indefessa attenzione invigila all'indennità de'suoi Sudditi, e al Buon Governo Generale di tutte le cose, avendo inteso, che doppo la Riforma della san. mem. di Paolo V. fatta sopra la materia de'Monti, e pubblicata li 4. Aprile 1615. dal Card. Serra, all'ora Pro-Tesoriere Generale, e doppo altre Costituzioni, ed Ordini in diversi tempi emanati, siano nati degl'Abusi in grave danno, e pregiudizio de'Montisti, e di altre Persone interessate in detti, ha però ordinato provvedersi, che nel pagamento dell'emolumenti, e mercedi dovute alli Segretarj, ed altri Offiziali di essi nessuno sia gravato, e che in oltre si rimedj a molte cose, alle quali non vien provvisto dalla d. Riforma, e Costituzioni, e avendo dato il carico di tutto questo negozio a Monsig. Illmo, e Rmo Giuseppe Renato Imperiale Tesoriere Generale, con l'approvazione della Congregazione deputata sopra li Monti, doppo essere stati dal medemo Monsignor Tesoriere chiamati, e sentiti alcuni Segretarj, ed altre persone informate, considerata la detta Riforma di Paolo V., ed il Chirografo di Gregorio XV. in data delli 3. Decembre 1622., il Chirografo di Urbano VIII. delli 13. Gennaro 1624., il Chirografo di Clemente X. in data delli 12. Settembre 1671. inserito nell'Istromento della Segretaria Generale de'Monti, rogato per gl'atti dell'Antomoro Segretario, e Cancelliere della Rev. Camera a dì 15. di detto mese, li Decreti della medesima Congregazione fatti in contigenza de'casi particolari, e altri ordini, e Bandi pubblicati sopra tal materia, e dopo di essere state trattate, e discusse tutte le cose maturamente in alcune Congregazioni particolari tenute specialmente per detto effetto si sono fatti, stabiliti, e conclusi gl'Ordini, Provvisioni, e Tasse, che seguono, quali essendo stati approvati dalla Congregazione de'Monti, si doveranno osservare in avvenire inviolabilmente dalli Segretarj, Pro-Segretarj, Computisti, ed altri Offiziali, Ministri, e Sensali di tutti li Monti di Roma sotto l'infrascritte pene.

C A P. I.

Che si rinovino le Patenti in caso di morte, e ciò devono osservare li Segretarj a tal'effetto.

E prima per rimediare, e schivare tutti gl'errori, che potrebbero seguire, e commettersi, se in caso di morte delli Montisti, in persona de'quali cantano li luoghi de'Monti, e sono spedite le Patenti, non si rinovassero dette Patenti, si stabilisce, decreta, ed ordina, che succedendo detti casi di morte, gl'Eredi, e Successori del Defonto siano tenuti, ed obbligati onninamente rinovare le dette Patenti, e che a tale obbligo siano sottoposti tutti, e singoli Eredi, di modo, che venendo a notizia de'Segretarj la morte di qualche Montista, e non essendosi dall'Erede fatta la traslazione de'Monti Ereditarj, sia lecito a medemi con la giustificazione della morte impedirgli l'esazione de' frutti; si dichiara però, che per la remozione di tal impedimento, non possono pretendere cosa alcuna, nè meno il giulio dell'ordine, e in caso, che li Depositarj pagassero, non ostante tal'impedimento, siano tenuti sodisfare del proprio a Segretarj tutti quelli emolumenti, che doverebbero conseguire dall'Erede, per la traslazione in conformità della presente Tassa; e li Segretarj, e Prosegretarj debbano all'incontro spedirgli le Patenti, e dargliele rinovate, con farsi però prima consegnare copia autentica delli Testamenti, e Deposizioni fatte dalli Defonti, e avuta diligente, ed esquisita considerazione alli detti Testamenti, e Disposizioni, e a tutte le condizioni, e vincoli apposti in essi, e non essendovi testamento, ne Disposizione alcuna alle fedi, e scritture, che da'detti Eredi per verificare, e giustificare le loro successioni, se gli presenteranno. Con avvertire anco, che siano sofficienti, ciò s'intenda mentre non preceda Decreto di Giudice competente di Roma, ma essendovi Decreto di Giudice, si eseguiscano li detti Decreti, e li mandati, ed Ordini, che per vigore di essi forse si spediranno, con avvertire però, che non essendo detti mandati, ed Ordini di Monsignor Tesoriere Generale pro tempore, abbiano l'*Exequatur* del medemo Monsignor Tesoriere, nè in materia de i luoghi de'Monti, potranno li Segretarj, o Pro-Segretarj dare esecuzione a' mandati di qualsivoglia altro Giudice, senza l'*Exequatur* sudetto di Monsignor Tesoriere, e in dette Patenti rinovate debbano li Segretarj, e Pro-Segretarj sudetti mettere, ed inserire, prima per extensum tutti li vincoli, e condizioni, che si trovaranno essere nelle Patenti spedite in testa del morto, e poi fare anco menzione degl'altri, che saranno nelli Testamenti, Disposizioni, Decreti, e mandati sudetti, secondo il loro tenore, e ricevute, che averanno le giustificazioni necessarie, dovranno spedirgli le Patenti in termine di giorni quindici, sotto l'infrascritte pene.

C A P. II.

Tassa degl'Emolumenti di d. Rinovazioni nelli Figliuoli, ed altri descendenti per retta linea.

Per la quale rinovazione, facendosi a favore de'figlioli, Nipoti, ed altri descendenti per retta linea del Defonto; si statuisce Decreta, ed ordina, che non si debba far pagare, nè riscuotere cosa alcuna, nè per il giulio de'sensali, nè per il giulio del Collegio, nè per il giulio del Regentato, nè per li Computisti, o Procomputisti, nè meno per il giulio applicato all'Archiconfraternita della Pietà de'Carcerati, nè li due giulj dell'abbondanza, nè li quattro giulj della mensa di Policastro rispetto al Monte Fede. E quanto alli Segretarj, e Pro-Segretarj possino pigliare per qualsivoglia Patente un giulio per la carta, laccio, cera, e cassetta con proibirsegli espressamente, che senza la sudetta cassetta non possino consegnare le Patenti, e consegnandosi non siano obbligati li Montisti pagare il detto giulio, e siano ancor sottoposti ad altre pene ad arbitrio di Monsignor Tesoriere, ed oltre il sudetto giulio non possono avere, riscuotere, nè pigliare per le loro mercedi più dell'infrascritte somme.

Sino a tre luoghi inclusive tre giulj.

Sino a sei luoghi inclusive quattro giulj.

Sino a dieci luoghi inclusive sei giulj.

Per dieci luoghi, sino a venti inclusive otto giulj.

Per dieci luoghi sino a venti inclusive otto giulj.

Da venti sino a qualsivoglia somma, e quantità de' Luoghi un scudo, e non più.

Nè questa Tassa possa in alcun modo alterarsi, o accrescersi sotto pretesto, che li luoghi de' Monti siano parte vincolati e parte liberi, overo soggetti a diversi vincoli; ma li Segretarj e Prosegretarj debbano fare un conto solo per ogni specie di Monte.

Dichiarandosi, che la sudetta Tassa devasi inviolabilmente osservare nelle traslazioni, che si fanno negli Figliuoli o altri Descendenti per retta linea per causa legittima di legato, o per qualsivoglia altro titolo, ancorchè particolare, e ancora nelle rinovazioni in virtù di donazione, o altro titolo singolare per contratto anco *inter vivos*, purchè l'effetto di esso sia conferito doppo la morte del Padre, o di altro ascendente.

E rispetto alle Doti, quando l'assegna si facci dal Padre alle Figliuole, dovrà parimente esigersi solamente la sudetta Tassa, purchè la traslazione non si faccia in persona del Marito, nel qual caso potranno esigere la Tassa, come se seguisse a favore di Estraneo, e come si dispone nel *Capitolo V.*

Similmente si dichiara, che dovendosi fare rinovazione a favore de' Figliuoli, ed altri descendenti per retta linea, come sopra, se li detti Figliuoli, o altri descendenti saranno più persone, li Segretarj, o Pro-Segretarj senza loro richiesta non possano spedire, che una sol Patente a favore di tutti.

Inoltre si dichiara, che rimanendo li Monti per disposizione del Testatore sotto nome dell'istesso Testatore, o facendosi la traslazione, o rinovazione a favore, o sotto nome di Primogenitura, e non di Figliuolo Primogenito specialmente) overo sotto nome di Eredità, fideicommisso, o altro nome perpetuo, benchè li Successori fossero figli, o altri Descendenti, in questi casi li Segretarj potranno esiggere intieramente alla ragione delle traslazioni, e rinovazioni delli Estranei, come si dispone al *Capitolo V.*

CAP. III.

Tassa per le rinovazioni negli Antecedenti, e ne' Trasversali in primo grado.

E non essendo li Eredi descendenti per retta linea, ma Madre, e Padre, o altri ascendenti di qualsivoglia grado, ovvero trasversali di primo grado, cioè Fratelli, o Sorelle, ancorchè uterini, ovvero *Ex latere Patris*, concede, che li detti Segretarj, o Prosegretarj possino nelli sudetti casi pigliare e riscuotere per la loro porzione il doppio della sopradetta Tassa, come sopra stabilita nelle rinovazioni ne' Descendenti, e inoltre il giulio per l'Archiconfraternità della Pietà de' Carcerati, e li due giulj dell'abbondanza per ciaschedun luogo.

E perchè puol succedere, che essendo stati trasferiti li Luoghi de' Monti in un Descendente erede gravato, per la morte del quale devesi fare la rinovazione in un Figliuolo del Defonto, chiamato al fideicommisso paterno, si dichiara, che in questi, ed altri casi simili per riguardare la Tassa dovuta per la traslazione, si attenda il grado dell'ultimo Defonto, dalla persona del quale li luoghi di Monti devono trasferirsi.

CAP. IV.

Tassa per le Patenti Vincolate.

E tutto ciò s'intenda, quando nelle Patenti, o vecchie, o da rinovarsi non vi siano vincoli, nè condizioni di sorte alcuna, ma essendovi, e dovendosi far menzione di essi, si concede, che li detti Segretarii, e Pro-Segretarj possino pigliare, e riscuotere un giulio di più solamente per ciascheduna Patente, per ragione del vincolo, nè possono prendere di vantaggio, ancorchè fossero piu vincoli, e la Patente contenesse qualsivoglia quantità di Monti, osservando sempre nel resto le sudette Tasse, nel modo, che si è detto di sopra, e senza, che si possino moltiplicare in conto, nè modo, nè maniera alcuna.

CAP. V.

Tassa di rinovazione ne' trasversali oltre il primo grado, ed in tutti gl'estranei.

E se gl'Eredi saranno oltre il primo grado de' trasversali, ovvero estranei potranno li Segretarj, e Pro Segretarj de Monti, tanto Camerali, quanto Communità, e di Religione esigere secondo la Tassa a ragione delle rassegne, delle quali, si parla nel *Cap.V.*, eccetto però il giulio detto de' Sensali.

E trattandosi de' Monti Baronali, dovrà osservarsi la Tassa di sopra stabilita nel *Cap.III.* dell'Ascendenti, e Trasversali di primo grado,

CAP. VI.

Tassa di rinovazione per causa di legato.

E le sudette Tasse, e Regole fatte nelli casi delle successioni, dovranno inviolabilmente ancora osservarsi nelle traslazioni da farsi per causa di legati, di modo tale, che ne' legati similmente si osservi la persona del Testatore, cioè se sia Ascendente, o Descendente, o Trasversale, o Estraneo, e in tutto, e per tutto, come si è detto di sopra.

Dichiarandosi, che nelli legati che si faranno sopra specie certa de' Monti, o vero de' luoghi de' Monti in genere, ma da Testatore, che abbia una sola specie de' Monti, li Segretarii, o Prosegretarii non potranno esigere, che una sola traslazione direttamente dalla persona del Testatore, in quella del Legatario, ma se si tratterà di legato fatto de' Luoghi de' Monti in genere, ed il Testatore averà diverse specie de' Monti, cioè di diversa erezione, benchè siano dell'istesso valore, in tal caso doveranno farsi, ed esigersi l'emolumenti per due traslazioni, cioè la prima da farsi in persona dell'Erede, e la seconda dall' Erede nella persona del Legatario.

CAP. VII.

Dichiarazione intorno alle dette rinovazioni.

Si dichiara, che morendo alcuno, che avesse Luoghi de' Monti in persona d'altri a sua disposizione, e che quelli in persona, de' quali fossero detti Luoghi, o per testamento, o in qualsivoglia altro modo, gli succedessero, o restassero Eredi, in tal caso li detti Eredi, e successori per esser la detta riserva svanita, non siano obbligati, nè tenuti, nè possino essere astretti a rinovare dette Patenti, ma gli bastino, e suffraghino in detto modo, e li Luoghi restino, e corrino in persona loro liberamente, e senza riserva alcuna, mentre però li Defonti Reservatarii di detta disposizione, non abbiano fatto testamento, o in quella abbino sottoposti li detti Luoghi

a vin-

a vincoli, o fideicommissi, o altre disposizioni, nel qual caso, acciochè li detti Segretarii, o Pro-Segretarj, ed altri possino sempre avere notizia di detti vincoli, o fideicommissi, e disposizioni basterà, che faccino menzione di quelli a tergo delle dette Patenti, ed in margine del Libro, dove saranno registrate, e per detta nota, ed attergazione non possino pigliare, nè riscuotere nelli casi sudetti più delle infrascritte somme respettivamente, cioè ne' casi de' Descendenti possino li detti Segretarii riscuotere la medema tassa detta di sopra nelle rinovazioni de' Descendenti, e ne' casi di Ascendenti trasversali di qualsivoglia grado, o vero estranei il doppio della sudetta Tassa.

C A P. VIII.

Tassa per le fedi, che si dàno a' Montisti.

Inoltre occorrendo, che alcun Montista *pro tempore*, tanto dei Monti spettanti alla Camera Apostolica, alle Comunità, Duchi, Baroni, o altre persone particolari per qualche suo interesse domandasse, e facesse istanza di aver fede delli Luoghi de' Monti, che averà alla giornata, si ordina, e comanda, che li Segretarj, o Pro-Segretarj di ciascheduno delli sudetti Monti siano tenuti, ed obbligati dargli la detta fede sottoscritta da essi per *extensum* nel modo, e forma, e con le condizioni, che si troveranno espresse nelle Patenti, e loro Registro in tutto, e per tutto, e per detta fede essendo li Monti liberi, e d'una istessa specie, e qualità, non possino li Segretarj, o Pro-Segretarj sudetti sotto le pene, che si esprimeranno più a basso domandare, pigliare, e riscuotere più di due giulj, ed essendo partite diverse, o dell'istesso, o d'altri Monti differenti, e per questo bisognando far fedi distinte, non possino pigliare più d'un giulio simile per qualsivoglia altra contenessero, ed abbracciassero più, e più Luoghi per ciasceduna di esse, ed essendo li Luoghi, de' quali si darà fede vincolati, non possino li medemi Segretarj, o Pro-Segretarj pigliare, nè riscuotere più di tre giulj per qualunque fede, che daranno sottoscitta da loro, come sopra, *etiam*, che la Scrittura fosse eccessiva, e lunghissima, e contenesse più vincoli, e Luoghi espressi nella sudetta fede, o fedi ascendessero a qualsivoglia somma, quantità come s'è detto di sopra, ed essendo partite diverse vincolate, e per questo bisognando far fedi distinte, non possino esigere più d'un giulio per partita e fede, come s'è disposto dalli Luoghi de' Monti liberi, non dovendosi (essendo diverse fedi) considerar differenza tra Luoghi de' Monti liberi, e vincolati.

C A P. IX.

Che dd. Fedi si diano a chi le vorrà, e loro emulumento.

E perchè anco puole facilmente accadere, che li Creditori, o vero Parenti d'alcun Montista, o altre Persone particolari per qualche loro fine, e rispetto abbiano di bisogno d'aver fede delli Luoghi de' Monti, che tiene, e possiede il Montista, con il quale hanno interesse, e che però faccino istanza d'aver detta fede, s'ordina, e comanda, che anche in questo caso siano li detti Segretarj, o Pro-Segretarj tenuti, ed obbligati dar la detta fede a chi la domandarà per *extensum*, e con le condizioni, e nel modo, e forma, che si è ordinato di sopra, e per la detta fede, non possino li Segretarj pigliare, ricevere, e riscuotere più di tre giulj indistintamente per ogni Monte, ogni volta, che sia una partita sola, ed essendo più partite, possino esigere un giulio di più per ogni partita, e ciò s'intenda, ancorchè li Luoghi fossero vincolati, e le fedi contenessero più, e diversi Luoghi, e la Scrittura fosse eccessiva fuor di modo, come s'è detto di sopra.

C A P. X.

Tassa per gl obblighi, e cassazione de' medemi di *nihil transeat*; Inibizione, ed altro.

E per togliere via, e provvedere tutti gl'ostacoli, ed impedimenti, che potrebbero nascere in evento, che alcun Montista, o Creditore di detti Monti volesse per qualche rispetto, e per qualsivoglia causa obbligare, ed ipotecare li suoi Luoghi a favore de' Creditori, o altre Persone in qualsivoglia modo, o vero sottoporli a vincoli e condizioni, s'ordina, comanda, che li Segretarj, o Pro-Segretarj, havuto prima diligente, ed esquisita considerazione in veder se li Luoghi, che si vogliono obbligare siano liberi, e capaci d'obblighi, e vincoli, o altre condizioni, e ritrovatili tali, si debbano alla presenza de' Testimonj conforme al solito, rogare di detti obblighi, ipoteche, o supposizioni, con fare anco nota di quelle a tergo delle Patenti, ed in margine del Libro del Registro di esse, e nelli loro Brogliardi, acciò sempre tanto da essi, quanto dalli loro successori, se ne possi aver notizia, per schivare tutti gl'errori, che potrebbero dopo commettere, se detti Luoghi si resignassero, e per mercede di detto Rogito, e nota non possino pigliare, nè farsi pagare più dell' infrascritte somme, cioè.

Per un Luogo fino a tre inclusive due giulj.

Per tre Luoghi fino a sei inclusive tre giulj.

Per sei Luoghi fino a dieci inclusive cinque giulj.

Per dieci Luoghi fino a venti inclusive otto giulj.

Per venti Luoghi fino a qualsivoglia somma, e quantità un scudo solamente, e non più.

E la medema Tassa s'osservi nelle cassazioni, ed annullazioni di detti obblighi, di vincoli, ipoteche, cassazioni di Moltiplichi, nelle Cassazioni delle riserve dei frutti, nelle Cassazioni dei Fideicommissi per causa di legittima, o Trebellianica, da farsi sempre di consenso espresso di tutti quelli, che averanno interesse, o d'Ordine, e mandato di Giudice competente con l'*Exequatur* di Monsignor Tesoriere Generale *pro tempore*.

Si proibisce però alli Segretarj, e Pro-Segretarj, che non possino esigere cosa alcuna per annotazione d'esecuzione, che con mandati dei Giudici, ed *Exequatur* di Monsig. Tesoriere, o con mandati di Monsig. Tesoriere si facesse sopra dei Luoghi de' Monti, nè per apposizione di *nihil transeat*, Inibizioni, o Sequestri, nè per la Cassazione de' medesimi se saranno temporanei, e limitati, e se li Luoghi de' Monti si venderanno, o trasferiranno doppo spirato il tempo prefisso nelli sudetti *nihil transeat*, o sequestri, ed Inibizioni.

Si dichiara ancora, che li *nihil transeat*, Sequestri, ed Inibizioni, le quali si concedono senza citazione di parte, se in essi non sarà specificato da Monsig. Tesoriere il tempo, s'intendano doversi osservare per un mese solamente,

 e spi-

e spirato detto mese non deveranno attendersi.

Si concede alli detti Segretarj, che per apposizione delle riserve de' frutti da farsi a favore di qualsivoglia persona, tanto perpetue, quanto ad tempus, possano esiggere a ragione di un giulio per luogo, eccettuato però quando li Riservatarii fossero semplicemente Tutori, Curatori, Esecutori Testamentarj, o Amministratori di maniera, che la riserva non resti a proprio commodo delli Reservatarj, nel qual caso doverà considerarsi, come semplice vincolo.

Si dichiara però per quello riguarda la detta Riserva de' frutti, che quando quella siegue in vigore di Testamento, o di contratto unitamente, nell'atto della traslazione, o Rassegna, in questo caso non possano pretendere cosa alcuna di più dell'emolumento dovuto per la traslazione, o Rassegna.

CAP. XI.

Che le dette Tasse non possino alterarsi.

Si dichiara espressamente, che le sudette Tasse non si possano alterare nè moltiplicare in maniera alcuna, ma s'intendino sempre inclusivamente in tutti li casi sudetti nel modo, che si è espresso, e ordinato nelli Capitoli precedenti nè possino moltiplicarsi li conti nella medesima specie de' Monti, ancorchè le cassazioni si facessero di vincoli diversi.

CAP. XII.

Produzione; fede, restituzione, e recognizione di Scritture, e loro Emolumento.

E per provveder anco, che li Ministri di detti Monti non siano gravati, così nella produzione, e restituzione di Scritture, e Cedole di sopravivenze, che appresso detti Segretarj, si producono, come nelle recognizioni di d. Scritture, o Fedi di Procura, o Bollettini, che danno con attestare, che uno sia Procuratore, e altre cose simili, si è stabilita, e fatta l'infrascritta Tassa, da osservarsi inviolabilmente dalli Segretarj, e Pro-Segretarj di tutti li sudetti Monti.

E prima per produzione de' Testamenti, Codicilli, Fideicommissi, Cedole Bancarie, Cedole di Sopravivenze, Mandati, ed Ordini di Giudici, e qualsivoglia altre Scritture di qualsivoglia sorte, non possino li detti Segretarj, e Pro Segretarj pigliare, e riscotere cosa alcuna.

Per la restituzione di ciascheduna di dette Scritture con lasciarne copia collazionata, non essendo la copia della Scrittura eccessiva di modo, che non passi due carte, possino li medesimi Segretarj, e Pro Segretarj per detta copia riscuotere due giulj, ed essendo la Scrittura da due carte in su, possino pigliare, e riscuotere li detti due giulj, ed un grosso solamente, e non più per ciascheduna di quelle carte, che eccederà il numero di due, e le facciate devono essere secondo la Tassa, e forma stabilita dalla S.M. di Paolo V. nella Riforma de' Tribunali nel §.20. *tit. de Registris, extractibus, & exemplis, seu copiis*.

Per ciascheduna Fede di Procura, o Ordine, o altra attestazione per pagar frutti, o che alcuno sia Erede, e cose simili un giulio, ed essendo la Scrittura più di due carte, possino pigliare, e riscuotere un grosso per carta solamente, e non più come si è detto di sopra &c.

Per ricognizione de' Testamenti, Procure, Cedole di Sopravivenze, ed altre Scritture di qualunque sorte, ancorchè fossero Testimonj a riconoscerle, un giulio per ciaschedun pezzo solamente.

Avvertano però, che se saranno Scritture prodotte in una produzione sola, e per l'istessa causa, non possino riscuotere per detta ricognizione più di due giulj, ancorchè le Scritture fossero più, e diversi pezzi, e si riconoscessero da più Testamenti.

CAP. XIII.

Avvertimenti a' Segretarj nell' ammettere le rassegne in genere ed in spezie di Donne, e minori.

Di più per rimediare alle liti, e confusioni, che per li tempi passati sono ben spesso accadute per colpa, e negligenza d'alcuni Segretarj, che hanno ammesse le rassegne de' Monti senza veder le Patenti, e senza aggiustare, e accomodare li Registri, e Scritture, e attendere, e considerare, se li luoghi si potevano rassegnare, o no; si ordina, e commanda espressamente, che per l'avvenire tutti li Segretarj, e Pro-Segretarj sudetti nell'atto delle rassegne da farsi, siano tenuti, e obbligati, prima di accettare le rassegne, farsi mostrare, e vedere le Patenti spedite, per le quali costi, e apparisca il credito di quel tale, che vorrà rassegnare, e avvertire con diligenza, che li luoghi de' Monti da vendersi, e rassegnarsi in qualunque modo, si possino rassegnare liberamente, e li rassegnanti, o siano Principali, o Procuratori abbino tutti li requisiti necessarj, ed essendo li luoghi riservati alla disposizione di alcuno, ovvero obbligati per qualche evizione, o per dote, o per altro, non possino li detti Segretarj, e Pro-Segretarj ammettere, ricevere, o rogarsi di dette rassegne in conto, modo, o maniera alcuna sotto qualsivoglia pretesto, colore, e causa, se prima non averanno il consenso del Reservatario di detta disposizone, essendo li luoghi affetti della disposizione d'alcuno, e nel resto se non averanno il consenso di tutte le parti interessate in qualunque modo, ovvero Mandato, ed ordine sufficiente di Giudice competente con l'*Exequatur* di Monsignor Tesoriere, ovvero con Mandato del medemo Monsignor Tesoriere.

Nè possino li Segretarj, e Pro-Segretarj ammettere rassegna libera di luoghi soggetti alla Clausula *Dummodo Possessio &c.*, o d'altro vincolo, che avessero senza Mandato di Monsignor Tesoriere, o di altro Giudice competente con l'*Exequatur* del medesimo Monsignor Tesoriere.

Si ordina ancora espressamente a' Segretarj, e Pro-Segretarj, che non possano da se stessi ammettere, o ricevere rassegne, o attergazione di luoghi de' Monti, spettante a Donne, o Minori, se non per quei luoghi de' Monti, che le Donne, o Minori avessero comprati con loro proprj denari, costandone dalli Rogiti delle rassegne fatte a loro favore, ma per altri luoghi de' Monti, che avessero le Donne, o Minori, non possano ammettere loro rassegna, ne disposizione alcuna, se non con legittimo Mandato di Procura fatto con le solennità necessarie, ovvero con Mandato di Monsig. Tesoriere, o d'altri Giudici Ordinarj con l'*Exequatur* del medesimo Monsig. Tesoriere.

CAP.

CAP. XIV.

Diligenze da osservarsi da' Segretarj nelle rassegne, estrazioni, ed estinzioni de' Monti.

In ciascheduno di detti casi vendendosi tutti li luoghi contenuti nelle Patenti di rassegnarsi come sopra, li detti Segretarj, e Pro-Segretarj debbano tenerle appresso di loro, e custodirle in una filza, quale si ordina, e comanda, che per detto effetto debbano continuamente tenere, e non rassegnandosi tutti i luoghi debbano notare a tergo delle medesime Patenti, o in piedi esse il numero delli luoghi rassegnati, con il giorno della rassegna, per evitare tutti gl'errori, che nelle susseguenti rassegne si potrebbero commettere, e detta nota si facci anche nel Brogliardo, e nel libro del Registro in margine della Patente, li luoghi della quale si rassegnaranno, con fare anche menzione delli consensi, Ordini, e Mandati sudetti, caso che v'intervenghino, e tutte le sudette diligenze siano anche tenuti fare, ed eseguire li Segretarj nell'Estrazioni, ed estinzioni de'Luoghi de' Monti, affinchè in tutti li casi le cose vadino, e passino per li suoi ordini, e nel modo, che devono.

CAP. XV.

Tassa per le rassegne.

Nelle vendite de Monti di qualsivoglia sorte tanto Camerali, quanto Baronali, Comunità, e Religione, & altri Monti di Roma, sì vacabili, eccettuati il Monte Fede, ed il Monte Novennale, li Segretarj, e Pro Segretarj esiggano a ragione di giulj nove per ciaschedun luogo, che si rassegna, o vende, cioè.

Due giulj per sua rata.

Un giulio per l'Archiconfraternita de' Carcerati.

Un giulio per il Computista del Monte.

Due giulj dell'Abbondanza.

Il giulio del Regentato.

Il giulio del Collegio.

Il giulio detto de'Sensali.

Et inoltre i Segretarj possino esiggere un giulio per la carta, laccio, carta, e cassetta per ciascheduna Patente, e non per ciaschedun luogo.

In oltre possano esiggere un altro giulio per ciascheduna Patente in caso, che vi sia alcun vincolo.

Nelle Rassegne del Monte Fede.

Detti Segretarj potranno esiggere giulj dodici per ciaschedun luogo.

E sono giulj quattro per sua rata con li Pesi del Computista, ed altri.

Un giulio per la Pietà de'Carcerati.

Due giulj per l'abbondanza, come sopra.

Quattro giulj detti della Mensa di Pollicastro.

E più potranno esiggere due giulj per ciascheduna Patente vincolata, ed uno per ciascheduna Patente libera, come sopra.

Nelle Rassegne del Monte Novennale.

Potranno esiggere alla raggione di giulj dieci per ciaschedun luogo, cioè.

Giulj tre, e mezzo per sua rata.

Il giulio del Computista.

Li due giulj dell'Abbondanza.

Il giulio de'Sensali.

Il giulio della Pietà de'Carcerati.

Mezzo giulio per il Collegio.

Un giulio del Regentato.

E più potranno esiggere due giulj per ciascheduna Patente vincolata, ed uno per ciascheduna Patente libera, come sopra, nè possano esiggere cosa alcuna di vantaggio, oltre le sudette Tasse per causa di eccessività di Scrittura, o perchè li vincoli siano molti, o per qualsivoglia altro pretesto.

Nelle rassegne, o vendite, traslazioni, che si fanno in sodisfazione de'Debiti, Legati, Doti, in caso di retrocessione, deliberazione, o altri contratti, ne'quali non è intervenuta opera di Sensale, non deve esiggersi la Gabella del giulio detto de'Sensali.

CAP. XVI.

Dichiarazione della sud. Tassa.

Si dichiara, che nelle traslazioni, che si fanno dal Padre nelli Figliuoli in virtù di donazione, per causa di Dote, e per qualsivoglia titolo singolare, ancorchè per contratto *inter vivos*, non possino li Segretarj esigger secondo la Tassa del Capitolo precedente, ma solamente alla raggione, che si è detto *de Patre in Filium* nel *Cap.2.*, con le dichiarazioni ivi espresse.

Di più in ordine alle Doti, si dichiara, che venendo il caso della rinovazione de'Monti Dotali da farsi a favore della Moglie per la morte del Marito, in tal caso, se li luoghi de'Monti erano stati assegnati al Marito per fondo dotale, la Donna non debba pagare, se non alla ragione di cassazione di vincoli, e secondo la Tassa espressa nel *Cap.10.*, ed all'incontro se la Dote sarà stata data stimata, li Segretarj potranno esiggere intieramente alla ragione detta di sopra nel Cap. antecedente al §.fin., dove si parla delle rassegne, nelle quali si eccettua solamente il giulio del Sensale.

Così ancora si dichiara, che facendosi divisione trà Fratelli de'luoghi de' Monti ereditarj del Padre doppo seguita la rinovazione delle Patenti del Padre nelli medesimi, li Segretarj non possano esiggere emolumento alcuno.

Mà se per contratto tra medesimi Fratelli da uno di essi si facesse assegnazione all'altro di porzione maggiore di quella, che gli fosse pervenuta per eredità, in questo caso solamente per quella rata, che si assegna di più della porzione ereditaria, possano esiggere intieramente, cioè alla ragione, che si è detta di sopra nel Capit. antecedente, dove si parla delle Rassegne, senza l'intervento del Sensale, e per la porzione ereditaria possano solamente esiggere a ragione di cassazioni *de vincolo*, e secondo la Tassa stabilita nel *Cap.X.*

CAP. XVII.

Ordini circa li duplicati delle Patenti, e circa la restituzione del prezzo nell'estrazioni.

Occorendo, che alcun Montista tanto de' Monti vacabili, quanto non vacabili avesse perduto, e smarrito le sue Patenti, e per averle appresso di se ne volesse un duplicato, ovvero volesse rassegnare li suoi luoghi, o pure perchè gli fossero stati estratti, volesse il prezzo di essi, si ordina, e comanda, che trovandosi d. Montista essere Creditore nelli libri del Registro, e liste del Monte, li luoghi del quale, o vorrà rassegna-

segnare, o saranno stati estratti, o per li quali sarà istanza del Duplicato, se gli debba (cioè volendo lui il Duplicato) dare, e spedire per *extensum*, e nel modo, e forma, che si ritrovaranno le Patenti registrate nel libro del Registro, con la sottoscrizione di Monsig. Tesoriere, e del Segretario, e fare in principio delle Patenti in lettere Majuscole *Duplicatum expeditum die tali*, e in detto caso, avendo il sudetto Montista venduto prima a cuno de'luoghi contenuti nelle Patenti, il Duplicato delle quali si domandarà, ovvero essendo alcuno di detti luoghi stato estratto, debbano li detti Segretarj, e Pro-Segretarj farne menzione in piedi, o a tergo di dette Patenti Duplicate, che daranno per poterne aver sempre notizia, e schivare tutti gl'errori, che doppo potrebbero succedere, e volendo il detto Montista rassegnare, se gli debba ammettere la rassegna nel modo però, e con attendere tutte le circostanze espresse di sopra, ed essendo estratto, se gli faccia consegnare il prezzo delli luoghi estratti, secondo l'Estrazioni seguite, e qualità de'luoghi estrattl, cioè essendo liberi liberamente, e dovendosi rinvestire per investire nel modo, e forma, e con le condizioni espresse nelle dette Patenti, e loro Registro, e non altrimenti, dando però prima in ciascheduno dell' istesso Montista, o Montisti in conformità, e secondo la forma della Costituzione di Clemente VIII., sicurtà idonea di pagare, e restituire il prezzo de' luoghi da rassegnarsi, o espressi in detto Duplicato, e da consegnarseli respettivamente se sarà estratto ad ogni Mandato, o Ordine, etiam estragiudiziale di Monsig. Tesoriere, o di altro Giudice competente, e tal sicurtà doverà darsi per gl'atti di Giudice competente, con spedirne doppo detta sicurtà Mandato dell'istesso Giudice, con l'*Exequatur* di Monsig. Tesoriere, ovvero detta sicurtà dovrà darsi per gl'atti de'Segretarj di Camera, e con spedirne Mandato del medesimo Monsig. Tesoriere.

C A P. X V I I I.

Emolumenti per li dd. Duplicati.

E quanto all'emolumenti di detti Duplicati, si dichiara, ordina, e comanda, che non possino li Segretarj, e Pro Segretarj sudetti riscuotere, nè pigliare più di due giulj, oltre il giulio della carta, e cassetta per qualsivoglia Patente spedita per Duplicato di tutto punto, ancorchè contenghi qualsivoglia quantità, e numero de'luoghi, e la Scrittura, o per condizione, o vincoli, o altro sia eccessivissima, e in detto caso anco siano tenuti, e obbligati li detti Segretarj, e Pro-Segretarj descrivere, e notare in margine del Registro delle Patenti, il cui Duplicato spediranno, ch'è stato spedito il Duplicato, ovvero li luoghi contenuti nella Patente registrata, sono stati rassegnati, o essendo estratti, che il loro prezzo è stato consegnato non ostante, che non siano state restituite le Patenti originali, e che il tutto è stato fatto, come sopra, acciochè delle cose sudette tanto essi, quanto li suoi successori nel loro carico ne possino aver sempre notizia.

C A P. X I X.

E per provvedere anco, che l'Estrazioni, che si fanno d'alcuni Monti, vadino, e passino con ogni sincerità, e fedeltà, e per dargli qualche sesto, e forma, acciochè nessuno sia aggravato in quelle, si statuisce, ordina, e comanda, che per l'avvenire l'Estrazioni, che si averanno da fare, si faccino sempre, come si costuma al presente d'ordine, e alla presenza di Monsig. Tesoriere Generale *pro tempore*, e che li Sacchetti de'Bolettini, dove sono descritti li nomi de'Montisti restino, e si lascino sempre in potere di Monsig. Tesoriere, o di chi lui ordinarà sigillati con il suo Sigillo, fatto che sarà una volta il Sacchetto, o Bussolo di detti Bolettini, non si possino variare, nè rinovare, fino che non saranno finiti di estraere tutti li Montisti imbussolati, e in caso d'Estrazioni avvertino i Segretarj per fuggire le confusioni, ed errori, che i Montisti estratti fino in quel tempo creditori del Monte, e non abbino venduto prima, e che l'Estrazioni si stampino, pubblichino, ed affighino, al più lungo tre giorni doppo la sottoscrizione, che si farà dal detto Monsig. Tesoriere Generale, con darne una al Computista, acciò possa accomodare le Liste, e quello ch'è tenuto per ragione del suo Officio, e tenersene appresso di loro tre, o quattro, e quelle custodire in filza con l'altre Scritture per poterne sempre dar conto; ed oltre alle diligenze sudette, quanto alli luoghi vincolati estratti, osservino puntualmente tutte le condizioni, e dichiarazioni apposte, ed espresse nelle Patenti, e avvertino di non dare per se stessi ordine libero per la consegna del prezzo di essi in conto, o maniera alcuna, ma essendo vincolati, li Monti, doveranno esprimere distintamente tutti li vincoli, a quali soggiaciono, e tenghino un Brogliardo, o Libro cartolato, nel qual notino, e registrino per *extensum* le quietanze, e cessioni, che faranno li Montisti, secondo il solito, e per la detta quietanza, e cessione, e per Bolettino, o ordine, o fede, che daranno non possino riscuotere, nè pigliare più di un giulio per qualsivoglia luogo estratto, e se il luogo estratto non sarà intiero dovrà pagarsi la rata del giulio alla d. proporzione di un giulio per luogo, e questa dal Montista, che farà la quietanza, e cessione, ed essendo l'ordine de'Monti vincolati, si concede ancora, che possino pretendere un giulio per il vincolo, per ogni ordine, e non più benchè l'ordine contenesse quantità di Monti, e diversi vincoli, e la Scrittura fosse eccessiva, e lunghissima.

Ordini da osservarsi nell' estrazioni, e estinzioni de' Monti, e Tasse, ne' sud. casi.

Si dichiara, che se fosse seguita la morte del Montista prima dell' Estrazione, o estinzione, e non fosse fatta la traslazione in persona dell'Erede, o Legatario, non doverà darsi detto ordine, se prima non sarà pagato l'Emolumento della traslazione; ma seguendo la morte doppo l'Estrazione, o estinzione non possino pretendere emolumento alcuno per causa di detta traslazione.

C A P. X X.

Che non si prenda cos'alcuna da quelli, che vorranno estraere, o saranno ammessi a qualche Monte.

Ordinandosi nel resto espressamente alli Segretarj, o Pro Segretarj sudetti, che per l'avvenire non possino ricevere, riscuotere nè pigliare, o domandar mercede, o mancia, regalo, o ricognizione di sorte veruna dalle parti, che vorranno estraere, o siano Particolari, o Communità, o altre persone di qualsivoglia stato, grado, o condizione, nè meno da quelli, che saranno

ranno ammessi per l'avvenire in qualche Monte. nè per ricognizione, ne per registratura de' Mandati, o per il fare di detti Bollettini, o Bussola, nè per causa di visura di scritture, nè sotto qualsivoglia pretesto tanto nelli sopradetti, quanto in altri qualsivoglia casi, non ostante tutti gli abusi, e frivole usanze, e consuetudini sin'ora introdotte, e tutte le altre cose, che facessero in qualunque modo in contrario.

CAP. XXI.

Spedizione delle Patenti, e diligenza delli Segretarj.

In oltre affinchè li Montisti, e altri siano spediti quanto prima, si statuisce, e comanda, ed ordina, che li detti Segretarj, e Pro-Segretarj debbano dare di tutto punto le Patenti de' Monti, che si rassegnaranno, e trasferiranno tra quindici giorni doppo le rassegne, o traslazioni, e si esortano ad esser solleciti, e diligenti, e di lasciarsi trovare a Casa, poichè oltre le pene, che s'esprimeranno da basso, si puniranno rigorosamente, o privaranno ad arbitrio di Monsig. Tesoriere Generale *pro tempore* delle Segretarie, & Officii sudetti.

CAP. XXII.

Che li Segretarj non possino acquistare Monti delle loro Segretarie, ed Ordini circa li luoghi de' Monti vincolati.

E conoscendosi chiaramente, che potendo li Segretarj de' Monti vacabili comprar luoghi di Monti sottoposti alla Segretaria, che hanno & esercitano in testa d'altri a loro disposizione possano anco in caso d'infermità, o di morte de' Titolari detti luoghi a loro posta, e senza servare la forma della detta Costituzione di Clemente VIII. variarli, trasferirli d'uno in un altro, e accomodare le rassegne, o traslazioni avanti la malatia di qualche tempo a gusto loro: però per rimediare a questo, si ordina, e comanda, che per l'avvenire i Segretarj, e Pro Segretarj di detti Monti vacabili, non possino avere, tenere, ne comprare luoghi di Monti vacabili, nè in testa propria, nè di altri, etiam, che fossero Figliuoli, o Parenti, o anco estranei, o in altro modo direttamente, o indirettamente a loro disposizione, o avere interesse ancorchè occulto in detti luoghi in conto, nè in maniera alcuna sotto pena della perdita dell'istessi luoghi, che compraranno, e della privazione di dette Segretarie da applicarsi il prezzo delli sudetti luoghi alla Rev. Camera Apostolica, e un quarto all'Accusatore ed altre pene più gravi, e corporali, ad arbitrio di Monsig. Tesoriere *pro tempore*.

Ed in ordine alli Monti non vacabili, si comanda, ed ordina a' medesimi Segretarii, che non possino comprar luoghi di Monti, nè liberi, nè vincolati della Segretaria, che godono, ed esercitano, o goderanno, ed esercitaranno, nè in persona propria, nè di altri, nè per la comodità de' frutti, e contravenendo li Monti restino acquistati per un quarto all'Accusatore, e per il resto alla Reverend. Camera, e volendo comprar luoghi de' Monti vincolati delle altre Segretarie non amministrate da loro non possino farlo senza licenzia *in scriptis* di Monsig. Tesoriere.

CAP. XXIII.

Che non possino li Segretarj far sensarie.

Si proibisce, e comanda espressamente, che per l'avvenire li Segretarj, e Prosegretarj di detti Monti non possino, nè per sestessi, nè per mezzo de' loro Ministri, Servitori, o altra interposta persona, ingerirsi, nè intermettersi direttamente, nè indirettamente nelle vendite, compre, e trattati di luoghi di Monte, *etiam* non sottoposti, nè soggetti alle loro Segretarie, ed ingerendovisi forse sotto nome di Parentela, o pretesto d'Amicizia, o in qualsivoglia altro modo, non possino pigliare, riscuotere, o farsi pagare sensaria di sorte alcuna, nè meno fare a mezzo, o altra partecipazione con sensali, a' quali parimente si proibisce il far a parte, o intendersi in altro modo con dd. Segretarj, e Pro-Segretarj sotto pena di ducento scudi per la prima volta da applicarsi, come si dirà più a basso, e di scudi trecento, e privazione delle Segretarie per la seconda volta, ed altre pene più gravi ad arbitrio di Monsig. Tesoriere Generale pro tempore e quanto alli Sensali, ed altri, che facessero a parte, o s'intendessero con detti Segretarj, o Pro-Segretarj sotto pena di venticinque scudi, e tre tratti di corda, da darsegli in pubblico, per la prima volta, e di cento scudi, e l'esilio per dieci anni da Roma per la seconda volta, ed altre pene maggiori, *etiam* corporali ad arbitrio, come sopra.

CAP. XXIV.

Che li Segretarj, e Computisti non possino tenere Sostituti senza licenza.

Et affine che le Segretarie, e Computistarie di tutti li Monti siano essercitate, e maneggiate come si conviene, e con ogni diligenza, integrità, e fedeltà dalli proprj Segretarj, Computisti, o altre persone intelligenti, e pratiche; d'ordine espresso di Nostro Signore si proibisce, ed espressamente ordina, e comanda, che per l'avvenire li Segretarj, e Computisti di ciascheduno de' detti Monti, non possino sostituire, nè deputare, o surrogare in luogo loro alcuno senza espressa licenza da ottenersi *in scriptis*, e spedirsi *gratis* da Mons. Tesoriere Generale *pro tempore* sotto pena della perdita di dette Segretarie, e Computistarie da incorrersi *ipso facto*, e senza decreto, o atto alcuno giudiziale, o estragiudiziale, ancorchè gli fossero state concesse da Nostro Signore, e dalla Santa Sede Apostolica, ed a vita, etiam per titolo oneroso, ed in qualunque altro modo.

CAP. XXV.

Che siano incompatibili l' Offizj delle Depositarie, Segretarie, e Computistarie.

E perchè la Segretaria, e Computistaria d'un istesso Monte sono Officj incompatibili, e come tali, acciò le cose vadino con ogni buon ordine, devono essercitarsi, ed ottenersi da persone differenti, però si rinuovano i Decreti, e provvisioni altre volte fatte in qualunque modo circa il sudetto particolare, e si dichiara, e decreta, che li medesimi Officj, come incompatibili non si possano per l'avvenire ottenere. ed essercitare da un' istessa persona, nè per se, nè per altri, o in alcun altro modo.

CAP. XXVI.

Ordini intorno a' Sequestri, Inibizioni, ed altre provisioni.

E per provvedere, che li Segretarj di detti Monti per l'avvenire abbino notizia, e restino informati delli sequestri, ed inibizioni, che dalli Creditori, o altri interessati si sogliono ben spesso fare sopra li Monti, si stabilisce, ordina, e coman-

manda, che li sequestri, inibizioni, ed altre provvisioni sudette, che alla giornata doveranno eseguirsi sopra de' Monti, oltre le sottoscrizioni del Giudice, che li concederà, debbano anche essere sottoscritti da Monsf. Tesoriere Generale *pro tempore* da concedersi, e farsi quanto a detta sottoscrizione *gratis*, e senza pagamento di sorte alcuna, ed in detti sequestri, inibizioni, ed altre cose sudette, si debba anco far menzione, che si rilassano, e fanno sopra tanti luoghi del tal Monte, spettanti al tale, e l'essecuzione di essi debba farsi in mano delli Segretarj, e Pro-Segretarj *personaliter*, *& non domi dimissa copia*, per evitare tutti l'inconvenienti, che si eseguissero, altrimente, potrebbero occorrere, ed eseguendosi li sequestri, inibizioni, ed altre provvisioni sudette, senza la detta sottoscrizione di detto Monsig. Tesoriere Generale, come sopra, e senza espressione de' Luoghi de' Monti, che si vogliono sequestrare, o sopra li quali si fanno l'inibizioni, o provvisioni predette, *Domi dimissa copia*, come s'è detto in tutti li casi, ed in ciascheduno di essi li medesimi sequestri, inibizioni, e provvisioni, quanto alli detti Monti, e loro Luoghi siano, e s'intendino, siccome con le presenti si dichiarano nulle, ed invalide, e di niuno valore, e non astringhino, nè sforzino in cosa alcuna li detti Segretarj, e Pro Segretarj, nè siano tenuti ad obedirli, e metterli in essecuzione, e per quelli non possino, o debbano esser molestati.

Avvertendosi, che per dette opposizioni di *nihil transeat* inibizioni, o sequestri, non si prenda da Segretarj cosa alcuna, come s'è detto sopra nel *Cap. X.*

CAP. XXVII.

Ordini per li Viatici.

Dovendo li Segretarj, o Pro-Segretarj andare, o mandare fuori delle loro Segretarie a prender consensi di rasegne, di obblighi, casazioni, o altro, che potesse occorrere per servizio de' Montisti, non possa esiggere sotto pretesto di viatico più di giulj tre per ciascheduna volta, che vanno in casa di particolari, ancorchè detti consensi dovessero prestarsi, e comprendere più qualità, e specie de' Monti.

CAP. XXVIII.

Che si ponga nelle traslazioni, e rasegne il nome proprio, e cognome del Montista, il nome del Padre, e Patria del medemo.

Inoltre per evitare qualsivoglia confusione, ed errore, si ordina, che nelle traslazioni da farsi tanto per occasione di successione, come anche per rasegna, debbano li Segretarj porre nelle Patenti, oltre il proprio nome, e cognome del Montista il nome del Padre, e della Patria del medesimo.

CAP. XXIX.

Che nõ s'ammettino rasegne *pro persona nominanda*.

Si proibisce espresamente a' Segretarj, e Pro-Segretarj l'ammettere rasegne *pro persona nominanda*, o incerta, ma debbano esprimersi nelle dette rasegne le Persone certe de' Compratori.

CAP. XXX.

Si proibisce a' Segretarj l'esigenza de' loro Emolumẽti di propria autorità, ma che possino far sequestri.

E venendo il caso, che qualche Montista fosse moroso nel prendere le spedizioni, e per conseguenza nel pagare le Tasse loro dovute, ne' casi sopra espressi, non possino li Segretarj, o Pro-Segretarj esiggere di propria autorità dalli Banchi nelli frutti de' Monti, ma solamente possino fare sequestri.

CAP. XXXI.

Che debbano ritenere un libro dove si notino distintamente gli Emolumenti, che riceverà no, e che siano obbligati di farne ricevuta a chi la chiederà.

Si ordina, e comanda, che tutti li Segretarj, o Pro Segretarj de' Monti vacabili, e non vacabili, siano tenuti, ed obbligati di ritenere un Libro, dove distintamente notino giorno per giorno tutti gl'emolumenti, che riceveranno, ancorche sia per occasione di fede, d'ordine de' frutti, di viatico, o altra qualsivoglia causa, con individuare la persona, dalla quale ricevono l'emolumento, la causa per la quale essiggono la quantità de' Luoghi de' Monti, e la qualità rispetto alle traslazioni della persona, nella quale si fa la traslazione, cioè senza descendente, ascendente, trasversale, o estraneo, e rispetto alle fedi, il numero delle medesime, e se la persona sia Montista, o altro non Montista sotto pena di scudi cinquanta per qualsivoglia partita omessa da applicarsi alla Reverenda Camera, e la quarta parte all'Accusatore, ancorchè fosse interessato, ed altre pene ad arbitrio di Monsignor Tesoriere.

Inoltre, che siano obbligati di far le ricevute a ciascheduno, che le ricercarà delle somme, che esiggono.

CAP. XXXII.

Diligenza da farsi da' Computisti.

Quanto poi a quello tocca alli Computisti, s'ordina, e comanda, che debbano essercitare il loro Offizio, e carico con ogni diligenza, fedeltà, ed integrità, e far le liste, e portarle a Monsignor Tesoriere Generale *pro tempore* a tempi debiti, e secondo la forma dell'Editto pubblicato d'ordine della sudetta Congregazione de' Monti sotto la data delli 31. Ottobre dell'anno 1609. quale quanto al sudetto particolare, si innova in tutto, e per tutto, e nel far dette liste avvertino di levare da lista, quelli, che nel precedente bimestre averanno venduto, o rassegnato, e mettervi li Compratori, o altri, che doveranno, conforme la nota, che se gli darà sottoscritta dalli Segretarj, e Pro-Segretarj secondo il solito, qual nota doveranno eseguire puntualmente sotto pena d'esser tenuti del proprio a tutti gl'errori, e danni, che per loro difetto, e mancamento potessero succedere, ed inoltre debbano anco tener un libro cartolato, o distinto per Alfabeto, nel quale sia descritto il nome di ciascheduno Montista, e di piu siano obligati di tenere un Libro maestro, nel quale ogn'uno vi abbia la sua partita, acciò vendendosi si dia debito al debitore, e comprando, credito al Compratore, e così le scritture vadino raguagliatamente per evitare tutti i disordini, che potrebbero occorrere, tenendosi le Scritture confuse, e quelli, che sin'ora non avessero fatto detti Libri, debbano fra un mese prossimo della publicazione di questa averlo fatto, per poterlo mostrare, a chi verrà ordinato, sotto pena di privazione, ed altre arbitrarie, ed in caso di rassegne, o vacanze di dette Computistarie, li detti Libri, e Scritture si debbano consegnare a' Successori, ed in caso d'estinzioni de' Monti debbano lasciarsi in Segretaria de' Monti.

CAP.

C A P. XXXIII.

Si confermano tutte l'altre provisioni.

Nel resto in conformità di quello è stato anco decretato, risoluto, e stabilito dalla detta Congregazione d'ordine espresso di N.Sig., come sopra si confermano, e rinovano, con averle espresse, ed inserte di parola in parola la detta Costituzione di Papa Clemente VIII., Paolo V., e tutte l'altre Costituzioni, Provvisioni, e Decreti fatti in qualsivoglia tempo, e sotto qualsivoglia forma di parole, circa le rassegne de'Monti, tanto vacabili, quanto non vacabili, e le diligenze, e modi, che si devono tenere, e servare, e con le quali si devono governare i Segretarj, Pro-Segretarj, ed altri sudetti, in quanto però non siano contrarj, e ripugnino alli presenti Ordini, provvisioni, e Tasse espresse di sopra, come si è detto, ed in quello, che forse ripugnassero, o potessero contrariare, si revocano, annullano, e cassano in tutto, e per tutto.

C A P. XXXIV.

Che la presente Tassa s'osservi da tutti li Segretarj, e Computisti di Monti di Roma, e pene contro li Trasgressori.

Si ordina, e comanda a tutti li Segretarj, e Prosegretarj, Computisti, Procomputisti de i Monti Camerali, Comunità, Religione, Baronali, ed altri Monti di Roma, tanto vacabili, quanto non vacabili, che debbano inviolabilmente osservare la Tassa, ed Ordini, che di sopra si sono stabiliti, dichiarandosi, che quelli Segretarj, Pro Segretarj, Computisti, e Procomputisti di detti Monti, che in qualsivoglia modo contraverranno, o contrafaranno, e non osservaranno le sudette Provvisioni, Decreti, ed Ordini, nelli quali non è espressa alcuna pena certa, oltre la restituzione delli denari presi malamente, e indebitamente, e tutti li danni, spese, e interessi, che saranno tenuti, ed obbligati di rifare, e restituire a tutti quelli, che in qualunque modo patissero per loro causa, e difetto, incorreranno anco per la prima volta nella pena di ducento scudi, e per la seconda di quattrocento, d'applicarsi per due terzi alla Rev. Camera Apostolica, e per un altro terzo alla Parte, che rivelarà, e darà notizia d'alcuno, che contravenghi, che sarà tenuto, se così vorrà, segretissimo, e della privazione anche degl'Offizj delle Segretarie, e Computistarie, che avessero, e possedessero, etiam che l'avessero per concessione Apostolica, e in vita, per titolo oneroso, e in qualsivoglia altro modo, ed altre pene, etiam corporali, secondo la qualità de'delitti ad arbitrio di Monsignor Tesoriere Generale *pro tempore*, e li Segretarj, e Computisti Principali saranno tenuti per li loro Giovani, e Ministri, e per li Prosegretarj, e Computisti, che con detta licenza eleggessero, e deputassero a tutte le pene sudette, nel modo, che si è espresso di sopra.

C A P. XXXV.

Mercede de' Sensali de' Monti.

Circa poi alli Sensali di detti Monti vacabili, e non vacabili, per rimediare ad ogni abuso, che potesse esser introdotto, si proibisce espressamente alli medemi Sensali, ed altri, che interverranno, e s'ingeriranno in qualunque modo, in compre, o vendite de'Monti, e ricuseranno la sensaria; che per l'avvenire non possino sotto qualsivoglia pretesto, colore, e causa, etiam di donativo, mancia, o remunerazione di fatiche, o oltra cosa pigliare, avere, nè riscuotere, se non tre giulj per luogo, tanto se li luoghi saranno liberi, quanto vincolati, dal Venditore del Monte, sotto pena alli Sensali, ed altri sudetti, che contraverranno di scudi cinquanta, e di tre tratti di corda da darsegli in publico per la prima volta, e per la seconda di ducento, e l'esilio da Roma, e suo Distretto, ed altre pene etiam corporali, secondo il demerito, e gravità del delitto ad arbitrio di Monsignor Tesoriere Generale *pro tempore*.

C A P. XXXVI.

Che la presente Tassa debba tenersi affissa da'Segretarj, Depositarj, e Computisti.

E per provvedere al comodo del pubblico si ordina a tutti li Cassieri, e Giovani delle Depositarie, che debbano assistere la mattina, ed il dopo pranso tre ore continue per ciascheduna volta al pagamento de'frutti de'Monti.

C A P. XXXVII.

Che li Depositarj assistino mattina, e sera at pagamento de' frutti de'Monti.

Et acciò che le dette Provisioni, & Ordini siano sempre, e in ogni tempo noti a ciascheduno, si decreta, ed ordina, che li Depositarj, Segretarj, Pro-Segretarj, Computisti, e Pro-Computisti di tutti li sudetti Monti vacabili, e non vacabili, debbano continuamente tenere nel Banco, e luogo del negozio, e nelle loro Case respettivamente affissa publicamente, e in luogo, che possa da ciascheduno comodamente, e a suo piacere esser vista, e letta la copia delli presenti Ordini, e Tassa sotto pena di scudi ducento d'oro, d'applicarsi, come sopra.

C A P. XXXVIII.

Che non si controvenga, perchè si procederà irremissibilmente.

Avvertendo ogn'uno a non contravenire in cosa alcuna, perchè si deputaranno anco le persone segrete, che averanno cura d'aver l'occhio, invigilare, e soprastare con ogni diligenza a tutte le sudette cose, si procederà contro di tutti con ogni rigore per le dette pene, e nel modo espresso di sopra, etiam a semplice denunzia del Relatore, e Querelante con il suo giuramento, e con un testimonio degno di fede, ed anco per inquisizione, ed in ogni altro miglior modo, non ostante qualunque cosa, che facesse in contrario.

Decreto per la pubblicazione delle presenti Provvisioni, ed Ordini.

Volendo anche, e decretando, che le presenti Provvisioni, ed Ordini, affissi e pubblicati in Banchi, in Campo di Fiore, ed altri luoghi soliti di Roma per un Cursore di N.S., astringhino ciascheduno delli sudetti a chi spetta, o puol spettare per l'avvenire, come se a tutti fossero personalmente intimati. Dato in Roma questo dì 30. Aprile 1689. = Joseph Renatus Imperialis The.Gen. = Ferdinandus Nuptius Comm. Gen. = Julius Clemens Matthæjus Auditor. = Franciscus Antomorus R. C. Apost. Secr. & Cancell.

Fides publicationis.

Die 6. Julii 1689. supradicta confirmatio Provisionum, Ordinum, & Taxarum Montium affixa, & publicata fuit ad valvas Curiæ, & in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut moris est, per me Gregorium Staggium Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

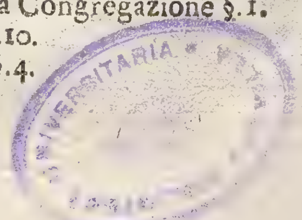
Petrus Cannamellius Curs. Magister.

Finis Tomi Innocentii XI.

INDEX
RERUM NOTABILIUM.
Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digestus.

Cle-

CON-

HOSPI-

Cap.

N

O

PA-

P

TER-

INDEX

INDEX

VERBORUM,

Quæ in hoc Indice Alphabetico continentur.

A

B

C

D

E

F

G

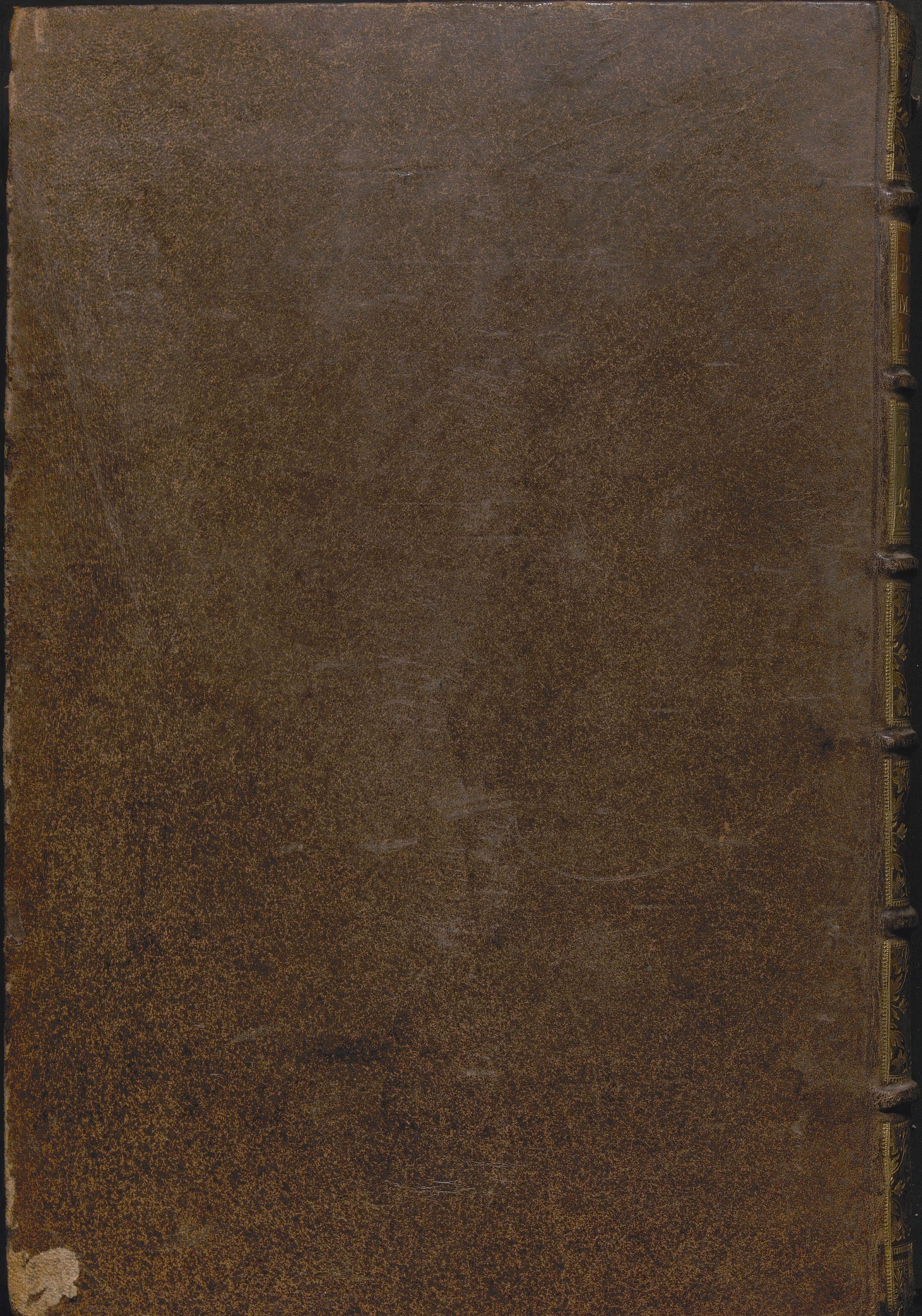
H

Hospi-

FINIS.

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm